SACRORUM
CONCILIORUM
NOVrp AMPLISSIMA COLLECTIO

euros*

IOANNES DOMINICpS MANSI

ET POST 1P5IÜS MORTEM FLORENTINUS ET VENETUS EDITORES

AB ANNO 1768 AD ANNUM 1798 PRIORES ÎRIG1NTA UNUM TOMOS EDIDERUNT

NUNC AUTEM CONTINUATA ET DEO FAVENTE ABSOLUTA

cunrfriBus

1OANNB BAPTISTA MARTIN

B4CBBDOTB, ninf— 0MM ≫ CATHOUCA UMITBJUtfTATB LOeMJWBMW

rr

R. P. LUDOVICO PETIT

B OOMOBBBATIOMB AOOUBTOrUMA AB iAëMPHOO.

r

TOMUS QUADRAGESIMUS SECUNDUS

SYNODI ORIENTALES, 1865-1874

PARISIIS

MDCCCCX.

EXPENSIS HUBERTI WELTER, BIBLIOPOLAE.

INDEX CHRONOLOGICÜS TOMI XLII

AIMO Chbibt i

1865-1867 Synodi Bucareatiéniles 127

1) -Principe decretura de ineundasynodo 131

2) Decisio respectu episcopi\itularis Neophyti Scriban Γ33

3) Limite* propositi pro dioecesibus Ro-. maniae 133

4) Legis forma pro examinandis ac 'typis edendis libris ecclesiastici! 135

5) Lex pro typico uniformando condita 137

6) Caeremoniae pro investitura ac installatione pontificum ecclesiae Rumeniae orthodoxae 137

7) Statutum circa vestitum clericalem 139

8) Regulae propositae pro ratione agendi synodos dioecesanas in causis ad disciplinam pertinentibus 141

9) Decretum synodo finem imponens 149

10) lægis forma pro clero saeculari paroecias administrante 149'

11) Legis forma pro uniformanda hierarchia ecclesiastica 151

12) Legis forma pro instituenda facultate theologica 151

13) Ix»gis forma pro aedificandis ecclesiis orthodoxis 155

14) Desiderata synodis generalis ecclesiae Rumenae 157

1866-1868 Synodi tum Hierosolymitanae tum Sinaiticae ad Cyrillum, montis Sinai archiepiscopum, a munere amovendum celebratae 1

1) 1866 februarii 20. Cyrillus patriarcha Hierosolymitanus Cyrillo archiepiscopo montis Sinai]

2) 1866 martii 15. Sinaitarum relatio ad patriarcham Hierosolymitanum 1

3) 1866 iunii 2. Cyrillus patriarcha Hierosolymitanus ad monachos Sinaitas 3

4) 1866 iunii 20. Monachi Sinaitae patriarchae Hierosolymitano. 5

5) 1866 iulii 5. Cyrillus archiepiacopus montis Sinai Cyrillo Hierosolymitano 7

6) 1866 iulii 7. Sinaitarum relatio ad patriarcham Hierosolymitanum 9

7) 1866 augusti 1. Sinaitarum Tsubaniensium epistola ad patriarcham Hierosolymitanum 11

8) 1866 augusti 10. Sinaitarum epistola ad patriarcham Hierosolymitadùm 13

9) Eorumdem relatio eadem die data 15

10) 1866 augusti 11. Cyrillus Hierosolymitanus Sophronio Constantinopçlitano 15

Chiiit i

11) 1866 augusti ! 1. Idem Cyrillo archiepiscopo montisSinai. 17

12) 1806 augusti 1î\ Monachi Tsubanieoses patriarchae Hierosolymitano 17^

13) 1866 augusti 24., Monachi Sinaitae archiepiscopum a munere amovent 19

14) 1866 octobris 3. Motiachi Tsubanien« ses patriarchae Hierosolymitano 21

16) 1866 decembris 21. srchiepiscopuo montis Sinai patriarchae \Hierosolymitano \ 23

17) 1867 ianuarii 5. Patriarcha Hierosolymitanus archiepiscopo montis Sina! 25

18) 1867 ianuarii 12. Monachi Sinaitae vicario patriarchal! Constantinopolitano 25

19) 1867 ianuarii 21. Sinaitaruo^ rogatio pro deligendo novo archiepiscopb 27

20) 1867 ianuarii 29. Monachorum^Tsubaniensium rogatio in eodem negotio 29

21) 1867 februarii 27. Monachi Sinaitae patriarchae Constantinopolitano 31

22) 1867 martii 2. lidem eidem 31

23) 1867 martii 3. Synodus Constantino* politana monachis Sinaitis ' 33

24) 1867 martii 8. Archiepiacopus montis Sinai patriarchae Hierosolymitane 35

25) 1867 martii 16. Cyrillus Hierosolymitanus Cyrillo montis Sinai › 35

26) 1867 martii 16. Cyrillus Hierosolymitanus Gregorio Constantinopolitano 37

27) 1867 martii 22. Cyrillus Hierosolymitanus monachis Sinaitis 39

28) 1867 martii 27. Sinaitarum relatio ad patriarcham Hierosolymitanum 41

29) lidem eidem 43

30) 1867 aprilis 6. Patriarcha Hierosolymitanus monachis Sinaitis 45

31) 1867 aprilis 15. Gregorius Constantinopolitanus Cyrillo Hierosolymitano 45

32) 1867 aprilis 27. Monachi SinaitarCynllo Hierosolymitano 47

33) 1867 aprilis 23. Sinaitarum apud patriarcham Hierosolymitanum gravamina adversus Cyrillum archiepiscopum 49

34) 1867 mail 10. Cyrillus archiepiacopus montis Sinai patriarchae Hierosolymitano 55

35) 1867 maii 12. Gregorius Cunstantinopolitanua Cyrillo Hierosolymitano 55

36) 1867 iunii 1. Cyrillus Hierosolymitanus Cyrillo montis Sinai 57

OIBIBTI

Cnaian

37) 1867 iunii 7. Monaehi Sinaitae Cyrille Hieroeolymftano 59

38) 1867 Uunii 15. Cyrille· Hieroaolymitanus Gregorio Conatantinopolitano 61

39) 1867 iun^i 19. Synodus Hierosolymitana rationem in causa Cyyilli - Sinaitaq indicanda tenendam decernit 63

40) 1867 iunii 91. Synodus Hierosolymitana Gregorio Constantinopolitann 63

41) _lS6j>i<inii 91. Synodus Hieroaolymn tana Cyrillo montis Sinti Ç6

42) 1867 iunii 2^» Synodus Hierosolymitana monachis Sinaitis ' 66

43) 18'67 mense iulio. Acta publica a Sinaitis edita 67

44) 1867 iulii 12. Gregorius Conatantinopolitanus Cyrillo Hierosolymitano 73

45) 1867 iulii 15. Narratio facinorum a Cyrillo montia Sinai archiepiseopo patratorum ab anno 1859 ad annum 1866 73

46) Index eorum quae idem arahiepiscopus •urripuit per annos 1860-1866 83

47) 1867 iulii 19. Res ab eodem archiepiscopo gestae mense decembri 1865 83

48) 1867 iulii 27. Cyrillus Hierosolymitanus Gregorio Constantinopolitano 91

49) 1867 iulii 27. Cyrillus Hierosolymitanus monaChis Sinaiti· 91

50) 1867 augusti 3. Cyrillus Hierosolymitanus Gregorio Constantinopolitano 91

51) 1867 augusti 3. Synodus Hierosolymitana Cyrillo archiepiseopo montis Sinai 93

52) Testificatio a skeuophylaoe Txubaniensi data ' 93'

53) 1867. Monachi Tsubanienses Cyrillo Hierosolymitano 95

54)' 1867 augusti 19. Cyrillus Hierosolymitanus Gregorio Constantinopolitano 96

56) 1867 augusti 21-94. Concilium Hierosolymitanum pro causa Cyrilli Sinaitae definienda 97

56) 1867 augusti 24. 'Litterah encyetteae a synodo ad singulas «ὐτοχβφιλου ecclesias datae 106

57) 1867 augusti 94. Cyrillus Hierosolymitanus Cyrillo quondam archiepiseopo montis Sinai 107

58) 1867 augusti 96. Synodus Hierosolymitana monachio Sinaitis 107

59) 1867 augusti 31. Cyrillus Hierosolymitanus Gregorio Conataatiaopolitano 109

60) 1867 eeptembrie 3. Nieaaor Alexandriane Cyrillo. Hieroeolymitaao 111

61) 1867 septembris 18. Hierotheus A·- ' tioeheaue Cyrillo Hieroeolymitaao 115

69) 1867 septembris 27. Synodi Hierosolymitaaae supplex Hbeiiua ad Faad Fasciam rerum exterarum administratorem missus llfi'

63) 1867 eeptembris 97. Fuad Fascia Gregorio Constantinopolitano 115

64) 1867 octobria 2. Gregorii Constantinopolitaai responsum 117

65) Fuad Fascia Gregorio Coustaatinopolitano 117

66) 1867 octobris.il. Hierothei Antiocheni rslatio ad Food Paaciam dotal' ' 117

67) 1807 octobres 14. Nie»nori· Alexandrini 'telatio ad eumdem data 119

68) 1867 oetoris 19, Cyrilli Hierosolymitani ad «modem relatio _ 119 '

69) 1867 nevembris 9. Synodus Athenien- V„„ si» Cyrille Hierosolymitano 123

70) ^.)867 novetpbri» U. Bartholomaeor Îfyprius Cyrillo Hlbroaor lymie&o ' ' 125

-/ T)) 186^ iettuarü I Patriarcha Gonstantinopulitanu· consilia a synodo Hierosolymitana inita tandem aliquando probat 197

1867-1874 Synodi Alexandrinae pro componendi· istius ■edi· negotii· ' 233

1) 1867 menso martin. Synod·· Constantinopolitana Eugenii Xeropotameni electionem in aedi· Alexandrinae vicarium confirmat 941

9) 1867 martii 19 Gregorius Constantinopolitanus Eugenii electionem Orneris Kairi degentibuV significat 243

3) 1867 iunii 8. Nicanor Alexandrinus Nilum Esphigmenimm sibi in coadiutorem et auccesaorem designat . 245

4) Nicanor Alexandrinus Gregorium Agathopulum suum apud Alexandrino» vicarium renuntiat 245

5) 1867 iunii 24. Eugenii Xeropotameni epistola ad Aegyptios orthodoxos 247

6) 1867 iunii 24. Clerus Kairiensis Eugenium tanquam rite electum agnoscit 247

7) 1867 iunii 30. Clerus sedis Alexandrinae unius Eugenii acta rata habet 247

8) 1867 iulii 22. Gregorius *<?onstantinopolitanus suam ecclesiam de intempestivo interventu apud Christianos Kairiensos purgat 249

1867 iulii 24-97.* Synodus Alexandrina Eugenium depositionis poena plectit 251

'10) 1867 iulii 27. Nicanor Alexandrinus synodi sententiam notam facit " 263

11) 1867 iulii 29. Eugenics Xeropotamennns synodi tententiae intercedit 265

19) 1867 iulii 31. Athanasius archidiaconus Eugenii Xeropotameni libellum confutat . · 969

13) 1867 augusti 14. Synodus Constantinopolitana synodum Alexandrit^to damnat 273

14) 1867 septembris 95. Nicanori· Alexandrini litterae eneyclicae quibus patriarchas Antiochenam st Hierosolymitanum sibi favere significet 273

15) 1867 mense octobri. Alexandrinorum supplex liMlua patriarchae Constantinopolitano 'oblata· 277

16) 1867 aovambris 9.. Synodus Constan, tinopolitaoa Eugenium Xeropotamenum ex Aegypto abire inbet 279

17) 1867 aovembria 9. Synodus Constantinopolitana idem significat orthodoxorum in Aegypto laicis procuratoribus 981

18) 1867 novambris 97. Synodus Athenien- sis Nicanori Alexandrino de composito negotio gratulatur 283

Ano Camt!

. 1·) 1887 deeembria 12 ^agoniu» Xero- ' potamenu» patriarchae Conatagtinopolitano 385

20) 1868 februarii.6.' Synodo» CoMtaatinopolitaaa Bigamo Xeropotameno . 286,

21) 1868 ianaarii 25. Eugeniua Xeropoto- . menu à vicarii munere no abdicat > 287

22) 1868 feljruarii 8. Eugenia» Xarppotaseiu ad prorogem Aegypti 289

23) 1868 februarii 10. Rerum publiearum in Aegypto adminiater Eugenio Xeropotameno 289

24) 1868 februarii 10. Idem Amphilochio opiaoopo Peltuii 289

25) 1868 februarii 14. 3. Conatantinide· aodalitii'tlraôço-Aegyptii praeae» Eugenio Xeropotameno 291

26) 1868 februarii 26. Collegii Graecorum in Kairo procuratore» Gregorio patriarchae Conatantinopolitano ' 291

27) 1870 menae maio. Sophroniua patriarcha Alexandrino» creatur in locum

28) 1874 menae martio. Ordinatione» povae pro creando palnlrcha Alexandrino conditae 295

1868 februarii 16. — Synodu» Conatantinopolitna ,ad probanda» regula» pro adminiatrandi» *l* urbi» eccleeii» condita» 299

1868 iulii 12. — Synodu» Conatantinopolitana •uper aponaalitii» ineundi» 303

186» februarii 24. — Synodu Conatantinopoli-* tana 307

1869 maii 16 - iunii 13. — Concilium Smyrnenae epiacoporum latini ritu» 307

1) Decretum aacrae congregationi» de Propaganda flde *307

2) Litterae convocatoriae concilii Smyrnenai» ad archiepiacopo» et epiacopo» miaaae ' 309

3) ActKooncilii Smyrnenai» 309

4) Decreta primi concilii Smyrnenaia 313

5) Patrum concilii litterae ad aanctiaaimum dominum noatrum * 325

6) Appendix ad acta et deereta concilii Smyrnenai» 327

A. Inatrootio pro libero matrimonio jungendorum atatu ex parte aecunda, volumine tertio, operi» Di νβτιτκΜτ· ucioiVM Lnmnm Angeli Lucidi, Romae, typia aacrae congregationi» de Propaganda fida MDCCCLXVI 327

B. latruaione della Mera congregatione di Propaganda aul biure la meaaa 334

C. Ex oonatitutione Benedicti XIV Qoan . XX mum 8 auguati 1755 342

1869 maii 28. — Coaatitutio orgaanoa eccleeiae graeeo-orientali» Rameau in Hungaria et Traaailvania 169

1869 manae ianio. — Synodu Coaatantinopolitaaa 343

1870 aprilia 2. — Synodu Conatantinopolitana 343

1871 aeptembrie 5. — Synodu Conatantinopolitana ‹· 343

■eplembria 17 - nevembri» 1. — *CoaeiUum Albanum aoeuadum provinciale mve u- . tionafe 'S48k

1) Littam» indfotioam eoaeilii provinciali» ■ve national!» r . 347.

2) Caroli Pooten, archiepiaoopi Antibaroa- , eia et Seodrenaie delegati apoetolici ad aynodum allocuti^ . 349

3) Decreta edita in provinciali live nktiontii ' · aynodo Albana aecunda 361

<2 DeeTOtum quo aecundnm concilium Albanam reoognoecitur 413

5) Apoatolicà iadulta pro poatulatia ia hac avnodov . 116'

I. Exerçptio a nonuujli» feetie de praeoepto aervandi» 'eorumqua vigiliarum tranalati» 415

II. Facoltaa ad dandam veniam exercendi mercatu» diebu futi» inita modum ' 416

III. Facultu aquam pro baptiemate conferendo benedicendi breviori formula . 416

6) Appendix oonatitutionum ipoatolicarum ad Epiri eodeaiaa apoetaatium 417

A. Benedicti papu XIV décréta auper pluribu diaciplinu capitibu pro incoli» regni Serviao. et finitimarum regionum 417

B. De boni» eccleaiarum quu aemel ab infidelibu occupata deinde in ehriatianorum poteatatem devenerunt 423

C. Albaniae epiacopia traditur methodia, qu aatagant. ut a catholici» illiua regionia »ua eccleaiia bona roetituaatir, vel aliquo modo auper illi» tranaigotur; et ai neutrum queat obtineri, facultu fit epiacopia derelinquendi fundo» fructuaque poaaeauribu, ooodemque abaolvendi a ceuuria -- 437

D. Ne chriatifidelaa aub Turearum ditione veraantu, ad occultandam chriatianao religionia profeaaionem, mahumetaaa nomina eibi imponant, iiaque ae compellari patiantur 442

E. latruaione della aacra congregation de Propaganda fide per i miaaionarii - della Bulgaria, intorno alia pratioa de' kurbani, 1760 februarii 9 444

F. Decretum aacrae congregationi» de Propaganda fidei habitae die 31 ianuarii MDCCLXXIV, quo reprobantur nonnullae praxee chriatianorum occultorum mahumotanam vectam aimulantium, 1774 februarii 19 461

' 1872 februarii 9. — Synodu» Conatantinopolitaaa a qua prohibentur clericorum peregrinorum ordinatione» 951

1872 maii 5-14. — Concilium provinciale primum Alba-IiKenao et Fogaraaienae 453

1) Epiatola indictioni» concilii provinciae' eoeleriaetieae graeeo-catholicae Alba-Inlienaia et Fogarnaienaia 464

2) Serie» eorum, quae tum in .oongregotionibua generalibu» tum in aeeaioniba» public» lynedi provinciae ecdeaiaatieae granee rotholkioe Pogariaioetia et Alba-

A·BO
Cbbist i

C»IBT1

'luliennis if, diem. quintam maii 1873 Blasium indictae ce subsequent^·· diebusoelebrataeacta tant' 4M

jL· Programma sen methodd· celebrandi •ynodnm proyipcialem provinciae graoeo-oatholieas Alba-Iulisnsia O*pvocatam Blasium pro'6 maû^SS aprilia* 1873' * 470

B. Officiale· synodi ' '47.8

'b. Oratio inauguralA synodi provincialia. habita ab •xttellentissimd', illustriatimo et reverendissimo domipo arohiepisoopo. Alba -TOlienM 'et Fogarqsionsi', diet Am# 1873 ŕ 478

D. Decretum, de inchoanda synodo provinciali _ 486

E. Decretum de professione fidei 486

F. Decretum de modo vivendi tempore synodi . 488

O. Decretum non discedendi 488

H. Decretum non præiudioandi 488

Commiaaionet synodale· • 490

L. Decretum conclusioni· .490

3) Decreta concilii provinciae ecclesiastic·· graeco-catholicae Alba-Iuitenais et Fogarasiensis 494

4) Decretum subscriptionis actorum synodalium 61b

5> Epistola qua excellentissimus, illustrissi- *fnus ej reverendirsttnus archiepiseopus Alba-Iuliensis' et Fogsrasieneis acta qt decreta synodi sanctae sedi subiicit. Pio IX pontifice maximd · ' ??, 613

6) Responsum sanctissimi domini nostri Pii papae IX ad epistolam homagialem re'-'' verendissimi archiepiscopi et metropolitan ' Alba-Iuliensis et Fogarasiensis 616.

7) Decretum quo conchium primum provinciae Alba-Iuliensis et Fogatasiensis recognoscitur 616

8) Appendix ad acta et decreta concilii provinciso-hcclesiasticse Alba-Iuliensis et Fogarasiensis anno Domini 1873 celebrata 617

I. Declaratio qua ecclesia Valachica ritus graeci unionem ecclesiae Romanae hmplerti est 617

11. Pius papa IX nunciat praesulibus provinciae Fogarasiensis graeci ritus in Transilvania, se ad eos mittere archiepiscopum Tharsensem nuntium suum Vindobonensem, ut per eum, collaris antea eum ipsis consiliis agnoscat spirituales indigentias illarum dioecesium, basque ad rectam ecclesiae orientalis normam magis magisque ordihare valeat: eis insuper adhaesionem sedis apostolic·· msximopere . commendat 617

III. Documenta ad erectionem provinciae ecclesiasticae Alba-Iuliensis et Fogarasiensis spectantia 619

a) Bulla qua nova erigitur provincia ecclesiastica Alba - Iuliensis seu Fogarasiensis 619

b) Bulla qua constituitur sed·· episcopalis Lugosiensis 637

e) Bulla qu% .instituitur/sed·· epMbpali· Axmenopohtafiuseu Ssamos- . Ùjvqriônsis ŕ 632

d) Pii papae IX 'allocutio ooaaistoriali· . ' t de «recta nova prorita· Alba-Ju,- v lierai s«u Pogarssisosi '*838

.. IV. Litterae SMrév4ongregstioni· Indicis ' ' super censura Hbrorum 640

' V. Instructio sacrae congregationis de Propaganda fide ad venerabilem se praestantissimum archiepiscopum Fqgarasiensem et Alba-Iuliensem, st· ad venerabile· episcopos' provinciae Transylvania· transmisse .anno 1868, de ihdissolubilitate faatrimonii in casu adu|terii et perfidae deeertionis ']H6

VI. Instructio sacrae congregationis de Propaganda fide ad archiepiscopum ' Fpgamsiensem et episcopos eius suffréganeos graeci ritus uniti, mense iunio 1868 emanata., de matrintoniis · mixtis 661 '

VIL Instructio de communicatione in di- ■vinis catholicorum cum haereticis et schismaticis edita pro missionariis orientis anno, 1739 690

VIII. Instructioaacrae congregationis de Propaganda fide ad reverendum patrem dominum episcopum Rosensem super sepultura catholicorum in coemeteriis protestandum <>98

IX. Instructio transmissa a sacra congregatione de Propaganda fide ad archiepiscopum provinciae ecclesiasticae Fogarasiensis et Alba-Iuliensis. die 28 iunii ■nno 1858 emanata, de continentia clericorum 698

X. Schema summarise instructioni· in 'causis matrimonialibu· inchoandis, tractandis ac definiendis 707

9) Ad decreta concilii Fogarasiensis animadversiones 709

1873 decembris 14. — Lex organica et regulae •anctae synodi sanctae ecclesiae autocephalae orthodoxae Rumenae 219

1873 decembris 16 28. — Synodus Hierosolymitana ad creandum novum patriarcham 953

1873 oetobri - 1873 februario. — Conventus national!· Constantinopoli a Graecis habitus pro rebus publicis in melius reficiendis , 957

1) 1873 octobris '27 novembris 8. Anthimi patriarchae oratio ad conventum nationalem habita 957

3) 1873 novembris 17 29. Christakis Zographi animadversiones in regulas pro creando patriarcha conditas 959

3) 1873 novembris 39 decembris 12. Octo virorum consilii relatio super emendato capite de creando patriarcha 961

4) 1873 februarii 14 '26. Ratio /setvanda in eligendis viris ad exsequenda /publica munia deputatis 963

A. Parochiae 963

B. Dioeceses 966

C. Urbs regia 968

CIBI**·

1879 mpass deeouibri - 1873 ianuapi. 18. — Synodus Coastantinopolitua ad prohibenda , m*rimo'nia praeter liberUmiungeadorum Astatam inita··. 956

1) MenitumpatriarèKale › '955

'2) Litterae synodales 956

187^, maii 20 iunii 1. — Synodus Copstantinopolitana a qua probantur normae oonsBn iuventuti instituendae-praepoeiti» 991

1873 septembri - novembri. — Synodus' Constantinopolitana ad creandum aovum patriarcham 969

1) Anthimi patriarchae ad cônventum nationales! oratio 969

2) Sacrae syribdi ad'episcopoa epistola 973

3) 1873 decembris 3 15. Litterae a novo patriarcha ad métropolites datae 976

Alio Cubisti

4) 1873'^ecembri· S IS. — Utter·· · ntfve patriarcha ad^praepoaito· monasteriorum datae · »77

5) 1873 mease decembri Notifieetioji nave patriarch· dioecesaUis sais theta 977

8) 1873 decem^rja 3 IS. Litterae pacifié*·'' a novo patriaeeha ad aajjptite· autocepbalo· datae et eorundem responsa 97F

1873 decembri· 18 — Synodus Constantiaepolitana. · qua nonnae penduntur ad ■polia episcoporum denatnrum distribuenda 999

1874 menae ianuario' — Synodus, Constantino-, politana, a qua novae conduntur nonnae consilii negotii· ad'religionem spectantibus praepositi 4001

INDEX ALPHABETICUS TOMI XLII.

Alba- luliotiir rt in Transylvania, cou-, cilium provinciale primum. 1879 maii 5-14 453

Albantm» in Albania concilium secundum provinciale sive nationale. 1871 Septembria 17 - novembria 1 345

Alatandrinat in Aegypto aynodi pro 'componendis istius aedis negotiis 233

Bucarvsttensex in Rumania synodi 1865-1857 127

Conitantinopolitana synodus ad probandas regulas pro administratione urbis ecclesiis' conditas, 1868 februarii 16 '199

Con.tantinopolitana synodus super sponsalitiis ineundis, 1868 iulii 19 . 303

M.,_ 1869 februarii 24 , 307

Id., 1869 menae iunio 343

Id., 1870 aprilis 2 343

Id., 1871 aeptembrie 6 343

ConstastMopolilaua synodus a qua prohibentur clericorum peregrinorum ordinationes. 1879 februarii 9 951

Contlaniinopoli conventus nationalis a Graecia habitu* pro rebus publici· in melius reficiendi·, 1879 octobri - 1873 februario 957

ConstoM/mopolitaaa synodus ad prohibenda matri-, monia praeter liberum iungendorum statum inita, 1872 mense decembri-1873 ianuarii 18 955

Contiantinopolitmta synodus · qua probantur normae consilii iuventuti instituendae praepositi. 1873 maii 20 innii I 991

CofUtantiHopo/itaNn synodus 'ad creandum novum patriarcham. 1873 septembri - novembri 969

*Contios*riHopoliVmo^ynodu· a qua normae conduntur ad spolia episcoporum donatorum distribuenda. 1873 deoembris 18 30 999

Conttantinopolitana synodus a qua novae conduntur nonnae consilii negotiis ad religionem spectantur praepositi. 1874 mense ianuario 1001

Fogaratitnt» concilium: confer *Alba-Mitnot.*

Hierotolffiititanae rt nioaitùar synodi ad Cyrillum montis Sinai archiepiscopum a munere amovendum celebratae. 1866-1868 l

Hifrotolj/miiana synodus ad creandum novum patriarcham,' 1872 decembris 16 18 953

Rrnnmomm per Hungariatii et Transylvaniam constitutorum constitutio organica 159

Sinaitiear synodi; confer *HirrotoiipHilana».*

>9mynMHM> concilium provinciale episcoporum latini ritus. 1869 maii 16-iunii 13 307

SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA ET AMPLISSIMA COLLECTIO.

TOMUS QUADRAGESIMUS secundus.

SYNODI ,TUM HIEROSOLYMITANAE TUM SINA1TK AE
ad Cyrillutu, montis Siuai archiepiscopum, a munere amovendum Celebratae 1866 1868.

Quantum difficultati· attulerit anno 1869 electio Cyrilli archimandritae in arphiepiscopum monti· Sinai, ex documenti· ad illum annum allati· pronum eut colligere. Ea benevolus lector, «i libuerit, adeat in tomo XL huiua collectioni», coi. 503-12. Ibi iam innuimus novum antistitem nec diu nec 'pacifice thronum aegre ademptum occupasse.. Re enim vera, exorta in se «aeva tempestate vel inde ab ineunte anno 1866, per totun) biennium contra commoto· turbine» fortiter quidem, sed incussum colluctavit, donec procella obrutus u munere tandem amotus est. Negotium omne documentis infra adducendis optime illustratur, nec eat quod longius tractemus de argumento iam apud Graecos ipsos penitus antiquato. Acta deprompsimus e libro: Το κανονικόν δικαιον τοϋ πατριαρχικοϋ θρόνου τών Ίιροσολϋμων ini τή άρχιικισχοπή Σινί, έπιμαρτυροϋμίνον ϋπδ έπισήμων έχχλησιαστ.χών έγγράφβν. Εν Κωνσταντινουπολίΐ, ·χ του τυπογραφείου Αντωνίου Κορόμηλα. (Όδδ Πεμτοπαζάρου, dpi». 3), 1868, ρ. 147-376.

1.

CYRILLE» PATRIARCHA HIEROSOLYMITANUS CYR1LLO ARCHIEPIBCOPO MONTIS SINAI
1866 februarii 20.

Ηαρ«λάβομ«ν έγχαίρω τήν πρδ ήμά άπδ 39 *sc* Β τοϋ λήξαντο άδϊλφιχήν αυτή έπιστολήν, χαί δι«ξ«λθόντιφ χατχίδομχν τά έν αύτή χα! άχρω ιχίρημχν ένηχηθέντ« τά «ύαγγέλια τών θτοσδότων τ» χαί π«ρισπουδάστων ήμΐν αίσιων τή *IιρΛ* αύτή κορυφή . Κα! νύν «ί άπάντησιν σπ«ϋδοντ« άντ»φαγγ«λιζόμ*θα τή άδϊλφιχή τη άγάπη, δτι χα; ήμ«ί ένταϋθα πάνυγιώ Ιχομβν τή χάριτι τοϋ παναγίου χαί ζωοδίχου τάφου μ«τά ποίση τή π«ρ! ημά ί«ρά; ίν Χριστφ άδιζ.φότητο . Μιγάλω; 5' έλυπήάημιν διά τά συμβάντα μτταξΰ τή άδβλφιχή τη πανιιρότητο χαί τή Σιναιτιχή άδ«λφότητ-. σχάνδαλα. 4π«ρ έμάθομχν καί ήμχί ένταϋθα έχ τών έφημιρίδων- άλλά νύν χαίρομχν έχ ψυχή πληροφοροϋμ«νοι ϋπδ τή ί«ρά αύτή κορυφή , δτι τούτα έξωμαλύνθησαν χαί χαθ* ησύχασαν τή χάριτι τοϋ «ίρηνάρχου θ«οϋ, έπαν«λθούση μ«ταξΰ τή άδ«λφιχή τη πανιιρότητο χα! τών ταραξιών Ιέχχίνων τή προτέρα άρμονία . Κάλλιστα έποίησχν !να άμνηστιύση αυτοϋ χαί συγχωρήση (ώ λέγ«ι) πατριχώ , διότι σύνοιδχ πόσον flvai δϋσκολοι οί παρόντι καιροί καί πόσον δξ<Τ αέ διαχάραξιν τών χαθβστώτων, καί μόνον διά τοϋ «ίρηνιχο(ίΙρόπου καί τη «ύαγγιλχή άν«ξιχαχία χαί πρφότητο δυναταί τι νά προλάβη άτοπα μτγαλα. tv τή χαιριφ, έν ή έλάβομ«ν τήν άνά χ«1ρα άδϊλφιχήν τη , έλάβομ«ν ώσαύτω άπ'-χριτιχήν χαί παρά τοΟ άρχοντα μεγάλου λογοθέτου, άλλ' έλυπήθημ«ν «ί άχρον μαθόντι χατ' αύτά δτι τόν μακαρίτην,παρέλαβ«ν ό θάνατο · αιώνια ή μνήμη αύτοϋ χαί άναπαύσαι δ κύριο τήν ψυχήν αυτοϋ έν χόλποι Αβραάμ, Ισαάκ χα! 'Ιακώβ χαί μ·τά δικαίων έπάντων συνιφιθμήσαι! Ήδη λοιπόν γράφομιν έν τή έσωχλχίστφ συλλυπητήριον χαί παραμυθητικήν ήμΔν έπιστολήν πρδ τήν αύτόθ·. τοΟ μακαρίτου σύζυγον χαί άξιοΟμχν άδ*λφιχώ τήν άγάπην τη Ινα έπιδώση αύτήν πρό τήν ούγενίαν τη αύτοκροσωπ·» , έπιλέγουσα καί διά ζωση πρδ τήν θυγατρικήν τη άγάπην τά άπδ μέση ψυχή πάπρικά ήμών «ύχά χαί »ϋλογία . Τούτα μέν W τοσούτον «ί άπάντησιν έτχρον δέ έχισυνάψαι μή έχοντ« , έξαιτοϋμαθα παρά κυρίου τά έτη αδτή δτι πλίίστα, δγι«ινά καί xsrt' άμφω πανβυφρόσυνα.

Έν τή άγίφ πόλ«ι Ί«ραυσαλήμ, ^ηοξ ' φ«βρουαρίου 20.

9.

SINAITARUM RELATIO AD PATRIARCHAM HIEROSOLYMITANUM
1866, martii 15.

Μαχαριώτατ» δέσποτα.

'() φόβο τοϋ θ»οϋ, ό καί αυτά τά κτήνη χυρι«ύων, άπδ τή έπί τοϋ άρχκροταχοΟ θρόνου άναβ4α*ω τή αύτοΟ ικβασμιότητο τοϋ άρχιιπισχόπου κυρίου Κυρίλλου έήέλι«ν άπδ τή μονή τοϋ Σινά. Άωδ τά Wλ«υταία κατά τ·ν watdpssv τοϋ Σινά συμβάντα, άττνο π«ποίθαμ«ν δτι ποριήλθσν *iE* γνθσιν τή δματέρο θκιοτάτη μακαριότητα , (i Σινά άρχ« ή ipqKiupsffl·

rl;

F

*

w

Ό «pat tott 2<vA τόββ ΜήΡρΙΑΒη, Wn βΑβήλα à *Ttfif* τβν Αλλοφύλου κατΑ τβν »M—*' —I ·**·· ΑακβΙήΑιφ *fat* voO τρόμον «ai τή Αβαλή; xai τή ΑαΑτη Mi τοο ήτύδσν Αλήφ»ηο«ν'ν<6Μγραφαί τβν το^κνβ Αναφοραμένιον. *tt-* tanewfapt* wmA «tu αστέ, 4« Α *infniuMuit* μα ήΗλο ματΑλΑοι τοιαότα Mu M »A V*Ao| *<C ifo *tUtfM** m I *ipilfu· vtouin* «·' 8Av tu δυνατόν «4 «έσχαρήση mt οί νοόν ήμβν *tu* lopaμένιν *ufio*-«uw», ότι *i* Αχλαπό ήμΑ fMU μσταχοιρισόή τήν Απλότητέ μα Α μόσον |Μ*αΙιχή «U τβ χρονιχΑ όκ&χήσΟΜ χατ Αν4ρόκ»«ν Αόφαν, μ τ ΑνΒpfouov ζηλατβν xoi ·ρήσχ«ον. ΔιΑ wMo βιΑ τή καρούση xoi τακοινή ήμόν έναφορΑ πρό τήν ύμοτέραν μακαριότητα, χηρύττομ»ν βτ» πόσα ύκσγραφή. ήν ήόχλο καρονσιόσαι ή αύτοΟ σββκσμιότη Α ήμοτέραν, οίνοι 8ι' ΑχΑτη «ίλημμένη, xai foapoOfB* αότήν Αχυρον, Αχικαλούμονοι μοτό βαχρύνν παρ' ΑνΒρôxtw μέν τήν fota χαΐ Ανδρόχινα, καρΑ δέ ΒοοΟ τήν Βιχαίαν τiιν τοιούτόν ίχδίκησίν του.

ΤαΟτα ούσιβΑστιο Ητοντο ύχ' όψιν τή ΰμοτέρα μακαριότητα , (χττύομον, όοόμοόα, χαρακαλοΟμον iv όνόματι το» ΑόανΑτου xai χροσόΑτου τβν Buvaauuομέναν. !να λΑβητι χράνοιαν xai Αναχαιτίοητχ τήν χοραιτόρν τοΟ κακού κρόοβον, σνν«ρ6Α τή *«<ρ 5μ·ν Ακοστολή. Λαβέτιοσαν ο! Upol ΑνΒρο οίκτον. Οί Ατίθασοι Biioufva οίχττίροντο τχίνσυν ορό ήμΑ χοίρα β-.ηΒοία xai xpufiy τψ τρόη«« μό Ouaiav τή ζααή τβν αυτή μιταβιβΑζονν τήν χαροΟσΑν μα , <«ι8ή τά όργανα τή αύτοΟ σι^ασμχότητο Αχαγορούουν μ< Αχοιλήν τού ΒιΔ χυρό Αανάτου τήν Ιξοόον Μντό; «ύ φρονοΟντο καί Αχοστροφομένου τήν Βιαγγήν τή αύτοΟ στβασμιότι,το τή Απογκμνβσάσι, τό ίορόν καταγΑγιόν μα,.

ΒΜ0Qi|ttwc *tu* ΑναχΜφοβήάανγαι τΑ latvà *μ(, μΙνσμσ** F4 «τββ pafo ai ΑλΑχιατοι Α* Χριστφ ΒgΟΧm·

Γηρμβνό μριοτοαόγηολλο; xai lourtaς.
Καλλίνικο πρβτοσόγχολλο .
Παρβένιο μοναχό . (Τ. Χ.)
ΚόΜμιο; ΙοροβιΑκοια;.
ΑvtΑpia; ίορομόναχο .
Ίιοαννίκιο μοναχό .
Κιονηόντη .
ΑΛ τόν Αγράμματον Unite* μοναχόν ύκογρόρα κατ' αίτησίν του Ί«»Αννη; δόκιμο .
ΊΑβ μονα/ό .
Διά τόν ΑγρΑμματον 'Εμμανουήλ Ίώβ.
Ν«όφυτο μοναχό Κνβοονιού .
Γαλκχτίυν μοναχό .
Διό τόν Αγράμματον Δανιήλ μοναχόν Χαρίταν
ΔιΑ τόν ΑγρΑμματον Κύριλλον ΙιοΑννη .
ΊνΑννη Σιναίτη .
ΊΑχαβο; Ν. Στασινόχουλο μοναχό Σιναίτη , ό καί γραμματβύ τή Αγία μονή . βοβαιβ < Τ*ΤΡ«Ψ« 4μ®» καί τό γνήσιον τβν όκογραφβν.

Οί tv Τζουβανίφ κατέρο .

'Αρχιμανδρίτη; Κύριλλο ΣιναίΤη .
Γρηγόριο Αρχιμανδρίτη ΣιναΤτη .
Διονύσιο κντυματιχό;.
Φιλόλαο μοναχό .
Γφίσιμο; ίοροβιΑκονο .
Κίχόβημο ίορο&Αχονο
ΗσαΓα μοναχό .

Χίναιον όρο; τή Ιό μαρτίου 1866.

S.

CYRILLC8*PA.TRIAKÇHA HIEROSOLYMITANI'8 AD KfoSACHO» 81N'AITA8

1866 lanii 2.

'ΟσιΑτχτοι κατόρα τή (αρ« Χιναΐτιχή ΑΙαλρότητο , ο! w iv τή χατά τό Αγιον όρο ΧινΑ Ιορφ xai αοβασμίμ βασιλική μονή ένασχούμινοι καί ο(Αν Τζουβανίφ τοΟ Katpou τΑ ΒιατριβΑ χοιούμονοι, κΑντο όμοΟ τέκνα Αν χυρ(η> ΑγαχητΑ καί ηριχό*ητα τή ήμΑν μοτριότητο , χΑρι , οίρήνη καί Αλοο itη τή ύμΑν όσιότητι καρό xupiou καντοχρΑταρο;, καί καρό μΑν τού κανθού xai ζ·ο8όχου τΑφου Αγια^οΒ , βοήόιια καί Αχίσχοψι , χαρ' ήμΑν 81 «ύχή, «ύλογία αχ.' συγχώρησι .

Πρό χολλού χαρογόνοντο α£σ(· ΑντοΑΦχ *ί τήν Αγίαν χόλιν οί- όσιάτατοι Αν ΙορομονΑχοι 8 u χόρ Κορνήλιο καί ί χόρ βοοδόσιο , Αμρότχροι μέλη γνήσια τή ύμοτΑρα ΙορΑ ΧιναΓπχή Αβολρότητο x«it **·' xorcA χνοΟμβ ulol Αγαχητοί· κχρουσιασΗντο χρό ή^| Αξιστόρησαν Αχα·*;, βσα βυστυχ·; Αλαβον χίράν μοταήύ τή ύμοτΑρβ ΙορΑ Αβολρότηιόο xai τοΟ ΙοροντΑτου Αρχκκισκόχου ΧινΑ χόρ Κυρίλλου. ΤαΟτα «Αντα Αχούσαντο ήμοί , μόσήν Αχλήγημον τήν χαρfoarv. Α μηΒΑχση Αλι^ξοντο tva συμβΑσιν Αν 6μΐν τοιαΟται βανδαλικοί σχηναί, Λίνο , χΑ τι xaunoot, «όσον ΑΝμιτΜ καί Αντιχριστιανιχαί ota μ Ι χόσον ήδιχ·; xai όλιχΑ βλΑκτουσιν «Α τΑ χαιρυίττατα, Αν τα(χαροϋσαι μΑλιστα καγχαλόχοι χτριστΑσοσιν, Αν αί τόση όκιχρατΜ χατό τοΟ ΙτροΟ κλήρου Αν γόνοι ♦«χρότη xai χαταχρ««γή xai τόσο; χατό τή Αχχλησία ΑξήρρΑγη, Α γναστό», ·δι»»γμό , τό κΑνδοινα ήμ!ν οίχονομιχΑ έχακαιλΑν. Κατόχιν χοριήλΒον οί χοΕρα; ήμΑν χαΐ γρόμματα αύτόΒτν, τό «ΜC μ ! κλοία οίχτρΑ; ΒιατραγήρβοΟντα* μστό U τβότ» χρόνοο οό ■ολλοΟ καραλΒόντο , Apixru Αν τοί xat' ήμΑ μ ! . ή όσιΑτατο Αν. ΙοροίαχόνiΛ . χόρ Μολόχα , ΧινοΑτη xai ούτο , xai φί;«»ν χρό ήμΑ χορ τοο αύτοό ΑντιχοιμΑνου γρΑμμα τοΟ συναδέλφου σα Αρχιμανδρίτου χόρ Γρηγορίου. Ταύτοχρόνοο ΑλΑβομον χαί τό Αχό κανοΟ χρό ήμΑ; τή όμοτόρα; ΙορΑ Αδολφότητο ΑναφορΑ , Αν αί συμφύνοο τή προφορική χοφαστΑσοι χαί τβν τριβν οξρημΑν«0ν Αβολφφν Ανίγνοομον Ιν χρό Αν λοχτομορΑ Αχτιδόμβνα τά τόσον λυπηρό xai σπαραξιχΑρδια μοταξύ ύμβν mü τού Αρχιοχισχόχου συμβΑντα. -£υγχρόν«ο U χατιίδομον, Ατι ή ίορΑ ΧιναΓτιχή Αδολφότη , Αν Αχρφ κορκλόοΟσα Αχολχισίφ καί ΑμηχανΙφ, χαόιχοτβύοι ήμΑ Αν όνόματι fooO, tva χατανοήσαντβ τόν σκουδοΑον κίνδυνον, Βν όιατρέχοι ή ίορό μ < σφαμία τοΟ ΧινΑ μονή, δρόμοομβν βιχαιο»ματχχΑ οί βοήόοιαν αότή xai Αναχαιτίημον τήν όρμήν τοΟ χακοό. ΤΑ έγγραφα ταΟτα κατΑ βΑόο; μολοτήσαντο , Αχό^ημον τήν σαουβαιότητα τβν λογομόνβν· Αφ' ή xai Ακοφασίσαμον *Α τοίναμον χοΐρα Αραγόν 6χΑρ τοΟ δικαίου Kai 8ή γρΑφοντο; όμΤν Αχοκριτιχβ; 8ιΑ τή χαροόση Βια^φΑζομον Αν κρότοι; ορό χΑσαν τήν ΙορΑν ΑρκΑόν Αδολφότητο τΑ Αχ μέση ήόχή χβηραιΑ ήμβν οόχΑ xai ο&λογία , καί κατΑ συνόχοιαν συμβιχ>>«όσντ»; όμίν xai νουόττοΟνχο Αν χνούματι Αγίφ δοιιμιι ΑγΑκην καί όμόνοιαν τήν κατΑ Χριστόν, φόβον fooO χαί ζήλον Ανδοον mt '*Μ*-γννσιν όχέρ τή ΙορΑ όμ^ν μοτανοία , «ίιόχοιιΟμον τή lopf ύμβν συνόζοι, ότι συμφόνα χρό τΑ Ακουδνν·«ί<Μ ή^ βαρ* αότή χαινβ τβν διιπροήΑντοον xai βιοπροχόναον Αχριβοί Αχόέσοι , αννтΑξαντο ταχρίριον χρό τήν τύτόόι ύηηλήν τοΟ Ανπβαβιλέοο χυβέρνησιν, Αζαχσστέλλαμον ύμΤν σήμορσν Mo Ασο»χλίκστβν. Αν ÿ Αχοδοαινύομον όλο ήαυδσί χοέ ΑνίΜοόρχτου Ασία ΑσχανΑρήσο χατΑ τή ΙορΑ ήμ*ν

Μιλ^ττ,ικ ή *** M** * *ητ «ai«ma«; XtvA, aai έντηηφ «Appta T» ι*Ατ· τή «ta* Hήλ*Π»i. ”- -*'I Aapôanv οὐμονή & ·* *thut· tît* Χ·ν*“κή ἀΙ·1ρ»ΐἠθ»έ xaprixiva a«i χόριν oot Bourin φρητί^ιvA tantrm χλφη τὴν Atpaaatav τΑν «O*(ἐχόνην, tapfAvww ta» Αμχρόληχτον ta·*» ** t'T'·'*l· «·< rt «λίνη* Αν«ξ«τΑατ* tA ta» «I μ*»K *4 κβρβστΑσιΐ τοθ Αρχκχιαχόχου- «F»; W «ta*» κβθιχιτούομ«ν βΑτὴν «ci tvx «Μοχήβή νά Ανβχβλέηι τὴν υφηλὴν

τη (if tvjv Αχ» τή tapta ΣινβΓτική Αβώφότητο Αχομάχρυνοίν Α8*λφΑν ο»νδήχοτκ T» τχχρίριον λο<·βόν τούτο Mtan ixi6Aon τή υφηλή κυβ«ρνήβ«ι βιΑ τριΑν ή τ«*Μΐρ·ν έγκρίτβν μ«τ«ξύ ὑμΑν Αδολφαν, <Μβ«αμί·ν mU βυν«τΑν *jud* ἐχόντην x*tp«ν xai τριβήν δημοαίιτ» χρ«γμάτ·ν xal λίγου δϋνβμιν, δκ· xal χροφοριχΑ; ὑποστηρίξωτι tri τ« 8(κβιβ τή ἀδ«λφότητο xal τ* iv τφ τβκριρίφ διαλβμβ«νόμ«νβ. Συγχρόνω γράφομ«ν xai πρ! τὴν i» Ketpy «ri Ἀλ«ξβνβρ«ίφ έλληνοβιγυπτιχχήν χοινίτι,τχ, χροτρέχοντι xsl χύτὴν prti σχουδβιότητο , h» δράμή «U tatpάσχισιν τή χιη|^ν«ούση IιρΑ μονή xai τΑν 8ιχβ(·ν τὴ Αδ«λφότητο , καί μή Ανέχητβι βλέχτυσα τὸν ἀρχι«πίσχοχον riv· «ai «ritu φίροντβ κβτά τ» SoxoOv tri τή iapritç μονή , κβρχλύοντβ tri χβθ«στΑτ· ivavtiov τΑν {ήρΑν χβνόνβν κβί τή τάξ«« καί ὑπ«ρκηδΑντ· τ» δριο τή Βιχβιοδοσίβ του, χρό βλίφην «ai «ataστροφήν μιΑ τόσον i«ρά xai σββββσμίβ μονή , ήτι διά τὴν ἀρχβιίτητχ «ύτή , διά τὸν χτίτορβ xal διά τὴν iipότητβ τοὺ τὸπου, iv ÿ Ιδρυτβι, jtvai τιμή xal χβύχημβ αιώνιον τοὺ ἡμιτέρου γένου , «ΐ; δ διομένη μέχρι οήμορον Από τΑν ἡμιρΑν τή συστάσιΑ τη ta πβραχατβΗ,χη προγονιχή· Ιτι γράφομτν χαΐ πρό τὸν ἅγιον Ποντβπόλιη !ν« παύση διβτ«λΑν βργανον τοὺ ἠρχιτπισχόπου xal έπ«μββ(ν·ν aἐi πράγματα Αλλότρια ivantiov ηοὺ χαθήχοντο xal τή συντιδήστώ του, πρό βλάβην τή ΣιναΠιχή Αδτλφότητο xai τή :«ρά μονή .

Τοὺτα σήμιρον όΧοχρινόμτνοι χρὸ ὑμά , ἰσιΑτβτοι κβτέρ« , «δχαιρον κρίνομον xal Ivβ ίπισυνάψ·μ«ν uptv, ἴτt δ Αοίδιμο πατριάρχη Κ·νατάντιο xai χηδιμύν τοΟ dtfku δρου Σινί τδν «βρόντο β ix Hiβ πάντ·; ίποκ«λύψ«· πβο4βλ«π« βάλον «ί τ4 ττλιυιβίβ τοΟ βίου του στιγμέ · διό totto οὐδόλ· Ισκ^γβν ὁ ἀοίδιμο , οὐδόλω suyxritrtifttto, Iva μιτό τὴν iuivcu πρδ κέριον ἐχδημίβν {μκιαττυ^ή τοὺ οΐβχβ τοΟ ΣινβΙΤιχοΟ θρόνου ὁ νὲν ία' βὺτοΟ χ·*ήμτνο . Τούτου ivcxa xal apootxriXtmv, ήμ£ π·ρ* <·υτφ, · το{ a*ot γννοτόν, xai ἐχιμόν·; xai μ«τ' tetipiou β«ρήγγ«ιλ*ν, Iva μηδόλβ 4ν«χϋΑμ«ν «ai ὸν«γν·ρίσ·μ«ν ‹i› Ιννομον «al τβχτιχήν adloav ivδ(χομόνην ία! τοΟ Κυρίλλου Ιχλογήν. Πιάτο! ρύλβ■* Wi eaptmaa^taRS art'taiiita»». tatat^. *ft·* ravwfac, ta Nit Atal puni», «ai ἠρονια^·*· μκ* ta*p«api«M· QVtaa, taac taMpctaapw τὴν *ἰrfo* τὴ a»art ἠρότηοί aai μή A>πή(·ἶ(ν «*paryvHav ata*» tap*·. *vA' taw aai vta aai χρΑην a^ M aavta χβίρ^χν. tai iCial^io^in etain*tat<K a» IpmrâuMv ἡμN ta» wO taiMpw {apta τβΟτο ««lήχον· ἡ ὀήιότη ββ όμκ xrivw λίθον ἰχινήββτ» «al «ta ὀθόμιτσν ptaον ρ<τ«χ«ρίata|tt τυμλβί <ppa«v ά τ» νὰ xapaapotap» δ<*«β ἐχ«λη»«ατ·.«4, λβζχβτήοηκ τὴν χβρ«γγ»λί«ν τοβ taBifAu, Μχτήαητι τ* «Αρο τΑν tapAν «avôven, χβτβπβτήσητ» τὴν aôtavtaiav τΑν ββοιλιχΑν Τ00 όοιδίμου «τίτορο Βι«τΑξ«·ν, xai τέλο arivwv ta» κοινή xal δμοθύμου ψήφου όχοφβνθήτ», Iva χβΗσητ» iai τοΟ τρχχήλου sa; IMpa, βφρ οὐδ«μ(«ν χβτά τού if taap/ή; 8·θι«ρ·μόνου τύπου 8i4wu τή όαιότητί Οβ έγγραφο όηόοχιοιν, οὐ»«μ<βν, Α iδ<ι, ανν·μολόγηο< μη·βὺτή ουνiH,χην, ότι ήθ«λ« φυλόζβ τὴν tri^cv, τοὺ νόμου χ«ι τ» xatastAta τοΟ tapoO ὑμΑν κοινοβίου aal τηρήσ αίββ , ὐχόληψιν xal ΑγΑχην κρό τού αυγχοινοβιΑτβ του, Α iaoiouv arivtotx ol κροχ«τοχο< «ὺτού 4νββ«ίνοντ« τ»ν 4pX‘‘ ιχισχοκιχ»ν θρόνον, χ«ΘΑ (I χλότο μέχρ» τοΟ νθν χβθορθτβι xai taaytvAoxrtai iv τ« τφ Ιορφ τοΟ ήμοτόρου χβηριβρχιχοΟ θρόνου xAOÿu xai iv τφ τοΟ όγίου δρου XivdL Ἀλλ' ιδοὺ νθν τό ὀψΑΛβ τή όμ«ρτι« ! ή Θ·i· Βίχη δ»ν έβρόδυντ νό Ιπέλθη, βίστι ιφχή κόχή κάκιστον xai τ» τέλο . Ὸ θγιο; θοδ δμ· Ιτι χήδ«τ«ι τοὺ Ιορο·’ύμΑν χοινοβίου· ὀρχΜ μόνον νό δχητν θάρρο xai δμόνοι·ν xai τ* ὀλχίδβ 9· «ί τὴν ἴξ ὑψου; taiav «ὺτοΟ ὀντίληψιν, xai οὐτχ δέν «tvai δὺσκολο οὐτχ μβχρλν ἡ ta» τή χβρούση θλίψιν όκκλλκγή saç- Τὴν πχρούσκν όχόντηαιν κομ^ουσι χρό τὴν -ήμ«τέρ«ν όσιότν,τχ οί όν·τέρ· δικληφθόνα; τρ*1 xap' ἡμίν Sivartai όδ«λφοί, οὸ χοῦ θὸλ«τ« ὲποδ«χί»ἡ φιλχδέλφβ * γνήσιβ xai «ὺτοὺ xal διά χ«ντό; taaxôaxasre μέλη τή tapta ὑμΑν ΣινκΙτιχή 4δ«λφότητο . χροσέχοντο ΧβλΑ Iv<)ιή τι Τυχόν έμφιλοχ«ρήση ὸτοπον *h* τή Αφιξη τή όσιότητό τ·ν, Αστ« xal ἡμί^ ν» δυσχροστήβή x*i νέ«ν μιτβξύ ὑμΑν βήξιν, χιιροτέ κν τή Χβρούση , νά κροχβλέση χρό χλοίονβ βλάβην τή i«ρ< ὑμΑν μιτβνοικ .

Τχύτχ μέν «ί ἀπάντησιν ὸ δ» θνό τή «Ιρήνη «Ιθι έχκνβγίγοι μ«τ«ξύ ὑμΑν τήν Ἐιχτβρ«χθ«ίσβΧ τάξιν κ«1 ἁρμονίβν φ·τΐσ«ι υμά xal χοβηγ«τήβ·ι\ dtaixot» «ί πάν Ιργον άγκθόν κ»! χοιν·φ*λέ iv ἀδιλφιχή *è^àici* xai ὁμοφροσύνη, xai τέλο χβτβξιΑ- ν *ακ χάντβ ὑμ4;* τή οὐρβνίου β·3ΐλ«ί· , ἀμή*·

‘Εν τή ἁγίφ πόλ*ι Ἰιρουσβλήμ, ,«·{«' Ιουνίου β·

MONACHI 8INAITAE PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANO

1866 iunii 90.

TJjw ὑμ«τέρ«ν θηοτάτην xai xavsipaotov ἡμίν οΐΐράτησι τΑν γρ«μμάτ·ν άκό Τζουββνλν xat» διβτβγήν τή βὺτοΟ σκβχσμιότητο , Ara νέ άχοὐάνονμχν έδΑ Α ληστβί xai χβχοΟργοι iv«xa όχού δέν ουμφ·νοΟμ*ν «ί τά Χβχουργήμχτά του. Ἐ·κδή ή διάθοαί του «Ινβι τοιβύτη, Ara »i xaxoaoct μέν τοὺ ζηλ·τά τοΟ iιρoΟ ἡμΑν μονβστηριου xai άκο£«νΑσή τή άδολφότητο ἠγχχημένου , ν* ἀνβχβλή δέ τοὺ χρΜξαρκΜντβ άκ» τήν μονήν χβμψηφοί τή Αδελφότητο δί xal ήρί , κβί τοὺ όχοίου άκοχ«τ·στχίν«ι χρο«στοὺ; xai οικονόμου , μή άχοβλέχ»«ν «ί άλλο τι, •Ι μή μόνον νά έχαλή τοὺ κβχού aai φΘοροΠοιού σκοκού του.

Πρ» ἡμορΑν μά θστοιλβν γράρμχιβ άλλο μέν Αχό Τζουββνίχν, Αλλ· θά Αχ» τοὺ ζηλντά τὴ θρηοχοίβ μ· · Αλλά *ftrtitit* Aamiapav οί «Αλογημένοι, έκηδή 4 διχΜο κὺριο Μολέτιο Αμφ·νο μέ τήν

»·

«MM φαιμιόνρ■ *ν Apa IvvAw Φ Φ *PT'• μ·» (va μοναηφ toi»<ifrOTW ΊΜμ Κ*> *» *·*■· «Χ·ν ·ΜΑΑΜΒC ** χρβσφ, βστκ wMiA* TpAppma ·* Φ Φ* aai τΑ Α«όσήρφν Μ Τζουβαιόαν, «·* «μρουΗ ** «üww αί τό XfvoMv Αρσ Φανόρβν Μ ■a» νΑ ΑυνΙιό^ τόν υκαιιρόλοαο, Αφή art Αλλου Mm Μν ουμρανοόν αί Φ κακό w <M w v· ««' οόβοκίαν Μο· iapiioflav et αόλαγημόνοι χριστιανοί aol μό «M»—Φ·» fc* γραμρόναν «'' I* Ha «φβρόμον ΐραβα Φ l"* *MC W<» ♦ «ρορρηΜί Ειφαχο: όαλισρένο . Ήμα! *A ουναχΗντν Ααννο U Αβαλμοί «ai aMfHvwc ta, ΑΑν ΦΑλφ αότδ Αντό τή μονή , »Α κβτβντήσ τό «ρβγμα Μxftv MI A^όριον, «ρόξαντυ Κtoc όμορό* ν« νΑ μήν «ίοΑλόη (ΑααΜΑνταΜα όαόρχΜ όμόνοια Ανκξαιρέτα ύζ Αδαλροό ^δόνν ΑξττΑσαραν αύτόν Un Αχη γρΑμρυπα, ρό «ρόσκοιοίται βτι Maa Ιρχονται. Αν ψ Αγίνασχον «αλβ , 8α 8Αν βένατβί τινβ νΑ «ίσΑλδη χφ συστατικόν γρΑμμα- ήμΦ Ρ*» ***Φ«· ρcv τόν δόλον χβ! τήν Αχάτην, ήνοίξαμκν τΑ «ώλα , «αί ΑξολΜντο τινό Αδτλροί διΑ νΑ τόν ψηλαφήσουν μλ ήμορον τρόκον, αύτό U Αμα «Ιδτν 6π τόν «ληοιάζουν, οόΜ Αβολα τό γρόρμα Φ τό σφ« του, καί Αλλο μ»ν Ακατόοια, Αλλο δΐ το· Ααήραν êi Αβαλφοί· πλήν τό (φόκιρα. *ΟΜν αίμαόα σόμρτονοι iaavτα »(Αδαλφοί ή νΑ μή Βτχώμύα ύ τό Αξή -κανένα Από τού βκαβού τή αότοΟ βιβααμιότητο ή νΑ χβ-•βμαν «ανταλΑ . ΑΑν Αμφιβφλομαν βτι Αλόβατα τΑ «ροβαάσταλμόνα μα Αναρορό . ai Aaoiat βιαλόρβανον τΑ συμβαβηχότα Η τήν μονήν μα , ήγουν τόν Αξοστραχιαμδν τφν «αφισν «ai το· σχαυοφύλαχδ , βστι ΑοανήλΜ κόλιν βί τήν Ηοιν του, ΑααιΜ) τότα τόν Ακρόλαβαν τό ιφοξαναΐα, Αστα βόν ήϊυνήΑη ή «8το0 οφημιίτή νλ τδν ««χοβοιήσΐ- Άκοοι«·χ«μ*ν ούν τΑ τΜαΟτα χΐριν βρβχυλοχίβ «ai ΗρμΑ (««τούομτν τήν «ύτή μ«κ«μι4τητα, 6«««· μΑ «pootawùoi «al βθΓ)»ήσΐ ήμΛ, !νβ 8ννΐ}8βμ·! νΑ Ακοχηρύξ«»μ<ν ττκοΟτον παμίΧβ ή μΑλλον τέρβννον, «αί νΑ ticavUMuv ο(ιξόριστα Α8»Χfοί τού δκοίου ζητοΟμτν 4«:μόν·» νΑ τού Α«ολβύο«·μ*ν, ΐκκβή «lva« τόΑροοτο: «βρΑ «Ασι τζ Αϊτλφίπχρ.

ΤαΟτα- «ai μΐνομιν ^aΑνοα^tΟΗ»; τή 4μ»τίρ« μ·ιφ| ήΐ». Ό 8μ»τμ Ημ μ (Φ Μ* «Μ *Μ-aaaM >φΜ *φ*Ν·ιΜ* «μμ* Μ* ^μ μ μ Μ 8μ 8 XnaUa «Μχ« Μ *ΦΦ veflUw Μ φφΜφ», sei CBsÅmm vdb wfc

Ztvawv Αρο τή Μ to*M» ΙΜ·.

Αρχ«μβφ<τμ îlafaiiaaiîit '

Αρχιμβνφτιι ΚΑpiUaç Χ*ν«Γτμ .
OfNWaAyiwMac AwvMwç.

*βΙ BouC^Ç.

ΑιΜμιπ 1«ρ·μΑν«χο(«aiΑηαΜτμ toootaovoptiov.
KaUlviaoç «ροοτοοίγχολλβ .
ΕΜëμιο φοβφονο .
Γρήφω ΟΜυβμύλβζ.
ΠμρΜνιο μο»«χΑ .
ΈαοΜ μοιχό .

Ο< Αν Τζουβ«ν(μ Μτφο .

Φιλό+οο μοναχό .
ΊΜ<φ μοναχό .
Νοόφντο μοναχό .
Γορόοιμο («ροβιόχονο .
Νιχόβημο [ροδιόοονο .
ΈβαΙα μοναχό .
ΔημήτριΟ βόκιμο .

ΑιΑ τόν Αγράμματον Κύριλλον μοναχόν ύαογρόφα» ■ατ' αίτήσίν του 'laAwijç Ηηραίο .

ΔιΑ τόν ΐΑγράμματον Δανιήλ μοναχόν ΕὐΦέμιο ίαροβιΜονο .

Γαλβχτΐνν μοναχό .
'Ιΐρ μοναχό .
Τι*ανν(«ιο μοναχό .

ΔιΑ τόν αγράμματον ΚοαμΑν μοναχόν Ιβάννη

ΚανατόνΤιο μοναχό .
Χορίων μοναχό Τριαχαίο .
Δαμιανό μοναχό .
Ϊ<*Αννη ΗηραΕο δόκιμο .
Γαάργιο δόκιμο .

ΔιΑ τόν Αγρόμματον Μανουήλ ίέκιμον ὲηογρόρ« ΤΑ?.

ΣταμΑτη δόκιμο .

(Τ- 2.)

δ.

CYRILLUB ARCHIKPI8COPU8 MONTIS SINAI CYRILLO HIEROSOLYMITANO

18M ialü B.

ΜιτΑ τοΟ ιΙλικρινοΟ αφημοο, δν ΑνΑαaΜν ΑγνΦριοαν Αν ΑμοΙ ή αότή μακοφιότη «ρό τό οφοτόν αώτή Ατομον, ^χομβ διΑ τή «αροότή μου νΑ ΑκφρΑοΜ τήν βαΗίαν Βλίφιν καί Ικκληξιν, ήν ήοΗνόην κληροφορι Mi , βτι ή μβκαριότή τη ΑνΜΟαα «i ΑκατηλΑ καί καταχφονίου «ιοηγήοιι τΜ «ρό τίνο «βφοΟ Ακοβλημντ·* τή Ειναΐτα ή όλομαλκία iU-_οόΜλ« «Α«οι»α δτι ΑκοΜχόται ή μακμριότη τη . ΔΑν μκ Ιμονα λαΐκόν νΑ Αήηγήον» Αλλο τήν Αποστολήν τΜ γραμμόητν τοδτμν «αρΑ νΑ 8«ο»Αοm βτι ή μακαριότη τη «ροτίΑτται νΑ Αναξίση «ληγΑ αόλυΜίσο ήβη, «αί τήν Α{ήγηοιν «βότην ήβκλον Μομ, ΑΑν ΙΑν Αγνφφν φ ααρβίαν τή όροφο μοκφότητο «ai τήν βαΜΜν «ότή ρρόνησιν διαλόραουσβν κρό «Αντννν έν τφ βαιναί «αριστόσασιν, ofoi α(σήραρον ΑαφρρόνΜΜΚ «Η «λήρον. ΜακρΑν Α«' Αμο·, μακαριότατα, ή ΟΜ «βτη, οότ' ΑηαντΜ»ην βτι ή μακαριότη τη AaiMptf νΑ Ανακινήση σκΑνβαλον Mwtpôaawv, τοβ όαοίου μόνη ή ΑνΑρνησι μοΙ< «tvot .Ααφία. ΰρονμφ μΑλλον νΑ «μ μ Μμ, βτι ή Αγοβή αότή «ΑpÙ« Αήηκβφη Μ τΦν βρΜφγτνν οίσηγήαΜαν τΦν «β«·ν Ακαίνβν σκαυβν, τΑ δοοτα Φ' οό «ταφαήαν όλόαληρον φ ΧιναΤτηφ κοινότητα, ηρνοιοΦηααν χφν τΦν *UmüüMn* αότ·ν σκο-«Φν νΑ σοφαοι «αί ΑλλαχοΟ τΑ ζιζόνιό «π.

ΊΜφφηΙ μΜ, μακαριότατο βόσκοτα, νΑ ΑΧaioa,

•n an* τώ «matatfc «M* KWTVa MC, ή βμβτέρα μαχ^ιΑτη MU> tevrt·" A»· apfveeov Mi eΔν Ακτιστου β^MP*' μ·*' * W··* *tipT*· χρό ·**, MΪββθέλ·μ<*MBιονίχου τη δηλωτικό» τή «μβλροό μκ «Me όγβίβ «βί Mv **» ·***» ** **!■■**« "Mt ·« ◆*■"■

Καιονα^έμβνβ τήν μMορέβν αότή δβξιΑν *·■ «** oavwfAwni αότή μακαριότητα ταχβνό ·«·** ■■* 'H M «<C f 4 Sivotou Κύριλλο ,

'** KMMMvttvMMril», τή » Ιουλίου 1866.

8INAITARUM RELATIO AD PATRIARCHAM HIEROSOLYMITANUM 1866 taU 7.

σ. t X·)

Ἐν Σιναΐῳ τφ Αρη, 7 Ιουλίου 1866.

Maxapubtota χαί Ββιότατι ΒΑαχοτα ΜτριΑρχα τή Αγία πόλ«ν» Τιρουσαλήμ.

ΟC ταπβινΑ ὑκοφαινόμβνοι «ὑσχβΑστ»·; χαΒυχοβΑλλομβν χρΑ τήν ὑμιτόρβν Οβιοτίτην μακαριότητα, Βτι χατΑ τΑ ΑνΑχαΒβν Αδιαριλονβΐχητα προνόμια τοΟ Ш 1<ροΟ ἡμάν μοναστηρίου τοΟ ΒτοροΒίστου βρου Σινβ ο! χατΑ καιρού Αρχ.τχίσχοκοι «ὐτοΟ ΑξιλΑγοντο ά; ἡγούμβνοι χαρΑ τβν χροχρlπον πατέραν τή χοινβτητο χα! Αχβψηφίζοντο Αxteta χαρΑ τή Βλαμιλβία τ®ν κατέρβν τή μονή , μττΑ ΒΑ ταΟτα ol Βχοφήριοι Αστόλλοντο μΑ σνστατιχΑ γράμματα τβν χατίρνν πρό; τόν Αγιώτατον ΑχοστολιχΒν χαί κατριβρχιχόν θρόνον τβν Ἰβροσολύμαν liai Αχυροτονοντο Αxai χανονιχΑ Αρχιβρβί χαρά τβν χατΑ καιρού ΑγιβτάΜν χατριαρχ&ν τΑν Ἰβροσολύμνν, ΒιΑ τόν λόγον ὁτι χαί τό Σίναιον ὐχόΜίται Αχχλησιαστιχά βί αὐτόν τόν Αγιόκτατον χατριαρχιχόν θρόνον.

Ο(χατΑρβ ΑλληλοΒ-.αΒόχν βί τΑ τοιαύτβ Αχλογά Αχοίονν μβτΑ τοΟ υποψηφίου τββν όρου , οΒ συνυπέγραφαν χαί ὑπίαχοντο όλοι γβνιχΑ τήν Αχρψή χαί Απαράβατον φϋλβξίν τββν. ΟΙ αὐτοί όροι έχβιτα χα! αί μβταξύ τβν συμφββνιαι χαί ὑποχρβώσβι χρό χβρισσοτέραν έχισημότητα χαί Ασφάλχιαν έχβχεροΟντο c χαρΑ τΑν ποτό καιρού άγιωιάιων χατριαρχΑν τΑν Ἰβρ^ολύμων, χα! Ακολούθω οι όροι οδτοι ελάμβανον iofcûvρνôρου. Κατ' αὐτού ol χατΑ καιρού άρχιβτηόβοχοι τού Σινβ έχουσι τήν τιμήν χαί τό δικαίωμα νΑ προχάθηνται μόνον έν τή συνάξβι καί κροίστχνται τή λοιπή Αόβλφότητο · Αλλ'όμω ΒΑν Αχουσιν ΑπΙ ΤΟΟ μοναστηρίου ούτβ θρόνον άρχιβχισκοκιχόν, οδτχ Αξουσίαν χαμμίαν Αχισχοπιχή αὐθβντία , διότι Α χρό τήν Βιοίχησιν τού μοναστηριού ὐχάρχβι ή σύναξι , ή , ά προβίρηται, προχάθηνται μόνον ΒΑν Αχουσιν όμω καί τό δικαίωμα νΑ χράττωσιν ή Αχοφασίζωαί τι Αvευ τή κοινή γνώμη ή συγπχταθίσβω τούτη , ή ή χλβιονοφηφία Αποφασίζβι χάντοτβ χαί Αχιχυροί τΑ Βόξαντα. ἘχΙ τούτη όχοχρβούται Από τού όρου ὁ χατΑ καιρόν Αρχιβπίσχοπο νΑ Βιαμίνρ διαρκώ Αντό τού μοναστηρίου ὡ ἡγούμβνο αὐτοΟ, ΒΑν ΑxttpAxttat «4τφ συγχρόνββ νΑ έχη ΙΒιβίτβρον μαγβιρτρν μ Ι τράπφν, βί μή τήν κοινήν τή ΑΒβλφότητο^ οδτ» χρήματα καί ταμβίον ιδιαίτερον Αν xal μόνον ταμβίον όπάρχβι, τό τοΟ μοναστ,ρίου, οβτινο ταμβίου τΑ χλβί χρατοΟσιν οί προβστο! τή αυνάξβω , χαί ούτω χαθβξή .

"Αν ταΟτα ΒΑν βΐχον οδτω, μαχαριώτοΜ δέσποτα, τότβ τό μοναστήριον ΒΑν ἡόαλβ βίσθαι έλβύθβρον, Αδούλωτων ta χαί αὐτβξούσιον χα! τΑ λοιπά, τούναντίον. χατβξουσιβζόμβνον Από τοΟ χβπΑ καιρόν άρχιβχισχόπου ὡ; Χαί πάσα έπισποπή. Τέλο Αφ' ού οί πατέρα συνίταττον τού Αρμοδίου βρου χρό σύστασιν χαί Ασφάλβιβ» τού μοναστηριού, καί Απέγραβν αὐτού ὁ έχοψήφιο , κροσέθβτι καί τούτα* ,'Ανίσω καί ήθβλβν Αθβτήαο καί καρέβη τούτο νΑ Αναχρίνηται ὐκύ τή συνάξαω - χαί βί μέν παύση, ήδη χαλΑ · αί ΒΑ μ Ι έναντιοΟναι, νΑ τόν Αγκολή ή σύναξι βί τόν μβχβριώτατον πατριάρχην Ιβροσαλύμων. νΑ Βιορθώνβται πορ* «ὐτοβ πνβυματιχΑ ή νΑ παιΒβὐητβι τΑ Μρ' ἡμίν ογCBpava οιγγίλλι*, 6τι ΒήλβΒή ,ὐχόxanai τή χ«τρα1ρχ| Τ·ροσολύμ«·ν 6 χ«τΑ χχιράν Αρχιηάσχοχο Τ00 ΣινΑ λ6γρ τή ΑρχίφΜὐΐή , χαρ' οβ xal Avaxpivatai xal BiopihXJtoi xal xa'.taὐarai, μήΒόλβ 0λ«χτομ4νου έχ τούτου too ilauBApou xal aOtovΑpou μοΜοτηρΙου*.

ΑλλΑ μέ λύκην μβ KapavqpoOpcv ol ὐχοφβινό- μ*να, βτι 6 νΟν Αρχ.«χ(σχοχό μ* χὰρ Κύριλλο κβρΑβη xal δρου xal Αβαρού xai χχτβχίτήσβν ίλχ τΑ οντηραΜβι «ρΑξβι χαί Βι«τυια«σβι τοΟ !«ροθ ἡμΑν κοινοβίου γρ««τΑ xal χατΑ κχρΑΒοαιν xal ΑτρΑχή βί Αλλην 66ίν φέρουααν βΐ χβντχλή &λβ»ρον χαί Αφβνισμόν τΑ μοναστήριον χα! τήν ΑΒβλρότητα. Καί «ρΑτον (Αν φ Αγβινβ Sivalou μΑ τόν χβσΙΒηλον χαί χασίγνοστον τρόπον) ΑκβλΑββτο τοΟ χαταΒιαγμοΟ xal τή κρβτοφβνοΟ Αποχηρὐξβμ τόν γνησίβν Αι«λφβν τοΟ μοναοτηρίου' χχτόχιν ΒΑ Αντί νΑ xapapAvp Αν τφ μονβστηρίρ Α ἡ^ούμβνο αὐτοΟ χατΑ του Awrtip·» βρου , Αμβφβτα; τάχου χχ! χάρο «ρό; ΙΒΙβν ttapAoxaiav xal ζημίαν τοΟ μοναστηρίου, χβΐ Αλλοι» μΑν μτταββίνβι «Ι 'PABov, Αλλοτβ βΐ Κρήτην, Αλλοτ» *tit* Κνναταντινούχολιν. Βχου σχιΒΒν xal μβτΑΒβατ τόν θρόνον τοΟ SivA. Προσέτι ΒΑ ἡ χβχ:«ρότη τού Αγουοβ xal φΑρουσβ χατΑ τό Βοχοΰν τό μονβατηριαχόν τ«μβίον, ΑΒαχΑνηαβν «ΑφαιρΑτιο τόσο χοσότητα χρημάγων βί ΙΒβοτβλβί σκοπού , χαί ούχ! μόνον έχ τΑν προσόδων, Αλλά χαί Ιτοιμα χρήματα τού σχιυοφυλαxlou, άτινα έφυλάττοντο χρό έπισχιυήν τού ἰτιχρορρόπου μοναστηριού, καί Βέν έΒαχάνησβ μόνον τΑ έτοιμα, ΑλλΑ χαί τό έχρέωσε περίπου 16 χιλιάδα όλλανβιχά. Πρό τούτοι ένεητίον τόσων φριχτΑν Αφορισμέμ» xal βαρυτάτων Απιτιμίων έτόλμησβ ν' Αφαιρέση «αί τόσο *ιερά* Appui xal κειμήλια

Ἀλλά τό φριχωδέστατον πάντων xal τραγιχάηατον είναι τό έσχάτιε ΒιαΒραματισΗν παρά τή; χανιβρότητό tou. Ἐν φ διεκραγματβυόμεθο μεταξύ μα περί δφρόώαιω τβν χαπΑ έν ήμίν χβιμένεεν, ή Μνιβρότη του ένήργησε λαθραίο ει τήν σεβαστήν τού *ἰηψβαύΛ»ζ* τή Αίγύπτου χυβέρνηην xal προσεπάλεοεν ὁ Ιδιο; Αστυνομικού ὑπαλλήλ-.υ , οίτινο είστλθόντβ Ινοπλοι έντό τού Ασέλου xal Αx' οχώνων άχαταπαστήτου Ιερού ήμ*» τή Τζουββνίβ ΕivartcxoO μετοχιού, Αφήρχαοβν διό τή βία; xai Τ00 ΑxavPpa ποτάρου τρόπου Ανώπιον τή αὐτοΟ χανιρρότητο τρβι Αχ τΑν τή συνάξβω πατέρων, τού χαλλιτΑρου Αρχιμανβρίτα χαί πρωτρσνγχέλλου . καί Αχαγαγόντβ βύτού ὡ κακούργου έξώρισαν Αχρίτβκ «al Αδίκω Αχτό τή Αίγύκτον. Ἐπίση έ(Α>ρισε χατίιχιν «αί δύο έτέρου , τόν τβ tcaatov xal τόν ισόβιον σκευοφύλακα τού μονεακηρίου, Βν έπειτα ἐκέοιροήην 4« Katpou

ΔΓ βλα τΑ βηδβίσα Αντικανονικό φρά(βι nO Αρχιαπισχόκου μα Mi κολλά Αλλο «αραλιφΒβίτπ , γνωστόν βηοΟμιν ol ὐΜφαινόμβνοι ορό τήν όμβτέραν μακαριότητα άΐ Ανωτέρω» Αχπλησιοστικήν Αρχήν μα , βτι Αποχηρὐηομβν Τ00 λοιπού έν ἡγούμβνον xal Αρχιεπίσκοπόν μα «αί Αντόνω «αί otavropoip «al (ûf

σββαβμίβ βασιλική μονή το6 Xort Mi τή ιηρά ἡμΑν Σινβ«ιχ1|$ ΑΒβλρότητη , «a! ΑροσχαλοΟμβν αὸ-

(XXAήσiασπXη αρχή , w· 0ONή OαPφή τή Αχρι τοδίο διαχημίοοA «·· wk M Mhwc AξορίσδAνΙα Κθί KOρανέμω δπνχΑΛίπη έήρα^ηοοδ ήμAν συναδέλφου AναMλοδμ(ν aai tawAwt w mJ μτγΑλοι ζητοβμαν «aί δήρμοααραφMρα*, *·· tiA τή ύματέρα μακαριέιηM Απανέλδωοι ταχέω οί τήν ίορόν aCtAν μετάνοιαν Mί λάβωσι τήν πρέπουσαν «ύτοί ***hunmulrpiv tiA τA*** Αδικα κατ' αύοAν παδήματα· τήν U σφοαμιέτητά του προβκαλοΩμτ» Ανώπιον τή όμιτέρα μακαριότητα Α Ανωτάτου πνευματικού ήμAν δικαστοΟ, βπω βάση λόγον tiA τό Ανωτέρω βηδάσα απραβΑσα «aί ζημία καί Αντικανονικέ πράξη , *Λββ* Αναμέρομον Η συντομίφ καί δσα ίσμέν έτοιμοι ν' Ανμκτὸξωμτν Αν Mipf τφ δέοντι.

iiαραχαλοΟμον λοιπόν δνρμΑ τήν δηοτάτην αδιή μακαριότητα, δπω λάβη οίκτον Τή Αδλία κατοστάσκν τού iιρού ήμ&ν μοναστηριού καί ***Mmripi*** ΐνα ὀρέξη αύτφ χιίρ« βοηδ«ία καί σάση αὐτό καί τήν ***Utitfirqui*** ix τού έκικ«ιμένου κινδένου. Ποποιδότι ότι «ίσακσέσαι ήμβ ώ πατήρ φιλόστοργο , μένομον ὐποχλινά *(τά διαταγέ τή καί χατασπαζήMνοι •ὐλαβά τί παναγία αυτή χοίρο διατιλούμιν τή ὑμιτέρα δνιοτάτη Μοί προσκυνητή ήμίν μακαριότατο κατά πνοΟμα ιὐποιδέστατοι νίοί Αν Χριστφ.

Τέρμανό πρωτοσῦγπχλλο δίκαιο .
Καλλίνικο πρωτοσύγιωλλος; „
Ανδέμιο ιορομόχαχο .
Γρηγίριο σκιυοφὔλαξ.
ΠαρMνιο μοναχό . (Τ. Σ.)
Κὐδύμιο iιροδιάκονο .

Διό τόν Αγράμματον Ήσαίαν μοναχόν υπογράφω κατ' αΓτησίν του .ΙισΑννη δόκιμο .

AU τόν ΑγρΑμμαMν Δανιήλ μοναχόν όπογράφω

'' r F·*®*···
Ίπαπάαιο μοναχό .
Δαμιανό μοναχό .

ΔιΑ τόν ΔγρΑμμανον Κύριλλον μοναχόν έπνγράφπ κατ' αίτησίν wo Ιωάννη Ιόαιμο .
Χαρίτων μοναχό ΤρικκΜο .
Γαλαχτίων μοναχό .

Διό τόν Αγράμματον Κοσμά* όπογράφω ΑγΑ ΊΑβ μοναχό -
Κωνστάντιο μοναχό .
Ιωάννη δόκιμο στέργω τά Αν» γραφόμενα.
Γεώργιο δόκιμο .
Σταμάτη Στεφάνου δόκιμο .

Διό τόν Αγράμματον Μανόλην 'Ιωάννη δόκιμο .

Στέργομον καί ήμεί οί έν ΐζουβανίφ τά Ανεεδπ* καί συναποφεκνόμϊδα.

KAlpον, ιουλίου 1β, I860.

Γρηγόριο Αρχιμανδρίτη Παραδοὐυλο .
Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σινοίτη .
I Διονύσιο πνευματικό .
Φιλόδοο μοναχό .
Κορνήλιό πρωτοσύγχελλο .
Θεοδόσιο πρωτοσύγχαλλο .
Γεράσιμο ΙιροδιΑχονο .
Νικόδημο ιεροδιάκονο .
Μελέτιο ιεροδιάχονο .
Νοόμντο μοναχό .
Ήσαία μοναχό .
ΊΑκαβο; Στασινόπουλο μοναχό .
Δημήτριο δόκιμο .

7.

0INAITARUM TZVBA5IEN81UM EPISTOLA AD PATRIARCHAM HIEROSOLYMITANUM IBM ongaoti 1.

Μαχαριιιίτατο καί δοιότατο δόοποτα.

Τό μόνον στήριγμα βπορ όν ήμίν οίοότι όναπολοῖποται «Ζναι ή ορό τόν δαόν ίλκί καί ή όμοτόρα μαχαριότη .

Εί τήν^ιοτίραν μακαριότητα Ατονίζοντο Α ι< βρΑχον πορίρρόνοΟντα τό τρικυμία καί καταιγίδα , Μιστόκτα πτποίδαμον ότι αίσίνο δόλομον Ααπλούσοι τό κινδυνΑδι πόλαγο τόν δαινΑν, όν οί δρριφον ήμΑ ή έδολομακία τοΟ κν^ορνήτου ήμΑν.

ΟΑότατο δέσποτα, βτα ότάιμαζόμοδα νΑ UppAM μον kA ταποινή μα τήν Απβιρον ήμΑν «όγναμοσύνην ορό τήν ύμοτίραν μακαριότητα διό τό ούχό καί «όλογία , Α «ύηρκσνήδη νό όπιδαφιλούση 'ήμίν διό τή πολυτιμοτΑτη ήμίν έπιστολή τη «aί M τήν Ανακοὐφισιν,' ήν όν αύτή (βρομάν καί τή όMία κοινανού ήδαλήσαμιν νΑ κΑμαμαν Kai wk tv XcvfD Αβαλρού καί Από τήν όποίαν νό οκρήοικιν αύτνό οί μηδέν βοιον Ιχοντο Αντponwc μοτοχὐρίσδησαν όλα τό «ίσχρό μέσα, Α Από τήν όσΑκλοιότττον wO δικαίου έκιστολήν μμό τινα τΑν έν 2Uvf ΑποΑοαινόβται, tw, λέγορβν, έτοιμαζόμοδα νό πρΑήάμαν τοΟτο, ΑπρισΒο κήτ» βλέπομιν καί καρουσιΑζΗαι *Λ* Από τού tv μηοχίοι τή Κρήτη οικονόμο Οολὐκαρπο , όργανα* τή «ύτοΟ κβασμιότητο , συνοοδουμένο μέ δγγραρα πρό w τόν δικαίον καί σόναξιν καί μέ διορισμόν δικαίου (i &vd έκί of όλοδρίμ σκοπφ νό Μρρή&Ι τήν μτταξὲ τΑν πατέραν όμόνοιαν καί ΑγΑαην. '0 Πολὐααραο οὐοο πρό τόν σκοπόν wAw* MIμ μ ! ΑνταΟδα Απκίρου δM δια**ί**όοοI ΑαζντM apΐ Αβασίμου , ήγουν δτι.ή αὐτοβ ακβαομιότη ὀ Αρχκ^αανοί &*α μϋτό wO Αξιοτίμου γραμματέα τη mpfa* Καν στανανίδου Απέοτιλά* Αμίν, έπισταλΔ Αασüηανό , k' Αν Ακοδοίπννσν όμίν, δη δοτέ ΑνηρμΗιιι *Α iwp* βαίνητο (i τΑ τΑν &ναMν xai tn ὀ Αρχφανδρίτη C Γιρμανί έρχιται κατόπιν έκ Κιονσταντίνουπέλιιν συν«οδ(υμένο μέ διάφορα φιρμΑνια έπί τφ σκοπφ νό έξορίση πάλιν του Αδολφού Κορνήλιον, θοοδόσιον, Μιλέτιον καί Αλλου τινά Από τού; έν Σινφ. Διαβοίι ταοτα έζήτη νΑ Ανέλδη έν Σινφ « δίκαιο . Άλλ' οί έν Σινφ κατέρο «ίχον προηγουμένω ιίδοποιήσα τήν έδΑ έν Τζουβανίφ σύναξιν, δά δέν δέχονται ούδένα, δστι ήδ*λ« στολή όπό τή αὐτοΟ σι^ασμιέτητο , kA νΑ χαδέξη δέσιν τινό *ί ΣινΑ, Α κραγματικΑ ιίχον Αποκέμψοι δύο οΟ κατΑ διαταγήν τή αὐτοΟ σφασμιότητο οίχνν Αποστκίλιι ὀ έδΑ δίκαιο , τόν μέν Α οικονόμον, τόν δέ Α ὀποστηριχτήν αὐτοΟ. Έν **f** ταΟτα ΑλΑμβανον χάρον, Αφίκ*το τφ όντι έχ Κήνστανηνουπόλοω καί ὀ Αρχιμανδρίτη Γορμανό , δστι διιβοβαίου τΑ τοΟ Πολυκάρπου, προσM δτι δΑ σττίλη καί στρατιάτα ***tif*** Σινά πρό τιμαφίαν τΑν Ααδοὐντων (ΐ τΑ δολήση τή αὐτοΟ σεβασμιότητα . Έν τοὐτοι έπφόσδκσεν δη Ιχη πλήρη πληροξουσιότητα νΑ παὐση Ολα ταδτα, ήμ(Ζ ήδέλαμαν συμβιβασδή πρό Αλλήλου . Τοὐτου γινομένου, ***Μβχη»*** αολλΑ- Αλλ' ὀ αμμβιβασμέ του δέν Απέβλνπον αέ Αλλο τι οί μή νΑ μ*ταβ| ὀ Πολύκαρπο έν Σινβ Α δαιΜο καί οί έπισηρέφαντο τρ< Αξϋριστοι Αδσλφοί νΑ δάσωσιν Αγγραφσν, δι' ού νΑ ζητΑσι συγχΑρησιν παρΑ τή aAwO **Μβ**αομιότητη χατΑ τό Αδ< Απισυναπτόμ«νον σχΑδιον, τό όποιον ὀ Αποσταλμένο Αρχιμανδρίτη συνκάξατο.

Λαβόντο δμπ όπ' όφι» μ Ι έμβριδΑ σχομδέντο , Αννόησαν δπ ὀ σκοπό τοΟ συντάξαντο καί Ανοργήοαντο ήν οόχί ὀ συμβιβασμό , οόχ! ή ΑκοκατΑστασι τή όμονοία «aί Αγϊίάη μοταξί» τΑν ΑδολρΑν, Αλλ' όμ»λη<« τή Ανοχή , ήγουν έδήρου* **M** όποόλου ^όαου νΑ ήέσωσιν οί Αβαλφοί ίδίαι χορσΙ τήν Αγχόνη* (i τόν λαιμόν των· καί όχι μόνον τοΟτο Αδή-

fwn, AUAaad »4 dp 4p«dpav Jdpjoo,» Apa *• MβϋM» <Π><Τ«· It *> τούτου δχι μόνον advoe «apHaôpbv AafcapdiMv, dUA μ AapABaMo* taHwt* «lm* μ tawtat. μ4ν? Αρχηρηφήκ ·« afct* Imm» »4 taaoMwv Ropiae, «mlMnwSc Mi wdvxa τ4 4m4 «a*4 «4 Iwijii* «Αιν dv «4χ**· «*τ·ν Mi dp μονήν «i τ4 βΜβρooiβ τή «4w4 «paàp*4*W«C· 1·*» δ Αρχιμβνβρέτη r«Nut*k dp Apcdpptrav Aa^pamv τ·ν xxtip·*, fatMvoMpp· P*™f- «♦ V*W ·* 84v Ιχ« *fifftMn* «, 4U' δτι ή ata» <M0·θ|M4τη 4 4ρχι«χίσχο«ο IBiav βτχ ή Μμ^Mi τή ΒμοΜρβ μβχφότητο «Gai Αν·χόη«νχτο m2 pwp*H«ts τό aAiau «od υή' 4μ·ν Mt βότχΛ λύγιον 4λη-Βύστβτον, χβτ«τ·ρ4χ4η m2 ήλβον *2 dp 8uodp«atov Map, *Λαη* v4 raUD τδν Αρχιμβνβρέτην Γιρμβνέν μ dp μηριξουβιότητ· vi συμψΑαή τ4 χρΑγμοτν, βχο βι/νηβή, καί κροσχκβήσ Mvd τρόχφ Ημιτφ «■2 4B*μτ^ 'xal λίβη (γγρβφον αυγχ«ρήοο·« m2 β ύχοτχγή . 'Αλλά μ' δλ« τό μέο· Αχοτυχ Αν, «ύηρ«3-τή>η έν γ«νιχί ανν4ξκ v4 «potdvj oupftilvxxv τβν want^av τ#ν 4κέρ m2 *«4 d|c ωότοΟ o«(tanpi4· νητο , Ιρ δέν 4χκο<ή^ημ«ν dEnatvxxf, χα2 μλιστ» 1|βη *βτ»* ιφοΜγγϊζιτ ή 4γί« «οσχρβχοστή dfc Mv-*Tfiai·* Λι*β«μί··α« 8έ τχώτοχρόνν»;, βπ 4ν«ν 4ν«-βάλ<)ί 44 iMvarçdpR ^^2 ^^2* idpeuc *φί* i&ÿterovf i έν Χμύρνζ 4δ*λφοό χ«i dp έχιοΟσχν 4ν*χορ«2, χ«2 βσον ₀4μ HXμ έχιστρέψϊΐ JMt4 d){ aùtoO α«βM-(uénjxoç, 8(4 v4 xancrcitotipvKit xi «Avxau Έν xoi-xoti x«2 μ' δλ« χαθχ« 8<4B«« dp ήμέρ«ν X1) 4νβ-χ«φήο«4(τον, δχι Α·β«ν έκισχολήν ηφ4 τ1) «ὐχοΟ otlas^uixipo;, 81' ήi χφ txavoaeta δχι ένήργηα» «·•μ χÇ 6φΐ)λ{ «Af *4 axait χρδ dp Bptdpav μβΜράχηχβ ρφμ4νιον, Si' οΰ âMppcùcNU ύμΓν ή έκέμ£«σΐ{ aie x4 dib Sivi, <4; δ^δτν âw{«^dpeu BuntioOvxoe reo 4ρχκιαα«4κου Xiv* m2 8v*«μ4ν«> v4 βιορ»««ϊ 4φ' tatuwO xi nivxa, xa: fxapov ρψ-c μέΡιον «pif dp «BtoO «οχΒπρ* dv hai.xadh v4 pi, twap^tvg «k κράγμιη· iatif x<K BcaaioB·-

Mtatap-artam δέχκοτχ, Ium® atBxai «4 Biadioct;

el Aew^ ^|C eiwB 4MN^ufaüd τήν tapoHmt* τή ΒιομορΑ μοτοξύ ήρ·» m2 ata·. Ai4 oaSoa «Μφ·ΜλοΟρ«ν, tawMfM* «k* Αοιοοάτην paaov«4«pa *·■ WiWsoa mI tp»«M«p« τήν Cm » τή «4t«A oa^â^uitp»; ·μ4 *4 H·· Mi ta*M| 4 paaoiopdv χοορύ «h* 4v«·«φ·ή *4 «4 γίνή τββτο ·» dopaaalosp·» γονοβλι-τΑ , τήΐο,ρορήσοπ «U dp popfap **· Χρανοδ te· ahpiav *4 tpMttej dp «ρύ τ4 48· Oieudv «ou, Wn ή βέτο® <M>οαμιότή έρχόμονο 4v«aA»a Mi 4νορχέμ«νο «2 ZtvA, 4p«tattK Ηλκ μ»τ«χ«ιρ(σ»ή Aa τ4 μύο· μ ν«Β4μνο οὐδ«νό , ήγουν χολ» χοία;, 4ιηιλ4 , ὐκοσχέοβ ΑχχτηλΑ , ΒβροΒοχίβ , 8ii x4 Surdn το<> 48«λφοδ , tva Αχοφύγη τόν μλΑη τή Βιχβοσόνη , m2 tôxt, 8«ι4ι·(« *Sia· WtS^MCttiatfbfitte». ·Λ* Xivi m2 τδ OMνομελΑκιον •ότοβ, «2 Β έχΒ pdvu 4 4μ«ύμ8 τή βέτού «·-βοαμιΑτητο .

Π««ο(8·μ<ν «I dp Sxiav έν τή xaioxeyAISp 4μ·ν ψυχή Ipavcuotv m2 *«I* «4ν 4ρ λογούφϊνον «api tà 4«2« 4ap«ifd| ζ^ον 4p«kv, Βπ 8έν Ηλχτ» 4y^o«t τ4 itp4v ήμ*ν MXJpujia, «4 Badov oi «£Αν« tap4ati)aan>, *4 γ<νγ έ«2 ι·ν ήρ«μν d)c Μχριρρ-χ«ύ ὐρΑν Ιαμβον τ*ν 44«p(taav άρέξ«·ν έν4 «4-Satptrou

4(«t4p«»c Baépiva χοΟ Μν«μ*ου 8*00, tva xiif-*4vf tld μήμιατον xi« ήμέρκ <φ·ν ta' 4γβ*φ x·* MxaaiaÇoptvwv, 8camio0p«v vf>c Oprdpaf Ηιαχΐτη paxapcBrqxoç toOicx iaoxiivtoxaxoï.

Έν Τζου0βνϊμ Katjpou, *t 4 βϋγχΑπου ISM.

Αρχιμβνδρίχ^ Κύριλλο Ziv<4n£.
Διοννοιο κνχυμβχικδ .
Πρνχοαύρκλλύ Κορνήλιο Κοαρίβη .
ΠρΑτοβύ^χχλλο Βχοδόαιο Σέρρο .
Φιλό*«ο ρον<χδ Xivatxvjç.
Γιρέαιμο («ροδιίχονο .
Νικόδημο i«ροδ<4χονο .
Τ4Μ»ρο N. ΧχβΑνύκονλο μονβχέ .
'Hoatae μονβχά .
Mtiix;»; («ροδαίχονο .

8.

81NAITARUM EPISTOLA AD PATBIARCHAM HIEROSOLYMITANUM

1ΘM aa<Mti 10.

(T. t Ï.)

lixxapcAxru *a2 Sufan* δέσχοχχ

Έν δ«ινΐ« κ»ρισχ4ο«β< χ«2 8λ(φ«Γ. xopioâjirvoi τήν ôptdpatv ιφύ ήμ4 τού έλκχίπου «ύχπιχήν έχιστβλήν, «δρομχν έν «Axf dp δέουχβν ένβχοόφιοιν χα2 έΑξ4<Μμ«ν χάν Οφιβτο*, διάτι έν τ| Amipy κύτοΟ oofif ηύδώιηα· vi μή ixitiff 4ιώ τδν Ταρβήλ ήγούμβνο . ΈΡρβδύνβμχν 84 Αχρι τοθ|* ν' 4μ 84-(ΟΜμτν τή ύμτΐΐρμ μβχοριότητ·. dp όφβλομένην «4-γνβμοβάνην, βιάτι Μντβχ44«ν iSrro κβγϊδβ 4x4 τ4 χονηρ4 ΟΜέη, 8ι4 v4 Αψοφοδή m2 ·4τή ή 4M (ορού χβ2 σ«μ·μ2«ν 4v8μ χορηγοομένη ήμ2ν 4ν<-χούφισι xai Mpipopia' ήβη 8i txfpdÇopcv 8ii τούτη ήμΑν τή τββββνή τήν «xaipcv χρύ dp (ηκχέ-*μή* μβχίφιάτήΜ «4γν«<μοσύνην, χβρ«χ·λοθντ» , ίχ«-τούοντο μ«τ4 taapfarv, tva μή έχλχίψη χ·2 τού λ«-•00 χορηγοΟσβ ήμΤν τοι Awfioç τήν Αρωγήν xal χροστβσίβν τηέ.

Kad κύβι , pamapcAxaru, μ δλβ τ4 Αχοστολύ έξΑρχβν ··(4«οαχ4οο(8«ψιλο2 aapi ΒιοργβνήΜο xat AmamMΐAwM τή ήσνχΐβ xa2 έμονοέβ , χέμ-•ομον χρύ τήν ύμιτέρΟν μβχαριύτητκ έτέρβν μχ Ανβφορ Αν, 8«' ή Αχτχηρύττομτν dp ari«oO oaÿaopiA-τητβ .χβέ mpoxiSAptSa 4xapa<Mic4x*K νΑ μή 8οχ-••μον βδτήν m2 4χρ·Β4ντ«* ΑκιμΑνομον m2 84v Ηλομβν χΐφβχχϊνβι oM4 xopairv, 4* 8tv ISaapov τήν 4«δφ«Μΐν τή ύμχτέρβ 4«οχ4τη μχχοριδτητο ' 44(* κρολμ·χ«, μβχβρ'.ιχχβτχ, έν Ανόμβτι χοο 4*an4ao« StoO kSv Aimiaxalov, τά 4m2ον 4v4n4p«vov at*M ** «*M· .

. Πptc τούτοι «έδοκοιοΟμβν dp όριχέρχ» *9natét^* pamBpiitip·, δτι 4f' ή στιγμή Αχκηρϋξβρτν dp βύτοΟ «ββσμιδτιρ·, έκβώσ«μ«ν xi vi μ*ημ«νοΐΜμ«* τέ Βνομβ ·4τή .

Αιβ·4ρ«β Boipavm τοΟ Μνβγόδοο 4οο0 tva χλη> '♦ών, έ«2 μήχιστσν xi; ήμέρο 6μβν έχ' 4γβ>φ τ·ν xaxaxu^cpivMv, tumioOprv τή ύμιτέρβ *«οτ4τη μχχχριέχητο βοΟλοι ύχοχλινέβτχτοι.

Χίνβιον δρο , τή 10 *tirfotenu* έτο 18M.

Γ·ρμονύ κρ«τοσ4ραλλο ΒιχΜο .
Κκλλίνιχο χρ«·τοσύγχ«λλο .
Άν Ημιο Ιορβμδνβχο οέχονέμο .
Γρηγδριο axouoyOiaC.
ΓΐννΑ&ο !ορ«μν«χο .
ΕδΗμιο 1ορο8ι4*ονο .
Πορβίνιο μσνβχδ . (T. X.)

ΔιΑ τέν ΑγρΑμμοτον 'Hoptav γρΑρ· έγνι Αβμι*·νύ μον<χ6 .

Δομιβνύ μονχχό .

ΑιΑ τέν ΑγρΑμμοτον Κύριλλον μσνβχέν ypdfa» έγέ< δ Ν«4ρστο μονχχέ .

Νοδφυτο μονβχδ KuBwmàç.

ΔιΑ τδν Αγράμματο* Δανιήλ γράφω έγώ Γαλαατίων μΑναχδ .

Γαλακτίων μοναχό .

Ιωβννέκ«θ (ΜΜήξΑ .

W W >> ;

Κmv0tA^MC μ*Μή{έ .

Xafltart μοναχό *Tfaaufç.*

Ίωαννίχιο μοΗφό . <

ΑιΑ «έν ΑγρΑμματσν Κμ Η» μοοοχόν Χορέτων ΤραοΜάο .

. ΓβΑργ^β Μβμο*

Α<Α Λ» Αγρ^μοτσν Ίμμανουήλ γράφω *Τ* * ϊ-ράτη .

Τ««Αννη δὸκιμο

Δημήηρω δὸκιμο

KORUKDKM RBLATIO KADBM DIB DATA.

σ-tx.)

Μαχαριώταα Njw w .

Έπ«ιδή ή αδτοϋ «βασμιότη έβ«βήλωσ« τδ ίρρέν μα καταγώγιο*, ώ έν«ργήσα νΑ έκιβληόή χ«ίρ βια Μ τβν Α8«λφβν τή μονή , *ΛβΙ* μάλιστα προοστώτων· έπ«ιδή κατ*χράσ>η τΑ έσοδήματα τή μονή , μή φωσθέ οδδέ τδ ιαφάλαιον έχ«Γνο τδ όποιον *Λχ·* παρακατατιθή (2; τδ ταμάον τή μονή , διά νά χρησιμ«ύση πρδ άνέγορσιν τοΟ έτοιμορρόπου μοναστηριού μα - έπωδή δέν δκτήρησ» τού κανονισμού καί τού βρου . ού δ Ιδιο συνέ*«σ« καί ύπίγραψ«ν· έκκιδή δέν Ηλτι νά διαμίίνη, ώ οήβ' Αχρι τούδ« Λιέμων·, μτταξύ τβν Αδίλφβν ένταΟβα έν τή μονή, Αλλά μ*τ-Μ*α* τήν έδραν τού Αρχι«πισκοπικοΟ θρόνου τοΟ Σινβ έν Κβνσταντινουπόλει καρά τοί ! συγγντνέοιν αύτοβ-έκιίδή Αφήρος«ν Από τδ σκιυοφυλάκιον τοΟ έν Τζουβανίφ τού Katpou μιτοχίου διάφορα κειμήλια καί ίρρΑ Αμφια' διά τούτα Ακοκηρύττομ** αύτδν ώ Ανάξιον νά συγκαταλέγηται μοταξύ τοϋ συνόλου τή Αδελφότητο τβν ΣιναΓτβν καί Αναρμόδιον νά προίστκται τή έν Σιν$ μονή .

Καί έχββή Ανβφέρ*ημ«ν πρδ τήν δμκόραν μακαριότητα προρκαλεύντα τήν κατά τοΟ δοσπότου μα δίκην, διά τούτο δέν Αναγνωρίζομε τού λοιπού μήτε Αρχιαρέα, μήτο κρσέξατ καί διαταγέ τή έν Τζον-*βανίφ* συνέξόω , έω βτου δέν Βούμ«ν Ακοπ«ρατωμένην τήν δίκην καί ταχτοποιημένα τά «υμφέροντα τή μονή . Όδ«« γονυχλιτβ *τρμοπ«φαχαλοΟρ«ν τήν ύμεοέραν μακαριότητα, ταχέω Α οδδοκήση νά θτωρηθή βσον τδ δυνατόν ή κατά τού δεσπότου μα 8(χη, βπω δΐΑ τή ύμ«τίρα μακαριότητα Αναναύσωμεν μικρόν καί εδθυδρομήσωμεν τέ ύποθέσει μα Μ τά πρόσω, έπειδή ό δεσπότη μα Αντι νΑ προστρέξη «ί τήν έχχλησιαστικήν Αρχήν, Απ' έναντία προστρέχει «ί τήν κυβέρνησιν καί καταγίνεται «Ι νέα έξορία , καί 8 τι Αλλο κακόν δύναται νΑ πράξη κατδ -τή μονή καί τή ΣιναΓτική Αδιλφότητο; ήμβν. Ταύτβ· καί μένομον τή ύμετέρα μακαριότητα κατή κνοΟμα ούπ«Μστατοι υίοί έν Χριστή.

Τή 10 αδγούστου έτο 1860.

0

άάρασδααέατ ισσάπα «αδΜτιρέάΜΜ.

10.

CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS SOPHRONIO CONSTANTINOPOLITANO

1866 auroiti 11.

ΜrtΑ τήν Ιρουναν τβν κορισπουδάοτιον ήμίν αίσιων τή θνσποσία αύτή κορυφή , «ίδοποιαΟμον αδτή βτι τήν έσώκλοιστον Αναφοράν τή ΣιναΓτική Αδιλφότητο έκομισάμιδα κατ' αύιά έκ Katpou μιτά •καί Αλλη πρδ ήμά αδτοδ Αποστιλλομένη · διαλαμβάνω δέ, ώ 'καθορΑ έν αύτή ή στβαομιοκάτη αδτή καναγιότη , κ«ρί τών Απδ κολλοΟ ήβη χρόνου ύφισταμένων σπουδαίαν σκανδάλων μταξύ έκτίνη τή Αδιλφότητο καί τοΟ προϊσταμένου αδτή Αγίου Σιναίου· Αφ· οδ 8ιοξέλ»η τΑ έν αδτή μ<τ' έπιστασία ή ύμστέρα παναγιότη καί αυνίδη βτι έπισφαλή ή Λίσι τή στβασμία έκτίνη μονή , Ακόκκιται τή βαθτίφ συνέσιι τή ' δοοιησία αδτή κορυφή καί τή πορί αυτήν Αγία συνόδου νΑ λάβή Ακδ κοινοΟ μ*·' ήμβν τΑ κατάλληλα μέτρα πρδ όλικήν έκρίζοσιν καί ααπάπαυαιν τβν ιίρημένων σκανδάλου. Τδ καθ' ήμά; οδ διιλίπομιν Ινα γράψισμιν σκουβαία καρέ αύτόν <τφ κανιιρατάτφ Αγίφ Σιναίου, έμ έν Καδρφ διατρίβοντι κατά τδν καρβλθόντα χαμΑνα, δπακ σποΰσα συνδιαλλαγή ματΑ τή ίορά έκκίνη Αδαλφότητο , Αμοιβαία Καραδιδομέναν ιό λήθην τβν αίτιων τή διαφορά - Αλλ' ή έκτίνου κανιορότη , ώσαντί ήμτΐ; δήθτν «ύρισκδμιΑνι (ί τού Αντίποδα καί ήγνοούμιν τΑ τρέχοντα, Αφ' ένδ μέν Απήντηστν ήμίν, δτι τΑ πάντα ήσαν μέλι καί γάλα κέ οδδέν κακόν δπήρχ· μιταξύ έαυτοΟ καί τή Αδαλφότητο , Αφ' έτέρου δέ έν τφ αδτφ χρόνφ έφυγάβσυο καί έξώριζιν Ανω καί κάτ» τού ΣιναΤια πατέρα , κέ ένι λόγφ οδδονδ Ααλάηατο μέτρου, Ινα έπί μέγιστο* Αναφλέξή τήν έριν καί διακινδυντύσή μέχρι έσχάταν τήν δπαρξιν τοΟ ιιροΟ έκοίνου σκηνώματο , Διά τοι τηδτΐ ή όματέρα σιβαομιωτΑτη παναγιότη καί ή πορί αδτήν Αγία καί lορΑ σύνοδο δπδ σπουδαία* ήδη λαβαδσαι έποήιν τήν έχδκσιν τή ΣιναΓτική Αδαλ^ότητο , Ηλατα Αποφασίσω Ινα έν τή «δδυδιχίφ δμ*ν προβήη Απδ κοινοΟ μα*' ήμ*ν αί τήν έκ παντό τρόπου θαραπιίαν τού κακού, πρδ αίρήναυσιν τή ί«ρ* έκαίνη Αδαλφότητο καί διάσωσιν έκ τοΟ κινδύνου τή ίαρά έκαί.η καί σαβασμία βασιλική μονή , ήτι διά τήν *έσιν, τήν Αρχαιότητα καί τδν κτίτορα διατολιί καύχημα τοΟ γίνου; ήμών. Ήμιί δέ συντπωά οντο πρδ τΑ Αφηγοϋμάνα, σπιύδομιν πρδ τοί Αλλοι καί δπω έκδηλώσωμαν τή στβασμιατάτη αδτή παναγιότητι πρδ γνώσίν τη , δτι ό Αρχιμανδρίτη κύρ Γορμανό , ό έπί τού μοναστηριακού ζητήματο διαφωτιστή , Αποσταλτί αύτόθνν «ί ΚάΓρον δπδ τοΟ Αγίου Σιναίου, πολλά έπιί πρδ τήν Σιναιτική Αδαλφότητα Μπα καί ελάλησ» καθ' ήμΑν δλω Απριπή καί Ανάρμοστα «ί τδν χαρακτήρα τή; πανοσιολογιότητό του.

"ΗμιΓ έγράψαμον ορό πολλοί «ί ΚάΓρον πρό τ« τήν Μβαστήν Αντιβασιλέαν, τήν ΣιναΓήπήν Αδίλφό-, τητα καί πρδ άλλου , ίκ»τ«ύοντ« τού μέν καί συμβουλ«ύοντ« τού δέ, Ινα χΑριν τή Αρχαιότητο καί τή έκισημότητο , ήν χαίραι τδ hpôν έκκίνο μναστήριον, κροσπα*ήσ«σιν ΑΜ κοινοΟ νΑ καταυνΑσω» τδν τάραχον καί έπαναγάγωσι τήν Αρμονίαν μοταξύ τβν διαφφομένων. Τούτο δμ«« έπράξαμαν, Αφ' οδ προηγουμένω έλάβομσν παρΑ τή ΣιναΓτική Αδ«λφότητο έπανωλημμένω παρακλητικΑ ΑναφορΑ καί έπιστολά - ή δέ πράξι ήμών αδτη Απορρέουσα έκ τού καθήκοντο τού πλησίον καί συν|βσυσα τοί έξυπαρχή σχόσοσι τή w ΣιναΓτική καί Αγιοταφιτική Αδαλφότητο , στοιχοΟσα δέ παί τοί έκχλησιαστιιιοί κανόσι καί διχαιώμασι τοΟ κατριαρχικοΟ τβν Ιεροσολύμων θρόνου, οδκ έστι, νομίζομε*, Αδικο , Αλλά δίκαια καί Αξιέπαινο , ώ τένουσα νΑ κατασιγάσή σκάνδαλα δνάμωνα νΑ έχωσιν έκ τή παρατώχω καί έπιδωνώσοώ των λυπηρέ συνιπέα - Αλλ* Απέναντι τού έπικρατοΟντο ήβη σάλου μ«ταξύ τή ΣιναΓτική ΑΒολφΑτηνα χ*ί τοΟ ΑρχηγοΟ αύτή , μανδάνομαν ματΑ (Μβαιότητο βτι ή πανωρότη του σκοπ*ό«ι

νΑ καταβή «2« ΚΑφον βσον ata·. ToOm, * ἀληροφ«ροάμ«*α, <1* συμφέρβ 'I w» *» fc» ἡ Αδβλφότη w4« μ**· ««'ι «4Λ»· ataaXÀwpa» βὐναται «Affato τ* **M«'H F«* τή Αδβλφώτητο καρΑ «a τ* «M·*·», »» ◆«Wf »««·**

■tea· a«p«n ιισμέιηή Àiâ taftM ἡ ὀρπέρα οσβοσμια ,uta) aawiptot * *epauiUat* *βΛ1 *» *F«* Σλναέου μ I β «ἡ συμβουλ«ὐση Χατριχώ τέ δέοντα, προτμέπουσα αὐτδν Γνα Avti toO AoaXMv «έ ΚΛφσν, σικύση MpaSeOvat <U λήθην πάντα τέ μέχρ« τοὐδ» Αναφανέντβ μ«ταξδ αδτσO καί τή *HtÀffivjnt nàv-8*i** m2 tifrrpthaai μη'* αὐτή · 4λλ«β 44ν **λήση νά καταβή ἠβη *tit* Κά'.ρον χωρί προηγουμένω »4 συνδιαλλαγή ματέ τή Αδιλφότηττή, πολύ φ«βούρ«*α μή ἠΗλ* χροχαλόσχι. απηνέ , ὠν τ4 Αασαλόαμ·*· tovw λίαν Bvoίρστ·- αὐτη Μ ν ἡ ἡματΑρα Τ>*Η Α «φό τδν αχοκδν τή «4 Κέέμον καταβάσο·; τή αὐτνδ «ανιαρότητα . *0 τι δέ τέλο χάνασν ἡ*«λ« βννηθή νά χατορβώση ἡ οββασμἰώτάτη αὐτή «αναγιώτη; ἡ ἠΗλ* βοαρήσαι Αναγχαέσν ορό; τιλιίαν πατάαασινν τών ΧιναΐτιχΛν ταραχών, «ὐαραστηθήτω Αβιλφικώ; ν4 «ίβοοαιήση m2 ἡμίν, βηο *ixb* κοινού ληφβώσι τά κατάλληλα ορό τοΟτο μέτρα. ΤαΟτα μέν καί έν τφβτ, καί τά λοιπά.

Ἰτρουσαλήμ, 1866 αὐγούστου 11.

IDEM CYRILLO ARCHIEP18COPO MONTIS 8INAI

1866 auguatî 11.

Ἐκομισάμιθα τήν ~ρδ ἡμβ 4x4 5 τού παρ«λ◆όντο έπιστολήν τή φίλη ἡμίν πανι«ρότητό; τη , m2 βκξιλθόντι έ/άρτ^αν μέν έπί τα «ὐαγγ«λίοι τών τή Αδίλφική; τη; Αγάπη πιρισπουβάστών ἡμίν αίστιων, έλυπήθημτν 44 σφόβρα 4φ" οί; γράφι: χαί φοβ«ρ(ζ*ι ἡμά , διότι ἠθ«λήσαμ«ν ν4 παρ«μβώμ«ν συνδιαλλακτικώ; a:; τήν Από πολλού ἠβη χρόνου ὑφισταμένην σπουδαίαν διαφοράν μ«ταξύ τή πανκρότητό τη χαί τή Σιναϊτιχή Αδϊλφότητο . Αδίλφέ, παύσαι τδ 4x4 μέρου σου νΐ έπιτίνη *zb* σχάνδαλον, παράδο τή λήθη πάντα τ4 γ«γονότα· χλίνον χριστομιμήτω τδν αὐχένα, χαί σπ«0σον ν4 Ανταλλάξη τδν Αβχλφιχόν 4αχ®η»4ν ,κτ4 τή 4δ«λφότητ4; σου. δχ<» βαοιλιὐση έν ὑμ2ν η χιρήνη, ἡ 4γάχη χα! ἡ άμόνοιχ χρό οοιτηρίαν το9 Αγίου 4x*2Vou σκηνώματο , οδ τ4ν Αρτον οί χάνττ τρώγττι χα: 4:' οδ δφίστασίΗ χα: τιμΑσθι ' 4λλο> ὑμτΐ δψσΦτ χαί ὑμιΐ Απολογίαν βώστττ τφ βτφ.

Ἡμιΐ πρ4 μόνον τόν ΙΗοφιλή τοὐτον σκοπόν τή μχταξύ υμών <ίρηνν(ὐση·{ έπτνίβημχν «ί τήν ΒιαφορΑν σα κατ' έπίμονον παρ4χλησ:ν ΑπΑση τή 4ν«α καί χ4τ« ΐ:ναιτ·.χή Αδὐφότητο συμφώνω τοίζ β:χαιώμασ: τοΟ πατριαρχικού ημών βρόνου. Ὸ τι 44 4νηργήσαμτν 4β* σήμιρον, τδ 4νηργ2^αμ«ν χρό καλόν τοΟ 1«ρο0 ὑμών χοινορίου καί χίριν τή Ατομική Αξιοπρκχιία τή χανι«ρότητό τη . Καί σήμχρον £4 ὠσαὐτ«« 44ν λ«·κομιν t-.α χιρί αυτού τούτο) τοΟ 4νΓ.χ«;μένου γρΑψοηαν χα: τή αὐτό8: σ(^ασμ:<>>τ4τη αὐτοΟ πανταγιότητ:. Τ'μκΙ 44 πρΑξατ» 4π«» παρ4 θτοΟ φ«τισ*ήτ«· ἡ ἡμχτ4 α ἰμοι γνώμη «ίναι. ἵνα πρό τδ παρόν ΑνοψΑν.η ἡ πανκρότη τη; τήν χατΑ.ασίν τη; «ί Κά'.ρον χαί σπιὐση πόρριοθτν ν4 «ίρην«ὐση μ«τ4 τή Αδιλφότητό τη , χαί «ίτα χαταρή «ί Αίγυπτον. Ἐ4ν βμο> Αποφασίση ν4 χαταρή ἠδη, τή λδγομίν, δτι βέν 84 Αποβή «ί καλόν τη;, διότι χατ4 τόν υπάρχοντα Αναβρασμόν τών πνευμάτων, γ«νική κατ αυτή 4χΐκ«ι:αι 4πίβ«σι ' μ' δλα ταΟτα «ί; πτρίπτωαιν Μ<>' ήν βέν δύναται παρ4 ν4 χαταβή, τή συμβου/«ὸομβν φιλαΐ4λφβ>; ν4 αποφασίση ν4 χαταρή προηγουμ4ν«* κατ' «δ8«2αν 4ντα08α «ί τήν Αγίαν πόλιν πρδ 4ντ4μ««σιν ἡμών, χαί «2τα μ«ταβα(ν«: 4ντ«9>«ν «ί ΚΑίρον, Αφ* οδ συσχ«φ8ώμ«ν μχταξύ ἡμών τ4 βιοντα. Ταΰτα «ί; ΑπΑντησιν 4ν πάση τή χατ4 Χριστόν 44*λφιχή Αγάπη. 'Ο 44 «ίρηνάρχη <ª«δ; δοφήσαιτο τ4 έτη αὐτή δτι πλ«2στα. ὑγ:«ιν4 καί πανν«υφρόσυνα.

ΙιρουσολΤμ, 1866 αὐγοὔστου 11.

12.

MONACHI TZUBÂX1ENSE8 PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANO

1866 auguati 17.

Μακαριώτατι καί ΙΗιίτατ» δέσποτα.

Ἐν π«ποι<Η,σ«ι πιστιὐομιν δτι ἡ Αγαθή ψυχή τη β4ν βαρυθνμιί, διότι 4ν ταί κολλαί χαί ποικίλαι Ασχολίαι αὐτή προστίΗται καί ἡ 44<κή μα . Ινααρίζομβν δτι 4πιβαρὐνομ«ν τήν αυτή μακαριότητα' Αλλ' όταν, χαλοκάγαθι δέσποτα, 44ν μένιι ἡμίν Αλλολιμήν παρΑ ἡ ὑμιτέρα μαχαριότη , rί ποιητέον ; Πολλάκι; κατά διαφόρου; καιρού 4·>ίσαμ«ν ὑπ' δψιν τή ëμιτέρα θχιοτάτη; μακαριότητο τ4 δίκαια παράπονά μα κατά τή; αὐτοΟ σ«ρασμ:άτητο; τοΟ 4ρχ:«πισκόπου Σιναίου καί δι' ἀναφορών καί δι' ἀπαιτήσεων δηλουσών τήν πρόθταιν καί τήν Απόφασιν τών πατέρων. Εν τούτοι Αν καί μέχρι τοΟδ« δέν «ίδομιν έχβασίν ιινα, δέν άποκάμνομιν» δέν Απαυδώμιν, δέν τ.αλινφδοθμ«ν' 4πιμένθμ«ν «ί τά προ«σχ«μμένα καλώ καί Αποφασισθέντα. Συνιπίφ τούτων οί έν Σιν^ Ακοὐμίνο: 4π*κήρυξαν καί έπαυσαν καί ν4 μνημον«ὐ«»σιν αυτόν, καί μνημον«ὐουσι κατά τ4 κιχανονισμένα τήν ὑμττέραν μακαριότητα, έπιμένοντι 4ν«νδότ«» . Καί δικαίω , μακαριώτατ· δέσποτμ, πώ «ίναι δυνατόν νέ έχωμίν σὐμπνοιαν μ«τ4 προϊσταμένου, δστι 4W^«u« παντί σΗνιι τδν 4ξ«υτ«λισμ4ν χαί τήν έ όντωσιν τών 4ρχαϊοτέρΜ» Αδίλφών χαί έμπιροτέραιν; Πώ δυνάμκΟα νΑ 4ν«χθώμ«ν έπί κ«φαλή; τή μονή:, τή όποια έξήτησ» τήν καταστροφήν; τήν όποιαν άπίγὐμνωσ»; τή όποια τδ ακιυοφυλάκιον έσὐλησχν Από διάφορα Μιμήλια; Διά τούτα έπιμένομκν «4 τά προαποφασισμένα μιτΑ σχέψώο , δέν παραδ«χόμ«δα ούδένα συμβιβασμόν. Τ4 σκέψα μα τοὐτο τέ κατ4 πάντα δίκαιο πο/λάκι καί κατά διαφόρου; καιρού; 4iΗσαμ«ν ὑπδ τήν 4μβριθή ακίψιν τή ὑμ«τ4ρα; μακαριότητο , καί αὐθι διά ταύτη; μα» 4παναλαμράνομ«ν ταχ«ινώ , παρακκλοΟντ»;, ἱκ«τ«ὐοντ«;, διόμενοι ν4 μή παραβλόψητι μοναστήριον φίρον έπί τών νώτών του δέκα καί τρ«2; ἠδη καί 4πέκ«ινα αιώνα , ν4 γίνη έρμοιον τών όρέξαων ένδ . . ., ν4 μή ένδώσητ· «ί τά λιπαρέ παρακλήσιι; τών ένέ/ων έπί βλάρη τοΟ μοναστηριού. Μακαριώτατι δέσποτα, ἡ μόνη Αγκυρα τή μονή Αστέ ἡ ὑμοτέρα μακαριότη - «ί αυτήν έχομεν στηρί «ι πάσα τ4 ἐλπίδα τή; σβτιρίο ἡμών χα τή μονή . Ὸ»«ν λάβ«τ« οἰκτον, καί πρά$ατ« σιινψδΑ τφ χαραχτήρ: υμών χαί τφ δικαίιρ. Τ1μ«ί; 44 «ὐγνοιμονοΟντ·; δί μί'α (Αν καί Αναξίω) τοΟ καναγάθου 8«οὔ καί τή Αγία; Αἰκατιρίνη , !να δώση ὑμίν ζώήν 4π! μήχιστον 4π" Αγαθφ τή; Ολη έκκλησια .

Αὔγοὔσιου 17, 1866, Καιρόν Τζουρανία.

Ο! ταπ«ινοί δούλοι αὐτή;

'Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σιναίτη .
Αρχιμανδρίτη Κὐριλλο 'Ρώκίδη;·
Ιίροτοσὐγκκί'λο; Κορνήλιο Κοσμίδη;.
Διονὐσιο πνιυματιχό .
ΙΙρώτοσὐγχαλλο; Η«οδίσιο Σέρρο
Νικόδημο; («ροδιάκονο .
Γ«ράσιμο («ροδιάχονο .
Μ«λ4τιο («ροδιάχονο Κρή .
Φιλό8«ο; μοναχό .
Ἡσαία μοναχό .

ικ

MONACHI 8INAITAK ABCHXMPBOOPUM A MUKKRK AMOVKNT 18M μ «μ Η Μ.

(Τ-t*)

Ἡ (αρὰ τα» *9wfivM<rwv* ὁρου μονή, °® χρόνου ὁ νΟν *Λφχιηίαβονη* κὲριο Κὲριλλο ἠρζατο τοὺ ἐ^χιαπιβχοκιχοδ; οἰαχα ἰδὲναιν, οὐ μόνον οἱ τά ἐσχατα παριήλδαν, οἱ β' ἐν αὐτῆ «ἑ ταλιἰα» Απὸ» γνωσιν, στηλιταυομένη ἔνδον xd Ινδὸν, Αλλὰ ad ἡ καταστροφὴ ἐκἰχαιτ® Αφαυκτο ad σχοδδν βαβαἰα ματὰ τὰ ἀρτἰω συμβάντα Αξιοθρήνητα παριστστιχά.

Ταὐτα πάντα τοἰνυν ὑπ' δφιν λαβούσα ἡ Ἑ<ρΑ τῆ μονῆ σὐναξι ad ἡ τὼν *ἐν* αὐτῆ *taxouvmv Kxrifxvv* ὁλομἐλαια xd ὑπό μαλἐτην σὐντονον ad VKouSdav, xaiHJxo» 8' ἐχουσα δπω Αλὼβητον, σὠαν καἰ Ακέραιον τηρἠση,τὴν ἰαρὰν καραχαταΜχην, ἡν παρἐλαρα, ππραδιδοὐσα τοἰ; ἐπιοὐοι τὴν ἰαρὰν χαἰ αὐτοχρατοριχἠν ταὐτην μονὴν Αδοὐλωτον, Αδἐσποτο» ad Αγοξἀρτητον ἐσαιἰ οὐσαν, κατὰ τὴν ναραὰν τοὐ Αοιδἰμου αὐτῆ χτἰτορο; αὐτοκράτορο 'Ιουστινιανοὐ διάταξιν, τοὐ χὠδηχα , τὰ ἰ» μαμβρἀναι σιγγιλιώδη πατριαρχικὰ χαἰ συνοδικὰ γράμματα, συναλδούσα σἠμιρον, ἡμἐραν τῆ ἐβδομάἰο τιτάρτην, τοὐ μηνδ αὐγοὐστου αἰχοστὴν τιτάρτην, τοὐ ἔτου χιλιοστοὐ δχταχοσιοστοὐ ἐξηχοστοὐ ἔκτου, ἰν τφ συνοδικφ αι Ιχταχτον συναδρἰασιν, κοινῆ τῆ γνώμη συνασκέψατο τάβι*

Ἐπαιδἠ καἰ δ Αρχιαπἰσχοκο κὲριο Κὐριλλο , πρδ ἐξαατἰα ἤδη ὠ τοιοὐτο ἴιαταλὼν, οὐδαμὼ ἐξιπλἠρωσι τά; τοἰ πατρἀσι δοδαἰσα ὑποσχέααι πρδ βαλτἰωσιν τὸν τῆ μονῆ , Αδατἠσα οὐτω τδν ἰδιον λὸγον, ἰνπτρ ἐδιι δαωραἰν ἰαρὸν

Ἐπιδἠ οὐχὶ μὸνο» π«ν αἰσὸδημα τῆ μονῆ ἐσφαταρἰσ<+η χαἰ χαττσπατἀλησι πρδ δφαλο ἑαυτοὐ τι χαἰ ἀλλων, καταλιπὼν τὴν μονὴν χαταρρἐουσαν xd τοὐ ἰν αυτῆ πατἐρα αἰ τὴν ἐσχατη» τὸν ἐνδαιὼν, Αλλὰ χαἰ ἐχρἐωσι τοὐτην δ:' ἰδιοταλαῖ σκοπού , οὐ-(βένα τῆ διαχαιρἰσ ω αυτοὐ λογαριασμὸν βουληδοἰ δοὐναι, βιατιδοἰ , κράττων χαἰ i.tpy&v κατὰ βοὐλησ.ν τά τῆ μονῆ Aveu τῆ Αδοἰα xd οἰδἠσω τῆ τβ» πατἐρων συνἀξτω , παραραἰνων οὐτω δομολιὼδοι κανὸνα χαἰ καταστατικὰ τῆ μονῆ; Αρχαιὸτατα xd Ιορὰ τηρηδἐντα χαἰ τηρούμενα ὠ χὸρην ὀφδαλμοὲ-

Ἐπχιδἠ χαἰ χοιμἠλια !<ρά χαἰ λἰαν βαρὐτιμα, χτἠματα δἐ τῆ μονῆ;, ὑποξἠροσο πρδ ἰβιοτχλιἰ; αὐτοΟ σκοπού , σηρἠσα; οὐτω τὴν μονὴν τιμαλφὼν δησαυρὼν, Ιφ' οἰ Βοαάω Ιχαυχἀτο αὐτη χαἰ ὠν ἡ στἐρησι Ανοπανὸρδωτο ·

Ἐποιβἠ, ἰν ψ κατά τά καταστατικά τῆ μονῆ ἢ Αρχιακἰσχοπο ὀφαἰλιι ἐν ταὐτη διαμἐναιν, μηδαμὼ xd ἰa' οὐδαμιφ προφάσαι δυνἀμανο τὴν ἐδραν αὐτοὐ χαταλιπαἰν, ἡ μὸνον ἰν OKOuBdai; κχρικτὼοασι μἐχρι Αἰγυπτου, ἐπἰ κοινῆ Ιχπτάααώ τα xd σταρἠσαω τοὐ δρὸνου (σιγγιλιΑδα γράμμα Γαβριὴλ οἰχοομινιχοὐ πατριἀρχου καρἐ τῆ τΑν ΧιναΤτΑν διοιχἠσαω , Αρδρον *ν'), D* οδτο; δμω οὐδαμὼ τοὐτο πράτται, ματαναγχὼν, οὐτω dastv. τδν δρὸνον ἐν Κωνσταντινουπὸλα, Ινδα xd διαμἐναι, κατασπαταλἀν πἀν «ἰσὸβημα xd πάσαν τῆ μονῆ ικμἀδα ὐκἐρ ἑαυτοὐ τα xd ιὼν παρἰ αδτὸν, οὐδὸλω τΑν τῆ μονῆ; συμφαρὸντων χηδὸμανο -

Ἐπαιδἠ xd ἠβουλἠδη ὁποτἀξαι xd ὑποδουλΑοαι τδ ἀδοὐλωτον, Αναξἀρτητον ad ἀδἐσποτον μοναστἠριον τοὐτο, οὐτινο ἠγοὐμανο μὸνον τἐταχται χατά τά; Αρχαἰα ἰιατἀξαι τοὐ τα χτἰτορο αὐτοὐ μαγἀλου ■Ιουστινιανοὐ xd τά χατά ααιρδν χατριαρχιχά ad συνοδικὸ ἐπιστολά xd λοιπά, ἐπἰσχοκο δἐ Σινά δρου ad τΑν καρἐ αδτό-

Ἐπαιβἠ xd δολἰα τυραννιχΑ , Ασἐμνω τα xd ΑπραπΑ τῆ Αρχιακισχοπἰχῆ Αξἔφ χρησἀμανο xd Αργάνα τῆ ἐξουσἐα ἐνὸπλοι , συνἐλαβα xd δἰκην χακοὸργων Ακἠγαγα πατἐρα σαβασμἰου , Αδφου , xd δἠ xd τΑν Αρἰστων, παρανὸμω τοὐτου ἰξορἰσα xd μαρτερικά τυραννἠσα Μ «φ Απλφ λἰγη» *9η* αὸαα-βἀστω καἐυαἐβα'ἰλον τῆ ὠὐτοΑ οοβασμιὸτητι προνὰαα τινά , ἐξαττοὐμινοι τήν δχραποἰαν τἠ; οἰχηρὰ χαταστΑσω , ἐν ἡ τδ μοναστἠρια» ad d 4ν «ὠτἠ *vufurfïwm,* ad δτι ἐχἠδοντο οὐτω τ·ν τῆ μονῆ συμραρὸντων, παρΑδαγμα γ«ζὸμ»νο σχανδὸλου μ*γΑλου ἰν τφ δρδὸδδ^ρ χριστιανιχφ πληρὠματι ad π«ριρρσνἠσ«ω τῆ πατρἰου δρησχαἰα , ἡ λατουργδ τἐτα*αι*

Ἐκαιδἠ Ασυστδλω χαταπΑτηοαν ἰαρού χανὸνα , διατΑξαι αὐτοχρατὸρων xd βασιλἐων, πατριαρχὸν xd συνὸδων σιγγἰλια, χαταστατιχΑ, πάντα τὴν μονὴν ΑἠορΑντα, συντλδντι δ' dxïfv, τά τοὐ μοναστηριοὐ xd τῆ Αδαλρὸτητο προνὸμια, Απαντα Απαρὸγραπτὸ τα xd Αχαταπἀτητα δντα-

Ἐπιδἠ τἐλο . Αν xd ἡ Αδαλφὸτη χριστιανιχΑ τοσαὐτα τοσοὐτον χρὸνον συμφορἀ ὑπομαἰνασα xd χαταπιἐσαι ἠλπιζα τὴν ἐπἰ τά χραἰττω τοὐ Αρχιαπισχὸπου τροπἠν, ματά λὐπη δμω βλἐπαι, δτι οδτχ πρδ τά χ« ρω μἀλλον ἐτράπη, βαβαιὠαα οὐτω τὸ τοὐ σοφοὐ ,φὐσιν πονηρὸν ματαβχλαῖν οὐ βφδιον!*-

Διά τοὐτα*

Ἡ ἰαρὰ σὐναξι χαἰ τΑν πατἐρων δλομἐλαια τοὐ δαοβαβἰσἰου ὁρου ἴινά xd τῆ ἰαρά xd βασιλιχῆ μονῆ; τδ Ατοκον, τά χαταπιἐσαι , παραβΑσαι ἰαρΑν νὸμων, τηρν στηλἰτανσιν xd τὴν ix τοὐτων ἐπιχαιμἐνην χαταστραφὴν ἐνοχα τΑν τοὐ Αρχιαπισκὸπου Ανομημἀτων (αἰ παρανομιὼν χατιδοὐσα, χηδομένη 8i τοὐ τῆ; μονῆ συμφἐροντο , φαιδομένη τὼν δρχων αὐτῆ xd βουλομένη σταραΑσαι τα xd χραταιΑσαι ταὐτην ἰν τφ βἐλλοντι-

Ἐν ἑνὶ στὸματι χαἰ χαρδἰφ ἐφἠφισα χαἰ ψηφἰζαι, Αποφἀσισα χαἰ Ακοφασἰζαι-

Ἀποχηρὐτται Απδ τοὐ νὐν τδν μἐχρι τοὐδα Αρχιαπἰσχοπον χὸριο» Κὐριλλον διά τοὐ Ανω μνησδἐντα ▰ χαἰ ὁ» χαταστροφἐα παντὸ συμφἐροντο χαἰ δικαιὠματο τῆ μονῆ , μἠ Αναγνωρἰζουσα τοὐ λοιποὐ αὐτδν ὠ τοιοὐτον, οδτα δυνἀμανον ἐχαιν αἰ τδ ἐξῆ οὐδἐν 6ixdo>pa χυριαρχιχδν οδτα τδ διχαἰ^μα τἠ« ἰναργαία χατ οὐδἐν τὸν τῆ μονῆ .

Τδ παρὸν συνοδικὸν γράμμα, Ισφραγισμένον τῆ μαγἀλη τῆ μονῆ σφραγἰδι xd ὁπογαγραμμένον προσσηχδντω υπδ πάντων τΑν πατἐρων, ταδἠσαται ἐν τοἰ Αρχαἰκ τῆ ἰαρὰ χαἰ βασιλικῆ ταὐτη μονῆ , Αντἰγραφα δ' Απαράλλαχτα ἐπἰσημά τα χοινοποιηδἠσαται τοἰ οἰ Ανἠμαι.

Ἐγἐνατο ἐν τῆ ἰαρφ xd βασιλιχῆ τοὐ θαοβαδἰστου ὁρου Χινὰ μονῆ ταὐτη αὐγοὐστου Μ, 1866.

Γαρμανδ κρωτοσὐγχαλλο διχΜο .
Καλλἰνικο πρωτοσὐγπιλλο .
Ανδἐμιο ἰαρομὸναχο οικονὸμο .
Γρηγὸριο σχαυοφὐλαζ.
Σαρδὸνιο μοναχὸ . (Τ. Σ.)
Γαννἀδιο (αρομὸναχο .
Εδδὐμιο ΙαροδιΑχονο .

Διά τδν Αγράμματον ἩσαΓαν γράφω ἐγω Καλλἰνικο πρωτοσὐγχαλλο .

Δαμιανὸ μοναχὸ .

Γαλακτἰων μοναχὸ .

Διά τδν Αγράμματον Δανιὴλ γράφω ἐγὼ Γρηγὸριό αχαυοφὐλαξ.

ΊΑβ μοναχὸ .

Διά τδν Αγράμματον Κοσμά» γράφω ἐγὼ Ἀνδέμιο ἰαρομὸναχο .

Κωνστἀντιο μοναχὸ .

Διά τδν Αγράμματον Κὐριλλον γράφω ἐγὼ Δαμιανὸ μοναχὸ .

Γοὼργιο δὸκιμο .

Ἰωαννίκιο χ>ν«χ4β. Α Σταμάτη δώκμα .

Ἀdb τδν Εμμανουὴλ γρ4φ- ἐγὼ Αν- (T.I)

Hulk.

Ἰωαννίκχο μοναχό .

ASM*.* *- **

***ν'η·* ®*|"·**ί

IA

MONACHI TZUBANIKN8E8 PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANO

1866 octobri* S.

Μ<εχαρ«ώτατ(καὶ θειότατε δέσποτα.

Μ«τΑ τοὺ ἐδαφιαίου χαὶ κλήρα ΜβχσμοΟ κροσχυνησμοδ «αὶ τδν Ασπασμόν τή Αγία ὑμών διξιέΚ καὶ τήν ἐκίκλησιν τών θείων αὐτή «ὑλογιών, Αρχόμεθα τή καρούση πρδ τήν ὑμετέραν μακαριότητα, 3ε' ή; εὐαεβάστω τιθέμεθα *bitb* τήν ἐντονον αὐτή δψιν τάδε·

' Πρδ παλλοὺ εὐσεβάστω ἐθέμ«θα ὑπὸ τήν ἐμβριθή σκέψιν τή ὑμετέρα; θειοτάτη μαχαριότητο τά καθ' ἡμά · Αλλ' ἐάειβή Αγνοούμεν Αν αί ταπειναί ἡμών πρδ αὐτήν ἐπιστολαί ἐλήφθησαν, |παναλαμβάνομεν καὶ αὐθι Sci ταὐτη ἡμών νά ἐνοχλήσωμεν τά πολυτίμου «ὐτή στιγμά; ἐχθέτοντε τάδε.

Ἡ αὐτοΟ σεβασμιότηξ περὶ τά τέλη τοὺ παρελθόντο ἰουλίου ἐνεστώτο (του ἐπεμψεν ἐνταΟθα «ί Τζουβανίαν τδν αρχιμανδρίτην Γερμανόν ὡ πληρεξούσιον καὶ Αντιπρόσωπον αὐτή . ἐπί τή ἐλπίδι χαὶ τφ προσχήματι νΐ ἐπιφέρη συμβιβασμόν τινα. Ἀλλ' ὁ βηθεί Αρχιμανδρίτη , ὡ Ιχαὶ ὁ πρὸ αὐτοΟ μίαν ἐβδομάδα ἀφιχθεί ἐχ Κωνσταντινουπόλεε> ί«ρομόναχο Πολύχαρπο , Αντί νΑ μεταχειρισθή τήν πειθώ, Αντί νά δείξη διό γλυχέω τρόπου τήν μεταμέλειαν τή; αὐτοΟ σεβα'σμιότητο διά τΑ πεπλημελημμένα, Ατινα ἐνδομύχω σόνησθάνετο (διότι πώ Αλλω δύναται νΐ ἐξηγηθή ἡ Αποστολή τοὺ πληρεξουσίου του;) Αντί λέγομεν νά μεταχειρισθή τούτα τα μέσα, in' ἐναντία: χατέφυγιν *ιι: τόν* πεπαλαιωμένο τρόπον τη:, διά τοΟτό διέδω χαί χρύφα χαί παρρησίφ δτι φιρί: μεθ' ἑαυτού φιρμάνια σουλτανιχά, δι' ἀν χατά τήν προαιρεσίν του ἠδύνατο νΐ ἐξορίση και δσου; Αλλου ἐχ τών πατέρων τή Σιναϊτική Αδελφότητο ἠθελε, ἀν τυχόν τινε ἠθελον Αντιτείνει εἰ; τδν συμβιβασμόν ἡ δέν ἠθελον παραδεχθή αὐτόν. ΠολλΑχι ἐξέθημεν δτι ἡ μέχρι τή ἐποχή ἐχονη ὑφισταμένη σύναξι , συγχειμένη ἐξ ἑπτί μελφν, ἡν χατηρτισμίνη χατά τήν διάθεσ.ν χαί τόν σκοπόν τή; αυτοὺ σεβασμιότητο , ἐξαιρέσει τριών. Ἡ τοιαύτη λοιπόν σύναξι συνελθούσα υπό τήν προεδρείαν τοὺ Αρχιμανδρίτου Γερμανού χαί υπό των ἐμπνεύσεών του συνεργούσα, χωρὶ νΐ λάβη πρδ τό θεαθήναι κΑν τδν κόπον νά ἐρωτήση χαί τήν λοιπήν Αδελφότητα'ή νΐ ζητήση τήν γνώμην χαί συγχατάθεσίν τη , χαί μάλιστα τήν τή Αδελφότητο τή χυριΑρχου ἐν Σινψ μονή , χωρὶ νά ἐρωτήση τά τών παραπόνων τή Αδελφότητο χατά τοὺ Αρχιεπισκόπου, χωρὶ νά ἐρωτήση Αν συγκατατίθενται «ί τόν συμβιβασμόν ὡ ζήτημα Αφορών χαί ἐνδιαφέρον Απασαν τήν Σιναϊτιχήν Αδελφότητα, συνελθοΟσα ἐνέχρινε τά προτάσχι τοὺ Αρχιμανδρίτου ΓχρμανοΟ, χαί παραχρήμα συνἀτάξατο πρὶξιν, 3:' ἡ ἐρριπτχν ιί λήθην Απαντα τΑ σκανδαλώδη συμβάντα. Ἀλλ* ἡ πράξι; αὔτη, μαχαριώτατ» δέσποτα, ἡν ὡ νΑ ἐγένχτο ὑπό τή αὐτοΟ σχβαομιότητο , τόπον δέ μόνον ἠλλαξχ. Ταὔτην τήν πρΑξιν Αμα τή παραιώσχι Αμέσω ἐλαβαν ὁ βηθαί Αρχιμανδίτη Γιρμανό χαί Απέδρα γέρων τή αὐτοΟ σαβασμιότητι τΑ ἐὐαγγέλια διΑ τήν καλήν ἐπιτυχίαν καί ἐκβασιν τή Αποστολή του.

ΜrcΑ τδν κατ' ἐπιφΑνχιαν καί ὁρκξιν τή αὐτοΟ σχβασμιώτηΟο συμβιβασμόν, ἡ ἐνταΟθα ἰ·ρά σὲναξι «ἰδοποίησ· τήν ἐν τφ μοναστηρίφ σύναξιν καί ὁλομέλ»αν τών πατέρων, ὁτι διά τοΟ πληραξουσιου ἡ Απ-, (σταλμένου τή αὐτοΟ «βασμιώτητο κυρίου Γ·ρμανοΟ τΑ πάντα συνιβιβάαθησαν, καί τρόπον τινΑ Αιέταττ καί τήν ἐν Σινφ (<ρΑν σύναξιν καί Αδαλφότητα τοΟ λαποΟ νΑ πτριορισθή «ί τΑ ἑαυτή καθήκοντα καί ἠσυχάζῖ·

Ἐν τούτοι ἡ ἐν τή κυριάρχφ μονή τοΟ ΣινΑ σύναξι τών πατέρων καί ἡ ἐν αὐτή Αδίλφδτη , μαΦοΟσα τΑ γαγονότα, Αμέσω διτμαρτυρήθη ἐντόνω κατά τή τοιαὐτη πράξτω διά τοΟ Από 10 αὐγοϋστου γράμματό τη πρδ τήν ἐν Τζουβανίφ σύναξιν καί ἀδαλφότητα λέγουσα· „Διά ταΟτα διαμαρτυρόμίθα κατά τ« τή πράξαω ταὐτη καί κατά παντό συμβιβασμοὺ, ὡ μή ἐπ^δοντο «ί τά τή μονή συμφέροντα, Αλλ" οὔτ» Αρχιτπίσκοπον Αναγνωρίζομ«ν τοΟ. λοιποὺ, οὐτ« πράξιι οὐτ« διαταγέ τή αὐτόθι !«ράσυνάξτω .** Ὸ νά μή ἠρκ«ι, μχκαριώταη δέσποτα, ἡ πρὶξι , ἡν κατά τά ἐμπνιύστ. τή αὐτοΟ στβασμιότητο συν«τάξατο ἡ ί«ρΑ σὲναξι , διΑ νΑ διαδήλωσή χαί ἐπισημότιρον τήν χαμέρπιάν τη , ἐν·χ«ίρισ« τφ πανοσιολογ-.ωτάτφ Γ«ρμανφ πρό τή Απ<λ«ὦσ«ὡ του πα; «ὐχαριστήριον ἐπιστολήν πρδ τήν αὐτοΟ σεβασμιότητα διΑ τήν πατρικήν μέριμναν, ἡν ἐδιιξιν ἐν ταὐτη τή πιριστάαει, καί τήν πρόνοιαν ἡν ἐλαβ«, προθυμοποιη.Ἠισα ν' ἀποσπίλή ὡ πληρ«ξούσιόν τη τδν Αρχιμανδρίτην Γερμανόν, δι' οὐ τά πάντα ἐλαβον αἰσιον τέλο καί λοιπά, καί συνάμα προσκαλοΰσα αυτήν ἱνα ἐπισπιὐση τήν ἐνταΟθα ἐλί-υσιν τη πρδ ἐντιλή πιραίωσιν τοΟ συμβιβασμοὺ καί παγίωσ.ν τή ἡσυχία . Ει ταΟτα πάντα'δὺο τή ἐν Τζουμανίφ συνάξ«ω μέλη δι*;;αρτύροντο κατά τών πράξ«ων τούτων, ἀλλ' οὐχ «ίσηκούοντο· ἐπί τέλου ὑποπτιύόμανοι μή ἐγ*ρθή διχόνοιά τι;, καί ὡ ἐκ τοὺτου ἀναβληθή ἡ ἐπάνοδο τών τριών ἐξορίστων, ἡν ὁρ.στικώ ὑπ«σχέθη ὁ πληρ«ξούσιο τή αὐτοΟ σ*βασμιότητο , ἐνέδοσαν καί ἑκόντκ Αχοντ»; υπέγραψαν τήν πράξιν καί τήν ἐπιστολήν ἐπί τή ἐλπίδ: χαί τή ἐπιτυχίφ τή ἐπανόδου χαί τών λοιπών τριών ἐξορίστων. Αλλά πράξιι χαί γράμματα, μαχαριώτατ» δέσποτα, Ατινα συν«τάχθησαν μονομιρώ , διότι ἡ σύναξι χαί αδελφότη τή κυριάρχου μονή ὡ καί ἡ ὁλομέλεια τή ἐν Τζουβανία Αδελφότητο οὐτε γνώσιν έ/αβον, οὐτ» χατά τὸ ἐλάχιστον συγχατετέΑη, θεωροΟμεν Αχυρα καί Ανίσχυρα, οὐδέ δυνάμ*θα κατ' οὐδένα τρόπον νέ παραδεχί'ὡμεν τήν τεσσάρων Ατόμων νευροσπάστων τή αὐτολ σεβασμιότητο πρΛξιν συμβιβασμοὺ ὡ δικαίαν καί νόμιμον, καί τυφλοί ὀμμασι νά κλίνωμεν χαί αὐθι τδν αὐχένα ἐνώπιον Αρχιερέω , δστι κατεπάτησε τοοαΟτα καί τοιαΟτα τή μονή προνόμια, Ατινα τόσοι αιώνε ἐσεβάσθησάν, δστι διέψευσεν δρκου , υποσχέσει , Ανήρεσεν ιδιοχείρου ὑπογραφά , μετεχειρίσθη Ασέμνω καί δαλίω πάσαν ^φδιουργίαν καί πάν Αθέμιτον μέσον πρδ ἐξόντωσιν τή μονή καί-τή ΣιναΙτική Αδελφότητο .

Ὁμολογουμένω πλέον ὁ ἀρχ,ερεύ ἡμών Από τή ἐπί τοΟ Αρχιεπισκοπικοὺ θρόνου τοὺ Σινά Αναβάσεω οὐδέν αγαθόν, οὐδέν δσιον, οὐδεμίαν βελτίωσιν ἐποίησεν, Αλλά πάντα δόλον, πάσαν Απάτην καί αὐθαιρεσιάν μεταχειριστεί ἐβλαψε καιρίω τήν μονήν καί ἐφεραν αὐτήν ει τδ χ«ίλο τοὺ χαίνοντο ἐνώπιόν τη βαράθρου, πρδ τήν Αδελφότητα βέ Αντί νά δείχνυται, ὡ καλὸ ποιμήν, τὺπο καί υπογραμμὸ καλοὺ παραδείγματο χαί τρόπου, ἠθέλησε διά τοὺ ἐμπνεομένβυ φόβου καί τρὸμου νΑ προσέλκυση τδ σέβα , τήν Αγάπην καί ὑπακοήν.

ΤαΟτα πάντα κατιδοὺσα καί ὑπ' ὄψιν λαβοὺσα, *μΑκαριύτατ»* δέσποτα, χαί ἡ ἐν τφ μοναστηρίφ Σινψ σύνφξι , καί ει ἑκτακτον γενικήν συνεδρίάστν συνελ-

σήμω διά τή ΑχδΜ χαριλΗνοο αὐγοὸστου Αντατὼτο; trou; χρΑξιώ; τη ρδν Αρχιιχίσχοπον xtp Κὺριλλον, aol βέν Αναγνωρίζιι τού λοιπού αὐτδν ὼ; Αρχιιπίσχοπον sal ἡγούμανὸν τή οὐδΑ Haptf αὐτδν Ιχοντα αδ τδ ἐξή δικαίωμα *htfrtlii di* τ* τή; μονή βιέ τού; Αν αὐτή τή χρΑξβ μνησθέντα λόγου

' Όμοια χαί ΑκαρΑλλαχτα Αντίγραφα Αχιμψι πρδ τήν ἐνταὺθα iirpAv σύναξιν πΑντ·, ἐσρρβγισμένα τή μιγάλή σφραγίβι τού iipoύ ἡμὼν μοναστηριού καί ὑπογιγραμμένα ἐξ ἀχάση τή ΑχΜσι Ασχο-ὺση ÎH«λ* ρότητο , *IκI* τφ σχ-.πφ vî βιαβιβΑση αὐτί πρδ; τού; ,τέσσαρα; παιριΑρχα aol πρδ; αὐτήν τήν Αντβύθα Αίγνκτιαχήν Αρχήν, Απιχαλουμένή ιήν βοήiΗιαν aol Αρωγήν των irci τόση» σπουβαίψ ΑντιχιιμΑνφ.

X-m-Ktif τή; παραγγιλία; ταὺτη; ἡ ἐνταὺθα iirpδ σύναξι; μ«τ4 τή; διχιτωμένη ὠβι ῖδιλρότητο (ἐξαιρουμένων τι-ὼν νινροσπΑστών xsl (βιοτικών, μόνον μίλημα ἐχόντων τήν ἐπίττνξιν τών ἰδιων συμφιρόντων χαί οὐχί τή; μ-νή), iv μιΐ γνώμη χαί φωνή ἐσπασ-Pitts χαί 4γχρίνασα ὼ; Αγια χαί Upi τδ τή; i» τφ ροναιτηρίφ Σινί ItpS; αινάξιω; χαί ἀδΐ^ὸ'.ητο; χιχριμίνα, σπιὺδομ^ν σήμχρον βιΑ τή; ἡμιτέρα; ταηιινή; ἀναψορί; ταὺτη;. Ενα ἐσωχλιιίβμιχ ἀντίγραφα τή; ἀποχηρὸξκα; τρία, Iv ,πρδ; τήν ἤpnipev θιιοτίτην μαχαριὸτητα,-iv πρδ; τδν daoupivixôv ηατρ4 «Ι^χην χαί τί,ν πιρί αὸτδν iipόν σένοδον, χαί Ιτιρον ' ορό; τδν ραχαριὼτατον κατρι^ρχην Ἀντιαχ«ίβ& χαί βιαμαρτμρόριθα χαί ἠι<1; σὲν τοΕ; ὸὸ Σινφ ὰδιλφοί; ἡρὼν Ινὼκιον διού, ἶνώιπον τή; iplUpa; >'»<ιστ4τη; μαχαριὸτητο;, ἰνὼκιον τοΟ χριστιανΜήιοΟ. ivdwttov τοὺ βιχαίο-1 χαί τή; ἀληθιία;, χαί ûnoïÿvA; χαί γονγχλτΑ; ^ιαθιχιτιὺομιν τήν θιιοτίτην αὐτή; μακαριότητα,* tva ιὺαρΜτηθή χαί διαβιβῖση τά iaitχλιιστα tot; of; dWpui, χαί τχίνη χΜρα μοηδτία;, δχω; τή ἰνιργιίρ τή; τρισφίστου ἡρῖν ὑμιτίρα; ραχαριότητο; Ιναχριθ Ασι κραιὼνη»; χαί διχαίν; tî p*-c ταξὺ fjiAv χαί δρχιιχιαχόαου Σιναίοο, Ιηιιδή tlvai Αδὺνατον β'; τδ ἰξή; vî σοζήσβμιν pit αὺτολ ίιναι Αδὺνατον vî θχαρΑριν αλέον αὺτδν Αντχτβ; ὼ ποιμινΑρχην ἡρΑν χαί ἡγούμινον χαί τοΟ ὸρου; Σινδ Αρ^-ιπίσχοπον. ,Μή. μαχαριὼτατι δέσκοτα, μή πρό; •ιού! «ί; τδ; πολυτίμου; ἡμ4ρ«; τή; αατριαρχία; τή; θιορρουρήτου ραχαριότητο; καί (ί; τδν αιὼνα

Αχαλλωπίσθησαν wrni; Μβου lapi καταγὼγια, «at -
*Άμ **τΑξι Ανθρώπων γιγχντιαίοι; Μμββι 3«<ν«**

Ανέχροη μόνη ἡ tipi τοΟ ὸρου; ΧινΑ μονή, ἡ Αδούλωτο ἡ ΑχαταχΑτητο;, ἡ αὐτόνορο ἡ μδ τοσαὺτα κρονὸμ'.ά*καΙ διχαιώματα, ἡ Ανι ἀρτητο ἡ ρδ τοσαὺτα προνόμια καρὸ τοστύτων /ριστιανΑν oat Ὸδν·μαν*ν αδτοχρβτόρων προικισμένη, τδ Αρχαιότατον βὺτδ χαταγώγιον τφν κροβχννηρΑτών, μή Ανί/ισθι, λέγομτν, vî γίνή ὐκόδουλον καί (ppatov μιτί τή; iv αὐτή δκιτωμένη; Αδιλράτητο; τή; Αδικία τή; αὐΡαιρισία χαί πΑση; χατβχρήαΜΚ-

IltxoiPim; δΐ ΑδιστΑχί·;, βτι iv τή πατρική αὐτή; μτρίμνη χαί χαλοχΑγα&μ χαί τφ ixpaipvtf χαί Αδιαφιλονιιχήτφ ζήλφ. φ τρέφι: ΑνέχαΦτν πρδ; τδ iipδν ἡμών μονάττήριον. Ηλιι βραστηρίω; χαί ῧιχαιωματιχΑ; Ικιληφφήτή: ὑποΜβήι; ἡμβν. χαί Ηλ« καρΑτχιι ἡμίν τήν διχαίαν χαί δέουσαν Ηραπχίαν, χαί Ακοχαταστήσιι τήν ινταξίαν τού λοιπού χαί ἡσυχίαν. ΤΑ; Αξιοσι^Αστου; αἰτή; ιύχΑ; χαί μὺλογία; ἐξαιτούμινοι, ἐσμίν χαί 4σιαί ἐσόμιδα ιὺγνώρονι; χαί πρδ; Ἰν ὑψιστον ἰχίτα διΑκεροι ὺxip τή; Φιορρουρήτου ιὺημιρία; χαί μαχροριότητι.;.

Τή 8 ὀχτωβρίου 1866 iv ΚαΙρφ. \^

Τή; ἡμιτέρα; διιοτέτη; χαί πολιχχ^Αστου ἡμΤ» ραχαριότητο; τέκνα ἐν χυρίφ ιὺπιιΜστατα χαί ὑπβΗ χλινή.

Αρχιμανδρίτη; Κὺριλλο; δ-.χαίο Sivattr,;.
Διονὺσιο; πνίυματικό .
Αρχιμανδρίτη; Κὺριλλο; 'Ροχίδη;.
Ὸ Χρωτοσὺγχιλλο Ἀνθιμο ΜιτζΑνη;.
Πρωτοσὺγχιλλο; Κορνήλιο; Κόσμίδη .
Πρωτοσὺγκιλλο Ηοοδδσιο; Σίρρο;
Φιλόθιο μοναχό .
Πορφώριχ iipομόναχο; ΣιναΓΐη;
ΓιρΑσιμο (ιροδιΑχονο;.
Νικόδημο; iipοδιΑχονο;.
Μτ'itio; iipοδιΑχονο .
Ιάκωβο Κ. Χτασινόκουλο .
'Hosts; μοναχό;.

ARCHIRPISCOPVS MONTIS SINAI «ATRIARCHAE HIEROSOLYMITANO

1866' doeombris 91.

Μακαριὼτατι δέσποτα.

ΜιτΑ τοὺ ἰβιΑζοντο; πρδ; τδ Ατομον τή; ὑμιτέρα; προσκυνητή; μοι μαχαριέΜρ; σφασμού καί Αφοσιὼν«-«, ,Ιρχορ® 8>* τή; "φτή pou »* Aaoroiv· τή σκαστή μοι αὐτή; κορυφή Α; ταχβνΑ μου προφρή-«ι; 4x1 vst; apoxi^va.; Αγί»; ἡρὸραῖι Αν έ«ρτ^ τοὺ σωτήρο; τοὺ χόμου καί κυρίου ἡμ«ν Ιησού Χριστού, Α; ΜΜ ἡ ὑμιτέρα μαχαριβτη; κανηγυρίζα ὸγιώ; χαί γηδοσὺνω; Μ; ἐτη βτι πλιΓστα, πρδ; δόξαν τοΟ Αγι^τΑτου Αποστολ.χοΟ πατριαρχτχοΟ αὐτή; δρόνου χαί καὺχημα σιμνδν τοΟ ὸρθοβόξου Ανατολ&Ο πληρώμ«το;. HtH βέ καί τδ νέον Ητρχόμινον tro; ἐπέλβοι . αίσιον καί πΑροχον παντό ΑφβτοΟ ·χαΙ χαταθυμίον.

Ταὺτα Απί μέση; καρδία ἐπιυχβμινο ,χ^ χ«ρβ; ἰχέτ.δα; πρ< τδν δοτήρα τών Αγαθών κὺριαν Αχταίνων. ὑπέρ τών πολυτίμων ἡμιρών χαί τή; θιοσὼστου ὑγιία; τή; ὑμιτέρα; μαχαριότητο ΑβιπδΑχρμβι, μβχήριὸτατι, &πέρ πστ τήν χνιυματιχήν Αρωγήν τών θιοταιθών χαί μακαρίων αὐτή; ιύχών Αν 'τή φυχιχή συνοχή, ἡτι; χατΐχιι τδν δοὺλόν τη Αν ἡμέραι καθ' *Ἴἶ* ὸ χριστιανικό; κόσμο; ιὺφροσύνω 'έορτέζβ τήν ΑνσΑρχωσιν χαί τήν θιίαν βΑπτισιν τού κυρίου ἡμών Απέναντι τών χατατριχΟυσών τδ ΦοοφΑβιστον βρο; τού· Σινβ Αταξιών χαί τή; λνπηρώ; Μομκ. Μι ἠν, χρίρασι'ν ol; οἰδι χύριο^ stpiixtotv ἡ Upi αΟτη μονή. ΠιαοιθΑ; δτ· Μλαι συρμαρισθή τδ σαρΑττον ρ« φυχιχδν Αλγο; χαί μή Μλχγ βι ὀδυνήρβν λιατο-μήΦ«αν Vî τφρλνδω σήμιρσν τήν^φυχιχήν^ αὐτή; μγλή^ριορίζομαι ν'_Αναφέρω τή αιβαστή μοι, τ'ύτή; p««p<ôrjn. βτι μέ δλην τήν «δτακέρνησιν χ«! ἐκι- *dMun,* ἡν μιταγιφίσθην πρδ; χατΑχαυσιν τών Αποvινσημένων χινημέτων ταραξιών τινων, τδ κακόν δυστυχώ; ὀφίστατ» μέχρι τοΟδι Αν τή ἴινΜτιχή χοινότητι, ὠ; ἐχ τή; δΜηηνγή; τβν "Ρ·»*" τή« «Ρ* ή»ή «του; Αξυφανμση; χαί τολμηΜση; λυπηρβ στΑσωκ- Ἡ βέ daMrwst;^ τών, Ανθρώπων τούτων χορυφωΗΜβ ia' ΑσχΑοων ξπαπωλΜ δβνδ; συμφορά; *dî* νδ (ipiv toOto σκήνωμα,

'Εχιιμήσχ aol ἐαιολουθήσα; Ακριβώ; τδ; πατριχΑ; συμβουλΑ; τή πανσα^Αστου pw αὐτή; μαχαριότητο ἐν *τΑ* Ατυχέσι ταὺάακ xipcstafosai, συμρώνω; aal .πρδ; τΑ; ipâ« Αξ Αρχή; προθέσιι , οὐδὸλω μιταμιλοβμαι, paaapcétatc, 8<* ἡν Ανοχήν χαί iautaiav, aal «Οχομβι τήν «ιλιχρινή μ«τβμΑλ«αν τών ταραξιών, βπω μή χβρΑχχλίνω τή; μέχρι τοΟΑ» διαγωγή pou Ἀλλ' ἡ ΑπιγνωσμΑνη ἐπιμονή-τών χρωτσυργών Τ00 κινήματο «d ἡ ΑνΑμιξι; λαϊκών ovipv ia τ4ν Αντπὺθα (Αχθρών χαχηρνγμένων. τών

μοναστηρέβν xri IMβ τοO μυαευτηριαβοΛ ζή1^·1**·Α οδαργασίαν τ* * dpk ri WovtoOιο σχήναομα Τρύ-
πρ* o* άπαυδύνβησαν), ari βχρα* ττν* ** «° φα μορίμνη , «k®» ·' «4rw*i*T» «ροσχτήστται
Ασχέτου συρφατο* Αγνοβ de τί μέτρον MÂauri μα παρά τβν άδαλρβν r* Up* τούτη P1»*. ari !SUk
Ανογχάβαι νΑ actavdp* δΙάο■ν τ* ipmowu- χαρά tri taaavri air* δούλου, <o*t iv άMχδοχή
♦αση M* aiopaôje»** τ* «rit* eftr* oUorioc χατοοχάζιται τήν μαχα-
flm αύτή δοζιάν.

ΈΑν ή ύματέρα μαχβραέτ* αύδοχήση Αν τή aep· Έν Κιανστχντινουπόλιι, τή SI δοχαμβρίου 1866.
ούση **npttitt** ri ύαοβοηδήβή «ri τ* β^ΡώτΥΓ·< T* πανσαβάστου ari προσχυνητ* μα **alt*** μα-
τβν πατριβρχιχβν αδτ* νοοάοχβ» ari συμβουλβν χαριότητο τβπαινό δούλο ari χρόόιιμο; re* Αρισμαΐ
rie ôrip xljc Ασχχνδάλον ari αίρήνιχή Αποχατβστά- t ® Σιναίου Κυρίλλο .
σαα; r* ήσνχί* προσπαHI* wo δούλου τη , *°°-
βαβαία δτι apte p*v ri »«οβάβιστον βρο Ηλκ «βρέξκ

17.

PATH!ARCHA HIEROSOLYMITANUS ARCHIEPI8COPO MONTIS SINAI

1087 iaaaarii 6.

Πανιαρβτατα ari λαοπρόβλητα *χιαπίβχοχα δμβ μ«*' δλβ τΑ Αβδ μέρου ήμβν δ.αλλαχτιχΑ μέτρα
Σινβίου όρου χτλ. ή στΑαι ύψίσταιαι, τ4 aaaέν αροχ«ρα(ari δαημέρβι
λυμαίνβται τήν ύκίληφι» xri <ύστΑ>«ι«» Τ0Ο ιορεΟ

Πχνυ πoβαινβ; έχομισάμ«»α τήν i<4 91 τοO λή- aocvefUou ΣινΑ. Τι i αίτιο τ* αχαραξιχαρδίου τούτη αχηνή ;'Οi μέν αατέρο αΑντβ ύμοO λέγουοι τήν
(αντο ορό ήμ*- Αβαλριχήν τή οανιαρότητό τη , βανιιρότητΑ τη . ή δέ βανιιρύτη; τη μένη τού «α-
ari ματ ίπιστασίχ βιαξαλβόντα aardSoprv ri έν τέρα;· βα« ari Αν i/η τδ πράγμα, ή ββνιορέτη τη
αύιή ari Αχραα έχάρημαν irî roi; αύχγγαλίοι τή ΙπταίΟ·, Αχλήαασα, Αφ' οδ έάίΐτούργηο» ari ουντχ·-
χαρισοουβέσιου ήμ!ν Ογιαια τ* Up* αύι* κορυφή - ρήβη μ·ιΑ τβν Αδιλφβν, νΑ μτταχίιριοβή auri τ·ν*»ν
Απαδαξάμιόα Si μη-ένδομύχου αύχαριστήσαα uri ri μέτρα βιαια· Αρα ήρξέ χηρβν Αδίχβν ari Αντρρίηιοχν
τ* Αδαλφιχή τ>, Αγάπη συγχαρητήρια *M τι τ** έκι μΑλλον ri σχάνβαλα au! τέλο κΑντ«ν κροβιά-
δασποτιχά ί-ρτ* τβν τοO χυρίου ήμβν χοσμοστατη- λ»α» βήξι», ήι ri τέλο αύριο; μύνο οίδτν iaotov
ρίυν γαντδλίον ari δΑ τήν αίσοδον τοO νέου έτου - •έλιι da»®· Αλλ' έπνόβήκοτι ήμ*i xri πάλιν δέν
βαI νΟν ιΐ Απάντησιν έρχόμανοι χρβτον μέν αύαγ- βέλομαν λαφ*ι, tva Aaorriwpr» διαλλαπτιπ* αυμ-
γαλιζόμαβα τή άδιλφική τη Αγάπη, δτι ari ήμΜ βουλ* πρδ τήν ιορΑν ΣιναΙΤιχήν Αβα^ύτητα, xri
ένταθ»α πΑνε ύγιώ Ιχομαν ματΑ χάση τ* iip* (ΤΗ μέχρι τέλου νΑ daaxpuriripav· αφβουλαύομαν
ήμβν άδαλφόιητο βιΑ τή βαία τοO παναγίου ari δμ« χαι τήν Αδτλριαήν τηά π»»ι·ρδητβ, Ινβ παϋαη
ζβοβόχου τάφου χάριτο - dta Si χαίροντο Αντι- τοO λοιπού ΑπτιλοΟοα ari πΛταρτρομένη έναντίον τ*
συγχαίρομιν τή ΑδιλφιΧή τη παναρότητι δι' αύτά άδαλρδτητη , βιΑπ ούδέν αατορΛοί, μάλλον βέ έροβίζτι
τούτο ri; αίρηιίνα δασποτιχ* έαρτά , Ανταπαυχδ- ααβ' έαυτ* τΑ πντύμοτχ. 'Em δέ, «δ λέγ* πραβή
μανοι αυτή έτη πάμπολλα ari συτηριαιδη συν τή xri πχραιτέρ», τότ» βββββίβ Α μή ΑμφιβΑλλη πλέον,
παντυτυχα! τοϋ viou έτου αίσόδφ. ΜατΑ βέ ταΟτα δτι »έλ*ι Απολέαχι πΑοαν iaχὺν xri πάσαν a-jpxA-
ματαβαίνοντα α ri Αφορβντα ri αίσέτι ύφιστάμανα Ηιαν, χα! έπομένν ή πτβσί; τη Αραυχτο - αήμιρον
ματαξὺ αύτή χώ τή top* ΣιναΙΤιχή Αδιλφδτητο βέ μόλι ματά ττλτία Ανοχή xri αύταχαρνήσββ
αχονδαΐα xai λυπηρέ οχΑνδαλο, τή λέγομιν, δη ήμ(ί(ύπτρπηδφ τι τοϋ σχοπέλου χαί Αποφτύγτι ri χάο
Ιξ<κληρώααμ*ν χοWjκον, οίον δέν έξτχλήρ'βοτν ή τβν ππρασμβν, πολύ δέ μάλλον έΑν έύλέ^ση νΑ 6d(g
Αδιλφιχή τη Αγίπη, γρΑψανπ dç κλΑτο inav- xri στήθο . ΤαΟτα συμβοολιΰομτν τή Αγάπη τή .
χ.λημμένω χχί ουμΣουλ<ύοντ* κβτριχβ τή UpS Σι* Εύχέμαβα δΐ νΑ δοΟή πτρίστβαι διξιΑ xri πρόσφορο ,
νχίτιχή Αδχλρότητι, Ινο μοχροβυμήοη ari ποροδβαη βιΑ νΑ μ(ταβή πρδ ήμ* (ί τήν Αγίαν πάλιν, χβΑτύ
τή λή πάντα τΑ γ»γονότβ ari Ιλδή de συμ^φοτιν xri Αλλ:η τή έγράψβμιν, xri προσχαλέσβμτ» έντα0Αβ
μηά τή ΰμοτέρα ηανκρότητβ έχτιμβαα τΑ δοινΑ χαί τινα τβν Αδαλφβν, χαι Από χοινοO προσπβδή-
«Μρ'.οτάαιι , οί Α fûpioarcoi οήμορον ή έχχλησία σβμαν νΑ ποιήστομα» έχ ποδβν, *«οθ συνανκλαμβανο-
Τ0Ο ϊδγου -Α^ooΗτομον U δτι χοί ήμχΐ έγτυβμτδα μένου, τΑ σχάνδιιλα χαί έχαναφίρκμο τιλχίαν τήν
τοO λοιι8>θ/δτι ή ηανκρύτη; Τη βέλη ζήαιι μ»τΑ τ* dp/,νην, Αγάπην χα! ιμόνοιαν τήν xari Χριστόν μ«·
Up* Αδβλφίτητο έν κΑτή τή aori Χριοτδν ΑγΑαη, ταξύ αύτή xri τή Up* Σινχίτιχή άδαλφότητο .
χ«ρι νΑ Αατιληδή μηδτνύ τβν Αδτλφβν ή ήάυχία
ari AfioKpimo ari *al Ιχδουλρύοτι ' ri oûri έγρά- ΤαΟτα μέν έκι τοσοΟτον τι ΑπΑντησιν ' «ίηοβ» δέ
ψαμιν ari αρδ riv Αγιον Άλοήβνδροια aal uopcaa- τά έτη αύτή πτλ.
λοΟμον Ηρμβ τήν μαχβρι&τητΑ του, Ινα * χλησιο-
στέρα έπήμβ) eri αυνδιβλλΑήη τΑ βνοϋματβ, ονμ- Έν τή Αγίμ πάλαι Ίαρονσαλήμ, 1867, ίονοναρίου δ.
βουλοϋουαβ «ί άμφφττρβ τΑ μέρη ri δέοντα δυστνχβ

18.

MONACHI 8INAITAE VICARIO PATRIARCHALI CON8TANTINOPOUTANO

1867 iaaaarii *12.*

ΣαβΜβ^Τβττ μητροπολίτα Κορυτζ* xri τοπο- 0 8τοθ πόλι , ri γΑραρδν xri Αγλαόν τ* ΑρΛοδοξία
rufftAAroO οίχουμανιαοO Αρόνου, ούρια χύρια σχήνομα arî' οέμνταμβ; ri Αγιον χα! δτοβάδιστον όρο
NMήυη^ xri Αγία xri UpA σένοδο . Σινά, Αρηναΐ χαί στανάζχχ έπι τα* πορβνομίαι ari
Αδατήσασι τοθ Αρχιαπισχόπου αύτοO χύρ Κυρίλλου!
'Απαράγραπτα δίχαια' χιλίον ΐrcpaaoriwN xri
έπέχαινα ένιαντβν, προνόμια αύτοχρατόραιν χαί βασι- βρηνα! iri τή έπιααιμένή ari Αμοϋατηρ αύτο·
λέαν χαδιαρβΗντα ύχό πασβν τβν χατΑ χαρού καταστροφή Ίναχα τβν δκδ Τ0Ο πναυμαηχοO αύτοO
διαφαναισβν χυρίαρχιβν, βτβασΡέντα δέ, έπιχρρβΗντα ήγουμένου διαπραχΗντκν.
xri έχαυξηΗντα δχ'«ύτο0 τ* τοO μαγάλου MwAρofr
xri Τ0Ο Καταχτητοο, τηρηδέντα β; χόρη ύήβαλμοO ΤΑ 'έργα xri ri πράξιι τοο πρδ έξαατίβ έ|δη xri
έν μέσφ τ* έρήμου xri τή τβν αιώνβν σβρβία , έπέχαινα τού Αρχιτπισχοχιχού οΐαχα ιθύνοντο χο-
χβταπατήΡηοαν, ήΑττήβησαν xri φριχβδβ έπ' έσχά- ρίου Κυρίλλου έν συντόμφ τάδα* ΉΑίτησα τ* ύπο-
τβν τβν ήμαρ&ν παριαφρονήάησβν, β μή Αφιιλαν, σχέσαι αύτοO, έσφατορίσΡν, ari χβτασπατ^ησο χάοαν
ύ»' έχαίνου, δ xri φρουρό ari ρύλαξ τούτον τέ- τ* μονή ίχμΑδ® έχρεαασα τούτην, παρασήγαγα το*
ταχται! Ή μόνη έν'τή Αχανβ έρήμβ τοO ζβντο αίσχροτέρου τβν ΑνΑρβπβν, Ινα Ιχη βότού νοήρΑ-
σχαστα. χαιέλιπα τήν μονήν χαιΟρρέουσαν ari ΤΟ*

έν αύτή πατέρα; *Οί* tip έσχΑτην tav Ivlatav, χαρφη Ατέρα sal τή Αγία aai IαρΑ ow**Mm**, Ιαρού νόμου aai χανένβ , μ«ήM· ''**H I*** **Mpata** aai pata βααρόβν tantaopsv, t«* ή 2*7^2 νή προνόμια τυραννικόν aai Απόλυοον aaMtnpa, tob Χριοναδ έ·*λη«(· μή έγκβταλίχη tb fapb* wO χααχρΑσΦη, αβρββίαο* τού ta' ·6απ·λ1«ν (psota efteywOÇ wfaOV BfaUMVp tvs αύτού aai κανονισμού οδ obtac ₀Imm««X«c Αν- Αββλλβχδή tab dpx'aacaaataieo·· Κυρίλλου, δ τήν t·- έγραψαν, έξΑριααν Αντιχβνσνιχλ ««I xaxtapyWv λαίαν καταστροφήν iatllfafr aai όλίγο· tav τοΟτο Αχήγαγτ χοτέρο ΑΦφου aai οοββαμίου , Μλο; ήρήροο. *Ksi tta bxbp tav taiwv ζήλον τή μογΑλη σατο τοσούτον Axpasioi piooiCt *«*· Αδύνατον *a- έβαλφαία wasoibtaaç, έλχίζορβν ta obîtaow tb φρβσΦήνβι γρβχτφ tf ^TV- Αγλαόν aai Tbpspta toOto αχήννμβ έγχβτβλαιφφήβ·- ts<, ta'wCbpata tab δικαίου ήμΑν, aai ta βύνη

Τοσαύτα aai τηλιχαύτβ παρανομία aai vupsv- wspit· tip Uauaav Αορβχώαν. μροστβαύουοβ τήν νίβ ούδέχστκ ήδυνΑμοδ·, «ÿeopitastt δόσχστα aai tapta aai αύτοαρβτοραήν τούτην μονήν, ή Αλλοτο τοχοτηρητ* tab oiaoupavaob bpAvou aai Αγία aai μέν τα χλόο ήν μέγβ, ήδη 84 έξηφΑνιστβ Ivsxa tav ttpA σένοδο , tai χλοίονα χρόνον taopatvai aai pM- ΑνομηρΑττνν tab Αρχωχισχόπου αύτή , xatv ta συμφέρον tt)c μονή διβχυββυόμεον, aai tata. Άχοχβοχόμονοι βέ tap Αγία βύτή <έχό aai την ώ ta χώλο τού ββρΑέρΟυ. Παμψηφώ τοίνονή ούλογία βιατ*λοθρ*ν ttave xeta κνούρα χχιθήνια ta προνόμια aal ta ta' αΐώνττν ΑκαρΑγραχτ· Btaatta aal ύχοχλινή. pats γινώσχοοσα ή ta» *juniftn* τή 1«ρΑ -xal ataoχρατορική τούτη μινή όλορέλαια, Αχχχήρυξ· ta» Έν τή βασιλική μο.ή τού Αγίου aai δοοβαδίστου Αρχωπίσχοπον xbp Κύριλλε 8ta xpA{tu; αύτή bat- p δρου Zita, 12 ιανουαρίου τού «κηρίου έτου 1867. «rfptou, *tfî* Αντίγραφου ένσφρΑγισττν έγκλοίοτ» 4ta. Η χώ ή tav xatbp·» όλορέλαα.

Κυδυποβλλοντο ούν τήν χρΑξιν ταυτηη^έχδ τήν

Stpsbaatar oataonpiioaM aaawro f^rapsta.

1».

8INAITARI M ROGATIO PRO DEUGKNDO NOVO ARCHIEPISCOPO

1867 ianaarii 21.

(T. f X.)

Χήριρον ιίχοστήν πρώτην Isvojaplou τοΟ χιλιοστού άχταχοσιοστοΟ Ιξηχοστοδ iptapou έτου , ήρέρβν τή έριαράίο; sippotov xal Spsv 10 xpb μτσηρτρία , ή *8«λφότη τοΟ baopaSlatou βρου ΧινΑ, λβροΟσβ bx' δψιν τήν ίχίσηρον τή tav xatipwv δλορολχίβ χρ«- ξιν, ûxb ήρ<ρορηνί·ν 24 abyobatou λήξβντο έτου , 8Γ ή «δτη έν τ^ χυριβρχιχφ 8ixatapat(τη tao- χηρύττ«ι sal έχχτιντον τοΟ θρόνου ψηρίζιι xai τή ήγουρινοία tbv ρέχρι τοΟδ« άρχι«χίσχοχόν το xal ήγούρονον τή !tp<« xal βασιλιχή τούτη ρονή χώ- ρων Κύριλλον ένοχα tav έν έχοίνη τή κράξη ένβφορο- ρόνοον άΐτίρν, συνήλθον έν τφ συνοβιχφ οί έχταχτον βυνοδρίασινί, χοινή 84 xal έρβρτιΗύ βυσχοψβρένη έχορήνατο ta8o*

Έκοιβή *αΐ ή ίπαρασέλουτο , έιιάσοιστο , έχλύ- νητο , ρδνιμο xai στχθορά τή tav κατέρβν δλορο- λοία ρούλησί το xal ,Γ»ό>ρη «Ίναι, δτι pota <ήν τή έχοχηρύξοβ έχίσηραν xai χυριβρχιχήν χρββξιν, ό τέοο έρχιοπίσχοκο Κύριλλο ΡιβροΤται χοντόοθφ xai Α μή ύκΑρχνν 8ι& τήν μονήν τούτην, ήν Α βαρβρά τού νόμου xai χβνόνα βψτή χατέ χρημνΑν ήγ·γt, xatà συνίχοιαν 8έ ή ύφηλή έρχιοχισχοχιχή xai ήγου- ρονιχή έξ(· tbplaxrtoi «ϊ χατίστοσιν χήρου - /

Έηοιδή έξ ΑλλΑν ai xawuiyouesi xal xpfotpoi' sopiatAitic xai tb ΑληΗ συμφέρον τή Ιορβ xal βασιλιχή τούτη ρονή Axouttl !να ή έρχι*χισχοχιχή xa: ήγουρονιχή έδρα μή μοίνη tai «λοών χηρ*ύοι»οα, ή 8έ μονή έστορηρένη τοΟ χανονιχοΟ ούτή χοιρένο ·

Έχοιβή xal όροφΑνοο ή tav χατέροον όλορέλοιβ έχζτ,τοί Tva χροβΑρον «Ι μέτρα ΙραστηροΑβηρο xal σιοτηριοοδέσηρα ivtu Αναβολή έλαχιστη χβιροΟ'

Διά τούτο-

Λαβόντο bo' 6ψιν xota χρΑτον Aso^taavxap ol ένΜδο ήθροιαμένοι χοτέρο τα έρχαΐα, tapi, Asopi- γραχτα χοΐΐ χυριβρχιχΑ τή 1«ρ* xai βύτοχρατοροκή τούτη μονή «ρονόριέ τ« aol διχαιΑμοτο δρχι- ζόρονοι διό τοΟ έχισηροτόρου τρόχου, ta τηρήσομ*» ταΟτο ινέχβφ·, μέχρι τολοντχίο ' ένβχνσή τβΟτα ύχορβσχιζόρίνοι, τήν δ'έξ ύψου έντίληψι» xal Αρ·- γήν έν τοί χρισίροι χ*Ι σχουδβίαι ταύτβι χορτ- στΑσοσιν έχιχχλτσΑμτνοι αύν τή χΑριτι τή μαγολο- μΑρτυρο χονσόφου xal χαντυφήμβυ τοΟ Χριστού νύμφη ΑίχβττρΙνη , χροστΑτιδο χαΐ Χβλιούχου τή 1«ρ4 τούτη μονή , xal τούτην έν τφ μέλλβντι στ»- ρ«Ασαι βούλόρτνοι, έν χβτανέξβι ψυχή , aal χρρβία

όροφΑνοί xal συνοβιχΑ Αχοφαινόριθβ xsl ψηφί- ζομε τ4δ«·

Άρθρον Ι·».

Δι«τ4ττ«τοι ή όσον τΑχιστβ έχλογή ύχοψηφίου κβΜξοντο; τήν χηρ(ύουσαν Αρχκχισχοχήν χαΐ ήτου- ρτνιχήν τή ούχλ«οΟ Αντξβρτήτου, Αδοσχότον xsl Αδουλώτου τούτη μονή Αξίβν.

'Αρθρον 2·ν.

Κοta τού θτσμού . κανόνα xsl προνόμια τή 1«ρ< ταύτη μονή ό έχλτχΦησόμτνο έσται γνήσιον μέλο -τή Σιναΐτιχή Αδολφότητο , χουρά τού ί·ρού τούτου μονβστηρίου, Ανήρ δ<δοχιμασρένο φρονήσιι τ» χαΐ ζήλφ, Αρκα' xal μοναστική χολιττίφ ΐια- πρέχβν, χλοΐστα xsl έκισήμου τέ έχδουλτύστι χαρασχΑν, φόρο» δέ ta Απχιτούρινχ προσόντα τι χάί έχέγγυα, δτι .τηρήσιι Αβλαβή, σόια, Ακέραια καί

Ανέπαφα χαΐ σιβασθήστα: τΑ προνόμια καί κανόνα τή ΙιρΑ μονή , ta διχαιψρατα τή Αδολφότητο , τΑ τ« ύχΑρχοντα, τΑ τ» έν βραχώ τυχόν ύπό τή ΙιρΑ συνΑξκν ψηφισΦησόμανα, χαΐ δτι Ιστοί Ικανό tvs έν συν«ιδέ|σκ έργασθή ύχέρ τύχλτία τού ιΰαγοδ τούτου σκηνώματο καί τή όρθοδοξιά στμνώματο .

'Αρbρον S·».

'Η ψηφηφορία λήψ«ται χώραν Αντυ Αναβολή καιρού' δ τι πλώονα ψήφου λαχών Φοοιρώται αύτο- διχαίον χαΐ νομίμβ έχλαχθώ .

Άρθρον 4·».

01 έν ΤζουβανΙφ χοτέρο sci έν Χριστφ πορισχούβαστοι Αδολφοί προσκαλούνται (να χαραδοχΙΜντο τήν πρΑξιν τούτην παί συρμορφούμονοι τή τού πυριαρχιπού τούτου χοΦτδρύματο θολήσοι χροβώσιν έχΐ τό obtKt Επίση ΙροστηΦήσονται καί οί έξ« έν διακονίαι Αδολφοί έν χυρίφ.

ΤΑ πίραιτέρ· χανονισΦήσονται έπορένοο -

Έφ' ψ έγένοτο ή παρούσα έχίσηρο xal Ιορο- αφρΑγιστο ορΑξι , χατοστροοΦώσα έν τφ Ιορφ χώ- δηκι, έκαστο 8' Αδολφό έν χατβνύξοι προσορχό- μονο Ηλ« ύχογρΑφοσθβι έν τφ παράντι, σηροιΑν xai ta όνομα έχώνου, όπέρ ού έν συνοιδήβκ xai χοχοιθήσοι Λίδοκι τήν ψήφον αύτού.

Έγένοτο έν τή Ιηρφ xai βύτοχρατοριχή τού Αγίου xal Ηοβαδίστου δρου Zita μονή τβύτη.

Καλλίνικο αροτοούγΜλλο καί διχαέο βίδ« τήν ψήφύν μου help tob'Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροπίδου.

ΆνΝμιο; ιερομόιωχο; οικονόμο; δίδω τ*/» ψήΓ** μου δαύρ τοΟ Κυρίλλου Τοαίδου.

Γρηγόρκ; σχευοφύλαξ δίδω τήν ψήφόν μου tatp Τ0Ο Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροκίβοα

HapHντος μονεη^δ δίδω τήν*ψήφύν μου ύαύρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου κυρίου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

ΓεννΑβιο; Ιερομόναχο; *fiB** τήν ψήφδν μου Μ ρ τοΟ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλκι 'Ροχίδου.

ΕδΑύμιο; (ερσδιΑχονο 8(8« τήν ψήφόν μου Μ ρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου Ροχίδου.

At· τδν κΑτνρ Κύριλλον ίγώ 4 Έ. 'L όκάρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Κοσμ·; μοναχό; δίδω τήν Ψήφόν μου 6χύρ τοΟ Αρχιμεηδρίτου Κυρίλλου "Ροχίδου.

Ίωαννίκιο μονιχό δίδω τήν ψήφόν μου ύκέρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου 'Ροχίδου.

Γαλαχτίεεν μοναχά; δίδω τήν ψήφόν μου ,ύχύρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου Κύριλλου 'Ροχίδου.

Ή Oete; μοναχό; δίδω τήν ψήφόν μου ύκύρ τοΟ Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Ίώβ μοναχδ; δίδω τήν ψήφόν μου ύχέρ τού Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Δανιήλ μοναχδ; δίδω τήν ψήφόν μου δκέρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Δαμιανό; μοναχδ; δίδω τήν ψήφόν μου ύκέρ τού Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Μανόλη; δόσιμο; νύμφωνε; μλ τοδ; αατύρα^

ΧτεηΜΠη; δόνιρε όμοιε* μλ «εδ; αατόρα

ΚωνστΑνττα; μοναχδ; είμ! εύμφωνο; μλ τνό; ααΐλρα -

Δημήτριο; δόαιμο; δίδω τήν ψήφόν μου ύαλρ τοΟ Αρχιμανδρίτου κυρίου Κυρίλλου 'Ρεαίβου.

ΙιεΑννη; δόκιμε; δίδοο τήν ψήφόν μου Μ ρ τεβ Αρχιμανδρίτου κυρίου Κυρίλλου Ροχίδου.

Ιίροαελδύντων τών κατύρων Αχύντων, Τνα ύχογρΑψωσι χα! ψηφηφορήσωσι. καί τούτον γενομένου. Αμόμη»εισ·ν τών ψήφων Μ χαρουσίφ τή; tap·; συνΑξεω ύξήχώη Αρχιεπίσκοπο; καί ήγούμενο; τή Up·; κα βασιλική τούτη μονή; ΙξελΑχόν, «αμψήφε! 6 κύριο; Κύριλλο; 'Ροχίβη ΈκικυροΟμεν οδν ήμεί; δίκαιο; καί ή σύναξι τή ίερΑ εφύτη; μονή; ■τήν τε έχλογήν, τύ το τών ύκογραφών γνήσιον καί Αλόνόαστον, χα! τήν μεγΑλην σφραγίδα τιΜντε 4*8φαινόμεώα.

Αύδημερόν.

Καλλίνικο; χρωτοσύγχελλο; δικοίο .
Γερμανό; χρωτοσύγκελλο ιτνευμκτ.χό .
ΆνΜμιο ιερομόναχο οικονόμο .
Γρηγόριο; σκεύοφύλαξ.
ΠαρίΗνιο; μοναχδ;. (Τ. ε Σι)

(Τ. + Σ.)

9°.

MONACHORUM TZVBANIENBIUM ROGATIO iS EODEM NEGOTIO ·

1867 iaauarii 96.

Ημεί ιερό σύναξι τοΟ κατά Τζουβανίαν Καίρου ΣιναίτιχοΟ χαΙΗδρύματο , ήδροιαμίνοι λν τή συνοδικψ αί Ιχταχτον συνεδρίκσιν, σήμερον χυριαχήν, εικοστήν ίννάτην ίανουαρίου τοΟ 1867οι σωτηρίου trou;, χα! λαβόντε; δα' δψιν τό Ανα> ικίσημον τοΟ κυριαρχικού 4ν Σινψ μοναστηριού ψήφισμα, βιατΑττον τήν ψηφοφορίαν ύκοψηφίου χαΗξοντο; τήν Αρχιεχισχοχιχήν Αξίαν, ήτι χα! Αχεί λγίνοτο, συμμορφούμενοι δλοτελ& τψ ίχισήμφ τ-.ύτφ ψηψισματι χα! Τοτ; ύν αύτψ κορκχομλνοι;, διατΑττομον τήν χρύβασιν οί; ψήφηφορίαν χατύ τά λχοί λν λικτομοροία βιαταττδμονα. Έκαστο βδτν tftv άβολφόν προσορχδμόνο; δώσοι τήν ψήφον αύτοΟ άχλρ σύ λγχρίνοι.

Έγίνοτο λν Τζουβανίφ Kotpou.

Αρχιμανδρίτη; Κύριλλο; Χ.ναΓτη; δίδω τήν γνώμην μου βιΑ τδν Αρχιμανδρίτην Κύριλλον 'Ροχίδην.

Αρχιμανδρίτη; Κύριλλο; 'Ροκίβη; δίδω τήν γνώμην μου ύκλρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου τοΟ Ακδ Κιλβου.

Αρχιμανδρίτη;' Ντίφυτο; Δημητριάδη; δίδω τήν γνώμην μου δαλρ τοΟ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Πρωτοσύγχαλλο; Ζαχαρία; δίδω τήν ψήφύν μου ύχλρ τοΟ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Διονύσιο; χνχυματιχδ; δίδω τήν ψήφύν μου δχοιον ηδρ«ν ή Up· σύναξι .

Ιίρωτοσύγχτλλο; "Ανδ-ιμο; οικονόμο δίδω τήν ψήφύν μου ύκλρ Τ0Ο 'Ροχίδου.

Πρωτοσύγχχλλο; Κορνήλιο Κδσμίδη; δίδω τήν ψήφδν μου ύκλρ τοΟ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Πρωτοσύγχχλλο; θνοδόσιο; Σύρρο; δίδω τήν γνώμην μου ύκλρ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Πορφύρω; ιερομόναχο; Παυλίδη; δίδω τήν ψήφδν μου ύάΐρ τοΟ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Σχχυοφύλαξ ΜαχΑριο; δίδω τήν γνώμην μου ύκύρ τοΟ Αρχιμανδρίτου-Κυρίλλου 'Ροχίδου χαίτιδήμι τήν σφραγίδα μου. (σχιυοφύλαξ Μακάριο;).

'Ιωσήφ Ιιρομύναχχ δίδω τήν γνώμην μου διΑ τδν Κύριλλον 'Ροχίδην Αρχιμανδρίτην.

Αί Ανωδτν γνώμαι τών Αδελφών μου χα! κεπύρων καί τδ ιερόν κρόσωιτον τοΟ κατρδ; Κυρίλλου 'Ροχίβου Ιχουν κολύ χολ·· κλήν νΑ μή χαροτονηδή ίΑν δέν ήσυχΑση τδ Ισωτεριχδν τού μοναστηριού μα& καί ύκοφαίνομαι κρωτοσύγχελλχ Πολύχαρχο; Σιναίτη^

Φιλύδεο; μοναχδ; ΣιναΓτη; δίδω τήν ψήφδν μου ύχέρ τοΟ Αρχιμανδρίτου 'Ροχίδου.

Νικόδημο; ίεροδιύχονο δίδω τήν ψήφύν μου Οχέρ τοΟ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Μελέτιο; ίεροδιάχονο δίδω τήν ψήφδν μου ύχέρ τού Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

ΊΑχωβο; Ν. Στασινύκουλο; δίδω τήν γνώμην μου διά τδν Αρχιμανδρίτην Κύριλλον Ροχίβην.

Γαβριήλ μοναχδ; είμΐ μλ τήν γνώμην ΠολυχΑρκου Σιναΰου χρωτοσυγχύλλου χα! τί>>ημι τήν σφραγίδα μου. (Τ. Σ.)

Ήσαία μοναχδ; δίδω τήν ψήφδν μου ύχέρ τοΟ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίδου. ,

ΚΑγώ δ ΑλΑχιστο; ΜαχΑριο; μοναχδ; συμφωνώ μέ τήν γνώμην Τ0Ο κρωτοσυγκέλλου ΠαλυχΑρχου.

Χαρίτων μοναχδ; Τρικχαίο; σύμφωνο; μύ τού; ψήφου; διΑ Τ0Ο Αρχιμανδρίτου χαχχ· xbp Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Γεώργιο; δόκιμο; Ηλω τδν Αγιον Κύριλλον 'Ροχίδην.

Χρήστο; δόκιμο; δίδω τήν ψήφδν μου ύχέρ τού Αρχιμανδρίτου κυρίου Κυρίλλου 'Ροχίδου.

Γενομένη; τή διαλογή; τών ψήφων, ύ(ήχ*η δα ύχοψήφιο; διύ τήν Αρχιεχισχοιαχήν να! ήγουμενιχήν τή; (ερΟ; χεΑ αδτοχρατορική; Τ0Ο δεοβαδίστου όρου; ΣινΑ μονή; Αξίαν έξελύχύη χα! ένταοώα ό χανοσιώτατο Αρχιμανδρίτη; Κύριλλο; 'Ροχίδην λαχών τΑ; κλείονα; τών· ψήφων. Έχομένω; ΗεορεΤτα: ώ; χανονιχώ; Αχλιλεγμίνο^ Έχιχυροΰται ούν τδ γνήσιον τών ύχογραφών, βιδ *χα!* ή ίερΑ σύναξι ύκοφαίνεται, τιθεμίνη χαί τή μεγίλη; τή; μονή; σφραγίδα

Έν Τζουβανίφ Κιίρου — αώημερύν.

ΔιχΜο; Αρχιμανδρίτη; Κύριλλο; ΣινωίΤη Αρχιμανδρίτη; Νεόφυτο; ΔημηψιΑδη

Πρωοσσόγκ«λλο Ζαχαρία . Πορφύριο Παυλίθη .
Πρωτοσύγχελλο "Ανθιμο οικονόμο . Εχ«υοφύλθκ(ΜααΑριο .

Πρωτοβόγχ*λλο Κορνήλιο Κοσμίθη ,
Προηοσόγμλλο βοοδόσιο Χόρρο . 'Τ' * *·)

ai.

MONACHI 8INAITAE PATRIAECHAE CON8TANTINOPOUTANO IMS fobrwuii 37.

Παναγιώτατι, θιιιτατι, σοφώτατσ, κροσχυνητέ ήμιν *jcéztf* χαι δέσποτα, οέκουμανιχέ **mnpt-** **π*,* χύριι χϋpu Γρηγόρκ, τήν χμριτέβρυτον χαι *iefltn* τή; δμπέρα θβιοτέτη «ονανιότητα βοξιΑν κανβυ/.αβώ χατβσπαζόμβθα.

Χα0U xsl ΑγαλλιΑσιω; ένίπλησο τήν ψυχήν ****i** ήμΑν τών ταπεινών τή ερήμου πολιτών, τών έν τφ Αγέφ **xsl** θιοβαβίστφ **ipti Σινί** έναοχουμένων, ή ιύχΑριστο **xsl** τιρκνή Αγγιλία τή ΑναβΑσω; χ»! αύθι έπί τού οίχουμινιχού θρόνου τή ύμοτέρα θ«ότΑτη **xsl** σοφωτάτη παναγιότητο , Εν **xsl** Αλλοι* τοσούτον έλαμπρυνιν. Ή έχχλησία τού Χριστού γι**pafpt:** τόν έπινίχιον ύμνον ψΑλλιυσα, τό όρθόδοξον ***nXiftfpa*** οχφτφ **xsl** χιιραχροτίΐ, δτι **si** πονηρά! έ,μέραι πβρήλθον, βί τριχυμίαι, **si** λαίλαπι **xsl of** Ανιμοστρ4ρ:λ« έξηφανίσθησαν, τό χυμαινόμινον τή έχχλησία **xsl** τού γένου σχΑφο **tips** τόν μέγαν **xsl** Αληθή χαί εύχλιί χαί νουνοχή ιθύντορα, ότι τέλο φώ μέγα σοφία **xs!** Αριτή έπέλαμψί διΑ τή ύμιτέρα; θιιοτέτη; παναγιότητο »'

Εύαγγέλια χαρέ ιύβγγιλίζιται **xsl** δ·,' ήμΑν τΑν ταπιινών ή ιύχλιή ιτλήν Αναξιοπαθούσα **ItpA xsl** βασιλική τοέ θεοβάδιστου όρου ζινί μονή αύτη, ίχέτιδχ τά; χιίρα ορό; θεόν τείνουσα υπέρ τή ύγιία **xsl** μαχρ'.ημιριύσεω; τή ύμντέρα θιιοτατη παναγιότητο . ΑΑχρυα χαρί , καναγιώτατι **xsl** θειότατι «Ατιρ **xsl** δέσποτα. έρρευσαν Αχό τΑν χβτατιθλιμμένων όφθαλμών έμών έχΐ τφ τερπνφ Αχούσματι τούτφ, **xsl** έδοξολογήσαμεν τόν ύψιστον ότι έν το<αύται; ήμέραι , καθ' Α ή γεραρΑ χύτη μονή θ.ατρέχιι τόν έσχατον τών κινδύνων, έν ήμέραι καθ' Α ή χχτχστροφή έχίχίιτβι Αφιυχτο **Ivtxs** τΑν **xaps**νομιών **xsl** χβτχχρήο**νν* τοΟ τέ* Αρχκιτιοχόχου Κυρίλλου, έν ήμέρβι τέλο πένθου χβ! μ*λβν«ιμονία , έξχχίστιιλ» τόν Αγγιλον τή οντήρία . τόν χλιινόν τή χχτρίου θρησχίίβ **xsl** τΑν ΑγλβΑν βότή αχηνωμέτνν προατΑτην.

ΕύσοβΑστω ύκομιμνήσχομτν χαί βύθι τή ύμστέρμ θοιστέτη χαί σορωτΑτη χαναγιότητι τά ορό τίνο τφ Λόω Αγίρ τού **clxouptvtxcO** θρόνου τοκοτηρητή χαί τή Αγβμ χαί (ορφ συνόδμκομφίΗίοα τακοινΑ ήμών Μτήσα , **Μμνοι** καί θορμόέ ίχβτούοντο , **tvs** αύτκι ληφθώσιν όσον τΑχιον ύκ' δφιν, ένοργηθώ* τΑ δέοντα χατΑ τού πρώην Αγίου **Σιναίου** Κυρίλλου καί ΑπαλλβχθΗ ή τΑλαινα μονή ήμών Από τοιούτου κοιμένο , τήν καταστροφήν αύτή τ* χαί τΑν έν αύτή Ασχουμένννν χχτέρ»ν έχιδιάξαντο **xsl** <2 τήν έσχΑτην Αθλιότητα έχβντγχόντρ **xsl** χαθ' ού **xsl** οί λίθοι αύτοί βοΑσιν.

Πιχοίθαμχν, πχναγιώιατ» **xsl** θν.ότχτι χΑτιρ **xsl** Μαποτα, ότι έχ! τΑν λαμπρά' **xsl** εύχλιΑν τή 5μ<τέρα θ«ιοτΑτη πβναγιότητο ήμιρΑν, ή τό χλέο ΑνΑ ScAoav γήν φέρττβι, τν τΑν ιύαγτστέρων **xsl** οομνοτέρβν τή όρθόδοξία βχην«μΑτ«ν, δxtp **xsl** χυτό ό ,πανόαμΑτνρ χρόνο έν μέοη έρήμψ έν βαρβΑραι έφ«ίσθη, χαθιόρυμα τοσοΟτον Αρχαίαν **xsl** ΒιΑστ,μον, **olov** ή **IipA** χαί αύτοχρατοριχή τοΟ Αγίου **xsl** θοοβαίίοτον όρου; Σινί μονή, ούδαμΑ; έγχαταλχιφθήαττβι ΑκροστΑτχυτον, Αλλ' ότι **xsl** τΑν όιχαίων αύτοΟ τ»ύξιτχι χαί ιί τό έξή μιίζονα έχέγγυα τύημβρία **xsl raptitottrç** λέ,ψτται.

Ζήθτ, παναγιώταττ χαί θχιότατι πάτιρ χαί δέσποτα, ιύχλιΑ τοέ οέαχα τοΟ θ<όθ«ν έμπαπιστιυμένου οχΑφου ίθύνβν πρό αύατασιν χαί Αφέλιιαν τή χαθόλου χαί οίχουμανιχή τοΟ ΧριστοΟ έχχληαία . Ζήθι μα**xpaiuv xsl** τύαίων πρό τέρφιν Ααντό τοΟ χριστιανιχοΟ πληρώματο , χαί ιόί? ήμΑν τών ταπιινών τή έρήμου πολιτών!

Έν Τζουβανί? Κάιρου, 37 ριβρουαρίου 1867.

Άπχχδιχόμβνοι ΐ' ιύσιβΑστιο τά Αγία αυτή ιύχΑ **xsl** ιύλογία; διατιλοΟμιν τή όμιτέρα θ«ιοτΑτη χαί προοχυνητή ήμϊν πανβγιότητο τέχνα χατά πνιΟμα όποχλινή χαί πιιθήνια.

Ή **itpà** τών πατέροιν σϋνβξι .

Svyssôastsr MÔscryltosss.

S3.

UDEM EIDEM 1867 msrtii 3.

Ιΐαναγιώτατι, θτιότατι χτλ.. Αγία **xsl ItpA** σύνοδο .

Μόλι οί ταπιινοί δούλοι τή όμιτέρα θχιοτΑτη **t** παναγιότητο συν τή πιρί βύτήν Αγίθ **xsl (tpf** συνόδηι έμέλλομιν Αποστίιλαι τό έγχλιιστον, δτ< Αφίχατο ήμϊν ή θλιβάρό Αγγιλία, ότι ή μιγΑλη τού Χριστού έχχλησία, Αγνοούμιν έπ! τίνβν λόγβν έρ<ιδομένη, χαθτίρξι τόν ένα τΑν ήμαιέρνν έν τή βαοιλουούση κληρχξούσιον έπίτροπον Αρχιμανδρίτην ΚννβτΑντιον ΒασιλτιΑβην, βστι δι" έπισήμου ένσφραγίστου μοναστηριακού γρΑμ-,λματο τέταχται πληριήούσιο έπίτροπο τή βασιλική τού Αγίου χαί θηβαβίστου όρου ΣινΑ μονή . Καί **tl** μέν ό Αρχιμανδρίτη ΚννστΑντιο (**ftps** χαρακτήρα ίδιβτιχόν, ή χΑθιιρξι αυτοέ ήν Γσβ έπιτιτραμμένη. ΠΑ όμω φόρων χαρακτήρα έκίστ,μον, έπίτροπο πληριξοΰσιο Αν μονή αύτοχρατοριχή , ήτι τέταχται Αδούλωτο , Αδέσποτο , ΑνιξΑρτητο καί προνομιούχο , ήβύνατο νΑ χαθτιρχθή; Έντ< τούτο **Ϋ τήν κρίσιν τή μογΑλη τοέ Χριστού έχχλησία , τό καθ' ήμΑ έήιστΑμοθα διΑ τήν χΑθαιρήιν τούτην- λέγομαν μέντοι διΑ τού έαισημσΗρου τρόπου, χηρόττομιν καί έκιχυρούμιν, δτι ό Αρχιμανδρίτη ΚωνστΑντιο; ΣινχΟτη τίναι έκισήμω ματΑ τού κυρίου Κωνσταντίνου Ηρορίλου πληρεξούσιο έπιτροπο τή αύτοχρατοριχή τού Σινί μονή έν τή βασιλβυούση- πίσα δέ χΑθκρξι τού ένό αύτΑν. ώ τοιούτων. ούδαμώ όσια ούσα, Απφδβι χαί ορό κέντα νόμον **siti'** κανόνα.

ΈπαναλαμβΑνοντσ τΑ έν τή έγχλμίστφ ταπιινώ λβγόμινα, συμκήηρούμαν τούτα *Λ>·* π»» · 'ΕξΑρχου ιί βασιλβέουσαν πρό τό όικασθήναι ούδέποτι πέμφομχν, καθότι χατΑ τΑ Αρχαία ΑπαρΑγραπτα προνόμια καί θκαιώματα τή α&τοχραταριχή τή δί μονή διχαστή νόμιμο ό μαχαριώτατο χαί Αγιώτατο πατριάρχη; Ιιροσολύμών· «μΑντο μέντοι χαί γιραίροντττήν μητέρα τών έχχλησιΑν, ή τού οίαχα <ύκλιΑ ή αύτή θιιοτΑτη παναγιότη ίθύντι, δοθτίση ιύχαιρία , έξαποσαλούμέν τινα ιών πατέρων, ΐνα διΑ ζώση φωνή παραστήσωσι τΑ κατΑ τού τέω ήγουμένου Αρχιαπισχόπου χόρ Κυρίλλου δίκαια τή μονή , τούθ' δκιρ ήθέλομαν κρό «αλλού κρΑξη, Η μή έπέσχομιν awAvív **xsl** τΑν Αναγκαίων πρό τήν ΐΐ βασιλεύουσαν χΑθοδον τΑν έξΑρχων, διότι ιί τοιαύτην πενία

χατάστασιν ἠγαγυν τὸ Αλλο *ἐ** τοσούτον wOu εὐχλεέ μοναπήριον οἱ σφετερισμοί τοὺ τέω ἠγσυμένου *ἔ^imninou tùp* Κιφίλλου.

Καί τέ μέν ἐτη τή ·ειττάτη καν- βγιότητο σὲν τή oapi «ὸτήν Αγίφ xa2 Upf συνόδρ **I'''* StàStv κλειστέ t. xal σωτηριώδη πρὺ οὐ- στάσιν κβί τή ι 6« βὺτή «ὐχλεΑ tSwo- ^νη ἐκχλησιά . J/

Ἀκεχδεχόμενοι βέ τὲ Αγία βότή *ὐχ* »·* εὐλσγία διατελοὐμεν, τή Αρετέρα »εωτάτη κανσεβάστου «αι προσκυνητή; κβναγιότητο τέκνβ ««t* κνεύμβ «P**** τ·* ὁρισμών τη - Η Ιερέ tΑν πατέρων σύναξι .

Εν ϒ ; ,^ ^ ▪ ^,γ·

άεφωελβΜα· «ιέεωνρὲἰεαιε

.33.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA MONACHIS 8INAITI8

1867 auutii S.

'Ooutarcoi ΧιναΤται πατίρε , οἱ τε ἐν τή ἱερφ μονή nO Σινεάου ὁρου *hamoü^uim* χαὶ *ol* ἐν τφ κατέ τὺ KAlpov μετοχίη» τὴ Τζουβανί^ βιατελτΟντε , τέκνα ἐν χυρίφ ἡμΑν ἐγακητά, χάρι dί) ὑμὶν >β! ειρήνη πβρέ ·εού-

Ἐπιβὸδη τή ἡμΑν μετριὸτητ: συνοδιχΑ κροκαδημένή Αναφορά ἐνσπόγραφο xal ἐνοφράγιστο ἐχ μέρου τβν τε ἐν τή χατέ τὺ Σίναιον ὸρο ἱερφ μονή xal tΑν ἐν τφ χατέ τὺ Κάίρον μετοχίφ ἐνβσχουμένων πατέρων, βι' ή; πολλέ xal σπουδαία εάτιάσει ἐχτιδέμενοι χατέ τοὺ Ιερωτάτου Αρχιεπισκόπου Σιναίου Αγαπητοὺ ἡμὶν ἐν Χριστφ Αδελφοὺ χὺρ Κυρίλλου, ἐξαιτούνται τήν ἀντίληψιν xal προστασίαν τή xa>' ἡμβ τοὺ Χριστοὺ μεγάλη ἐχχλησία πρὺ Απαλλαγήν Απὺ τή ἱερὸτητό του· συνάμα βέ συν* ακοσταλέν πβδυποβάλλεται ἡμὶν xal πρακτικὸν τή καὺσεω τή; ἱερὸτητό του Ακὺ τή Αρχιεπισκοπή τοὺ Σινί, ὼ ἐχ τή ὁλομελεία τή ἱερά τούτη Αδελφότητο γεγενημένον δυνάμει tΑν προβεὼλομένων Αρχαίων δήίΗν. προνομίων xal διχευωμάτων αὐτή . Τήν Αχέ τίνο καιροὺ ὑφισταμένην δυστυχΑ έναμολίαν ἐν τφ ί«ρφ τούτη» σχηνὼματι xal κρὺαρον χατέ τήν ἡούχιον ἡμΑν διατρφὴν ἡχούομχν xal Ακὺ τή βημοσιογραφία; πληροφορούμονοι ἐλυποὺμούα πβιρία διέ τήν ἐχ ταὺτη προσγινομένην γονιχΑ τφ ὑρδοβὺήφ ἡμΑν χλήρη» μομφήν " χαὶτοι δέ μαδόντο Αχολούδα τήν οἰρηνιχήν χατάχαυσιν tΑν δπα ποτέ ἐξ ἑκηροία τοὺ μισοχάλου δαίμονο Αναφυένταν ἐχοίναν σχανβάλαν, χατορϋαίΗΙσαν βιέ τή ἑκιοιχού; xal ἐμφρονο διαγωγή τή βὺτού ἰορὸτητο , αἰφνη παρ' ἐλπίδα, Αμα τή θιίη» ἑλέοι ἐπβναχλήσοι ἡμΑν οἱ τὺν Αγιάτατον οἴχουμονιχὺν δρὸνον, βλέπομον δυστυχΑ Ακὺ tΑν φηΗνταν ἐγγρΑφαν, βτι οὐ μόνον οὐβομία ἑκήλδον ἡσυχία χαὶ «ιρηνοκοίησι , Αλλέ χαὶ ἑκί τὺ xdpov προέβη ἡ Ανώμαλο; xal λυπηρέ χατέστασι τή; Ανέχα Ην γορβρέ xal σοββομία ταὺτη μονή , Αστὺ προχαλέσαι τήν μέριμναν τή Αγία τοὺ Χριστοὺ ἐκχληαία , βκα ἐπιληφὴ τή ὑποὸέστα ταὺτη χαὶ ἑκιφέρὴ τήν δέουσαν Sipaxdav συμφάνα τα! Ιχχλησιαστιχαὶ διατάξτσιν. Ἐφ' φ χα' γτνομένη ανυοβικΑ τή β«ούση Ακριβού ἐπιστβσία ἑκὶ tΑν τίρημέναν ἐγγράφων, καροτηρήὺη κρΑτον, βτι τέ χατέ τή; ί«ρὸ- τητό τον προβαλλ^ωνα τοσαὺτη Ιχοντάι βαρὺτητα ἐνάκιον tΑν ἰὸρΑν κανόνων, χαΦβπτὸμόνα χαφίω τοὺ Αρχαραπχού βὺτού χαρακτὴρα , ὡιτ« ἡ Αγία τού Χριστού ἐχχλησία Αξιοχρἰφ αὐβυβιχίφ καὶ Αμτροληψίφ διατιβτμένη, Stapd χαβήκον αυτή Ινβ διχραυνήση χαὶ ἐξαχρ βώση τούτα, Ακαρβιτήτω Απαιτούσα χορέ tΑν χαττ,γὺρων τήν προσαγωγήν τών ἑχάστφ Ακο* βτιξιων· xal Sdfapov παροτηρήβη συνοδιχΑ , βτι xal Αλη·«ί ἑέν ὑποτηφΑσιν ἀὶ χατηγορίαι αὺται, τὺ κροβαλλόμιναν δικαίωμα τή Αδελφότητα tΑν. πατέρων τοὺ καὺοιν Αφ* ἑαυτΑν καὶ Αντχχλήτω τὺν Ιδιον βὺtΑν Αρχιτπίσχοκον οὺτο ἐφ οἰουδήτινο Ιερού κανόνα στηρίζεται οὺτε παράδειγμα φέρέι ἐν τή ἐχχλησιαστιχή Ιστορίμ οὺτε παρ' οὐδενὺ tΑν πολιτικὼν νόμαν Αναγνωρίζεται τοὺ Ανάγοντα χα·ιστ«ο·«ι χαὶ διχαστέ χαὶ ἑπτελεστά * xai παραδείγματα βέ χατέ καιροὺ βεβαιούσιν, βτι ὁσάχι; ἡ τοὺ Σινά Αδελφότη είχεν βιτιάσω καὶ παράπονα χατέ τοὺ Αρχιερέα αὺtΑν, Ανεφέρβιο d; τὴν ἑρμοδίαν Αρχήν. εἰ ἠν xal μόνην ἐνβκέὼειτβι δικάζειν xal χανονικοί λὸγοι Αποφ^νεσδβι κερὶ τή κεὼσεω βὺτού* καθὸτι d xal τὺ Upiv τούτο σκήνωμα ὑπάρχει ὼ χρὺ τήν ἑηετεριχήν βὺτού βιοίκησιν Ανεξάρτητον xal Αδέσποτον. οὐ ἑνεκα xal ἡ Αδελφότη αυτού ἐχλέγει τὸν Αρχιεπίσκοπον, οὐδὸλεε βμω Αχ τούτου συνάγεται δτι θὺτη χέχτηται τὺ Ανέκκλητον δικαίωμα τοὺ παὺειν αὺτὸν. ἐχχλήσ.βατιχΑ μέν πχριμιλλίμχνον ὺκὺ Ανατέρα χνημματιχή Αρχή τὺ τοΟ Αρχαχισχύκου Αξίαμα, χολιτιχΑ δέ ὺκὺ τή ὑφηλή χὲβέρνήσοα Αναγναριζέμχνον χαὶ ἑκιχυροὺμχνον. Ἐχτύ 8έ tΑν Βὸὺ τούτη» οὐσιαβΑν χχραλαίαν, Ατινα Α Αρχέ τὺυησιν ἡ Αγία τοὺ Χριστοὺ ἐχχλησία ἐν τή χροχτιμένη σχέψοι, καὶ χολλΑν Αλλαν 8ιασαφήθ«αν χρήζον Stopd τὺ κβρὲν ζήτημακαὺὸτι ἡ μέν ἱερὺτη του χροσχληM ἤδη χαὶ ἑχκρΜτηδοὶ; συνοδιχΑ; ἐχῖ tΑν χατ' αἴτού βίτιΑσ«αν τοὲταν, κλκίστβ Αντιχρούβάλοτο Απολογία , χροτιΗμχνο οὐ μόνον λὸγοι Αλλά χαὶ ἐγγρέφοι χαὶ ἑναργΑ Αχο3d{at τὺ Αννπὸστατον αὺtΑν- Αρ' ἑτέρον 8έ xal Αναφορέ ἑαοδὺὺη τή ἑκχλησίμ ἐχ μέρου (χβνΑν ΣινaΙοΑν πατέραν, οἱτινο ἑποδυρύμχνοι τή χαροῦσ , Α μὴ Αφολο, δοινή χατβστΑσοι tΑν τή μονή κραγμάταν, βίτιΑνται κιχρΑ χατέ tΑν στασιαζὺνταν χέτ αὺτού xal ἐχ συστήματο τήν Ανατροπήν tΑν χα·* τστάταν διαχὸνταν ὺκὺ ἰδιοτιλτία χαὶ χρὸ ἑπίταυξιν tΑν σχοπΑν αὺtΑν χατακαζὸνταν τού «ὺ φρονούντβ tΑν πατέραν, δπα κβρασὺρασι μ*»' ἑαυτΑν. Καὶ τούτων οὺτω ἐχόντων, ἡ ἐχχλησία ἐχτὺ τοὺ βτι οὐ δυνατοὶ (ὺλὸγα καραδτχφήναι τήν καρ ὑμΑν AxtuSuvOdaav βίτησιν ὼ φωνήν ΑπΑση; τή ΣιναΙτιχή ὸλομ^^α , βλέπουσα χαὶ ὺκογρβφέ ἰχανέ δοκίμων, μηδένα ἐχόντων λὸγον ἐν τοὶ πράγμασι τή μονή χατέ τέ μοναστηριακέ τέξα , Αλλ' ἑκηβι ὺλίγω; βκα (ικονοήση xal αὺΑαιροσία χαὶ Ατοξίχ μκταξὺ τή Αβαλφότητο διαπραττομένα , Αν οὐδαμΑ δὕναται ΑνιχΑήνβι.

ΔιΑ τούτα συνοδική διαγνώστι γράφοντα πρΑτον χληροφοροϋμΑν ὑμέ , βτι Απέναντι tΑν Ανωτέρω δικαίων καὶ χανονιχΑν καρατηρήστων ἡ ἐχχλησία οὐ δὺναται δούναι τὺ ἐλάχιστον κὺρο d; τήν παρ' ὑμΑν γνομένην πράξιν τή πβὺστω τή βὺτού Ιορὸτητο , δντινα γνωρίζουσα κανονικόν ὑμΑν προϊστέμινον καὶ Αρχκπίσχοπον, δχαγαρ«ὺ«-ήκΙ ἐντέλλχται ὑμΑ , ὺκα μνημοντύητ» τοΟ χανονlxoO φὺτοΟ ὑνύματο ἑν ταῖ («ρ«Τ τχλχταῖ χβτΑ τήν ἐχκλησιαστχήν βιατὺπασιν, 8κχρ ἑκαὺσβτχ κοιοΟνχῖ , Α ἑκληροφορήΑημχν, Αχ' ἑνοντία tΑν φηοΑν ^ατάξοαν tΑν ἰχρέέν κανόναν

ιίτα 8έ, ἑκκβή ἡ ἐχχληαιβ κρίνουσα τὺ σο^αρὺν tΑν χβτΑ τή Ιχρὺτητύ του χατηγορτΑν w Αξιοχρέα μορημνΑσα υπέρ τή τὺσταΙΗΙα τοΟ Ιορο0 βὺτοο χοταfvjfiou, ἐν τοὶ καροΟσι μάλιστα καιροέ , χαὶ ἑφιτμένη τή ἑκβνὲὺου τή τΑξ«α χαὶ ἡσυχία μτταξὺ τή ἰχρΑ; Αδιλφὺτητο , ἑγνα Ανβγχβιοτάτην χαὶ Αφχυχτον τήν ἑξαχρίβοσιν tΑν χατέ τή Ιχρὺτητὺ του ὺμττέραν αἰτιέσταν χαὶ τήν ἑκῖ συνὸδου ἑξέταιχν tΑν χάρο* κὸναν, βκα ἐχαγέγη τήν ἑκβιτουμένην ΒιὸρΟασιν συμφάνα τφ διχαίφ καὶ τοὶ ἰχροὶ χανὺσιν. Ἐκ< τοὺὰρ ὁχοχρχοΟμχν χαὶ χαραγγέλλομαν ὑμέ;, 8χα ἐχλέξητχ τρ< ἡ τέβοβρα «πέρα 4Ç ὑμΑν, οἱτινο

Αλβόντ*; «ad χαρ«ση»βΑντ· owattnAς χροβΑξ«»σι τΑν Α τ« χατηγορΑ» ϋδ *ΑβΜξ/ut,* ΜέΑ «εί τά; «h* Αν αγγιλίοι «ίτ« ίν ΑλλΜ *teejpatt tfyftf&i* χληρα-*fëpüti* Mi' βιασαφήακ , χ«ρί οδ προβΑλλιτ* Ιχβ» διχαιΑματο τοΟ χοὺc» τδν Αρχι«πίσχοχον ΑταΜλήτη . Καί Αχηβή ή ΑνοστΑαα **Ανομαlla** Από .(κανού ήβη χρόνον διαρχοΟσα, Α μή *φ«λ«,'*Α μόνον πολλή» Απμρέρ«ι πννυματαΑ σ* «al ήβιπΑ βλάβην τή ί«ρ| μονή, Αλλά «α! γ«νιχήν μομφή» «ρο^vtf Mvd τφ Ι«ρφ ήμΑν χλήρφ, «ai δέον Ινα τούτα ««ρισταλΑσιν βσον τΑχο , 8<Α τούτο δρίζοντ« «ροβοαρίβν δύομηνΑν Απδ τή σήμβρσν πρδ παρΑστασιν ΑνταΟβατΑ» ιίρημέν«*ν πατέραν, «ίδοποιοθμιν βρί συγχρόν«· , δτι Αν **mpcmèou** «α»' ήν βδν ήβέλατ* συμμορφηιάή πρδ τά συνοδιχΑ Αγχριήέντα μ !.Αχί τή βάση τΑ» 1«ρΑν χαπδνwv «ai τΑ» Αχχλησιβστιχαν βοορΑν «αί βι«τ^ξ«ι«ν «αί τοϋ Auudou έρ»ιβόμ«να,'τ4τ« ή έκχλησία μή Ανχχομένη τήν Χ«ραιτέρα Αζαχολούβησιν τού μ - χαυσιν τΑν χιηκτριχουσΑν τδ ί«ρδν τούτο σχήναρΑ ttvΑν χβριστΑσβ·»», Αφ' φ χαί ««ρψένομαν Αγχαίρα τήν χραγματοχοίησιν τΑν ΑντιΑρα ΑιαλησιασταΛν MattyAv'! ή ΒΑ τού βτού χάρι «ίϋ τΑ Απορον Αλ«ο «Αη μ·*' ύμΑν.

,«•87 μαρτίου γ".

6 Κ·νσταντινουπόλ««· Γρηγό^ιο .
ώ Νιχαία Ιβαγνίχιο .
t Α Χαλχηδόνο Γ«ρΑσιμο .
t 4 Κρούση Κ·νστΑνηο .
t δ Π«λαγ«·νιία Βχνέβιχτο .
ώ δ ΣιρρΑν Νιόφυτο .
ώ δ ΓΑνον «ρΐ Χάρο Χρύσανύο .
f δ ,Λήμνου 'IiMnitip.
Γ δ Κορυτζά Ν*4φυτο .
t δ ΈλασσΑνο Κύριλλο;.

94.

ARCHIEPI8COPU8 MONTIS SINAI PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANO
1867 «utü 8.

Μαχαρ<Ατατ« δέσποτα.

Ά«4 τή τ«λ«υταία ταπχινή Αποστολή pou, 8«' ή έήΚΗτον τή δμ«τέρφ μαχαρώτητι τά κμραφορά; «Ι * Αξιτραχηλίσβησαν τινέ τΑν StvaHAv, προβέμινοι τήν Ανατροπήν τΑν χαβτβτΑτβν ματαήύ,τή ΧίναΤτι«ή Αβιλφότητ , «δ χακδν Αφβ«σ«ν «ί; τδ ρή «*ρ«<-'τέρ· τή Απονοία . 'Αναφορά AmSoAtfea Αοχδτ·; «ί τήν αύτοΟ παναγιδτητα «ai τήν ί«ράν σύνοδον έχ, μέρου τΑ» ταραήιΑν Α«μίν·ν ΑξαιτΜται τήν συνδρομήν τή μτγέλη Ιχκλησία χρδ; Απαλλαχήν *Λκ* Αμού, έπισβηαύουσα μυρί« βσα χατηφορία , άροσβαλλούσα χαιρίω τδν χαραχτήρά pou Α; έ^χκρέν χαί Α Ατόμου. Συνάμα δέ χαδυποβΑλλάτα: χαί πρακτικόν τή παϊβ«Α; μου Από τή Αρχαχισχοχή .

Καί ή μΑν έχχλησια μή Avapttpisaoa, Α «ΐχδ , τδ «αριφολον «ai αύ*«{ρ<τον τή κράξ»«· τούτη · λαβοΟβα 8Α δ«' δψιν Ατέραν Αναφοράν ΜΦνκοφληδτΙοαν αύτή δ«δ Αλλ·ν ίχανΑν «ατέρ·ν, Ααοδυρ-.μέν·ν ***htl*** τή δ«ινή τούτη τή μονή «αταστΑοτ. χοί αίττα-μένφν τού κρβταιτίου τΑν τβρβχΑν τούτον, οίτινό Ανταρτιχό φ«ρδμ«νθ4 μ*τΑρ»«*τα(Μν μέαον, ΑοΑτην, βίαν, Αιτκλήν, βά· Oiwqgilp«οί χαί καρουύρνκπ «βτ* ΑμοΟ χαί τού λοιοού , ή Αχχλησία, λέγ·, σχουβαία ΑοιληφΜσα τή; δ«οΗ<Μ· κροσχαλρ τού Αν«ν<χ·Αντα αύτή, Ινα ΑμφοντοΗντχ; συνοδιχΑ χαρουσι4σ·σιν Ακοβιιξιι τΑν τ« χβτ' ΑμοΟ «ατηχορτΑν χαί τοΟ δ<χαιώματο β««ρ προττίνουσι τοΟ potav Αφ* ΑοντΑν χαί Αν«χχλήτ· τδν Αρχιακίαχοαον, τοΟΑ* βοορ Αν·ύχαρχτον, Α ή ύμιτέρα μοχαρώτη «αλΑ γν·ρδ>ι Α Α{ Αλλ·ν «ροηγουμέναν καρβδβγμΑτβν.

Ό βέ βοΟλδ τη ΗρρΑ «αβήχδν μου, μαΜριΑτατ« βέσοοτα, νά φέρ· τδ «ρ*Π»α Μ γνβσιν τή δμττέρα μαχαρτέτητο , μηδόλα Αν«χδμ«νή Αχέναντι τοΟ ΒαΗο κρδ αύτήν «βααμοΟ «Α ύκοΧση βη καριξΑχλινα τή; β<αγαγ% Φ» μέχρτ τοθβ« Ατήρησα. Άχολονβήσα ίξ Αρχή τά χοτριχΑ αύτή συμβουλέ , συμφάνο χαί μέ τήν Ανβόμεχάν μου διέβτσιν, ■ Α πολλΑχι τή Ιγραψα, χροσηνέχβην μ«τά τή μ«γίστη Ανοχή , χαί ήλιτιζον δτι ήβιλον φέρ· τοϋ ΑνβρΑοου τούτου «{ συναίοβησιν τοϋ χαβήχοντδ τ·». ΔΑΚυχΑ ή Αλοί ,μου ΑμφταιΑβη άιτταντία χαί τοϋ διαλλαχτι«ού κν*υματο τή ύμίτέρα μαχαριδτητο , χαί σήμιρον «ύρίσχομκ τί τήν ΑνΑγχην τοϋ 4Α ΑaonMUfA τδν μΑμον, δ ή «^χοβουλία χαί ή Ασυνκβησία. μοί κροσ4χτ«ι, χαί νέ ύπιρασχισβΑ τήν «ροσβαλλομΑνην τιμήν μου. Έχ*ίνο δέ 8κτρ μέ ΑνδιαφΑρο «υρί· «Γν« τδ νά Αχτιμήση ή ύμίτΑρα μαχαριδτη τήν ΑνΑγχην ταύτην, «ί τήν δαοίαν μέ Αφιρον αύτοί οΐ κατ' ΑμοΟ χαταφ«ρδμ«νοι μέ Αλα τά «ίρηνοκοιοϋ χροστταβιία τά δχοία χατέβαλον, δκ« μή φΜση τδ κράγμα ·ί; τδ λυκηρδν τοΟτο σημίίον, χαί μέ δλτ,ν τήν Απιδυμίαν, ήν χαί σήμ«ρον τρέφ· τή «ίρηνιχή; χαβησυχΑοΜκ τΑν 8λιβ«ρΑν τούτα» ««ριστΑσι··». ΤαΟτα Αχρινα χα.νήχδν μου νά φέρ· «ί γνΑσιν τή . ΰμχτάρα αροσχυνητή μοι μαχαριδτητο , χαί Αλχίζ· δτι Ηλιι Ιδατ Αν αύτοί τήν Αχφρασιν τοϋ κρδ .αύτήν βαΗο οιβασμού χαί ΑφοσιΑσ«Α μου.

Κατ' αύτδ Ατέδη ύκδ χοινήν.σχέφιν τδ μοναστηριαχδν ζήτημα, «ί τδ δαοίον ΑνΑγχη νά δοιάή δραστήρια τι Αδησι . Ή χαρουσία Ανταύύα τή ύμ*τέρα μαχαριότητο ήδτλ* δάσ«ι νέαν ζαήν «ί τά κροσ«φθαία τΑν χοινοτήτβν, χαί Ααντ« «ύχδμ«8« Αχδ μέση χαρβία , δχα χιραιουμένη «ίσια τή ΑνΑγχη , |τι Ακαιτ«ί ούχ ήττον τήν Αν τή Αγίφ χδλ«ι χατριαρχιχήν αύτή παρουσίαν, χαροποιήση ήμΑ διά τή ταχ«£α Αλ*ύσ«Α; τη .

Μ«τά τή χροσβοχία δίστιχου αύτή «ύχ«τιχοΟ Αξαιτούμοχ, μαχαριατατχ δέσποτα, τά χατριχά αύτή «ύλογία . χαί Αοκαζδμ*νο τήν δίξιΛν τη διααλΑ τή; «ροσχυνητή μοι αύτή μακαριότητα ταχ«ινδ βοδλο «ει χρδβυμο τοι δριιηιοί

f ό Σιναίου Κυριλλο .

'Εν ΚννσταντινουπόλΜ, τή 8 μαρτίου 1887.

96.

CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS CYRILLO MONTIS SINAI
) 1887 martü 18.

Τδ τ«λ«υταίον πρδ ήμβ γρΑμμα τή χανΜρότητό τη Αλάβομ«ν, χαί Αή αύτοΟ χληροφορηβέντ« τά βάόσβοτΑ τ« καί χολύ«υχτα τή ·ύγιΜα τη αίσια, ΑχΑρημ«ν Αχ μέση «αρδίβ . ΕΓδομ«ν χαί δσα ^ρδ . ήμά Αν έχτάσ«ι ύπ«ραχαλογτ!ται χάλι» ή Αβιλφιχή . τη Αγάχη σχ*τι«Α πρδ τά ύφιστΑμανα ματαξδ αύτή καί τή ί«ρθ ΐινα'-τιχή; συνΑξαί σπουδαία Αλη-•β; χαί κολυτρΑγφβα σκάνδαλα, Α» ούχ αΟαμαν όποιον Αστοί καί τδ τέλο . Έν τοσούτφ ού παύονται γρΑφοντ« πρδ ήμά Αλλχπαλλήλα καί *el* Αβιλφοί έχβέσϊΐ έπί έχΗσ«αν ύπδ πΑνταν συνυπογ«γρμιμίνα , χαί Αν μέν τοί γραφομένοι ύπδ τή πανι«ρότητό τη; ««τηγορούνται ούτοι Α παραίτιοι αύτοί μόνοι βλου τοϋ χαχοΟ, Αν βέ τοί χραφομένοι Απδ μέρου τή («ρά συνΑξ«· χαρίσταται τούναντίον ή πανκρότη τη , βτι αύτή χαί μόνη Αφ«ρ« τδ («ρδν

κοχνόβιον χί τδ χ<λο Τ00 κρημνοO, καί βτι Ανάγκη Α κΑσα νΑ καραιτηθή τοO θρόνου, ήν ούκ Ανευνâρτζουσι πλέον Αρχιχκίσκοκον τού θρόνου Ζινά* ήμαΐ *τΐΐ* Αμηχανίαν πιρχλθόντχ έκ τών γραφομίνων ύπ' αύτή mΑ όπδ τή *ττ/τΐ* συνάξχω , ούκ οίβαμαν «00 νΑ τρακώμχν Kai τί μέτρα νΑ μχτκχχιρισθώμχν έν τφ βιχχκώματχ Τ00 κβηκχφχικοO ήμών θρόνου κρδ σωτηρίαν Τ00 τόσον σκουδοίοκ κινβυνχύοντο παναρχαίου καί σχπτοO έκχίνου σκηνοιμκτο καί τίνα νΑ κιστκέοωμχν μάλλον, τού πολλού ή τόν ένα· τδ fap' ήμΑ δέν έλχίφαμΧν Τ00 νΑ υκοβάλλωμχν έκανχιλημμένχχ τόν συμβιβασμόν Χί άμφότιρα τΑ μέρη- ΑλλΑ φωνή βοώντ»; έν τή έρήμφ· οδτι ή πανιχρότη τη Ηλο νΑ Ακούση ούτι ή ίχρά άδχλφότη πιϊθχται. Εί τοιαύτην όΙζνρΑν καί κανδάκρυτον θέσιν κχριχλύέντων τών *«♥ ύμΑ πραγμάτων, καί μαΑονη ίτι ή σϋναξι; έτοιμάζιται νΑ Αποσταίλη ύ; τΑ αύτόθι έξαρχίαν, ένομίσαμχν καθήκον ήμών, ίνα σπκύσωμχν καί κδοκοιήσωμχν συλλαβήν βλα τΑ διατρέξαντα πρδ τήν Β βύτβO σχββσμιωτάτην καναγιότητα, καί νΑν> κράτομχν σήμχρον Ακοσχέλλοντα κρδ αύτήν πχριλ̃ηπτικήν έκθχσ.ν βλχχν τών γχγονόωων, Αν ή άμχρολήκτω Αφηγούμχθα μόνον τοO ένδ «ai τοO Αλλου τΑ αίττββιι . Εκικαλούμιθα SA ίκΐ τέλου τόν ζήλον καί τήν σϋνχσιν τή αύτοO σιβασμιωτΑτη καναγιότητο κρδ θχραπχίαν Τ00 χβχοO ιιά τήν σωτηρίαν Τ00 χινδυνχύοντο ί«ρ«O όμών κοινοβίου. ΤοOτο ΑνχχοινοOντχ σήμχρον Ακοκριτικώ xai τή Αδχλφική τη κανιχρότημ, Αφίνομχν αύτήν χί τδ Ιλχο τοO Αγίου θχοO, ίνα πράξή συμφώνω τφ βικαίφ κΑν βτι Ανωθχν ήθχλχ φωτισθή χαί ή φρόνησι ήθχλχ τή ύχαγορχύσχι κρδ μόνον τδν σκοπόν Τ00 νΑ κατχυναοθή ή μχταξύ αύτή χαί τή Αβχλφότητο ταραχήν υπέρ τοO κοινοO τή ίορΑ ύμών μχτανοίκ συμφέροντο . ΤαOτα μέν ίκΐ >τοσοOτον χί άπάντησιν έτχρον δέ μή έχοντχ , πχραίνομχν τδν λόγον έξαιτούμχνοι τΑ έτη αύτή δτι κλχίστα χοί κανιύίίυμα.

Έν Ίχροσολύμοι 1867, μαρτίου 16.

J6.

CYKJLLV8 HIEROSOLYMITANUS GREGORIO CONSTANTINOI'OLITANO

1867 mortii 16.

ΜχτΑ τήν έρχυναν τών θχοσδότων τι χαί κχρισπουδάστων ήμίν αισίων τή ύμχτέρα σχβασμιωτάτη χαναγιότητο ίρχόμχθα νΑ τή έ ιστορήσωμχν χανδΑχρυτον σχηνήν, ήτι ; ώ μή άίφοιλχν, Αλαβχν Αχδ χόρυσι χώραν χαί* ύφίστατα: δυστϋχΑ Ι«» τοOδο ματαξύ τ&ν Χιναΐτβν χατέρβν χαί τοO Αρχκχισχόχου αύτάν χΰρ Κυρίλλου.

ΆχουιτΑ ίσιο Αγένοντο χαί τή «Ησχισίφ αυτή κορυφή τΑ όλόχληρον ήδη έτο μαστίζοντα τήν tipAν έχίίνην χοινώρτα χαί τόν Αρχηγόν αύτή σπουδαία χαί χολϋτρΑγυδα σκάνδαλα, τκίνοντα ήμέραν Αξ ήμέρα νΑ φέρβαιν «i™ τχλχίαν διΑλυσιν καί χαταστροφήν τήν ίχρΑν καί πανάρχαιον τοO θχοβαδίστου δρου c ΣινΑ μονήν τί ό πρντουργό ; τί *Ε* πρωταίτιο μιΑ τόσον όίζυρΑ χαταστάσχω ; θχδ μόνο γινώσχχι· ήμχί άπλΑ μόνον σπχύδομχν νΑ ΑφηγηθΑμχν τή Αβχλφιχή αύτή κορυφή τό πολύβακρυ τούτο δράμα καί ίπιχαλισθώμιν άβιλφιχ& τδν διάπυρον ζήλον καί τήν ραθχίαν αύτή σύνχσιν χί τήν ίφικτήν τοO ~~παβρλάζοντο κακοO~~ .θιραπάίαν. πρδ σωτηρίαν καί χϋστάθκιαν τοO ίχροO ικχίνοο σκηνώματο , βπχρ διά τδν τόκον, τήν Αρχαιότητα καί τδν έν βασιλχΟσιν Αοίδιμον αύτοO κτίτορα μχγάλην φέρι! τ:llήν "«ί ·*-πρέπχιαν χί τχ τδ χϋλογημίνον ήμΑν έθνο καί χί τήν όρθόδοξον αύτοO έκχλησίαν, κατχχόμχνον ύπ' αύτοO μέχρι σήμχρον καί βιχπόμχνον καί βή λέγομχν.

Ή αύτοO πανιχρότη ό Αγιο Σιναίου χίχχ καταβή χί ΚΑίρον έκ βασιλχυούση πχρί τό φθινόπνρον τοO καρχλθόντο έτου , ήτοι τοΰ 66. Ιίχρί δέ τά ΑρχΑ τοO χχιμΑνο ήθέλησχ νά Αναβή τί τδ Αγιον όρο ΣινΑ, τδ μέν διΑ νΑ κροσκυνήσή, τδ δέ καί διά νΑ β έχισχαφθή τδ ίχρδν μοναστήριον καί χύλογήση τού πατέρα . Ήμχί μαιέόντ τήν χατάβασιν τή αύτοO πανιχρότητό χί ΚΑίρον έχ γράμματό τη πρδ ήμΑ , Απηντήσμχν αύτή τΑ δέοντα, καί συγχρόνω τή έλέγομχν, ίνα πχρί τΑ μέσα τή Αγία Λαί μχγάλη τχσσαρακοστή τοO 66 Αποφβσιση ν' Αναβή καί χί Ίχροσόλυμα, Αμα μέν δπω προσκυνήση τβν τοO κυρίου ήμών πανάγιον τάφον, Αμα δέ καί δπω ίδωμχν Αλλήλου προσωπικό καί συνχυφρανθΑμχν πνχυματικώ *λΙ μχτά ταOτα έπανέλθη χί τΑ ίδια. Ή αύτοO πανιχρότη Ανέβη τφόντι χί ΣινΑ τή 2»Χ νοχμβρίου τοO 65. Έκχί ΑφοO ίπανηγύρισχ τήν έορτήν τή Αγία μχγαλομάρτυρο Αίκατιρίχη , ή σύναξι τΑν πατέρων τή έπρότηνχ βχλτίωάίν τινα τή κοιναβιακή καταστάσχβ τή μονή · ή αύτοO πανιχρότη Αντέστη λέγουσα, δτι χίναι Απόλυτο κυριάρχη τή μονή καί παρ' ούδχνδ ούκ Ανέχχται έπέμβασιν καί παρατηρήσχι - Ακολούθω συλλαβοΛα μαί Αλυσοδέσασα τινά if αύτών ίθηκχν χί χίρχτήν. Ή σύναξι γινώσκουσα βτι ίχχι τΑ ίσα διχαώματα ίκΐ τή μονή χατά τά έκπαλαι παραδόσχι καί τού ιησού τού κοινοβίου κανόνα έπχιράχθη Απέναντι τή βιαγώγή ταύτη τή πανιχρότητό του, καί έπιμκ'νασα χί τήν άπαίτησίν τη τδν ύπαχρένσι νΑ ύκογράψη Αρθρα τινΑ ΑφορΑντα τήν βαλτίχχσιν τού κοινοβίου καί πχριστέλλοντα τΑ καταχρήσχι , χαί Αχολούθχχ ήλχυύέρβσχ χαί τού φυλαχισθέντα Αδχλφοΰ . ΤαOτα δαδραματίσθησαν πχρί τά έορτά τών Χριστουγέννβν τοO 66, όπότχ διΑ τά μχταξύ τή πανιχρότητό του χαί τή Αδχλφότητο διαφορΑ ή έχκλησία βιχτέλχι ΧΧχλχισμένη καί οί Αβχλφοί έμχιναν Αλχιτουργητοι καί Ακοινώνητοι, βπω κρδ ήμΑ Ιπχιτα έξιστόρησαν αύτόπται προσχυνηταί. Έν τοΰτοι ή αύτοO πανιρότη , μχταμχν.ηθχίσα δήθχν διά τήν κατΑ τΑν Αδχλφάν καταφοράν τη , έζήτησχ νΑ λχιτσυργήση καί συγχ·ρηθή μχτ' αύτών, βπχρ καί έγίνχτο, καί ιίτα άνχχώρησχ διά τό ΚΑίρον, πανηγερίσασα τά Αγια θχοφΑνχια τί τΑ Ιρήμου τή 'ΡαίθοO Ανχυ πάλιν λχιτουργία χαί τχλχτή · χίπι δέ χί του πατέρα Αναχωρούσα, βτι Ισπχυδχ νΑ ίπαναχάμψή χί τό ΚάΤρον, ίνα μχτά τβν έχχ! Αδιλφόν συσκχφίΐή ΧορΙ τή Ιφαρμογή τί»ν ίίρημέννν Αρϋρβιν. Ή αύτοO κανιρότη φΐέάσασα τι τδ ΚΑιρον, Αλημόνήσχ χΑραυτα τΑ πρδ τού συναδέλφου Καί συγχοινοβιΑτα τη ϋχοσχέσχι καί διαβοβαιώσοι τη , καθώ καί τήν υπογραφήν τών Αρθροιν. χαί προσχλθτ,Οτα τή έξουσίφ, «Ιχιν όσα βή xai ιίπχ, χαί κχίδκι αυτήν χί τδ >Α έξορισθώσι Ζν< τβν Αδολφών πρδ έπΑνοδον δήθον τή χύταξία . Ερρφδιούργησχ δέ ταOτα πάντα ή χανιχρότη του ίν Ακρφ μυστιχότητι μίχρι τή κυριαχή τή Τυροφάγου· τδ βέ έσπέρα τή αύτή ήμέρα έζήτησιν, ώ ή τάξι τή έκχλησία , καί Αλαβχ καί Από τού ίν Τζοίψανίφ άδχλφού συγχώρησιν. Τδ χρ»t λοιπόν τή χαθβρΑ βχυτέρα;, Αφορμώσιν αίφνη ένδον τοO ιχροO μχτοχίου ^αβδο,Οχοι τή ίξουσία , χαί ΑρπΑσαντχ τρχί ίκ τών ίν Τζουβανίφ Αδχλφών, οδ ή πανιχρότη του χίχχ χαταμηνόσχι πρίν, Ιξορίζουσιν. Έτχροι δέ βαβδοΟχοι ΑπχστΑληαν αί τδ ΣινΑ, ίνα καί Αχ τΑν έπχ- ΑδχλφΑν συλλάβιοσι καί έξορίσβσι δύο, οθ ώσαύτβ ή πανιορότη του ιίχιν ύποδχίξχι τή ίξουσίφ ' βπχρ χαί {ποίησαν, Ιξορίσαντχ τδν δίκαιον χαί τδν σκχυοφύλακα. ΜχτΑ βέ ταOτα πάντα ή αύτοO πανιχρότη άπέ,ντησχ πρδ ήμΑ , μηδέν δλβ χίποOσα πχρί τβν σκηνών τούτβν, παρένχιρχ δέ μόνον, βτι βέν χύκολύνχται νΑ Ιλθη χί Ίχροσόλυμα- ήμχί δμα, μαΑόντχ τβOτα πάντα if Ακιστολή πρδ ήμΑ τΑν Αδχλφάν, τφ έγράφαμχν καί πάλιν παριστΑντο

τήν λύπην ἡμών χαί συγχρόνω συμβουλαύοντι τήάσύνη χαί ὑπαγορ«ὸ« ὸ κίνδυνο , δν πραγματιχώ πανιαρότητί του, Ινα σπαύση χάριν τοΟ ΙιροΟ μονάστηρίου του νά συνδιαλλαγή φιλαδέλφω μιτά τών πατέρων χαί ἀρθώσιν έχ μέσου τά παριισφρήσαντα σκάνδαλα.· Αλλ' ἡ πανιιρότη του ἀπαντήσασα ἡμίν, ἠρκέσθη μόνον νά αίπη μιτά μιγάλη ψυχρότητα χαί Αδιαφορία , δτι χάριν τών καθιστώτων έλαβαν ὑπ' δψιν μέτρα τ.νά έν τή ιίδήσιι χαί όλη τή ἀδιλφότητο διά τήν «ϋταξίαν τή μονή , πάντα βέ 'τά ἄλλα Αποσιώπησαν Ακολούθω Αναχώρησαν έχ Καίρου κατά μήνα ἀπρίλιον χαί ματέβη αὐτόθι ιί βασιλαύουσαν. Έχτοτα έξαχολουθαί μέχρι σήμιρον ἡ διαμάχη χαί δ πόλιμο μιταξύ τή παναρότητό του χαί τών ἀδιλφών, ἡ δέ αὐτοΟ πανιιρότη χαί ἡ σύναξι οὐχ έπαύσαντο δι" ὁλοχλήρου τοΰ έτου γράφοντα πρδ ἡμά , ἡ μέν σύναξι δτι ἀποχηρῦτται αδτδν τή Αρχιαπισχοπή διά τά μυρ'α του χατχχρήσυ , οίον τδν αὐθάδή σχληρδν χαί ιμισάδαλφον αὐτοΟ τρόπον, τήν λήστανσιν τοΟ σχανοφυλαχίου χαί πολλών πολυτίμων χαιμη- ων αρπαγήν χαί άπαμπώλησιν, τήν σπατάλην ιί τά ὀρέξιι: του τών μοναστηριακών χρημάτων, τήν χαταπάτησιν τών ιι,ιών τοΟ κοινοβίου θισμών, χαί ἄλλα μύρια, ὠν έναχα τό ιιρδν έπαινο σκήνωμα ἀγέθ·, ει τά; έρημου άναυ άρτου, άναυ παραμυθία , άναυ χηδιμόνο , άναυ συνδέσμου, άναυ τάξαω , άναυ ἁρμονια;, άναυ ἀγάπν, ἀδαλφιχή , χαί χινδυναύιι νά χατπστραφή· ἡ δέ aùr-0 πανια.ὸτ', γράφσυσα πρδ ἡμά διαψϋδαι όλα ταΟτα χαί φέραι απ' έναντία τδν Ιάκτωλδν χαί τδ χέρα τή Ἀμαλί^ία;· ἡμά δ;ιω πρδ ἀμφόταρα τά μέρη! γράφοντι , δέν έλαίφαμιν πάντοτα νά ὑποβάίλωμεν τήν δια'λαγήν καί διόρθωσ ν τών χαχώ; έχόντων, τήν χοινοβιαχήν ιύταξίαν χαί αὐπρέπαιαν, τήν χατά Χριστόν πρδ; ἀλλήλου ἀγάπην χαί τήν τίρηάιν έν όλη τή ισχϋ! αὐτών τών ιίρών θεσμών, μαθ' ὠν άνέχαθαν μέχρι σήμιρον έχυβιρνήθη τδ ιιιδν έχαίνο σκήνωμα. ΤαΟτα καί προφοριχώ συνιβουλαύσαμαν ΣιναΓται τισίν ἀδαλφοί έχτών έξορίστων, οίτινι χατά τδ παραλόδν θέρο παραγένοντο αι Ἰαροσόλυμά. ΤαΟτα χαί δ ά γραφίδο , ὠ ιιρηται, ὀποβάλλομη^πάντοτα ιί ἀμφόταρα τά μέρη· .ἀλλ' οὐβαμία μέχρι τού νύν έπήλέώ διόρθωσε . ὠ μή ὠφαλα* δέν έλαφαμαν δέ χαί πρδ τδν ἀντιβασιλέα αὐτδν νά γράψωμαν, ἀλλά χαί έχ τούτου οὐδέν δλω προέχυφα σωτήριον ἀποτέλισμα· τδ χαχδν αὐξάνιι χαί προάγατα: ὀσημέραι. τδ δέ ιαρδν έχαίνο μδναστήρ ον χινδυναύαι ἀναμφιβόλω χίνδυνον μέγαν ἡμαί προσέτι έπιποθούντα αιλικρινώ τήν διόρθωσιν τοΟ χαχοΟ, προέ,'.ημαν χαί ιί τόδι τδ μέτρον έν τφ διχαιώματι τού πατριάρχιχοϋ ἡμών θρόνου· έγράψαμαν δηλαδή έπαναιλημμέ.ω πρδ τήν αὐτοΟ πανιαρότητα, ἵνα ματαβή πρδ ἡμά ένταύθα ιί τήν ἁγίαν πόλιν χαί προσχαλέσωμιν χαί τινα έχ τών έγχρίτων ΣιναΙτών ἀδαλφών, χαί ἀπδ χοινοΟ προσχαθήσωμαν νά αίρηνιύσωμαν πρδ ἀλληλα ἀμφότκρα τά μέρη· καί οί μέν πατέρα , πρδ οὐ έπίση παρί τούτου έγράψαμαν, έστιρξαν προθύμω , ἡ δέ αὐτοΟ πανιιρότη ἀπαποιήθη μέχρι σήμιρον νά συμμορφωθή μέ τούτην ἡμών τήν πρόθασιν, ἡντινα καί διχαίαν χαί λογικήν χαί ἀξιοπραπή θαωροΟμαν.

ΤαΟτα πάντα λοιπόν έχρίναμιν ιύλογον νά ἀναχδινώσωμιν σήμιρον χιά τή αὐτή σαβασμιωτάτη πανιγιότητι, χαθώ; έποιήσαμιν έν χαιρφ χαί πρδ τδν προπάτοχον αὐτή . Έπιχαλοόμιθα δέ θιρμώ , ὠ χαί έν ἀρχή τοΟ λόγου αίπομιν, τδν διάχυρον ζήλον χαί τήν βαθαίαν αὐτή σύ·ισιν αί τήν ταχαίαν καί ὀλιχήν τοΟ χαχοΟ θιραπιίαν, χαθά ἀχαατΜ ἡ διχαιοδιατρέχοι ἡ Upà έχαίνη μονή. Κατά ηέ ταλιυταία μάλιστα πρδ ἡμά γράμματα τή ΣιναΓτική ἀδαλφδτι,το ἀποστέλλονται δοον οὐπω μ*τά γραμμάτων πρδ τήν ὑμα-.έραν οιβασμιωτάτην παναγιότητα καί τινι τών ἀδιλφών, διαταγμέναι δντι νά παραστήσωσι χα: διά ζώση τή θισπισίφ αὐτή κορυφή τά δίκαια τή ἱαρά συνάξιω; παράπονα έπί τή διατραχούση σκηνή;. Ηιρμώ λοιπόν πα αχαλοΟμιν χαί ἡμαί; τήν ἀδιλφιχήν αὐτή ἀγάπην, ἵνα δώση ἀχρόασιν ιύμινή ιί τού ἀδαλφοο; τούτου · χαί συγχρόνω σπιύση νά ὕδοποιήση χαί πρδ ἡμά πάν δτι ὁ ἁγιο θαό ἠθιλι τήν φωτίση νά ένιργηθή π,-δ διίσωσιν έχ τοΟ πιριστά.το χινδύνου τοΟ ιίβοΟ έχαίνου σκηνώματο . Επ-.συνάπτομιν δέ προσέτι τι, σαβασμιωτάτη αὐτή παναγιότητι πρδ γνώσίν τη , δτι, χαθά πάλιν έσχάτω γράφουσι πρδ ἡμά ο^ Σιναΐται πατέρι , ὁ σκιυοφύλαξ τοΟ ιιροΟ έχαίνου μοναστηριού προσιλθών Βτή συνάξει έζήτησι νά έξομολογη^ἡ μα! δμολογηση έν φόβφ θαοΟ χαί έν χαθαρφ συναιδήσαι δ τι έγνώριζα χαί ἀπέχρυπτα μέχρι τή ὡρα έχίνη . Λαβών λοιπόν τήν ἀδαιαν αίπαν, δτι „δύο χιλιάδα χαί παντοχόιιαι λραι ἀγγλιχαί, αίτινα έφυλάττο.το έν γνώσαι χαί τών ἀδαλφών έν τφ σκιυογυλαχιίφ δι' ὡραν Ανάγκη του ιιροΟ μοναστηριού χαί ai ὁποια: ἡσαν τδ εισόδημα μονή τίνο , ἡν έχ« έν Λίγύπτιρ τδ ιαρδν Σινά, Αφη.ίθησαν πέρυσιν υπό τού ἀρχιαπισχοπου ΑναχωροΟντο διά Κωνσταντινούπολή, διέταξε δέ αὐτόν ἡ πανιιρότη του νά μή φαναρώση τίποτα αι του ἀδέλφοϋ , ἀλλω θά τδν παύση τή θέσαώ του χαί θά τδν έξορίση.*! Φορηθιι λοιπόν δ δυστυχή ούτο , ούδέν αΐπαν αι τού; Αδαλφού έω πρδ όλίγων ἡμερων, δπότι, λόγου γινομένου παρί τού χρηματΐχού τούτου, ἠναγχάσίΐη χαί ὠμολόγησι τά διατρέξα-τα, ἀχολούθω ίζήτησα τήν συγχώρησιν, ήν χοί ἑλα,51 παρά τών ἀδαλφών· διότι ούδέν ιίχον νά φοβηθώσι U μή ένιφιλο/ώρησαν ὑπ' αὐτού χατάχρησί τι:, ἰτι γινώσχοντα τδν ἄνδρα πρό πολλού τίμιο/όντα καί ιύλαβή καί ἀχέ,σαιον τδν χαρακτήρα, Επί πάσ: τούτοι; ἀφηγούμαθα καί τά έξή πρδ γνώσιν τή ὑματέρα σιβασμιωτάτη παναγιότητο , καί ταΰτα έχ γραμμάτων πρδ ἡμά τή ιερέ Σινα'.τική ἴἴέν.fĩ-τητο . Διά βφδιουργία τή αὐτοΟ πανιιρότηοο έσχάτω πάλιν ένιργηιιαίση πρδ τήν Αίγυπτ αχήν χυβέρνησιν ἡ ἀστυνομία τοΟ ἀντιβασιλέω καταπάτησαν έκ νέου τδ ἄσυλον τοΟ ΣιναίτικοΟ ματοχίου Τζουβανία, χαί αΐσαλθοΟσα ματαχαιρσθη βίαια χατά τών ἀδαλγών μέτρα, χαί ἄλλου; μίν ἡρπασα διά νά έ ορίση, ἄλλου δέ διά νά φυλακίση δαίρουσα χαί λακτίζουσα ένταυτφ. Έπαιδή όμω ἡ σύναξι διαμαρτυρήθη χατά τή πράξη»; ταύτη πρδ τήν κυβέρνησιν χαί ένταστφ παρέστησα χαί προφοριχώ τά δίχαιά τη , ὑποστι,ριχθέντα συγχρόνω χαί άπδ τδν ἅγιον Ἀλαξανδρα'α , ἡ_χυβέρνησι ἀπέσυρέ χατά συνέπαιαν τήν έπέμβασίν τη , ἀναγνωρίσασα μάλιστα τήν ιύθύτητα τών παΥ τήρων χαί δτι μόνο ὁ ἀρχιαπίσχοπο αίναι αίτιοδ%ου τοΟ χαχοΟ.

Τούτα μέν έπί τοσούτον χάριν ἁπλή έκθέσαω πρδ τήν σιβασμιωτάτην αὐιή παναγιότητα πρδ γνώσιν τή · ὁ δέ ἀγχο θιδ αίθι νά τήν φώτισή τ* δέοντα έν τή αΐδήσαι χαί ἡμών αὐτών πρδ αὐστάθαιαν χαί σωτηρίαν τοΰ ιιροΟ έχαίνου σκηνώματο .

Έταρον δέ μή Ιχοντι , παραίνομιν τδν λόγον έξαιτούμονοι παρά xupiou τά πολέαυχτα ἡμίν αδτή έτη δτι πλαίστα χαί παναύθνμα.

' Έν τή ἁγίφ πόλοι Ἰιρουσαλήμ, ,αωξζ·, μαρτίου ι '.

37.

CYRILLU8 HIEROSOLYMITANUS MONACHIS SINATTIS

1887 martü S3.

Καί πάλιν σήμιρον τή αὐκαιρία δραττόμανα, κινεΟμαν ἀποχριτικώ πρδ τήν ὑματέραν ὁσιότητα τδν πατρικόν ἡμών κάλαμον, καί ένθαν μέν έξιρινώμαν ποθαινώ τά τή νΐΓχή ὑμών ἁγάπη αίσια,

ένθ«ν δέ έχφράζομιν πρδ ! ὑμά ντήν βαθκίαν ήμών λύπην έπί τή ὁσημέραι παριπλοχή τών χα»· ὑμά πραγμάτων. Καί ή ὲμοτίρα ὁσιότη γράφοι πρδ ήμά χαί ία Κωνσταντινουπόλιω μανθάνομαν, δτι έτοιμάζοται νά στιλή Ιξαρχίαν πρδ τήν μογάλην τού Χριστοϋ έχχλησίαν. Έτι Si πληροφορούμχθα, βτι άχτσταίλατα ήβη (ί βασλιύουσαν καί αύτήν τήν παΟσιν τού ὑματέρου άρχκπισκόχου. Έχ τή διαγωγή ὑμών τούτη γίνιται πλέον κατάδηλον, βτι τδ καριισδύσαν ὑμίν κακόν προέ,ιη (ί; άχρον, καί άνάγχη νά ληφθή σέντονο πρόνοια πρδ σωτηρίαν τού σπηρδα'ω χινδυν»ϋοντο; ίιροή υμών κοινοβίου. Αλλά καθ' δσ-.ν άφορά τήν παύσιν τού άρχιιπισχόπου, ίδ» νά κάμητ» έτι ὑπομονήν ή νά προβήτι αί τούτην συμφώνω τοί ίιροί χανδσι τή; έχχλησία , οίτιγχ δρίζουσι τδν τρόπον χαί τήν τάξιν τοιαύτη πράξίω , δηλαδή προσήναι νά γίγνηται πριηγουμένω άναφορά πρδ τδν πατριάρχην ή τδν μητροπολίτην, (ί δν ὑπ.άγ«ται ό έγχαλδύμανο έπίσχοπο;· άλλ' δπωσδήποτί *ον άφηγούμί^α τά συμβάντα ἲm ifi'ffί μέχρι τέλου , χαί άξ.ούμιν χατά συνέπιιαν τήν αύτοϋ παναγιότητα, Ινα μηδέν αὐτοθιλήτω; ένιργήση ἰντj τή ὑμιτέρα ιίδήσιω;· έβιάσθημιν Si νά πράξωμιν τούτο, ίιρ«ιδή έμάθομιν Sr. ήτοιμάζιτί νά άποστ«ίλητ(τήν π«ρ! ή; (ίπομιν ά,ωθι έξαρχίαν. χαί έπιιδή σϋμπασα ή l«pi Σιναιτιχή άδιλφότη έτ. ήδη ὁλόχλ'ρον οὐχ έπαύσατο γράφουσα πρδ ήμά προσχλαιαμένη, Γνα λάρωμιν οίχτον πρδ τά δ(:νά τη , διά τούτο χαί ήμιϊ; γράφοντ« πρδ τήν αύτοϋ παναγιότητα, Siv έλιίψαμιν τού νά έπιχαλισθώμιν τήν σύντονον πρισοχήν αὐτή πρδ τά παράτονα υμών, βητώ; λέγοντι ὁτι Siv είναι δνατόν νά ψιϋδω-τα: οί πολλοί χαί νά άληθαέη δ αί . ΤαΟτα χαί άλλα παραπλήσια γράφομίν π;δ τήν αυτού παναγιότητα. Γμ<Ε Si 8πω παρά θιού φωτισθήτκ, πράξατι τδ συμφιρώτιρον iv φρονήσιι χαί τάξ«ι. Έρχιτα: χα! δ άρχιμανδρίτη τοϋ οίκουμινιχού θρόνου, ίνα έξιτάση τά τού Αλ(ξανδρινού χα! τά ὑμέττρα· λοιπόν τάξι; χα: φρόνησι . Ταϋτα μέν έπί τοσοϋτον ιί άπίντησιν ή Si τού θτού χάρι χα! τό άπιιρον έλιο , χα! τά λοιπά.

Έν Τιροσολύμοι 1867, μαρτίου 22.

28.

SINAITARUM RELATIO AD PATRIARCHAM HIEROSOLYMITANUM 1867 martii 27.

Μαχχριώτατι, θιιότχτι, παναγιώτατι πατριάρχα τή άγια πόλιω Τίρουσα/.ήμ χα! πάση Παλαιστίνη , προσχνητέ ήμίν πάτιρ χα! ἴἴ-σποτα, χόρια χόρια Κύριλλα, τήν χαριτόβρυτον χαί άγίαν τή ὑματέρα «Ήιοτάτη μακαριότητα δ(ξιάν πανυλαβώ χατασπαζόμαθα.

Ή ίαρά σύναξι τών πατέρων τή βασιλιχή τοϋ άγιου καί διοβαδίστου όρου Σινά μονή , σταρουμένη μέχρι τή ὡρα πατρικού τή ὑματέρα θαιοτάτη μακαριότητο γράμματο άπαντηιιχού πρδ τά προλαβούσα αὐτή έπιστολά , αὐσαράστω καί αὐθι έμφανίζαται ένώπιον τοϋ πατρδ χαί προστάτου αὐτή , Ινα άναγγαίλη τά χαθ' ήμά , λαβόντα τήν φάσιν λίαν σπουδαίαν.

Επιστολή πατριαρχική χαί συνοδική Ιναγχο έκ βασιλαυούση ληφθαίσα χαί ή άντίγραφον άπαράλλακτον έγχλίίαται ώδα έξέπληξαν άληθώ χαί (ί τήν μαγίστην τών άδημονιών ήγαγα τοϋ πατέρα · έν αὐτή, ώ (ί ή βασ-.λιχή καί άνκξάρτητο τ.Ο Σινί μονή ήν καταγώγιόν τι τφ πατριαρχική θρόνφ Κωνσταντινουπόλιω ὑπαγόμανον, καταγώγιόν άν(υ προνομίων, έμφαίναται, δτι ή μσγάλη τ-.Ο Χριστοϋ έκκλησία δίκην κυριάρχου διατάτται, άπαιλιί, καί ὑπδ τδ πρόσχημα μαρ'μνη έχκλησιαστική χωρ(ί (ί άθέτησιν τών γ(ραρών προνομίων τή βασιλική ταύτη μονή καί τοίς άποστολικοΟ τών Ίαροσολύμων θρόνου, οὐ ὁ πατά καιρόν μακαριότατο χαί παναγιώτηο πατριάρχη βλάβην τυχόν τών δικαιωμάτων τ« χα! κρονομίων τή («ρά χα! σα^ασμία «ώτοχρατορική μονή τοΟ θτοβαδίστου όρου Σινί χαί τή ίαρά ΣυναΓτιχή άδάλφότητο - άλλ' έ-.ιιδή χαί Siv ήχούσατα, χραιάζιτα: ήδη άπδ μέρου ὑμών μαγάλη προσοχή χαί φρόνησι , έχόντων πάντοτι ὑπ' βψιν, δτι δ άγιώτατυ τών Ιτροσολύμβν θρόνο χέχτηται μόνο τδ προνόμιον τοΟ δικάζαιν τά διαφορά τή Upî; Σιναιτιχή άδίλφίτητο χαί τοΟ άρχκπισχόπου αὐτή χαί ούχ! βιβαίω ή μ«γάλη τοϋ. Χριστού έκκλησία. Έπί τή ράακ ταύτή έγράφομιν άλλοτ» πρό υμά χαί πρδ τδν άγιον Σιναίου, Ινα μιταβή ένταϋθα χα: άπδ κοινοϋ έξ(τάσωμ(ν τά aîr.a, έφ' ών στηρίζονται τά παράπονα έχατέρων τών μορών, χαί δώμιν τδ δίκαιον *aί* άνήχοι. Έπί τή βάσ«: ταύ-η ίσπιύσαμιν τέλο πάντων τή παραλθούση έ,ιδομάδι, Ινα πρδ τδν νέον οίχουμονιχδν πατριάρχην διιυθύνωμιν μακράν πιρί τών καθ' ὑμά σκανδάλων έχθτσιν, έν ή απλώ μόνον άφηγούμί^α τά συμβάντα ἲm ifi'ffί μέχρι τέλου , χαί άξ.ούμιν χατά συνέπιιαν τήν αὐτοϋ παναγιότητα, Ινα μηδέν αὐτοθιλήτω; ένιργήση ἰντj τή ὑμιτέρα ιίδήσιω;· έβιάσθημιν Si νά πράξωμιν τούτο, ίιρ«ιδή έμάθομιν Sr. ήτοιμάζιτί νά άποστ«ίλητ(τήν π«ρ! ή; (ίπομιν ά,ωθι έξαρχίαν. χαί έπιιδή σϋμπασα ή l«pi Σιναιτιχή άδιλφότη έτ. ήδη ὁλόχλ'ρον οὐχ έπαύσατο γράφουσα πρδ ήμά προσχλαιαμένη, Γνα λάρωμιν οίχτον πρδ τά δ(:νά τη , διά τούτο χαί ήμιϊ; γράφοντ« πρδ τήν αὐτοϋ παναγιότητα, Siv έλιίψαμιν τού νά έπιχαλισθώμιν τήν σύντονον πρισοχήν αὐτή πρδ τά παράτονα υμών, βητώ; λέγοντι ὁτι Siv είναι δνατόν νά ψιϋδω-τα: οί πολλοί χαί νά άληθαέη δ αί . ΤαΟτα χαί άλλα παραπλήσια γράφομίν π;δ τήν αυτού παναγιότητα. Γμ<Ε Si 8πω παρά θιού φωτισθήτκ, πράξατι τδ συμφιρώτιρον iv φρονήσιι χαί τάξ«ι. Έρχιτα: χα! δ άρχιμανδρίτη τοϋ οίκουμινιχού θρόνου, ίνα έξιτάση τά τού Αλ(ξανδρινού χα! τά ὑμέττρα· λοιπόν τάξι; χα: φρόνησι . Ταϋτα μέν έπί τοσοϋτον ιί άπίντησιν ή Si τού θτού χάρι χα! τό άπιιρον έλιο , χα! τά λοιπά.

Έν Τιροσολύμοι 1867, μαρτίου 22.

28.

SINAITARUM RELATIO AD PATRIARCHAM HIEROSOLYMITANUM 1867 martii 27.

Μαχχριώτατι, θιιότχτι, παναγιώτατι πατριάρχα τή άγια πόλιω Τίρουσα/.ήμ χα! πάση Παλαιστίνη , προσχνητέ ήμίν πάτιρ χα! ἴἴ-σποτα, χόρια χόρια Κύριλλα, τήν χαριτόβρυτον χαί άγίαν τή ὑματέρα «Ήιοτάτη μακαριότητα δ(ξιάν πανυλαβώ χατασπαζόμαθα.

Ή ίαρά σύναξι τών πατέρων τή βασιλιχή τοϋ άγιου καί διοβαδίστου όρου Σινά μονή , σταρουμένη μέχρι τή ὡρα πατρικού τή ὑματέρα θαιοτάτη μακαριότητο γράμματο άπαντηιιχού πρδ τά προλαβούσα αὐτή έπιστολά , αὐσαράστω καί αὐθι έμφανίζαται ένώπιον τοϋ πατρδ χαί προστάτου αὐτή , Ινα άναγγαίλη τά χαθ' ήμά , λαβόντα τήν φάσιν λίαν σπουδαίαν.

Επιστολή πατριαρχική χαί συνοδική Ιναγχο έκ βασιλαυούση ληφθαίσα χαί ή άντίγραφον άπαράλλακτον έγχλίίαται ώδα έξέπληξαν άληθώ χαί (ί τήν μαγίστην τών άδημονιών ήγαγα τοϋ πατέρα · έν αὐτή, ώ (ί ή βασ-.λιχή καί άνκξάρτητο τ.Ο Σινί μονή ήν καταγώγιόν τι τφ πατριαρχική θρόνφ Κωνσταντινουπόλιω ὑπαγόμανον, καταγώγιόν άν(υ προνομίων, έμφαίναται, δτι ή μσγάλη τ-.Ο Χριστοϋ έκκλησία δίκην κυριάρχου διατάτται, άπαιλιί, καί ὑπδ τδ πρόσχημα μαρ'μνη έχκλησιαστική χωρ(ί (ί άθέτησιν τών γ(ραρών προνομίων τή βασιλική ταύτη μονή καί τοίς άποστολικοΟ τών Ίαροσολύμων θρόνου, οὐ ὁ πατά καιρόν μακαριότατο χαί παναγιώτηο πατριάρχη τέταχται *Ί* νόμιμο θρησχαυτιχδ προστάτη καί διχαστή τοϋ άγιου χαί θ-αββαδισίου όρου Σινά χατά τά αρχαία διατυπώσαι χαί τά άπαράγράτα δικαιώματα, τά έν τοσοϋτοι πατριαρχικοί; χα! συνοδιχοί άιγιλλίοι φτρόμινα- έν αὐτή διατάσσιι τήν έντδ δύο μηνών (ί βασιλιύουσαν άποστολήν έξάρχων, Ινα, λέγ(ι, παρ(υρ(θώσιν (ί δίκην ! αυτόκλητον Si τδ οίχουμινιάδν πατριαρχ(ίον συγχροτ.ίται (ί βιχαστήριον μιταξύ τών πατέρων χαί τοϋ πρώην άγίου Σιναίου.

Τήν έπιστολήν ταύτην, ώ (ιχό , έδιξάμιθα ματ' άπορ ο , άναλογιζόμινοι πώ άρα ή μτγάλη τοϋ Χριστού έκκλησία, καί π(ρ έν γνώσι τών προνομίων καί δικαιωμάτων, τών σχέσκων τών μιτά τοϋ άποστολικοΟ χα! πατριαρχικοϋ θρόνου τών 'Icp-.σολύμων χαί τή αὐτοχρατοριχή; τού Σινά μονή , πώ , έν ỹ ήμκι< άπλώ άνηγγκίλαμιν κατά καθήκον τά ήμίχ διβογμένα χαί παπραγμένα δνάμιι βασιλικών, σουλτανιχών, πατριαρχικών χαί συνοδικών προνομίων, πώ ήδύνατο άθίτούσα τοσούτον γιαρά δικαιώματα αὐτόχλητο διχαστή γινέσθαι χαί συνοδικήν άπόφασιν οὐδέν άληθώ τδ κύρο Ιχουσαν έξινσγχιίν; Κατινοήσαμιν μέντοι παραυτίχα τδ τή παριστάσιω χρίσιμον. Κατ(νοήσαμιν, δτι ή μαγάλη τοϋ Χριστού έκκλησία κατ' (ισήγησιν τού τέω άρχκπισχόπου Κυρίλλου, τού καιρού δραξαμένη, ήβουλήθη παριδίν τά προνόμια τή γκραρά ταύτη βασιλική μονή , τήν μονήν ὑπδ τδν πατριαρχικόν τή Κωνσταντινουπόλκω θρόνον ὑπαγαγιίν χαί πάν δικαίωμα τοϋ μαχαριωτάιου Ίιροσολύ-

μων έπί W τού Αρχιεπισκόπου καί τή μονή m u »· Λ «Αβάστου καί κρωηυνητή ήμΤν μακαριότητα τέκνα
οτρέψαι. Ένεκα νεΐτων Amtvwv κηβόμενοι ii τν- «MA πναΰμα έλάχιστα κεϊί δκοαλινή.
μαλροO Αδάμαντο τή» προνομίων τή Αδεσπότου,
Αδουλώτου, Αν«ξαρτήτου καί αύτονόμου βάοιλτχή τή * _ Έν τφ μ «Α KAραν ΣιναΤττκφ τή ΤΧουβανία
δα μονή; χα! τ*ν τοO χατριαρχιχοO x«d Ακοστολιχοδ χαδιδρόματι, 87 μμρτϊβν ,αωξξ·.
τέδν Ι«ροσολύμ«·ν Αρίνου δικαιωμάτων, μ*τΑ τή
δπΑρξιω έκαίνη συνβαδάμέναν, ήναγχΑσδημαν πρδ
τή μαγάλην τοϋ Χρισήϋ έχχλησίαν έντόνω; χαί
Αξιοπρ«Γ.Α ΑπαντήοΑι, χαταδαιχνύοντα τδ λάδο αύ-
τή δπ«ρ δίβπρά ατο Αναμιχόαισα καί διατΑττουσα
μονί,ν. ήτι τέτακται αυτόνομο , χα! Αρνούμανοι τήν
έχτέλισιν πΑση διαταγή αύτή , Αν μή έχΧηγΑζ Απδ
τή; ύμ»-έρ»κ δκιοτέτη μαχαριότητο , ήτι ίστΙν ό
ρυσικδ Ικχλητο διχαστή μκταξύ τΑν. πατέρων καί
τοϋ Αρχκπισχόπου, ύπδ τήν δικαιοδοσίαν τή ύματέρα -
«κιοτάτη; μαχαριότητο έπαγομένου τούτου, τή μονή
αύτονόμου χα! Αδοϋλωτου διατκλοϋση . Καλ ύμαν βά
συνάμα τδν τέα* Αρχιεπίσκοπον χύρ Κυρίλλον, «!
βούλιται διχασΜ,ναι, «ί Τιροσόλυμα χατιλΚιίν. Τή *Β «τούΑ; τΑ β* καί παραδούναι τφ Αποστχλλομένφ έξ-
πρδ τήν μαγΑλην έχχλησίαν Άκαντήσιω Αντίγραρον Αρχψ Ζαχαρίμ, δττ σήμΟρον δρυτέραν πιρί τήν ·ρίτην
Απαράλλακτου έγχλιίομαν <δδ«, πιποιδότι δτι ή ύμα- Αρον ματδ μασημ^ρίαν Αξιωματικό τι τή τοϋ Kofpou
τέρα «ιιοτΑτν, μαχαριότη έπιβοχιμΑσ» τήν πορ«ίαν Αστυνομία , κατΑ βταταγήν Ανωτόραν «ίσαλθών έν
ήμ&ν καί τά γιγραμμένα. Τζουβανίφ, προσκκΑλισ· τόν τ« δίκαιον καί τοϋ
γτροντοτέρου καί σν ροντστέρου , ώ ΙλιγΧ, τβν
Έν τοιαύτη π«ρικτώσ<ι, μακαριώτκτχ πΑτ«ρ χα! πατέρων, Ινα Αχολου*ήο«»σιν αύτδν «ί τήν ζαπτίαν
δέσποτα, ή Αρωγή τή ύμιτέρα ΒιιοτΑτη μαχαριό- (Αστυνομίαν), διότι ό ζαπτ.ί πασσΑ έμαλλι νά τοΐ
τητο δέον νά ήναι Αποτ«λ«σματιχή· ούδσμΑ πρέπ«ι λαλήση σπουδαιέ τινα- πραγμαρχΑ; βέ έ διχαίο
νά έγααταλ«ιρ·Ασι τά έχατέρωΒιν δικαιώματα, ή μ«τΑ τοϋ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροχίβου αύ*ωρ«ί
Αξιοπρέπκια, χα! οί ξένοι νά «ισπηϊί/αωσιν «ί όρια ματέβησαν έχ«Γ δ δέ χασσ* Ιλ«ξ«ν αύτοί τΑ^ξ- δτι
Αλλδτρια, «ί . ούδέν λογιζόμ*νοι ταύτα. Ή δμχτέρα δ Αρχιεπίσκοπο Σιναίου Ιρχ«ται «ί ΚΑίρον, δτι κατά
»«ιοτΑτη μαχαριότη Αιαίαβέτω τοίνυν τήν προστασίαν διαταγήν Ανωτέρμν πρέπ·ι έν ήσυχ'μ καί ίν«ω Αντι-
χα! τοϋ δικαίου ήμών, τή Αξιοπριπκία χαί τών δι- στέσ«ω νά τδν Αφήσωμιν νά «ισέλύη έν τή Τζου-
καιωμάτων τοϋ Αποστολιχοϋ αύτή θρόνου, ΑπΑντων ρανίμ, καί τά καραπλήσια Τδ πιριστατικδν τούτο
Ασυστ^λω χαταπατουμένων. ΚαλκσΑτω τδν τέω λίαν έξέπίηξιν ήμά τού; δούλου τή ίΗιοτέτη σου
ήγούμίνον άρχκπίσχοκον Κύριλλον, !ν^ι χατέλθη «ι μαχαριότητο · έσχέφι<ημ«ν τδ πράγμα Ινθτν χαί έ·δίν,
τήν Αγίαν πόλιν Ιιρουσαλήμ χαί βιχασθή ένώπιον ά νιναίου ^κόβοιχ ών δύναταΑνά χατίλθη καί
αύτή , ώ τού υδιχ-.ύ καί νομίμου βιΤαστοΟ· τιμώ-
ρησΑτω τούτον, ού τήν Ανοσίαν διαγωγήν πολλΑχι c χαχαλάρη πΑλιν τήν Αρχήν έν χψσί, χαί χαιριω
καί ή>«γξε. Ώοώτο δέ γενέσθω ίντΐ. ώριομέθηκαιμά * συμβουλ«υθέντ« μίντοι πολλού τόν
8«σμία , ήτ δέον νά μή ήναι μακρά- καί ήμεί; φρονίμων Ανδρών, καί μάλιστΑ τινο^ τών έν τή κυ,'αρ-
δ' ισμέν έτοιμοι ύπάκοΰσαι «ί τήν πατρικήν ιή ύμε- νή;«ι ισχυόντων. ο!τιν« τδ πΑν ο!δχσιν ώ πρδ τήν
τέρα θειοτάτη . μακαριότητα πρόσκλησιν, κηρύτ- ήμχτέραν ύπίΰτσιν χαί δτι ή ΰμιτέρα ίΗιο-άτη μαχα-
τομ«ν μέν τοι Μά τοϋ έκιρημοτέρου τρόπου, ότι ίμ- ριότη δ μόνο νόμιμο διχαστή , ελάβομ«ν τήν άπάν-
μένομιν Ακράδαντοι έχΤτών·ληφθίισών ,ήμών Απο- τησιν, δτι ή ύμιτέρα ΙΗιοτΑτη μαχαριότη δέον τδ
φάσιων. τάχιστον γράψαι ττρδ τδν ύψηλότατον Αντιβασιλέα
τή Αίγύπτου, δτι δ Αρχκπίσχοπο Σιναίου υπόδικο
Μαχαριώτατε χαί θιιότατε κΑτερ χαί δέσποτα, ό ένώπιον αύτή χα! δτι ούδαμ& πρέπ«ι ή χυρέρνησι;
καιρό ΑφίΜτο, δέν. μίν«ι ή ltd τή ύμετίρα θεο- ή νΑ τδν διχθή ή νΑ τδν έποστηρίξή μέχρι τή; τ«-
τάτη μαχαριότητο ^ !να δώση τδν τελβυταίον Απο- Αξιοπρέ-«χS,χ^ι^ ί'«ίκον δ' ήμίν "δτι" τούτο «ίναι τδ
τ*λ«σματιχδν. χτύπον χαί διάσωση χαί τήν
πειαν τοϋ ύπ' αύτή ιύχλεώ ίθυνομένου θρόνου χαί μόνον σωστικόν, καθότι ή χυβέρνησι Αριστα οίδ«ν,
τήν βασιλικήν τούτην μονήν τήν χ«Ιρ< (χέτιδα δτι δ μόνο .δικαιούχο έπί τοϋ Σινί ή ύμ»τέρα θειο-
ηινούάαν. Έκάχουσον ούν, προσχυνητέ πάτερ χαί ιΑτη μαχαριότη καί περί πολλοϋ ποιήσεται τά γρα-
δέσποτα, χλ«ινέ έν («ρΑρχαι («ρΑρχα, χ«Ιρα βδη- φόμενα ύπδ τή ύμετέρα βειοτΑτη μακαριότητα .
θεία Αποτελισματική διδαύ , ήτι Αληθώ καί πρέ-
κι; Αν τοιαύτη· άρμοδίρ παρτστΑόο νά δοθή τδ τα- Σπ«ύσατ« τοίνυν, μαχαριώτατ« χαί ΑΙιότατι πάτ«ρ
χύτερου. χαί δέσποτα, γράψατε τφ ύψηλφ ,βντιβασιλ»! τά
ρβηθέντα χαί β τ^ Αλλο Αν τή .δψηλή*αύτή συνέσω
Ζήθι, μαχαριώτατε καί θειότατε δέσποτα, έπί μή- δτι τούτο'δέλιι έπ:φέρει
χιοτον πρδ τιμήν χαί καύχημα τοϋ Ιχνου χαί τή τήν μεγίστην έντύπωσιν χαί Αναχαιτίσει πΑν χΰλυμα..
έχχλησία , έν τφ στερ«ώματι ίν ή ύμετέρα θειοτάτη
μαχαριότη λέμΜΐ Α φαεινότερο; καί λαμκρότχρο; Τή ύμ»τέρα θτιοτΑτη χαί προσκυνητή μακαριότητα τέχνον χατΑ πνεύμα καί δούλο ύποχλινέστατο ,
Αστήρ. διχαίο Αρχιμανδρίτη Κύριλλο ΣιναΝη χαί ή σύν-
αξι τών πατέρετν.
11«ριμένοντ* Ανυπομδν·»; τήν Ακστύασματιχήν αύ-
τή ΑπΑντησιν καί έκτ»δ«χόμ«νο< τΑ Αγία αύτή Αύθημερόν. -4s
«ύχά Καί «ύλογία , διαττλούμ· τή ύμιτέρά παν-

39.

ΠΡΕΜ KIDKM .*

(T. t S.)

Μαχαριώτατ». θηότατ*. παναγιώτατ» κατριάρχα τή Αγία . πόλ«ω Ι«ρουσαλήμ καί χάση Παλαιστίνη , προσχυνητέ ήμίν πάτ«ρ x«d CAO- πάτα, χύρι» χύρι« Κύριλλ*, τήν χαριτόβρυτον καί σ«βασμί«ν τή ύμάτέρα Η«οτΑ- . ί«ρά τή δα σννάξω «έ «ήν Αγίαν πΑλιν Ι«ρ«>σα-

. τη μαχαριότητο δίξιάν παν«υλαβώ χατα-σπαζόμ«θα.

Ό έπιρέρων τήν παρούσαν ήμών σεν τή έγχλιίστω , ώωώτατο πρωτοσύγΜλλο χύρ Ζαχαρία , μέλο γνή-
σιον τή Σινα ττκή Αδαλρότητο , πέμποται ύπδ τή

8YNOW TUM HIEROSOLYMITANAE TUM 8INAITICAR. 18M-1888

λήρ, tv· χροσαγAγη xai ήμοψ«ρ-··* τή δμ*τέρφ ·«* οέτή μβχήρώτήα, **if** αλανφ ήμήν χροστέτφ aai ■ὲχργέτη, τA ὐχαβλινὴ οαβAορατα Axdvwv ήμ·», Αγχαρίση βύτοαροαΨiM τA AχισηλA τA β« aal λαλήση τὴ ὁρατέρφ BήοτAτη ρκχαριότητι t* τοὺ σίναγγο τδν βοέν τήν ΣινιΤαχAν χραγρAτααν, τA (Bia , ὑφ' Αν ή A8«λφάτη Αρχνέπχι, Αξαιτήσηταα *Sὶ* AaA μέρου τὴ βασιλική τοὺ 2ινδ μονὴ τήν προστασίαν xai χρατιαAν τή ὑμ«τAρ«; χανσήΐAστου μαχαριότητο Αντίλήψιν Md ἐρήγήν. Τὸν f^Hvw οὺν χρ«τ»σὺγχιλλον τὼρ Zαχαρίαν tx«wiop«v, μαχαριήτη* Md καναγύτατι κAτχρ χαὶ δέσποτα, 8Αχ»ητ« «ὲμανὴ xai «ὐνοτχὴ A Αντικρὸσννχον γὴ βασιλική τοὺ Σινβ μονή . 'Η δὰ ὐρχτέρα μαχαριὸτη AξιασAτ» «ἐσαχοὺσαι aal τήν ὐκ' αὐτοὺ AχφρασΒησορέννν δ«ήσ«·ν. αἰττνα «toi μ : δτήαο AαAση τή ΐινβΓτιχή M«λφάτητο . aol <6τ» A ἐβηγία *» τὴ <4Ά1 αὐτὴ «mΐ» «ψ6 BidMMtv τή γιρχρA , κλὴν xawτρυχορένφ τούτη μονή .

Τοὺτα μέν. TA U (τη αὐτή «Ιησαν Βοὲδαν ·« κλMστα, ὐγιανA aal κανιοφρδσυνα ορὸ τιμὴν xai χαὐχηρα τοὺ Ονου aai τὴ ἐχχλησία .

AMχBχχέρανοι τA Αγία αὐτὴ «ὐχδ aai «ὐAσγία Αατιλοΰρ«ν τὴ flp«τέρα κανσιβAστου aal προσκυνητή ήρΓν μακαριότητα τίχνα χατA κν«ύμα ὐ^λινή χαὶ MιBήνια.

Ἐν τφ χατA KAτρον ΣινχΓτιχφ τή Τζονβανια χαβιΒρὺματι, 37 μρρτίου 1867

iSifaUaahw «oodooi *tuiterifHten.*

SO.

PATRIARCHA HIEROSOLYMITANUS MONACHIS 8INAIT18

1867 aprilis 6.

MtrA τὴν **ipiwav** τή χολυτὺχτου ήρὶν ὐγι«ἔα * σα , σχὶὺβοριν «ἰδοκοιήσαι τή ὑμὴν δσιὺτητι, βτι χαχγένιτο αἰσἰο τή 3 τοὺ ἰσταρένου β Αρὶττρο 4χ«σταλμένο , ὁσιάτατο τοὺ !«.o0 ὑμὴν μοναστηριού «ρντοσύγχιλλο χὲρ Zαχαρία , χα! μέραν Αν«χ«(ριστν **fetv** τὴν Αχὸ τοὺ λήξαντο ὑματέραν κρδ ήμA; ἐκιστολὴν ρττA τὴν Ακισυνακτορέννον ΑντιγρAφοπ τή **n** Αιτ.στὸλή ορὸ ὑρὶ τοΟ καναγιατAτου οΙχουμ«νιχού κχτριίρχου aal τὴ ὑμιτέρα Αμα κρδ τὴν Αχινού χαναγιότητα Ακαντήοηο . ΉμK 8A τούτα κAγτα Ακισταμένα Βι*ξ«λΒόντ« χ«τ·8ομ«ν τA Αν «ὠτοί , χχὶ Αρὴσ»ημ«ν Aid tot; «ὐχγγτλία τή; Μρ»σκοεβAστου ήρὶν <η·χί« σα . ΕΤδομ«ν ΒA aal τὴν χρA τὴν αὐτοΟ σχΙασμιβτAιην «αναιβτητα AχAντητιν Αρ&ν βασιζορAνην «ί κατριαρχιχA σιγίλλια- AκAχκται ήβη νὰ !B«νρ«ν, τί βέλχι Ακχντήια κρβ, ὐρA xai χρὰ τὴν ήμAν ρ«τριότητ« ἡ αὐτοA χαναγιότη , 4α«ι* Βή, ἡ γνχνστὸν, xst ήρ«1 ·ΐ χλΑτο τA χα»'ὐρA Ασχέτω AγμAψαρχν. Ἐν τοσούτφ Αλ4βομ·ν ΑνταΟΐα αὐΒημ«ρδν τA Αχὸ **38** τοὺ λήξαντο «ρὸ ήρA ὐρέάρον τηλιγρέφημα, aai (IBoptv' τA À" αὐτοὺ ορὸ ήμA «ἰδοχοιούμχν·· βὶν ἐσχτὺσβμτν βμ» ἠρτὶ «Αβά «< AκAντήβιν, βιβτι, aarA τA aaA' ήρA Αχ β·» σιλιυούσή κληρορβρίβ , ὁ Αγιο **Sivoiou** βὶν Αχρβχβτ· βίβλου νA Αν«χ«ιρήσή ἰvxtAxv κροα«χA . Ἐτήλιγρ·» ρήσ·ρ«ν λαΐκόν »?A ὁρA κροχβῖ τὴ S τοΟ (στ·ρένου, Αρ' οδ τέλο , κAνηχν ««ριγAνττο Αν τή Αγ<ρ κόλκ aal A ὁσιώτχπο «ρχντοσνγMλλο χὲρ Zοχβρίβ χ«ἰ ἠχούσαμχν aai aap' «ὺtoO 6ιA ζιόση τA βέοντχι. Σήριρον «Αλιν γρΑρορ«ν Αν τή Ααχχχλοισ^ρ 4«Αρ ὁρΑν aai «ρA τήν ·βτβββι «ββστήν Αντψασιλιΐβν, aal Αστχ» d; Μβήσιν 6ρΑν· τήν Αχιστολὴν τοὺτην 84>οτ« ρροντίστι νA Αγχχιρίσηττ βι' Αγχρίτον Αδχἰφλν κρA τήν ■ΑτοΟ ὑψηλβτητ·, ΑχρρAζονα χ«; βιA ζήση ρρά «ὺτήν τοὺ Αγχρρβίοσ ήρβν χβ ρτησμοϋ . ΤβΑτβ ρΑν Αχ! τοσολτον βἔ AxdvMgotv. ἡ 6A τοΟ 8«Α χΑρτ «Γη, **xai** τA λοικA.

Ἐν Τιρουαλήρ, 1867 Ακριλίου Β.

OREGORII'8 CONSTANTINOPOLITANI'8 CYRILLO HIEROSOLYMITANO

1861 ftprilis 1K.

Maxap wTJitt μλI ἀγιώτβτ* «βψιβίρχ* τὸν

M<:A χββον Χορισέμινοι τA στβΑσμια Αδχλριχ A αὐτὴ γρέρρατα, αχσημικνμίνα τή ι* τ»θ ιτχριχχιύσαντχ ραρτίον μηνά , καὶ Αξ αὐτὴν «ὐαγγιλιαβέντι τA αἰσια τή χιρισχουΒAστου ήμὶν ἐναβή αὐτὴ ὐγτ'α (ιχχρὴσβημχν, «ὐξέμχνοι τψ **xuply tva** ταϋτ» χαρὶζητα; αὐτή, ΑΒιέχτβτον μέχρι γὴροΚ ρ«*υτψ»Ου χα! λιχαροΟ ριτA **xdvnvv** τ«ν Αρ«:βν **xai aenjpw**Ββν αἰτημἰτβν. Ἀχ«δ«ξάμ·»α 8A λ αν χχριχαρA τA *Ανδ«ἰξτι τή κρδ ήμA, ρ λαΒAλφον χα! Αχραιφανού αὐτὴ ΑγΑχή , ἡ χολλA χα! Αλλα χατA Χαιρου τ«χμήρια Ιχοντ τ ινδαλλδμινα τή μνήμη ήμΑν, «ί Αμοιβαίαν **Adxou** xai ήμA χαροτρὲνβ βνγνὼμονα διΑiΗσν. TA γι μὴν ΑνA χ«!ρα ΑΒιλφιχA αὐτὴ χολλῳ τψ μέτρφ Αχίνηστ τὸ αὐγννγμον τὴ χαρδία ήμὴν κρδ τὴν σ«βασ,ιίρν αὐτὴ ΑγΑχην. οὐχ βτι 8Γ * ΑχφρAσανν φιλοχΑλανν Ακοδὶδαι ήμὶν Α 8λα» σταροὺρα»α προσόντα (τούτο γAρ παρ στησι μΑλλον τὸ φιλΑραίον τή ψυχὴ αὐτὴ). Αλλ' δτι ζέοντι κὸβφ χα! ζήλφ Αν»Αρῖφ χαὶ αήχβι! Ασπασαν, Αμα τή τηλαγραφιχὴ Αγγιλίφ τή Ακανὸδου ήμὴν « τδν Αγιάτατον οιχονμανιχὸν Βρόνον, αὐχΑ χαὶ Βχήααι Αναχέμφαι τφ χυρ(<l> Ι^ιήν Αχ' αϊτοὺ τοὺ παναγίου **xai** ζκοδδχου αὐτοὺ τίφον χα! τοὺ φριχτοὺ ΓολγοΒέ, δχαα; χοβη^«τήση **xai** Ανισχὺση ήμὶ «ί τδ χολὺμοχΒον τούιο στΑδιον χρδ; δὸξαν τή Αγία αὐτοὺ Αχχλήσία **xai** ' σαστήριον ποιμαντοριαν τὴν λογικὴν αὐτοὺ χροβΑταννν. Εὐχαριστούντχ τοίνυν ἀήδ χαρδία τή σαβασμίφ αὐτή μαχαριβτητι. Αξαιταὺρ**· χα! τοὺ λοιχολ Τήν ΑνΑταατο τήν χὺχρὺσίΑχτβν αὐτὴ χρὸ χὺριον Βιήαηνν Md τὴν Αβχλφιχήν «ὐχήν. βκχν δννηβήρτν αἰ τέλο Β«χαιήσαι χα! τή Βτο^ιλοΟ αυτὴ ψυχὴ **xai** ριλαΒΑλρου Αγέχη τA Αρέσνι , χα»' ήν οὐ λ«!ψορ«ν χατ» βαλ«!ν 8ση δὺναμι κροσχΑΒχιαν. Ταντοχράνβ

8ί' ὼν ἡ χ«ρ<κδ»ητο ὑμὶν ὑμχτέρα μαχχριὸτη Αρη» γουμένη Αν χατκΒὺνρ ψυχὴ τA Ακὸ τίνο ρ«4αξὺ τήν Σ.ναΤτήν χατίρ·» **xai** τοὺ ί«ρ·τέττυ ΑρχκχισΑψκοα αὐτάν, <» **pi**-χοτ' ὠφτλ«. συρβαίνοντα λνχηρέ τ« Αρα **xai** Ατ{μομφ«κΑχιχαλχίται Αβολφιχ A φχaΙ τὸν ήρέτνρον ζήλον χρδ τὴν »τραχτίαν τοὺ χαφλέζοντα χα«οΟ, σοιτηρίαν τα χα! ιβστΑΐΗιαν τοὺ ιαρσΟ Ιχαίνου σχηνὺματο . Τὴν λυκηρΑν χα! σιανδα'ώβη Βιένιξιν, τὴν Αφ' ἰχανοΟ ήδη χρόνου μιταξὺ τοΟ Αρχισχισχόαου Σιναίου χα! τή ΣιναΙτιχή Αδτλφβτητο ἰυστυχΑ Βιατρὶχονσαν, χα! χρὸαρον ρΑν χατA τήν ffTjxov ήρΑν διατριὶήν Αχοϋονκ Αβλιβόρχ*·, χαΐ ήβη ΒΑ οβτιο ΑχισΑρΜν **xai** λχχτομχρA Α{ιστορουμΑνη ιιχΑ τή ὐμττίρα χφασμίβ .μαχαριὸτητο μΑχρι Βαχρὺνν ΟjνrxίνTjaxν ήμὶ , χατA χαΛήχον ι«ρὸν **Mpl** χαλλοΑ χοιουρέ·ου **xai** χΑντχνν ρΑν τΛν 8» »ν σχι,νβμΑτβν, *ἰἰἔ»ἰ* 81 τοΟ ἰχρσΟ τούτον οχβέσματο , τήν «ἰρήνην χα! ιϋστΑΒτιαν. Ἐρ' φ χχΓ ἰχαντΑντ; σκχλἰ'.μχν Αναχοινὼσασ»» αὐτζ 8 τι χα! <ί ἠρττίρχν γνΑσιν **xai** χρΑξιν ἡλ»« χ«ρ< τή σχουβαΐα; τούτη ὐχο-

Πρδ δύο περίπου tai τή πηστειρητεία προσιχομίοθησαν τή έχκψν,σίφ γράμματα τΑν « ta τφ ίερφ τούΣινά μονεκπηρίφ χδl ta xf τή Σουβά* νια πεϊτέρμν, κεριέχοντα **l «pncnata «tata, &' οὐ Απεχήρυττον τδν ίερώτεπβν Αρχκπίσχεπον Σιναίον «bp Κύριλλον, Ji' οὐ ta «taÿ «λείστου βσου καί βαφεί έκτιθιντβι λίγου , ««ί γνωστοποιοόντβ τήν tat' «tata γενομένην κεΛσιν τού *inytnetim»* Σινβίου, έξητοβντο xt(v συνδρομήν m! προστασίαν τή έχχλησία «ρδ Απαλλαγήν τή ίεμά «tata μονή tab τοιτύτου, Α έζωγράφιξον τήν ιερότητα «taoO, Αρχιεπισκόπου «ta τΑν. καί έδόοντο βπεε έεηβοθΑσιν έπισήμω τή ίερότητι αύτού ύπό τή έχκλησία τά πρδ; βύτόν έπιγεγραμμένα είβοποιητικά τή π«ύM· ««Ι Αποχηρύξεεκ αύτού γράμμεκα «tata. Ημεί έκανελβόντε θείφ έλέει ει τήν έχχλησιαστικήν διτίκησιν, ελάβομεν ύπ' όψιν καί τά είρημένα γρΑμματα τΑν ΣιναίτΑν πατίρεαν, Απερ Ανβγνβσθέντα σϋνοδιχέέ βεφείαν θλίψιν έκήνεγκον ήμίν τι καί τή περί ήμά Αγίφ συνόβφ, χ*1 έμέλλομεν άπαντήσαι τά είκότα ορό τού ιεεπέρα · άλλ' Αφ' ένδ μαθόντε; *παρὰ τΑν* περί ήμά ίερ·τΑτ·ν Αρχιερέων, Αγαπητώνέν Χριοτφ Αδελφών χ* συλλειτουργΑν, βτι ή ύμΐτέρά περιπόθητο ήμίν μαχαριότη έγραψαν ήδη πρό τόν προκείτοχον ήμΑν περί τοΟ Αντικειμένου τούτου, ζητούσα τήν σέμπραξιν αύτοϋ χρδ θιραπείαν τοϋ τρέχοντο τούτου χαχοΟ, συναποστέλλουσα άμα χα! τΑν Σιναιτών πατέρων Αναφοράν, βζέποντι; δέ άφ" έτέρου χαί τού πατέρα έξαιτουμένου χαί ήβη τήν συνδρομήν χαί προστασίαν τή έχκλησία , έβέησεν βχν έπιλαβώμεθ· τή ούσία αύιή τΑν πραγμάτων· χαί 8ή «σκεφάμενοι έπ' αύτΑν ώρίμω , περί μίν τή; Αλήθεια ή τού ψεύδου τών κατά τού ίερωτά^υ Σιναίου Αρχιεκισκόπου κατηγοριών τών Σιγαλών πατ/ρων, ούδέν, Α είχό , ta τΑν προτέρων έχιμεν είπείν γινώσχοντε βμω , βτι χατά τού θείου χαί (ορού κανόνα *Ε* έπίσχοχο ίν γένιι οϋ χρίνεται χαί χαταχρίνετπι εί μή ύπδ έκισχόπων τοϋ κλίματο , ει *I* Ανήκει, δικαίω καί όρ*Α συνιπεράναμεν, Ju ίρα χαί τδν άρχ!*κ(σ»οκον Σιναίου Α Ιπίσχοχον οϋ ϊύνανται χρίναι καί χαταχρίναι ο(χατίρτ τοϋ μοναστηριού, 1τ« 8ή ο(μέν τοϋ ύ«οβ»ρηχίτα τή ίιρωσύνη βαθμού χχρψαβλημίνοι, οί ίέ χαί μέχρι τοϋ μοναχικού τρψωίου μύνοο προχίψαντι · χατά συνέχχιαν τοίνυν χαί τύ «tpi xata aus τοϋ άρχιοχισχύκου Σιναίου χύρ Κυρίλλου χραχτιχ4ν τΑν ΣιναΙτΑν πατέρων taupov άηρηνέμαθα, ώ μήττ xanovixiv νομισθέν μήτ» àxî τή κανονική έχχλησιαστιχή; ίρχή τοϋ , άρχι«χισκ<5κου Χιναίου έχιχυρουμένη τήγ\όπδ τΑν ΣιναΙτΑν πατέρων έναργηθτίση χαύσιβΧ_«δτοϋ.

Τούτων οΰν ούτω διαγνωσθέντων σννο&χΑ , έγρέψαμχν πρ4; τού πατέρα τήν συνοδικήν τούτην σχέψιν ήμΑν, προ·ρέψαντ« «ύτού άμα, ίπω , Αγ« βούλονται, πέμψ*»1* *» «ροβώχου πιέση τή 48<λφ4τητο ,βάο ή tptt; πατέρα ta Αριαμένψ χρϋν* : έντιπαραστησομίνου μ<τά τή αύτοο ιορύτητο πρύ 4πέδ«ιξιν τή άληθτία τΑν χατηγοριΑν «ύτΑν, χαί tamxH τύ δίκαιον τέρμα τή λυχηρφ ταύτη καί χαταχρίτφ «tata βανέξ», προαχΜντο «ΐ τοβτο, καί βιύτι ένομίσαμαν, δτι οΦτά tarftxi ή δικαιοσύνη, χαί Β.ύτι καί ύ έήρο Σινβίου «apta βύμαρτύρατο χατ* τΑν κατ' «ύτοΟ χατηγοριΑν, έοοιμον έαυτόν λέγων ««ρέχοιν πρϋ έπολογίαν, καί total «al b«ip τή («ρύτητύ του ihmpopà έπχβύΛη τή έχχλησέρ ύρ ta·· νΑν τΑν ίν Τζουβανίρ πατέρων ύπογτγραμμένη. Μιχρύν μ«τά τήν έποσιολήν τή ήηστολή; ήμΑν τούτη έχομ σέμαθ· τ' ένωτέρω μνημονουΗντα γράμματα τή ύματέρα μαχαριύτητο , καί ίχέρημαν, *ta* αύμρ·ν« τή έδχλφιχή «ύτή έξιΑαιι «ίφέθί,βαν τά ύρ' ήμΑν πικραγμένα· άλλ' ούχ ΙφΑημαν χομισέμαιωι τά ta λύγρ ύμέτηρα γράμματα, χαί οί Xivattai ΑκαντΑντη *< τήν προσταλχίσαν αύτοί έχχλησιαστικήν ίπιστολήν μιτά θρασύτητο διατείνονται, βτι ή παρ' αλτΑν γτνομένη πρΑ^ι τή χαύσιω; τού («ρωτέτου έκισχόπου Σινβίου, μηδέν Αλλο δντο κυρίω κατ' αυτοϋ (ί μή ήγουμένου αύτΑν, Ιστι νόμιμο καί ίγχυρο , προβαλλόμενοι ύχέρ αύτή προνόμια χαί δικαιώματα τή iavíAv μονή , χαί διά τούτο ουδέ χέμκουσιν Αντιπροσώπου έπί τφ διχαοθήνβι' μιτά τή [«ρότ„το αύτού ta Κωνσταντινουπόλα. ι'Ημ«ί Απέχοντκ τοϋ έρτννήσαι χατά πόσον τά άπιρ προβάλλονται προνόμιά τή ίαυτΑν μονή δύνανται διχαιΑοαι τήν τοιαύτην xpefiv αύτΑν,· προαγόμχθα tva προβΑλωμχν αυτή τά ήμχτίρα άδιλριχά άξιώσκ , δπω τφ διχαιώματι, βηρ χίχιηται έπί τΑν διχφιρομένων, μχτέλθη πάν β τι tv τή βαΜμ αύτή ouviatt ήiΗλι νομίσ«ι κατάλληλον κρό χίρηνοποίησιν χαί όμόνοιαν αύτΑν, καί έλχίζομαν, βτι ούπ ιί μακράν «ύαγγινισθησίμεθα παρ' αύτή τύ τέλο τή λυπηράο σκανδαλώδου χαί έχιβλαβοστάτη ταύτη διαφορά , καί Jr. άποκατίστη έν τφ ί«ρφ τούτηι χαί σχ,ιασμίφ σχηνώματι ή έν Χριστή» χίρήνη καί ή όμόνοια καί τάξι . Έν τοιαΰτη ούν π<ποιθήσκι τυγχάνοντα , «ΰχαίρω καί τή παρούση; Αφορμή τΑν πανσέπτων ήμχρΑν τή *ε*οσμοχαρμοούνου Αναστάσιο τοϋ Υπανθρώπου σωτήρο ήμών Ιησού Χριστοϋ έπιλαμβανόμιθα, ίχω καθήκον έκπλν^ώοωμτν άγάπη καί Απδ ζ«ούση χαρδία τά συγχαρητηρίου προσρήσ»; ήμΑν τή ύματέρφ σιβασμίγ μακαριότητι προστνέγχωμιν φιλαδέλφω , Ανωθκν αύτή έξαιτούμανοι δπω <ίη έορτάζουσα ταύτα φαιδρΑ καί πανηγυ /ζουσα γηθοσύνω «ί πολλών έτών π«ριύδου έν ύγτίφ καί θυμηδίφ ψυχή . Είδυία J' δση ήμίν καθίστανται άγαλλιάσκω πρόξτνα τά πχ^ισπούδαστα αύτή γράμματα, μή διαλίίπη, άξιούμιν, έπιστέλλουσα ήμΓν συν*χΑ χαί δηλοποιούσα τήν «ύκταίαν ήμΓν Αγαθήν αύτή ύγτίαν, ή χαί τά σκβάσμια έτη ·ΐ«ν /θτόθπν δτι πλιίστα πανιύψυμσ χαί σωτηριωδέστατα.

Τή ύματέρα σιβασμία χαί πιρισπουδάστου ήμΓν μακαριότητα Αγαπητό έν Χριστφ άίιλγό χαί δ?,ω πρόθυμο

+ έ Κωνσταντινουπόλεω Γρηγόριο .
ν

,αωξζ· Απριλίου *Λ'*.

MONACHI 81NAITAE CYRILLO HIEROSOLYMITANO

1867 aprilio 97. A

(T.tï.)

, Μαχαριώτα^ε θτιύτατχ χαί Χκναγιώτπτε πατριάρχα τή Αγία πόλε·; 'Ιερουσαλήμ χαί χάση Παλαιστίνη , πανσέβαστε χαί προ·· χυνητέ ήμίν χάτερ χαί δέοποτα, κύριε κύριε ' Κύριλλε, τήν χαριτόβρυτον χαί σεβάσμιον τή ύμετέρα ίθειοτάτη μαχοριέτητο δεξιάν πανευλαβΑ κατασπαζόμεθ·.

Εχομίσατο ή ιερά, τών πατέρων σύνπξι εύσεβάστω Αμφοτέρά τά; ««τριχά τή ύμετέρα θειοτάτν, μαχαβιέτητο έπιστοΛ , τήν τι άπό κγ' λήξαντο mü τήν Από ' ίστομένου" διττήν δέ παρέσχσν ήμίν Απασι τήν Αγαλλίασιν, πρΑτον μέν ότι εύηγγιλισάμεθβ τά τή πολυεύχτου χτϋ θεοσδέτου αύτή ύγεία *αίσια, ήν κύριο Ε* θεό διατηροίη μακραίωνα καί ιύαίωΥα, δεύτερον β' βτι γλυκύ καί τερπνόν τδ βάλσαμον έπέχυσαν έεά τή τεθλιμμένη ήμΑν ψυχή . 'Εκ προοιμίων δέ, μακαριώτατε πάτιρ καί ίισκοτα, έχφρβζομεν τή ύμεάέρφ θιοτάτη μακαριότητι τήν Απεριόριστον τή μονή τή βε άπάση εύγνεεμοσύνην χαί αίωνίαν ύποχρέεεσιν διά τήν εύμένααν, μεθ' ή

αδτη Αξίωσα ΙβχΒήναι <** Ww·» *» j
έντσλοδόχβν κρωτοσύγκαλλον »ὰp Ζαχαρίαν.

Εβσαβεέστμ *tjnleteptv* τή &*·'*!* *«η^ή
καριΑτητ τήν έκίσημον τΑν ΑβτηκττιψγτΑν Τ00 τέω Αγίου Σιναίου ΙκΒσβιν *ttiff* τή χαροτονία βύτοΑ μίχρε σήμ«ρον, έξ ή, Α καί έκ κρολαβονσών Αλλων σαεσΒήοαται έτι μέλλον καρί τοΟ δικαίου τή αύτσχρατορική τοΟ Σινί μονή, έπιρέρβυσα τήν κρβσέμεουσαν >αρακ«ίαν. I

Μαχαριώτατ» χέτιρ χαί **Stant·**, οί ύκοφαινόμ«νοι ΒοΟλω αύτή τολμΑμ«ν καΒυκοβαλβίν τήν έξή αίτησιν τή Ββσχβσίφ αύτή χτρυρή. ΔαόμβΒα **ud** ικιήύομαν ΒαρμΑ *h* όνόματι τή αύτοκρατορική τοΟ Σινί μονή, ίνα ή ύμχτέρα Β«ιοτΑτη μαχαριότη ΑξιοΟσα κ«τέλδ>η τδ συντομώταρον «ί Τζουββνίαν, οδτω Μ πληροφορηβή χα! toi τού σύν«γγυ τά πράγματα, χατίδη τήν σταρρέ^ χαί Ακράδαντου Απάντων τέέν *laniptn* Βέλησιν, καρατώση St τήν βιαγοράν, *ύ Ανώτατο «αί* νόμιμο διχαστή, κατΑ τΑ; Αρχαία Αχαραγράπτου έκκλησιαστικΑ διβτυπώσ«ι; **xai** νόμιμα, τιβτμένων «ί; τδ μέλλον σταιΗρων χαί άδιασχίστων κρηπίδων «ύπρ*π·ία τ» χαί ιύσιαθκία τή κυμαινομένη; βασιλική τή δ* μονή. Έκείχουσον **oiv**, μαχαριώτατ* πΑτ«ρ χαί δέσποτα, τή ταπ»ινή τΑν Βούλαν σου ***Wpun,*** σπιύσον τήν «ί τά αύτόΒι έλβυσ.ν. . Καί γΑρ τοΟτο χαί Αλλοτ» γέγον», χατχλΒόντο τοΟ τότ» μαχαριωτάτου Τιροσολύμων <ί Αίγυπτον χαί χανονιχώ τόν Αρχιεπίσκοπον Σινί Μακάριον, χα*' οὐ οί πατέρε «ίχον έξαναστή, χαΒαιρέσαντο.

'ΕΑν ή ταπεινή ήμΑν αέτη αΐτησι γίνηται δβχτή, έΑν Αξ.ωΒΑμεν έν βραχεί κατασπασ<Μ)ναι πα·.«υλαβώ τήν σκβασμίαν αύτή δεξιάν, τότε ή ψυχή χαί οί διαλογισμοί ήμών εύφρανΒήαονται χαί ήδνΒήσοντεμ, τότε σχιρτήσομεν χαί Αγαλλιασόμεβα έν πνευματική εύωχίγ, τότε αί περιχαλύπτουσαι τήν λάμψιν τού Σινί ναγίλαι διασκεβασβήΜντασ, ούρανσο αίΒρίσυ γιγνομένου, τότε Α; μέλλοντο έχιιν έν **tf** pAoy ήμΑν νδν ούαλοΑ εδεργέτην «<4· «λήρο αέγνωμοσύνη Ανευφίξομεν έν συντετρεμμένη πσρΜήν «λ,ήν χαρμοσύνω, Α Αλλο Συμεών ,ΝΟν Απολύει τοδ δούλου σου, **Btaww**, έν οίρήνή, δτι βΙΒβν οί δμβαλμοί ήμΑν τδ σωτήριον, τδν ΙοχυρΒν καί χλωνδν κροστΑτην χαί λυτρατήν τοΟ κολυχαΒού Σινί, τδ ρΑ, τδ μωτίσαν χαί ρωτξρσν αδτδ έν **vuatl** χαί σκστίμ· Γένοιτο!

Καί τΑ μέν έτη τή ύμετέρα Βειοτάτη **xai** προσκυνητή μακαριότητο «ίηοαν ΒοδΒον βτι κλτίστα, ΟγιανΑ καί σατηριάδτ;. ΑκχΒοχδμονοι δέ τδ Αγία αύτή τύχδ χαί ο&λογία ΒκτχλοΟμον τή ύμοτέρα πανσιβάστου χαί προσκυνητή μακαριότατο τέκνα κατΑ πνιύμα ύποχλινέστατα.

Ή ίτρά.τΑν πατέραν σύναήι καί Α; πληρβζουσία έπιτηραμμένη ποντήχοντα χαί δύο πατέραν καί ΑβολμΑν ΣιναΓιΑν έν το τή χυριΑρχμ μονή, '<ν το τή Τζουβανίμ χα! έν ταί διαχονίαι, δονέμοι έπισήμαν πληροζουσίαν.

Αρχιμανδρίτη Κύριλλο βιχαίο Σηαίτη.
Αρχιμανδρίτη Κύριλλο; Τοπίδη Σιναίτη.
Πράτοσνγχνλο ΆνΒιμο Οικονόμο Σιναίιη.

Πρατοσϋραλλο Κορνήλιο Κοσμίδη Σιναίτη καί πληροξοΰσιο τΑν πρατοσνγχέλλαν Ζαχαρίου χαί Ιίολυχίρπου ΣιναΤτΑν.

Πρατοσΰγχολλο βοοβότιο Σίρρο ΣιναΑη.

Διονΰσιο πνουματιχό.

Ηορ?ύριο ιιρομόναχο Ιίαυλίδη χαί πληροξοΰσιο Αρχιμανδρίτου Κοομύτου.

ΦιλόΒοο μοναχό ΣιναΛη.

Σχουοφέλαξ ΜαχΑριχ.

Έν τή» χατΑ Κίίρον Σινα.τιχφ τή Τζουρανία χαβιδρύματι, 94 Απριλίου 1867.

S3.

SINAITARUM APUI» PATRIARCHAM HIEROSOLYMITANUM GRAVAMINA ADVER8U8 , CYRILLUM ARCHIEP18COPUM

1867 oprili· 93.

(Τ. + Σ.)

Μαχαριώτατο χαί Βοιότατο δέσποτα.

Έγναομίναι ήδη αίσΐ τή ύμττέρμ Βοιοτάτή μαχαριότητι έχ διαγόραν ήμΑν έχβέσοα»ν χαί ΑναγορΑν αί καταχρήσοι, αί σπατΑλαι, οί σφβτορισμοί, αί Ανήκουστοι παραβΙΑσοι χαί ΑΒοτήστι τΑν ίιρΑν κανόνων καί νόμαν χαί προνομίαν τή βασιλική τοΟ Σινί μονή, αί δολιότητι καί παλιμβουλίαι, τδ τυραννικόν πολίτουμα χαί ή Αθλια διοίχησι. τΑ πΑΒη καί τΑ SetvA, & οί ταλαίπωροι πατέρα τού Σινί ύπέμιιναν ένβχα τή Ανοσίου τοο τέω ηγουμένου Αρχι πισχόπου Κυρίλλου διαγωγή, Αγ' ού χρόνου, χρίμαιιν οί οίδι κύριο, του - οίαχα τή τοο Σινί Αρχι πισχοπή Αν-έλαβ*' καί σήμιρον δέ διΑ τούτη; ή ίιρά αντη τή αύτοχρατοριχή τοΟ Σινί μονή σύναξι, ώ; πληρ - ξουσία έπιτιτραμμένη χαί ένιργοΟσα έν όνόματι πεντήχοντα χαί δύο πατέρων ΣιναιτΑν χατΑ τΑ παρ' αύτή έπίσημα έγγραφα. ιϋσιβΑστω έξιστοριί τή ύμ·τέρα είανσκβΑστφ μαχαρι&τητι, ιό τφ νομίμφ χαί ΑνώτΑτη» διχαστή χατΑ τΑ; Αρχαία Απαραγρίπτου έχχλησιαστιχά διατυιτώσιι; χαί προνομία, τΑ; πράξιι τοΟ τέω Αγίου Σιναίου χαί τά ΑΉμ.τουργήματα, Ατινα, ιι; τδ έσχατον τή; Απ-.νοία άγιχδμινα, ήνάγχασαν τήν τ&ν πατέρων όλομέλιιαν χηρύξαι αυτόν έκπτωτον τοΟ ήγαυμινιχοΟ χαί ΑρχιιπισχοπιχοΟ τοΟ Σινί ήέρόνου. . . .

Αί ΑΒεμιτουργίαι αύτοΟ τιτραπλή γύσιώ ιίσι· α') Σγιτιρισμοί καταχρηστικό: τή μοναστηριακή; πιριουσία. β') Διοίχησι αίσχρΑ τή μονή, γ") ΆΒέτησι παντδ κανόνι;, νομού χαί προνομίου τού ίιροΟ μοναστηριού χαί χαταπΑτησι; πασΑν τΑν δοθαισΑν ύπ' C αύτοΟ ύποτχέσιαν έγγραφων τι καί προφτριχΑν. δ') Κακουργήματα καί δολιότητκ, χαβαπτόμοναι οδχί μόνον τή ήγουμονιχή αύτοΟ έξουτία, ΑλλΑ, τδ δή χιίριστον, τή; Αρχιερατική αυτού Αξία χαί τιμή;, ά* τήν Βρησχοίαν αύτήν, ή λιιτουργδ Αταχτοι, έμπαίξαντο.

Πρέξιι τοο τέω ήγουμένου Αρχιιπισχόπου τή αύτοχρατοριχή τοο Αγ ου χα! Βιοβαδίστου όρου Σινί μονή Κυρίλλου Απδ τοΟ έτου τή χιιροτονία αύτοΟ 1869»· μ<χρι τοΟ 1866»' μισοΟντο.

α') Σγιτιρισμοί τή μοναστηριακή πιριουσία.

Άν χαί ή μονή έδαπάνα μιγΑλα Γ.οσδ πρδ διατροφήν χα: συντέ^ησιν αύτοΟ ΑξιοπριπβστΑτην, Αν χαί τΑ πο/υδάπανα τήδι χΑχβίσι ταξ·ίδια αύτοΟ ήσαν «ί, βΑρο; τή; δυστήνου μονή;, Αν χαί ΑδρΑ; ίμ;σβοβοτ«ίτο, μή λαμρανομένων τΑν βηθέντων ύπ' δψιν, δ τέω ήγούμινι Αρχιεπίσκοπο Κύριλλο μή έξαρκοΰμ«νο έσγιτιρίσΒη έπί έπταιτίαν πισΑ μυθώδη Ανήκοντα Αποκύιιιτχώ τή μονή, ούδέποτ» δ' ήβουλήΒη δοΟναι λογαριασμόν τή έαυτοΟ διαχιιριίΜω. Εχ τΑν πολλών σγιτιριτθκισΑν ποσοτέ,των Αναγέρομιν όλιγίστα μόνον, χαδότι δι' Αλλο ούδέν έχομιν τδ γώ, ώ μή υπαρχόντων βιβλίων τακτικών (τοΟΒ" δπ«ρ χαί λίαν Αανμγορον τφ πρώην άγψ Σιναίου). έλπίζομγν μέν τοι έναργέοτατα άποδειξαι, οίαν τήν μέριμναν ό Αγαθό ούτο χα! Αξιο; ποιμήν «?χ«ν υπέρ τή μονή, *Ifi* *ΡΧΊγδ έχλήόη.

Dota σφαταρκνθθόντα πμρ' «taotk.

Γραμμάτιο» τή Έωσσιχή τραχ^η ta χι-***Ont fcufMtr*** **»** taop έξηργέρωσα mrA ta ^αα<ώ·ά 1800, ήτα φλωρία βακάχι χίλια . . . 10000

Άφήραβαν Ata τοΰ ta Τζουβανίφ σχαυοφυλαχίου φλωρία Βώδαχα χίλια M λόγφ *>* ναίου, διέρρηξαν όμω ματάπωτα ta δμόλογον, οΰβέν άαοΒοΰ ..... IS 000

'Ομόλογον Δημητριάβου ta φλωρίών χιλίων, βπαρ έξηργύρωσα.....ι· . 1000

Γραμμάτων τή ta Όβησσφ τραπίζη; ta τ»-τράχι ***fAÙn*** βουβλίων, ήτα φλωρία χίλια τριακόσια τριάκοντα καί τρία, έξαργυρωθέν παρ' αύτοΰ . . . ,..... 1 333

Έχ τή έν Σμύρνη «χία , ήν ματά τοΰ έχχί έπιτρόπου Πατρά έπώλησα 8ιί ναπολβόνια 33M, έξ Αν ή μονή οΰδέν έλαβα* xota μαρτυρίαν βμω έγγραφον τοΰ Πιτρί έλαβαν άχταχοσία λίρα Τουρχία *χαί* τινα Αλλα, ήτοι φλωρία..... aooo

Εισόδημα Βασσαραβία διά τά έτη 1803 χ*Ι 1864 10000

£ι' iv γνωστόν Ατομον..... 3000

Λιί ffi'A του αι Κωνσταντίνον «άλφαν λίρα Αγγλία; 400 έχτό τόκων..... 900

Χρέο αύτοΟ δπαρ πέρυσιν ήνάγχασι τήν μονήν νΑ Αναδαχθή . . . — 16 000

Έχράτησαν έχ ιών σταλέντων τρισχιλίων φ*ωρίων τ.υ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου 'Ροκίδου φλωρία χίλια διακόσια..... 1 800

Ύπαξήσασα πέρυσι -μιτά τήν τΑν πατέρων έξορίαν Από τοΟ σχινιφυλακίου τή Τζουβανία , ώ έξ:»μο;βγήθη 4 σχαυοφύλαξ, λίρα Αγγλία J2500 ..... 5 SM

Άθροισμα φλωρία 6S 683

Ήτοι φλωρία Καισαροβασιλιχέ έξήκοντά χαί δύο χιλιάδι χαί έξαχόσια ύγδοε,χοντα καί τρία.

Εισοδήματα Βλαχία; χαί Μολδαυία .

Έίν πρδ; τούτοι; προσταθώσ. χαί τΑ τΑν ήγα· μοαιιών ιίσοδήμαια, ύπολογιζόμανα ιί έξήχαντα χιλιάδά φλωρίων κατ' έτο , καί Απαρ διαχαιρίζατο μέχρι τή; ύπό τού Κούξα λησταύσαω; αύτών έπί τίσσαρα έτη, χωρί νΐ φανή οΰδαμοΟ, δτι έστάλη τό έλάχιστον τή μονή ή ότι χατατέθη έν τφ σχαυ'.φυλαχίφ τι, έκτο ιλιγίστου χαί αύτα οΟ; τίνο ποσού, τότο οί σφαταρισμοί χαθίστανΐαι Αληθώ καταπληκτικοί, φρίχην έμποιούντι; παντί άνθρώπφ.

"Αλλά πού τά ιίσοδέματα τών ματοχίων έν γέναι Τουρχία καί 'Ελλάδο ; πού τά τοΰ μιτοχίσυ Κωνσταντινουπίλαω φέροντο τό έλάχιστον έξαχοσία λίρα έτήσιον; ποό τά τού Κιέβου χαί Τίφλιδο ; πού αί μέγιστα: ίδιαι έαυτοΰ δαπάνα:, Αμαξών καί ίπππων διατηρήσκ , πληρονόμένα: ύπό τή ταλα:πώρου μονή ; πού ή παριουσία τού αοιδ μου πατριάρχου Κωνσταντίου ύπολογιζομένη αί; δαχααπτΑ χιλιάδα φλωρίων χαί έξ ών, ώ τό χατάστιχον δαικνέαι, μόλι τρισχίλια φλωρία έδοθησαν τή μονή; Ποέ τοσαύτα έταρα, Απαρ δωχιιρίζατο Αν«ΰ τή έλαχίστη; ίδια χαί αέδήσαω τών πατέρων; Ό νού ήμών Αληθώ έχπλήτταται, ούχί Αριθμούντα , Αλλ* φανταζόμανοι. ιλιγγιέόμαν ορό τό μέγαθο τών χαταχρέχσαων. Ίλαω γανού, κύρια!

Σφαταρισμο! Από τοΰ σχαυοφυλαχίου.

Πρό »ii έέ«ίρ<α .

"Εν έγχίλπιον Αδαμάντινον Ασταροαιδέ . — Έν έταρον Αοαμαντοχόλλητον. — Ει σταυρό σμάλτο; ταχίνι Αδαμάντινο . — Δύο σάχχοι έχ στόφα . Δύο ώμοφόρια μιγάλα έχ σηπίου. — Έν μηρόν έπίση — Έν έπιτραχήλιον χαντητόν ta χατηφέ. — "Εν έπιγονάτιον, ή Αγία βάτο . — Έν ζαΰγο έπιμάνικα χαντητά. — Ει μανδύα μέ πόλου . — Ata ζέύγη βικηροηρέχηρα tar**· — *<■ Vn·*· — Ata στχάρι*. — Έν, λαγονοέ^ρβαν τή UnwfT<ta Αργυρο·». — Έν Αμοφόριον μιαρόν ta «τάρ .

. ***Uni*** r<» 8f»|4m

Κύριο otta ***fi***. ta· P*ta ta; ήμέρα έχοίνβ; τά τοσούτον όδυνηρό m2 τρομαχτικά^ καθ' Α ή μονή έχλαιαν Α Ταχήλ ta τέκνα αύτή , 6 πρώην Αγιο 'Χινβ'ου ύααξήροσαν Ata τοΰ σιμυοφυλβχίου· *h* Αρχιδιάκονο όμω «ώτοΰ Μαλέτιο Γαωργιάδη , νΟν ύπό τή ΙρρΑ συνάξαω «2 Κύπρον ***imenAtli*** καί βασιλαεύουσαν καττρχόμανο , μαρτυραί δτι έλαβα κέντα άλοχλήρου στολέ Αρχιορατικέ μα>' έαυτού. Προσ-θατέον ένταΟΟα, βτι Itaot aol βέβηλον χαέρα έπί τοΟ Αγίου λαιψάνου τή μαγαλομάρτυρο Αίχατιρίνη , Αφαιρίαα έν πολύτιμον χαί τιμαλφέ δαχτυλίδιον, δπαρ έδωρήσατο ό τίτα τήν μονήν έπισχαφθαί δούξ τή Βραβάντη , νΟν 84 βαΛλαύ τοΰ Βαλγίου Λαοπόλδο 4 Β*.

β*) Διοίκησι τή Ιαρά μανή έν γέναι.

Ή 84 βιοίκησι τή ίαρΑ μανή; ήν τοιάβα τι . Μόλι χαιροτονηΑαί χαί Α Τζουβανίαν άφι»4ΙΙ<Ι'0« itaotv «ΐ κρ«ξιν τήν ΑποΒίωξιν παντό ΑΒαλφοΟ ΑγνοΟ χαί Ανάξαρτήτου τόν χαρακτήρα ΕίσαγαγΑν 84 ποτέ τό 1861 παρά τοΰ γαρ^Ιό τή; μονή χανονιιμοόΟ Α ΒιχαΚν τόν παριβόητον Ίχαρίωνα, Ανδρα μηδέν ΧιναΙτιομαΟ δικαίωμα χαχτημένον. χαί ουν·αννοηβτί ματ' αύτοΟ ήρξατ-, διαχι·.ρίζ«σΟ«ι δίχην Απολύτου κυριάρχου τά πάντα. Τό πιιΜ,νιον δργανον τΑν καταχθονίων αύταΟ σχοπΑν, 4 Ίλαρίων, ήν 4 τύραννο; τΑν πατέρων· ή (ορέ οϋναξι έχτοτα σχ«84ν παντιλΑ κατηργήόη. αί σχα-άλαι καί α χαταχρήσαι παντοίσυ ιέΒου; ήρξαντο. ή μοναοτηρ αχή πιριουσία χαταστρέφατο όσημέραι, πο'' άτιμα χιιμέ^ια ύπαξηροΟντο. Καί παρ 8ή τΑν δαπανΑν τότι διπλααιασθαισΑν, οί χατίρι; μέν ττι έΛίμοχτόναυν. μόνο; δ ô 'Ό ορίων μ«-τΑ τοΰ πρώην Αγίου Σιναίου χαί μίτο ομάδα; τινΑν κοσμικών έλυμα νοντο τήν μονήν χαί τοΰ π4ρ-.ν; αυτή;, χαταστήσανιι αυτήν οίκον έμπορίον. Η Αδιλφική Αγάπη έξίλιπ» τότι έκ τοΟ μέσον τών πατέρων, ή μοναδική πο ιτιία ιί; ούδέν έλογίζιτο. αι 8' Αθ/ιοι πατέρο , έν ποτι τά έκρυθμο όρώντι; έγνωμοδότουν τι, πιριιφρονούντο ώ παρίαι, άποχαλαΰμινοι υάό τοΟ ιάαγγτλιχοΟ πο ιινάρχου αύτών ,χτέ,νη, χτηνοτρόφαι χαί όρασίβιβι*. Τό πάν λοιπόν έκάλυττι θανάτου σιγή· καί γΑρ έν τή μονή τότι 84ν ύπήρχιν ή d; χυριάρχη Απόλυτο Χαί τυραννιχώτατο , 4 πρώην Αγιο Σινα'ου, χαί έν δργανον Αντάξιον τού αυθέντου χαί διδασκάλου, 4 πολύ; Ίλαρίων. Ιίαλλάχι οί πατέρα Ανιφέρθησαν αύσ/έμω πρό τόν πρώην Σιναίου έ^αιτούμανοι βαλτίωσιν χαί τήν παύαιν τοΰ Ίλαρίωνο , Αγρόν μέν το: ήγόραζα, χωφιύων αί; τά δίχα·α Απαξαπάντων τΑν πατέρων παράπονα. Καί πώ τή Αληθαίφ ήδΰνατο σταρηθήναι τοιούτου ύπαυργού; Τοιαύτη ήν ή 8:οίχησι μέχρι τών tap«'ί τραγικών συμβάντων, Ακοτέλασμα 8' έσχαν ένθαν μέν τήν τή Αδαλφότητο; Αποσύνθασιν, ένθαν 81 ή μονή έν Σιν| κατίρραν, ώ ούδαμιέ^ τή φροντίδο λαμβανιμένη .

γ") ΆΗτησι τών κοκόνων τή μονή χαί μή έχπλήρωσι τΑν ύποσχέσαων.

Κατά μάϊον τοΰ έτου 1839, 8τα 4 τένι Αγιο Σιναϊόυ ήν αίσέτι ύποψήφιο , συνατάχθησαν μάταξύ αύτοΟ χαί τών πατέρων κανονισμοί τίνο έξ Αρθρων 33, έχατίρωθαν (παραδιχΗντα ' τι χαί έγχριθέντα . Καί παρ 84 τΑν κανΑνισμών τούτων γινομένων ύπό τά έμπνιάσαι; αυτού, ώ; μιγάλην τότι τήν έπιρροήν χαίροντο;, ιδού μέν τοι πΑ χαί κατά πόσον έξιτέλασι τούτου .

Τό 3ο» Αρθραν τΑν χανονισμΑν τοΰτων συνφδά - χαί τοί; Αρχαίοι; πατριαρχιχοί σιγιλλίοι χαί βασιλικοί; πρσνομίοι; δρίζαι, δτι ό Αρχιιπίσποπι; ούδέν

μανο talc ΑκοφΑσβσι aoi γνώμαν Αχαίνη . 'Eteepotxo *if»* te 6 κράτο te ισοτίμοι Αδαλφοί , IcotsoOw δ* Αρχή ήν ή σίναξι . aal ούχ! βύτό . Ένήργοι μΑν το» xal teparctv Aveu τή οΑβήβω ούδονβ . «Υ* *MVtpAoei,* * al ήν *ΛΜμβχ* χυριΑρχη , *Χβσαν τήν Αξουβίαν κερί Ααυτόν, χβταφγήσα σχοβδν έξ δλοχλήρου τήν σύναξιχ

Τδ 3~ ΑρΑρον ύκοχρεο' αύτόν „Αβραύειν τακτιχώ te Τζουβανίφ, ΑνββαΑναιν βΑ sal Απαξ τού teiαυτοΟ βί τδ μονβστήριον*. Τοβτ* βύτδ όρίζουσιν tel κοινή. Αχκτώτοω καί ϋστερήσοω τού βρόνου aol τΑ νόμου ισχύν Ιχο<τα Αρχαία πατριαρχικά καί συνοδικά σιγιλλιώξη γρΑμμεττα. Πώ βμεο συν-μορφώδη xal το>τοι ; Γνωστόν τοί χΑσιν, ότι ό Αρχιεπίσκοπο ούτο μετήνεγχε τήν Ιδραν βύτού έκί τΑ χαριέσσα καί Ηλχν.χΑ τού Βοσπόρου ΑχτΑ , Ινδα σχιβδν διητεχώ διατρβει χατασχατεύών τήν μοναστηριαχήν χιριουσίαν. τότ« δΑ μόνον Αφιχνιίται Αχι!- iHv. 5t tvtanv βύτφ σπ«ν« χρτ4*«ë·'ν ρουλ<τβα τδ σχαυοφυλάχιον Ακισν.τφδήναι. Εί SΑ τδ μοναστήριον τρι μΑ/pi τούδ· ΑνΑβη.

Τδ Αρδρ'-ν 13"» Ακαγορτύτι τήν χροσχΑλασιν συγγινών χαί βτι ούδαμώ δύναται καραχιορβίν αύτοί *1 ΑνοΙχιον μοναστηριακά χτήματα. Έν τοσούτη» Αν τ» Τζουβανίφ «Ισώχι τούτου , ύχό τή μονή δαφιλώ τροφοδοτουμίν-υ;, χαί Αλλαχού χαρ' αύτοί τύρισχτται, κολλώ δΑ λίαν -προσοδοφόρα χτήματα δΑδοται αύτοί χαρ" αύτού χρδ ΑχμίσίΗοσιν Ακί τύττλτστχται τιμαί .

Άλλ' ό /ρόνο Απιλιίφαι ήμώ , Αν βουληθώμαν Αν χρδ Αν Αχαρ.ιήιήσαι κβν αύτού ΑίίΑτημα. Συντλόντι μΑν τοι βιτβΕν^ «ίσί,γαγτν αισχρού άνδρώκου Αν τή μονή, χατβδίωξ· του Αχ! Αχδουλ«ύσ«σι γτγηραχότα χαί διαπρΑφαντα .χατΑρα , ΑχβδΪΜξα* Αδίχβ Αβαλφού Αίλψου;, χατΑλιχ· τήν μονήν χαίαρρΑουσαν, χροάλόμτνο. Αντί τού κοινού τδ ίδιον Ααυτού· Αξ δσβιν δΑ ο! τι μνησ.Ήντι κανονισμοί, τά τ· γτραρΑ τή μονή Αδη xal προνόμια όριζουσι χρό ιύστΑδτιαν μΑν αύτή , tùxpAxcav δΑ τών Αν αυτή βιατριβό-.τον, ούSΑν Αξ·πλίμ«»σιν, ούδ·μίαν ύχόσχτσι ' Α ττιλτστν, Αλλά τΑ χΑντα χαττχάτησιν, ούδ' ίχνο χατβ/ΐπών, χαί χρόρριζα ΑξηφΑνισβ.

Τί ήδη μ<τά τήν τίλιχρινή ταύτην Αφήγησιν, τί, δ μή χατανοών, Αμα σμλλήρδην λΑ^η τΑ κρΑγματα, δτι ή μονή χαί οί χατΑρα Αφίχονιο αί τήν ΑσχΑτην Αδλιότητα xal Αχόγνωσιν; Τδ δαινδν τβν πραγμάτων χαταίδον ματ< δλίφαν χαί Απαντα σχαδδν οί τήν μητΑρα χαί τροφόν αύτών φιλούντα , ήρξαντο SΑ μιλατΟν αχουδαίω βαλτίωσίν τινα. προτιδΑμανοι δμ» συσχαφδήναι Αν τΑξα: χαί φρόνήαα: ματΑ τού Αρχιεπισκόπου πρδ αϋρασιν καταλλήλων μέσων βαλτιώσαω; χαί δαραπαία τή; χατά κρημνών μαγάλοι τοί βέ^ιασι βαδιζούοη ιύχλαού αύτοχρατορ-χή τού Σι-.Α μονή . Τούτο ίβουλήδησαν οί χατΑρα Αν αίλιχριναίφ κοιήσαι, Αλλά τότα Ιλαβον χώραν χαί τΑ τραγιχΑ Αχαΐνα συμβΑντα, τΑ φοσούτον καταφανώ; τΑ Αγαδώ τού τίω Αγ^&ν Σιναίου διαδέσαι χαταδαίξαντα, συμβΑντα φρίχην χαί σχάνδαλον Αμποιήσαντα ού σμιχρόν (ναχα τού μαγΑδου τού χαχουργ^ιατο . Εί τήν σύντομον ούν τούτων Αφήγησιν ήδη. ματαβώμαν.

δ') Κακουργήματα χαί δολιότητβ τού tΑο» Αγίου Σιναίου.

ΚβγΑ μήνα νοΑμβριον τού Ατού 1866 ό Αρχι-•κίσχοχο συνοδευόμβνο ύκδ τού ΑνβψιοΟ αύτού, χολυαρίδμου ·βρακχία , Ανδ χαβώση χαί τίνταν tΑν κροχρίτταν χατΑρ«ν, Αναβ!ν« τρίτην ήδη φορών Ακδ τή χαιροτονία αύτού *1 τδ Αγιον δρο Σινί. Πβραττίχα οί χατΑρα όμοΦυμαβδν ααίΚικΑβαλον «ύσ«β4ττ»» αύτψ βρου τινΑ sal κανονισμού;, τήν ββλτί·σιν Αν γΑνβ» tΑν τή μονή Αφορώντα - Αλλ* οβτο «Ι τΑ τβττα βίοββν aol Απβιλτ,τιχδν χαρακτήρα, ήργαΐτα «απταλώ τΑ κρστβινέμβνα sal τρϊ φκλήΒη Siaλύβαι τήν σύνβξιν ol χαπΑρβ χροΑβησαν tv τοσούτηρ, AaoartdaMtc sal ΙξΑρχου αί Τζσυβανίβν tel τφ πνόων, *Μλφ* Α(e**nf (δίφ taaortov, τόν τα SuuAw τή μονή μρακοαύγκβλλσν Κοφνήλισν Κοαμίδην, τδν σαουόφύλαχα Γρηγόφισν xai τδν γριηΐΐατΑβ ΙΑχωβαν, Scctirni τοϋ ύπδ τή μΑ*η ΑξηγριωρΑνου ύχηρέτβ βύτού, Τνβ δδσωσιν Αλύσιι σιβηρΑ χβρί τού οί sept αύτδν Αν χοροί φΑροντο , οκΑ6α τι χαί χιστέλια, Αχβιλούσι τού κκτήρα , τού δΑ χροστυχόντα ΑνιλβΑ δαίρου-Α χαί βα*^βυβ<· ΤΑ οχαραξιχαρδίου ταύτβ σχηνΑ tel ύχβριρου δ κρώην Αγιο Σιναίου ΙστΑμτνο Αώρα, ώστί δΑ τίγρι . Αξαλλο γ«νόμχνο Αχραύγαζβ τού κχρί αύτδν χαχούργοι - ,ΚτυχΑττ. χτυκΑτχ, Αγώ t:|u δ κυρίαρχη χόκτα •Α φΑρω.* ΟΟτβ xal à Χίρων fΐαν Αν λύρφ χοίρων tel τή τή 'Ρώμη Kupaalf. Ή μονή τότε ώμοίαζεν Αληδώ κόλει ιί Αρπαγήν χαί σφαγήν χαραβοδείση. Ήλυσόδεσαν τοίνυν τΑ θηρία Αχαίνβ τού μΑν, Αβαιρον χαί ΑρρΑχιζον τού SΑ, χαί Αν αύτοί ζ.ίαν γηραιού . Ακδ νών κολλάν δΑ βαχισμών δ ήλυσοδεμΑνο xal ύχιιο μόνων σκευοφύλαξ Γρηγόριο ΑξΑμεεν βΓμβ Αφδονον Ακδ τοϋ στδματο · ΑκτΑ / δλα ήμέρα xal νύχτα ΑχρΑτει Αν τοιαύτη χατα-^ σιΑσει τού τρει Αχείνου προκρίτου ιών πατέρων Αν Αγνλιίατιρ δαώΑμφ xal ύκδ Ακιτήρησιν αύστηροτΑτην, βτε τέλο κορέσα τήν αίμοχαρή βύτού ψυχήν διέταξε τήν Αχόλυσιν αύτΑν, έχφράζων αύτοί τήν κλήρη βύτού μεταμέλειαν. Τότε Ακαναχαμψ Αντων χαί τΑν ΑξΑρχων, ύχεγρΑφησαν ΑχατίρνΗν ίροι τινΑ - τΑλε SΑ ol βατΑρι συνιλβιτούργηααν μβτ' αύτ<.0, ουνιχΜρήΑηοαν, Αχίινο; 61 τήν Αρχιτρατιχί,ν στολήν Ανίβδυμένο χαί τήν χ·1ρα Ακΐ τού lapoO τάαγγιλίου ΙΗΙ , ώμοοτν Αν συνβιδήτβι δτι τηρήστι, Ανέααφα τΑ τ» ύκαρχοντα, τΑ τι ήδη ψι,φισΜντα, xal δτι ουζήστι «ΙρηνιχΑ μ«Α τΑν κατΑρνν. Τούτκν γτνομένβν. Ανβχιύρτ,σβ διΑ Τζουβανίαν, ΑγβλΑΟμίνβν tΑν Atepev sarApwv, βτι ιήΟιν βηδ τούδβ Atewpow ΑρξαμΑνήν τήν τή μονή καλιγγ»ν»σίβν. ,

Αλλ' ΑαΑτη xal κλΑνι, οχληρΑ! Ή κονηρΑ φύσι ούδέχοττ μβτα0Αλλ·ται, ή φύστι ίχβιχητιχή xal τυραννική ψυχή ούδΑχοτ· μβτβτ.οιτίτα: xal *b* ΑτΙδαοσο λΑ·Ί ούδΑχοτι γίγνβται Αρνίον! Μάλι χαττλΡΑν ό Χρώην Χινβίου ·ί Τζουβανίαν. χαί καραυτίχα 6ιΑ ψτυδΑν xal βναιδΑν λόγβν άναρμόιρ··. Αρχή(ρ*1, tΑν βρχ«·ν βύτού ΑχιλαΙΚμινο., xivcl χρύφα χαί Αν χαραβύστφ χΑντα λί»ον, Ινβ έξιρίση διαφόρου χροχρίτου χατΑρα χαί οΟι« βαιλτύση ΑχΙ ΑρτικΙνν, λίγοιν Αουστόλβ τή σβραστή Αχιτοχιψ χοjΑpW.oei, βτι οί τβχβινοί τή ΑρΑ^ιου χολίτα·. ΑγΑνοντο ΑντΑρται, δτι υήχβοαντ σημαίαν 'Ελληνικήν Αχτιλούσι τΑ χαδτστΑτα, βτι τδ Σίνα.ον χατΑοτη φωλιΑ ληστΑν χαί χαχούργβν 'ΕλλήνΑν. Νύν χτριττδν νομίζομχν 4φηγη#ήναι τΑ τρομβρΑ Αχτίνα τού φτβρουαρίου τού 1866 σχηνΑ , βτ» χλη^ê Ανόχλβν τή Αξουοία . στρατικτΑν αίφνη κτριιχύχλωστ τήν Τζού^ανίαν, συνΑλαββ τρτί τΑν χροχρίτκν χατΑρβν χαί ΑχΙ^αγΓν αύτού δίκην τΑν αίσχιοτβν χαχούργβν, όνομαστί τδν βιχαΐσν Κύριλλον Ροχίδην, τδν οΐχονόμον Πορφύραν Παυλίδην xal Ατβρον τούτη» συνώνυμον, οΟ χρό τινβιν στιγμΑν ό «ύδύ τήν χαρδίον Αρχιβκίσχοχο διββφχίου μβτ' ΑκιριγρΑχτου φιλοφροσύνη χτρί tΑν ΑγβΰΑν αύτού διβΜο·«ν! Πτριττδν χρίνομβν Αξιστορήσβι τδν δδλον tel τήν χλτχτΑνην, βι' ών *b* Αγαύδ ούτο κοιμήν μΤΗχΑμψατο Αχ τή μονή τού μηδΑν Mpl Α{ορίβ κδότβ δικοίον Κορνήλιον καί βαβυοφύλαχα Γρηγόριον, χΑ συνοδτίβν δορυφόρον τή Αζουσία μ»*' ίαυτοϋ Αχαν Ιτρ«-

μανο , lv< έχττόχβ τήν «ύλληήκν αύτΑν « ριττόν, διότι al οχληροί taitwa xal AmtvBpamt uw-βιώξα fpiaqv 1« οδ σμιχράν έμχοιοΟώΐν 4K* w^* τα *twroufimi.*

ΤΑ ματΑ τΑ τρογιχΑ α#η πράξαι <*» «oraipav *Mt** ήβη ή ύματέρβ δτιοτάτη μβαφότη , aai ta ή όλομέλαα τΑν πβτόρών έρβδομένη M τΑν Αρχαιών aal γόραρΑν τή |*β*ή προναμίβν aai tautuapitani aattùpmHvwv M τοσούτυ αίφνα tai βακλένν ένδόξον xal κραταιΑν, ύχό Ααμνήοτβν xal rappaχβρίστβν χατριαρχΑν xal συνόδών, έχήρυξαν tamaτον τή ήγουμχνιχή xal Αργιαχισχοκιχή τοΰ Σιν* έδρα τόν τόώ Κϋριλλον τόν Βυζάντιον. ΚρτνΑττ» νθν ή ΙΗσπισία αύτή *Αβρνφΐ),* Αν ό Ανήρ οδτο 84-νβται data τό τοΟ ήλίου φΑ όράν xal Αρχιεπίσκοπο imxaXdotau Έν τή ύφηλή ούν χβΐ όρ»ή τή ύμ τέρα σκβαομ«»τάτη μακαριότητα awian A *too* Ανβτάτου xal νομίμου διχαστού xal προστάτου τού Σινά Αχόχαιται ή έχιχόροσι xal ή τΑν γτνομένβν Αναγνώρισι , καί οβτβ ένδον μέν ίχανόχοιηδή ή δρησχοία xal ή σχανδαλισδοέσα τιμή xal αυνοίβησι , ένδον δέ διασβδή τό πυμανδέν xal χολυκαδέ . Η «ύχλέέ τή δρδοβόξου έχχλησία σχήναμα xal σέμνχμα, ή αύτοχράναριχή ίιρΑ τοΟ Αγίου xal δοαβαδίστου δρου ΖινΑ μονή!

TSv τφ χατΑ KAtpov Zcvataaf τή Τζουβανίβ χαδιβρόμογι, «τ' tapdiou «aaCÇ*.

Τή ύμοτέρα «αναφΑοτου aal προσκυνητή μα* κφόόητο τέκνα χατΑ κνοΟμα ύπνχλινέττατα.

Ή ί«ρΑ τΑν χατέραν σύναξι;, ένοργούσβ xai έν δνόματτ κοννήχαντα δύο πατέραν ΧιναΠΑν tv τ» τή μονή, Iv τ» Τζονβανίφ καέ τΜ διαπονίαι , δυνάμει έπισήμεεν κληραξουσίεεν έγγράφτεν.

"Αρχιμανδρίτη Κϋριλλος; βακάο ΣιναΓτη .

"Αρχιμανδρίτη Κϋριλλο "Ροχίδη Σιναίτη .

Προτοσύγχελλο "Ανδτμο Οίχονόμο Σινβίτη .

Πρντοσύγκελλο Κορνήλιο ΚοσμΙβη Σιναίτη χα! πληρεξούσιο τΑν,χρ«τοσυγκέλλ«ν Ζαχαρίου xal Πολυπάρχοιχ

Πρντοούγχολλο Θεοδόσιο Σέρρο Σιναΐίη .

Διονύσιο πνευματικό .

Παρφύριο Ιερομόναχο Παυλίδη xal χληρεξούσιο Αρχιμανδρίτου Νεοφύτου.

ΦιλόίΗο μοναχό ΣιναΛη .

Σκευοφέλαξ Μακάριο .

M.

CYRILT.U8 ARCHIEPISCOPÜ8 MONTIS 8INAI PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANO

1867 mail 10. r

Μαχεφιώτατε δέσποτα.

Μολονότι χατΑ τήν δυστυχώ;' Αχό χολλοΟ ήβη χρόνου διατρέχουσαν Ανεεμαλίαν μεταξύ τή ΧιναΓτχή Αδελφότητο , ό βοΟλό τη έμχνεόμενο πάντοτε ύχό τΑν χατριχΑν τή ΰμετέρα μαχαριότητο συμβουλών xal ύχό τοΰ βιαλλαχτιχοΟ πνεύματο , βχερ ή συνιδητί μου μοί ύχαγορτύιι. άχέχΜ τπ.θ νά συγχαταβώ μίχΡ> διχαιολογιών Αχαίραν xal Ανττγγχλήστνν χατά τών «ύαριίμων Ιχτίναν στασιαστών, οίτινό 0 ένσχτίραντχ τήν διχόνοιαν μιταζύ τή Αδτλφότητο 'έχισώριυσαν τ-.σαύτα χατ* έμοΟ συκοφαντία - χρδ βιχαίοισιν τή διαγογή των, Αναγκάζομαι μολαταύτα, μαχαριώτατ*. νά φόρο σήμ«ρον (ί γνΑαιν αύτή γ*> γονδ Αρμίω λαβδν χώραν έν Ζουβανίφ .ύχδ τΑν Αχοντνοημένών τούτβν. Κατά τά τιλιυταία ik KaIρ^υ χληροφορία . οί ΑνΟροιχοι ούτοι χάντα χαλινόν Απορρι'ψαντ όρβοΟ λόγου χαΐ τύσχημοσύνη , Wpausαν τά Αύρα τών ιδιαιτέράν μου δβματίων xal ώ ληστα'ι δι!,ρχασαν χΑν β τι «βρον έ- αύτοί , ήτοι έγγραφά τ xal χράγματα χαί κάσαν τήν Ιδιαιτέραν χτριουσίαν μου. έχτό τών όλίγ·ν χραγμάτ»» δσα «ίχον λάβιι ματ' έμοΟ Αναχ«ρών χατ*σχτυσμένα> έχ Καίρου, χατά χαραχίνησιν τή ί«ρδ συνάξτβ , διΑ λόγου μονοστηριαχών συμφτρόντβν, ώ μαρτ-jpat τό χ«ρΙ τοΰτου χράχτιχόν τή συνάξη .

Κατά τή χράξοα τούτη μαρτυρούση τόν βαΑμόν τή Αχογνώστώ xal αύδαίδιία , αί Βν έφδασαν οί Ανάξιοι ούτοι μοναχοί, διαμαρτύρομαι σήμχρον έντόνν xd μ«Α' δλη τή έχισημότητο xal ένώκιον τή ύμ«τέρα; χολυστβάσρυ μοι μακαριότατο , έχιφυλ'αττόμανο νά Απαιτήσο» iv xaipÿ τήν ήδτχήν Xal ύλιχήν μου Ικανοχοίησιν.·.

ΚαΑ' ήν δέ άνέχα*«ν έχ<8<ίξατο ή ΰματέρα taiοτάτη μακαριότη πατρικήν μέριμναν έν τή χαρούση έχοβύνφ τή μονή πιριστάοι-, πέχοιβα δτι θτιυρήσιι μ»τ' άλγου χαρδί* τήν ΑχΓγνβσμένην τούτην πρίξιν τΑν Αν*ρώχ»ν τουτών. Κατασχαζόμινο δέ τήν μακαρίαν αύτή δτξιάν xal έχικαλούμτνο τά <Ήοχ*ι<>αί αύτή ·ύχά , διαταλώ τή προσκυνητή μοι αύτή μακαριότητα γαχκνό δούλο

f ô Σιναίου Κϋριλλο .

Έν Κανσταντινουχόλιι, τή 10 μαίου 1867.

≫- .

GREGORIUS CONSTANTINOPOLITANU8 CYRILLO HIEROSOLYMITANO

1867 oui· 18.

Μαχαριώτατι καί άγιώτατ χατριάρχα τών Ί«ροσολύμοιν καί χάση Παλαιστίνη , έν Χριστή τφ Aτÿ λίαν Αγαπητέ καί χαριχόόητα Αδ<λφέ καΐ'σελλιτουργέ τή ήμΑν ματρ-.ότητο χϋρυ Κϋριλλο, τήν φίλην ήμίν σαβασμίαν αύήή μακαριότητα Αδαλφιχώ έν χυρίφ χατασκαζόμαό*.

Προλαβόντω διηυδύναμαν τή στβασμίφ αύτή μαχαριόγητι Απάντησιν ήμΑν ·ί τήν προστχλαίσάν Α8«λφιχήν αύτή έχιστολήν χ*pl τών ΣιναΙτιχΑν χραγμάτών, έχδηλώσαντι xal τήν βαότίαν λύχην τή έχχλησία έχΐ τή τοιαότη χαταστάσιι, ήτι χρό τή χροξανουμένη τφ* ί«ρφ χλήρφ μομφή έπαχιτιλίί xal τήν χαράλυσιν τοΰ γιραροΟ σκηνώματο τοΰ iΗοβαδίστου Σινί. Ήδη βέ λαβιόντα ένδόσιμον Αχό τή δοδτίση τή έχχλησίφ. Αναφορά τοΰ Ιιρώτάτου Αρχιιχισχόχου Σιναίου, ΑγαχητοΟ ήμίν έν Χριστψ Αδΐλφοο χέρ Κυρίλλου, ένοηα τού έσχάτν τολμηδέντο κινήματο τή καραβιάσώ τοΟ δώματίο^ αύτοΟ xal τή διαρχαγή τΑν έν αύνψ αραγμάτων καί έγγράφαν, καί Αντέγραφαν τή Αναφορά ναύτη Ακοστέλλοντα αύτή χαρίχλαιστον χρό άληροφορίαν αύτή , χρό ήν ίδίν γράφοι καί ή αύτοΟ (•ρότη , έχαναλαμβάνομαν Αξιώσαι τήν σαβασμίαν αύτή μακαριότητα, δχ« χληροφορουμένη τήν έχΐ τΑ χ(ίρ« πρόοδον τή Ανωμάλου xal ΑτΑχτου καταστά-ομ»; τών έχ*£ πραγμάτων, !έχισκαύση ταχέταρον τήν ένέργκαν τών άφόρώντ«ν τήν χατάχαυσιν τή βανή ταύτη ΙΗσην τού ί«ρού ixdvou σκηνώματο καί τήν (ίοαξιν τή έύτβξία καί ήσυχία διό τή βαδοία αύτή φρονήαακ , τίδιιία συμκροδυμουμένην τί τούτο xd τήν ήι^ττίραν έκκληβιβτιχήν συναντίληψιν. Καί τούτα μέν ΑβαλφικΑ . Είτν βέ τά σαβάαμια αύτή έτη ϋαόδαν δτι κλαίστα, ύγιαινά καί'σβιτηριβδέστατα.

,βοξζ* μαίου ιβ'.

Τή φίλη ήμδ» αύτή σαβασμία μακαριότητα Αγαπητό έν Χριστφ άδίλφό χαί δλ« πρόδομο .

t 6 Κ«νοταντινουχόλα» Γρηγόριο .

w

gagople *tuffHei· KMK a OfrOU «Nati.*

Παναρώτατ» Nowata.

Π«ρ«ήλ*« tit γνώσιν τή tyiet μ*γAη too Χριστού έχχλησι·^ τώ λυπηρά γπρνέτβ, ιττνβ ύποχινημντβ xai ύπΟώαλπόμινα tat τβν βμβιΑέργέδν όλίγβν τινβν φατρ«στβν, Avogtav τού μοναχικού οχήματο , μηρόν ήβη χρόνον χατέχοιισι τήν 1«ρ*ν τοΟ Σινβ μονήν tic τήν μτγίστην τβν Ανβμαλιβν.

Ό ύβόφ«νόμ«νο Αφ' οδ μηήλώον potatae βσα μέσα συνφδοντα τφ Αρχαρατικφ μου χαραχτήρι *M*μισα χατώλληλα πρδ «ιρηύιχήν «attaauotv τβν iXttptav τούτβν ταραχών, rftov μη' «ύγνβμοσύνη βτι ή μαγέλη τοϋ Χριστού έχκλησια έκέστησι σπουtotae τήν προσοχήν αύτή έπί τβν Αννίχθοιφών «Ατή Αναφορών, καί οίκτιίρουσα τήν δώκν τού <Μ·βασμίου έήίνου σκηνώματο έπιλήφδη συντόνβ τών μέτραν, βσα ένόμισι προσήκοντα πρδ χατΑχαυσιν τή Ανβμαλία τούτη;:

'Εx Τβν Νβομένβν τούτβν δρμώμινο . κροέγομ«υ διά τή παρούση μου νά φέρβ ταπκνβ tî; γνώσιν τή τρκχβΑστου μοι αύτή παναγιότητο γιγονό , δπ«ρ Ιλΐαβ* χώραν όρτίβ tv τή χατά τδ ΚέΙρον itpf Σι-ναΤτική μονή τή Ζνυίανία ύπδ τή βηΜση στασιαστική μιρίδο . Μιτά μυρία βσα χαταχρήσπ χαί αύβαιρισΐβ , tic Α πρσήχθηόαν οί αλιυτβίοι o4-τοι, έσχΑτβ , ώ πληροφορούμαι Από προσφέτβν έξ Αίγύπτου έπκτολβν. Kopt^taoav τ* ίδιαίτιρΑ μου βπμΑηα, tv οί , ώ έν ταχτική καί μονίμφ χατοιχίφ μου «δρίσχηο πώσα ή Ατομική μου πορίουσία έχτδ τή δλίγη «βοή , ήν Μχρν μη' ΙμαυτοΟ χατώ τήν έσππυσμίνην ένταύώα μοτ^ασίν μου. γτνομένην κατ' έγχρισιν καί κφραχίνησιν τή iirβ συνΑξιβ 8ι* λόγου μοναστηριακών συμφιρόντβν, ώ μαρτυρβ τ* πιρί τούτου πρακτικόν. Τούτβν τβν ιδιαιτέραν μου βαματίβν διαρρήξαντχ τώ βέρα δίκην ληστών, διήρπασαν πΑντα τ* έν αύτοί έγγραφέ tt χοέ λοιπά πρΑγματα βοα «δρσν.

Κατ* τοϋ τολμήματο τούτου, παναγιώτχτχ δέσποτα, τό όποιον έχτδ τή ύλιχή ζημία συνχπώγβ χαί ή»τχήν προσβολήν χαί te' β έπιφυλέττομαι ν* ζητήβώ τήν δέουσαν ίπανοποέηΜν, διαμαρτύρομαι σήμχρον έκισήμβ χαί έντόνβ ένώπιον τή ύμηέρα παναγιότητο , ήτι έν τή πατριχή μιρίμνη, ήν έπχβιΐζατο υπέρ τή έ«ανόδου τή τέξιβ χαί ήόυχία μηαξύ τή ιΐϊναΐτιχή Αβιλφότητο , ύέλιι β«βαί«Κ μη* λύπη ♦ωβρήσιι όποια ·λιβ«ρ* συνιπχία έπέγηαι ή παρΑτασι τή παρούση Αλγιινή καταστοίστα τή i«ρβ τοϋ Σινβ μονή .

Έν Κανσταντινουπίλ·:, τή 10 μαίου 18β7.

Τή ύμιτέρα βτιοιΑτη παναγιότητο ταπεινό δούλο

ή ό Σιναίου Κύριλλο .

S6. 1 .

CYRILLU8 HIEROSOLYMITANUS CYRILLO MONTIS 8INAI

1867 iunii 1.

Μη* πόώου έχομισέμ·*· τήν Από 10 τού χύέ λήξαντο πρδ ήμΑ αύτή έβίλφιχήν, χαί δινξιλβόντι ουμίχμη τ* έν αύτή· χαί ένδχν μέν έχνίρημτν έπί τοί «έαγγχλίοι τβν πιρισπουβέσταν ήμίν αίσιον τή iαρ«; αύτή κορυφή , ΐνδ-ιν δέ έλυπήϋημχν έφ' οί γρέφέι διαμαρτυρομένη, δτι δηλαδή οί έν Τζουβανίφ πατίρι παραβιΑααντχ τ* ixxt ίδιαίτχρέ τη δαμότια «ίσήλ#ον χαί έφήρηαν πβν δ τι ιίχίν έν αύτοί ή πανιτρότη 'τη , έα χαί πολλ* έχ τβν τοϋ μοναστηριού έγγρέφβν. Πρδ δχοϋ. Αγαπητέ Αβχλφέ, Ιβ πότβ αί Αντ«γχλήστι ; έβ πότ< ή διαμΑχη ♦* χατασπαρΑττη τδ iirδν ύμβν κοινόν; πβ δέν Ιρχτσδχ πλέον χί συναισθησιν χαί μιτΑνοιαν; πβ βέν Αποφασίζηχ ν* συνασπισώήτχ «ί σώμα έν χαί ψυχήν μίαν πρδ σβτηρίαν τή i«ρ* υμών μηανοία ΐίν ούτβ δχινοί χαί χρισίμ·.ι χαιροί ; μή δέν rfvai πλέον χαιρδ νΑ λΑ0ή πέρα ή τόσον σχαραξιχΑρβιο σκηνή; φρίττα τή Αληβΐϊφ πΑ τι , βταν συλλογισβή δτι πέντ(έρημ'ται μοναχοί μη* τοϋ ήγουμένου αδτβν έτΑραξαν πολλΑχι τήν έχχλησιαν, χοινδν χαταστΑντ« σχΑνβαλον χαί παίγνιον- μή ούχ *IBu* νί λίφβσι πλέον τ* τοιαύτα, χαί.έν τφ συνδέσμφ τή χατ* Χριστόν Αβ<λφιχή ΑγΑπη συν Αλλήλοι βιΑγονη ν* μηέρχησδτ τού Ασχητιχοΐι Αλλου , φροντίζοντι Αχίποτι π«ρί τή (ύσταδτια τού itpoO ύμβν κοινοβίου χαί γινόμενοι τοί ΚΑσι τύπο χαί υπογραμμό (ύαγγιλιχή Αριτή ; ήμιί χατασπώμιώα τή Αληβΐϊφ τήν χαρδίαν βλέποντα τήν τόσον όιζυρΑν χαί πανδΑχρυτον χατΑστασιν, έν ή π«ριήλδον τ* χαώ' ύμώ . Έφ' Φ καί δέν δυνΑμ(ώα πλέον ν* μ«ίν»μ«ν ΑδιΑφοροι; Αλλ' έχομη χαώήχον έν τφ διχαιώματι τού πατριαρχικού ήμών θρόνου ν* έπέμββμιν χαί έντργήσαιμτν πβν δ τι ή^ιλί μβ φφτίσκ ό Αγιο θβδ «ί τδ ν* δώσβμχν πέρα όριστιχδν τού σπαραξικάρδιου τούτου δρΑματο χαί σώαβιμχν τδ τόσον σπουδαία χινδυν«θον i«ρδν τού Σινβ σκήναμα, Αχολουώούντχ «ί τούτο τδ σβτήριον παρΑδ«ιγμα πολλών έν παρομοίαι παριστΑστβιν Αοιβίμβν προχατόχαν ήμών* πρδ τδν ένθιον καί σβτήριον τούτον σκοπόν ΚιλλΑχι παρ<χλήθημ«ν ύπδ' τή δλομαλού iirΑ συνΑξτβ;, χαί ήμ*ί όσονούπβ ληψόμιθα τέλο πέντβν τ* χατΑλληλα μέτρα. Τούτου Ινιχα κ«ριοτιζόμ*βα έπί ού παρόντο ν* τή έχδηλώσαμ«ν μόνον, δτ: προσχαλέσαντι παρ'ήμίν τδνένταϋθα προσαρινβ διατρίβοντα καί έξαρχ-.κβ πρδ ήμβ παρ* τή i«ρΑ Σιναιτική συνΑξιβ Αποσταλέντα δσιώτατον πρβτοσύγχχλλον κυρ Ζαχαρίαν, έχοινοποιήσαμχν αϋτφ τ* παρ* τή πανι«ρότητό τη γραφόμενα* δ δέ Αποϋσα έξ«πλΑγη, «ίπών δτι τ* τοιαύτα ούδ«μίαν έχουσιν ϋπόστασιν, διότι ούδέν ύπήρχιν έν τφ .κιλλίφ τή πανιιρότητό τη ίνα ΑρπΑσβσιν οί πατέρι ' *» δέ τι καί ύπήρχιν Ασήμαντου χαί μηδ«νδ λόγον Αξιόν, δέν έλησ«ϋδη, Αλλ' ύχ*ρχ«ι χαί σφζηαι παφυλαγμένον έν τφ i«ρφ μηοχίφ τή Τζουβανία ώ χτήμα Ανιοραίρηον τού UpoO μοναστηριού* διότι οί πατέρα δίν «Ζναι λησταί, ΑλλΑ.τέχνα μ:Α χαί τή αύτή πνίυματιχή μητρδ καί χήδονται χατ* χρέο τών τού κοινοβίου πραγμΑτβν· όπασδήποτχ ήμ«1 δ«'δώχαμαν αύτφ Αντίγραφου τή έπ.στολή τη καί διηΑξαμχν τή ύσιότητί του ν* τδ διαβιβΑση μετ' έπιστολή του πρδ τήν i«ρ*ν σύναξιν χαί ζητήση ΑπΑντησιν δταν δέ χαί αδτη ληφώή, β«βαίβ θέλομαν διαφβτισώή ίπανβ «ί τδ κατανοήσρι τήν 4λή#«ιαν. 'Επί Τ00 παρόντο δέ μόνον λέγομαν, δτι ή i«ρ* σύναξι ούδόλβ ψ«ύδηαι Απέναντι τβν δσα Απδ κοινοί καί λαλ«ί καί γρΑφ«ι έπισήμβ πρδ πΑντα , ύπέρ τδ έν ήδη έτο ύφούσα φβνήν μέχρι ούρανού καί έπιχαλουμένη δτρμβ δικαιοσύνην χαί βοήδϊΐαν. ΤαΟτα μέν «ί ΑπΑντησιν* δβρηΙΗησαν δέ παρ* κυρίου, χαί τ* λοιπέ.

Έν τή έγίφ πόλ«ι Ίιρουσαλήμ. 1867 ioυνίου 1.

87.

MONACHI 8INAΓΓAK CYRILLO HIEROSOLYMITANO

1887 huui 7.

Μακαριώτατε βειότεηε καί πανογιώτπτε aoRpc-
ἀρχα τή Αγ(β πόλεεε 'Ιερουσαλήμ κβ! χάση
Παλαιστίνη , xal τA λοιπά.

Kai *Hpi* τινεον ἡμερών ἐγράφαμεν τή δμετέρφ βειοτάτη μαχεφιότητι ἀνετγίλλοντε; τA καώ' ἡμά , xal σήμερον 54 Αρμοδίου τοΟ καιρού τυχόντο , εὐσοβεέστω κεά αὐβι εἰβοχοιοΟμεν χάβε. ΤA νεώνεηβ ἀχδ τή βασιλευούση μοναστηριακά γράμματα Αν» φέρουσιν ἡμίν, βτι 4 πρώην Αγιο Χινεάου &A τή μεγάλη τού Χριστού ἐκχλησίβ βιεμαρτυρήόη xal ἐνώπιον τή ὑμετέρα; Λεατίτη ,μεο^ιότητο , διά τδν λόγον δτι χροέβημιν «ί διάρρηξιν δεεματίου τινό , ἐνβα ἐκείνο χατψχει, καί βτι Απεσφραγίσαμεν κιβώτιόν τι Ανήκαν αὐτφ, περιίχον ἴήίΗν πολύτιμα xal τιμαλφή πράγματα. Χρέο ἡμΑν β«ωροΟμ<ν, μακάριώτατ* πΑτιρ χαί δέσποτα, «ίπ«1ν τήν Αλήβιιαν χΑσαν, φρίτιοντ»; ἐνώπιον τοσαύτη δρααὐτητο , Αναιδοϋ τόλμη καί ψευδολογία τοΟ πρώην Αγίου Σιναίου. Υπάρχει ἐν τή μονή δωμάτιδν τι, ἐνβα ή πρώην παντερδτη του εἰδιζε χατΑ τήν βραχείαν βύτοΟ διαμονήν Αναπαύεσβαι ! τδ δωμάτιον τούτο πρδ ἐνδ καί ἐπέχεινα ἐτου ἐγκλειστον δν, ή ΙερΑ σύνβξι Απεφάτ.σεν Ανοίξαι, διατάττουσα ινα χαβαρισβή καί οικονομηβή πρεπδντω διΑ πάσαν' περίστασιν, Τούβ' δπερ χαί ἐγένετο, παρόντων τΑν τε μελών τή συνάξεω καί πολλών ἑτέρων πατέρων, οίτινε οὐδέν τοιοῦτον κφώτιον ιίδον ἐν τφ δωματίφ, ἐπομένω οὔτέ ΑπεσφρΑγισαν. ;ΙζΝ τφ δωματίφ τοϋτφ οὐδέν ἕτερον εὑρίβη ή μία χλίνη, ἐν Αναχλιντήριον χαί τινα ἕτερο *M&κτΛ* ἐπιπλα, φ» πολλοί τινε χαί τινα ἐπισκεχτήρια τδ όνομα τοϋ Αρχιεπισκόπου φέροντα, πρδ δέ δύο ή τρία φωτυγραφήματα συγγενών τινων αὐτφ. 'Ιδού ή Αλήβεια Ποϋ ἰρα τά ἐκ πολυτίμων πραγμείτων κιβώτιον; παράδοξον δοκοί ἡμίν, πώ 4 Ανήρ οὐτο , οὐδέν Αλλο σκαπτόμενο καί πράττων, «ί μή μόνον νΑ ἐξΜγη Απδ τή μονή καί μοταφέρη <ί; βασιλεύουσαν παρ' ἑαυτφ χρήματά τε χαί τιμαλφή κειμήλια, ΚΑ λέγομαν ἠβύνατο ἐγχαταλιπείν ἐν τή μονή τοιαΜα χράγμεηα καί τοσοϋτον Ασυστόλω καί Ανευ φόβου βεοΟ καί Ανβρώπων διαμαρτυρηόήναι, κράζων ἡμά καταχραστέ χαί οἱονεί κλέπτα ! Κρινάτω οὐν ἡ βεσποσία καί Ιερέ αυτή κορυφή τδν Ανδρα ἐκ πολλών γιγνώσκουσα ἐπί' τινων βάσεων ἐρείδεται ή βιαμαρτύρησι ἐχείνη χαί πόσον εὐσννείδητο τυγχάνει οὐσα. Ὸ ἀείμνητο; πατριάρχη; Κωνστάντιο· *ββ* τινων ἑιΑν Αχώσσώ τοΰ ὠνάτου του είχε χαταβόσει ἐν τή αὐτοχρατοριχή τή Νετρουπόλεω τραπέζι. *χ' ὀνόματι τή Ιερέ τοϋ ΣινΑ μονή δύο κεφάλαια ἐχ τριαχονταχισχιλίων Αργυρών βουβλίων ἑκαστον, ὠατάξα , (να οἱ ἐτήσιοι τόκοι τών κεφαλαίων τούτων πέμπωνται κατ' εὐδείαν τή μονή, οὐβενδ ἑτέρου ἐπεμβεάνοντο · τών κεφεΰΐαάων τούτων τδ μέν ἐν ὁ πρώην Αγιο Χιναίου ἐξηργύρωοε ἰι' ἑαὐτδν πρό τινων ἑτΑν, τδ δέ ἕτερον μένει' «ίαέτι κατατιώειμένοϋ ἐν τή βύτή τραπέζη, ὠ τού περιβοήτου Αρχιεπισκόπου μή δυνηώέντο χαί τούτο ἐξαργυρώσευ χαί χαταβροχβίσαι· τού χεφεώεάαυ ούν τούτου τού ἐτησίοϋ τόκου μέχρι τοΰβε ταχτιχΑ ἐλάμβανεν ή μονή περί μήνα Ιανουάριον Αφχόμενον Αχείστου ἐτου · τούτ' αὐτδ ἀπεξεδέχετο κεά ὀφέτο , δτε μίαν τΑν ἡμερών ή Ιερά σύναξι ἐπληροφορήβη, βτι τΑ χρήματα μέν ἠλύον χαί μένουαι καρΑ τφ Αν Ἀλεξανδρείφ γενική» Ρωσσικφ προξενείφ, Αβύνεηον ὁμω Αηοδούήναι τή μονή, ὠ κεττωσχεβέντα διΑ τού ἐν βεηιλευούση πράσβεεε κυρίου Ἰγνατιέφ ὑπδ τού πρώην Αρχιεπισκόπου. 'Ημεί τδ Αδικον τή; χατασχίσεω ἰδόντε ἐγράψαμεν παραυτίχα τφ ἐξοχωτάτφ πρεαβευτή, δτι ὁ πρώην Αγιο Σινβίου οὐδέν τδ δικαίωμα ἐπί τού χρημεπικοϋ ἐχείνου ἐχε* ὁτι οἱ τόκοι δέον νΑ

A *ihtMMnet* χατΑ τήν διΑταξιν τοϋ Αοιδίμου διαΗτου τή- μονή jataf κατ' «δδοίαν, Αλλ' ούκ ήν φεενή καί Αχρέαοι . Ἐγράψ^εν οδν xal πάλιν τή αὐτοΟ ἐξοχδτητι xal δοβαρον πρδ ἐνδ χαί ἐχέχοινα μηνδ τΑ κδτΑ ἐπαναλαμβΑνοντχ . συνάμα δέ ἐναταλΑμίδα τοί ἐχΜ πληρ«ξουσίοι τή; μανή;, (να παρουσιασδέντο ἐνώπιον τή αὐτοϋ ἐξοχάτ>)το «αραστήοασι τδ δίχακν τή μονή καί ἰντργήσωσι τήν τΑν τόκων πληρωμήν, τοϋδ' δπορ χαί ἐκραξαν· Αλλ' ή βύτοΟ ἐξοχδτη Αχ> οκρίδη, βτι Αδύνατον μέχρι τή πιραιώσι·»; τή διάφορο xal βτι τύη μόνον διατΑξιι τήν πληρωμήν, βταν ή ὑμιτίρα ΙΗιστΑτη μαχαριύτη γρΑψΐ «ὑτφ τΑ δέοντα. Ἰχοτ«ὐομ*ν οὐν γονυχλιτΑ ἐν δνδματι τή σηρουμένη τΑν ἐπιτηιίίων χαί δΐΐνοπαβούση ταὐτη μονή τήν ὑμοτέραν βιιοιΑτην μαχβριδτητα, (να «ὐαρΐστούμένη γρΑφή τ$ ἐξοχωτΑτψ πασών τΑν Ῥωσσιών πρεσβευτή τΑ δέοντα καί τδ τή μονή; δίχαιον χατά τού πρώην αυτή Αρχιεπισκόπου. Αλλά χαί ἑτερόν τι ὑπάρχει τδ σπουδαίαν, δ:' β δέον,' (να ή ὑμετέρα βχιοτΑτί) μαχαριότη; γράψη τΑ δέοντα τή αὐτοϋ ἐξοχοτητχ. Πρό ! ἑτΑν τινων 4 ἐν μαχαρίφ τή λήξει Ῥαφαήλ Αμπέτ Γδρυσεν ἐν τή πόλει τήδε σχολήν ἐχπαιδευτιχήν πλουσιοπαρόχω; χαί δαψιλΑ τα'ιτην χροιχίσα · τή σχολή ταύτη ὁ Αοίδιμο -ιδρυτή τιμών χαί γιραίρων τήν τοϋ Σι.4 βασιλικήν μονήν Αριαεν Γνα πρόεδρο ἐσαεί ἡ δ χατΑ καιρού; Χιναίου Αρχιεπίσκοπο ἡ ή Ανωτάτη τή μονή; Αρχή Εκ τούτου καταφαίνεται, βτι τδ τή; προεδρεία; δικαίωμα Ανήκει* οὐχΐ τη» ἀρχιεπισκόπφ Ατομικό , ἀλλ' αὐτή τή μονή, μή ὑπβΐρχοντο βέ Αρχιεπισκόπου προεδρεύει αὐτοβιχαίω δ τή μονή δικαιο - Αλλ' δ πρώην Αγιο Σιναίου βουλδμενο; παραβ/άναι τήν τή μονή Αξιομρέπειαν χοf*Αλλοία ιδέα ἔχων ἐνεργιί καί ἐνταϊ^α ὠ πρόεδρο , πωράται δέ κατηστρέψαι τδ τή; μονή διχα'ωμα τοΰτο, διορίσα , ὠ Απών, .Αντικαταστάτην αὐτοϋ Ιερέα τινΑ άπδ τή Χιναΐτική δλομελε.α πρ-,-τερον ΑχοβληΗντύ χαί προβά «ί; σ/ηματισμδν τή; προσηχούση έφορε!α;._ Ἡ μονή διεμαρτυρήΙΗ, ἰνώπιον τοϋ γενιμοΟ 'ί'ωσσιχ'οϋ προξενείου διΑ τήν παρανομίαν ταύτην,' χαί, δτι. μή ὑπάρχοντο ήδη Αρχιεπισκόπου, ἐννοεί τδ τή προεδροία δικαίωμα ἐπ εώτή; πίπτον καί οὐχ! ἐπ! Αλλου τινδ; καί τέ παραπλήσια. Αεόμεβα οὐν (να ή ὑμετέρα Οειοτάτη μακαριότη . χαί περί· τοΟ Αντικειμένου τούτου ποιήση τή> ἐξοχωτάτηι πρεσβευτή Ἰγνατιίφ μνείαν, χαί οὐτω μή διχΑωμβ τιμών τήν μονήν. 'Ὸ ήμέτερο; κδρ_ Ζαχαρία δέναται, ὠ τήν ὑπό»«σιν «ἴδώ , δοέναι τή ὑμετέρφ βειοτάτη μαχαριότητι τΑ; Αναγκαία προφορικΑ δεασεπρήσει . Τδ τηλεγράφημά τή; ὑμετέρα; ἰ^ειοιάτη μακαριότητα ἐκομισάμοώα ἐγκαίρω , Αλλ ή εώτού ὑψηλότη ὁ Αντιβασιλεύ Ανεχωρησεν ήβη Απδ τή; χεφελ^ούση δευτέρα , βετικΔ δέ πληροφοροϋμεβα, βτ» ή Απουσία αβτοϋ 1 *kxpAkav.* πΙέον «Αν είχοσιπέντε μέχρι τριάκοντα ἡμερΑν όπω xal Αν Αχχ, ἡμεί ἐνεργήσομεν τΑ δέοντα οὐβαμΑ δεχόμενα τδν πρώην Αγιον Σινεάου ἐν τή μονή, χρστιμώντε νΑ αβδωμεν τΑ πάνβεινα ή νά ἰδωμεν d< τού ὀφώαλμού «Αν Ανβρωπον τούτον τδν ἐξευτελίσβντα χαί . κατασφόψαντα κακούργω σκήνωμα τοσοΰτον Αγλαόν xal γορορδν.

Ttrifta, μακβριώτατβ πάτερ xal δέσποτα, κλεινέ xal γερορέ τοϋ ἔβνου , τή ἐκκλησία; χβί τοϋ- ΧινΑ «ὑεργέτα xal προστάτα, κεκοιβότε βτι ἑκτελέσετε τά taxttvAς τών δούλων σου ικεσία xal δεήσει καί τΑ περί τούτων πληροφορία; ἀπεκδεχδμενοι. ΤΑ δέ τιμαλφή αὐτή ἑτη εἰεν βεόβτν δτι πλείστα, ὑγιεινΑ χαί πανόλβια.

Ἐν τφ κατά Κάιρον Σιναΐτικφ τή Τζουβανία κβδιδρύμβτι, γ' Ιουνίου ,αωξζ·.

Τή ιιμετίρα κανοεβάστου Ml προσκυνητή M' χόριάτηφο τέκνα χατά κχεύμα κειθὴνι· Ml δποκλινέστατεο

Ἡ Ιερά τών κεπέρεαν σύναξι .

Λιχαίο Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σινεάτη .

'Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Τ)οάίδη ΣινεΔη .

Πρεετοσϋγχελλο 'Ανθιμο Οικονόμο Σινε^τη .

ΠρωτοσύγΜλλχ Κορνήλιο Κοσμίδη Σιναίτη .

Ιίρωτοσύγχελλο Θεοδόσιο Σίρρο Σινεάτη .

Πορφύριο Ιερομόναχο Οεηώίδη xd πληρεξούσιο Αρχιμανδρίτου Νεοφύτου.

Φιλόθιο μοναχό Σιναίτη;.

Σχευοφύλε^ Μακάριο .

Κατάλογο ιών Ιερών Αμφίων χαί λοιπώ/ σχευών, Ατινα, i πρώην άγιο Σιναίοο ύπεξήρεσεν Από τού σκευοφυλακίου μετά τήν τών πατέρων ιξοριαν, πατά τήν μαρτυριαν τού χαταμετρήσαντο αύτά ιεροδιαχύνου του, νΟν *Si* Ιερομονάχου Μελετίου.

2 δέο σταλαί άρχιαρατιχαΐ στόφινευ δλόχληροι.

1 μία ιτίρα στολή στόφινη μετά μικροί xai μεγάλου ωμοφορίου.

I μία ιτίρα μελανή ή πενθηρί άλάχληρο

1 μία ιτίρα λευκή όλόχληρό .

3 μανδύχι M·, ei νέο χαί ό έτερο παλαιό .

> δέο Ηβδοι ποιμαντοριπαΐ, ή μέν χεχρυσωμίνη, ή M Απλή, Αλλ' Αργυρά.

2δύο μίτρα ή μέν δρυδρά, ή M μελανέ).

i Mo φυλλώδε τή λειτουργά .δρυθρά xd μελανή.

1 *dΐ* μάγο σταυρό τή λωτνυογία χεχρυσωμένο .

1 ei δτερο τού θρόνου χεχρύσωμίνο .

1 iv θυμεειτδν κεχρυσωμίνσν.

1 tv λεγενοίπριχον Αργυροέν.

a ζεύγη δικηρατρίχηρα Αργυρά.

a δέο Ιεροδιαχονιχά στιχάρια στόφινεπ

1 μία δαιδεχΑ μεεχαιρικήρσνα Αργυρά.

1 εν μέγα ώμόφορον χαί έν τετρεαυείγγελον.

ή δέο σταυρό, μετά χρυσών άλύσεων.

I iv ιγχάλκιον τού Αγίου Νικολάου μετά πολυτίμων λίθων χαί χρυσή; άλύσου μεγάλη . .

1 iv ήιερον έγχόλκιον τού Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου τού Απδ Κιίβου.

I 1 iv έτερον ιγχόλπιον τού Αρχιμανδρίτου Ίε»σήφ *άκδ* Τίφλιβα.

Πtpi ιτέρων έ-,χολπίων Α ιρωτηθή *ό* τχχυοφύλαξ.

"Οτι ισον άπαράλλαχτον τφ πρωτοτύπφ

ό διχάίο άρχιμανβρίτη Κύριλλο Σιναίτη .

Ἐν Τζουβανίφ, γ' Ιουνίου ,αώξζ".

ϊβ.

CYRILLU8 HIEROSOLYMITANIS GREGORIO CONSTANTINOPOLITANO

,1867 ionii 16.

Χαρφ χαί πόθτρ Απλέτφ ίχομισάμεθα συν τή περίκλειστη διαμορτυρήσει τού iv Χριστφ ήμίν Αγαπητού συναδέλφου άγίου Σιναίου καί τήν άκδ 12 τοΟ παρελθόντο μαίου πρδ ήμ«; Αδελφικήν τή ύμετέραφ- σεβασμιωτάτη; παναγιίτητο ίπιστολήν συντόνφ δέ χαί ταύτην ίπιστασία διεξελθόντε χατείδομεν τά iv αύτή χαί συνίεμεν χαί χάριτα δτι πλείστα Ανεπίμ- ψαμεν ένδέρμω τφ ίχ τού παναγίου ζωοδόχου τάφου τριημίρω έξαναστάντι ίπί τοί τρίσεπεράστοι εύαγγελίοι τών τή Ιίεσπεσία αύτή κορυφή ικοσβόιων τε χα! περισπουδάστων ήμίν αισίων. Σήμερον δέ ei Απάντησιν προαγόμενοι άντευαγγελιζόμε^α iv πρώτοι τή Αδελφική αύτή Αγάπη, βτ χα! ήμεί ινταύδώ ύγιώ τά γε νΰν ίχομεν τή τού παναγίου χαί ζωοδόχου τάφου χάριτ: μετά πόση τή περί ήμά ιερά ήμών έν Χριστφ Αδελφότητο . Κατά συνέπειαν εΐβοποιοϋμεν αύτή, άτι ιλάβομεν iv χαιρφ xd τήν τή δέσπεσία αύτή χορυφή Απάντησιν ei τήν πρδ αύτήν παρ' ήμών π·ρΙ τ&ν Σλναϊτιχών' προβπιστα-λε.σαν ίχ^εσιν; καθώ καί τήν συγχαρητί^χον αύτή διά τά λχμπροφόρου ιορτά . «ϊιδ xd βίατελοΰμεν ίχτοτε έμμίριμνοι περί τών ληπτέων μέτρων διά τήν ίχ τού έσχάτου κινδένου διάσ^σιν, σέν θεώ Αντιλήπτορι, τού ιερού μοναστηριού τοί θεοβάδιστου όρου ΣινΑ. Ότι *δέ χαΐ* ήμεί ei βάθο χατατηχόμεθα τήν χαρδίαν διά τήν όντω πανδάχρυτον δέσιν τού Ιερού έκείνου χαταγωγίου, σένοιδε πάντω ή σεβάσμιο*-τάτη αύτή παναγιίτηΐ ίχ τε άχλων χαί ίχ τού δτι συναισθαινόμεθα τήν ήν ίχομεν Μνονιχώ όφιιλήν,' δπω δράμωμεν, θεού συναιρομίνου, ei βοήθειαν αύτού, χαθά iv τοιαύται: προγενεστίραι; περιστάσεστν ίπραξαν xd. οί Αοίδιμο; προχάτοχοι ήμών. Τούτου ίνεχα σπουδαίω μεριμνώμεν νύκτωρ χαί μεθ' ήμίραν,. πώ; xd πότε ίξεστιν Ινα ή χατά Χριστόν άρμονία ίπανί/.θη iv τή ιερφ xd σεβασμίφ ixeivς μονή, μηδόλω Αγνοούντι δτι συμπρ-.θυμουμίνην ίχομεν ei τούτο πάντοτι χαί τήν ύμετίραν σεβασ,ιιωτάτην παναγιότητα. Έάν δέ χαί προίχυφεν Αναβολή τι ίω τούδε, αύτη Αποδοτία μόνον ei τά Αλλεπάλληλα μίτρα, δσα μέχρι αήμερρν ήθελήσαμεν νά μετίλθωμεν πρδ είρήνευσιν τών, διαφε ομένων, xd εξ; τά; πολυειδει; συγχρόνω καί τού *ίεβού* ήμών ινταύθα κοινού ύποθίσει , iv εά ούχ ήττον νυχθημερόν περισκώμεδα. Αλλά μεδ" βλα τούτα ήμεί ούβέ στιγμήν παραλείπομεν Ιω σήμερον ei τό νά δυνηδώμεν νά χαταιτείλωμιν τήν σπαραξιχάρβιον ταύτην σκηνήν συμφώνω μί τδ δίχαιον χαί πεποίδαμεν βτι αδτη δέν βύναται τέλο πάντων νά παραταθή πλέον ίπί πολύ· xd μενίτω βλω ήσυχο ή δεσπεσία αύτή χορυφή. 'Οσον δέ Αφορ| τήν πρδ τήν ύμετίραν σε-, βασμιωτάτην παναγιότητα ίπ.δοιΗίσαν χαρά τού αύτδ~Α~ι ~άγίου~ ~Σινα~ίου—διαμαρτύρησιν, εΙδοποιούμεν τή Αδελφική αυτή Αγάπη, ότι τοιαύτην χαί ήμε! ιλάβομεν πρδ καιρού παρά τή αύτού ιερότητο , ήν χαί έσπεύσαμ'εν ΑποστεΟαι εΐ; ΚΑίρον πρδ; τήν ΣιναΓτιχήν Αδελφότητα διά τού ινταΰ^α παρ' ήμίν προσχερινώ; διαμίνοντο ιξάρχου αύτή όοιωτάτου πραιτοσυγχίλλου χήρ Ζαχαρίου, ζητοΰντε τάχιστα Απάντήσιν ο δέ σπεύσαντε Λπί,ντι,σαν ήμίν, χαί τή Απαντήσει ταύτ, ίπισυνάπτομεν ήδη τή παρούση Αντίγραφ·,ν πρδ γνώσ ν χαί τή ύμετέρα περισπουδίστου ήμίν παναγιότητο · ίξ δσων δμω ή ιερά σύναξι άπαντ^, ουδόλω δύναταί τι νΐ πιστεύσή τά υπδ τού άγίου Σιναίου λεγάμενα· Αλλ δπω δήποτε, δταν προσεχώ Αΐ προσχαλέσωμεν ινταύδα ίπισήμω τήν αύτού ιερότητα χαδώ χαί τινα ίχ τή Σιναϊτιχή Αδελφότητο πρδ τελείαν σέν <Ήφ Αντιλήπτορι έξομάλυνσιν τή μεταξύ αύτών διαφορά , τότε χα: περί ~τοΟ χεφ~α~~ι~ω~δ~ο~υ~ ~τ~ο~ύ~τ~ου~ ~τ~ε~λ~ε~ί~α~ς~ ~δ~ό~γ~ο~υ~~ χατενώπ-.ον πάντων, χαί άναμφιβάλω Ακοδιιχθήσεται τότε, πού χείται ή Αλήθεια χαί τού λυπηρού τούτου έπεισοδίου. Αλλά, παναγιώτατε δέσποτα, χαθ' δσον ήμεί; δυνάμέθα νά χρίνωμιν, ώ γνωρίζοντε ίξυπαρχή άλα τά λεπτομέρεια τή ~;να!τ;χή διαφορά , ή βιαμαρτύρησι αύτη τού άγίου Σιναίου είναι δλω άνυπδστατο χαί πλάσμα χαί σόφισμα τή ιερότητο αυτόχρημα, ίπινενοημένη πρδ μόνον τόν σχοπδν τού νΑ δυληθή νΐ ύπεχφύγη τήν Ανοχήν ei δφα χατηγορεΤται χαί βίψη δλον τδ ράρο χαί τήν μομφήν ei τού δυστυχεί πατέρα , καί Ινα ή υμετέρα σερασμιωτάτη παναγιότη χατανοήσφ τήν Αλήθειαν τών λεγομένων, γράφομεν σήμερον τφ αύτόθι τού παναγίου τάφον πανοσιολογιωτάτφ Αρχιμανδρίτη xd ήμετίρφ άντιπροσώπφ χήρ Ίαχώρφ, ίνα χαταθέση τή ύμετέρφ 'άδεκφιχή χορνφή Αντίγραφα ίχτεταμίνη κρδ; ήμά ίχδέό»<» χαί Αναφ.ρά , ά τινα ίσχάτω ή Ιερά

s ΣιναΓπχή σώαξι *Iufâtκ»* *πρό* ήμά ««* ** *6* ^ £Α κερίχλαστον έΙ«*»7ησιν «ί τ£ Λ^Ηαιν τή διαμαρ-

ήώ θ.ηυθύναμεν έντ«Μ«ν «ρό τήν αδο«6 άανοσιολ^τΐτητ· ορό ΑνΑγνεεσιν,. «βέ σνγχρόν·; βιά νά τά χαθυποβάλη καί τή ϋμετέρφ σεβαιμιέτάτη κα*· αγιότητι, καί δ'.αφεετισθή καί ή θοσκεσία «Αΐτή κορυφή Λ *in* τή *-nirntn* Αναγνώσαώ *vqf πασών τών* μέχρι *joOtt στυγερών* ad φρικαλέα* τού Αγίου Σιναίου *'nattqtfiptm. At/ttenu uni* αότό Αφ' (χυτού ,αύτοχαττΑφαο . Ιΐεχοίθαμεν λοιπόν, βτχ **O'** ού ή σεβασμιεετάτη αύτή παναγιότη Αναγ|8σι πρώτον τά *ivtlffnfa'teiia* χαί dta χαί τήν έν τφ κορόνα

τυρήσοιε , θέλε» κατανοήσει καθ' όλαχληρίαν, κού *udtta.ij* Αλήθ«(α, α«2 χατά συνέπειαν θέλει σπ«ύσα ,φιλαβέλφα νά Απαντήση *p*c 4**« **ι* r*'>w τή , ήντινα Αναμίνομεν Ανυπιρθέτεε . ΤεΛτα μέν . χαί *aiftpa»* «ί *Απάντφσιν* μηδέν Μ Ιτφρον ίχαντε -j π«ραίνομενν τ^ν -λόγον, έξ«το$«νοι θεόθεν tA παν- s Αγια αύτή έτη Cn π^είοτεη ύγιεινά καί χ«ν«νβάίμονα. . ' ι ~ *s*

y Έν- τή Αγίφ μόλει Ιερουσαλήμ, 1867 ιουνίου 15. }

SYNODUS HIEROSOLYMITANA RATIONEM IN CAUSA CYRILI.I SINAITAE IVDICANDATENENDAM DECERNIT

': 1867 iaaii 18.

Σήμερον ήμίρφ διυτέρφ τή ίβδομάόο xai \V τού μηνά ίΰυνίου.τού χιλιοστού οχτακοσιοστού ί ηχοστοϋ έβδόμου σωτηρίου έτου , χιζεύσώ πατριαρχική συνήλθεν ίν τή μ«γΑλή τών iwjpàρχ«<"" <^*ούβή ή τού Αγιωτάτου άπ-.στολικού χαί πατριαρχικού τΑν Ιεροσολύμων'θρόνου Αγία χαί ιερά σύνοδο , σννιστα,τίνη ίχ τών ίν τή Αγίφ πόλει ένδημούντων καν«(Λτάτ«»ν άγιων Αρχιερέων χαί πανοσιεετάτων Αρχιμανδριτών, τών κάτωθι σννυπογραφομίνων, ένεκα τή Από Βύο ιτών περίπου Αναφυείση χαί μέχρι τού νύν έξακαλουθούση διαφορά μεταξύ τού κανιιρωτάτου Αρχιεπισκόπου τοϋ θεοβάδιστου όρου Χινά χαί τή ιιρά Σιναίτική; Αδελφότητο . Ιιροχαθημένη δί τή αύτοΟ Φτιστάτη Μακαριότητα , τού Αγιωτάτου κατριάρχου τΑν Ιεροσολέμων κυρίου κυρίου Κυρίλλου,, έγένετο λόγο ίν έχτάσει'κ*ρί τών λυπηρών αιτίων τών κροκαλ«σάντων, ώ μή ώφελε. τήν Ανωθι διαληφθιίσα» διαφοράν· χαί Αναγνεεσθένιων συγχρόνω «ί ικήχοον πάντων χαί τών ίγγράφων, δaa Απ' άρχή τή «ίρημίνι^ διαφορά βιήΰβυναν άχό κοινοϋ χρό τήν αυτοϋ Οοιοτάτην μακαριότητα οί Χιναΐται πατίρα , ί8οξ· τή άγίφ και Ϊtpf συνόδφ, πτρί πολν.ού χοιουμίνή τήν ίξομάλυνσιν, συν 8*$> άντιλήπτορι, τή π«ρί ή ό λόγο διαφορά χαί τήν ικάνοδον τή ήσυχία χαί τάξιω ίν τή ί«ρά χαί στρασμίφ βασιλική μονή τού Φτοβαδίστου όρου Σινά, βχω χροβή άχό κοινού «ί μίτραν άντί^ιον καί' σεμφώνω τφ άπαραγράχτφ , ίχχλησιαστ.χφ βιχαιώματι τού άγιώτάτου άχοστολιχού χαί πατριαρχικοϋ τών Ιιροσολύμών θρόνου ικί τοϋ κατά καιρόν άρχιιπισχόχου Σινά γράψή τή αυτού πανιρότητι τφ νύν άγιιρ Σιναίου χύρ Κυρίλλφ * ίν Κωνσταντινουπόλκ διαμβνοντι, Ινα τάχιστα χατίλφφ ίν τή άγία πόλ«ι χαί παραστχ*ή τή άγίφ συνόδφι, ίκί χαρουσίφ χαί J ÿ ÿ ΐ p w v ίγπρίτων τι καί πληρ«ξουσί«ν ίχ τών τή Ύίρά Σινα'.τιχή άδχλφότητο , χαΐ^ ούτω άχό χοιναβ συζητήσωσ: μίν «ά αίτια τή διαφορά , χροσπαΡήοώσι δί συνάμα·Ιμο£ύμ« έν κάαή τή κατά Χριστόν άγάχφ ποιήσαι ίχκ'.δών τήν ίριν χαί συνδιαλλάζαι, σύν ΙΗφ άντιλήπτορι, τοϋ διαφ«ρομένου ορό δόξαν Χριστού χαί «ύστάθτιαν τού ί«ροΟ κοινοβίου τοϋ θτοβαδίστου όρου; Σινά. Επί τούτφ ίγίνττο ή παρούσα συνοδική κράξι χαί χατττστρώθη. μρδ ινδ«ιξιν ίν τφδ< τφ !·ρφ χώδηχι τού άγιωτάτου άκοστολικού καί χατριαρχ.χού θρόνου τών *Ι«ροσολύμ«ν.

Έν τή άγίφ χόλιι Ι«ρου-:αλήμ, ,αωξζ' ιουνίου ι».

f ό Τ«ροσαλϋ|·«ιν Κύριλλο .
t ί Πίτρα Μιλίτιο..
t ό Γάζη Ιίρρχόπιο .
+ ό Βν,θλιίμ Αγάπιο ,
t ό Λύδδη λιόφυτο ,
t 0 Σιβαστιία Νικηφόρο ,
f ό Ηαβωρίου Γρηγόριο .
t *ί Φιλα5«λφιία* Ιωάσαφ.
ό άρχιμανδρίτη Νικηφόρο;,
ό σχιυοφϋλαξ Σιραφιίμ.
ο δραγουμάνο; Ά-θιμο .
ό άρχιμανδρίτη Σωφρόνιο ,
ό άρχιμανδρίτη Διονύσιο .

Καί ήμχί χθί ινδημήσα>τ* ίν τή άγια πόλιι, άναγνόντχ καί ιπιδοκιμάσαντ« , προσ;πογράφ-.μ«ν τήν άνωτίρω κράξιν.

,αώξζ* αΰγούστου χδ'

t ο Πτολιμαΐδο Ιωάσαφ
t 4 Ναζαρίτ Νήφων.

SYNODUS HIEROSOLYMITANA GREGORIO CONSTANTINOPOLITANO

ι 1867 iunii 91. 0

Ι'νβστή, παναγιώτατε δέσποτα, ί»πάρχ*ι τή σ«βασμιωτάτη χαί θασφρουρήτφ σου κορυφή ή άχό δύο ήδη ictpixou ιτών άναφυαίοα, Α μή &φ«λβ, χαί μέχρι σήμιρον ({ακολουθούσα δ«νή καί σπαραξικάρδιο διαφορά μιτκξύ τοϋ ιιρβτάτου άρχι«πισχόχου τοϋ θεοβαδιστου όρου Σινά κυρ Κυρίλλου καί τή ί·ρά Σιναίτιχή άδολφό-.ητο . Ό μισόκαλο οϋ βιέλιπ«ν Ινα χαί έν τοι; έσχάτοι τούτοι χαί χρισιμοοτάτοι καιροί διαταράξη τήν χατά Χριστόν Αρμονίαν έν μόσφ τού Αγίου ικοίνου σκηνώματο καί κτριαγάγ «ί κίνδυνον προφανή τήν ίχ παλαιτάτων χρόνων διά τ« τήν Ιστορικήν θέσιν χαί τόν έν βασιλιύσι χτίτορα τόσον γτραράν χαί ατβασμιαν ίχιίνην μονήν διά τρι τούτο ήμιί μ«τά τών έν τή άγίφ πόλοι ένδημούντών Υροστάτων Αγίων Αρχιιρέων, τών έν Χριστή» ήμ«μ» λίαν Αγαπητών Αδολφών χαί συλλειτουργών, καί λοιαών τών άκαρτιζόντων τήν π*ρί ήμά Αγίαν καί ί«ράν σύνοδον, μιτά θλίφοω μτγάλη ήχούσαμιν έ{ αύτή Αφοτηρία τήν πιρί ή ό λόγο διαφοράν έφ' φ χαί Ρ ούδινό ίχτοττ έφασάμιθα πόνου καί ζήλον, ΐπω δενηθώμαν χοιήσα: ίχκοδών τό ινσχήψαι χαχόν χαί έπαναγαγτίν έν μέσφ τών διαφ«ρομίνων τήν χατά Χαρατόν Αρμονίαν μαχρόν άν «ίη «ΐπτίν όσου χατ«βάλομαν καμάτου ώ κρό τόν συντήριον χαί θτοφιλή τούτον σκοπόν, Αλλ" ούδέν δυστυχώ ήνύσαμιν διότι οί μίν πατέραή πικρά Αιίχοτα διιτραγφδουν παράπονα κατά τού Αρχιεπισκόπου αύτφν καί μόνον αίτιον τού κακού ίθτώρουν καί αορίστων τήν αυτοϋ ιιρότητα, ή δέ αύτοΟ Ιιρότη έχ τού έναντίου πάσαν έρριπη τήν «ύθένην έπί τού πατέρα . Έκ τή σφοδρά τούτη άντ«γχλήσ·Μ ούκ ήν δυνατόν π*ρ:«λθ«ίν τό κακόν «ί τέλο καί Αποδαιχθήναι καί τήν άλήθτιαν διό καί ίδοξιν "ήμίν, Ίνα προσπαλέσωμιν ίνταΟθα τού διαφχρομίνου χαί χαταβληθή Από κοινού ή δέουσα χροσπΑΗια πρδ «ίρήν«υσιν. Έγραψ* λοιπόν μονομερώ χαί έπανειλημμίνω ή ήμών μ«τριότη πρό Αφφότιρα τά μέρη, χαί τό μέτρον τούτο προθύμεε ήσπάσαντο οί πατίρ« , μόνο δέ δ Αγιο Σιναίου;

«φήρχρτο ta <χγή· tv τοσούτφ Λ»«χώ πρτ,ήγττε,Α ἡ kpA xai βαβιλιχή taeive; μονή ἐκκλησία» εἰς τὸ χώ: λο τοΰ χρημνοΟ χάι ή Σινοίτιχή Αδαλφότη «ί τήν Ισχάτην πάριχλΑοΟσβ- Αμηχανίαν itappA; ΐ(«λιπΑρ«ι ήμά Α«ίχοτ», δχ«· δράμώμιν «ΐ ^οήΗτβν xai im-*τηρίιη* τή ιήρά αὐτών μονή ὡ vtaΐ ὑψὸ («ροδιχαστή οὺν οὐτ»; Αχόντών ΣιναΤτιχών διαφορών. ~ Αν«πΐ'.ινθὺντ» πρδ τήν σι^οσμιὼτΑτην «ὺ-

*** 8<«Τ«ρομίν·» /

Ἐχ! τοὺτφ λοιχδν, χβναγιὼτβτί/Βέσποτβ. βι«ν*ὺνομιν σήμαρον συνοδιχΑ τήν παρούσαν χρδ τήν ὑμάτιρον ι«ράν χαι taomoicv παναγιδτητα χαι τν πρώτοι ptv ΙξιρινvΑμιν παρκΛουβάστνΗ τ» κατ' αὐτήν iΗοδαψιλίστα αίσια, «ὺαγγιλ^δμινο; συράμα βτι χχι ή^Η tvroGta «i Ιχομιν τή τοΰ παναγίου χαι ζώοβόχου τάφου χάριτι· Κτχ U τδν σχδχδν τή τή «ορυφήν, Αφούμιν. αυγήν taΐ xetvoδ, βπ·; μ*τ«· κίμψν,τβι n«p' ίβυτή τδν *tfitn* Σ:ν«ίου xai ίγχ'Ψ'Ι τήν ιοὼχλι-.ττον xai ουχχρδνβ κοστρὶψή jial «ροριχβ» τήν χύτοΟ («ρδτητχ, [να ιτιιί'-ήνιο «ί τήν φχ,νήν τή ΙχχΛηα.σον.χή;_του Αρχή οχ«ύση ·μ«τκβήνα: χρόσώχιχώ δσον τάχιστα Ιν#βδ« ·ΐ τήν άγ αν πάλιν ιντδ αὐτοΰ τοὺ προδ«χΑΚ Ιουλίου μήνι **" αποφ«ύχτν . Τούτο μάν Ini Λοοούτον Ιξαιτούμ«*α βέ napΐ χυρίου τά ·τ»] τή ὑμιτίρα σ«ρβσμι·τάτη παν«γι4τητο βτι κλ«:στα. i>γι«ινά χα! πανιν'.αίμονα. .

Κν τή Αγία πολ«; Τιρουσαλήμ, 1867 ιουνίου 41.

41 V

HYNODV8 HIEROSOEYMITAXA CYRIL1.O MONTIS MINAI

1867 iunii Ό.

Ι«ρώτατ* άρχιικίσχοηι τοΟ (Ηο^βδίστου όρου Σινβ xai ὑπέρτ-.μ», </Χριστφ τψ »*ψ λίβν ίγβχήτι xal ntpméta^» 4δ«λρ* xai αυλλ·ιτουργέ τή ήμών μ*τρ·δτητο, χχ! Τί λο;ηί.

, Meti τήν Ιριυν^ν τών taooi'-των τι xxi ι«ρισχουδ4στο»ν ήμίν βίβΐών τή άδχλριχή τη άγάπη . σπ«ϋδομ«ν «ΐδοποιήοαι χύτή, δτ: ή ήμών υκτριότ, χαί ή χ«ρί ήμΑ 4γί* xai *Ι«ρί* τύνοδο τοθίχ> ήμί Αγιώτιτου ικοστολιχοΟ χχ! Γ.ατριαρχιχοΟ ί*·ρόνου τών Ίβροβολυμων. ϋπ' δψ.ν Ιχουοχ χρό κολλοΟ τήν μχτχζΐ τή ί«ρ4τ,τό τη χα: τή ΣινβΙτιχή ϊδ«λρδτητο ὑφιτταμένην λυχη^ίν β αφοράν, *-jf'* ή χα; χινδυν«ύ«ι νά χτιταοτραφή, δ μή γίνοιτο, τδ Ι«ρδν τοΟ Αιοβαδίττευ δρ-.υ Σινί χοινδβιον, Ιγνβ προβήνβι ιηδ χοινοΟ οὐν 8χψ άνττλήπτορ; «ί μίτρα διχλλχχτιχά χα; βώτήριβ. Kai δή σήμ«ρον ουνοδ-.χώ συν«λθοντ* συνχλ'αλήοαμιν *ἴἔ* έχτάαι xai συνβτχχψάμί^α *ὡρίμ«· η«ρί* τών λυπηρών αίτί««ν, ix«p, ὡ μή ὡρ«λ«, χροΰχάλ«οχν μ«ταξΰ ὑμών τήν π«ρ: ή δ <όγο διαφοράν άναγν««οiHvtwv δέ συγχρόνβ «ί «ττί,χοον χίνττον χαί τών άγγράφνν, βοα άχ άρχή τή στατ«β άμφότ«ρχ τά διαφ«ρόμ«να μέρη διηυΑΰνατι πρδ ήμΑ , χαί σχουδαιώ τδν νοΟν χαί in! τά Ιν αύτνί δ ΧΛαμ^χνόμχνα Ιχιστήοαντ»;, Ιγνομχν βυνοδιχώ , Ιτ« δή ιτ«ρ: ηλ«!-στου χοιούμινοι τήν ιξομάλυνοιν τή μ«ταξΰ υμών λυχηρά τοΰτη διαφορά , δχβ συμφώνν τφ χχαραγράχτφ ιχχλησιαστιχφ διχαιώματι τοΟ χα>* ήμά; άγυατάτου ΑχοστολιχοΟ χαί χατριαρχιχοΟ τών 1«ροολύμών θρόνου, γράψ««μ«ν άχδ χοινοΟ πρδ τήν Αδαλφιχήν αύτή ιιρότητα χαί κροσχαλάοώμ«ν χύ-.ήν [να τάχιστα χατέλθη ΙνταΟΑα tv τή άγίφ χόλ»:, ίνta χροσχαλ|αομ«ν ώσαύτο ουνοβιχώ χχί τίνο ix. τών θρύνου, »ρ^ώμ«ν «<; <ρ*«»λ»)τ.ν ΙνταύΑβ τή «ύ«6_ Μτητο *νΑ* Σινβίου ** ττνβν *avrifΐv^ ta* «Αν τή ΣίνβΤπχή; άβίλφότητο , ίο·; χαρχοτχδώΐΐν ΙνταύΑα χαί συζητηΑώσι μίν Απδ χοινού τά «Ατια τή διαφορά , χατιψληδή Μ συγχρόνβ 4μ-.Αμ«» \ιφοσχΑ»«α tv χάση τή κατά ΧρισΗν Αγάπη πρδ

Τή «ρυφήν, Αφούμιν. αυγήν taΐ xetvoδ, βπ·; μ*τ«· κίμψν,τβι n«p' ίβυτή τδν *tfitn* Σ:ν«ίου xai ίγχ'Ψ'Ι τήν ιοὼχλι-.ττον xai ουχχρδνβ κοστρὶψή jial «ροριχβ» τήν χύτοΟ («ρδτητχ, [να ιτιιί'-ήνιο «ί τήν φχ,νήν τή ΙχχΛηα.σον.χή;_του Αρχή οχ«ύση ·μ«τκβήνα: χρόσώχιχώ δσον τάχιστα Ιν#βδ« ·ΐ τήν άγ αν πάλιν ιντδ αὐτοΰ τοὺ προδ«χΑΚ Ιουλίου μήνι **" αποφ«ύχτν . Τούτο μάν Ini Λοοούτον Ιξαιτούμ«*α βέ napΐ χυρίου τά ·τ»] τή ὑμιτίρα σ«ρβσμι·τάτη παν«γι4τητο βτι κλ«:στα. i>γι«ινά χα! πανιν'.αίμονα. .

Κν τή Αγία πολ«; Τιρουσαλήμ, 1867 ιουνίου 41.

43.

SYNODES HIEROSOLYMITANA MONACHIS SINAITIS

1867 iuaii 39.

04» ΑρνοίΐΤ*. πατέρ*; όσιώτοτοι, χόοσν Ι» τοδβά ίχοπιάσαμ«ν, [να βυνηΑώμεν τή βοηΑαίφ τοΰ ὑψίστου νά <ρ«μαν ta μάσοο τήν ta συναργ«ία; τοΰ μιοοχάλου Ανβφυαίσαν μ«Ταξΰ ττΛ ι«ρ·τάτου δρών άρχκπισχδπου «αί τή («ρά .ΣινβΓτιπή Αδαλφότητο σπβρα{ιχΑρδ<ον Ιρtν «αι Ιπαναφάραψαν τήν tvΑαον Αρμονίαν xal «ύστ*θ«ιαν tv μάβφ τοὺ ίαρο· taolvau «οτνοΰϊο». Ιρδ έπίττυξιν τΜ ««τηρ(«< τούτου οχοπο0 Ατρύταυ μέχρι

τοὺ ?νθν χατφέλομαν χαμάτουν κολλά καὶ γρώψανη καὶ συμβουλάὲσανττ; πρδ; *tyfirupa* {δ^έρη^δαοδὺ-ώημβν δέ *dï* τδν Ηοφιλή τούτον Αγώνα έκ μόνη; dfc συναισβήσοω , **Îu** καθήκον έχομιν Απαραίτητον XtlP-βοημία; ὀρέξαιέ ιὶ; τὸ i*ρδν δμών χαταγώγτον, **th** *'vtetdif* γιαρδν *B:d* τ*τήν Ησιν^^τήν Αρχαιότητα *Jal* ΐδν Αοίδιμον έν βασιλιὐσι χτίτορα αὐτοO καὶ τδ/" *tuotof* 'έν*χα τών γνωστών αιτιών πιγιήλδχν αἱ τδ χιίλο; τοὺ κρημνοὺ. Έπ*ιβή ὁμω μτβ βσα έν βια-•ωστήματι χρόνου μαχροὺ ματήλὺομαν μέτρα Λ*τήρια πρδ χχτάπαυσιν μ:Α τόσον ὸ!ζυρά χάτασττάσι»»;, τδ κακόν -ὑφίσταται ιίσέτι δυστυχὼ έν ίλη αμ^ρ τή Ακμή χα! έξαχολουδι! νδ έηαπιλὴ σπουδαίω τδ *Itfïif* ὑμών κοινόβιο/, δ-Λ τούτο ὔχ' ὀφιν έχοντι Ααίποτι τδ ΑληΗ χαὶ κοινόν συμφέρον τή; ιιρά; ὑμών μιτανοία , Απιφασίσαμαν νΐ' προβώμαν de άποτκλίσματιχώτιρα μίτρα χα! προσπαβήσωμαν βλαι; δυνάμισιν *tiç* τδ νΐ Ησωμτν τέρμα δριστικδν ti< τήν τόσον σπαραξιχάρβιον ταύτην σκηνήν, Απαναφέρρντι; τήγ τάξιν συμφώνω τφ δικαίφ έν μέση» τοὺ Αγίου ὑμών σκηνώματο . 'Επὶ τούτη» συγχαλίσαντι πτρὶ ήμά τη 19 τού αδριον λήγοντο; τήν Αγίαν χαὶ ίαρΔν σὺνοδον τού καὶ*' ήμΐ; Αγιωτάτου Αποστολιχοὺ χαὶ πατριαρχικοὺ θρόνου, έποιήσαμιν πράξιν συνοδικήν, χαὶ ακολούθω προέβημιν Απδ κοινού τι σπουδαίαν χαὶ ὡριμον π»ρ! τών πρακτέων σχέφιν, έχ! τή βάσιι τών τ« υμ:τέρων έγγράφων οή 27 μαίου χαὶ τών μέχρι τοὺδ* έξ αὐτή άφιτηρία; διινιργηΑέντων παρ' ήμών αυτών σχιτικώ; \ρδ τδ ὑμέτχρον ζήτημα. 'KvtxpWj, λοιπόν Από κοινού, tva γράψωμιν συνοδικό πρὸ ' τ« τήν αὐτοὺ σιβααμιωτάτην παναγιότητα τδν οίκουμίνιχδν πατριάρχην χαὶ τόν Αγιον Σιναίου χαὶ κίδοποιήσωμαν πρδ; Αμφότιρα τδ μέρη, βτι προσκαλιίται βσον τάχιστα 'η αὐτοὺ [τρίτη «ί; τήν αγίαν πὸλιν πρά; τιλιίαν <Λν ΙΗφ Αντιλήπτορι έξομάλυνσιν τή; μττα ὔ αὐτοὺ χαὶ τή; itpi; Σι-αΐτιχή; Αίτλφότητο; ὑφιιταμένη; πρδ χολλοO διάφορο . Τούτου έντχα (καὶ έγράψαμτν τή 21 τού αϋριον λήγοντο;, έχδηλούντ« συγχρόνω βτι χαὶ άπδ μέρου ὑμών ήΜλαμτν ὡσαὐτο»; προσχαλέστι συνοδιχὸ πλήραξουσίου Αδελφού . tva χαὶ οδτοι παρασταὐὡσιν έ-ὼπιον ήμών μιτδ τή έχτίνου ιιρότητο . Τδ δέ διάβημα ημών τοΟτο προανηγγτίλαμτν τή δσιδτητι !>;ιών διδ τοΟ ένταβ^α ήμττήρου έξάρχου χαὶ ήμών κατά πναΟμα υίοO λίαν Αγαπητό δσιατάτου πρττοσυγχέλλου χὺρ Ζαχαρίου. ΤαΟτα λοιπόν, δσιώτατοι πατέρτ , φέροντα σήμαρον αἱ; γνώσιν συνοδιχὸ τή ὑμών δσιβτητι, αὐχδμαὼα έν πρώτοι; χαὶ αὐλογούὺμαν πατριχὸ πάντα; i*μΑ; χαὶ συννέχαιαν' ένταλλβμαδα tv» Αι«Κ<ρ>έτ« ix-τ&σητα μττδ ζήΧου χαέ σπουδή; τδ έξή . ΙΙρΑτου δσοι αδρίσπασδα Αχ Αμ * αἱ; τδ Ταρδν μοναστήριον χαὶ βσοι χΑτ» αἱ; Τζουβανίαν, νΐ συνέλδήτα χατΑ μέρο αἱ σώναξιν καὶ συσχαφδήτα ὡριμο*; αἱ; τδ *If* χα! *dï* τδ Αλλο μίρο χτρὶ πάντβν δσα ιιίτραξαν έξ δχαρχή; "ματαξδ 6μΑν χαὶ *αοO ὑμττίρου ΑρχιοπιβκόπΟυ ad σημα^δβητα τΑ πάντα σαφὼ χαὶ χα*πρὼ ἰν πρδ έν αἱ; χάρτην βαὺταρον νΐ σημαιώσητα έν χαταχδγφ χαὶ Απάσοκ τΑ δια^δρὴμ; ζημία , δσα; έπὴναγχι τφ ίαρφ υμών χοινοβίφ ή ιMoO ίαρβιη , Αφ' δτο^τΛχέβη αἱ; γὴν (θρόνον χαὶ- συγχρόνω νΑ χαταστρὼιητ όνομαστϊ χαὶ δσά lapî χαιμήλ^α χαὶ χρήματα Αφήρασιν αὐτοO ίαρότη; έξ Αμφοτέραον τών. ίορὼν.σχαυοφυλαχ'οον Αφ' οὺ βέ ταΟτα πάντα Μσήτα έν τάξοι καλή, νΐ τδ δπογράψητα σὺμπαντα; οἱ έπάνω χαὶ χάτ» Αδτλφοὶ Απδ μιχροO Ιο»; μαγάλου, χαὶ συγχρόνο»; νδ πατασττί,σητ* έχάνν χα! κάτι» μίαν προαοορινὴν χυβέρνησιν έχ τών συνοτωτέρων χα; χρηστοτέρων Αδολφών, έπαιτα νδ ήοδα έτοιμοι, ώστι <β#ί> Αμα λάβητα παρ' ήμών τήν πρώτην τηλαγραφιχήν διαταγήν, νδ σπουὺσητα νδ μοταβήτα πρδ; ήμ<; έντοΛ#·*· τήν δέ Itpiv τούτην πρασβιίάν ,Ήλο'σσιν Απαρτίζαι Αναποφιύκτο·; τδ έξή; πρὸσωπα- ὸ έπάνιο σχιυοφὺλαξ χίφ Γρηγδρ ο , ὸ τότι διχαίο χὺρ Κὺριλλο , *ἔ* δσιώτατο Αρχιμανδρίτη; χὺρ Κὺριλλο , ὸ ὸσιώτατο; έν.μοναχοί; χὺρ Ιάκωβο;.χαὶ ὸ τή Τζουβανι'α σχιυοφὺλαξ, τΐ δυνατόν μι-αβα(νοντι; δέ ένταΟίθ* οἱ Αδαλφοὶ ούτοι ΐΗλουσιν tÎoiai έφωδιασμένοι παρά πίση; τή; Ανω χαὶ κάτω ΕιρΑ; συνάξα»; διά πληραξοι/σίου γράμματο , χαὶ ένταυτφ δίλουσιν c!o>aî λίαν χαλώ; πιρὶ πάντων πιπληροφορημένοι. δπ"» φμάσαντι; αἱ; τήν Αγίαν πόλιν αισίω παραστα,Ίώσιν έν φόβφ ΙΗού χαὶ έν χαδαρφ τή> συναιδότι χαὶ μαρτυρήσωσι μιiK δρχου πάσαν τήν Αλήθαιαν ένώπ ον ημών χα! ένώπιον τή Αγία συνόδου' διότι δίν ιηρδχιιται πλέον, άδιλφοί, π<ρὶ λόγων χα! φωνασκιών ματχ'ων χα: άνωφίλών, Αλλά π*ρ! έργων Αληθινών χα: πραγματικών πρδ; σ-,ιτηρίαν τοO άγίο-ο ὑμών ιχηνώματο .

Τούτα έντιΐλόμτδα συνοδικό»; διά τή; παρούση; τή ὑμών όσιότ τι, χαὶ οὔτω >*έλνι πράξιι έζ Αποφάσνω;- χαὶ άμα προσκληΐθήτι, νδ ώσιν έτοιμοι χατδ πάντα οἱ πιρὶ ὼν ιιπομιν Ανωτέρω άδιλφοὶ tî; τδ νδ μχταβὼσιν έντοὺρα, φέροντι; μίί*·' *ία* ,τών και πάντα τδ έγγραφα δσα διατάττομιν νά συντά ι,τι Απδ κοινού* έτ«ρον δέ μή Ιχοντι; πιραίνομιν τδν λόγον, έξ-, αιτούμ*νοι, χαὶ τδ λοιπά.

Έν Ίιρ-.υσχλήμ, 1867 ιουνίου 29.

43.

ACTA PUBLICA A 8INAITI8 EDITA *

1867 menM ialio.

A'·».

Ζήμιρον, έρδόμην τοO μηνδ ίουλίου έτου σωτηρίου 1887, ήμέραν παρασχιυήν χαὶ ώραν δακάτην πρδ μφημβρία , δ πανοσιολογιώτατο διχαίο τοὺ έν Κουβανή i·ρο<ν >χα»ιδρὲματο τή; «ώτοχρατοριπή τM Αγίου χα! ωΑβαβίστου δρου; Χινά μονή Αρχιμανδρίτη κύριο Κὺριλλο; συν*χάλ*σ« γένναήν τών πατέρων συνέλχυσιν, ήτι; συνιλ*νθσα συνισχέφώη έπὶ τού έξή; Αντιχάιμένου.

Ή ὁλομέλκα τών πατέρων τή βασιλική; τοΟ Σινά μονή; πρὸ τινο; χρόνου ένήγαγαν ένώπιον τοὺ μαχαριωτάτου πατριάρχου Ί«ροσολύμων κυρίου Κυρίλλου, ὠ δικαστοO νομίμου κατά τδ; Αρχαία; διατυπώσω; χαὶ προνόμια έπὶ τ-ιγχανουσφν διαφορών Αναμέσσν Αρχκπισχόπου καὶ τών πατέρων τοΟ δρου Σινώ, τδν τέω Αρχιιπίσχοπον Σιναίου Κὺριλλον κατηγοροὺμινον έκ! διαφόροι Ανόμοι; πράξισι. Τήν Αγωγήν οὺν ταὺτην χαὶ τΑ δικαίο τών πατέρων αἰτιάσαι; λαβών i»π' δφιν δ μακαριώτατο; πατριάρχην συνακρότησαν έν τή Αγίφ πόλη πατά τδ «ταγμένα σὺνοδον χαὶ μ«τ' αὐτή Απ*φήνατο. ὠ; χα! τδ Απδ x8' ιουνίου τρέχοντο έτου πατριαρχικόν χαὶ συνοδικόν γρά,-μα πρδ τήν βασιλικήν ταύτην μονήν έμφαίνιι, προσκαλών **d**; Ι<ροσόλυμα τδν τέω; Αρχωπίσχ'.πον Σινχ'ου Κὺριλλον ὠὰ έντ*λλὸμ*νο σιγχρόνω; !να μιταβιὺσιν έχαὶ πατέρα;' τινέ; έξαρχικώ; χαὶ πχρ*υρ<3ὼσ;ν ὠ; πληραξούσιοι τή μονή; έπὶ τή διχχπαραιώιμΐ τή; έχχραμοO; διαφορά . ' ΤαΟτα ούν ὑπ' δφιν λαβοΟσα ή τών πατέρων ὁλομέλαια συνοσκέψατο τάδι-

Έπιιδή τδ μνησώέν έπίσημον πατριαρχικόν χαὶ συνοδικόν γράμμα ΙΗωραΓται ὠ; Αγγιλο; τή Απαλαυδορώσιω τή μονήν δέον δέ ή i<ρΑ σὺναξι; χαὶ λοιπή τών πατέρων χοινότη , συμμορφουμένη τοὶ έν αὐτφ, προβήναι αἱ τδ παραιτέρω-

Έκιιδή χα! έπάναγπι , προχιιμένη: τή διαδικασία; έξ ή; έξήρτηται ή τή μονή; σωτηρία, πέμψαι αἱ τήν Αγίαν πὸλιν τοὺ αἰτουμένου; πληροξουσίου , οὺ^ινα δίον ιίναι τών έν διαχονίαι έπισήμοι διαταλούντων, σωφρόνων, νουν«χών, έχδουλαύσαι; παρασχόντων, τΑ δέ διατρέξαντα σαφὼ ιίδότων καὶ 6πδ

τΑν αϋΦαιραοιΑν τοΰ τέω Αρχιεπισκόπου πολλ* τ* * δαινά παΦόντων, ὁ δ' ΑριΦμδ τΑν κχμφΦησομένων πληραξουσίων St* τδ σπουδαιὸν τοΰ πρΑγματο οὐδαμεὴ κρέπιι ν* lÿvaί κατώτερο τΑν έξ λαμβανομένεεν' έχ τΑΓ Ανω τε ἶν τφ Ιερφ μονεατηρίφ χαὶ ἐνταὐθα πατέρων κατ' Αναλογίαν-

'Επειδὴ μέλο τῆ ἐξαρχία ταὐτῆ πρέπει Αναγχαίεε ν* Αποστελὴ χαὶ ὁ το^Ιερού μοναστηριού σχευοφύλαξ Γρηγόριο χαὶ δ' οικονόμο αὐτοὺ, χαὶ ἐκειδὴ τού πρώτου μὴ δυναμένου χπ*-τ* χετταστεττιχ* ν* ἐξέρχηται τῆ μονή, ἶν τοιαύτη ἰμεε περιπτώσω σπουδαιοτάτη τιγώσιν Απατα·. *ἰ βτατΑξτι καὶ ἡ Απουσία αὐτοὺ ἐπιτρίπεται-

'Επειδὴ μετ* τὴν Α.αχώρησιν τοὺτων πρέπει αἱ οὐτω μίνουσαι χιναὶ δέσει ἶν τῆ τῆ μοκήρ- διοικήσει ν* χαταληφ«ώσι προσωρινὼ μέχρι, τῆ ἐπιστροφή; ἐκείνων, βιοριζομένων ἑτέρων, οὔτω δέ ἡ διοιχήσι τών πραγμάτων τῆ μονή Αχολοοδήση τδν ταχτικόν αὐτή βοὴν Ανευ οὐδεμιὰ βλάβη -

Επειδὴ πάσα ζηφθησομέχη Απόφασι πρέπει ν* φέρὴ χαὶ τὴν ἐγχρισιν τῆ Ανω ἱερὶ σενάξιω χαὶ λοιπὴ τών πατέρων χοινότητο;·

Διὰ ταὐτα. ἡ ἱερά τών πατέρων σέναξι συν τῆ λοιπὴ τών ἐνταὐθα πατέρων χοινότητι, ματ* σχέφιν ιαθείαν χαὶ ὡριμον, παμψηφιὶ Απεφάσισε χαὶ Αποφασιζιι τάδε-

Ἀρθρον Ι»>·.

bl σταλησόμεγοι ει τὴν Αγίαν πόλιέ Ιξαρχοι πληρεξούσιο: έσ-.ντα: οἱ ἑξὴ - ἑπ μέν τῆ Τζουβανία οἱ πανοσ.ὡτατοι Αρχιμανδρίτη Κύριλλο 'Ροχίδη, πρωτοβύγχ,ιλλο Κορνήλιο χαὶ ιερομόναχο Πορφύριο, συμπεριλαμβανομένου χαὶ τοὺ ἑπ' αὐτφ τούτη» ἐν ἱεροσολύμοι διαττλούντο ἑξαρχιχώ; πρωτοσυγχέλλου Ζαχαρίου, ἰa δέ τοὺ ιεροὺ μοναστηριού οἱ ὁσιώτατω σχιυοφύλαξ Γρηγόριο χαὶ ὁ οικονόμο αὐτοὺ 'Ιάκωβο μοναχὸ - οἱ πληρεξοὺσιοι οὐτοι ἐφ.διασθήσονται τ·.'. Αναγκαίοι; ἐπισήμοι πληρεξούσιοι; γράμμασι, σεσημτσμένοι τῆ μεγάλη τῆ μονή σφραγίδι χαὶ ὁπογεγραμμίνοι ἀνεξα ρέτω ὑπδ τών Ανω τα χαὶ κάτω πατέρων.

ἈρΦρον ὐ®·.

Οἱ πληρεξούσιοι οὐτοι Απερχόμενο; διορίσουσιν. «ἰ τὰ μενοὺσα κενά δέσει ἑκαστο ἰδιον πληρεξούσιον προσωρινόν, δντινα Αν· ἐγκρίνη. ἱνα λαμβάνη μέρο ἐν ταὶ συνδιασκέψεσι τῆ ἱερά συνάξειε ἡ ἐχτιλή τά χρέη τῆ διαχονία, ἐν ἡ τεχόν ἰτέταχτο ὁ διορισ^αὶ πληριξούσ.ο .

'ΑρΑρον δ·».

Ἀφ' οὐ ὁ σχαυοφϋλαξ τοὺ Ανω ἱιρού μοναστηριού ἑπράν.η τά Αναγχαιούντα πρὸ χρήοιν τῆ ἐχπ).ησία σχαὴ ὑπ' αὐὸύνην τού ixat διχαίου χαὶ γένηται ἡ προσέ,κουσα καταγραφὴ τούτων, ἡ ἐχει ἰαρ* σύναξι ἐχ συμφώνου χαὶ ματ' ἐχαίνου *ἑλιι προβὴ αἱ τὴν σφρΑγισιν τών σχαυοφυλαχίων, αφραγιζόντων ἐνἰ*·«ν μὶν τῆ ΙαρΑ συνίξαω ἔἔἔ τῆ μιχρΑ τῆ μονῆ σφραγὶδά, ἑνόαν δέ τοΟ ἰδίου σκαυοφύλαχο δι* τῆ ιδιαιτέρα αυτού σφραγὶδά. Ἐννοαίτα: δέ ὅτι κατ* τδ ,δαύτιρον Αρ^ρον τοὺ βρόντο πρακτικού χαὶ δ σκαυοφύλαξ Γρηγόριο καὶ ὁ οικονόμο ΙΑχωβο Φέλουσιν Ανττπαταστήσιι Αντιπροσώπου; αὐτΑν προσωρινού ἐν τῆ tap* συνΑξαι, αἱ ἡν Απόχιιται διορίσαι τῆ βουλήσαι καὶ ἐγχρίσκι τοΟ τα σχαυοφύλαχο Γρηγορίου χαὶ οικονόμου Ιακώβου τδν προσωρινόν τοὺ μοναστηριού οἰχονόμον.

Ἀρόρον *·>·.

Ὁ σκαυοφὲλαξ Γρηγόριο χαὶ ὁ οικονόμο ΙΑχωβο ματ* τὴν λήψιν τοὺ παρόντο πρακτικοὺ χαὶ ἐγχρισιν αὐτού ὑπό τῆ Ανω τΑν πατέρων ὁλομαλαία, ἐκτέλασιν δέ τΑν ἐν τφ τρίτφ ΑρΦρφ διατΑξβων, *ντέλλονται ἱνα Αναυ Αναβολὴ χρόνου χατίλδωσιν ι αἱ Τζουβανίαν καὶ ὡσιν ΙτχΚμοι ν* Αναχωρήσωσι. ματ* τΑν ἑτέρων αληραξουσίων αἱ τὴν Αγίαν πόλιν. «

ἈρΦρον δ·»

'Ο δικοέο τοὺ ιιρού μοναστήριου Φέλαι συγχαλέσω γονικὴν τΑν πατέρων συνέλαυσιν, ἡτι ἐγχρίνασα τ* παρούσα διατόξιι, προσυπογράψω όνου ἐξαιρίσοω, τ-.Φαὶὸα καὶ '4πδ τ* ὑκιγραφΑ τὴν·μαγΑλην τῆ μούὴ σφραγίδα καὶ καταχωρούσα τδ «ραχπχδν τόδα ἶν τφ χώδηχι.

. ἈρΦρον ὐ·».

Δύο ἡμβρα πρδ τῆ Ανα/ωρήσαω ἑκαστο Απερχομένων πληραξουσίων Φέλαι Ακοκατκστήσαι δι' ἰδίου αὐτοὺ πληραξουσίου γγΑίματο τδν Αντικαταστάτην αὐτοὺ χαὶ κοινοποιήσω τὴν βούληλ» αὐτοὺ τοὺτην τή ι«ρφ συνΑξαι, ἐγχαιρίζων τφ ΑντιχαταστΑτή τδ ἰδιαίταρον πληρεξούσιον γρΑμμα.

Τδ παρὸν ἐπίσημον πρακτ-.χίν καταστρωμένον ἐν τφ ἰαρφ τῆ μονῆ χώδηχι. σασημασμένον δέ τῆ μεγάλη τῆ μονῆ σφραγίδι, ὑπσγραφήσαται ὑπὸ τα τή χΑτω χαὶ Ανω ὁλὸμαλαία τών πατέρων.

Ἐγένατο, ἐνεχρὶΦη *κβἔ* ΑπαφασίσΦη ἐν τφ κατά ΚΑιρσν ΣιναΙτιχφ τῆ Τζουβανία χαΦιδρὲματι.

Ἰουλίου ', ἔτου σωτηρίου ,αωξ '.

Η ἐν Τζουβανίφ ὁλομέλαια τΑν πατέρων.

Δίκαιο Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σιναίτη .
Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σιναίτη .
Ιίρωτοσέγκαλλο ἈνίΗβο οικονόμο ΣιναΑη .
Πρωτοσέγχαλλο Κορνήλιο Κοσμίδη Σινόιτη .
Ιωσὴφ π;ωτοσύγχελλο Σιναίτη .
ιίρωτοσύγχελλο βαοδόσιχ Σιναὸτη .
Πορφέριο ιερομόναχο Σιναίτη καὶ πληραξοὲσιο Αρχιμανδρίτου Νεοφύτου.
Ιίρωτοσέγπελλο Πολὺκαρπο Σιναίτη .
ΚωνστΑντιο Γεωργίου Ιερομόναχο Σιναίτη .
Διονύσιο πνευματικό .
ΠαρΦένιο ιερομόναχο; Σιναίτη;.
Φιλόθεο μοναχό Σιναίτη .
Σκαυοφύλαξ Μακάριο .
Γεράσιμο ἱεροδιάχονο Σιναίτη .
Νικόδημο ἱεροδιάχονο Σιναίτη .
Αμβρόσιο μοναχό Σιναίτη .
Ἡοαία μοναχό .
Μακάριο μοναχό Σιναίτη .
Δι* τδν Αγράμματον Αγάπιον μοναχόν Αμβρόσιο .
Γεώργιο δόκιμο Σιναίτη .
Χρήστο δόκιμο Σιναίτη .
Δημήτριο δόκιμο .

(Τ. + Σ.)

Ημεί, ἱερά σύναξι; καὶ λοιπὴ χοινότη τών ἶν τῆ βασιλικὴ χαὶ ἱερφ τούτη μονῆ ἀσχούντων πατέρων, συνηΟροισμένοι αἱ γονικὴν συνέλαυσιν, λαβόντα 5π' δφιν τά; ἐν τφ Ανω πραχτιπφ ΦατΑ{<ι τῆ g Ιερά ' συνείξεω χαὶ λοιπών πατέρων ἶν Τζουββνίφ, ἐγχρίνομεν χαΦ' ὁλσχληρίαν τὰ περιεχόμενα, πρὸ ἐνβειξιν δέ ὑπογραφόμεΦα. τιΦεμένη καὶ τῆ μεγάλη τῆ μονῆ σφραγίδα .

Ἐν τῆ ἱερφ χαὶ αὐτοχραταριπῆ μανῆ τοὺ Αγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρου, Σιν* τζ ιφ' Ιουλίου

Ἡ ἶν τφ θεοβάδιστη» *tptt* Σιν* τῆ ἱερώ μονῆ ὁλομέλεια τΑν κεττίρων.

ἈνΦέμιο Ἴιχαίο; Σιναίτη .
Καλλίνικο πρεετοσὺγχελλο Σιναίτη .
Γερμανὸ πρωτοσὺγχελλο Σιναίτη .
Γρηγόριο σκαυοφὺλαξ Σιναίτη .
Ιάκωβο οικονόμο Σινεάτη .
At* τδν Αγράμματον ΠαρΦένιον μοναχόν Ἰάκα^ο .
Γεννάδιο Ιερομόναχο Σιναίτη κληρεξοὸιχο .
ΕδΦέμιο ἱερομόναχο ΣιναΤτη σκαυοφύλαξ.

Ἰωαρνίκδ; μοναχό ΣαρραΤο . ' -ν.
Διά τόν Αγράμματον ἵαοίον μοναχό* .'Ιάκωβο .
Ιώβ μοναχό Σιναίτη . ‘

,-Κωνστάντιο μοναχό Σιναίτη .
Α Γαλαχτίων μονίκχόά.Σιναίτη .

ή Διό ιόν Αγράμματον Δανιήλ Γαλαχτίεεν.

Χφρίτων μοναχό Σινε^τη .
ΔιΑ τόν Αγράμμεησν Κύριλλον μοναχόν ό Χάρίτων.

"Ιωαwίxίοι μοναχό; Σιναίτη;. „

Δαμιανό "μοναχό Σιναίτη

Διό τόν Αγράμματον Καλλίοτρατον μοναχόν ΊΑ-χββο . /

'Ιερόθεο Σιναίτη , Απόντο , γράφω ό Καλλίνικο .

Γεώργιο; Δόκιμο; Σιναΐτη;. ' ,< ,

Αἰί τόχ Αγράμματον Κων^ταντήν δόχιμον Γ&ργτο Δόκιμο Σιναίτη. ч ι

Σταμάτη δόκιμο Σιναίτη .

Διά τόν Αγράμματον Μανόλην δόκιμον Σταμάτη .

Σίλβιστρο μοναχό Σιναίτη (βΜσιστί). η

σ-t.s.)

Γ·>·.

(Т. ₺ Σ.)

ΔιΑ τού παρόντο έπισήμου καί ένσφραγίστου πληρεξουσίου γράμματο ή ιερά τών πεπίρων σύναξι τή; το Τζουβανία χαί τού Ιερού μοναστηριού ούν τή λοιπή τών πατέρων χοινότητι δηλοποιιΓ τάδε'

'Επειδή χαί μετ' ού πολύ πρόκειται ή έν τή Αγίφ πόλοι διαδικασία μεταξύ τή ' ιερά αύτοχρατορίχή τούτη μονή; χαί τού τέω Αρχιεπισκόπου Σιναίου Κυρίλλου ένώκιον τού μαχαριοστάτον πατριάβχου Ιεροσολύμων κυρίου Κυρίλλου, Α νομίμου διχαστού κατά τΑ έχ παλαιτάτων τιταγμίνα, χαί τή κερί τήν αύτοΟ θειοτάτην μακαριότητα Αγία καί ίερΟ συνόδου, Από τή; διαδικασία; δέ ταύτη κρέμεται ή συν δεφ Αντιλήπτορι Απαλλαγή χαί διάσωσι τή γοραρΑ; ταύτη βασιλική; μονή;, οίνου βέ καί έπάναγχε φυσιχφτφ λόγφ νΑ μεταβώσιν έχοίσο οί προσήκοντε Αντιπρόσωποι, διΑ τούτο-

Ή τών Ανω χαί κάτω πατέρων όλομέλοΟκ διορίζει χαί Αποχαδιστβ τελείου; πληρεξουσίου έξάρχου τή Ιερά; ταύτη μονή έν τή Αγίμ πόλοι τού; χολ διΑ τή; ύπ' Αριθμόν 13 χαί ήμερομηνίαν 7 Ιουλίου όβοόοντο; παμψηφι! έγχριΐΗντα , ήτοι τού πανοσιωτάτάυ; Αρχιμανδρίτην Κύριλλον τόν 'Ροαίβην, κρωτοσύγχελλον Κορνήλ.'.ν, ιορομόναχον Πορφύριον, συμκεριλαμβανομένου χαί τού* έν Ιερύοολύμοιξ' έπί τφ αύτφ σκοειφ έξαρχιχώ δ ατελούντο; πρωτοσυγπέλλου Ζαχαρίρυ, χαί τού; όσιωτάίου σχουοφύλαχα τού ιορΟ μοναστηριού Γρηγόριον χαί τόν οικονόμου τοΟ αύτοΟ Ιάκωβον μοναχόν, οί; δίδοτοί ή τολοία πληροξουστότη , ΐνα παραστάντο ένώπιον τών έν τή Αγίμ πόλοι νομίμων διχαστών κατά τήν διαδικασίαν |ν χαδαρφ συνοιβότι έξιστορήσβτι τΑδιατρέξαντα Ανομέτον τή Σιναΐτιχή; Αδολφίτητο; καί τού τέω Αρχιοπισκόκον χορίου Κυρίλλου, τά σπατάλα , τά χαταχρήσοι , τήν Αδλίαν διοίχησιν τή; μονή κατά τό διάστημα τή; έαυτοο έπισχοποία , τά πμρ^ιΑοΟΙ; τών ιορών κανονισμών χαί καταστατικών τή; μονή , τά βιαιοπραγία; καί τΑ δοινά, Α οί πατέρα όπέστησαν καί Αν Ιναχον ή μονή Αφ'χοτο αί; τό χώλο τοΟ κρημνού, τήν βούλησιν τή όλομαλαία τών πατέρων, ΐνα Απαλλάχδώσι τοιούτου ποιμένο , έν γόνοι δέ αράξω» πών δ τι Αν δωρήσωσι σιήμρέρον, Απαγορευομένου οίουδήποττ συμβιβασμού χαί μή παραβλαπτομένων ούδόλω τών Ανέχαδον προνομίων καί δικαιωμάτων τή μονή . Ταύτοχρόνω; Ιννέλλαται τοί βηδαίσι πληροήωισίηι έξΑρχοι; καί δίδοται ή χληρτξουσιότη , ίνα μαθό τό πέρα; τή διαδικασία έναργήσωσι χαί έχδοδή οδτω πατριαρχιχό/ συνοδικόν σιγιλλιώδα γράμμα, έπιχυρωηχόν τών έχ γαραιτάτων χρόνων χαΜορωΗντων Δ προνομίωντή μονή χαί Sv^vtoAv τών *tiMutfAg*** τή Αδελφότητο , όρίζον Μ τόν χόχλον τή Ανορρία ένδ έχώστσυ, Αρχιεπισκόπου το. sat συνάξεω; χΜ Αδελφότητο λδιπ% συνελόντι β' είχΜν, «β* ί « .ήθελε δωρηΔή ξυμφίρον πρό στερέωσιν χαί πρ·-ταίωοιν Μс τό μέλλον ιύαγού τούτου τού Σινά αύνοκρατορίχού σκηνώματο . «

Πρό πίστώσιν ούν τού κν συνετάχδη τό παρόν, έπίσημον μοναστηριακόν πληρεξούσιον έξεφχιχδν γράμμ«, σεσημασμένου τή μεγάλη τή μονή σφ^άγίδι καί προσηκόντω ύπογεγραμμένον, καί δίδοται τοί; .μνησδεισι πληΜξουσίοι -έξάρχοι ^ίνα ίσχύη δκου Sot.

'ΕγένετοΧήν *V* Ιουλίου ,««ÇÇ σωτηρίου Ιτη .

χαί λοιπή άΛλφότη .

Amato; Αρχιμανδρίτη Κύριλλο; Σιναίτη;.
Διονύσιο πνευματιχό .
Πρωτοσύγχελλο; Άνθιμο οικονόμο Σιναίτη .
Ιωσήφ πρωτοσύγχολλο; Σιναίτη .
ΔιΑ τόν Αρχιμανδρίτην Ναόρυτον ό πληραξοθσιο αύτοΟ Πορφύριο; ίο,.ομόναχο; ΣιναΑτη .
Πρωτοσύγχολλο; Ιιολύχαρχο Σιναίτη .,
Κωνστάντιο; Γιοργίου ίορομόναχο; ΣιναΓτη .
Παρδένιο; ίορομόναχο;.
Φιλόδαο μοναχό ΣινρΑτη .
Σχαθοφύλαξ Μακάριο.;."
Γιράσιμο; ίαροδιάχονο Σιναίτη .
Νικόδημο; Ιαροϊιάχονο Σιναίτη;.
'Αμβρόσιο; μοναχό Σιναίτη .
Ήσαία μοναχό .
Μακάριο μοναχό Σιναίτη .
Γεώργιο δόκιμο; ΣιναΓτη .
ΔιΑ τόν Αγράμματον Αγάπιον μοναχόν Αμβρόσιο .
. Χρήστρ; δόκιμο Σιναίτη;
Δημήτριο δόκιμο .

s

Ή έν τφ Σιν| όροι,-τή ίορί; μονή; (ορό τών πατέρων σύναξι χαί λοιπή Αδολφότη;.

ΆνίΗμιο; ΐιχαίο Σιναίτη .
Καλλίνικο; πρωτοσύγχολλο; Σιναίτη .
Γορμανό; πρωτοσύγχολλο;.
Γρηγόριο; σίαυοφύλαξ ΣιναΓιη;.
Ιάκωβο; οικονόμο; Σιναίτη .
ΠαρίΗνιο μοναχό Σιναίτη .
Ευθύμιο; ίορομόναχο; Στναίτη . | Σκουοφύλαξ
Γοννάδιο;. ίορομόναχο; Σιναίτη . / πληρεξούσιο;.
Ίωαννίχιο; μοναχό Σορραίο Σιναίτη .
ΔιΑ τόν. Αγράμματον 'Ιοατ*ν μοναχόν 'Ιάκωβο .
Ιώβ μοναχό; Σιναίτη .
Κωνστάντιο; μοναχό; Σιναίτη .
Γαλαχτίων μοναχό Σιναίτη .
Ίορόδοο μοναχό Σιναήώ , Απόντο , γράφω ό Καλλίνικο . W

' ΔιΑ τόν Αγράμματον Δανιήλ Γαλαχτίων.
Χαρίτων μοναχό Σιναίτη .
ΔιΑ τόν Αγράμματον Κύριλλον μοναχόν ό Χαρίτων.
Ίωαννίχιο μονοη^ό Σιναίτη .
Δοηκ|νδ μοναχό Σιναίτη .
ΔιΑ τον Α|ροήιματπν Καλλίοτρατον μοναχόν ΊΑ-Μΐββζ.
Γεώργιο δόκιμο Σιναίτη .
Διί τόν Αγράμματιον Κωσταντή ' δόκιμον Γεώργιο δόκιμο Σινχίτη .
Σταμάτη; δόκιμο Σιναίτη .
τόν Αγράμματον Μανόλην δόκιμον Στα-?*.*■
Σίλβεστρο μοναχό; Σιναίτη (βωσσιστί).

α· ₺ Σ.)

GREGORIUS CONSTANTINOPOLITANUS' CYWLLO HIEROSOLYMITANO i-

; ' Λ ' 1867 inUi^H. - ,

Μαχαριώτατ« μΛ Αγιώτατ« κατριάρχα τΑν Ι«ρο-σολύμών χ«Ι φάση Παλβιστίνη , ήν Χριστή τψ θοφ λίαν Αγαπητέ χαί κφιχόΒητα 4Β«λφέ «άΐ συλλτ.τουργέ τή ήμΑν μ«τριότητο4 χύρι» Κϋριλλι, τήν φίλην ήμίν φύτή σιβα«ηπί«ν μακαριότητα ΑΒιλφικώ έν κυρίφ 'αβταώώζό-

ΤΑ κρδ ήχΑ - σταλέντα δύο στβάσμια ΑΒ«λφικέΓ αυτή γράμματα, τ4 τ* Αχό ■«' καί τδ 4x4 χα' τοΟ χβριχηύαανκ Ιουνίου μηνά , μ«τά πόθου έχομιαώμ*9α, «αΐ ήοΜντέ λί·» έχί τ& Βηλύοκ τή *«ρισΧουιάστου ήμίν Αγβΐλή «4τή 4γ»ίβ , «Βομτν τέ έν «ώτοί . Κατά συνίπτιαν γοΟν μ«ταχαλ»ο4μ*νο< τδν έν Χρ-.στφ 4γαχητ4ν ήμ&ν 48«λφδν Ηρώτατον 4ρχι-«πΐσχοχον ftvaiou χϋρ Κϋριλλον iX*δο<χ«μ«ν αύτφ τά έν τψ τ»λ«υταίφ πρδ ήμΑ γρΑμματι αύτή χ*ρι-κ«κλ«ταμένον μ ! κρδ τήν αύτοΟ («ρότητα 4ώοτ*νόμ«νον γρΑμμα βάτή , Βσ« xal έχληιοφέρηΜν ήμ<{| βττ ο»ψ4μ«νο έχ! τΑν γραφομέναν afcÿ Ηλ«ι 4ν«λ6γ«» τηροο«ν*χ·ή. Έν τήΓ«|4χατρίρ τούτη έχαναλ«μβ4νοντ« τήν έχφραβιν τΑν χρδ α^τήν 4δ«λφ<·Αν «ίλιχριτνΑν ήμΑν «ίο>ημ4τ··ν καί τήν ί ααιν τοΟ λβμρ4ν*ΐν αυν«χΑ ιχβέσμιβ ΑΒιλφιχΑ αύτή γραμμβποι έξαγγπλτιχΑ τή πιριαχΟυ'Μστου ήμίν 4γμιέή ύγΑβ αύτή ,·έξ«Ατοϋ|Η8α 4νβ»«ν, δκ«» «ί«ν τά «φέομια αύτή έτη 6τι χλιίατα, ύγι«»ν4,Λ^αν«ύ·υμα χ«ί ο·»·τηρι«4έατ«βά.

Τή -φίλη ήμίν.αύτή σ«ξασμία μβχβριύτήτο 4γα·.χητδ έν Χριβτφ 46*λφί χαί 4λ«ν χρέΑυμο

_f 4 Κ<ονστ«ν4ινουκ4λ«ο» Γρηγοριο -

,αωξζ* Ιουλίου

45.

NARRATIO FACINORUM A C\RILLO MONTI8 8INAI ARCHIEPISCOPO PATRATORUM AB ANNO 1859 AD ANNUM 1866

r 1867 ialii 15.

A'">.

ΤΑ χρδ τή £«ιροτονί· αύτοΟ.

Τήν 6«·' ίανουαρ'ου το^4.869«> έτου μ*ταοτ4ντο «! τύ ούρανίου μονέ τοΰ Αο-.δίμου πατρ-.έρχου Κω»νβτανπίου τοΟ Α', τοΰ χαί Αρχιπισχοχιχά τΑ τοΟ Σινί Ιή'ϋνοντο , |μ«ιν« χ«νή ή 4ρχ;«χ σχοκιχή τοΰ Αγίου χαί 8«οβΑ(τ:ου δρου ΣινΑ ΙΒρα. Ηρδ τούΑανέτου 4 Αοίδιμο Κ^νοτΑντιο χατέλιχ» ^ητήν Βιαταγήν έν τή έξομολογήοιι χρί τδν μαχαριώτατον πατριάρχην Ι«ροσολΰμων, ίνα /«ιροτονί,ση μέν. οίονΒήποτ» Ιτ«ρόν Ε έχλίξαιτο ή τών πατέρων δλομέλιια, Αλλ'* ούΒέποτχ χαrί τδν τέω τοΰ Αρχκπισχοχιχοΰ οίαχα; Ιθϋνοντα Κϋριλλον τδν Βυζάντιον. Ό μαχαριώτατο πατριάρχη , Β χατέ τά Αρχαία έχχλησιαστιχέ διατυπώσ«ι μόνο χέχτηται τδ τ« τή χ«ιροτονία τοϋ.χατΑ χοίρου Αρχι«π:σχάπβυ Σινί Βιχαίωμα χαί τδ τού Βιχαοτού έπΐ έμχιπτουσών έριΒαιν Αναμέσον έχϊϊνου χαί τή Σιναΐτική άλομ«λ«(α , έπΐ τζ βΑσ«ι ταύτη, Ισώ Βέ χαί τι πλέον «ίΒώ . ούΒαμώ . ήβουλήθη' χ«ι?ο;ονήσαι τδν τέ& Αρχιπίσχοπον, παλαίσα; χατ' αύτοΟ έπΐ δλόχλτ^ον ένιαυτδν χαί μή συγκατατχθΐΐ μέχρι τέλου «ί τήν χ«ιροτονί«ν Αλλ'ό τί«»£ Σιναίου χολαχ«υτιχώτατα τδττ πρδ τοΰ πατέρα |ιή μονή φ«ρόμ*νο , χατώρθ«>σ«ν Ινα έπισΰρη δπέρ έαυτοΟ έχασαν αχ«84ν τήν ΣιναΙτιχήν ΑΒιλφότητα, συν«ργ«ίφ Β'αυτή xal χ«ιροτονηθή Αρχιπίσχοπο παρΑ τοΟ τδτι οίχουμ«νιχοθ πατριΑρχου Κυρίλλου παρΑ τοΰ χανόνα χαί Βιατυπώσιι τή έχχλησία , Αφ' οΰ δμ« χρδ τ-,Οτο έδαπάνησ«ν Αν«ν τή Αδιια xal «ΙΒήοηκ τών πατέ- " ftm πολλέ χιλιάδα χαισαροβασιλιχών, Βώροδοχών ένΗν xal ένθ«ν. Τδ Βέ χυρι·»δέστ«ρον αίτιον έή έπιτυχία αύτοΟ παρά τοΐ πατρΑσ ν ήν, δτι μ«ΤΑ βφδιοϋργου xal Βιπλώματιχβτάτη τέχνη έν*φύτ«Μ«ν έν τα-' ψυχαί τών Α5φ·ν xal «ύπίστιαν πατέρών, δτι 4 μαχαριώτατο πατριάρχη Ηροσολϋμών τμέφ« χαταχτητιχοΰ σχοπού έπΐ τ-,0 Σινί χαί Βτι προσήχ«ι ήμίν «πασι παλαίσαι δπέρ τή άν«ξ«ρτησία xal τών έπακτιλουμένων προνομιών τή χρ«σβυ»ν<Α χαί πανσέχτου βασιλιχή -ήμ·ν μονή .

Πρΐν ή χτιρστονη^ή, τοσοΟτον χολαπτυτιχώ έφiprto πρδ του πατέρα , τοσβύτα Βέ ύποσχέατι χαί ««pl β*λτιώσα» τΑν τή μονή έδίδ·», ιιπογράφα χαί Β χανονιομδν,τινα 4x4 συμφώνου ψηφισΗντα, ώοτι τρ Αιούοντι έΒόχαι, δτι 4 χρυσού «ή μονή* αιών τα--χέν έμ«λλ«ν ΑναλΑμψαο Καί τούτα μέν ήσαν μέχρι ού χ«ιροτονη8ή· Αλλέ μόλι 4νί>a|is τέ ήνία έν χ«ρσι, χα. καραυτίχα ήλλαζι xal πολιτιχήν, 4 Βέ Βισποτιπδ αύτοΟ χαραφτήρ xal αί ΑγαΦαί ΒιαΗηι ούχ έβρΑΒυναν Αναφανήναι. — — — λ

Πρώτον οΰν βήμα αύτοΟ. ήν, ότι μ«τέ τήν χιιροτονίαν Αφίχβτο έχ βασιλιυούση , xal παραυτίχα' * ήρξατο ΑποβΑλλοιν 4π4 τή μονή πατέρα έχ τών έν έχΒουλ<ύσ«σι γ«γηραχότβν διέ τδν ΑπλοΟν λόγον, ότι έχ πρώτη 4φ«τηρία έλέλησαν τήν γλώσσαν τοΰ δικαίου.

Μ«τΑ τοΰτο Ιχβν έσα«1 έν νφ, δτ·. μόνο , ώ χυρ·.-Αρχή , δέον χυβίρνίν τΑ τή μονή χαί 8ιαχ«ιρίζ«σθαι Απδλύτω τά «Ισοδήματα, Βχορών Βέ δτι τδ μόνον έμποδών Β:& του χαταχθονίου αύτοΟ σχοχού ήν ή («ρά σύναξι , ήρξατο ήρέμα Βιασπών xal μηδ«νίζών τήν Βύνβμιν xai έξουσ'αν αυτή , Ανέχαθαν «ταγμένη >6 Αρχή Βιοιχητιχή , ή άν«ν ούδέν ήν τών δαόντνν ή τών τήν μονήν Αρορώντών γινέσθβι. ΤΑ Βέ μέσα, « πρδ; τούτο έχρήσατο, Αξια μ*λέτη; Βιά τδ έντιχνον χαί καταχθόνιον.

Κατά μιχρδν ήλάττου τά τή συνάξην μέλη, πέμπνιν του Ιχανοιτέρου «ί τά έξ· μχτόχια* έν μι{ ήμέρφ διώρισ» Sci πράξ«<ν δχτώ Αδ«λφοί> «ί τά έζντψιχέ διακονία , «ί τρόπον, ώστι 4x4 δέκα μ«λών, ύφ' ών ή σύναξι χχτχ τδ 1869 έτο συνχχρότ«ίτο, μιτά χαρέλ«υσιν Βιχτία Βέν αυν«χροτ«^το πλέον ή έχ-84ο ή τριών- ΙμΑλάβτ έξ- ών·Η' «ί Ανήρ έξόριστο , έν Χινφ έτύγχαν«ν ών. Μή «ύχαριστη9»ί Βέ τίς τήν έζασΜνησιν τή 1«ρ4 ojvAÇ»·; μόνον «al χατανοήσα , δτι κρέπ«ι έχιιν χ«1 διχαίσν δν έν βούλητβι, Βργανον χαί ν«υρόσπασ:ον «δτού, προβαίνιι χαί «ί τέ π«ρβιτέρ«».

Απδ τοΰ 1889-1861 ήν Βιχαίο έν Τζουβανίφ 4 Αρχιμανδρίτη; Κϋριλλο Ροχίδη - δ Ανήρ βύτο έν«χα τών πολυχρονίβν έχδουλιύσιων, τοΟ φιλήσυχου «ai πρ^ου χαραχτήρο xal τοΟ «ρί τήν μονήν ένθέρμου ζήλου αύτοΟ, έχαιραν οϋ σμιχρέν τήν έπφροήν nap* τή ΑΒ*λφότηη. ΤοιοΟτον Βιχαίον, τοιαΟτβ τά προσόντα χαί τήν έπφροήν Ιχοντα, Ιπρ«π«ν Αναμφιβάλα (να.Αρη έχ τοΰ μέσου, χαί «ύχολώηρον δυνηθή έπιτυχ«Γν τΑν έακτοϋ σχ·δ··ν. Έν«ργ«ί οδν τήν «ί Βλαχίαν Αποστολήν «ύτού xal Αντ' αύτοΟ τίνβ διορίζ»ι; *Οτ« 4 τί« Αρχκπίσχοπο ήν ήγούμ«νο έν Μολδαβίφ, «Ιχ« παρ' αύτ$ («ροδιάχονόν τινα μιοδκτδν

Τλαρίωνα τούπίχλην. ΤοΟτον ούν, γ«νόμ«νο ἀρ»-ά «πίβχοπο χα!.'β«β«ίω - τδν χαραχτφα αὐτοΟ «β «ι-δώ , παραλαμβάνω χορ' αδτφ, πρδχΜρίζω ταχέ«» «ί γιρωτουὐγχιλλον χαὶ ἀρ^μανβρίτην χαὶ διορίζῖΐ βιχ«ἰάνΐ.ἐπΙ τέλου , χάίχχρ μή χαέροντα' ὀὐβαμώ ,Σ-.ναΓτισμοὐ δίχαιώματη καρά τοὐ τή .μανή ' ἰιρού Ααί γιαροδ κανονισμοὐ . Ὸ ἀὐδρωχο„οδτο φὐΛι ^τδ'οἰσὀβημα τών ἐν Βασοαραβίφ π-ὠχιάτων τή μονή,-, βφβιοΟρῖρ χα! χακοήΦη , χαραχτήρο Αβμβτὀλου χμ! • δισποτιχού, 'οὐδέν ἄλλο «ρστέρτ^ἰἰχ» ἡ δτι ἡν · 'τά μάλα.«ὐνοούμ·νο , Κύριο οἰβ« τά.αἰτια„ πιωά τφ πρών/ν ἀγίφ Σιναίου. Q Τλαρίωμ οὐτο ἐχ συ/ψώνου · μέτά τή αὐτοΟ πανωρὀτητο .χ^τήργησ» πβριτΛώ τήν •σὐναξιν, μηδ«νισφ«ἰσαν .καί·, μή *iiti^ὂwMtÿ'* ἡ»έχ! ψιλφ |ἰὸ»ον ὀνόματι, ἀπιδἰωξ» πληβὐν πατέρων, χα«ήργησ*»τὴν4^ἰ<Λν τοὐ οἰκονόμου -τή μονή '"Αναλαβών - «αἰ Φ χαΗ,χοντα ταΟτα αὐτό , ἐφέρ«το ὐβριστιχώ-τατα χαί. τυραννικὀτατα πρδ τοὐ .Αθλίου πατέρα , ὠν ἡ τροφοδοσία ἠχ ΑΦλιωτάτη, κατάλληλο μάλλον διά κτήνη ἡ Ανθρώπου , ἀν καί ἡ σπατάλη · τοὐ Β Λοιδίμου χτὀτορο τοὐ αὐτοκράτορφ μ«γάλοφ Ἰουστινιανοὐ, χωρί νά σιβασθώαι χάν οὐτ« τδ Αρχαίον οδτ« μοναστηριαχού πλούτου χαί αί χαταχρὴσ*ι ἠσαν φριχώδιτ - συν«λόντι δ' «ἰπ«!ν, τὸτ« ἀπασα ἡ ὐλική διαχιίρισι καί ἐξωτιριχή ἠ ἐσωτ«ρτκή"χυβἐρνητι'''τῆ· μονή; συνιχιντρώθη «Ἰ χ«!ρα τοὐ Τλαιίωνο χαί δ:' αὐτοὐ «ΐ τά τοὐ πρώην ἁγιου Σιναίου. 'Επί τ«τρα«τίαν.ολόκληρον ἐγογγίζομ«ν, βυρία ἀναφιφά ἐπέμψαμιν π^δ τήν αὐτοὐ πανι«ρὸπρ« ἐκλιπαροὐντ« καί ἰχ«τιὐοντ« , ἱνα ἀπαλλάξη ἡμά .τοιοὐτου τυράννου χαί κά-ιαχραστοὐ δικαίου- Αλλ'ή αὐιοΟ πανιιρὸτη οὐδ«μίαν τήν ἀχρὸασιν ἐδιδαν «ἰ τά δίκαια τών πατέρων παράπονα. Καί οὐχ! μόνον ἡμ«ἰ , Αλλά χαί τιν» τών. προκρίτων ὀρθοδὸξων τή κὀλίω ταὐ-ιτη , α!τιν« ἐκ τοὐ σὐνιγγυ ἐγίγνωσχον τά χαχο-'ηθε'α ^ χα! χαταχρήριι χα! τδν ἀνυπὀφοραν χαί βάρβαρον τρὀμον τοὐ Τλαρίωνο πρδ τοὐ ἀδιλφοὐ , μή ὑπομένοντι δέ 'ή ἱ«ρά μονή νά βυἀφημήται χαί' κακολογήται *ἐγτχχν ,ἐνδ Ατὀμου, Αγραφον πρδ τδν ; τέω Σιναίου, συμβουλιὐοντ« ἱνα Απαλλάξη τί/ν μονήν C τοιοὐτου Ανθρώπου- Αλλά χαί πάλιν->ιώφ«υ«·μάλιστα δέ δ Ιλαρίων κατά προτροπήν ἐκ«ίνου ἠνάγχασ» τοὐ • ὐπδ τρομοκρατίαν διαττλοὐντα πατέρα , ἱνα πέμψακην Ιχιτχυτιχήν Αναφοράν πρδ τδν τέω ἁγιον Σιναίου ἐξαιτοὐμανοι, ἱνα διάμράξτω διοριοθὴ ισὀβιο διχαίο δ Ιλαρίων, πράξι , ἠτι οὐβέκοτ* λαροΟσα χώραν ἀπ|δ·ι χαί πρδ τά καταστατικά χαί τά *ἰἰἰ* αιώνων ἐθιμα τἠἔ μονή - ἀπέτυχι μέντοι πληρέστατα, ὠ τών ἐν τφ ιίρφ μοναστηρίφ ἀσκοὐντων πατέρων παριφρονητιχώ Αρνηθέντων. Ἐν τοσοὐτφ δ «ὐνοούμινο τοὐ Αρχιίκισχὀπου βιιτέλαι δ Απὀλυτο κυρίαρχο , ἐξ«τέλ«ι χαί χρέη οικονόμου χαί-γφεμματέω χαί τά πάντα χαηχράτο *h'* ἰδιοτ«λ«Ι σκοπού - δτι δέ ἠσαν\.παραπόνων ὑπαρχὀντων, χατήλβον ἐν τφ καιρφ τοὐτη» χα»' δλα σύμφωνοι ἀμφὀτχροι, δ τ« πρὠην Σιναίου κο! ὀ Τλαρίων, καί δτι δ πρὠτο ἐχ συμφέροντο ὐπ«στήριζ« τά καταχρὴσει τοΟ δἰυτέρου, ἐγένιτο πρδβηλον καί πασιφανέ , δτ» τών πατέρων προτιινάντων τδν ¹διορισμὀν οικονόμου δ τέω ἁγιο Σιναίου ἠρνήὠη.

Μὀλι χιιροτονηὠιί ὀ τέω ἀρχκπίσχοπο καί «ί Τζουβανίαν χτ«λ&ὠν, ἐν«ργ«ί Ινα λάβη <σοβί«« χαί χαρχοΟται τδ ἐν Μολδφβίφ Φιστἰτζιον, φάρον πχρί τά 1β χιλιάδα χαισ«φοβασιλιχά ἐτήσισν «ἰσὀδημα, τοΟά' δπ«ρ χαί ἐγέντο, 'Ολίγον τι μ«τά φαΟτα προέβη ἐξαπατήσα τοὐ «ὐκίστου πατέρα «ί χαταχρὴσ«ι μιίζονα , ὠν γίγν«ται μν«ία ἐν τφ ΙΒίφ χαταλὀγφ τών ὑπ' αὐτοΟ σφιτχρισδωσὠν ποσοτήτων.

Ἀφ* οὐ βέ διά τοΟ πχιδηνίου αὐτοΟ τέκνου τοΟ Ἰλαρίωνο χατήργτ,σ» τήν σὐναξιν χαί, ἐγέν«το Απὀλυτο χυριάρχη , τὀτ» φυσιχφ τφ λὀγφ ἡ βιαχιέρησι ἀπάση τή μοναστηριακή πορΰυσία συν«κ«ντρώ·η π«ρί αὐτὀν- οὐδτί τών πατέρων πλέον ἐγίνωσχ*, τί γίγνονται τά τὀσα χα! τὀσα «ἰσοδήματα, ἀτινα ααπ-«βρὀχΡιζτν ἐν Κωνσταντινουπὀλκ διατρίβων, τή μονή μέντοι χαταρρουὐση χαί τών πατέρων λιμοχτονουὐντων. Αλλά χαίηρ ἰιαχεριζδμτνο ἀπαντα τά «ἰσοδήματα μετά τήν χατάσχ«σιν τών ἐν ταί Ϊ4γ*μονίαι χτημάτων, ΦαργΜ «ι* «Ο δργάνου αὐ^Ο Ἰληρίωλξ, ««οΟτὠ διά πράξιώ ἡΤτφ χώβηκι ὐπ· ἀριδμδν » χαί ^«ρομηνίαν «δ Απριλίου τοΟ 18Μ, ὐπογι^ραμμένή *>ὀπδ |ριών μὀνον Ατὀμων, καραχωροίται αδτφ ἰσοβίω ἀτινα ἠσαί χαί ἡ ὕλ«υταία μὐτή; ἑλκί - ὠ; » βή ἡρ»υν δέ α! τοσαΟται juri τηλιχαήται απατάλαι χαί σφί'αρισμοί, ἐτὀλμηα* Ηΐνκ βέβηλο* χ«!ρα καί ἐπί τών ἰάρών - ἡ μονή χ«ιμηλίων χαΤυηκοών· ἐπί τοΟ^ αὐτοΟ δέ διχαίου Ἰλαρίωνο ἐπωλήΑησαν πλ«!στα τή Τζουβανία χαλκώματα, ἐφαπλώματα, στρώματα χαί λοιμέ Αναγκαία¹ καωστράφησαν *αί' ἐπωλήδησαν παρ' αὐτοΟ, ἱνα δή*«ν τ«8ώσι ν«ὠτ«ρα χα! ἀσφαλέστ«ρα, ἀνου οὐβιμιά τή μονή ὠφιλ«ία , καί τά μολὐβδινά σχίπάσματα το^/π«ρικαλλοδ ἐν Σιν| ναοὐ, ἀτινα κατά τήν «αράδοσιν ἡσχν αὐτά ἐχιίνα τά τοΟ ἀτινα ἡσαί χαί ἡ ὕλ«υταία μὐτή; ἑλκί - ὠ; » βή ἡρ»υν δέ α! τοσαΟται juri τηλιχαήται απατάλαι χαί σφί'αρισμοί, ἐτὀλμηα* Ηΐνκ βέβηλο* χ«!ρα καί ἐπί τών ἰάρών - ἡ μονή χ«ιμηλίων χαΤυηκοών· ἐπί τοΟ^ αὐτοΟ δέ διχαίου Ἰλαρίωνο ἐπωλήΑησαν πλ«!στα τή Τζουβανία χαλκώματα, ἐφαπλώματα, στρώματα χαί λοιμέ Αναγκαία¹ καωστράφησαν *αί' ἐπωλήδησαν παρ' αὐτοΟ, ἱνα δή*«ν τ«8ώσι ν«ὠτ«ρα χα! ἀσφαλέστ«ρα, ἀνου οὐβιμιά τή μονή ὠφιλ«ία , καί τά μολὐβδινά σχίπάσματα το^/π«ρικαλλοδ ἐν Σιν| ναοὐ, ἀτινα κατά τήν «αράδοσιν ἡσχν αὐτά ἐχιίνα τά τοΟ ἀτινα κατά τήν «αράδοσιν ἡσχν αὐτά ἐχιίνα τά τοΟ

Ιeperfü χρινομίν νά ἐνδιατρίψωμ*ν ἐπί τών παρα-*βιάσ«ων* τών· κανονισμών χαί- καταστατικών τή μονή , διότι ταΟτα δηλοὐνται σαφώ ἐχ τών βηδέντων χαί διότι ἠδη π«ρί τοὐτων ρν«ίαν ἐποιηὀάμαθα tv-τή προτέρφ ἡμών ***Mimî*** πρδ τδν μαχαριώτατον πατριάρχην Τἰροσολὐμων.

Τοιαὐτη χαχιχτιχή Ητ. τή μονή Απήτ«: μἰριμναν σὐντονον¹,4πανγ» οὐν συνισκιπτὸμ«θα χατ ἰδιαν ἱνα «βρωμάν τά χατἀλληλα μέσα τή θ«ραπία;. Τοτ* θὐτου Αναίρασμοὐ μἰταξὐ τὀν πατέρων (ιπἰρχοντο , χα! δικαίω , διότι ἰβλιπον δτι αί χαταχρήσιι ὑπ«ρπλ«ονάζουσιν, δ πρὠην Αγιο Σιναίου, χαίπ«ρ πρὠην μέν Ιχων τδ Φιστἰτζιον, «ἰτα δέ τά τή Βασσάραβία κτήματα, δι«χβιρίζ«το δμω ω ἀπὀλυ,το κυρίαρχη χαί ἁπαντα τά ἀλλα «ἰσοδήματα τών λοιπών μιτοχίων, ἀτινα κατά τοὐ χσνονισμοὐ χαί τά ἐν τφ χὠδηχι πράξ«ι ἐπρ«π« νἶ ἐρχωντχι χατ' τὐἰΗίαν τἰ τήν σὐναξιν, ὠ χα! ἁπασαι αί λοιπαί ὐποθέσιι νἶ ἐν«ργὠνται Αμέσω ὐπ' αὐτή - Αλλά ταΟτα πάντα κατήργησἴν, ὀὐδέν διατηρὴσα , διἰμ«ν« δέ α/ιδδν *δι-*ηνιχφ χαιέν Κωνσταντινουπὀλιι, Απαθή χαί σαχράν τοὐ ποιμνίου αὐτοΟ, ἐν«ργών ὠ Απὀλυτο χυριάρχ,η , κατασπαταλὠν, ζὠν ἐν τρυφή, ἐν φ οἰ πατέρ« ἐλιμοχτὀνουν χαί ἡ μονή χατέρρη, τὀ δέ χιίριστον ἐθάὠριι τοὐ πατέρα ὠ κτήνη χαί-«ἰλωτα , ἀποχαλὠν αυτοὐ διά τών αἰσχροτέρων λἐξ«ων χαί διατηρὠν ἐπί τή χιφαλή αυτών τοιοΟτον χαχοη^ἐστατον διχαίον, χαταχραστήν καί κλἐπτην τοιολτων, λέγομιν, σπουδαίων ἀπὀ Βλαχία καί 'Ρωσσία τινέ τών προκρίτων πατέρων. 'Αμα ἀφ-.χΗντων τοὐτων «ί Τζουβανίαν πατά τὸ ἐτο 1866, οὐχ ἐβράδυναν οΡ αὐτὀδι χατέρ« ἐχφράσαι πιχρά πχράχφνα κατά τή διαγωγή τοὐ ἀρχιιρέω χαί τοο ὀργάνου αὐτοΟ Ιλαρίωνο . <Ι τέω ΑρχίΓκέσκοκο δξἰν «Ιχ«ν ¹ἰσέτι φθάσέι «ί Τζουβανίαν. *Μη' ὀλίγον* χατήλΗν ἐχ βασιλ*υούση - Ιχαντα δ;ιο-•υμαβὀν Αν«φέρθημ«ν «ὐσιβάστω πρδ αὐτδν ἐξαιτούρανοι θ«ρ«π«:αν τή οἰχτρά χαταστάσωα , «ί ἠν ἡ μονή ποριήλΗν δ πρὠην δμω ἁγιο Σιναίου Αγ«ρώχω χαὐ δοσποτιχὠ ἀντἐχρου* τά τών πατέρων χροτάοχι , φρὀντιζαν νά ἐμπνιύση φὀβον μάλλον πρδ κάντα χαί δισταγμὀν ἡ ἐλαίδα μ«λοὐση β«λτιὠθΜ> . Μή ἐπιτυχὠν δ* Ινττλὠ τοὐ αχιβἰου του χαί γιγνὠσχων δτι ἁπανω «Ιμοβα συγχ*χ»ντρωμένοι «ί tv σὠμα Αδιάσπαττον, διανο«ἰτχ. Αποχωρίααι ἡμά ἐν καιρφ τφ δέοντι. Απ«φάσ·.δ«Ἰμ«τ' ὀλίγον δ τίω ἀρχιιπίσχοπο μ«τά τρι«τή Απουσίαν, ἱνα ἀνέλθη «ί τδ Σιναιαν ὀρο χαί διά τή προσωπική αὐτοΟ ἐχ«ί "παρουσία χατορθὠση ἐνθ«ν μέν τήν ἰσοβιὀτητα τοὐ Ἰλαρίωνο «ί τήν θὀσιν τοΟ βικαιάτου ἐν Τζβυβανίφ χαί καγιώση χαί στορούση διά τούτη τά καταχθὀνια αὐτοΟ σχέδια, ἐνθ«ν δέ δυνηθή διά τοὐ τρὀπου τούτου

. V

ά

καί έξααθενίση τού; Αν Τζουβανίφ *mtvifaf,* παρά-Α μα! συσκεκτόμενοι 'τά περί καταργήΜεε \ή; Τζουλαμβάνων τινΑ μετ'αύτού tki τφσκοπφ βπω μετά ,βανία . Άλλί δύο ήμέρα μετά τήν Αν Τζόυβανίφ φήν ε&2ίναιον Αφιξιν διατώξη αύτού διαμένει» έχε!. Αφιξιν τών έξάρχων, ^ν ÿ ήρξείμεθα\ή^η Ανεργοββτε Τπό ίοεούτων ιδεών καταχ.θονίω.ν Αμφορού^νο , Ανεχώρι,σε εί Σίναιον περ: μήνα, νοέμβριον ^τσύ 18(66 Απαντε ^μετάχαρά; τΑ τΑ» ζέταρρθθμισεων, οί. δέ ιόλείστοι τών<4δελφών ήτοιμάζοντο νΑ Ανέλθεέσιν εί "μετΑ ευαρίθμου θεραπεία *aai* μετΑ τριών τών έν τό μοναστήριον, Αίφνη ό Ίλαρίων έξαπατήσα δολίω Τζορβανίφ λροκρίτων πατέρων. Ού διενοείτο μέντοι - τβν γεραιόν δικαίου έξέρχεται.τή; Τζουβανία . Τούτο βτι τΑ πνεύματα τΑν Αν τφ ίερφ μΛαστηρίφ πατέρων λίαν κατετά^αξεν Απαντα τού πατέρα ; διότι Αχ' ήσαν Αγαν έξημμένα, »διότι ή δυστεχία χαί Αθλία πείρα μαχρά (γνώριζαν τό βφδιούργον τού χαραχ-. άατάστασι ήν χολλφ μΑλλον έπηυξημένη χαΓ έκαι- τήρο αύτού, χαί χύριο οίδε, τί ήβύνατο Λ ένεργήση σθητοτέρα έχε! ή Αν Τζουβανίφ, χαί'δικαίω · διότι παραμορφών τΑ πράγματα. Ό Ίλαρίων ούτο Αμα - ούχ! μόνον Αλιμοχτόνουν, ούχ: μόνον φόρων όφθαλμο- έξελθών χατέφνγτν εί ·τύ πατριαρχείοντ ούτίνοφ τΑο- φανΑ τήν μονήν ύση^ίρΑι χαταρρέουσάν, ΑλλΑ χα! τηρητή τότε βιετέλει ό· Απσδονών]Ξενταπόλεω;, χη- Αθεώρουν δτι τύ μέν μετόχιον τή Τζουβανία Αγένετο ρύξα δτι οί πατέρε τού Σινά Αφυλάκισαν, ήτίμασαν Σίναιον χαί τύ κυριαρχικόν Ανδιαίτημα, ή δέ ίερΑ χαί έρράπισαν τόν'άρχιεπίσχοπον χα! βτι Αξχρνοι βασιλική μονή ώ ματόχιον τή έσχατη τέξιιο , Αφ' , χατήλΟον.ιΐ; Τζουβανίαν, ίνα χλέψαντι; τΑ σχχυοφυού μάλιστα ούτχ ί<ρ<! ούττ ίχροδιάχονρι υκή.οχον, Τνα λΐΐΐρφ άάέλδβσι. Τούτα Α^οφδάσα τίπτ-χα^ ΑχτΐλΑσιν Αν Αξιοιτροικίφ τΑ Αάχλησιαστιχ Α χαδήχοντα,' τη> τότχ. Αλ Αΐχϋπτφ δακμένοντ: χάριν τή Λαυτου έν φ έν Τζου,ικνίφ ύπάρχουσχ διηντχώ ύιτέρ τού 15 δ δγτία . λογοθέτη τή μχγάλη; Αχχλησ'α ,^προτρέποιν τοιούτου · δτ? έν τΑν χυρίων αιτίων τή χατα^τρο- αύτδν ίν» μοσιτχύση ιταρΑ τφ :άντι,ιάσιλι! χα! έμφή , ή βιαίροσι; τή μονή , ύπαρχδντων *δύο^ώτα-»' ξοδιάη τΑ; μεταρρυθμίσει . "Ταυτοχρόνω; ήλθον έχ στημάτων, τού τή Τζουβανία χαί τού τού Μ'τα^ατΑ, Σινβ μυστιχώ έπιστολα. τού τέω Αρχιεπισκόπου πρό; Λ» χαί δτι Απαντ δέον νΑ συναδροισδώμην Αηί τύ αύτό. τΑ αύτΑ πρόσωπα, Ανθα έλεγε τΑ αύτά, διότι σημειωέν τφ μοναστηρίφ, ι αί οϋτω χατχργουμένη τή Τζου-^ τέου δτι ό καλό ποιμενάρχη; ούτο ούδέποτε Ιστερξε βανία , λάβη νέαν ζωήν τύ Αγλαόν χα! σιχτύν Αχττνο τΑ μεταβολά . Ό μέγα λογοθέτη φίλο; ών τφ τή ΐρδοδοξία , σέμνωμα χαί Αγχαλλώιτισμα. Ταύτα πρώην Αγίφ Σιναίου, βοηθούμενο; χαί ύπό τού Οϋχί ^χάντα άπαντ ^σίΑανόμτδα, ήμίδά δέ χαί σέμφωνοι χαλλιτέρου Πενταπόλεω ; ^ναγνίλ^ει κατεσπευσμένο»; χαΦ' όλοχληρίαν χατανοούντα , δτι διΑ νΑ σωδή τύ τφ Αντ.βασλεΐ τΑ ήεγόμενα τοϋ τε Αρχιεπισκόπου χα! ί*ρόν ήμών σκήνωμα, Απαιτούνται νέοι κανονισμοί, τού Ίλαρίωνο . νέοι' περιορισμοί. Ή γενική δέ ιδέα ώ χρό τΑ Λυνάμει ούν τούτων, προσχαλεί ήμΑ ή έπ.ιτόπιο μεταρρυθμίσει , ήν τοιάδι τι · χυβέρνι,σι , ίνα πληροφορηθή τΑ διατρέξαντα. Ταύτα

α') Κατάργησι; τή Τζουβανία , συγχέντρωσι έν Αχοϋσασα ύπερεπήνεσε τΑ μέτρα ήμών, συγχρόνω τή ίερφ μονή τΑν πατέρων, έξ ών όλίγιστοι μόνον νΑ δμω; είπεν ήμίν, δτι πρύ Αποφυγήν παντό σχανδά- μένωσιν έν έχείνη, ώ φραντιστρ! τών τή μονή έπιλου πρέπει πρώτον νΑ χατέλθη ό Αρχιεπίσκοπο , ήμιι τηδείων. *ΐΙ νέ* μή Ανεργήσεμεν ούδέν μέχρι; ού δ Αντιβασιλεΰ

β'1 ΝΑ περιορισθώσιν άι ύπέρογχαι δαπάνα: τού πέμψη Ανθρώπου εί Σίναιον χαί χατα.ιβάσωσι τόν τέω Αρχιεπισκόπου, δ νΑ διαμένη έν μέσφ τού ποι- πρώην Σιναίου· διωρίσθησαν δέ χαί δύο χαβάσιδε μνίου του πλιίονα χρόνον ή έξω. 'έξω τή Τζουβανία , ίνα μή έξέλθωσ.ν αύτή ούτε

γ') ΤΑ Αρχαία καταστατικά, κανονισμοί χαι νόμοι πράγματα^ρύτε πατέρε . Ημεί εί; ταύτα πάντα ούτε τή μονή νΑ λάρωσι πλήρη ισχύν, τή συνάξεω χρα- ήδυνάμεθα ν' Αντισταθώμεν ούτε Αντέστημεν· έπέμταιουμένη;, ό δέ Αρχιεπίσκοπο νΑ ένεργή τή γνώμη ψαμεν δμω παραυτίχα εί; Σίναιον ένα τών έξάρχων, καί άδεία αύτή ώ πρόεδρο χαί ούχί ώ» Απόλυτο τόν Αρχιμανδρίτην Νεόφυτον, δπω παραστήιη τΑ διαχυριάρχι, . τρέχοντα το! πατράσι, μή Αναντιοεθώσ: δΐ εί τού

δ') U; προκαταρκτικόν βήμα νΑ παυΦή ό καταΑπεσταλμένου τού Αντιβασιλέω ώ πρύ τήν κατάχραστή δίκαιο Ίλαρίων. βασιν τού Αρχιερίω , Αλλ' έπ μένωσιν εί δ τι άπαξ

ΤΑ μιτΑ τήν Ανάβασρν τού τέω Αρχιεπισκόπου κοινή τ(, γθώμη Απεφασίσαμεν νΑ τιλειοποιήσωμεν, εί Σίναιον, τΑ Ακε! Αποφάσει καί πράξει τΑν πα- Αλθόντο; τού Αρχιερέω; εί Τζουβαν'αν. Ό έξαρχο τέρων, τΑ ΑΦεμιτουργήματα, άτινα Αχεί διεπράξατο χαί ούτο; Αφιχθεί; εί Σίναιον τήν 24 δεχεμβρίου χαί άτινα απέδειξαν ύπύ τίνο ζέβιου χαί Αγάπη πρέ τό καθ' όδόν πληροφορηθεί μετά φρίκη δσα κακουργήκαλόν τή μονή Ανιπνέετο, καταλείπομεν, χαδότι βέ- ματα χατΑ τών πατέρων μετά τήν Αναχώρησιν τών βαίω *οί έν* τφ μοναστηρίφ πατέρα; έχΗσουσι ταύτα έξάρχων διεπράξατο ό πρώην Σιναίου χαί άτινα εύπιστότερο» ώ; μάρτυρε αύτόπται τΑν γεγονότων ρίσχονται χατεσορωμένα έν ίδιαιτέρφ τών τή μονή έξιστορήσωμεν ούν τΑ έν Τζουβανίφ. πατέρων έχθέσει, Αν συνεντεόξει μειΑ τού αρχιεπισκόπου Αξιστόρχσεν αύτφ μετά πόση χαρά οί έν Τζου-

"Εν τών μέτρων, Ατινα οί έν τή μονή πατέρε έν β«νί? πατέρε παρεδίχθησαν τά μεταρρυθμίσει , φενικήσυνελεΐσει έφήφισαν, ήν καί ό διορισμό παρ' κατηγόρησαν αύτόν διΑ τά γενόμενα Αν Σιν| χαχουρ- άύτών τριών έξάρχων έχόντων έντολήν ειδικήν νΑ γήματα, παρέστησε τή» κακήν έντέπωσιν, ή» θέλουσι κατέλθωσ.ν εί 'Τζουβανίαν χαί συνεννοηθώσι μετά προξενήσει *7 τΑ πνεύματα τΑ* πατέρωνκαί έζήτησε τών Ανταύθα πατέρων, ίνα ούτοι ύπογράψωσι τΑ τήν Αχελευθέρωσιν τών ήλυσσοδεμένων χαί φυλαχισφηφισθείσα μεταρρυθμίσω;, Ανεργήσωσι τήν παύσιν μένων.πατέρωνιΓΛΤότε γενομένη φή. Απελευθερώσεω , τού δικαίου Ιλαρίωνο χαί χαταργήσωσι τήν Τζου- όπρώην Σιναίου Αξαιτησάμενο συγγνώμην χαί λόγων βανίαν. Κατήλθον λοιπόν οί τρεί ούτοι έξαρχοι χατΑ ίτι μετεμέλήθη διά τά πραχθέντα, ήρξατο ένδίδων μήνα δεχέμβριον Αρχόμενον, οΓτινε ήσαν ό Αρχιμανδρίτη Νεόφυτο , ό ιερομόναχο Πορφύριο; χαί μοναχό Φιλόθεο . Οί ένταΟθα πατέρε άνευ δισταγμού εί; τΑ αιτήσει τΑν πατέρων. Ούτοι χαίκερ ύποxai JLÍà μεγίστη ψυχιχή θυμηδία παρεδέχθησαν στάντε μυρία βσα βεινοκαθήματα, χάριν τΑν τή τΑ Αποφάσει τών έν τή μονή Αδελφών, έπαόθη δέ μονή συμφερόντων Ιβεηεαν τύπον τή ύργή, έιιάΣυφκν χαί ό δίκαιο Ίλαρίων, δστι χαί αύτό ύπίγραφι τΑ τΑ πάντα ύπό πέπλον συνδιαλλαγέντε μετΑ τοϋ πρώην *νίαί* μετεφρυθμίοει . Διεερίσθη δέ Αντ' αύτού, τεθέν- Σιναίου, συγχωρηθέντε Απ' Ακζησία καί νομίσ^ντε το ύπύ λογοδοσίαν ένεκα τών καταχρήσεων, προστέλο . βτι εί τύ έξή μετά τΑ πανδήμου ένωπιον ωρινό δίκαιο , ό χαί νύν, ώ τοιούτο , Ανείμεε χεά θεού ύποσχέσει αύτού μετανοήσει είλιχρινώ Αλλάπρύ κοινήν εύχαρίστησιν διατελών σεβάσμιο; γέρων σων δρόμον. Γενομένη ούν γενική συνελεύσεε , Αρχιμανδρίτη Κύριλλο ό Από Κιέβου. Ούτω διαπαρεδέχθη τΑ μεταρρυθμίσει , Αφ' ού δμεε Ι* συμταχθέντεεν τών πραγμάτων, ήρξάμεθα συνερχόμενοι φώνου μετά τοϋ Αρχιμανδρίτου Νεοφύτου κάλλιον έτροπεποίησαν αύτά παταπείσαντι τοϋ Αν

πατέρα , 4« θήθΓΪ otat θέλουαιν ο(iv Τζουβανίφι Τοὐτων γχομένων, *b* .Αρχιμανδρὶτὴ Ν«όφντο , συν- «ννοημένο ήβη ὀὐτω ιμ κ μ«τ'*but**'', κατέρχηβι *tii* Τζουβανίαν κομιστή ' τβν τροκοποιηθιισών μ«ιαρ- ρυθμὶσ««ν, καταπιίσα τοδ ἐνταὐθα πατέρα βιά τοὐ αὐτοὐστρατηγήματο , βτι δὴθον ὀὐτω θέλουσι καὶ *ol* ἐν ÇivfL Ὸ τρόπο οδτο ἐξιχνιάσθι^ μένμ»τ'δλίγον καὶ λόγο ἐζητήθη καρὸ τοὐ Αρχιμανδρίτου Νοοφὸτου, Αλλ'οδτο - Απ,κρίθη, βτι ὠ ζηλωτὴ τὴ , («ρὼ μονὴ καὶ διά νά Αποφϋγωμ*ν ἡπ«·υκταία μέτρα, ὠ τὴ <γ- χωρίου χὺβ«ρνήσ«ω ἐπιμβάαη ὑπέρ τοὐ πρώην Σι- ναίου, ἠναγκάσθη νά μ«τηχ«ιρισθὴ τέ μέσον τούτο πρδ ταχυτέραν συνδιαλλαγήν, πιστηὐων ὠ βλοι, βτι *b* Αρχ·.«ρ«ϋ Ισια: «ἰλιχρινέστ«ρο . Μ«!>' βλά ηαὐτα Ανπὸμονοι νΐ Γΐβμτν τὴν ί«ράν ^ιὼν μιτάνοιαν βρλ- τ.ουμίνην, παριδέχθημ«ν κs! ὑπιγράφαμιν χαὶ ἡμ«ὶ τά μι'ταρρυθμὶστ. , καὶπ«ρ τροποπὸιηθ«ὶσα .

Διά τοὐ νέου δέ τούτου κανονισμοὐ σὲν τοὶ ἀλ- λη: ἡ μονὴ παριδέχιτο ἐν χρέο τὴ αὐτοΟ Κανιιρό- τν,το Ιχ δέκα ἰξ χιλιάδων χαισαροβασιΐιχών, Απέλνα» τά χριωστιχά δμόλογα ἐπ' ὐνόματι τοὐ χΟινοὐ πρδ Αποφυγὴν σκανδάλων, ἐχαρηγήθηααν αὐτφ ἰσοβίω χτήματά τινα Ιν Βασσαραβιφ, φέροντα ὑπέρ τά δισ- χίλια χαισαροβασιλ:χά ἐτησίω , Ινα ἐχ τούτων ἐξ- οιχονομὴ τά ἑαυτοὐ δαπάνα Αξιοπριπώ ,η χωρὶ ν' αναμιγνύεται τοὐ λοιποὐ (ί τά τὴ μονὴ . Δι- ωρίσθη δέ χαὶ χανονιχὶ δίκαιο δ Αρχιμανδρίτη Κὐριλλο; *b* 'Ρδχα .

Μ«τ 4λίγον χατήλθ* π«ρὶ μήνα Ιανουὰριον τοὐ 1866 «ί Τζουβανίαν χαὶ δ πρώην Σιναίου, ὑπογράφα τά τ» ^ρταρρυθμὶσιι , τὴν τι παὐσιν τοὐ Τλαρίωνο χαὶ Αναγνωρὶσα πάσα τά λοιπὰ τών πατέρων πράξιι . -

Ἅπαντ»; ο(πατέρι ἐνόμιζον ἤδη ἐζησφαλισμένην τὴν ἡσυχίαν χαὶ ιίρήνην αὖν τὴ τὴ μονὴ β*λτιώσ«ι χαὶ ἐθ«ώρουν, δτι *b* πρώην Σιναίου ἐμμινέί πιστό χαὶ «ίλιχρινή ·ί τοὐ βρχου χαὶ ὑποσχέσ«ι αὐτοΟ„ τδ μέν συμφέρον Τή μονὴ θηριὼων, συζὼν βέ ἐν ἀδ«λφιχὴ Αγάπη ματά τών Λπτίρων. 'Αμέριμνοι οὐν δι«τ«λοὐμ*ν, οὐδίμίαν τὴν ὑπόνοιαν ἐν νφ ἐχοντ« , Αφ' οὖ μάλιστα ἠχοόομιν τά χαθημβρινά βιαβτβαιώ- στι τοὐ πρώην ἁγιου Σιναίου, Αλλ' αἱ διαβίβαιάχχι αὐται δἐν ἡσαν ἡ πλασταὶ χαὶ χατ' ἐπιφάντιαν, ἐν φ χρύφα δ Αθιόφοβο ὑπ«νήργ«ι ἄλλα ἐγκλήματα φριχώδη χαὶ ὠρυττι τδν λάχχον πολλών Αβολφών.

Μόλι δέ χατκλθὼν τι Τζουβανίαν δ τέω Αρχι- «π(σκοπο νμ«τά τὴ αὐτοΟ θ«ραπ«(α χαὶ τοΟ διακόνου του χαλουμίνου Μ(λ·τίου, πολλάχι τὴ ἡμέρα ἐξ- ἠρχττο, ἀδηλον β|«ω ἦν ἡμὶν ποΟ χαὶ *nâfî* τίσι διημέρ*υ« χαὶ τί «?ργάζ«ιο. Ί'ποκὼφω βμω .βιαδὶ- δ«τό, δτι πτιρβται παρά τή ἐγχωρὶφ χυβαρνήσΜ τὴν ἐξορίαν τινών τών προκρίτων πατέρων. *Αν χαὶ ἐνομὶ- ζομὶν τά φήμα ταὐτα Αβοσπὸτου , διὸτι ἐπιστ*ὐομ«ν τυφλὼ τοὶ λόγοι αὐτοΟ καὶ διὸτι οὐδέποτ» βιτνοοὲ- μ«θα, δτι τοβοΟτον Ασυοτὸλω χαταχατήΜι τοὐ ὀρκου , ἐμπαίζων οΟτω θκιΑ τ« καὶ.άνδρὼπινα, μόλον τοΟτο,' δ τὸτ· δίκαιο Αρχιμανδρὶτη Κὐριλλο χαὶ τινά τών a πατέρων δέν Ιλτιψαν νά τφ χάμωσι πάρὶ τοὐτου τά ' βτοὐσα παραστάΜί * Αλλ'ο!το Απ«χρὶνιτο, βτι rfvai αισχὺνη νά δἰδωμαν. Αχρὸασιν ὠ τά μώρά παιδία *tif* τοιαὐτα ληρήματα, χαὶ βτι οὐβέποτ» Αναβώχίήσαται τοσούτον Αουνοέδητο χαταπατὼν ταδ ὀρκου καὶ δποσχίσ«ι . Διά τοιοὐτων. δποΰλων λόγων Ακαχοίμιζχν ἡμά · βπω χαὶ Αν Ιχή, βμω λ«πτή « δπδνοια «ὼρι* ' ἐτρ«χ(τδν νοὼ» τών παὴέρων, τοσοὐτψ μάλλον, καΜαον τὸτ< ἐλαβο χὼραν χαὶ τι πίριστατιχδν, δπτρ ἐχίνηβαν ἐχ νέου τὴν κοινὴν Αγανάκτησιν, Αλλ' βπέρ ἠναγκάβ- ♦ημ»ν νά δπομαίνωμάν .πρδ Χαιρδν φ ιδόμάνοι Τὴ ποινὴ ἡσυχία .

Κατά μήνα ἰὰνοοάριον Αφίκιτο ἐχ Ρόδου χατά τὴν συνήδΐιαν ματά τὴν λήξιν τὴ διακονία αὐτοΟ δ έ«ὶ οικονόμο τοβ ΣιναΚαοΟ ματοχίου πρωτοσύγκολλο «τοδὼιο · ἀναυ οὐδαμιΟ δπονοία **Iftem** <έ τὴν ΐ^ατάνοιαν αὐτοΟ ἐν Τζουβανίρ· καίπορ βέ μηβανδ ιρροηγοιωένοο ὀπάρχοντο Ανάμέσον αὐτοΟ χαὶ τοὐ ,πρώην Σιναίου, μολαταὐτα διά διαταγή , τοΟ τ«λ«υ- * ταίου τοὐτου χωλὐτται τφ παηρὶ βιοβοσὶην ήιέν τὴ Τζουβανίρ «έσοδο ΑναγχασΗντι χαθτὐδτιν ἐν *intel· Φμμ ἐξωΦτχ* τοΟ καταστήματο . Ἀπαντχ οἱ πρόκριτοι τών πατέρων δέν ἐλτιψαν (χατκὐοντ τδν πρὼην Σι- ναΐου, Ἵνα συγχωρήση **! οἰσέλδφ ὸ Αδφο Αδολφό;, καὶ ἐάν ἡ «ταὶστη , νά τιμωρηὼἡ ὑπό τή συνάξτω · «ί τούτα μέντοι Αποχρ'νττο ὀτι προτιμά μάλλον νά καὐση τὴν Τζοἰφανίβν ἡ νά «ἰσαχβή. Ὸ «ί μή/jpxîî -βέ ἡ τιμωρὶα ἀὐτη Κατ' ΑδιλφοΟ Αδφου, χαδ' οδ οὐβέν ντδ παράπονον «Ιχτν, ἡ δτι-μόνον «ίο<ρχόμ«νο ἡδαλα^' στηλιταὐστὶΑτά παρανομία χαὶ ἡΗλτν «ίσ8χι χαὶ αὐτδ ἐμπροβών «ί τά καταχθόνια τοὐ πρώην Σιναίου σχέδια, ἐν«ρχ«; διά Τοὐ Αγίου Πινταπόλιω χαὶ τή τοπικὴ; χυβ*ρνήσ«ω κ£ πιιρβται τὴν σὐλληψιν τοὐ μνησθέντο πρωτοσυγχέλλου βιοδοσίου. Πληθὺ λοι- Bπδν καβάσιδων ἐτρ«χ«ν ἀνω κάτω, ζητοΟσα συλλαβιίν τδν Αδιλρδν τούτον, δστ. ἐχρὺπτττο ἐνθτν χαχτιὸιν, μὴ Ιχων ποὐ "τὴν χιφαλὴν χλίναι καὶ. ὑποστά τά πάνδ«ινα. Οὐκ ἠβυνήθη δμω μ«τά μυρία χατα-' διώξ«ι ἐκτιλὲσαι τδ ποθοϋμινον, μέχρι οδ δ βηθτί πατὴρ β«οδόσιο συνοδιυδμινο χαὶ ὑπδ τοὐ χατα- βιωχομένου δικαίου τή ί«ρά μονὴ Κορνηλίου Απήλθ· χατά διαταγὴν τβν πατέρων κομιστή γραμμάτων ἰχιυτικὼν πρδ τὴν αὐτοὐ. μακαριὸτητα τδν πατ ιάρ- χηη/Ιιροσολὺμων. «

'Ελθωμ*ν ἠβη ἐπὶ τὴν ἐξιστδρησιν τραγιχωτέρων συμβάντων.

ΕΓπομίν.ήδη δτι ὑπδνelat πιριίτριχον τδν νοὺν τών πατέρων χατά τή ὑπουλου διαγωγὴ τού τέω Αρχιεπισκόπου, χαὶ ὀτι υπὸκωφο: φιθυρισμοὶ διιδὶ- βοντο, βτι πρὸκειται ἡ πάραδ«ιγματιχὴ τιμωρία τ:νών Αδιλφών.

Καὶ αδθι τινέ τών πατέρων παρέστησαν χαὶ ἑκαμαν αὐτδν προστχτιχόν, Αλλ' οδτο ἐπ«χαλ«Ιτο θ«δν χαὶ Ανθρὼπου μάρτυρα τή «ὐσυνιιβησία αὐτοὐ. Ἐπαν«παυόμ«θα τοίνυν πιστιὐοντι τά λ«γδμ«να αὐ- τοΟ, ἐν φ ἦν «ί τά παραμονέ νά ἐχτιλέση Α:'«ο- φόβω τδ Ατιμὸτιρον ἐγκλημα, δπ«ρ προητοίμαζιν Απδ πολλοΟ διά χαταχθονιότητο , ὑπουλδτητο καὶ Ασυν- «ιβησία πρωτοφανὼν Αληθὼ χαὶ φρ-.χωδὼν.

Ἐν ἡ ἑβδόμη φ«βρουαρίου, ηρὼτη τή Αγία τ«σ- σαραχοστή ἡμέρα. Τὴν ἡμέραν ταὐτην, καθ' ἣν ἑκαστο χριστιανὸ,-, πὸσον μάλλον Αρχι«ρ«ὺ,-, προστρέ- χ«ι «ί τά ἐχχλησία , Ινα ἐπιχαλέσηται μ«τά συν- τιτριμμένη καρδία τὴν «ὐλογΐαν τοὐ ὑψίστου καὶ ἐξαιτήσηται τὴν Αφ.ισιν τών ὼν **Ispaftv** Αμαρτημάτων, θ ἁγιο πρώην Σιναίου δμω οδχί μόνον αὐδαμὼ ἐθιάθη ἐν τή ἐχχλησίφ, Αλλά χαὶ τδ δὴ χιιριστον ἐτρ«χ«ν ἄνω κάτω Απδ πρωία μέχρι» ἐσπίρα , !να π*ράνη χαὶ ἐκτ«λέοη αυθημ«ρδν φριχώδχ κακούργημα χατά τών Αδΐλφὼν αὐτοὐ. Πιρέ λύχνων οὐν Αγά τή αδτή ἡ|ιέρα προσχαλ*! «ί τδ συνοδικόν τδν τ« δίκαιον Αρχιμανδρίτην''Κὐριλλον Τοκίδην, τὸν τότ« οἰκονόμον Πορφὺριον καὶ Ιηρσν συνὼνυμον αὐτφ, πρδ δέ καὶ τδν γηραιόν Αρχιμανδρίτην Κὐριλλ ν τδν Απδ Κιέ°ου. Προθὺμω δπήχουσπν οἱ βηΦέντι «ί; τὴν πρὸσχλησιν, χωρὶ νά ὑποπττὺσωσιν, δτι ἡ πρόσκλησι χὺτη ἦν δόλια χαὶ Ιτραχον πρδ τὴν καταδίκην αὐ- τβν. /Ν«τά φαιδρού χαὶ χαροποιού προσὼπου ὐχ- «βέχθη αὐτοὐ ὑποχριτιπώ ὸ πρώην ἁγιο Σιναίου, ἠρξατο Μ λίγων δη προσοχάλχσον αὐτόὐ **tva** «ίδο- ποιήση βτι τὴν ἐπιοὐσαν Αναχωρ*! οἱ Ἀλ«ξάνδρ«ιαν ἐπί τίνο ἡμέρα δι' ὑποθέσιι μοναστηριακό , βη Μρβγγέλλη. βπω γένηται φροντὶ καὶ Αποσταλὼαν «Α τδ μοναστήριον τροφαὶ χαὶ πβν *Α* τι Αναγκαίον, βτι προτρέπω καὶ νουθοτοὶ πατριχὼ , **tva** βιατηρηθή ἡ ἡσυχία καὶ «δταξία ἀνά *fibôm* τών πατέρων **pal** ἑκαστο τών ἐν τοὶ βιακονίαι ἐχπληροὶ ἐπιμολὼ καὲ «ὐτάχτω νά Ανπτοθέντα «ὼτφ καθὴκοντα. Ἐν φ δέ οἱ χατέρο βι*β«βαίουν αδτφ, δτι πάσαν τυχὸν

Ατ«ξί*ν λαμβάνουαιν *ίπ* εὐθύνην εὼτὼν καὶ ὁτι οὐδαρὼφ πρέπει 'νΑ φροντίζη διεί τδ' τοιοὐτον, μετά παρ-Aiu£i* μόλι - δέκά λεπτὼν αἰφνη εισέρχεται Sii Υή πρδ τδ δυτικόν θύρα πληθυ Ἀλβα ὼν κνβάσιβων ὑπέρ τού τεσσαράκοντα, συνοδηομίνων καί* ὑπό τίνο άστενο;ιιχού κατασκόπου ὀνομαζομένου Ηλία, Σύρου *ἐΐ* τό,γένο , χαί οἰηνε περιστοιχίζουσι τού μνησθέντα πατέρα ὼ * λύκοι μαινόμΐ'-οι. Tirs ἰν άκαρεί *παί* έκείνο , όση πρδ μιί 'έτ: στιγμή ένουθέ'Κ πατρινώ χαί ύκεχρίνετο τδν πνευματικόν παίέρα χαί ποιμένα, Απεκδύεται τδ ένδυμα τοὐ Ακάκυ άρ.ίου καί ὼ τίγυρι αιμοχαρή τρίζει τοὐ ἰδόντα , έξερεύγεται τά αισχστφ ὐβρει χαί Απέιλά πατά τών πατέίων, διότι ἐτόλμησαν νά περι-.τείλωσιν έκ συμφώνου χί μετά .τών λοιπών Αδελφών τά κακοηθεία;. τΑ: καταχρήσει , τά αυθαιρεσία καί νά σώσως: τήν εὐκλεά βασιλικήν μονήν. Τότε Αφ' οδ Από τού θυλακίου αὐτοϊ έκβαλών έδειξε κυ.ερνηΓ.ηον τι διάταγμα„ ἰπ' οδ διὼρίζετο ή έξωσι; καί άπαγώγή τών τριών πατέρων, ήτοι τού δικαίου Κυρίλλου, τ-.Ο οικονόμου Πορφυρίου χαί έτέρου ομωνύμου, διαιάττε: μετά τροτ μερού ύφου τὸ^ χαβισιδε και συλλαμβάνουσιν ω κακοὐργου , φέρουσιν αυτοὐ εί τά δωμάτια αυτών δόντε προθεσμίαν δέκα μόνον λεπ:ὼ·, Ινα συνάξωσι τά διεσκορπισμίνα πράγματά των. Εν ὼ δέ τοιαὐτα ὀδυνι,ρά περιστατικά ελάμρανον χώραν, ὁ εϋσπ- αγχνο ποιμενάρχη δορυφορούμενο ὑπό τινων αισχρών καί κακοήθων νευροσπάσιων του ἰθεάτο μετ' άκρα χαρά τά σπαραξικάρδια ταὐτα, μή αἰσχυνόμενΐ»; νά έπιτρέπη εί τοὐ; άθλιου έκείνου; νά προπίνωσιν-ει ὐγε'αν αὐτοϋ, ψάλλονιε τά έπινίκια έπί τοιαὐτη αισχρά νίκη καί έξυβρίζον ε θρασέω καί άπει. οὐντε διά βοπάλων τού παθόνια . Ἀφθονο έπεδαψιλεύθη ει τοὐ κορασίδε ὁ οἰνο καί ή βακή, άφθονα καί τά δώρα, ινα ὼσ: προθυμότερο: ει, τήν διακονίαν αυτών. Η πληθύ τών *αράσιδων έπέσυρε φυσικιβ τφ ιγψ* καί έξωθεν .τή Τζουβα.ία συνά'*ροισιν πολλών χριστιανών, υποπτευσάντων άπευκταίόν τι- διελθθησαν όμω ὑπό τών χωροφυλάκων έπανειλημμινω διά τή βία . Τέλο μετά παρίλευσιν σχεδόν δύο ωρών, ευκαιρία τυχούση , ήνοί/θη ή θὐρα καί κακήν κακώ Ισυρρν οί καράσιδε τοὐ πατέρα έκεινο. κρατουμένου ένθεν καί ένθεν, προηγουμένη καί άκολουθούση φρουρά . Οὐτω ήγαγ'-ν αὐτοὐ ει τδ Αστενομικόν κατάστημα Καίρου. έ θα διανυκτερεύσαντε: ὑπδ φρουράν έπεβιβάσθησαν τήν πρωίαν έπί τού σιδηροδρόμου έν θέσει προωρισμένη διά τά μετακομιζόμενα κτήνη, τέλο , τών αὐτών έπαναληφθέντων καί έν Αλέξανδρέ:φ, έξέπλευσαν διά τού Αιγυπτιακού άτμοπλοίου τή περιφέρεια , ένθα έπί δ:καπενθήμερον σκληρότατου πλοὐν ὑπέστησαν τά πάνδεινα, στερούμενοι καί αὐτή τή Αναγκαιοιέρα τροφή καί ζ‹· τικού άέρο . καθότι οὐδαμώ έπετρίπετο αὐιοί κατά τά διαταγά τοὐ εὐσπλάγχνου ποιμενάρχου ή έπί τού καταστρώματο άνάβασι αὐιών. ὡστε και τδ ν' άναπνεύσωσι καθαρόν Αέρα οὐδαμώ ἠδύναντο, ὡ; δντε βιασμένοι νά μένωσι διηνεκώ ει πληκτικόν μέρο παρά τοί γαιάνθραξι, Ι'έχρι δτου κατά θείαν οικονομίαν διεσώθησαν Από τών φρικωδών ταλαιπωριών Αποβιβασθένιε ει Σμὐρνην, δθεν καί έπέστρεψαν χατά μήνα σεπτέμβριον. Ταὐτα πράξα δ τέω Αρχιεπίσκοπο δόλφ καί Απάτη χρησάμενο , ὼ τοὐτο βεβαίω έξιστορηθήσεται έκτενέστερον έν τή τών τή μονή πατέρων έκθέσει, καταβιβείζει διά τού αὐτού σθοπού τδν διχΛον Κορνήλιον καί τδν σκευοφύλακα τ^ ἱερά μονή Γρηγόριον, έχων προητοιμασμένα τά πάντα, (να Αμα έλθεεσιν οδτοε εί Σουέζ συλλάβη αὐτού , διό δή καί αὐτοπροσώπω έπορεὐθη πρδ τά έχει όδηγών δέκα καβάσιδε ὼ Αληθή στρατιώτη τοὐ Χριστοὐ. Χάρε δμω ει τά μετά ζήλου ένεργεία τὸὐ) έπεισε "Ελληνεχοὐ .πράχτρρο καί τήν συνδρομήν τών όρθοδόξων χριστιανών, ὁ τήεν 'άκιο Σινεάου άπέτυχε τών θυμάτων αυτού. Κατήλθεν οδν Από Σουέζ ει Κάιρον έμπλεω όργή διά τήχ Αποτυχίαν αυτού. Τούτων γενομένων, οὐχ έπαὐτατο κατνιδυνε^τεὐων τοὐ ὑπολειφθέντα Αθλίου πατέρα , ινα έμπνεύση έτι πλείονα φόβον καί τρόμον ! τεά ήδη ὑπδ Τρομοαρατίαν διατελούααι ψυχέ αὐτών, καί οϋτω δυνηθή βασί'.ιέσεα δίκην Απολύτου κυριάρχου αὲχΐ πλέον έπί ζώντων, Αλλ'· έπί νεκρών. Ἐπειράτο δέ πειθαναγκάσει καί Τοὐ ΐ Αθλίου πατέρα , ίνα έχ νέου ὑπογράψωσι καί Αναδέιχθή καί αὐθι δίκαιο δ πολύ Ἰλαρίων, τούθ' δπερόόμω 'μετά περιφρονήσεεν ν^νήθησαν οί πατέρε . Περί μήνα δέ Απρίλιον άρχόμεν-.ν παρεσκευάζετο κατελθείν :ί . βασιλεύ-,υσαν ! πριν ή καιέήθη όμω , έθετα έν νώ συλήσαι τά σκευοφυλάκιον, δπερ ήν τδ διηνεκέ άντ κείμενον τών Αγαθών αυτού προθέσεων καί μεριμνών. χαί ὑπεξαιρεσα: πάνθ' δντινα χρηματιβκδν πόρον ή Ακόρεστο πλεονεξία αὐτού έφεισθη χαί γὰν ὁ τι πολύτιμον σκεύο ,ὑπελείπεττ ιίσίτι. Τοὐθ δπερ καί έπραξεν, ὑπεξαιρέσα χρήματά τε καί σκεύη πο/ὐτιμα, ὼ έμραίνεται έχ τοὐ καταλόγου, ένθα έκτέθε.νται αί καταχρήσει καί σφ,τερισμοί, μεθ δ ἀπήρεν ε: βασιλεύουσαν.

Τοιαὐτα τά δ:ατρέξαν:α ἀπ' αρχή μέχρι τών πέρυσι συμβάντων, περ-στατικά αληθώ * Ανήκουστα, οδυνηρά, φρίκην έμποιούντα καί ήλίοσ φαεινότερου Αποδείξάντα, δτι Ὁ φρχιεπίσχ^πο ούτ-. οὐχ είσήλθεν έν τή μάνδρφ ὼ ποιμὴν καί πατήρ πνευματικό , Αί λ' ὼ λύκο αιμοδιψή: καί αίμοχαρή , γενόμενο τδ σκάνδαλον έν τοί όρθοδό ;: , δού Αφορμήν τοί Αλλογενέσι ὁιεριὐβρίζειν τήν ἱεράν ήμών θρησκείαν, ή λειτουργό έτέτακτο, ή·. 'μίντοι ήτίμασεν ·, ά: έξουθένισεν, ὦ·.αδειχθεί παραράτη τό·ν · εαυτού όρκων, πμραδού χερσίν Αλλοτρίαι; Αθφου λειτουργού τοὐ ϋψίστου καί κατά κρημνών Αγαγών εὐαγί καί γεραρδν τή ορθοδοξία σκήνωμα κα: ένδιαίτημα. Ἡ ίχθεσι; δ' αδτη πιστή χαί άζηθή γινομένη ένώπιον θεού χαί ανθρώπων.

Πρδ πίστωσιν δι χαί Αίδιον ένδειξιν άπαντε οί έν τφ ἱερφ τούτφ χαθιδρὐματι δ:ατελούντε πατέρε καί ὼ αὐτόπται μάρτυρε τών γεγονότων, ήθροισμένοι ει γενικήν τὸναξ ν έπικύρούεμεν πάντα ταϋτα ὑπογράφοντε . τιθεμένη καί τή μεγάλη τή μονή σφραγίδά .

Ἐγένετο έν τφ κατά Κάιρον ὁλναΐτικφ τή Ιζουβανία καθιδρὐματι.

Λ Ιουλίου ,αωξζ'.

Η ιερά σύναξι χαί ή λοιπή τών έν Τζουβανίφ πατέρων αδελφότη .

Δίκαιο Αρχιμανδρίτη Κύριλλο; Σιναίτη .
'Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σινείτη .
Αρχιμανδρίτη Νεόφυτο Σιναίτη .
Ιίρωτοούγκελλο Ἀνθιμο Οικονόμο Σιναίτη .
Πρωτοσύγκελλο Κορνήλιο; ΧιναίΓη καί πληρεξούσιο Ζαχαρίου πρωτοσνγκέλλου.
Πρώτο:ύγκελλο Θεοδόσιο ΣιναΐΤη .
Πρωτσσύγχελλα Πολύκαρπο Σιναίτη .
Πορφύριο Ιερομόναχο Σιναίτη .
Φιλόθεο μοναχό Σιναίτη .
Σκευοφύλαξ Μακάριο .
Γεράσιμο ἱεροδιάκονο Σιναίτη .
Νικόδημο ἱεροδιάκονο Σιναίτη .
Αμβρόσιο μοναχό Σιναίτη .
Μακάριο μοναχό ΣιναΐΤη .
Ἡσαία; μοναχό .

(Τ. t Χ.)

I9DKX EOÎÎUM QUAE IDEM α μ μ ιμ MBΠOPIM BURUPUIT PU AΠKM

A'w.

Oooà xaOapA, Aviva Aρήροχον 4«'* t·*
IBiattippu vapoloU τ·β «xovxp«!«*(··.

Γρχμμίτχον tin 'ta—«ή optaCbC *» V·*· xovro χλίχν βM^λIνν ApppOv, taop tf> puataA ηργύρMMν, ή plÂpte xaUMpapMtJUxA . 10 000
Έβρον r?«pp4tu>v τή 4» 'Objao* tp—OK ix τττρχχισχιλίχν *fenfMan tfrfaftr·*, taxp ήτοι ρλ^ρίβ χXίσχροβββιλχχA 1 90S
'Oμόλογον Aημτ,τριAήώ *imp* έξνμγύρAO», **ptapia**.. t «M»
'Ex too τχρχίου too σχχυορυλχλίσυ τή TÇou- 12000
'Ex T00 «OτoO vxpaleu λίρχ AγγλικA Oωχι- λίχ 'ήτM ρλχρ(«..0060

B"·».

Hoot Aτινχ Aνήκοντχ τή μονή κ«ρέλχβ«ν ι 4λλο»«ν.

Eισόβηιχ χτημAηνν Bβααχρ^Iχ tAν itAν 1868 xal 1004 .... 10 000
'Ex τή iv Σμύρνή οΐχίβ . ήν prtà T00 tout ixttpôxou ItetpA 4χ4λήM 8(4 «ίχοοὐρρβγχχ 8S8O, **if** *in* ή μονή oùiiv U^tev, AλλA *ptnun* χύτύ **xrtà** τήν μ^τυρίχν toO ibtou Iltrpà Iλχβ«ν Ôtapavtxàc λίρχ 000, ήτοι φλχρ<«...', 1 »00
Eχρύτηοτ‹ ίχ τAν σνχλIντMν τρσχιλίχν <ρλ·- piav T00 4ρχ.μβν8ρίτου Kυρίλλου'Pρχίβου —
Ilpotaecix ivtxOta xxi τ4 vix ataO χρίη Bi' 4v xipuotv tocifMpwi τήν μονήν . . «ÎMW ι - ι

'Abpo'TF· γτνιχύν

Kαl taOte μέν toti **ti** iyvawpiva xai tùxxà- c «o Bttxta, A πρὸ taxvta βμν t4 4λλα οὐβέν φA 6x4p)ς<t, A o6β<ριA **taotafntc** oβαη;. ToOro μ4«ν βέβΰον, Bti ix tAν ^αo8ημ4τ«ν τAν TOXOOtov χολο- χλ^OAν τή ' μινή 1λ4χιατ4 τινχ φβίνοντχι, βπ 4λ4μ- βχντν αOτη- τά 84 λοιχά 4σφ«τχρίζ*το ό ttac <T"»< Σινχίου. K«τ4 toOto ,oOν κρέχχι νέ 4χo&ιχ·Oσι, vtoO 4χ4λοντο t4 4{ή , Bι' 8 έχνίνο OχχMυνχ .

1«. T4 4x4 τoO 1800-1868 «Ioοιήμβτχ τAν r Bλ*χομoλBχβιχAν μονβοτηριχχAν χτημAτoν, **if** 4ν ι ραίντт» ix τoO χχτβατίχου, βτι χχτA τέ Iτo 1860 xai χρAτoν τή 4ρ/.»χιαχοχ«1< χβτoO, ρβνον 4800 φλρρίχ Iστβληαχν ὐχ' χβτoO <ή ραχή, τ4 84 λχιχA κύριο οίβο χA χχτχβρόχΛαβ-

ta. Mfacautai xai ή axpiauaia «O AroMpeu aa- ήρMρχβχ xtpab KaavanmiM toA tab z<vota», ή« **tantorum** ιί BτχβτχνβχιχχIλιχ ρλχρίχ xai ήν b vta< Opac Zivafou aapAafov, **if** ή pivtti ρAλι tpajCUa pJxpi» **Bou rj** μονή, A **i** toO vxavopv- λχχίβυ χβτύλχγν **taxvta.**

ΠχρχΊιίχιμιν «A BκχκρίβOή τA λοικA «ίαχOή- μοται tAν **ρΙχ**ρρMρχι μττοχίβν Tαχρχίχ , ΈλλABο **xai taooiac,** νβ ύκχρύγχου **τ·» Tafaiîtav** kùtoO taMtvac xai χολλA 4λλβ," Aviva 8<à «ιύμβτο Bύνχν- tai pbvov và λοχM*.

Tή.λ,,Bίντβ 4x4 too αχιυορυλχκίου αχ·ύη xal (op* Aμριχ.

Tà Baa t**f< τήν 14 Aχριλίου **toi 1000** 4ν«χνο- pAν A4JaatXcîotMav, 4(ή βημ«ί«βι T00 χβτβλόγου T00 9MυθψυλνκίθήK

TA Boa **u«3** p*tà τήν OνβχAρηαIν tou 8<à βχ* *λ«ύονοχν χχνΐ Aπρίλιον too I860, A ή ύξορολβ- γησ* tab αχίυορύλχχο Maxaplou xal βημ«£«αι too **tta** Bιχχόνου τoO χρAην Σινχίου. vOν 84 [φομονύχου MtoLvtitn.

Έν τή x<t4 KAtyov τή Tζουβίχνίχ ΣινχΓπχφ xaOtBpjpau, IB iouXiou 1007.

11 hp4 σύνβξι xai ή tAν iv Tζουβανίρ xatipwv 4B«Àpétr,C·

Aixato; BρχιμχνβρίτηKύριλλο XινχTτή .
ÀρχιμβνBρIτη Kύριλλο ΣινχTτή .
'a WW»«*Mι']; Séçvroc ΣινβAή .
Πρ·τοαύγχ«λλο Ἀνθιμο (Kχονίμο; ΣινχΓτη .
Iίρννтχχτΰγχχλλο Kορνήλιο ΣινχTτη xal χλι^ρχξού- Kajapiou χρ·τοσυγχέλλου.
IIρντoτΰγχχλλο βιρβόσιχ Σιναίττ, .
IIρβτοσύγχχλλο Iίρλΰχχρχο Σινα^η^ .
Iίορφύρ o Iχρομάνβ/ο ΣιναTTη .
Φιλό8«ο μονχχ6 ΣίναΓτη .
Σχιυοφύλβξ Mκχ4ριο .
Γιρ4οιρο Ixpoiiixovo; Σινχύη .
NιχBβφο UpoBitaOνoc Xivafnjç.
'ApPptaoc ρονχχβ ΣινχAη .
Mχχήριχ μονχχΐ ΣινχAη .
ΉαχIX μονχχό -
Aià liv AγρAμμχτον Ἀγίχισν μοναχβν Aμβρόσιο; μονχχό .

(T. t X.)

47.

RES AB EODEM ARCHSPIBOOPO GESTAE MEUSE DECEMBRE 1868
1867 iaiy 10.

'0 «pi τή x«poroviaç «O ρρAήν 4γίβυ Zivaiou D χχνονιαμό ύχογρβροι xal ta* abtbν tbν tAxν, βρβ> tν τφ τρίτ* βτι 6«βχροOτ« (* «τX^ιόκιη) ν* tftpcôi ήTβκηχA tν Tζουβανίφ, **tν^ofν**ν Aααξ too **ivixurol** xai oi tb ρχνβηήρMν* Mν **ifnttxatv** Bpatc tbν βρον TOO»*, **ta** τύλο **poti** votpaxttov 4χ«ρ4σ<M **xatà** τβν vxippptev T00 **IM** v4 AviAO, «1 tb μονβστήριον.

ÀντχAρφM λκκβν **tab KA*·* 4** «P^ή* *T*·; Σινβίου Kύριλλο 8ι4 **tà** ivroOba βχ·* ουνχMβν βέχχ **ή.848*χχ** àtipaav, λβIXAν χλφαιAν **xai ÙKηρ»** τAν. **T4** ρρβ τήν βBοιχορίχν AνχγχMχ **ippàvnxcv** 4 χορυύητο τότχ διχχίο ήν TζιυββνIρ TÜapiwv, έξ- οδοΰββ; τήν ύχέρογχσν **xoàtajts** tAν **taxé y liiitav** .γροσί·ν· taopoOpcv ipMC 1,00 **toà**—νή>ή>Bν **tà** χρή· **para** taOtx* Bcéti **8to** ήρέρβ **ppb** τή IλοβχχA wν **ivtxota,** έβτορήβήσχν τA **xàvtx xai abtto** tbν Apwν, Aστт **ol potà** τoO τίβ **4ρχκ«χχ4β·o Mολ,**oî Kήτή* oxv xap' xbroO **v4** τo(Bo»ή βρτο , 4λλ' *b* AγχOύ xMpxvdpxoc **taoapiOn 4γορ4χ· xxi** AχκλητιχA · ,ΈγA pàv ({« **ta** βλχ **xal** ixavbν iprov 8< ipautbν **xai** TOiiç βχ^ρέτχ **pou,** οχί **bi A** xaxipgpoi **4xai- ottei và** Iχοτο βοιρχνή* **xal** 4γχρ4»ιβν.· **Tb** xapv- oraMobν **vota tablaifo** χροXMχγχγιιιA τA βικMoi T00 MMΓiOρχχι **TOtaa** Mύλον toOto ήρΰ 4γχχίρ<ο «MοχοτήNντχ . τo έχαίλορον tbν AνχγχχIον Aρτον **pi** tbν **tta** xiaavipev Γ«νν$4«ον, βχα λ^Aν ρυβτιχήν μ*τA **toi àpxKKoabaou awivroufiv,** Iλββι **xal** τA .AχXιτoυρAνβ M|T<β , Mτχ ήν **x4i** χύτό χί τAν 4γχχ<τνAν **tou.** Ἀρβ **8i iptaoav** χληβιAστχρον, Iστοιλο **«ta ipapbc pi Ko** «χτύρβ τA λοίήχηχ T00 Aοιβίμου χχτριAρχου Kχνστκντίου **wo 4x4** Eι· **valxu, xai A Uwe M** Aριχβτί τήν taicOoav xi*ν τή σννοAοIρ τχυ **6χ·Mχθ,** P"A **par^V** "ρκή —I τιμή **tab** τAν AIολρAν IξχλOβντχν χρO **apXOxàv-** τ—ιν abwO.

Ορβ MUM χρόνου ¥1 ή M * τήν M«ήν Aafaopn τή μανή , τήν AAMον ββ αὐτή M1 =* aaMpwv, *in* ή ip»piloM« ήτ» «·· πίστη, h φ ti·· «αέ Mm ἐσπαταλὼντο, ₣ γβν«ι ουλλὰγιζιρένη, βτχ ή μονή τρέχοι «U «Ь ὑσχΑνσυ κινδὺνου «al *«t xfvA», ₣ «ροβ·ατM«ιμένη, Αμα ● * ΑρχιβMβββM , ⁑ M ⁑ '1 M W» τσϋτχν àwptataç ἀκρατηρήτο't ᶜᶜᵉ ΨH ' ta συμφώνου μ«ταμρνβρ1M τινό Avaputai «ai Ανακύ yamtu, «al βMMοβή <Λτ» έν ⁑W ⁑ρ«ο^Γ·» «ai ἐνδοξον, τιμηHν Art βασιλM «ai κατρέρχα «al Από βλην τήν. βρΟοβοξίαν. Ἀμα οὐν ἐφβασον ἐντβὺδα, συν«σχέφ»ημιν «ai μέ Jτοὺ; συνοβαὺοντα ἄta πατέρα βι τὴν β«λτι«·σ·.ν τή^ μονή . ἐγχρίνκντβ . ἐπ«ι9ή «ai ti «ἰσοΒήματα τών ἡγιμον.Αν ἐχὸπησαν, ₩ συσσι·ρ«υβΑμ«ν ἐπχντι ἐν τή Upf μονή, «ai τδ» παὺονσι ti ὀγπώβη ἑξοδα τΑν χαταονημέτιον Μπαλατ καὶ Τζουβανία , «al πρδ «abtwv ζητήσαμιν τὴν κβὺσιν τοὺ Βιχαίου ἰλαρίβνο ὡ μέστιγο τών πατίρον «a! χατβχρβστιΛ. Εχ«ιδὴ ⁑μ ** ἐπληο(α(«ν ἡ Αορτὴ τή ἴχιβ Αἰχατττίνη τή 95 vccgipp-ou, Ap|gap«ν, *liatf* foptAswptv κρὸτηρον, χαὶ «ἰ τδν ΓΒιον χαφδν Αναὼαυβή «ai ἔ πρὼην Σινβίου Απδ τοὺ *timui,* ζητήσα χαὶ λαβὼν χβτοιχίαν «ἰ τὰ {•νοβοχΑον καὶ οδχί «ἰ τήν μητρόπολν του, τδ ὂχοτον χαὶ ἐσυγχαρήσαμ«ν ὃι ₩ μή τδν δυσαρ«στήσ<·μ«ν, 4ηχιΒή *«al* ἐχὴρυξ«ν *Sa μόνον ὀλίγα* ἡμέρα ** σταὼ{. Μέχρι βτ-υ *Si* γβΑσφ ἡ Αορτὴ καὶ ἐιυ δτου τοΟ παρουσιΑσ«>μ«ν τδν ἐτοιμον «ανονιομόν, Βν «ιχομ«ν αυντΑξκ, ἐσύχναζιν «ἰ τὰ Ββμίτιον τοὺ σχιυοφὺλακο Γρηγσ,ίου, χολαχϊὺον'κύτδν ἰκβ βυνηφζ «al τὸν χχταπιίση χαὶ τοΟ ΑρπΑση τι. «υρὶ·< Βέ μίαν μίτραν πολύτιμον, τή ὁποια οἱ ΑΒΑμαπὸτ τοὺ ἐοέμβαιαν τοὺ ὀφ-βαλμ-.ὸ τούτην λοιπὸν τήν μίτραν ἐζήτησ» ‖ λέβη μ»»' ἰαυτού «ἰ Κβνστα-τινοὺκολιν χαὶ τὴν μιταποιήση ⁑«τ τά *vlav* σχέδιον, "%ιίτι, ἑλ«γ«ν, ὡ παλαιὸν Βέν ἐχ«ι τήν εὐκρέπτιΑχ του· ἐπχιδὴ βμ«· ὁ σχχνοφὺλαξ ὑπ«οχτ«ὺΡη, Βέν ΑνίΒwxιν «ἰ τήν ζὴτησιν τβϋτν,ν. Ἐνχχα το,του ἰ πρὼην Σιναίου Βυσηραστί,βη χατά τοΟ σΜυΟφ ἔλαχο - χαὶ ἐφυχρΑνβη πολύ, μὸ/α τούτα βέν Απιλπίσβη, Ἀλλ προσέτρ« >ν <£ τδν τότ» Βιχαίον τή μονή «ρντοαὺγχιλλον >Κορ^ἠλιον, καρα/Ολέαα αὐτάν ἰχαχ «ροαοαΑήτη «ai «ατοιίαη τέν σχαυοφὺλαχα, βν tawpoi λίαν ἐηήιονον. Ο Βιχβίο Κορνήλιχ τοΟ ὑκααχΜη, ἰτι ἰΗλιι ἐν«ρ·fi/wi ϐι τήν ζήτησίν του, Αντί βμ« ₩ ἐντργήβη ν-ri τήν ἐηiΗιμίαν τοΟ «ρΛην Σιναίου, μίλλαν ἐνἣtopBiao τὸν σχαυοφὺλαχα. μή τυχάν χαὶ γίνητβι χαράκτη τοΟ «ρχου του χαὶ «λινή «ἰ ⁑ ζητήοχ τοΟ ⁑ρ Σινβίου, ἐαιατρέψβ Βέ τφ ΑοηριΒη, βτι 6 σχχυοφὺ/αξ ««τ' ιὺΐένα τρόκον Βέν «λ!ν«ι, ⁑οΟ Bmp χαὶ μίλλσν τβν ἶυαηρίστηα».

ΠαριλΑούατ, τή Αορτή , σ-ΔΓχροτί,βτ,ααν τροὶ ἡ τέοοαρο ουνΑξιι ,' παρὸντο «ai τοὺ Αρχιαπιοκβπου, τοίνουαάι ἐί τήν ^«λτίοαιν τή μονή · Ἀλλ τοὺ *ρχι«πιοχόπου χατ" οὐΒΑνα τρΑπον μή Μλοντο ««Ι μή ἸΜiΒομΑνον, ἠνβγχΑοΑη ἡ αὐναξι χαὶ *ὁ Βιχβίο ₩ συγχροτήσ γανιχὴν τυνίλβυαιν τΑν r.aTvpwv χαὶ ₩ «opoumooMotv ἐγγραφοι al μοταρρυβμίοο . ⁑ατ τήν βν» Μν (uupÿplou ουνβχ·ἐντ·ν *Μνtttv* τΑν ΑΒαλρΑν χοὶ ἔατÂρΑ «U ₩«ἠν οὐναξιν. παραὸντο «αἶ τοΟ βρΑην Σινβίου, ΑναγνὼΜη μ«γαλοφ·τ.· *ὁ* χροέττιμαΜβΙ χβνονιομὸ . «αροπΑλιοαν Βέ βλοι αὐτὸ», ἰνα ΒαχΑή χαὶ ὑπογράψΐ- ᵒ Αρχιαβίοκοαο βμ« Αντί ₩ «λινή «Ι ⁑ Ιχχαία τΑν κατέρβν χαὶ ΑπορλΑ^φ «ἰ τδ γονιχβν χαλὸν, ὀργισΦαὶ ⁑χΑρρὶÿ τὸν «ανονΜμβν λέραν, βτι τούτα «ἰνβι αχέψα. χαὶ SouXetâ έ&χἡ W» μei ὃχι τΐ»Λ Αλου, Αστ« οὐτ« ■ανονιοΜν ἡΗλί ₩ ὑβογρΜΐ o&η τδν Βιχαίον Ίλβ> piwva ₩ «αὐτη, λέγ«αν Βτι ,ΑγΑ @· Βιχαίον χαὶ ἔγ έ^γΑξβ,· καὶ «Α λοιπέ, χαὶ Αμέαια Αβτέτται τήν ΑΑλίΜν τή αννέξην ζηνΑν ₩ φλ»φ· βλὴν τέν ἐμκοΒίααμτν {α»αααρα«α>οθντΑ τον «foον, Αστι

] é BoMftf Κβρνφ^Μ» * wwi^ic γονναλχναΐ ἐφὶλαυ» τ«δ κΑΒα του, Αλλ' ἐραναν Ακαφβαβ · M ₩ É«⁑ Ἀλα . ΙβρττασίαΡη, Βn Ἀmν «βνέλΑφ οέ ΤζαυΜνΙαν, * ΙΒφ ₩ «ai «ἰ Αρχοὶ κανέρα ἠνβι σέρφαοναι «aî Μα M κλίνη «al αβΜ . ΤέρΑ τφ Ααηντήβοφάχ, ₱» (Μφὶὺμβν ηροέ ἐήΑρχοχ Ἀ τήν ΤζοΜανίαχ, αέηνβ Μλοναι λέφαι Μν aav» vtopΑν ὑβογτγαρφΑνον ⁑αρ βΑναον ἠμΑν, «ai H {Βορὰν Αν («χΑΑαν ἡ ⁑ί Τοὠαον «Ανταν γ«νομΑνάν, ἰξἡλβαν β κρΑχρ Σινβίαα ρέ τήν ΙκραρΑν, βτι Βέν τΜ έπβτρέβη ₩ ΑνβλΟή «ἰ Μ {«νοΒοχαίον (έπαιβή έβ«·ρήο<φ«ν, βα ἡ Βιβρονὴ του «ριποι ₩ ΒιαρχΑβή. ρέχρι Μ λυβή ⁑ ⁑ρ·Κ ** γήσαηκν «ἰ τὴν μὴτρόκολίν του, (α οὐ ὑ«αγρΑψ·μ«ν τὸν χανονιαμόν μέ προοβήχην τΑν 8ιορ·οἰ»έντ«τ» ἔ{Αρχ«ν. Αρχιμανβρίτου Νιορὺτου. [«ραρονΑγου Ποῤρυρίου ■a! μοναχού ΦιλοΗου, Ατινι «ὐΑι,μιρβν Αναχάρητβν. Mrt Βύο ἡ τρία τέταρτα τή Αρα Αχούσ«ντ« . βτι ἔ πρΑην Σιναίου παρα«ον«Ιται -ΉαιρΑν τδν Ααυτόν του ὑ ρυλαχιομένον χαὶ 8·, ₩ μή ἠναι τοιαύτη (βία, τδν Αρήοαριν έλ«ϋβ«ρον ₩ Ανίλβη «ἰ ⁑ ν.ὐ ξβνοΒογιίου δτη<βτια. Αλλ' οὐχλ <ἰ» ἐζήαι. ⁑ ₩ χατέλβη ιἰ Τζοιφανίαν. μίχρι οδ Βέν ἐκκηφίψβτιν ν. (αρχοι καὶ χ-.μίο«·αι Μ «χιὸη, βφχία «αΐ λοιπέ χαὶ οΒα» ταχτοχαηβΑαι ⁑ κρέγματα. χαταργουμένη. τή Τζου-,·.«>!α , ἠτι ἠν αἰτια τοὺ Βλέβρον, χαὶ ἡ μέν μονή χατήντι,αχν ὡ ματέχιον, ἡ Βέ Τζρψανία τδ Α ηΑΑ Σίναιον Βρο . Ἀλλ' Βπ4 τὴν χατάργητιν τή Τζουβανία Βέν έννοοΟρβν ἡ ₩ έχλίιήτ ἡ σύναξι χαὶ τδ οπαντρυλΑχιον, Βιέτι παριτιδν ₩ ὑπΑργιααι Βύο, χαβ Βν pÀiote χαφβν έν Σινφ Μ ακυοφυλέχιον «ίναι μέλλον έξηοραλιαρένον χαὶ Αχδ χκταχρήααι καὶ Ακδ πυρχαιέ . Ὸ πρὼην Σιναίου Βφ«ν ηὐχαριβτιίτο κ«ριμέκαν τήν έπιατρορήν τΑν έξχρχβν χαὶ έραίνιτο τούλέχιοτον ήσυχο , οἱ Βέ προύχοντ τ<Δ μοναστηριού χαΒιμιρινΑ ἠοαν *nof* α-ὐτφ, Ινα |·ἡ σανοχ·ρήται, Αλ«ὐβάρο ₩ ἐξέρχηται Βπου «ὑηρνστιίτο καὶ ἐροΒιαζόμανο μἰ β τι ἐζήτ«ι· ⁑δ«ἰχνυ Βέ καὶ χαροποιβν κρόΜπον «ἰ βλου , Ἀλλ ὀπδ τδ χαροποιδν τούτο πρὸσαπαν ἠσαν χχχρυμμένα χαταχβύνια σχέδια καὶ φρικαλέα έγκλή'ἴβτα, ·»; Αμέαα καὶ ⁑π«Β«ίχ

Ὸ πρὼην Σιναίου *Λίτν* ὕπό τήν Βκταγήν αὐτοΟ ἐξ Ατομα, Βνομαστὶ τδν Ανιψιόν tou BoMaiiov, τὸν Βιέκονόν του Μβλίτον. τδν βαλαμηκόλον Χρηστίλιον ta Βλαχία , τδν μΑγαρόν του Νικόλαον Κύπριον, Μν «αβέσην Ἀλήν, χαὶ ἰνα μοναχὸν Βόκιμον, ορὸ τίνο χαβέσην καὶ αὐτόν, Μανι,ίλην ΚΑαιον^μιτ αὐτΑν λοιπόν χρὺρα καὶ έν παραβὺστφ έχαμ« ⁑ ΚαταχΑΑνιΑ τον σχέδια καὶ τοὶ ἰἰ«·χ« τέ Ακαιτσιμένα διαταγή καὶ ὀβηγία . Τὴν οὺν 90,' δ<χ«μβρίου δκλίσα κὲτου καὶ Αρκατὴν ββκήν κστίσα , 4 Βέ Ιδιο «λαοΑαΙ

«Ι τδ Βιομέτιόν του, ὀλίγον τι ⁑«τ μιοημβρίαν, ἐνφ Απαντι οἱ πατέρα Ανβκαϋοντο, πίμκιι τὸν ΒιΑχονόν του Μιλέτιον «ἰ τδν Βιχαίον Κορνήλιον. Ὸ ΒιΑχονο παγαίνει καὶ λόγοι βὺτφ, δτι ὁ Αρχιχκίσχοκο ζητοί *ν τρ όμιλ.ήση. Ὸ δἰκαιο Κο^νήλιο οὐβομίαν υπ-οψίαν Ιχιαν, Βιότι «ai τήν πραίαν ⁑«τ τὴν λχιτουργίαν ἠν ⁑αρ «ὐτψΝ έσπ»υσ« ⁑κατ παβήκον «ἰ τὴν πρόσχληαιν Ἀλλ ⁑φ οὐ Ανέβη «ἰ τδ {«νοβοχΜον. τδν ⁑μ βασαν «ἰ έν ΒκμΑτισν. πληοίον τοὺ πρὼην Σιναίου, λέγοντχ . αὐτφ ₩ π«ριμ«ίνη, tva Μν Αναγγίχnot-⁑ct τήν αὐτὴν στιγμὴν «Ισήλβον Ακαντβ οἱ ὠβηγημένοι, ὡ Αν««τέρ<·, ἠρπασαν τδν Κορνήλιον οἱ μέν Απδ ⁑ ⁑«ρ οἱ βέ Από τοὺ κὺβο , ο(βέ Απδ ⁑ τρίχα τή ««φαλή , οἱ βέ Απδ Μ γένβια, καὶ Ύφαντέ τον χαμαί, ΙΒ«σαν ⁑ ⁑ρβ «αἱ έθισαν Αλνσον οἱ τοὺ κὺβο ὑπὸρ ⁑ βέΐΰι ὁκύβα . · τὸν Αγὼνα τοὺ δοσίματο ὁ Νικόλαο μΑγβρα , βστι έφ«ρ«ν έν τή ζὼνη κιοτὸλιον, ὀλίγον Ιλ«ιφ« ₩ καή καὶ αὐτδ καὶ ₩ γ«ίνφ χαὶ μόνο , βιότι Μ «ητὸλιον Ακνροπρὸτηοαν· ⁑φ οὐ βέ έ8«σ«ν ὡ «ακοΟργον Μν Βιχαίον Κορνήλιον «al έχλαισαν «ai τήν δὺρίκν τοὺ ββμβτίου, ὁ ΒιΑχονο ΜιλέποΠ^βψὺνβή ἠρβ Μν οκαυοφὺλαχα,

λέγνvv ăi 8« ðv ζήΟβi.ὸ βοαπὸτήi· ap»H|MC ail· «4 «8·» 4» ṕὸαχλη· ** M ill ἀf» éχIραioMv «i tb pap«ip«tm> m· ξινοβαχαέ»·, ^Imu Mi aapripavev d M τή ₩'M tapoi Mτόντ« ὀνβραηι telaal·· AntwaMaiams Αδηααν *M ipiait Mk * W - ^ ĸH· κατάμουτρα mI Bupev τὸοβ» m, A«m 8aa8ή Mti τδ ντήM te» έβλὸρ»η, ῷρ dp« Mi ἡνβγκάσδηἳMv νἳ τά» «στίσιοσι μοό ■·«· βοδτυρον· δσταρον έχραξαν Mi γραμματέα Τὸχφβον, ••oil; χάρι ἳ γναρἳζἡ r* βιατρέξαiM,' αρομμα fcrapgcv, Ιρδαοι 81 ἐνφ «ἰσέτι Bet τδν *fbftnni* τφ» ἀnρδ«nui »«ί τδ Hope τούτο μαγiοτην ρρiκην τφ ἐν«αο!ηα«ν, illi 8έν ἡβυνήβή νὸ χἳμή τδ ἐλὸ/ιστον, μόνον ὀγχαλiόσα μὸ τή·< δiξiὸν χ«(ρα τὰ χόγχιλλα Moulai·· ἄ τήν ὁριστ»ρόν, ἰχραὐγβζι μ«γχλοφΑν«ἰτὸν Κορνήλιον, νομiζω» αὐτὸν έλ«ὸδ«ρον, ili' ἀφ' οδ ἄ|i«β«iA ὁτι ἲlv {«μόνοι, ἑκα^αδδδη «i τοὐ; βiκου · πριν βμ« Μρ«8οH> ■■«ν 6 άν«ψ·.', τοὐ ἐρχι«π·.σχόπου B«Αι ο; κρατών τδ β«-βὸλβ«ρ, δπ«ρ ἲ■■ν ini τοὐ μιτάκου τοὐ Ἰαχὼ,συ, λίγαν αὐτφ iτχλιστi· Ferma U oarognia, eaaaglia. Τδτ» «i τΑν κ«τi·.ω» Αχοὐσα; τὴν ταραχὴν καi Αγνοβιν τ' Αχολονδ«(, Ανίβη ιi τδ ξ«νοδοχ«iον, ili' ὁ Νιχόλαο μὸγ«ιρο »««·ρβν αὐτόν ἡβπασαν iv ξὲλον ἰχονβρὸτατον καi ὁρμφ κατά τοΟ καιρὸ Εὐθυμiου, I καταρόρτι κατ' αὐτοὐ xiej τή ἄρ«ι τδ ξύλον, βχ«ρ * éPγαυσδη «i τά; κλὰτα τοὐ AΦλiου ABtlpcO, βλέφα * καi tip χ«ιρὸ «j. Ἐχτὸπησαν inter,; iλλτὼ καi ê 4λλο·ν ἀδιλφοὐ , o?τiν« βιὸ νἳ δ«ραπ«υδΑσiν ἡν«γ-ώ χἀσδησαν νἳ ἐκιΦέσ«·σι χαταπλΑσματα καi βiντοὐ-$ ζα · iδ«οαν τέλο: χ«1 τοὐ τρ«i;, δiκαιον, σχἐυορὸλαχα

γραμματέα. Τοὐτβν δέ γινομiν·», ἐξiλΦΑν 6 *' βισπὸτη καi στα»«1 «i τὸ χόγχiλiα, ἐρΑναζiν Α τiγρι αιμοχαρὴ · ,Κτυπάτ», ἲτνκὸτ Κὸπτα Φ4 ρὸ^α,· καi λοιπὸ Αημνα καi χαχοήΦη λόγια, Ακρ«κή βι' Αρχιιρέα. *Ol* Μ δκαδοί του κακούργοι illo: μὲν βὸπα,α χρατὸὐντκ, Αλλοι ἐνοπλοι, καi 6 χαοΑση; Ἀλὴ μέ γνμνόν ξiφο , ἐτρ«χον Αν» χὸττ» Α χέν« λὐσσΑνα , δα'ροντχ Ἀνιλτ Α τοὐ χροβτνχὸντβ;· τέλο Αρ' οὐ *b btiticbva* ἐκραξiν βια τὰ®· ΑΦ«μιτουργiα ταὐτα , συνὸταξiν iουν«·.2ἡτ» ἐγγρχρον κατηγορητικὸν χατὲ τΑν ρυλαχιορiνιβν, *b* 8' Αλὴἳ iοτατο μi τὸ ξiφο γνμνόν «(; τήν Αὐραν' τοΟ 8«ματ<αυ, καi οὐτ» ὁ ὀρχιιχiοχοαο ἐχραξ» τοὐ Μτiρα ἰνα pni τὺν 4λλο», ὐχοχρτΑν αὐτοὸ νἳ ὐκογρὐψMOi, καi Αλλα ὀναγινΑοχνν καρ' ὁ τι τὸ ἐγγραφον 8αiβββαν οὐ8«i Μ ixô τὸν τρὸμον iχαμν« τὴν iλαχiατφι «αρατὴρρχν, μὸνον ὁ κροτστΑ; ΠαρΗκο iχἐκΛηξ· τὸν Αλὴ» ὁμορὸ αi τὸν βκὸτ»,ν, βτι Βὸν dvm ὀρμὸζον νἳ mptρὸρητβι ἰντὸ τὴ μονὴ μέ τὸ ξiρο ἤυμνὸ τὸτ« καi ὁ 8«β«ὸτὴ τὸν 8iὸτ·ξ« νἳ *toctft* Mi νἳ τὸ^ὸαρ «i τὸ 8«»μ4τiὸν του. 'Ε««ιβή βέ χαi ὁ 8·M0τή«, Α ββιΑ·ημ«ν Iααιτα. «iχ« γρΑφαι «U KBρβν, τὸ Μ ὁιαστὴΑiὸν του τὸχνον, ὁ Iiαριυν. SpncmûMC taδ Τζο,βανiαν ὀζὴὸφ» τὴν βοὴὸ«iαν τή τοαιχὴ χυβαρνὴαiβ , ἡτι χαiJtap4«ν «i Sivmev M» «πρατιὸκα μέ Iνα βὔρμὴνέα τὴ ὀβτυναμiα , 8iη« ἐλὸὸντα; τὸν / κβρβλὸβΑOi 2ii ἤβν, Αi mM» 8μα ὀχλήρορορὴὸ^ ταΟτ», ουνέτβξ·» ὁ ΑανναΒρη tmpov Ιγγραρον κατηγορητικόν, βiοχρόν, Μα —ρiοτα τοὐ iiuooiaμόνου χατέρα Α τοὐ βiοχίρτου *Wiyf-* καi Α' οὸ 8ἡ»«ν οi ««πὸρο τὸν «gpiXflwv νἳ τοὐ iξορiοη. 'Κτο-μὸΜ « ταΟτ·, Βραξ «At» τοὐ w τέρα , «i οδ illa Ἀκγiμβα χαi «taac ὀαέγραρο» 1χατηΜ·«τ« .

Ἡ βραβίτη ἲ· ὄξὸρχν IHw ήμ«(ΑρανΑ «ὸ ἤ«γΑη iaapiav, μὴ γινΑσχοντα τi ὀναργὴβήαI Τζβυ» βανiαν. , ἤή Μ καi ἐχληοiαοα» at ὀρρταέτή τοὐ ΧριοτβΟγτννὴοΜ .d ρυλαχιομὸνοι ὀζὴτηαβντὴνΑIβιαν νἳ ἐξἐϊὸνοι «4 txmlimm τὸ xptmutvati χα»ὴχοντα ματαλαρβιΜντ·®. Ὸ «ὐαγγαϊβὸ *ἔφβ* Μiμανὸρχη V4H οὸ·αρ· «i τὴν «Ττηβν ■4 Μαὸ .

'« «ἐ <«ρχ» . ὀρχψάνὸρἐτη ** «ληρα· ρ«ρηΜ ββαρὸ·» τὸ ἴΜπρἴξπη· «ὸ 8βινὸ, Μ» ὁαληαέαοα, ζητήαα βὸνα Μνiπαυξiν μ«τὸ «·· ὀρχ«-«miâôw μ Ι τὸ μέν ἲvejaipa τή «wavmiCNC ἐὴρΜαὸρα», τβὸτ· μόνον 8μ«» pwppiÇapev, 8« ὁμαὸ βρΜ Μαρχο «IβήλΗν ἄ τὴ μον^ «i ρυλαασιμόνβι IξήIΑον τὲὸν ρυλαχΑν, ὁμρὸταρὰ Η τὸ μὸρη ἤνν«χ« ρήiφΜν, Ιηβμανήααντ· τὸ ἤρωγπὸμ Ὸ αἴτὸ Ιξαρχο «Ιον ἡμiν, ἰτι οi ἐν Τζουβατνiρ «ατὸρ« ἤνὸἀρινα i:«ρον Μνονιαμὸν. Τ«ὐτον iΕὸντι , 8« ἡν ὸ«ὸρ τοΟ ἄβχ0Μυ, ἤα««τ«ὺ·ηρ Ml I8ὸχ· •ημιν, ὸρ' οδ τοιαὸτη ὀνομiζομιν δη ἤ χαi ἡ Η-λητι τΑν ἐν Ιξουβανiρ ὀδἀλρΑν διαγρὸψαμαν οδν, ὁλΐὸ ἤ' οὐ «ολὐ ὁμὸὸομιν ἲικΑ , ὅτι *b* 8ii Τζονβανiαν χαi ἄδ ὀναχιφήαα Νιὸφυτο χατὰ τὴν αυνέντιὐξιν, ἡν Ισχ« μ«τὸ τοΟ 8« χὸτο», iοχημὸτιοαν τὸν χανον.ομὸν τούτον ἐχ αυμρΑνου, Αστ« ὸχι μόνον Ιήμ4 ἡχὸτηοχν. illi χαi τοὐ ἐν Τζουβα-iρ. 'Ο Ν«ὸρυτο ὐχ«ρΜχιζδ;ι«νο 1χήρ·»ξ«ν, ὁτι τοὐτο ὀγiνιτο i»α ἤχἐλ ἡ ἡσ·»χία χαi «iρi,νη χαi χ«ολν»ἡ οὐ:«» ἡ τή χ,β«ρινή<ηω ἐκέμβαοι , ἡν κρούχ41«σ«ν ὁ χρΑην Σιναiου. "(Μτν ὁκτραaioαμιν νἳ διατηρἡα«·μ«ν καi τὸν χανονχαμὸν τούτον, Α χαi 4 ἄxὸrr,ς, διτι; ὐχέ»χ«τα χαi κζ.«ίστα πρὸ β» .τi«<Γ.ν τΑν τή μονὴ .

Ἀφ' οδ ὁ ὀρχιμανδρiτη Ντὸφυτο ὀνiχΑρηοι 8ci Τζ-.υβανi«V. ὁ χρΑην Σινα'ου συνέταξ«ν ἐγγραφον ανγχ««ρητιχὸν ἐχ μiμου τΑν τρ·.Αν «ρορυλαχ:ομέν«·ν, 8iὸ νἳ τὸ ὀντιγρὸψαισι, τὸ ὐκογράψτιοι χαi τοὐ τὸ ΒΑοiμiν 'iv iέ χαi ο: πατέρ<; ούτοι οὐδέν iγζiγημα «Ιχον, μὸiον τοὐτο, ἐχιδἡ ἐὸιΑρουν «ἴρη·.·ὐοχντα τὸ «ρὸγματα, μ«τέ πολλὰ τοὐ καρiχΑρηοαν τὸ ζητοὐμινον ἐχἰ συμφωνiφ δμο> νἳ οχίσι χαi τὰ intp αυτὸ «iχ«» ἐναντiον αὐτΑν, ἐξακατήια τοὐ πατέρα · ἡ»ἐτηο«ν ὁμω τὸν ἑαυτοὐ λὸγον μἡ ἐχτ«λέοα τὸ ὐπο»χ«·»έντα. Τὴν ἐορτὴν τοὐ «γου Ετφίνου ἐφ-, ὁασαν χαi οi οτρατι&ται μi τὸ» δ:«ρμτ,νέα, καi οὐτβν ἡτοιμὸζ«το νὸ χατὲλὸι χαi ὁ ἀρ/ι«πiο/οπο . Πρὸ τή ὀναχ««ρἡαη» αὐτοὐ ὁμω ἔλ«:τοὐ.γτ,ο χαi ;ιξτὸ τὴν Μαν λιιτουργiαν στὸ πρὸ τή ὠρ«ια πὸ ἡῖτ τὴν ὀρχιιρατιχὴν στολὴν ἐνδχδυμiνο . ζαβὼν δέ «i χιiρα τή συγχωρέ,σ«·» τὴν βίβλον χαi ἰt.; ἐρ' δiαν ἡμΑν τὸ πιτραχὴλιον, ου·«χὼ,.ησ(ν ἡμὸ , λαμβὸνοιν χαi «αρ' ἡμὼν συγχὼρηοιν. Στραφιi δέ «i τὴν Αγiαν τρὸκ«ζα» χαi ἔν τὴν ἅiάν ἐχί τοὐ «ὐ-αγγιλiου. ὠρχiτὸη ὐχτΟχχὸιi τὴν ὀγἀπην, «ἴρἡνην χαi β«λτi·σ·ν τή μονὴ , τοὐ»' δχιρ χαi ἐχαροχοἰησιν ἡρὸ τοὐ ἀόρο'-ζ τὸ μέγιστα. ₩Epiaoj τέλο καi ἡἡρέρα τή ὀναχυρἡσ»»»; αὐτοὐ χατὰ τὴν λἡξιν τοὐ Β«χ«μβρiὸυ. Ἀκαντ« χαiροντ« συν«·ὸ«ὐταμιν τδν ««παχΐὸνιον ὀρχι«πiοχοπον, Ιαπ xapitaoutio χ«Ü ἐὸώπ«.>«ν ἐξαιραττχΑ τὸν Κορνήλισν χαi τὸν σχχυορδλαχα, δκοοχόμ«νο βτι ὀναπαύσ»: τοὐ πατέρα , β«1τιΑσ«ι τήν μονὴν χαi πρὸξὔ ὸλα τὸ ὀγαΜ. "lira ἡμ«1 »δ8έν illo Χ«ρ<ιμένομ«ν, «i μἡ χὸτ« νὸ «iδοκοιηὸΑμβ» 8iὸ τὴν «πιτοκοiησιν τΑν «»>ουμέν«»ν.

Κατὸ ριβρουὸριον οδν μΜΜντα τοὐ 18M ἐΐρiχὸἡ ἐνταὐὸα ὸ («ροβiΐχονο («i; τὼν ὀαοστὔον αροβὸτη τοὐ Χριστοὐ) Ἀνανiα ΖὸρΜ , κομιστἡ τριὼν γραρμὸτνν ἐχ μέρου τοὐ Saaaôtou, λὸγὼν δη « πατέρα ἐν Τζουβανίφ 8<4γουβη «iρηνιχὼ , ὁτι ὁ βααπέτη χροαxaiat μέ κὸὸ« τρὸ«ον νὸ τβὐ «ἐχαριστἡση καi ταχτοποιἡση συμρΑν«« μέ τὴν β&ναξiν τὸ «ὸντα, δτι dvm ὀγΐβὸ . χολέ χτλ. Τούτα 8ὸ χαi ἡρ«i al Μφοι ἐπκταδοραν, «ὔβίπβτ» ρανταζὸμανοι βτι τὴν Μ»αρὸ 8«υτέράν, τ> *Il έγιναν* ἡ τρομάρά ὄξ«Ρ< ἤρι MalpA é» Τζουβανiρ καi ὅτι é ' Ἀνανiα ὀνiβη ἐνταββα μέ χαταχΗνιο σκοπόν, ἰνα ἐξορισΡἡ καi ὁ βιΜio τή μονὴ καi ὁ «πνUορὐ, αξ· χαέ i8»ὺ πέὸ ἡααν τὸ «ρὸγρατβ.

ΚαηλΚι ὁ βοσπὸτη «i Τζβυβανiαν χαi μἡ ροβηΜ οὸτ» Μ «ip» ὸν·ρΑ«ου , οδ ὀρροτέρΜi ἤ'ὸΜιζ 8q(«Maac ὁἡΒακ τὴν ἤξαρία πέντ» Α8«λ>

Λ,

UMmw.

ΓαλαχΜον μΟΜ^έ

Aii τδν βίρΑμματαν **Αφφ ΓώβΑη.**
ΔιΑ τδν ΑγρΑμμΜον Κύριλλον μβναχδνό Χα^ίwv, Δαμιανό μοναχό **Swâtàjt**

Δα τδν ΑγρΑ ηιοτον ***KtûAtotfen»*** μοναχόν ΤΑ.

Xr^At^ M·*·* ΧηΑίτη.
ΔιΑ τδν Α|ί Αμματον Μανβλην δόκιμον ΧταμΑτη^

CMS·)

CYBILLU8 HIEROSOLYMITANUS GREGORIO CON8TANTINOPOLITANO
1867 i*m 97.

Mii>' δση «λοίοτη χορό έχομιβόμιΐα τήν **Aai** ψ' το5 'κροοοχΑ λήγοντο Αχοχριτιχήν «ρό ήμΑ έκιστολήν τή ***bf^ft*** αφααμιατΑτι, καναγώτητο Λαέναντι τή αννοδική Αχιοτολή, ήν ϊντιοΑο κατά τή» **91η** τοΟ καρολόόντο Ιουνίου ΑχηυΑύναμον τή ***biembf*** αύτή χορυφή. ΔιιξιλΜντ 81 έδοξΑοαμον όλοψϋχω τδν Αγιον βήόν, Ατο Βή και Αχ τούτη κιριχαρβ ένηχηϋίντο **a** παντωφρόαυνα ούαγγίλιχ τβν βοοοδότιον τ> χαί κχρισχονδΑσταν ήμίν «ίοίων τή Αδιλφαή τη ΑγΑαη. Έκαδή δμα χαί δέν ***ίξι,γύτο*** ήμίν ααφβ 4 βτοφρούρητο αύτή κορυφή ώ ορό ί,ν αχοχόν, 8ί' Βν ΑχουΑύναμονΙόύτή τήν «ορί ή ό λόγο συνοδικήν ήμΑν Αχιατολήν, διό τοδτο έδέησι νέ τηλογραφήοαμον τή αύτή αιβααμικτότη καναγιότητι χατό τήν **Μη** τοΟ λήγοντο καί ζητήσομονjcop' αύτή κληροφαρία νταρί Τ'Α Ανπχιιμένον τούτου, ή 81 »<ΐχ«αία αύτή κορυφή iosouo· νΑ Αχαντήαη.ήμίν τηλογραφιχΑ τΑ δέοντα, φαί τήν ΑχΑντηαιν αύτή ΑλΑβομον χδέ «ορί ***Λρβη*** τρίτην τή ήμΐρα «ρδ μιοημβρία. Αν»' βτου χκί ίχόρημον (Ι Αχρον. Μι»' βλα β.ιοι τούτα χκΑήχον ήρΑν έ»οηρήσ«μιν, Ιό Αν τή αημορινή οδκαιρίφ ρή λοίφαμιν τοΟ νΑ βιφβΑοαμιν χαί τήν καροΟανν κρδ τήν αύτή στβααμιατΑτην «αναγιότητα, καί Αφ* οϋ ΑοοδΑμιν «ύιή καί αδύι καί χολλΑκι τού έγχαρ-***βίνβ*** ήμΑν Αδολφαιαδ: Αακαομού καί Αξορουνήααμον μπΑ χίδου τΑ κατ' «ύτήν «ανουκταία ήμίν δοοβαφίλνζτα αίσα ούν τή διοβηλΐοιι Αμα χαί τ*ν χα»' ήρΑ αίυίαν, **xafoxovofcaapn** «ύτήν χαί «ύ#ι; ΑΒβλφιχΑ. Γνα Αχφδντο κρστρέφγ; τδν Αγιον Χινσίου νΑ μοτοβή Ανν**χ**νρδήο ·ί τή* Αγίαν χόλιν δχακούην αί τήν φηνήν τή Αχχλησιαατιχή του Αρχή, Αλλο; •ίλομον κροβή ουνοΒιχΑ Αχί «αρονοίφ χαί τβν κληροξουαίον ΑντικροοΑκαν τή («ρ« ΧιναΤτιχή Αίχλφίιτ,το, Αΐτινό. ρηΑ μίαν ΑβδομΑβα φδΑνουοιν ύ τήν Αγίαν χίλιν, ιί; τδ νΑ κοιήοαιμον χανονιχΑ χρΑξιν χαί ΑκιχυρΑοοιμον τδν έχδρ-.νιαρδν τή αύτοΟ ίορδπ το, φατι >ρδ «ολλοΟ ήβη, Α γνηστδν, Αχηρϋχλη βαίαιαματιχΑ δκδ τή (χρΑ ΧιναΤτιχή συνΑξοο ΑαΑναντι τΑν τρομτρΑν τή; αύτού ίτρότητο; χαταχρήσαον Αχχτοιυ τή ήγουμ·ν«1α χαί Αρχιοχισχοκή τοΟ βκοβαδίατου δρου ΣινΑ. ΤαΟτα χαί οήμφον αί ΑχΑντηοιν, Αν Αντχα χαί κΑλιν καραχαλοΟμιν βορμΑ τήν αο^ααμι^Ατην δμκΑραν καναγιότητα <ί τδ νΑ ΑκιαίΜύοη τήν αί τΑ ΙνταΟβα τοδ Αγίου Χιναίου Ακοστολήν- Ατορον β* ρή Αχοντχ, χοραίνορον τδν λόγον, ίζαιτούρονοι καρΑ κυρίου τΑ κανάγια αύτή Ατη Βτι πλτίοτα, καναύβυμα καί χοντuΛαίμονα.

Έν τή Αγίφ πόλο. Ίιρουσαλήμ, 1867 ϊοιιλίου 97.

49.
CYRILLU8 H1KRO8OLYMITANV8 MONACHIS 81NAJTI8
1867 iolii 97.

ΆομΑντο ΑχομιοΑμοΑα χΗ καί τήν Αχό 91 τοΟ λήγοντα «ρό ήμΑ Αχοχριτικήν έχιττολήν τή ύμΑν όοιότητο, κ«ί δαξ*λ»όντ* Αχέγνυμον **a** Αν «ύτή· 'χαί ΑνΜν ρΑν ΑντκΑρφαμτν.τή χνρίφ χΑριτα όλοφόχου διΑ τΑ τύαγγίλια τΑν «φσκοιΑΑβτιον ήμίν αίαίαν τή νίΓκή οα ΑγΑαη, ΙντΗν Μ οδχήβημον Αχδ χαρβία κΑντα; ύμΑ, βι' δοου ήρϊν ΑκφρΑζπχ «δχαριατηρίου; λίγου Αχί τή ΑχκληρΑοκ «ορ' ήμΑν χαβήχοντο, βκαρ καί δίκαιον όβοορήοαρον Αχ' Α^ήΑ καί 'Ακαραίτητσν Ακέναντι **ζήτήματο** Μάη Αν**δια** φΑροντο τόν τ Αγι**Α**τατον Ακοστολιαδν καί «ατριαρχιχόν ήμ«ν βρόνον χαί τήν δροτόραν Αμα «*···μίαν αύτοχραττριχήν μονήν. Τανδν ***ΐΐ*** «Α ΑχΑντηοιν «αούδοντα 4ντκυαγγτλιζόμι»« Αν κρώτοι τή νΟΜή όμ·ν όοιότητι, βτι mΑ ήμΜ ΑνταβΑα «Ι Αχομον τή τοΟ καναγίαυ καί ζαοδόχου τΑφου χΑρηι μηδ ΜΙ·αη τή «α»· ήμΟ ΙορΟ ΑνΧριβτή ΑΑολφότητο· χαί χατΑ συνόχχιαν ΑνακοινοΟντ·: βμίν τίλο χΑντκν τδ «ροο χΑ «λόον, σδν β*ή Αντιλήκτηρι, τέρμα τβν δμοτόρην κολυοβύντον βλίψιαν, σχτόδοριν νΑ κροσχκλΑτημαν Αν τή Αγίφ χόλοι τΑ Ιαρδ Αχοΐνα μέλη τή όμοτίρα (αρΑ ουνΑξια, Αοα καί όχτία ΑνομΑσαμον ιφδ χαφοΟ γρΑφαντο δμΓν ονν**ο**βικΑ - Αμα λοικίν λΑβητο τήν καροβοαν, «Αραντα κροκαρασχουαομίνοι βντο οχαόοατβ νΑ μοταβήτο Αν Αραι αίαίαι κρδ ήρΑ αί τήν Αγίαν κόλιν, Ινβα Αναμόνομον δμί ροιό ■ύβου καί ΑγΑκη καήμκή Ατχρον βΑ μή Αχοντο, καταστόφομβν δμ« αΰι ταΐ Αχδ μόσηΜφυχή «αηροΜδ ήμ·ν οδχ< χαί «ύλογίαι, καί «ορδνονδο .τδν λόγον ΑήαποόμοΛα βΜ»; 4 Μβ χαναγίου καί αοδόχου τΑφον χΑρι χαί τδ Ακβρον β«ον Αλοο τοδ Α{ αότο· τριημόρα Α{αναοτΑντο Μη μο»' δρΑν ANtralv Βιλ wev^Aç.

'Κν τή Αγίφ «όλα Ι^ουοαλήμ, 1867 Ιουλίου 97.

M.
CYRILLV8 HIEROSOLYMITANUS GRSGORIO OONSTANTINOPOLTTANO
1867 οο(μ Μ λ

Καί χατΑ τήν χαρολβοΟοαν οδαοαρίαν, ήτοι τή χζ* τηο χροοοχΑ λήξαντο, ΑγρΑφαμαν **Ακαφιτιχ**Α τή οοβαομιατΑτη αύτή καναγιότητι, **Ανβηΐηδντο** ααγχρόντο καί βτι ΑλΑβομον έγκαιρη wop' αύτή καί τηλεγραφικήν μρδ ήμβ ΑχΑντηοιν. **ΤαμΙή** βρα καί Α καιρό «ήρΑρχιπ, ή Μ αύτού ιηρότη **4** Αγιο Χιναίου «αί Αν **Χρ«τφ** ήμβν Αγααητδ ΑΑολφδ οδΙόλα μορημνή «ορί τή οί τήν Αγίαν **«tto μη··** |ΜΜο* του. Α τφ ΑγρΑφαμον ουνοβικΑ τή χα* το» **0^119**όντα ιουνίο», βαο δηλαδή οκούαη νΑ μοτ^ή ^δ ήμΑί οί τήν Αγίαν αδλιν καί βΑμτν Ααδ χάνο» αέρα ρηΑ τ*ν κληρβξουβίαν τή ΧιναΤτιχή Αβολφότητο οί τήν μβτνφ αδτ*ν καί τή («ρβτητβ του Φη αταρΑνην γνοκπήν βιαφαρΑν- καί έχοιΑή ή αύτο» ίφότη «Mbv βα τοΟβ» Ααήντηοον ήμΤν, ΑλλΑ τηρ« Ακραν «Μοαήν Α οδΑΑν ήμΔ καί τήν «ορί ήμ«

Αγίβν Mi hp*· <*»···» λ«γφρ4ν< M w*· a«v-A Mav M Mpârοecav, A A·* MMAMpav, ·4λορβν «ta*càMiAN*«(mt *tMtf* οήρβρον, *tHt h* «*. .“** Mm» «¥» «*■ iwur*», if x«A τήν Müwm «ai «ρββMiλαΑρβν ΑββMληρ- βγ*Αοη«, *n mU BBapav |4p«c τή *t'*W ·· ρΑντο τή» abwO hplifwi «ΐ M νΑ o«·6·ή A»M f«y«t«l SIMfatf Mpoft, «<MX*C βMήν *»- «0 «a>Ans ρηνΑ a*r«toiM νΑ ροηφή *U τή» ■χλβΟντι W «M «paaapAvca ζητήρβτο * Αλλα ρή tftef Μλιν ΑννΜρΜνβ , tv·· ήβη ·* «ληρ^βόαι· ΑροοΑνν ονγχρΑΜ , Ιτι M τήν ompptav τM UpM τ·ν XtMM* Mntpw ptM^paav* Αλλ«« ήρ< 66- taaivau MfiApaws «Αχβρόνβκ Aaferaa τήν Μχλη- Αορav W«M MvoitaAt p«i* τ*ν oipppiw·» «φ <nv wtap ή, etfaapurtArp βΑτή Μνβγΰτη , aaaA- ρ*ξουο(«ιν «i τΑ νΑ kvAiapnv Ιρήρην iwO; τοΟ 8cprv ρ«τΑ ΑΑρρου «ai a^Mpov «U τΑ νΑ τή ουοτή- Aixalou ήρΑν τήν «MO («ρότηη. ΤβΟτβ «ai «Μι oatpav «ai τή ΙοMβλιiMβ» τήν Mtoxv «ρό τήν «uvoScaAc γρΑηονη tv τψ Αγχλιίστφ ήρΑ τήν ab* aδioO («ρότητβ. Έβρον 8i ρή ίχοντο , «aromaQt- toO lapôrpw, *·*τχ«τ«ὺομ*ν «ai «Αλιν Α8«λη<χΑ |M>a «ai «ÎAïc AM «έντρβν «ρ^Νβ τήν toaaaoiav τήν OpMpav α«ββαρι«·τδτην Μν«γιότητ«, tva μοτβ- ■Ατή «ορυψήν «ai Αχρφολογοόρινοι τΑ «at* βΟτήν «Αρφητβι leap* έβυτή «ai έγχ«φίζουβ« «Ατήν «ρβ- MvovKMta ήρΤν AaoBafOnva afota, «apaivopav τΑν τρόψη «al «Μι κ οηορα M τήν !«ρότητΑ tourte τό λόγον ὸξ«ιτούμ·νοι «apA aupiev τΑ «βνΑγιβ βΟτή νΑ κοιήαη ê«βχοήν τή taaXpouMrxf τον AfAaai (τή 6τt κλiiστβ, όγκινΑ «al icavtuAaipova. «aatoaaa ρ«τ«φή «pb; ήμ·i 8οον τΑχιατβ. EI «*«ν-

Έν τή Αγίρ «όλιι Τιρουαβλήρ, 1887 βόγοΰσκυ S.

. 61. .

SYNODUS HIEROSOLYMITANA CYR1LLO ARCHIEPI9COPO MONTIS SINAI

1887 aagaati S.

ΚβτΑ τήν μ ' τοο ηρσκχρ*ὲΑόντο Ιουνίου ίγρΑ-| ρΑτην, τά SΑ xaaAv «βταηίγνι «ai οί κληρ«ξούσιοι fapav αννοβαΑ τή Μοφιχή τη Ι«ρότητ;, κροοΜ- τή; ΣινΜτιχή ΑΜρΑτητο tpAaoav ήίη SvvMAa, λοονη «6τήν tva σκιΰση «ai ρττβββή ιφΑ ήρΑ «i Βιά τοΟτο «υν*ΧΜντ« βΰΑι αννο&χΛ γρΑρορν* «ai τήν Αγ(«ν Μλιν, 8ιΑ νΑ ΒΑο«φ*ν ÂM «οινόΟ «Αρβ σήρορον «ρΑ «Ονήν τήν mpooeav, «ai Αρ* *Α* Ααο- τή «ρό «ΟλλοΟ μχτβξὲ «ότή; «ai τή 1«ρΑ ZivaTti- Μήκν «Ατή τοΟ ΑβολριχοΟ ήρ*ν Ασχβσμοΰ; «ai «ή Α6«λφότητο Οφιατβμίνη <τκ«ρββξιχ«ρ8Ιου Αι·(«ρ·νηόΜρ·ν ουνΑρα τΑ Αβ«λριχΑ «al «ολΑονκτο ttaρορΑ . Έλέγομιν 88 *ν τή ουνο&χή ήρ«ν bub? ήμ(ν <ὺτή; afota, τήν «peoaaXoOptv «ai «4>ι συνοιι- YpApfum, *Bu* ApotAtv ή i*ρΑτή τη Τνβ *6ρ«Αή *ν «• τβΟΑβ Avaaopajiro K ιάρΐ «Α τέλη τοΟ «ρooιχΑ tva ο««6βή Αν·» Ανοβολή «i τά νΑ prroft «ρι λήξβντο . ΐνγχριM τΑτ» trp^ÿapav αννο&χΑ «ai ήρΑ «{ τήν Aylav «Αλιν Αλλο Μλορ«ν «ροβή îφi τήν «ΑτοΟ 5ΐ>«ήκ<»τάτην χβνβττάτητ» «*ρ| τοΟ ουνοβιχΑ ρ«Α τ*ν κληρ«ξουσϊ»ν τή ΙιρΑ Xivatn- abtoO Avttxapivou, ήτι σχιύοβοβ Ακήντηβΐν ήρΐν «ή ΑΒολρΑτητο «Ι τά νΑ &«Αα«·ρ«ν «Ατήν Αρήρην- «TMiρo τΑ Uovea. Τηλ(τρβρήοβντο M βΰτή «ai τοΟτο loro» »i γνΑαιν τή ΑΒ«λρι«ή τη ΑγΑκη . «βτΑ τήν «Β' τοΟ «ροο«χ* λήήβντο , «Αλιν ΙλΙφορβν 'ΒvnMApaAa τοίνυν «Ατή «al «ὺ>« ονν οβιχβ , tva aap' «ὺτή «ai τη.«γρ«φ<χΑ *Bpuufev ΑκΑντήην* Αντ0 τοΟ «βρόντο ρηνό; «Ογούατοι» σκ»ώατη Ανυ«ρ- «*apA τή* Αφρική ήμ!ν 5ρ· Ιιρότητο τι. οφν « Μτ« νΑ «Αρ«*ή ivtaoAa. Τ«Οτ« ρΑν «βί'οήρ·ρον *tiî* ΑχΑντηοιν 1« T00Sa UA^op«v οΟτχ τήλ«γρ«φΙΜΑ αυνο&χΑ * «ίηοβν M τΑ Ιτη τή ΑΒ*λρι«ή τη ιήρΑ- οίτ« Βί- ικκκολή , Îrwç x/ijpopOpr,ΑΑp«v τί οχοχχέβ τητο ίτι «Χttora «ai mvouppôouva νΑ «ράξή. Έ«*ι8ή Χοΐκόν ἔ «aipA; «po0a£vti «i

Έν τή Αγίη «όλ« Ι«ρονο«λήρ, 1867 «ὐγοὸστου &,

M.

TESTIFICATIO A 8KEUOPHYLACE TZUBANIEN8I DATA.

ΈνΑηον τή ΙηρΑ τ·ν «atîp·» ουνΑ(>«· «λήρου θΰτη «ai «ρο*Αρ«νορΑνή όβό Τ00 Μνοβολογι»- τΑτου tiaaiou, ΑρχψβνΑρίτον «upiev Κυρίλλου τοΟ Αχό ΚΜ0ΟU, ἔ nifucpUat τή Τζοιψβνιβ MaaApix «ροσκληΑτΙ Ham* τήν Α{ή papropiav «ai ΙήοραλΑ- γηοιν, k' βαον χρηρ«ταΑν «al οχ«Αη «ai Appia Α «ρΑην Xivaiov taattpaoav Α«Α «0 mwuopulaxiou Αν«χ·ρ·ν τάν Αιηρίλιον «Ο 1ΑΜ <cΑ Kawoiaifavo O·. «ολιν.

. *Ott *B* «ρΑην Xivaiov ΑνβχαρΑν *«ρΑλ·φ«, «ai μ^τνρ· Α; oarôopttaC, Ατι «apÔaAt τΑ 4ξή «κόη «ai Appia, leva ni i h Ktapp i«po- ρΑνβχο ΜιλΑτιβ , τὸτ» διΑ*ονο τή «ρΑην «avt«p»- τητό του* *ΑΑ* Ũ τβοτκ*

2 80ο στολβΐ ΑρχκρβτιχβΙ στόρινβι όλόχληροι.

1 pia Mpa όμοίβ, Ακτή ρ*γΑλαν «ai peapoo

1 pia Mpa ΜνΑηρΑ όλόχληρο .

1 pia Hpi λ«νκή όλόιληρο .

2 ρβνήόβ Βὸο, 8 <; νὸο «ai 6 Αλλο «βλβ^ .

2 8ὼο «oqunmaAc ΜβΑ«ν « ή ρέν σχόιιον βτβρν- λή «al ««χρυανηιΑνη, ή 8Α Αλλη Ακλή «al ΑργνρΑ.

9 8όο ρίτρβ , tpuApA «ai ρ«λ«νή.

2 86ο ρνλλΑΒβ ρόρίλβ τή λητουργίβ , ipuApA

Μ1 ρ*λ«*ή

1 Ινβρόγ4λονατ«ρρόντή λ«ιτουργίβ χ«χρυ<»ι»μένον.

1 tva tropov τοο tpAvou.

1 tv 9νρι«τάν ««χρuoMpivov.

1 tv λ<γ«νοΓχρι*ον ΑργυροΟν.

3 ζιΰρi βιχηρφίχηρβ Αργυρο.

2 86ο kpoBcasovcxA τν.χΑριβ. στόρινκ.

1 μι« i«»8«χ4Β« ρβχβφοκî^ον· ΑργτιρΑ.

1 tv μέγ« ΑρΑρορον.

2 ὶὺο στου^οό pi χρυοΑ Αλὺοου .

1 tv iγχόλκιον, 6 Αγιο Νινόλβο , ASapAmvov.

1 tv trôpov τοΟ Αρχιρ«ν8ρ(ταυ Κυρίλλου τοο Α«Α Klimov.

1 tv tropov τοΟ ApxipavApÎTOv Ἰοαήρ AM TipXcAa, «al nva tnpa.

. Kai τ«0τβ piv «ivai τΑ σχ«ὺη «ai Appia.

ΚβτΑ τόν aûràv U χρόνον «apiXaftov ΑκΑ τοΟ oatuopuXaalou, «βρόντο pou, 80ο «ai ήρισυ χιλιΑΒβ λιρΑν Αγγλίβ ήτοι ΑριΑρό 8600, «ίτινο ήο«ν ««ρβ- «avarotoipivai tv τή οχυορυλβκΐφ, Ανου τή «βή- αο· .«68*νὸ · «ai τήν pàv «ρΑτην ραρΑν *βτί^ημ*ν <γ· «al ὸ χρΑην Σινβίου «i τὸ σχ«υορυλΑχ:ον, «ai 6 «ρΑηιί Αγιο Σινβίου ήνοιξ» τὸ τορΜον «ai φ^«λ«ν Ιξν» τΑ λίρβ AM M tapaCov, 8iv τΑ «ρρόλβφ 8ρ· * τήν Si tavxtpav ρορΑν ««τΑφΰν «Αλιν Αμ- ρΜροι, «ai τM κορέλββ· τὸ ^ηΗν κοοὸν «i βὺο χρηρβτοβ^Μηκ, τΑ ptv ta χιλί·ν λιρήν, Sx«p ΙχρΑτη tv χ«ραΙν ὸ «ρ^ην Xivaiov, τό 8i ta χιλίνν «ovτ·- χοαικν, 8««ρ tapArpoa ΑγM, «al φρομον «i τό 8^ ρΑπόν ΤΟU. .

Αότη «ivai ή έξομολόγηοί pou ivimev Αοο0 «ai, ΑνΑροΗcev, «al Ανριβή Α ή ΑλήΟοιβ.

Πρδ «ί«»οη Μ xai Μηναή Μ«φν «ai Ασφά-Α ομολόγησα «* ·***> « ◆**"<« ** |"Tfl Î« λ*αν δαογράφ· τήν «αροβάαν μου *9Α* τή αφρ·γ<- σφραγΟυ .

•oc μου.

Έγένηο Αν **of ami** KlApov ZtvaRtaÿ τή ΤÇ°Q" **layiac** χαθιβρόματι.

Σχαυοφύλαξ Μακάριο .

Η|Ulf bpA σύναξι βιβαιούμιν «ai έχιχυροΟμιν τήν τ ύπογραφήν τού σχιυοφύλαπω Μακαρίου χα! τήν ένώπιον αύτή γτνομένην μαρτυρίαν ***tui*** έξ-

Àtaatoc ΑρχιμανΒρίτη Κύριλλο Χιναίτη .
'Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σιναίτη .
*'ΛφχφηΛίΙτ** Νοόφυτο *Α^τμΜη;.*
Πρατοσύγχιλλο Άνθιμο Οικονόμο Σιναίτη .
Πρατοσέγχ^λλο βιοβόσιο; Σιναίτη .
Πρ«ντοσέγ»«λλο Πολύχαρκο; Σιναίτη .
Φιλόθια μοναχό; Σιναίτη .

(Τ.fΐ·)

53.

MONACHI TZUBANIENBES UTRILLO HIEROSOLYMITANO

1867.

(Τ.tΐ.)

Μαχαριώτατ«, θιιότατ» χαί παναγιώτα;» πατρί; άρχα τή; άγια πόλ«« Ί«ρουσαλήμ χαί χάση Παλαιστίνη , ΐν Χριστφ τφ θ«φ προσχυνητέ ήμίν πάτ«ρ χαί δέσποτα, κύρ<«, κύρι« Κύριλλ», τήν χαριτόβρυτον χα! Αγίαν τή; ύμιτίρα θ«ιοτάτη μαχαριότητο £«ξιάν κανιυλαβΑ χατασχαζόμιθα.

Ο! Ιπιφίροντ τδ χαράν ήμΑν πανσιώτατο:, Αρχιμανδρίτη χύρ Κύριλλο , πρβτοσύγχιλλο χύρ Κορνήλιο , ιιρομάναχο χϋρ Πορφύριο χαί όσιώτχτο χέρ Γρηγόριο σχιυοφύλαξ τοΟ Ιίρού μοναστηρί-.υ, ·ισξν ο! τή μονή Αχοσταλμλνκ Ιξαρχοη Τνα, θιού «ϋδοχοϋντο , ένώπιον τή ύμηέρα »*ιοτάτη χα! προσκυνητή μαχαριότητο χαί τή χιρ! αϋ-.ήν Αγία χα! ίτρί συνόδου παρασταθΑσι χα! π>ραι»θή ούτα τδ 4Ά μέσον τή μονή χαί τού τίβ> Αγίου Σιναίου Κυρίλλου πρδ πολλού ύφιστάμινον ζήτημα. Τούτου ούν έφαΛιασμένου χα! τοί άναγχαίυι έγγράφοι χαί τοί διαφόροι πατριαρχικοί σιγιλλίοι χαί φιρμανίοιξ, δ*όμ<8α χα! ίχοτούομτν τήν ϋμιτέραν πανσέραστον μακαριότητα ίνα βέξηται «ύμινώ καί κατριχΑ , ούτα βέ «ρδ κλέο Αγήρατον αύτή χαί δόξαν ifîtcv κιραιαθή ή ύφιοταμένη σκληρό διαφορά χαί διασνθή τδ ούαγέ; τούτο τού ύψίστου σχήναμα, χραταιουμένων έχ! μάλλον τΑν προνομ'αν αύτοΟ. Ταυτοχρόνα »ίβι> ποιοίμιν, δτι ό όσιύτατο έν μονάχο!; χϋρ ΙάχΑμο , διορισθ«1 χα! ούτο; συν το!; βηΟχίσιν, ίνα Απέλθη «ί τήν Αγίαν πόλιν, έχαλύθη δπδ σπουδαία Ασθυναία . Καί τούτα μέν χαραδοχοΟντο ψυχιχφ παλμφ χα! μ*γίστη τή Ανυχομονησίφ τά ί«ρέ^ αύτή Αποφάσ«ι; ώ χλαινοΟ χατρδ ήμΑν χα! προστάτου- έξαιτούμτνοι βέ τά παναγία αύτή «ύχί χα! «ϋλογία χα! δαόμτνβ! τού ύψίστου, ίνα διατηρή τήν ύμ«τέραν θ*.οτάτην χα! «ϋχλιά μακαριότητα ύπιράνα χάση έπηραία , διατ*λρθμ<ν τή ύμιτίρα κανστβάστου χα! προσκυνητή μακαριότητα τίχνα έν χυρίφ ύποχλινή χαί «ϋγνώμονα.

Έν τφ χατά Κάίρον ΣιναΙπχψ τή Τζουρανία χαθιδρύματι.

Ή Ι«ρά τΑν πατέραν σύναξι .
ΛιχαίΟ; Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Σιναίτη .
'Αρχιμανδρίτη Ν«άφυτο Σιναίτη .
Οικονόμο πρβτοσύγχιλλο Άνθιμο ΣιναΛη .
|Ιρ«τοσέγχ*λλο Θ«οδίσιο Σιναίτη
Πρ«»τοσέγπαλλο Πολύκαρπο Σιναίτη .
Φιλόβτο μοναχό Σιναίτη .
Σχτυοφΰλαξ Μακάριο .

M.

CYRILLUE HIERO8OLYMITANNU8 GREGORIO CON8TANTINOPOLITANO

1867 aacnati 19.

Συντπιίφ τΑν τ« ΑδολφιχΑν γραμμάτ««ν, δσα προ* βαυβύναμαν τή θ«σπ«σίφ αύτή κορυφή, χα! τή τφ Αγ(φ Σιναίου χδρ Κυρίλλφ γτνομένη συνοδική προσπλήσαν βί μέν διό γράμματο , Απαξ δέ τηλαγραφιχΑ , διΑ τή ύματέρα παναγιότητο , προσκδοκΔμτν βιΑ τού ττλτυταίου Ατμοπλοίου τήν «ί Ίόππην Αφιξιν τή αύτοΟ πανιορότητο ! ΑλλΑ τή προσδοκία τούτη Αποτυχόντι , Α μή Αφολκν, ελάβομον Απδ β«κμλ«υούση «Γίησιν Αναγγέλουσ·» ήμίν, δτι ό βηδΑ Αγιο ^tvaiou ουντάξα έχέβοιπ· τή ύμοτέρφ σκβΛσμκντάτ^ καναγιότητι ήπόμνημα μαπρόν, βι' ού κηρύττ·» έαυτδν αδτοχέφαλον Ϋί Ανοξάρτητσν κκιράται. βπο όπιξέλη τή νομίμου τοΰ κατριαρχικηΟ ήμ·ν θρόνου βιχαιοβοσία , ή βέ δματέρα παναγιότη Αποβ ξαμένη βήβον τδ ύπόμνημα βροέβη συνοδικΑ «ί συζήτησιν αδτοΟ.

Τδ Αγγκλμβ τοΟτο ούτ· λυπηρόν ήμίν έπ«φοίτηστ χα! Ανέλχιστον, Αστ« χαί β»β«υοέμ«νον φαίναται ΑληθΑ Απίστιυτον, χα! τοσούτφ έπέχον δοΚΜ χάση; πιθανότητα , βσφ γκ ήμοΕ καλΑ αυνοίβιηΜν οίο χα! όχόσο ό τήν ΙορΛν ψυχήν τή; δματέρα «evorpt* τητο πληρΛν Ινθοο ζήλο δαέρ τοΟ τηρΜσθαι Απορά τροπτα τΑ προαβΜα χα! δίκαια τΑν τοδ ·*βθ έχκλησιΑν πλήν Αλλά προσήχον ήγούμανει ΑηλΑακ τήν έξ έποίυυν χροξονηθαΤσαν ήμίν λύπην, «Αμφ** ΑναχοινοΟντο τούτην τή Αβ«λφ<πή αύτή Αγάπη Μt Φ·ρμΑ(χοραχαλοΟμον «Μι , Ινα ***Μϋdn*** *»>·νφγκάσοκ τδν Αγιον Σιναίου «ί τδ χατ«λθ«ίν χρδ ήμά «ί τήν Αγίαν πάλιν, μηβαμΑ βέ συγχαρήσιι αύτφ παραβάτην γάνέοθαι τή έχχλησικσηχή πειθαρχία ή μ«ταίρ«:ν βρ» αιώνιέ Α οί πατέρα ήμΑν έθ«ντο. Εί βέ τίνο Ιχονται ΑληΜα τΑ έχ βασιλιυούση ΑγγιλΟέντα, διαβ<β«ιοΟρ«ν τή ύμ«τέρφ στβασμιβτάτη παναγιότητι, δτι ταΟτα πατοίσουσΐ τραϋμα βαρυαλγέ τή ήματέρφ καρδίφ, έκκνδή «ίσι γόνιμα συν«π«ιΑν θλιβιρΑν xal Αηθχταίνν, olat xai πρδ όχταιτία Ιλαβον χΑραν, Α μή Αρ«Λ«νγ έχ! βλάβη τΑν δικαίαν τή Αγι«ττάτη έχχλησία τΑν Ί ροσολύμβν· διδ βιαμοφτερόμαν* Απδ τούδ« «τΑ πάση οία βήποτ· χράξια ή Αποφάσοιο προοβαλλούση; τΑ προνόμια τοΰ ποηριαρχιχοΟ ήμΑν θρόνου, «δχόμβθα θπρμΑ χρδ τδν ούριένκιν νυμφίον τή Αγία έχχλησία καί *ο»τ^α ήμΑν, βον Αχοτρέφή Απ' αύτή τΑ έχάρσχι τού πολχμήτορο , τήν δέ θοσηαίαν αύτή κορυφήν παραχαλούντ« , Ινα μή Ανάσχηται λυπήσαι ήμά , π«ριπτυσσόμιθα αύτήν πόθφ Απλέτφ μ ! έξαιτούμ«θα Αναθπν τδ πανάγια αύτή έτη έπιμήχιστ», φγιανΑ xal xav«u8aίρον«k

Τή ύματέρβ θαιοτάτη xai σιβασμ«»τάτη παναγιότητο Αγαπητό έν Χριστφ Αβιλφδ xai τοί όρισμοί προθυμότατο .

Έν τή Αγίφ πόλιι Ίιρουσαλήμ, 1887 αύγοδστυυ it.

M. s . ____

CONCILIUM HIEROSOLYMITANUM PRO CAUSA CYRILLI 8INAΓΓAK DEFINIENDA IM7 m·** S1**.

8 ««io primo. .

Σήμερον τή 91 |τοΰ μηνδ «ώγοΰστου τοΰ χιλιοστοΰ

όχτασιοαίοστοΰ φΑξηκοστοΰ έβδόμου σωτηρίου έτου^ ήμέρφ βενΗρφ τή έβδοράβο , ώρφ πρώτη τή ήμ*Ρ«ί. συνελθούση έν τή μεγάλη αιθούση τών χοφφχοί·* τοΰ Τιροσολυμιτιχοΰ θρόνου τή Ανβημοΰση άγία μ) (ερά συνόδου Τ00 ΑποστολικοΟ χπί πατριαρχικοΰ θρόνου τών Τιροσολύμων ύπδ τήν προεβρείαν Τ00 μακαριβηάτου χατριάρχου τών Τιροσολέμων κυρίου χορίου Κυρίλλου Τ00 Β'«, οί πληρεξούσιοι Απεσταλμένοι τή ί«ρά τΑν ΣιναΙΈών συνάξεω , ήτοι ό όσιώτατο Αρχιμανδρίτη Κέριλλο 'Ροχίβη , 6 πρωτοσύγπελλο Ζαχαρία , 6 πρωτοσύγχελλο; Κορνήλώ , 6 ιερομόναχο Πορφΰριο χαί ℓ σχευοφύλαξ Γρηγόριο έμφανισόέντε Απέβΐεκαν τή αύτοΰ θειοτάτη μακαριότητι τά πληρεξούσια Ιγγραφχ, δι' Αν ή (ιρά τών Σιναίτβν σύναξι έφοβιάσασα άΐιέστειλι τήν αύτών όσιότητα «ί τήν Αγίαν πόλιν πρδ διιξαγωγήν τή μετά τού ήγουμένου χαί Αρχιεπισκόπου αύτών προαποφασισθείση διαδικασία ένώπιον τή Αγία χαί ίερά συνόδου τοΰ ΑποστολικοΟ χαί πατριαρχικοΰ Κρίνου τΑν Ίεροσολύμ««ν, τοΰ νομίμου χαί χανονιχοΰ αύτΑν διχαστού, δσάάι Αναφυή μεταξύ τή ίερά συνάξκο χαί τοΰ ήγουμενεύοντο Αρχιεπισκόπου αύτών σπουδαία διένεξι . ΤΑν πληρεξουσίων τούτων έγγρά ων Αναγνωσθέντων «ί έπήχοον πάντων τΑν συνεδριαζόντων καί Αν χολή τάξει «δρεθέντων, Ατε φερδντεεν πεντήχοντα μέν περίπου ύπογραρά τΑν τε Αν τή χατΑ τδ θεοβάδιστου βρο εύαγεί-μονή καί τΑν Αν τή κατ' Αίγυπτον Τζουβανίμ διατριβόντων ΣιναίτΑν πατέρων, σεσημασμένων δέ τή μεγάλη σφραγίβι τή τοΰ θεοβάδιστου όρου Σινά μονή , ή Ιερά σύνοδο λαβούσα ύπ' βφιν, c βτι έν διαστήματι δΰο μηνών, ήτοι Λεεδ τή ιθ'·„ Σουνίου μέχρι τή σι^ιερον, τρ! προσκληθεί κατά τού Ακκλησιαστικοΰ κανόνα .ό Αγιο Σιναίου χύρ Κύριλλο δι' ΑπισιολΑν συνοδικών καί τηλεγραφήματο διαβιβασθέντων πρδ τήν αύτού πανιερότητα διΑ τή αύτοϋ θ«ιοτάτη παναγιότητο τοΰ οικουμενικού πατριάρχσυ χατελθεΐν εί τήν Αγίαν ταύτην πόλιν, ού μόνον ού χατήλθεν, Αλλ' ούδΑ χΑν Αντεπέστειλε πρδ Απάντησιν. βεον ένόμίσεν (να προβή χανονιχφ βιχαιώματι εί συζήτι,σιν τή μεταξύ τή αύτού χανιερότητο χαί τή Σ.ναΐτιχή Αδελφότητο ύφεστώση διαφορά . Καί βή μετά τήν Ανάγωεσιν τΑν τε προσκλητηρίων συνοδικών έπιστολών, τοΰ τηλεγραφήμεττο χαί τοΰ 74 ΑποστολικοΟ χανόνο τοΰ έπιτρέποντο τή ίερ< συνόδφ άποφαίνεαθαι τΑ δοχούντα κατά έπισχόπου, δστι μή ϋπαχούση τρι προσκληθεί , προέβη εί Ανάχρισιν τών χατά τοΰ Αγίου Σιναίου Αγχλήσεων χαί κατηγοριών. Έρωτηθέντε τοίνυν οί πληρεξούσιοι, τίνε αί χατΑ τοΰ Αρχιεπισκόπου αύτών κατηγορίαν, παρίστησαν (γγραφον κατηγοιητιριον περιέχον πάσα τΑ κατΑ τοΰ Αρχιεπισκόπου αύτών έγκλήσει , διηρημίνα εί τέσσαρα κεφάλαια ώ Αξή -

α'«·. Σφετερισμοί καταχρηστικοί τή μοναστηριακή περιουσία .

β'ον. ϋιοίκησι αισχρά τή μονή .

γ'·'. Άθέτησι παντό χανόνο , νόμου κεά προ-, νομίου τοΰ μοναστηριού χαί χαταπάτησι κασών τών δοθεισών ύπ' αύτοΰ ύποσχέσεων, έγγράφων τε χαί προφορικών,

δ'···. Κακουργήματα χαί δολιότητε χαθαπτόμεναι ούχί μόνον τή ήγουμενιχή αύτοΰ έξουσία , Αλλά, τδ δή χείριστσν. τή Αρχιερατική αύτοΰ Αξία καί τιμή , ώ τήν θρησκείαν αύτήν? ή λειτουργό τέταχται, Αμπαίξαντο .

ΜετΑ τήν «ί Απήχοον πάντων Ανάγνιοσιν τοΰ κατηγορητηρίου τοΰτου έγγράφου καί τήν ύπό τών

Qooocu απκΜΜΐ·. τοαυε XUL

. κλτφεξουσίων προφορικήν Ανάπτυξη ένό fauimoo «Αν περιεχομένων, ή θειοτάτη αύτού μεηαριότη Απευθύναοα τδν λόγον πρδ τοδ κληρεξονσίευ , Αώ> ήτησε παρ' αύτΑν, Ινα όμολσγήσωσιν τν βάρει συνειΙβήσω , Αάν πάντα τά χατΑ τοΰ Αρχιεπισκόπου αύτΑν Αγγράφω το χαί κροφορικώ έκτιθέμενα Αχωντκ Αλήθεια ή ΑΑν μετέχωσιν ύπορψολή τίνο . Τότε άκανεε *fΐ»* οί «ίρημένοι πληρεξούωοι βιεμαρτύρονω τδν θεόν υπέρ τή Αλήθεια τΑν κατηγορουμένων, ιδίω δδ ό πρωτοσύγχολλο Κορνήλιο χαί δ σχευοφύλαξ Γρηγόριο μετΑ δακρύων καί γτερ* τή φωνή έξώρκισαν τήν hpΑν σύνοδον, Ινα πιστεύση, βτι ούμόνον ούδεμία ύπΑρχοι Αν τοί έχτεθείσιν ύπερβολή, Αλλ' βτι ούτε ή εύφραδεστέρα γλώσσα ούθ' ό δ«ινότερο κάλαμο δυνατοί περιγράψαι κατ' Αξίαν τδ μέγεθο τΑν βανοπαθημάτων, βσα ύπέστησαν ύπδ τού πνευματικού αύτΑν καιρό τού Αγίου Σιναίου, (Βίασα ή ίερΑ τΑν ΣιναΓτών Αδελφότη · ή δέ περιπαθή αδτη έκφρασι συνεχίνησεν εί δάκρυα κάσαν τήν Ιερόν σύνοδον, ήτι Απεφήνατο, βτι τάχιστη τοΰ δεινοΰ θεραπεία έστίν Απαραιτήτω Αναγκαία, ή βέ περί ταύτη ώριμωτέρα σύσκιψι χαί Απόφασι Αναβάλλεται εί έπομένην συνεδρίασιν- καί σβτω' θελύθη ή συνεδρίασι .

+ δ κάτρκίρχη Ιεροσολύμων Κύριλλο .
ή ό Πέτρα Μελέτιο .
t ό Γάζη Προκόπιο ,
ή δ Βηθλεέμ Αγάπιο ,
t δ Λόδδη Νεόφυτο ,
t ό Σεβάστεια Νικηφόρο .
+ ό Φιλεώελφείεκ ΤωάΜφ.
δ Αρχιμανδρίτη Νικηφόρο; καί γρειμματεύ . ·
δ τοΰ παναγίου τάφου σπευοφύλ^ Σεραφείμ.
ℓ δραγουμεή^ Άνθιμο .
ό ΑρΧΜΚvtjNRc Σωφρόνιχ.

ό Αρχιμανδρίτη Διονύσιο .

Κειί ήμεί Ανατγνόντε κεά έπιδοχιμάσαντε προσυκογράφομεν τήν ανωτέρω πράξιν.

,αωξζ- αύγοόστου κδ*.

t δ 11τολ«μαίδο Ίωάσαφ
f δ Ναζαρέτ Νήφων.
f ό βαβωρίου Γρηγόριο;.

θοοειο eocund*-

Σήμερον τή 99 αύγοόστου, ήμέρφ τρίτη τή έβδομάδο χαί Αρφ βευτέρφ τή ήμέρα , συνελθούση τδ δεύτερον τή ένδημούση; ίρρά συνόδου, προκαθημένου τού μαχαριωτάτου κατριάρχου τών Ιεροσολύμων κυβ ρίου κυρίου Κυρίλλου τοΰ S', πρώτον μέν Ανεγνώωθησαν καί Ακεκυρώθησαν τΑ πρακτικά τή χθεσινή αυνεδριάσεεε , μετά δέ τούτο συσχέφεω *ώριμου* γενομένη , ένεχρίθη (να Απαναληφθή ή περί συμβιβεωμού μετΑ τού ίβίου αύτών έπισχόπου κρότε^ι καί προτροπή πρδ τοΰ πληρεξουσίου ΣιναΤτα * βθεν προσπληθέντων τΑν «ίρημένων πληρεξουσίων, ή θειοτάτη αύτοΰ μακαριότη λαβούσα τδν λόγον μετά πολλή; συγκινήσεω χαί διΑ λόγων κρασφόρων καί καταλλήλων προέτρεψιν αύτού (να στέρξωσιν, εί δυνατόν, εί άκόκίίραν συμβιβασμού, χεπαπαύοντε μέν τήν πολυχρόνιον χαί δδιχτηρΑν έριν, έξασφαλίζοντε δέ «ί τοέπιόν τήν ιερών μονήν τοΰ Σινά Από χάση παρανόμου χατεπεμβεέαεω καί Απηρεία έχ μέρου τού ήγουμένου αύτΑν χαί Αρχιεπισκόπου Αλλ' όμοφώνω άπαντα; οί πληρεξούσιοι Απεχρίνεκτο, δτι ούβεί συμβιβασμό ύπάρχει κατορθωτό , χαί κάσα ή τΑν ΣιναΙτών ούδελφών όλομέλεια, Αθεράπευτα διά συμβιβασμού θεωρούσα τά Ανεστώτα αύτών δεινοκαθήμαθ, Ανετεί-

Icte *Λ* h «A* πληρ·ξοε»σέε»ν oM* IγγρA-| Φ** yfwtei MφβMφβvΒβι συμβιβαβ|ἰ4ν- **M η ta «taÜM» .«ὡρε^ετγμέΜων lata»· θησάν Απόντε ta Xivcftai πατῖρο , 6p t** ἐκχλη-

σιαστικό αὐτΑν Αρχηγό taSta Ιχεε lepta net Bmov, «al «cilAnç «φοηγτώμάνω δοδείαα οδχΐ Απλώ .

AU' *Mfnunt,* γραπτό «· «ta προφορικό ὀποβχό·· «M , λίαν Ασυνιδήεω ἠδότησι, «ta «êmitMiv A8t-

ατάχτω , Ott οἰοσβήχοτε συμβιβασμό Απαλήξω «i «αταστροφήν μονή * «ta Αμα τούτα Μιγωνέω διατεινίμενοι, ἐχέδωκαν τφ μαχμρηΜάτφ πατρεάρχρ 'Ιεροσολύμων *OJktff* παρά τήν χήό έπιδοδείσαν πολλφ AnmpcpMtipcv ἐεάσημσν **ictae» «Αν tac 4*6** 'τή ***fit*** τόν ὀρχιεπιίΜοπιχάν θρόνον άναβάσω αὐτού Αχρι τή σήμερον Ιπραξεν ὁ Αγιο ^ιναίου, πάντα χορό tab; Apxtaouc «ta γερεφοό θεσμού τή Ιερό «ύτών μονή cd τό μεταξύ αὐτΑν «ta τή αὐτού πανιερότητα γενομένα συμφωνία . 'ὀκέτευσαν 81 ἐνθέρμω τήν ἱερόν σύνοδον, ἱνα σπεύσασα «tat | μέν τήν γλαρόν «ta «ύαγή Αχείνην βασιλλήν μονήν Αχό τού ἐπικειμένου ὀλέθρου, Απαλλάξῆ 81 «ta τήν ΣιναΙτιχήν Αδελφότητα Από τυραννία χαλεπωτάτη «ta Αφορήτου. Εὐθύ μετά τούτο Πεγνώσθη ἡ προειρημένη τών πράξεων τού 4ρχ»αα»ό*ου Χιν* Κυρίλλου Ιχθεσι , «ta μετ' αὐτήν έγγραφο έξομολόγησι τού 1ν Τζουβανίρ σκευοφύλακε Μακαρίου, «αταλέγουσα τά 1« τού σκευοφυλακίου σιιληθέντα ἱερό Αμφια, πολύτιμα σκεύη «ta χρήματα ὑπό τού Αγίου Χιναίου. Εφεξῆ ἠρωτήθησαν *οἱ* πληρεξούσιοι ὑπό τή αὐτοΟ θειοτάτη μαχαριότητο , ἐάν πάσα τά «ατά τού ἐπισχόποιι αὐτΑν γενομένα αιτιάσει Βϋ-νανται Αποδείξει ἐνπάση περιστάσει' οἱ 81 Ακήντησαν, ὁτι ἡ tορὰ ΧιναΓτιχή. Αδελφότη tatav ἑτοίμη 4x«y· δήποτε «ta ὀτεδήποτε πεφασχείν τρανωτάτα κασών τών αιτιάσεων άποβείξε , ἐτι δέ, ta δέη, «ta πολΛ λαϊκών ού τΑν τυχόντων μαρτυρία * ἰβίω; 81 Βι'βσα ,Ιλαβεν έκ τού σκευοφυλακίου ὑπόρχουσι πράξει καλοστρωμένοι 1ν τφ τή μονή χώδηπι, ἐξ οδ ἡ αὐτοΟ πανκρότη χατώρθωσεν όμω άχοκόψαι φύλλα τινά. Συνορώσα τοίνυν ἡ Up* σύνοδο , Οτι πόσα μέν περί συμβιβασμού προσπάθεια Αποβαίνει ματαία, πάτα 81 Ιχιπλέον παράτασι τή ὑφισταμένη διαφααΣ Απίλει ζημία μείζονα «ta ὀνεπανορθώτου ta^tî Upàν Ικτίνο καταγώγιον, Ιγνω «ροβήναι «i βάσανον μιό ίχάστη τΑν «<φαλαι«8Αν tanAaoiav τοΟ χατί τοΟ 4γίου Χιναίου κατηγορητηρίου ΙγγρΑφου, Αντιξιτάζομίνη πρό τ» τού 1ε«ληα αστικού κανόνα «ta τού Ικκαλκι κρατούντα «ta ιτίποντα τήν ί«ρ*ν μονήν too <>(ο^α8!οτού *όρου* Σινί όρου «αί Ηθμού - Κta πρΑτον μίν ΙβαοανίοΑη ἡ πρΑτη ««φαλαιΜη αἰτίαοι , «ta 4ν«γν4ο*ηοαν οἱ 1{ή «ανόνο *

Ὸ 38, ὁ 41, ὁ 79 «ta 73 τΑν Αποστόλ·», ὁ 13 τή 108όμη οικουμενική αννόβου «ta ὁ 10 τή πρηκο* 8»υτίρ« .

Εφ<ξή M*η «i Ιξίτασιν τὸ 8<ύτ«ρσν μέρο τΑν » κατηγοριών, ata ΑντγνΔοΟηοαν ὁ 37 Αποστολικό κανΐν, 4 4 κανών τή ΙβΒόμη οικουμτική συνόδου, τ4 πρό τού Χιναίτα πατέρα σιγιλλιΑδο γράμμα τοΟ οἰκουμ«ν κοΟ κάτρκίρχού κυροΟ Γαβριήλ έν 1τ«ι 1705 χαί Ιτιρον ο;γιλλιΑδ< γράμμα τοή οἰχουμανικοΟ πατριάρχου κυρού Μt8o8lou, 1ν φ έχτiΗνται ta 8ιατάξ*ιί· ««*' ά; ὀφαίλαι χνβαρνΟσΗα ἡ τοΟ 8«οβαβίστου όρου Χινί μόνή.

ΈτέΑη ἀκολούθβ <(Ιξέτασιν τὸ τρίτον τή κατηγορία μέρο καί ΑνιγνώσΑη ἀντίγρβφον τΑν *μίτβξύ* τού Αγίου Χιναίου ὑποψηφίου ὁτι βντο «ta τή; Upta βυνάξιν γ«νομέν«ν αυμφοινιΑν έν έτα: οκτηρίφ 1859.

'Εφ«ξή «θέντο -ʾιί Ιξέτασιν «ta τοΟ τπτάρηυ καί ὑύυταίου μέρου τΑν κατηγοριών, Αντγνώσώηβαν οἱ »«νόν« ὁ 38 «ta 37 τΑν Ακοστόλβν «ta ὁ 9 «ta 18 τή πρΑτοδουτέρα .

ΒφπνΜοη «ἡ «Αν «ατηγαριΑν |ξ«τάο»· , ta μίν «ληρ<οόα«κ τή ΣινΚτπή; ΑΜφότητο 4««χ*-ρηαν «ἡ; euvIIcu. Η 81 «Αν owolpwÇõvtw λ» 0ών τ* IvMwpcv 1« ττνο Ιβσταλή τή «ΗοΟ παναγτότηκ τοβ νών càwuptvtac· —ηριήρχνυ πρό τού ZtvtaMc «ctapta «pohmvt «ήν Ιρώτιμκν. Uv ἡ νοώ ΧριστνΟ μογάλη Ατχληαία ἰχη τ* Imtattpa τοώ 8ι-«Αβώῖ ΒιιίρορΑν Αναφυομένην μιταξύ τή Upta «Αν ΧενcttΑν ουνΑCmk «ιa τού ἡγουμένου αὐτΑν «ta Αρχαπ^πόπου. Ἡ ἐρώτηοι αὐτη (Soft τοί πω*. λίαν «αρώβοξο , 8<ότι ριόνη ἡ ἐχχλησία τΑν Ἰ«ροσολύμκν κέχτηται ἀπαράγραπτον τό κανονικόν βικοΑνμα τοΟ δικάζκν τό παρομοία διαφορά , ὠ ὀπαγομένη τή; Αρχιεπισκοπή Χιν* S-φ χλίματι τοΟ θρόνου τΑν Ἰφαοολύμνν.

Κ 81 κοτ» Αναφυαίσα διαφορά μιταξύ τΑν ΧίνatτΑν πατίρβν «ta τού ἡγουμένου καί Αρχιτπιοχόπου αὐτΑν ΜτβρήΑη «ta διιδικάοΑη *αρά τή μιγάλφ τοΟ ΧριστοΟ ἐχχλησίφ, τοΟτο ἐγένιτο Ανάγκα/β , Α διατρφοντο; τότ* έν Κιονσταντινουπόλα τού μακαριΑτάτου πατριάρχου τών Ἰιροβολύμαν «ta μή δυναμάνου κατά τού Ικχλησιαστικού κανόνα συνοδικΑ δικάζτ.ν έν ξένη παροικίφ. Ταύτοχρόνβ Μ παρήχΑη ta; μέσον χαί ΑναγνΑοΑη ἀντίγραφον Αποχριτιχή Ιπιστολή τΑν ΧιναΓτΑν πατέρΑν πρό τόν οἰκουμενικόν πατριάρχην, 8ί' ἡ Αποποιούνται έντόνβ καί ούτοι τήν* Αποστολήν πληρεξούσιε» εἰ Κκνσταντινούπολιν πρό διεξαγωγήν τή προχειμένη με αξύ αὐτΑν «ta τού ἡγουμένου καί ἀρχι**:σ*6*ου «^τών διαδικασία , μόνο* νόμιμον καί κανονικόν αὐτΑν διχαιτήν έν παρομοίαι περιπτώσοσιν Αναγνωρίζοντε τόν μαχαρκατατον πατριάρχή* Ἰεροσολύμβν. Τούτων γενομέντεν, ἐνεχρίδη tva Αναβληδή εἰ έπομένην συνεδρίασιν ἡ τελειωτική «ta ὁριστιχή τή ἱερά συνόδου Απόφασι ' καί ούτ»> διελύθη ἡ συνεδρίασι .

E ὁ πατριάρχη 'Ιεροσολύμων Κύριλλο;.
Γ ὁ Πέτρα Μελέτιο ,
t ὁ ΓΑζη Προκόπιο;,
Γ ὁ Βηθλεέμ Αγάπιο ,
t ὁ Λύδδη Νεόφυτο ,
t ὁ Σεβάστεια Νικηφόρο ,
f ὁ Φιλαδέλφεια Ιωάσαφ.
ὁ ἀρχιμσνδρίτ'Κ Νικηφόρο καί γραμματεύ .
ὁ τού πανειγίου τάφου σκευοφύλαξ Σεραφείμ,
ὁ δραγουμάνο Ἀνδιηο .
ὁ Αρχιμε»8ρίτη Σωφρόνιο ,
ὁ ΑρΧΨ«**Ρ^τ,Λ Διονύσιο .

Καί ἡμεί Αναγνόντε χαί έπιδοκιμάσαντε προσυπογράφσμεν τήν Ανωτέρω κρΛξιν

,αωξζ* αὐγούστου «B*.

t δ Πτολεμαίδο Ἰωάσαφ.
f ὁ Ναζαρέτ Νήφων.
t ὁ βαβωρίοο Γρηγόριο .

βοεοῖο tertia.

Χήμρρον τή 38 αὐγούστου. ἡμέρφ τετάρτη, Αρφ Αββόμή μετά μεσημβρίαν, συνελδούση τό τρίτον τή Upta συνόδου, κροκεΛημένου τού μακαριωτάτου πατριάρχθν τΑν Ιεροσολύμων χορίου κυρίου Κυρίλλου, «ρΑτον μέν Ανεγνώσθησαν «ta έπεχυρώδησαν τ* πρακτικό τή χθεσινή συνεδριάσεω * μετά 81 τούτο συσχέψοω χαί αὐθι Αρίμου γενομένη , ένέκρινεν ἡ ἐἡΓ<α σύνοδο , tva πραβή ta; ὀρεστιχήν Απόφασιν, «ta Απεφήνατο Ιναχον τόν τέω Αρχιεπίσκοπον Χιν* καί ἐκήρυξεν αὐτόν ἐκπτωτον τή ἡγουμενεία χαί Αρχιεπισκοκή τή ἱερΟ μονή τού 'θιοβαδίστου όρου Χιν*, ὁρίσασα άποεαλείσθαι τού λοιπού πρώην Αρχιεπίσκοπον Χιναίου* τήν 81 Αχόφααιν τούτην άνακοινωδήναι 8ι' έγχυχλίου πρό πάσα τά Αδελφό «ύτο-«εφάλου ὀρθοδόξου έχχλησία . Τή άποφάσεω 81 τούτη τήν σύνταξιν Ανέθετο «i τόν γραμματέα τού

WMt «O πανετγίσυ τάφοι», χαί ούτω διελυθη ή * wvM^ümmc·

f 4 Ιεροσολύμων Κύριλλο .
f 4 Πέτρα Μελέτιο .
f 4 r<y Προκόπιο .
t 4 Πτολεμσέδο ΐωΑσαφ.
f 4 Βηθλεέμ ΆγΑκο .
t 4 Νήφων.
t 4 Αόββη Νεόφυτο .
t 4 Σεβάστεια; Νικηφόρο .
t 4 βιφνρίον Γρηγόριο .
f 4 Φιλαβιλφεία Τεεόσαφ.
4 Αρχιμανδρίτη Νικηφόρο χαί γραμματεύ .
4 τοΟ κετναγίου τάφου σχευοφέλαξ Σεραφείμ.
4 δραγουμάνο; Άνθιμο .
4 Αρχιμανδρίτη Σωφρόνιο .
4 Αρχιμανδρίτη; Διονύσιο .

Bββκίσ quarta.

Σήμερον τή 34 αύγούστου, ήμέρφ πέμπτη, ώρφ πρώτη τή ήμέρα , αενελθούσης; τύ τέταρτον τή; ιερέ συνόδου, προκαθημένου τοΟ μαχαριωτάτου πατριόρχου τών Ιεροσολύμων χυρίορ κυρίου Κυρίλλου, συγχαθημένων χαί τΑν χθέ; ένδημησάντων τριών Αγίων Αρχιερέων, τοστέστι τού μητροπολίτου Πτολεμαίδο κυρίου Ιοκίσαφ, τοϋ μητροπολίτου Ναζαρέτ κυρίου Νήφωνο χαί τού Αρχιεπισκόπου βαποριού χορίου Γρηγορίου, πρώτον μέν Ανεγνώσθησαν τά πρακτικά τή χθεσινή συνεδριάσεω χαί έπεχυρώθησαν, είτα δέ Ανεγνώσθησαν έξ ύπαρχή χαί πάντα τόν προηγουμένων συνεδριάσεων τά έραχτιχέ χαί έζητήθη χαί ή γνώμη τών τριών έρτίω ένδημησάντων Αρχιερέων, οίτινε έπιδοχιμάσαντε πΑντα τά γενόμενα, έπεχύρωσαν αυτά τή,ίδίφ αύτών ύπογραφή- μιτέ ταύτα παρελθών εί μέσον 4 γραμματεύ; τοϋ.κοινού τοΟ παναγίου τάφου ένέγνω τήν συνοδικήν "Απόφασιν, βι' ή χαταχριθεί ώ Ινοχο Ανικηρύχθη έκπτωτο τή ήγουμενεία χαί Αρχιαπισχριίήΐ τοϋ Σιναίου όρου 4 τέω Αγιο; Σιναίου κυρ Κύριλλο δ Βυζάντιο . Ταύτην ούν καλώ έχουσαν εύροΟσα χαί ή ιερέ σύνοδο χαί ύπογρΑψασα, έπέταξε τήν έν τφ ίερφ χώβηχι τοϋ Αποστολιχού χαί πατριαρχικού θρόνου τών Ιεροσολύμων χατΑστρωσιν αύτή . Είθ' ούτοι τή; Αποφάσεω ταύτη Αντιγράφου έπισήμου παρά πόση τή ιερέ συνόδου ύπογεγραμμένου δοθέντο τοί τών Σιναϊτών πατέρων πληρεξουσίοι , Ανεκοινώθη αύτοί , δτι Απελθόντε; ήδη εί τΑ ίδια δϋνανται προβήναι εί έχλογήν νέου αύτών Αρχιεπισκόπου- Αλλ' αυθωρεί Αναστέ εί έξ αύτών έπέδωχε τή ίερφ συνόδφ έγγραφον ύπογαγραμμένον ύφ' δλων τών μελών τή τε έν τφ όροι Σινψ καί έν Τζουβανίφ Σιναϊτιχή Αδελφότητο καί φέρον τήν μεγάλην τή μονή αύτών σφραγίδα- τούτου δέ, ΑναγνωσΗντο , εϋρέθη βτι σύμπασα ή Σιναιτιχή Αδελφότη (έχτύ τού ύποψηφίου βόντο τήν ψήφον αύτού ύπέρ τοϋ Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου τοϋ Αχό Κιέβου) έξιλέξατο ύκοψήφιον αύτή Αρχιεπίσκοπον τόν πανοσιώτατον Αρχιμανδρίτην κύριον Κύριλλον 'Ροχίδην, μετονομασθησόμενον Καλλίστρατον Ροχίδην.

Τή δμοφώνου τούτη έπλογή τή τών Σιναϊτών ιερέ συνόξεεε έπιδοχιμασθείση καί προσδιορισθείση ήμέρα τή χειροτονία τή έπομένη Κυριακή έδοξτν tva έν τή πρό; τΑ Αδελφό αύτσχεφόλου δρθοδόξου έχχλησία συνοδική έπιστολή Αναχοινωθή χαί ή έχλογή κύτη, ταχρίρια βέ δηλοποιούντα τήν τι συνοδικήν Απόφασιν χαί τήν έχλογήν τού νέου Αρχιεπισχόπου Σιναίου κυρίου Καλλιστράτου 'Ροχίδου ΑπόΟταλέέσιν εί τι τήν ύψηλήν πύλην χαί τήν Αιγυπτιακήν χυβέρνησιν. Τούτων ούτω δρισθέντων, Αναστέσα ή αύτού θειοτάτη μαχαριότη έκήρυξι τήν λήξιν τή συνόδου.

t 4 πατριάρχη 'Ιεροσολύμων Κύριλλο .
t 4 Πέτρα Μιλέτιο .
ή 4 Γάζη Προκόπιο .
t 4 ΠταΙεμαθΙπ 'Ιαέσνρ.
t 4 ΒηβΜμ ΆγΑβο .
t 4 N4>έτ Νήφωνί
t 4 Αϋδβη Νοόφοτο .
t 4 Σφήιία Νικηφόρο .
t ό βαβωρίου Γρηγόριο .
t 4 Φιλαβιλφοία ΙωΑσαφ.
4 Αρχιμανδρίτη Νικηφόρο καί γραμματκό .
4 τοϋ παναγίου τΑφου σχίνοφϋλαξ Σοραφίρ,
ό βραγουμΑνο Άνθιμο .
4 Αρχιμανδρίτη Σωφρόνιο .
4 Αρχιμανδρίτη ^ιονύσιο .

Decretum sjnodale.

t Ο μέν ούρΑνιο τή ΑγΑπη καί τή μακαρία ιίρήνη πατήρ καί διδΑσχαλο 4 κύριο ήμών Ιησού Χριστό καί πρό τ-Ο σωτηρίου αύτοϋ πόθου διατιθέμινο πρό τού έαυτού μαθητέ ,ιίρήνην τήν έμήν, έλιγι, δίβωμι ύμίν* χαί ,έν τούτφ γνώσονται πΑντι , δτι έμοί μαόηταί έστι, έΑν ΑγΑπην Ιχητι έν Αλλήλοι;„ι* χαί μιτΑ τήν έχ νιχρών Ανάστασιν έπιφανιΐ έν μέσφ αύτών τήν Ομόνοιαν χαί ιίρήνην συνέστησνν αύτοί χαί έννττίλατο, „«ίρήνη ύμίν* προσφωνήσα πρό αύτοϋ , ένδχιχνύμινο ΐ·.ά τών βραχέων τούτων βημΑτων, βτι πόση μέν Αρ*τή πηγή καί βίζα χαί πρώτιστον όναρέστου καί Αληθώ χριστιανική πολιτιία γνώρισμΑ έστιν ή πρό τόν πλησίον Αγάπη χαί ή όμοφροσύνη χαί σύμπνοια τών πιστχυόντων ιί αύτόν, κακία βέ πόση καί κακοδαιμονία; γτνέτωρα' χαί Αλλοτρίωσι Από θ(θύ τοϋ ύψίστου άρηνΑρχου ύπόρχιι ή έρι χαί διχοστασία, τό μή τύ αύτό κατά θούν φρονκίν τ* καί φθέγγυαθαι· Αλλ' δ αιώνιο; τού Ανθρωπίνου γένου έχθρό χα! τή «ύαγγιλιχή; Αγάπη χαί όμονοία πολέμιο ούδιαλιίπ»: ζιζάνια έν σπαίρων χαί βιχονοιών παραρρίπτων Αφορμέ παν- c ταχοϋ μέν καί κάντοτκ, μάλιστα δέ καί μ<τΑ πλιίονο ζήλου έν μέσφ τών ίαρών κοινοτήτων, μιταξύ τών τού θυσιαστηρίου ύπηρατών καί λιιτουργών τού σιαγγιλίου, τών δφοιλόντων μή μόνον πρό; Αλλήλου τηραίν, Αλλά καί τού Αλλου διδάσκων λόγφ χα! παραδαίγματι τήν «ύαγγιλικήν όμόνοιαν χαί ΑγΑπην, φιλονωχών Αμα μέν τήν τούτων διαπρόξασθαι ψυχικήν Απώλιιαν, Αμα δέ χαί τού Αλλου πιστού τφ παραδοίγματι έχαίνων Αποπλανήσαι τή «ΰθαία όδού καί Αποστκρήσαι τή τκ έπιγιίου αύδαιμονία χαί τή ούρανίου μαχαριότητο .

Τοιαύτην τινέ έριν χαί διχοστασίαν έπέτυχ· κακή μοίρφ έμβαλτίν χαί έπ' έσχατων δ μισόχαλο τών ζιζανίων σποραΰ έν μέσφ τή i<ρέ τών Σιναϊτών Αδαλφότητο . χινήσα τόν τέω τήν ήγοομτνΐίαν τή (υαγού τού θιοραδίστου όρου Σινά μονή έμπαπιστυμένον Αρχιεπίσκοπον χϋρ Κύριλλον ιί πράξιι Αθτμίτου καί μυσαρό , αίτινε τοσούτον παραπίχραναν χαί βιηρέθισαν τήν τών πατέρων τοϋ ιιροΟ έχαίνου D σκηνώματο δλομέλειαν, δστ< έξαναστάντι χατέ τών παρανομιών τοϋ έαντών ήγουμένου, Αφ' ού μότην ματήλθον πάντα.τό δυνατέ μέσα πρό θ«ραπ*(αν τοϋ δσημέραι έπιταινομένου χαχού, ττλευτώντι Ιγνωσαν προσδραμ«ίν πρό τήν έχχλησίαν τών Ταροσολύμων, ή τφ χλίματι χανονιχώ >ύπόγ(ται ή έπισχοπή τού θαοβαβίστου όρου Σινί, χαί χαταγγείλανη πρό αυτήν ώ πρό; νόμιμον καί κανονικόν αύτών διχαστήν τέ Αθεμιτουργία τού έαυτών ήγουμένου, ζητήσαι Απαλλαγήν Από τή χαταπιεζούση αύτού άνυποί^του τυραννία , χαί έπανόρθωσιν τή έχρύθμου χαταστόσεω , fl* fl T«P«pA αύτών μονή περιέστηχεν έχ τή κακή τοϋ προεστώτο αύτή βιοιχήσαω ·

Τήν θλιβαρέν ταύτην έριν καί Αρξαμένην πρό ένύ χαί ήμίσιω έτου μετά λύπη Αχούσασα καί αύξανομένην έπειτα μετά καίρια; θλίψεω βλέπουσα ή έχχλησία τών 'Ιεροσολύμων χαί προαισθανομένη τά; λυπηρέ συνεχεία , ούχ ήμέλησε μετελθείν έν τή μη-

T·

jpcxf βὐτή; ®τορτή Ml ■·» tponfo ak|A μέαον txanolltpiavo* «ήν Imw Art xaart, oAχAm£, AλλA χολλΐκι έπισαίλMβ χρ* ≪ «ήν afrcrt toptτητβ «fo Αγιον ScvatoV' i* «ή paoAtuoApg Mappiβοντβ, art «ρA «rtf fo t| ιιρή «rt lioflattor» tfoac Zcv4 μονή tveoxoupfoouc Mνέρβ . OanXiMi βμ« iid «ίλου , tu &* tawootAv xai wfopaAav «ομNoμένβν xapatvtrtM Mt voutwrtv o68fo ήHMv^IρM μiΓβχβλέσβσAβι πχρ" iau«f 8tA rtiolir* έπαηολή «6ν «ο Αρχιιπίσχοπον Zrvai*> χδρ Κύριλλον μ I χληρβξουβίου Ανηχροσλχου τ* top* «Av XivârtAv *Krtiftn* σννΑξοβ fo' Ιλχΐδι, 8« oftwς ·6ροIfoirai μέσον διβλλβγή Ml Mtvovtm «tac 8ιβρ«ρΪμ*νο« Αλλήλοι χοιμήν ≪i χοιμβινόμτνοι, χpfo flifop pfo «Av «ιμβλρAv rtppapôvwv «rt χρ«σ^γ«νοO **·!**» toprt oxqvfourtorMl fottSx «rt Αρϊοββδξου χλή^ο, σχίνδβλον 88 φυχαβλβ.I* πβν«6 «rt χριστοήινύμου πληρAμβτο .

Ή μέν ούν topi «Av SifotrAv xa«tp«v σὐνβξι Αμβ λ<φοM> συνο&χήν τή; έχκλησίβ «Av Ίορoοολύμοιν xptS-ιχλησιν, έχλίξβσβ Αντιπροσώπου βὐτή xai έροδιΑσχσβ *M* «βχτιχόο πληρβξουσίοο «cl «Av Αλλβν Ανβγχβίνν *ίγγρΑφη,* oxoAoaoa trtototfov βὐτοὐ (I «ήν Αγίβν χὐλιν ὐ 84 Αρχιοκίοχοχο «6-«Av χὐρ Κὐριλλο , xai χορ χρooχΑηM «ρi Αλλο» «λλήλβ ΒιA «rt Mverwrtfcûu οὐὐνμονιχοβ Χ««ρι-«Ιρχσν, βi μ4ν 8ι' *χιο«ολή «ννοMχή , 4χ«ξ 84 8ιA «ηλογραρήμβ«ο , ofo μόνον οὐχ lomuoov, A Aperta, xotfofotv (γχ*(ρ«· «I Ίιροοέλυμ*, Αλλ' οA84 4χ«ν-«ήθM« γοΟν ήξ(«M*νMν«ὐ βὲο μηνAν «ήν wrttooMV aôrtv Sixxuapaxix AcupAv'trt 'lopMoXipu«txrtApfoou σὐνοδον.

Τήi Μντολή «Λνευ τβὼνην OMνχήν foXofoO0* *C «Ιχ6«, ή top! σὲνοδο χχ«·ρροvη«ιχήν «ή γονομίνη χρooχλήοον Αχόρριψιν χ«i μή Ανοχομΐνρ «ήν M χλλον xppAtaitv Τή Αξιοληγήτου χχτβατΐοMο Αν* «Αν γ«ρ^Αν «ή όρΑοβο^χ αχην«μΑτ<τν, οδ «ή «ὐσχχδιίχ xai «ή «δημορίο όροίλοι μητριχΑ χήβοσβχι ή έχχληοί· «Αν Ί«ροσολύμ»ν, βιχχιουμέννι 84 xai 6χ6 «rt ' o8' Ακοστολιχο0 χβνόνο 8<κ4ζ«.ν xai Αχοραίνοσλνκ «Α Soxrtvta xart Ιχισχδκου χα«ρr«pp-Ηντο xai χροσχληΑ4ν«ο μέν «ρi , ΑλλΑ μή 6«βχοὐ-αχντο , ένχρμίνη 84 tv foipfopp xai 6χ6 «ή Αβολρική Αξΐλοηο «rt xavayûô«d«ον οΐχουμονιχοβ κοτριΑρχου, βοή βι* ίχιὐταλή χρονο^ορυμΑν* Αχό ι«' Απριλίου <ν«ο«Α«ο έτου Agiot/AIβλριχΑ «ήν «Ὺtoo foiotfoijv μβχβριδτητχ τδνMnrtplΑρχήν «Αν Ί«ρooλδμ«ν, !ν· ,«$ διχβιΑμόϊι, 6χ«ρ xfo«ptai txl «Αν 8i>f(po|rtv««ν μ«ρΑν, δάση πόρο «i «ήν λυχηρΑν xai Ιχφλβφιστλτην «βὐνην ΒιβρορΑν;*

Aifo«rt«e χὐντβ fove μή Ανοφὐλλβν «6ν xaipfo, ΑλλΑ >^Μχδν«ο «rt Αρχαπισχὐχου Σινβίου, χροβή «i >«ήν ΰMixaofev «ή μ««βξi> atert «ai «ή to;* & Σινβι«Αν Α8<λρό«ητο Βιβνδζββρ. Κβi 8ή ουν-U»oÔwi~«t μ ' «rt pUÂvroς μην* fo «ή μ«τΑλή «Αν χβ«ριβρχχ'·ν «rt Ί«ροσολυμι«ιχοΟ Αρδνου βiΑοὐβρ, ιφοχβΑήμένου «rt μβχ^ΑαΙΐου ΧβτριΑρχ,ου «Αν Ί«ροσολδμΜν χυρίου κυρίου Κυρίλλου, ΑxamipAAp μέν ‹ χρΑτον Αχχξ xai 81 διπρΑξβσΑβι, it δννβΐϊν, συμβφβσμόν «iva «Αν 8:apepO|dva»ν, ΑλλΑ «Αν χληροξου-

(Ιφβομοϋ·χροοβοχώνχνν, χροίβη rtxo-οΐ t(i««otv «rt χα«ηγορη«ηρίου ΑγγροΗρο»*, βχορ οi «ίρημίνο» βληροξοὐ-αιο xaptonjoxv, χχριέχον «Α μ «Α «rt Ηγουμένου χ«I Αρχιοκοχίχον «ὐ«Αν «^ΧiΛοοι διηρηρ4ν« οΐ «Α

έξή «έοοχρά χορχλκΑβοι χοπηρρiβ '

■'«. Χροχχρ αμοI *<tΧχρηστχοί «ή μονβοτηρκ--χή κοριουοίχμ

Διιίχηαι «Ιαχρλ «I| μονή ., .
r'or. ΑMττ/τ χχντὐ χίηΑνο , νὐμον xai προνομίου, χχi χοχοχΑχηοι χοοΑν «Αν IoIοιοΑν 6κ* οΑοοO 6χοαχὐM«ον *fyfpiftt»* rt xai χροροριχΑν.

Γ·». Kaaoupj^iM «rt Mrtt^toc Mlaaiforva

οδχΐ pfoov «fo ήγοομΜιχή «fort tfoaoiaç. ΑλλΑ, «8 •ή «ipMT·*, «* 8px"r«“fo «fort K!* ■**

Af «fo foprufav ·δφι 4c ttasvat, 4μ<

BenmoM·* It tpoftc Ms foM* «Αν attufaoM «rt t·το{»«μ M⊔ακ Mc w Mc «χταχοὐ Amatotartc m! «Morte aavtvac «rt «Α m «Α Βιβρέριυ foox*t trtoHvta χβχριβρχιπΑ «γiλλιχ fotuxi u Ml fo χβιρογρΑρρ «rtfK ««0 Ίμροβολεμιταοο Αρδνου 4μρ«έμ«ν», «ήν Αοίχηχν «ή «M ItojrtlaMu «ρου Χτvl μονή ΑρορΑντχ, Ht M Mi «οδ par·?· «rt Apxumnfoou Σινβίου xai «ή loplC «·* ΧwAfoAv ouvifoac αυνομολοπ8έν«« *9°“« xai ουμρΜΑ , ή topi σὐνοδο fo οιΑβιαΑήοκ «ή Αρμοδιότητα , ήν foalqotMtnf tixartpan χέχτητβι «rt Απορβίνπσλβι tp<ô«taAς fo «ή μρτMi^ένφ ·0P>* στΑοκ, Am AAc xrt Αμορολήκτ»; xai fo pôfo» νM A8exdo«fo.apnrt χρίνβββ, Απιρήνβτο Α έζή ·

'Κχ«8ή à «hoc ΑρχιοκίθM«ο Ml ήγοὐμονM Χ<-vctov *jp Κὐριλλο ρυγοΑ.χΑν άμολογοι οιν^λΑ «ήν ὐνοχήν «Λ«σΟ *Λβΐ rt *νβ«ολδτη«ον «i «Α χ«rt' rttrt JfopofoS «ΙπΑαοι «* top* «Αν SivMXAv οννΑξηο -

Έχηβή «Α «i irtv προσ«κτὐμ»ν« **1 1«ιαήμ«· μχρτυροὐμονΑ «fo κὸχη ρὐαι«;. *Am* 6χ6 «ο «Αν ΑχχληοκΟκχΑν χι M*' οή έχi χέΑνβ χνβ^νΑτβι ή «rt 8co^s8(otou ὸρου Sivi topA μονή, Ttpaprtvrat Αβυανχήτοκ 8t' ΑχκτΑηχο Α*8 «rt «ή ήγουμονοίβ χ*l έχιαχοχή Agdpatoc. οi μέν σρ««χρ<·ψο! «ή μον«τπ)ρι«χή χoptovoiac ὐχὐ «Αν Αχοστολιχλν χβνόνβν λη' xad μβ' «Αν άριζόνΤΑν, ,μή 4ξ(!ν«ι «φ έχισχόκφ ή βὐ«ή oprMpXooAai ή αυγγονύσι χβριζ«ο8«ι «Α έχχλ.ησιβσ«ι-χΑ κρΑγμβτβ,* art «οθ φ' τή Ζ" οίχουμονιχή ^συν-68ου «rt βιχχολιέοντο - RK «ι «ὐρ«Α«ίτ, fo-jT^ypo-«ριζόμονο ή Αλλοι χ«ριζόμ«νο «4 Ιχχλτ,σιχοαχΑ χρΑγρβιβ, d μέν «ξη έπίβχοπο;, Ηχτβτο γ»<έο>* «Μ έχισχοχ«ίο·3, «i 84 ήγούμ«νο , έχδι«χ>*ή«Μ «rt μονβο-ηρίου. 4κ 8ιβρρΑζον«* χβσιΑ Α οὐ σvνi,γβγον■' ff) βi 84 ^ιβιοηρβγίβι xai χχχάαιι χβi βὐ·βιρ«αίβι 6χ6 «ο «rt χζ" Αχοστολιχο0 χβνόνο «ο» προστΑοοον-«ο , κχβ>βιρ«<σ»«i «Αν iirfaxsutov «6ν πιστοὐ ή Απίστου «forovra xai BfA χδν «οιοὐ««»ν pototv HAlovra,** foi 84 xai 6χ6 *vtvv «Αν xa«Α χορoὐ xapi διοιχήαην «ή top* «rt XtvA μονή foBrtivwv χβτρ'.ρρχιχΑν σιγιλλίονν- γ') ai 84 Ιβροσυλίβι 6χ6 «* «rt Of xai oγ' Αχοατολιχάν χανôνav χβi τοO Γ τή AB' ojv68ou «rt δρίζαντο , ,«οὐ; μέν fo «ι «Αν έν «φ Αυσιβονηρlρ topAV xai Αγίνvν oxiuAv ή Αμριοομπον .de 18ιον κέρδο ὐρχρπ^οντβ κβν«ιλ«Τ xaloipfoti ΑχοβΑλλοΜβΙ, «rt; 84 «4 4ξ«<Ην «rt 8υαιβστηρίου Αμφιστομίτβ σχβύη ή Αμριβ έβντοι ή4τέρρ πβρέχον-«β Αρορiζ«σ»βι"· 83 ai δέ AiHτήβΐΐ ὑποσχίβΜν-μ»»' ήμίου έπι «rt toprt 6χ6 «« «rt χ*' Αποσϊολιχο0 χβνύνο τοO ὸρίζοντο , ,xafo βφ<σ»β« «Αν έχιορχίρ Αλόν«β έπίσχοβον-, foi δέ χβi Αχέ «Αν ApAptw 8, 8, 19, 1&, SI, 3·, 97, 98 xai 99 «rt μοτΑξὐ «M Αρ^t«Kiexóxou χ«ί «ή lopA —ονυδξ«« γονομίνου αυμφβνηπχρύ, A foxxla» νονύμιοτβι γίνο-οH> χβχΑ χΛ»«ν Α«οητ«ρον*ν rtou Αρχκικαχὐχου τή «rt βρου £tvA pe**'

'Em M) «oirtxai A»«μι«ουργί*ι tppeiwxn προ-alpomv pton 8i>rrp«ppfofr> xrt 48 6ρH»τον xai ή prrt «otoAtov aoipfooc «Ιρηνιχή βυμβίωβι; «£ «6 iξή «ή IopA ΧινχΓπκή Μολρὐτηχο; ὐκ«ίρχ« χροΐηλ« Α86νβ«ο ·

ΈιαιM| <βρA Mtoav foXÀçcrixv «rt Χρ«ιτοθ ή «Αν 'topoooXὺρâν ὀφοίλχι μορ<μν*ν χχΐ *ή8οο*κ μηχρι-«Α «ο?1 «ή οὐotaArtac χ«ί οὐχλιiA «* χροο^γο-νοO xai πίση «ή tpAotoftp αοββα:* «rt Pooβχβίοτου 8ρου μονή xai «ή fo «<ρ4«ν *al fofoxt 8 Φ Αι>ο· «Αν fo χὐ«ή foixnioupfowv xaripttv, AvaplXXouoa 84

t 4 0*9«; MâhK
t 4 Γ<η Πρ·έφM»

t *Ap^uataweav XtvB* χόρ Κέριλλαν wet Uaumv τή

t » ΒηΒλαέμ ΑγΑβιβ;.
t 4 Μαζαρέτ Νήτ-».
f 4 ΛύΜη Νοέφφτο .
t 4 *It^eürtle;* Μιχηφέρι
t 4 «HW'·» Fnr^K

χαφΑλου ΑρΒοΒόήου Τ00 XpwwB έχχληοίακ aai ηρ4 βύτόν τόν χαταχριΒέντα.

4 Αρχ-μβνδρίτη Μιχηρέρα aai γραρματαύ.

'Εν τή Αγίφ «όλοι Ίιρουοβλήμ, Αβ^Γ βύγοϋ-orou at*.

4 ΒραΗ^υμΑνο ΑνΙΗμο .
4 Αρχιμανδρίτη Σβφρόνιο .
4 Αρχιμανδρίτη λιονύοιο;.

f Κύριλλο *iXitf* ΒοοΟ αβφΑρχη τή Αγία

»«·

LITTERAE ENCYCLICKE A 8YNODO AD 8IM0ULAB ΛΙΤΟΚΕΦΑΛΟΓΣ CCCLE81A8 DATAB 18β7 aagaoti 04.

(Pett οοβΜΜέαο BMwapaMii /ornate*^

Kai τηΟτο Αρα τή έαιζΑου xai AtnAou «Ο «παγίου xai ταλαταρχιχοΟ χναόματο χ4ρ<το τή Αηνο* χ* έν τοί ΑχρΑντοι xai έχηρέτοι τή; έχχληαία τηρψόλοι ένοιχοϋση - ίβοΰ γέρ 4κ4 Τ00 Μιν τή «Μοχίφ xai τή Τ00 Αληδινο Ο ΒοοΟ xai *α·»-τήρο ήμβν ΊηοοΟ XpunoO, Τ00 μέχρι συντ«λ«ία ai»ν«ν μηΑ τή Αγία αύτοΟ έχχλησίβ laaoBot έχαγγαιλαμένου, αίρέΜι έχ τοΟ μίοου xai έχχοόβν. γίνατβι μέγβ σχίνίαλον, γέννημα «Αντβ xai μηχΑνημα Τ00 4χ· Αρχή τό ένΒρώχινον γένο φόονήοχντο χαί Βιηνηβ- «Λτό (Ι χαρανόμου χρΑΟΓ Αχο^χολοΟν^ διαβόλου, 5χ»ρ έχί'δύο'ήίη xipdroδ έτη ήχίΒτι, Ίνα οϋ μόνον έν τβν ίφβτόρβν aai γδ ραρβτέρβν τή Μ«, ήμβν «ρηονχίβ βχηνβμέτβν Αρβην χβΜοτρέψη χαί έξχφανίση. άλλέ χαί αύτήν τήν Ρ«(αν χαί συμπ«ηρή τή έχχληαβ; ένότηΜ ύβοχρλέση χαί 8ιβΜρ4ξη.

Γνβχττή χέντιο τνγχένοι τή όμ .... ή έχό τινο; έν τφ Ι«ρφ σχηνώματι Τ00 έγίου χαί όαοϊββίστου όρου Σιν< μετάξϊ) τή; τβν χατέρβν ουνέξιβ aai τοΟ τβύτη τέβ ήγουμένου τχ χαί έρχκχισχόίτου χύρ Κυρίλλου τοο Βυζαντίου ένβφυ*ίσα ιιέναξι χαί διαφορέ, ήτι έχ' Αρχή χυρίβ τή «ί Ην έρχιιχιοχο-■ *KVfh'i* Τ00 Σιν< ιήρόνον iba^OMK αήτοΟ έρξαμένη «ί τοιοΟτον βα*μέν έν βιαστήματι έξ έτβν έφίχιτο χαί τοοοΟτον έχορυφββτ,, βατ» ή γορορέ soi οιββομίβ έχ«ίνη «Ο Αγίου χαί ΙΗοβαόίατου όρου Σιν< μονή χατέοτη, β; μή βφέιλέν, έληινόν Μαμα χαί Ηβτρον

ΤαΟτα 4ρβντ< ήμ^ οί h τοέ χ«ρί τή Τ«W*i JjuU βββιλιχή Μύτη μονή τέ μΑλιΟΜ ένΑβφέραοΒαι Βιχαιούμ*νοι aai νΟν μέν ταραχέ χκ διαχληχτιφ·μού soi βιαιοπραγία , νΟν δέ 8»σμ4 sal έξορέα χατίρβν JbroϋονΜ;,' ήλγοΟμχν έλη*β τήν χαρόίχν ® xai έτηχόμοβα ,τέ σχλΑγχνα έχί τοι«ώται οϋ μόνον Ανπχβνονιχαί , άλλέ xai έντιχροτιανιχαί; χρέξοσιν έζητήοαμιν βίΗν μέοον χατέλληλον χρό 9νμ||ψβαμ4ν τβν δύο δκμαχομέναν μχρβν" έλλέ Βυντυχβ οδτ» χαραινέοαι οδτ» νουΦασίβι «βτχ ουμβουλβ! έξίσχυοαν, Ίνα χαταυνΑοβοι τόν φοβαρόν χαί όλόχληρον τήν αόαγή χαί βαιιλιχήν μονήν τοΟ Αγίου xai •χοβαδίστου όρου Σινδ χβΜχλΟοβι Ίχαχηλα0ΟνΜ οέλον· τοώναντίον μΑλιΟΜ τό χαχδν χροΑpauvcv έχί τό χοίρον xai Αμ-ροραί έχί Αναρορβν φριχτέ χαί μυσαρέ αριέχον·σαι^χατηγοριβ χατέ τοΟ τέβ έρχιοχιΟΜόχου χύρ Κυρίλλου a«d Χρό 8:όρό«οιν τοΟ χαχοΟ χαραχαλοΟοαι έκαοτέλλοντο τφ έχοαττλιχφ χαί κατριαργιχφ ήμβν 4ρόνφ χορέ τβν πατέραν τή Τ00 ΙχροΟ χαί Ηαββόίοτου φόρου Σινβ συν«ίξ«»· . Ημ«ί; μέν τοι χαλάν έχρίνιηχν, tva xai xA.lv έχοΜίραόβμαν ουν-Η δυνατόν, Α4 τή έγέχη aai όμονοία τέ ■ όιβρορόμχνβ μέρη· όλλ' βτχ τέλο «!8ομ«ν, Οτι «όνβτον αυμβιβάοβι τέ όουμ^φββΜ, τότ» αυνο&κή έχο-'

τόν τέβ έρχβχίαχοχον Σινέ xtip Κύριλλον

νοΝΑν ουνΑξοα , Β*««ρήο·ιμ«ν ουνοβιχβ τήν μέτβήό Μύτη χ«ϋ τη atacO ίαρότητο έννα Αρχουοβν Κυh

κροσχλήοα οχοϋοανταζ έχέστιλβν χληροξαχΧοο έντιχροοβχου διέ γραμμΑααν αύτού ΑφοΒιΑοαντα · έλλ' ή αότοΟ ίφέτη οϋ p4vw ούχ όχήχοίαχν αί τήν τριγνομένην αΰτφ συνο&χήν ήμβν χρόαχληοιν, έλλ οϋβέ^Αχβντήο» ήξί-Μν ήμβ .

ΤοΘτο Α: Μΐάβανατον ττχμήριον ένοχή »««ρήοαντο aai έχί τοΟ of βανόνο τβν έγίβν έχοστόλβν τοο όρ^οντο , τήν σύνοβον έχοφβίνβτΙΜι τέ 8οχο0νm xarâ Ixiaxöitou έχί nvt χβτηγορη^Μντο xai χροσχληΗντο μέν τρι . 4λλέ χχτβρρσνήστντο aai μή ύχχχούοβντο , έχιροτιόμινοι, έχιφβοίοχμτν 0W-οδ χβ , ένα χρο^βμχν έχί τήν βιαΒιχαοΙβν. Kai *ή τού χληρχξουοίου ένιιχροοάχοο τή Ιορβ τβν ΣιναΓτβν οννέξοβ έχί ουνόόοο χροοχαλιοέμχνοι a^ έν φόΘν 4*οΟ aai aa*opf ουντώότι, έΐΜ** Τ* έή»< χαί Αμοροληχτβ τά χβτ' βέτοο τχτραχλβ ββτη> γορία: έξιτέιβντι , aai χβρββέΚην βύτίν οϋ μ4νον τβν έρχαίβν 'χαΐ έχαρβγρ«(ΐΓΜν δρβν τχ aai 4οσμέέν τή μονή Τ00 ιιροΟ aai Βτα^ββίοτοο όρου ΣινΟ, έίλλέ xai χύτβν τβν "ιχρβν τή: έχχληαέα χάνένβν «ψρόνο , 4πχφην4;<<*α όμοφάντο ττ καί όμοψύχβ έχάτβτον (Ινατ αϋrtv Τ00 λοιΧοΟ τή; «Ιρημόνη ήγουμονοία Μ χαί έρχιοκιοχοχή , aai μή χαλοέβίΜι «ί τό 4{ή ήγούμινον soi âpxtrtioaoaov ΣινΟ, 4>λέ χρβην ήτ0^·μχνον aai 4ρχκκίαβο«ον ΐιν<. Μ·τ4 iέ τοΟτο χροοαίναμχν τοέ ΣιναέΜί «ληροξουαίοι , Γνβ ότι Wτχιοτα 4χ«λ»4ντ» ·< τήν Ι«ρέν αύτβν μονήν έχλόήνκτιν ένυχορΜτβ έχ τή 4λβμ(λ*.'· τή Σιν«έηαή έ^ολρΟτητο >ν δμορβν«^ χρίνουοιν έίξιον χαταοτήναι ήγούμχνον «ότβν aai 4ρχι«χίοχοχον, aai ονναμολ·-'γήοβνκ ββτέ τέ «ί*ιαμένα τέ; χρέ; έλλήλου σ·4»· φβνίβ;, οχχόοβνπ βαρ«ητήο«>οιν βύΛν ένβχιον ήμβν, tva λ«ψ τήν χανονιχήν χ«ipCTOV<«V.

Tfrt» oi χληροξούσιοι έχι&ίντβ ήμέν έχίοημον τή ουνίΐξοχι τρόμμα, μαρέατηοβν τόν έοβίτΜτον χύρ Κυρίλλον, μηονοματ·ηαόμ«νον Καλλίστρβττν 'Ροχιόήν, χαμφηφοΙ έχλ*λ*γμέναν βαοφήφιον! ήμ«1 Βέ 4χο4«ξέμινοι χβί έχι8οχιμέα«ντ» β λίαν έήτυχή τήν γοντμένην έχλογήν χρο^ηοόμοβα χβτ' βότέ^ Α τήν χ«ιροτονίαν.

ΤαΟτα χοινοχοιοΟντχ χβτέ χρέο τή όμ.... xai τή χ»ρί βότήν έγίρ aai Ιρρφ ονν-.δρ, ορό ήν έχονέμομαν Ην έν έγίμ κνούμβΜ έγχόρδιον όβέλριαόν ήμβν έοχααμόν, έοΐαχλαίομβν χαί Αντίγραφα τή τα

γοναμίνη AatpAwg «βί τΑν Αλλ·* t* MρA ήμΑν Α συνόδου χρχκτηιΑν, aai iξαχταάμχΑα 4ai8ον τΑ Μν-Αγια *αύτή h>| fa* «tatra, ύγικνΑ Mi wc *m» Manne.

'Βν Τιρουσαλήμ, 1887 αύγούβνου 94.

t *ἔ* πατριΑρχη Τιροαολύρβν Κίριλλα .
t 4 Πίτρβ Matauc.
t *ί* Γ<η Προκόπιο .
t 6 Πτολχμαβο 'Ιαύαπρ
t *ό* Βηύλχίίμ *ΑγίκΜί.*

t 4 NofepH Νήμ·ν.
t 6 MW^| AA*——
t 4 Σφαπηία Ναημίρα .
f 4 e^fov IfertMC-
4 *Ιμ 4μ φ*

4 Mwwp4JLe{
4 IρπρίΜμΑνι Άνβτμο .
* ^WPF**MRî N*spp4vioç.
4 Αρχιμανδρίτη Αιονύαιο .

»7.

CYHLLU8 HIBBOSOLYMITANUS CYRILLO QUONDAM ARCH1RPI3COPO MONTIS SINAI

Ιιρώτκκ πρΑην Αρχιοπίοχοπ· ZινΟου χύρ K4-ptXU, *i** Χριστή νή ** ♦ Αγβχητί Αδχλρί xal συλλατουργί τή ήμΑν μοηριότητο , τήν Αγαπητήν ήμίν αύτή Ιιρότητα Αβολφιχλ ίν Β χνρίφ κβρικτυσσόμινοι χατΜοαζόμα·*

Συνικχίρ τή μή ίχχ^ήαΜ^ αύτή πρδ τΑ τροί παρ' ήμΑν γχνομίνα πρυσχλήοιι τΑ βιΑ-μψασβχσα αύτή διΑ τή αύτοΟ παναγιότι,το τοΟ οΙχουμχνιχοΟ πατριΑρχου χορίου xupiou Γρηγορίον, χροίβημον πανον.χή διχαιΑματι μχτὺ τή πχρ< ήμΑ Αγία χαί ΙχρΑ συνόδου τοβ Ακοστολιχο xal κχτρι-ΑρχιχοΟ βρόνου τάν Ίχροσολύμ·* Μ βιοΑχασίαν τή μπαξὺ αύτή χΑ τή Σιναίτική Αδολφότητο ίπί τοσοΟτον ήβη χρόνον όφισταμίνη; σχανβαλχχβοστΑτη διάφορο . ΜιτΑ 84 Αριμον xal Αχα»ή συζήτησιν ίξχδόύη συνοδική χατί Τ00 κατηγορουμένου Αχόφαβι , ήν prck τΑν σχχπχΑν αύτζ συνοδιχΑν κρβχτιχΑν Αχοστέλλοντο ίν τή παρόντι. ΧΜνοπΜΟΟμχν αύτή ' "'τήν *τἐς* Αρχ-χπίοχοπον-Σωσίοχ-ύπδ-τή ΙορΑ Mh ΣιναΤτΑν συνάξοχχ ίχλογήν τού κανοσι·-τύτου Αρχιμανδρίτου χύρ Κυρίλλου 'Ροχίβου, βστι μχτονομασύοι ΚαλλΙστραίο,· 'ΡοχΙβη; χχιροτονηόή-σχτ® παρ' ήμΑν τήν ίπομίνην χυριαχήν. ΤΑ Μ fa) τή ίορότητό τη <ί«ν παρ' ύψίστου κλοίστα xai κατ'

Έν γή .Αγίμ χόλοι Ίιρουβαλήμ, ,Μξζ* αύγούστου ·8*.

f 4 Ίχροσολύμνν Κύριλλο ίν Χριστή Αβχλφό;.

08.

SYNODUS HIEROSOLYMITANA AD MONACHOS 8INAΓΓΑ8
1847 M(Mii 94.

'Οσιώτατοι χβτίρχ , χαί τΑ λοι«Α.

Μrtà 84 τήν Iptuvav τβν (Αχτβί·* ήμίν aM«rv τή «I<Μή ύμΑν ΑγΑκή σχχλ4ομ*ν 8ιβ>ι>Ατβι κρβ c ΰμΑ τΑ «ύβγγίλκ, βτι τή 0οή4«ΐρ τοΟ ύψίστομ Uafk κέρ·; Bixaiov ιφοχΗ τή 94 τοΟ λήγοντο μηνά •ἐγούοχου ή Αχβ χολλοΟ ήβη χρόν-.υ, Α; μή Α?»(-λ*ν, όφχοτβοβ λνχφΑ xai Αξιοθρήνητο Sta^orA μ«-τ«Ρ» τή ΙφΑ ύμ·ν βννΑξτ·; χ«ί τοΟ χρΑην Αρχτ-(«ινχβχου xal ήγουμίνοο ύμΑν χύρ KupíÛou, xaM xai ο(ύμίτιροι ivxaOtar χληρ<ξούσιο< <ύηττ<λΙβ«ντο ύμίν <ύ»ήμ«ρβν U» ήμίτιρβν έχκβγήν, Αχοβτ*!-λχντχ συχχρ4ν· τή &μΑν 4οι4τητι xai τήν ίχ! τή 4«οΜο<· τούτη 4χ8ο8Μι·* ΑβΑφβυιν τή 1<ρΑ ήμβν ουνββον. Μcrà χόαη (βήνβΐχί·; «ροοηνίχ· »ημτν ίχ· Αρχή ίμ! Αντχχιμβνον τοοοΟτον αχ«ν-ββλΑβον xal βυσχιροΟ , *»ά ptapfeXStv i ΑτΑζνν Μφβίβ xal ν«φρού . Ἀφ'. ή Α)«τήρί· . Αν*ρύη ή άΐζιφΑ ίχτίνη (ρι , xtpl άύβ«Α Αλλου ίοχ«χτὸμ«4β ή μβνον xtpl Τ00 χΑ 8υνή84μ«»« συνίιβλλΑξβι xal *dί* ίν Αγβγ«ν τΑ 8ιβφ«ρδμ«νχ μίρη, συ Αψ® τχ βύτΑ «ΜΗ τη> ουνβίομ^ τή χαχὰ Χριστήν ΑγΑχη xai D ἀμοφροσύνη - Αλλ' ίν τοώτοι μ«τΑ 0β«(1β ·ΑΙφ(· ίβλίχομχν χΑντοὺ μβΤΒίουμίνβ τΑ Ινζήλου ήμβν χροσχβΗΙβ . Ὸ Αν4ρ·χο. ύτο οὐχ ήβουλήφη ουνϋνοι, xal faupAÇu τι ΑληΜ τήν βιχβιοούνην τοΟ *αν·γ4»ου »«Α, διότι ίν «l οδχ 4f#X* τβ-«χίννκχ , Αxranv ή χιίρι τοΟ χβνβγίου πνούμχτο . Ἡ «ύτοΟ («ρότη οὐχΐ μόνον ήβίχΜ τήν UpAν ΑμΑν Α8(λφότητΑ, ΑλλΑ xai τΑ χρβ τήν νόμιμον Αχχληαιβστιχήν (ύτοΟ Αρχήν χβΐιήχο'τβ ή*4τηο(xal ίχ-epa^aliuotv Αρβ 8ιΑ τοο 8«υτ4ρου τούτου χβρβχτΛμβτο xal βλο τά Αλλβ ivβ Ατόκου βοΗντο , μυρίβ Αλλβ ixexoÀoutat. 'Otav iιχχίκ xal χχνονιχΑ ouwx-taOoa ή πχρι ήιΑ Αγίχ χβΐ ΙιρΑ σὺν^βο xal τΑ •xarà τή αύτοΟ Ιιρότητο βαρίία βιτιΑοβ Α«β>Λ Αμα χαί ΑχριβΑ ίξιτΑσαοα xai ÿaoavfoaM·, Νροίβη aie τήν Αχό τι τή Αρχιαχισχοχή xal τή ήτ®Μ"· ν<ία Τ00 8χο0а8torou δρου λινά Αχοχήρυξιν τή αδ> τοΟ Ιχρότητο . Μ<τΑ δί ταΟτα λα^όντα δα' βψιν συν-οδικΑ xal τὸ Αχό 91ν< μίν Ιανουαρίου ίχ τή ίν τή βοοβοΒίατφ δρ« Ορό συνΑξιβ , Αχό 99« 84 τοΟ αύτοΟ μηνά τοΟ 1847 έτου ίχ τή ίν Τζουβανίμ ΙορΑ «ννΑξακ ἐγγραφον, βι' ού γτνορίνη αύτ64τ ίχλογή , ίντχρίβη Μμψηφ<1 νομίμ· τι χαί χάνονιχΑ Α Αρχκιαοχοκο xal ήγούμινο τή (ύαγοΟ ^αοιλιχή ύμΑν μονή ὸ xaΐ Α Αντιαρὸο·«ο ίχ μίμου τή i«ρ4 ύμβν Αδιλ ότητο ιί τΑ ΑνταΟβα Αχισταλμίνο Αρχιμανδρίτη χύρ Κυριλλο 'Ροχίδη koi Ιχιδοχιμλοαντα Α ίχιτυχή τήν Αχλογήν τούτην, aponMpitai Ινα χροοιχΑ αροβΑμαν χαί οί» τήν χτιροτονίΧν τή αύτοΟ χανοαιότητο , μιτονομασόησομίνου Καλλιοτράτου 'Ροχίδου- Αλλ' ία ιδή χατά τού ίχχαλαι βαθμού χαί αιβαστί βιατίξιι τή αύτοχρατορική ύμΑν μονή ὸ ίχλ(χ8ηοόμ«νο διΑ τήν Αρχαιηοχοιτήν Αμα xai ήγουμινιίαν Αδιλφδ Οχοβιλλιται, χρίν ή χκροτονηρή, ιΐ συμφ·νί» γραπτό , Λατινβ βι' ίγγρόφου όχογιγραμμίνου ύχ' αύτοΟ τοΟ ίβίου ὐχόαχχται τηρΜν Αχαραααλιύτου χαί Αμχτατρίπτου , 8ιΑ τοΟτο τή χροτόοχι τ&ν ίνταΟβα τή ΙχρΑ ύμβν συνόξχβ πληρχξουοίνν ίξήχδη ίχ τοΟ χΑβιχο τοὺ ήμχτίρου πατριαρχιχοΟ -θρόνου Αντ(-γ αφον μιΑ τοιαύτη ανμφννία , τή χαί ίπί τή ὐκοψηριότητο Τ00 Αοιδίμου Σιναίου Κ·νοταντ{ου τοΟ χάτΑ τδ 1747 οχχτήριον ίτο ' ίχλιγίντο συναφ-βχίοη , ήν δφχίλχι ὐχιγρόψ® χαί ή πανοοιότη του δ όποψήριο χύρ ΚαλλΙστρατο 'Ροχίδη πρδ τή χκροτονία. αύτοΟ xal et ύμίτιροι ίντοΟβα χληραξούοίου Τόσον 84 ή συμρβνία αύτη, βοον χαί τδ τή ίχλογή αύτοΟ ίγγραφσν χ*«χ·ρήδήσσνται ίν τή αχιρΑ βύτΑν ίν τή Αν· βηΗντι πατριαρχιχή ήμΑν χΑδηχι χρδ διηνχχή μνόΐαν· χαί ίν τή ίχιοτροφή ιί τΑ αύτόΑι τή τι αύτοΟ Ιχρότητο χαί τβν ίντχύδα ύμρίρκν χληριξουαίον σταλήσιται τή ύμΑν δαιότητι αιγΟ.λιον πατριαρχικόν xai συνοδικόν ίμπχρ.ίχον ού μόνον τΑ πχρί 4ν δ λόγο ὐκοσχι-

* Οχμ КοΜμ CtoMom= oaao 170» АχM- Mm aUi rxAraat

Τήρπτρ

T«8w *A*» Αναγγόλλονβ ***tifiiff*** pnfc t* «H ήμ* W* - =*= - «t «·»*· *r«*w*l t*» *·*■ τητι AairrfHnpii αύτή **hfaJoiow** ata «· μρ—τιπύ

M t|t taaHaMf αΑτή γτνομίν·» Αλληταλλή-*ha*» tavvolpiAaMOv τή Ιρώ ή·*» witaAou* M·β M 4 (**ipvtont** **k *If*'''**·** «* Xeon* **pmtb** ta·* τήν «ιρήνήν a·l Ifta**·* ·* *ή» "Ht

χριστών 4γ4θη» ata ΑΪ^MI ιχαοδώ* ta ααώμ **ttaa** ήρύ (ύστώδοαν ata αύημαρίκν tta Upta ta·* aoivoptov ata δόξαν tac Upît Xi»atux|c **Mtafī tant' Ttan·!** H 44 ata παναγίου ata Qm Mjw tapau χόρι «·* *δ Αχαρο» tatv* Οκά ata *Ç αύτοΟ τριημόρα όζαναστώΛο ta* τή **ta«tpa** χατρήρ **taxf** ata ιύλσγίρ ta») 4iA «αντύ μι>' ta** Αχόντοον.

14 «tatanns TapataU|Mta Kipαλκ
t 4 ütta* NbUmî
f 4 ΓΑζή Dpatataec.
4 DttfafMtBtc *1μ 4*·φ·
t 4 Bptaata Ai*»*·
t 4 Χαζαρύτ W*-
t 4 Λύδήή; Ntayva·;.
t 4 ZafwMtat-Ntaqtiptc.
f 4 «tatai·* ΓΗτ4«<·
t 4 *ιλαΐολή«1α *htaaa*.
* taw«*Mtac JS“wrta>··
4 **sewytou** **4MβυοφλλβζΧβ^βφβiîî.**
4 4ραρουμ4»ι ΧνΟτμο .
4 ὁήρχήΜνήρίτη Χαρρόνιο .
« Αρχιμανδρίτη Αιονύοιο .

4β.

CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS ORKOORIO <X)N8TANTINQPOLITANO

1867 Mgstai SL

Πανχγιώτατ» xta στβασμιώτατττ οίχουμχνιχ* χα- ■ Ανβομύχ-i Ιδύντχ τή» μίν ὑματίραν^ χκναγιότητα τριίρχα ΚκνστΑνπνουχόλιιο , ἰν Χριστή τή prtA ta< ''H·‘ ·ὐτήν i«p®t συνόδου 4ν(χαμίνην ta •τή λίαν Αγαπητέ xta πτρισπούδαστ 44<λρέ προσποιαίσΦαι μή **ftÿip**) γν·«ν ta* tt ικκλησιαστι-

xta συλλατουργέ τή ήμών μηριότητο χύρκ a·» φασμών ata ta* ικχλη<χαστιχ®ν τοΟ καριλΦόντο χύρκ Γρηγόρι». τήν λίαν χαρισχοέβαστον ήμΓν γιγονόταν. ta* M apta|* 4ρχι<«ίβκο«ον Χτvtaav atp κβαομιντΑτην αύτή χαναγιβτητα Αδαλριχώ Κύρ»λλον Αν«φ«ινόμόνσν ,«ώ·τ · **plfata**** *■*·■ ἰν χυρίφ πτριπτνσσόμτνοι χατασχαζόμοΡχ ata χ·4*ιον ta* 4ppον<«n(ta* 4γί·ν τοΟ 4«οθ Αμχλή*·* ὐχιρήδιστα προσαγορτύτμιν. Ιι^μήξ* **iaamüMv.** Kta το< U prtA τή* ««««* τήν π«ρ·λ4οθο«ν φβορΑδα 8»μι·μ«τι aavevota ta* **goHtoav** ata πρδ χ4ο· τά βώτοχοφΑλοο Αρ*ο4ό£«ν

χαρΑλου; ὁρήοβόξου έχχΐησία τήν χατΑ τήν ΟΚρ»λ* Αχ»λτρ>ί« 4aaapta«t«*ν ουνοδιχήν τοΟ ήμπέρου Ααὼσαν ***ifitefMa*** ίχδοΜσαν συνοδικήν ήμών Αχόφα· ατολτχοΟ ata κβτρβρχιχοΟ Αρένου tav T^ροοολύμβ* ***am,*** δ:' ή ***b tivç*** **Apjittaoaoaot Xtvtaou** ta>p Κύριλλο aapi tat ρ«·ξ& ta» **Zivtata**» «atap«*ν ata τοΟ «ρ-ψ> , έχηρϋττιτο 4χ«τ·το τή τ< Αρχκιτισχοπή ata τή Αρχι*«:σχ4»ου **tatav** δι«φορ· Ακόρβστν aAoa τοΟ ήγτυμ«<«ία τή βύγογΟ ata βαοιλιχή μονή τοΟ c λοιπού W(pi tat διβρορΑ ν«4τή έχιοήμο ουζήτή°Κ •«ο^βίατου δρού Σιν*, ata μ»τι δύο ήμέρα , ήιοι Αχο^ta»vK χοριττή, ὡ apvovtXtav βΑαοο* δαπρημένή, τήν χ ' τού τρέχοντο , Ιδ«ξιμ*4« μιτΑ πόΑου δύο o4 χρένομιν μίν τοι χΑντρ Ασχοχον, tvx ἐν τή χβρ- Αδ«λριχ4 καρά τή ὐμ*τέρ«; αφβαμκττΑτή «βνβγιδ- οώβή ήμών ουνοδ χή Αχοντήάκ λ4β«μ(ν 4x' δήχ* τητο προ«ρχ4μ(νβ γρΑμμβτβ, χρονολσγούμινβ 4x4 τού ἰν τφ δμ*^PT αννοβιχφ γρώμμχτι χρό **tarō-** ιβ' τοΟ «ÜΤ0θ μήνδ , έξ Αν τΑ τή χχριαχουβάατου λόγησ-.ν τή 4x4 χοινού ἰν τχ' ΣινχΙττχΜ δ«·ροροί ήμέν «ύτή; **bptaat** πληροφορηΗντι ύπορήσδημτν. ουμχρώξοχ τή μ*γΑλη τού ΧριστοΟ Αχχλιρίχ χρο- Kta Αν μέν **ta** âvaxotvoOtai ήμίν αννο&χ· , βτι τχΐΗντχ λόγου . K«44 ίχ τού ὑμττίρον **owtaxta** Ανχχρίδη, τνα ή διοΑτηοι τή μ(τβξδ **tav Sivtatav** γρΑμμχτβ ίξηγΑγομ**) ***7** ** «ρβ*4μι· τή **tteptac** **ata** τοΟ πρώην Αρχκχισχόπου **tatav *tiaf-fOi*** γίνητκ τοΟ Xivfldou δρού μονΙ) *«1 ή τούΐνν ΑοψΑλαχ, **4x4** αοενοΟ μ«τά τή μχγΑλη τοΟ ΧριστοΟ Αχχληαχ , β") ta χρσγ«γον<Μ«ι έχχλι,σιβοτιχβΐ χρΑξμ , χχ·' * ΐΐπ» οδτκ ΑχοδοΦή χχτΑ χώρχν τό βέχχιον, Ιν δέ **SivtaTixta** διχφ-**pat** ἰν Κ·νστ«ντινουχ4λ« δοξήχφη- τή δχετόρρ διβδηλοΟτχι ήμέν ή δκψφβσι xxptaztaorou αχν xta ἐξ ὠν **xaoipxtat** (;) Αποΐ»ιχνύ«τ«ι, δτι τοι* γρΑμμχτο τοΟ πρώή* 4ρχκχιαχ4κον **Sivtaou** χύρ <0τ® **Sivtattxta fcap-.pta ī ifaxdai 4x4** aotvoo μ«τ4 Κυρίλλου. τή μχγώλη τού Χριστού έχχληβίβ , xta γ') ή **aapi** Ει ΑχΑντηριν δέ νΟν ήχονη μιτΑ Χ*τη τή 4χρχγμοούνη ήμών μέριμνβ, (to ν οί χύριοι λόγοι οί χιρΙ ήμ4 i«ρ« συνόδου **tav Uptatawv** μητροχολι- ύχβγοριύσχντι τήν ύμρτίρχν συνοδικήν ίγκρισιν, Τνκ **tav** Αρχκχιοχόχκν, **tav** έν 4γ{φ χνιΰμχτι 4γβ- ή (χρό μικρού όριστιχύν τέλο λχβούσχ) μττχξέ **tav** χάταν ήμίν Αδχλρβν xta συλλχιτουρτ*», πχρί μέν **Sivtatav** xtά ν-0 πρώην Αρχι«χισ«δχου χύτών βιχ- τοδ χιριχλιίστου τούτον γρίμμχτν ούδέν έτιρον Ιχο- φορά xta δέχη βΐ(ξ·χδή xta διχιτηΑή ούχ? χχρώ τή; μ«ν **taxtfv**, (έμή δτι συνέρρβχτβι ίξ χύτόχρημ· x«tav Αρμοδίου **xta** χανονιχή" **ΐοχΧησιαστιχή■ 4ΦΧ% 4*1** λίξηον, μηδόλβ έμβριδ»! xta τή χχριστ4σ*ι Ανχλόγή **ta** σνμπρόξα ata τή; μπγΑλη; τού Χριστού ίχαλησία . 4χαντήσ« τ(xta διχ«ιολογήσ«ι Ανηχουσών xta χκν* Kai χρό: μίν τ4» πρώτο» λόγον, **,τΐ** προνόμια δη- τ*λή Ιλλαφιν διχχίου ίμρκινουσών* ἰν τούτη» συσ- λονότι τή **iapta** ata ·*οβαδίστου όρου Σιν« μονή αβρούοντκι xta ίχανχλχμβΑνοντβι ta λίξα **προνό-** ata τήν τούτνν Ασφέλιιαν·, Ακαντώμιν βτι ούβ'ήμΐ **μιο, χροηγούμινσι τή ίχχλησέχ χρΑξχι** Αγνοούμιν ούβ' ΑγνοΛν διχαιούμιοχ, **4*** ή **ύαγή** **xta** τΑ λοιχΑ, Αντω τινέ (ίδιχκτίρου τοϋτν»ν χροσ- πότη μονή χίκτηται προνόμιά «να (ί **ta** αύτόναμσν διοριΟμοΟ, xta Αχί μόνη β«β«ίι» τή χ>χοι·ήΜΐ, βτι **ata** αύτοβιοίχητον αύτή; συγχταλαιούμινα ata **4*4** χΑταγοι λίξΜν xta φ«νών **taoi** τΑ τό βέχχιον Αχο- Τή χχδόλου ίχχλησία; Αναγναριζόμ να, Αλλ' ούχ'ήτ- χκλύχτοντκ xta τού Ιιρού τή ίχχλησέβ 4«σμού τον xta χαοίγναστόν έστ: τή χαδόλού ίχχλησίμ, βτι χαί τά τή ίχχληαασττχή Ιστορία γτγονότα έρμη- ,ὸ Σιναίου Αρχιιχσχοχο **tax** ίστιν αύτοχέφαλο •κύοντα. Τοιαύτη χΑντχ σημασία xta φύσιώ «ίσι», Αρχιαπίσχοπο , Αλλ' ύποβαβηκώ **ta** πατριΑρΧβ τώ» ώ ίχ τρύτ»ν **taxAon** διχαιούμχδα, xta χΑσαι α{ Ιτροσολΰμαν ώ **ata** οί λοιποί Αρχκπίσχοποι το® διχαιολογίαι **ta** ἰν τή 'ίχιβοΜσή τή ὑμττόρρ χαν- αύτοΟ πατριαρχικού φρόνου, (ίχοστή τκτόρτφ *··* ηγιβτητι Αναρορή ίχτι·ίμ(ί«ι. Όρον β'. **Apopf** τ4 (βρυμίνο **t·*** όχσχαμέναν **ta** Ιιροσολύμαν Φρόνηι*. χχρκχόμονον τού ὑμηίρου συνοδικού γρΑμματο , ίτρώ "Αν βί πφώα έκκλήσιαστιχή όπόΦ(σι προνομιούχο* •ημσν τή ΑληίΗίρ χαιρία τήν καρδίαν ata ήλγήσαμχν μονή* Αφορώσα Απαιτοί τήν συγκόλισιν **taaoupraa***

ouvAtou (W rAptk autaov, μ μ Iμ NΦ »M< οφ M κοινού impur<M> WHfc **- "Ho-
κορΑλοο όκκλ^οία ΑνμριχήνΜΐ) ή «Αβά ορΑ^ taalpaiai

μιΑ *h utt* ύοωτ^εχαέ τή τα» ΧινΑ ρονή Iμ Mμ οι συμμετοχή ή Av^ίξοες; w·l»» ^ Σ *■* ** *»

νσίχηκον δικαίωμα too έκλέγβν ttv φMμσνον Αμα μ ! Αρχιεκίσχοκον «ύτή , fût ΑκορβνΡ^ ΙαΜοΑκΑ Mpi tiô tat τήν κνούρκτικήν αύτού "tiMiolootev ύκαγορόνου όρχκκισχύκοο, ή pt» Atapovoι Ατού ,κασιρανΑ * καί ,ιμολογοιιμόνβ · φόροι tv όαντή τού χαρακτήρα κλήρου Αναντιρρήτου μ Ι Αχλσνήτου μ ·.

£ιν· μονή οόβαμύ καραβλΑατοντεκ. · Μηεφαίνομσν εί ·Αν δεύτερον λόγον, ,τΑ αρσγεγονιιίει δηλονότι έχχλιριεωτιχΑ «μείξει , *aab'* Α Σιναιτχχαί βιαροραί έν Κωνσταντινουιέόλιι βιοξήχήσαν «βέ ύξ Αν mm-φανό»; (;) Αχοβεαινύετεκ, 4n touAm XiMtriaal *«► φορκί δωξακτέΜ. Αχό κανού μετΑ τή ρσγόλη nA Χριστού έκκλησέα ·. 'Αλλ* ένταύβα tv «όροοιμίοι βυνόρεβα daatv, βτι μετΑ κέίση ΜχοιΑήΜεε; *ουmб-ρεβα καταλέξαι τύν λόγον τούτον tv έκείνοι τοέ λόγο , οίτινε Μρό «terri Ανεξαφίτω μηδόλω τήν Αλήβειαν οοριστεόοσβαι βευλομένρ οόδε ωΑ *bumif* σεω χρήζαυσιν. Ii γΑρ όντω 6 τΑν Ιεροσολύμων θρόνο κέχτήται κνευματιχήν tai τή Αρχιεκισκοκή τού βρου ΣινΑ βΐΜioβοοίαν, Α τούτο βεβαιούται h

elintn xai *bi* ouvotcxAv xpooraxAv ού μόνον τή τΑν 'Ιερ̲ο̲σ̲ο̲λ̲ύ̲μ̲ω̲ν̲ ̲ἀ̲λ̲λ̲ά̲ *«ri τή tv Κοινσταντινο̲υ̲π̲ό̲λ̲ε̲ω̲ς̲ ̲Μ̲ε̲τ̲ο̲λ̲ί̲Μὺ καί συνοδικού κανόνα τού τό Ιχχλι?-ίχχλιρία , κάσ« καροκτροοή ίΐκύ τή ?ασώιχή όβού c τον βαρντΑτοι ίκιτιμ ιχ ΟΜγορούοντα · «'·», Α xai λοξοδρομία αερ! τήν διιξαγωγήν τΑν (κκλήσιαση* κΑν τού βρόνου τούτου δικαίων τΑν έχχλ^ιαστιχΑν κανόνων οὐ μόνον iorîv Αδικαιολόγητο , Αλλά καί ΑσνγχΑρητο . Πόσοι U καί ήλίχαι Αντικανονικοί Ατοιάαι ta τοιούτου λόγου Οναφυήναι ήβύναντο, «carri «ou δήλον. ΠοσΑκι οί τΑν Ιεροσολύμων κατριΑρχαι ού συνεκΑβισαν συνδικαστεί tv τή ίχχλησιεκστιχΑ τοΟ οίχουμενιχ-,Ο Αρόνου βικαστήρίρ, μ) δρεε οδβεί οὐδόκοτε iξ αύτΑν όραντΟσβή, βτι tai τοιαύτη Αρμου ήβύνατο όκοικοβομήοαι βικαιΑματα Καρεμ^Αοοω ta τοί ύκοΧσεσι τού Αρόνου τούτου- οΜ' «ελ Αρχ> ιερού τι τού οικουμενικού Αρόνου εί κρίσιν Ιγκαλούρενο ήβύνατο κανονικΑ Οκαιτήσαι &εξ«η(βήν«ι τήν δίκψ «ύρΑ κοινή συραρΑξκ καί τού Ίεροσολυμιτικού Αρόνου ta! τή ΧΑγηρ, βτι tv κολλαί ΚτιστΉσοοι κάρεκΑΑισαν συνδικαστεί κατΑ WO βείνο ή δ<νο Αρχκρόεε καί τΑν 'Ιεροσολύμων κατριΑρχαι. Tiva Û τ* αίτια τΑ τήν Ακύ κοινού Αλλοτε διεξαγωγήν τΑν ΣιναΓτικΑν όκοΑόοων ύκαγορεύσανται, βιελήρβη Αρ* "καρά κυρίου, βαω εΓησαν τΑ έτη αύτή u xai τή χούντα έν τή β' συνεδριάσει τή *V* κρΑξοω τΑν κατΑ τήν κερελΑούαν έββομΑδα γσνορόνων Mp'ή,ιΑν Mpi τή Σιναίτιχή όκοβόΜεε κρακτικΑν. Συνελόντι δ' είκείν. ή ΙξωΑεν συμμετοχή tv τοί έχχλι^σιαστιχαί ύιτοβόσεσι κατριαρχακύ Αρόνύν ή αύτοκερηίλου ta-κερΑ Mi ΑταρΑχεο τύ τή έμιεΜπευβείση ήρΓν *buA^tiat* «κόρε μέχρι *&·»« έχηδαλιουχοΟμεν-ΑU' tv Αναξ*·* χερεστόΜοεν εύδέχοτε σκuιεέμεύα, κληροϋντε «ΜτΑ Αμα U «al βεαρόστεε , βση δόναμι , ι* ύήρλΑ ήμ*ν κκΑήκοντα, ρηδερίαν τύ κερεΐκαν ! Ανεχόμενοι Αβέτηοιν τΑν- u έχχλησιαστι-ήμΓν δικαιεεμΑτων. Tulun AxAvtuv tatM 0KO-κανΑβοσιν ή Αχώοαιμασίαν μηβόλε« στοιχιύσον τοί u Αι* Αρχή τήν όρβόβ-.ξον ήμΑν έχχλησίκν Μκουσι βοσμοί Mi τή Ανέξαρτησίμ μ ! τοί διχω'ώμοσι τοϋ ήρετέρου Αχοστολιχού κκ! κοτριαρχικαύ Αρόνου τΑν Ιεροσολύμων- Αλλω γύρ «ρόττοντο λογτσβησόρεβα, «'·», Α Αναγνεεμίζοντε ίν τή χοβόλου όμκλτ,σίμ καί fupov τέω μή ύκΑρχοντα αύτοχόραλον Αρχι-urioKomv-. ρ*·*, Α κεφεμβόσει Αντικανονική έχι-δοκιμεξοντο Mi Αχοδεχόιεενω καί χμρΑ τόν Αρμό-διον καί νόμιμον ύχέρτεττον έχχλησιαστιχόν βαιαστήν, στον τή όρΧβόξρ όκκλησίμ ύκέρτατον βικαστήν Αναγνοιρίζονϋ · for. Α ΑκυροΟντο «Όντα τοϋ όκο-στολικοϋ καί συνοβιοού κανόνα τοϋ τΑ σχίσει; τΑν μολΑν ήή ίτοαιτ.τιχή τή όκχλησία ίιραρχία κροσΑορίζσντα - »·% Α ΑΧτοΟντο κΑνταή τού χηρύττοντε καραύόσμου καί Αντικανονικέ τοσαύτα κροηγουμόνα συνοδικέ «φόξει τή μεγΑλη τοϋ Χριστού έχχλησία ύκοiΗσω; τΑν ΣινοΓτΑν Αρερώ-σα , Mi τούτο «£ τήν κανονικήν αύτΑν έχχλη-σιαστιχήν Αρχήν tai κοινή Αργία καί Μβαιρέσεω κ«ρ«χε|ΐχοόσα - '·», Α μηδόλω , τέλο , ,Αγαλλιώ-μενος, Α ci εύρίσκοντε σκύλα κολλί, ini τοί Αχο-στολιχαί ύχοτυκΑσεσι καί βατόξεσιν*, ΑλλΑ μεταί-τοϋ αύτού ανούραπο αύγασΗντε; ορό τύ συμφέρον τή τοϋ Χριστού όκχλησία Ορισαν.

Ταύτα κεΑυκορΑλλοντο καί συνιστΑνιε τή ίμ-ϋριΑtt καί συνετή μελέτη τή u ήμετόρα καναγιό-τητο καί τή κερί ύρΑ ίερΑ συνόδου, Αμα δύ καί «έδοκοιούντε , βτι χΑό Ιερουργήσαντε; έν τ>ρ ««■»-σόκτρ να» τή Χναστκσοεε μετΑ τή κερί ήρΑ ΕερΑ συνόδου «yotpigpurv εί τήν χειροτονίαν τού νέου Αρχι-εχισχέκου Σιναίου κΐφ ΚαλλιστρΑτον, όξαιτούριΑα κερί αύτήν ΙερΟ συνόδου βτι κλείστα, ύγιεινΑ xai κανευφρόουνα.

'Ε , τή Αγίμ χόλοι Ιερουσαλήμ, ,αωζ αύγοώ-etou

\ θ®·

NICANOR ALEXANDRINU8 CTRILLO HIEROSOLYMITANO '

1867 aeptoaibria A

Μκχαριώτατε χαί όγιώτατε κατριόρχα τή Αγίει ^δ***
' , Ι , Α ' μεγατίμου καί κολυεύκτου ήμίν αύτοί, ύγιεία , ήν
κόλεεε Ιερουσαλήμ, xai τΑ λοικΑ. κύριο δ Αεύ διατηροίη ύχερΑνω κόσι, έκηρεία

Τό Ακύ κ ' Ικχνεύσαντο μηνό Μτριερχιχύν καί χρύ σεστασιν καί εύχρόχειαν τή ύκ αύτή εύκλεΑ συνοδικόν αύτή γρόμμα μετύ τΑν έκισυνημμένεεν ίβννομένη έχχλησιε^- τύ βέ βτι τέλο είδομεν χραχτιΜν τή κερί αύτήν Αγία xai ΙερΑ συνόδου χαραιεεΑίν ζήτημα σκουδαίον, βχερ κρύ διετια σχε-Μμισόμενοι, δυοίν ένεχεν ύΜρήσβήμον καί ΜπηυρρΑν-δόν κυραΐνον τήν Ιερόν βασιλικήν τού ΧινΑ ρσνήν

έχινMν«ν· Mt* *γαγ<ν σ«μνδν Mi *γλαδνί τή ὀρθοδοξία σχήνΑμα χαί σέμναμα ho» τή Μφβνόμον έχτόβου Mi *vttMW*od|c ΐM^οογή «-πρΑην ἠγόυμένου Mi άμχ«Μΐακό«ον βύτή Κυρίλλα·.

'Εκ τοΰ σύντγγυ χατιδόντο , μαχαριΑταττ άΜμέ, t* πράγματα mI τήν οίχτράν U διαγογήν το* χρΑην έέγίου Σιναίου άμα τή θ«ίφ έλέ« άναφάΜι *ifiin* tai τδν άγιΑτατον άποστολικδ* xal αβτριβρχι-xfr» θρόνογ χαταμαθόντ« , τά έξορία δηλαδή τ* !«ροσυ<(α/τά φριχΑβιι Μτβχρήοκ;, τ* σκάνδαλα, t* βάσανα, < *tedrtifli** τινβ τΑν πατέρΑν, xal pupia Ιτιρα *tfMftna,* σ«βόμτ«ν βέ καί ἐν τοβοΟτον κρ«σ-βυγ«ν* toO ὑψστου σκήνωμα, τήν μόνήν τοθ ζΑντο θ«οθ κόλιν έν μέοφ βαθ«ία *nal* αύχρηρά έ,-.ήμου, μέσην τήν Mp4 αν έθ.ιβόμιθα καί *<* αύτή τή: αρΑτη άφττηρία χλήρ« δίκαιον άπ«νέμομ«ν τή Αναξιοπαθοΰ,η τΑν ΣιναΙΤΑν άδτλφότητι χα: χαταβικάζομιν τδν παράνομον έχβΐνσν, οίχτιροντι τά άντιχανονιχέ αΐτού πράξιι καί έντιγ,ριατιανικά .

Txt τοιοΰταν αίσθημάτΑν »al Ιδιάν Ιμκνιόνινοι «Λ διιλιίκομιν *bvimfiilai* τ* τή βασιλική έχτίνη μονή χαί τή έν αύτή ένασκουμένη ί«ρά άδ*λ ότητο δίκαια, κρό πολλοΟ ήβη γράψαντ« χαί τήν σύντονον προσοχήν έπιστήσαντ« τή ί«ρά αύτή κορυφή , ήν συνφβ* ται έχχλησ.ασΤικαί διατυπΑσ«αιν έγιγνΑσχυμιν Α τδν νόμιμον χα! άλη.'ή δικαστήν καί Αίχδιχητήν τή θλιβ«ρά έκιίνη διαφορά , φαν«-ρεΟ δντο; δτι, κβικιρ τοΰ σιβχσρίου έχαίνου *nab.tyj-*ματο άνιξαρτήτου. iUor.ότου τι καί άδουλΑτσυ *χδ χάση Οποταγή τυγνάνοντο . ή μέχτοι τοΰ άγιου χαί θιοβαδίστου όρου Σινά άρχκπισκοΓ.ή τφ χλ'μχτι τοΰ άγιωιάτου άποστολικοΟ χαί πατριαρχικοΰ τΑν. Τ«ροσολύμΑν θρόνου ὐχόχτιται, άναγιγραμμένη Α «ίκοστδ τέταρτο θρόνο τήν έκχίνφ ὐχοτ»λοὐντ»ν. Καί βή ήβη τδ κόρα τή ΙπιβλαβοΟ έχχίνη διαφορά δρΑντι , χάρι τή σιβασμιντάτή αὐ-.ή μαχαριότητι, τή ένέχαθιν χαί έξ άρχή τδ τοιοΟτον δικαίωμα χιχτημίνη- βιιξί'θόντ τδέ μ Ι τά τραχτιχά τή π:ρ: αὐτήν άγία χαί ί«ρά συνοδο-ν έπ: τοΟ άντιχιιμίνου τούτου χα: τήν σ«πτήν άκόφασ.ν γνόντι , δι' ή άπονέμχται μέν πλήρ* δίκαιόν τή («ρφ Σιναίτιχή άίκλφότητι, χατακρίνιται 8' ένοχο χαί έκκτ»τν τή ήγουμινιχή χαΐ άρχιχπισχοπιχή τοΰ Σινβ Ιδρο καθίσταται δ ψυγοβιχΑν κρΑην *για Σιναίου Κὐριλλο ὁ Βυζάντιο , χιροτονηθέντο vlou άγίον Σιναίου τοΟ χβρ Καλλιστροίτου, ήγαλλιασόαμαθα χαί (ὐφράνθημιν Ικί τοί γινομάνοι , Α συνφβουτχ χληρόστατα τοί θχίοι χαί Ιαρο! τή όρθοδόξου έχχλησα Μνόσι. μαχαρίσαντι <μα μ ! <ύγν«ομονήοαντ* τήν θισχισιαν αυτή χορυρήν, δτι Α τύχιή προστάτη διάσοο· γιρα δν χαί πανάρχαιον τοΟ ὑψίστου σχήνβνμα άκδ γιιρΑν άδίχβν χαί ποντικοΰ φθορά χαί άλέὐρου.

Τ* τοίνυν αυτή τι χαί τή πιρί αὐτήν άγίρ χαί ίιρά συνόβηι τΑν ίτρΑτάτνν άρχ ιρέιον χαί ὐσιαιτάτβν άρχιμανβριτΑν διδογμόνα δσια καί βίχαια, !<ρά χαί νόμιμα θιαιρούντο . άναγννφίζομιν ταύτα χαί ήμαί πληρέστατα, άξιούντα τοΟ λοιποΰ «(ναι χαί λίγισθαι τδν Ιιρώτατον χβρ Καλλίστρατον Ιν άγίνι πναὐματι άγαπητδν άβ«λφδν μ ! συλλχιτουργδν τή ήμΑν μ«τριότητο , ήγούμ«νον χαί άρχιιπίσχοπον τή βασιλική τοΰ Σ·.ν« μονή .

Συγχάίροντι βέ τήν τ« ΧινάΙτιχήν άδιλφδ'ητα μ Ι τήν αὐτοΰ ίιρότητα άπδ χαρδία . έπ«υχόμ·θα ὐγ:«Εαν κατ' άμφΑ, πολιτιίαν σ«μνήν καί θ«ά;«στον(προκοπήν έπί τ* χαλά έργα, *σέβα π«ρΙ τοΰ* τή έχχλησία (οροΰ θχσμοΰ καί κανόνα Α χαί πιρί τοΰ τή« μονή , Τνα «6τα τή «ιρήνη θτ'φ άντιλήφαι έκιλθοόση μ ι τοΰ μισοπάλου έχ χιβΑν γ«'.ομένου, έπαινχθή μέν παρ' άνθρώποι γιγνόμ«νο άρ«στδ χαί θ*ή', τδ Γ ί«ρθν taoίνο χαταγΑγι» βαδίαη ορό τ* χρόσ· έχαξώ τή ρήμη τή Αρότητο αὐτοΟ χαί «Α χτάταρο μαγάλου *ν ρ·ο»λ«Ο·ιν Ιουστινιανοΰ, ορό ' δόήαν τ»0 tv τρισίν ὐχοατάοααιν ὐμνουράνου θαού, οδ ή χάρι χαί τδ <χ«ρον Ιλοο ὀἕν ματά τή αδτοΟ

. Καί τοὐτα μόν toί τούτου. "Ηδη Μ βα^α-οΟντο τήν χροτίραν ήμΑν χρό; τήν *Ι«λρτχήν αὐτή άγάπην έπιστολήν συνοβουομένην χαί ὑπό τΑν πραχχκΑν τή χατά τοὐ χαθάιραθάντυ Εὐγτνίου σν,χροτηθτίση Ιν 'ΡαμλΙφ τοπιχή συνόδου', οὐχ άχδ «χοπού ήγούμιθα, Ινα χαί αδθι ριλαδίλφνο άπσταθΑμιν πρδ τήν ♦οσπασταν αὐτή κορυφήν Ιζαιτοδρανοι τήν άβαλφ χήν αὐτή άντίληψιν μ Ι αραγήν· χαί έπί μέν τΑν προτέρνν χαθημάτνν ήμΑν, Α γνβστΑν ήβη νότή, οὐχ έμμένομιν. Τοὐτο μόνον οήμιρον έχαναλιφψάνομιν, βτι ὁ άσπ.ΐή ίχτίνο πορθητή τή Άλιξανδρ-.νή έχχλησία Εὐγένιο , πΐ οὐβίν λογιζόμινο τοὐ θαίου Ιχαί ίιρού χανόνα , οὐ παὐιται {ΜβηλΑν έἰὐίν'.χ καί πιριφρονΑν τ* θτιότιρα· ή δ' έν ραστλιυούση μιγάλη τοὐ Χρ οτοὐ έχχ>ηο<α «ίσέτι έμμίνι έν ή> <χάραξ«ν δδφ έπ! χροφανιι χαταπατήσιι. τΑν θ»ί«« χαί ίορΑν ΧΟVÔVWV, τΑν αὐτοχιφάλου χαί' *ν«ξαρτήτου τοὐ λοιποὐ πατριάρχα; άναδιιχνΰνίΑ*' χΰριυ δ οΐβτ, ποὐ άπολήξιι τδ χαχόν, *ν μή χαί ή ὐμιτέρα σ»-βασμι«τ*τη μαχαριττη χα *έ δγιο Άντ.σχαα* σπ»ὐ-σβσιν έντόνου καρφστάααι ίποτπίναι Ιχιι η. Καί βή, μαχαριΑτατα άβχλφέ, έν όνόματ: τΑν θι(Αν χαί ίορΑν ,χχνόνβν, έν όνόμαη τοὐ πντυματιχοὐ δασμοὐ τοὐ 'ίπάσα τ* τοὐ θαοὐ βρθοδόξου έχχλησία συν-βέ*-ντο;, φαίσθητα ήμΑν καί τΑν σμμφορΑν χαί βαινοπαθημάταιν ήμΑν χινούντνιν μ ! τά σχληροτίρα; καρδία «ί οΐχτον χαί δάκρυα, φπίσθητ» τοὐ όρθοβόξου ποιμνίου χαί τή; έχχλησία χαί γράψατ» έντόνΑ τή έν τή βασιλάυούση έχχλητίρ, Τνα έπανορθΑση τδ άδικον, άναχαλουμένου τοὐ χαθαιρ·θέντο Εὐγ«νίου· , καί γάρ καί ὁ άγιο Χίου έξαφράσθη, δτ. *ν οί δὺο ' έτ»ρο: πατρίάρχαι άπαιτήσνσι τήν τοὐ Εὐγανου άνάχ/ησιν, παραυτίχα πράξιι ή μιγάλη έκκλησία κατά τήν ρούλησιν ἐxαίνΑν άξιοὐμιν δέ ταυτοχρόνΑ , Ινα καί ή ὐμιτέρα ΟίβασμίΑτάτη μαχαριότη γράφή ήμδν άπαντητικΑ , tv αί πράξιι ήμΑν καί αί άκοφάιΜί τή έν Ραμλίφ ίιρά τοπική συνόδου Αοι κανονικοί, τοὐ άσιβοὐ Εὐγινιου άναγνΑριζομένου Α άλλοτρΐου χάση Ιιρατιχή άξ α . Η ΐδ«λφιχή αὐτή έγάχη χλ«!ζ«ται διχαίΑ χαί έχχκ.ησία χαί Ιθνο «ὐγναμονούσιν αὐτή. Ελκιζομκν οὐν δτι, Α μέχρι τοΑδ* χαί έλά ηα» χαί «ίργάσθη ὑπέρ ήμΑν Χαί τή ίχχλησία , οὐ διαλ*ίψ«ι «ίααχούσαι τΑν άδιλφιχΑν ήμΑν αίτήσιβν έπ.χέουσα γλυκὐ βάλσαμον τοί ήμιτέραι πληγαί * διδ ούχ*. μόνον ήμαί , άλλά χαί άπαν τδ Ορθόδοξον τή Αίγυπτου πλή Αμα «ὐγνο>μονήσ«ι αὐτή. Πρίν ή Μταστρέψ Αμαν τδν λόγον, άπονέμομ«ν αυτή τά «ὐχαριστήΐMi ήμΑν διά τήν φιλόξ«νον ὑποδοχήν, ήί τυγχάνο.σι παρ' αὐτή οί βύο άτυχτί άρχι«ρ«Ι ' Λιβὐη καί Ηηβαίδο '. Καί ταὐτα μιν άπτχβιχόμένοι άνυτομόνν άδιλφιχήν αὐτή ' ΙΌν δέ τά σ*οάσμια αὐτη έτη θτόθχν ότι πλιίστα, ὐγιιινά καί πανόλβια.

Έν 'Ραμλίφ Άλ«ξανδρ«ία , ιγ· στπτιμβρίου ,ΟΑξ·.

Τή ὐμιτέρα θτιοτάτη καί στβασμιατάτη μαχαριότητο έν Χρ-.στφ άγαπητδ; άδι.φδ καί όλο-

f ὁ Άλιξανδρχία Χ'ιχάνΑρ.

(L. + 8.)

' Ь« kae ιγαοάκ aux koMitar μποο.
I IA «KitaM «Uka A Μέν» ijmA> KlxmUiM ΜΠ* tu» ent

•1.

HIEROTHEU8 ANTIOCHENUS CYRILLO HIEROSOLYMITANO

1M7 Mptmbti* 18.

Μακαριότατε «o! Αγιάτεττε πατριείρχ· τή Αγία wàuUMtf "ΙφουΜλ^ρ xai χεέση **Dalaunivqc, iv** Χριστφ τφ Aof λίαν Αγάπητέ Αδελφέ

«al τΑ λοι«Α

''ἔγκ^ν Ιφβασ* κρό ήμΑ τό Από χ ' *ιΛγαΛνα» Kifixitrftm* Αδελφιχόν γρΑ^ιμα τή ύματέρα μεσιβριότητο μετΑ τβν έπισυνημμιένων πραχτιχβν τή ««pi «Mf, *Λγίβ «ai* ιερΑ - συνόδου, δι' Αν χτ^ύττετεκ ixπτεοτο *ἔ* τέω Αρχιεπίσχοπο τού ΗοβαΒίστου όρου Siva aavupAtaw; χόρ Κύριλλο .

ΜιτΑ προσοχή ΒιελΑόντε τήν έπιστολήν αυτή xai ικιβταμίνεε έχμεχετήσαντε αύτήν, «al ix τβν προτέρειν δέ ειβότε τού δικαίου λόγου , 8< οΑ ΙιΟβΑχλει αυτή ή πνευματική διχαιυδοσί· τοΟ πατριαρχικοέ xai Αχοστολιπού τβν 'Ιεροσολύμων θρόνου ixi τή ιερΑ βασιλική «al σταυροπηγιακή; μονή «0 Αγίου χαι θεοββΒίστου όρου Σιν*, έφορεύειν τ< τήν Αρμονικήν xai χολήν βιοίκησιν τοΟ (εροΟ «ai Αρχεκοτλτου τούτου σχι,νβματο χα! ζήλοΟν τήν «Ιρηνικήν συμβίωσιν xai' Αδελφικήν ΑγΑπην τβν έν «ύτφ συνασπισμένων όσίεεν πατέρων χ«τά τήν Αείαν έντολήν τοΟ χορίου ήμβν, τοΟ τήν ειρήνην Α μίσον ψυχική σωτηρία έν τφ κόσμηε κηρώξαντο *M* τβν πνευματοφόρων αύτού Αποστόλων xa μαθητβν, Ανβγιη»· ρίξομε? τΑ βόξαντα τή περί .«ύτήν. Αγίφ καιίερφ ρυνόδφ Α κανονικά, νόμιμά τ» xai δίκαια. 'Αλγεινοτλτη μίν «*i θοοχβτΑχριτο χανταχοΟ ή διχόνοια, «ρό πάντων U iv τοί όείοι xai Ιεροέ σχηνβμεεσιν, iv»· έξαιρέτω 6μνoilai xai γεραίρεταιτό ύπιράγιον όνομα τού πεπρό; τή; εΖρήνη «ai Αγάπη * 8ιό χχΐ ή Αμέλεια χαί όλιγωρήα εΐ τήν τβν οπανδφλεεν χβτΑκαυσιν εύβύνη βαρεία; ύπόδιχον κβθίστηοι τόν Ανωδεν πεχλημένον πήδασΗι τή εύσυαόοΟ xai ειρηνική τβν ίερβν μοναστήρι» συντηρήαεωφ

Αίαν ούν παλβ «ai έμφρόώε ιφάξασ· ή όμετέρα ΑγΑκ% συγχαλοΜμένη ΙορΑν σύνοδον Απέποψε τήν τβν καχβν παίβιχονοιβν αΙτίβν, κηρύξβσα έκπτωτον τή ήγουεμενιχή «ΑτοΟ Μαοοο τόν τέω; Αρχιεπίσκοπον JfiνΑ χύρ Κύριλλον Α χαχβ «ai όλεΟρίω τΑ τή ήγουμενοέα «ύτοΟ βκνεργούντα, έπί βλάβή τοΟ *ΙφΑ* έπείνου σχηνβματο , δπερ έσεβάσ*ησαν τοσοΟτοι αέβνε Καί όρμηπνβτεηοι διεεγμοί τβν πβμιλδόντων χρόνων έκ'γέμ τβν.κρκχτιπβν τή «apι «ύτήν ιερΑ συνόδου κατπφαίνετεκ ή Ινοχο χρήσι τή όξουσιβ «ύτοΟ Α ήγουμένου «ai iv τλσσβρσι χ*φ«λ«io: όρΑντ«ι τΑ ««τ' «ύτοΟ μ«ρτυρούρχν« ΑνπχανοντχΑ χτχίαμ«τ« ίΑιΑ τοδτο χ«Ι Ισχυροΰ όχόχτήΐο λόγου ή όμοτόρβ μ«χ«ριότη «ροβήνβι » τήν πχύσιν τή ««νιορότητό του, λί«ν Α$κχ«iν» «ρΑξχ,χ· ή γάρ κ«ρΑτ«σι τοΟ χβχοΟ ήδύνβτο 0λΑφ«χ χ«:ριΑτ«ρον τΑ συμφίροντ· τοΟ iipoΟ iutvOu μον«στήριου. 'Εφ' φ συνοκ-.όοχιμχζοντο . τΑ χ«νομιχ» κρβχΗντβ ύ«ό τή ύμοτέρβ μχχχριό·Π]το xai τή «ορί «ύτήν Αγίβ xai ιορΑ συνόδου, 8<όμτ*« ΑορμΑ τοΟ ύψίστου, βχον «οριΐχή χ«1 πτριρρουρή τήν Αγίβν αύτοΟ έχχλήσίαν Αχό τβν Αχοίραν «ότή χολομίκν, συνοργουοβν χ«1 τβν Οιο* κροσβόχτβν οόχβν, τή ύμττόρβ Ατιοτάτη μακαριότατο , ή τΑ ΑοοφρΟυρήτα ίτη -*Ι*ν„Α ίχιμήχίατα- ,χαί τριοόλβ.*. .

Έν Βήρυτφ, τή iβ ««τιμαρίου *1887.*

Τή σχβασμιατΑτα .ήμίν αύτή μαχαριότητχ iv Χριστφ Αγαπητό Αϊιλφό χαί ίλ» πρόθυμο

t *ἔ* -Αντιοχιία Ι«ρόΑ<ο .

69.

SYNODI HIEROSOLYMITANAE 8UPPLEX LIBELLUS AD FUAD PASCIAM, RERUM ' EXTERARUM ADMINISTRATOREM MISSUS

1867 tepteiiibri» 97.

(S tunico traudatucj

ΚαΜν κροανιφόρότ,μτν «ι τό όμότιρον ύφο , οί παλόγηροι *fato* όρου ΣινΑ Ανήγγβλβν tΐ; τό πατριαρχχίον τβν Ίιροοολύμνν «tpi τού Αρχιαπιοχόπου τού μοναστηριού όρου ΣινΑ τού «αιμόνου «ι τήν ixtxpΑτιιαν τή Αντψασιλχία Αίγυπτου, ότι ό Σή&τ! ΑρΧ1-«πίσχοπο; ««ρι^η τΑ *ρηόχ>υτι*Α βότοΑ παθήχοντ· χαί παρημόλησ» τΑ μονα&χΑ αύτοΟ χρόή, «ai βτι, Ιπχιδή τό μοναστήριον τού όρου ΧινΑ χατΑ τόν Αχτιναμέν χαί χατΑ τό ύψηλόν ρβρΑτισν Ανήχοι ιό τήν 'πν«υματιπήν δικαιοδοσίαν τού «αΙριΑρ'χου τβν Ίτροσολύμβν, ouvtxxif τβν παρα«Αν«ν τβν (ίρήμΑνβν χαλογήρον συνιχροτήσβμχν σύνοδόν, (ό ήν χαραστΑΑησαν οί «Ι Τοροσὲλυμα Απ«στάλμΑνο< πρόκριτοι καλόγηροι, χαί i^rtapAivwv Ακρφβ τβν «οβ* Ιχαστα παραπόνβν αύτβν χατΑ τού Αρχι»Ασχβπου Κυρίλλου, ΑπόδιΙχΦη ότι «ύτό ΑτυρΑννης» τού «αλογήρρυ;, Ιπραξκν Αδικία καί ιοπαταλιυσι τήν itpΑν τοΟ μο> ναστηρίου περιουσίαν. Καί όπ*ιδή ταΟτα πΑντα ινώπιον τοΟ κατριίρχου χαί τή συνόδου Απ^χίχβησαν σαφέστατα χαί ΑληΗβτατα, διΑ τοΟτο έδΐησ< νΑ καυόή ό «ΐρημένο Κύριλλο , χατΑ δέ τήν Ανέχαβσν τΑξιν τοΟ μοναστηρίρυ τοΟ όρου Sivi βιορίσδη δι' Αχλογή καί ιύ/αρίστου Οχλήσιβ δλ·ν τβν χαλσγήρβν χαί χαλόγηρο Καλλίστρατο χαί Αηλέσδή θρησχ«υτιχβ ή ΑποχατΑσταβι αύτοΟ. Άλλ' ή ύπίσημο ΑναγνΑρισι αύτοΟ Avuuut xai τήν ίχδοσιν ύψηλοΟ jltpaiiou χατΑ τό Ανέχβδτν παρΑδίιγμα, ή 81 Ιχβοσι αύτοΟ Ιξαμτβται ix τοΟ ιλέου τή ύματέρα ύψηλή Ααλήσηο '' τούτου ίναχα «αΑτχττούομον δπν ιύδοχήσ χαί δια->τΑ(ή νΑ ΙχΒοδή τό Αρημένον ^(pAnw, «ai οδτν» νΑ ^Μλβή xai Απακατασταλή Η τήν Ησιν του.

Τζ·μΑζιλ-Αχ1ρ 11, 1964 · 97 οαπτομ^ριον 1867.

68.

FUAD PA8CIA GREGORIO CONSTANTINOPOUTANO

1867 oopteaibrio 97.

ΈλήφΑη γρΑμμα! τού πατριΑρχου Ιεροσολύμων Αναφέρον, βτι τή ίγχρίΜι τοΟ πατριαρχΜου Kevawvτινουπύληε Ανοτέβη β«» ό Αηδ«ί «αφιΑρχή 'Ι«ροσολύμβν ένιργήση τΑ Βοούσα έξηΑσιι «tpi τή διαφορΑ , ήτι Ανιφύη μ«ταξύ τού Σιναίου «αι τβν πατέρων. ΠροσκληβτΙ 81 ό ^ηΔαΙ διβι 1μφ«νισδή «ύτοπροσβπβ xai προβή δ πατριΑρχή οΐ ΙξιτΑστι έπί παρουσίρ τβν έναγόντων, Απιποτήβη τήν τοιαύτην πρόσκλησιν, xai 8ιΑ τοΟτο έπαύθη τή δέσοβ του καί Ιξέλίγή Αλλο , οδτινο συνακεστΑλη τό τή ixλογή Ιγγραφον. Τό δέ έτερον μέρο έπέδεεχε διαμαρτύρησή λέγον, βτι τό ΧινΑ καί ή Αρχιεπισκοπή ούδεμίαν βχέσιν xtd σύνβααμον έχουσι μετά τού Ιεροσολύμων, kal περικλέον Ιχουσιν ίδιΑζουσαν βιοίΑησιν

Md Ανεξαρτησίαν. Έπειδή λοιπόν τή Αληάεία nd A αρχείον, διά μ »μ ἀξιούμεν ba πληροφορήσητε ήμά τών κράξεεκν. ώ έχ χμραδειγράτων tai τοιούτων τά περ! τούτου απόψει καί γνεέωει σα . ἀνηκειμένων, Ιπετεα νά έχη γνώτιν τδ δμέτερσν κεπρι- 9T ο««α|ψρ(βυ 1867.

64.

GREGORII CONSTANTINOPOLITANI RESPONSUM

1867 ootobrio 3

Τδ κετριερχείον ούδόλω ΑνέΗτο «if τδν πεττρι- κροαπεφάνδη, *net* ήδη δίχηλοι *dï* τήν ίιμιτίραν 4ρχην 'Ιεροσολ|Μεν τήν διαδικατίαν τού Σινεάού μετά ὑψηλότητεη βη βασιζόμενου έκΐ έφίγενεσΤΑρεεν έκχλη- τή έναγοέση μερίδα;, Αλλά μόνον τήν μεσαλάβησιν σιεεσηκών πράξεων άφορεεσών ΣιναΤηχά διαφορέΐ πρδ συνδιαλλαγήν Αμφοτέρων τΑν μερών Α κρδ ἀπάφαίνεται in xai ή παρούσα διαφορά δέον νά διαι- *Α* τήν διαμεψτέρησιν τού Σιναίου, in τδ £ινά καί τι,άή όμαϋ μετά τΑν άλλων.πατριαρχείων καί ούχί ή Αρχιεπισκοπή έχει προνόμια, χαά ἀ δέν δύναται ὑπδ μόνου τού Ιεροσολύμων. *ἐ* 'Ιεροσολύμων νά βιχάση, τδ ήμέττρον πατριαρχείου 8 όκτωβρίου 1867.

66.

FUAD PASCIA GREGORIO CON8TANTINOPOLITANO.

Έσεεκλείστω; διευδύνετειι κρδ ύμά συνοδικόν I λόγηροι περί τή έχλογή έν χαιρφ χηρεύσεω δέν γράμμα τού κεπριάρχου Ιεροσολύμων περί τή ύπο- δύναται νά χρησιμεύση χαί μέχρι διαδικασία , xal Η β η τού Αρχιεπισκόπου τού δρου Σινί. Κατά μέν δη έν τοιαύται πιριστάσεσι τό έμέτερον πατριαρχείον τήν έννοιαν τοΟ βηάέντο γράμματο ίννοα,'ται, βτι έχει δικαίωμα χατά τά προλαβέντα παραδείγματα. έπί τή βάσει δη τδ μοναστήριον τούτο υπάγεται ·£ Καί έπειδή ύπέρ τού βηΗντο Κυρίλλου έχει ή ύψηλή τήν βηΙΜσαν πατριαρχείαν προέβη ει τήν παύσιν πύλη συστατικά καρά τού Αντιβασιλέω καλομαρτυ- τού Κυρίλλου, Αφού συνεκρότησε συνέλευσιν έχ τών ρούντα τήν διαγωγήν αύτοΟ, δέν δύναται ή ύψηλή καλογήρων τού μοναστηριού τούτου xal έδίκασεν πύλη νά έπικυρώση τΑ είρημένα- διό Αξιούμεν ύμά αύτδν ένεκα τΑν γινομένων κατ' αύτοΟ Αγωγών. βπω κροσκαλίσαντε (καώ' & έγράψατε έσχάτω) Κατά δέ τά ύμέτερα γραφόμενα, έννοείται βη τδ τινά έχ τών Αγωγήν ποιηοάντικν καλογήρων, προ· μοναστήριον τούτο μακράν τ Ο -.4 ήναι προσηρτημένον ,τήτε εί έξετάσει , χαί συνεννοη&έντε καδ δσον είς παάριαρχείον, είναι αυτοδιοίκητον. καί δη τδ πατρι- χοίροι δικαιώματα μετά τού 'Ιεροσολύμων πατριάρχου, αρχείον 'Ιεροσολύμων ούδαμώ δύναται νά έπέμβη, σπεύσατε εί τδ νά δώστ,τε iv αίσιον πέρα . *καί* δη τδ δικαίωμμ *Snip κέκτηνται οί' έν,* αύτφ κα-

66.

HIEKOTHE1 ANTIOCHENI RELATIO AD FUAD PASCIAM DATA

1867 octobrix 11.

Υψηλότατο αύΜντα.

Απδ γραμμάτων τοέ συναδέλφου μου πατριοίρχου Ιιροσολύμβν έπληροφορήίΐην, βτι τδ πατριαρχιών Κ«»νσταντ:νουπόλω; ένανηοΟται τι τά πράξη τή συνόδου τοΟ πατριαρχοίου τών Ιορεσολύμεον, τά άφ- ορώσα τήν παΰσιν τού πρώην Αρχιεπισκόπου Σιναίου Κυρίλλου, χαί ζητχΐ νά ΑναμιχΜσιν οί τήν δπόδοσιν ταύτην xai τά άλλα πατριαρχεία. Λέν γνεερίζαι Απδ ποιου λόγου χινούμενον τδ πατριαρχείον Κοινσταν- τινονπόλεεε προβάλλει τοιαύτν,ν ζήτησιν χαί Απορώ πώ είναι δυνατόν τά άλλα πατριαρχεία νά άναμιχ- •ώσιν ει ϋχό^εσιν, ήτι Ανήκει έχχλησιαστιχώ ει τήν Αποκλεισηχήν δικαιοδοσίαν τοΟ πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων, έν' φ τοιαύτη Ανάμιξι, είναι Ασυγ- χώρητο ύπδ τών νόμων τή δρησχεία μα . Εκείνο δέ τδ όποιον ό βοΟλδ τη καλώ γνωρίζει είναι, δτι ό Αρχιεπίσκοπο τού Σινί όρου ΑνίχαίΗν ύπάγεται έχχλησιαστιχώ ει τήν δικαιοδοσίαν τοΟ πατριαρχι- κού όρόνου τών 'Ιεροσολύμων καί δη έχλέγεται μέν δπδ τή κοινότητα τών ΣιναΙτών κατέρων, χειροτο- νείται δέ καί Αποχαώίσταται *ρησχευτιχώ ύπδ τού κατριάρχου 'Ιεροσολύμων, χωρί κοσώ νά παραβλάπ- τωνται τά προνόμια τή έσεετεριχή αύτοδιοιχήσιω , άτινα χέχτηται. τδ μο/αστήριον τού Σιναίου όρου . *Ο6«ν χεττά τού έχχλτ,σιαστιχού κανόνα ούτε τδ ιεαηριαρχείον Κωνσταντινουπόλεω ούτε χανέν άλλο δικαιούται νά Αναμιχώή αύ&αιρέτω ει τήν έξέτασιν χεά χρίσιν χαί άκοχατάστασιν τού Αρχιεπισκόπου Σι- ναίου, έπειδή τδ δικαίωμα τούτο έχει μόνο *I* πεττρι- άρχη 'Ιεροσολύμων, ει . Εν ύκάγεται έκχληπιαστιχώ . Τδ δέ. έπιχείρημα δπερ ένδέχεται τι νά προβάλη λέγων, δη, έπειδή Ιτυχεν άλλοτε νά όεεαρηάώσιν ει τδ πεπριαρχείόν Κωνσταντινουπόλεεε τοεαύτχι Σιγαΐ- Tfxai διάφοροί, δύνατκ xal τώρα τδ αύτδ κατρι- *C* ,αρχείον νά Αναμίγνυται, τδ έπιχείρημα λέγω τούτο είναι παράλογον καί έναντίον ει τού έχχλησιαση- χού κανόνα ι διότι Αν οί πατριάρχοι Αλεξάνδρειά , Αντιόχεια καί 'Ιεροσολύμων, εύριοκόμενοι κατά καιρού ει Κωνσταντινούπολή καί μή έχοντα ίδίαχ σύν- οδον εΐρχιερέων προοελάμβανον ει τά έαυτών ύπο- •έσει τήν Αδελφικήν συνδρομήν τή συνόδου τή Κωνστανηνουπδζεω , δέν άδωκαν όμω ει έκείνην *xal δικαίωμα έπεμβάσεω ει τά* κατριχριιά των, καώάκ ούτε αυτοί Απέκτησαν δικαίωμα άναμίξεω ει τά τού πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεω , διά τό δη κολλάπι καρευρεΜντε προσεκλήδησαν νά συνδικώ- σωσιν ύπόθεσιν τή δικαιοδοσία τού πατριαρχείου έκείνου, χαάώ τούτο έγένετο χαί πρδ όλίγου καιρού διά τήν καίΗχίρεσιν τών Βουλγάρων Αρχιερέων.

P Έκάσ-.η αύτοκέφαλο έκχλησία, ύψηλότατε αύ- δέντα, έχει ώρισμένην περιφέρειαν καί έντδ αύτή ένεργεί έλευΜρεο καί Ανεξαρτήτω τά πνευματικά αύτή δικαιώματα, πάσα δέ άλλη έκχλησία έκέμ- βασι δκάρχει Ασυγχώρητο χατά τού νόμου τή θρησκεία μα .

Τούτων ούτω έχόντων, δ υποφαινόμενο δούλό τη άκοφεάνομαι. %τι *ἐ* πατριάρχη τών 'Ιεροσολύμων έπραξεν έντό των δικαιωμάτων του κρίνει καί παύ- σω τδν- πρώην Αρχιεπίσκοπον Σιναίου Κυρίλλον, ό δέ πεπριάρχη Κωνσταντινουπόλεω καί πά άλλο δέν δικαιούται νά έναντιωδή χαί νά ζητή νά.αναμιχάώσι τά άλλα πατριαρχεία. 'Ομολσγών δέ τήν Αλήθειαν ταύτην ένώπιον τή ύμετέρε^ ύψηλότ,το , προσάγω *xïï* ταπεινά ύποκλίσει μου καί διατελώ' μετά σε- βασμού τή δμετέρα εύμενεσηέτη ύψηλότητο ταπεινό- τατο δούλο .

Τή 11 όχτωβρίου 1867.

«7.

NICANORIS ALEXANDRINI RELATIO AD EUNDEM DATA

18*7 octobrio M.

Ὑψηλότεηε κύΗντα.

Ζεε δλα τά πρείγματα πρέπει νά βασιλεύφ ἡ Αλήθεια, διότι τδ φώ τούτη , τδ ὁποίον Ιχαστο δεβεΰει νά Ακόλουθή, δδηγεί τού ἀνθρώκου εἰ τήν ειρήνην καὶ εὐδαιμονίαν. Τδ φώ τή Αληθεία Ακολουθών καί ὁ ὑποφαινόμενο πα^ώΐρχη Ἀλεξανδ εία; διακηρύττω χβΐ ἁμολογώ πρό τήν δμ«τίρ«ν ὑψηλότητα, ὁτι 6 Αρχι«ίσποπ-. τού ScvA ὁρου ὑΐεάγεται ἐκπλησιαστιχώ εἰ τήν δικαιοδοσίαν τοΟ πατριάρχου Ίιρσσολύμων χαί παρ' ἐχείνου χρίνεται. χανονιχώ καί καταδικάζεται. κανεί 81 Αλλο πατριάρχη βάν ἐχει δικαίωμα νΐ Αναμιχθή. διότι τοιαότη σύγχυσι χαί έπέμβασι; Απαγορεύεται αὐστηρώ ὑπό τών νόμων τή θρι,σκεα μα . Είναι Αληθέ βτι Η Αρχαοτέρα έποχί έτυχι νά θεωρηθϋσιν αί τό πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεω διάφοροί τών ΣιναΐΤών χαλογήρων, καθώ χαί ὑποθέστ. τών Αλλων πατριαρχείων, πλήν τούτο συμβαίνει δσάχι οί λοιποί πατριάρχαι εὑρισχονται προσωπιχώ »· Κωνσταντινοϋπολιν, χαί δεεεεδή τότε δ:ν Ιχουτιν ἰδικ'ού των Αρχιερεί διά νά θερρήσώσι τΑ τοιαὐτα υποθέσει , θεωροίσιν αὐτά ἰν πνεύματι Αδελφική Αγάπη μέ τήν σύνοδον τοΰ πατριαρχείου Κωνστα.τινουπόλρω ι γίνεται 81 τούτο κατ' εἴτησιν χαί πρότασιν τοΰ πατριΑρχου ixiivou, τΐ; τού ὁποιου τήν δικαιοδοσίαν Ανήχει ἡ ὑπόθεσι , διότι τούτο rîva: Αρχή θεμελιώδη *ιών Ιχχλησιαστιχών κανόνων. 'Αλλά διότι ἰν Ανάγχαι τδ,Ιν πατριαρχείον όεροσχαλεί Αδελφικώ τδ Αλ/.ο νά δώση εἰ αὐτδ χείρα βοτ(θτία , ρὶ τούτο ούδόλω παραβλάπτονται ούτε σφετιρίζονβα: τα διχαιώματα χαί προνόμια τών αὐτσκοφάλων έχχλησιών, χαί έκομένω ούτε 8 πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω δύναται νΑ έπιμβαίνη αὐθπιρέτω εἰ τά τών Αλλων πατριαρχείων όβοΗοεε , διότι τάχα.τινέ ὑποθόσει αὐτών έτυχεν Αλλοτε νΑ Κωνστανηνούπολιν, ούτε οί λοιποί πατριάρχαι δύνεττα·. νΑ έεπεμβαίνωσιν εἰ τά: ὑποθέσει τοΰ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεω , διότι δήθεν κολλχχι προσχληΗντε κα;εχάθησαν χαί συνεδίχασαν ὑκοθίσε-. τοΰ αὐτού πατριαρχείου, Α τούτο είχε γίνει παί πρδ ὀλίγου καιρού διΑ τήν χαθαίρεσ-.ν τών Βουλγάρων Αρχιερέων.

Τούτα ἐνόμισα χρέο μου νΑ πληροφορήσω τή ἐμετίρφ ὑψηλίτητι εἰ Αχόδειξιν τού ὁτι ὁ δούλά τη όχι μόνον δέν δύναμαι νΑ έπίμβω εἰ τΑ δικαιώματα τού πατριάρχου τών Ιεροσολύμων, ΑλλΑ χαί Αναγνεερ ζω χαί παραδέχομαι τά συνοδικό χρ'σει χαί Αποφάσει αὐτού διΑ τήν παὐσιν τού πρώην Αρχιεπισκόπου Σιναίου Κυρίλλου ὠ νομίμου καί χανονιχΑ;· τδ 81 πατριαρχείον Κωνσταντινουπόλεω δύν ΐί,ει χανίν δίκαιον ζητούν νΑ άναμιχώή, χαί Ηλε: φαίνεται νΐ pipD σύγχυσιν εἰ τήν αὐτοχίφαλον έκχλησίαν τών Ιεροσολύμων, χαΰώ έτάραξε διΑ τή Ιπεμρλσεώ του χαί τΑ πράγματα τού ἰδιχού μου πατριαρχιχού θρόνου. Επικαλούμενο 8ΐ τήν εὐμενή χεΰ φιλοβίχαιον προστασίαν αὐτή χαί Αντ.'ληψιν, ὑποδιατε/.ώ μιτΑ βαδυτΑτου σεβασμού.

Τή ὑμετέρα εὐμιναστάτι, ὑψηλότν,ττ ταπεινότατο δούλο .

Τή 14 δν.τωβρίου 186Τ.

68.

CYRILLI HIEROSOLYMITANI XII EUNDEM RELATIO*

1867 octobrix 19.

'Υψηλότατε αὐθίντα.

Ή ὑψιλή πύλη ὑπάρχει Αείποτε πηγή Ανεξάντλητο ίΧίονCMoi 'δικαιοσύνη , χαί πΑ προστρΑχων εί αὐττ,ν ευρίσκει προστασίαν καί παραμυθίαν παί εὐλογεί Ακδ ψυχή τδ πανένδοξον όνομα τού κραταιοτΑτου χαί φιλολΑου ἡμών Ανακτο σουλτάνου, δν ὁ Οψιέτο περιφρουροίη λάμποντα Αχ! τοΰ α&τοχρατορικοΰ θρόνου εί γενεά γενεών ὠ Αλλον ήλιον. Εί τήν πηγήν ταύτην προσβραρών πολλάκι δ ὑκοφαινόμενο: ἰούλό τη , εύρσν παρηγορίαν γλυεείαν χαί πάλιν σήμερον προσιρχόμενο διά τή παρούση ταπεινή μου ΑναφορΑ , πεφεπιαλώ θερμώ τήν ὑμετέραν υψηλότητα, δπω εὐδοχήσφ νΑ μοί παράσχω εύμενή Αχρίασιν ίπί τή Ακολούθου ΙχΗσεεε τών δικαίων τοΰ πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων.

Ατί προλαβούση; ταπεινή; Αναφορά Αγνεεστοποίησα πρό τήν θψηλήν πύλην, δτι συνεπείφ Αγωγών τών καλογήρων τοΰ Σινπίου δρου Ιπαύθη ὁ Αρχιεπίσπτπο Κύριλλο ὠ Ιναχο σοβαρών χαταχρήοαων καί Αντ' αὐτού διωρίσθη ὁ ὑπδ ἰδίεεν χαλογήρεαν Ιχλιχθεί Καλλίστρατο , χαί καρεχάλεσκ νΑ χορηγηθή εἰ τούτον ἡ ὑψηλή τή χρατα!Α βασιλεία ίκιχύρωσι . Άλλ' ΐ< φ καί δ δούλά τη χαί οί βηΗντε ταπεινοί παλόγηροι κεριμένομεν τήν δψηλήν ίπιχύρωσιν, ΙμΑθομεν αίφνηΒίεε Απδ γραμμείτων τή βασιλευούση , δτι ά σεβασμιώτατο συνάδελφό μου πατριείρχη Κωνσταντινουπόλεω , ίρωτηθεί Ιγγράφω παρώ τή ίηιετέρα; ὑψηλότητο , Ακήντησεν δτι δήθσν έχεΤνο έΜθηκεν εἰ ΐρΐ οὐχί νΑ. διχάσω χιά νΑ χατεΛχείαω τδν πρώην Αρχιεπίσκοπον Κύριλλον, ΑλλΑ μόνον νΑ συμβιβάσω αὐτδν μετΑ τών.καλογήρων, καί δτι Απω δοκιμάζων τήν ὑπδ τοΰ Κυρίλλου ΙχιδοΗίσεη» τή ὑψηλή πύλη διαμαρτύρησιν Αποφαίνπαι, δτι ή μέ- C ταξί) αυτών χχ'. τών Σιναϊτών πατέρων θιχ ορΑ Α.άγχη να μιωρηύή /.αί κριθή οὐχί ὑπ. μόνου τοΰ πατριάρχου τών 'Ιεροσολέμων, ΑλλΑ διά κοινή συμπρξεω τών τεσσάρων πατριαρχείων χατά τά προγενέστερα παραδείγματο έπειδή τδ μοναστί^ιον χαί ἡ Αρχιεπισκοπή τοΰ Σινά Ιχουσι προνόμια.

Τοιαύτην Απάντησιν, ΰψηλότα-.ε αὐθίντα, οὐδόλω περιίμενον παρά τοΰ πατριαρχείου τή: Κωνσταντινουπάλεω , ούτε ἡλπιζον ποτέ νά ίχφρασίϊώσι παρ' αὐτού λόγοι χαί ἰδέαι παραμορφούσαι τήν άν.ήθιαν χαί Ιναντιούμεναι αί τά θεμελιώδει Α,ιχΑ τοΰ κανονικού τή έχκλησία δικαίου. Διδ μετά μεγάλη λύπη Αναγκάζομαι νΑ Αποδείξω τδ Αδικον καί σφαλερόν τών ιδεών έχείνων Ινώπιον τή ὑμετέρα ὑψηλότητο · κλήν όφείλω νΐ κράξω τούτο, έπειδή πρόκειται νά 'ὑκερασκισθω τΑ δικαιώματα καί προνόμια τοΰ πατριαρχικού μου θρόνου, Αιινα ζητεί νΑ προοβάλη τδ πατριαρχείον τή Κωνσταντινουπόλεω , καθ' ἡν Ιδωκα Ινώπιον θεού καί τοΰ Ιθνου μου ίνορχον ὑπόσχεσιν Αναλαμβάνων τή ' ἐμκιστευθείση μοι έχκλησία τήν προστασίαν χαί διοίκηστν.

Τρια τινά, ὑψηλότατε, περιέχει, ὠ πληροφορούμαι, ἡ δοθείσα Ακάντησι πρό τδν ὑμέτερον ὑψηλδν τεσχερέν καρά τοΰ πατριαρχείου τή Κωνσφαντινουπόλεεε · α') δτι τδ «ίρημίνον πατριαρχίαν άνίθηπεν εἰ έμέ ούχί νΑ διχάσω τδν Σιναίου μετά τών καλογήρων, ΑλλΑ νΑ συμβιβάσω αὐτού - β") δτι τδ αὐτδ πατριαρχείσν έπί προγενεστέρων παραδειγμάτων βασιζάμενον γνεεμοδοτε:, δτι ή ΣιναΐΤιπή διαφορά πρέπει νά θεωρηθή Απδ κοινού ὑπδ πάντων τών πατριαρχείων χαϋ γ*) δτι τήν ὑπδ τοΰ πρώην Αρχιεπισκόπου Σιναίου γενομένην συγκέντρωσιν εἰ τδ έαυτού κράσωκον τών τή Ανεξαρτησία καί αὐτονομία καί αὐτοδιοχήσειη

προνομίων, Αττωα *Λκ αίώνεη tbmftei pint"* τδ ιερόν Λ τέρε τυραννούμενοι έπί δύο περίπου έτη ύπδ τ»Λ τού &ν· μονωστήριον, έπιθοκιμάζει χαί τΑ τ^ Κωνσταντινσυχόλεω πατριεφχείσν Α δικωίαν χαί νόμιμον. Π«ρί ένδ έκάστου τούτων Avarpunfanov κρίνω νΑ διαφεκύιω ρατΑ τή ένδ«χβμένη συντομία; τήν ύμ«τίραν ύφηλότητα βιΑ τΑν έξή , ct« * έπικαλοΟμαι τήνεύμενή αύτή προσοχήν.

Τδ πατριαρχνίον τή Κωνσίετντινο.>χόλ«ω λέγει, δτι Ανάθηχεν ύ τδν πατριάρχην τΑν Ιεροσολύμων ούχί νΑ βιχάση, ΑλλΑ νΑ συμβιβάση τόν Αρχαπίακ·· «ον Σιναίου μ«τύ τΑν καλογήιετ». Έγώ δέ τκτκνΑ διφβαιΑ τήν ύμετέραν ύφηλότητα, δτι ό πατριάρχη τή Κωνσταντινουπόλιω; ούτ« συμβιβαμδν ούτε έχδίκασ.ν τή Σιναίτική διαρορΑ ήδύνατο διχαιεματιχώ νΑ Αναθέση «ί έμέ, έπχιβή άδτη ούσα δλω ξένη Τή δικαιοδοσία έκείνου, Ανήκε κανονιχώ ει μόνην τήν χρίσιν τού «ατριΑρχον τΑν Ιεροσολύμων. Ίνα δέ π«ισθή ή ύμετέρα ύφηλότη περί τή Αλήθεια τού διίσχυρισμού μου, Ανάγκη νΑ γνωρίση δτι κατΑ τήνΒκα. έκήρυξιν έκπτωτον τή ήγουμ«ν«:α χαί Αρχιέκκλησιαστικήν ήμών iΗσμοδτσίαν, ήτι έξότου κατηρτ'σάη τηραίται Αχρ·. τούδ« Απαράτρ«πτο παρΑ πάσαι τοί χριστιανικοί; δρωοδόξοι έχκλησίαι χαί ύχδ τή κρατιΑ δέ βασιλ«ία ΑνέχαΗν Αναγνωρισ<Η.σα έπικυρούται δι' ύφηλού βιρατίου κατΑ πάσαν Αν«γόρ«ι>σιν νέου πατριάρχου, κατά ταύτην λέγ« τήν ύ*σμοδ«3ίαν πάσα έχκλησία «ύτ-.κέφαλο έχιι διαγ«γρ«μμένα δρια, έντδ; τών δποίων διοιχχί έλ«υ>Ηρ« χαί Αν«ξαρτήτο> τά έαυτή: Ρρησχιυτιχ Α ύ«οΗσ*ι , καί «Άσα Ανάμιξι ή έπέμβασι έτέρα έχκλησία; Απαγορ«ύ«ται αύιτηρώ ύπδ μέν τών έκκλησιαστιχών δασμών τιμωρουμένη άδυσωπήτω , ύπδ δό τή; πολιτική; έξουσία έπισήμω Αποδοχιμαζομέ<η. Ει δέ τών γνοστών καί σ«βαστών τούτων δ«σμών ύπάρχιι χαί τδ νΑ χρίνη χαί κατακρίνη τδν «ί πατριαρχικόν τινα θρόνον ύκαγόμχνον έπίσχοπον, δταν χατηγορήται ώ πταίαιη , μόνο; δ οίχΛο καί Αρμόδιο; πατριάρχη , ούδ«νδ Αλλου πατριάρχου αύηπαγγέλτω Αναμίγνυαμόνου ή έπιμβαίνοντο «ί τήν δίκην.

Επειδή δέ δ Αρχιπίσχοπο Χιν* Απ' αίώνοιν ύπό·χ«ιται τψ πατριαρχιχψ Ρρόνφ τΑν Ί«ροσολύμ·»ν, ώ Αποδ«ιχνύ«ται έχ τ« τή έχχλησιαστιχή ήμΑν Ιστορία χαί έχ τών υψηλών ρασϋιχών β«ρατιών τών χορηγουμέναιν «χάστοτ» τοί πατριάρχαι τών Ί«ροσολύμ<ον, Ιπναι λογιχώ , δτι ό πατριάρχη τή Κβνσταντινουπόλιω ούδαμώ; ήδύνατο νΑ έπτμβή οΐχοΐέ«ν «ί τήν διαφα,.Αν τών Χιναότών, έπψάλλβιν ή ΑναΡέτνν «ί τδν πατριάρχην τΑν Ίκρισολύμων συμβιβασμόν «ύτών ή έχδίχασιν. Καί «έναι μέν Αληδέ , δτι ό Κωνσταντινουπόλϊ·; πατριάρχη: μα*ών τδ άναφυέν σχάνδαλον μιταξϋ τού . άρχι«πισχόπου χαί τών Σιναίτών πατέρων έγραψι χαί προέτρ*ψέ μ« «ί τδ νΑ έπιταχύνοι τήν χατάπαυσιν τού σκανδάλου, ώ μόνο έχων τδ κανονικόν δικαίωμα τή έπ«μβάσ·« «ί τήν διαφοράν ταύτην, ΑλλΑ τούτο Ιπραξ«ν έν πνιύματι Αδελφική Αγάπη ποθούση τήν ταχυτέραν Αποκατάσίωσιν τή «ιρήνη , Αλλ' ούχί δυνάμει βικαιώματότινο . Έ Αν δέ ό Ί«ροσολυμιτικδ θρόνο μήδ«μίαν «ίχ κανονικήν δικαιοδοσίαν έπί τού δρου ΧινΑ, διατί τάχα νΑ Αναθέση ό Κωνσταντινουπόλεοκ πατριάρχη τήν χαιάπαυσιν τού άναφυέντο σκανδάλου «ί τδν Ίιροσολύμων χαί δέν Ανέλαβ* τδ θιάριστον τούτο έργον μόνο αύτδ μετά τή π«ρί αιίτδν Ιερά; συνόδου; Μή τάχα ικανώκρον καί έπιτηδ«ιότ«ρον πρό τούτο έχρινι τδν πατριάρχην τών Ιεροσολύμων; Αλλ' ό λόγο «ίναι προφανή , έμ«λλ« δηλονότ: νΑ παρανομήση, έΑν έτύιμα νΑ Αναλάβη αυτό; τήν διαλλαγήν ή τήν έκδίκασιν τών διαφ«ρομένων ώ πάντη ξένην καί Αλλοτρίαν Τή Αρμοδιότητο αϊιού καί δικαιοδοσία;.

Ούχί λοιπδν ό πατριάρχη τή; Κωνσταντινουπόλιω Ανέθηκ*ν έ;ιοί νΑ έν«ργήσω συμβιβασμόν τών διαφ«ρομένων, Αλλ' ώ; προ«δηλώθη τή έμίπέρφ ώφν,λώτητι. διά τή προσ:αλ«ίση Αναφορώ ' μ®», οί Χιναίται πατέρε τυραννούμενοι έπί δύο περίπου έτη ύπδ τ»Λ έπισπέχευ αύτών χαί βλέποντα , δτι «ί Ανήκουστοι «ότού *luna/ffymi* έμελλον νώ φέρωσιν Ανεπανόρθωτσν καταστροφήν «ί Ο ροναστήριον χαί «ί τήν κωνότητ· αύτΑν, μή δυνάμίνοι δέ καθ' έαυτοδ νά συμβιβασ>ώ«, χροβΗραμον τέλο βί τήν έκκλησίιη τών Ίιροσολύμνν ώ ^ρδ νόμιμον «ύτών διχαστήν, χαί κιπήγγαιλαν τά παρανομία τού ίβιου. έκισχόπου, ζητούντο δικαιοσύνην καί Απαλλαγήν τών δ*ινώι

Ή βέ τών Ί«ροσολόμΜν έχκλησία, Αφού Am.-.ί-ράόη «ροηγουμέν«» νΑ καταρΑώση συμβιβασμόν τινα τών διαφ«ρομ4ν·ν, βλέπουτα δτι ούδέν διά τών συμβιβαστικών μέσον χατώρώου, πρακχέλασέ τέλο «ί δίχην τδν κατηγορούμενον τρι κατά τού ήμ«τέρ-.υ έχχλησιαστίχού κανόνα ! Αλλ' ούδ' Απάντηση»; παρΑ τούτου Αξιβ.Ήισα, προέβη τότ» δικαιαματιχώ «ί τήν έξέτασιν τών κατ' αύτοϋ κατηγοριών, καί «ύρούσα αυτόν ένοχον Ασυγγνώστβν Αμαρτημάτων, χαηέπριν» «πισκοπή τού όρου ΧινΑ. Άν δέ τυχόν ή ιδέα αύτη δέν έκφράζετα: σαφώ χαί έναργώ έν τή πρδ τήν ύμετέραν υφηλότητα άποσταλίίση Αναφτρφ, Α «ίχάζομιν έχ τού υψηλού τχσχχρέ, έν ψ λίγττητι, δτι έγχρίσιι τού πατριέρχου Κωνσταντινϋπόλ··»; Ανετίθη «ί τδν Ίιροσολύμων νΑ θεωρήση τήν ΣιναΓτιχήν διαφοράν, τούτο *προφ*ανΑ προήλθεν έχ παρτννοήσηο χαί λάθου; τού «ί τδ άραβιπδν μιταφράσαντο τήν ταπεινήν ήμών Αναφοράν, χαί πρό Απόβειξιν δυνατόν νΑ ληφθή ύπ' δψιν ή συνοδική ήμΑν Απόφασ-., έν ή βητώ λέγεται δτι ,δικαιαηιατιχΑ «ίσαγαγόντε; «ί χρίσιν τδν Χιναίου χαί ένοχον «ύρόντε χατιδιχάσαμ«ν αύτόν*.

Έχ τή συντόμου μέν Αλλ' ισχυρά;, νομίζω, ταύτη Ανασκευή χαί έξελέγξιω τή πρώτη προτάσεω τού τή Κωνσταντινουπόλιω πατριαρχείου συνάγεται *έναργώ* ώ λογιχώτατον συμπέρασμα τό Ανεπόστατσν χαί παράλογον τή ί«υτέρα αύτού προιάσηε , δτι ή έν«στώσα Ήιναιτική διαφορΑ πρέπιι νΑ θ«ωρηθή ύπδ πάντων όμοϋ τών πατριαρχιίων, διότι δήθιν καί προγ«νέστ«ραι ΣιναΙτικαί διάφορά! έθτωρήθησαν καί έχρίθησαν έν τψ πατριαρχιίφ τή Κωνσταντινιυπόλ«ω . Παράδοξον Αληθώ φαίνεται «ί πάντα ειδήμονα τών ήμιτέρων έκκλησ.αστικβν πραγμάτων, πώ τδ πατριαρχιίον τή Κωνσταντ-.νουχόλιω; Απ«τόλμησ*ν, έπί τών έχτάχτων έχίίνων διαφορών βασισθίν, νΑ ύποστηρίξη Αντικανονικήν έπέμβασιν «ί τΑ άλλότρια δικαιώματα. Είναι μέν Αληθέ , ύφηλότατι, δτι κατΑ π'ρογιν«στέρου χαιρού έθ*ωρήθησαν έν τψ πατριαρχ«ίφ τή; Κωνσταντινουπόλεω ΧιναΐΤικαί διαφοραί, δι' Α ύπάρχουσιν έχδιδομένα συνιδιχΑ έγγραφα, πλήν τούτο έγίν«το πάντοτε κατ' αίτησιν τών τότ« πατριαρχών τών '(«ροσολύμων, οίτιν« πηροικούντι έν τή βασιλΐυούνη καί μή Οοντι πλησίον ίδίαν σένοδον Αρχιιρέων προσχλάμβανον τήν Αδιλφιχήν Αντίληψιν τή συνόδου τή; Κ«νσταντινουπόλ«β .

Ή δέ Αντίληψ:;' αύτη, πηγάζουσα έκ καθηκοντοφιλαδιλφία , ούδέποτέ έδπώβήδη ώ δικαίωμα αύθαιρέτου έπ«μβάσ«ω ·ί; τΑ αράγματα καί τά ύποθέσιι τού πατριαρχικού θρόνου των Ίιροσολύμων, ούτ« νύν δύνα-αι νΑ χρησιμϊύση ώ παράδειγμα Αναμίξιω ' καί έστιν Αρα σαθρόν τδ (Ημέλιοχ, έφ' οδ τδ πατριαρχίαν Κωνσταντινουπόλιω ζητ«ί νΑ στήριξή τήν Αντικανονικήν αύτού Αξίωσιν· ού μόνον βέ τού Ί«ροσολεμιτικού θρόνου όποθέηι , ΑλλΑ χαί τών Αλλων πατριαρχίίων παλλάχι έτυχι νΑ θιωρηθώσ.ν έν Κωνσταντινουπόλ», ΑλλΑ τούτα έγέν«το πάντοτ* κατ' αίτησιν τών ιδίων πατριαρχών, «j ών τήν δικαιοδοσίαν άνήχον, χαί, διότι αύτοί οί *κατριίρχβι* ύπήρχον π«φόντ« καί συν«θ«ώρουν χαί συν«δίκαζον αύτά . Έχ τούτον δμω δέν έξάγίται λογικόν συμπέρασμα, δτι δήθεν τό πατριαρχείου τή Κωνσταπνουπόλ«» έχτήσατο δικαίωμα έπεμβάσίω , χαθώ σϋβέ οί Αλλοι πατριάρχαι δϋνανται νΑ «Ιπωσιν, ίη έκτήααντο

δικαίωμα ΑκβμΙξΜΚ *Λ τὶ* ΤCÙ πατριαρχείου τή . ΚωνσταντινουΜόλεω ,Ι διόη Πολλάχι πφρευρισχόμενω ἐν Κε»νστ«νηνουι»ὸλ« ***tfoetM/hfptn*** *Α συνδιχάσε»-«ιν ὑποθὸση ὑπβγομένα ale τήν τοὺτου διχεχοβοσίεη, ὡ συνέβη πολλεέχε **uri** (**if** τού ἐμβὺ ηροιιατὸχσυ χαὶ (**if** ἐμέ αὐτδν ΜΓΟΓτὴν ***to*** τή βαιιλὼιβὺση &-τρεβὴν μου. Συντομία **8i *lift»*** παραλείπω παραδείγματα τοιούτων χαριστάσωεν, γνωστὼν βαβαίω τὴ δμιέέρφ ὑψηλότητι έχ τὼν κατά χαιροδ «Ϊ; τὴν υψηλὴν ιὶὺλην σταλέντμν τακρερίων Τ00 πατριαρχείου τή ΚωνστανεινουπὸλΜε ' Αλλά «p*f Αχρι^εστέραν πληροφορίαν τή ὑμετέρα υψηλότητα , βει οὐδεί κατριάρχη; έπεμβαίνει αὐθαιρέτω (ί τλ ὑκοθέσει Αλλου πατριάρχου, χρέο μου έθὼερηαα νὰ προσχαλέσω τά; ὁμολογία **xai** τὼν 4ὺο ίλλ«ν συναδέλφων μου πατριαρχών, Τ00 τε Αλεξανδρεία **xai** τοὺ Αντιόχεια . Α χα! συναπ-.στέλλω έμχεριχλείστου μετά τὴ παρούσὴ ταπεινή μ'-u Αναφ'.ρί .

Όσον 4' Αφορῳ τὴν Τρίτην κρόταιιν τοὺ πατριαρχείο·: τὴ Κωνσταντ.νουπόλειο , δτι κατά τὴν έπιβοθείσαν τὴ υψηλὴ «ὺλη διαμαρτὺρησιν **uni** τοὺ πρώὴν Σιναίου Κυρίλλου *b* κατά καιρόν Αρχ:επίσκοπό τού ,δρου Σινί έχει προνόμια, καθ' Α δέν δυνατό: ὁ πατριάρχη Ιεροσολύμων ν* διχάση **xai** νέ χαταδιχάση αυτόν, ἠδννάμην i!4 πλεστων Αποδείξεων άρυ^ιένων έχ τ(τὴ έχχλησιαστιχὴ Ιστορία χαί έξ αὐτὼν έτι τὼν χατά καιροὺ κράξεεεν χαί σιν.διχών γραμμάτων τοὺ πατριαρχείου τὴ Κωνσταντινουκόλεεε νά ἀνασκευάσω αυτήν χαί χαταβάξω δλω **oaθρΑν** • χαί ἀνυκόστχστον, **ἰὰν** τούτο Ϊέν **ίπξτει** μαχρηγορίεη όχληρὶν κάντω τὴ ὑμετέρφ πολυασχόλφ ὑψηλότητι. Λιά τούτο περιορίζομαι Αχὼν χαί χατ' Ανάγκην **à**; όλίγα μέν, (κανί δ^ιω , ν-··ιίζω. **νΐ** Αποβείξωσιν Απο-'χρόνου τὴν Αλήθειαν τὼν λόγων μου.

Τδ μοναστήριον τ^Ο όρου Σινί, υψηλότατε. 'υπάρχει χατί τοὺ έχχλήσιαστιχοὺ ἡ|ἰὼν νόμου χα>' αὐτδ μέν αὐτόνομον **xai** αὐτοδιοίκηνον, έχκ ὁμω ηγούμινον τετιμημένον τφ ,βαθμφ τοὺ Αρχιεπισκόπου* δστι έχλεγόμεχο μετΑ τινων συνθηκών ὑπ". τὴ τὼν Σιναϊτὼν καλογέρων ὁλομελεία , ὀφιΐλίΐ ἐξ Απαντο λαμβΛειν τὴν χειροτονίαν χαρά -.00 πατριάρχου Ιεροσολύμων. ἐπνχυροὲντδ συγχρόνω χαί τοὺ μεταξὺ αυτού χαί τὼν πατέρων συνομολογουμένου δρου . Επειδὴ ***tà ἑάν κοκ*** συμβξ μεταξὺ τοὺ είρημένου έρχιεπισχόκου χαί τὼν Σιναϊτὼν χαλογήρων βιένεξίτι μὴ καταΠαομένη δι' Αμοιβαία συνεννοήσεω , ἡ χο.νότη τὼν πατέρων δέν δὺναμαι νὰ διχάαη αὐτὴ χαί χαταδιχίση τδν ἡγούμανον ὼ δντα ιρχκιτίσχοηον, διά τοὺτο ἐν τοιαὺται Μριστάστσι μόνο - νόμιμο διχαστὴ τὴ ΣιναΙτιχὴ διαφορά; ὐχίρχα ὁ πατριάρχη τὼν Ίιροσολύμὼν, διὸτι ὁ ιρχακίσχοκο Σινί υπάγττα: χανονιχὼ ὑπδ τὴν δικαιοδοσίαν τοὺ Ί(ροσου.ημιτιχοὺ ιΐρόνου. Ταὺτα δμολογΜ μέν χίσα ἡ ορθόδοξο έχχυησία, μαρτυροὺσι δέ οὶ μόνον τὸ **ιι ἰνΐ** χιιρά μου βασιλικόν β«ράτιον χαί *αί χώδηχχ* τοὺ ημιιίρου πατριαρχείου, ένθα είαι χαταγεγραμμέναι αί ει αὐτδ ὑπαγόμενα: μητροκὺλει **xai** ιρχκχισχοπαί, ὼν χδ' τὴ τάξ(ι σίσημειωται ὁ ἀρχιεπίσχοπ'-Σινί, άλλά χαί συνοδιχαΐ Αποφάσει τοὺ πατριαρχείου τὴ Κωνσταντινουπόλεω έχδοθείσαι (ί κεριάτάσιι έκτάχτουφ μνημονχυθείσε^, χάθ' λ διά τὴν έν Κωνσταντινουπόλει διατριβὴν τὼν πατριαρχών τὴ 'Ί(ρουσαλὴμ έδιχάσθησαν ΣιναΙτιχαί διαφοραΐ έν τφ οίχοομενιχῳ τεατριαρχείφ. Τοιαὺται συνοδχα! ίχοφίσει είσίν αΐ έχδοθείσαι έπί Ί ρεμίου χατρ.άρχου Κων-**uwn**voiM**tiflc**; (**hoc** ΙΒΗλ **W** Μεθοδίου (16M), έτέρα **M** ταο cAtcO (ί·**70**ὴ **M** **Ίκκαβει**ι (1677) χ*1 έαί Καλλινίχου (1M»). Εν «ί βησθ λέγχται, «τι ὁ ὀρχιεαίσχοπο Σινί οδτ» αατριείρχη **M v** οδν «ὐτοκρ«τὴ ὀρχιεχέσχοΧο , όλλ' ίχλού ἡγούεμενο μτί μονὴ τετιμημένο μόνον ὀρχκρίττχῳ ***β«*μφ*** *■! Αοβε^ἠκλ τῳ τὼν Τ^.σολύμων χατριόρχη, χαθ* **xai** el Χοΐκοί ιρχιεχίσχσκοι τοὺ αυτοὺ χατριαρχιχοὺ θρόνου, είχοττῳ τετάρτφ θρόνφ χαθιδρυμένο τὼν ὠοχειμένων θρόνων τὼν Ίεροσο ὠμεεν. Έχ τὼν είρημένων ιρα συνάγιται, δτι ἡ μέν χοινότη τὼν Σιν(ετὼν πατέρων έχει ίπ αίαενων τδ κρονόμιον τοὺ θ.οα»ν έλαυθέρω, χεά ίναξαρτὴτω τὸ έπυτὴ όχοθόσει , οὐδενδ έχεμβαίνοντο; ἡ παραβλάπτοντα τδ προνόμιον τούτο· ὁ ἡγοὲμενο δμώ αὐτὼν, χα>'δ ὀρχιεπίσχοπο , οὐχ έστιν ίνεξάρτι,το , ί/λ ὑπΐχειται χανονιχώ τῳ ὑφ' οδ χεφοτονείται πατριάρχη χα! έξήρτηται ίπδ τὴ πνευματική αὐτοὺ δικαιοδοσία · έξ οὺ εχεται, μδτι οδτο μόνο έχει τδ διχαίωμα τοὺ χρίναι αὐτδν χαί χεπαχρίιαι. δταν κροσέ?ηθὴ ὑπδ τὴ ΣιναίΤιχὴ άδελφότητο .

Έχ τὼν ίχρ; τοὺδε Ιχτε 'έντων κεισθήτεται κίχτω ἡ ὑμετέρα τυνιτωτάνη ὑψηλότη;, δτι οὺτε Ά ίναθέση 6 χαιωματιχώ 'ει τδν Ιεροσολύμων τὴν διεξαγωγὴν ΣιναίΤιχὴ δ αφορί ἠδύνατο τδ κατριαρχιον τὴ Κωνσταντινουπόλεω , οὺτε **τὶ** λοιπὸ πατριαρχία ίχουαι δικαίωμα αυθαιρέτου έπεμβάαεω ει τί φράγματα τοὺ πατριαρχικοὺ θρόνου τὼν Ίεροαολθμεη, ὡ οὐδι ὁ ΤερομΛύμων ει άλλου πατριαρχειο: υποθέσει , ούτε ὁ ίρχιεκίσχοπο **Σ.νι** υπάρχει άνεξάρτητο άπδ τὴ κνευματχὴ δικαιοδοσία τοὺ ἡμετέρ'.υ πατριαρχικοὺ θρινου, άλλί μόνον ἡ Σιναΐτιχὴ χο.νότη έχει τδ τὴ αυτονομία προνόμιον χαί τὴ έλευ.'έρα έχ ογὴ τοὺ ἡγουμίνου αὐτὴ χαί ίρχιεπισχόπου, αια! επομένω δτι αί τε άξιὼσνχ τοὺ τὴ Κωνσταντινουπόλεω πατριαρχείου ειτιν"ίβάσφιοι , χαί ἡ διαμαρτὺΑσι ιοὺ έχπεκτωχότο Αρχιεπισκόπου Σινί χάση προσοχὴ άναζια. Ή δί Τεροσολυμ τιχὴ έχχλησ a πρ'.σχληθείσα ὑπδ ιὼν Σιναιτὼν πατέρων νομιρω λα: διχαιιορατ-.κὼ έπελήφθη τὴ Σινατιχὴ διαφορέ χαί χανονιχώτατα χρίνασα χχί χατακρινασα τδν πρώὴν Αρχιεπίσκοπον Κόριλ ον, προέρη ει τὴν χειροτονίαν τοὺ έλευὲρφ Ψήφψ τὴ τὼν Σινχιτὼν όλομελεία έχ/εχθέντο νέου Αρχιεπισκόπου Σινί Καλλιστράτου. ' ?

Ταὺτα ταπεινὼ καί εὐσειαστω χαθυποάλλω τὴ βαθείφ συνέχει χαί εὐυυδιχίφ τὴ ὑμετέρα υφη ὁτητο , χαθικετεὺων αυτήν, ἵνα Αποδιδοὺ-α χατέ χὼραν τδ δίκαιον καί προλαμβάνο >σα έπιχειμένην ἵιατάραξιν τὴ είρὴντ, τὼν έν τῳ #εοστηριχ·.ἰ|< όθωμανιχῳ χράτει ορθοδόξων έχχλησιὼν, εὐδιχήση Ανα-"γνωρίσχι τὴν νομ>μ--τητα τὴ πράξεω τή - Τεροσολυφίτιχὴ έκχλησία^. χαί έχδοὺναι τδ νενουισμένον υφηλὸν βεράφιον τ^· νέου Αρχιεπισκόπου Σινί Καλλιστράτου.

Ιιλήρη δ' έλπίβο χρηστή:, δτι αί δίκαια: παραστάσει μου καί ἡ ταπεινή μου ικεσία είοαχ-.υσ'ήσονται ὐκδ τὴ ὑμετέρα συνετή; χαί φι/οδιχαίου ὑψηλότητο , ὑποσημειούμαι διηνεκὴ εὐχέττ, πρδ θεόν ὐχέρ τὴ μαχβὸβιότητο χαί (ὐδαιμονία τοὺ τε κραταιοτάΤτ-υ ἡμὼν καί χαριτ-ψρὺτου ίναχτο χαί τὴ ὑμετέρα ένδοξου καί rarvauxJpoOf υφηλότητα .

Έν'Τιροσολύμοι;, 1867 δχτωβρίου 19. r

Ὸ ταπειν. αὐτὴ δοὺ? ο .

69.

SYNODU8 ATHENIENSIS CYRILLO HIEROSOLYMITANO^

1867 novembri» 9.

Τῳ μαχαριωτάτφ πατριάρχη τὴ Αγία πόλιω .'Ιερουσαλὴμ χαί πάση Παλαιστίνη "χυρίφ ' κυρίφ Κυρίλλφ χαί τὴ κερί τὴν «ὐτοὺ μα. χαριὸτητα- ἀγιωτεέτη συνὸδῳ ἡ ίφρί σὺνοδο έχχλησία τὴ Ελλάδο -,δν έν Χρχστφ .*♦*·Ψ Αδελφικόν Ασπασμόν Απονέμιο

ΤΑ Απδ χ ' τοὺ καρὼθὸντο αὐγούστου καί Απὸ χα' τοὺ σεπτέμβρίου, ένφστώτο έτου Αγαπητέ έπι-

στολΑ τή; 6μ*τέρα μχαρώτητο ματΑ τών συνοδι-4 χών πρακτικών τή «pί αὐτήν ΑγιωιΑτη «vaUον **aa n ;** διαΜμιοάμανοι, ὐκ»ρήσφημ<ν **M** τή **4**«-

χή χοινολογίμ Βι'ή ἐνδ*ίχνυται ή τ« «ίλικρινή; Αγάπη xai ή 4ὸιάσπ»κηο ἐν Χριάτφ κνίυμαπχή ἐνότή .

Αι«ξ«λ*όντ 8' ἐχατέρα τά ἐπιστολΑ ἐπιβτα· |Υ̓́νμς, Ιγνωμίν ἐχ μέν τή πρώτη; βσα w ΑνιαρΑ **xa Avuxavovtxà ἡμίν Βφηγκίται, βτ: δικπράχΑησαν,** Α μή ὠφαλι, αβρά τιΟ ἡγουμένου xai Αρχιπισχό· που· τού Φααβαδίστυ δρου Σινί κυρίου Κυρίλλου τοΟ Βυζαντίου, ΑπωλοΟντα Αρδην «Κατρέψαι τδ i«ρ4ν ἐκ«ίνο σκήνωμα, xai δσα ἡ ὑμτέρα μαχαριότη χατ*βΑλ(το σκουδάζουσα συνάψαι τά διαστώτα τφ συνδέσμφ τή Αγάπη xai ἐκανκγαγίίν τήν ηρήνην ἐν τή γτραρφ (αρφ μονή τού ὀρου ^ινά, xai βή xai τήν συνοδική Αποφάσιι ἐχκτνοιν τοΟ μνημονίυιΗντ-. ιιράρχου χα' τήν κοινή ψήφφ τή Σιν«άτική άδκλφότητο χρό Αντιχατάστμσιν τούτου συνφδά τοί παὐ.αιτάτοι *«αμοί xai προνομ'οι ἑκλογήν τοΟ ὁσωτάτου κυρίου Κυρίλλου Ί'οχίδου ὡ; ἡγουμίνου xai Αρχκπιαχόιτου τού Φαο^αβίστου ὀρου Σινί ἐχ δέ τή δκυτέρα , δτι ἡ ὑματέρα μαχαριότη . χαϊ>' δ χέχτηται δικαίωμα, προέβη (έ τήν «ί; ἀρ/ι«πίτχοπον τοΟ δρου Σινί χαιροτονίαν τοΟ μνημον» ΑΗντο χορίου Κυρίλλου 'Ροχίδου μ*τονομάσασα αὐτδν Καλλίστρατον.

Εὐαρέστω οὐν διαΦέμαν-.ι ἐχί τή Ανακοινώσω τή ἐν τφ Αρχαπισχοπιχφ <*ρόνφ τού διαληφΦέντο ἰτρεΟ σκηνώματο ἐγχαταστάσιω τούτου, χάριτα βτι πλ«ίστα; Αν*πέμψαμ«ν τφ καναγάφφ Φαφ τφ ἐν τή άπ«ίρφ αὐτοΟ ΑγαΦότηπ πρὸάγοντ. «ί τήν υψηλήν τή; ποιμαντορία; π«ριωπήν χαί κν«·>ματικήν πηδαλιουχίαν Βνδρα Αρ*τή πολλή, συνέστι μαάκίφ και ζήλψ Αχρφ ὑπάρ τή (ὐσαβαία παχροιχωρένου , αέο **aAvwς** τυγχάνω **xai** ὁ παρά τή ὑμοτέρβ μακαριότητα προχωριβΜ ήδη Αρχιαπέσκοπο τοο ὀρου; Σινί κύριο Καλλίστρατρ , οὐ τά βουλώ **xai** διαίφώ καταν Φόνοι **xai** ἐνισχύμ δ ὑφιστο «έ τήν ΟυνφΜ τοέ διέπουσι τδ Σίνωον ὀρο γτραρβ 'Ηομοέξ ᵉᵉᵉ'«?·· νομίοι «ὑροιρή διαυ^ἐρνηιχν τού ἐμπιστουΗνοο ήδη αὐτφ κναυματιποΟ ποιμνίου.Ἀ Γένωτο!

Ἀξιοάοα 88 ἡ ὑμττέρα αρχπριότη ἐν τέλτι τή βαυτέρβ αὐτή ἐπιβτολή , **h·** ἡ **fΐp*** σὐνοδο καρέχ τήν ἐαυτή πρόστασαν ὑπέρ τών **xatί** τδ. Εν/ηνικδν κράτο Σιναϊτιχών συμφίρόντων. Ιστω **αμν** {«ραία, δτι οὐ διαλιΐφ*τ*ι χορηγούσα κατΑ χα.νήχον χβί τ* δίκαιον «ρόΦυμον τήν Αρωγήν αὐτή , ἐκ«ιδάν ἡ αὐτοΟ κανιιρότη 4 ἀρχππίσχοκο τοΟ δρου Σινί, μ*Φ οὐ ἐρχέμαΦα ήδη **tΐ**; ἐπιατολιχήν χοιν,λογίαν. !»«'»·ρήση τήν χκρίττασιν δοσμένην τούτη .

Ααδμονοι τοὐ ὑψίατου. δκα»; ἐπί μήκιστα ξνητι. καί ἐξαν.ύμχΑ: τι ΦσοχιίΦτί τὐ/.ά τή ὑμοτέρα μαχβριδτητο **xai** τή π«ρί α'·τήν 4γ·.·τάτη: συνδδδυ, ἰιατολτύμ» . τή ὑμ«; ρα μαχαριίττ,τσ; Βγαπητοί ἐν Χριστφ Βδολ^οί χαί συλλ«;τουργοί, οἱ βνχχροτοΟντο τήν ἰορΒν σὐνοδον τή ἐκκλησία τή 'Ελλάδο

t ἔ ΑΡηνών Ηοὐ^ιλ-. χρδοδρσ .

+ 4 ΤΦΒχη Γβ|ΐριήλ

ἡ ἔ Ηηβών καί Λο.Μίδοία **Δοσ>ιο .**

ἡ 4 Γυναίου Ἰνσή-η.

ἡ ἔ Ηέρχ Ζαχαρία .

Ἐν ΑΦήναι . τή *p'* νοορψρίου 18β7.

ἰἰ *»ι '° 0 τραμματιύ; Βρχ μανδρίτη;
(!.. Τ Β › Εὐ> Αὐ.,ξανίρ,ἰκουλα .

50

BARTHOÏA»MAEU8 ARCHIEPI8COPU8 CYPRIUS CYRILI.O HIEROSOЬYMITA5<»

18H7 novombna 11.

Μακαριώτατ·, **χ α ι τ ῖ** ἰ ο ι π Β.

Αμφστέρα τά ἐριτέμου ἐπιστολά; αὐτή χομισάμινοι καί «ὐαχγολιαΜντο ἐξ αυτών τά <κρΙ τή ἐφιτή ἡμίν νγιία αὐ-.ἡ αἰσια, ἐχάρημίν ὑπ«ραλλόντω .

ΔιιλΜντα δέ μοτ' ἐτιιτασα χα: τά πρακτικά τή ὑπδ τήν «ροτδράαν τή σκαστή βὐτή κορυφή συγχροτηφτίση i«ρά τοπική συνὸδου, τΒ διαλαμβάνοντα π«ρί τή , ὠ μή ὠφ«:.«ν, Βναφυιίση διαφορά μιταξύ τών Σι.αΐτών πατέραιν χαί τοο τέβκ ἡχουμένου χα: Βρ/κπισχόπου αυτών κυρίου Κυρίλλου, ἐλυπήΦημιν σφίδρα. Βτ« ΒναμνησΙΗντα παρόμοια πιριστατιχά λατίνια χώραν ἐνΛαφόροι» δ«ινο' καιροί; τή *irfïttî* ἡμών ἐχκλη®α ?~ἔ1τινα κόπου χαί πράχματα παρέσχον αυτή. Ά.λΒ Ή ποιητέον; Τοιαύτη φαίνιτα τών ΒνΦροικίνβν πραχμάτα» ἡ πορίία, ρ ήτι τοσούτσυ χα! τηλιχούτου διωγμού έπήνιγχι τή ἐχπ-.ησίφ Βπ' Βρχή τή; συστίσ»»; αὐτή .ρΚχΙ όοκοΟσι μέν ταΟτα σπέρματα ·!ναι τοΟ τών ζιζανίων σπυρίω , 8 οὐ παὐ<τα: ἐγ«ίρων ἐχάστοτι διχοστασία κι! Ιριδα καί ἐν αὐτφ τφ ἐχλαχτφ τοΟ κυρίου Βχρφ. Αλλ' ἡ Βγία τοΟ Χριστού ἐχχλησία Βντιστραττνομένη νιχφ, Βτ* ἐπί πέτρα; ἐπχοδομημένη Βραρνία , ,ἡ δέ πέτρα ἐστίν 4 Χριστό;". Ἐπ! ταὐτη δέ τή Βχραδάντου ράσ*ω ἐρ*ιδὸμ«νοι καί οἱ. Βχιοι τοΟ Χριστού Βπόστολοι καί μιτ' αὐτού σὐμπα τών .Ἠοφόρων πατέρων 4 χορό συν«ρχόμ*νοι κατά τά ἑκάστ',τ* πιριστάΜι συν«ζήτουν χαί δ ἔλυον τά συμπιπτούσα Ιριδα χα: διαφορά μιταξύ τών πιττών λατρευτών τού κυρίου χαί τών Βντιδοξούντων αὐτοί , κανόνα τ< !*ρού χα! ὑπομνήματα χατέλιπον ἡμίν. Τοί Ιχν«σι το'των φαι'νιται στοιχούσα χαί ἡ ὑμττέρα σ*^ασμιώτάτη μαχαριότη , συνηρότησ· σὐνοδον ἐχ τοΟ ὑπ' αυτήν Φνόφρονο κλήρου, προέβη *i συζέ,τησιν, C χαί ἐξιτΒσασα τά π*ρί τού ηγουμένου Βρχιπισκόκου τοΟ ἐΗοραδίστου δρου Σινί ἐγγράφου αἰτιάσ«ι , «δρ*ν ἐν φό^φ τοὐ Ββιχάστου χριτού Ινοχον τόν π*ρί οδ **ἔ** λόγο Βρχκπίσχοιτον, χαί οδτω ἐχέρυξίν κύτόχ Ιχ·πτωτον τή τίὼ; ἡγουμ*ν«:«^ χαί Βρχκπισχοπ^ αὐτοΟ, καΦ' οὗ να! ἡμίν ἐχτίινησι λόγου; ἐν τή συνοδική αὐτή Βποφάσ*ι Καί δτι, μέν ἡ πρΒξι ἐγένντο ποτέ τύπον χαί ἐννοιαν τοί; ὑπολ*ιφφ«ί<χν ἡμίν παραδίίγμασιν, Ιστιν 4μολ'.γοὐμ*νον ' δτι δέ κα(πατέρ»; τοὐ Φκ.ραδίστου δρου ' Σινί, δπω Ιχουβι τδ δικαίωμα τοΟ ἐκ.<γ«ιν ἑΛ«υΦέρω τόν Ιχάστοτ* ἡγούμ*νο< καί Βρχ ιπίσχοπον αυτών, οὐτω ἰχουσι καί τδ δικαίωμα τοΟ παὐ«ιν αὐτδν. λόγων ισχυρών υπαρχόντων, χαί τούτο Βναμφψολον. Ικολίπκται δέ «ισέτι <ὼ λίγ·ι ἡ πρδ ἡμί. σταλιισα διαμαρτέρησή χαί τδ ὑπόμνημαέτχύ τέὼ ΒρχκΓ,ιτχόπ-.υ Κυρίλλου), *ἰἰ* τδ Βρμόδιον χαήφ αρχΜον τοὐ διχάσαι xai χαταδιχάσα. αὐτδν Ιστί τδ ικροσολ-ὐμιτιΚδν ἡ τδ τή Κωνσταντινουπό^ω»· Βλλέ π_ρί τούτου χα! χανόν* ἰιροί χαί ἐγγραφα ἑκ σημα δριζουσι τήν μιταξύ τών δὺο πατρ αρχιιων δικαιοδοσίαν Βλλωξ ἡ κκρί τών το.ούτων ζητημάτων ἐπίλυοι; (ένα: Ιργον πασών τών ὁμοβόξων α'.τοχαφάλων ἐκχλησ-ών. Ἠμκί δέ μόνον ἐπί τοΟ παρόντο «ὐχόμ*Φα Βπό μέση 'χχρδ α τφ φιφ τή «ίρέ,νη χαί τή Βγάπη , ὁπω μέχρι τοΟδ* τά Φλ:ρ«ρά συν«η*ία τών ἐριδων καί διαφωνιών. αΓτινι; ἐχτδ τοΟ δτι ^λάπτύσι καιρίω τόν **rfp** 4λομ«λ*ία σὐνδ*σμον, παρέ/Ουσι καί Βφορμβ τοί; μέμφ«σ.'*α·. ἐΦέλο'υσι καί καηηγορκν τή Βνατολιχή ἐχκλησία τδ χριστωνυ,ιβν πλέρωμχ **Κβ!** τχΰτα μέν ἡμ*ί ἐπ! τοσ.Οτον Βδκλφιχ'ώ.. Η δέ τοΟ Φ*ού χάρι <ιη μττέ τή **it**;,ά χα! σ*ξα:τή ἡμίν αὐτή κορυφή .

-Τή 11 νο«ρψρίου 1ββ7.

η.

PATRIARCHA OOMSTAKTWOPOLITAIWe CON8IL1A A 8YHODO HIKROSOLYMltANO INITA TAMPKM ALIQUAMDO PROBAT

IMS iMMurU 11.

AηαντΑντι rîv «api τή ZινβΤηχή &«φορ< ὑφήλέν tWMpiv ^ραβγι,ι··· un* Meljpc» tic t* *νἱ ἱκβνβλφφἶν* βσχ ml χ^ολ*;6ντ» ἐγρ*»·μιν, Βτι Βήλβϐή ἡ ὐχΒΒχακ «Λτή Htt Iv· ΒιβχτηΑἡ ΑχΒ xoivc.0 ὐχΒ τΑν twMlpMv χχτριχρχὼνν un* τὰ χρ ϋχ*ρχοντ« itapaBdniata, t* μέν ΒιΑ τή *ν«ξ*ρ-τητον τή μονή , τ4 U Bι* τήν οἰχνδήχοτ» Btaiptot» τή ΣινχΙτιχή *8«λ0Π)τΒ;. ΈχβΒή ἰμβ ἶ μα-χιφιώτχτο χ·τρι*ρχή τβν Ιιρ αολὸμβ·» κροβΑ μό-νο ιἰ τήν *βίκηγ* xai χαΟαιν τοΟ *ρχι«κοχὸ*ου Κυρίλλου *(Ixtf Bέν* 3υμρ«·ϋ μ* τ* «ί ἡμΑ γιηΜΤ* «■ρβῖΜγμἰπβΧ xpMtX^av AχολοΜν xal τήν in·*βήψΛοίβν* τοΟ «χτριΑρχου Avno/riaç, xi oixouprvt-*tbv* urtptapxttov, μή δυνήμ«νον χλέον <*Μννοη*ἡναι «ί τήν *xi χανοΟ ἐνέργιιχν τή A tΕpt,tai Bukt^-οιν τή ὰaoBiÒMtc, MρχΒέχκχι μέν τήν μονομιρή τβὐτην «ρ<ιν χ4ριν τή χ«νή «ιρἠνη , ipirwu *ἴἴ* ἡ «ΒΒὐνη «i; τὸν *χρ«φ:4<>*ντβ τνχΒν τΒ Βέχχιον xai ixtpvAAntt «i lauti rt lipiv χβΒήχον τή iv tttot xai Bii aavric ὔxtpaixtoM·; τΑν χρ'-νομιβν τή μονή Χιν*.

11 iatvouapiou 1M8.

SYNODI BUCARESTIENSES*

1866-1867.

Tenere legis datae die 3 decembris 1864. quam in t. XL, coi. 661 et aoq. invenies. prima •ytiodu» ecclesiae rumenae autocephalcc coaluit membri· partie a iure designatis. partim a claro saeculari electi·, iuxta normam praedictae legi adnexam» coi. 665 et seq. Itaque huic synodo sequente» fuerunt quadraginta duo aasessores:

Niphon, «metrapolita Vngru-Valachiae et primas Romania?, — Kallinicu». métropolite Moldaviae, — Athnbasiu», episcopus Romanensi», — Kallinicu·, episcopus Ramnicensia. —· Dionysius, episcopus Buzeueneia, - losephu», episcopu· Husensi», – Gennailki·, episcopus Argesensis, — Melchisedek. episcopu· Danubii inférions.

Callistus, episcopus titulari· Stratonicaeae. — Theodoretua. Hinadorum episcopus titulari·, — loanniciu», episcopu» titularis Evantia?, — Caeaariue. Ninadorum episcopus' titularis. — Nectarius Herme/iu. episcopus titularis Soteriopoleo». — losephus Bobulescu, episcopus titularis Sebaatiae, — Philarethus Hcriban. episcopus. titularis. —4 Isaiaa Vicol. episcopus titularis Dioeletiae, — Vladimirus Suhupan. episcopus titularis Irenopoleos. — Neophytus Hcrihan. episcopus titularis Edessensis.

Presbyteri Hpiridonius Eaarcu. — Nicolaus Dimifnscu, — Sakkelarius loannes Calarasianu, — oeconomus Constantinus Butinreanu. y oeconomus Constantinus Stiubei. — oeconomus* Constantinus 1<azarescu, — laicus Ba*ilius Calceanu.

Presbyter ex-archipresbyter loannes Petrescu, — presbyteri Raphael Pitiulescu. — oeconomus Georgius DimitriO. — oeconomus Georgius Stamarin, — oeconomus' loannes Flor. — Baailius Catebetu. — laicus Luca· Calacenu.

Presbyteri Baailius Danculascu, — oeconomus Nicolaus Popescu. — oeconomus Constantinus Focsia, — oeconomus loannes Cojan. — oeconomus Nicolaus Constantinescu, — oeconomus Demetrius Crinescu, — oeconomus loanUes Severin, — oeconomus Georgius Teodoreseu,— oeconomus Simeon Topalov, — loannes P&uneâcu.

Convocata svnodo ad diem 1 deeembris 1865. 90 ex praedictis membris convenere. Dicta doxologia in cathedrali, primas Romania? aquam benedictam confecit, ac postea praesentes· quique *tymbolum ecclesiae orthodoxae Orientis* pecitavere, addita singulo articulo formula; *t,Crtd* fi informe» *9tárttιri9€9c*[1] id est. Credo rt ad amussim prq|fteor, Dicto autem symbolo unusquisque crucem ac evan* geliarium deosculans eandem iterabat formulam iurainenti.

Deio *ninister cultuum edictum principis praelegit. quod ad calcem huius introductionis appositum eat sub numero 1. Quo facto, primas concionem legit, qua gaudium suum manifestet eo quod nunc in unum convenere praesule· rumeni ad ^conservandam fidem patrum, prouti sancita est per ieptem concilia oecumenica**. Inde finem sumpsit prima sessio.

Die 3 decembris synodus secundo convenit, sed nil mvqioratu dignum perfecit Die 7 decembris tertiae sessioni iam 30 synodales adfuere Quorum numero erat etiam Neophytus Scriban. epirnupus titularis Edessensis. strenuus adversator legum datarum circa synodum et nominationem episcoporum Nec modo verbo, naai creatus in episcopum Argenaem. dignitatem recusavit· Nunc in synodo innovationem corripuit his exorsus verbis ^Nemini agnosco ius dandi lege· ecclesiae, nisi soli Deo. nam ecclesia est independens-. Plura addere non potuit, nam minister cultuum declaravit, haec non pertinere ad res tractanda», nec synodum convocatam fuisse ut iudicaret. utrum instituta esset iure aut iniuria. Postquam etiam Gennadius episcopus Argensis variis argumentis Neophyto occurrisaet. pec alius quisquam eius partes sequeretur, iste protestationem scriptam praesidi porrexit at^he a consessu discessit inquiens: ..Exeo a synodu. cum disceptatio non sit libera, ac intercedo ad septem potentias auctores autonomise principatu» et libertatis institutionum.** Operae pretium visum est. hunc libellum latine redditum depromere, quia vox est quo^mmodo factionis patriarchal!·

Neophytus. Dei gratia episcopus Edessenris ac olim Argentis, etc. etc. etc.

Fratres ac patres.

Gratia omnipotentis Dei episcopus Romanise cum sim. officii ab episcopatu inseparabilis esse duxi, ut fines aeternos a Spiritu sancto et canones positos defenderem, iuxta firmam ecclesiae ac sanctorum patrum traditionem.

Hodie potestas civilis id dedit quod non licuit, nempe leges Dei ecclesiae, eo modo canones violando, ecclesiae traditiones necnon doctrinam sanotonim patrum.

• UU «a.quas iam ds Rnwds «sta sma. sfo quas nbadft sxhaentar, aeMsem iwisame cosusaakavit Carols· Anner, «mh· BuMieattoMth rir da ve «alheMta tetsr *·μ βμ .Mμ A· sftims msritns.

V '·A ––– ––ÎÏ·· .À·:-

Hm legae «ut:

1. Lex Mttaaaoaio· auraiantfonh ipbuepnnni tnirimnn». Quemnbr—, simel ne daeratm «HMÜMi· in apwoopu* ArgaaMei aeoeparim, dignitatem reaui, quia hninJbmdi noainatiMem aurvitatem episcopatus esse dnxl, exiada acdtaiaa m aatioaia. Ceafbaditar enim potaetaa eiviüe «ta aaetoritaâa raügioaia, qaod qhvenatar etiam principiis nune ab Europe ealtiari· piefeaaia acelaaiaa liberae ia stata libaro.

ü. Lex qua vel indireeto oppugnatur, niai as-gia deleatur, sacrum matrimonii saiwa■satans, quod aet primum inter dogmata eodeoMe nostrae orthodoxae.

3. Lex synodalis est aaticaaonica: a) quia tabulam ranam constituit quorumdam paeonum oecumewioorum; b) quia partes continet inoompatibilee iuribos ne vocationi verae synodi oooumeaieae; c) quia nonmilli episcoporum synodum conflantium sedem canonice non sant adepti.

Quapropter nomine sanctae metris ecclesiae orthodoxae orientis,

Nomine plus quam centies centena millia Rumenornm eius Aliorum,

Nomine septem monarchonim Europae illustrium, qui fidem interposuere pro tuendis iuribus et immunitatibus statutis virtute capitulationum inter Rumenoe atque excelsos imperatores ottomanicoa. quibus pactis etiam religio ac ecclesia nostra orthodoxa comprehenduntur.

His fultus auspiciis ego. episcopus rumenus, solemniter contesto leges supradictas, utpote initiatas ac infestas ecclesiae nostrae orthodoxae. Nam non solum gubernio nostro, quod factis profiteri videtur sibi omnia liceri, sed cuicumque potestati huius mundi ips denego leges ferendi in ecclesia Dei. Ecclesia enim omni tempore ct pro qualibet occurrentia lege propria gaudet, data per revelationem, canones apostolorum et septem concilia oecumenica scripta a Spiritu sancto.

Igitur quaecumque leges in hoc coetu anticanonico. cui titulus ac nomen synodi, pro nostra ferentur ecclesia, ego, virtute potestatis qua in hac fruor ecclesia, ut episcopus lesu Christi, illas nullas ac irritas declaro relate ad ecclesiam, quae est palladium gentis nostrae nunc et in perpetuum, ac ppstulo ecclesiae libertatem plenam et integram, qualem canones concordes iuri remano ac legibus imperialibus ecclesiae Dei statuerunt, ab initio ad hodiernam diem.

Datum Bucareatini. anno 1865 mense decembri.

(Subtcriptit:) Neophytus Edessensis rtcriban.

Illud infleiari nequit. Neophytum hoc libello latus infirmum praebuisse adversariis. Hinc in quarta sessione, die 9 decembris, minister cultuum, deinde Gennadius nullo negotio protestationem analyst subiacentes eam in partes divisere ac impugnavere. Quo facto minister exclusionem Neophyti a synodo petiit. Quamvis primas potius clementiam commendasset. nihilominus synodus in sententiam abiit ministri. Decisionem synodalem. invenies sub numero 2.

Quae tractata sunt in sessionibus V, VI et VII, diebus 11. 13 et 15 decembris, nullius sunt momenti. In sessione vero VII die 16 decembris statiitr sunt limites singularum dioecesium, prouti notavimus in numero 3. In eadem sessione incoepta Mt disceptatio cî-s correctionem ac impressionem librorum ecclesiasticorum, iuxta edictum principia art. 3, lit. e. Ad rem Melchisedek, episcopus Danubii inferioris, plurima docte disseruit, ac continuata disci <ione in conventu IX die 17 decembris

Connu, uxnxnau voutm XUI.

A recepta eat legis latio posita euh numero 4. Tuae demum statuta est asrma pro. typioo aaifbraaade, iaxta edicti prtaoipte art. K Ht f. Quam legis latinaspi iavsuios sub namses *.

8sanie X die 91 decembria sil decrevit U eeaeioae vero XI dio iaeeqaoati, oonfomsiter ad edictam principia art. 3, Ht g/ eaCragia data oust 'pro caeremooiali investitaraa opieoeperam, quod videos sub austero ·. Dicitur hi art. 1 haine eaoremnaiatia, servandum esse usorum eatiqaam ia Moldavia vigentem. Meo iste sio insertbitar ia memoriali cuiusdam ObebrgaH, qui scripsit aaao 1762, quodqae edidit M. Koghlnieeaaa, Omrierie EemoaM, t. 3, ed. II (Bucarestini, 1874), p. 325-39* (ia ed. I oret p. 31»-330).

Dt mode erveadt amtrepeMem erf ttpiaeepum per principe·».

Si acciderit mori métropolitain vel episcopum, ac proinde sedem metropolitanam vel episcopalem manere viduatam, quonam ordine et modo proceditur? Moe pristihao erat, ut episcopus Romanensis crearetur métropolite,'episcopus Radautxensis transferretur ad sedem Romanensem, episcopus Husensis ad Radautaeneem. ad cathedram vero Huseosem eligeretur novus episcopus per synodum. Posterius tamen trie ordo desiit atque in arbitrio principis situm erat utrum eum synodo digniorem ex episcopio assumere mulieret (puta ad dignitatem metropolitanam). Qnem autem elegerit illum princeps ad se arcessit exhortaturqae ut qua bonus pastor eurum gerat gregis Çhristi. Métropolite vero principem adeundo dona quaedam consueta dicat nempe stromata, panne, cofeam et Baccharum Poetmodum, statuta die, princeps sublogothetam cum' vehicnlo aulieo mittit quo métropolitain ex hospitio ad palatium perducat ... Ibi princeps in throno ' considet... ac aerarii custos metropolitan» chlamyde induit. Tunc princeps' surgens ac caput discooperiens . . . porrigit metropolitae baculum pastoralem, «ique manum deosculatur, ac métropolite neiasim principi frontem. Deinde baculum tenens atque stans coram principe verba gratiarum pronuntiet Denique . . . nobiles eum ed portam aulae comitantur. ubi pontifex in ferculo considet Tum campense quotquot pulsantur tam monasteriorum quam paroeciarum, et métropolite in cathedralem ingredients. cantatur *Digma tti;* ibi recipiunt eum episcopi dioeceseni et exteri, necnon abbates, qui eum in throno collocant et illi encomium faciant Serius princeps cum symphonia et comitatu festivo ed metropolitan· visendi gratia pergit.

In prolima sessione XII die 29 decembris regulae datae sunt pro vestitu clericali, prouti ponitur sub numero 7. Clause denique est séries laborum synodi in sessionibus XIV et XV. diebus 51 decembris et 4 ianuarii 1866, per decretum circa actionem iudicialem synodorum dioecesanarum. quod ponitur sub numero 8. Quo facto, synodus ad propositionem ministri, antequam discederet, ex suo gremio exclusit episcopos Philaretbum Scriban et losephum Bobulcscu Hebastienscm, propter libellum missum ministro similis, tenoris ac protestatio Neophyti superius dicta. Denique idem minister decretum praelegit principis, positum sub numero 9, quo synodo finis impdnitur'.

Ex legibus a synodo anno 1866 propositis ne una quidem ab auctoritate civili vim legis nacta est. Nam vix mense elapso ab ultima sessione,

1 Haec introdnetio historica redacts rstadinmento disceptatioutun tnssmin synodi, quas publici ferit lura minister V. A. Vrechie in AlmanocWs rattelora pe *Itiim* (Bacarvstiai, 18*7'. Ibidem inreainatar etiam appendite»'hit appositae.

»

prioespe Alexander Oasa die 11 fihrairii 1886 a< i contante aeaatas eat throeum abdisaro. Die 1 iu- eeqientte hmH prsrlamatus aat priaiapa Quataa ax stirpe pacffiaatri HohenaeUera, qai'et aune regions adepte oerpnam fortunes moderatur Bataaaiaa.

State initio prinseps aaaa apptea beMvuhum oetedit erga eaeleaia· domtauitom la principe**. Idoo nova aynodne convenit arntata anni 1MT, at iagaa proponsrst, qaaram mentie iam beta Mt in lege synodali. Oeavenera pates die lb iulii, sod propter exiguum amneram ptMaaetea sessio haberi non potuit Sessioni I die 14 islii 91 synodales ad- flare, quibu praesidobat episcopus Romanensia, earn uterque metropoHta aegrotaret. Praeter ali- quot, asleasores novae synodi erut iidem ae aaao 1865. Nihil tamen ia prinis tribas eeeeioaibus nse- moratu dignum egerant. In sessione vero IV die 91 iulii finita eat disceptatio iam uno 1865 in- choata circa magni momenti logia lationem pro ordinandis paroeciis. Poeuimis eam sub numero 10. Simul et gradua m insignia dignitatum ecclesiasti- carum statutae sunt. Numero 11. Visum est deinde patribus, legis lationem circa unifloandum typicon, decretam iam anno 1866, mancam osee. Sed re maturius perpensa, suffragia bis dantur in idem.. Hac occasione admirationem movit dictum episcopi Melchisedec, quod ^typicon parvum patriarchae grneci omnem ritum ecclesiasticum subvertit*. In Musione VII die 25 iulii lex lata net pro instituenda facultate theologica, uti ponitur sub numero 12. Postea suspenditur sacerdos I. Ptuneeeu. qui munus assessoris abdicavit eo quod synodus esset instituta contra canones. In eadem sessione quaedam decreta eunt aim aedMoatewm seidestarum, quae videos sub numors 18. In sessions VIII die M iulii regulae préfixas datae suat pro diecipRne moissbofi, iuxta legem eynsdatan art 17 HL a. Nou unread iste regulae qnodam pendere, sed qnoniam parear differ- ent a regulis decretis aaao 1878 nane etiam vigne- ttes, utUins visum eat has potius prae UKs suo tempore ia istis rnllsetaneis deserters. Poetes etiam curriculum studiorum pro eomiaariia decretam est, quod tames typis non est mandatam, um modo valet, ideoqae facti meminisse sufficiat. Ia*sessione XI die >1 iafii interdictu est Itmnaicios episcopus Bvaatete, qsU dimissionem suam a synodo eo firmavit, quod synodis 1) esset antioanonica, 2) in- stituta esset praeter leges eeoleoiae orthodoxae, 8)' oosUeooeret episcopis non eaaoaice nominatis. Cum adhuc decernendam maneret circa disciplinam eedeaiaoticam rite ordinandam, synodus prorogata test ad 10 dies Troe exinde sessiones occupatae sunt discoptatioeibm circa hau materiem. Propter motiva superius dicta relate ad regulas rnoauticaa, etiam regulas disciplinares cleri potius typis man- dabimus in fitrma admodum tenuiter immutata anno 1873, ntpote quae et nostris diebus effectum sor- titur.. In sessione XVII die 8 augusti elenchus re- dactas est virorum Idoneorum ad examenandos aut in rames* vertendos libros liturgieoe. Synodus acta claus" substernendo gubernio quaedam de- siderata, quae posuimus sub numero 14 '.

1 Bes modo measorstse. secaos acu mos exUhesda. de- prsmpsimss es eqbeswrWihaa .Momfor. *jaraal ^ieial ai Ba-* uâsi·, INT*, p MB sa

PRINCIPIS DECRETUM DE INEUNDA SYNODO

AlkMutmu Ioan I, eu mile lei Dumneseu qi C voinfa national* dome principatelor-unite- romdne la tot» de fat* V viitori sanitate.

Asupra raportului ministrului nostra secretar de état· la depertamontul justifiai, cultelor qi instruc- |iunei publice u· 36192.

In puterea art 9, capitol II, din legea pentru Inflinfarea unei autoriUfi centrale pentru afhcerile religiei romdne.

Am décrétât qi decretam: ›

Art. 1. Sinodul general se va convoca In sesiune ordinark pentru siua de une deoembrie viitor anal curent, pe termen de una lue* de silo.

Art. 2. Pentru alegorea membrilor ce M a* cotnpune sinodul dup* listels pereoanelor ou dreptul de alegttori, déjà publicate prie monitoral oficial al statului, m vor convoca oolegiurile electorale ta riaa de 16 noembrié c. t

Art. 3. Cheetinnile de pare sinodul urmaaaà a m ocupa tn aceaatk sesiune vor fi cele urmttoqre:

a) Elaborares uni regalement pentru tuortrile sinoadelor eparhiale (art 93, 96).

b) Rotunsirea oparhiilor.

c) Regulares preoqilor de mir pe parohii (Iit. b, art. 18, din (ege).

d) Faceres unii regulament discipliner pentru chlughri qi cllugiirite de la monfiatirile ce m p*- streasâ prin legea de c&lngariri qi secuUriaare.

e) Ceroetarea, amendares qi tipsrirea ckrfilor bisericeqti (Iit. d, art. 18. din lege). ,

f) Unificarea tipicului cultului biserieeee pentru ambele principale qi tn mod oorespnhaitor ou neoMithfile musicei vocale.

g) Ragulament biserieeee peatra ceremonials! ItefiteM auriler dsmnhnri ai bteieM remHi ariifahi (Mt. a,.te. 18, te jag»)·..... _ y... ,

Atlxitnthn Toxine I, Dei gratia et volutate na- tionis dominator principstuum-uiitarum-rume- narum omnibus praesentibus et futuris salutem.

Accepto libello ministri nostri a secretis pro rebus iustitiae. cultuum et instructionis publicae n· 36199.

Tenore art. 9, eap. II, legis quo instituebatur auctoritas synodalis centralis pro rebus religionis rameuse.

Decrevimus et decernimus:

Art 1. Synodus generalis convocabitur ad ses- sionem ordinariam pro die 1 decembris anni cur- rentis, ad terminum unius mensis.

Art 9. Ad eligendos assessores synodum com- pensâtes ex iis qui iam in catalogo iure electoris gaudentium enumerantur, atque in diario publico evulgati sunt collegia electorum convocabuntur ad diem 16 novombris ». c.

Art 3. Negotia quibus tractandis synodus in hac sessione operam dabit eunt sequentes:

a) Conscriptio regularum pro negotiis synodorum dioeoeoankrum (art 23, 95).

b) Limites dioecesium.

c) Distributio sacerdotum saecularium ratione habita paroeciarum (Iit. b, art. 18, legis).

d) Regulae pro disciplina daudae monachis et monialibus in illis claustris, quae post legem spec- tantem monasteria eorumque saecularisationem ad- huc supererunt.

e) Inquisitio, correctio ac impressio librorum ecclesiasticorum (Iit. d, art. 18, legis).

f) Typicon (rituale) uniforme cultos ecclesiastici imponendum utrique principatui, respectu habito ad postulata musioee vocalia.

g) Regulae sacrae ferendae pro caeremonia in- etalbtteis pontificum eccleeia· ramenas.

h) DueisiuM· aaapra au·! utunAr 4· peti(ieai peatro oAlugAriri dapA stiputa(iuaita tagai du oAtagAriri (Et ·, art. 18, dia tag·).

i) Ragqtaro· fi uaifismiaar·· portai·! clerical ta Boasfiata.

k) Determinaro· niribafiuuitar primatalui RomAaiai.

l) Uniformiser·· ierurhiai biaarieafti.

Art. 4 fi «·! din ara·*. Miuistrul nostru sécréter de atat ta d»partam«atul juatifiei, oultefor fi inaCracfiunei publiée este iaaAroiast en exaeatare· ardoaaatei de f«l*.

Dut ta Bacarefti, ta 6 nomnbrie 1885.

Alexandru Ioan I.

Miniatral justi(iei, cultelor fi instructions! publice

D. Cariagdi. N· 1554.

h) Diiudmüo dm· Httana quaadam sappHom •oraat qui «taxai b o h m m k b m dare eupiaat iuxta statuta tagh speetaatm moaastaria (lit. a, art. 18, tagta).

i) Ragalaa daadaa pro eaatita aaiforaû etari ta

kl Attributa primatis Rearoata· daBaiaada.

1) Hiérarchie aeataaiaatiea ad a»iformaa> reducenda aormam.

Art. 4 at ultima·. Minister aoatar atque a secreti· pro rebua iuatitiaa, eulteum at iaatreetionte publicae iuasus aat praeaena adictam sxecutioni mandura.

Datum Bucareatïni. die 6 novembris 1865.

Alexander loàanea I.

Minister iuttitiae, cultuum «t instructionis publie··

D Cariagdi. N* 15.54.

a.

DECI8IO RE8PECTU EPISCOPI TITULARIS NEOPHYTI SCRIBAN.

AvAndu-se in vedere c* pArintele Ncofit Scriban, •rhiereu de Ede·*, fi-a erogat droptul da a «orbi ta numele tuturor RomAallor creftini preo(i.

AvAnd In «edere c* pArintele Neofit, fkrA niei o putere, (ArA nici un drept, dedar* de nuta veri ea legiuiri, veri ce lucrari atAt ale puterii civile, eAt «i ale celei mai Inalte puteri ectaaiaatiee.

AvAnd tn vedere c* dac* odatA deneag* puteret civile droptul de a numi pe epiacopi, nu-fi mai putea da titlul de epicop al Argefului, la care a fost. xice, chômât tot de puteres civil*.

AvAnd tn vedere cA defi nu primefte exittent· sinodului RomAniei, tnsufi «e adroseaa* cu protest e*tre .sinodul RomAniei**.

ConsiderAnd c* din celo expuae de pre· sfinfia lor pArinfii mitropolti ·■ (Arii, de pre· sfinfid ·· episcopul de Argef fi de d> ministro ·) cultelor se constat* drepturile ce a avut yi are vari (e «tat. de · forma fi numi un sinod local, apro a regula fi réglementa oare-oaro oestiuni atingAtoare de administretis fi de disciplina bisariceascA.

ConsiderAnd c* din eontradicfiile In care se aflk pArintele' Neofit fi din modul exprimant sale ta precedent· yedinfA isvorcfte cA taptul s*u este resultatu! unei inteligen(e alAbite fi rAtAcite.

ConsiderAndu-se cA tn asemenea caa participare· sfinfiei sale nu mai poate fi tolerata tn sinod.

Sinodnl tn fedinta de astAxi 7 decembris 1865 discutAnd asupra «cestui incident, a botArtt tn p unanimitate prin vot secret escluderea arbiereului Neofit Scriban din sAnuI sAu.

Attento quod pater Neophytus Scriban. episcopus Edesaensis, ius «ibi vindicaverit loquendi nomine omnium presbyterorum runyenorum Christi aasecjarum.

Attento quod pater Neophytus absque ulla facultate nec aliquo innixus iure leges quotquot et gesta tam potestati· civili· quam/altimimae auctoritatis ecclesiasticae nullius declaret effectus.

Attento quod semel denegato potestati civili iure episcopos nominandi nec ille amplius episcopum Argensem sese appellare valeret, quoniam ad hanc dignitatem, ut sit, ab eadem potestate civili C fuit invitatus.

Attento quod protestationem suam ad .synodum Rqmaniae** direxerit, quamquam hanc synodum non recipit.

Ratione habita Conclusionum, revmorum patrum metropolitarum, revmi patris episcopi Aigenaisoieonon Dni ministri cultuum, ex quibus constat omnem rempublicani iure gavisam esse as modo gaudere instituendi ac nominandi synodum regionalem eo fine, ut rea pertinentes ad procurationem et disciplinam ecclesiasticam ad regulam exaequaret.'

Ratione habita contradictionum ac verborum patris Neophyti in peracta sessione, ex quibus colligitur, illa scaturire ex ingenio imbecilli ac aine lege vagante.

Cum rebus ita se habentibus eius societas synodi nequeat vnplius tolerari.

Bynodus in hodierna sessione, die 7 decembris 1866, circa haec deliberando, unanimiter scrutinio secreto episcopum Neophytum Scriban ex suo gremio excludit.

3.

LIMITES PROPOSITAE PRO DIOECESIBUS ROMANIAE.

Metropolis Moldavia·.....	complectens districtus		lafi. Suceava, Botoyani. Neamfu et Dorohoi.
Episcopatus Romanensis ---		.	Roman, ItacAu. Tecu'ci el Putna
, Husensis.....	-	.'	F*lci, Vaslui, Tutova et Uahul*.
. Dahubii inferioris		.	Ismail·. Bolgrad\ Covurtai et BrAita.
Metropolis Bucarestiensis ---	.	.	Ilfov, DAmbovifa. Putna, Vlayca et Teleorman.
Episcopatus Argensis.....	r	.	Argef, Olt et Museel.
, Buxeuensis ---	-	-	Buxeu. Ialomit· et RAmnic-S*rat.
. Ramnioensis ---	r	.	RAmnic-VAlee·, Gorj. Mebedin(i, Dofj el Romanafi.

Districtus stellula * signati siti sunt in Bessarabi*^ quae ea aetate intra fines Romanise continebatur, nunc autem ad Ruasiam pertinent.

t a·

LEGIS FORMA PRO EXAMINANDIS AC TYPIS EDENDIS LIBRIS EQCLESIA8TTCIB.

Art. 1. 3s va rtadui do titn ateod o oomMnne •ompuU ds bArbafi spocuh, Inssstrafi eu ftitefete teotogice fi ea eunofttefa lissbolor aatioo bieerieeqti la cari sunt origiaaM· eArfiter "- oompua hibltetoea bisericei noaatre, preomn: bebrnie*, altet, tettn* *i eleven*.

Art. 9. Membri ea oompua aeeaet* oomieune vor β rotribuifi de garant.

Art. 3. In fiooara aeaiana sinodui general re decide ce aname etrfi bissricefti eant de trabaiafA a eq tipAri «au a se traduee dia non. Tot edat* va propune fi o liet* de pereoaaele diu fart, pe care le re crede competente de a lus parte la aeemenea lucrare. Din uumAral aeetera eo ra aloge de citre mitropolitul primat In ootafelegero cu guvem. atAtea perooane, cite ae vor care pentrn lucrare· de sinod, a ae face tn intervatel dintre sesiunile sinodului general.

Art. 4. Aceast» oomisiunO ae va ocupa eu cercetarea fi coregerea cArfilor bisericefti dupa dirocfiunes dat* de sinod.

Art. fi. La editarea eau traduceres cArfilor bisericefti, oomisiunee ae ra conforma eu regiklele urmAtoare:

a) *Le* va alAtura eu originalele lor ce i-Se vor reeomanda de cAtre ainod «au de mitropolitul primat.

b) Va area tn vedere fi alte traducfiuni din limbile biaericii ortodoxe.

c) .Va observa daoA In limbe romAni sont exprimate eu exaetitate grsmatical», logic* fi teologic* ideile originalqlui. La cas contrer, va tntrebuinfa alte riceri romAne de sceeafi valoare eu ale originalului.

d) Terminii teologici atabilifi de sinoade pentru exprimate· dogtnelor trebuie s* fie tradufi eu cea mai scrupulosa» exaetitate, adoptAnd la dévoie chier terminii originali fi lnveatindu-i In form* rom*n», âpre a InlAturq perifrasele eele multe.

e) Fraaelor li-ae vor da turner· limbei romAne, pe eAt va ierta fidelitatea fi exaotitatea tradneerii.

f) 8» se aib* In vedere deooebitele traducfiuni In romAnefte tn deosebite titnpuri fi locurm f! la deosebirile ce a'ar IntAmpina tetra aie et se préféra adeea ce ar fi fi mai potrivit* ou originate! fi mai bine exprithat» te romAnefte.

g) I<a exprimarea ideiter tn romAnefte a* ee respecte principiul popplaritAfii limbei atAi de mult, respectat de vechii traducAtori romAni; pe eAt lna* aceaat* regul* nu va veai tn opoaifie cu putinfa de a exprima idoile originalului on toat* «jactitate· lor fi pe oara adeaea o au sacrificat populari- ρ tajii trnduoAtorii vechi.

h) In ohestia puritlfii limbei romAne editorii •au traduoAtorii sA fie depart· de ori oe arbitrarietate. Indat» co q exprosie totrebuinfat* tn limba biaerioeasc* eate Infslsa·* do romAni Y exprim» bine idea originalului, fi alt* oxpreaie echivalent* nu este tn limb· poporului, peeea ao va menfinea fi In viitor.

i) Zicerile adoptate tn limba biaerioeaao* din limbile popoarelor, eu cari romAuii au fost-tn eontact, numai atunci a* ee achimbe, cAnd ar fi altele romAne de aceeaqi tnaemnare; «au eAnd aeele Intrabuinfate pAn* scum ar fi tn ‹opoaifio ou ostetioa •imfulni romAn, fi s'ar cere a le tnlooui eu altele mai potrivite.

k) In tot caaui teovafiunile limbiatice a* tegtduie numai intru o*t vqr * oorate de q tevoderatl urgoafA, provoeatt de exàstitaioa oxpresianii, sen

Art. 1. A synode eantoeea aemiaabaatar viri periti, oeieutil» tbeetegMa teihati ae Hngaaram gnari aatiqaanu· quibas ab origine aeripti eunt Kbri littera· eeeleeiaatiea· ooafiantes, puta bobnieaa^ graeiam, latteaaa et selavonioam.

Art. 9. Qui coetai curatorum adaeribuntar a gubernie salariam accipiunt

Art. 3. Synodus geaeralie quoties congreditur, statuet circa librae eodeaiaatioo· impressione rei nova translatione tedigontee. Simul elenchum commendabit eorum virorum quos idoneos censet ad hoc opus patrandum. Ex quibus metropolita prima·, mutuo consilio cum gubernio, tot viro· seliget, quot requirantur, at opus · synodo statuturi usque ad proximum perficient congressum.

Art. 4. Hi procuratore· libro· ecclesiasticos inquirent ae corrigent ad amussim a syiiodo datam.

Art. fi. In edendi· rei interpretandis libri· eecleaiaeCtoia procuratores sequentes observabunt regulas:

a) Eos cum originalibus a synodo mandatis conferenti

b) Rationem habebunt aliarum translationum ex linguis ab ecclesia orthodoxa receptis.

o) Examinabunt utrum notiones archetypi in aermone rameno subtilitate grammatices, logicae ac theologiae redditae «int. 8in aliter, rerba adhibebunt eiusdem tenoris ac in exemplari principe.

d) Termini theologici quos concilia sanxere ad exprimenda dogmata, interpretanda sunt, maxima Qum diligentia, et si opus mrt vel termini originales adoptentur crumena induti rorma, ne periphrases multiplicentur.

e) Phrases, in quantum fideNtas indulgebit translationis, rumenae aocomodet^ur syntexi.

f) Ratio habenda eat translationum rumenarum variis exactarum temporibus ac locis; quae si differant, ea erit praeferenda, qnae magis consonat archetypo pulebriueque in ramenam est versa.

g) Notiones in idiomate rumeno illa exprimentur lingua qua callet populus quamque veteres adhibuero interprete·; niai tamen haec oppugnet facultati idea· originale· qcourate reddendi, quam saepi; vetero· sermoni plebeio posthabuere.

h) Quod purum attinet sermonem rumenum, editores vel translatores quamlibet vitabunt arbitrarietatem. Simulée vocabulum iam sermone tritum ecclesiastico a rumen» intelligitar ac congruenter notionem reddit originalem, nec alia detur aequivalena dictio popular», illa et in posterum servetur.

i) Verba sermone ecclesiastico ab illis recepta populis, quibuscum rameni commercium habuere, tunc solum ' cedant locum, ai adeunt alia ramena einsdem tenoris, vel si illa verba hucusque adhibita eatheticae sermonis rameni repugnent, alisque magis idonea postulentur.

k) Profecto novitas verborum non permittitur nisi propter evidentem necessitatem sive ideam melina interpretandi sive sermonem convenientius

de eetetiea e* trobui* ek alb* ori m Babb wH, µ µ tntrebutafeaa* la Htaratara aaai poper eroqtia ortodox m H.

Ckrfile, de tea aa atata aaeadtata a aa edit•nam:

a) Ua litarghiar arhiaraaa, aapriaaMar de a •mkantA.arUare a orAnduielilor aa taaafaae aarrirea arhieronecA, atAt la timpal ekvAtqirii litargbiilor eAi fi la hirotomi fi hirotaeii. Da aaaaiaaaa la •Aafiraa biemrieilotf la apllare, la tncoroaaroa domnwlai, ata.

b) O revint• la tradaaarea pidafialai, find ek traducere• aotualk aeta depart# de a rkepunde •xactitifu unei biuaa tradnoari.

e) Omiliile »f. loan Crieoetom, dia earn avem pink aeam nnmai aifte fragmente tn oartea Intitulât* «Margariat)' precam fi eel• feaae oArfi pentrn preofie.

d) Carte de Te-deamari la deoeobite ocaaiuai, ee µ pot tntAmpina la trobuintele religion»*, atfit private oAt fi publie*.

Art. 6. Tiparul ekrfilor bisericeqti de o cam data va fi tot eu litare cbirilioe moderne, aqa dap•cum este tiparul mitropoliei din Bueurefti fi RAmnio-VAloea, pe considerante ok majoritatea preofilor fi tn genere tofi dascklii nu ftiu a oiti alt soi de liter*.

Art. 7. Toate ekrfile réligioaee fi morale ftiinfifiee relative la religia ortodox* pentru fooalele laice fi clericale, atkt tn limba romknk oAt fi tn limbile. «triine, mai 'nainte de a »e tipkri, »k ·*. oupunk la ceroetarea sinodului eparhial reepeetiv, fi nUmai dup* aprobarea lor s* se tipkreasc* fi sk ee propunk aceete ckrfi prin fcoli.

aooomadaadi Haga··, qaaai fitter»» edit qaieqaa popnhu ohrietioaus orthodoxae.

Libri quo• edoadi argot neoaaritaa:

a) Kfaaale peatifioole complect··· fiuam expositionem eaareinoaiaram ritum pantttealam eemitaatiu tam im miaea quam im maaibaa impoueadia, otdinibae maioriba• ooafereadia, oeeleaii* eMraadi•, podibae lavandis, priaeipa oorouaado ate.

b) Pedalion, eaiae actuali» translatio nallo pacta eat aceurota.

e) Homiliae «ancta toaani* Chryeoetomi, ex quibaa nonnisi fragmenta edita «ont in libro oui titnlu» «MargarinC1. Porro eex libri, laudati patria do eacerdotio.

d) Liber gratiarum ad variae oocaaione* occurrente» in officio divino tam privatae quam publico•.

Art. 6. Typi librorum eocleeiqeticorum interim erunt cyrilliri moderni, prouti habentur in officina metropolitan* Bucareetiensi et episcopali Ramnio-Valcenri, nam maior per» eaoerdotum ac fere omnte lectore• aliud genu» litterarum legere nequeunt.

Art. 7. Libri quotquot religionem vel more» eecleeiae orthodoxae attingente* ac in echolie «ive seminariis introducendi, in lingua tam romana quam extera, antequam typi» edantur, prius)inquisitioni synodi dioeceeanae rabiici debent, neeaon illa approbante publici fiant iuris ac permittantur in •qholia

fi

LEX PRO TYI'ICO U1 [FORMANDO CONDITA

Art. 1. Se va numi de oktre «inod o comiriun* Compus* din clerici cunosritori de rAnduielilc bisericefti din Romknia de dincoace fi dincolo de Milcov, care »k «e ocupe eu unificarea tipicului. avAnd de norm» tn aceast* lucrare atAt' ambele tipice precum fi diferitele obiceiuri locale. Aceastk comiriune va fixa fi numkrul «erbktorilor nelucrktoare.

Art. 2. Musica vocalk »k »e adopte»* de o cam datk cel pufin la liturghie, ori unde er fl cu putinfk; iar tn ckt «e atinge de celait «erriciu, «A «e urmeie tot ca pAn'acum.

Art. 3. Pentru a «e putea Introduce muaica vocal* In toate biaericile din RomAnie mai cu fnleanire, »e vor forma oamenv apeciali In arta muaicalA, fi apoi «e vor tnfiinfa douk coneervatoare de muaick vocal* biaericeaack, unul In Bucurefti fi Altul tn lafi, tn care propunft musica vocalft bi«ericea>ck.' de unde iefind .tineri cu cunoftinfe •atiefkcktoare. «A «e Impart* prin toate fcoalele pritnare urbane fi rurale. PAn'atunci tn»* se va p*»tra muaica uaitat* pAn'acum, fi tnck »e va deevolta prin .formarea a cAte o fcoal* de pealtichie pe la mitropôlii fi episcopii, Ia care ·* »e tnakrcineie çAte unul din cAntkrefii «*i.

Art. 1. A aynodo procuratore• nominabuntur clerici periti caeremoniarum «aerarum vigentium in Romania citra et ultra Milcovum, qui typieon uaiforme reddant, prae oculi» habendo tam utraqu* typica quam et varie» coneuetudine» locale». Hi procuratore» fetta etiam feriata determinabunt.

Art. 2. Cantu» interim introducatur, «altem ad liturgiam, ubicumque id fieri poterit. Quod reliquum attinet officium «erretur vetui coMuetudo.

Art. 3. Vt cantu» in omnibu» eecleeii» Romania• expeditius invehi valeat, viri arti» murice» praecipue gnari elformentur, poatmodum due* «cholae cantorum eccleeiaaticorum fundentur Buoarectini et Ipariie, ubi cantu• liturgicu» edoceatur, ac iuvene» hoc eurriculum absolrente• in acholia urbanis ac ruaticia diipertiantur. Interim «erretur murica Kucu«que uritata, quae tamen excolatur per «chola» pealtorum. instituenda» pene» métropole» et episcopatu», deputato ad docendum uno ex praecentoribus.

6.

CAEREMONIALE PRO INVESTITURA AC IN8TALLATIONE PONTIFICUM ECCLESIAE RUMENAE ORTHODOXAE.

Aft 1. Inveatiturile fi instalkrile marilor demnitari se vor urma dup* vechiul obicei al fkrii, prevkxut In cronicile Moldovei, tom III. p. 319 fi 320.

Art. 2. Dupk ce se face alegerea, domnul trinÿte pc ministrul de culte Ia alesul de mitropolit fi tmpreunk vin la palatal domneao, unde domnul primefte pe alesul de metropolit tn »ala tronului.

Art. 1. Investitura ac installatio‹pontificum fit iuxta murum antiquum, descriptam in chronico Moldavian, tomo III, p. 319 et 320.

Art. 2. Facta electione princeps ministrum cultuum ad electam in métropolitain deputat, atque iste, ministro comitante, ad palatium «ese confert, ubi princeps illum in aula throni excipit.

Art. A Primi miaistre tmpsaua* su mtaHrwl A de ealto Itebtwek pa tettrspoht M anatta.

Art.]. Mitropolitul atuei sssrgs spta do·* Il donural stead la pisiear* aa eapal dssooparit, dk mitropofitalai patatipt aAratdada-t atkaa, iar ■itropobtal atrati pa dsam pa ftaato.

Art. 6. Doaaal ÿaa aa ais disssuu, la cara deserto taalta ariaiaaa da aattropoHt

Art. 4. Mitropolitel hee de aaaaaaaaa aa dateurs de malgumir· ektre dam, fa eave aa eapriada promiteree daspre exacte tapHaira a Ipaltei sale ■isiuni, austiasrs* fi pirirea dogatolor fi a rkaduielilor biserieei noastre ortodoxs roateaa.

Art. *I.* Dap* iefirea die sala tronului, mitropolital auindu-sa ta cerate donueaac* pregktitk pentra aceat ecop, fi tnsofit de tofi miniftrii, Berge ia sunktal elopotelor la eatodral* mitropolie, uade ae tntkmpink de tofi arhisreii fi preofii tmbrkeafi ta vestminte, skatkadn-M axionul. B

Art. 8. Mitropolitol fhea rdadaita adratare pe U icoane, binecuvkntk poporal, ft dupk skvkrfirea oeremoniatalui , biaerieeao, ae iastalsaxk to «trana de mitropolit; miaistral oultelor citefte atunei diploma aumirii aale.

Art. 9. Investitura fi ÎMtalarea episeopilor ae face totocaiai m fi a autropolifilor, eu deoaebire' numai ck instalarea episeopilor urm*n<iu-se a ae face pe to re*sdin|sle episcopale, local miniftrilor Il «or fines prefecfii cu delsgatol dm partea domnului.

Art. 1 Prim·* mlafalar aoeaadaato *uUttiv* e«A Imm aietrepalitate shkmyd* ladait

Arf. A 'Tune métropolite priaeipem adit ae prtoeepe staas aa aperto sepito metropofitae bueulsm paatorelate porrigit ipsi aaaam deoeealaaa, aa riateetai metrepolita fraatem priacipi*.

Art. A Priaeepe brave· dicit aUoMdoaeat, qaa altam matropobta* manna ühmtra*.

Art. A Matrapolita qaoque mtbom gratia* agit priaoipi, aimai tot*·* mo* alto maaere atreaae functuram, dogmata dsfsnsurum, praecepte ocelaaia* Metre* orthodoxae ramaaae «erraturum.

Art. 7. Ex aula diseodoa* métropolite io vehiculo principia 'coaddet, ae comitantibus miaiatria universis, Moantibu oampaoia ingreditur cathédrale·, ibique ab omnibus episcopis sc presbyteris vestibus sacria induti· excipitur, dum a choro Axion cantator.

Art. 8. Métropolite, ut mori», icone· deosculatur et populo benedicit, ac finita caeremonia ooele·iastics thronum accendit. Tunc minister cultuum diploma eiua nominationi· preselegit.

Art. 9. Investitura ac inatallatio episcoporum similiter obtinet, hoc uno diacrimine quod, cum io·tellatio upfsooporum in eorum reeidentia fiat, rieibu· ministrorum praefectu· *c legatu· principi· funguntur.

7.

STATUTUM CIRCA VESTITUM CLERICALEM.

tiKSPRK CIISTUMUL CLE8ULUI ,iχ genekr

Art. 1. Clerul monabsl ra purta coloarea neagrk *i coloarea haven; iark clerul laie, pe Ikngk colorile citate fi veri-ee coloare tnchii* din cele obicinuite pkn'acum.

Art. 2. Clerul laic (mirean) ra purta un ^pntereu dupk modélurile dp astksi.

Art. 3. · Va purta o tncingktoare dupk modelul Intrebuinfat pkn'acum.

Art. t. <> giubea de materie aau poetar, ceva mai «trknsk subsuori fi mai largi la poale, firk prohsburi. Antereul fi giubeaua ror fi tmbunghiate la *git.*

A[t. b. Preotul, la «erriciul divin, precum fi la solemnitate, va purta pe cap potcap.

Art. A. Preofii, ca ak se dieting* de diaconi, rot purta la potcap o panglick, care «a fi'let* de dou* centimetri, iark diacomi de un centimetre.

Art. 7. Forma potcapului va fi cea tntrebuin- D |*tk pkn'acum.

Art. 8. Clerul monabal ra purta coatamul arktat la art. 3, 3 fi 4, eu aceaeta ca coloarea hainelor ·* fie cea arktat* la art. 1.

Art. 9. Acopkrkmhntul eaputui, pentra cei do prin monkstiri, ra fi tn de eomun un culion de coloare neagrk; iark, cei de prin politii vor purta potcap, ca fi clerul laic (mirean) tn·* fkrk panglick.

D« VBSTIÇI'S GENERATIS.

Art. I. Clerue monachalie vestibus induatur coloria nigri vel caeaii; clerus vero saecularis, ultra citato· colores, alio quoque uti potest ex iis quos hucusque sueverat.

Art. 9. Clerue saecularis vestem talarem portabit iuxta exemplaria hodierna.

Art. <3. Similiter cingulum adhibebit ad instar exempli vigenti·.

Art. 4. Mantile erit ex linteo vel panno, aatrictiua sub axilli·, largiu· ad gremium, line scissura. Tam vestis talaris quam mantile collo subligabuntur.

Art. 5. Presbyter sacrum faciens aut feato aasisten· potcapium (pileum cum operculo dilatato) geatabit.

Art. 8. Presbyteri, ut a diaconibus secernantur, potcapium vitta duorum centimetrorum, diaconi unius centimetri, circumdent.

Art. 7. Forma poteppii erit ea quae nunc est in usu.

Art. 8. Clere· monachal» vestitum habebit designatum articulis 9, 3 et 4, color tamen provisus est in art. 1.

Art. 9. Obductio cupitis in monasteriis generarim erit culion (pileus* rectos) coloris nigri. Monachia vero extra claustrum degentibus permittitur potcapium cleri saecularia sed absque vitta.

Capitol II.

D1STINGEREA tN COCTUM A PROTOIEREILOR, SUBPROTOIRREILOR, ?I A PREOfiLOR LAICI CU KANOURI BISERICEfTI DK CKLALT CUB.

Art. 10. Protoiereii, tn local potqnpatai, ps care ' oeilalfi preop sunt obligufi a-1 purta 1* ssrvieiul divin fi ait* solemnitkp, vor perte ua mHou da coloare violstk.

Caput II.

DISTINCTIO HABITUS ARCHIPRKSBYTKBORVM, DECANORUM ET 8ACERÔOTUM SAECULARIUM, 'AD DIGNITATES EVECTORUM A VESTITU (XERI COMMUNIA

Art. 10. Archipresbyteri loco poteapii, quod reliqui sacerdotes tenentor gestare tempore liturgiae aq solemnitatum, portabunt eulion eoioris violacei.

Art. 11. U |ii T« porta o erase fie metal gelbee 0« aaaalt la βψ··, fir* pietre impcajur; m m va fi attrnat* la (At de an loaf ear* va < nemoaoa de metal galbeo.

Art. IS. Vor parta u boatea ee dot daeari (oanafnri) da fir galbee.

Art. IA 8abpeotoioroH vor parta eulion oa fi protoieroii, teak de ooloare verde tneHa, u o h o m vor porta oa bastea oa dai eiueuri (eanaBtri) tns* de fir alb.

Art. 14. Preojii laid oa raaguri biaarieafti co vor dieting* de o«i fir* ranguri pria bantou, oare va area an canaf de m*tase m va 1 atfiraat do on *iret asemenea de mltaae; oaaafbl fi firetai vor fi de ooloare rofie tnchiai.

A

Art. 11. Cole empaadaat oraeeaa ex oriebaloo cam vitro matalUoo is medio, absque gemmis. Catena similitar orit ex oriebaloo.

Art. IS. Bacalum ferent o n a t n quisque fimbriis ex filo Save.

Art. IS. Dooaai euHon gustabuat ox aequo oom archipresbyteris, attamen coloria prasini. Similiter baoulum habebunt ornatum duabus fimbriis ox filo tamen albo.

Art. 14. Sacerdotes saeculares ad 'dignitates evecti a clericis oommunibus oeeoraentar per bacalem, rains fimbria ox serico confecta peadebit filo serico intorto; fimbria neenon filum erunt coloria rufi.

Capitol III.

DK8RKPRK OOSTfHVL PRBOfILOB DK REOIMKNTK

Art. 15. Preojii de regiments vor purta contumul ca fi ceilalfi preofi, distinutndu-se numai prin culion care va fi de coloarefcafenie

B

Caput 111.

ηK HABITU SACERDOTUM LEGIONARIORUM.

Art. 15. Sacerdotes legionarii eodem modo vestientur ac reliqui clerici. Tantum culion ooe discernet, eo quod erit colori» fusci.

I

8.

REGULAE PROPOSITAE PRO RATIONE AGENDI SYNODORUM DIOECE8ANARUM IN CAUSIS AD DISCIPLINAM PERTINENTIBUS.

Capitol I.

DE8PRE eOMPKTIRTi.

Art. 1. Sinodul eparhial (tnlocuind dieesteris) judee* tn mkrginirea sfintelor 'canoane afaceri de disciplina eclesiastio*.

Art. 2. El judocA atari afaceri tn prima instant*.

Art. 3. ACfiunea se va adresa la episcopul eparhial aub jurisdiC(iunea druia plrttul se afl* domiciliât; eau dae* nn are dcmiciliu cunoscut, la aeel al reqedinfei sale.

C

Fiind mai multi p*riji din deosebite eparhii, acfiunea se va adresa la episcopul local, care va regula conform canoanelorr

Daci actiunea se intentes»* de c&tre vre-un funcfionar eclesiastie, ea se adreseas* la eparhiot.

Art. 4. Invoirea tetre aeuaator fi p*rtt precurm* urm*rirea procesului:

a) Dae* actiunea privefte imediat numai entre persoan*, fi

b) Dae* aefipnea priveçte numai obiectul material.

Far* tns* a prejudeca aplicarea Ibgilor civile fi canonice pentru fapt.

Caput I.

DK 1'DNPETKNTIA

Art. 1. Synodus dioecesana (supplens pristina dicaateria) indicat intra limites a eanones statutos de causis ad disciplinam ecclesiasticam pertentibue.

Art. 2. Has censas in prima indieat instantia.

Art. 3. Actio mittitur ad episcopum dioocesanum sub cuius Jurisdictione habitat accusatae: vol st eius domicilium ignoratur, ad episcopum in cuius dioecesi residet.

Si plure» sunt accusati in variis dioecesibus, tunc actio deferenda est sd episcopum loci, qui rom iuxta canones tractabit.

Si actio procedit a quodam officiali ecclesiastioo, illa ad episcopum dioocesanum est dirigenda.

Art. 4. Transactio inter actorem ac reum dirimit causam:

a) Si actio tantum personam respicit.

b) Si actio tantum 'obiectum materiale prosequitur.

Haec tamen non eludunt applicationem logum civilium et canonum in casu.

Capitol II.

DKSPRK At-yiUNI ?I crTAJIUXI.

Art. fr? Intentans* o acjinue, sau se ap*r* tn-oontra ei, numai aoela ce se bucur* de liberal exercifiu al drepturilor sale fi are calitAfile cerate de sfintele caneane Intra aceasta (cap. 26, Prav. bis. indr. leget).

D

Art. 6. Acfiunea inaintea ainodului «e va face printro petipune adresatt episoopului eparhiot.

Art. 7. Petifiunea va cuprinde: a) aiua, luna fi anni; b) numele, pronumele, profesiunea, domiciliul sau refedinfa reclamantalui fi a pArftului; fi c) espunerea pe scurt a. motivelor pe care eo baseaxa actiunea.

Lipsa numelui, a pronumelui, fi nearktarea motiyelor atrag nulitatea petifiunii.

Art. 8. Episcopul eparhiot primind petipunea reclamantului fi gtsind-o de ehderea ainodului o recomand* acestuia.

Art 9. Sinodul primind petifiunea constat* prin Ineheiere de si, c* instraefiunea este a) sau complet*, b) sau eu lacune, c) eau de neôesitate a eo forma.

Caput II.

DB ACTIONE ET CITATIONIBUS

Art- 5. Ille tantum actionem intentat vel osso oontrw illam dsfendit, qui fruitar libero exercitio iurium suorum et capax redditur iuris a sanctis canonibus (cap. 26, Pravila indireptarea legioi, T*rgovifte 1652. Excludantur per hunc articulum aetores et testes malae vitae).

Art. 6. Actio coram synodo introducitur por petitionem factam episcopo dioecesano.

Art. 7. Haec petitio continebit: a) diem, menaeas, annum; b) nomen, cognomen, occupationem, domicilium vel residentiam reclamatis et accusati; c) brevem expositionem motivorum quibus innititur actio.

Defectus nominis, pronomiaia et motivorum nullam reddit petitionem.

Art. 8, Episcopus dioeceaanu» accepta petitione eam synodo commendat, si agitur de causa ad eam pertinente.

Art. 9. Synodus petitionem accipiens definit utrum causa sit: a) compléta, b) defectiva, o) indigens reformatione.

Art. ft) La canal IntAi episoopal epayhiot ehiamA pe p*A> la ffiftfiqar* pria don* eitafiuni (canon 74 ''apbst.; canon 98 aiaod. Cartag. fi eap. 9(ζ Prav. kirjndr. lagei)· J-

A

Art. 11. Citafiaaea va cuprinde ora, jriua, Inna pi anal:

Co citafianea m Va .eomaniea pkrttului pi an exemplar de petitione.

Art. 19. Nici o citapane na ae poate face p*r-(ilor In lilp^de Îerbktori.

Art. 13. Citapunile se dau sau personnel aau la domiciliuL. possoanei. La caaul ditf unnt serveqte relafiunea oficia)* a JgmAnktorului constatât* conform art. .. din eodubde pro^edurA civile.

Art. 14. Termenul obieinuit al eita(iuai)Or pentru cei domiciliât) tn juriedictiiinea epiaooputaLepaphiot va fi de pna luna aile de la data (irimirii citapunii (canon' 97 ainod. din Cartag.).

Io caturile de urgent* episcopul eparhiot va putea dupa ^circumstAri permite, ca'· citatiunea a* ae fact tn termen mai acurt.

B

Capfijfui.

'liRtfRE «IEDINJE ?! BUNUL ORDIN.

Art. 15. Bedintele ae tin la localul mitropolfei aau al epiacopiei.

Art. IK. DeliberArile sinodului ae prexidA de cAtre unul din membri, numit de cAtre episcopul eparbiot.

Art 17. Epiacopul eparhiot tnaA ca unul ce eate de dfept prepedintele ainodului, la ori-ce eax va crede neceaar, va putea présida ainodul.

Art 18. 8edin(ele nu vor fi publice.

Art. 19. Ele ae t>n regulat tn fie-care xi mu numai dupA trebuin(A cel pu(in de trei ori pe siptAmAn*. pi anume: mart), joi pi «AmbatA

Art. 20. Orele obligatorii pentru pedinfe aunt de la 10 la 9.

C

Art. 21. Bunul ordin tn pedinfe ae Intrepne de prepedinte.

Art. 22. Tot ce va ordona prepedintele In privinta ordinci va fi executat tndatA pi tntocmai.

.Capitol IV.

DE8PRE PREZENTAREA ÇI INSTRWJTUNEA VAUZELOR.

Art. 23. Caaxele se vor InfApta tnaintea sinodului dupA ordines iatrArii lor.

Art. 24. Lipaind partile, cauM rkmfine cea din urmA Ia rAnd tn aces si. lar* dack pkrtile nu se vor arAta de loc, judecata se va suspends (i nu se va redeschide deckt dupa éererea φiη hou a reclamantului.

Nu ne va suspende urmAriraa causai, dacA va fi din acele, a cAror actiune, dupA rostirea sfintelor canoane, nu poate rAmAnea nejudecatk, chiar de sr)i urma Injru accanta cerinfa intentatorului.

Lipsind InsA une din pArfi, cauM m va judeoa numai In,presents çelei atArditoare, afar* dac* partes present* nu va vol InaA-fi a o amAna pentm ait* si, mu s rAmAnea ces dis unnA la rAnd.

Pot cere amAnarea mu schimbarea rfindului ambele pArfi, dac* InsA sinodul va gksi o* cererea nn e suspect*.

Sinodul InsA nu poate permite afar* de termenul legal de eAt o amAnare.

Art. 25. Pkrfile vor fi tndatorate a-fi depune Inscrit mijloacele lor de apkrare la biroul directeruhii de cancelarie eparhialk, dAndu-M udaverint* de a lor primire.

Art. 96. Executarea gi regularitatea luerkrilor ainodului eate pe aeama fi rüapunderM directonilni cancelariei eparhiale.

Art. 10. In prim» casu episcopus dioeoeaaaaa partae ad indicium voeat d^abaa citationibus (canon 74 apoat; canon 98 synodi Carthag.; cap. 96, Prav. indr. legiei).

Art. 11. Citatio continebit horam, diem et annum.

Bimul^enm citatione accuMto mittitur etiam exemplar petitionis.

Art. 19) Citatio ad diem mbtum non datur.

Art. 13. Citatio vel trdditur personae vel de/ponitur in eiue domicilio. In hoc ultimo cmu ille, qui citationem portavit, in scrigtis eius depositionem aotificabit, prouti habetur in iure civili'art. ..

Art. 14. Terminus citationis pro iia qui domicilium sub jurisdictione episcopi habent, est generarim unius mensis a recepte petitions (cair. 27. synodi Carthag.).

Si necessitas pnret. episcopus dioecesanus pro re nata permitterepotest ut citatio etiam ad brevius fiat interv^lum.

Caput III. *

DE SESSIONIBUS ET bRDINE.

Art. 15. Sessiones hsbentur in residentia metropolitae yei episcopi.

Art. 16. Disceptationibus synodi praesidet ille quem episcopus dioecesanus designavit.

Art. 17. Cum tamen episcopus de iure sit praeses synodi, ipse praesidere potest quotiescumque ei libebit.

Art. 18. Sessiones non sunLpublicae.

Art. 19. Sanniones habentur generarim singulis diebus, vel, si sufficiat. Mitem ter in hebdomada: *feri» III,* V et Mbbato.

Art. 20. Horae praescriptae sessionibus sunt a 10 ad 2.

Art. 21. Ordo in sessionibus a praeside regitur.

Art 22. Quidquid praeses relate ad ordinem iusserit, statim ac omnino exsequendum est.

Caput IV.x

DE PRAESENTATIONE ET INSTRUCTIONE CAUSARUM.

Art. 23. CauMe praecentantur synodo iuxta ordinem receptionis.

Art. 24. Partibus absentibus, causa ultima erit Mdem die. Si vero litigantes non comparent, tunc judicium suspenditur, nec reapertur nisi actore id denuo postulante. **

Non tamen suspenditur causa, ei actio iuxta canones nequit manere impunis, etiamsi actor suspenaionem. petat.

Si unos tantum ex litigantibus abeat, causa judicatur in praesentia alterius, niai hic etiam dilatiogem ad aliam diem petat vel ultimus manere ipsa die velit.

Utraque para dilationem vel mutationem ordinis petere potest, excepto cmu quo synodus fraudem suspicetur.

Synodus vero extra casum legalem nonnisi unam dilationem permittere poteat.

Art. 95.' Litigantes obligantur argumenta scripta deponere apud rectorem cancellariae dioecesanae, qui acceptum testabitur.

Art. 96. Rea gerendae aanunque ordo respiciunt rectorem praedictum in eiusque periculum recidunt.

Art.'.W. Instruction** fiind terminati, sinodnl * va Intreba pe plrtf, dae« mai au alte probe, «i de dedfirkad od nau. atuaci p«qefte)· pronuntarea opiniuaii sale, eau Indat*, skudupk consultati*. tn~~timpol c*rda pkr^le se retrag.

Daci sinodul va^gksi eu cale (n interesul luminkrii cestiunii, poateeqrtoa penteu a doua si darqa opiniunii sale.

Art. »7. Instrectioae eaueae finita, synodus litignatos ipterrogat, an aba quoque argumenta babeant; quo negate synodus opinionem dicit »*! rtatim vel post deUberationeqs, cuius tempore litigantae discedunt.

Synodus opinionem ad crastinum diem -differre potest si existimat, id prodesse ad causam, magis dilucidandam.

» Canito! >.

DE9PRK O^NIVNE.

PB OPINIONE.

Art. 28. Sinodul d*iidu-fi opiniunea. o va λtpnne prin anafor* episcqpului eparhiot.

Art. 28. Synodus opinionem datam (episcopo 'dioecesano submittit libello. · ' 'a-

Art: 29.' Acesta tn competinfAsa canonic* o confirm*, daca o va gksi legal* fi canonic*; Ia eas contrat o va tnffpoia cu observarea cuvenit»?

Art. 29. Ilie, quem canones competentem reddunt, qni confirmat, ai ipsi legalia ac canonica vide-* bitur; «in vero minus eam debita observatione renuit.

Art. 30. › Nici o opiniune nu va fi exeeutorie, pkn* ce nu va capita confirmarea canonic*. '

Art. 30. Nulla opinio exsequi potest quin priua confirmationem cabonieam non ait assecuta.

Art. 31, In can de paritate 'de voturi, yptul episeopului eparbiot este preponderinte.

Art. 31. Sententiis paribus suffragium episcopi dioecesani praeponderat.

* Art. 32. Directorul cancelariei va ingrtji, ca opiniunile confirmate de episcopul eparhiot s* se treac* tntr'un registre social. unde iar*-fi se' yor subscrie de cktre infi-fi ntralbrii.

Art. 32. Rector cancelloriae curabit, ut opiniones confiynatae ab episcopo dioecésano in tabulas transsumantur ac denuo a «ynudalibu· subscribantur.

Art. 33. Nimie pe margini, printre linii, prin adkugiri, prin scortari sau cifre nu se poate serie tn aceast* condi<

Art. 33. In his tabulisnihil inscribi poterit ad marginem et inter versus; bec quid adaugeatur veL dematur: numeri etiam prohibentur.

Art. 34. In preecriptul verbal el sinodului ne va euprinde: a) numgle. pronumele, domiciliul ori reyedinfa plijilor. calitatea'tn care precede; bl obiectul petifiunii fi oonclusiunile plrplor; c) reeumatul actelor ce pArfile au tnfktifat spre a-fi susfinea fie-care cererea sau propunerile; d) opiniunea ce sinodul dk tn virtutea legilor fi a sfintelor* canoane.

Art. 34. In protocollo suae opinionis synodus notabit: a) nomen, pronomen, domicilium vel residentium litigantium, speciem causae; b) obieotum petitionis et conclusiones partium; c) summam documentorum quae partes protulere ad sustendandam actionem vel defensionem; d) opinionem synodi iuxta leges pt sacros canones.

Art. 35. Numai dup* ce opiniunea sinodului tfi capita confirmare* episeopului eparhiot se d* tn copie ptrfilor sub luere de adeverint*·

Art. 35. Postquam opinio synodi confirmationem episcopi dioecesani nacta fuerit, eius transsumptum remitti potest partibus acceptum testantibus.

Art. 36. Fie-care decisiune va arlta fi termenul apelului.

Art. 36. Unaquaeque sententia terminum appellationis indicabit.

Art. 37. Termenul este de una lun* socotit de la data InmAnArii decisiunii episeopului eparhiot.

Art. 37. Terminus eat unius mensis post receptam sententiam episcopi dioecesani.

Art. 38. Dec* tnAuntrul termenului nici una din pArqi nu probes·* c* a apelat, decisiunea se aduce tntru tmplinire, indatk dup* a lui expirare.

Art. 38. Bi neutra pars probare potest, seep infra hunc terminum appellasse, decisio exsequi poterit statim ternAjo elapso.

Art. 39. Aducerea tn tmplinire a decisiunii se rbaliseas* dup* ordinul executoriu al episeopului sau al mitropolitului cktre autoritatea respective.

Art. 39. Sbgfentia exsequitur per mandatum episcopi ve) metropolitae datum auctoritati competenti.

Capitol VI.

DESPRE PROHE fjl mAr TIRH.

Caput VI.

DE PROBATIONE ET TESTIMONIO.

Art. 40. Probele idoveiile) se dau Inscris de citre pkrfi fi autorisate despre auténticitate de)ocurile competinte.

Art. 40. Probationes dantur scriptae a litigantibus, autbentia rite testata.

Art: 41. Ele sunt de dou* categorii: a) basate pe conduit* moral* fi sprijinite cu jurkmAni. fi b) actele autoritAplor administrative eolesiastice.

Art. 41. Duplicis sunt generis: a) Innixae bonis moribus vel iuramento; b) documenta emanata ab auctoritatibus ecclesiasticis administrativis.

Art. 42. Numai Jn ceatiuni care atrag condemnare la degradare din treaptk se cere mkrturiile sprijinite cu jurkmAnt (cap. 22, 23, 24 fi 26 din prav. bis. indr. legei).

Art. 42. Testimonium fultum iuramento requiritur tantum in causis quae aecum ferunt poenam degradationis (cap. 22, 23. 24 et 26, Prav. indir. legiei).

Art. 43. Martorii pot fi fi mai inulti, minimum Ins* In numkr de doi sen trei.

Art. 43. Testea plures esse possunt; erunt tamen saltem duo vel tres.

CalitAfile sunt celo prescrive de canonul 79apost. fi cap. 22, 23, 24 fi 26 din prav. bis. indr. legei.

Eorum indoles specificantur a canone 73 apoet. et capitibus citatis Prav.

Art. 45. Martorii se Intreab* tn deosebi fie-care.

Art. 44. Testes singillatim interrogantur.

L» cas de contraxieere pot fi confruntati.

Testimoniis invicem contradicentibus testes componi possunt.

Capitol VII.

DESPRE CERCETARI LOCALS.

Caput VII.

DE DBQITSmON'il LOCALI.

Aii 45. Daci ceetiunea redam* desvoltkri locale, episcopul .eparhiot régulons* efectuarea unor

Art. 45. Bi causa disquisitionem localem exigat, episcopus dioeoeeanus hanc exsequi curet per suo-

Memenea- pria eutoritatil· compotiat·, mu chiar A deleiig* pe »un membra .dia aiaod apro aaart tait dupa anum· oerere fi pe apeeale adalaiafi pereoaae.

Art. 44. Ceroataraa local* aa va face th{* ea partile fi martbrii dapi ce ae vor Incuaoftiint· formal. -J

Art 47. Reaultatal ceroetarii te aumeaab tntr'ua prooce'verbal dbbaaria da oeroetitori «i apoi at*t de pArfi cdt «i de mariori, e* au foat preeen)i.

teritote· competente· rai atiaa* anum ax membri· ajjnodi ad huae Iteam deputet -

■atra raaidantiam rato dglagataa non mittitar niai parte id pateute aa axpenM aolteate.

Art 48. Disquiati· loealia fiat coram partitae at taatibaa antea rite citati·.

Art 47. RveaUaa diaquiaitionia breviter atotetar i piotooollo aubacripto ab inquiaitoribua. nqcnon litigantibua et teatibua qui adfuere.

Capitol VIII.

D8SPBK MCUSATTOML

Art. 48. Ori care membra electiv al aiaoduhu poate fi recurat precum fi rectoral aeminarului: a) ctnd el aau conaoarta aa eate intererat tn^rocea; b) càndva β rudà de aproape; e) dac*£xiat* & inamicifie tntre judecAtori fi une din parti provocata*" cu^fi luni tnaintea recuaafiunii pria agreaiuni, injurii aau amenin|4ri verbale mu tnacria.

Art. 49. Èie-care din membrii de mai aua, care va «ti. cA exiat* in pcnoana μ ο oaua* de recuea-(iune, o va declara toau-,i ainodului, care va decide, dec* trcbuie a* ia parte la judeçati.

Va lua parte la procea membrul, dacA pArfile procerante vor déclara aoeMta.

Sinodul va face mentiune deapre aceaata In Inoheierea prescriptulni a*.u verbal.

Art. 50. Cel ce va voi ad recuae. va face propunerea M mai'nainte de Inceperea deabaterilor.

y. Art. SI. Recurare· va fi propuat printrun act acria fi aubacria de propun*tor, dat epiacopului eparhiot.

Propunerea de reouaafiune va fi baaat* pe probe.

Art S3. Epiaoopul eparhiot va comuniea actul de recUMtiune ainodului.

RecuMtul va riapunde tnacria la rteuaafiune.

Nu ae va face nici un alt actrde procedor*.

Art. 53. Binodul va delibera aaupra-i ftr» ea membrul recurat a* poaU lua parte la acerata deliberare.

Abaenta recuraftlor nu va tmpiedeca ainodul tu tractarea cauaei.

Art. 54. Membral recurat ae retrage din earner* In timpul tratirii aaupra proceaului, fi nici participk la darea opiniunii.

Art. 55. In oax oind doi fi trei din membri vor fi recurati, epiaoopul eparhiot va putee numi ad hoc alti membri din preofii eparhiei «ale.

Caput VIII

DK MCU8ATI05K.

Art. 48. Quodvi·^membram eleetivum aynodi, aimiliter et rector aeminarii, rêcuaari potent: a) ai ipae vel eiua uxor in caura particepa eut; b) ai propiaquua eut; e) ai a 6 menaibua ante recuratio-nem inter illum ac unum ex litigantibua inimicitiae exatent obortae per ictum, iaiuriM' vel minaa ore vel calamo, prolatae.

. Art. 49. Unuaquiaque ex dictia aynodalibua tenetur aynodo motiva recuMtionia aeae apertantia declararo, ai illa aibi innoteacant ac poatmodum aynodua atatuet an iudex eme poaait in caura.

ludieabit vero ille in cauaa, quem nihilotninua litigante· admittunt.

Cuiua mdntio facienda erit in protooollo aynodi.

Art. 50. Recuaatio fiet libello aubecripto a proponente et porrecto epiacopo dioeeeaano.

Innitatur oportet documentia.

Art. 52. Epiacopua dioeceaanua actum reouMtionia aynodo mittit.

Recuratu· in acriptia reapondebit ad recura-aationem.

' Alia actio in hoc reapectu non fit.

Art, 53. Synodua circa reourationem deliberat quin tamen recuratu· in eonailio adhibeatur.

Abaentia recuratorum non impedit quominua aynodua caneam pertractet.

Art. 54. RecuMtua diacedit e foro tempore actionia nec opinionem emittit.

Art. 55. Si duo vol tree aint recurati, tunc epiaoopna dioeceaanua ad exuram iudicandam alica aaoerdotea auae dioeceaeo^ delegare poteet.

Capitol IX.

DB8FBK APKL.

Art. 54. Apelul ae face la mitropolitul local fi apoi)· ainodul general.

Art 57. N^tatai tn caaurtle care atrag degradarea din treapta ee face apel.

Art. 58. Nemultumitul on dociaiunoa opiaoopului eparhiot tn aaemenea canae va putea porni apel la mitropolitul locului (o*non 84 apoet; canon 9 ainod. II ; canon 8 ainod. III; canon 9 fi 19 ainod. IV; canon 6 ainod. 1; canon 9, 14, 18 ainod. Antioh.; canon 6 ainod. Sard.; canon 14, 87, 38, 34,118,134 ainod. Cartag.; canon 74 apoat. fi acholia I la prolog, ainod. I ecumenic).

Art. 59. Partea care a aubacria mu a declarat tnacria mulfumire deapre o deeiaiune, nu mai are dreptul de apel.

Art. 60. Aoela, car· va lira a* treao* tenneaul (art. 37) f*r* a apela, va pi«rd· dreptul de apel·

Caput IX.

DK APPELLATION*.

Art 54. Appellatio fit ad métropolitain et deinde cd aynodnm generalem.

Art 57Ù Non appellatur niai in oauaia quae afferant degradationem.

Art. 58. Qui deciaione epiaeopi dioeceoani non Mt oontentna, appellare potent ad metropolitan· provinciae (vide oanonra conciliorum hoc iua oonferentea in textu rameno).

Art 59. Qui vero aententiam aubeoripeit, aut in fcriptia aaae contentum declaravit, non habet ampliua facultatem appellandi

Art 80. Biaailiter amittit iua appellandi qui terminum (art 37) neglexit

Capitol X.

formmx 91 menu apkujlcl

Art. 61. Apelul se vs forma pria petifiuuo adresatl mitropolitului lecului, pe Hugh car· oeroso ne va alitera |i copia do pe decisiunea apelaiA ' Patifiaaoa rs euprinde tn scart mÿloaecele apelalui.'

Mitropolitul vq priai fi va face a so tnregistru aeeesth petifiune dündu-M apelantnlui chitanfb.

Aceastd chitanf* ra'constata aiua primirii apehrlui. k

Art. 62. Mitropolitul observlnd dart caaal apelat eate die eele prevlsuté de canoana, oonvort.pe episcopii eparhiofi, ce cariideliber* fi decide ta causa npelantului.

Art. 63. Tot aceast* forta* de apel sepiiefts fi cu clericii din eparbiite mitropdlitane. ~

Art. 64. Dup4 ce so oomunirt tn copie deci-•innea conform art. 35, ei tfi formulées* apelul tot citre açelafi mitropolit, conform art. 61, oerAnd convocares episcopilor epa^hiofi.

Art. 65. Termenele pentru convortrea episcopilor eparhiofi de citre mitropolit, pentru asemenea casuri, vor fi conform sfintelor canoane de doui on pe an.

Art. 66. Mitropolitul re conforma apoi cu pre■cripfiunile art. 62.

Art. 67. In apel.nu ae va face nici 0 noua cercetare privitoare la alt* ceatiune, oaro nu ·'· flcut tn prima instante, afar* numai de cereri de cotnpeneafiuni. '

Art. 66. Toate procédurale probatorii faoute tn prima instanta se vor répéta tn apel, dart sinodul le afla defectuoase sau incomplete.

. Sinodul ordona fi alte instructioni aau admits producer· de probe noua, care vor putea lumina pe juderttori.

Art. 69. Toate celelalte regule prescrive pentru •inoadele eparhiale se vor splica fi la aceasta.

Art. 70. Sinodul mitropolitan recunoafte, reforma tn totul sau tn parte deciaiunile ce s'àu atacat in apel.

Art. 71. Apelul dat tn fbrmele fi termenele prescris· mai aua suspendi executarea decisiunilor de la prima instanta.

Art. 72. Cu oomunicarea. decisinnii fi a primirii ei de pArfi, precum fi ou apel tn ultima instanta la sinodul general (cap. III, art. 19, lit. b, din deeretui organic) se urmeasi ca fi la cel de prima instanti.

I

'Oapnt X.

d« fomu Xt tmm ΐρρὺχΑτιοΝiA.

Art. 61. Appellatio fit petition· ad motropolitam provincia·, ' apposito trabaaumpto sententiae* quae improbatur:

Potitio breviter oxponpt argumeuta appellation».

Métropolite hanc appellationem aooipit et iatabiilqt, aooeptamqae attestatur. '

In accepto njitabitar die· qua deposita eat appellatio.

Art. 62. aMetropolita pria· investigabit utrum canon·· attribuant causae ins appellandi; deinde episcopos| convocat atqne enm ipsis diseeptqt St statuit in re' appellate.

Art. 63. Eadem forma serjstienin appe^atienibu· clericorum ex paroeciis metropoleos.

Art. 64. Misco tranmumpto sententiae, iuxta 8 art. 35, ip*i appellant eundpm metropolitans tenore art. 61, pro convocatione episcoporum dioeoesanorum supplicante·.

Art. 65. Terminus convocationis episcoporum dioecesanorum per métropolitain, propter has sansas erit bis in anno, secundum canones

, Art. 66. Deinde metropololita aequiter prasscripta in art. 62.

Art. 67. tn appellatione nil exigi potaat quod non foerit ism petitum in prima instantia, excepta indemnitate.

Art. 68. Probatione· factae in prima instantia repetuntur in appellatione, si synodus iudicaverit, illa· mendosas ac imperfectas foiaae.

/Synodus alia· quoque instructione· praecipere et nova admittere potest argumenta, quo indice· 0 melius illuminentur.

Art. 69. Caeterum synodis dioeceaanis praescriptae regulae hio quoque sunt observandae.

Art. 70. Synodus metropolitan· confirmat, vel in toto seu in parte infirmat sententiam impugnatam appellatione.

Art. 71. Appellatio facta in forma notata et infra terminos dictos impedit quominus.deeislo lata in prima instantia effectum sortiatur.

Art. 72. Quod attinet notificationem novae sententiae, eius acceptionem vel recusationem a litigantibus, denique appellatio ad ultimam instantiam, quae est synodus generalis (cap. III, art. 19, lit b, decreti organici), eodem modo proceditur ac in appellatione · prima instantia.

DECRETUM SYNODO FINEM IMPONENS.

Venerabili pirinfi fi onor. domni membri ai D •inodului.

Sesiunea sinodului general ai bisericii romine pentru anui 1865, prelungit* extraordinar pini la 5 ianuarie curent, tneheiindu ' se astiti.

En declar aceasti sesiuae tuebis*.

Dat in Buourefti, la 4 ianuarie 1866.

(Ssara.^ Alexandru Ioan.

Ministrul justifiai, eultelor fi instrucfiunii publice

D. Csrisgdi. N· 2.

Venerabiles patres ac egregii viri membra synodi.

Cum sessio synodi generalis eceleeiae rumenaqi pro'anno 1865, prolongata praeter ordinem iuque ad diem 5 ianuarii e. hodie expiret.

Ego hanc sessionem clausam declaro.

Datum Bucarestini, die 4 ianuarii' 1866.

(Sign..·) Alexander Ioann··.

Minister institiae, cultuum et instructionis publicae

D. Cariagdi. N· 2.

10.

LEGIS FORMA PRO CLERO SAECULARI PAROECIAS ADMINISTRANTE.

Art. 1. Orioe paruhie car· vu nnmira una until familii, va avea un preot; iaril aonlea cari vor nombre pAni la 300 familii vor avea 2 praefi.

Art. 1. Omnis paroecia centum famitias complectens parochum habeat: si numerus familiarum ter centum attingit, tuae ibidem sint duo saenrddtoe.

-)

10·

Art. 9. ParobiUe cari, 'degi au ror uemhraA 100 ftmilji, dar se vor obliga e* ver tatroqtaea an preot, ea qi eete do 180 fantlHi, ror putea ·*-! aiM.

Art 8. Dae* la rre-o parohie urban* tau rurate λΑτ ℰ ta timpul de faf* maimuit de'dei preofi h WO famiHi, qi daci^reofii dé prise· nu ar roi a M strkmutq la ait* perobio, ror putea r*m*aee servrtori te sots biserie*, ftr* tea* a* ·· peut» bnour* de beaefloial ordtear preterit de lege.

Preofii, Ce au a se sirtmuta, rtmia te aprefierea episcopate! eperbtot, arlnd te vedoro, capacitât·* qi moralitatea.

Art. 4. Prpo|ii parohiilor urbane ro.r fl salariafi eu onorarin dote don* pfln* te trei-sute lei pe lun*.

Art. S.'.^Preofii parohiilor rurale ror fl sateriati eu onorariu delà opt-seci phn* te aaa-sutq loi pe lun*,folosiodu-se tot do odat* fi de phmflatul dut de legi.

Art. 6. Prin tegea de fhf* nu sunt oprifi pteofii de a primi ofrande de bun* voie dote enoriaqii for pentru servioiile bisericeqri.

Art. 7. Preotii seminarist! vor urtna a fl de drept tev*t*tori pe la qooalelc oomunate, conform art. 945, lit. b, din logea instruc{iunii public·.

Art. 8. Diaoonii tn genere delà orioe parohie vor fl aalaridti onorariu delà 900 p*nk la 800 lei pe lun*.

Art. 9. Fieodre biaeric* urban* va area doi c*nt*reti fi un paraoliaer, cari vor fl salariafi cel din dreapta en 950 lei pe lun* qi eel din atflnga eu 150 lei pe lun*, iar* paraeliaerul on 80 foi pe lun*.

Art. 10. Biaertoite din oomunete rurate rot area e*te doi o*nt*reti, cari vor > obligati a tndeplini alternariv qi sarcina de paraeliser, qi cari vor fl remunerati o*te on 500 lei' flecare pe an.

Art. 11. Bisericile tntrefinute de stat se exoepteas* dote aoeast* lege» r*m*n*nd qi pe viitor a-qi reserve drepturile qi privilegiite tor.

Votat tn qedfaja dote 91 iulie -18e7.

AA. 9. Paroeciae 100 quidam fanuHea haud oompteotefltea, verumtamea m h obligante· ut parechum sartentaat, sacerdotem obtinere poseoat .V

Art. 3, Si rtw te aliqua parteeia urimna vol ruraB pteros' sint sacerdotes pro treessttis frunilSs, et d «aoerdote· saperiM ad aliam paroeciam mufari nollent; tune eidem eedeetee etiath in poeterum servire queunt, rerum beneficfo...ordinario...a..lego oouoesso frni haud poterunt.

Sacerdote·, qui mntari debent, ad arbitrium manent episcopi dioeoesani, ratione habita eorum ingenii et morum-

Art.'4.· Sacerdote· paroeciarum urbanarum salarium habeMat a ducentis ad> trecento· franco· per mensem.

Art. A Sacerdotes-inserviente· paroeciis ruralibu» salarium babebunt inter «ctoginta ac centum franco· per mensem, simul cum usufructs agri'a

B tege concerni.

Art. A Hm lag· non prohibetur sacerdotibus quominug ddns a fldeHbus rolnntarie data accipiant pro exsoto ritu eoclesiasrioo.

Art. 7. Sacerdotes seminaristae erunt et in posterum de iure magistri scholarum municipalium, tenore art. 945, litti b, ex lege instructioni· publicae.

Art. 8. Diaconi generarim cuiuslibet paroeciae •alarias» habebunt inter dncentoa et trecento· franco·.

Art. 9. Quaeri· ecclea^a urbana duoa cantore· et unum tenebit aaeriatanum. quorum «alarium erit: cantori· a dextri· 960 franci, cantori· a ainiatria 150 franci, laeHatani 80 franci singulis mensibus.

Art. 10. Ecclesiae ruri bino· habebunt cantore·, qui et tenentur alternarim munus aacriatani adimplere, et ainguli· sinnis 500 franco· accipient.

c

Art. 11. Ecclesiae a gubernio sustentatae non cadunt sub bane legem, et etiam in posterum iura ot immunitate· eorum servabunt.

s

Decretum in sessione 91 iulii 1867.

LEDIS FORMA FRO UNIFORMANDA HIERARCHIA ECCLESIASTICA.

Art. 1. Gradel· ierarhiei biaericeqti pentru olsrul monacal sunt urm*toarele: singhel, protoeteghol sqi arhimandrit; iar* pentru elerul laic sunt protonotar, ■acbelar qi ieonom.

Art. 9. Semnele exterioare distinctive ate gradelor biserioeqti sunt: pentru singhel qi protoeotar, ipogonatiul; proto«ingh«la}ni qi saehelaruhsi E-se adangt eruoea la piept. Arhimandritului qi ioonomului, pe Ung* eemaete eetorialte grad·,' li-se adaug* qi bastorul.

Votat tn qedint· date'91 iulie 1887.

Art. I. Grades hierarohici eoole«ia»tici pro clero monachal! sunt'*equ«ntee: oonoellarius (σὲγχ*λλο), •N^ieonoellarius(icpsmeÙYMlAot) et archimandrite·; pro clero autem saeculari: protoaotarius, saoellariu·•t oeconomus.

Art. 9: Signa externa gradu· eocleuartieo· dinttaguearia sunt: pro ooaoallario et protonotario, hypogouarium; pro archieonoolterio et saoellario. inrapMr crux pectoralia, prb archimandrite et oeconomo, praeterea et baculus.

D

Decretum in sessione dM?1 iulii 1887.

1«.

LEGIS FORMA PRO IN8TITUEKDA FACULTATE THEOLOGICA

Oapitnlal I.

DB8PBB nwrrrUIB·* FACOLTipi TMH4XHC·.

Art. 1. 80 va tafliuta te Rnmlnis, eel mult te anul viitor, deooamdet* 0 facultate de teotogi·.

Art. 9. Sdinfefo, oo ae vor propane tn aoecat* facultate, vor > cote prevbsute to programs! eiei •tetaret, qi cari »· impart tn exegerioe, letoriee, •istemarioe qi practice.

Art. 3. Facultatee de teotogfo so va bueuta de aoetoaqi Mrepturi qi imsnitaqi ea qi ootetelto faeult*fi univernitar·.

Capet I.

.DB liWmTKIDA PAOTLTATB TBB0L0QICA.

Arirt. In Romaate tesritaatur, saltern anno proximo venturo, prius une tantum facultas theologiae.

Art. 9. Scteattee edocendae ia hac facultate proponuntur in indice pensorum infsriss dascripto, ac scinduntur in exegetieas, historica·, sjsthemari•M^st praettean.

Art. 8. FoMhaa theologica iisdem iuribns ac immunitatibus fruetur qua «t reliquae universitati· facultates

f Art. 4 Facultate· de, toplegie tnliaÿU* ta HmL A' tele legii prenante eato primitoare ta viitor d· verioe deevoltaro)i ameliorare, mai ale* edad aeaatoa vor fl cerate de «inod.

Art. 4. Faenlt·· theologica, priât hae Mge iaatitaeaSa dériraitar, (Meoptibilte aat^ia paataraa ouinalibet ineremenli ac ean«ndatio?ii,praaoartim •ynodo id pateat·. ' '

; Capitoiul IL

OBGANIZAREA rACCLTIpi teologici.

Art. S. · Pentrn flecare ipecie de ftilnfl T* * deooamdata cite un profeeor; mai tlrata Into ·· ▾ or numi' atlji profeeori clti va deroVtreoaiwfa.

Art. 6.' Profeaorii tor fl nutdifi ta putéreahatti · concur·, aair problnd pria titluri, ci au abeolvit oaraari tooiogiou, fi c* au foet cet pu(in trei Agi de ail· profeeor de aoecto atadii.

Art. 7. Na vor fl admifi ea profeaorila aceaatt facultate dècAt numai oei naaoufi romdai fi de roligiane ortodoxl, preferAfdu-ee percoaaelo clerical·.

Art β. Conounurile pentrn numirea profeaorilor •a tôt fin·· 'in fafa unei ooaaimpni ale·· dintre membrii «inodului geneapi fi dintre birbafii oei mai competenti.

Art. ». Profeaorii faculUfii teologioe ae vor bucnra de aceleafi drepturi fi imuniUfi- «· l' °*' delà celelalte facultlfi univeraitaro..

* CapatH ' ; . λ ·

TEMPERATIO FACULTATIS THEOLOGICAE. '

' Art 5. Pro uneqnaque apeei· Mientiarum iaitionatte erit profeeaer; poetari·· autem tôt profweorW «reabuntar.qnot apeaceit·· pôatalat

Art β. Profeaaor·· nominabuntur virtute.val •xaminia çnnpetitorum, vel docurninti probantia quod candidatae atudititheologicia incubait atqa· •altam ipatio triam ancoram "haec aindiaAddàuit.

Art. 7- Veramtame· profeeeor·· baüu Çaoaltatia oportet eaaa rameaoe, nativitate et orthodoxo· rcligtoae; clerici praeferantur.

Art'S. Examen oompetitoruta detur ceram arbitri· ·χ ayqodo electi· generali atqpe coram alii· ▾ iri· materi·· periti·. ♦ '

Art 9. Profemoree facultati· theologicae iiadem iuribu» et immunitatibu gaudebant ac profeaeoree reliquorum nnireraitati· facultatum.

Capitoiul III.

DISPRE INTERNAT $1 MODUL ADMITERII STUDiyjTLOR tN FACULTATE. '

Art. 10. Studenfii facultAfii de teologie vor fl interni fi tntrefinuti—de état; vor fl liberi tari fi etndenfii externi a urmb- euraurile ftwultlfii teologiee.

Art. 11. Facultate· de teologie, ImpreunA eu Urternatul ilu, «e va afoaa tn locaiul veri-nneia din monlatiri.

Art. 13. Nu vor fi admifi oa'(ridenti tn facultate· teologicl declt numai cei cari ror juatifiea prin titluri aan prin concura, cA au abeojrit curoul •eminariilor de gradul 3.

Art. 13. Durat· curaurilor faculUtii teologioe, ▾ acanfele, examenele, elegero· decanului, atributiunile lui, atributtunile profeaorilor, modal oonfaririi gradelor de licenfiat «au doctorat, yor 8 ea fi pe la ceielalte facultifi unireraitaro.

Caput IU.

DE CONVICTU AC RATIONI ADMITTENDI STUDIOSUS^ IN FACULTATEM.

Art. 10. titudiom facultati» jheologpae in eoa* rictu degebant a gubernio «latentato; rod edam •tudioei alibi habitante· curriculo facultati· amiatoro ponunt.

Art. 11. Facultam theologiae et convictu· collocabuntur in aliquo monaaterio abrogato.

Art. 13. Non admittentur inter (tudioeoe the··* logiae niai iure··· qni documento rei periculo publico probaro pocauat, aeee curriculum aemiaarii S-di gradu· abaolrime.

Art. 13. Tempo· curriculorum facultati· theologicae, Tacationee, examina, electio deeaai, eiuadam attributa profeaaornmqu·, modu conferendi gradum licentiati ▾ ·) doctori». haec omnia erunt aiu··dem rationi· ac in roliqui· nnireraitati· ffwultatibna.

Capitoiul IV.

0BHUTELK DI STUDtt

Am L

a) latorie biMriceaM* on geografla fi «tatiatioa ei.

b) Introduoeroa tn eArfile^rechiului teatamant cu explicare· lor.

o) Archéologie biblio* fi oea eclaaiaaticA.

d) Enoiclopodi· teoiogieA

e) Limbile: ebraicA, eleafl fi latinA

f) Exercifii tn oompuneroa fi roetiroa prodicilor.

Axtm Π.

·) Introducere· tn ohrfil· noului teatameat ou explicare· lor.

b) Coatinuarea din iatoria biaerieeacofl eu g··-' grade fi atatictioe ei.

e) Dogmatica on iatoria dogmatolor.

d) Omiletiem

·) Limbil·: ebraioi, elenh fi latinL

Ô Exercitii t» oompuneroa fi roetiroa pradicilor.

Amn. HL

·) Teologie comparativi.

b) Teologie morali.

c) Apologetica.

d) Paetorala.

Caput IV.

MATERIAE STUDIORUM.

Axxua L

a) Hiatoria cccleaiaatioa, cum aua geographia et atatiatica.

b) Introductio in libro· veteri· teetameati eorumque explanatio.

o) Arihaeologia biblica et ·oo}o·i··ëo·.

d) Encyclopedia theologica.

e) Linguae Hebraica, greeea «t latinm

f) Exercitatio in' componenda et dicenda praedicatione.

Anua Π.

a) introductio in libro· novi teatamenti eorumqoo explanatio.

b) Continuatur hiatoria cooleaiaatioa, eum »ua geographia et ctatutioa.

β) Dogmatie· et hiatoria dogmatum.

d) Homiletic·.

·) Linguae Hebraica, graoca et latina.

f) Exercitatio in componenda et dicenda praedicatione.

Anaoa OI.

a) Theologia comparativa.

b) Theologia morali·.

o) Apologetica.

d) Theologia poatoralie.

>) Patrologia.
I) Dreptal eaaoàic.
g) Istarte^bteerieii romAàe.
h) Limbi» ebraitÂ
i) £xereitiita oompuneres fi rosbrea prodieilor.

Votat la seeiunea delà 95 iulie 1867.

·) PatrologfiL;
f) Ius ésaonicwm·
g) ffletoria neoiostae ramenbe.'
h) Lingua hebn^ea.
i) Bxeraitaiiojh componenda «t dibenda praedicatione.

Decretum «eaaioae diei 46 iulii 1867.

LBGI^FORM^PRO AEDUaCANDIB KCCLB8U8 OMHODOJIB

(art 17, Ht. a, ex ISge-synodali).

.Capitata} I.'

PBSPRB '8AUZIDIRIJ2J6 BJpMUCI.

Art.ta ,Nu m va pAtea fonda vr^-o biserie* deeAt *Uteun* numhr de 50 jiAn* te 300 familii, ta. odtaônm rurale; iar* ta ooatunaU urbansdela ua numAr de 300 pAn* la 1000 familii.

Art 9. Cel ce va voi a fanda o biserie* tre-buie mai lntAi ·* asigurese pe arbierenl eparbiot despre mijloacele sAvArfirii fi tntre{inerii ei, precum fi a servitarilor trebuitori ai, soootindu-se Intrefi-neres unei buerici din comuneje rurale delà 900 pAn4 la 300 loi pe aa; iar* ta comunole urbane delà 1000' pAn* la 1500 loi pe an. tntrefinera servitarilor biberieii va fl conform* ou legea_ relatif* la parohii.

Art. 3. La elAdirea unei biserici se vor pAsi urm&toarele regule:

a) A se Mena biserioa oAt se va'putea mai tn central oomunei.

b) Se va alege un loc eu posi|ie frumoas* fi sAnhtos.

c) 8e va lissain loc cAt se va putea mai spatio» 'pentru curtea oisericii, in «are s* se pont* face plantatione de pomi fi clidire de Cfot pentru territorii bisnrioefti $i pentru fCoalA··

Art 4. Spire a se p*si ouniformitaté. tn cl*-direa bisericilor, ministrul cultelor va" tngryi a depune la fiecareeparhie cel pufin cAte trei planurt de deosebite mkrimi fi modeluri, dup* stilul biaantin, cari vor servi de norma pentru edifiearea bisericilor, confort^ osebitelor tntinderi ale comunelor indicate la art. 1 din legea present*.

Art. 5. Nu este permis a *te taae* sinogogi tn apropiere de orioe biserie*, deeAt ta o depkrtare de 1*6 stAiÿeni domnefti, lege care fi pAn* tn present s'a pkiit tn RomAnia; bine tnjelegAndu-se c* aceastt distant* va fi de lAng* ograda bisericii pAn* 1» ograda sinagogii.

Art. 6. Biaerieile cari sunt deja situate lAng* piefe *sau fi tn mijlocul piefelor, fi cari ar fi fltrk' IngrAdituri, trebuia f*r* tntArsiere a fi tnoonjurats de tngrAdituri eonvenabile, tn deptrtare esi pufin de cinci stAnjeni biserio* afar* tn toste pfirfile, pentru respectui datorit unor asemeae* looa»uri divine; iar* aoelea, cari ar fi- a ac ridica tot tn asemenea locuri, distenta va fi pAn* te 15 stAnjeni.

Art. 7. Nu sets permis a se Sfeaa lAng* biaerie*: oAreimi, butn*rü (dogtrii), fartrii, mori sau alte stabilimenta pneinuitoare de sgemota, neeurt-tnnii ft scaadafari, deeAt tn distant* da-fiO stAnjeni delà curtea bisericii afar*.

Art. 8. Locuint» ovreitor pe lAng* bissrioi este oprit*.

Cspitolul II.

DB8PB1 RBSTAUBABI 8AU PUBFAUBRI DB BBBKKX

Art. 9. Orioine va voi o* rectaurese o blsericA, trebuie a se conforma oondi|tani}or prescrire Ia art. 1 din legea present*.

Art. 10. Dao* tn vre-o bissrie* veche s'ar g*si lucrari do art*, procum: portrete vsehi aie domni-

DB FUNDANDIS VBL AKDIPICANDI8 B0CLESIIA

Art 1. Non lioet eodeaiam fundare niai adsintràri 50 ad 300- familibe^ in nrbibue vero 3%t ad 1000 familiae.

Art. 9. Qui eceleeiam fandare intendit prius episcopum dibeeeeanum certiorem redder)» debet se habere modia neceskaria pro eiu» aedificatione ac ooBaerva|feae, neonon pro sustentandis eius miniatrifAConeervetio eoeleeiae computatur rari a 900 ad 300 francos, in. urbibus vero a 1000 ad 1500 francos singulia anni». Sustentatio servorum ecclesiae iam provisa est in lege parobetarpm.

Art. 3. Eeeleaiam aedificaturas sequentes servet regulas.

a) Ut eoeleeia, 'in quantum fieri poterit, in medio stet loco.

b) Ut lociù pulchre situs et salubria ait.

o) Ut pro ambitu ecclesiae quam maximum relinquatut spatinm, quo arboree plantentur àc domus pro ministris ecclesiae, necnon schola aedificari valeant.

Art. 4. Ut uniformitas quaedam in exstruendi» servetur ecclesiis, minister cultuum curabit ut in qualibet dioecesi saltem tres delineationes, diversae forma ac mole, generis bysantini, exstent, quae deinde ad instar exempli inserviant pro aedificandis ecclesiis, ratione habita extensionis locorum, prouti dictum est in art. 1 huius legis.

Art. 5. Non licet synagogam exstruere prope ecclesiam, nisi 300 distet passibus, sicuti eti*m adhuc · lex viguit in Romania. Computatur autem distantia a saepibus ecclesiae ad saepes synagogAe.

Art. 6. Ecclesiae sitae iuxta forum vel medio in foro, nec saepibus circumdatae, aine mora undequaque saepes habeant in circuitu, saltem decem passus distentas ab ecclesia,) propter reverentiam debitam aedibus qperis. 8i autem, in posterum ecclesia conderetur in huiusmoidi situ, tunc saepes distabunt 30 passibus.

Art. 7. Non lioet prope ecclesias oollocare cauponas, officinas doliaria» vel ferraria», ,molaa vel instituta quae strepitam, immunditiam et scandalum oauaeat, niai saltem 100 passibus ab aulq ecclesiae distent

Art. 8. ludaais non lient penos ecclesiam habitaro.

Caput II.

DB RBSTAURANDI3 VBL IMMUTANDIS BCCLB8US.

Art 9. Quicumque ocoleeiaqi restaurare intendit regulas servet praescriptas i* art. 1 huius legi».

Art. 10. 8i in quadam vetustiori ecclesia opera artis inveniuntur, puta imagines veteres principem

lorsaa ale etitorilor, picture fi afeu|pturt diatiae·, procum fi inscripfiuai, aèeaUa nu vor β afluc·„ fMH<(nroina spiaoopuluisparhioi reapestiv.

Art. 11. Roparafiuni. ntiei de Mserioi pot a ae foee pria pernitere· nutat a protoisreelui dup* tnfelegerea eu opitropii fi primarii oomunali,

. Votat Ίη fedinta dola 35 iuHo 1857.

Aval' hndatoram, pietur·· val aesdptwafe egregiae, noeeoa iuMgiptioue·, Me manu ippoaare nbs boet abaque veaia episqapi

Aot 11. Exiguas i _____ Aeri possunt do venia Untmp arobipreabyterT et de oonseusu syndioorum ao magiatratua.

Decretum ia Mfüune diei, 95 iaKi 1867.

DESIDERATA 8YN0DK GENERALIS ECCLESIAE RÜgENAE.

1. Pria constitutione ·» hotkreqte a se revedea legile ftc'.'te aub regimul trecut. Fimdc*tatre ele eunt fi unele atingdtoare <K eestiuni de pe tarimu! biaerioeao, propunem ea la' effectuera· aoelei revisiuni a* se consulte sinodui general In toat· materiile ce priveso biserica.

2. O nevoie mare a biserieii tn timpul dé fafa· constitute partes materiali a ei. Bumele «festinate odati pentA eler fi pentru biserici ae tot reduc pe Secare an; nevoile materiale ale biserieii.dévié din ce in oe tot mai mari, fi eu neputintb de a •e aatiaface cu modul administrifii actuale a fondurilor bisericefti. Edificiile bisericefti se ruiueasd, serviciile biaerioefti'be tot reduc; servitorii bisericlT sunt rhu tau nicidecum remunerafi etc. Sinodui propune a se' destina odatk pentru totdeauna o parte din veniturile bisericefti administrate de stat pentru tntre|inerea cleralui fi a biserieii, conform cu trebuiufele sale. Acea sum* at se dea tn disposifiunea sinodulai general al biserieii. EI st o adminiatreae; st fact bugetele anuale potrivit· cu adevtratele trobninfe ale biserieii. tnUmplttoarelo •oonomii, bare-oari refineri din onorare, fi afiero•irile de bunt voie ale crcftinilor, etc. ou timpul ar face un capital biseriœac, din care s'ar putea tndestula trebuintele biserieii. Modul administrtrii aoeatui capital a'ar determina printr'o lege spécial·' fooutt de ainod.

3. Une din plageie oele mai mari ale biaerjçii 'noaatre eate ignorants oleptlui. de misiunea sa apostoliet. Ea pune.po clerul noatru tn 'O frapantt opoiifiune cu apiritul oivilisafiunü moderne, ce are, de dogma sa; cultura intelootualt fi moralt. Avem seminare; ins* eum ele auiit aeum organisât·, niei odatt nu vor produop btrbafi pentru misiunea apostoliet; Itsând la o parte alte considerationi, isvorul rtului este in sistemul dualismului tntrodus tn legea pentru seminare, care voiefie oa o parte de introduction·· olerului — ce· teologiot — st se administres· de biaerict; iart altt parte — cea umant — de minister. Biserica voiefte una„ ministerul alta. Resultatu! prectic eate et aoeste institute sont ptrisite fi de o parte fi de alto, fi paralîsate. Chiar dnul miniatrû de culte, pria circulera sa adreaatt mitropoBtilor fi epiaoopilor, r·· cunoafte defoetuositatea seminarelor; dar Must publicul pe mitropolifi fi epiaoopi, aetptad din ve^ere, ct no epiacopii sunt causa ot seminarele merg r*u, ci aistetnul adoptat tn organisarea lor. Sinodul chipr tn aceiunea aceaata a eerut dels miniaterul enltelor autorisafia de a se ocupa cu anl proiect de lege pentru instructione· fi educapuaea cleralui; dart, pe temeiul art. 17 aliniatul d din legop'pentru ainod, i^'a permis numai araqjhmoatul ftiinfelor teologioe, dup* o program* flcut* de consiliul de instruefiune, oomunicatt sinodolui co adreaa n* 7577. Tot odatt observare· ftcutt de sinod asupr* defectuositt(ii siatemului seminarial ministers) a nnmit-o .blam fi critiot ee no poet· privi pe minister*, fi din non a acusat pe mitropolip fi episcopi, ct nu oomuniot minicterulai neregularittfile, lipaele fi tmbnatttfirile, ce ar «fode

.1. Nova opnatitption· decernitur Jegeslstaî sub priori regimine ····· 'revisendas. ^Quoniam earum sunt quaedam respiciente· ree ecclesiastic)»,' proponimUe ut ante statarum reviaionem consulatur etiam synodus generalis, in quantum ecclesiam ■spectant.

il. ,1)i(|βη]ἰββ' maaima obiritiy nune eccleauif ex indigentia pecuniaria. Bumrnao semel clero et ecclesiae concsssae in diea diminuuntur; egsstas eecleaiae pedetentim creacit nec ei mederi poteat siante ■hodo quo nunc fundus ecclesiasticas admi-«w nistretur. Aede» sacrae dilabantur, munera eccleaiaatioa restringuntur, ministri eocleaia· vel paro·etiam nullo modo remunerantur, etc. Byuodua proponit, qx proventibus ecclesiasticis a gubernio administratis aemel ia perpetuum aepoaeadam esse partem, quae ad sustentandum merum ooaaervaadaaque eocleaia· inserviat, prout necesaitaa urgebit. Hac aumma deinde diaponet synodus general» eecleaiae. Synodus eam administret et ratione· redituum 'et erogationum faciet adaequata· tsras indigentiae eocleaia·. Ex summis quae'supererunt, \ •x deductionibus a salariis atque ex benevoli· donifidelium processu temporia fuadus eocleaiaaticua conflari potest qui sufficeret ad oeceeaitatea eecleaise. Lex specialia a synodo facta rationem daterminabit qua Me fundo» administretur.

3. Ex 'maximie plagia eecleaiae nostras princeps eat ignorantia oleri qui non habet conscientiam suae missionis apostolic··. Exinde clerus noster ex adverso stat cultu· moderni, cuius eat dogma: cultura mentis ac morum. Habemus seminaria; sed qua rbtione »unt constituta nunquam viroa producent conscio· eorum miaaionia apoatolicaa; ae plura dicamu·„ origo» mali sita eat in dualisme inducta per legem seminariorum, quae partem quidem theologicam in educatione cleri regimini oontdet ecclesiae, partem vero humaniorem ministerio attribuit Ecclesia aliud postulat, aliud miniaterinm. Hinc reapse haec inatituta neglecta eunt et ab eocleaia' et a gubernio, ideoque sterilitsr torpeoount. Ipee miniator cultuum litteria circularibus ad metropolitaa Det episcopos datis vitia seminariorum recognoscit: 17 sed populus metropolita· et epiaqopoo accusat nec attendit non epiaoopoa ease causam ruinae seminariorum, verum systhema eorum eoaatitutionis. In hac praesenti session· synodus a miniaterio cultuum petiit, ut aibi facultas daretur legem proponendi pro inatructione et education· cleri. Attamen tenore art. 17, initio d legis synodalia tantum diapoeitio studiorum theologicorum permissa eat, ■•eundum programma quoddam a consilio ■dutractionis confectum ae ayaodo ramiaaum libello η* 7577. Eodam tompore miauteriuiq observation·· aynodi relate ad ayatbeaaa vitiarunt .seminariorum qenaet eaae vituperationem et cansuram quae ministerium non reapiciuat*, ae danuo metropolita» et epiaoopoa aoeaaat' eo quod miniateriue certiua non reddant de anomaliia, defectibus at desiderandis in aeminariia vigentibus Ministerium haec proferens innititur art. Ü87 legia iaetructionis pu-

. os trebuie 1® seminare. Ministers! tntemsiae* ams-AMteae, vi eaius metropolitaé et epieeopi lura gaudent ,statam gaaeralem ei progressum seminariorum enetodlre ke ministerio anomaHaa, defeotaa at de» ridaraada patsfboers*. Verum ministerial obHyiaeiter, metropotitis «e epiacopis, text* lege· nune vigent*·, pant· iuris competere ia Inatractione et education· deri, quoniam haec ia potestate mudsterti"cultuum data sunt, prout colligitur tam ex articulo çifato, quam ex praecedenti 996 eiusdem tegis. Nam bis articulis instructio superior in seminariis attribuitur ministerio, euiua auctoritati yratropôlitae et episcopi' in rebus seminaria spectantibus subduntur. ® ministerium rationem non habet · eorum, qqae · tota synodus ecclesiae proponit a#, constitutionem seminariorum ' corrigendam, quid ' contingeт .de consiliis singillatim datis alicuius metropolitan vel episcepi?

sares oe faoe 'episeopilor pentra: defeefuorit*tite aeminareter pe art. 997 dia tegea testraotiuati publice. cara d* mitropoHtiter fiiepiseopilor drsptuT ,de a privogUa staraa general*'fi progress! eeminarelor, · fi. a oomunioa ministeralui ori-ee noreg·· laritstg, lip·* aau tmbnnktl^ire*. tn·* miniatera! uii^ âk mltropolifii fi episcopii," dup* legite tn vigoare, .au-numai un rol mio tn cestiunea, tettrad(iunii fi«a educafiunii duratei, fiiad ea concentrât* ,tn 'ministeral de-culte, precum se vede atdtdin articolul citat,' precum fi din cel precedent 996 dia aoeeafi lege, cari dau instrUefiunea euperioar* a semmarelor rainisteratei, ai subôrdont auterit*|ii sale pe mitropolifi fi pe epiacopi tn cestiunea seminarelor. Dac* ministeral nu ià tn considerations propunerile tntregului ainod al biscrioii, privitoare la .tmbun*t*tirea sistemului- seminaria), ce se va /ace oare cu propunerile particulare ale unuia aau altuia dintre mitropolifi fi episcopi?*

Pentru a tuceta deci pe viitor aceast*wco)isiune tntre biserjok fi minister; tn cestiunea in«trüc(iunii fi a educatiunii clerului, fi pentru a nu mai fi motive de a se nenia unul pe altui, ministeral pe biserto* «i biserica pe minister, propunem, ea o teeatiune de prima necesitate a bisericii romdne, de a se permite ainodului a* fac* un protect de lege Speciali pentru inftruetiunea fi educafiunea clerului tn spiritui bisericii fi conform cu destinatiunea "acestor institute.

4. Logea actual* pentra cisitoria fitcdnd din nunti uri set curat civi), isolat de *fes*mintete fi canoanele Ijisericii, lipsefte biserica noastr* de una din cele feapte taine ale bisericii ortodoxe, care prin afesÀmintcle sale sfintCfte fi sublimeaa* teg*turile de familie, pe cari se baseaa* societates.

Dup* aaestiqintele bisericefti, nunta nu se poate nioi face, nici desfaoe ftr» bineouvdntarea bisericii. Nunta este tegat* oq biserica 1* Inceput, a) prin pesa spitelor de rpdenie, cete afesate de biheric* (ainod. VI eoum. can. 63, 54; v. fi tnv*(*tura deapre radenti tn pidalion, f. 483-496), care pas* este dat* biaericii, b) prin celebrare* rdnduielii aoestei taine tn biaerio*.

Deafacerea nuntei, la cas de netote, de asemenea nu trebuie a ae face ftr* pbrtkfia biaericii, tntra o*t privsfte partes canonic* a e*s*toriei. Propunent-jdeci ca, Ia reviauirea legilor cerat* de conatitu(ie, s* se consulte ainodul asupra modulai de combiner* · oavoanelor bisericefti pentra nunt* cu legea civil* pentraV*s*torie.

Votat tn fedinfa delà 8 aug. 1867.

Ut ergo in posterum haec collisio inter ecclesiam et ministerium desinat in iis quae Instructionem ac educationem cleri spectant, neque amplius ministerium ac ecclesia seee vicissim incusent, proponimus id quod maxime urget in ecclesia ramena, nempe ut synodo facultas detur specialem legem .commendare pro instructione et educatione cleri, iuxte spiritum ecclesiae et Jinem harum institutionum.

4. Lex actualis ex matrimonio actum mere civilem facit, nullo respectu habito ad instituta ae canones ecclesiae, ecclesiaeque nostrae aufert unum ex septem sacramentis ecclesiae orthodoxa*, quae suo ritu sanctificat atque extollit vinculum familiae, quo innititur 'societas humana.

Secundum canones ecclesiae matrimonium nec initur nec dissolvitur absque benedictione ecclesiae. Matrimonium initio pendet ab ecclesia, a) propter gradus consanguinitatis et alfihitatis ab ecclesia determinatos (synodus VI oecum, cui. 63, 64; cf. et doctrinam de propinquitate in pedalion, f. 483-496) atque custodiendos; b) propter celebrationem ritus huius aacrampnti in ecclesia. j

Dissolutio matrimonii, necessitate urgente, nequit fieri cheque coopération*· ecclesiae, in quantum partem eius canonicam spectat. Igitur proponimus ut, in revisione legum a constitutione postulata, consulatur synodus circa rationem, qua canones eodeaiae relate ad matrimonium combinari possent cum lege civili vigente. ·

Decretum in sessione diei 8 eug. 1867.

CONSTITUTIO ORGANICA ECCLESIAE GRAECO-ORIENTALIS RUfiENAE IN HUNGARIA ET TRAN8ILVANIA

1869 maii 38.

INTRODUCTIO HISTORICO.

Fronti iam occasione synodi/eeolssias unitas anno 1795 dissertum eet, Rnmeni omnes Transuranium et Hungarians incolentes intra anno* 1697 st 1701 unionem cnm edotesi* catholica romnaa rases per*. Mox tamen, imprimis clero serbe turbae *oacitante, plus dimidia parte Ramenoram iterum ad schisma defecit Quod Serbi intenderant, id etiam consecuti aunt, nam anno 1761 isti Ramosi, quibus nomen graeooram- orientalium, episcopo serbe Budensi Dionysio Novaoovici subditi sunt. Anno demum 1783 Rumenis proprius datu* eet episcopus D Gedeon Nikittei, qui Cibiati resideret ae suflraganeum ageret metropnlitae sorbo Karlovieiensi. 8ueoesaoras Gedeoais etiam Serbi ftisee aeque ad annum 1810, quo nominatus est Rumens» Basiliu* M®»··

Qui vero ecclesiam rumsnam graeoo-orientaiem sui iuris faceret oidemque stabile praeberet fundamentum, episeopua fait Andrea* Çaguna dominatus anno 1846. Studium novaram raram tunc temporia vigens, praesertim vero conscientis nstionqlis expergefacta unitatem hierarchical· Ramenoram eum Serbi» haud pstisbantw. Congregata igitur synodo omnium episcoporum orthodoxorum Hun-

gariae decreta est deammbrâtio aachaha iuaseuse * ah eoclssia serbe. 'Quo facto, die >> decembris Mfid impefator metropolim Dibiniaaecm eraxit al·· 'ı q»·' aaffragaaaas dedit diaaoeaaa JLradeaseia at' Garanaebeeienoem· tunc primo creatas*.

Anna datuum 1868 thetas aat eongreseus' sic dictu· national)·-ecclesisstiess Cib^pii, p die 16/98 Septembris ad 7/19ootobris. Eidem Çaguaa oonstitationem quhadam' orgaaioam ad deliberandam proposuit, de qua ei disceptatam est ia duodecim •easionibu·, ac leviter admodum immetata maiorem .partem «uffragioram nacta est. Accedente demum' approbatione regis, dsta die 98 mail 1869, sa vim legis sortita est atque ùd nostros usque dies observatur. Quam essentialem haae constitutio prae se gerit »ota est, qnod doaûaaata tune admiration· ~~poosyptbmete dieto·repraeaentaïive~~, laie·· plus aequo euccoritatfo atfiributum qst ia aegotih mer· eoclesiastici·. Eleotio paraehi, vicarii et diacoai 'a mH* perlsitur paroehiaais laieis, «beti· v«ro arohi-'praabyturi, episeoporam et metropolitae fit par collegium duas part·· laiooram ooâsploetea*. Etiam ta ageadiq paroohialibes, daoaaahkâ· at dioeooeaaie praestat paadaa' laieorum, proati solitum eat ia communitatibus protostaatiun. Ceteram eoastitatio, dilucida cum ait, commentario non indiget. Additae snpt ad .finem tannes modificationes apposita· usqub adt annum 1900 (A. Çqguna, *letaria Hatritti* artadew, tom. II [Sibis, I860], p. 186 «s.; Protocole! eongresului nat.-bi·. Sibiu, 1868).

8TATUTUL ORGANIC AL BI8ERICII GRECO-ORIENTALE ROMANE DIN UNGARIA SI TRAN8ILVANIA. CU UN 8UPLEMENT.

Noi *Francité Iotii I,*

dis *gratia h»i ^nmneaeu «mparat al Atutriei, rege ai Boeeusi tel. »i rege apoitolie ei Ungariti.*

Salutares nosstr* regeasc* tuturor, pe cari ti pripeqto cane· sceesta In present, eau ti va privi tn viitor.

Dupli-ce tn Infelesul articulului de lege al IX-lea, 9 3, din anui 1868, «'a tnsrticulat mitropolia de sine st*t*toare, tnfiin^ht* pentru romAnii greco-orientaU, eged tndrept*tit* cu a sArbilor, precum fi ridicarea epiecopiei transilvaife de religiunea greeo-orientalH Ia arhiepiseqpie;

Dup*-ce in sensui fi-hii 3 al aceluiaf artient de lege, oredineiojii de religiunea greeo-oriental*, dospkrtifi tn dduA provincii bisericefti, una de alta indépendante, devenir* tndrept*|ifi: a-fi conduce fi reguli ei tnfifi, tntre marginile' legilor (»rii, independent, afacerilp lor bisericefti, fcolare fi celo funda|ionale relative Ia aeestea, tn congresele lor bisericefti, pe cari din timp tn timp, pe l*ng* previa notificare fbcuta nuu*, le vor coavoc* concernenfii mitropolifi separate, fi dup* normale statorite tn acoete eongrese fi aprobate de noi, prin propriile lor organ· a le provede* fi dirige independent:

Pentru exeeutarea acestor diaposifiuni ale logii, referitoare la regulares afaoerilor bisericefti, soolare fi ou privire la aeestea a celor fundationale ale mitropoliei greco-orientale romAne, ministra! nostra ungaric de oulte fi instruefiuns publie* ni-a •ubfternut urmAtoarele conclusa, luate sub ritlul de „8tatut organic** tn oongreeul nafional-bisericesc al romtnilor de religiunea groeo-orientalb, oonohemat la Sibiiu ou resolufiunea noastr* din H august 1868, fi adeo*:

Dup* introduefiunea ee trateaa* ooapartinbnfa pUrfilor constitutive ale provincial bisericefti:

I. despre parohli;
II. despre protopresbiterate;
III. despre m*n*stiri;
IV. deypre epsrhli;
V. dsspre mii^epobe;

Impreun* cu regular·· afacerilor foolare fi. ft&idationale apartinbtoara lor, fi eu^arganisafiunea cosgr«salni nafional-bisarieesc.

Acaste concluso Ia propunerea opinativ* a ministrulai nostra ungaric do culto fi instructione public* — le aprobbm fi lo tntarim ou urm*toarolo modificationi:

A) tn punctui I al diagoaitiuajior genar·!· ·* *t»* dea expreeittea dreptuW preanaH da supram*

CONSTITUTIO ORGANICA ECCLESIAE GRAECO-ORIENTALI8 RUBENAE IN HUNGARIA ET TRAN8ILVANIA. CUM SUPPLEMENTO.

Jfot Fraacitcnt lotrphat l.

Dei gratia iorptroiar Aattrior, m Boiraiu ete. et m apotfalicut Btmgariae.

Salutem noatram regiam omnibus, ad quos haec causa spectat tn praqsentia vel spectabit in fiituram.

Ppatquam fenore art. 9, fi 2, legis anni 1868 metropoha sui ieris instituta est pro ramenis graaco-orientalibaa, iisdem gaudens praerogativi· ac metropolis sorborum, atque eodem tempore episcopatus tranailvaniensis religioni· graeco-orientblis evectus •at ad arefiiapiseopatum;

Postquam tenore fi 3'eiusdem articuli legis fideles religioni graeoo-orientali, in duas divisi provincias ecclesiasticas ab invicem indepenclentibu, itu acquisiere nt ipsi, intra marginas legum regni, libor· eorum negotia ecclesiastica, scholastica et fundationalia ad ilia pertinentia dirigerent ac moderarentur in eorum comitii· ecclesiasticis, quae metropolitae reepeetivi seorsum nonnunquam, praevio nobis misso nuntio, convocabunt, ac deinceps, inxta normas in hisce statutas comitiis a nobisquo approbatas, eorum negotia per proprio· curent ac libere administrent magistratus:

Quae dispositiones legis relate ad regimen negotiorum eecleaiastiooram, scholasticorum ac haec respicientium fandatioualium metropoliae graeco-orientalis rumenae ut execution! mandarentur, Miniator noster bnngaras cultuum atque iaetraetioni· publicae nobis sequentes substravit .ooneluaiono·, quas nomine "Statuti organici* comitia nattoaaRaecclesiastica rumonoram religionis graeoo-orientali· adoptavero, congregata Cibiniis nostra venia diei 14 augusti 1868, ac nominarim:

Praemissa introductione tractatur de partibus constitutivis provincias ecclesiastica·:

I. de paroeciis;
II. de arebipresbytoratibu»;
III. de monasteriis;
IV. de dioecesibus·.
V. de metropolis;

simulqpe de moderandis negotiis scholasticis et fundationibus ad illa pertinentibus, noonon do organismo oqmitioram nationalium et eecleaiastieorum.

Quas conclusiones, opinionem proposent· minister noster hungarus cultuum et instructionis publicae, probamus ac confirmamus dummodo haec iaunutuntur:

A) In pancto I dispositionum generalium fiat mentio expresse sitissimi iuris supremae inspectioni·

aeagrnari pm erleatal» riibm

B) la I · at ·* pun* a* auaMteeftame a meta-

st «· modifie* fl N relativi 40 fl *1.

· O Dtapociftanita H-lor t*. M fi Its, μ m refer**· la rihoarea feeler*, leapoativn la a tevfipmfiatuM, aaat a so aduec ta aaaaaaaaft «a eaaaaa naateia dtapqaitiuni ala artidnlai de lape XXXVHI dia aaai iMβ.

D) tn H IM fi 167 sate a ae tetrefooe dtaporifian**, c* non alssul epieoop, respoetirs mitropolit, dap*· tettrirea primit* delà soi, depune In·iato* noastri| JurMmÀntàl de Idalitato.

É) H ·1β› itt ft 169 east a so modifie* ta aoel infelaa, et asesorii sonatolor foolare pi epitropefti aje respectivelor conaistparo,. ae aleg nutati pe dureta unui period de alageri la sinod, respective la congres.

ı F) tn H IM fi e·*· · .·· intrefeM dispositiunea, et tn privint* convocbrii at&t a oongresulai ordinar, c*t *i a o*lui pentni alegerea de mitropolit, st ni-se foci* notificar* prealabilft, conform artielutai de lege IX din 1868, ▌ S.

O) S-ul 175, despr* tntrebuinfarea timbii rotatae, este a se aduee tn consonant* ea respective!· dtapoaitiuni ale fi-lui 9. artiotalui de lege IX din 1868, fi ale artielutai de lege XLIV din 1868.

Conduisis redigiate ca noest* modifioaftaei fi prin aeeaeta fnitrite de nbi, sunt nrmttoarelc:

8tatat ergaate
1 blccrieU grere-ertentale re··* dia Oagarta ft TnuMflvaaia.

DISPOZrjTONI GENERALE.

I. Biserie* greeo-oriental* romfia* dia Uagarta fi Transilvania, ea bisorio* autonom*, dup* droptal ei canonic, garaatat fi prin artiotal do lege al rX-lea,din anal 1868, — pe ling* anaftearea te IntregMta a -dreptulai de saprum* iaspocftane a maiast*fii sale, tfi régalées*, administrées* fi conduc* independent ataoerilo «1* bisortaofti, foolare fi funda(ionale In toatai pirfile fi factorii ei constitutivi, dup* forma represontativ*.

Statutnl organic present trateaa* dar* orgaai-, saros bisericii greoo-oriental* remise pMtru tntreaga provincie mitropolitan* din Ungaria fi Transilvania.

IL Kloaeatul aceetei proviacii "mitrepolitaa·sete: eterulUi pqporul oysdiecios; iar* pbrtito constitutive alq) ei sunt: I. paTohiile, S. protopresbiteratele, S. ntaaletirile. fi 4. spatalii*.

III. Postfianea, ca are te btasrtofi clorai poporul prortecioi mitrepolitaas, H d* draptal a participé te porsoau* ses pria repreeeatanfi la teat* acfiunile biserieefti, fcolare fi tadafteaala, fi totodat* ti impune datoris a «sport* tout* grout*|ile, delà cari deptads baniatarea btaertaiL

Fieoare parte oonstitativ* a mitrepoliei are dropt a regul*,· administrt fl conduce independent* de ait* perte constitutivi sis-fi égal*, afscarile sale biserioeqti, foolare fi tendafioMle, — fi fiooar* parte constitutivi mai mie* tqi continu* aefianU·sale bieeribefti, foolare fi fuodafional*, te atnosrile pbifii constitutive mai mari, p*a* la mitropoha, prin represeutaafü «*i.

IV. Toatevapfiaaile ptrfiÎor" oousMeativa, amtetite te peseta!* precedente, m tedegüaaee psta

B) I * inter attribute mcenbsorem aynadl pm*·sbial· peuaCur eMaa aetas pabea, et a* tataantantar et N 40 nt 81.

O) Dtapoaitio·** H 1% H et IM relate ad negotia stasiastisa, L «. ad instructioaem, eeneordar tar opertet aunt dispeaitionibna artieoli M lepta anal 1860.

D) H IM et 167 inseratur dispositio, good novae eleetas epiaeopas sea «etropotita, praevia aqetrq confirmation·, coram aobis iusiuraadum fidelitatis emittat.

K) H 116, 169 et 163 eo sense sent immutanda, quod aseeeoores senatuum scholasticorum et administrativorum pro singulis consistoriis eligantur tantum ad tempus poribdi electionum ad synodum sive ad comitia.

F) M 141 et 166 inseratur dispositio, quod ante convocationem comitiorum ordinariorum vel eorum, quae metropolitan! eligant, nobis huius rei notitia mittatur, tenore art. 9, 9 S, legis anni 1868.

G) f 176 cires usum linguae rumenae concinendus est dispositionibus ,9 9; art. 9, legis anni 1868, necaon art. 44 eiusdem legis.

Conclusiones hisce praeditae modificationibus ideoque a nobis confirmatae sunt aequentae:

Ceartitatl* srgaslee
•eetatae graees-erientalto rniraae la Hugari* et TroMÜml*.

DBPÛSrnONKS GENERALES.

1. Ecclesia graoco-orientalis rumens in Hungaria et Transilvania, qua ecclesia sni iuris, tenore eîu* iwis canonici probati ytiam art. 9 legis anni 1868, salvo integro iure supremae inspectionis quod maiestati suae competit, negotia sua ecclesiastica, scholastica et fnndationalia libere moderatur, administrat atque regit per suo* factores constitutivo*, iuxta formam regiminis repraeeentativi.

Ideo base constitutio tractat d* organismo ecstasies graeoo-orientalta ramenas ex tota provincia metropolitan* Hengeriae ae Transilvania·.

Π. Klomsuta huius provinciae metrepolitanae ■ut clerus atque populus fidolta; partae vero constitutivae sunt: 1. paroecia*, 9. archipreebyteratus, X moaasteria, 4. dic«cesse. t

III. Positiaaetu, quam ia ecclesia deru· ac popBus provinciae metropolitan** occupat, eidem iua eoafort, sive pesumaMter «ivo per repraoeoateata*, omaiam actuum eeetaeiaattoorem, achotastioorum et fnadatioaaliam partem capere, vtataeem eidem ofBciam imponit «aera quotquet portandi, a quibas prosperitas «ectasiae pendat

Quaeeamqa* pare constitutiva metropoKae ius habet qpderaadi. administrandi ac regendi, indépendantes ab aha parte constitutiva coordinate, sua negotia ecctasiastioa^ scholastica et feadatienalia, et 'qnaeoamqus pars eoastitativa minor negotia ana ecclesia«tina, scholastica 4t fandatieaali·preooqnitar intra negotia partta oonetitativeo statarie, neque ad matrepeliam, par suos ftprMNt* taataa.

IT. Actim quotqaet partiam oenetilativarum ia «aperiuritem enumeratarum ; erfimna■F par synodo*

shnaedsta pmihiali, pritafraihitsrala, iparhiata fi piAA^ eoagreaal m^cmI-hiacrtaem (sknedal ratted F****X

V. Paatru adaaiaiatrara· fi aaaimn· afeaaritef WMfiMflU fO·!·!· fi M Wk BfMb eAte an oaaritat fi eAte a epitrepta la Aoeara perabie fi protepraabikarat, tart la «partita fi mitraeAM wt φφμ AMμ '

VI. Iartadieftaaea UarioMK* «Mt ta afacarita judiftata, cAt fi ta oak admintatrutive, m va axarcik pria scaunota pratopopaqti, «a iaataafa I-A, pria eoaaistosrata diecesaae, taapective arhidisrtasn, m iaataaf· a *-a, fi pria oonatatarai mitropoiitaa, «a iaataafa a 3-a.

Disporifiani speciale ror indicé obioctcl·, In privinfa aérant «anal instaa(elcr m schimbk

VU. SpN etaotaireu vra-un«i djaporiffani, oa ae taoe pria vro-o juriadiefiuna aau autoritato biaerioeaaoA, aa- pot IntrabaintA numai mijloace bi- J9 adhiberi niai media ecelaaiaatica et moralia. •erieafti fi morate.

In oaauri extraordiaare de renitenfk tafk, «pre ' •aafin«rea ordinal bane, ne ponte rocuirb fi asistenfa potaaMpi civile. '

®v Hi. 8as aünsele pkrfi organice ale mitropoliei aa vor tngrijl de timpuriu de mijloMolo intelectuale fi materiale, cari ne eer apro ajungerea scopurilor biserieefti. footare fi tandafionale; fi tncAt no li-ar •accede a aooperi cheltuelile rooorate nici tn arma eolectelor tacete tn fi alar* de mitropotie, Intra aUta vor reeurge la «tat pentra ajator.

IX. Spre sustinere· uniMfii dogmatice fi oaaonioe tntre cole douk mitropoDi, romInt fi aArbX, precum fi apra aptrarea intereaelor comma ale religiunii ortodoxe ritakriteno, ae constatk neceaitatea unui ainod comon, constAMtor din' ambii mitropoliei fi din epiacopii sufragani ai ambelor mitropoDi. * ** <

Conatituirea aceetui ainod ae concrede confelegerii impramntate on congreaal greco-oriental •Arbeac.

X. Reeapitultnd cele expose, statutal organic prevent trateask darii deepre urmktoarele:

1. deepre parohli;
9. deepre protopreabiterate;
3. deepre mknkatiri.;
4. deepre eparhU, fi
6. deepre mitropotie.

Capitola! I.

PABOHU.

9 1. Parohia, oa comuak biaerioaaacA, eata tntraniraa oreftinilor on mijloaeeta material· fi morale, spro a susfiaeA nna ana mai malto biaerioi, fooalo fi cimitarii, unul sau mei mulfi preofi fi D tnvftfltori, procum fi oetalalt personal trebuincios.

Astfel da parohie se aumcfto matre.

β 9 Intrauiroa aecior ereftini. cari au sunt tn stare a-fi finoA paroh, fooal» fi oelala|t personal trabuiaeioe, ae glAtur* la o parohia matra vaoinà, •ab aune de Alie. avAnd tn ataoeri biaerieofti, >oolare fi fundafieeale aaamonoa drepturi fi datorinfe cu oonsotii lor din parohia matre.

I 3. DaoS vro-e AH· ar vreA ·* se taok parahie matre, ase « petifionA la scamni protopopese, docamontAad, ol' e tn star· a se susfineA oa pnrahio matre In tnfetaaul y-hti 1.

Asttat do oauuA, dapA ascultaraa parohiei matre, ·· sabftarne oonsiatorulai tjispeativ apra deciaiane a—la

I 4. Dock vro-an strkin vreA sk se afeao tatr'o pnroUe fi sA se task meabrul ai, esta dator a se tagitimA tnaintea siaodutai perahtal, ek «sta de ro-) pnraébtaka, arshipraihytsiislu, dioeeeaaam aidata par eamMa aatiaaatta aeaieeiaeiiea (synodo· matra-

V. Ad «pan adasintatrattasüs atqw r^pauata rarum easiaaiaaiianram, ishstastimram at taaditii aaNaa in qaavit paraaai· taaUtaatur oenattam at aaratariam, aindBtar aataaa in arahipeaabyturiis; in dioacetibe· tara at aaetrapalta feagetar eeMistsriam.

VI. Inrisdietie eodaaiaattaa in nagetiis tarn feraatib·· qaam iidmiaietrativis axareetar par eMaia archipresbytartalta, at prim· Waatta, par aaa•iatarta dtaaeaanaa val arehidicsemaaa ta aaeaada inataati·, par oanaistotiam matrapoHtanam ta tertia iaataatta

* J*eculiaras dispositioq·· aaaaaa dedniaat quae ordinate iaatantiarai· immutant.

VII. Ut iaaaa lata a ieriadictione vol auetori•tato eooloaiaattaa exOeutioni mandentur, nequeunt

Iu oaaa voro extraordinariae reaitentia·, ad*ordinem tuonduto, requiri potent etiam euccurvuà auctoritatia civilis.

VIII. Superiua citatae parte· organicae motropoKae matara media intellectualia et materialia procurabunt, quibas flnos eecleaiastici, scholastici et fondations]·· aaaeqaaatur; sa ratione varo, qua expensa·noeosaaria neque per, collectas intra et extra metrapoHam tactas tuta reddi possent, subventio petatur e gubernio.

IX. Ad unitatom dogmaticam et canonicam inter ntraaque metropoli··, rnmenam et sarbam, servandam, noenon ad causas communes religionis orthodoxa· orientalis tuendas, noeeasitas incumbit synodi communis ntriasque motropolitae at episcoporum sufteganoorum utriusque metropolis·.

Constitutio huinsmodi synodi concreditur mutuo consensu comitiorum graoco-orientalium nunenorum et sorborum.

X. Dicta repetendo, haoe constitutio organica sequentia tractet:

1. de paroeciis;
9. de archipresbyteratibus;
3. da monasteriis;
4. de dioecesibus, et
6. de metropolis.

Caput I.

PAROKCU.

§ 1. Paroecia, atpoto communitas oràlesiastica, •st consortium ehriatianorum modia pocuniarie st moralia aabmiatatruntium, ut una vol plura· scellaise. scholas ot ooomotoria, unas vol plure· sacerdotes, magistri ot reliqui inaerviontaa nooassnrii sastineantar.

Huinsmodi paroecia dicitur mater.

S 9. Communit·· ehftatiaaoram, qui parochum, scholam M caram ministro· sastiaere nequeant, paroecia· ntatri viciniori additar noeri·· Attalia, atqae in rebus sectasisstints, scholaattais et taadationalibus itadam iuribas ae oMûta fruitar ac consorte· in paroecia matre.

I 3. Si quaedam Attalis in paroeciam aratrem immatari velit, id petat · sedo araWprasbytartah simal demonstrando, s··· passa ssipahm aastiaere •x aequo ,ac psuoeeta avatar iuxta dicta in art. I.

Huinsmodi raum, eadita peroeein matra, sabstarnitar coaaiatorio dieoeeaano ad rsm deAnisadam

I 4. 8i oxtraaoaa ia parastis oonsidet ac intar tina membra adseribi capti, tuna Mna Synodo poraebtali probet saae aass tattgtanta giassa arise

Hgtawe groeo-orimsta)*, «t μ ·μ 1 dup* nalM 4a 4 legitimate fi <»»— 4a < ctaitaM.·» «b bwrac* 4« 'Incorporare la aeea pnrsMa fl 4a dtepfemte «i perefeinla; riar va · tatdeadat* 4atar a pnrih G

Mfa, atgna m m H Im tecte m m> eiapsi· feebdemadta taeardtoeter μκιAι; ta·· tariferai parecMn·Kfe·» gandebii, nae eeqnta· et «m m geatabü ata* ·* raiïfui pareebiaai tari. . /

ρM*Mβ·i ImbIL

* · A Afeowita parririri m tetepfc··»: 1. pria staednl paraHak A pita eamttetul parohial, A pria •pfaopia parohtaM.

· A Mfgetin paroehiali· raguntar: 1. a sysis pseaehiaK, A a aearifee pamfetaA A a enrateria paraihtaH

Aitaril
SIMOtXTL PA80BUL.

I β. In staodal parohial tan pari· tofi para* hicnii mqjereni, Sa riaa stotfetori, aapMafi, cari M tmplinccc «taturiajele parohial·. (Vari suplemaat n«IXIV.)

g 7. Agendels sinodului parohial ^eunt;

1. Alegeroa membrilor oomitetutai parohial.

2. AlegerMh parohuiui, eapelanului, diaoenului, •pttropilor pfrohtaU, profcsorüor ri tavtfhtorilor. (Vati suplement n*IV.)

3. Examinaro· ri aprobaroa proioetelor oomitotului parohial dsspro odificarea, repararo· «au tasestrarea bisericii, fooalei, oasei parohial·, aaa altor realitl|i biscriocfti, fcolare ri hndationale.

4. Examinaro· ri aprobaraa mijloacolor proiectate din parte· oomitotalai parohial, pentru tnflinfaraa fondurilcr spre scopuri biseriecetti, footaro fi filantropioc.

5. Examinares ri aprobaraa proiectului oomitetalai parohial pantra dotafinnM parohaloi, oapetannlui, diaeonulhi, profasorilor, tnv*t*torilor fi a celuialalt personal trebuinoioe.

6. Alegeroa membrilor sinodului eparhiai fi ai congratulai national-biwrieeao.

7. Privegherea, oa comitatui fi epitropii parohisli a*-fi tmplineasc* chamaraa dupk preserisele aoettai atatat organic.

8. Subfternerea deoiriunilor proprii prin protopreabiter oonriatoruhti concernent apre afaeere ulterioara.

9 8. In tina prim* · ainodului parohial e · ae fin·* afltata liturgi· eu ehemare? Dahuluj afitat.

$ 9. Ziua fiaeni ainodului parohial tmpreun* cu obiectele ce »· vor pertrapth, eat·· a M public* in biaeric* ou opt rile mai'nainte pria parohnl local, fi a m dh de. ftire protopreabiterutui, ou iart*adn-i tmprejurarile, ·* poet* ht* parte fi al la ainodul parohial.

g 10. Praaidantal ordinar al dnodului parohial eate parohnl, iart undo atatiuuea aoeatata «ate v*-duvit*, admiaiatratorul parôhiei. Eate dater taa* a eedfe présidia) protopreabiterutaP dae* aoeeta eeta de <·<*, ta oare cas dÀaaul ooupfe taeul de vicepreaident. Fiiad parofeul, reepaetiv· admintetil torul tmpedeoat, de cumva In parohie tant mai multi pnofi, ataaai eel mai Htrin ta eerriata ocap* soannnl pgaridial, iar* dae* 4· M au acte preot ta tac, protopreabiterul eeta tadrept*tit a taoredinf* preridM vr··ηηηi preot 4ta ait* parohie.

Prexidental eate rhapuasktor peatm irdlaaa eea bnn*, fi eate dater a propane agidil» âpre partraetare. Na aa peate pertracta atai aa obioet, care d*neal nu l-β pu· ta erdinaa riM.

Membrii dhodnlni.taa* an dreptal a taoe propuneri, eprigtaite eel patin de trei dtatre dIngii, fi president·! eate tndatorat a dadge erdtam peatru pertractare· lor tao* ta daeargerea aeetaiaf etaad.

g U. Presideatal are draptal « diaolv* ata·*·! parohial ta cas de diaordine, find dater dmpre aoeat cas » report* protopraebiteralai, iar aaeata ooMiatoralui concarnent

• IA Sinodul parohial m |tee regaiat «data ta an, ta taaa tai iaauarie; ee peate])■·* te·* fl

ArtMtal
anODOS PAAOCDAIB.

f β. Bfnode paroehiali iatorsaat imiaaa paroohiani puberea. aai iaris at integri, qui officia paro·hiaKa exsoqaitur. (Of. supptameatam η· XIV.)

β 7. Agenda syaodi paroahiaHa aant:

1. Electio membrorum consilii paroohialia.

2. Electio parochi, vicarii, diaconi, curatorum parochialiam, professorum et magietroram. (Of. supplementum a· IV.)

3. Invsotigatio ac approbatio propositionum consilii paroohialia circa oceiesias, schola·, domo· parochial··, vel alia* aedes scelesissticas, schotastioas val fandationales exstruendas, resaretandas val dotanda·.

4. Iavestigatio ac approbatio mediorum a ooa·iHo paroehiali propositorum, ut fandus ornaretur ad fin·· ecclesiastioo·, scholasticos et philanthropieos.

b. Invaatigatio ac approbatio propoeitorum a consilio paroehiali pro dotation?, parochi, vicarii, diaconi, profetaorum, magistrorum et reliquorum inservientium.

6, Electio membrorum synodi dioecesani at comitiorum nationalium-eccletiaatieonm.

7. Cura, ut oonsilium et curatorium parochial·munus expleant inxta 'praescripta huius couatitationie organicae.

8. Devotatio propriae sententiae per arebiprasbyterum ad consistorium dioecesanum ad res dirimendae.

g 8. Prima die synodi parodiialis celebretur" missa ae invocetur Spiritus sanctus.

§ 9. Dies synodi paroehiali· neenon agenda pertractanda in eodeata a parocho octo diebus ante promulgentur, neenon arohipresbytero notificentar, ut ipse quoque, nisi circumstantiae obstent synodo paroehiali interesee possit

β 10. Prae··· ordinarius synodi eat (taroebua, vel eectedta viduata administrator paroohialia Verum si atdripresbyter adest, eidem parochus praesidium cedat elbi aede vicepraesidis servata. Parocho, reap, administratore impedito, ri plure· in paroecia •xstaat sacerdote·, senior iC manere synodo praesideat; si vero nuUns adest sacerdos, tuae arehipresbyter praesidium concredat parocho alieno.

Praeeidi inenmbit bonum ordinem servaro at agenda disceptationi prapanete. Multa re· tractari poteet aM ipae iHam diei assignaverit

Membra ^nof·· synodi ins habeat proponeadi quae sibi visa fheriat, dummodo saltem · tribas eorum hietantur; tunc prae··· ad ea tractanda diem dofgat currente eadem synodo.

I 11. Perturbato ordine prneeaa inre ftvutar synodum diseolvsadi paroehialem; tamon rem arehiprasbytero referat, et isto similiter consistorio dieaeeeano.

I IA Synodus paraohtafes regutariter ssesol in nmto menae iaauarti congreditur; attamea extra-

•xtraardtear, «ta* nr «art vrrasm abiaat Λι «■›·* •xpam ta (T, spea «xaanpta: agagam parabaiai, eapetaaatai, dtaravalai, «pitrapüoe, prathrapilan' fi taTlfrlllirib-

• 19. Mwtal parehial, m m va ftata p«atra AtaMkWtatakat

tawibr fl IκφMIιτ, w ▮ 4· «Mrib Mt* tobdolB - |ft pf mMmMbI w m! M·» Mβ*M 4b#4«

Protepapal taatate ta ata·* m «mmüM m m-mitetal parâtaal ta priviafa to*tatatar taaaadidat, Mti asptrdn* ta treapta praafiai trebna ah ta teologi abaoivsnfi, apfi f*. p«ata· ohamaraa tav9g9tereaecA .fi provAsUfi m ataetatal enatat»ratai drépre oaalitaafiaara lor ta a tmbrtah poetal preofesc: (Vam g!91 fi eaplemeot «'YП.)

lari isdivixii, cari eoacarg la vra-aa post ta profasor aaa tavAfAtor, trebaa a* produce, pa]*agh ataetat d« oapaoitatoa statorit* ta artioatai ta leg· XXXYIП din 1858, ‹l data, ranmstoral eparhial ataatat da oaaliftratiua·.

I 14. Sinodul parohial tfi alaga din adaal aaa, eau dintre oaialal|i membri psrohisli, unul Ma doi aotari pontrn purtares luordrilor eeriptariatio·, eari de oumva aunt atefi dintra mernbrü ainodnlui, a* rot decisiv.

g· 16. 8pre educeres unei décision) valide te rare observera· formater preacrtee ta H ·, lp F 13, fi majotitatoa voturilor tnenabriter presenfi.

Dact voturile rant égala, diri^nA votai praaidentului.

9 16. Reourse eontra vre-unei dooisiuni a einodului psrohisl μ pot face ta 14 ail· la soeanul protoprosbiteral, *· and· m tnainteasA ooatatoralui epsrhiaL

Recursele intrata dupa expirare· alor 14 ail·, au ae iau tn oonsideratiuno.

Artita П.

(OMITKTüI PAROHIAL.

g 17. Comitatui parohial rata corporation·· aleaek din maul einodutai parohial, pentru a rapreranta ta atari oomuna biaorioerata, a adaataiatrà fi a condura ataoarile ai ta privinfa eoonomici a bieericii, a fooalei fi a fandafianilor. (Vaai raplement η* V.)

I 18. Mambrii comitetulni prnhial ae nl«g p· 3 uni, ee pat Ira* fl Malaga.

§ 19. Comitatui parohial N oompana: *ta pa*rohiile pAn4 la 1000 de auleta din 10, pâal la 1600' din 16, pita la 9000 din 90, ptal la 9500 din 96, fi de aeolo tn eue din 60 dr marnbri.

Tatkl fi liai, mof·! V ««petal, frafii, eaorul fi ginerale, na pat 9 daataUt mambri ai eomitetalai.

Perohul, respective admiaietratorul parohiai mW membqp natural al eomitetalai, iar anta da praarat •ant mai mnlfi parohi, eel mai taaintat ta earvioiu. (Vmi suplemeat ·· XXП.)

g 90. Comitatal parohial oooetituindu-M, tfi alega president fi noter. Praaidaatal ■· aloge dia maul comitetalai, notar taal poate I fl alt individ apt, care ta au este mambra al ooaiitetulai, are numai vet iaformativ.

g 91. Comitatui pas fadinfa, chad va aéra trabaiafa, tarit regulat on tau tanai lai taüa fi daoamvria a taeArai sa, ce la ainodal parohial, m m lino ta taaa lai tannerie (g 13), eA-fi poath •fterao reportai gaaoral deapra avare· mifchtoare fi namifcAtoare a bieerieii, fcoalai fi foadurilor, preeum fi refioetniul aaaal fi ai proiaet ta budget daspre trebuiat·!· bisericü, foaaM fi «la fantariler pa mal viitor.

«adiantte gtwgen m·*· ««evMsti paloat, ntgante •Mgaa nagatia ta gnibns diatatm «at g T pâte. ataatfcaM parrahi, vianrii, dtaraai, «urutearan, pro-.

• 13. Byattaa pnrrahiata a* aligemtam paratassâtes et magistro·, mvMiiw fRi bbeoil

AjbI* MMbeMb fnMppttfeytw eeeeUbà· R»*· attain soiaaitetar «irra eaadidatee, guaa, ai gra* *nm «Mandatai·» ooraaefeatar, theolag^a^n ahaalvira· apertet, taMtpar at idoaoes mm a* msura·ssagtetri arataa tastim «nie «mites esM naataierii, g·· digai deotaraatar a* mnaas aarardatata. (Of. I 161 at eapplosrantam a· VII.)

Qui varo profssMres val «Mtistri dmâgrari oapiuat, praater tsetisaonium „poetstetum sb art. M B lagb anni 1M8, proferant atiaa ax part· raneiatorii dioaoaaaai libella· idoneitatia.

I 14. 8yaodue parochial» ex a«o grana» vol •x reliquia parochiania uaun va! dara notario· eligat ad eoripta partaiaada, gai ai ex ntombria eynodi aunt, eaftagio daeratorio gaudeat.

* 16. Ut auftagiu» vàliduat raddatnr. raquiritur obearvatio praaacriptoram H 6, 10 et 16 at raaior para ooMtiatieatiaan iatar praaaantaa.t

Saffragi» aaqualiba· daaidit aratratia praaeidie.

g 16. Appallatio advaraue aliquod deerat^aa eynodi para^taHa tacieada eat infra 14 diee eedi aretaprapbytariaK, indaque ootwietorio mittatur dioaMlttO.

Appellatione· tactae 14 diabua elapta emplira non raepipinntur·

Artttaee П.

OOMUVM PABOCHIALR.

I 17. Conailium parochial· aat eaUegium a eynodo peroehiah etoetam, ut commuaitaü· aaaia» eiaetirae pataonam gâtât «iuaqae negotia administrât ae moderatur qnatanna raipioiut eralraiim, ithnlrm et tandatioua·. (Of. eapplecaratum η* V.)

g 18. Membra oorailii parochial!· ad 6 aligna* tar annoe, aad iterum eligi quaut

g 19. Oeaeilium parochial· malaeeiti ta paras «aie 1000 aaimaa non eaparaatm 10 mambrta, 1500 anima· 16, 9000 anima· 90, 9600 aaimaa »», ultra 9600 aaimaa nameraatM 90 mambria.

Patar at lliaa, avaa at aapaa, fratraa, eraar at gaaer eodem tampers eaaailii mm regneemt·

Parochw, rasp, administrator paroeeia· rat ta iara membrum comitii; «U varo plarm axataat parochi, id compatit eaaiori.

g 90. ' Ooaailio.Mngragnto, ipsam aibi prnaaitam at notarium aligit. Praaaidam ax ipao grmnio consilii oaM opertet, natari·· varo «Ciam axtraaana «μ patent, qui niai membrum eaaeilH ait, aaftagin Mtar tutam iatarmetivo.

g 91. Oafmiliam aadat gaotteamuagn· aaeimitra ineambit, ordinari· vare gnotasai· η* I··» marata imlU et daeranbrfa, at synod· paroahiaii habonta maaM nauarii (g 19) rattaaam reddere paasit bason» mobilium et imatebiliam «oalosia·, aeholaa •t tandatioaam, naanon synota oampatam aanaala •ubetaraat aaa «un praovisioao reditaum at eeagationam aaao iasograati pro eeçleaia, echo!· st fandi·.

■VflMflMHNBa (Ct MφφîMM·*B·I ■· XUL)

asto **wiHtum:**

1. A iaveatb avatea mlfeitearo fi netaifoataaro a, btooritai, «**mH** «i - feuduriloe, fi a e (tant ta evidenti Aeeet tavemtar *t*» **aaf-·** ta trei exaaaptare, dtatre «ari anal **a pMnaai** la epitropis parebinla, ai daitas ta eômitet, 1er «il toaitea N WMiitowlBL

3. 'A tagrijl paatra **laijiairn** ta tairegtaM a averti mipcdtoare fi aaanifotitoare a bbarieii, feaaM fi a foadurilor.

3- A **pistrè** la «tare beak odideiita bieorieofti, feotare fi ftaMtatyoaale.

ı 4. A provodad biseriea ea trebuinaooseJe ieo**ue,** vase adacte, earfi fi alte'aparameate paatra servicinl duauaMoeec, fi feosla ea Bobilalo fi ape* rateie roeoruta.

5. A pabBoh eonean paatra oeapsrea postulai de paroh, eapetaa, diaeoa, ptofeeor fi tavlfator, ta area «ratai eotafalegari ce protopreabitorul iocahi, respective ea direeftaMt fColariL

β. À «e coaaalta' fi a ooBbiah ea protoproobitarai, respective ea direofiuoe foolar*, Usât eandidafilor, oari aa oeaeara paatra postai do paroh, oapeMb, diaeoa, profeeer fi tavhfhtor. (Vaai capte» swat a· VII.)

7. A aâh adÿeaaelo trebaiaeioaM paatra o v m- taala odidoare fi reparare a biaarieii, feoalei, eaaai parohiale fi a altor ediâeii proprii ale fondarüer, fi a rolafioah deapre ale siaodatai paretaaL

8. A truth deapre adaroa mtyloMeter, ea se reeer la dotafiuaea parohutai, eapetaaatai, diaooaalai, profeeorilor fi tnvtpUorilor, fi a rekfioaè deapre aeces àtaodalai perôhiaL

9. A prodge ooadifiaaile, ea trobae «4 le observe opitropii ta Msritedares reabttfilor btaeri» eefti, «eotare fi taadaÿoaata.

10. A'pradge BodaUtatee «taedrii baaitor dtapoaibiB ai bieattaü, fooatai fi ai feadaffaaitar.

11. A axaawta ea duital **im M** rafioetaial epk tropiei, fi a-1 subfterae «iaedatai paroUaL

IA A Otage pe oaatori, eiepotari fi pe al# sorvitori btaerioofti fi footari. De oaatori **aotai** aeei iadirisi pet d atafi, oari produe data paetapceabita» À·

1*. A pcrregbeà aaepnt raHginitttii fi B«aaM ibfii aoBbrita» parohiaH, preeua fi paatra êwldd eâaarea datiaitar eidageoe -fi a daadtaadrii, pata a ears ^atatal **piitipiuhilwatai,** tar ta aaa de thtii ti moraHthtii.

IA A .apteb vana fi **inieras** biaeofaM fi e eaprivttaan ta tieatat btaettaeaaod, feoiorii fi taadt^ tioualA

IA A aprigtai pe sopii ritaati tatae Matatata req fo^t^tioi ^^tia ip^r^t^r^t^le^Fo^t lo^r eif ed^^|i footaro.

17. A tattafb bibitataod parohtalk apro tateentaee eetirii odrtltaf dstaaiteore·

1B. daee protocol daepep tente adMetaie ealtf o ftaed notata ta irdtaea eevtteoioah fi a ta pdetad ta mrbiv.

(I φ v μ BH **eest** ee^oe®Ata^*

1. laveatairio iaeeribere boas Bobilta at iasoeaeptaaa taaata. Bae tavohtarina, tripltai eea> taitar exeaplari qaenm aaam aorvatar a Baraterie fVMMeltf ftitera· - β·ββέϋ·, tertâm Maetoteri· Bittitar.

A Oaraa garera bononua qaotqaot aobiHnm ae taimobilium oeolesiae, aebotae et AmdatioauB.

A laeohuaM servare aedaa aeeMaetieea, aohotasticaa et taadatioaetab »

A Koeiaaia· proridera ieoaibaa, qaata «aeria, libris et veetibas ad cultum dirinum neoeseariie, aéeaoa eebotaa aapolleetilibna et iMtnuaeatia idoaeia.

' b. Coaeanam promulgare ad aaaas paroehi, riearii, diaooai, doeoatio et augiatri, BUtao eoa> aoesu **ea·** arohipNebytero loei, reap, rootore «ebolaa.

β. Cas» arebipreabytero, reap, roetore «cholae eoBctaaate etaaeham eaadidatoraa poet oouеurauB ad Boaua paroehi, rioarii, diaooai, profeoeorie et BOgiatri. (Cf. «upploaaeatuB a* VII.)

· 7. Paesaiam aaaoeeariaia procuraro ad aadidoaadaB sel roeereiendaB oeeioaiam, «ohotaa, doBBB paroehtaloB et aitae aodoe ad Ataddo portiaeatea, aapar qaae Stâa» ayaodo peroebiaH referat.

8. Tractare de Bodiia qaibaa doteatar parochua, vicarias, diacones, professeras et aiagiatri, et «uper haao rem referre ayaodo paieehiali.

9. Conditiones dednire quibus curatoribus liceat bona eocleatastioa, scholastica et fendationalia aloeare.

10. Battoaeao deterBtaato qua paeonia superans «oetaaiaa, aohotae et hadatioauaa ia fenore ponatur.

11. Aa»o pernota iaveetigare computa curatorii iliaque ayaodo paroohtali «ubetarnere.

11 Oaataras, aoditaea et reliquos eooleaiao at tabotao taearrieotae designare. Ia eaaterem deputari naquit niai qui ab arehipresbytareta teatimoniuB 'tdeaoitatie profert.

IA Iprigitare roUgieei ae BoraMtati paroehiaanruB, neeaea «utirpaüoai ouporetitioauB et BeanMae, adhiboade rotandis maraHa et levas poenas oeetaataettaae; ta eoae noceBitatis requirtanr iatorventio artaiprmbytari, vol etiam optaeopi, ** roBgio ae BanHtae iaotaaretar.

IA Tiharaa poaperea tavaro ia frequentatione •AbIm pMoohtelti Iftsw

17. HbiMboeaa parosbtataa· tandare at daci-Bu* libri atitao ltgta*~~

Wa

deoamomta beau erdtaota **oBtate** Qtaqno ta arahivio

uMta

xrmopu pammoiU·'

• 94. tylropiiparahiali «ont aeei MM·# parehta, ·*»*· E-ae oouorad· avarae pirnhiali, fi

I H. KpiMpii ea aleg pria aiaadai pnroUal diaM «ni mai aaaritafi Urba# ai paroUai. Aaaqtta m pat 1 radifi taira riaa ptet la al faaetaa grod de adage fi al paMtea de aaaaric.

• M. PaaM parehiüe pâak U 1000 de aagate •a etag dal, pdat la 9000 de «aSeto irai, iar pestant parohiita al edter nnmir Mee peato 9600 aadeia, patra epiMpi.

Ki aa alag pe Mi aai, tned pot β fi reatafL

I 97. ChoBMrea epitropilor parohiali eete:

1. A priml delà ocmitetul parohial pa Id|g6 inventar teat* avepba mifchtoare fi Mmiqekto^ a biaericii, fooalei ft fondurilor, fi a p adniabtri dap* eondaaal ridodului fi al oomitotului parohial.

9. A platrd tetr'o tad* de Oar eu Mi chei averea mifodtoare a biaqricii, fooalei pi a fondurilor, precum aunt banti pi alte hdrtii de pref pi obligafiunile. DinM eale Vei obéi ale eaaaei parohial·, aa ▾a ptotr* edte une la cite ua epitrep. Unde rant numai doi epitropi, aeolo a Mia eheie ae va ptatri la paroh, iar unde de prêtant aunt maimulfi parobi, la eel derignat prin comitet apra eeeee.

La deaebiderea ai Inehiderea eaâaei te èere prolent* ■ tre' indirixii, cari au oete trei obéi ale eaaeei, pi aoeptia aunt fa aolid rdapuaaOtori pentr* •tare· eaaeei.

8. .A due un protocol deepre percepte pi erogate.

4. A due ua jurnai deepre etarea averti parôhiale. Aeeat jurnai eau duce te dont exemplare, dinM cari unul ee va apeab in caaek, iar oetatalt r*m*ne 1* epitropi.

5. Cu fine» fieékrui an a depone oomitetului parohial ratiocinio documentât deepre venitele pi cbeltuelile biaupieêpri, footer* pi fondation·!*, pi »' ■e eupune numai Ideedt la d. reviriune epeeial» a eaaeei, ce ar ordink-o eomitetul parohial

6. A nu face aici o erogajiuna nepreliminat*, fhr* imputeraicirea oomitetului, reepeetive a ainodului parohial.

7. A priveghioè, ea edificiite binerieepti, ale peoa* lei pi ale altor raalittfi, preeem pi eurtea biaericti, a peoalei pi a eaaei parohial·, aaemeaea pi rimiterul a* fie te «tare ban*.

8. A pltti regulat eatarele pretpte penM permutai biurieeu fi footer, preenm fi qjutoarele pernoaaotar taraoe fi ata adpendfatilee.

I 98. Aeolo unde mai malto eomnno biaericofti tnpreunt eaafi· ana aau mei multe fooalo, u alege dia eomitetele acentor parohii an cemitot footer fi pria uteta · epitropie foolarit, fi afa:

'1. Namkrul membrita* anni eaemeau eomitot foolar coeat* edto dia trei' membri alagi dia fi pria oomitetal parohial reepeetiv.

9. Au b m m epitropi· feotar* com4* dia paM membri.

3. Ategeroa aeeatai eomitet ·· faoe pe · «ai, iar · epitropilor pe trei aai.

4. Comitetal fi epitropie footar* aa aool oere de activitate te Mbile footer·, ee le compete eo-'mitetelor fi «piMpiilor parohiale. (Veri eaplemeat n⁷XVI.)

Capitoiul II. ·

noTOFUBBirnaTtx.

g 99. Protopreabitaratal eate tatrwrirea mai maltor eomaae biaerioeqti, avfiad aa protopreabiter, en aattate ta trebile lor btaertedqri,. footer· fi faa-

a m m m m.

CCTUTOWUM PAKM8UUL

' · M. Curatore· paroehiata· voeaatar ii qaibn· mImAmUm et Aμ AβIv β β Mβ ·μ · eredaatar.

I 96. Qaratorea eRgaetor a ayaede paceahiali ex riria de paraaria eptiaaa meriita. Qui a·· eeu·aaguiari riut aaqoe ad aaxtaaa grade·, aae aMaea aaqae ad quartern.

I 96. Ia paraaetta 1000 aaiaaaa aou anperaataa •Rgaatar dap, 9600 aaiatM aoudnm attingeatea tree, ia paroerite demua hie maiorib*· qaataer earatorea.

Eligantur ad trieaaiaa^ aed itera· eligi poaaut.

{ 97. Manu earntoram paroohialium eat:

1. A oonrilio pareehiali, cum inventario, omnia bona mobilia et immobilia eceteaiae, acheta· et fandorum aucipore, eaque aecuadnm décréta «ynodi et eoâailii parochialia adminiatrare.

9. In area ferrate tribu etauaa elavibu opee ecdeeiae, echotee et fondorum urvare, puta pecuniam, pretioaa et ayngrapbu public··. Unuaquiaqu curatorem eiagutam ex tribu urvabit ctavem. Ubi duo tantum exataat ouratoree, tertia otavia tenetur a parocho, ubi vero plure· aut parochi, ille ctavem accipiet quem codaiHum dedguverit.

Ad aperiendam vel claudendam arcam requiritur praeuntia triam individuorum otavm urvantium qui otiata pertentam atatu areae praeetant

3. Protooollam gerere de accepti· et erogati·.

4. Diarium habere eiroa atatnm facultatum paroehialiua. Quod diaria· duplici oonfietetur exemplari, quorum alterum upoaatur in arca, alterum vero urvetur · euraloribue.

6. ' Anno ad tnem vergente eonailio parochiaH «nbeternere rationarium redituum et expeuotum pro ocoleeta, acheta et fundi», atque eonailio iabeate aine mora inveetigationem areae perpeti.

6. Nil erogare quod antea non fuerit atatutam, niai foraaa potentate facta a eonailio vel ayaode peroehiali'.

7. Invigilare, ut aedu emionfaatioao, uhotaatfoae et reliquae, neenon aula eoeleaia·, uhotae et preebyterii, denique coemeterium bono atatu permaneant.

8. Suo tempore atipeadia definita nolvere m<-BMtri· eeotaatae et acholae, aeeaoa eabddia ooaMtoa paaperibah et beaegeiati·.

f 98. Ubi plnre» oommaaitatoe enelui·«tinae unam vel ptare· eehota· xutiaent, ex ooarilii· earuadam paroeciarum eligitur oonailium echotarum et ex* D inde etiam curatori*· echotaeticum, eeqnoati medo :

1. Numen· membrorum hniuamodi ooarilii coe·tat terni· membri· electu eb et ex «teguli» ooarilii· parochialibua.

9. Curatoriam Vero ooMtet quatuor membri·.

t. Electio ooarilii kt ad wx aanoe, curatorii vero ad Ma.

A Oonrilium et euratorium aehotaatMum eodem manere fanguntur ia negotii» mbotarum m eeurilta et curatoria parochialia. (Cf. anpptemeutum η* XVI.)

Capnt Π.

ABCmPB*8BYTnATV&

I 99. Arehipreabyteretto eet oollegiam plnrta· eoaamnaitatam eocleataatioarum quibo· praeaat archiptoabyter te roba· aealariaatiri», aahotaatMia et fan*

datfonate; atotopraebiteral trebue efi laauiasita te •Ml te· al pretepreebitoratutei,. eara oate mai tedemtap* eauMMter btearteafti dia piitiprubMirat. (Tte MtteMMt «·TIП II XTH.)

|SO. Pretepreabiteratal Itf todep&Mqte afiMerite: 1. prie «m m I preteprsobtearal, 3 pria ateaAd protopreabtteral, K pria eaatitotal peetopceabiteral, tf 4. pria epitrepia pt«iiprmbiteraM.

Irtteal L

scauxul noronemouL

* 81. 8eannul protepreabitend «ata m m auteritate ta afeeerite biaerioefti, «ara la eoeetee te general, iar In eate atai-joa Mnmerato la apecial formées* forul da pria» instantfi ta mitrepolte.

g 32. Soaunal protopraabiteral oonrtA afar* de protopreabitor aau aapteatal Meatui·, ea pramdent, — dia fuse parohi, ea membri eu rot deciair, apoi din nn defender matrimonial |i un notar an rot oonsultativ. (Vesi sopiement η* П.)

Ceyti doi din arm* pot β yi dintre oapelaai, diaconi san mireni, avAnd noterai a parti protoeolul, a se Ingrijl do lucririle aeriptartetice, »peditfuni fi arbir.

g 38. Do oompatta|a Kauului protopraabitaral, ea for de prima inetan|A, ae nn urmAtoarele obtecta:

1. A complanA yi eventual a decide tfiferinjete eaoate latro preoji, oontrovereete eomuneter parohiale ta privinfa exageriirii eompetintei atotere yi privitoare la alta ooatrovana causate de preopme, diferiatele privitoare te «curtare· stolei fi altor veaite legate preo|eyti din.parte· eomnneter parohiale anu · aingnratiailor credinciofi·

2. A comptas* fi avantaal a decide ooatroversate referitoaro la logodnA (tecrodintaro) fi eAsAlorie, in partae lor oaaonioA.

3. A privegheA aaupra dueerii emirate a protoeoatelor matriculate yi alter protoooale parohiale; • pertracti obieete bisericayti |i dteciplinar· preo(efti, pe cari oonatatorul la tacrediateas* soeunulai protopreabiteral, oa forutai de prime inatantA; a examini alegarite da paroh, eapetea, diaooa fi ate alter fefe biearieeyti.

4. A priveghii aaupra pnrtirii fefalor biaaricayti.

g 34. Bpre educare· naui oondas valid ae recere, oa atari da president fi noter, ai to de tafi col pu|in patra' membri.

CAnd voturile sunt égalé, dirimi votai prasidontalgi.

g 3A Membrii «eaunului protopreabitoral au pot. fi radifi tatre aine pAna.la al 4-tea grad de aAaga yi al 4-tea de eueerie, fi nu pot tab parte te pertrsctfiriia, unde eu vro-o parte litigaatA suat ta aoMaf mtaurik radifi.

I 84. Soaunul protopreebitaral va JineA regulat[___ yfedinjele sate din tanta ta tanta; tant ta eaauri urgente »e pot tineb fi aedinfo extraordinare.

g 37. Âpelapui delà Manni protoproabiteral •a pot food te constaterai eparidal ta 14 alte, iar oete mai tArsis fltcute nu m iap te eenaidara^ua·, fi hotkrtrea Maanntal protopreebitaral se pane ta lucrar·, ahrta de causate matrimoniale terminato eu total· desplrfirv a ptartflor, cari trotaricae din otaeiu subyternate, oouaiatorutai reepoetiv.

8IH0DUL PBOTOPMramnUL

g 38. Binodul ' protopraebiteral eete repreuM tanfa preotfndi tf e oemunater parehiate dh prête ta · tertfabtat·, *ter* eomuMte paretaala ta douta

AβMμ ^KMμ » AraUÿNMbjtMNMi I· ·· 1··· a*tM» •dite ssmmunHatibea eoeleetaetiei» al mbiprltay-Mata. (CK MfHateMte ■· TUI «t XTU.)

I M AtaHpseabytaaata· eagatte exsequitur: 1. par «Mai— Mehiprsabyterieta, fi. par synodum •rabiprtebytmtaiM, 8. par eeudOtam arahipraabytartete, at 4. par oerutorfaa· arehipreabyteriale.

ArttaiaaL

omcrox ακκιρβββ rmuu.

' f 81. Ofloium arobipreebytoriate eat ilia aao> toritaa aoeteateattea, quia in robua eeele»ia*ttete goneratim, ш in infertile enumeraadfo «peeiatim forum matropobtanam primaa tostantiae eonatituit.

.] 32. Officium arehipreabyteriale constat, praetor archipreabyterum vol eina vice· gerentem qua praeidem, eax parochi· suffragio decisive gandentibua, innpar dofeueoro matrimonii at notario suftugio oonaultativo. (Ct aupptemoatam η* П.)

Postremi etiam ex vicarii·, diaconi· vel laioi· Oanmi peasant Notarios acta componet, (cripta qnaecuaaqM exarabit, litterae inaeripti· mittet, arohivium curabit

§ 33. Offioiq archipreabyteriali, qua foro prime· inetaattaa, sequentia competunt negotia.

1. Componor· val etiam dirimere controversi·· inter aacardotoa, reclamatione· communitatum parochialism cootra nimiam taxationem atolarem vel alta· exactione· oleri, quaerelaa clari propter debita atolaria diminuta vel alio· reditu· legale· detrectata·, aive ex parta communitatum sive ab indinduia MoUbua.

8. Componere vel etilm dirimere controversia· relate ad aponaalia vel matrimonium, quatens· canone· sp«étant

3. Invigilaro matriculis et actibus parochialibua accurate oompoueadia, cauaaa acclaaiaaticas et diadplinaraa cleri tractare, qua· ooaaietorium officio archipreabyteriali, ut foro prisses instantiae, committit; election·· in parochum, vicarium, diaconum •t reliquorum ecclesiae ministrorum examinare.

A Invigilare moribus ministrorum eccleeiae.

I 34. Ut conclusio valeat requiritur, praeter preeaidaan et notarium, praeeentia saltem quatuor membrorum.

Suftagiia aaqualibua decidit aenteatia praeaidis.

I 3b. Membra ' officii arcbipreabyterialis aequeunt oonaaaguinci ease usque ad sextum gradum neo afifines usque ad quartam; rimiKter causas tractera non posaunt ilB iudioaa, qui cum altera parte Htigaate praedicto mode aunt propinqui

· 34. OflMum arebipresbytariate.ia aeasioaera conventet aiaguBa mensibus; at oaau urgento etiam extraordinarie sedeto potaat.

f 37. Appellati· ab oMcte archipranbyteriali ad eonsistorfam dioeoeaaanm tat intra 14 die·; quo termine elapeo Salla ampHa· raapieitar appellati·, aé decreta oflcii archipreabyteriali· exeentioni mandantur. Exdpo causas matrimoniale· vinculo dtesotato, quas ex olfieio aubeteraenda eunt oouaistorio.

ArtMm П.

8YN0DÜ8 ABCBmBBrmiAUta '

g 88. Synod·· archipreabyteriali· aat repraesentatio cleri m eommanitatem parecbialtam arobk preabytarata·, ita ut olera· tarttam partem, com-

1> protopraabiteratal, ear· **nutri** peate *0000 A Aa «**Mata**, uumbral ▫m **M**m aiaoduhri protepco·· biteral eoaatt din part·· praatimii diu IS, dia partaa aoaaanolor hiariaatti dia M; lar unda aumbral ■aflatalar aate atai «aie da S0 000, aaaria ra ooamth dia parta· pvoefimii dia 8, iar dia parte· aomaaolor biaarieafti din 1* maaabrt ,

(SS. Aoaia ainoodo, aari akg pa protopraabiter, eouatau dia M*br tadoit de membri. (Vae auptomaat a· XI.)"

I 40. Membrii aiaodahu protopreabiteral ae •leg pe 3 aau, fi ae pot raelege.

Mambrii eclaataatiei ai ainodului protopreabiteral M aleg pria preofimM trMtaalA, ta tacui dMtteat; iar cAt! pentra mambrii mirent, protopreabiterntal m tmpbrfefte ia atAtae cercuri electoral·, cb(i membri mirent annt e ae alege ta tafeleaul 6-lui 38.

Pentru ainodul elegator de protoprabiter, ta Seoere care electoral ae aleg cAte doi membri mirent

Alegbtori auat tofi aceia, cari poaed cahttpla preacria· in 5 6.

Diaporifiunile neoeaara pentru conducere· fi efeetairaa aotului de elegere ae centred oonaiatoralui eparhtal, pdnb la ait* diapotifiune ce ae ra face din partae ainodului eparhtal.

6 41. Qe membri ei ainodului protopraabiteral pot fl alefi numai aceia, cari poaed calitbfile praacriae tn § 6.

6 43. Cu ooaxiunea oonchembrii ainodului protopraabiteral, «are itrebuie ab ae publiée ou 14 aile tnainte, prexidentul aate dator a publiob fl obiaotole, ea ae vor pertracti tn ainod.

6 43. Ca ainodul protopreabiternl a* poatb educo hotbrtre valida, ae reoera, ce afarb de prendent ab iee patte te aceta oel pufin mqjoritatoa membrilor. (Vexi euptemeut n* XIII.)

§ 44. Sinodul aooata tfi alege din mu atari de ainul abu pe notar pentru lucrbrite aoriptariatio·, care poate β preot aau laic.

6 43. Sinodul protopreabiteral ae (ine odatb te an, te 1-a mu a 9-a dumineob a lunii lui faar, fi Ia oonehemarea lui m obaerva cela din § 49: ta oaauri urgente ae poate oonehemb fi extrndrdinar, odnd adeei protopreabiteral mu dont terttalitbfi · membrilor vor aflb do lip·* (inara· extraordinarii a aceluia apre pertractare· vre-unui obiaet taMmnat biaerioeao, footer mu fundafional.

Ileapre (inere· unui ainod protopraabiteral extraordinar trabue taftiinfat f> eonriatoral aparbial.

6 46. Protopraabiteral ca president, raapactive •uptental lui, aate ritopunabtor pantra buna ordine a ainodului, procum fi pantra aceea, m accio numai obiaeteta enumerate tn # 60 «* »· trateae, cu frie· lui Dnmneaaa fi modeatie, fi ea ooneluaele ab Se baaate pa inatitujiunila biaericefti, fi pe •rdinafiuila arhiarafti, ale conaiatoralui fi ainodutai eparhial.

Cbnd ainodnl protopraabiteral «ar Ibtb te obiacte, cari nu m (in de «fera lui, mu buna ordino a'ar vbUmA, fi ia admonifiunea prexidontatei nu a'ar raatital ordine· ouviincioaab : atunci prarideutul eate dator a tacheta protooolul, a diaolvb «Modal fi a ratafionh eonaittoralni eparhtal, certtad Invin(inne pentra pafii ulteriori.

6 47. St* ta voie libarb a membrilor a-fi dh vot Mparat, fi a pofti ca acoln ab m patroacb Jte protocol; tee* numai ace) vot Mparat, care tn 94 do ore M dh te acria, μ poate primi fi potroe· ta protocol,

6 48. Prexidantal preSgo ordine· oUectolor oo M vor partraeth; pnaira aeon· orica propunaro din

. Ia arebipraabytaradibee S0 000 animarum caper aaübu· membra aynodi atohipreabytariadi· acuat •x pedte atari IS, ox parta aoaamamitatum paro·htaMum 94; ubi varo S0000 aatmaram neu ooaaputaatar, ox parta atari enat 8 membre, 1« ax parta eammuaitalw·

f SS. Synodi aeatiaatae pro etaettaua ant prenbyteri alteram taatum aamarnm membratam habebunt. (Cf. aapptaaaaatam a* XI.)

I 40., Membra aynadi arohiproobyteriaüi· ad trienuiuml oHgamtar at poaauat iterato eligi.

Ctaraa ad aynedaat erahipreebytariatam partiae·· eligitur · aaeordotib·· tructae loco daienaiaeto ; ed elaettonam rara latanvam arohiproabytorataa ia tdt diatrictua dividitur, quot taici eunt abgaadi tenora 6 3«.

Ad aynodum convocatam pro election· arehipreabyteri in quolibet diatrietu eliguntur duo taiei.

Eloctoraa aunt qui MtiaCaeiuat oonditionibua praeaeriptia j 6.

Diepoaitioue· neceaaawiae pro modo ac effectu actu· electioni· committantur oonaiatorio dioecoaano, qnoaduaqua aynodua diooceaana hac in re atataat.

6 41. In membrum aynodi arohipreabyterialia non poteat aligi niai qui attributi· praeviaia 6 6 gaudet.

6 49. Praaaca aynodum arehipraabyterialem convocando, Mitem 14 diebua aate terminum, timui •t agenda publici iuria tacere debet in tynodo tractanda.

6 43. Ut decreta aynodi arohipreabytorialit valida tint, oportet ut praeter praeaidem «altem maior para membrorum adait. (Cf. aupptamontam η· XIII.)

I 44. Synodua haec ex tuo gramio vel aliunde notarium deaignat, qui aaoardoo vel taiena mm poteat ac «cripta exarabit.

6 46 Synodua arehipreabyteriali» aemel in anno congregatur, et quidem dominie· prima vel aaennda februarii, obaervatia in convocation· dicti· ▌ 49. Modo extraordinario et eaau aliquo urgento atiam convocari poteat aynodua, ai archipieabytero val duabua pattibua membrorum viaum fuarit, haiuemodi tynodum extraordinariam aeceaaariam mm ad tractandam ram magni montant! pro aeeteata, •ehote vel fundia.

Quod ai acciderit, atiam conaittoriam dioaeeaanum .de hac tynodo extraordinaria oartina reddendam eat

' # 46. Arohipraabyter val eint w o m garana, qua praeaea, periculum praMtat boni ordini» in tyaodo, neonon ut tantam nagotia «paeiftetiad» ▌S0 ibidam θ cum modaatia et timore Dei pertractentur, daaiqua u ut concluaionM fulciantur oaaonibu» ecoleaiae et decreti· epiaoopalibua, eonaiatorii ae aynodi dioooeanni.

Synodo arehipraabytariali in negotia vagante, qnae aui iuria non annt, vel ordine perturbato nee poet admonitionem praeaidia raatituto, praoam hoe protooollo inaeribet, aynodum diaaolvet ae eonaiatorio dioacaaaao refarot, quae aibi ulteria» agenda •int queerana.

6 47. Liberum eat membri» aufftagia aoparata •mittera ac poatatero, ut actibua inaernntar; attaman hac praerogativa tamtam ilia fruuntar anffrngta, qua· infra 94 koraa acripta porriguntur.

' f 48. Praeeea ordinem agondoram praoSgit; ideo ai quia aaoruam vol collective aliquid proponon-

part·· «Mi· «m mai miter mausbri · · ·· to-•tau* prteMmrtntai, ente te nu|iligire ·· temM preflgo «rites* fi tiaspel, efiad m m prepmtwe M* U visIls porteMtare.

I 4». Protooohl sinodului piotopsoeblteral, Aή-ρ* m s'a aatoeticat, tt snbeerie prêriiiantal fi ao-taml; Mamaaa fi expediendis fi sxtrssels teat m subsertu pria dtafii.

9 SO. Afaosrile siaodnlni pcetopresbitsral «aat:

1. Obiectele eoonomieo-bisorieettL footare fi faadationale, privitoare la protopresbltMnt.

9. Alegerea protopresbiterulai, a membrilor s o m-nul.ui protopresbiteral, a profesorilor fi taA|4torilor pentru fooalele trætaale, fi presentarea actului de alegere la oonsistorul eparhial.

3. tnaintarea trebii footers din protopresbiterat, fi

4. tngrUirea pentru suafinerea vaaei fi autonomie· bisericii.

9 61. Pentru finere· «inodului protopresbiteral, In care se va alege nonl protopreebiter, oonaiatoral eparhial va denumi un eomisar, pe eare 11 va tmputernici âpre oonehemarea fi pnerea sinodului.

g 69. In siua alegerii comisarul eparhial oelobreas* sftnta liturgie ou chemare* sftatalui Duh, fi (ine o cuvântare potrivit* aotalni alegerii.

g S3. , Dup* sfinta liturgie membrii ainodului se adun* «an tn biaerio*, «au tntr'p aal*, fi din ainul lor trimit o deputafiune la eomisar âpre a-l tnvit* la deachiderea ainodului; comisarul venind ocnp* loeul de president; fine o euvfIntare c*trÿ alegfttori fi apoi pred* notarului âpre notice M puternieirea consistorial*. r

Dup* sceea face verificarea alegütorilor fi p*-fefte]a actul alegerii, chemSnd membrii la votare c pe rind.

Aclarna(iune nu ae primofte, ci numai votare secret*.

Fiecare aleg*tor pred* presidentului oomiaar votui a*u tn aeria, fi dup* ce « an adun^poturile, presidental le numhrft, deachide fi le oetefte eu voce tnalt*.

Aeei trei indivisi, cari au tntnmit eele mai multe votari, ae prosint* eonmatoruiui eparhial, •pre a denumi pe uhul dintre ei. (Vesi suplement n" IX.)

Alesu). respective denumitul trebue s* fle b«rbat apt fi bine meritat pe torenul biaerioeeo fi footer. (Vesi auplement η· XII.)

9 64. Nou-alesul, respective denumitul protopreebiter, tnainte de a-fi tuoepe ftanotiunea, ae promut* la episcopal eparhial apre hirotosie fi tnse-•trare ou singelie. Despre toate aocstea se tnfriinfeas* protopraebitcratal pria aa circular arhieresc, fi noul protopreebiter intrk tn setivitata.

9 66. Alegerea membrilor acaanului protopreebiteral, a profeaorilor fi a tnv*t*torilor pentru fcoalele traetaalo (ale protopre»bitaratal«u), se efeetuefte sub president· protoprtebitontlai.

pa alegerea odor latSiu anmifi Mnt a ae ob-•ervh celo preeerise !n 9 63,'iar pentru oeaparea poatariior de profeeori fi 4nv*f*tori, protopreebiterul tn tnfelegere cu oomitetal protonresbiteral public* concur·. Dup* expirarea tcnninulni ooncursual protopreebiterul, aaemenea tn confdcgere <m oomitotal amintit, oompnne liate ooncursntilor fi o prosint* ainodului, oar^ apoi candidsas* pria alegcre pentru fiecare poet trei bhrbafi, oualiflcati te atanal legilor pentru cariera orofterii, fi bine meritafi pe torenul footer, iar actete alegerii le cubften* eoaaaatorutai reepeeriv apre denumire.

4m habe*, M em praeeido ismmeuteet, qui fyafis

· A ö · ΦMBρKφM AtèWBiMWt

dns prof«aitum 4sUberandum erit.

I 4». PtuteMUm synodi arehipreebytortalis rite aatbentifleatam a praeside «t notario subscribitar; Id valet otiaai pro misaivte e* axtrnctibns qribss-suroqno.

f SO. Agenda aynodi arehiproebyterialia aunt coquentia:

1. Negotia oeconomica respicientia eccleaias, eeholw et fnados, in quantum «pectat ad arobl-presbyteratam. ,

9. Electio arohipreebyteri et officii arohipreebytoriaha,. professorum et magistrorum pro scholia regionalibus,' at praesentatio actus electioni· aynodo dioeoeaano.

3. Progressus turum scholasticarum in arehipresbytoratu.

4. Cura pro auateatanda dignitate et autonomie ecclesiae.

g SI. 8i agitur de aynodo electura novum drohipreabyterum, consistorium dioeceaanum oommiaaarium deputabit, qui aynodum convocet ac moderetur.

69. Die electioni» commissaries dioeoesanus sacrud! facit ac invocato aancto Spiritu concionem dicit electioni adaptatam.

9 63. Missa peracta aynodua congregatur vel in eocleaia vel in atrio quodam, atque e auo gremio deputarionem mittit quae commiaaarium invitet ad •ynodum inchoandam; ille tunc, aedo praesidiali occupata, orationem faeit ac postmodum notario porrigit mandatam consistoriale praelegepdum.

Deinde peracrutatur ius cuiuaque electori· ac procedit ad actum electioni·, ad auffragium dandum advocans electorem quemque.

Scrutinium non datur acclamatione, sed solum secreto.

Quilibet elector oommiaaario suffragium· scriptum porrigit, ac suffrages coadunatis praeses illa numerat. aperit ac alta voce legit.

Tres sacerdotes, qui maximum numerum suffragiorum assecuti sunt, «istum se consistorio dioecesano, ut unus eorum nominetur in arcbipresbyterum. (Cf. supplementum η* IX.)

Eleofua, reap, nominatus debet esse vir idoneus et bene meritas de ecclesia et schola. (Cf. supplementum η* XII.)

g 64. Neo-electas, resp. nominatus archipresbytor, priusquam munus iniat, episcopum dioecesanum adit, qui ci manus imponat eique syncelliam conferat. De quibus omnibus certior fit archipresbyteratus litteris circularibus episcopalibus, ac deinde archipresbyter regimen iachoat,

9 66. Electio membrorum officii archipreebyterialia, professorum ac magistrorum pro scholis regionalibus (arehiptesbytoratas) fit arohipresbytero praesidente.

In electione officii observanda sunt' praescripto 9 63; pro munere vero professorum et magistrorum, archipresbyter, consilio arohipresbyteriali consentiente, concursum indicet Termino concursu» elapso, archipresbyter, iterum aseentiente consilio, elenchum concurrentium concinnat ac synodo praesentat. Synodus ad quemlibet locum vacantem tres eligit candidatos, qui iuxta leges idonei eunt ad munus paodagogieum ot bene meriti de rebus scholasticis; poetmodum acta electionis substernuntur consistorio oui competit nominatio.

Attisai BL

comhttül **noTOfunmuL**

• 56. Oaarit·*·! protopraablteral «ata mm aorporafiane al···* di» nsembrii protopraebitaratalai, •ara afsetaafta ooadnele aiaadaiai, fi aata abamatt a proved·* fi ooadnoa aai deaproape afb•arila oom··· ala tntragnlui pratoprasbiterat, is privi»!· aeoMotieo-bherieaaao*, fcolar» fi fundatioaal*.

9 67. Mambrii aMatai eomitet sa aleg pe S aai ta sinodui protopresbiteral, co mqjoritatea votarilor, fi to pot roulage.

$ 68. Aceat eomitet conati tn protopraabiterateie p*n*. la 20000 de anfleto din 6, iar tn eele peat· 20000 de suflete din 12 membri, a c*ror une terfialitate eate din eler, iar dou* tertialitk(i din mirant.

9 59. Praaidentul eomitetului eate protopreabiterul, respective suplentul lui.

§ 80. Comhetul Insuf tfi alege personalul manipulant

9 61. Conclus valid ae poate lui numai ftind present — afara de preaident — cel pu(in patru fi respective opt membri. Cknd voturile aunt égalé, votui prezidentului dirimit (Veii suplement η· XIII.) '

§ 62. Comitatui fine de regulk patru «edinfe pe an, «i adec*: tn ianuarie, aprilie, iulie fi octomvrie, — iar tn cu de urgent· ri m·* multe.

9 63. Agendele lui aunt acelea tn trebile comune ale prutoprasbiteratului, cari tn trebile ce ae (in de parohie. aunt ale eomitetului parohial.

Articul IV.

EPITROPIA PRilTOPRESBITERALA.

9 *64. Pentru manipularea apeecior, ce ae recar spre acoperirea trebuintelor bisericefti fi fcolare ale Intregului cere protopresbiteral ca stare, precum fi pentru administrarea fondurilor bisericefti fi scolare ce sar tnfiin{à pentru tntregul protbpresbiterat: ae va afezk o epitropie protoprasbiterala. Aceasta epitropie va st* din 4 epitropi fi 2 auplenfi, alefi din sinodui protopresbiteral pe cite 3 ani, avknd pentru tntregul cere protopresbiteral acelsf cere de activitate, ce compete epitropilor parohiali tn afacerile sale.

9 65. Aoolo. nnde spre sustineres unui institut fcolsr mai tnalt concur* comunele din doiik sau mai multe protopresbiterate, ategAndu-se din comitetele protopresbiteratelor concurante un comitet oentraj fcolsr, ae va alege prin fi din acaata fl o epitropie central*, analog 9-1·* 38.

AttMmlD.

coMonm kBcanpuurniiuut.

I M. Oeaailtum arohipraabytari·)· «st collegiate aleatum ax membris arcMpraabytarataa so ···, at daeaota ay»odf axaentioai mandat, at aagotia commania toii arabipraabytaratai, naeoanmiam aceie •iaatieam, aebolaatieam at ftutdational··' respMantiat carat ae proximo modaratar.

9 57. Membra bniaa oonsiHi ad triaaninm sliguatar in ayaodo arohipraabytariaU maiora parta suffragiorum, poaauntqde iterem eligi.

9 68. Consilium boe constat in arehiprvsbyteratibua 20000 animarum non supr-aatibi 6, in -aliqui· 12 membris, quorum torus pars clerici, <iuae partas vero laiei sint.

9 59. Praeses consilii est arehipresbyter, reap. eius vices gerens.

g 60. Ipsam consilium ofBciqJes s'os sibi eligit.

9 61. Ut conclusio valida sit, adsint oportet, praeter praesidem, saltem quatuor, rasp, ocio membra. Suffragiis aequalibus decidit sententia praesidia. (CT supplementum n° XIII.)

9 62. Consilium regulariter quater sedet in anno, nempe mensibus innuar», aprilis. iulii et octobris; pluries etiam convenire potest urgente necessitate.

9 63., Eius agenda, in quantum rea communes archipraabyteratus spectant, eadem sunt ac negotia parochialia consilio competentia paroebiali.

Articulas IV.

CURATORIUM ARIHIPBKHBYTKRIAIJt.

9 64. Ad expensa eroganda, quae desiderantur ad indigentias varias sublevandas ecclesiarum ae scholarum ab archipresbyteratu dependentium, naenon ad administrandos fundos ecclesiasticos et scholasticos instituendos pro toto archipresbyteratu, curatorium creatur archipresbyteriale. Constabit quatuor curatoribus et duobus supplentibus, ex synodo arabiprasbyteriali electis ad triennium. Agenda curatorii[5] eadem erunt quoad negotia propria archiprasbyteratus, sicut et curatorii parochialis in suo munere.

9 65. Ubi ad sustentandam scholam superiorem plures communitates ex duobus vel amplius arohipresbyteratibus stipem conferunt, ideoque ex consiliis arcbipresbyteratuum contribuentium consilium centrale eligitur, ibi a hoc consilio e proprio gremio etiam curatorium centrale eligendum est, ad normam 9 28.

Capitolul III.

MANÀcrrnULK.

9 66. Mankstirea este locuinfa aoelor persoane bisericefti, cari sunt infrunite canonieefte prin vot solemn a-fi petraee vieafa tn toat* tnfrknarea, tn skrkeie fi obedient*.

9 67. Mkntatiraa de o parte tntrunefte tn sine calit*t>le ·»·* oomune bisericefti, de alt* parte tnat este coordinat* unui protopresbiteral, fi ca stare e supusk numai autoritkfilor eparhiale.

9 68. Mkntatiraa se poate fund* fi InfiinfA numai cu tnvoiraa fi binecuvAntaraa episeopnlui concernent; iar fundatorul eate dator s* saigure isvoarel· de venite neoesara spre suafinerea mkakatirii.

9 69. Din mknkstiri au se pot face locafuri lumefti.

9 70. Monahii cu celalalt penonal din mkakstira stau sub nemijlocita inspection· a prepoaituhii;

Caput Π1.

MONASTKRIA.

9 66. Monqsterium est cohabitatio religiosorum, qui canonice voto solemn· congregati sunt eo fias nt vitam trahant in omni castitate, paupertate at oboedientia.

9 67. Monasterium et attributa communitati· ecclesiasticae complectitur, et rursus arahiprasbyteratui set ooordinatum, ideoque tantam auetoritax tibus dioecesanis subeat.

9 68. Monasterium nequit fundari vel institui absqn· licentia et benediction· episcopi dios[o]bssss; fundator vero tenetur raditur in tuto ootlooare, and· monasterium sustentetur.

9 69. Monasteria ia demos mandaaas immutari non licet.

9 70. Moaachi et reliqui habitatore· asonnets riwum immediate anbiaeaat iaapectioni praepositi,

* AfhWpiMOpMBi dUWMML·

, g 71. Od ee va al ae ba* moaah, trebao ah aa oapaal oacekrii aaaaaiaa, apoiaMnda-ao dama priaoiaodal mlalotirooo, da a aa priai ta tagma manahaU,. pria prepeaital oakalatirii aa praafatk optoooopalai, reapeetivo aohiepiaaapaiei, fi i-oa 41 Maaaavkattraa arWaraaaol

• 78. MoaaU, AM pririra la Wrotaaia aaa hirotoaie, tmpréaal aa prepoatfii 1er, aaat dnefti a •e parti) ntrfiae «i eoaptioafiM conform prancvinator eaaoaiea. λ

g 78. ACaoorila mlaMHi ee tednpUanne pria riaodal aknketireee, la eara tan parte togi inromonahii oa rot dncmir, iar ierodiaaoaii namai oa aaoultltori fi oa notari, oa vot infonaativ.

g 74. Preridopgal «Modelai mlalatireao eota preponital, caro totdeodatl enta tedatarat a fiaeh ordine* bank ta ooaoultlri. La tatdmpiarea morfii preponitalui, ninodal tgi alege dialre ieromoaahi' president interimat.

g 76. Noterai oo otage diatre ioroaoaahi, ierodiaooni oan-monahi, oare daôo> protoeolul fi oolelalte lucrlri ocripturiotioe.

g 76. Protocole! '«i opedifianilo oe oabeoria de prepooit, ,i »e oontraaemaeank de gptar.

g 77. Conoluéle oe fine prin pluraCtatea voturtlor; oknd voturile tant égalé, votu! preaidentalai dirimi Vot oeparat nutaai atuad oe -primofta, fi oe alituri la acte, daM ·'· dat ta aeria, fi aoeaata trebue tn 3 aile ai onlfaea, dei mai tkrxiu nu oe primefto. Se ponte tdnl eort fi prelangfro, ee na oe ponte denegh, olei l* din oontrl oe poeto epeli ·· la epiacopul. · ı

g 78. Fieeare mkntatire trebue «* albi eoooom, oare manuduoe partea economicl a mluintirii, po- c trivit ooncluceior tinodului fi tnviafiunilor preponi tului. Economul ente dator a fined ta evideafl •tarea materiali a minlatirii, fi la finea aaului a t oUbfterne «inodnlui rafioeiniu documentât.

g 79. Afacerile ainodului minkotireoc oe extind atlt la partea religioaai, binerioeanci fi dinciplinari, elt fi la parte* economicl

Acelea ennt urmitoarele:

I. Dooemnarea oerviciutai opeeial pentru fieeare ieromonah,-ierodiacon-fi nranah, fi peafrn eoonom.

. 2. Primirea novifilor ta αIηIoβτoY

3. Examinarea novqilor tnainte du a ne primi ta tagma monahali. ·

4. Repreaentarea fi rugarea cltrk npinoop pentru primirea novifilor tn tagma monahali '

6. CoMdtarea fi decideeea de a oe hirotoni monahul ^^ierodiaoon fi ierodiaoonul do ieromonatk fi ^Wentarda lor epiaeopului.

6. Manipularea fi finorea tn ovidenfk a averti minlatirefti, fi opre acent ooop taoerea unui taventar doapre toati avnraa miaintirii, rovederea acentei oonnerieri din timp te timp fi adeo! onl pufin odatk pe an.

7. Coneultarea fi hondfidevea pentru orogafi* unile annale ordinare ale mlahatirii, «pro oare ooop ee cere aprobprea epinoppoaeol

8. Conoultarea fi «tavertree erogafiunilor extra- ordinare.

9. Examinarea rafiociniului eoonomului fi apoi afternerea lui la eonoiotorul dieoeoan eu ea* ftrk . oboervftri.

10. Niouinfa pentru bunlotaree fooatai mkafcotirefti tn privinfa religioaai,' morali fi didaotiel

II. Niouinfa pentru Indreptarea religioaitlfii fi a moralitlfii vreunui ieromonah, ierodiaoon «au monah, eau fi .pedépairea lui mai ufoart;-riarl

• 71 Qui in ■■■*»■ nmriM vuk, pete· MbMtg a cy*o4* μμμμMμ digamo iaveatao ertiato monaoboBo opiaaopo, reop. matiupoMten praaaaatatar par praepooitam, at baaeφMîM*i>

g 71 Moaaehi, ad ordiaaa val ohirotheaiaao raapeeta aea habito, aimai earn eoram praepoaMo, atraaae aa raUgicee iaxta praaaoripte eaaoaiea aaaa garaat

I 78. Negotia awaaatarii earaatar par oynodam monactioaat, ôaiaa ooembra oaat ornée Heroooaaehi •ufragio dMaeata, hierodiaeoai veto taatam qaa auditore· et notarii, nufragio iaftnaatido.

g 74. Ptaoeoo oyaodi moaaatione not\>rnnponitan, qui et ordiaem oarvabit in debbarationibae. B Praeponito morte abrepto, oyaeduo oibi ex hieromonMhio^pcpepbeitam interimalem eligit

g 76. Notariae ex hieromonachin, hierodieoebie vol tuonachia eHgitau ipni iaoambit protooollam ooacinaaro ot ooripta peragere.

g 76. ProtoooHun et mieeivae · prsepoeito »ubeoribaatar et a notario oqatraoigaantar.

g *Tf.* 'Ooaotaaio inraleMnt aooodeote pluralitate •ufltegiorum ; nùffragii» wqnalibaa decidit oeatentia praenidi* Opinio neparata admittitur *c ianeritar aotibna, ai. ooripta porrecta eot infra troc dioe nee •eriuo. Termina» autem prorogari potent petenti, alloquia patet appellatio ad epiooopum.

g 78. Quodlibet monutorium oeconomum hebeat, qui oeoonomiam nmnanterii moderatur, necuadura decreta eynodi et iuona praepooiti. Oeconom* otatum materialem monantetii penpicue dencribat. atque anno ad finem vergente oynodo rationarium documenti» munitum porrigat

g 79. Negotia eynodi monaotieae complectuntur tam religione, eocleniaatica et diociplinaria, quam oeconomica.

Sunt nequentia :

1. Ouique hieromonaehe^"teerodiacono et monacho, necnon oeconomo, aaaignlre officium proprium.

2. Receptio novitiorum in monanterium.

3. Scrutatio novitiorum antequam vota emittant.

4. Epieoopum petere et orare, ut novition iq etatmn monachalem recipi permittat

6. Concalere ac decidere, ut monachu» in hierodiaconum et hinrodiaconu» ia hiero'moi^achum ordinetur, iUooque epiaoopo praecentare.

. 6. Adminiotratio et pernpicua intabulatio bonorum monanterii, quo fine inventarium conficiendum eoi omnium bonorum moaaaterii, Uludque revirtoni ■ubifaiendum nonnunquam, oaltem vero oemel in anno.

7. Oonoulero ac decidere cirea erogatione· annuale· ordinaria· monaoterii, quae indigent approbatione epiooopi.

8. Concalere ac decidere circa erogatione· extraordinari··.

9. Rationarium oeconomi examinare et illud oonoiotorfo. dioeoenanb ' oabnternere obnervntionibu» apponiti· vel ominnb.

10. Studium pronperitati» ocholae mooantic·· qaoad religionem, moralem et inltructionem.

11. Studere rnligioai vel moralitati alicui·» hieromonachi, hierodiaeoai vel mouaom emendandae, vel etiam eUm leviter punire ; ni gravior poena

pMrtm ρMMOφβB rittfjiteM* vis* ou*6t*l * M MNNj*tet*lei 4i*MMBg 4M* U daeid· fiaalmiata.

It. Ttataraa taupe· vra-aaai aovi^i auwiv fi padapeieua Jai, mutual fi alMBtaaiaa taft Aa m»M· stir·.' AatM de tatduiplara u n a m oomaatoh ea mteficiiril· Bia proviaaia mitropohtaaA

18. Alagaeoa pevpaaitaiui, eava a· twr-dapl praaeriaraa aaaoaaalar, tab eouBuaaraa apiaeoputui Bieeaaaa, Biatru ooaftafii afii aau Bta aM mfiafiitira, •an diair· damaitarii apiaoopefti. — Alwul aa praaautaaak «pisoopulai, oara dapa-oa a abet e* ata teata tasufiril· raeeruta pautrn aa ptapaait, tl tatfirafta fU birotaeagta Ba iguraoa raapaetiva Ba arhimaadrit

9 80. Datoriafrie prepotitalui atitafiatirii aaat umktoaral·:

I. A w fined atrdaa Ba obHgaarautela gauatala ■aonahale, fi p aiial, ea aiei asoaahii ai aa peardk dinaiataa ochilor aoale obligam«ate general· asoaahale; pria amara prapoaitul trabea it Be exempla ria Ba viaafa ooraotfi moaahal* ta toata pririnf·)·.

ii A i biserioo·, va a* tic* a aa aa ratrag· Bala fracaeataraa ragulat* fi acuratt a aerrieialai dumneaeeao.'

3. A priveghcA, ea aervieiul Jamaaaeeae a* aa lrapliaea*o* totdeauaa dupa tipie, iar* edataraa fi eetirea aa fie evlavfoaat fi «difiettoara.

4. A nisul, oa latrag peraonalul mfiukatiraae a* oercataae aervieiul dumneseeec acarat fi regulat, fi pa timpal aervioiului dumnaseeee at nu-1 oaape pa aaela eu altfel da lucre.

6. A lab parte la prdnp fi cin» eu eaialalfi, ai aumai ta eaaari de tot extraordinare a aa abet· dale aeaaati regal*.

6. A diqpune, oa aab deeursul prtnauhti at so oeteasct vieata «finfilor aau alt prolog, praenm aeaea o preecrie tipioul.

7. A nu abeent* din m*n*atira ffir* oaait tn· destulitoare, niei a Itat, ea frafii ftrt ftirea fi biae· ouvâfitarea lui ¡at mearg* under» die aitatatire.

8. A ae perfection* tn ftiinfe fi cunoftiaf· canoniee. dogmatice fi biaerico-htorioa.

9. A niiul. ea fi frafii at ae perfeefioneM tn ftiinfele bisericefti, tn ofintari fi tn cunoftinfs viefii sfinfiior.

. 10. A fi oonftienfios tn averea mtntatireaact fi Z a dispune, ea eel mai apt dintre ieromonahi at ae punt de eoonom.

II. A fined adeeeori cu frafii axortafiuni pentru cultura fi diaciplinarea lor, fi pantru tndreptaraa moravurilor unuja aau altuia dintre frat·, eare cu purtaraa aa a dat ana* la aeeaa.

IS. A are* tn auaftneroa diacipHnei tnonahale peHereranft fi prifeghera neadormit*, dart fi rib- D dare fi modestie.

13.' A nixul, oa fcoala mtntatireaaot at fie tn ordine bunt, fi ea eei mai coalificafi dintre trap at ae deeemno de tnvtftteri.

À fi 81. Fiiado* fandatorii mtntatirilor dan la - V eerie intenfiunaa lor c*nd fundeax* aeele Mate ® locafuri, impnntnd fi unele tndatoriri oe trebaaee r piaite neatrimutat, pentru aoeea prepoaitul eate dator a dispune, ea eartea ftmdafional* a mtutatirii eel pu|in odatfi tn aq at ae eeteaaet tn ainodul mtntatireee, parte pentru aduceroa aminte de findatori, parte pentru tmplinirea acuratt a tndatoririlor cuprinae tn fandafiunea fundatarului de mtqtatir·.

9 89. Pentru eauaple de logodnt fi matrimoniale ale credinciofilor, can neavind biaerica lor proprie, ae fin de biaerica mtntetirii, eoriaiatorul ' «partial deleagi pe cel mai tndemtni ecaun protopreebiteral. ‘

•antt, tuaa aaaea aobarittitw nariotirii dintnmni, gued r«m diribiit.

1*. Anima ivtrain la writha fiagtaaram «iaega· puniti· vol etiam dianbaio ax miamtarii. JiueB ai aeeidarit, Wat rai Mrtieaa Maeda aaat omnia maaartaria praviaciaa mahnpelitaaae

13. Baotio pruapaaiti iaxta oaaoâaa, praeaidoat· epiaeopo dioaeeeaaa, *x oaafbatribaa proprii aat alieai mtaartarii, val atiam ox digaitatibaa epiaeepaHlraa. — Kleotaa aioüt ea apiaeepo qui, ai rapererit illam babara iadolaa praapoaito naoaaaeriaa, illam aoafimat algae ordiaat ia beguaraaam reap, archimandrite*.

{ 80. Officia pruapoaiti monaatarii aunt aequantia: ' '

I. Obligation* ganornlee monaatice» etraaae Bobeorvnra ae in ao oaae, ut etiam moaaehi aaaqaam baa obligatioaea a oouapeetu dimittaat; idaoque prnapoaitum examplnm vivum vita· vara mo' naebalia ia quooamqae .raapacta pruaatara oportet

S. 8oae a fréquentation· oeaataati at aoeurata officii divini non aximara. <

3. Invigilaro, nt ofleium divinum aampur inxta ritupla peragatur at eaataa ae lactio pi· et decenter proferantur.

4. Studere, at oommunitaa tota monaatioa officio divino aoeurata at oonatauter aaaiatat, nac tamp·· officio divino dicatam alii· nagotiie terat.

ti. Prandqre ae ooena* communiter cum fratribaa, nee niai oaaibua extraordinarii· hae regula ae anbetrahera.

β. Ourara, nt tempore prandii vitae aanetoram c vel alii libri apirituale· legantur, proati enataram etiam in rituali praaocribitur.

7. Monaeterio non exire aine canae auffioiauti, nec pati, ut fratre· ne inacio abaque eue benedictione · monaatario diecedant.

8. Animum excolere eeientii· eanoniei·, dogmatici· ac hiatoria aocleaiae.

9. Curare, ut etiam fratre· excolantur aeiantüa eoeleaiaatici·, cantu sacro et cognitione vitae aaaetorum.

10. Honeate administrare bona monaaterii «t curare, ut maxime idoneua hieromonacborum in oeconomum deputetur.

II. Fratrea aaepiua exhortari ad eruditionem.·! diaciplinam, necnon' eorum more· emendare„ in quibua id desideratur.

19. In sustentanda disciplina monaehaii peraeverantiam ac indeferaam adbibere vigilantiam, non tamen absque patientia et modeatia.

13. Invigilare ut aebola monaatica rite fungatur, atque aptissimi fratrum ad docendum designentur.

9 81. Cum "'fundatore· monasteriorum scripto patefaciant suam intentionem bas. oacras condende aede·, et simul quasdam immutata adimplendae obligationes iniungant, ideo praepositi erit Mponere, ut litterae fundationaleo monasterii saltam semel in anno legantur ia synodo monastic·, quo memoriae prodantur fundatores et obligatione· inhaerente· fundationi aeourata exsequantur.

9 82. Ad causas sponsalium et matrimoniales illorum fidelium, qui deficiente ecclesia propria ad ecclesiam monasterii pertinent, consistorium dioeoesanum officium arohipreabyterialem vicini·· delegabit.

I M. Criiiaticfii atinqi ta pengrnfld pram A deat n u ita · toetagen ta trobtie ·IηI*»HI·

β 84. MAaAotirilo femoofti sad tate'o Mtegorie m cala bArbAtafti, pete urmareasialetirili fcmaafti, moaahiaok fi iguaMtatele m «m fi aceuaf ahimare ce fi aaAaAatirita bArbAtofti, mnnahii fi fri^iafrM

|M. VMdaa pamgta|hi pruoeedauti awaaaaaati «fl negotii babaad ta robus MMNrl

ft 84. Mtaaitai» mtaiaflum Mm tarte sont M aiaiibiH-; idea mmetaria analaltam, retigieeao «t Mfariarteaaa IMm paatfalM· gaudeat 'ae mommaaria miaaibiium, aoaaata at preapotiti

Capitulai IV.

BTAUU.

β 86. Bparbia eate latraairaa mai multor pa-.' rohli, protopreebiteuato fi Mlalatiri, ta fruatoa eArora at* apteeopal, care taira tafateaal oaaeaaaier nocurmat «ta dator a leer*, mijlocit fi aoaaljloeit, paatru reHgioeitetoe fi taaitaana prooftasii fi a poporatai. t

I 86. Afacanle eparbialeae tedepHneec.* 1. pria ainodul eparhial; 9. pria ooaaiatoral apartaal

Capet nr.

noacam

I 86. Diaacaaia eat eeaaaoiatio ptarium parochiarum, arobipreebytotntoam at aaoaaateriaraai aab regimine opteeopi, qui iuxta caaonea iadafaaaa, Mediato et immediate laborare debat pro rehgiooo at instructione cleri at populi.

ft 86. Negotia diooeeeana exaeqnuntar: 1. synodo diaaraaana; 2. consistorio dioecesxno.

Artitel L 1

ONODOL KPABBIAL.

ft 87. Sinodul eparhial aabf représentante epar- ı hioi, fi co obmpnne din deputafii derului fi ai poporalui eparhial, fi atari de apteeopal, respective arhiepiscopnl diocesan, constA din 60 de membri, dintre eari 30 sunt pjreofi, 40 mirent. In diecesa Caransebefului tn numtral color 40 de mirent oonflniul militer aloge 10 deputati. (Vasi suplemont η·Π1.)

ft 88. Membrii rinodulai Aparbial ae aleg pe 3 ani, fi pot 8 realofi.

ft 88. Sinodul eparhial ee fine regulat odatA te an, la DumineCa Tomei, iar* tn casuri urgente ee poate concham* fi extraordinar.

ft 90. Convocarea sinodului ee face pria eptecopul eparhial, respective arhiepiacopul eparhial, iar tn cas de vacant*, prin oonristoru] reepoetiv.

ft 91. Membrii sinodului eparhial ee aleg In modal urm*tor:

a) Fioeare diooes* ee imparte tn 30 de cercuri electorale proportionate.

b) In Becare cere ee aleg 3 depntafi, adecA un preot, fi doi mirent, fi anume preotul prin tofi preofii, iar* mirenii prin tofi membrii einoadelor parohiale din cereal electoral, «pre care ecop:

c) Consistent! dieoesan dentunefte pentru fiocare cere electoral cite doi oomisari oonsistoriali, adect pentru preofi unul din cler, iar* pentru mirent unul din mirent.

d) In siua prefipt* preofii ee adun* la local desemnat, fi sab president!* oomteeeuhn consistorial, alegfinda-fi doi b*rba|i do tnoredere fi un' notar, numai decAt purced la alegere,. care so efoctuefte see pria votare pubBoA, eau la cerare* unci terfialitafi a alogAtorilor, prin votare «octet*. Aeeta care a tntmnit majoritate* votarilsr, se prodam* de deputat, eo proved* eu oredeafional «obseris prin oomieag, bArbafii do tncredere fi noter, iar* despre actui alegerii luAadu-ss protocol fi ■ubocriindu-se prin «uasmintifii, se «ubfteras oontiatorului eparhial spre ftiinfA %

o) IncAt pentru alegorea doputefüor aairesd, oomunele bteerioofti se adua* ta siaeade p*rohi*le-Asomenoa aiaoado se oonstitaesc astM, oA aleg*-torii tfi slog president, doi blrbafi de tacrodoee fi na. noter. Pureesdnd i* alegere, decere alegAtor votoaaA pentru doi deputet· deodatA. Votareaeete public*, iar* 1- cerer** alor 90 do islegAtori peato ft fi secret*, prin fodnle. Aclamafiuno nu sato permteA.

f) Deapre actui alegerii eo ia protoool, ta fare ■a Seria teato voturile, iar* te eas de vetero eemotA, i-oe alAtur* fi fodulelo ce confia votarüe.

· Articula» L

SYNODUS DIOBCBSANA.

87. Sjrnodua dioeceeana eet repraoeentatio dioecesi*, qu* eOalsocit viris a clero et populo deputetis, et praeter eptecopum, reap, arobiepiscopum dioocesaaam, constet 60 membris, quorum 20 sunt sacerdotes et 40 laM. In dioeoeei Caransebesiensi ex numero 40 laieortui confinium militare eligit 10 deputandos. (Cf. supplementum η* III.)

ft 88. Membra synodi dioecosanao eliguntur ad triennium, et iterato peasant eligi.

ft 89. Synodos dioecesana ordinarie semel in anno congregatur, dominica in Albis (s. Thomae); nocoMitato vero urgente etiam extra ordinem convocari potoat.

ft 90. Synodum convocat episcopo*, resp: archiepiscopus dioecOsanua, ac sede vacante consistorium.

ft 91. Membra synodi dioecesanae «equenti modo eliguntor:

a) Quaelibet dioecesis in 20 circulo» electorates dividitur.

b) In quolibet circulo eliguntur tres deputandi, videlicet unos sacerdos et duo laioi; sacerdos a deqp, laiei vero * membris synodorum parochia-Hum eiusdem circuli.

o) Hinc consistorium dioecesanum pro quolibet circulo electoral! deputat duos oommisaarios, videlicet sacerdotem pro clero, et laicum pro laicis.

d) Dia determinate sacerdotes congregantur loco designato et praesidente commissario oonsistoriali sibi eligunt duos scrutator^ st notarium; deinde sino mota proceditur ad electionem, quae fit vel publice, vel terris parte id postulants suffragiis sccrstia. Qui maiorem .partem «uffrsgiorum nactus 'sst, deputatus proclamatur se providetur litteris signati* à commissario, scrutatoribus et notario. De acta electionis vero protoeollum exaratur, signatam · supradictis, quod substernitur consistorio dioseeeano.

e) Quoad electionem laioontm, communitates oeeleeiaatieM congregantor in synodoe perochiales, qnae sibi eligunt prassidem, duos sarntatores et notarius. Dotade ad electionem proeodentoo unumquodque membrum suffragia dat simul duobus virte. Suflrisgium eat publicum, 90 electoribus voro id petentibus fleri potoet etiam schedulis secretis , Aoetematio prohibetor.

f) De acta aleotionia protoeollum exaratar, ia que umete oaftagia riotaatur, vel ri sacret* data bornât, adnoctuntar schedulae cuflhgia continente*.

g) IFIeiilAB–te votoue· gutetefin

µ MMitatai alagorii, ·· «WwW pria president, ŬSsŬoĦB ·· WWWWW ɸ ŬU ^U Ŭĝ^ H perohtal «i al praddeataM «µ al vra-ua·! Uitat de tetradora, ·ν ‹ M prad» a*ta dtatoo bbrbafii da tesradero, peatra-ea h tiiapul ata rik-l W ν µ ^µ µ I eMHfatafiAL

h) ta tapai dadpt Mi ttaifU Mite# do tetradoro ai riaoodoler alotaeralo ta aa sert olagte ter et adua* U. loeai dooeotao* opn aaaat ooop, adaofiad ta tiw pratooaMa electorate rigüoto te ■odal prescris eab HL g. Aai, oab praaitaf ooariaaratai eoariotorial, top te oteht farassert oalegiaL 4a ceratiuiu, aiegtada-*i aa aater praire ducoraa prvtoeolatel.

ta pimp tataror m dorihe pria eoaücaral consistorial pratocoatete oologiiter oioetorate fi m eetrae ea root tealt*, aaaterAada-ao vatarite fi tasoriiada-ra te prêterai.

Aoei 4oi indivisi, eari au o*p*tat mai «alto votari, naaai daoAt te proctem* do depatafi p se prov*d ou «adenfional. tu cotai cdad doi tap aa tntranit eoeteMoa rotari, tetre dAafii decide soartea, axecutet* namai daedt ta fafa iooniui.

AtÀt protoeolul ootogiulni do taratiaara, oit p erodenfionaMo m rabscriu prin oomiearal consistorial p prin toji ceialalfi membri.

Protoeolul te subfterne prin comitar coosistoralui, iar eredonfionalele m tamanueaxk tafilor deputafi.

i) Alagktori p elegibili eunt top aoeia, cari posed caKtâfile preoorUb ta * β.

k) Formarea cerourilor électorale ta proporpuae eAt te poeto aii drespt*. araménea defigeres locutui de elegere pantra proofi p de scratinare pantra mireni, fi denumirra comiearilor, procum p iuarea c mksurilor neeeaare· apro elegere — pink la ait» disposifiune din partea sinodului eparhiai, este ata* cerea consistoralui eparhiai.

l) Alegerile deputafilor te efectuoae ta reetimp de 6 thpthmdni, inainte de Duraineca Tomei, p aa s* fie ordinate p publicate astfel, ** *B °** pentru mireni fntre elegere fi scratinare, p iarkfi tatre aceasta fi deechiderea sinodului, t* tatrovin* un reetimp eel pufin de 8tile.

f 93. Presidental sinodului eparhiai este epitcopul, respective arhiepiscopul, iar* ta cas de fmpiedecare ran vacant*, loefiitorul lai.

fi 93. In siua deschiderii sinodului eparhiai se fine sfknta liturgie eu chemarea sfltetalni Duh.

9 94. AdunAndu-ee membrii ainodului la locul destinat, presidents! tnainte de toatb ohiam* la oficiu) notarial provisoris un numkr potrivit dintre cei mai tineri membri, fi deochido jedinfa prin o cuvAntare solemn*.

Dupt aoeea se procede la verifioarea membrilor, cari fiind preste jumAtate veriflcafi, tp aleg notari ordinari, p cu aceaata sinodul este constituit.

§ 95. Sinodul afa constituit, naints de toafe tp statorefte reguÎamentul pentru afaeerile interne.

$ 96. Ageedele sinodului eparhiai suât unaAtoarele:

1. tngrijireb pentru tusfinerea liberttpi religionare p autonomici biaericü, ta tnfelesul legilor.

3. Alegeroa episeopului p presentarea lui la ainodul episcopate. (Pantra casul alegerii do arhiepitoop, ree ditposipunile pentru alegeroa mitropolitului.)

3. tsgrijirea p oontrolarea, averti aaifoktoaro p nemifcktoare, a realitüfilor p fondurÛor, cari ta proprietatea eparhiei.

g> SuCtagHs data peeteeotan am· eieatestaa

sHta val atataa amtatata «autanr, drains altari ■WBN^tal ^BI mBWS WMB^^BW WB SM·* «itatafo oeoteateriak tradat '

h) Tempore designate omsee seratateree a ag* nota oleetetaMbns etnsdean eireuH mteri ooatvutànat teeo penodxo, aeenm asportantes peetaoolte eteste* relia sigillato modo ptaneosipte rab ht g. Hic, MMMS aratas formant eoUegfaaa earatatorium ne ribi notarium eligunt ad proteoollmn concinnandum.

Omnibua praesentibus eoanriraarins aperit protoolla elooteralia saque tegit alta voce, date ouStagia innmotantar atque protocol!» insaniatur.

Duo individui, qui uutiorarà partent ouflkagioram adepti aunt, illico deputati proctamaatur ac Htteris publicis muniuatitr. Quod ri-dao eundem nnanoram suffragiorum haberent, nulla Intercedente mora sorte dirimitur, utar deputatas censeatur.

Tam protooollum ooUogii tcratatoram, quam litterae electorum signantur a oommiarario oonsiatoriali et omnibus praooeatibas.

ProtoooUum a oommiaaàrio snboteraitar consistorio, litterae voro dantur deputatis electis.

i) Kleetoros et sligibiles sunt omnes qui satisfaciunt conditipnibsu f 6.

k) 'Salva diapoptionb contraria synodi dioeoesansa, consistorii dioeceeaai est, circulos électorales insta proportione circumscribere, locum designare pro electione sacerdotis et scrutatione laiooram, commissaries nominaro et statuere quae ad electionem pertinent

l) Electio deputandorum fit intra β hebdomadaa, ante dominicam in Albis, et sic ordinanda ao premulganda est, ut inter electionem et scratatinaras iaiooorum, ac viciasim inter hanc scrutationem et congressum synodi spatium saltem β dierum intercedat.

§ 93. Praeses synodi dioeoesanae est episcopus, reep. arcbiepiecopus; qui si impediti fuerint aut sede vacante, eorum vices gerens.

fi 93. Die synodi inchoatae fit sacrum et invocatur sanctas Spiritus.

fi 94. Membris synodi loco designato congregatis, praeses illico ex ipnioribus aliquot notariée provisorie designat ac synodum aperit concione solemni.

Postea proceditur ad verificationem membrorum; quorum dimidia parte verificata, notarios eligunt ordinarios, quo synodus constituta censetur

fi 95. Synodus sic constituta imprimis regulas statuit pro negotiis internis.

fi 96. Agenda synodi dioeoseaae sunt spuentia:

1. Libertatem religionis et autonomiste ecclesias servaro tenore legum.

3. Episcopum eligere et eum synodo episcopali, praesentare. (Quoad electionem arehiepisoopi vide dispositiones pro electione metropolitan.)

3. Bona mobilia et immobilia, aedes et fandos tfurdre *ac* custodire, in, quantum pertinent ad dio··cesim.

4. Dériderai IB prirla|a aeea^nr ɪm M** Ito-A dnri, Matora ɪooρηM, paaton aaea «'an totaflri.

6 Àli|β·β wNM^BI· ·β̈β̈·B̈·îβ̈β̈·^Ã·ɪ|^^ρβ MH|H·

». Oanaaltw·· 0 tan· eta·®·» teabatoatAaa

mratom ^HEB^^B^mE nBB^p^^w^B^^BB .^^BBB^BBMβp

4 On* tm »** «I tadm iiiwi eaann-ta daaaa «i qmra bmitat· toera.

Wₙ ɪ^ᵝ ɳ ɳ &MM···· AamnXa

·. OtoriBm· eager· ae rtoaa tan, ai pa-

mbÈim ·M*Iβ toSMtottofak* ^ra^MB^toV^

8. fagttyteaa gante· adaran atytaaator apt· to-aiatarea oaltarii gi a mi|Hrli ttontorii laeiara, gi peatea daifltararee ptodeettar to patanto/Maaato.

JL^toVmwK^RV w^^^Baa^n^^w ^B to

10. fagrijte·· peatea anMvara· fi paagbM** to barba# ap# apra aarviaU btarioagti fi pariera, pria atipeadii.

11. Eecriarea to aalaata paatea aeapnri Maeri ·agri, eeolare, ftiadetionale fi ttateapice.

19. Coaantawo peatea daUMnraraa graatogiior, ae e'ar aHtà la aaeeataraa amar eaaeaae aaa la ·feetairaa aaer inatitntari MearieegtL

IS. Stabilire· bagatata annal, axaminarea rata· ·tailor aanatata epitropaee, fi ta tea toflgat·· ealarelor die friudarile eparidaic.

14. Pramitr·· aa bani a vm-anai ep ftüaftoa, printer la ori-ee ram dp ptUafe bieeriecfti pi peeiaw.

15. Faoerea dtporiJiaaiJor aeaaaara peatea area· daraa Mtciuilor électorale pi efeetairea aetata to elegere pantra aiaodal eparbial.

AfomKB.

ÀUGMÙÛ procorvun DUCHAM

A Carew ae aaadto natan, at invantam aahalaatta bane cdeleatur at adnaatar, atque Ua eppaeita iaapatantoa teltatnr.

A leatata aa atoalaa paaparea iavara.

10. Stipendii» eaaeleta aa praeparata viroe idoaeoa qni aialaelii aa eoboHe ieaarriaat

11. OoBactae «dinar· ia amriamantnm eodeeia·, ·ritaa·, toadaraa valpaaperam.

I 19. Oonariara da aiode qao dtffcnfaeaa remorari qnaaat, qaibna axaaatio aanonam at iaatitataaee qaepdam eaetoeiaetieae impodiaatar.

IS. Battaee wditnnm at impaadiorum oompanara, ratienarinm peaataa anratarii examinare, ·alaria ex tadie dteeeeaaato dateriaiaara.

14. Prealea paonaiariam canton· aboni operi eradito tractanti da dieeipHna aaelaaiaetioa»ri eebolaetiea.

15. Cteewtee oteetoraloa airaaaneribare ae neoeacaria dieponoee ad eloctioapo pro eyaodo dioeCMMMU

Amaiax.

M Biacnon ipbcopidiowckani.

lei···! inetitejiaailor bieerioepti, lariado-M de ori-ee c taoire eaa echimbare; ettraepto, aa alageraa de epiaoop »A m feed ta raattap de S laai, pi face diepoxi|innile teabaineioaM paatea eoavooarea eiaodata eparbial apta alagaraa epioeopalai, eetdada-pi iariatiuni dele mitropoiital, eara faod m va tngriji, aa in Hap de S luni ad m tnteegaaaod Menial opieoopaao vddavit, pi va aprigial pa oonoeraantal eoneiator tn aceaatd a M niaainjd.

I M. Alegerea o va aoadaoê eaa tateop olital ■au un mandator al lui, autoriaat ppre acaot loop

I 100. In preoaara ailei de alegar· aa ta· P"* vogbare dupd Hpieal RoeaUUer, iar ta tneap riaa de deochidore a einodalui attata liturgie, dupd acelap tipie.

I 101. Dupd dnital wrviaiata damaeaaioe· pt a eidontul daeahido ainodul oa o eavdatara oeraapaalAtoare tmprejartrUor aetata de alegebe.

Dipt mom oonetituindu-ea riaodal la modal preecria tn I 94, ee precede la aotal de alegar·.

. 8 109. Alegaraa m tooe ta eeeret pria pedule. Fièoare alegitor aerie pe o pedal» uumelo aeehta, pa cata U ouaoagta vrednie do epiaoop, pi dap» cum m va ateigd de praaidaat, ae dace pi pane podala tn area daatinatd. Dapd-ee aa volat io# meatbrii binoduta, preaideatal pi aotarii toTdaM, tari taprauad eu doi bStbafi do taoroderetodogi to riaod din einal eda, fee orgaaal to MKBaan, aandtd pedulele, lutod aaa odta aaa die araa to care e'en pat, pi bdgdada-lo ta ali» and, oo ▾· atb gata, pi adAnto-eo namdrùl pedalolor oeraapaaaator aa aamdral elegttorilor, preaideatal to vadatae tatarcr pi a bdrbafilor de taaredara, ridiod pa rdad padaialo dia urnd, Mtepta ta aaaal tatanr aaaitlt atria· to ·la, notarii totdaaaaa Internet vatarila, pi to anad Inebeind ceratiaiul, ae pablied atoadata reaahatal alog«rii pi n potrao· la pntoeol.

aaadaa* iaetitetioaoa eeelaaiaetMaa, ail iaaovaae tel iaueataaa. Ia eo arit, at electio epiacopi flat infra S awaaca, diepoaendo aeoeaaaria ad convocandam ayaodam diocceaaaam pro election· apieoopi. Eodem tempore praaeopta petat a meteopolita qui et ipoo curabit at infra S menae· «edi apiaeopali vaaaaH provideqtar, ad banc fleam conaietorio ooop«raaa.

fl 99. Elwtioai praamdabit vol ipea métropolite vol eine procurator ad boe dopatataa.

fl 100. Pridie electioni· vigilia aarvatur iuxta rituale Pqataeootae, dia voro inauguratae eynodi aacram flt inxta idem ritnale.

fl 101. Finita miaea praeoee eynodam inchoat eoacioM accomodate riroamatantii· alacHonie.

PoatM ayaodo oonatitaia iaxta dicta fl 94 proeoditar ad elecHonam.

fl 109. Bactio eat eocreta, aoheduli·. Unaaquieqaa elaetor eabedalao iaaaribit nomen eiap quern dig··· oanaet mam apieoopi, at atmal atque avocatur a praaaMa, procedit at wbednlam dimitHt in araam. Oaudbae aaftagiia data, praace· at notarii ayaadalaa, qUi aaa oam dnobaa ecrutatoribue a eynodo eleatfe eonaHtnunt coDogiam eoratatoram, ·ameraat aetodata aaa aiagnlatim 'ex era· aamoatee at ia atar araam apporitam pone·toe; quad, ri earner·· aobadularam adaaquat aamaram ·leatoram, pruaaee in compact· omnium, Mrutatoribaa aariataaHbaa, ccbadala· fi ordinem ex ·ran axoipit, nominaque iaaaripta alt· voce lagit, dam aotarii eaflhagia aotaat; paateamo, ecratinio peracto, eynodo promulgatur eventam electioni» qui et protoooBo inaaritnr.

1M <nmmTimooB0AXWAB(xxiawi«UBCxM»anAuiKVM3DiA>,iM»MiiM m

De «Iμ μ «rivuli μ *K rare · tetmit ηψ·A Qriab··*·*· mahrmn yartra· raftogiiinm «décrite!·· abeatatk · vetnritor.

PiMmH atogeril, rabeeri* de preaidaat, «alari ft bkrbafii 4a temndere, «a treaapeae etaadatit ^t^liee^t^y^te^^, ^^^ttitr^i It^tr^lt^iét^i^f^t ^i^t^i^t^ue^l fi Mw« la maimtate· «a agro praagrettoera tatkrire a alagetB.

- IM Çedfofeto rinedkhi 4« elegere aaa* P*NImî ImA 4m OMM *wM*fcWN poMB fiaeb fi fawt· «·«·*·.,

La fadiafe «aerata pebUeel an poata tat par*·.

'4 lot. MitropoHtal, daak a mu4m la pereoaak rinodnl de «leger·, peat· ronalramb la taeal «logeait pe epfoeepi, ea auerai deodt <4 fiat ataod •piaoopeee paatra pertrnatarra aiaodefo a aetalai 4a afogere, fi «pre a praarath uurieathtii aato atkt •atnl «tagerii, okt fi votai rinodului apfoeopeae, peatra preetaalta tatbrire a nou-«teaalui apiaoop.

lar daek iritropolital a'a hat parte ta riaodul B •teeteral, ataaei primtad aetal alagerii, oravorak fork tatâniara ta rey«dtat· aa ataodul epforapeM |i prodk aeeataia «etale 4· «legere apt· pertractate •anratok.

I IM. Dap* urmata preaiaalt* tatkriro a «notai epiaoop, aoeata »e atntefte pria mitropolitel dapk rkaduiafo bharioraaek, «· proved· ea gramata mitropoHtaak, ri ·· draumefta aa maadatar mitropoHtaa, ear· iatroduee pe noal «ptoMp ta eparhia aa, fi Mtafte ta bfonriraeatedralk graarata mitropolitaak la taeeputal adatei Utergii, eare e va ftaek real epiaoop ea aabtaafk ouviineioatii dia ctoral aka.

· ■pteeapal provkaat ra tatkrirea preataaltk, depan· taaintea maieatkfii «ale jurkmkatal d· kdeUtata.

I IM. Bpiaoopal primind fondai iaahaet al •piaoopiei data epitropU eparhiaH p· Ikngk ua inventor, eat· dator a-fi pun· an eoeaam din etoral niireaa aaa nranabal, ear· va avek taakrcinerea, a privaghak aaapra fondatai inatraet fi a dnra ra(ioetaiu deapre poroepfinnito fi erogafiaaite apfoMpnloi.

Boonomul va t rkapunakter epiaeopehri paatra toe*·, iark apiaoopal araatalui epitropaac al ooari·toralui eparhia! pentrn teat· ekte a priait apra foloatra.

PMtra aMM eat· da lipak, ea aeoaemntai ak •a predro «verra nomigektoare ri «riyaktoare aeoaontiak pa Utagk inventar, pecom a'a prodat aa ri •piacopatai.

Daek apiaeopul n'ar vol ak fink eeanom, ataaei mitrOpolita) ar· drapt a-1 eiB la aaeea. Booaomal eat· dator a pkatril neftirbitk averaa apieMptai ri pa timpul vaduviei ·M···1α! epiaeopaae.

4,107. KpiaMpu) primiad odoar·)· biaarioeyti ale apiaoopiei. dale epitropii aparbiali, va taakrriaik pe protodttaoonnl aaa aapataaul rita, ea ak poarte grije de aoeata odoara, ea adeek nimia ak n« ra taatrkinoM foa eta fi *k ra auatink ta eurkfi·,·' fi itadok pMtra aaaata adoar· tMny eptaeopnl eat· rkapaaaktor, fi Mb pardate · dator a to aaplinl, pMtra aaeea inventerai deepre «Mete adoar· eate a μ fined aevktkmal, ri taerarita, eari pria daM tatrebuiafkri, mu prin voehimM tar aaa «trient fi au m mai pot Intrabuinfk, a to taMmak tn aoata* invMtar.

'4 106. Bpieeopul reapeotive arhtapiaoopal are drept «k taek-taetameet numai deapre jomktate dip «verra .aa; fork murtad fork tantamrat, toatk «verra eade eparhieL Pria nrmare footed taetamrat, dap* datragoraa datariitor fi a «paaatar do tagrepbetaaa, legate!· tai ra var plktl aumai ptafc la juaktatea avarii «ate.

4 106. Intreagk bibliotaca epiaoopulai repoaat remtae proprietate aparhialk fi ae tatraaefto on bibHotoM aparhialk.

Coaeta ernnmat- ram XW.

pm·, et BMMMMM ΦIβφώηMM* M WÙMtMi mmm BebeèeeBBtBf F** fMiiBeiOBiM* MNÉfeBMktiBMl bWb» tiaufo

4 IM 8a»iin«aa «ynodi eleeteralto aunt pabkeaa; gravibaa veto. de eeante aynadaa etta· aeerate m·potwt·

Béaaionib·· aMreti· popataa ne· aaatetit.

4 104. fli «Mtropobta ipaa aynodo afoeàoaia · praMedaaat, taae aodaa lo m MnvMare poteat apa·eopoa i· aynoda» aptaaopntaM, nt aaaMtaa ta·· qairut aatam elaetioaia at «Micatati ·«·· anbator· aaat et aatam etaetfoei· et anfltaginm aynodi apiaoopali· ad aMarimam eoaânnatiaMm «ao-alaeti apiàaopi impatrandam.

8i ver· metropoHta aoa interfait aynada aleotoraii, tune aete eleetieuia aaaapto, atae arare ta reaidaatia a«n eenvoeat ayaodnm apiaaopatamifoaiqM rtbeterait aeta abattante ad diaq«iritioM< eaM■ieam.

4 10b. Nao-epiaoopo a rege ɪeôndrmato, iüe ordinatur a metropoHta inxta Malaria» inatitata^ m providetor libella metropaHtano ; d«i«de maadateriM metropolitan·· darigaatar, <}«i n^vum apiapapam ta «aam tatrodneat diaaetrim, m liballam mttrepolt. tannm ta eeoleaia aatkadrali perlegat ad initia·■riaaae, quam ipM novua apiaeopaa eatabrabit eariatenta aforo nt maria.

SpiaoepM eoadrmatfone altiaria»·' obtaata, aaram maieatate an* dapoait InramMtam kdalitati·.

4 IM. KpiaeepM aeoapto fonda inatrvote api·oopatua nMnaa javMtarinm a earatoribea dio··raaania, ooooaomum ax alere naaeolari vel moaaQ«bali inatitaare debet, q«i fonda iMtrneto invigilet M Tattoearieta dneat raditanm et erogattannm apiaeopi.

Oeeonomua perieolum praaatabit epiaeape de tota adminiatratione. epiaoop·· rare ranatai enretorio Mnriatorii dioeeerani eiraa m qnae nanfrnetai Moaperat.

Quapropter necem· eat, ut ooMnomo tradaatar boa· mobilia ooeoaomtat et immobilia eum taven* tario, pronti etiam opiaeopo tradita foaro.

Si apiapopaa nolle* oeeoeonam adbibere, taae matropoMta tara gandet anm ad boe oogendL Oeeonomi eat. fortauM epiaoopataa inoolum·· earvare, atiam rada vaoaata.

4 107. ladnmrata iaer· epiaoopataa, qnae apiaaopM a enratoribM dineneaenia aeaeperat, arehidiaMM vol oapallaao ano trndet ad euarêdtondum, m quid amittatur vel obitaMtar. Com porro «piwopM perieolum praeolat baram vaattam, atqM departata ■apptore debta, idao tavMtariom aerum aempor aervetar intemeratam, at «m g«M froqnMti mu vel vetnatatia mum inutitee foetae rant, ta inventario notantor.

g 106. Bpiaeopra reap. arehtopiaMpua aolnmmodo dimidia parte aoM fottaaM teatameato diapoaere poteat; ri vero «b tataetate «writer, tone •aiverea fortnaa eedit dineeari. Ideo tadamaato exiateate, detraetia debiti· m axpraria eepalter··, legate non aolventar niai raqua ad dimidietatem forteaM reBeta·.

4 106. Bibitotboea tota epieoopi defoneü eodi* dioeeari atqoe adiuagiter biMfotberae dioeoaaea··.

- no.
■tefotmtfv

tntag*.

I 111. FMfcMI Mtml «l «amMmOH aW •pteeepal, roipaadivo aridbpteaopul.

I 11*. Mombrtt ·»·iïî«»K «Mt faite «*- . nari, part· ouorari; tofi m uummo .a·····! «aa-•iatortaH*, **|l il ni** daetei«i

Aaaeorii ooMtetarteH nu'pat < rudifi fate· aha pda* teal «aaatea *mA* da adage .«i al patentee 4a «Meria. · (VW supleaaMi η· X)

f 11*. Cnasiahlml aa (apart* fa teoi aaaate ••parate,'fi aaaaM:

. 1. la saqntal striUsa biaarioeac;
*. fa aaaatel fcotar;
a. ta aaaatel apitrqpaac.

4 114. Fiaoara aoaat tadopMnafte afaeerile pnA-toara da eoMpatin|a ·· Independent, sub titlul general da «Ooaaiator aparkial· ruspactiva „arhi-dieeeaaa*.

4 IIS. Saaatal atrdaa biaarisme aa oomputa din aaaaabri ordinari (tedariaafi) fi dia oeoruri, to# di» ctor, pi dia aa defenaer asatrimonial, m m poata 4 pi ariraaa. .

Baaatel footer, paeum.fi aaaatel apitrapaac aaumeaea aa compuna dia mambri ordinari (aateriaafi) pi oaorari, la. o tartteHtata dia ater pi dCuitartte-Htdfi dia partes ·iτ·β·β»o*.

Defigerâa aanteralai ma«brilor'>e-e*rai aaaat aa roaarv* raspaotivalor ainoado oparbteto.

Un aacrotar aaipriaaA'cara poata fl praat aaa •ireaa, tadcpliaapta ataerite notarial·; la fine «a arhirar pi aa awate potflvit da acriitori, tedapliaaac 0 agenda!· de manipntefiaaa ta, toate trai sauatela.

Consisterai aparbial an pi aa (seal coassstorial, c o m doodat* poata fl pi deflnaor matrimonial

4 llfl. Atdt aaaporii ordinari, odt pi ooi aaarari m alag pria riaoda) aparbial

Pantre poetaril· asaaorala ala saaatului stria· biserieeae, siaodul aparbial pria votera saerota, en majoritate atablutl do votari, alogo numàrol recanit pi-1 subpferne «pisoopalai, raapaetivo arbiapiaoopalai, spre lutarire. (VW suptemaat η· VI.)

Deplinirea posturilor do aaaaori oaasiatoriafi la . ooMalta doa* aaaate so efectaapta tot to aM aod, taab ca aaaa dooaabiro, at bbrbatii, «ari aa tetruait •aforitetaa abaolatfl a tetarUor, aa private pi as proete·· numai datet do alapi flaalaaata.

Asaaorii aanatetai biaarioaao «· pfeg po viaate, 1 aaworii cctortelto dote ·η·M fate se alag paatru durate aa· parted 4· ,*l«Ctei la riaad /4 <*)> fi pot fl Nakpt |J

4 117. ' Aaasorii aoaatetoriali trobae te flo ban· bafi dsplin culifieafi pl busMsaritafi pa teraauli biserioase pi pooter; ter date acai maaibri «l sanatalui opitMpoaf, cari Manipule··* »vwea, sa m m pi o eaufiuno ooraapaunStoara.

- llfl. Bpiacopul, raapoetiv· arbtoptecopal dte-Nus, μ prWdent ordinar al tatraguM tnWrtfr, poata daunte dintra aMMtti da tag·* pcoafaaate, an teefiitor (vicar) al tea, m m ta ea» d· fpteda m m san abamt* a apiaoopalui, raapoetiv· a atbi-apiseopulai, ·*-) raplinoasc* in daaasaa praaidiaM, ter te m i da aoarte, s* ooado·* tespraaa* m ···· ■fstoral ateeWte biaarteepti te apatete ptato tot p*a* te ategWM noului «pteoop.

t 111. Praaaaa aateraHa oonaiatorii «at opiaao-

4 11*.' Membra tuMteterii aaat parte· aaaaaaora· ordtearfl, parte· boaorarii; saau vocantur μ··*-•area oauaiatoriatee* aa gaudeat auftagio docratorio.

Innnrn aaariatoriilaa aeqaaunt later aa m m ooaaaaguiMi uaqM ad aextam grad··, val aft··· •aqua ad quarte··. (Of. aappteaaaata· a· X.)

4 11*. Ceusiatorium la tree aanataa dbtiaete· partitar, aatepa la .

1. aaaate· propria acrieeiaatieu··,
3. aaaate· aehotestieu·;
S. aaaate· curatoriun.

4 114. QniMbot eOaataa agenda ipai compoteatia indopendaator tractat, aab nomioe .Coaaiatorfi dioeoeaaai* raap. .archidioacaaani'.

fl 115. Saaataa propria aoelasiaatioas complectitur oaaaaeoraa ordinarios (aaaroeda tangentes) at honorario·, oaaaaa da olero, iaaapar defensor·· matriaonii,qni atiaa latent *tm* potaat.

Saaata· eêbotestion· et aonataa oqratorina quoque ooateseunt asaasaoribsuT ordiaariia (mereade tangente*) at honorariis, quortun tartte pars erant, clerici, doaa parte· rare teioi.' . .

Nnaarus aambrorum cuiusque sanatus dotor-atiaater a synodo djoacmana.

Soorotarfaa salario daptaa, qui sacerdos Tel laieas eeaa potoat, aa quae sunt notarii gerit; arobiviata at aliquot scribae aamoro convenienti negotia oan-eoUariaa peragunt in tribu· senatibus.

Consistorium diooeesanum bababit etiam offi-, eialem fiscal··, qui et defensor aiatriaonii ease foteat.

4 11«. Tam aaaaaaoraa.ordinarii quam et honorarii aliguntar a synodo dioeoaaana.

Ad munus aasasaoram aanatas proprie eoctestaafiei synodus dweneaana, auflhsgiis aacratss •oauaquo abaolute parta maiora, eligit numaram datarminatam aterteerum, quo· apiaeopo reap, arubi-apistopo oommeadat pro confirmatione. (Ct supplement·· ·· VI.)

Pro munaribs» ssssseorum oonaiatorialium reliqueram duorum sanatuum oodom asodo prooaditur, •ad qui maiorom parte· abaolutam suffragiorum aaoti aunt, illioo at doflnitivo electi oaaaentar at proclamantur.

Ammmom* φ μ μ Iμ *4 Titan τϋ~guntar, aaaaaaoraa reliquorum dswnuu aaaatan·tantam ad tampua pariete riactiaala ad'aynodum (4 88) at pMaaa* Iteauta «tegi.

4 117. *Aaaaaaaru·* atMtotarialat oportet m m vira· mavima iduauM at ban· marito· da «eateate m achète; a maaabria aunatea curatorii, qui fortuna· admiteatntat, attam ceatte oongruaua daaidarutar.

4 118. Kptecopu raap. aroMapiaoopua dioaoe-•mua, qua praaaM ordinarius totius oonatetorii, ox •MUMoribu· aaoardotibua viearіu· ' craara potaat, .qui apiaeopo raap. arohiapiacopo iapadito val ab-aaata, oouaiatorio praWdtat, pad· varo vacante, ■M cum eoariaterio nagotia oMteateatfoa uaivaraa te teoaotai moderator uaqua ad alaorioaom novi •piaoapi.

Maria* optorapul ffirb de a « dmwmit tecfdtor, A aflaMaûs m b Mb | la va «aataiè aal moi bbtrite ssesoe

ta aaa 4a aaaaaüaia «pteeeptil poate'*ceaereds daeuraa pteaidtaM ta irasfui fseter fi apitropess M «aai aaaaar dta aeaata aaaata, ta aosÂa proot, *a liraaa

f 11·. Defoansral «Mirimoatel, preeam fi por- m m M 4a maaipute^uM «a dnaamegte pria presidiul ordiaar, iar tepatel fi seeratarai eousiaterial m «lege pria ooaahtor ta eesiuae pteaarb, «a majoritete absoluta de rotari a membriter prraeafi din testa trei seastete.

I ISO. Asosorii, defonsoral, fi eecerotaral consisiorului depua jurAmAnt de foncfionare ooaftteapeasb, Mat stabili, fi namai tn caauri ds exeeoe grava, oonstatate pe eate· proeraulai diampUnar, se pot suspsndb aaa aœovè.

Atealal fi. personalul de msaipulatinne m pot b schimbb.

AMXMCB.

AOBÜDBLB DBOeBBITELOR SENATE OONSISTOBIALR

A. Srnetal statas bimrirosc.

I 181. Agendele aeeatui aoaat rant:

I. A dejudecb trebile finAtoare da sacramento fi de tipio.

S. A privegbeb ssupro purtbrii bteerioefti fi morale a preo(imii, cblugbrilor fi a poporatai.

S. A nisui, cs Meerieile ab ea ffinfeascA fi eS μ taeeatreee ea ioosnete, vssele, oaadetele fi «Argile trsbuiacioasa.

4. A privegbeb, oa protoeoalsle botesafilor, raaunafilor, fi ale morplor sb a« poarte -amlsnrnt aormelor te vigybre.

5. A nival, ea sinoadele parohiale, protopresbiterale fi mAoAstirefti «4-fi tmplinèascb datorinfele dnpS ocie ordinate tn aoent statut organic.

A A dispone, ea protopresbiterii in tot anui eA subftearnb eonsistornlui ooneerierea preofimii fi a poporatai traetaal.

7. A. privegbeb, ea biserieile ee eo vor edifiob de nou, sb ee clbdeaseb conform ououelor.

8. A delegi o oomiriane permuentA pentru examinare· celor ce an a ae tnaintb tn treapta preoteaecA (Veii | IS.)

Cei eo sets a ae examini, va depune o taxA de SO *i.,* cara numai tn cas de abritai· deenmentatb μ poate iertb.

9. A jadoeb despre exceeds proofimii fi ale poporatai, ee privés· datorintele ler bisericefti.

10. A decide ta instanf· a dou oautele epotate dele aeaanele protopresbiteral·, fi ode rabfternate din oScia.

II. Dupb moartea epiaeopalai · oeapb eoadacerea eparhiei, s taftiinfb pe mitropolitul fi pe n guvernul (Arii despre moartea episooputai, a nisui oa fi pdab te venire· noutai episeop ab meorgb •parbie toate dupb raviintb, ·- stbral e· te derars e«l malt de trei taai dete reposer·· spiacoputai sb se espr···· sinodui eparhtel, pentru elegere· episeopnlui.

B. Sntlul faltr.

• 139. Ageudsle eosstai seeat rant:

1. A luerb peatra bunAstareu fi prosperare· feodeior mari fi miei ooefesioaal·.

A A tagrijl despre praeurere· rater msi eoraepuastteare ebrfi foetere, fi seel·· · te after·· staodului eparbtel spra eprobere.

A A privegbeb aeupru petfoefioafirii fi · purtbrii morde · profesorilor fi · tavApltoriter.

4. A propune sinodulei epaibtel spra remanorare pe aoei bbrbbfi Uterafi, eari pria' edura· vre■nui op te paraoara afar* feeterb an bôsosssritet.

8i episcopum meeitar nes visorium nemtaaverit,

scdiasrioram eensisSertalium.

Noeearitate argente, spiseepus prossidium m m te* **b*l**ti*i v*l *w*t*fü m m m o H *H*ei b*ne* •sautasse, rive saosrdoti rive laie·, teatrader· pot**t«

e 11». Dsfeusor matrimosii et eOtetetes raaeel terte· sominaatar a praaride ssdfoarie, offirieBs vsra Seoaii» et sssratarius esasisipùtalis stiguastur a consistorio in ssmione plsaaris, maiors parte absotate suftsgioram membrornm praeseatiam as tribus seatetibus.

S ISO. tueraores, defeaeor et seeratarius consistorii iariaraadan daat, eate muera religio·· foncturos. Sont ituunovibilos et tutam propter delicta gravia, foro iudiciali constatote, suspendi vel amoveri possunt.

, Officialia Secali» et eanoellarietee dimitti poecant.

Amna.

AOBNDA DIVKBaORUli SKNATVUM CON813TORUUITÎ.

A. Stotiu teehiiiuiiau.

S 131. Agenda haiae senatus aut:

I. Indicare in causia sacramenta et rituale eonoernentibua.

3. Invigilaro moribus ecclesiasticis et honesti» oleri, moaaeboram et popnB.

S. Curare at ecclesiae consecrentur ac' providentur ioonibaa, vaeis sacria, lampadibus et iibrie naeeerariis,

4. Invigilare; at matrieutao baptixatorum, matrimoniorum. et mortuorum iuxts normas statutas gerantur.

5. Cerare, at synodi parochidee, arehipreobyterides et monachdes agenda perficiant serandum C .ea «au bac constitutione organica iubentar.

β. Disponere, ut archipreebyteri quotennis consistorio conscriptionem cleri et populi ipsis subieeti substernant.

7. Invigilare, ut ecclesiae in posteram condendae iaxte canones aedifloratur.

8. Commisaionem permanentem deputare, queo ad sacerdotium ordinando· examinet. (Cf. fi IS.)

Examinandus taxant 30 fi. deponet, nisi probare possit se esse pauperem.

9. Indieare circa excessu cleri et populi quoad debita ecclesiastic·

10. In seranda instantia decidere circa causae ab offidis archipresbyterialibu appellatas vd ex officio delatas. (

II. Post mortem episcopi dioeessim regero, métropolitain et gubernium certiores reddere de morte episcopi, curare, ut usque ad adventum novi episcopi omnia in dioecesi debita ration· procedant; demum instare, ne tardius quam infr» tres msusM • morte episcopi synodu dioeoesons convocetur pro electione episcopi.

B. Smelw sebofasriras.

S 133. Agenda huius sesataa rant:

1.' Operam dure bonae conditioni ae prosporiteti scholarum ooafessionalium magnarum et parvarum.

3. Libras scholasticos maxime idoqeos prerarare, quos eynodo dioeceaasaa command·! approbationis grotte.

S. Invigilare progressui ac bonis moribus profossorum st magistrorum.

4. Synodo dioeeesan·· viros sruditos prasutteados commendaro, qui id meruero opere edito •d schola» pertinente.

B. A dbpeua aate to Épak, m ttaarfaMa m· fttiomHl, m frMBniMMB ®®Mte h m m mmi 4® alto ««Mui, ak invaf· daatrinn nlfiaaB gm·· orientate, a· eareatane btearіaa grüee-mriantalk 'fi Ut m oustaeoe te peaterite proteri··; prie nom,·

·. A pnna oateheÿ pantrn tofi tinarii de eanfaafanea, grnoe-oriantaM, ate-aa ai te aria· faaate to ait* cenfoatana, fi piatoai)· aa a'ar ivi te priviafa aaaaato a la deUtorA

7. A predge tentteal panten examinare· aaoier iadirixi, oari repite te eenparea vre-naui peat profeaoral «a» tavktktMnae.

8. A tonnai o oomiaiune axaminhtoare to trei membri.

9. A «titrai, aa namai aoei iadlvixi a* aa punk to profeeori te gimnaaiilo oeafeafonala, oari anat bine pregkti|i, qi oari aa topa» examen taaintea oomiaiunii ad boa, en aaooea bon, din atediile oari ei au al le propnn» (glolegiee, mataaaatioe, natarale *i iatorioe, din cunoqtint· Umbilor olaaio· qi ale patrie·, precum qi din literature limbii romtoe).

10. A atkrul, oa de profeaori tn inatitntal elerieal «b ae Meae aatfel de indiviai, oari an topna examen din qtiintete teetegioe, pédagogie·, din dreptul eanenie, din tipio qi otoùrite biaericaqti; tarit de profeaori la inatitntal pédagogie aatfel to indiriai, oari aa topa· examen din ftitafal· pédagogie·, tipienl qi ototkrila bdaorioeqri.

11. A «tàrul, oa da favMktori te qeoatete capitale qi populare ·* ·· taaiataae aaifel de dteriei •au pedagogi, oari au abaolvat ennui teologie «au pedagogic^ qi din atadiite pédagogie· ¹an dapna examen eu calcul bun.

19. A ctaaiSoh pe otji examinati «trio· qi a la to calculai: „di»tin«“, — ,bine“, — „ra8cient**, — .nelndfatulitor*.

13. Celui examinat, care captu calcul aefede•tulitor, a-i di voie «pre ropafirea examenalai, care an te mai poate repa<l daeb qi a dona-oaril va 8 reportat ealoul ^netndeetnlitor!*.

g 193. Senatui qoolar va «tarai eu toate pntineioaaele HQjloMp, ou punetele 7-11 din paragretul precedent, etreb· ah «e phieaaeh, atAt de Obtrii eomunele biaerioeqti, edt qi do cltrh indivimi, oari aapirü la poatul profeeorel qi tnvktttoreae, qi a deeluql oomnnelor biaerioeqti la oaxnri oeureata, oa ele, âpre binele lor, et aacuita de ordtBaftaaila autorititii aupreme qcolare, care a adu· aaemeaea milaari, apre tnaintarea qi tatorirea culturii poporale.

I 194. Senatui qoolar va tnULri tu poetari pa profeaori' qi Invhpttori.

La aceat prilej ve 8 ou oea mai mare bkgare de eeamb, ea alegerea do profeoori aan do tevbfbtari «4 Se flteuta ou obaarvama preaeriaelor aoaatei •tatet organic.

I 196. Indiriaii, oari ae vor axamito, paatra proferam teolegici, gimaesteUl qi pedagogic·, an a topuaa. o taxi do 90 8., iari aai paatra tevlqitori la fooalele real·, capitate qi peputere, da 10 8.

Taxa aoeaata namai tn eaa da aMricia doemmentaita «e poate iertb.

I 198. Senatui footer va formb o oaaak dia taxele examanalor, earn va 8 propriétaire foadutai fooler eparhial.

• 197. Saaatel footer '· tadatorat a trimita din timp tn tanp auul aau doi oomiaari din ainul «·· •pre oereatarea qooalalar.

ƒ 198. Senatui footer va «tarai te rinoadate parobiala qi protopopeqti, oa oomunate biaariaaqti a* aidaaao· qeoala qi loouiat· pant»· peraanatal pcofeaoral, respective tnvlqatoreao, unto Bpaane neatea, qi oa ek food led potrivit· ebreakrii tai oaiai grate.

^pRB®®®^^®®$®®®i®®B|

Ⱥ· MteVOMW V^MWV pVW MWnSW Went· riante graaea · eeiantalia in qnnonmq·· toaaa •abate aNaa aeateaateate Invaariantar, ae impediarenta hia adveraaatte remeveeo,

T. Tatminnm dteenuinare ad illoa oxamiaaadoa, qui manna profeeaoria val aaagiatri «aacipere rapiunt.

& Oeauniaafoaem trinm examinatorum ad baa deputare.

8. Curare, at H aotam profoaaoreo la gymanato eanfearioaaüb·· neminantar, qui bane praeparati pariantem aubier· apad aommtaàioaem ad baa, fonate •vente, ex atediia qaaa doetari arant (philologiam. matheaim, acientta* natnrala· at Materiam, bagne· elamiea· et patrie·, Htteraa rame···).

10. Curare, at in inatitato eteriaaii ii totem profeaaorea nominantur, qui perioutam aubtaraut ex •ctentii» tbaologieia, paadngogioia, tari· oanonioi, ritualia et oaataa ecclcaiataici; in inatitato vero paedagioo ne profeaaor creator niai qui periculum ■abierat .ax ariantii· paedagogicia, ex rituali et eantibna eoeleataaticia.

11. Curam ut in leboli· eivilibu» val popularibna magiatri nominentur olariei vel· paedagogi, qui curram theologicum vel paedagogiram abeolvarunt, atqua ax paedagogia periculum «abierunt bono •xife.

19. Exdminatorum repon·· taxare noti·: .eminenter*, .bene*, .«uffleientar* et .inaufBoienter*.

13.. Ut examinato, qui inauffleienter reapondit, venia detur ad periculum redeundi. Quod tamen repeti nequit «i candidatu· iterum notam inauffieientem reportaverit.

ÿ 193. Senatu· aebolaatieu· pree viribu· tata8·», ut puncta 7-11 praecedenti· 8 atricte «erventar tam a oommunitatibua eocleaiaatici· quam •b ü» qui munna profeaeoria vel magiatri eonaectantur; porro eomunitatibua eocleaiaatici· oocaakme data perouadere, ut proprio emolumento praecepti» •aptemaa auctoritati· «chobwtiene pareant, attento quod baae decreta noaniai progremui ac proaperitati iaetruotionia publicae cedant.

| 19A Senate· aoboteatioua profeeaorea et magiatroa ta munere eoatrmat.

Hae oeenaitee aeritar animum intendet ut profeanorea et magiatri eliguntur «errati· «errandi· D inxta baae oonatitationam organicam,

8 198. Qui ad munua profeaaoria theologia·, gymnarii at paadagogiae examinari copiant, taxam 90 8. «olvant, qni yam ad manna magiatri pro •cbolia roalibua, ciribbaa at popularibre, 10 8.

Qua· taxa noaniai paupertate probata reaaitti potata.

g 196. Sanate· nobateationa qx hia taxi· paroaptia teenlea inatituta partinanta· ad fandum acholaatioum dioeoaaaaum.

I 197. Sanatua aeholaatieua nonanaquam unum vel daoa oommiarerioa ex ano gremio deputabit ad oeholaa inviaeadaa. ·

j 198, Sanatua aeholaatie·· in aynodi· parochialibna at arehipreabytarteiibn· oparam dabit, ut communitate· racleiattioae acbotea et domo· pro docanttbna aadiSeret, ubi adhaa non axataat, naonon nt ■alaria oongruretta tribuanter acres grevi nUsari.

φ 1Λ· 8mm*b! ywlwr i|i ·Iμ μ *μ lμ lπ κ ^μ 0* fl MlMtttt eta*4ttM ffMfbivli yiitr» MMVB 1 4atar * npevtb p* Iwg £bo M«I ^MfM sfwvs fMMIttof fl St/levM^taBAettolei, fi · Him prepaMta prate* μ μ Mη η * teubii f··- tare, pe bare experielel ckqtigate pe mm* term*.

I IM Seaatal footer t» «MA te tot ani pe tfmpul feriitor eoaferint· tavkfhtorefti, fi apra a·*- iteira Matera ra douuml oeaaiaari 4te «orpul profeaoritor fl al tevitktoriter, ceri apoi, dupk iateraa tiuraa aeaatutai, tor repart* deapre rtealtet.

I 1SI. la due ceaatul footer pertraetraak fi décida curate dtomplinue ate prefoaoriter fi tevkfktoritor.

. C. 8mMI 4fNlFe|MMe

I 132. Ageadete aoeetai Meat aaat:

1. A ooadrae fi asanipulk everca mifoktoere fi ncmifoktoere .a cpiaeopiei fi a part* grije pentra odoare fi pcefioaaa, bibliotook fi fondai instruct, precum fi peatru fuadajianila apiaeopioi, respeotiv· arhiepiscopiei.

2. A compuas aa invretar daapra toatk avsrea susamiutitk.

9. A oompune bugetui annal fi a-I present* ainodului aparhial apra pertractare fi staverire.

A A duae ratiocinia annul exact deapre perceptioni fi erogatiuhi, fi a-1 subfterne ainodului aparhial apre r.-vixiune.

6. A alege din ainnl aka pe oaaear fi oontrolor.

9 133. Banti fi alte h'krtii de raloara, precate fi documantele realitkfilor fi fondurilor, sc pkatreex* tn caaaa de fler, provksutk eu trei ohei, dintre oari una ae va pkstr* la un membra al aenatului, detentnat de aceata «pre aceea, a doua la eaaear, fi a treia la oontrolor. .

g 134. Pentra daunele recute tn arerea epieoopiei diu negrije aau culpomtate, presidentul fi membrii aoeaori ai aenatului epitropeoc aunt rkapuniktori.

f 136. Senatui epitropeoc va priveghe* pentra auatinerea fi tntrogitatea averti, va nisu) pentra aporirea et, fkcknd propuneri tn aoeaatk privinf* ainodului eparbial; va niaul pentra inoaaoarea regulat* a intereoelor, arenatior fi a altor venite; pentra netntdraiata elocare fructiferi) a baailor diaponibili, tn oaoea de pkatrare, aau tn hkrtii de atat.

Elocares de bani la privati «te oonccsk'numai pe ling* oauftune tn realitkfi de pre) tntreit, tntabulatk la locul pria».

9 Iϋβ. La repoearea episoopotai,/aspectis* a arhiepiaoopului, flecare sénat oonaiatorial deaeumak cite doi membri dia aiaal aka, apre a p*ai ora norfii episcopate·, pi dupk urmarea aceateia apre a sigil* numai deckt dnlapurile fi odkile, fi apre a diepun· eel· do lipa* pentra .Ingropkoiunea cuviineioaak. In nine urtntfoare delegafii aenatului epitropeac, tn présenta oelorlalfi patra membri oonaietoriali, mai sus amintifi, iaventeask arerea fi hkrtiile repoeatului, aeparkad cele eo eunt proprietate* Oparhiei de Oele re aunt proprietate· lui.

Din aeoatea din una* so vor plkü datoriile fi legatele legal* fi ae vor reintregi teat* socle proftoaee fi odoare biaerieofti, biblioteca fi fondai instruct, cart pe timpal viefii repoeatului au perit aau a'au atrioat.

I 137. Dupk ategerea nonlei epiaoop, araatul •pitropMO predk aeeluia la iatrurra tai tn aeaunal •piaoopeae, pe ikngk inventer, odoarele fi pretio-*··!· bia«rio«fti, biblioteca fi oetalalt fond inetraot de economic, apre tatrebuintare.

• IM. Sentatea «Mμ Nμ * maaan «■«··* lute taoUtekiMwa «t ptMMpte aynodi dteueoaauM; iduo IWaram ratteM* raMut eyaod· dlceaaeanae dk ate*· aabataram A halruitiiinia, a· qua· aibi via· •nmi·* prapMa* nd e^Miadomdt· dedeetna pro asporiaatia ta bae re adapts.

t IM. Biaataa mimteatioM ^aateaaia tempor· voeatteaum eeaferaatiM aehoteatteM teaari aarubit, ad galtaaa praoeidaadam noamimariee *x prafhaaafib·· ·* magiatria daeigaabit, *ni deiad· aaaatai ratieaem reddaat de «osaluaia.

I 131. Daatyw areatae aeholaaticea aaueaa diaeipltaarea profeaaoram «t magistrorum pertractat m dirimit.

C. piaata* auratanaa.

* 133. Agenda bain· areat·· aunt: .

1. Beam aaobUte et immobili· «piaeopata· admteiatrar· et treater·, at eareae gerere tbaaauri at iaaigaiorem, bibliothecam at fuadi iaetreoti, seenoa Aindoram epiaoapataa, reap, metropolis·.

2. lavaatariam ooaeiaaare opiam aapra mama rataram.

3. Rationem aannalem reditauai et erogationum oonBeore aynodor,·· dinacoeanaa proponere disceptandam et dedniendam.

4. Rationarium gerere accepti et «xpeaai, synodoqu· dioeoeaanae aabatemere reriaionis gratia.

6. Ex ano gremio arcarium et oontrucaatodom •eligere.

§ 133. Pecunia et chartae pretioeae,, neenou documenta immobilium et fundorum in arca ferrea •errantur tribus olavibus clauaa, quarum unam membrum aenataa ad hoc designatu· tenebit, altoram arcarius, tertiam contraeunto·,

9 134. Praeaee et assessor*· «enatu· curatorii periculum praestant damnorum in boni· episcopatu· oriundorum ex negligent·· rei culpa.

§ 136. Senatus curatorius sustentationi et integritati fortunae invigilabit, imo eius augtrieate operam dabit illa synodo dtoooeaaaae proponendo quae sibi optima visa faarint, curabit ut fenora, locarium et alii reditu· regulariter exigantur, porre ut pecunia superans sine mora fenore collocetur sive in aerario parsimoniae sire ia charti· publici·.

Nummos personis privatis mutuari, non licet niai cautione immobili data pretii tripbei· ac primo tore intabulata. > -

. 9 136- Episcopo, reap, archispiaoopo in extremi· oonatitnto, unuaquiaque senatus e suo gretalo duos esa asseres designabit. qui boree exspirationi· episcopi attendant ae poeto· illico aerini· et cellas aigitoot et quae decentia aepulturae ' aunt-atatuaat. Die insequenti deputatr.seaatue curatorii, eaeteria quatuar membris consistorialibus suprsdictis prseeeoCibas, fortunam et chartas defuncti inventario inscribunt, seponente· quae dioeoOsi ab illi· quae defbaeto competunt.

Ex preterin· dicti· solrustur debita M togata legalis neenou rckciuntur pretio·· et theeanrae ecetoaiaaticua, bibliotheca ct foedo· intracta·, ta quantum adhue defuncto vireat· deperdita vel deteriorat· fuerant.

9 137. Novo epieoopo electo, senatus curatori·· illi aedem episcopalem occupanti, eum inreatarie, thesaurum et pretio·· eeelMiae, bibliothecam e* reliquum fundum inatruetum oecoaomatua tradi* uaufroetui.

• ı D. Am·» ht Г A A Cmmimia,

I IM. Mo μ μ mm* eemsiaterial tau··*· ebtactal· privitoare ta cbcaaan· μ , M Mm· deta tauita sub praridfal SM MHMt, fi ta.psoaemfa Ml putia · paire aMeeri ai «ai, fri· «tjaritatM votarilor.

Ofiad votarita raat ega|s, dtetatil votai preaidMtutai. ·,

• IM. Daoisianita dpoasbUal* séant· srarista riale, m pan Humai deeAi ta tasrara, star* de raie apelsbita, eari ta «m de apetafiaae Ma* a -m subfterne otasistorolui nütropolitaa, apra deeidere fiaal*.

9 140. Sedint· planar· a eonaistoratai «psuhial const* din tofi aaeaorii deoaebitelor. renate, tneAt aceis prin absent* mu altt oaua* na auat Impiedeeafi a participé la ea.

In tadiafa ptaaar» m sfactuefte atagerea oficialilor, eari via a m alege pria ooMtetor; ta m aa fac dispositiünita neoesare peotra oondnoerea alegerilor de deputati pratru sieoduï pretopopoec fi eparhial, fi pentru congresul aational-bieerioeee, fi pertracturae diferaàfelor eaoate din aceleafi, Indit aoeetea nu cad ta «fera activit*tii amintitetar corpornfiui representative.

9 141. Causata dogmatice fipur spirituale M decid flnslmente prin epieaopnl " respective arbiepiseopul dieeesan.

g. ap»Mi.

9 143. Conaistorul din Oredea-mare fi mai depart^ riünAne tu activitate, fi are a m acomod* tntru toute dispoaifiunilor aoeetui statut organic.

t IM· UnMquiaqM MMta· rereirtmelia ta

•attrtüp sepsudtate, preeeratibM anltaM quatuor reaqiaaribM a* reniai· parta aaflbfgita··*·

Mbagita aaqaaübaa diriaut saCragtere pracaidi·.

I 13*. DariataMa aaaatuum écmaiatastaltaa· IDta· exeMttaai mandantur, except» ilUe · quibaa appellari peteet; qnod ai aeeidit, eoMistorio «sotropolitaao Mbatreaeatar ad eauMm fiaalitar dirimendam.

9 140. Saaaic plenaria consistorii diornsMai complectitur omne· assessores trium senatuum. niai i|ai« absentia vel alia de eauaa impeditae sit.

Ia .aeaaioae plenaria deaigaatar officiales e eon•iatorio eligibitas; decernuntur quae neeamaria Mat pre otaotieae deputandorum ad synodum erebipresbyteriatau» et dioeeeaaaare, neeaon ad congressum aitionslem et ecclesiasticum; ibidem tractantur' etiam differentiae hic exortae, niai id iam competat praedicti· collegii· repraesentatis».

ft 141. Causae dogmaticae et more spirituale· deciduafur finaliter ab episcopo resp. archiepiseopo dioeeeaaae.

g. ^rtieuhna.

t 14S. AXraaistorium Magrib-Varadini etiam in posterum ratum manet, atque in omnibus «ese huic constitutioni organicae conformabit.

('ap)tolul V.

MITBOPOUA.

9 143. Mitropolia *stb tatrunired mai multor eparhli, prin legitur* canonici, pentru sustinere·unit*|il institufiunilor fi intereselor generale bisericesti, fi formeas* provincia mitropolitan*, eu mitropolitul in frunte.

9 lAA^Afacerile mitrOpoliei se tndeplineec:

1. Prin congres·! national-bisericesc (sinodul metropolitan).

'i. Prin consisterai mitropolitan.

3. /Prin sinodul episoopeee.

Caput V.

«THOPOUA. j

9 143. Metropolm est consocietio plurium dioecesium vinculo cammico, ad servandam unitatem institutionum et causarum generalium ecclesiae, hoc modo provinciam metropolitanam efformantium sub regimine metrbpolicae.

$ 144. Agenda metropoliae perficiuntur:

1. A congreesu national! et ecclesiastico (synods· metropolitan·).

3. A consistorio metropolitano

3. A synodo episcopali. f

Artical I.

eONOMBUL. NAflONAL-BISUUCKh'.

9 146. Congresul national-bisertaeee eeie représentante' Intregei provincii mitropolitan· a Romlnilor de religiunM greoo-oriaetali din Ungari·,|i Transilvania,

9 146. Coagreaul luqional-biserioeec écart* din 30 de représentant! din etar fi 60 represeetaap mireni; pria urmare fieoars dieces* trimitu la ooagresul national cite 10 deputati dia etar fi c*te 20 din mireni. Dintre deputatii mireai ai dtaoesri Caransebefulni 10 cad pe oonfiaisl militer.

Mitropolitsl fi episcopii wfragam, oa atari, saut membri! congreeului.

9 147. Pnpidentul congreeului Mte mitropolitul, iar* U cas de Imptedeeare a aceatuia, preaidiul oosgresului II conduci epieoopul col mai bltrla ta fianctiune.

9 148. Fiecére eparhie M Imparte ta 20 de eereuri électorale, fi fieoare cere electoral atage ua daputat mirean, iar* preotimoa dût doul cercuri. Impregnate Intr'un colegiu, atage un dspatat dia etar, urmlndu-se modalitlfile preaertae peatru stagerea deputatUor sinodutai eparhial (9 *1)·

Articula· I.

CONGBÏ88V8 NATIONALE IT gCCLKUASTICUS.

ft 146. Congreesus national·· et eeclesiasticus art reprseeentatio totisa provinciae metropolitanae Rumfporum religioni· graeco-orientalis ex Hungaria rt Treaailvnaia. <

9 146. Congreaane-national!·· et ecclesiasticus ogastat 30 deputat»^ clericis et 60 laicis; ideo quaevis dioaereis ad cOngreesum nationalem 10 clerico· pt 20 laioos deputat. £x deputati· laicis φooeeais CuranMbeaienais 10 eruat ex confinio militari.

Métropolite et episcopi sufftaganei de iure rant mambra eongrearas.

$ 147. Prnaaoa congreesu· eettaetropolita; eo impedito praesidebit congressui e'piaoopus prior in manere.

ft 148.« Quaevis dioecesis in 30 circulo· électorales dividitur, in quorum unoquoque eligitur deputandua laicus; presbyteri vero ex duobus oirl eulia ia unam collegium eoadaaati bligsnt unum deputandum clericum. Hic etiam «erranda sunt Mpradtata pro aligeadis depstaadia ad synodum dtaoedmnam (9 91).

Fanwn· eamrilet 4« ahgera, pflafi la Uta BipMiti—» 4te part·· nagrwahri, m eaa ■ i·

9 14». Aaupra vaMMfitS aetatai 4a aWgata, la aaa 4a reelamafiaM, deri|e eemgreeuL

I IM. Depetafii iiaynaaH ·· aleg pa aa parted 4a trai aai, aa a ekruia expirare aa pabIM •legari ueuk eel mult la raatop 4a trai taai.

Duck la 'daaaraal aaai period 4o elegere vro-mi depute* ar · merit ori or fl raaigaat, art ar * pierdut dreptal 4a · β ala·, fa local aoalaia aa face alegar· aaa* paatra re»tul perioduM oougreauaL

I IM. Convoearea ooagraaalai aa <boe ta tnfaleaal artielelui IX da laga din anal 1888, pa Ikngk feeutk tnftiinfar· maieetk*ii Mia, pria aritropoHtal, tart la timpnl vkdnviei. pria ooasiatoral mitrnpoliten, fi aa pablick atdt prin eereulate tadroptete ektrt eonaiatoarel· eparhial·, ekt fi pria jurnalnl ' oe advefto da ragaU pentru publicaraa actelor mitropoli^ana.

4 16». Congre«ul »e ooevoaok ordiner la trai aai odatk, fi «deck totdaauna pa US oetomvrie a aaulni Intain dupk alegere· depntafitor, iark oerAad neeeeitatea fi mai adeeeori.

9 163. Ordine· afaoerilor interna o determink congreiul.

9 164. De oompetent· coagreealui ee fine:

1. Ingrijfrea paatra »ua|inerea libertAtii retigionare fi autouomiei biaerioii romAae ortodoxe.

3. Regulare· fi oondueerea tnturor trebilor bi■ericefti, feoiare fi funda{ronale pentru tntreaga mitropolie.

3. Alegere· mitropolitulni fi alegerea aeeaorilor oonaiatorului mitropoiitan. (Vexi auplement η· XV.)

Chaula· aieetaralaa, uaquedum aaagraaaaa aktar

I 14·. Utaaa de vaMdttata alaetiaali, ri qua raidaaiatir abaritai, dMaait aaagrpaaaa. £

I IM. Depetendi yagraaauali· ad triianima •Bguntar, quo tlapaa, novae alaetiaaae iadiouuter, a tardiaa infra tree BMaaaa .

81 tamper· parted! oleetietria^tiiqui· dapatataa mériter aat maaaa dimittit val Miaia tea nrahi amfeerit, taae ad «iaa vie·· aappNadaa nova alaette It pre tempore periodi •eagteaaaaHa quod aaparaat.

f 181. Oaaveeaii· anagriwe» It tenero ρἐΐ legie aaai 1868, eertior· reddita meioetate aaa par motropoHtam, ' vol aada vacante, par oonautorium Metropolitanam ; ooavooatio promalgater non teat·· Httorie oireularibne aeaaiatorih dioaeeaanie mirnte, •ad etiam ephemoridiba· quae acta métropolite·· publioi iuria reddere «olant.

9 163. Congre···· regulariter eeiuel in triennio oonvocater, et quidem aemper die 1 13 oetobria knni primi poet «laeto· doputaadep; neoeaeitate vero urgente et pluri·· oonvoeari poteet

g 163. Ip·· eongromu· -eibi ordinem internum negotiorum determinat.

9 164. Agenda oongreeeue eant:

1. Cure «ervuda· libertati· religioni» et «atenomiae eoelmiaa rumenae orthodox··.

3. Negotia aoeteaiaatioa, «cholaetiea et fundationalia ia tête matropolia regere ae moderari.

S. Eleetio métropolite· aeeaon aaaamonim ooa•iatorii metropolitan·. (Cf. mipplementum η· XV.)

Ahutdicu

ALBGERKA MITROPOUTULC1.

§ 165 Pentru alegerea de mitropolit fi arhiepiaoop, congreaul ae compone din 130 de deputafi. Ia cari nrhidiecena concur* cu jumktate, iar oelelalte eparhii laolaltk eu oealaltk jumktate din numkrul prefipt; prin urmare pentru numkrul preaent al eparhiilor, arhidieceaa ooneurk en 60, iar epwhia Aradului fi a Curanaebefului eu eAte 30 da deputati. alefi dupk modatitatea preocriak ta 9 148. De aine ae tnfelege, ck arbidieoeaanii la aceat eax in fieeare aera de elegere aleg otto doi deputati, fi ck ' daoft mandatui deputatilor peatru congreaul mai dinainte alefi tnek n'a expirât, ae the alegeri nouk numai pentru numkrul oe mai lipeefte.

In eongreeul compua afa peatru ategerea mitropolitului, epiaoopii «ufragani, dael nà'annt alefi deputati, nu au vot la alegerea initropoiitnlui.

9φI66. Congreaul pentru alegerea de mitropolit D •e oonvoaek, conform aeelorafi diapocitiuni, eari aunt r-eodem modo-convocatur prout dletum eet j> 151 •tatorite tn 9 161 cu reapect la eongreaul ordiner, \die eongremn ordinarily nempe · oonawtorio metro- prin con»iatoral mitropolitan, tn termin eel mult de politano et, »i tardine, tribu» menribne pent de- trei luci dupl repoaarea mitropolitulni.' functum metropolitem.

9 167. · La alegerea mitropolitulni oe obaervk urmktoarea ordine:

1. In preaeara «ilei de alegere, Ia 3 ore dupi •miaai «e adunk membrii oongreanlni. tn biaeriea eatedralk fi trimit o deputa|iene la oomioarul exmi« dia parte· oonaiatorului mitropoiitaa, apro a-l fnritk la adunarea premergktoare. Dupk ee aoeate »· Infkfifat, oetefte aotal deapre repoaarea mitropolitului fi deapre oonrocarea oongreaului «pre alegerea nouiui mitropolit, eu acea provocare, ea pp xiua urmhtoare Ia 9 ore. fieeare membre »0 aidnck cu aitfe o «edulA, pe ear· · tnacri» numele aealuia, pe oare dorefta ak fle al·· de mitropolit.

Amna.

■LBCT») 1UTRQP0UTAX.

9 165. Ad eligendum métropolitain et arahiepiaeopum eoagramua ooalaecit 130 deputati·, quorum dimidiam partem arohidioeeeaia, alteram vero reliquae dioeeeeee «ubmioiitraat; ideo, «tente numero actuali dioeeeainm, arohidioeeeaia 60, dic«ceti· Aradenai» et Carnnaebeaientia trieenoa deputato· delegat, qui omne· modo dieto 9 148 eliguntur. Hinc errhidioeeeaaai in quolibet eireulo bino· eligunt deputando·, et ai periodo» deputatorum ad eongreaaum iam antea electorum nondum exapiravit, electio nova fit aolum pro numefo deficienti.

I

In congreaeu rie oomporito ad eligendum metropolitam epiaeopi «uffraganei, niai eleeti fuerint ia deputando·, «uffragio non gaudent in electione métropolite·. 1 '

9 156. Congreaau» ad fligendum metropolitem

9 157. In electione metropolitae aequen» ordo ■ervatnr:

1. Pridie electioni·, hora 3 poat meridiem jtembra oongrtaau» conveniunt in eeeleeia cathedraM atque legato· ad oommiMarium a oonmatorio metropolitano deputatam mittunt, qui illuni ad «e··ionetn praeparatoriam invitent. Qui «i advenerit actum mdrti· archiepiaoopi necnon convocationi· eongrv···· ad eligendum novam metropolitem praelegit, praeeenteeqne provocat ut die'ânaequenti hora 9. unuequiaque aecum Mbedulam apportet gemine iltiue tiguatam quem metropolitem eleetuu iri mallet.-

Dap* Mm mmM Mt pngMter, wÜM p«H
▾ •gb*r*g iwjA ti^tovl SbBMMttM·
,▪ 3. tiiiiu«nUM«hlw»i»»iiHh<l···
prii aiogktati iar ta btaeriek, fi ta«M pe oeaaiaarel eengreeului, aara dap* iaraeana DahaM adtot eeap* preuidid fi daaaMda fodtafik aa a euvkataro potrivit| aetulal da elegere. U tore rttpaada aa membra eeagraaaal, daaigaat epre aaaaa.

5. Dap* aoeaata Maüaand prevonefi pe eel ami tineri eretebri a eeap* tetarimal hwarile 4a notari, apoi ae precede la verifireren membrilac fi la alegerea notarilor fi a trei acrutiaktori, bi oeaiaul regnUaaeatalai pentra afaeeriie intereo ale oeugreaulnL

4. Dm* ori dia aihidieeee* de e parte, ori din eparbiiie aafragaae de alt* parta, a'ar nrfit* Bai aulfi membri alogktori, deekt jaaaktato, ataaci pria aoarto m coot delà votare dia partae precaUipkaitoare atkfia, e*|i aunt de Hpe* apro a aaafiaea paritatea ambeior ptrfi.

5 La capul meeei proridiale ee afOaak o arat, «are *ae* pkaefto da oei trei acrutiaktori afa, oa fieeare alegktor ak poet* leane fi pe rkad a ae apropi* de ea. iar alegktorii p*ak aa vor fi atrigafi la vot. aunt dàtori a fade* la liaifta pe eeeaaele lor, va a* an ae ooatarbo ordiaea.

6. Fiind taele pregktiril· ffimitd, aotarel general atrigk dupk liatk pe fieeare membre oeagreeaal apre a pane la arek fedula de votare tmpkiaretk, pe rind, pAak to fine Ark introrupere.

7. Ffnindn-aa darea fedahler, eomiaaral numkrk fodulole, aeefAadu-ie dia arek fi puakada-la ta alt* aaomeaea urn*.

Daok numkrul aeddolor nu ooreepando namkruhri votaafilor, adolaa ae reaaeaak pria ardore, fi rieribrii oongreaului ae provoaok a pregktl elte fedule, fi a le pane tn arek dapk ordiaea preacriak.

8^ AflAnda-ao numkrul fedulelor ooreapunaktor numkrului votaatildr, oomiaarul mitropolitan le acoete una eAte unp dia urnk, le deapkturk, fi en vooe taaltk oetefte nnmelo aleeului Ineerie, fi predk fedala acrutinktorilor apro a o petreoo A regiatrul de votare, pnrtat tn trei exemplare, iark fedulele ae pun una peote alta pe mack.

9. Dupk-oo a'a terminat Inrogietrarea ‹votarilor, aoeatea ae acretinaaak, fi reealtatal oe publiok oo^. greaului, dupk oare fedulelo de votare ae ard aooto tn biaeriek.

10. Daok la prime alegere nid ua candidat aa a tetrunit pluralitatea aboolptk a votarifor, oomieqftfl anunfk alegere inguatk tetre eei doi, oari an tntrunit mei multe voturi, iark la oaa dark"al doiloa fi al treilea diatre oei alofi au tntreait voturi Memenoa, alegerea teguat* oe face diatre top trei, oari au tntrunit voturile cole mai multe.

La alegerea fnguatk oo obeervk aoeeef ordina, I aa la prime alegere.

11. Deck- toute voturile a'aa tmpkrpt in dou* pUrft égale, aiuaei dup* o proooaeultere taire membrii oongreeului, ae face pe aiua nrmkMare alegere nook, fi deck fi la eoeeata ar Of* voturile tente taapkifito tn douk pkrfi égale, va ana* a traie ai a treia alegere, fi daok nioi aoeaata ae ar daoo la reaultat, va decido aoartea _tntre cei doi, 00 an / tntrunit tonte voturile tn doak pkrfi aaomenoa.

12. Comiaaral oongreoaui prodam* pe oel oe a tntrunit mqjoritatea abeolutk a voturilor, de aloe arbiepiacop fi mitropolit

IS. Actui alegerii, aubecria do preaideat fi de notarul general al oongreaului, ae trimito din peribo congteeulni la maieotaua ea apro preagrapoeM tatkrire e aleeului arhiepiaeop fi mitropolit.

I*. Oongreaul afteept* te >re4aatn|l aaairaa preateaM reeota|iuni de tMkrire.

ee InidtMt, gui iteéeeale oæeko ^(pitlln eeti^jMa^^ki

MraaaiM aA ^Mμ μ Iβμ

S. Qao M*e peaaeea deputatoo taaierae ad ma-■M isttri·*!· MtMtt WMt; pwtx voridoatioaom membrorum et oleetioeom notariorum m trium toratatarum, luta normae etatatae pro Mgettto interulo oeagremae.

*. 8i ex arokidieeoeai ox aaa parte, vel ex dieeeoeibaa oefraganeie eimul ' oamptie ex altara parte piae dimidio pnooeetae fberiat oleetorea, taao aorte a parte praeponderante tot membra demantur, quot paritatem ouftngionuB euperaveraat.

b. Supra meooam praeaidialem ooUoeatar urna a tribuo aeretatoribua cuatodita, ad quam unuoqnieqae elector facile ot vocandum ordinem accedere poeait; priaeqtaam vere ad aaftuginm vocentur, tranqaille aodeaaV'nee ordinem perturbent

8. Omeibua parelio, notariua genernlio ex elencho nnpmqaodqao membrum eongremua appellat ut in unam aebodnlam danaam dimittat, eecundum ordinem, aboque interruptione Bfque ad flnem

7. Schoduliat omaibue datio, oommioeariua illaa ex ana aamptaa numerat et in aliam ûrnat, reponit

Si nuperae oehedutarum numerum electorum non adaequat, tunc acaodulae comburantur ot membra congreeOee invitantur, ut novae ochedalao praeparent illkaqne ordine praedicto in aream dimittant.

8. Si vero numeroa ochodularam congruit numero electorem, commimariaa motropolitanua eoa aiagillatim ex urna promit, aperit ac alta voce nomen etaoti legit, achedulamquo aerutatoribua tradit ut in regiatrum triplici geatnm exemplari deeeribatar, quo facto achedulae aupra meaaam aeponuntur.

8. Omqibna euffragiia inacriptia. proceditur ad tarutiaium, ot eveutua promulgatur oongreoaui ; poetmodum echedulae comburuntur ibidem in eccleaia.

10. Si in prima electione nullna candidatorum maiorem partem abeolutam euffragioram necto* ait, tunc oommiaaariua electionem atrictam inter duo* candidato· indicit qui plure auffregia habuerant; ai voro aecundua et tertiae electorum totidem auffragia^ adepti fueriut, tunc electio atrietior fit inter tree qui plurimi· gaviai aunt auffregii*.

In electione atrictiore idem ordo aervandua eat atque in prima electione.

11. Si Mania onftagia bifariam aequaliter partita faerfat^tanq oeaaiHo inter membra congroeeuo praemiaao, d>^ incoquenti nova fit electio; ei aaffragia denuo oint aequalia, dio .tertia ad tertiam proceditur electioaeaa ; ai iterum nulla aequaretur differentia, tune tore decidit inter utrooque dimidiam pariem auffragioruai omnium aequo numero aortiteo.

12. Ooataritaeriaa illum, qui teaiorem partem auffragiorum nactua eat, alactem in archiopiaoopum et métropolite» proolaaaat

IS. Actae electioni·, a praaeide et notario generali aiguatu», a parte eongreaeua maioetati euaa tranamittitur pro gralioaieeima confirmatione neoeieoti arehiepieoopi ot metropolitan.

'I*. Oongreena permanontar axepootat teutontÎMB ttlÜMÜ·*· MBAπ BMμ Iμ .

IA Dup· acriro· pmiultri rnaoluftani de ta- A Mrit·, m«l mitropolU, 4· «ata tiUmt, m tatro- tadait te mmomI mitropolitan pria ooagr···, fer· edad »'ar ateg· mitropolital dtatro praabitari, •tunci riaaal m «apnea axaftiairii «monte· pria riaodul «ptaop···, fi afiAndu-·· vradefe, «a hirotoaoqt·, fi «· introduco ta «aeana] mitropolitaa pria oon»i«torul mitropolitaa..

ta. Dupa tatkriroa praataahâ, mitropolital ori non depune taaiatea maieatA|ii «ale JdrAmAatul d· fidelitate.

Artfcul П.

1»NS18TORÜL MITBOPOUTAN'.

β 158. Conaiaterul mitropolitaa eate organul ···- prem adminiatrativ fi judecAtore«c pentru tntreaga provinrie mitropolitaa·.

9 169. Consiatoral mitropolitan conati:

1. die mitropolitul, ce president;
2. din epiaoopii aufragani, fi
S. din un numAr de aaeaori onorari, alefi prin congreaul national-biserieeac din «inul bArbafilor diattafi dincler fi mireni. (Veai auplement η* I.)

g 160. Conaiaterul «e Imparte tn trei «enate, ‹■ adeo*.

1. Senatui «trAn· bieericeae;
2. Sanatul fcolar, fi
3. Senatui epitropeec.

g 161. Fieeare aenat decide toate obieetele tinittoare de activitate» «a independent, «ub titlul general de „Con«i«tor mitropolitan*.

In fieeare «enat mitropolitul duce preaidiul: iar In cat de impiedecare, cel mai bAtrfin epieoop •ufragan.

g 162. Alegerea aseaorilor pentru fieeare «enat «c efectuefte prin congreaul nafional-bi«erioe«c dup· modalitAplc preaerine In § 116 pentru alegerea aae- «orilor delà conai«toare)e eparhiale fi pè timpul normat »co|o.

Pentru «enatul atrina bi«erice«e «e aleg fane •Maori, top din cler; iar» pentru «enatul feolar fi epitropeac «Mtncnea cite faae, tn«M o terfialitate din cler fi dou· tertialiUtfi din mireni.

Piedecile de rudenie fi cuaerie, prevkiute ta g 112. «unt a m obcervA fi la aceat conaiator.

g 163 Coniiatorul mitropolitan pentru «enatul biaericeec va aveà fi un defenaor matrimonial.

Un «eeretar fi un peraonal ooreapunaAtor de tnanipula{iune va tmplinl agendela notariale fi «cripturiatice tn toate trei «enatele.

In fine va ave· un fiacal, care deodatâ poate fi «i defenaor-matrimonial.

g 164. Becretarul fi fiacalul «e aleg prin conaiatorul mitropolitan ta fedinj» plenar·, ou majoritate absolut· de voturi a membrilor preaenp din toate trei aenatele; iar· defensorul matrimonial, precum fi peroonalul de manipulat*une *e denumefte prin mitropolitul.

g 166. Diapomfiunile «tabilite tn g 120 au valoare fi ta privinfa peruonalului aoeetai consister.

g 166. Agendele senatnlui strAna bisericeac «unt: a decide finrintante' cause)· apelabile fi apelate.

g 167. Cbemarea «enatnlui feolar eate: conducere· trebilor footer· oomün· ale tatregei provineii mitropolitane, precum fi «uafinerea unitMfii pi a uniformitfifii-pentru inatitutele foolaro confeaionate din mitropoiie, «i ta fine deciderea final· a oaaaelor dieoipHaaro ale fftrofeeorilor fi tnvktMorilor, apelate delà aeaatal foolar.al oonaiatorului «parhial

Oenvu. Mnomai. tcmo· XUL ·, '

lk. Qaaa «i advaMrit, nova· matropoHta, ai •pfeaapaa «at, UH·· a eeaigr···· tattaaaiaatn; ri ▾ ara «x proabjrteri· alaota· rit, tau· porieuhm ca- •oataam mbit occam «yaodo >piM»pa»a, M ri digaa· lavent·· fuerit, ta «piaeapaa ooMncratar atque a tinaaiatoria aatropaütaaa tathronuatar.

I·. Altiaaiata confirmât»·· data, nova· metropolita eoraa maicatata aaa iarioraadaa fidaütaria dicit.

ArtMaa IL -

coxaiBToaiUM mxtmipoutaxum.

g 168. Coariatoriam taetropolitanum aat «ummum offieium adminiatrativam «t foreaee pro tota provincia metropolitaaa.

g 169. OoMÏatorium metropolitanun coaetat:

B 1· métropolite ut praeaide;
2. epiaeopia auftaganeia et
3. numero quodam «aeaeorum honorariorum, a congreaau national! et eoelealaatieo inter viroa egregio· «ive clerico· aivo laioo· electorum. (Cf. «upplementam η* I.)

g 164>. CoiMiatorium in trap «enatu· diapeacitur. nempe in:

1. Senatum proprie eoeleriaatieum;
2. Senatum «cholaaticnm, et
3. Seaatum curatoriam.

. g 161. Unuaquiaqne «enatu· agenda ip«i competentia iadependantar tractat, «ub titulo generali „Cpn«iatorium motropolitaaum*.

Cuilibet aenatui praeaidet matropolita, ip«o vero impedito epiacopua auffiraganeu· maior natu.

g 162. Aaaeaaorea cuiusque aenatua eliguntur a congreaau national· et eceleaiaatieo! iuxta modum praeacriptum g 116 pro electione aaaaaaorum con- ■iatoriia dioeceaania atque ad tempu· ibidem determinatum.

Pro «enatu proprie eceleaiaatieo «ex aaaeaaorar eliguntur omneaque de ciero; pro Mnatu vero «ebolaatico et curatorio etiam aeni, «ed tertia para do clero, duae parta· varo laiei.

Etiam in hoc con«i«torio servanda «unt impedimenta conaanguineitati· atque affinitati· de qnibaa rormo g 112.

g 163. Conrâtorium metropolitanum pro «enatu eceleaiaatieo habebit etiam defenaorem matrimonii.

Secretariat et acribae numero convenienti aganda notarii et cancellariae perficient in tribue Mnatibna.

Aderit etiam officiali· fi«cali«, qui «imul defenaor matrimonii eaao potaat.

g 164. Secratariu· et officialia Bacalia a con- ' aiatorio 'metropolitano eliguntur in aeaaione plenaria, maiore parte abaoluta «uffragiorum membrorum praeaentium ex tribut aenatibua; defenaor voro matrimonii et acribae a metropolita nominantur.

g 166. Diapoaitione· memoratae g 120 valeat etiam pro hoc conaiatorio.

g 166. Agenda aenatua proprie- eodeaiaatiri •unt, ut finaliter decidat ta cauaia appeltabilibua et appellati·.

g Ifi7: Manat aenatua acïiolaatici «at: negotia •eholaataca communia toti provinciae metropolitanae moderari, unitatem et uniformitatem taatitutionum aeholaatiOaram confeaaionalium ta arehidioeoeai aervare, eau··· diaoiplinare· profeaaorum ao magiitrorum, a aenatu acholaatioo conaiatorü dioeoaaaai appellata· finaliter dirimar·.

. U ;

" – ' ' ▮▮ ixkWS'/ t

• 168. Cboaaaren a-etatal ăpürep «te? · administré aaoto testai, «ri sent «te usitropoKoi qa ştar

Cota ţăm peatra «matai iftartpni ăp htal, «arraao 4e sénat fi peatru aeeet «asty .

• 169. µΦβμι ÀMlbtaeil· ţ Ml ntajoritate 4e votari, ta souatal ettta btariewo ta prouenfa «1 pufta de feae aaombri, tar ta oetatalte ăoa sonata eel p«t>e ĕe de patru membri, ăta de pretadeM.

• 170. Çedtof ţtaaai a eoaetaterahi «faepelitaa ĕonst dia tofi membrii dooeeMtetar eeaate, pa ott aooftta dta shssapi as ălt ăat su ar fi tmpiedecap a participé la aa. (Veta saptaesmt a· 1)

Consistorul ptoaar efectaofte alegerm Hirsts ratal fi a fiscahilsi, fi dtapaae eels de Mpe ta privinfa oonchsmtrii eoagraadtai aafional hteerieeer, fi a aiogerilor de depatafi pmtra aeotaf.

Arttal m.

SLXODOL KFI3C0PS8C.

9 171. Binodal epiaeopeee este mm adaaare de episcopi sub présidial mitropoHtalai, undo ee ŧrateas obiectele bieericofti spirituale, dogmatica fi simboliee.

g 178. Mitropolitul e dater a eonchemé ainodul episoopeoo ta tôt anal ŏdat ; iar epiaoopii east deteri a participé la aoesta.

g 173. Pentru raUditatea conoluaelor sinodului episcopate m rooera, ĕ s» fi convocat pria mitropolitul, fi ă participe la déusul epiaoopii snfragani.

§ 174. Agendele sinodului opiteopaae oust:

.1. A «upuae oxamenutai canonic pe eel êtes de epiocop prin sinodul eparhiai.

2. A trati once tntrebare dogmatici, sacramentel fi'ţitual fi a o dealngé ta tntelesul oanoanelor positive.

3. A fine consultéri fi a aduoe hotkriri asupra raligioritkfii fi moralului cleralui fi poporului crodinctos din mitropolie.

4. A ee ĕonsult asupra institutelor de toologie fi pedagogic, .spre tntintarea soopurilor lor fi a ftiintelor ch sunt a se predé ta aoelea.

5. A se consulté asupra cualifloafiunii, ce m care delà cei ce m pregitesc spre treapta proofeaaoé, fi despre aceasta a référé fi congresului na|ional-biserioesc, oa cole de ŧps ta linia aceasta ŝ «e fact eu aprobarea ărmonic a ierarhiei fi a poporului cradtaoiba.

6. A privegheé pentru autonomie bisericii fi a o aptré ta contre orioéror taeeretri, ce ver amouinfb paces fi ŝfinfeni bisericii.

Apumc* rasu

0 175. Limba ŏfiotal te foete trebile biaarioefti, foolara fi fcndafionele, atét ta teutru, edt fi ta ăfar pe Ung ŝusfinera raepeetiselor dioposifiuni ale 9-lui 9 din articlul do tego IX dota 1868, MameuM din artictal do loge XLTV din 1868, este c m ŧomén

9 17Ç. Aceat statut organic dupt pwbliearaa lui formal tatrit nunai doodt ta vigoare.

tncradtaténd ministralui nostra ĕfoctaire accoter deciatani, «te voie ŧoMtr dsosebitA, ŏ eu ţrivtat la afaoerile bisericii graco-orientale, droptal de ŝupram taapoofinne, eo ni compote, ĕ se ţstrese ta ădplia ŧntsur asamoMa ŝ so ŝuafta ta tntregitatea «a droptal legislafiunii oomuae ta celea ce privesc instracfiunM ţublic

Datu-s'a ta SchSabrann, ta. doutaoei-fi-opt * lunei lui main, anal nna tniie opt ŝut ŧas rod fi

Bθα<· Franctao Iosif, «.ta. –

(L. 8.) B. Icstf Mtvte, «. p.

I W8. Meam «satae caretaeata «t Utas ad· ■htatrare testa qui proprii east «etropoHae.

Osas praoeeripta eaat «notai Baraterie dies-

OTMlt MÎMI MMNMI·

*' IMl QsiMbot sanatae doeidfe mitre parte esftagiorum, ta aeaata propria aeetaatactioo pruaiMtibai sahaen eea mesrbria, ta roHquie ăaoba ooaatibue «altem quatuor membris praecide excepte.

t 170. Bassin pleaaria consistorii motropMtaai eosetat omnibus mombrio trium «esateam, exceptis qui aboMtta ral alia de «ma impediti fuerint (Of. enpptamentam s"I.)

Oesrieferia· pksarta» «cretaria· et ottciaiem fiecalem eligit et Moaasaria disponit ad convocandum eoegraaeam satiosalem et oodeaiasticute et ad ŝŧeotioa depatandorum ad easdem oongressum.

à h m v m

mtODUB IPBC0PAU&

. f 171. Bynodue episcopalis «t collegium episcoporum prseaidosto métropolite, quod do negotiis ecclesiaa tpiritaalibua, dogmaticis et symbolic»· tractat.

I 178. -Metropobta synodum episcoporum semel ia aaep dorrCcaredebet, et episcopi virissim tenentur obaequi. %

|' 173. Ut conclusiones synodi episcopalis rataant requiritur ut a métropolite sii eonrooata et epiaoopi sutaganei adsint

9 174. Agenda synodi episcoporum sunt.

1. Electam in episcopum a synodo dtaecesana canonice examinare.

3. Qugmlibet quaestionem dogmaticaih, sacramentalem et ritualem pertractare illamque solrere iuxta sensum canonum explioitorum.

3. Consulere m decidere in re ad religionem et bonm morae cleri ac fidelium prOrinciae pertinente.

4. Consulere institutionibus theologicis et paedagogicis, ut finis earum promoveatur m scientiae designentur quae docendae erunt.

b. Consulere circa conditiones, quibus satisfacere debent candidati ad mnnue sacerdotale, et rem ad congressum nationalom et ooeleeiMticum deferre, quo deeideranda in hoc raepeetu approbante hiérarchie et populo fideli exsequantur.

fi. Invigilare autonomise ecclesiae eamque contra quaelibet defendere tentamine pacem et sanctitatem ecclesiae minitantia.

Amana rasus.

9 175. Lingua ţublie ta omnibus negotiis ecleeiastioie, scholasticis at fendationalibus, in rela- Dtiooibiu tam internis quam exteris, salvis dispo- .titionibus in 9 * articuli legis 9 anni 1668, neenon articuli 44 legia anni 1868, eet lingua ramena

• I 176. Hase conotitatio organic* semel formaliter promulgata ilUoo valet.

Ministro nostro axocutionem haram dispositionum ĕonfidante spocialitor volumus, ut rotate ad negotia ĕtel graeoo-orientalia ins supremae inspectionis nobis competens plene servetur, similiter et ŧa legislationis communis in rebus ŧnstructioni publicas iptegro «ustinestur.

'· Datum in Sohoenbrann, die vigeaima octava mensis maii, anno millesimo octingentesimo sexa-

Γ»®0 »»"»· Framneew îosephus, m. p.

(L.8.) B. looophm BttvAs, m. p.

DKPOErnUKI (XHKHUMCAK CABI OOWJÏM <XPUCi*I tNTNKSTOAM LA STATUTCL OBGANIC.

I. La H B» fi no·

***tn tuai* 1870**

Mti ***fret. M:***

1. SusfinAad In general principia! de necompatibilitata, paatra casuri de nooeaitate oxoep^oaalmonte eo admito atageroa de membri la ooasistorel mitropolitan fi din oeaWi coneiatoaretar eparhtale, trad ea aoea restringere, o* niei ea membra aa poste l«A parte la decideres vro-unei eauao ta feral nuperior, dae* el a luat parta la decidere ta rre-un for inferior.

3. SanfinAndu-ae principio! de paritate tetre dieeeae, ne propane a eo aloge la eoraiatorul mitropolitan, fi anume:

. X Pentru aonatui «trina biaericeac:

e) din ariiidieoexA..... 2 preofi
b) din dieoaaa Cararaebeqului . . 2 „
e) din dieeeae Aradului . . . . 2 „
peste tot 6 aaeeori.

***B* Pentru senatui (colar:**

a) din arhidieoet* — — — —

b) din dieeena Aradului eu privire la pArfile ai banstice fi oele delà Oradeamare.....

c) din diecerq CaransebefUlui.....

waroemoNM ooNauMjtnt ooιηττπποιαηι OMAjacAM ummALim wucantb,

1 Ad H 15» et ITO.

Decreta eeaprMMM anai 19TO sad a· prêta *•M IU:*

1. Salvo goaeratim principle laoompatibilitatie, casa veto aeoaeaitatb extraordinarie pemittitar at etiam ad consistoriani metropolilanam eligantur membra ooraietorioram dineooeanoram, hac tamae restriction*, quod nemo in foto nuperiori caaoam décidera valeat, de qua iam in foro inferiori indicavit

3. Stanto principio paritat» inter dioeoeaea,' sequentes eligendi proponuntur pro eoaaistorio metropolitano, at quidem:

***A.* Pro «enatu proprie eodeaiaaboo:**

a) ex archidioeceai 9 aaoerdotee
b) ex dioeooai Caranaebeaiensi 2 . ,
c) ex dioecceai Aradeceai. . . 2 __ _____
nomma: β ameeeorea.

***B.* Pro «enatu acholaatieo:**

a) ex arehidiofoeei . . 1 aaeerdoel,,_____ -----
1 hiem
b) ex dioeceai Aradenai, reapeota habito ad partae Baaati et Magni-Varadini . -1 «aoer/oOl,,----------
9 laioi
c) ex dioeooai Caransebeeierai . . . . . 1 hiera. 11 imamor;

. *C.* Tot necanti modalitato aro at ae observe fi la alegerea aenatuhti epitropoee, eu aoea ningui* C modifloatinne, lcA fi 2-lea aaeaor preofesc «A fle alee din dieeesa Cararaebefului.

Z>. FiindoA numirul de membri ordinari, deflpt In «tatutul organic, restrdns cum este, adesoa poste •A tmpiedeoa compléteras aonatelor particulare: pentru essuri do neceoitate «A eo mai aleagi tnoa etAfi membri suplonfi, pentru flocsre. sonat, IMrA reatrfingere la dieeeae, din tntreaga provincia metropolitan*, oari h provocares preaidtalui as complétais eoraiatorul mitropolitan.

3. Episcopii enfragaai, ca atari, sunt membri naturali ai oonaietoralni mitropolitan fi participa la oricare seaat numai pe lAng* roatrAngeroa de sub punctui 1, care restringere se extinde fi asupra mitropolitului president.

4. Constaterai mitropolitan !fi va rtgul* finorea fedinfelor conform neoemtkfii, fi ve publici de timpario silelo de Tntrunire etAt pentru plonul sAu, cAt d fi pentru senatele speciale.

5. Aaesorilor, oari nu eunt din local refedintei mitropolitane, Io compete reboniioarea speoelor de ctlAtorie ce vor fl avut, fi o dinrnA .de 4 fl., pe e^ri le va limpet! senatui opitropew.

1 U. La β 32.

Ce»cbail triiHar di» fund lb74 n* prof. 73:

Binoadeta protopreebiterale se autorisons* a siege membrii saplenfi la scaunele protopreebiterale, unde va cepe trobutafa, deapre co vor tnqtlinfA eoraiatoareta eparhiale pentru notiflcarc ultorioark.

HI. La 8 87.

Coactaml coayrwMi dm eaW 1878 a* *fret. 105:*

I Congresul enunt* oa normativ: e* usai aoataf iadivid nu ponte fl pe unul acelaf timp membre al

***C.* Idem modus aerrandua eat etiam in electione C senatus curatorum, illa solum diversitate, quod aeeundus amascor de clero eligatur in dioeceai Coranaebeeienai.**

***D.* Cum numerus membrorum ordinariorum ia constitutione organico praevians adeo exiguus sit. ut saepe plenum senatuum impediatur, ideo netMeaitate urgente eligantur ex ' tota provincia metropolitans, nullo respectu habito ad singulas dio*· caseo, tot aaaeeooree supplentes cuilibet senatui, quot provocante praeside consistorium metropolitanum complere valeant.**

3. Epiaoop! suffraganei sunt amessoree saturatae consistorii metropolitan: et in partem eaimque senatus veniunt, salva reetricûone provisa puncto 1, quae restrictio etiam métropolitain praecidam afficit

4. Consistorium metropolitanum sedat pro nesessitate, ac citius dies conventus indicet tam pro pleno, quam pro senatibus specialibus.

5. Asseworibna, qui non habitant in residentia metropolitans, experaa itineris restituentur, insuper et diurna 4 fl. a senatu curatorio solvenda.

II. Ad » 32.

Dseratwm eoaprsmw ordürarü emri *1874* a* *fntocolli 73:*

Synodi archipresbyterialea facultate gaudent as•eaaores supplentes officio archipreebyteriali eligendi, ubi opra eat, certiore tamen reddito oonaistorio dioeceeano.

V : m. Ad β 87.

Ztacreteb roaprssMM eam *1878* a* protoaoUi *10&* :

Congressus hanc statuit normam: name eodem tempore membrum plurium synodorum dieeeesaea-

14· '

*——.....Mlifti

■ai «alter «partial·; grin «mars .devantad «inara al·· pa aaal aoeiaf partii iapalat ti«ai ■alto rinoad·, al «al «ah ta «aüaip 4a > aiti data vorifIcar· ara a daelatd ta aatti ta aaaabtaaraia raapaettra, «a prtaMfta aaal aaa «Mal mandai, «I ranaata la nalahlt Baaraadad asitil da dectaruttan· dta parta· atamtai, atagarea lai dia apsk ·· privsfte 4« aaraüdd.

IV. La ‖ 7, p. 9, fl potato tat la afogeri.

Csnetasal osayretanl din mud *MII8* a* pref. 119;

Coogresul aauntk ea aoraativ genaral iml· toarel·:

Oriee eleger· de fauefionar biseriosee, tqotar ■an epitropese, la care aleeol »'· folosit direct 'aaa indirect da mjjloace nemorale âpre atdaoerep «eu conimperee alagkforilor, a a ■· nuliflch din ofIciu, respeetive a i-ae denegh aprobarea.

Concurenfii culpabili pantra astfol de abusuri, pentru primadatk vor fl exehifi dele candidafiaae la «cel post; iar tn oaaal repejirii abnnlai, tor fl exchifi pentru totdeatma del· candidare la orioe poet eolesisstic. (Veai regulamentul parohial fl 90.)

V. La 9 17.

Coaetasal eoagracnal dm «md *1878* a* pref. IM;

Cohgresnl____ enuntk ea normstiv pentru tntreaga mitropolie: ck tn comunel· nosstre biserIcefti tnaefi comitetele parohiale formeaiA scaunele «colare, pe cari le cere legea.

r ' VI. La 9 11«.

Cractasnl *eaogrtmel* dm emd *1878* a* prat. *917:*

Lkafind nealtorat dreptal episcopatui diocesan de a tntkri, aau eveatualmente a au tntkri pe aleqii aceeori consistoriali ai senatului itrini biaericecc de c ambele categorli (ordinari «i onorari), — congresul, 'din incidental casului concret din ehestiune, enunfk : tn general: ei la cas de netntXrire, epiecopul, reapeetive arhiepiaoopul are a face rinodului cuno·cute tn detail motivate aale, deoiaktoare; iar afIktad ·inodul alegktor motivele de netntemeiato· acela poate aubfterne catua la «inodul epwoopeao âpre decidere.

Casui concret aubversant ce va reguli tn aeneull ·ceatui conclus congreaual.

VII. La 9 9®i P· «

. Cbnctaasd congraaifel dé» emd 1878 »· prêt. 918;

Diaporifiunea din ctatatul organic, la care ce 'reduce cheatiunea (cui ae curtae a parti présidial' ta eomitetele parohiale oaadidktoare, «And · de fafk fi protopreebiterul traotualT), aauae 9 M, p. fl, e a se ta(elege astfol: ok ta oompunoroa Uatoi candidafilor are a eoaourge deoperte eomitotal parohial sub presidentul sku ordinar, iar du alta parte protopresbiterul, reapeetive dirootorul saa inspectoral «colar, ambii «· factori separati; prinjarmare protopresbiterul !n aoeaetk oalitate nu poate ftneb presidiul tn comitetele parohiale candidltoare; daek task acela e de fafk p^ntru a eo ooaeulth tn personui eu eomitotal: i-se eurine local de onoare la dreapta preaidiului.

t VIII. IA 9 99.

Conctaaid ecagrssiMl dm anal *1881* a* prta. 129;

I. Protopresbiterql este dator sk lôcuiaack ta eomuna centrali a prqtoprcsbiteratului. Dank task cu ooasiunea puaerii ta lucrare a arondkrii parohta din cornua «entrai· esta ocupatk pria alt paroh: protopresbiterul, tnekt loeuofto ta protopreebitont, rkataae ta parohia ··, avkad a eeupb parotia ··»■ rem «a·· potest; lad· pal pm aada* partid· ad ptan* synodes dapataadaa «toatâa «et, Infra très reWeeltMM Iteeta ◦ µ µ IıMOß **φNîM* 4t* etarare taaatar utrum mandatant adavdt, «tri raaaMiat. Qnod ai neglexerit, ultima eleèrio eeaaetar tavahda.

IV. Ad I 7, p. fl, et geaerati· ad electione·.

Dserstam. esopressus sssi 1872 a· protoestii 119;

Congrassus has norma· statait:

Quaelibet eleetie in officialem eoelesiastieum, scholasticum vol curatorium, ad qusm impetrandam «laeta· directe vel indirecte medii· immomlibna ad eeduoandoe rei oprrnmpondoe electore· nana est, ex officio nulla declaranda cet, reap, approfl batio eidem denegatur.

Qui haiusmodi culpae reus inventus fuèrit. prima rice a candidature excluditur; abusu vero repetito, in perpetuum incapax redditur ad quodeumque munus ecclesiasticum. (Cf. reg. puroeb. I 90.)

' ' J

V. Ad 9 17.

Dçfrutian esnprsssH· «mi *1878 n* yrttecMi 196:*

Congressus norma tenua pro tota, provincia metropolitan· statuit, in communitatibus nostris ·ooleeiastieb ipsum coneilium parochiale esse officium scholasticum · loge postulatum.

VI. Ad 9 116.

Heerataaa coepreMes enei *1878 n* yroloenlli* 217;

8alvo iure episcopi dioecoaani confirmandi vel etiam renuendi electo· ameuorea conaiatorialoa ad ·enatum proprie eedeaiaaticum, aive ordinarii sint sive honorarii, congressus occasione facti nunc pertractati generatim decidit, episMmum vel archi·piaoopdm confinqptiopem denegamm motiva eum ·d hoc determinantia aynodo minutitim indicare debere: 'quae si minus fundata invenirentur, causa synodo episcoporum ad arbitrium substernenda eat.

Casus nunc obortus tenore huius decreti dirimendus eat.

VII. Ad.9 93, p. 6.

Baeratam *eeognutu* <mm *1878 «· proiooolli 918:*

Dispositio constitutionis organicae (quia praesideat consiliis paroehialibus de candidatis deliberantibus, archibresbytero praesento) sic est interpretanda: ta componendo elencho candidatorum concurrit hinc consilium parochiale a praeside suo ordinario moderatam, illino arehipreebyter vel rector u sive inspector «cholerum ; ideo srohipresbyter istiu·modi consiliis praesidere nequit. Attamen si adest ut cum consilio deliberet, tunc decet eum occupare locum honorificum ad dexteram praecidis.

VIII. Ad 9 99.

Dserrinm ooayrrwua omri *1881* n· *prvteeelH 129:*

Arohipresbyterum oportet habitare in communitate dbntrali areÙpresbyteratus. .Si vero limitibus mutatis phroeeia centralis alium habeat parochum, tue arohipresbyter ta archiprosbyteratu degens ■·am servat paroeciam, usqaedum vacante paroecia centrali illa· occupat; ai vero ta territorio alius

f

trait nmai dupt It mîm m ta raraatt; iar daohA pe tariiaral allai pdotepraAitwat, are a* m mute ta «mmum» oratealh, Mrk a aval drept ah Map· paruhia raatraU.

areèipreabyteiuta· degit, tea· «edam figat in oommunitat· Mateau, «ia» v«to paroeciam non ooeupet.

IX. La ■■ al. 5

Ôtnidinl cMyroMMi dû» muai 1881 j» *pmi.* 186, *r-* * H 4?

4. La dantunire numai aoala teai potaoaaa M pot oonaiderh, cari ta daedal protoprwbitaral aa priait oel· mai multo votari.

5. La eaa, chad toato votari)· m vor β dat aamai uani candidat, »au ae vor fl tmphrfit aamai tetre doi, m la·* in bnna chibanial* a coariaforalui a Intfiri pe col ale·, raapoetiv· pe anal din oei doi, Mit a ordinà alegere non* ea concur» «ou; dao* ta·* fi a douai alegere va fl avfind mon·» reaultat: eonriatorul, p· c*t nu an exoepfiun» din punctui do vedere al cunlificafinnii, Inthrefte pe union! aie·, reapective pe anal dintre coi doi pre-Mntati.

IX. Ad 9 53, ah 5.

MN¥VWMM HUB 1881 «· prutoooHi 186, pi *4 ft S:*

4. Arohipraabyter nominatur taatam ox tribu» oaadidatia, qui maximum namerum aaffragioram aortiti aunt

fi. Si omnia auffragia uni candidato impertita fuere, vel inter dura diatribata, tunc arbitrio eonaiatorii relinquitur, an illum anam vel utram ex deobaa veht confirmare, vel etiam novum indicere oononroum. 8i vero aeennda quoque vice eventu •leetionia aimilia eat, oomfetoriam, niai exceptio ex parte capacitati» obait, unicum electum, reap, unum as dnobu praeaentatia confirmat

X. La β 11»·

Concitant oongrttttal din smd 1886 «· prot. 103:

In alinia a doua a g-lui 119 din atatutal organic, gradul al VI de adnge fi al IV do ouacrii aant a ·· !n|elege incluait.

X. Ad 9 119.

Daerata·· coagraMm own 1886 a» *protoeoUi 103:*

Secundo initio fi 119 conatitutionia organicae gradu VI conaaaguineitatia et IV affinitati· intelliguntar induire.

XI. La 9 39.

OtmcAuad *conyrotttel* dû» *anal 1886* n* prot 128.

Ca membra al ainodului protopreabiteral poate fi alea fi acela, cara nu e membra al unoi comune parohiale din aoetef cere protopreabiteral; ae reoera tnah on aleau| a* fie membra al vre-nnei comune parohiale din mitropolia nonatrh ortbdoxh oriental* remind.

XI. Ad § 39.

DacraMm coNgrwaw omu 1886 n* pretocoll» *138:*

In membrum aynodi archipraabyteriali» eligi poteat et^am qui non eat membrum alicuiu communitati» parochialia eiudem arehipreabyteratu·; requiritur tataen ut electu» ait membrum oaiudam communitati· parochialia ex metropoli· aratra orthodoxa orieptali ramena.

XII. La g 53.

Condnatl eongruual din ane! 1888 n· prot. *111:*

La poetul de protopreabiter numai acel concurent ae poate candidh, care va documenti:

·) ch praede cualificarea preeeriat pentra concurentü la praturile de I-a clui prin regulamentul pentra parohli, fi ch a depua examenul de maturitate;

b) cft a Implinit eel pufin cinci ani tn aerviciul biaerieeac aau fcolar cu auccea deplin mulfimitor, fi ci prin aelul fi diligent· aa »'· diatin» in reaultatul activitati* aale pe terenul biaerieeac (i fcolar;

c) qn aapirant din alta eparhie numai cu prealabila Invoire a oonaiatoralui eparhiei, 1· care apartine protopreabiteratul vacant, poate concur*;

d) un upirant care a terminat atudiile teologioe tn atrhiUtate, are ah dovedeaacb, oh a depua examenul de' cualifioatiune tn eparhia aa;

e) pentra preojii In mod eminent bine meritati pe terenul bieericeac-oultural, anume pentra oei oe th decur» de.'mai multi ani tn aervidu, prin faptioul lor ael cre,tincae fi faptica lor rapacitate inteiectualh fi moralh; au dovedit tn mod recunoacut fi de conaiator o chemare extraordinarh, lipaa de clue gimnaaiale fi de examen de maturitate nu poate form* piedech tntru fnaintarea la poatul de protopreabiter, daoh nu eunt alti concurenti cu deplinh cualifioatiune.

XII. Ad g 53.

Dacrirtua· congraMN» ornai 1888 n·protocol!» *III:*

Ad rnunua archipreabyteri non admittitur niai qui'probare potent:

a) aeae gaudere qualitatibua requiaiti· a regulia parochialibua pro concurrentibu» ad munera primae dauci»; periculumque aubiiaae maturitati·;

b) aeae- aaltem quinque anno· in munere «ire •ccleaiaatioo aire acholutico optime inaerviaao eventu, ac aelo et diligentia «uoceaaum ip re eccle■iutica vel acholutioa aortitum eeae;

o) qui ad alienam dioeceaim pertinet, nonni·» venia eonaiatorii dioeoeaia, ubi arehipreabyteratu· vacat, boo munua oonaectari poteat;

d) Qui extra patriam atudiia theologioia incubuit; probare, debet, aeae in eua dioeceei periculum capacitati» aubiiaae;

e) Sacerdote· eminenter bene meriti dc eccleaia vel achola, aoilicet qui plure· annra in eorum munere aelo notorio ac facultatibu» inteUeetualibea et moralibua capacitatem extraordinariam a conaiatorio quoque agnitam exhibuerant, ad munua erehipreabyteri promoveri poaaunt etiam aine atudiia gymnaaialibua et examine maturitati», dummodo concurrente» plene qualifient! deaint.,

XIII. La 99 99, 43 (i 61.

Condtuul eonymtuU dû» *amd 1891* n· *prot. 149:*

Membrii oomitetului parohial fi ai oomitctului fi ainodului protopreabiteral, cari abaenteaah de doua ori dupé olalth delà fedint*, fhrh a-fi juatifioh abaentarea, ae oonaiderh oh 'fi-au dapua mandatui fi tfi pierd droptul de alegere puiv pentra periodul actual fi pentra oei urmUor.

XIII. Ad 9 29, 43 et 61.

Dtewten congrtM»» atrni 1891 n· protocol!· *149:*

Membra oonailii parochiali» et conailjt ac aynodi archipraabyteriali», ai bia »uooea»iv· a aeqaiqne de•unt nec abaeotiam excluant, dimia·· cenaentur ac iu» electioni» paaaivae amittunt pro periodo currenti et inaequanti.

la oarari 4a aeoataa tarai nnmpnteut note on·-* riatoral opafteal, odrai· te 11 alla ara ah i-oo atari eaaul din partae preridialal raapaerivri oorporufimri.

în legitarii ou aceatea riaoadala parohial· g protopreabiteral· aa auteriaoaah eu teaapatal periodalui urmktor a alege te .oomitetel· parahiala (1 protopraabiteral· te aaridr de jaaaktate «l araàbri raplenfi, ou oari ak ae poatk ouatai deodt rotatregi locurile vacante.

XIV. La 9 6.

CoMiiMui roujruraol dfa anal *1891* a* *frtt.179:*

Paragrafal « die atatutal organic fiiad déplia clar, nu ara lipea de interpretare, dar liadek oouviefuirile nolegiaite au devenit un rita general, oate periolit* vient· noaatrt biaericeaao*, rate datorinf· organelor competent· a ■· ingrÿl, ca cei cari ee afl* tn oonviefuiri nelegiuite, et de exchifi din corporatiunile biaerioeqti, tn cari ohiar conform 9-lui 6 din ctâtutul organic, nutnai indiviri nepita|i pot face parte.

XV. La S 154.

Condiuul conynvtal din oriul *1891* N* prêt. *194:*

3. Putere· obligatoire a eoncluaelor congroraale •e Inoepe:

a) pentru oonriatoral mitropolitan te riua publiclrii aoelora tn «edinfa ca plenarii;

b) pentru conaiitoarelo eparhiale tn riua publl··c*rü tn «edinfele plenare ale aoelora, oari rant a •a |ine* cel mult tn termia de 30 de rile delà primirea aotelor;

o) pentra oeilalfi eredinciofi ai biaericii noaatre, regutamentole fi conoluaele normative intrt tn vîoη|i tn riua indicat* tntr'tnaele, fi lipaind aooaata, la trei luni dupâ tncheierea aeaiunji congroraale; iar ooncluaele, cari privera pe particulari, tn riua intimkrii lor la minile celor intereee|L

XVI. La 9 28.

Conthund oottgrttnal din amd 1895 η· ρτοiΛΐί:

Comitetul · «colar provOaut tn 9 28 al atatutului organic ae conridera'ca ainod «colar al oomunelor, cari auafin fcoale, «I. ce ataro ee autoriaeaa* a t alege pe invitatori aub preridiul prAtopreabiterului tractual competent.

XVII. La § 29.

Condund congramMl dm omd *1897* n· prêt. *74:*

Adminiatràtorii protopreabiteral ae denumera prin conrietoral eparhial, iar proviriunea interimall, |i anume pin» Ia' proxima tntranire a conaiatorblùi, . o face preridentul oonaiatorului.'

Qmo ri Ma aaat fera· ««pariai «rit aaa* riatertam itinn««um, «ri infra U dira oaaua aottdaradua rat a praoride ooOogü mpootivi.

la pnataram vero «yaodi paroehtale· et anhiproabytariataa, incipiendo a periodo raqaeati, facultate gaudeat pro eoariHb paroehialibua et arohiproebyterialibea dimidiu emnaram auppleatinm eligendi, quibua illico aedra vaeaateo provideri poaaiat

XIV. Ad f 6.

Daeratama oeeyroeane enari *1891* n· proiraelli *179:*

Paragraph·· β oonaritutiouia organica· perupicaa cam rit iaterprotarioae non'indiget. Attamen cum eoaoubiaataa malum generale evaaeriat . vitem noatram eocleriaaticam périclitera, ideo auctoritate· compétente· curent, ut oonoubinarii a collegii· eocleaiaaticia excludantur; eo qaod tenore 9 6 con·titutionia organicae tantum peraonae vitae intemeratae eligi poaaunt.

XV. AM 154.

Dcorotam eonyraaaw onri *1091* >«protocol/· *194:*

3. Decreta oongreaaua execution! mandanda aunt:

a) pro oonaiatorio metropolitano a die protnulgationia in aeerione plenaria;

b) pro conaiatoriia dioeeeunii a die promulgationi· in eorum aearione plenaria habenda, ai tardiua, 30 diebua poat acta recepta;

o) pro ddolibua eocleriae noatrae, regulae et decreta normative exacutioni mandentur die de·igneta, quae ai derit, tribu· menribu· elapaia poat ultimam aeaaionem congre·»·; quae vero decreta perranaa particulare· «pectant, illa obrarventur 0 rimulae eia in manibu· traduntur.

XVI. Ad 9 28.

Decrvtam cooproura aimt *1895* n* *pntoeolli 115:*

Conriliten acholaaticum 9 28 constitution!· organicae praeviaum cenaetur veluti aynodua achoiaatioa communitatum acbolaa auatentantium; ideo facultate gaudet magiatroa eligendi praeaidente archipreabytero proprio.

XVII. Ad 9 29.

Dvervtam coogrrara· omri *1897* *protocoUi 74:*

Admipiatratorea arehiprrabyteratuum nominantur a oonaiatorio dioeeeaano; antequam vero conaiatorium conveniat, praeaea conaiatorii munua aupplet.

LEX ORGANICA ET REGULAE SANCTI SYNODI SANCTAE ECCLESIAE AUTOCEPHALAE ORTHODOXAE RUMENAE

1878 decembria 14.

NOTA HISTORICA.

Synodo anni 1867 peracta, nullum deteeepe per plure· anno· convenit ooUagium .eeeleaiaatiaum. Tentamina varia in legibua fareadi·, turbulentae plebi· concitatione·, freqnen· gubernii mutatio, aliaque hia aimilia religionem penita· neglectui tradidere. Eo aoeearit quod oonetitatio aynodalia • principe Ouaa data praelati· ramenia ariaimo placeret. Hinc ' irataatibua demum tamporibua quietia nova proraua eonfloitar lex organice, qua laiei et deputati · oonailiia eooleriaatiei· ornatae excluduntur atque aynodua mere «piacopi· eo·· loaoit.

D oftoarione deauo invectu· eat titulua quem patriarcha Conataatmopolitanua metropolitan Valachi·· aania 135» gt 1401 contulerat, nempe «Hungaro-Valachiae et exarchua montanarum* ac. rbgionum (ulupjvAv). Quae denominatio inde explicatur, quod i»te métropolite, non aecua ac moldave·, aliquando exaxehnm vel vicarium patriarehalem pro Tranrilvania egit Notandum eet etiam, epi··oopum Danubii inferiori· anno 1872 lamaili ia Bee··arabia reaediaae, tunc adhuc ad Romaaiam pertinento. Poatqmm vero hara provinria a congre··· Barolinmiri m m 1878 Ruantao add«ta fuit, roridmatia tranatata oet Oalatio·.

Camh. I,

Prin 'grati* tai Dumaedet fi votat* national*, Dorna al RomAaiel;

La to|I de fat* I* viitori, stnbtate·,

Asupra.reportata! ministrata! noatru eeeretar do stat ta depertameatul enitetor >i instructinaei publiee sab a* 1^698;

Vt^dod Total adnnbrnl depntafilor, dat tn fedinte sa de ta 4 docembrie 1879;

V*4*°d *otnl dat de nonet, ta ' fodinta sa de ta 11 doMmbrie anal 1879;

Am (anotionat fi sanqionAm.

Am promulgat fi promulg*m oe armés*:

Cabolos I,

Dei gratia et votaatate nationis princeps Romanian;

Omnibus praesentibus ae fataria aalntem.

Circa relationem ministri nostri a secretis pro rebus cultuum e* taetraottaaia pnbUeae, a* 19#93;

Attento suffragio ootae legaterum date die 4 decembris 1879;

.Atteste suffragio senatorem dato die 11 decembris 1879;

Approbarlmns ao approbamus.

Promulgavimus ao promulgamus quae sequuntur:

LEGE

PENTRU ALEGEREA MITROPOLipLOB ?I EPISCOPILOR KPABmop, CUM ?I A CONSTITUIREÏ 8ÂNTULÜÏ 8INOD AL 81NTKÏ BISERId AUTOcT^ALE ORTODOXB ROMANE

LEX

PRO ELECTIONE METROPOLITARUM AC EPISCOPORUM DI0ECE3AN0RUM NECNON PRO CONSTITUENDA SANCTA 8YNODO 8ANCTAE ECCLESIAE AUTOCEPHALAE ORTHODOXAS BUMXNAK

Capitotal I.

DE8PRE ALEGEREA MITBOPOLipLOR ?I EPISCOPILOR EPARHIOTI.

Art. 1. Colegiul electoral al mitropolijilor fi episcopilor se compune:

a) Din ambi! mitropolit! fi din episcopii eparhiofi din Rominia;

b) Din tdf! arhierei! titulari, aflat! 'tn Romtnia, RomAni, saô naturalisai! RomAni; fi

c) Din to(I deputatil fi senatorii, afar* de membri! eterodoxl.

Art. 9. Sunt eligibil! la demnitatea de mitropolit, episcopii eparhioti a! fërel, ér* la oea de episcop eparhiot, tofi membri! clbrulul rom*n, cari dupre aAntele canons ale biscricei ortodoxo pot'fl C alefl.

Mitropolitul primat al RotnAniei, mitropolitul MoldoTel, precum fi episcopi! eparhioti nu se pot alege de ctt dintre arbiereil RomAni, fl! de p&rinf! RomAni, ntacuti tn principatui RomAniel fi nu naturalisât!.

Vêrsta eligibililor la scaunele de mitropolit fi episcop eparhiot τη fl d® 40 an! tmplinill.

Dupe trecerea de 90 an! de la promulgares acestel legï, pe Mng* calit&filc de ma! sua, spre a putea fl ridicat! la demnitatea- de mitropolit, saù episcop, candidati! vor trebui se posed* titlul de licentiat, saü de-doctor tn teologie, de la o facultate de teologie brtodox*.

Art. 3. Alegerea se va face prin mqjoritate* voturilor alegëtoriior peevèduf! la art. 1.

La cas de a nu tntruni un candidat majoritatea D absolut* a voturilor, se va vota de a) doilea fi se va admite eu majoritatea relativ*, fi la cas de paritate de voturi se va trage la sorti.

Art. 4. Alegerea mitropolifilor fi episcopilor se supune prin miniatrul cultelor ta IntArirea domnéac*.

Dupé IntMrire, el ee instalés*, conform datinelor tërel.

Ei aunt pe vint*.

Art. 5. Colegiul electoral va fl prefedut de mitropolitul primat, tn lipsa sa, de mitropolitul Moldova!, iar tn lipsa améndurora, de dtr* cel mai veehiù In ^irotonie din episcopii eparhioti.

Art. 6. Scaunele de mitropolit! fi episoopl, remue vacante, se vor tndeplini prin alegere la cea d'Antéid convocare a oorpurilor legiuitdre, ctmform eu logea de fat*.

Caput' L

DR ELECTIONE METROPOLITARUM AC EPISCOPORUM DIOBCEBANOBUM.

Art. 1. Collegium electorum metropolitarum ac episcoporum ooagutatur;

a) Ex utroque métropolite atque episcopis dioeeeaania Romanise;

b) Ex omnibus episcopia in partibus in Romania degentibus, dummodo sint rumeni vel nativitate vel creatione;

*) Ex omnibus legatis ac senatoribus, excepte beterodoxis.

Art. 9. Sunt eligibiles ad dignitatem metropolitanam episcopi dioeoesani Romanise, ad dignitatam vero episcopalem membrum quodlibet cieri rumeni, dummodo iuxta sanctos eaaoMo ocolesiae orthodoxae episcopus esse possit.

Métropolite primas Romanice, métropolite Moldavian necnon episcopi dioeoesani nequeunt eligi nisi ex episcopis in partibus rumenis, filiis parentum rumenorum, natis in principatu Romanise, non vero ex episcopis rumenis creatione.

Aetas eorum qui ad sedes metropolitanam vel episcopalem eligantur erit 40 annorum expletorum.

20 annis poqt promulgatam hanc legem, praeter conditiones supradictas, ut quis ad dignitatem metropolitanam vel episcopalem promoveri poscit, requiretur etiam titulus licentiati vel doctoris in sancta theologia collatus ab universitate quadam orthodoxa.

Art. 3. Electio fit suffragiis plurimis electorum provisorum in articulo 1.

Si nullus candidatorum maioritatorn absolutam suffragiorum obtinet, scrutinium flat deatto dem- J dente maioritate relativa; quod ai suffragia paria evadant, mittatur sors.

Art. 4. Electio metropolitarnm vel episcoporum substernitur per ministrum cultuum conflrmatioai principis.

Data confirmatione fit eorum instaUatlo iuxta mores antiquos.

Dignitas est ad vitam.

Art. 6. Collegio electorum praesidebit métropolite 'primas, ipso absente, métropolite Moldavian, neutro praesente, episcopus dioeceeanus annis ab ordinatione maior.

Art. β. 8edes metropolitanae et episcopales vacantes providebuntur electione in proxima soamone corporum legiferorum, iuxta hanc legem.

Art. 7. Onorariile initrOpoHtilorvor fi de .M 3083. pe 'luniL fi ale epiacopilor, de loi 1641 pe lun*. /f,

Capitolul IL

DtaPBB 8ÂNTUL 8DÇ0D.

Art. 8. 84nful sinod al biseribel autocefiüe' ortodoxe Royitne, fiind membre gl^lfintef biserici ecumenioe (i apoetolioe a rfietritulU, al e*reia cap este Domnul nostru liîus Christoe, plâtrés* fi zz p*stra unitatea in pnvinj^ dogmeler fi a caâônelor ecun/epiee eu biserica din Cqpstantinopole, fi ce tôte biaerieile ortodoxe.

El va pkatra asemenea unitatea administrativi, 4 discipliner* fi : national* a bisericel ortodoxe In cuprinsul statului Rom*n.

Art. 9. SIntul sinod al bisericel .autocefale ortodoxe Romlne «c compune;

. a) Din aln^ndol mitrupolifil;

b) Din fése episcopi 'eparhiofl; fi

c) Din t«tl arbiereil titillari aflajj^Ar Komlnia, romlnl saù naturalisâtl romknl.

In tôt casùl, sinBdul nu va putea fi compus de mai pufin de 19 membri.

Art. 10. SIntul sinod este présidât de mitropolitul primat al Ungro-Vlahiel. in lipsa sa de mitropolitul Moldovel. Iar in lipsa amlndurora, de cel mai vechiü eparhiot in hirotonie.

In cas de paritate de voturi, votul prefedintelul va fi preponderant.

Art 11. Ministro/ cultelor va aaiata la delibertrile sIntulul sinod, avênd numal vot oonsultativ.

Iλ cas clnd ministrul cultelor ar fi de o ait* religiune de cât cea ortodoxA el va fi tnlocuit eu un altul dintre colegil sel ortodoxl.

Art. 19. SIntul sinod al bisericel autocefale ortodoxe Romlne, va statua aaupra tuturor afaoerilor spirituale, disciplinare fi judeciare curat bisericeftl, in conformitate eu sIntele eandne ale sIntel biserici ortodoxe do roelrit.

Art. 13. SIntul sinod se va aduna de doue orf pe an, priml-véra fi tômna, conform preocriptiunilor eanonulul 37 apostolic.

Art. 14. SIntul sinod va defini fi va regula atributiunHe. c'onaistoriilor eparhiale, prin regulamente, basate pe canônele SIntel biserici ortodoxe ale resàritulul. fi tn conformitate eu legile civile ale (èrelk

Art. 16. Regulamentele sdntulul sinod vor fl supuse prin ministrul cultelor sanefiontrei domneati, spre a' fi eaecutoril. ér* deeisianile tn matoril jueeciare fi religiôoe ae vor execute de-a dreptul do c*tr* sIntul sinod.

Aceste sentinfe ae vor eeeeqta semai pe oit timp — pedepœle cuprinae tntr'ènsele vor fl disciplinare fi de un ordin curat religion. F

Art. 14. Mitropplifil, episcopii oparhiofl fr arkiereil titularil, pentru abaterile bisericofti, vor fi judecàti do e*tr* sIntul sinod, lot poutre debeto ordinare fi politice se vor judeea de ottr* inalta eurte de justifie fi caaafie.

SIntul sinod nu-I va putea judee* pentru abater! bisericeftl tn lipa*-le, de elt dupl ce H se vor face ehiem*rile prescrive prie oaaonnl 74 apostobe.

Capitohsl ΠI.

DS8PR1 IPABRd.

Art. H. Arhiepisoopil eparhiofl ai Romtniel pdrt* urmktdrele titluri:

Arhiepisoop fi mitropolit al Ungro-Vlachisi, exarch al plalurilor fi primat al RomAaiÿ, eu rofedix{a tu Bueureftl.

. Art. 7. Salarium metropolitaram erit 3083, episcoporum vero 1541 franôorum singulis mensibus.

Caput'II.

DI SANCTA SYNODO.

Art. 8, Sancta synodus eoclefeae autocephalae orthodoxae rumenae,'cum membrum sit. ecclesiae oecumenicae et apoatolioaq. Orientis, eoius caput est Dominus noster leaus 'Christus, serVat et servabit unitatem dogmatum atque canonum oieoumenicoruq cum ecclesii Conetarttinopolitana et omnibus ecclesiis orthodoxis.

i Eadem etiam unitatem administrativam, disciplinarem et nationales· ecclesiae orthodbxae servabit intra limites Romanise.

Art. 9. . Sancta synodus ecclesiae autocephalae orthodoxae rumenae oonstat^^

a) Ex utroque metropolita;

b) Ex sex episcopis dijpcesanis; et ,

c) Ex omnibus episcopis in partibus <tn Romania degentibus, rumeuis nativitate vel creatione.

Synodus saltem 19 membra numerabit.

» *·

Art. 10. Sanctae synodo praesidet métropolite primas Hungaro-Valachiae, eo absente métropolite Moldavian, neutro praesente, episcopus dioecesanus annis ab ordinatione maior.

I Suffragiis paribus praeponderat vox praesidentia.

Art. 11. Minister cultuum disceptationibus"'synodi aderit, suffragio tamen mere consultative.

Si minister cultuum n4n est religionis orthodoxae, tunc eius vices geret unus ex eius pollegis orthodoxis.

Art. 12. Sancta synodus ecclesiae autocephalae C rumenae statuet de omnibus negotiis spiritualibus, disciplinaribus et forensibus mere ecclesiasticis, secundum sanctos canones sanctae ecclesiae orthodoxae orientis.

'Art. 13. Sancta synodus j»is congregabitur in anno, vere et autumno, prouti praescribitur a canone 37 apostolorum. <

" Art 14. Sancta synodus attributa synodorum dioeeesanarum definiet et ordinabit certis regulis conformibus canonibus sanctae ecclesiae orthodoxae orientis et legibus civilibus Romanise.

Art 16.. Regulae sancti synodi per ministrum • cultuum sanctioni principia suh*ernuntur, priusquam exacutioni mandentur; sententiae vero iudiciales in re ecclesiastica directe a synodo vim sortiuntur.

Haee tamen sententiae execution; mandantur D solummodo quoad poenas, disciplinares vel mere oodesusticaa.

Art 14. Metropolitae, episcopi dioooeaani et episcopi titubMs· propter delicta eoeleeiastioa a synodo indicantur, propter delicta vero communia et politice ah alta aula iustitiae et cessationis.

Sacra synodus vero absentes propthr delicta eoeleeiastioa indicate nequit nisi prius citationes a oaaone 74 apoetolioo praescriptae praemiserit

Caput IH.

di Moecterera.

Art 17. Arohiepieoopi dinereaeni Romanise sequentes gerunt tituloa:

Archiepiaoopus et métropolite Hungaro-Valachiaa, exarohq* montaaarom et primae Remanias, Bucareatini reaidens.

.Arbie|>iecop fi mktropoiit «1 Moldovei fi 8uo«vel A fi exarch alplalurilor, eu refedinfa tn lafi.

Rangul de procidere·Intro dtnpil este al primatglul'komAniel.

Art. 18. Episcopii eparhiofl tn KbmAnia vor aves tn ierarchia bisericéacA titlurile fi rangurile urinatore:'· j

Episcop al RAmnicului fi NouluI SÎverin. cu resedin(a tn Rorpnic;

Episcop al Rotnanulul. cu refedinfa tn Roman;

Episcop al Bureului. cu re,edin(a tn Buxeti;

Episcop al Hufilur. cu refedinfa. tn, HufI;

Episcop a) Argepului, eu respdin(a in C. de

'.Episcop al DunArei de-Jos. cu repedinja tn Ismaill.

De mitropolia 1'ngro-Vlahiei depind

Epiacopia de Romaic:

„ „ Buxéù;

r a Argei).

Do mitropolia Moldovei fi Sucevei deptnd:

Episcopia de Roman;

a Huçi;

„ „ DunArei-de-Jos.

Art. 19. La cas de trebuintX^Jntinderea eparhiilor ae va fixa de cAtre sântul ainod tn tnfelegere eu guvernul. bine -intelegfndu-ae, cu aprobarea eorpurilor legiuitore.

Art. '20. Fie care mitropolit. sab episcop, pote publica ecrisôrl pastorale, aaû enciclice. tn eparhia Sa, privitdre tnaA numat la rcligiunë pi bundle mound, flirt ail ae atingA nici de cum de legile civile fi politice.

Art. '21. Fie care eparhie arc un conaistorift permanent, pentru administrares »i judeearea afacerilor rlemhlf, curat biseriecftl. El trebiie sA fie rompus din eel pu(in trei membri. numi(> de episeop dintre preofil eparhicl sale.

Art. '29. Deciaiunile conaistoriilor nu vor putea fi eaecutoril. de cAt dupA aprobarea mitropolifilor. sab epiacopilor epsrhiofl

Art. 23. Decisiunile consiatoriilor. «probate de cAtre mitropolijl tab episcopi, pot fi apelate la sintul ainod. tn casurile anume prevedute de candnele ecumenice, dupA formels fi tn terminul ce ae va hotari de sAntul ainod. printr'un anume regulament.

Art. 94. Protoiereil fi proestofit an vor numi tn funcfiunile lor fi se vor destitui, numat de catre mitropolipl, sab episcopii eparhioff

Art. 25. Fie care mitropolit fi episcop vs area cite un arhiercU locotenent. Aceftia ae vor siege de cAtrt ainod tn Infelegere cu guvernul.

Titlurile aceator arhierel (χορχκιβιοποι) vor fi:

1) La mitropolia din Bucuroftf. Ploeftil: la Rômnicu-VAIcet, Craiova: la Buteu, Rfmnicu-SArat; la Argef, Piteftii.

9) I-a mitropolia din lafL Botofanil; la episcopia de Roman. Baeab; la epiacopia de Huff. Bdrladu; la apiaobpia DunAroi-de-Jos. Galati!

Binodul, prin mijlocirea ministrului de rulte. va cere de la patriarhul ecumenic bine cuvtntarea aa pentru aceftl arhierel.

' Art. 96. Seminariile vor fi pendinte de kiriarohl, conform unei anume legl special·.

Art. 97. Chinoviil· de ealugAri fi calugarif· atfiroA numat de puterw Uriarchuiul, tn ceea ce privefte discipline eccnsiasticA fi datoriile lor apirituale, flirt nid un amestec al puterel laioe.

ArehiepiscopUs at métropolite Moldavia· scBuoeavse et eiafChâ· montenaram, Iasiis restdeps

Principatum inter eos obtinet primas Romania·.

Art. 18. Epiaeopi dioeceeani in Romania in hiérarchie ecclesiastica titulum et ordinatu aequutem habebunt:

, Epiacopua Ramnicenaia et Novi Beverini, Raunnici reaideng;

Episcopus Romanensia Romani residens.

Episcopus Buxeensis, Huaei, reaidena;

, Epiacopua Hussenais, Jlueeiis reaidena;

Epiacopua ArgensiaArgetai rpaidena;

Epiacopua Danubii inferipris. lamaili residens (nunc Galatiia).

Suffraganei aunt metropolitan Hungaro-Valachiae

Episcopatus -Ramnieenaia;

B n Huaeenaia;

, Argensis;

Huffraganei aunt metropolitan Moldavian q't 8ua.vae

Epiacopatua Romanensia;

r Hueaeuaia;

. Danubii inferioris.

Art. 19. Necessitate urgente limites dioecesium sancta synodo figentur gubernio consentiente necnon collegii· legiferis approbantibus.

Art. '20. Quilibet métropolite vel epiacopua litteras pastorales vel encyelicfs in sua dioecesi publicare potest, dummodo tantnm religionem et bonos mores pertractent, nec legea civiles ac politicas attingant.

Art. 91. Quaelibet dioecesis consistorium permanens habebit ad administranda et iudicanda negotia deri mere ecclesiastica. Saltem tribue coalescent membris ab episcopo de clero suo nominatis.

Art. 9'2. Sententiae consistoriales execution! mandari nequeunt nisi accedente confirmatione metropolitarum vel episcoporunAdioeeeeanorum.

Art '23. A sententiis consiahstjalibua a metropolitia vel episcopis approbatis appellari potest sancta synodus in rebus Keminatim a canonibus oecumenicis citatis. Ipsa sancta synodus regulis peculiaribus formam ac terminum huius sppellationis decernet.

Art '24. Archipresbyter! et decani nominantur •c destituuntur tantum a metropolitis et episcopia dioecesanis

Art. 25 Quivis métropolite et episcopus vicarium habebit episcopum, qui a ısynodo gubernio aswntiente eliguntur.

Tituli horum vicariorum (xopcttlmtoicsil erunt:

1) In metropolia Bucarestiensi, Ploiestensis; in dioecesi Ramnicensi, ('raiovenais; in Buseenai. Ramnicenaia muriarum; in Argenai, Pitestenais.

'2) In metropolia laasensi. Botoaanensia; in dioeceai Romantfiiai. Bacovienais: in Hnaaensi, Berladenaia; in dioeoeei Danubii inferioris, Galatiensis.

Synodus mediante ministro cultuum, a patriarcha· oecumenico benedictionem hopum episcoporum vicariorum implorabit.

Art. 26. Seminari* ab episcopia dioecesanis dependent ad normam legis specialis.

Art. 97. Monasteria monacboruax et monialium nonnisi auctoritate episcopi pendent in quantam agitur de disciplina ecclesiastic· et officiis spiritualibus, potestate civili sese nullo modo immiscente.

* Atsun a* Nfsdiat· la Gslsfl

Art. 28. Mitropolifii fi episcopii, oaril funci fionéaA àstt-41 tn virtutes de leg! anteriôre, ' μ <-4'>ecunoec prin leges de fafA, fi te menfin In demnitafile lor eu, tête ulrepturile *fi prerogativele acordate, prin ajéstàf luge, raitropolifilor ce sq -vor alege conform presoripfiunilor cale.

Art. 29, Orl-oadispusifiiAl contra acoatel legi, aunt «i rëmdp abrogate.

AcéstA legs s'a votat de adunarea deputafiloh, In fedjnfa de· la 4.decembre 1872, fi ea adoptat cu majoritate de 84 de voturi contra a 12.

Prefedintfe, Dimitrie Ghica.
Secretar, 8t. FAlooianu.

AcedstA lege s'a votat de sénat in fedinfa sa de la 11 decembre 1872. fi sa adoptat cu majoritate de 40 voturi contra a 1, fiind fi o abfinere de la vot.

» ice-prefedinte, Al. Orescu.
Secretar, G. 8t. Moscu.

OrdonAm ca legea do fa(A sA tie InvestitA cu sigiliul atatului fi publicata prin Monitoriul oficial. iar >iufii;tril noftri secreturi de stat la departamental çultelor fi inatrucfiunei publice, fi cel de justifie, aunt jnsAreinafi eu esecutarea aceetui decret.

Dat In Bucurefti, la 14 decembre 1872

CarolS

Ministru secretar de stat la départemental justifie!. M. Coatache.

Miniitru secretar de stat la départemental çultelor fi instrucfiunei publice, Chr.Tell.

Acésta lege eate publicata in Monitorul oficial n° 280 din 19 decembre 1872.

Art 28. Metropolitae et epieeopi hodi». virtute legem pristinarum fungentes· per praecentem legem agnoscuntur atque in eortm dignitate servantur eum omnibus iuribua ae privilegiis hac lege metropolitia et episeopip_sitributis, qui in posterum iuxta eandem eligentur legem.

Art. 29. Contrpriis quibuacumque abrogatis.

Haec lex in collegio deputatnnXif in sessione dix decembria 1872, 84 suffragia contra 12 nacta eat.

Praeses. Demetrius Ghica.
Secretarius, *8t. FAlcoianu.

Haec lex in senqtu, in sessione diei 11 decembria J872. 40 suffragia .contra unum (uno non dato) nacta eat.

Vicepraeses, Al. Orcscu
Secretarius, G St. Moscu.

Iussimus hanc legem investiri sigillo status ac promulgari in ephemeridibus Monitor oficial: ministri vero nostri secretarii status in rebus cultuum ac instructionis publicae, necnon iustitiae, hoc decretum execution) mandari curabunt.

Datant Bucarestini, die^ 14 decembris 1872.

Carolus.

Minister secretarius status in rebus iustitiae, M. Costache.

Minister secretarius status in rebus cultuum et instructionis publicae. Chr. Teli.

Haec lex promulgata eat in ephemeridibus Monitor oficial n" 280 din 19 decembris 18Ù2.

REGHLAMENTÜL INTERIOR
AL SÀNTI'LUI SINOD AL SAXTKI BISERICI Al Tp-CEFALE ORTODOXE ROMANE.

Capitolul I.

DESPRE SESH'NILE SÀNTPLUI 81 NOD.

Art. 1. Deschiderea sesiunilor sAntuluI sinod al bisericei RumAne se *va face cu o deosebita rAnduéla bisericéscA. dupA o programA ce se va elabora de cAtrA tnsufl sAntul sinod.

Art. 2. DupA ortnduéla religiosi domnul ministru al çultelor fi ihstrucfiunei publice citefte decretal doninesc de convocare a sAntuluI sinod, dupA care mitropolitul primat, ocupAnd fotoliu) prefedinfial, deschide sesiqnea prin un diseurs despre trebuinfele biaericel. asupra cArora atrage atenfiunea sAntuluI 'Hflod.

Art. 3. Durata unei aeaiunl va fi mal mare saU mal micA. conform cu lucrArile ce vor fi propuse p in sAntul sinod spre Meabatere.

Capitolul

DESPRE BITROC SI ATRIBI'fIVNILE SALE, $1 DESPRE AKMINIRTRipil'NEA INTKR10RÀ A SÂ-NTTLUÏ SINOD.

Art. 4. Atribufiunile prefedintelnl sAntuluI sinod sunt: de a pistra ordines tn fsdinfo, de a priveghia asupra stricte! pAsiri a regulamentalul, a fines rtndul intre membrii ce aA oerut cuvAntul.

Prefedintele oste In drept a ridica fedinfa, cAnd vre un orator e ar abate de la obiectale diacnfiunel.

Art 5. Prefedintele are dreptul de a interveni tn deibatere âpre a rechiema pre orator la ordine, âpre a menfinea regulamentul, aad spre a lumina desbaterile.

Art. β. La tnoeputul fle-oAreia seaiunl, sAntul sinod alege prin vot secret doi secretari.

REGILAE INTERIORES
SACRAE SYNDPI SANCTAE EivLESIAE AUTo-I'EPHALAE ORTHODOXAE RI'MENAE.

Caput I.

PE SK8810N1BI'8 SACRAE SYNODI,

Art. 1. Inchoantur sessiones sacrae synodi ecclesiae rumenae ritu ecclesiastico peculiari ub ipsa sacra synodo determinando.

Art. 2. Caeremonia sacra peracta minister cultuum et instructionis publicae decretum principis de convocanda synodo legit, quo facto npOropolita primas sedem praesidia occupando sessionem inaugurat concione de iis tractante, quae ecclesiae necessaria eunt atque attentioni synodi commendantur.

Art. 3. Sessio plus minusve protrahitur ad amussim rerum disceptationi sacrae synodi propositarum.

Caput II.

DE DELECTIS EORUMQVE ATTRIBUTIS, NECNON DE ADMINISTRATIONS INTERIORI SACRAE SYNODI.

Art. 4. Attributa praesidia sacrae synodi aunt: ordinem in sessionibus servare, invigilare, ut haec regulae stricte serventur, oratores ad loquendum iuxta ordinem admittere.

Praeses iure gaudet sessionem dirimendi simul atque orator extra materiam disceptationis vagatur.

Art. 5. Praeses iure gaudet colloquium incidendi, ut oratorem ad ordinem revocet, ut regulae serventur vel ut disceptationes magia dilucidentur.

Art. 6. Prima quaque aesaione sacra synodus suffragiis secretis duos eligit secretaries.

Art 7. Afpbu{iaaile secretarilor rant: a priveghia fi a redacta, sub diroc(iunea prefodintelul, proceeaele verbale, a face aperti nominat dupA ordine* ierarhcA, A ingcrie pramembril ce a» cerat « cuvèntul, a da citire actelor député la biuroù, *a tnsemna voturile sdntillui ainod;. tntr un cuvènt, a indeplini tâte lucrArile de eanoelarie.

Art. 8.' Pentru efoctuarea lucritrilot de eancelarie «Antul ainod va denumi un persona) deoapbit, aléa dintre mcmbrii cleralul. Personalul aceata ee va compOne din;

a) Un director, carele neapArat trebue fÀ fie teolog.

b) Patrn copiftl.

c) Doi «tenografi

d) Doi Ufieri, cari ee vor piitea lua dintre doroban(it miniaterului de cuite.

Amploefil cancelariel aAntului ainod vo^fi retribui(l ou diurne analoge eu aerviciile lor, pe titnpul cAt duréxA aeaiunile aAntului ainod. Diurnele aceatea sAntul ainod le va fixa prin tn(elegere eu domnul miniatru al cultelor.

Art. ». Atrihufiunile directorului vor fi: reviauirea fi corigerea notelor atenografilor,· a proceaelor verbale, fi a aumarelor ce ee vor trimite âpre tipArire, precum fi tête lucrArile cancelariel; de aaemenea pAstrarea fi regularea arhivel fi n biblioteceî aAntului ainod.

Capitolul III.
ÜSSPRE SKPIS PK.

Art. 10. Sedintele aântuluf ainod nu aunt puplice. Sumarele din proeeaele verbale ale çedin(elor sAntulul ainod ae vor publica tn jurnalul biaericeac, aaù tn lipaa lui tn Monitorul oficial.

Art. 11. Congediu ae va putea acorda vre-unut membru numai tn eaaul cAnd numeral legiuit al q membrilor pentru (inerea fedinfelor ar permite abaentarea.

Art. 12. Ordinea dilei ae va fixa de prefedintele aAntului ainod; eu nu ae pote achimba de cAt prin votul majoritAfei aAntului ainod, in ceatiune de urgen(A.

Art. 13. 8edin,ele sAntul ainod ae incep , la otele 11 de diminéfA. — La caa de trebuinfA aAntul ainod pdte fixa fi o alt* orì. care tn aaemenea caa va fi comunicatA tuturor membrilor fi domnului miniatru de culte.

Art. 14. SAntul ainod va finea fedinfele aale in tète dilate afarA de duminici fi aArbAtori, ori când prefedintele va anun(a cA aunt lucrArl pregAtite fi tnacriae la ordinea dilei.

Art. 15. DupA deachiderea fedinfel prin constatera* numérului legal ai membrilor preaen(i, ae citeace proceaul-verbai al fedinfei precedente.

Art. 16. Fie-care membru eate tn drept at reclame contra redac(iunet proceaelor verbale, fi aA cërA rectificarea; votul aAntului ainod decide.

Art. 17. Dupa citirea preacriptului-verbal aAntul ainod procede la lucrare, conform ordinefdilet.

Art. 18. Nid un membru nu pdte vorbi de cAt dupa ce a oerat fi obfinut cuvèntul de la prefedinte. Eate IngAduit fie-cArula membru a achimba eu un altul rAndul aeû de cuvëntare.

Art. 19. Nid un membru nu pote vorbi mai mult de cAt de doue ori aaupra acelead eestiunl, ftrA tnvoirea aAntului ainod, conatatatA fi exprimât* de cAtrA prefedinte.

Art. 20. Eate tot-dea-una liber fie-care membra a vorbi pentra pAairea regulamentulnl, pentra ceatiune personal^ »au pentra a da expliçafiunl tnfeleeulut cuvintelor aale, tnaA tn* aceate casuri numai odatA ae pëte lua cuvèntul.

Art. 7. Attributa soeretghoram au! protoeolla praeside modérante curare atque describere, praesento· iuxta ordinem hist^rebicum nominatim vocare, oratores qui loqui cupiant inscribet·, acta deposita' leger», suffragia sacrae synodi notare': uno verbo scripta quotquot concellariae perficere.

Art. 8. Ut -agenda' canceljariae perficiantur, sacra synodus officiales ex clero electos nominabit. Qui erant: *

a) Rector, qui theologus eaae debet.

bl^Quatuor scriptores.

t) Duo stenographi.

d) Duo ostiarii, quoa etiam ex servis ministerii cultuum seligere licet.

Officiales cancellari** sacrae syiiodi salaria accipient eorum muneri competentia pro tempore Jurationis sessionum sacrae synodi. Quae salaria aaora synodus aaaentiente ministro cultifum defiget.

Art. 9. Attributa rectoris erunt: notas sténographions revisere ac emendare, necnon protoeolla et summaria typis mandanda, denique scripta omnia cancellariae: ipse etiam arch^vium et bibliothecam sacrae synodi servabit ac moderabitur.

Caput III.
IW SRSSIONIBCS

Art. 10. Sessiones sacrae synodi non eunt publicae. Summaria vero protoeollorum sessionum publicabuntur in diario ecclesiastico vel ipso deficiente in Monitore officiali.

Art. 11. Commeatus alicui membro synodi tunc tantum indulgeri potest, si numeras a lege pro aeasionibua statutus absentiam don impedit.

Art. 12. Agenda diei a praeside sacrae synodi definiuntur, nec nisi maiore parte suffragiorum sacrae synodi immutari possunt, re aliqua prae coterie urgente.

Art. 13. Sessione» synodi hora 11 ante meridiem initium sumunt. Si tamen necessarium foret, sacra synodus aliam quoque horam statuere potest, dummodo omnibus membris ac ministro cultuum notificetur.

Art. 14. Sacra synodus omnibus diebus sedet, dominicis ac festis exceptis, ei praeses synodale* certiores reddidit negotia adesse praeparata die determinata pertractanda.

Art. 15. Sessione aperta, si membra adsint numero a lege requisito, protocollum sessionis transactae legitur.

Art. 16. Quodvia membrum ay'nodi iure gaudet dicta protocol!! infitiandi ac eorum emendationem postulandi; decernit suffragium synodi.

Art. 17. Protocollo lecto sancta aynodus agendis incumbit iuxta ordinem diei.

Art. 18. Nemo loqui permittitur niai prius a praeside veniam petierit ac obtinuerit. Cuique tamen licet ordinem loquendi cnm socio permutare.

Art. 19. Nulli concedatur saepius quam bia ciroa eandem rem disserere, nisi tamen synodo aliter visum fuerit; quod ei praecidi innotuerit ab ipso declaratur.

Art. 20. Cuique licet quovis momento loqui de obtemperando, reguli*, in re eia* personam spectante vel ad ipsius explicanda verba, dummodo in his casibus semel tantum verba faciat.

Art. 91. Membra! * care vorbefta nn ae pita sdresa da okt, sabaktrk prefedinte, «aft oktrk skntui. sinod.

Art. 99. Rapfortoril eotniaiuniior sfltatulul ainod, pot vorbi fi ori Mod li be oar Ikmuriri aaupra oaatiunilor.

Art. 93. Rimeni nu pits fi tntrqjrupt oknd vorbèfte, de ckt numal de oktre prefedinte, pentru pksirea regulamentului fi chemarea la ceatiune.

Art. 94. Deck bn membra a font recblemat la ocdine_do doue ori de cktfk prefedinte tn acelaf diactire, fi el tot continui In sensul akt, ftletad imputkri 'dpfklmktôre sqù' altk personalitate, prfffedintele oprcfte pre oratiA de a mal vorbi ip aceeafl ceatiune fi tn aceepfi fedihpt.

Art. 25. Reclamkrile relative la ordinea dilei, la prioritate fi la apel pentru pksirea regulamentului, ao 'pururaa prefcrinfk aaupra ceatiune! principale. fi auapendk diacufiunea, fkrk a ae lua cuvêntul oratorului care vorbefte.

Art. 26. Ceatiunea prealabilk, adiek ceatiunea de ae primefte «aû nu prolectul aaü propunerea tn dincu(june. ceatiunea de amknare aaû amandamentelc. ae pun la vot tnaintoa propunerel principale, lara aubamandamentele ae pun tnaintea amandamentelor.

Art. 27. Miniatral cultelor ori ce comunioare va- area a face akntului ainod, o va (bee tnaeria. In urtna ckreia. de ae va aproba, akntul ainod va siege o cotniaiune, care va cerceta fi va reporta ainodulul.

Art. 26. Trei membri cerênd tnchiderep disen(iunel, prefedintele consults akntul ainod. deck primefte tnohiderea aau nu.

CapitoluI IV.

DESPRE (OttlSIfXI ?! VOTARE.

Art. 29. Rentra pregktirea proiectelor co ail a ae pune In diecufiune, akntul ainod vs siege din slnnl seu anume comiaiuni. compose din ckte trei membri.

Art. 30. Fie care membra este tn drept a face propuneri privitdre la trebuinfele biserioel, aaupra earora ar aoeoti ck trebue sk atragk luarea aminte a akntului sinod, âpre a se lua o decisione.

Asemenea propnneri, spre a putea fl pose tn diecufiune de oktrk biurob, se cere, tsk fie sprijinite cel pufin de doul membri.

Art. 31. Petipunile ce se vor adresa akntului sinod, spre a putea fl puse tn diaou|iune, dupk ee ae vor anunfa de biuroil, ee vor trimite mal kntkifl la o comisiune specials, care oereetkadu-le, va supune opiniunea *tt,* prin report, fi apol akntul ainod va decide.

Potifiunile eat alte hflrtil oo ar ouprinde expreeiua! necuviineidse. nu se vor primi de binroul sinodulul.

Art. 32. Comisinaile 'fi aleg ekto un. reportor aaupra fie-cArel materil. Raportoral oitafta In fodinfk reportai ait despre lucrares oomiaiuel fi dk Ikmffririle trebuMdre.

Art. 83. Comisiunila ai dreptal de a cere pria biuro* de Ia canoelariile eparhiilor fi a miniaterului cultelor, ori-oe infomafimd fi soHnfa relative la lucrkrile lor.

Art. 84. Comiaiunile au pot tatkr^ia mal mult de ckt 3 qils a fl depune lucrares pe biuroul skntului sinod.

Art. 35. Voturtle skntului sinod sent, safi secrete, aaü ps fa|4. Votnl jeetut se face pria bileta sorise safi pria bile, lark votai pe Caf* ao &oe prin scalare fi fédéra.

Ary. 36. Prefedintele fi secretarii votksk totdoa-una tn arma oelor-laRï membri.

Art 91. Orator verba non dirigat niai vel ad praeaidem, vel ad sanctam synodum.

Art 22. Relaterai aeptionum synodi loqui poetant quotiescumque diluoidatio quaestionum petitur.

Art. 33. Non licet quempiam interpellate dum loquitur, nisi soli praefidi monenti ad regulis -obtemperandum vel oratorem ad rem revocanti.

Art. 44. Si quis ia eodem'sermone a praeside 'bis in ordinem revocatae fuerit et nihiloseciua vjprba prosequitur, calumnias -proArendo vel alios contumeliis afficiendo, praeses oratorem prohibet quo? minue 'in eadem quaestione et sessione amplius loquttur.

Reclamationes spectantes ordinem diei, prioritatem et observantiam regularum semper praecedunt quaestiones principales et *disceptationem* suspendunt* quin taurtn oratori facultas dicendi .auferatur.

Art. 96. Quaestio praealabilis. Id est quaestio utrum legis latio vel propositio admittatur necne, porro quaestio dilationis vel additamenti suffragio subduntur.ante'propositionem principalem; apposita vero secundi ordinis ante additionem primariam.

Art. 27. ' Minister cultuum quamvis communicationem synodo in scriptis faciet, quae si approbatur, a synodo curatores eliguntur, ut rem inquirant ac synodo referant.

Art. 28. 8i tres synodales finem disceptationis postulant, praeses synodum consulat, utrum finem imponere velit aut secus.

Caput IV.

DE SECTIONIBUS Al' 81TFRA0I1S.

Art 29. Ut legis lationes praeparentur, quae deinceps disceptationi synodi substernantur, synodus e suo gremio sectiones eligit tribue constantes membris.

Art. 30. Quodlibet membrum iure gaudet ea proponendi, quae in utilitatem ecclesiae cedunt ao attentionem synodi mereatur cires rem decernentis.

Ut tamen huiusmodi propositiones a praeside disceptationi synodi committantur, eas saltem a duobus membris sustineri oportet.

Art. 31. Petitiones sanctae synodo directae, antequam fle illis tractetur, a praesidio notifleAntur ae sectioni speciali committuntur, quae illas examinet ac postmodern synodo referat rem decernenti

8i quae petitiones vel litterae verba fedeoore continent, illae e praesidio synodi non accipiantur

Art. 39. Singulae sectiones relatorem pro qualibet dirigeant materia. Qui in sessione relationem de re in eoetione tractata legit et optatis explicat dilnoidatioaibu.

Art. 33. Boctione^fure gaudent per praesidium ex cancellariis dioecssaais ao ministerii cultuum queeeumque petendi informationes et notas ad sua negotia pertiaeatea..

' Art. 34. Sectiones nom aerine quam infra tree dies reUtionos praesidio sanctae synodi porrigent.

Art. 35. Sufffagia sanctae synodi orant vel secreta vel manifesta. Suffragia secreta' dantur vel libellis scriptis vel globulis, suffragia vere manifesta surgoado et sedendo.

Art. M. Praeees ac secretarii semper post reliqua sufftageatar membra.

' Art. 37. Votui ainodolul apre a fl definitiv, m cere a β expresiunea eel pu{in a mgjorithtel absolute, adiok *if* jumktote plue unul din numéral membrilor preaenjl. can do paritate, votui prefedintelul decido majoritatea; de aoceea prejedintele votéxk tot-dea-una pe fafi, *i bluroul tnsemnésk cum a'a exprimat aceat tot pentru saü contra, apro à m putea face tu de ddnaul la caoul menfioput pentru determinarea majoritk|e}.

Art. aditionat Ori-cAnd \çincl membri tor soooti cfl eate trebuinfA a ae tntroduce-vre-o modificare tu regjllamentul aAntulul ainod, vor face o propunere aubscrisk de dènyil.

Aoéatk propunere ae va citi tn tref ,edin(e aucceaive. Dupa aceste trei citiri, deck aAlKul ainod, prin majoritate de doue treimi, va lua propunerea in considerapune, o va trimite la o comiaiune apc-| oiaU, âpre a ae elabora un noù prelect.

Aoeat regalement a'a votat in unanimitate de aAntul ainod, tn yedin(a din 3 mai 1873.

Pretedinte ainod:
Nifon, mitropolit Ungro-Vlachiei.
(L. a. ainod.) Secrétar: ^oaif Hu,i.

Aoeat regulament eate publicat tn Monitorul oficial, n° 114, din 31 main 1873.

Art. 37. Ut auflyagium synodi ait* peremptorium, illud a majoritate abaoluto.emanaaoe'oportet, id eat a dimidio et unfi ex numero membrorum praesentium Suflfragjia paribus decidit sententia praeaidia; ideo praeeea semper palam suffragatur ae secretarii inscribûnt, utrum pro vel contra dixerit, \ut In caau praedicto maioritaè determinari queat.

Art. additionalia. Si quinque synodqlibue visum ftierit, has Amendandas ease régulas, tunc sanatae synodo propositionem A ipsis subscriptam porrigent. | " A-,

Haec propositio *in tribue consccutivid legetur eesaionibue. Quibus peractis, si sancta synodus eius rationem suffragio duarum partium ducere intendit, propositio* speciali comnaittitùr'tectioni, qupe,novam conficit legis lationem. \

1 Istae regulae approbatae sunt unanimiter a sancta avnodo in sessione 3 maii 1873.

Praeses synodi:
Nipbon, métropolite Hunger»-Valachiae
(L. s. a.) Secretorius: loaephua Husaensie.

Typis mahdatum in ephemeridibus publicis Monitorul oficial. n°114. die‘31 maii 1873.

SYNODI ALEXANDRINAE

pro. componendis istius sedis negotiis

186.7-1874.

Nicanor, patriarcha Alexandrinus, quem mense aprili 1868 electum fuisse diximus in tomo XL, ad hunc annum, brevi tempore multorum in ae con- c citavit invidiam tum propter provectam aetatem, tum etiam ob dominandi cupiditatem, quam Graeci Aegyptii, ad lites commovendas nati, aegre tulerunt. Negotium inde exortum non iniucunde describit Oscar Schneider in commentatione: *IMtrigf nir Knuttniu dtr gritchitck* - ortAodoxun *Kirch* Atgyptei»·*, quam evulgavit in 2¥ojro»tm *dgr Amun-RrattchuU* (Dreadae, 1874), p. 36-37. Eiua rerba praefationis loco exhibenda consuimus. Post expositam novam in creando patriarcha Alexandrino ordinationem, quam undecim capitibus conceptam noa ipsi compendiarie retulimus ubi de Nicanoris electione sermo habebatur, hoc pacto prosequitur:

Darauf schritt man sur Wahl, die mit ungeheurer MajoritAt der abgegebenen Stimmen auf Nicanor fiel, welcher, ana Rnmelien etommend, frfiher 34 Jahre lang dem orthodoxen Clerus Aegyptena angehSrt und suletat die WOrde eines D lietropoliten der Thebais bekleidet hatte, sur Zeit seiner Wahl aber aeit bereita 16 Jahren ale Voratond einea Klosters in Moakau lebte. Daa Ergebniss der Wahl wurde aofort brieflich Nicanor und dem Patriarehen Sophronioa von Conatontinopel mitgetheilt; (loch bat man den letateren nicht, die getroffene Wahl su beatktigen. sondern ersuchte ihn und die heilige Synode lediglich, derselban den Segen su ertheilen.

Der neugewAhlte. Patriarch, welcher von der Zeit seines frfiheren Anfenthaltea in Aegypten daselbst, wane such nicht als gelehrter Geietlicher, so dock a)s redlich geainnter Mann bekennt war, weigerte rich in Rfioksicht auf sein hohea Alter suntohat, die ihm sugedaohte Ebro aaxunehmen und konnto erst, wie behauptot wird, durch besondcra Einwirkung dee rusaiechen Kaisers bdwogen warden, einnwilligen, indem er sagleich die von der Cairiner Wahlversammlung aufgoatellten Bedingungen fOr bindend anerkannte. Darauf trat er die Reive nach Aegypten an, vermied ea, den ocumenischen Patriarehen in Conatontinopel su beauchcn. urn seine vSlligo Unabhkngigkeit von demselben su betbktigen. und verletste dasa such die Alexandriner Commission dadurch, daaa er aich suerst den Cairinern vorstelltc, denefi er hauptaAchlich seine Wahl verdankte. Der beeondera fiber dea Verluat dee flbliehen „Bakechisch“ von 1000 Pf. St. ersfirnte jBophronioo' suchte nun wobl die Ertheilnng dea Firmana dor hohen Pforte su hintertreiben, doeh trat Ruealand mit aeinem Einflueae ffir Nicanor ein, die Beatfitigung durch den Sultan fifed den Vicekônig erfolgte, und so aah aich denn auch Sophronioa genôthigt, naebsugeben; er erklflrte in einem Erlaaae vom 15. 37. Jifira, daaa er aowie die 10 Bischôfe der heiligen Synode die Wahi billigten und dem Gewkhlten ihren Segen ertheilten.

Bald nachl seiner Inthronisirnng eatfremdete aich nun <Nicanor, der angeblich durch eine anf der ReiseXerlittene typhfise Krankheit und durch mehrmalige^apoplectiacbe Anfklle geiatig und kftrperlieh eehr gesohwkebt war, auch die Cairiner Partoi, indem er bei der Wahl der weltKehen Patriarchalbesanten die dortige Epitrope vernachUasigte und aicb einer Pnrtei in die Anno warf, deren Glieder, wie der Graf Zisinia, Nasio und andere, wohi retche Mittel and sociales Einffusa, aber nichta weniger ala guten Ruf beeaaeea, der freilicl^ auch nur Wenigen ana dor Cairiner Commisaion suerkannt werden konnte; infolge deacon unteretfitate diene den widerepenetigen Metropolitan Gregorios,| welcher iaa Goffihle seiner Schnld aich weigerte, dem Rufe des Nicanor an folgen und sur Rechenaehaftaablegnng nach Alexan-

1 FsatapeleM SMtropolita, vicarias pstriarohali· apn4 KainwL |

;

drien su koptmen; und ale nach dem inswweboa A erfolgten Todb dee Gregorio·1' der ..Patriarch in Cairo die Veraiegelung der Wohnung deaVer- atorbeneit vomehmep wollte, da béaâspruohte die Cairiner Epitropapdas Recht, ah der VeBiiegeluag wie der apAter au erfolgenden Ejôflhung und Cnter- auchüng des Gregorianiachen HinterlaaaeOachaft un,^- der in Verwahrung dee Patriarchate, befindlichen^ Nachlasamasaen Tpeil'su nehipen. *. Nicanbr-gab- um dea .Friedens willen nach, ernannte dann in dem Biachofe Lbria ». oinén, nauçn Delegirten deaer Patriarchata fOr Cairo, und ,-kehrte lun^6.'18. No^ veniber nach Alexandrien surflek, · worauf dte Cairiner Epitrope berger am folgendbn Tag's ihre Anhinger sittemtpetejnf und djeae Veraammltjng erkliren Ijess. dS^ Nicanor unflhig sur FortfDhrung dea Avnte» und deehalb desaelben entaetxt ael

Erniuthigt durch -Adresser! spinor Anhinger und die Zustinimûng der A|exandrinor-Epitrope kehrte Nicanor gegen Ende de· Jahres nach Cairo surück, Elate, da daagesammte Patriarchal versiege.lt war und die Cairiner Commission ihre Mitwirkung bei Hebung des Verachlussea veraagte. die Siegel, nahm von dem Patriarchate Besits und revidirte im Beisein von 2 Bevolimâchtigten, der Agyptischen ftegicrung die deponirten Nachlassmassen. Hierbei kam nun die I'nterschlagung der Kowakischen Juwelen su Tage, welche die Gvgenpartei nach KrAften sur Verdichtigung der Anhinger des Patriarchen und sur Blossstellung von deaaen Schwiche ausuben^rtT suchte. In Nicanor aelbat aber wie in' •einer Umgebung wueba dadureh das Miaatrauen gegen diejewtgen. welche su dek^Gregorios Zeiten dem Patriarchate nahe geatanden batten.

r Ala darauf def .Patriarch ale Vorsitxender derr Commission am Sonntage nach Neujahr 1867-'- dib, Neuwahl der Epitrope durch allgemoine Abstimmiingp. vornehmon lie··, wurden in Cairo die biaherigen Mitglieder derselben nicht, wie dies aeit Jahren •chehen„ wiedergewihlt, sondem die Namen von 10 neuen. dem Nicanor ergebenen Minnern kamen aus dor Vhie, und der auf den\ ôsterreiebiachen Consulate beschiftigte Grieche Petrovich, welcber rich eines untadelhaften I<eumundea erfreuie, wurde sum *icepriaidenten erwihlt. Die entlaaaene Commission aber, an derWBpitse Fotiadia, ein frOberer Bmyrnaer Feigenhindler, stand, der durch Mbbelcommiaaionen de* Vicekônig* reich geworden. erklArte ihr« Anflôsung *für* nicht berechtigt und •uchte der Gegenpartoi nach Môglichkcit su *chaden. In Alexandrien war die frflhere, dem Nicanor geneigte Vpitrope wiedergewihlt worden.

Em seinem Veriprecben ku genOgen und die VorwQrfe, welche gegen die Verwaltung dee Patriarchal· erboben wurden, su beaeitigen, entachlo·· aich nun Nicanor, die Bildung der heiligen Synode vonunehfnen; er ernannte im Laufe dea Febmar 4 Geistliche su Metropolitan und Synodalmitgliedarn' und verkQndete die· durch ein Rundachreiben, datiert vom 33. Februar 1867. dea Comtuiarionen und der Gemeinde. -Dieaer wohlgeteeinte Schritt machte ah*r unerwarteterW eisa dam Patriarchen die meiaten •einer Alexandriner Freunde su erbitterten Gegnern; denn die daaige Epitrope glaubte sich duoh die Auafikhrung jenea Cairiner Beschlnaaea, in Welches aie ein Miaatraoenyvotum gegan die Commission nah, achwar verletst und fUrchtata, duoh KrAftigung der Patriarchalmach't aelbat an Anaahaw su var-

lierons auch wiychte woty die Wahl der Welropoliten nicht ihsen W.ûnachen. e^taprochen ^phben. Deehalb proteatirtb aie durch, einen Brief vote 3. MAra gegen daa nach 'Hirer 'Aaaicht in unrechter Weiae eirepiwichtige Vorgehen Nicahors und erklArte di*WahJen 'fOr ungiltig, da vor Inangriffnahtne deaaelben eAt die Commiaaionen hAtten gefragt warden mflaaen, oh die Synode atf inktgliiren aei; Und ein ^tweiter Brief deraeHt^n Epitrope, erklArte, daaa fertterhin daa Verleaen eine· PatriarChalbriren eines Erabiachofs in deroelben dur vorhèrigen Genehmigung der Commission unterliege. Nicanpr ,Jtnd eeipe Vmgebung stAtsten, aich dem gfgunüber auf die kl*r auagesproehenen Rechte Und Befugonw de· Patriarchen; die Alexandripër Epitrope aber trat von ihren^AneprUCheh nicht lurüok, »ondern wreinigto eich ini|^7. Mitgliedern der früberen Cairiner Commission su einer aogenannten Notablen-^ versammlung.' welche durch penftnliche Intriguen den Khedive fOr ihrejMne gewann und dann dem Patriarchen von Constantinopel mittheilte, cs sei der Wuneeh der bedeutènden Majoritit der Orthodoxen, data er den kindisch gewordenen und deahalb unfAbjgen Grei* Nicanor suspendin' und deaaen Amt dutch einen Stellvertreter verwàltcn lasse. Dieaer ihm etcher hbchat willkommenen Auffordirung felgend. aandte sunAchst der Cooatantinypolitaner Patriarch einen Delegirten, unr den Gesundheitssustand Nicanore au unterauehen, und ernannte auf deaaen Bericht hin turn Wekil des Alexandriner Patriarchen den sur Zeit Hierotheos I. wegen offenkundig leiohtfertigon Lebens aus Aegypten vertriebenen Eugenios, von dem selbst die anitlichen Consulstaberichte sggen, daaa er personlich keinen gliitStigCn Eindruck macbe. in aeinemWesen nichta Rubiges und Würdiges liabe und in'keineswegs reinem Rufe stehe. Vergeblieh berief sich Nioinor auf seine durch althergebrachten kirchlichen Gebrauch wie dureb den Firman der Pforte verbürgten Rechte, beannden botonend. das· ihm allein dae Hecht sustehe, aeinen Stellvertreter su wAhlen: Eugenio* kaui mit einem Weriralerlass und einem Empfehlungsachreiben do* ruasiachen, Gesandten Ignatieff an den ruasiachen Generalconaul von Lex nach Aegypten uud wurde von dem Khedive empfangen, von dem ruasiachen Generalconaul hegdnstigt und von den Notablen anerkannt; dagegen wiea ihn diet. rich beaondera auf die groaae Masse d.ca Volkes stOtaende Patriarchalpartei entschieden suxück, weahalb eine officielle Einsetsung des Eugenios in aein Amt unmüglich war; und ala der.aelbe in der Hauptlprche su Alexandricn wahrend des .Osterfeate· celebrirte, bewog er dadureh die Volkamaue au lautam'Demonstriren su Gunsten Nicanon und der Tumult wurde so arg, das· Agyptiache Cawaaaen (Poliseidiener) die Kirche boaetsen und rAumen muaaten. Vergeblieh verauebte man, die beiden Vertreter des Patriarchen, die Ersbiachôfe und Synodalmitglieder Levia von Alexandrian und Meletioa von Cairo, dureh Versprechungen und Drobungen dur Anerkennung des Eugenioa su bewegen; vergebena aandte die Regierung den koptiachen und den armeniachen Patriarchen su Nicanor; vergebena auch verlangte aie, daaa der patriarch jene beiden Erabiachofe ohne Grund und onne Unterauehung verbanne; da entac.hlosa aie sich sur Gawalt. Bei tytebt drang im Juni eine Horde von Cawaaaen in daa GeorgenMoeter an Cairo, wo Meletioa reaidirte, und Muto ihn gefangen fort; in thnlkhor Weise bomAchtigte man aioh- dea Levia, verauchte nochteab vergeblieh, ihre Btandhaftigkeit

1 Pie srilfcat 3 v. ·. novMabri· tMS.-

▮ Id Mt Spyrwlo», asper bagsamm maaariwit 8aat*i (leorgU.

▮ Hi faernst Athaausas Uhyaa, Matotta* TtetaHI·, Dpgridsa Cyraua· at Theeptaaaa Trtpiln*

in brechen und bracate'aie dann unter ateteii Miao- handlungen auf ein Regierungadampfschtff. · mit wel^hem aie, „ auf Deck gelagert und achlechter Behandlung win mannigfachen Entbehrungeu aiiageaetzt, bach Smyrna ina Exil geführt wurden.

Darauf rei'ate Eugenioa am 1. Juli nach Cairo, wurde aber dort bcrèita am Bahûhofe «on einer wilderregten, drohenden Mengè empfangen, ao daaa ihn nur bewaffnetea Geleit vor thltlichen Inaulten echütsen konnte. Ala nun am nichsten l'âge bèkannt wurde, daaa er mit Gewalt in da« Patriafchat eingefhhrt werden Mille, veraammelten aich in dejn weiten Hofe denelben gegen 800 Mitglieder der Gemeinde, num' Theil mit Gewehren bewaffnet, um Gewalt mit Gewalt au vertreiben, Nicanor aber liens· an den in einer engen Strasao dca aiabischen Viertela liegenden Eingang 2 Sysel Btellen .und aetzte aich mit aelnem Firmane,' den Hirtçnstgb in der Rechten und die Bruat mit dem Grosakreuze dea ruaaiachen Annenordena geachmOckt, dort nieder; dên zweiten Seaael nahin der Enbiachof von Tripoli!) ein, Auf den Wunach dea Patriarchen verlieaa dafâuf der grôsste Theil der veraammelten Menge den Hof, nachdein dieaelbe eine Commission von ftinf Mitgliederjp ernannt und au dem Gouverneur •der Stadt entsondet. hatte. Die Deputation atellto dieaem vor, dais das Vorgehen der Regierung durchaua gegen verbriofte Redite veratoaae und der von ihr geachfltzte Eugenioa diesèr BegOnstigung unwûrdig soi, und verlangte, ala aich der Polizeiprsfeet auf den ihm zugeggngenen Befehl atfltite, daa» man mit der Einführung dea Wekil warte, bia der damala infolge aeiner. Bommerreiae ahwesende Khedive zurhckgekehrt aei. Anch dainit zurückgewiesen, zog aich die Deputation unter Prateet zurilck und crfuhr noch die Demilthigung, daaa, aie aie den Palasf dea Gouverneur» verlieaa, der be-"günatigte Eugenios die Stufen au demaelben hinanetieg. Nuchmittag gegen 3 Vhr erachien der Pnterprifect von Cairo und bemühte aich nochmals vergeblich den Wideratand dea Nicanor au heben; apiter wiederholte der Polizeiprifect dieaenVerauch, doch der greiae Patriarch bebarrte darauf, daaa mad mit der Eipaetxung de» Patriarchen bia 'xur Rückkunft de» Vîcekôniga warten aolle, und verkdndete daau. daaa er, kraft dea ihm auptehenden Rechtea, den damala in Conatantinopel weilenden Archimandriten Niloa au aeinem Stellvertrcter ernannt habe. Darauf entfernte aich der Prifect, die engen Straaaen, die nach dem Patriarchate führen, wurden von berittcnen Genadarmen beactat und vor dem Hofe aelbat sammelten aich, über 900 Cawaaaen, welche die anweaenden Christen inaultirten. Gegen 6 Uhr kehrte dann der Prifect mit mehroren Officieren der Polizei zurück, erfuhr eine nochmaligo Zurfickweiaung durch den Patriarchen und versuchte darauf noch ohne Erfolg dutch Giovanni Muraiti, den Geheimaecretir Nicanora, auf dieaen zu wirken; dann erklârte er, trotz dea Protestes des Kirchenfürsten auf dieaen keine weitere Rückaicht nehmen su kônnen. und befahl den Cawaaaen, angeblich mit don Worten: ;-Piap«us *Kiprtlrr** (d. i. Schlagt die H&ndel), in d<M Hof einsudringen. Sofort atünte ein Theil der Cawaaaen mit getogenen Skbeln in den Hof und auchte daa Volk unter wilden Beachimpfungen des Christenthuma aua dem Patriarchate zu verdringen, wobei zahlreiche Verwundungen vorkamen; Muraiti wurde beaondera übel behandelt und dann mit mebreren anderen Orthodoxen nach dem Poliaeigeftngniaae abgefBhrt; den Patriarchen eelbat atiege man von aeihem Seaael su Boden, aohlug ihn mehrmala liber den Hnken Ann, mit dem er aich zu achdtsen auchte, und trat aeinen Firman wie den Annenorde^in dep StauK^ 'der' Greis blieb zundcdiat ohnmtchtig liegetT und koitnte aich erat nach einigèr Zeit, unterstfltzt von dem ebenfalls aehwer miaabandeltep Metropolitan vori Tripoli», nach der anliegenden· Midch'enaehale Büchten. - Unterdea» foigten ' die Cawaaaen dem fliehen.den Volke in die nichaten Riume dea Patriarcbata, deren Thüren aie einachlugen. und miaa-"handelten die Mien wio die Prieâter: ja aie vervachontèn aelbatjeineh kranken Priester.nicht.aondern achlèiften denaetbèn an den Beinen aua dem Bett^ und warfen ihn lu Boden. Nach^em dann noch méhrero VerhaBungen unter don Griechen vorgeqommen utfd /lie Qhrigen Glieder der orthodoüten Gemeinde ge.zwgngen wxird^n waren, dag Patriarcha^ au venJaaaen. wurde Eügenioa*Aþendje gegeti ¶ Ljhr in dasselbe eingefOhrt. docfi konhte er nicht <jie eigentiyhe Atptewoljnung betreten. de dieaelbe mit dem ladssiegel geschloaaen war* und der Prefect erklàrto, daaaelbe roapectiren iu miiaaen ' Am nichaten Tage 10g aich .Nicanor mit'aeinem Anhange nacjg Alexandrien aurùck, achlug daa Anerbieten der Regierung, ihm ein vicidtiinigliehea Gebâude einrur&umen. entaehieden aue.jcxcommunicirte in einer in der Alexandrincr KIoïteNurclhe veraammelten Diôceaanay node den Eugenioa und lieae am 4. Juli den Generalkonaiiln von Preuaaen, Oesterreich, England, Frankreich und Italien, ala den Vertretern der M&chte. welcho den Vertrag von 18lS6 aum Schutae der Chriaten im Oriente unteneichnet hatten, ein Geauch um Schuta für aeine Peraon wie für aeine l'mgebung zugehen, dem am. 15. Juli ein eingghendea Memorandum folgte1; und dieae Bemdhungen dea Patriarchen wurden unteretützt dnrcb verachiedene ' Kundgebungen der legalen Cairiner Commiaaion. Dieaelbe berief zunichat am 2ĸ Juli in die Patriarchalkirche zu StChct Markua eine Gemeindeversammlung, welçhe aich in der heftigaten Weiae gegen die Alexandriner Notablenveraammlung âuaaerte und in achriftlich niedergelegten, mit 376 Unterachriften veraebenen Beachlûaaen in jeder Hinaicht^fUr Nicanor eintrat; dann lieaa aie noch eine Petition an die GroaamSchte circuliren.^yelche bald 864 Unter-' schriften trug, und aandto dieae SchriftatOcke aammt dem Protooolle einer Commiaaionaaitzung an die Vertreter der Schutzm&chte. an den griechiachen Generalconsul, an den Miniaterprisident Sherif-Paacha. welcher in Abweaenheit dea Vicekoniga dieaen vertrat, und nach Conatantinopel an die Gesandten der Garantiem&chte.

Doth die Gegenpartei war ebenfalla nicht laasig. Eugenios auchte die Gemeinde durch einen Hirtenhrief (vont 9. Juli) zu gewinnen, welcher in gleiaanerischer Weiae fQr Nicanor Ergebenheit und Liebe von den Orthodnxen fordert, und amtirte in di|r Markuskirche su Cairo, eraielte jedoch damit nui-, dass fast die sUmmtlichen Anweaenden in demonatrativer Weiae daa Gotteahaua verliesaen. Von der hgyptiachen Regierung wurden in ihrem offiziAaen Organ «l'Egypte- die Vorginge de» 2. Juli aie môglichat harmloa dargeatellt und in dem «L'avveniro d'Egitto- ein ihr von der Alexandriner Commiaaion sugeaandtea und von Constantinidia unterzeichnetM Protocol! einer am 6. Juli gehaltenen Sitsung verôffentlicht. in welcher die Notablen es offen fOr ihre Pflicht erkRrt hatten. den Patriarchen

1 I>îe voe dea vrmhiedraMi Parteien, wie vos «leu preoMiaehen i nniulsubeamlca verfsaeten und la dea Aetna dss preasai*cken OeneraleoaMlate· su Alexandrin Ma sa· FrZhjakr 1MU niedergelegtea Berichts über Jens Eraigaisae Bind ¶tm «Jr eopirl word·· ud büdn die Bmà der vor* Uogenden Sckildernag.

den Hknden dererau entreiueu, welche\,ihnau· Eigen^utx wi« eiben Geiangenen in ihrer Gewall hieltet|. und der' Regierung von Erkenntlichkeii»· veraicherungen Clberatrfimende Dankpbrawn Ar ihr rUokeichtàvollea, wpiaea Vorgehen vdtirt worden waren. . T.

Die von Nicanor au HWe *gerufenenz*Vertreter der 'Schutamkclite trateo bei dem italieniMhen· Generakonoul von I(ariino zu einef Beapreehung zuaammen, von welcher der.Vertretet Ruaalanda, Herr von Lex, „ale einer entachiedenen Parlai angehôcigA auageachloawn wurde, und interpellieten -dann dark Reeidenteri dee RegenUchaftaooneeila . Sharif-Paadha betreffe deg Vorgefallenen. Auf die , Veraicherung Sherifs, daaa er (dr die perafinliche Sicherheit dee Patriarchen einatehe und bereita pine Unteraucbung eingeleitet aei, einigten aie' aieh aodann dahin, daaa jeder von ihnen dem Nicanor wim Fall einer Gefahr Ar eeine Pereon den con·ularieehen Schutz offerire“ und erlieaaen an ibn dem eyteprechende gleichlautende Noten '.

Da· matte Vorgehen der Schutzmâchte und die officielle Heochrdnkung dee in Auaaicht geaiellten Schutz,* auf die Peraoo Nicanor» tnuaate die Regierung zu weiteren Uebergriffen ermuthigen. So wurde denn wohl von ihr, wie veraprochen, einé l'ntemuchung eingeleitet'; dieeelbe blieb aber, wie vorauazuachen war, ein Popeenapiel, dea trotx dea Proteatea der Patriarchalpartei ohno Erfolg im Sande verlief: denn unter den Richtern awaken diejenigen Bbamten, welcne auf die Anklagebank gèhôrten, und daa VerhCr begann und achlosa mit der Vorführung der Entlaatungueugen, wihrend die verletzte Partei ebenaowenig wie die Vertreter der Schutzmâchte zugezogen worden. So schritt ferner die Regierung eigenmkchtig dnd die Privilcgien der chriatlichen Kirche miaaachtend weiter gegen den griechiachen Clerua vor. um ihn zùr Anerteennung dea Eugenioa zu zwingen; vie verhaftete am 14. Auguat zu Alexandrian durch Cawaaaen den Archidiaconen Athanaaioa und den Prieater Jeremiaa, welche laut und entachieden für Nicanor eingetreten waren, und warf aie in daa PolixeigcffingniM. Die einfiuaareichen Glieder der Notablenveniammlung bewirkteu dazu in Athen die Abberufung dea dem Nicanoy ' ergebenen gQechiachen Generalconaula Zygomala, einea Mannea von ehrenwerthem. aber achwachem Character, und die Çraetiung deaaelben durch einen Mann, von welchem arç ein kriftigea Einachreiten gegen einzelae Glieder der Partei Nicanor» erwarteten, die durch Zygomala» Schwiche der «trafrechtlichen Verfolgung wegen gemeiner Verbrechen biaher entgangen waren. Infolge jener Prieaterverfolgungen emeute Nicanor Mine ProteateJ, welche von Seite der Regierung nie beantwortet warden, machte dieMlbe ffir aile Unordnungen ^d Diebet&hle, die in den Kirchen und Klbatern Qhiroa und Alexandrian· vorkommen wttrden, verantwortlieh und zog aieh eehlioMlich mit den ihm treuen Geiatlichen naeh dem anderthalb Stunden batlich von Alexandrian jgelege^en Orte Ramie zurtek, wo ihm Nazio' eia Hana aur Wohnung und Zixinia eine Privatkirche (8t. 8tephanoa) xur Auadbung deeaOetteadirinatea anr Verffigung atellte. Dort habea wir dan graaaan Patriarchen often in der Kirche celebriren Mhen and mehrmala mit ihm in engerem Privatcirk·! ge·proehen und kdnden demgemlae venichern, daaa. deraelbe hnzweifelhaft durch die Abatumpfung Minet Sinne xu einer aegeaareichen Leitung dee Patriarchate» nicht'mehr geeignet, daw er dagegen durchaua beffibigt und' damit berechtigt war, eich aeinen SteUvertreter aelbaf xu wfchlen.

Um den Streit: betreffa Miner kirehlichen Seite zu'r Entacheidung »u fdhren, Limit darauf Nieabor iri der Stephanakirehe zu Ramie nine 3. Di&peaan·ynode, welche* von Neuem die Abaetxung und Excommunibirung -dea Eugenioa auaaprach, daau auch in energiacher Weiae die Eintniaohung dee Conatantinopolitatier Patriarchen zurflckwie· ; danti auchte -pr dieeer Beatimmung einen ocumeniachen Charakter xu rerleihen; indem er» die Gutachten der beiden bet dem Streite unbetheiligten Patriarchen Hierotheoa von Antiochion (Beirut) und Kyrilloa von Jeruaalem einholte. I)a beide Kirchen-ffinten in ihrem Antwortachreiben (vom 6. September-Und 3. October) deri Beachlflaaen der Ramleer) Synode unbedingt beiatimmten und die Wahl dea Nilo» num Wekil ala geaetzlich anerkannten und biyigten, ao aah aich auch der Conatantinopolitaner Patriarch durch Beachluaa aeiner Synode gexwungen, nachzugeben und Eugenioa zurdckzurufen ; dennoch kamen die Verhiltniaae nicht in Ordnung, denn Eugenioa behauptbte, von der kgyptiachen Regierung geachntat, noch aeinen Poaten; dieaelbe lieaa aogar nun die von Nicanor angelegten Siegel im Patriarchate xu Cairo erbrechbn und überlieferte ihrem SchUtzlinge daa Gebtude mil AUem, waa darin war, aelbat mit den verwahrten Nachlaaamaaaen, und die Schutxmlchte waren trotz der wiederholten, inat&ndigen Bitten Nicanore' nicht turn Einachreiten zu bewegen.

So blieb die Lage der Dinge bis zum Erilhjahr 1888. Da endlich inuaate Eugenioa, gedrangt von Qmatantinopel aua und von der weitaua eberwiegenden Majorit&t der ftgyptiechen Orthodoxen mit Verachtung zuriickgewieaen. auf aeinen Riickzug denken. Er verlieaa Alexandrion und Aegypten am 3. Juni, worauf am 8. deeeelben Monet» Njcanor mit «einer Umgebung unter dem lauten Jubel «einer Anhhnger in die Kloaterreaidenz zu Alexandrian einzog. Dooh man hatte zu frOh triumphirt; denn die hgyptiache Regierung weigerte eich nun hartnickig_und, da die Patriarchalpartei hülflo» blieb, mit Erfolg, dem achwer beleidigten Patriarchen Genugthuung zu geben und den von ihm ernannten Wekil anzuerkennen ; «elbat ala Niloe im Januar •1869 in Aegypten erechien, gab die Regierung und die aie aufhetxende Alexandriner Partei nicht nach, doeb wurde der neue Wekil im Frühjahre in der Kathedrale de· St. Marku· feierlich von aeiner Partei inatallirt.

Der .nun amtirende Wekil war ein grower, hagerer Mann, von zurllckgehalteneni, doch picht ungewandtem Weaen, dem von aeiner Partei auaaergdwShnliche Getehranmkeit und gro«»e Energie zugeaproohen wurde. Jedenfall» aprach ffir «eine Befihigung der Utnawnd, daaa er in der heiklen Frage ^er .ruminiachen KlSater** àla UnterUndler an mehrere europÜMbe Hbfe gewndt worden war. Den gern im Trilben flwhenden Nbtgblen, wie dem um Mtnp Suprématie beaorgten Seumeniachen Patriarchen mutate ea natürlich hôchat unangenehm Min, eine m MlbetaUndigePerafinlichkeit auf dem Alexandriner Throne zu Mhen.

Im Januar 1870 atarb Nicanor au Alexandrien und Min Leichnam eollte dem Gebrauch· gemkea erat in der dazigen Kirehe anageateilt, dann aber nach Cairo gehracht and dort beigenetat warden. AJ· nun die Ueberfthrang in die Kirehe in Mer-

' Dimelb· enthalt jedoek each 4» Zaaicharaag 4m Sdratam Mr de» Metropolitan voa Tripoli·.

' Der krditic·*· Protart 4m Patriantan 4«r Igyptiaabm Kegieraag gegeMber tat eetbaKea In kiaor Bag·*· vam 17. Jali, wetobe danalbea «neb die bnankm* dm Mta ama Wekil aüttbeüt.·

Iràher ProMMioft* ^orgCnommen ' wurde, «wiachen denf baiden Parteien Streit, der aua - wilden VerwOnecbongen in Thttlichkèiten überging, ". eu data die Leiche dec achwergeprtften Oreiaea affen auf einem Tragaeaael,. umgeben von einèr» . Urmenden und invwhater Behligerei rich balgenden Menge, durch die von Muhammedanern erfilllten Stnueen Alexandrien· getragcn wurde.

In'awiacheu war die Regierung dea Khedive dumb irgendwelche. peraônlichen Gründe umgeatimrnt. und fOr. Nile* gewonnen worden. machte daher ihron Einfluaa für denaelben gehend; die Alexandriner Partei dagegen beharrte bei der Anerkennung dee Eugenio·. Ala nun im M&n aur Patriarohenwahl geachritten wurde, auchten. beide Parteien did groaae Maaae fOr aich ru gewinnen; die' Abgabwder Stimmen fund unter lebhafterJvrregung der Gemejnde atatt und ergab far Niloa 3000, fBr, Eugenioa gegen 'J000 Stimmen. Ala ea nun bekannt wurde, daaa der neugewiblte Patriarch am 19. Mtn von Alexandrien^ach Cairo kommen werde, um aeinen feierliehen Einaug in die Kathedrale dee Patriarchate au halten, veraammeltc aich. dureh ein Telegramm dee Conatantinopolitaner Patriarohen aum Wideratande* aufgefordert, die.Oppoeitiopapartei in Cairp, beaetxto die Kirche mit Bewaffneten und achloea die Thflren. Im Laufe dea Nachmittagv erachien Niloa, um durch Beaitanahme der Kirohe aeine Einaetaung xum Patriarchen num *fait accompli* xu machen unit dadurch den Seumeniachen Patriarchen xur Anerkennung xu nôthigen, fend jedoeh die Kàthedrale geschloaeen. Er lieae nun woh) xur Unteratataung aeiner An■prüche Poliaeicawaaeen kommen, doch wich die Beaataung der Kirohe auch dieXen nicht und erklkrte von den Wafferi Gebrauch machen xu wollen, wenn Niloa die Thilren aprengen laaae. So muaate dieeer denn weichen und aohlieealiçft naeh Alexandrien uurfickkehren, da die Alexandriner Partei auch in den nkobaten Tagen noeh die Kirche beaetat hielt und daiu die griechiache und ruaeieehe Diplomatie aich gegen ihn erklArte.

Der4 langen, erbitterten Streitigkeiten mfide, einigten aich dio.beiden Parteien der griechiachea Génteinde, wie auch die kgyptiache Regierung mit den Vertreterq Ruaalanda und GriechenlatMa dahin, daaa keiner der beiden Thronprltendenten anerkannt, aondern die Kirche Aegyptena ala im'Nothetande befindlich angeaehen, damit alao die Neubeoetaung dee erledigten Stuhlea der dirigirenden Synode in Stambnl hberlaaeen werden toile. Niloa wich. durch den Tod aeinea einfluaereichen Gônnera Naxio beraubt, und ging mit dem Banntluche de· dcumeni-Mhen Patriarchen belaatet in die Verbannung. «oil aich jedoeh bald durbh Zahlung der üblichen Gelder aeine kirehliche Integritit wiedererworben haben. Auf den Patriarchenatuhl von Alexandrien aber wurde ven Conatantinopel ein ehrwürdiger, tnildgeainntor Greia Sophronioa erhoben, der in Aegypten allgemeino Anerkennung fund und — ao viel mir bekannt geworden -p biaher aein Amt xu. Aller. Zufriedenheit' verwaltet hat.

So hat denn der lange, heflige Streit daxu gefilhrt. daaa daa nach Selbatat&ndigkeit ringende Alexandriner Patriarchal wiederum unter die Oberherrliohkeit dea Scunienitcben Patriarchen xurOckgefQhrt worden iat.

Hactenua ille. Ad ipaa. documenta nunc progrediendum, quae pro more noatro integra, quantum fieri lieuit, dabimua, aervata temporum ratione. Omnia fere nobia auppeditavit B D. Calliphron in ephemeride: Εκκλησιαστικά! ἡ ἰχχληοιααηχάν δχλτiov, t. Π (Conatantinopoli. 1870), p. 84-141, et t. ΠΓ (ibid), p. 3-30.

1.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA EUGENII XEROPOTAMENI ELECTIONEM IN SEDIS ALEXANDRINAE VICARIUM CONFIRMAT

1867 menae martio.

+ Γρν,γόρ:ο; Wq> fraoO ἀρχιιπίσχοπο Κβινσταν- C xob' ἠν χαί ὁ bt!c; ἰπόστολο χαίΚιχογράψα itapτινουπό'aa>{ vïa; Τώμι, xai clxouptytxbf tcaxpc- iioxtv ἡμίν tixdva, ἐηιιιὴ *ὁ* tepi τινο; ἡ2ΐ) χρόνου 4χη«

t Οί τφ ἀγι·»τοίτψ χατριαρχιχφ χαί Αποάτολ'.χφ καινὴ ἰχλογὴ τοὺ αὐτό^ι iiproO κλήρου χαί τοO λαοO ftpdvq* Ἀλ·ξανίρ·'« ὑποχ·(μ·νοι, δ τ· 1·ρδ χλήρο χαί ἰπί χρησταί ἰλπίαιν ἰγχατασταβ-ιί μαχαρ ὡτατο χαί λαό , τέχνα ἰν χνρίφ ἡμὼν Αγαπητά- χάρι ·ἰη πατριάρχη Ἀλ<ξανδρ·ία ἀγβπι,τό, ἰν Χριστφ ἡμίν ὑμίν χαί χίρήνη παρά 9<ο0. Αδιλφδ χαί συλλειτουργὸ χύριο κύριο Νιχάναφ, χρίμασιν οἱ οἰδι χὺριο , προβλη Κει. ὑπό βαρεία ἀσβτνιία ,

Kafi' δαον ὁπάρχχι ὁμολογούμνον, δτι χί πάντα χαί Αφ' ἰχανοϋ ἡδη οὐ μόνον ὁματιχβ , Αλλά χαί διατά ἰν 4νθρὼποι συστήματα ἐ,απαιτχίτα·. ἀρίστη ἡ νοητιχώ; πάσχβν κατίστη ἀνίζανο ὁλο εἰ τὴν ἸνίρταOτα δι fiùvcuaa χαί διέπουσα ἀννττάτη ἀρχή, οὐτβ» γειαν τβν πατριαρχικών αὐτοO χαίιηχόντων χαί τὴν βιαχαί πολ φ πλίον ἰν τἡ χαταατάβχι τόν τοO 6·οO χυβίρ-ησιν τοO ἀγιβτάτου τούτου Αποστολτχο πατριἰχχλησ·.ών ὁμολογίίται ἀναγχαιοτάτη χαί Απαραίτητο αρχικού Φρόνου, οὐτινο χαί αἱ ἰχχλησιαστιχαί πνευή ἰν πβσι πνιυματχή χατά Ανθρωπον τ«λ·ιότη τβν Βματιχαί ὑποίΗοει , συνεπείφ τὴ τοιαύτη χαταστάπρ Ισταμίννχν, οἰτι ·; Αναδίχτνται τὴν iΗάρβστον σεω τή αὐτοO μακαριότητα , περιήλὸον ει ἰσχάτην δι«ξαγωγὴν χαί χυ:έρνι,σιν αὐτὼν χαί τὴν φροντίδα παραλυσίαν χαί ΑνωμαΗαν, ἰξ οὐ χαί καταχρήσει τὴ σο .ηρία τβν ἰμπισ·«νομένων αὐτοί χριστιανιχβν Αντικανονικά! χαί Αλλαι ψυχοβλαβεί πράξει ἰτολμήψυ, ων. ΤοΟτο συνίστησι χαί ὁ χύρ-.ο ἡμβν ἰν ·ὐ- Φι,σαν ὑπδ ἰδιοτελών τ·νίαν ἰρμαιον τι^ιμίνων τήν αγγιλίοι , φβ χαί ἀλα τβν πιστφν ὀνομάζων τοὺ διανοητικήν αὐτοO ΑσίΗνιιαν, οἱ δἰ ὑπό τόν Αγιώπν· ματιχ ὑ πνιμίνα . Καί χαΐiβ διά ηή συν-, τατον αυτόν Φρονον διατελοΟντε χαί ΑληΦει χριστιαίαχβ χα ἀγρυπνου ἰχανότητο τβν ἰγχιχχιρισμίνβν νιχφ ζἠλφ ἴμπνεόμινοι χαί τήν ἰϋχλειαν τοO γεραροO τὴν Α.ὠτατην πν«.μα·ρχὴν Αρχὴν χαλλιιργούμινρ» τούτου Φρόνου εἰλιχρινβ ἰφτἰμενοι ἰχ τε τοO ἰ.ροO π-.λλαΓ.λασιάζονται αι χριστιανικά! Αριται ἰν τφ κλήρου χαί τβν τά πρβτα αυτόθι φιρόντων χριστιαχριστ·πα>νΰμ<ρ πληρώμβτι, τοιουτοτρόπω ἰχ τή Ατινών ΑνενεγΧόντε ἰπανε.λημμίνν πρδ τὴν καθ' ἡμά λ·ία χαί τή xapl τά υψηλά αϋτβν καθήκοντα Αμεγάλην τοO ΧριστοO ἰχχλησίαν, χαί μετά λύπη χαιιχανότητο ὁκισάοδρομοοαιν ἰλλ«ἰψ«ι χβ ραγογία χαί ρία ἰχτιθίμενοι τὴν ΑΦλίαν ταύτην τβν ἰχχλησιαστιπροστασία σαιτηριάδου · /Εάν γάρ (φηβ<) τδ *βλα* χφ *uMjh* πραγμάτνν χβτάστασιν χαί πρδ Α»αραίφανφή, ἰν τίνι 4λισΦήσ·σ9· χαίτισιν τή ἰπί τά χείρει φορά χαί δνατήν θερα■χείαν αὐτβν ἰγχρίναντε τόν διορισμόν προσαρινοO

Τοιαύτη τοίνυν Απαραιτήτου οὐόη τή πν·υματιχὴ συγπροτήΜβ χαί τ·»·ιότητο τβν κορυφαίων χαί κηδεμόνα χαί τοποτηρητοO τοO πάσχοντο πατριάρχου, ἀρχι,γβν τών Απανταχού Αflatv τοO btoO ἰχχληστβν, Ανδρό δγνββμίνου ἰπί φρονήσει χαί Αρετή καί ἰχανό-

Ac wataa iaMk*ws tri taaAayiAww A frw» —Ifriw «χριτχι tatat| mw < Bp··^^ Appptapiri* «ftp ÉAjÅvmv, ui «Ara pptapa* ari eric 1ι·1ì|»ιχ>««1 tamyaAt, ppÂparac-M <faK «ri aUaripttc IφρηAvM tavMMtt tA w»aaH*MC «WM*XM** *·* taatari ◆** THTs Tpo AftmÉw twôtew pMBfp W MM M^ttM

Wfcf 4Mb Stab*

Ακίροχον xpooraoün t** χβινή «χύτη τ·» rim^A» ρητρA iri ri âanraOa m*' «Atale τή» «dtoO éc«a- iβ^ii* λσγτδτητβ, A»χ>.ρήΑρηο« τή» «ήîιριτιχή» ppaatOa mÂmm ΛΛκλ^. ftat* in^ i-** ari «pooMρηή* xüÿip»r,«(v «o atritwrievaaf mai*a

v^v etaeft 60*βλββρ4τφ*B jmvA

tixoO τούτου oaApaae* ··$· trita i patpririt 4p** •agtaaat «ri ril^gwrt|t iaiiütMaê ari jptau·· prtà τή «api ήρ«; tap* Ayta ^nùτ», ούχ ftaac vurie «Mr Ct tax «ri ApaUat AwdUÿahrAc «η·»- xpitt' Αχρρχιτήτρ xcarâpivM tap e|t φυχτχή; «·* ptv ari warprit ri* tuMwei» ari taiapatv τηρiβ χβντδ too ritavtaxoo ipHUCau xpirattApoe τ·» toO aa^ptapxoMA «tao Aptao «ρβγμΑτ·» ari «ληρΑρβτο , Αλλ» xri xri ta* i aa»' ήρA< *r*- ti|* apapaaatat api &a£ap*ri* ri* ὐχβγορi»··» τβτο; «τριβρχοὼ oixouptxxis otai •H'·* "ta' «Ât* taAipuwtM·» ari «wapetix·» taMraa», νητβ: ip^atov ÿÿ(ν» «ri «ρσ»ὐριο»toO συ»τρiχ*» ppave·» 4)ptaM(ari tapriMpavae Mava>ç tap ari βοηiΗΓ» «£; rie AvAγχβ xri ri» Ata» *)fri- a4»Mv ri» Apaptaaa ri* «Wria» tri Pptao, tip riror» taOqoriv xri Mtpcapxtx·» Aptaa», «pAAupo» taripai» ri» «al*e txtawv ari Mtaeriw» ari •ὐτοΓ; χ«ρ4χ·» τή» Avtûr^K» ari taxaupta». ta- ri* iaeripiwaiv t·» iaaç aati tujji» appatpaai»· aSc^AptSo aroq aὐvetaf Ayaipta τή» «awij» ritipcv b on ifieb/n Hipa» ari xpavapia»* ari ri^M», ari xri ««ρΑιλησι», 4pcp*vnc Αξιοχρλβ «tç τή» M- ouppÂtae tait taprie aavta ari taie aapaïiaw» rit omoiv ri< «ὐοτβΑιiβ ari Αξτοχρηβiβ toO ipaapc- ipPeiiCau Apiac ήρΛ» iaalpele; aaBprtri* aie topâe oritoi» «ὐτοO ««τριβρχιχοO tptau, ip' 4 P*ri rie aaripiauç tî atari λiγχχPv aaipvta» taie ta Ari ληφΒτiαχ iiunruttotouf iξ ritaffae riUÿapepiae Ç4ap; patrie «a»p«Mte véurioiaie ari talc Ari toO ml 8taÿ<pario(iè toO trinjta «Ùrril Aaaot«XAvtae ÎMov piou Apipinap xaipapariaue ataO* oi tv«M ixxkipiaotixoO ήιβν I^Αρχρυ* «api rit taapaxeee ari AptOata Aatapat» rit* ri apàoAaef~riÿae ari ὅτχνοήτ,χή aataarioaate rit «ὐτοO paxaptAtipoe, tip lyriwma^a tamoip «ri apriupla» ai{ rie ta^AptA» ouvetarie ri» BteptopA» ari r<ᵃ» raa- aaaupawilç rite· οχρβουλά ari wrtftxm pari potiai)» Aaoatokip tri «ίρηρ*»ου taaiaTMariw» apaAuplae aie rie AfaMe «ai aacvaapaWe «poHowe Αρχιμάνβρiτου al* B&γβνiββ, A ri ptav Avapiatev ari «paeaeMpf, A HXat aanaÿAUai tap Wv aat- Μπiόντκ τφ taarioai lurteoriijai ri» ataPi ia- ·» «Nuperari* ari Αλλ·» ouppapivt·» ip·», **» xli^nootuc&» wparpAwv, AUA ari aaro»ia*e ὁ«- ·» ijp« ppSvpet» ari ζ1|λο» ari taavtaps. Kri •fopauopivip ari auv^taea* taie iapric aipox, ri taAta piv act' taaXporiettaip ήρ·» ΑξΆχρβ·» «ρΑ- ρήν. M AUA «ri nohtiirie taaupaatasa» ari Aw- .veut»· ή SA ta» Aari xApX ««i xi Aaatpev Ιλκ σὐ» Y»aaptaAtte«y Sri tri Afrioat ta· typioriteu Avn> ri ««P* 4P** *6xt ««i «ὑλογίρ ah) pari .«rima» pa»iÅ4a»; ixioPivro; ὐφηλοO Btarrirpatoe rie xpa- Spriv. tarie paodt!«e.

*E» pipi paptip .MtCC, ivScxr.Avoc 5*χΑτη .

Τούτου χΑριν xari ri» «Mo» Op·» Ap.a»oupi»ou fExovtm ri ri» auvoSca·» (κογρβφ·!.) ήβη apooamxAc *1)c «OTOO ίοιολογιύπρο , Sone ούχ

i

a.

GREGORIUS CONSTANTINOPOUTANUB BUGENU ELECTIONEM GRAECIS KAIRI DEGENTIBUS SIGNIFICAT

1SC7 aawtii 1».

t 'Evttpiteiot ἔ ta «piripi; xri ai tafpo«M awSpopi)» ari iajxaupia», AU* ApatÀa Sri λi- rie i» Krip* ApPoSiCou aotviriToc»' ttam Av «api* γου aavovuwOe ari «pie Aaapurt» Mvriç Max»- ήρA» Ar«aqtK X«fpX aftf «pi» «ri Mp^ «apA ta·. pivou tawtlw, Ÿm MA· W* «ta»t Αλλρ taprtiac Aatriotwe fca.^aita e «tpi rit *®op«λ·O fc«-

6pA» xri ή tl|e Αλββξ«»·ρ»i· ixanNrippptaw TFri**

tamUiiliv xri Satape» Ms A»A>m %»·» A ri» «M>·«8. ari «pMariMoipetM ri» aatv«t aa? ip·»

vopoç, ouvtirif rit taüap ri| MÛri «aptaam ari 4vtucevovcxe£|

tA «vaupartcaA ovpfipevtB tpik» Bafea χΑρ··^ A» «ri

γΑλi] Αχχληα'·, ή AtppAc A(|φ·«·β ri» Μ- xptMriipao riqpApanoC, AaNvne ooγχρ*\· xri ληφιν/ xtaplue *Xtfapî»i| 'oàa ήΜι»·* ale tU«e TpApp* Mxp·* tapttpxixA» ari eeveStai» «p*t φβ»ην® ASiApopoc Ακτή τή! AAWri Mtata- «A»t«e «aie ** ri Aywitit* «H* Ap·»* Sum- σοβ τοO γιραροO τούτου ΑρΑνου, «piç A» ari A» ÀeAvtac xpMtuNeie, Iap«pA»we «"i λβiχβὺ , St' πολλχί Αλλοτ» «tprorioam ««ρ<αχβ «ρόΑυρ·» τή» οδ ανκατΑρχ» τή» «»βυρ«ττχή* ■άτ*° *>M|* A«ο- βτολή», iwniupaAMaa» xri A»βγ»ρ«·»*1ο«» ari «ο-

ι ·· - - t,—_a^.— λ(M*β·

iMtm; όμA χβlτήνM νόόήή βντοί ·wwī''- **-«-_ «*4 x4>« «-* * «■*·» *-
xM νομίμοκ MtAXmnw tart ɣawm» t* ■ M ' M
ληφτν, Mt μή ἀμμιβ&ἶον tn MI ή όμονόρβ m- - ;οχοK RpSo» ».
μύτη famMam ₱ τή ❋· f « Knwwmmm Umk ⅋ XfM» οόχότη .
ρόιητο Mt » Φ « ♉ ■
τή ❋••χ· '* ❋· rmHw mi Mr» t *c ἀναμMά» » « »·»»» mi «u ❋-
Λύτη Ml λ^χρότητβ W» ἀρούόάM. βθηθ » ◆ * K₹ Mxvom
νου. φ> x^l κλοίστου mu >> Ἀήιβχρέου ή Ιχχληοίβ τν κυρίμ ήμΑν Αγχκητοl .

NICANOR ALEXANDRINUS NILUM E8PHIGMKNITAM 81BI IM OOADIUTOREM ET SUCCESSOREM DESIGNAT «

1867 iMfi 8.

f Νικάνοιρ έλέμ θοοO κάχβ xal ««τριάρχη τή μογάλη «όλο·; Αλοξβνiροiβ xal χάση γή Αlγύτηου.

t Εὐλχβέστχτοι κληρικοί, τιμιώτβτοι Ɛxitpoxc oΑν ὀβθοβόξοιν χοινστήτνν xal λαΐκοί ἀκβξάχβντχ «Αλογημένοι χρισπ«νοl οί 6x6 τόν xa·' ήμά ΑγιΑτχιον toOwv *tfïw»*, Mxm iv χυρίφ λίκν Αγκχητά τή ήμΑν μοφότητο ' χάρι , Μρήνη xal Ιλοο Μη 6ρΓν Αχασικχρά ♉ κχντοχράύρο , ₱ ❋ρ ®' ,ὐ₹ xal ιὐλσγί·.

Ή «4α κάντβ νόμον xal χβνόνβ ₱ (₱ ήμ·» χίστηο tv τοί ήμοτήροι έκέμββσι τή HT&Φ τ°° ΧριστσO έχχλησίχ , ή Αντιχβνονιχή ΜσχήΒησι τοO *if^tfunipltou* ΕΑγονίου xal ή Ινβγχο γτνομένη άχ-•ρογή 86ο tΑν συνοβιχΑν μου àρxupiav ', οί>ν Μροι κόλλοί Αχτόκοι , ήγβγον τόν 4-^ ΑρΑτβτον Ακοστολιχόν xal χβτριχρχιχόν θρόνον Μ τήν Ιχρυθμοτέρχν τΑν Mttwubnr», χρό 8t ἶιέσχβσβν τό tvτοΑθβ χριστοχΑνυμον τοO κυρίου χλήρβμ» xal Ιτάpa(αν τήν χνχιηκτιχήν Μρήνην ΑνΑ μίσον βύτοO. Τά έχτοχα τβΟτβ xal ἴϊυνηρΑ συμβοβηχότχ, τά τοσχύτη βλάρη χχροχτιχί, xal ήμ«1„ Α νόμιμο τοO θρόνου τούτου κυρ:Αρχή , βουλόμονοι θ«ρκχαθσ·ι xal τά xaxât χΜμβνβ txav^Aaai, έφιέμονοι 8έ τή «ύτ κλΜβ xal ούστχθΜκ τοO ούχλκO xal γοραρού Αχοστολιχο pal χχτριαρχιχοO τούτον θρόνον, μοτΑ σχίψ«ν fiaixta'J xal ούνχονον, άχ φβοΐαβμτν έχλέξκι Α τοχοχηρητήν xa» βαίβοχον τού ApoPtAtov τούτον θρόνον <ν8ρβ Ιιροχροχή, ββρύτητο , οψνέν xal χρηστόν ₹ Φη, χφ 8' τὐχροαΑχγ ₹ xaiWaç χάλλιι χοχοομημόνον xal έχέγγνβ ίχβνό χβρόχονχβ, βτι νχνρ μόνν xal «όχλο·; τΑ τοO AportAxov τούτον θρόνου χυβορνήατι, συνάχτονν τὸ tuoxAxa, xattwAÇav τά, IxplfuMiv etc o18« χόριο , γοννηθίντβ «άθη, xal τΑ σχάφο ΑξιοχροM μ I χρό χοινήν ιὐχορ'στη^ν ΒιΤΗντον. Ἀνήρ τοιΑτο , Ιρρρ xal *Ujtf* νονντχ^ί, Μροτο , χοχχιίτνμένο . χλΑσχνί tt τΑ; ίχθοολχόσ»ι χχρβσχΑν τφ Aporafty χούτψ θρόνφ W-M» όοιβΙμΜν ήρϋν χρόχχτύχνν Τοροθόον το χβΐ ΙβχΑβου xal τήν χοτνήν ύχέληφιν xal σοββαμόν «όση τή όρθοόοξίβ galpuv, ὁ όσχολορΑτχχο tv Αρχιμβνθρίτβι χὐρ Νβλο Ἐσργμχνίτη , θν xa! ή|Μΐ xupc-^χιχφ AxaiApaxt |ξτλ·{4μ«θ« τοχβτηρητήν χβΐ 8 4-θοχαν τού Αρατάτου τούτου θρόνiν, ₹ βτ> ή όσιολορϋτη ούτοO τψὴσβ xal ΒοξΑβΜ τήν το ίχχλησίχν xal τόν χορχούοχον τοO xuplou λβόν.

ΤβΟτα Αγγόλλοντο ὑρiν AxafΑπβοι 8iΑ τή «ραούση Χ«τρι«ρχιχή ήμΑν Αγχνχλίον, χτχχΐθχμον, 8χι Ιχιβοχιμάσοχο χληρίστχχχ τήν γονομένην χβὐχην Ἀχλογήνζ χοσούχμ μθλλον, χβθόοον ὸ Ιχλχχθτl τνρ χΑν« Αν οέμννμβ τοO χόθ' ήμΑ ὀρθοβόξιν χλήροσ. Ὸ 8t τού θοοO χάρι ούν τή ₹«ρ ήμΑν ούχή xal ούλογίρ Μη 8iΑ χχντὸ ₹οθ ύμΑν.

Ἐν Katpv η' Ιουνίου ,a-K·.

(Τχογ.) f Ἀλοήβνβροία ΝιχΑνβρ.

σ. .)

NICANOR ALEXANDRINUS GREGORIUM AGATHOBULUM SUUM APUD ALEXANDRINOS VICARIUM RENUNTIAT 1

1867 hoaii 18.

f NcxΑνυρ ίλέμ θοοO χΑχο xal χβτρνiρχη τή μορίλη χόλόοκ ᾽Αίοξβνiροίχ xai Χάση γή ΑΙγύκτον.

t Εὐλ«β4στ«χοι κληρικοί, τιμΙΑτκτοι χρόχριχοι xal λοιχοί Αχβξάχβντο ούλορ,μόνοι χριστιβνοί, οί iv τή θοοοΑστ ηΑν Ἀλοξβνβρόνν χόλΟι ένοιχοΟνχό το xal χοροχιθημοΟντχ , xtxva tv xuply λiβν ₹-χητΑ xal ₹ιρισχούδβσχ τή ήμΑν μοτριόχηνο , χάρι . οἶρήόη xal Ιλοο Μη ὑμίν Αxa» κοφΑ θοοO χοντοΜΑτορο , ₹ap ήμΑν 8 «Οχή xal cblopou

✕ «Ρό πνο όνοχήφβΜ λύμη Τ00 μιοοχάλον xai ή άνχιχχνονική xal χβρΑνομο τοO Αρχιμβνθρίτου Εὐγτνίον «ίοίλβαι tv τφ χ«θ' ήμά ΑροκΑτφ τούτφ άχοστολιχφ xal χχτριχρχιχφ θρόνη», χρό τοί Αλλοι βναθηρχχοὐΜ Βοτνοί το xaί αχκνβΑλοι ,Ιμολλο οτορήοοι xal τήν θοόΑΜοον τΑν Αλοξ«νiρό«·ν χόλιν τοO χανονίχοO χβτριβρχιχοβ όχιτρόκου χρό βλάβην τΑν tv «ὑτφ tvοτχοΑνwν όρθοίὸξχν χρισχιβνΑν xai τΑν όμχιχτονοΑν «ὐτΑν vxoHomtv. Kai θή ήμοί , Α νόμιμη τοO θρόνον τούτον χυριάρχη , Ιφτiμονοι τή οὐσνθτίο xal «ὑημοριβ χχντό τοO λορχοO ήμΑν χοιμνίιυ, χχτχνοοΟντο 8' όχόση τή βλάβη χρόξονο Ργνοται ή νλοιιβι; χβηρ-ορχικοO ήμΑν tv Ἀλοξχνί o/μ Ιχιτρόκου, xal Αχό κρΑτη Αρβτηρίο χηρὐξχντο , xal ήβη Ὢ χν^ύττσντο , 8τι οἶβθὴχιτο ₹₹ too ἀρχιμοκβρίτον Εὐγονίου Ακυρο , ΑxapΑβοχτο xai Ανίσχυρο Ιχχλησκστχ Α , Α xapΑ τήν χυριορχιχήν ήμΑν βούλησιν^οίοο'άοβντο , xai tvixa τούτθυ ὐχό Ιχχλησιβστιχά ixiMpia βατΜλοόντχ, Ιγνοηιον, τό χονὸν Ανβχληροθντο , βν.ρίσχι xal άχοχβτβστήαοχ χβτριβρχιχόν ήμΑν Αντιχ^όαοικον έν Αλοξχνίρο Ιρ τόν όσιολορΑκτον έν ἀρχιμβ^8ρίτ«ι Γρηγόριον τόν Ἀγχθόβουλον.

Τβθτο βιά τή χβρούοη «τριβρχιχή ήμά^ έγχυχλίου βηλοκοιούνά , χρσψέχιηΜν ύμΧ Αχβντβ , Iva Ανογνοφίοητο τόν οίρημόνον όαιολορΑτβτον άρχν μβνβρίτην κύριον Γρηγόριον ΙΑ Αντχχρόονχον ήμΑν, χροστρέχοντο χρό βότόν έν Ανάγκη. Ἡ θέ τοO θοοO χάρι xai τό Awpov Ιλοο utar τή xap' ήμΑν χβτρφμ οόχή xal οόλογίμ Μη kA χβνιό μ<»' όμΑν.

Ἐν ΚΜρμ, u' Ιουνίου

f 'Αλοήβνβρ Μβ ^ΝιχΑνΜ

(T- X)

«··

* VMataol AUoMMia* Uk^M M MiXHoi TMoMb. Mtfo Nia·»« Avootb Amoo ρϊΜάρol·

EUGENH XfcROPOTAMENI EPSMOLA AD ABθTPTiOβ ORTHODOXOS

1MTWM

Πρό A«·«τα «akg 4» AItέχτφ4ρ*o4é(αν · kde τήρ. A«44au«v «tag; ftftag; xd ««voie «0··· ta^ 1· ttl MtfMÎM VML

2αβασμοώτα«αι μήηροMλέώκ, diUftoNnril* (αροέ , Sfli As~ «ai 4««ttaMn(f ούλσγημένοι χρασαανοί, τίχνα'έν χυρίρ Αγαπητέ «ή ■4w0 •taMt'W μακαριότητα Τ00 χατρό xd ^A· κυρίου Νιχώναρο , χόρι rfq 4ptv xd o^ρήση Mp* β*®. ''H M t* αύτοΟ μαχφότητο οέχή, «όλογία »d αυγχΑρησι .

Γνπηόν 4γ4·«το φν έξ 4«wfeM* έιιχληαιαστ»-* xta mI πολιτικών 4γγρώρ«ο» *d. W<·*», 4« τή αύτοΟ ΚιοτΑτη μα»ήκό«η«κτοθ πηριόρχου κυ-^Ιου ΝιχΑνορο , χρίμασιν ale «4a xty«>e. παραλ»ούση «I wrakra»», ήπ 44» έπιτρόχη αύτή «λόσυτήν Αx' αύ»αί· ώοίκηαιν τοΟ ΑποστολαοΟ τοΰτου xd χατριαρχιχοΟ θρόνου Avau ρλόβη αημαντιχή t·» πραγμόταν xd σνμφαρόντχιν αύτοΟ, 4S4qaavJba fc-ορισώή χηϋαμών « τή ataoA μακαριότητα xi τοχο-αηρητή τοο *KaxfteniuM* Άλοξανδρινοϋ θρόνου, xd ώ tacoOtae 4«ιρίσ»ηρ<ν ήμΜ , «dam Aτ·«ν«1 A4 «moOtov *féfoi,* Mi έγχατέστημτ» ήβη «; τ4 Αυσχαρέ Ιργον τή ίαρΑ ήμών Αχοστολή .

AU AvaXtyôνroe t* καθήκοντα ήμών, σπίύθομαν πρντίστώ tva έπικαλαοθώμαν τή» έξ Βήου 4ύναμιν, δπβ , ,ρβτϊζουσ· Mi όδηγοΟνα ήμ* τήί ηραστέ τή »αία γνώσαώ xd Αληώιέά , *lunearffli* ήμώ αροσ-φόρου tva ποβηγατήσαμαν τόν χρισιαχώνυμον Τ00 κυρίου λαόν d; νομό αϋ·«ία xd αί ό4ηύ λαία . Έχομένιο καθήκον ήμών χρίνομαν tva Auftyaxtaaipcv «Αυτό ϋμΑ , βτι τά» μακαριώτατον xd σα^αστόν ήμών πατέρα xd πατριΑρχην χύριον Nuutvepa Μλομαν σέβαβίΗκ, «μ** xd mpcMIxe», Ασκτρ «Us προσφιλή χήϋαται xd «αριθΑλχοι πατέρα *φΰάτβφ·*γον· τοΟτο Βέ αυκαΜντα *d «Λχν ύμίν, «ροτρα-κύμα·· xd παρακαλοΟμαν, tva μηδιί 4ξ ύμών παύση σα^όμανο xd τφών τήν αύτοΟ μακαριότητα, 4ιόα, 4» xd M τήν μνημσναυθτίσαν dd«v Απήλλαχται τών μαριμνώ* xd ρροντϊΐαν, *6y' 4<mv «opmat%dtM.* «υνήϊν de «anpcapxixie M** «d m*ΑΛ «Ma». βαιν o4«e «ipiaxinm de Ανώμαλον xd ΑξιΜρήναν. χατώστβαιν, ούχ ήτταν βμ«κ μέΜ ΑiΗχταν τό 4ξι«>μ* xd ή H<xe τοϋ «ψαίρχου, xd 4χομ4ν«κ 4«χ»οθτ«

k de τήρ. A«44au«v «tag; ftftag; xd ««voie «0··· ta^ 1· ttl MtfMÎM VML

*U«K ywMMaMI^v «tow ftptpApiv ■ieirtel^ M»' »A«®Mμ»ήήM4 dç e4v χβτμμβ^ήέΑν Mi |aXd«Mv τή 4vaa«tage1uR«tabaMC τΛ «A« «α«4 ««ptxXaoOe tatad ·ρ*ναα, «Ημανκ μέν Uv lap*· χλήραν de τήν Αξιομριιτή «αρΜχήν xd τήν Αχρφή 4χ«λήρ«*|» ' ◆* dUaO m »vjx4vτo»v, μ λαΝλ-μ« xd «paoqxévtdc μαρ4μ«νο« «ρό «4τόν xd τή» dkatpcvg droO «ονήραμήν 4χαχ4«χόμ«νο<, χρή >4 U χρστκώνυμαν «λήρ«μ« τή» Aytagv xd αίρήνήν «ϋβγγαλιζόμτνοι, xd τώ ànftpMdvaue tatevifag dkaO, 4oi| ήρί» tAvoguc» Ιξαιχανόμοθντα , «Αντβ Αναξαφέηκ τ4χν« τοΟ ΙορoO τούτου θρόνου xd τέκνα Ιήμβν χροαφιλή ΟτβροΟντο , tv« xd μόνον χύρ»ον xd »ουγ<λή αχοχόν Ιχοντο , τό νλ ΙΒαιμαν τήν «ο-*ήτήν ^ρή»ήν taaxaaaateMv xd βαιιλοόουαον τήν 4μένά««ν xd 4τ<«ημ' Αόττ τότ< Ηλαμαν βυνφόή τ»« ixxlgptawfiov τήν όχοστολήν ήμβν, τότα d 4λ-d8oç τή όχχλήαία xd τών τήν βαλτiMΐγ τών «ραγ-μότον έφτομένννν έ χαηούήασνται, τότα κλή^οι ήiΗζή τϋχαρΜτήαμΜ «d Mppoue 8υνη»ι,αόμ»0« dxoCv-„Ί8οό 4f4> xd τό κχιβί*, < μοι 48«μν ό Ροό *. Adhg λοιπόν, τέχνα έν χυρlgt έγαπτρό xd «epixô-•ητα, 8«Οτα «αρΜΜχί'αατ» ήμώ dÀcxpcvik;* έλψ θά χριστιανοί, ώ χρφστοί πολίται, xd τό Αληθέ συμφέρον τή; έχχληαία xd τήν «έκλοιαν τοΟ θρόνου τούτον ixtxoPoOvoxe, ήΑνητα Ανώταροι «όση μιχρο-pdaadae xd χαντό χοτκχοΟ «44ου · δότ» «ρό Αλλήλαν τόν έγνΑρέιον Αοχααμέν ταο Αλτ,ΑηΟ χρι- r ατιανοΟ xd τήν φιλική χαέρα τοΟ Αγ«*οΟ πολίτου, ίχ·; ata»e έξαλάίφοντα Αφ' όμών τ* έχ τών χρα-; ν(«ν διαφατοΑν xd AplSav χροσγινομένα ϋμίν μφ4*· μοιρία έσκταριχώ η* >d έξατοριχώ , έχισχύσητα 4φ' ύμώ τόν βίχαιον έπαινον τών ΑνΦρώχαν xd τήν (ύλογίαν Τ00 χαναγΑθου 4αοΟ, ού ή χέρ<< *d U Αχαιρον Ιλαα dq ματέ xAvwv ύμών συν τή τύλογίμ , Τ00 κατρύ xd χατριόρχου ήμών.

Έν Kdp^, τή *iK* Ιουνίου .■••ξζ'·

Ό τοκοτηρητή ΆλοξανΐρινοΟ Αρόνου
Αρχιμανδρίτη Εύγένιο .

β.

CLKRU8 KAIRINKN8I8 KUGKNWM TANQUAM RITE ELECTUM ΑΟΝΟβΟΓΓ
1887 iodi 94.

Ό έν Καή>φ Ιαρό όρΜόοξο κλήρο , ύΜέαχ-Ηντο ρΐλ·4έλρ« xd AvajwpÎMme ώ κηέαμόνα τή αύτοΟ «σιστΑτή μακαριότητα Τ00 χατριΑρχι» κυρου ΝιχΑνορο xd τοχ/ιηρητήν Τ00 ΆλοξνΑρινοΟ •ρόνου τόν κανοσιολοτι**»* *?χιμ«ν4ρ(τή» κύριον Κήμίνι·», νομίρα to xd κανονικώ ΑιομσΗντα, έκ-κλησιαστιπώ; 44 xd πβλιτιχώ 4>αραριο·έ>το xd έν τή4ώώ>*όνσαι τών αανρϊώρχικών ^paypAw» έγ-χατασταθέντα, έγννμαν χαταστρώναι τήν «ρ·{η> τούτην έν τή Ιαρή τούτη, πατριαρχική κώώχι «ρύβ 4ιη-ναχή ένέαιξι». Προστί·οται 4έ ότι χύντο Ρόλομαν, dfootai «τόν τηραιόν ήμέτορον κατριήρχην κύριαν ΝιχΑναρα xd «αριΜλκκν ώ κοινόν ήμών Μτέρα, τόν 44 *tp»* τΜοτηρτ,τή» Αέλομαν συντρέχαι χρο-Μμ« xd ριλαέόλρ·» λόγφ τα xd (ργφ «ί τήν ρ4«ν4νσσταν έητυχή Ιιαχιίρισιν τού fapoO χατριαρχι-αοΟ τούτον ·ρό»οο.

Bjôνoro έν KaΙρφ τή χ·" Τ00 μηνό Ιουνίου Τ00 χϋναστοΟ έκταιιοσιοστοΟ έξηχοστοΟ έϋέμαυ συντηρίαυ

. gA_ »1*^ ,
ΓΚποντβ d Oaoypapd τοΟ έν Katpp κλήρου.)

CLKRV8 SEDIS ALEXANDRINAE UNIUS EUOENII ACTA RATA HABET
18ή7 tadl ».

Ο έν Αίγόκτρ 6ρ·ό4οξυ κλήρο , pad τήν έμ> κατόστοΛν Τ00 Αγίου τοποτηρητοΟ ο»θ «αφώρχίΜΟ •μόνου τή Αλαξανίραα Αρχιμανέρίτου κυρίου Εό-γανίου Kd τήν ύπό τή αύτοβ ««νοώότητο 4χ4ο-•otoav έγκύκλιον Aia|>au4otpav 4* ταέ ώρΜ 4χ-κληοίαι xd Αρκούντω ήσνχέαααν τού ρα^ΜμΑην μήτι δέν μαριμνήση Μρ «ή «*»· ρ-1·<"Τ-1 «· χαηριΑρχου ήμών κυρίου ΝηΑναρο , iΒών κατόπιν «ηρύραραμένη» Ιντυχον έγχύκλιον τοΟ κατριΑρχου Από Μ Τοιηίου ένβστώτο έτου , ήτι Αστόν όνόμκι έγ-χόκλιο , «ρΑγματι 44 λφιλλο typo»* xd ήαυ4ο-λογιών έμχλοα , 4χ*4ή d χατριαρχίΜi έγμόκλιοι Μτούσοονται έν ταέ παηριαρχιΜi γμυροίαι έν γνώση xd Τ00 κλήρου Mi Αναγινώσκονται οέ τώ 4ακληυία »

f ž KρφλΑχια .

t Boaogpotapv "iuàv^xto^ ..

Ὸ fa AUJavIpafa χλήρο ·

AγγρΑφου· **jwpofcta Si fas** dvxfapopov **to8** xsptvτο κραχηχοΟ χοχνοχβήΑή «{ ***βύη»*** ραχαριΑηρι τψ **x*yl** *οί χατραΐρχι ήρΑν, **βκ safari** γρΑ ανο **Ippauv** τή momwMs; **xai TWftaj ta 4** Ιτρδ χλήρο **U*** ΑνΑχτταχ κ«ραι«ρ«· τήν **AvupaMav*** τή **fa** Αίγύχτχρ ίχχλήαία , Αλλ' **faUw** τήν ΑχοκατΑ- **axawv** τή **«φ«κ «si «WK** «·» χρτσηονΑν, Αν τήν χνιυραηχήν ήαυχίαν **M *nefntfêpUn*** χ«pl χολλοθ **sounsi.**

Ἐγίνοτο **tv Katpy, x|** τριχχοστή τοΟ μηνδ Ιουνίου τοΟ χιλιοστοΟ tayaxoaioοxoΟ ἰξηχοστοδ **tÿltpou** οβτηρίου ἰτου .

Ὸ τοχοτηρητή τσβ Ἀλτξανβνινοϑ Αρόνου

t *ρχί)»χ»βρίτή **EM***««·)

A fapatrg BbotdAtog. .
4 Αρχφανβρίτη **N. Mxparrtaijt,**
Srfÿag i*ρ«ράναχο .
ΣνρρΑντο 1«ρορ4ν«χο .
Ἀφίρχιο **ttpopfoagcg.**
t UpoiK ΓβΑργτο .
ZupoΑν ***hptfüvex·;.***

Γρηγίρτο ΙβροΙιΑχονο .

Ἐν ΑλαξανΙριίρ, τή 1 Ιουλίου 1887.

'0 τοχοτηρητή τοΟ '^λοξχνίρχνού **bptvou**
Αρ^ρανδρίτη ΕύγΑντο .

8.

GREGORIUS C0N8TANTIMOPOUTANU8 8ÜAM KOCLBBUM DB INTEMPESTIVO INTERVENTU APUD CHRISTIANOS KAIRINENBE8 PURGAT

1887 ialH M.

t Γρ»π^»« Uty »«00. »·« T* lotxA

+ TφiΑτηχ 4 w «ûpcoe EupoΑν **Dhpo^nÇ t** κύριο **N. Τηλ«μαχiΙή , 6 χ4ρω Α. ΜαραΤτη xai** λοιχοί **uloi** έν Χριαχφ τή ήρΑν **ρ«ρ<4τή« , «i fac'·*·* M*M«** χοινίτητχ **fapfaopx taeupyAvui ota** ίχαύσαντο χατ' ΙχανΑληψιν ἰξαιτοώρχνβ ixxpΑννβ **tva tanpAfi** ή ἐχχληοία τφ Αρχιμαν«ρίτ| **Etfxviy,** Ατχ χλφίχφ «δτ| δντχ, **UMv xai** ανα-**M^jatv xip svwysnxip** χροαταχίαν τοΟ **fatxtptetfaM** ♦ρίνου, **faNtaxvteaaat xd** ix τ1| ip.ήΜα **afa^g** χροαγ«νηαάρ«να **fugaotatpa dsoxUfapaxa, xai ata».** «4λ(ν, **tfaxpxv,** ή ίχχλ.,αία «i**tapA** ή*χλ«ν **faMaB** «fa τήν **taUvoiv** aùxsO, tAν ρή «ρΑταν, Α **tx «b*** ααρ«χδν«»ν **xal «ta xatA** τή **Atuxpaptaç M|tar** αὐτή **ΒιαραρηρήαΜ«ν, ttatpM xapt|a*«** χαΑήραντχ ΙτροΟ τδ Αχαρνή*ήν« τήν αυνδρορήν αύτή «fa τήν **sdageuaav** Αβϊλρήν ίχχλψιίαν, ΑJÜÛtf « τή **wvvbpa** ρή; τούτη χαρτορτζορίνη «fa **pfayv** «ήν **AaUx*v** ίνδ αὐτή χληρτχοβ, **soi taùepov ta t tatajxfa** «Ιχον ήβη Αναρτιρτ«»ή **sapd.n** τή **fanxoidev xai** τή **ty'** ήρά δήλή χυ^ρνήοη . Ἐ» τούτννν **ta«taxvA«wx stow dfaxoç *Mf/χκ soi** ή ϋο^'Hή sxpi «Ο **Avnxtqüvow** τούτου χά«Α τή ίχχληαία **oMαοι** 'Etatvo **It** λίαν **xtpitppv** ||«ξ«ν ήρΐν **ta fa** ή Ap' iv* **ptρου aixiAota** τήν **ta*** αίτήΜβ τΑν χκνοτήτνν χορηγηΜααν **aovaivamv** τή ίχχληαία Αναρ«ρ<χΑ τή τοΟ Χδρ Εδντνίου **dxtaioaug. Jfap' fatpoa gatxoiote sap'** αὐτή τήν Ααοτχλήν **tapau sptaèmv·** AU tAν ή τοΟ **aptaau** Αχύλυαχ **MoαρήΙή A itappoug** τή Αχχλήοία , αΑ Μναται »ab»p«farv τή τοιαύτη χατηγ«ρία; ή τού **tantpeu dxoaxUfa xai xa»w** o* ρΑνον Α **xoxanpyx»4, AUA xai A Aaligau, ta*** **faavdag** tAν 1«ρΑν **xavfaMv;** Καi ταΟτα **ptv** (xavΑ χρδ χαρΑντοοτν «Αν **aaραξήτήοο**** **xai paxatav «intaïuv xai «ta** Αλλον **AKχαιολοτήχαν** χατΑ τή **Αβλήοία** χροσχλαύαΜΑ. Καi* **fcov Ii dyopf** τήν. Α ρή **AfouU, tavovpfayv** tAν ίχχληοιασηαΑν τοΟ •ρΑνο» χραγρΑτνη χαχΑοταοιν. Α Αναρίροτι, ή ta* χλήαία Αλφοαο **ptv xayhog txi wmg tv** τή **pytριάή** αὐτή **axpàaétfa** χαι «ùg«xm **iγχαρΚβ** τήν **tapxtaav** αὐτΑν χαι 8·.6ρΑ·α«ν, οὐταν **U** Αλλ· ρϊ-

W*·*· 'Αλλ* **fa «| M?«0«Aa«r** τή *»-**rxfaou χαταστΑα^** τή **afaoù** μακαριότητα **«si** τή **fa«^4Àou yo^ç** tAν **xparpduta** τοΟ **bptaou ataab,**

B

ΧφίλiΜφ 4U* φφ |MWWB9W*S |φ*ⱼ . ΧΑραδούση «M|μα wtap «* Μÿi t* γMννή , M· «k v** ** M» * αφέΠμβ atoAν M «nib» *M·* MMV ήδη ·''·« «WAR* Ml 4|ελ4γ<·ηNν ‹M M· ww w» wp·" «HIV^W · '**ww^^" w Bm ιπ^ὐήδη ΟρνήμαM, «pi Αν ήδη fvwlav Απατη- MγγνΦμην, xai Αναδβμβτήεεντε «A λε* •Αμήν- βέλλευ πμραδεδεδβιν aafrnrtkc t* «yi ** T·*''!.. 1·* Ή μεγείλη rot Χρεσταδ έχχλησία Uxatav Moi ευμηιενεύντε «y λοιπή «οδδηι έ«οβ4χονM *A- είχαν ή ·M *· u*< *- εότόαεφΑλτυ «Mm δμόνου *ytfbem* «ai «utuMjyifww τήν έ ^δυμον τή Aw Αναμεχδήνεε, xal τήν έχλογήν te* Βύγενίου ta> Mm «poÇtv m ! Απόφβειν.· χυρΑσαε, vai ή·», Αν ή έχλογή «Μή ήν νόμιμο «A χανονεχή. Tatra ούν έρεννήσχμεν Μή- ol δεέοι xai Ή οδν *9MUi* τελια Αχούσασα ήραέσδη <· *·* ιεροίκανόνα χείνται πρό ήμΑν, χβί τούτυ γνίμονα μετανοούνMν έξομολογήσει. *xal* όδηγού λαβόντο έξαχριΐΑοεμεν τήν Αλήδειαν, Ϊ5φ' ή χαί ai; διηνεκή ένβεφν, vai μήν xai Ααφ*· μή έπιλεηδχνόμενοι Τ00 σεβασμού, βν όφείλομεν Τή λείαν xal *Mim* τή Αληδείε* β^αέεσιν'χατεστρβδη Αγίφ *χλί* μεγείλη τού Χριστού *baArflh^*. Τύ έπ' ή παρούσα έν τήβε τή χΑβιχι έν τή, At έμοί, xalmp διανοούμενο , βτι τύ ζήτημα τοΟ·.ο σα- vaÿ xal τόπφ. φέστχτον xal «ύκρινέστατον τυγχόνει, έν Τχί &«- τείξεσι τΑν Αγίβν συνόδεεν Αριστα ύριζόμενον, δμω ούχ Ακύ σχοχού ήγφύμαι ύκομνήσαι ύμίν χαί τού ἸνδίχτιΑνο ι' (του σεετηρίου ,αεεζζ', κατΑ μήνα λίγου νού Αγιχτείπυ κατριΑρχου Ἀντιοχεία; χορού Ιούλιον. βευδώρου τού ΒαλβαμΑνο περί τή ισοτιμία τΑν πέντε χατριαρχΑν. ,Τού πάκα, φησί, τή χαλαιΐ **t** Τριπόλεεε βιοφΑνη Ακοφαίνεται. T4μή ή βιχιΐία έχ τΑν έχχλησιΑν έχχοπή τήν κα- **t** *b* δίκαιο Τfjς βασιλική Σιναϊτιχή μονή Αρχι- νονικήν «ύταξίαν ούχ έλυμήνατο. r.opi τούτο Μ τού μανδρίτη Κύριλλο συναποφαίνομαυ δχυτέρου (δηλαδή τού *Αλ«ξανδρ«ίβ) 4 α;Ατο (δη- **t** ό μέγα Αρχιμανδρίτη xal «οδηγούμενο τή λαδή *b* Κανσταντινονκύλ(Μ) ού χατχχαίραται, ούδέ έν Μέμφιδι μονή τού Αγίου Γεεργίου Μελέτιο συν- τού τρίτου *b* δούαρο , Αλλ' ά αίσδήσιι πύντ* μιβ αχοφαίνομοί. χΐφ«'.ή Αριδμυύμκναι, χα! μή μ«ριζ4μ<ναι, χαρΑ rÿ **t** 4 Αρχιμανδρίτη Χρύσανδο συναποφούνομαι. χριστMΝνίμφ λα$ λογιζδμΐνοι, ισοτιμίαν έν βχασιν **t** *b* μύγα οικονόμο Μιχαήλ συναχτφαίνόμαι. Ιχουσι, xal χδραι τΑν χατΑ χΑσαν τήν οικουμένην **f** *b* μύγα πρ·τοσϋγχελλο θεόδσυλο συνακο- Αγίαν έχχληαιΑν τού δχού δίκαιο χαλούμινοι, δια- ραίνομαι, φοράν Ανδρακίνην ού κόσχουσι." Καί χαραχατιών- **t** *b* μύγα πρεετοπρεσβύνερο ΐεεΑννη σιναπο- ,Όσχιρ ή χ«ντΑ τΑν αίσδήσταν στο:χ«1 τή διαχλΑκι φαίνομαι. τού Αρχιτέχττνο χαί χλΑστου 9«ού, χΛ ού χατα- **f** *b* συγκολλά 'Αγάπιο συνεπεοφεάνομαι. τρύχα τυχόν ή βρασι τή , όσφρήσαο ούδέ ή Αχοή **f** *b* οικονόμο Χριστόδουλο συναποφαίνομβ. τή Αφή χαί τή γνύσαν , οδτό ούδέ τι; τΑγ Αγια- **f** *b* οικονόμο Χριστόδουλο *b* Κύχριο ' συναπο- τΑταν χατριαρχΑν έχ τΑν Μίαν κανόναν τόκον φαίνομοί. χληρασΑμινο πρότφον τού δευτέρου καί τού μ*τ' **f** *b* κρεετοσύγχελλό τΑν ΣιναΙτΑν Κορνήλιο συν- c βύτόν Α ύχαρφύραν χαταλαζονεύεται ΣυνφβΑ ακοφαίνομοί. . τούτοι καί *b* 'Εφύσου ΐσαΑχ Ιλ<γ* τή aùroxpiropi **f** ό Πορφύρω Ιερομόναχο ΣιναΤτη συναχο- Μιχαήλ τή Παλαιολόγφ, ότι ,4 Κανσταντινουχόλεα φαίνομαι. οδκ έχτείνιι τήν έξουσίαν αύτού 4x1 τΑ πατριαρχεία **f** 4 σαχ«λλΑριο Ἀναστόσιο; συναχοφαίνομ®. τή Ανατολή '*·. Καδοχλίζει βέ μου τόν λόγον ή **t** *b* χαρτοφύλαξ Πέτρο 4 Κύπριο συναχοφβίναμαι. πρΑξι Ἀνατολίου χατριΑρχου Κανσταντινουπόλεα , **f** 4 σαολλίαν Πέτρο συναηοφαίνομβι. δσπ , ύκερορία ὐξόΜο τόν ΦΑτον τή έχισχοπή **t** 4 Πολύχαρχο Ιερομόναχο συνβκοφβίνομα:. Τύρου χαί τόν Βηρυτού Βύσέβιον έν αύτή έγκαταστή- **t** *b* Ἀβρλμιό («ρομόναχο; συνβκοφαίνομαι. σα , χατεχρίδη χβί έμέμφδη. ύχό τή έν Χαλχηδόνι **t** *b* ΐααΜίμ Ιερομόναχο συνακοφαίνομαι. β* Αγία συνόδου·. Αλλ' έχιλι'ψει με διηγούμενου **t** 4 ΜαχΑριο Ιερομόναχο συνακοφαίνομαι. ό χρόνο δσα ποτέ χατΑ καιρού οί ΑγιΑτατοι xal **t** ό μύγα ΑρχιβιΑχονο ἈδανΑσιο συναχοφαΙνομΜ λαμπροί τή έχχλησία φωστήρε χα! λόγφ καί γραφή **f** ό Αρχιμανδρίτη; ἈγαΑΑγγελο καί οί έφημέριοι ἐτρΑνεεσαν τύ έμότιμον καί Ισότιμον Ανε(αιρέτ«ε; τΑν ΙΑχαβο καί Ἀβδαλλ Αχεφάνδησαν διό εατταχίεεν χατριαρχΑν ΑχΑντεεν δογματίζοντα καί τύ αύτο- καί έν τούτοι Αρκούμενο , Αδε καταπαύει τόν λόγον- χυβέρνητον τΑν i*ρόν«εν ιώτΑν έξασφαλίζοντα · διό ύ μέγα ύχομν^ματογρΑφο Ἀναγνάστη ΓεΑργιο εί Μ τι Αλλο χλείονα έχει είπείν, δεύρο λεγέτεε.* Κύπριο . ΜετΑ τούτα ΑναστΑ *b* χραιτοκρεσβύτερο ΐεεΑν- 4 γραμματεύ μύγα ΑρχιδιΑχονο ΑΜνΑσιο ηε έλεξεν- ,Ἀληδή, ΑδιΑοιιστα χαί Αμιτότρεπτα τΑ ύχό τού χροετγορεύσαντο βηδόντα είσίν ΑλλΑ γινΑ- σχετε, πατέρε συνοδικοί, δτε μετΑ τήν πτΑσιν τή Συνὲλευσι βευτύρα τή χβ* Ιουλίου ,εαιξζ*. Βυζαντινή αὐτοκρατορία *b* καταχτητή ΜεεΑμεδ ὸ β' έχορήγηαε νή Κεενστεηττινονχόλεεε τομ Αμ προνόμια, ___ J- *Bfit* f.* *f* ' έέστε 4 εέατριΑρχή έχΜνο δοαρείται 4 Αληδή έδν- Ἡ έν Αίγύπτφ τοπική σύνοδο συνελδούσα έν τή Αρχη ΑχΑντεεν «Αν έν τή Ανατολή 4ρδοδ4{εεν χατΑ ΡΑμλιον Ιερή ναή τού Αγίου ένδό^ου πρατο- χρεστιανΑ*· ἘξετΑσεεμαν ούν, δν τΑ προνόμια έχεινα μΑρτυρο καί Αρχιδιακόνου ΧτεφΑνου, προκβδημένη βίβεεσιν όξουσίαν τινό τή Κεενστανηνονπόλεεε ύπέρ τή αὐΜΟ δειοΤΑτη μαχΑριότητο «Ο 'χΑ«α. καί τού Αλλεέι πειτριΑρχα .' Πρό τούτα 4 πανιερ- χατριΑρχου χυρίου χορίου ΝιπΑνορο , xai συτεδρέ» Αγιο ΤρεχόλΜε χύρ βεοφΑνη Amxpivcto- ζόνταν αύτή τΑν έν τή πρΑτη συνελεύσα xai xpAfa ,ΤΑ όχό κρφαγορεύσαντο λεχδέντα οΜεμίαν τήν Αναφερομένεη σφασμαετΑταν συνοδιχΑν, έηιήσατο βΑσεν έχει, χαδότι Αναφέρονόαι μέν Α Αρύ τήν κοσ- έναρξιν τή συνεδριΑσοα , μ Α* ήν, μετΑ τήν ΑνΑ- μικήν χαί Αστυκήν τού πεκρεόρχού έξουιΚαν, ού κατα- γνασιν τΑν χροιηγυυμένχν χραχτιχέόν «ρΑτο λαβΑν στρέφει μόντοι τήν τΑν χατριαρχΑν έκχλησιασηχήν τόν λόγον 4 ρόγα Αρχιδιάκονο χύρ ἈδανΑσιο , Ιλεξε τοιΑβε τινΑ- ,Τή Αγία xai ΙερΑ συνόδου, Μτύρε καί Αδελ- φοί, έν τή χροηγουμένη συνελεύσει κοινή καί δμο- •όμφ τή γνΑμη Αποφανδείση , δη ό poxapdfamc ήμΑν δεσπότη χ«Α «ύδέντη σΑα Ιχά τύέ φρύνα xai ΑβλεφΑ , ούδέν τό Ανικανότητα μ μ Μ|·* W*C «ήν ήν χβΜχει ούηλήν δόεεν, χημυ&Ιεή ηήρ*Jf**'' φημίεκ έχεένην οτυγηρΑ», Ανόεεαν α«Α AmxpMawv,

• ΑεεΑόρεε Λτλεεμβνε *fttUrta gifir* râr αοερΜερχάν

• **Α**ρε4»» Α»*· *f,* αεφ. «'·
• ΧαΙαήΑΤ'ε» εόνεέεε. «(ΑΜ *t.*

tempto xai Ανεξαρτησίαν τήν «Μμένη* tete ta».A λικού aal ~tou tptov ΑντiΜνονική». Aftebv Mi ta·» συνόβών Mi Απ' tata» ta ta» ΑεεποληΑν χρόνώ». Έεείση βέ «ai «ί λεεποί ««ta-tax« έΗάρχ· *» «< tatarf·* tata» »»»«*** «toi», ta Mi 6 Κώνσταντινουπόλεώ έ» ta ώρεβμένη tato «te<tatav m ι t» ta toputa wiw ■ι «^ta ίσοτψία ύπάρχε · ◆

Actaetttavtaqc μετά τούτα τή *ίγίβί* Mi tepta συνόδου, *b* μεηιαριώτατο πατριάρχη tfta» έπέταξε ta ύπομνημέτογράφφ 4»«γ*·ναι v.iif «tpi to Αντικειμένου τούτου Moût κα! 1«ρού κανόνκ 1 μεδερμηντυδέντα Mi Αρειββ^. "*< «***«> ^«4 TOί Μοίχου ta» δύο γλασσών έλληνική xai Αραβική σακελλαρίου *'^funeaioi»*, τού xai διερμηνέιβ συνοδικού. Μετά tij» ΑνΑγνώσιν τούτβν ή *ίfί** xai ιερά σύνοδο ΑΦρόα έξαναστάσα, ένετκλατο όμοφώνεο ta γραμμ·''·4 ΤΟ*" φαι αύτολεξε! *τ48*·* ,Ή έν Αίγύκτη» τοπική σύνοδο , συνφδά τοί iHioι καί ίεροί χανόσι χχί ταί βιατάξεσι tav Φεοφόραν *naxifitv* τή μιά Αγία χα-Β Φολαή xai άποστολική έχχλησία . κηρύττει *ί·α b* Κωνσταντινουπόλεω ούδέν τί ύκερ,ιάλλον διχαιώμα ύχέρ τού Αλλου πατριάρχα κέκτηται, 4λ/. ισότιμο το< λοιποί τυγχάνει, ούδβμώ έν το. πράγμασιν έχείνων ΑναμιχΦήνα·. ύπερορίώ δυνάμενο .ll Τούτων Ακοφασισύέντων ούτω , ό πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Αναστά Ιφη· η'Εξ:τ1σ»μ«» ή*η> ««τέρε συνοδικοί, λν ΑληΦώ ή μεγάλη τού Χριστού έκκλ.,σία τδν Ευγένιον Αποστειλασα Ανιμίχύη έν το! ήμετέροι , χα! έν ύπερορίώ ένιργήσαοα χατεπάτησε τού Λείου xai ιερού κανόνα μ ι τό «ύτοχέφβλον κα! Ανεξάρτ/,τον τού Αλεξανδρινού Φρόνου προσέβαλεν. Έμο! βοκεΐ βτι ού πταίο θύτη, Αλλ' οί εύάριΦμοι^έχεΙνοι κοσμικοί, ο! τδν Ευγένιον έκλέξαντε μ ! τήν Αποστολήν αύτού παρά τή μ*ΐάλη έχκλησία έξαιτησάμενοι, ήτι χα! έξαρχον ένταύΦα Απέστειλεν, ίνα βεβαιω&ή *·Η χ*' πραγμάτων.» Πρδ τούτα ύ Αγιο Τρικόλεω 4mχρίνατο- ,Τά Οπό τού «άβεσιμεετάτου πρων-πρεσβυ-c τίρου λεχΦέντβ, Μτ' έμήνγνώμην, έπ-βαρύνουσιν έπ! μάλλον xai χαταδιχάζουσιν 4ντί νά άΦφώσωσι ta» μεγάλη» τού Χριστού έχχλησϊαν, χα! πραχύντο ' Χ«Μτι ή έχλογή τού Εύγ«ν!ου, γ«νομέν>, ύχό «ύαρΙ*μ»ν τινΑν έν ταί τού β!ου χραγματίαι έμιτιπλχγμέννν xai μηδέν τοιούτόν τι διχβι'χμα έχόντβν, MÜta «ai bta τινvν χληριχ&ν ούβαμέύ ta *p*ta 4νηχόντ»ν, έλλ' έμμ!σ·«ν tax ^ηΜντον, τυγχόνοι ούσα xai παρένομο xai Αντικανονική xai àvoai^ όι καρά γνώμην to νομίμου χυριάρΧ®", τού άληύοΟ κλήρου χα! τού ποιμνίου τολμη*Ισα· xai έποιδή ή μεγάλη έχχλησίβ έγχρατή tav ίορών κανόναν» ούσα σύνοιβο τά παρανομία τούτο , έρα πτβιιι, xai έν γνώσ® χα! παρανόμ·» ϋπιρόριον έπέμβασιν έποιήσατο· έτι 44 παρανομώτορον καί άνττκανονικώταρον αροσηνέχάη άποιτχίλασο καί Ιξαρχον, tva 4ή*«ν BitBy χα! έξοτάση τήν τού μαχαρ«·τάτου πατρό ήμών ύγ«ίαν. Τό μέτρον τούτο ή*«λ« xta' ήμά νομιμοποίησή, δτχ κα! *o!* τρχί συνάμα πατρ-.άρχα ό Κ«·νσταντινονκάλ«» δηλονότι μ ! ό Άντιοχ«ία κα! δ Ί«ροσολύμ«»ν, άπό χοινού προέβαινον ιί Ιν κοινόν βήμα- καί γάρ ού «■pi ίαρώαα ή διακόνου ,τινό προϋχαιτο, άλλά «opi to Μτριάρχου Χλοξανδρια , καί πατριάρχου ζώ<το . Κα! τούτο έ^ρά ούδαμώ τήν έκκλησίαν έχίίνην άπαλλάττη τή κατηγορία , άλλά μάλλον «ύύν® αύτήν. Έγώ ύπέρ πάντα άλλον καί τιμώ xai γ«ραίρ·> τήν μητέρα ta* έκκλησιών^ 4λλ* ώ «ύσυνιδητο τού άγι·»τάτου τούτου Φρόνου λειτουργό χηρύττ·, δτι ή μεγάλη έκκλησία καταδικαστέα έστίν έπ! τού προκειμένου κα! μομφή 4ξία."

Ταύτα άκούσφσα ή άγία atü iιρά σύνοδο έν έν! στόμκτι χά μιρ καρδίφ άπεφήνατο, ότι κηρύττει τήν έπέμβ«σιν τή μεγάλη to Χριato έκχλησία Ιν τοί to κύτοκεφάλου xai Ανεξαρτήτου Αγιεατάτου Αποστο-

Mi μ μ Λμ<β τήν έκλογήν ** &!·** ta τοαο-«Wtata «ήρέττουβε αύτήν λφστριχήν, παράνομον xxi ta*''*ta«jp>· <» ◆«ta «ta διηνεκή Mtifr», »«i i*» ^<i Ασφάλεια» m! Mm τή Αληδνία ► Me-** ,wr''eta*ta ^^* ■■»"··■ 4» ta*· ta »4·*«*» 4» ta. *t ««Rt». * ◆^^. ?*■*.

ΊνδιχτιΑνο ι' έτου σβτηρι'ου ,αβξζ-, χατά μήνα Ιούλιον.

t ό Αλοξ<νδρ«ία Νιχ4ν«ρ 4«οφαίν«τβ:.

f *b* Τρι«ύλ«Μ θ«ορ4νη αυναο'.φαέ*·™·

f ό βιχαΤο τή βασιλική Σινβίτιχή μονή 4ρχιμανβρέτη Κύριλλο συναποφαίνομαι.

f ό μέγα; 4ρΧ4ί*ν*^Τ'Κ κ<ί Μί*ηγούμ«νο τή έν.Μέμριβι μονή τού άγίου Γ«βργ(ου Μιλίτιο συναχοφαίνομαι.

f ό Αρχιμανδρίτη Χρύσαν.^ο συναποφαίνομαι.

+ ό μέγα οίχονόμ°< Μιχαήλ συναποφαίνομαι.

t ί μέΐ« πρ«»τοσύγχ«λλο θ«όδουλο αυναχοψοχνομαι.

f ό μέγα πρ«ττηρ<σ;ύτιρο Ίιοβίννη; συναποφαίνομαι.

t ά σύγχ*λλο Άγόπιο συναποφαίνομαι.

t ό οικονόμο Χριστόδουλο συναποφαίνομαι.

t ί οίχονόμτ Χριστόδουλο *I* Κύπριο συναποφαίνομού.

f ό ι ρ«*τοσύγΜλλο tav ΣινοβτΑν, Κορνήλιο συνακοφ^*0!^*1·

f Πορφύριο («ρομόναχο Σιναίιη συναποφβίνομαι.

f ό σαχχλλάριο Αναστάσιο συναποφαίνομαι.

t ό χαρτοφύλαξ Πέτρο ό Κύπριο συναποφαίνομαι.

t ε σαχ«λλΙ«ν Πίτ ο συναποφαί.ομαι.

t Πολύχοφκο (ορομόναχο συναχοφαίνομοα.

t Αβράμιο [«ρομόναχο συναποφαίνομαι.

f Τ·αχ«1μ ίιρομόναχο συναποφα νομαι.

t Μακάριο ί«ρομόναχτ συναιαοφαίνομαι.

t ό μέγα άρχιδιάχονο Άυανάσιο συναποφαίνομαι.

t *b* έρχιμανδρίτη ΆγαΜγγιλο χαί οί έφημέριβι Ί4χ«βο χα! Άβδοώλ0 4π*φ4»''*ηβ«ν διό κιτταχίνν χα! έπιτροπιχΑν.

δ μέγα ύπομ.ηματογράφο Αναγνώστη Γκώργιο Κύπριο .

δ γραμματιύ μέγα έρ/.!*!**0*0» Αθανάσιο .

Συνέλ«υσι τρίτη, τή χε' (ουλίου ,aa{Ç.

Π(/α{<< *γ.*

Η έν Αίγύπτφ τοπική σύνοδο συν«λ·*ούσα έν ta κατά Ράμλιον :«ρφ ναφ τού Αγίου ένδοξου π,οκομάρτυρο κα! Αρχιδιακόνου Χτ«φάνου, πρθΜ»ημένη τή αύτού άτιοτάτη μαχαριότ.,το τού πάΜ χαί ,πατριάρχου κυρίου κυρίου Νικινορο κα! συνοδριαζόντον αύτή tav σχβαιηιο,τάτχιν σ,νοδιχών, τού Αγίου Τριπόλιν χί»ρ έώοφάνου , τού οχβχα,.ιαντάτου έγίου δικαίου τή βασιλική τού Χιν* μονή χυρί-.υ Κυρίλλου μ«τά tav σύν αύτφ παιέ,-ν, Κ-.ρνηλίου πρατοσυγκέλλου χαί Ιιορφυρίου (ιρομονάχου, το-j μαγάλου Αρχιμανδρίτου καί καθηγουμένου τή έν Μέμφιδι ιερέ μονή τού Αγίου Γ.ια.γίου κυρίου Μελετίου, τού ερχ'μανδρίτου Χρ-υσάνδου, τού μεγάλου οικονόμου Μιχαήλ, τού μεγάλου κρατοσνγκάλλου θιοδούλου (έφτ,μορίου Μανσούρα ή τού μεγάλου πρώτοπρεοβυτέρου Ιώάννου* τού οικονόμ'-υ Χριστοδού/.ου, τού έτέρου οικονόμου Χριστοδούλου τού Κυπμίου, τού συγκέλλαυ Αγαπίου, τού σαχελλαρίου Αναστασίου» to χαρτοψύ-ακο Πέτρου (έφ> μορίου Τάντα), to σακελλίοηο Πέτρου; tav όσιεατάτών Μακαρίου, Ίαακείμ, Αβραάμ (Αφημοβίον Σουσζίου) xai Πολυκάρκον ta» ίερομονάχών, τού μεγά/ου Αρχιδιακόνου to κεά γΓ~ΓΓ*'4**ί tat συνόδου κυρίου Αδανασίοο και to μεγάλου ύπομνηματογράφου Γεωργίου Αναγνώστου

1 ni* Αγία* άΚάετβΑ·»» *ίt",* τή *Λ'* . tfc B' *f.*
<toaa> οώχχβΜ nam XUL

τοϋ Κυπρίου,. twy«.«wiwH»ww M πιττακίων μ *· τοϋ Αρχιμανδρίτου Ἀγώθαγγόλου χαί τών fayηωειάχου Ἰαχώ^ου κσ* ΑβΙαλλθ, Ἰναρξιν Ἰκοεήρεηυτή εενοδριά σοω , *■*' 4« Ανσινωοθόνεων «unit νδ εώοθδ; «** apaxrui^v τή κρο-ρραία «ai ὀγκριθόντω», λε^ών πρώτο τδν λίγον 4 αίβοσιμώτατο μϋγα «fa»»W·· βύτερο Ιωάννη Ιλεξε τάϊε-

,'Εν ταί tuai xHotvafa ήμών ουνελεύοοσι, μ··χαριώτατε δέσποτα «ai πατέρε ouvo&xU, ή Ιερφ αϋτη σύνοδο; διατράνωσε μέν fa ή αϋττΛ θοΜοάτη μακαριάν,, σώε^ iy.it rtc φρέ*«« *·* ¡*Ρ*Φ((ί> έμέμφθ δέ χαί τήν τή μεγάλη τοϋ Χριστοϋ έχχλη-*σία* ικέμβασιν έν'τοί τοϋ αϋτοχεράλου τούτου «μόνου χαί τήν {χλογήν τοΟ Εύγενίου ώ ληστρικήν καί Αντικανονικήν χατεδίχασιν. Αλλά τούτων ούτω έχόντων, γνωστό έπίση χαί τΑ Αθεμιτουργήμοτα χαί *M*σια, <περ *ί* σκανδαλώδη έχείνο χληριχδ Οχί τή •ί Αίγυπτον έλεύστεε αϋώϋ χαρά τοϋ θείου; χαί Ιερού; κανένα διιπράξατο. Ὁ κληρικό ούτο όχι μόνον είσεκήβησεν iv τή μητρί ήμΑν έχκλήσίφ δίκην χαταχτητοϋ. τή κοσμική έξουσίφ χρησάμενο πρό σφιτεριομίν έχκλησιαστιχή; Αξία;, Αλλά Λίπερ Αργίφ έπ'.τιμηθεί , ὠ χαρά τήν βούλησιν τοϋ νομίμου κυριάρχου iv άίλοτρίφ θρδνφ είσελάσα , ού παύεται ιεροπραξιών άιττόμενο Αθεμίτω χαί τà θειότερα περίυβρίζων¹ Ἰναχον δΐ τοϋ χληριχοϋ τούτου δύο Αρχιερεί τοϋ θρόνου, *b* Λιβύη Ἀθανάοιο; χαί Ηηβαίδο; Μελέτιο , Αρχαίοι χαί δόκιμοι τοϋ θρόνου' λειτουργοί, Απήχθησαν ύπερόριοι, τδ χριστεπώνυμο* πλήρωμα διιβπάσθη, ;ιή νοητή τή ίχκληα-α ναύ μικροϋ δΑν χατεποντίζιτο. Ἵνα δέ μή μακρηγορώ, ὁ κληρικό οϋτο , ὁ μόνον τό σχήμα ιερέω φόρων καί ψευδή; λειτουργό τοϋ Ον πνεύματι χεά άληθείφ λατρευομένου παναγάθου θεοϋ τή ειρήνη , Αρωγόν **ἰ**/ων κοσμικήν έξουσίαν χαί δύναυιν ένοπλον, είσήλασε κρό τίνο έν τοϋ χατΑ Κάίρον πατριαρχείόι , ύπό έχατοντάβων στρατιωτών δορυφορούμινο , καί *pif ἰξιπόρθησε* τούτα, ὠ τι τών φερομένων έχείνων καταχτητών, οί δηώσιων χεϋ έρημώσεων τά πάντα πληρούσι. Κατά τήν έχκόρθησιν τούτην *ἑ λαό; τού* κυρίου έδάρη- *ἑ* μεαιαριώτατο αϋθέντη χόί δεσπότη ήμών (ο'μοιί) περιύβίρίσθη. έρραπσθη, χαί τδ ιερόν αϋτού πρόσωπαν έξουθενώθη χεϋ έξηυτελίσθη· ὁ κλήρο ίιπίττη τό πάνβεινα χεά ὁ κυριάρχη; αϋτού έξώσθη Απδ τή πατριαρχική αϋτού ίδρο . Ἐμοί, πατέρα , δοκοί δτι διό τών Ανοσιουργιών τούτον ή άγια καί έμωμο ήμών πίστι μεγάλην καί παιρίαν τήν πληγήνέλαβε, παί βτι ὁ αίτιο τών δεινών τιμε»ρητέο έστί χαί άξιο τών έσχάτων κοινών. Τιμωρήσωμεν ούν τόν Ανόσιον έπαινον, ΜΘέ οί θείοι κεά ιεροί κανόνα διαχελεύουσι, χαί Ιχανοποιήσωρεν τήν αερΐυβρισθείσαν έχχλη ιίαν χαί γΑρ τό ΤΜΟΟτο παράδείγμα Ιστοί τοϋ λώπού παντί τφ τοιαθτα παιραοομένφ, χαί ὁ έν τριώδι ύμνούμενο θεό; (τι μάλλον δοξβσθήσαται, έκχοδών ποιουμένεεν τών, χρίμεαχν *Αί* ôlta κύριο;, ένακηψάντεεν αχανδάλών, xW τήν νοητήν τή έχχλησία νήα συνταρεπτόντεεν χαί διαοπώιίτών.*

Πρό τούτα ή ούτοϋ θκοτώτή' μακαριότη ὐ πάπα χαί πατριάρχη; κύριο κύριο Νιχόηερ Ιλαξαν·.'Αληθή πάντα ιίσιν, ὁ ποιό , Αθεόφοβο χαί Ασυνείδητο τυγχάνειώ πατριάρχη τοΘ θρόνου τούτου, *iifin* τά piata έχείνου μέσο ίξιεσαν ήμί χεά περίύβρεσαν, όξοοΗνησαν Υ̓ί έμηβένισβν, Αποφαινόμεθα βτι <{ιο κεεθεκρόααώ όατι χαί ΑποβολιμεΤο τεΟ Ιερού κλήρου, ώ μέλο αϋτού οισηπό .

Κτα 6 μέγα κρεετοβύγκελλο χόρθόοόβουλο προαέθηκε- .Πριν ή πραθώμεν, μαχαρτώτοά δέσποτα χαί λοιποί πατέρε xai-AMyoi, έριοεεμαν εδμρινώ τίνα τΑ έπφαρυνηπέ τοϋ Εύγννίου έγκλήματα, τΑ χαθιοτώντα αϋτΑν Αξιόν χαθνΗρόσεώ παν* ναό θείου •ai ιερού κανόνα . Τὸ χατ* ὁμό, θεαερώ θα ήρ(·νΑ ΑρχιχΑ «οί χνφεώθη νεύ Χόγονέοο vitwu *Τ*λήμονά- ία», βτι άνευ τή γνώμη νοβ χανοναοβ καί νομίμου κυριάρχου αίαήλαευν iv ξένφ Ιααρχίφ χαί {γόνατο έγπρατή Ιχχληοιασηχή όξοΜάα , xaquxafc ήρχουοι γρηχάμανο · >», *9*» κάπηρ άργ<θ *«««-*. M tat τή αϋτού θαοτάτη μακαρίτην-; περιοφρθνηοα τό έπτήιιεν Αήάμανο ίιροαφαξιών Ανοσίώ - χα{ θε», δτ. οχάνίαλα μίγιστα M τή όνοοίου εώτοΟ ὠαγνγή ααρέσχι τφ χριστχχεενύμφ κληρεύματι, ti καί λόγχη έξεθρόνοε τόν νόμιμον χυριάρχην. έγχαταστα M ληστριχώ iv ΑλλοτΓίφ (δογ, ι-δτ» δ' ὑποποοών, τό δή ρόγα, ει τή πναυματιχή μοιχεία τό ὡρίμτ,μα. Τά τρία τούτα καθιστώσιν αϋτδν Αξιόν χεώαιρέοοώ .[8]

Κατόπιν τυϋτβν *b* άγιο Τριπόλιώ; πέρ Θεοφάνη ώμίληαεν ώδέ π» · .Πάντα τά ύπδ τού προαγ-.ρεύσαντο ξηΐ*έντα άμετάτρεπτα ὑπάρχουσιν, Αξιόν κοθαιρόοΜί Αναδκχνύντα τδν Εύγένιον* ΑλλΑ πώ παί τίνι ΐϊχαιώματι χαθαιρέοομεν κληρικόν, φ ή Ιερατική Αξία καρ" ήμών ού δέδοται, ή πώ δυνησόμε >α άφελείν δπε.ι οϋ δεδώκαμεν; Τούτο διασαφησάτώ ήμίν τι τών πη'ρνν, ίνα μετά συνειδήσεω ἐλΙυθέρα προβώμεν εί τήν τιμαρίαν {κείνην, ή Αξιο ô Αναιδή έχείνο; κληρικό; τυγχάνει.“

Λαβών τότε τόν λόγο* ὁ μίγ*; αρχιδιάκονο; κύριο 'Αθανάσιο ὠ μέλο συ οδιχδν Ιλιξε· .Λίχαιον iv piptt έχετε, πανιερώτατε, ὠ πρό -τά λεχθίντα, βιδτι ô kùyívio: δέν συγκαταλέγεται τοί πληριχοί τοϋ ἁγιωτάτου τούτου θρόνου, αλλ' *-Imp* είπατε, οϋδαμώ έπί τοϋ προκιμένου {φαρμόζιται. Γνβοτόν τή Αγίφ καί ίερφ ταύτη συνίδφ, δτι ή αϋτού θειοτάτ, μαχεηότη 4 πατήρ χα! δεστότι, ήμών κλειστάχι Αν^έχδη πρδ τήν μεγά-.ην τοϋ Χριστοϋ έχχλησίαν, Αφ' ή ὁ Εύγένιο» ούτο έξαρτβται, έ αιτούμενο ίνα τιμαρηθή ὁ αϋθάδη ούτο κληρικό , χαί βτι έχείνΐ; ίπώφιυσε παί πεμεφρόνησι τό ίπαναληιμίν« τή αϋτού θειοτάτη μαχαριότητο αιτήσει . Τούτειν ούτ« όχόντιεν, Ανιύθυνοί έσμεν, οϋ δυνάμεθα 8i ίβν τοϋ θείου καί ιερού κανόνα -περιλίρίζισθαι χε^ιηδενίζεσθαι ούβ' έπί μικρόν τοϋ λοιπού, ΑλλΑ τό^έφ' ήμίν Ανάγκη τιμαρήσαι δεόντοι; χαί τή τού παναγίου πνεύματο σφενδόνη πατάξαι τδν λυμεώνα χαί πόρρν τή σφαίρα τή Αλεξανδρινή έπχλησία έξώσαι- χα! γΑρ οί Ἀθανάαιοι χαί ΚύριλλΑ, οί μεγάλοι {κείνοι χαί διαπρύσια τή εύσεβεια; χήρυχε . οί στύλοι χαί τό έδραίαμα τού Αλεξανδρινού θρόνου, θρηνούσι νύν χα! όδύρονται {πί τή οΐχτρφ αϋτού χαταατάσει. Ναί· έχ&χήσβμρν τήν ύβριζομίνην έχχλησίαν χαί προσυνεχθώμεν, ώσπερ χαί ὁ κύριο Αμπελώνα πρδ τδν βιηνεκώ Αδιχούντα αϋτδν καί τόν έαυτού Αγρόν ληστριχώ λυμαινόμενον παρά τού Ανθρωπίνου νόμου , εί οϋδέν λογιζομένου παρ' έχείVMV, οί φρουροί καί έκτελεσταί τούτων έτάχθησάν.*

Τούτα Αχούσασα ή Αγία χαί ΙερΑ σύνοδο , μεθερμηνευθίντα, ὠ άχό , χαί εί τήν Αραβικήν διάλεκτον, έκείσθη χιά συνεφώνησεν· Αλλ' ὁ μέγα οικονόμο χύρ Μιχαήλ ΑναστΑ Αντείπε, λόγων δτι ὁ μαχαριώτατο πατήρ ήμών ώφειλε προσχαλέσαι διά πατριαρχικού πιτταχίου τδν Εύγένιον, ίνα Απολογηθή πρό τούτα έλληνιστί δαρμηνευθντα ύκό τού συνοδικού διερμηνέα 'Αναστασίου σαχελλαρίου, ή αϋτού θειετάτη μαχαριότη Απήντησεν, δη προσεχάλεαε τδν κατηγοροϋμενον διΑ πατριαρχικού πιτταχίου, Αν παί ούθμμώ ὀΗώρ'ει τήν πρόσκλησιν τούτην Ανετγκαίαν, mA Ηωκε τφ ὑπομνηματογράφφ Αναγωρύνεκ τδ πιττάκισν, Ιχον έπί λέξεσιν ώ όξή ·

f Νιχάνωρ έλέφ θεού πάπα καί πατριάρχη τή; μεγάλη πόλεω Αλεξάνδρειά χαί πάση γή Αιγύχτου.

Πρδ τδν όσιώτατον Αρχιμανδρίτην κύριον Εύγένιον τδν Ζηροαοταμηνόν.

Προτιθόμενοι ίνα σήμερον, ὡραν 11 πρδ μοσημκ , Μγχροτήοωμεν σύνοδον εοκικήν εί τδν iv

'P^ελίφ Ιερόν ναόν τού Αγίου ένδόξου πρωτομάρ-* τυρό χαί Αρχιδιακόνου Στεφάνου, ίνα μετά τ-.Ο Αρχαρίου κλήρου έξελέγξεημεν συνοδιχώ τά παρά τού θείου καί Ι«ροό κανόνα τολμη&τίσα παραβιάσει ·< τόν μ >* ήμά αϋτοαέμαλον Αποστολιχόν καί πατριαρχικών θρόνον χαί τό συνεπεφ τούτον κροελθόντα έχχλησιαοιιχό σκάνδαλα, Ατινα ίυσσβδώ Ανακυκώσι τήν Αλεξανδρινήν όρθόδοξον έχχλησίαν καί ψυχορλαβώ διααπώσι τόν περιούσιον τού κυρίου λαόν, γράφομε-' έντελλόμενοέ σοι, ώ Απάντων τών χαχών τούτων ύπαιτίφ, ίνα σπεύση; χαί κατά τήν όρι:θειααν ώραν ταρουσιασθή αύτοπροσώπω ει τδν ει'ρημένον τόπον, δπω χατά του θείου χαί Ιερού κανόνα Απολογητή περί ών χαταμέμφεταί σου ή έχχλησία* Αλλω έν όποτροπή σου ή σύνοδο έχτελέσει Α οί θείοι χαί Ιεροί κανόνε διαχελιΐδονται.

Έν' Αλεξάνδρειά, ,αωξζ' Ιουλίου χδ'.

(Τ. ϊ.ι + ό Αλεξάνδρειά Νιχάνωρ.

MetA τούτα ό μέγα Αρχιδιάκονο χ^ιρ:·. Αθανάσιο έπαναλαβών τδν λόγον, είπεν „Αρκούντω βεβαίω , πατέρε συνοδικοί, έφωτίσθητε έχ τούτων. Τί ούν ώ Αιηθεί τού ϋψίστου λειτουργοί διανοείστε; Έν όνόματι τή Αγία χαί όμοσίου καί ζωοποιού χαί Αδιαιρέτου τριάδα , Αποφάνθητε αγνφ χαί Αμαλύντφ τφ συνε δότι.“ Τότε Απα.τε οί πατέρε Αναστίντε , ένι στόματι, φωνή μεγάλη έχραΰγαζον- ,Καθαιρέσιμό έστιν ό Εύγένιο , άνάξιο τή ιερωσύνη , ώ λυμεών, ώ υβριστή τή; ίγίας ήμών χαί Αμωμήτου πίστεω χαί ώ πνευματικό μοιχό / Καί Απέταξαν τφ τή συνόδρυ γραμματεί γράψαι τάδε·

„Έν όνόματι τού πατρδ χαί τού υιοή χαί τού Αγίου πνεύματο , Αμήν. ' Ή ιν Αϊγύπτμ τοπική σύνοδο ήιέροισμίνη ίν τφ χατΑ.Ήάμλιον ιερφ ναφ τού Αγίου ένδόξου πρωτομάρτυρρ χαί Αρχιδιακόνου Στεφάνου, έρειδομένη έπί τών δείων χαί ιερών χανόνων χαί τών διατάξεων τών iHoφόρων τή ίχχλησία πατέρων, Απτφαίνετα: έν άγίφ πνεύματι. Καϋαίριι χαί Απογυμνοί πάση ιιρατιχή Αξία τόν τέω Αρχιμανδρίτην Ευγένιον τδν Ξηροποταμηνόν, Αποχηρύττει χαί πάση ιερατιχή αξία καί λειτουργία Αλλότριαν χαδίστησι τούτον, υποβάλλει ύπδ χαιέαίρεσιν καί Ανάθεμα ού Αν τών κληρικών μετ' αύτοΟ συμφορέσωσι χαί ύπδ άλυτον άφορισμδν ού Αν τών λαϊκών μετά τήν παρούσαν χαθα ρεσιν δεχθώσι παρ' αύτοΟ Αντίδωρον ή Αλλο τι.“

Ταύτοχρόνω ή σύνοδο παρεχάλεσε τήν αύτοΟ θειοτάτην μακαριότητα, Ινα δσον τάχο κοινοποίηση πρίξιν ταύτην καί άπόφασιν πάσαι τοί τού θεού όρθοδόξοι ίχχλησίαι , ίνα μή τυχόν Αποδεχθώσιν έν ταί . ιεραί αυτών μάνδραι τόν χαθαιρεθέντα τούτον, Από τού νύν ει τών λαίχών τδ πλήθο λογιζόμενον.

Πρδ πίστευσιν ούν χαί διηνεκή ένδειξιν, ναι μήν χαί Ασφάλειαν χαί τή άληθεία βεβαίωσιν, χατ- Ο εστρώθη ή παρούσα πράξι έν τφδε τφ χώδιχι, έν τφ, ώ είρηται, ναφ χαί τόπμ.

Ίνδιχτιώνο ι' τού έτου ,αωξζ', Ιουλίου χε'.

t ό Αλεξάνδρειά Νιχάνεερ Αποφαίνεται.

f ό Τριπόλεω Θεοφάνη συναχοφαίνεται.

t ό μέγα Αρχιμανδρίτη χαί καθηγούμενο τή έν Μέμφιδι Ιερά μονή τού Αγίου Γεωργίου Μελέτιο συναποφαίνομαι.

t ό Αρχιμανδρίτη Χρύσανθο συναποφαίνομαι.

t ό μέγα οικονόμο Μιχαήλ συναποφαίνομαι.

t ό μέγα πρεετοσύγκελλο Θεόδουλο συναποφαίνσμαι.

t δ μέγα πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη συναποφαίνομαι.

f ό οικονόμο Χριστόδουλο συναποφαίνομαι.

f ό οικονόμο Χριστόδουλο ό Κύπριο συνακοφεάνομεκ.

f ό σαχελλάριο Αναστάσιο συναπομαίνομαι.

+ ό χαριοφύλειξ Πέτρο συνακοφεάνομεν.

f ό σαχαλλίών Πέτρο συναποφαίνομαι.

f ό σύγπελλο Αγάπιο συναπομαένομαι.

t ό Ιερομόναχο Αβράμιο συναποφαίνομα^

f ό Ιτρομόναχο Ίεωπεείμ συναποφεάνομαι.

t ό Ιερομόναχο Μακάριο συναποφαίνσμαι.

t ό Ιερομόναχο Πολύκαρπο συναποφαίνομεπ.

f ό ρόγα Αρχιδιάκονο Αθανάσιο συναποφεάνομαι.

t ό Αρχιμανδρίτη Αγαθάγγελο; χα: έφημίριοι 'Ιάκωβο χα: Αβδαλλά Απεφάνθησαν διό πιτταπίεεν χαί έπιτροπιχών.

ό μέγα ΰπομνηματσγράφο Γεώργιο Αναγνώστη Κύπριο .

έ γραμματεύ μέγα Αρχιδιάπονο Αθανάσιο .

Β

Συνέλευσι τετάρτη τή κε' ϊουλίου ,αωξζ'.

Ή έν Αίγϋπτιρ τοπιχή σύνοδο , συνελθούσα έν τφ κατά 'Ράμλιον ιερφ ναφ τού Αγίου ένδόξου πρωτομάρτυρα; χαί Αρχιδιακόνου Στεφάνου, προχα Η,μένη τή αύτού θειοτάτη 'μακαριότητα τού πάπα καί πατριάρχου κυρίου κυρίου {ιιχάνορο , χαί συνεδριαζόντων αύτή τών έν τή συνελεύσει γ' χα· πράξει γ' φερομένων σεβασμιωτάτων συνοδικών, έποιήρατο Ιναρξιν τή συνεδριάσεω , καθ' ήν Αναστό ό πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη έθετο ινώπιον τή συνόδου τΑ έξή;. ίνα αύτη Αποφασίση έπί τούτων·

Βίον. Επειδή καί τό πατριαρχικόν τή Αλεξάνδρειά σχάφο κυμαίνεται. Ανάγκην έχον χειρδ σιιβαρά , χαί ιπειδή ό μαχαριώτατο ήμών πατήρ καί δεσπότη κοινή χαί' όμοφώνφ γνώμη κλήρου τε χαί λαού έξελέξατο χυριαρχικώ ώ τοποτηρητήν χάί διάδοχον τού Αγιωτάτου τούτου άποστολικού χαί πατριαρχικού θρόνου τόν πανοσιολογιώτατον αρχιμανδρίτην κύριον Νείλον τδν Έσφιγμενίτην, Ανδρα Αρετή, παιδείφ τε καί ϊχανότητι χεχοομημένον καί Αγλάισμα τή έκκλησία τυγχάνοντα, διά τούτο προτείνω, ίνα καί σήμερον ή Αγία αύτη καί ιερά σύνοδο έπικυρώση τήν. κανονικήν καί νόμιμον έκείνην έκλογήν.

„2®ν. Κηρυχθήτω ή Αναστήλωσε τών προνομίων χαί δκαιωμάτων τού θρόνου χαί χαταδικασθήτω πάσα τού λοιπού ξένη έπέμβασι .

,θην. Χάριτε καί εύγνωμοσύναι όμολογηθήτωσαν τφ τρισεβάστφ ή,ιών πατρί καί δεσπότη χυρίφ χυρίφ „ιμχάνορι, δστι , χαίπερ Απειλούμενο, χαί τά πάνδεινα ύκοο-τοί , άλλ' ούχ ινέδωκιν δ Αήττητο τή; εύσεβεία πρόμαχο , χαί ώ Α.ηθή τού θεανθρώπου στρατιώτη χαί τών ά.τοστόλων Αξιο διάδοχο *irtfn/m* σώα χαί ακέραια τά τή έχκλησία; προνόμια χαί δικαιώματα.

,4<·ν. Ανατεθήτω ή έκτέλεσι τών συνοδικών Αποφάσεων τφ μαχαριοτάτφ πάκφ χαί πατριάρχη ήμών, παραχαλουμένφ, ίνα ένεργήση τά δέοντα υπέρ τή δσον τάχιστα έξομαλύνσεω τών κωλυμάτων χαί τή •ΐ Αίγυπτον χατελεύσεω τού υποψηφίου τοκοτηρη·ού.“

Έπί τούτων ούν έ, Αγία καί ιερά σύνοδο συσπεφθεισα ένί σιόματι χαί μιφ χαρδίφ Απεφήνατο.

α'. Έπιχυρούται συνοδιχώ ή κανονική χαί νόμιμο έπλογή τού πανοσιολογιωτάτου άγιου Αρχιμανδρίτου χορίου Νείλου τού Έσφεγμενίτου, ώ τοποτηρητού καί διαδόχου τού Αγιεετάτου τούτου Αποστολικού χαί πατριαρχιχοΟ θρόνου, διαμαρτύριται δέ ή Αγία αύτη χαί Ιερά σύνοδο κατά πείση έτέρα τοναύτη έκλσγή , ήν Αναφανδόν κηρύττει Αντικανονικήν καί παράνομον.

β*. Ανεκατηλοί τά υπό τών Αγίεεν Απουτόλεεν χαί τών θείεεν χαέ Ιερών συνόδων θεμελιεεθέντα χατ

xuptaMva* τή Àld«v8pvH|; ixxl^doe *nfeviçut,* xd AναIHματίζ» wAMv τοO XoMaO ftvjp Αχδρβοϻν A*

γ*. 'Κχρρέζυ τA ***JMftuf*** (άγνβμοοδνβ ***Mi*** ai faMa-αὐτή σφAαρατο tŷ ***.pKuifunjnf*** Mtpi Ml tarMTÇ «ofrf» Nudropc, Su Ατρομήτκ xol χαροαρο ήὐχ« tafctq τA χAνββνο *itfÇt aittifl·» Ml* «tettf* huv τή Axdqatae.

8*. 'Avadtqai τήν AxdXaaiv τβν AmpAm^v M-** (I τδν μαχαράττατον «Amv xd MXραίρχην ήμβν, χαραχαλούρτνον, Γνβ λφ| aA Αναγχαοι Mi σὺντονα μίτρα, 8xmc xadlPj pix ale Αίγνχτον 4 χιχνή φήέφ έχλιχHi τοχοτηρήτή Mi Ιγχαταστϻή iv Mχ« d; τA χρὲη «Ateo.

Τοὺτον φηφισΗντβν xd Λ» ίργασιβν τ7< Αγία xd ItpA; συνόδου xapaiateoOv, ή afrwO ·οιοτΑτή μακαρίτη *M»ufy* τήν λήξιν αὐτή , φάλτση «d τή; καταλλήλου δοξολογία .

Έφ φ xd «ρ» M«ξιν διηνοχή, vd μήν xd *οφίλ«ι«ν xd {Ujidaaiv τή AλήHΙα AWtov MT-οστράAη xd ή Μρούσα κρAξι Αν τφβ* τήί χώδιχι, *W* τφ, A Μρηται, ναφ Ml .τδκφ.

Ίνδιχτι&νο ι troue σατηρίου ,αβξζ", χχτ* μήνα Ιούλιον. ,

f δ Άλ»ξανδρ«:α; ΝιχΑνβρ AxopdvaToi.

f δ Τρ.χδλΜ Θ«οφ4ντ} συνακοφαίνιται.

t 4 iexdoe τή βαοιλιχή Χιν ή μονή Αρχιμανδρίτη Κὺριλλο συναχοφαίνομα:

t 4 μ4Τ"« Αρχιμανδρίτη «d τή iv Μίμριβι μονή τοO Αγίου ΓΜργιόΰ Μάρτιο αχοφαίνομαι.

t δ Αρχιμανδρίτη ΧρύσανΦο; ονναχο^dvopai.

f δ μίγα οίχονόμο Μιχαήλ euvaxopdvopai.

i δ μίγ*; χρατοσὺγχβλλο θοόβουλο συναχο-pdvopoi.

+ δ μέγα χρΜτοχρ*α(Μττρο; ΊαΑννη; xnnmro-Φ«ένομ»,

'f δ σὺγχχλλο Άγὺχιο ανν«χοφ«1νομ*ι.

+ δοίχονόμο ΧριστΜουλο «"«xopdropm.

f δ dxovtype Χριστὸδουλο 6 Κὺπριο συναΜ·pdvopot.

' t δ χρατοσὺγχχλλο Μν StvaUAv Κφνήλιο cmv-αχοφχίνομαι.

t Πορφύριο; Ι^ομδνβχο Χ<ν«Ττ>) fawamfd-

t 4 MMUiproe AvMtMroe awaxofdvope.
t 4 χ·ρτοφὺλ«ξ ΠΚρο δ Κδχρω ουν«Μφ«έ-νομοί.

f 6 ο«αλλί<βν Πέτρο βυνοχοφοίνορ·».

f flritafn lapapAvagac w«amv«fM|Mi
f TaMidp tapapAvàxac oaMMpaAaapaa.

«fdvapOL

t ^Αρχιμανδρίτε Ατ«Μπ Λ«« «d ·* hw*** ΤAχαφο Ml 'AΫBaJÎlAe <i>qw 8tA «ttaslwv xd Aanpamxftv.

4 μέγα; Άν«γν4βτή Γβίργιο Κixpioς.

ἐ [pappant; μὲγα ίρχιβιΑχονο ΆβανΑσιο .

B»3«toOptv «6 γνήσιον jXttv τβν *ὐ* τA συνοδι-χλ χρAξκ teO χχρὺντο ***Μια*** έρχ*ρ<«χομίν·ν

f ὁ *'AXt^tnSfiiat fâa&t.* .

Ὸ ὑχοφαινδμινο , xalrot 8tA 'ου μου τήβ Μοc λήγοντο (8«μ τήν Βέχορχ: έχρορασΐστν MvA' βαχ ή AIγὺχτμ «νγ-■ροτήΜαχ τοχιχή σὺνοδο ὑχδ τή| xpatBpdxv τοO pxxopuruhou χχτρτδρχου χορίου N ή>«λ*ν AxefMÎMi, Αλλ' ήδή Ανχγνβϋ τά . ὑβου τβίτή χ«1 γνσὺ τδ χχρκχδμτνον ι τή 4λ^-Μμ «υοφβοντχ τχΟτχ (ὸ^Αν, χ«τὺοτρ«Μ· τή* Μρο9-,σχν xpeftv de IMου i«pobe xASotae. 8»' ήβ xd χ4λιν ·ίχβ«ιΑ τήν χβραδοχήν χδτΑν. *Εφ* φ xai de tv8a(tv.

Βν Άλ(ξ«νδρ«ίμ ,ηοξζ*, Ιουλίου χ*'.'

ό Εφομδνχχο Άββχλλ A;.

Ὸ &χοφ«νὺμ«νο , μή Suvqtde '4«χβ τβν de τήν iv Μδμριβι ίιρβν μονήν τοO Αγίου Γϋφγίου *Upc-*c τιχΑν χρΜν μου νὰ χορcupdNk de τήν iv Ρχμλίμ Άλχ(*νβρ*i· ανγχμοτηφοίοχν τοχτχήν βὺνοβον, ὐχὸ τήν Kpodtpdcv τοO μχχαρ«»τάτου χχτρὺ ήμβν *κβΐ* ΜτριΑρχου χυρίου ΝιΜνορο , χροσήλβον σήμιρο* χαρ' χδτφ χαί «Ιτήσα τά χρβχτιχλ χαί λαββν xd Αναγνού , χαι ίχαινίσα αὐτA Α τή άλ «Μ^dβ συμ^Μχβντβ, Μρχβχβην . η «„—i»να «,νυΜ^,ψμ. Έφ' φ χ«1 «i 8ojv(x<M«Çtv

lβιΛIοο W
K* AÀ*Ç«v8p«if Ιουλίου λ«.

'Ιtftidag i«ρορδν«χο nei Ιφημίριο τοO Αχίου Γαφτίου συνοχοφοίνομβ.

' *' wwyμο ^λ I.KXAMnannra SYKODI SBNWrriAM NOTAM FACIT

, 1887 IdH 37.

t NtxAvep Ui? «Am; Mi χατριΑρχή τήε μττ«Ααχίλ*- ·ΑÀ«{αν«pdae xd χAβ, rtt AiT*»^ ' f Tde AvA χAβχν τήν Alywroov mmx Mow «6-Mÿi* xd 4ρ»οδὺ(Μβ XPdwevde, dxvM d|e ήμ·» μηριὺτ^το i* Αγί» «νeApum «βρτΜΑήίββ, τA χατρφα Αχονδμομ» *ὺχΑ xd aUlaffac.

ΤA σχΑνβαλχ, Λτινα Αφ ρHv? τ*0 jbmdAa» βΜφὺλου ουρχορipu>Χο6»οUν τή* ΑγΑ>* ήρΦν ΑρΗ-βοξον έχΑ,οίαν Λ»\ Αρχή τή βυστΑσΜ *M| μ »' δλην τήν «ρΑοΒαν τ·* dAwv, ήνΑγχβζον τ*6 Upoùp Axdvauc Ανδρο . Ivβ ονvΑρχνναα Ad τA «M Mi Αν δμνοίμ dvaaet «Ρ«*Αμ «* τή ΑριήΗν χαΟμ · ρβΑΑντο xd ^ασ^αλίζΜ τήν afandtuo* dk* Ajte* Αχχλησιβν. Κχ τή 1*ρ« ταὐτή τ·* Mdptav A»pd-O(« Ιλαβον τβ trope d τήν *ΑρΗ8*ή*ν «fow T*pd-*pouem '«Μχταί σὺνοδβ dnva; Α ·· Άκ aa· dtate τή συγχροτήσΜ xd τβν χχρ»τήρ» ΑχτήΜντβ, tvipaa •atom olxoupavtMi, romxd xd xapmaL Xd d-xoupavtxd ρA* έχλήβήΜν Axatvax, Aaataae tak τήν apoolpdxv Me δρβοβύξου βαιχλΜ δλαταίτή οί-··'**** (Λ»αΑρ«λ« Ααλησιαχ ouvaxpirou*· το«τ-ad 8t fautvan, A* de «ήϊΜρήΜ* d idmoinx μ** Φ *·- *Mpjp*v M τή* χρ«Μ8pd«v τοO «ατριΑρχου ή μήφΟΜλίτου τ* Mi Χ«apmd iadvoa. ·C Ά ΑρμΑΜο xanpdpxv ή Mi ρμροΜΜτ* μ μ Μ-λβτ ix τΜ 4M τήν Μμ μ Iμ («* ·4τοβ lapaO χλήρου (AadAaac, «du 10» τή AMβχαφφλαυ).

Κβ(Α ρ(ρψχν roAwav xd ήρΜ , ΑΜΜμΑντχ Αχ τή MpanAmae τή τ·* ήυχφφφ·* «ΜνΑΑλβν Αχτβφ Λ . <α ήμΑ μΑ* Αa»pavfoM« Ad dxou <80Μμ 0 A^γχΑζ» pivaw, σὺμχον δΑ τή χριβτΜΦ-^υρβν ΑρΑΜτήβ* αλήρβμα ΜΑτοξ*, xd Ανολαγιζὺ-pavo» τήν Αχβχδβχορίνφ, ήρβ ροφιρΑ* ΑΜνφί Ακ*-λβγ(«*, ήν ΑpaOapA* mu AmtaOvd Μρ ad βίου , ' xotpdau, tfwpav μ ^μ ΙΑν κ dvaOav Α« τοO mA 'ήρΑ -AXau^dmau tapa· χλήρου, No AoopovMpav. «wvehdke d.8d xd apA&u trip τή T«λήνν τή 1Αλ(ή·νΑρ«νή Αχχλήβία .

XunAxorvo **U** ή ούνοβο **αύτηέχ** τών AχαλοMοινA **M** TOMtrρητή **U**t **H**mc «6 μόνον Aνηχανοκχύ *tbawitAifain* **xxi** τιμ'χν κληρικών- T00 **TptaMwc** **Mtv, AM m! M0K xai-**ΙαρΑαυλο , **Art #4 «'H**

βοορAνου . τοO μαγAλου ΑρχιμβνΑρίτου **m**I χαώηγον τήν TP««ήν Αχατγβρώ**M**ίν ήμών ρορύοα Αχιτρβχήλιον

μAνου «ή **Jv** MAμιριβι Ιηρώ μονή **«O** Αγίου **Γ**οχρ- χαί **M** «ηρβΤΜΟΓΑν τό χαηριαρχαίον ΑχχαρβήM , τβν

γ(«ι **Mtïrtioii**, τών ΑρχιμανβριτέΟν **Χ**ρνσίένΗυ **xat** μέν **MptopA**ν τούτον χατόχμινα **xai** ήμΑραιβη **A**

ΆγαΑχγγΑλοιι, **t**«6 μιγίΐλου **oixívôpciu** Μιχαήλ, τού Ανηκανόναών **xai** χαρΑναμβν, τβν β" **Εβγένιαν, A**

μβγύλου χριατοαογχέλλου **8t«l«Ϋw** (Αήημορίου **Mov-** τκοΟτον, **olev** Αντατόροο λέγομχν, **vopfJia; xai** mvovi-

«**MpacX** τού μαγύλνυ κροοιοκρασβυτΑρου **'loodwou,** χώ συντβιχώ **AaASppov, Ληγύμνοκτ** τή **Ιαρβούνη**

T00 «ιγχόλλου ΆγιπιΑου, **t**·» **oM**νόμιαν **Χ**ριστοβοάλου **xai A** ΑΆξιαν λχτουργόν *1 τήν **τA**ξιν τών λκΤχών

«**O Kuapbo aal** Χριστοδούλου Αρημορίου χβτριαρχι- Αξοαώήσατο, ΑροΟ Αλαβτν ύχ- Αήκν αύτή , (**π** κοντΑχι

χοώ, **t**οΟ ««**xUÀipiw** "Αναστασίου, τού χιρτορύλαχο ή μχτριέτη ήμΑν **A**<μβρτυρή>η <Ιζ **rtv Kavorav**

Πέτρου **tes Kuapta*** (Α ημορίου Τέντα), **t**οο **ooχιλ-** **nvoMpiXoAC** «**ori** τή ένβχλήοοβ τούτου, **xai Aaav***

λίοανο Πέτρου (Αρημρρίου έν **Kotpp**), τών Ιιρομονώ- τήοχκ ούχ (τνχτ.

χ·ν Άβραμίιχι (έρημορίου **XouiÇou**), Ίαχώβου, **Ma*** **TaOva** γνΜΤΜηΜΑιτχ **xarA** χβύήχον χκτρικάν

χμρίοιη **^Mnuip,** ΆββαλλΑ, ΠολνκΑρχου. **toi** ο«- **MoχAμτν** τήν «ροοοχήν Τ00 («ρο0 κλήρου **xai** Τ00

βασμιβιέτου hxatou τή Αν **K*ή4** βασιλική ΧιναΤ- «**xpvic.li,** τΑν μέν **tva** μή κλβνηΑέντχ ουμρορέοοβν

χχή μονή Κυρίλλου, γνχμοβοτούντο μ«τΑ Τών ούν ή ουλλ«τουργήο«Μΐ μ«τ' **aùroO,** τΑν **U tva** μή ΑΑ

αύτφ βύο χκτέρχν Καρνηλίου κροΚοσυγχέλλου **xai** λήΑην ή Αχάτην ΑοχΑΑοιν ΑκΑ τΑν χοιρΑν «ΟroΟ

Πορρυρίου ΙρραμονΑχοο, **too** μκγΑλου Αρχι&βχόνον **Avtitapov.** χροόρορΑν, ΑγικορΑν ή τι Αλλο τΑν (**I**

μ Ιγρβμματόοο τή ***Ixftt*** τούτη «ινόόου 'Αώαναοίου, τήν ΙορΑβύην Αν«γομίν«ν **xai** λοληΗτM; γένχντβι

Md τού ύχομνηρχκογρΑρου Γααργίου Αναγνώστου XMvaovol Αλλοτρίον χρ'μχτο;, ὐχοχύχτοντο Αμ· **xai**

r τοO **Kwcplau-** cî ονναλώβντο τήν χβ" Τ00 Αβαύοντο «**I** τΑ ΑρΑ τΑν ΑγΑον Ατοφόρχν χ«τέρ·ν, οΙΑνο

μηνά **aol** έτου **α** τών έν "Ραμλίρ χοραχύλή ναόν mxpAv AvAAopa *■** **ν τοιούτονν ΙχορονβονΙζουM

_τοθ Αγίου ΑνΜξου χρώτομΑρτυρο καί Αρχιβιβχόνου **xai Αρφομύν** Αλυιον-χβΙ βέΑνιον. **TaOta tic Kpo-**

Χταφύνοα, **xai** μιτ" **AaaMac** αύαγγ«λιχή βΜφέήΜνοι ψυλβχήν **xai AoipMiav** τΑν **Opttipav** ΑοχΑν ή Αέ

καί ούρόντο , βτι Αλαβον 4 χατριΑρχη **K·νσ«αντινου-** τοO ΑοοΟ χάρι **xai** τ4 **Axtipov** χδroo <λ«ο ούν τή

χόλώο **ν.ΰ Mou del** ίαρού κανόνα **xai** χαραβιίσατο αύτού , ύκαρόρισν έχέμ>«κχν χοιησΑμ*νο καί **xap' ήμΑν** χοτρφρ ιύχή **xai** ιύλογέρ «Γη μ«τΑ χάν-

Αχιβαλλέν τοχοτηρητήν αί βρόνον Αχβ τών Ακοστολι- νον ύμΑν, Αμήν.

χών αιώναν τά αύτοχυβό νητον Αχοντα καρό τήν χβλ-

λέκι κοιχιλοτριίκακ ΑχΒηλχΜσαν γνώμην τού κανο- **Έν *Αλι**(βν<ρ«Ιμ ,χοξζ*, Î--<ûiou χ[*.

νικού κυριάρχου, καί βτι συνακιίρ τούτου ό Αχιβλη- **T**

ΙρΑ **Μν** «Αχέτη ^ιΑχυρο ΑχΑχη»ν υμΑν,

(T. S.) **f** Α 'Αλ«ξχνβρ*£« ΝιχΑνορ.

11.

EVOENIU8 XEROPOTAMKNU8 8YKOD1 SENTENTIAE INTERCEDIT

1M7 ixlii SS.

ΙΙρΑ τδ έν ΑΙγύχτμ ΑρΑΑβοξον χλήρομχ itpoO κλήρου τ« xai λβοΟ.

Ii«τΑ χολλή τή έχκλήξιο ήμΑν, χιοττύομιν 8έ χβί τοO μαγΑλου ΑρχιμβνΑρίτου **mI** χαώηγον μΑνου «ή **Jv** MAμιριβι Ιηρώ μονή **«O** Αγίου **Γ**οχρ- γ(«ι **Mtïrtioii**, τών ΑρχιμανβριτέΟν **Χ**ρνσίένΗυ **xat** ΆγαΑχγγΑλοιι, **t**«6 μιγίΐλου **oixívôpciu** Μιχαήλ, τού μβγύλου χριατοαογχέλλου **8t«l«Ϋw** (Αήημορίου **Mov-** «**MpacX** τού μαγύλνυ κροοιοκρασβυτΑρου **'loodwou,** T00 «ιγχόλλου ΆγιπιΑου, **t**·» **oM**νόμιαν **Χ**ριστοβοάλου **«O Kuapbo aal** Χριστοδούλου Αρημορίου χβτριαρχι- χοώ, **t**οΟ ««**xUÀipiw** "Αναστασίου, τού χιρτορύλαχο Πέτρου **tes Kuapta*** (Α ημορίου Τέντα), **t**οο **ooχιλ-** λίοανο Πέτρου (Αρημρρίου έν **Kotpp**), τών Ιιρομονώ- χ·ν Άβραμίιχι (έρημορίου **XouiÇou**), Ίαχώβου, **Ma*** χμρίοιη **^Mnuip,** ΆββαλλΑ, ΠολνκΑρχου. **toi** ο«- βασμιβιέτου **hxatou** τή Αν **K*ή4** βασιλική ΧιναΤ- χχή μονή Κυρίλλου, γνχμοβοτούντο μ«τΑ Τών ούν αύτφ βύο χκτέρχν Καρνηλίου κροΚοσυγχέλλου **xai** Πορρυρίου ΙρραμονΑχοο, **too** μκγΑλου Αρχι&βχόνον μ Ιγρβμματόοο τή ***Ixftt*** τούτη «ινόόου 'Αώαναοίου, **Md** τού ύχομνηρχκογρΑρου Γααργίου Αναγνώστου r τοO **Kwcplau-** cî ονναλώβντο τήν χβ" Τ00 Αβαύοντο μηνά **aol** έτου **α** τών έν "Ραμλίρ χοραχύλή ναόν _τοθ Αγίου ΑνΜξου χρώτομΑρτυρο καί Αρχιβιβχόνου Χταφύνοα, **xai** μιτ" **AaaMac** αύαγγ«λιχή βΜφέήΜνοι καί ούρόντο , βτι Αλαβον 4 χατριΑρχη **K·νσ«αντινου-** χόλώο **ν.ΰ Mou del** ίαρού κανόνα **xai** χαραβιίσατο αύτού , ύκαρόρισν έχέμ>«κχν χοιησΑμ*νο καί Αχιβαλλέν τοχοτηρητήν αί βρόνον Αχβ τών Ακοστολιχών αιώναν τά αύτοχυβό νητον Αχοντα καρό τήν χβλλέκι κοιχιλοτριίκακ ΑχΒηλχΜσαν γνώμην τού κανονικού κυριάρχου, καί βτι συνακιίρ τούτου ό Αχιβλη- τοO τοο **oixouptvixoO xarpidpxou,** ΑχΑ τΑν Αχοτον **xai** νΑ ζητήση Αξιοχροχώ τήν ΑΑουαβν (χκνοχοίηβιν, έΑν Αχιδοίχνυα «Α **Avavtiov*** τΑ ζήτημβ τοΟτο λΟβτχι μάναν βΑτοχροοΑκα **xai** 6χι βιΑ ξένη ιιβνοίβ **xai** Αλλοτρίου χβλΑμου, ΑνSa ή Αχογρβρή του βύτή λαμβΑνοι ΑιβρΑρου μορμΑ , **xai** έχορένώ **niM** (να **IxaoTov** Ατι, βαχ ΑχβΙΑοντκι ΑχΑ τΑ Ανομα τή **pexa-** ριάτητό του, **lioiv** Αλλοαν μηχβνήμβτχ. Έλν **AHv** **xai** Α ΓΑο **xai ol xapl** αΑτΑν **Αχ·β** χ«χοΙΑη«ν «< τήν ΛανΤοΟ Αβνοητιχήν **IxavAngra, A xpoxpIvMI** τήν ΑχλονοτΑτην τβύτην λύσιν, ήπ Αένβτ* νΑ **Μοη** χέρα «Ι κΑντκ, **xai** Α μή χβτβριύγώβν βέ τχοβύτα χλχγίβ <tp4>c. βύξχνούοβ μόνον **xai** μή **xara-** **xauoAoac** τΑ οχΑνβαλα. ΙροκβλαΟμαν Αημοαύα τήν βύτοΟ μχΜριύτητβ νΑ **χβρ«υχβο»ή'** ΑνΑχιον έχιηροχή τίνο , Αχ νοημόνών **xai** «ύοονκΑήταν ΑνΑρών αυγΜίμένη , νΑ βιάση βύτΑ οβτο λόγον τών βοα Αγρώρηοαν **xai** έαρΑχΑηοαν ΑχΑ τή ήμέρα τή ήματέρχ; Αμΐξαχ · χβί *ν τύ κβτορΑώοη, ὐχοαχβμοΑα έχιαήμχ ν' ΑχοσνρΟώμχν ταφ ατχΚου, **αΚοΟνκ** τβχαινν^ τήν ΑχβιτουμΑνην αυγχώρηβν αύτοΟ, **Μα,** ουγχκτχτοΗντο ν* ΙλΑπμον ΑντaOÂa, κροαηνέχΟημιν **Μμβ ΛΑ** τήν «Ιρήνην μ Ι τήν **TMT**βχοέηβν Τ00 Ορύνον τούτου, **xai** βχι ΑιΑ τήν βλέφ|ν βύττΟ **xai** τήν βιχύνοικν τών χρισπκνών. Έχομ λοιχύν ΑριΑήλαο βχ, μέχρι ού βέν ΑχοΑαίξη Αχ ΑΚχοο έτέ*η ΑχΑ χηβαμονίκν, χΑμ βαχχητχή «μώξι χύτοΟ οίνοι Ακυρο . ΑχομΑνχ **xai** ή Αν λβγμ «ύνοβο , ώ **xai ai**

Βνχι «tva ή ούνοΑο **χαρΑνομο** , βιύτι σννΑα«το ,

έξ ΙαρΑχν, βχχ ΑχΑήρχο» Ιαρέκ, μ Ι τΑ βιχαέυμκ τούτο *τίτ* **oUAva** τών (ορών χανύναν, τών τακτών συνύβαν χβί τών Αγίβν χβτΑραον «**Apioxoptv** νΑ Αχχ- «ν οί Ιορaΐ - **xai 4** λόγο Αχλούοτβτο - **M**«, Α^Μν βύναται Ορού νΑ χο^οτονή **ItpAx, otoo** καί ΙΑν ούνεw νΑ χαύαΙρη- βητώ **M** Λ ιβ* τή Αν **K**^ώαγένρ .

ή. /

έπίαχοπον, Ιξ δέ (Moaopot) ta fapta Πού lowta

ήδύνατο νΑ σπγήοέοδή IT όαοσχὸσΜίν aal όφφοτί·ν· Mti έγένότο λιέδρρ, M* ta lytavo I» 'de

συντχροτΗτο ή σὺνοδο * dvc appâiipoe, διότι Λ aaoaecxaoAolf ta χροσοχλὴΑη νΑ Αχολβγηάή, Iv ◆ol Upol χβνόνο όρίζονσι οσρΑ , Ιτι πρέπβ νΑ προσχλη^ ὸ χβτηγορούμτνο xal Axdt xal AU xal τρί , xal iv μή IppatvaeAfr tta ΑχΑζίτ® Ιρήρην- Αφω ρίσδή ο ιρΑ Χρυσόστομο Από ta πχτριΑρχην *Αλ·· (avdpdae «Μφιλον xal τήν πορί aôta σύνοδον, ΑλλΑ τήν έχιοβσαν έλοιτούργήοο, χμρί νΑ χστβόριΑή Α παρβββΑτη , διότι χβτοχριδύ βέν Λχ» χροσχληΑή de Απολογίαν ΑλλΑ xal xadxiv προϋχλήΜ df τήν σύνοδον, όχι τρι χαττΑ ιού ίορού χανόνα , ΑλλΑ xai B τοτρέχι , χαί δμ«·; μή χαρουσιασϋοί βέν χΑσχρί*Ι)' διότι Απήτιι 8cxad«; νΑ έξίλδννσι τή συνόδου οί έχΒρο: του, οΓτινο ta ήδύναντο νΑ Ασι χαί διχασιαί του· Αμφότνραι αΐ ποριστΑση αύτνα ύπέρχουσι xaî <1 ήμΑ , οίτινι xal δέν προσ<χλήύημ«ν χαί έχύροΑ έν τή ψτυδοσυνόβφ τούτη (Ιχοριν.

* Είναι ούχ ήττον χβρΑνομο ή Νιχονοριχή βύτη σύνοδο , διότι έΟττο παραμίμαρφνμένήν τήν κατηγορίαν. λέγου α δτι ὸ ο:χουμ*νιχό πατριΑρχη μΑ έπέβαλιν <{ ta 'Αλεξανδρινόν δρόνον, δχτρ ήχυβίστατσν ήμ(ί; έξιλέγημτν Από τΑν χοινοτήτνν χαί τή έχλογιχή συν(λ(ΰΐ·ι· , Αναγνορίσδημτ* ύχό τή χυβ(ρνή<Μ«» τή; αύτοΟ ύφηλότητο τού Αντιβασιλέα , ένίχριίΗχΜν υπό τού οίχονμένιχού πατριΑρχΟυ χατ' αίτησιν έπανιιλι.μμένην τΑν χοινοτήτω χαι τού κλήρου, Αφ' ού προηγονμένα βι' dAixoO Αχοστχλρίνου ή αυτού παναγιότη έπληροφορήΑή Χtpi τή χοτ·· στΑσία τού πχτριΑρχου Ν.χΑνορο - προσχλήδένα σ 8έ μιτέβημίν έντβΛ»ΐζ Αχιδέχλημιν *ξιόπρ«χ· , χαΐ " έγχβτπστπΗνκ (ί τήν Αίσιν ήμΑν, ίΥrj-viapltajpiv ύπΑ σὺμχβντο σχ(8Αν τού κλήρου- ούτ' ίχ«βλή*ημ«ν λοιπόν dht βι' Αλλη όδοΟ ήλόομιν, Αλλ' όχ<χύψαρ«ν •I έπβνκλημμένβ προτροπέ νΑ προσφίρβμιν όλοχβύτοιμχτΑ; Ασ*τν(Ι ήρΑν βυνέρτι , δχ»» oAoatpcv έχ τή κβρβλυσίβ χαι τή έξβρχ«ιέθΜ» χαι έπβνβφέραιμιν ιΐ τήν έξιοχρίχή βύτοΟ Αέσ·.ν ta πρΑ έτΑν χλονιζόμτνον τούτον θρόνον. Ιδού τὸ βορύ xal Ασύγjwotev ήρΑν πτχ,'σμπ, διΑ τδ δποίον TipaapcApeAa-ΑλλΑ χαΐ έπΐ τή ύποΗσκ βτι <πφ.ήΑήμ«ν, ήμ<[Ιδκ νΑ τιμοιρηΟΑμτν·, ΟΙ «ύσυν«ίδητοι xal τίμιοι χληριχοί τού ποτριέρχοο ΝιχΑνορο dxdaaMV.

4'<ύδ«τ«ι τΑ πβτρισρχιχΑν τούτο έγγραφον, διιοχυριζόμίνσν βτι, Αν·γχ4>οι νΑ ρένη ΐ χΑτρύρχη <1 ίδιβτιχήν οΐχίαν, διότι οΑΒde έξοδ'αξτν βύτύνήρ<1; έπαν<ιλήρμέν« xal μττΑ πβρβχλήσΜη διό χληριχΑν xad Αρχόντων apoMxaXiaapav τήν paappiAτητΑ του νΑ <λ»η de τΑ χχτριπρχΜβ aat ήρνήΑη-" προσιχαλέοβμον δέ βύτέν, βχι fva Ανχγντορ!'ήί ήΜ«, διότι έσμέν Αν«γν«ιρ(φρένοι * χηβορίν τή βύτού μβχαριότητο .xai Α τοποτηρητή τού χβτριβρχιχού Αρύνον τή Άλίξβνδράβ M τΑν βύτΑν τύκω, 8ι' Αν xal ὸ Ιδιο Ανβγνοιρ!σδή χικριΑρχη , ΑλλΑ ta •ροσκαλέσηΜν χρΑτσν, βχιο τΑν χοριχοιηΑΑρον xal x>j8«ρον«ὺοο<pav, ,δβύτνρον, βιαο τΑν έ{·γιίγΜμ(ν τή Avoixdou Home» έν ή BiauXd έξ «Ιχίχ dç otxlav ιβριφιρδμτνο , xai τρίτον, 8π« Α χηβ«μΑν xanA τΑ χβΑήχον ήρΑν ta προφυλΑξ»μ<ν ΑπΑ τού νΑ γίνητβι έν Αγνοί? του όργβνον Ατόχω xal Aftoaolvta χρAgtwv, πλήν 8έν τΑ χβταρΝνσρβν ΑυστυχΑ , xal M τούτο δλψέροδβ έγχρρδΰο . , ,

Ψίὸδοτβι, δτι σὺμιοβν τΑ xptawaAvopw χλήρνρβ έΧΑτβξον ήρΑ - βχ ta luvaÿtai ν'ΑΙιχήσβμβν ta aopaotaov τοὺ xupiou λαόν, οΑτινο Ataapfatapw τήν ΑγΑχην xal 8ν ζητούβ νΑ έξββββτήονΜπν. tt»»a»

taataoyta «Ατή * M·** dç ««λλιτέρβν H«V a·*

■Âwat·» *hfin* «λήρον, lata AaA ta aer' αδοού λοιποοΑπτήν τούτον «λήρον powuCta» apuflaoe AatA «Αλπνα ίρριέ . aal *V* tapaxla·* xal Αλλον ύποσχόοοαον ττή txap· νΑ χηρυχύΑσιν Ατιμοι, έχυρσϋντο τβ ύιισγραφΑ wv, τέ *innlai* οΙχαιοΗλΑ aal Anpilav laopfov πρό ήμΑ , dw σνγχαίρ-.ντ ήρΝ M| τή AfH« ήρ*'·> dw παρακαλούντο όπα έ™σπούσιομίν τήν μιτέβασίν μ« « Kabpo* aal τού Απαλλιίξ»μ«ν Από τΑν Λιβύη aai τΑν Τριχόλη»;, H*' «Α ήβη παροχΑδισαν (if τήν σύνοδον, aal de καδαίροσιν (ύσυνα^ήτοι aal τιμία; μΑ χβτοδίχαββνfoûtaau, 8·.ότι Αναφέρει «Κ παρόντο τΑν Αρχιμαν-Iplta ΆγνΟέγγίλον χαι ta έφημέριον Ίλχο» ον, έν φ Μν ήσβν χαρΑνιΚ·

"Uvôpaaav τήν σὺνοδον τβύττ,ν χορικήν, ήτι δέον νΑ ouvtevanaa Αχό τόν ρητροχολίαν ή τΑν κχτριΑρχήν ριτΑ τΑν IBiatv του χληριχΑν ρόνον <Λ:· τούλΑχιστον όρίζΜ βύτήν ὸ Ι«ροσολύρον ΔοσίΑτο - xal βρο , έχτΑ «Αν Ανοτέρο ΐχτΑ Αί»λί«ν itp:«v, οδσχχρ 8·.' 4takta, τή όχο<« έν μιή ήρέρρ Αχέν«ιρ<ν •ντοί , έξηχέτιρχν βχο τού χχιΑβνοχχΑη; (Ι τήν xaAalpMiv ήρΑ«> β·δ xai τΑ όφφίχιχ τ«;τχ διχβί« SAvantaa ν' ΑποχβλισΡΑσιν όφφ χι» αίρχτο , έχτό , λέγν, τούτον χχί τριΑν έτέρον, οί λοιποί ήσ«ν ξ νο<· διότι, ΧρΑ Αοού! οΐ ΣινχΓτ® «ΐσί χλήρ·· τοΟ Αρόνου 'Αλ((σνδρ<1β ; έτ<ροι, οΓτιν« τήν προτ»ραί«ν σχιβόν ήλΑον νΐ ζητήσοσι πόρον ζ«ή , χΑί μήπ® έχχαταστένη de έχχλι,σ'σν τινΑ; ή Α/λ'-ι, οϊτινι ntpeφέροντνα μέθυσοι xai d; ούδτμίβν Ανήχοντι Ιχχλησ(«ν, doiv Ιδιο χλήρο τού Άλ(ξ«νδρΐνοθ Ρρόνου; χολλοΟ γ< xal 8d. 'ΕΑν λοιπόν τήν πληΙΚιν τβύτην τΑν αυνοιχΑν τούτβν μίλΰν έξαιρέσοιμ»-, τί ύπολ<ιχ<τβι τή έπί τή Άμμου ('Ρέμλι) τβϋη; ΟΌνόίψ; ὸ ιύ;υν<(δτ,το xai τίμιο Τριχόλήβ , βστι , γνωριζων δτ: τήν έπιούσβν.τή Αχοχβτβστίσόβ τΑν πρβγμέτον, ♦ τοποτηρητή' Ε^ένιο ΐΐΓ τήν ΙΟΙΙΙ λ ΑΆχρ-.σιν βιΑ 19 χιλιάδα φλ®ρ(α αύστριακά, τΑ όπ.Ια έστέρησ· ta δρόνον τούτον, ίταν ώ; ήγούμενο διηΰΑυν» τό έν Μολδαβίφ 'Αλεξανδρινόν μιτόχιον, β βχίΑ δχι μίαν, έλλέ μυρία όσο καΑαιρέΜι dvai Ιτο μο •fi έχβάση χβτΑ τοὺ Ευγενίου. Ίκβ ξϊν·*' λ'-ικ-ν "ΑβΙ ύπό χαχή τάατιο χληριχΑν συνίχειτίή σύνοδο «Οτή. Έπομίν»·; χ« τι Α χατανσήση, πόσον ήσαν otax cAawdSipoc xai τίμιοι, πόσον μετ' Απα,Ήία εύαγγελιχή αυνεσχέφδησαν xal πόσον *Mf.aat* του 1(ροΒ xataae, τοὺ; ΑποΙου 8ιβτ<ίνονται βτι Αλζ.οι xeTOtatapav. '

Άχυρο..λαχΑν..ή..αύχοδο. έχ προτίφοιι, διάτι..δέν ὑπήρχίν ὸ συγκροτήσω βύτήν^ Αχυρο , διότι ὑπήρξκ xaapAvopoe aal Αντικανονική xal Αντικανονικά; έργαoltfaa, Mu ioprte ta 8ύναντ«υ νΑ συγχροτι,σασι

έχαιτο la τού κλήρου τού Αρόνου, aai μείλιστα Τ00 iv tapydf^ tau έμμένιι iipatof de τΑ ατοχείον τή τΑξκ aal συνΑρηνοί μιΑ' ήμΑν βιΑ τΑ Ατόπιν ' ορό Αρησχεντιχήν aai ΙΑνιχήν ήρΑν αισχύνην τούτα γινόμενη Αλλ' ύπό τού τήδε «Αχτΐσι καχή P°P? σ'^' λεγένττε - Ακυρο , Α έμπαΑή; xal έμπαδΑ ίνιργήσπσα, διότι τό ζήτημα aal τήν αιτίαν Από σκοπού μετύστρεψεν, έπιβλητόν τΑν έχλεχιόν ήμΟ παρεατήσασα, Aawt ούτε» φΜση df τΑ έπιδιειχόμενσνΑποτέλασμΑ.: 'Ακυροι ΐνπτν aal ■■an d πρΑξι «ατ»ι, Αχυρβ , πβρΑνορο xal «ιχο ή ήρΑν χβΑβίρΜι . Total» taxa xai BuvApa τΑν lepAv xataaov de oÀta Ντήν λογιζόμο^ι, tfaaoAoutalpav μοτ· ata βχβρνήσοββ τΑ Ιυσχορέ (ρυον τή ήρΑν Αποστολή ,

Mfwvw τM «ηφH» Aooo, Smk 8ιβ»ο(ξή t«b{A«*taw *» t* χορόν® ‹‹‹* *» W P^λλαντι ' όψθαλραό xAvrav *·»' aie τή» 484» τή Αλή* Αμήν.
θοίβ , ummiHi M» τή» «MrT «* *T<«I*. '*» 'Αλαξανδρᾶμ, τή M Ιουλίου WW.
MI ota» xA*ta(, 4» >t< ήυχή ad ≪A ορό Ὁ «qkpà» τή <AM μακαριότατο ad tmo· τό συρρόρο* Mi τήν ·8βλ«β» το0 θρόνου τοό- «ρητή; t«0 χατριαρχιχο· τή Ἀλαξανδραία θρόνου,
του συντρέχοντα , Αξι·»θΑρ«» τή «ὕλογίκ τοΟ + Αρχιμανδρίτη Εὐγένιο .

1».

ATHANASIUS ABCHIDIACONU8 KϋOKNΠ XBRUPOTAMKNI LIBELLUM CONFUTAT 18W iaU Ji

Πρδ τόν ἵν AlΤόχτρ ὀρθόβοξο* τοο κυρίου λβον.

•Ολην τήν σοριστίαν τον ροτ*χ«ιρίο»η 4 Αρη νορίρ«* ad χβνοναΑ συνοδιχΑ; χα»αρ«»«1 Εὐγένιο , Ινα ἐν τ^ λιβέλλιρ τοΟ καρολΑόντο βαρβάτου χβραστήσρ ἑαυτόν ΑΒίχ» χα»αιρ*8έντα ad Αλη»ή χιιβορ νήτην τή 'Αλεξανδρινή ἐχχλησία .

Πρό ούστασιν 81 τή τοιαὐτη ἰδέα iaiMprin ὀρραΗν delarv, Ατινα ἡρΜ , τΑ τρορσια Αχο8ι8όντ· τή ὑβριζομένχ) ρητρὶ ἐκχληβίμ, ἐχ»ἐτομ*ν χαραχατιόν ad *ittstp* βΑβδου ΑνΑ Ιν «ϋ&ραὐστι,υ διΟσκάρ** διΑ τή ἴσχύ-. τή Αληθιία .

Kd κρΑτον λέγκ Αχυρο* τήν σύνοδον, Ατ» μή δντο τοΟ συγχροτήσοντο «ὠτήν.

Λ«ὐτ«ρον, aapAvoρον τήν χαδαίρασιν, ὠ λαβόντυν .μέρο <ἰ τήν σὐνοδον Ιέρέινν, ΑφοΟ, χατΑ τόν ιβ" κανόνα τή Καρθαγένη , Ικραχ» νΑ χβθαιρτδή ὐχὸ Ιξ ἐχιβκόκνν.

Τρίτον, δτι δέν χροστχλήἰΗ, ἐν τή ὐνόδφ βλο β κλήρο τού θρόνου.

Τέταρτον, δτι δέν χροσιχλήθη «ἰ Αχολογίαν χαρΑ τού κανόνα , βΐ ad τρὶ ΑχαιτοΟντα τοΟτο.

Πέμχτον, δτι <θ«το ἡ σύνοδο χαραμεμορφωμέντ,ν τήν κατηγορίαν, ὁτι δηλαδή ὁ Εὐγένιο Αηβλήθη χοβὸ ταὐ οἰκουριιχού κατριέρχου, ad TtAouTdov, δτι οἰ λαβόντο μέρο «ἰ βότήν Αλλοι ρέ* ήσ«ν aaxiK ὐχολήψο» ad ρέΑυοοι, Αλλοι ξένοι, Αλλοι ἐξηχβτηρένοι 8.' ἰφριχίι·* ad Αλλοι Sivatrau Πρό τΑ ἀχοίχ ΑχανrÂprv ἐν ανόφοι.

Η σύνοδο «Ινβι Ιγχυρο , διότι ουνοχροτήΑη ἰ»χό τοΟ νομίμου xai χβνονιχοΟ ΜτριΑρχου, τοΟ aatpt-Αρχοο ΝιχΑναρο , 8ν ούδορίβ χρΑξι Αχβι τοΟβι taco-Sdxvuatv Avίxanov, ούτ» τοο ἐν«ργ<ν χβρ,τηρένον, οδη Αχό τόν λαόν ad τὸν χλήρον, τού Αρμοδίου ἐχλογβΐ του, ὀχΑρχοι ρέρψι τι aat' αὐτοΟ- τούναντίον Ακαν τὸ χοίμνιον Αναγνβριζ® xd σέβοται Ι8ιαζόνα* βὐτόν, χλήν ρ4 ἐχπροχή , ad aAoai *d* τή οικουμένη ἰρΑόβοξοι λχχλρἀίβι, χλήν ριΑ , Αναγνὸφίζουαιν βότόν Α ἐν όνοργοίρ χβψιἰρχήν 'Αλ·-ξβ*8ρ<ἰβ ad Α τοιοΟτο xapΑ xΑνw* ο«β<«ται. ~~ΚαΑσχ^κ δέ μου τΑ λαγὐρανα χολλΑ τ« ad Αλλα,~~ ad pA4cora d χρά τήν βόιοΟ pwxapénpa ρλὸδολφοι iatoooAd τ·* ApwtAw* MtptapxP* Αντιο-~~χΐία ad Ἰρτουχιβρ~~*«οο Κύγονίου λογόμονον, ὁτι ἰήθον χρόρ· χρου-

β·. Hvm νόμιμο ad ααονιχή ἡ χαδαίροσι τοΟ Κύγινίου, διὸ® ἐγένατο Axi ΤοΟ κατριΑρχου, ewoudοάούοη ad τή συνόδου, ἠβ , 4χισήμ«« ἐγχαθιδρυμένη, αὐτήν ἐχαίνην ἐξτκροοΑΜ dp 'Αλεξανδρινήν ἐχχλησιαν- 4 8* χονitv τή 4ν Καρθβγόνή «wv-Μου, 8* όχααλαΤτβι *ἰ Sb^itiot,* οδn dp σύνοδο» Ασχημίζ®, ota βότόν λυτροθτβι τή καθαιρόσαα . Πρό τοΟ κανόνο τούτου ἐξἀτόθτινο *δ f* τή ἐν 'Αντιοχοέρ *bfUt* συνόδου, 4ο« Θ4λ* τθ» μέν ἐχίσχοχον Αχό συνόδου χαθ«κρούμ«νον, τό» U apoopfaopov tad wo I8lou 4kcm4mu. Kd Αξιο 4ρΜ*«υτή «0 ααvόνρ τούτου 4 ZaovapK.ABίἰ λέραν ,0i μέν id-exoaot, ἐχίέγχλήμασι χατηγοροόμἴνοι, wvA8ôv βιαν-μ δἰχαζούσή ad Αχορβινομένή , οἰ 84 χροιψύτ«ροι ad StAaovoi ad oi Μθσξή κληρικοί tad too ISiou *MβιM»* βιχΑζονται, ad idof fffiQoota δέδα*»· (ἴύνταγ. Up. aa*. 'Ρόλλη ad Ποτλιΐ dp. *f,* σολ. IM).

Αχαγοl ΑλλΑ μΑλλον Ανακληροέ βὐτόν, χβρέχι»* τΑ Sixdapa χατΑ τού ἰ·ροί>; ἑρμηντυτΑ ιί τόν χαθαι·ροΑέντα *Α ἑροσιβΑλλχ .«ἰ δικαστήριο* Ιξ ἐχισκόχβν τήν χβΑβ'ροσίν του, 4» χ«ριχτύ<Μΐ, aa»' ἡν W*Ap« ἡ&χημένον ἑαντόν (Ηηδέλιον, ὐχ. a τού ιβ' καν. Καρθαγ.). 'Αλλ' ἐφαοιβΑλλονται ΑρΑ.^ γτ \d τ·ν ρκβτριρρχΑ* ΑχορΑοοι ; Ἐχιϊέχοντβ ἐχχλησιν; Α oupjiouA«u>t χορί τούτου 4 χαλό Εὐγόνιο τοΟ Ἰουτη-ντανοΟ *oapAv ρβγ'· τοΟ 181ου, Ἐχχλησιβατιχή Συ*-βρογΤ, βφλ. *γ,* χ«ρ. *f,* ad τή Εχχλι^σιχστιχή Αἰατογή βιβλ. a', τἰτλ. δ', ad ^ιφλ. a', τέτλ. S', arp. χ** ι χρὸ δέ ad τοΟ ,ασροΟ Λέοντο τὸν τίτλον β* τή Νοριχή του Ἐχιτορή , χβἰ ρβνΑΑνοι ἐ{ βότΑν, ΑλλΑ xadmv ἑορτή;, κΐοον iopaXt* οέ iauriv oOnt χχτχ-χιχρβνχ τόν κχτριΑρχή* 'ΑΑο<αν8peia(.

γ. Τ'οὠδοτβι 4 Εὐγένιο λέγνν, β® 84* χροσ-*χλήΑ>) βλο 6 κλήρο τοο Αρόνου «ἰ τὴ» ούνοβον 6ι6 xd ia' atatoO AaavtApov χΑρι» τ·» ρή «ΙδἰτΑν τΑ xantripo». ®1 ΚΑρον ὐ μόνο» ΑΜΑοΙρΑη ΙοροΑ βιΑ τά ΑνΑγχβ τοο ναφοτβρτΐου. 4 ΙορορΑνχχο Ἰορορίβ , βατι ad ΑνογνΑριο** ΑχολούΑβ ad ΑχαδιχΑοΙ δχέγρβψ» τΑ apaaxixA τή συνόδου. (Μ λοιαοί τή χάλ«« Καΐρcu, χβΐέΰ xd Οἰ τΑν χλή«οχΑρ«»ν, Αχβνα ἐν τή συνόδρ ἑχαροατΑτηβχ*. Τβὸ·ο14* 4γί*«το ad i* τή χόλιι τβότή· χέντο .οΐ χληριad ΑχβΑέοΑηαβν ἐν τή «υνδδρ, χλὴν τβιβν «ὐτοpilot* ad ΑχοστβτΑν, ad τβν τού vaoO τή Εὐβγγτλιστρία id χΑλυμα xvtuparctaiv, in διαταχθέντ»; χυριμρχιχθ , 4p* τή «00 Εὐγτνίου ἑλιόΜ, νΑ μή ouraotwviprtsi pre' efrcoo, καρήκουσβν χιχρόναντο τή* ἐχχλησίαν· Αλλ«» τ* ad βαθιοί 8ντ« τή 4attροχή τή; ivraOAa ϋάηνβιγυντίΜή xotvírpoς, 04» Αχουαιν 4ÀtuO4pav dj^Mbpi*, Οιαο τοΑλΑχιοτον 4«(Μχ·η 4χ τή &βρήφ> 4ν 48·>ϊ·* Apk τή* paxapitapÂ του 4x4 τΐ); ΟλτάαοΜ τοΟ ΚΑγονΙου. Tout·» οΟτν ΟχάνΤΜ*, τροι τοΟ aarovuwO κλήρου ταΟ θρόνου 84* «αρήοβν 4* τή αυνόβφ, m Mu, Cvom τή ρβχρβ ΑκοατΑοον , ΑχΑβί) Α8ό*οτο ἡ Ιλτυοί τ·*· Αλλ« το 84 d ivepiae aô<Αν ἡΡολβχ Aptaraλοιφθή Ιρήρ» id «ολλΑ ἡρόρ*>(, «ab' 4 ἡΒόνβτο *Α idX*i Axovatdiv τι, Μνβτο ἡ « Αλλο* οἰ 84 Ιφοί Μολίτιο ad Πέτρο ddakipM χροοἡλΟον, Α dava τή ixxA»)daç ivripa ad xtarA. Tb Si 8ἡ οχλἡθηοβν 4χτΑ τΑλἰχνβ ad Se* ippiaitô» ἐξηκβτή-*bifltt»*, olvai ψοθρ« aarayiAaoTO*. B^oaov β® 4βχΑ-ΤΜ{ ἐπμήθηοχν *it'* Appeal»* 1ξ χΑφἰχοί, ΑΑΑΑ aAppiad χρονομιοΟχοι, pi «urtAc ad aoAuorot; χρό τΑν Apivo* ἰχδουλούσοι . Kd τοΟτο 84* ουνήχοροί wood; bxip τή 84ξη τοΟ ΕΑγονέου, διότι οἰ βαΑρολογρ-84*το , χλὴν τοΟ χ«χΑ Πέτρου,' ἠοβ* aai dd ρόλή τοΟ χκποβ ad ΑΑ«χοτΑχτου aanpiap^moO χλήρου, τό χ«φ«π»Ιξαντο . <&λλ« t* iaqtwtoai*· 4 κύριο Εὐγένιο . β® 4 «βββτήρήσἰ του ἐμχ»ριέχ«ι ad τι γτλοίσν καθότι, ἰdpot τ·ν ὀρριχἰ»* 4 κέηριΑρχή , SAvorai. νΑ AaSifcrg ταΟτα Smog ad *Mt» Mi», tit* oÔUva tatoxpMÔjMÛàc νΑ 8ίθη λόγον nod.

8*. VoMotbi 4 Εὐγένιο χηρότ®»*, frit χατ«δικέ4*θη Αχρόσχητο . Ὁ χατρΐὸρχη; 4d συνόδου 8κβ«βα{«Μ*, βτι χροσσχόλασιν iddv ad ἡ papwpia του «Ινβι

IS.

8YNODU8 CON8TANTINOPOLITANA SYNODUM ALEXANDRINAM DAMNAT

1MT Mgwti IA

+ Γρηγόριο ἐλέφ «οοὐ ^χιοπίσχοκο Kooweav· A χώ το xd βιανσητικA , κηβαμονὶσ» * ** τινουαόλοώ νέα Ἠέμη . «al οἰχο-υμονικὸ πατρι- * ’ 1 ’* ἀρΧ’Λ· J

t Ἰορὼτατοι μητροπόλῖται, β τ» Πηλουσἰου χὺρ Ἀμφὲὸχἰο χαί ὁ Κυρὴνη χόρ ZaupiSav, οἱ ὑκο-κοίμανοι τ^ ἐγιωτάτφ πατριαρχικὴ ·ρόνφ Ἀλαξαν-βροία , ἐν Ἀγίφ πναὺματι Αγαπητοί A8dpd*d συλ-λοιτουργοί τή ἡμΑν μοτράτητο , xd *b* λοιπὸ οὐαγὴ κλήρο τοὺ θρόνου τούτο», χάρι αἰη ὑμὶν χαί ιἰρήνη

Τμπόλαώ ἐβπν <λ« Αναρμόδιό . Δοὼταρσν βέ, τού if. Λ* xd χ' κανόνα τή ἐν Καρβαγένη συνόδου . βητΑ βιαγτφσυὸντων ὑπδ ἐξτοὸλάχιστον ἐπισχόπων ' <Λν ἐββόμφ τφ *tfathf* Boxdav xd οολΜΜκήν γ<-νσσΑαι τήν καταδίκην τού κρισβυτέρου, ἐνταὺΑα οὐβέ ἕνα xd μόνον δμΑμον Μσχοασν τὴ κανονικὴ ἐνσρ-γὸο οὸμαρούντα, Α αἱρηται, tva «ἡ,χαῖ προφασί-ζοιτο ὁτι ἐφέρμοαχ τὸ γράμμα «O F xd if χανόνο τή ἐν Ἀντιοχοίφ συνόδου, οὐχ Αχοφασχόντων xd ἐνΙ χβνονιχΑ ἐπισχόπφ τὸ tcxdapa τού xsitapttv obuiev προσρὺτορσν- οὐχ ἠττο» βέ ἐξολέγχοι τὸ βο-βιχσμένοντὴ ηράξοοο xd τὸ μὴ προσχληὸήναι xsv-τολὼ «ί Απόλογίαν τὸν χητηγορούμανον ἐν τή ,ὑπο-τιΗμέν ουνὸὸφ τούτη, χαΦφ καὶ τοΟτο οἱ Ιοροὶ χΧ-νόνι ἐφιὺχτχ ὑιταγορούουαιν, ἑλλ' ἐχρίτον καὶ ἐρὴ-μτ,ν χαταδιχαοὸήνα βπ*ρ xd τοὶ χοαμικοὶ ἰχηγὸ-ρουται βικαατηρίοι . Ἐχ τούτον» xd Ἀλλοον παρα-κληοικν χάνον·.*Αν λὸγον 4χο8«ιχνύ«τμι έναργΑ;', ὁτι ἡ κρβξι «ὑτη οὐδέν κανονικὸν χβρο δυνατοί Ιχ«ιν.

Τούτα τοίνυν « ἐχ4ντη«ν ορὸ τΑ ὑμέττρα γράμματα πορὶ τὴ οὐσιαδου ἐχχληαιβστιχή ταὺτη ὕποΗοοὰι αυμφΑνοι τοί, ἰαροὶ χβνόαιν Αχοφοίν·· ται ἡ χβ»' ἡμΑ τού Χριστού μογάλη ἐχχλησία, xd ἐχίση μ*τέ τή; ὑμΑν ἰορότητο xd τού λοιπού οδ φρονούντο (ορού χλήρου τού Αγιβτάτου αὐτού ὸρόνου Αxupov Aoapd xd δλιν Α *μηδέ* ὐχάρξαβαν τὴν πρβ ιν ταὺτην τὴ χα»αιρέθοο« τού Αρχιμανδρίτου καὶ τοπότηρητού ὁσιοττάτου χι>ρ Εὐγονίου, δστι χαὶ ἀποχριματίστοο δύναται, χαὺ' ἡμέ , ἑνοργοίν τὰ τού ἰορού αὐτού ἐχβγγέλμβτο , χαδΑ xd ὁ (ορὸ αὐτὸδι «λὴρο ἀχαταιτιέτιο ἰχ«ι συγχοινβντίν αὐτὴ χαὶ συλλοιτουργοίν. Ἐν τοσούτφ cὺ λαίπομ*» ἐκβηλΑσαι ὑμὶν τὴν Sixdav »λ(ψιν χαὶ ἐγχάρδιον συνοχήν τή ἐχχλησία ini τοὶ οΟτ· παντόλμοο διαπραττομένοι; ὑπὸ τΑν κ«ρὶ τδ» πάσχοντα πατριάρχην, ἐχμοτβλλουο-μένων ἀσυνοιδήτβ xd Αναυ φόβου Ηού τὴν AtH ναιαν αυτού, οἱτινο , πρὸ τβῖ λοιπαὶ «αροχτρσπαῖ , xd *t-.t,* ταὺτην υπὸλογοὶ οἰαι τή χαχὸλου ὸρ*οδὸ(φ ἐχχλησίφ τού Χριστού, οὗ ἡ Χ«ι χαὶ τὸ Απορο» Ιλιο «ῖη μο»' ὑμΑν.

t Κωνσταντινουπόλοω ἐν Χριστφ Αγαπητό ἀβολφδ xd οὐχέτν, .

t δ Κυζίβου Νικόδημο .
f ὁ Χαλκηδόνα Γορὰσιμο .
f ὁ Δέρχων Νοὸφυτο .
f δ Κρὴτη Διονύσιο .
f δ Δράμα Ἀγαβάγγολο .
t δ Βιβύνη Παὺηο .
t ὁ Χίου Γρηγόριο .
f ▯ Βοβονών Νικόδημο .
f δ Κο;υτσ* Νοὸφυτο;, ἐν Χριστὴ Αγαπητοί Αδολφοί xd οὐχέται.

,αωξζ\ αὐγούστου ιδ*.

. U·

NICANORK ALEXANDRINI LITTERAE ENCYCLICAL, QLIBUB PATRIARCHAS ANTÏÔCHENUM ET HIEROSOLYMITANUM BIBI FAVERE SIGNIFICAT

i **1867 oopMoobrio S5.**

t Νικάνωρ ἐλέφ θβού πάπα , xd πατριάρχη τὴ μογάλη πόληο Αλοξανδροία xd χάση γὴ Αἰ-γυπτου.

t Οἱ ὑπδ τόν χα>' ἡμά Αγιότατο» ἀποστολιχόν χαί πατριαρχικόν Φρόνον ὑποκβίμανοι, β τα Ιορὸ κλὴ-ρο xd λοιποὶ ἀπαξἀπβντα βὺλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἐν κυρίφ λίαν Αγαπητέ xd πορισποὺβαστα τή ἡμΑν μβτριότητο , χάρι rfvj ὑμὶν ἀπασι πα Α Αοού παντοχράνορο , παρ' ἡμέΗ 8' οὐχή, αὐλογία xd σνγ-χὼρησι .

' ABoéH Ml oMn * Nboom »«ocU poo oaiOM Mod-■iHoBt, boporatirii Moriwai, ImMo olbolH, poo .«w ooA· Gnooto ooOMbdo pooM BaAwo. .

Oo mo . oxinnju. ram XUL M

Ota 4yvwrt« Βή«·υ, Αγαπητέ έν Χριβέή τέ«ν% βτι πρδ ·* imUb0 συγφοτήσβνη Αγέάν xai iapfar τοκιχήν σύνοδον,· τφίφ wtaffot: a«*ν«t0<iXt|Mv «bv δίχην «ορδητού φρικαλέου «ιφιλΑααντα «ta Aw. /Λ .πκρί&φβ tip too Αχοστέλου ηαΐ τύαγγιλίMO MΑρκου ύοιλτμίιη Εύγένιον, ml tat «ata mB^ta* tip Απόφασιν τούτην τή .βιρι ήμΑ wvHta ΑνηγγιΟβμπν tag ta ΑγτιηΑτοκ mytancMC mi λοι«< Ανδζορτήτοι έκκλησή , t*« Ρή «ata mm IqtMra ta ταΤ itptag «6tav μΑνβραι tav έαογμΑαβμένον Axtavov mi Ασφή «ορδηίήν· Kai H «Ajusta*» Aptatg tag Αποντήσβι 'ta* p«mpu»tawv Άντιοχιία mi 'ItpooeMpttv, ta tag ή ta xtaptva «ta A ta π«ν«ύφημοι τή Ησφία βιδΑσχολοι έτρΑ*·««ν σφμόνη, Αμα έ' fata Μου'Αληδβ «ντύματο ίμφβρουptaij ata «tpi ta οδρΑνιό xal ούχΐ τάγήίνο «ap. σφφομένη γτραρέ «ta στ«τή iataaq tav taaXtaW «ατριαρχΑν βυΑ , έξα-'ptt tag «ρΑξχι ήμΑν p«ta τή «tpi ήμί συνόδου xal πληρέστατα tataog έπιδοχι-ι μΑζιι, χρίο; ποτριχδν Απαραίτητο* ήγούμίδο ΑναχοινΑσαι aol «ύδι ta ^6 τδν Αγιάτβτον τοΟτον θρόνον χριστ»««νύμφ «ληρΑματι tata««g. mta γρΑμμα ώδί nag ίχούσα -

,ΜαχαριΑτατι ,χαΐ *ift&tnt* κόπα-xta «ατριΑρχα tag μίγαλουπόλιβ 'ΑΙtÇavBptiag ml «Αση γή Αί·γύπτου, ίν Χριστή ta /·* ◆λί«* faf«W* mi «»ρι-«όδητι ΐΐtÀtpi ata συλλιιτουργέ τή ήμΑν μιηριότητο xûpit NtxAviap, τήν φίλην ήμίν «ύτή ata «tββσμίον μακαριότητα ΑδτλφριχΑ iv χυρίφ «tpcxtuoσόμόνοι προσαγαριύομιν ύηρήδιστα. .

Kai τά λοικέ Αδιλφήέ έαισταλ& τή ύμχτέρα μακαριότητα έγκαιρα; ιΓχομ«ν λφι xta τήν Ακδ 4 ένιστΑτο; μηνολογουμένην «ιριπόδητον ήμίν έκιστολήν τη διαχομισέμΐνοι ata έ«ιστφν« ίαξτλ-◆ντο , έγναμιν δσα ta αύτή Αφηγιΐτβι Αναρέ ata σπαραξικάρδια δ.ατρέξοντα τή έπτμβέστι τού αύτόσα διοτρίβοντο Αρχιμανδρίτου χύρ ΕύγπνΙου άηροκβτβμηνού, Α τοποτηρητοΟ Τθ0 ύματέρου πατριαρχικού Άλιξανβρινοϋ Βρόνου. MoxopiAtett! Μακράν τού ,νά φρονήσαμίν mtt, βτι ή Αγ(« τού Χριστού μ*γέλη ίκχλησίβ, ή κοινή Οίτη συμχΑνττον tav όρθοδόξαν τροφή ata βιδΑιχαλο τή ίίρήνη; xta ΑγΑχη , συνοίνττ *tag τά* ταβύτα άδτμίφί, Ανηχανονιχέ «ρΑξίι ata τυρβννιχά καρφΑοκ τού ΒιαληφΜντο Εύγινίου, φρονοθρ«ν„ τά χβδ' ήμ*ί, δτι ta έν τή έπισυνημμίνφ ta τύπψ φυλλβδίφ κραχτιχέ τή έπιτοκιβ αύτόσι συγχροτηδιίση συνύδου τ·ν βληριχ·ν τοΟ tywttaou «ώτή έοοστολιχοΟ ata «ότρορχιχοΟ •pivou ûta> τήν npotiptiov τή δμ«τέρ· taurttavp μβχαριδτητο , χβΗ β4αιν *tatafc| Ιχο*τ« ta imp·ρΐβστον ata «ονφχοιον «ρονόμιον τή; βύτονομί·; τοΟ δρηέρου artpit&txoO tpfowt, tapptrat tag taitxg ata lepotg aotaoiv δντο, ΒοὰοΟοϊν ήμΓν atatag «ορογptaa. Πρδ «οντ«λή Βέ tav σχ«νβΑ»·ν xataaoiwv 9uvtta<op(v, *δu* Xtamwe «τι ή βσον tatam τοχντέρβ| «Mot mtAofcg τοΟ χ«νή· δμοφΑνφ ρΑρή συνοβιχΑ έγχριΗντο »ονοσιολθγι«ΐτ«ίτου *tf(ev* dpxipatafetao aupiou NtOw τοΟ Έαφιγμινίτου Α τοκοτηρητο6 ‘‘‘ΙΒιαΜχοϋ τοΟ ύμιτέρου mnp«apg(tm· M*«> ·*«*’« ή κροσ«Μ«ιχή mpoutaa, x*W «mU(«ta laavànpi oupwapoTiyUvou, «tnoitaapav, fin ta μέγιστο ουντττλέσα tig Mtaprav τρδ«»·ν συρψψφστιχΑν «ρδ έξΜλοιφιν tav σχον84λ«ν ata AmatMmra τή ΜΜνή τΙρήνη ata ήονχίο;, αυνοργοΟντο τοΟ «ipp-4ρχου ήμΑν *κυρίαν* ΐηαοΟ XpcraO, «ρρ* mi ta έτη βύτή χαρισΜήσον «Κ έκιμήχιστα, Ayucta «ta οιίτηριοδέττοτβ.

Έν Βηρστή, «ί' οὐρ^™1 >«**β>·ι

Τή bpttapag IΗιοτέτη pawptappeg έν Xpmf Αγβοητδ *8«λφδ ata δλβ «ρύΑυμο .

t δ Άντιοχιίο ΊορέΑοο .*

^Mmaptètra «ta «tÿmptaum «famata mqpc-*éfga* τή ρ·γ«λθ«βφ 'Αλφνέριιο «ta «4«ή Τή AIγύοτου, ««Ι τέ λ·ι«& .

Kota τήρ 1 ««ptaHrag μήνδ «έγούστοο έγρ4-ή«μ«ν τή «rantat «έτή «ορορή «ληροφαροΟνπ ρένβν άβοοριτιχΑ , βτι έλιέβοριν ta «ptnraxA τή; δκδ τή «φαρΜκΑτή βώτή μοχορώτητο <»γχροτη-•όίοή fapÂg έοκκή βννΜκ έν τή mta ta ‘Ρέμλισν 'Αλ<{«ν8ροί· χοναΐοτφ ναή τοΟ Αγίου ένΜ(ου Aw στύλου «ta φ»τβμΑρτμρο έρχί&αχένου SttpAvou «api «tatapiemg νοΟ ΚΑρνίου. Νον Μ «Αλιν τή ttouupiag 8ροττδμ«νοι oxt08optv προΗpttg tig έχτχνοστέρον ΑχΑντησιν tav n ιίρημέν·ν χροχτιχΑν «ta τή fata νf' τοΟ ήβη λήξοντο «ρδ ήμΑ ούτή; έριτΐμου Αδιλφίχή έχισττλή , ήν «ta Ιλφμτν έγxtapttg. Kot «ρΑ'τον μέν 4«ονέμομ«ν χΑριτ« έξ ίλη «αρΒίο τή χβνοιχτίρμονι >Ήή, βτι έν μέσφ τηλιχοώτιχν μλΐήαον xta 8ι·»-μΑν χληροστέτην έκιδοψιλούποι τήν ύγκίον τή αφφμιοιτΑτν «ύτή μαχοριδτητι «οί βΑλοομον έ«ιχ!« χορβμυέίο ti; ta «tauABuve «ύτή τρούμχτβ, ένώχ<ί«ν οδτήν xota «Avari τούτβν, ή μόνο δυνοτύ , tva xal μέγιΑτον π«ριβλητή τδν έρίομβον ή χολύ«Ι»λο «ύτή χόρυφή. Κβτέ συνέόνιβν Λ μπββόίνοντ»; Η; τδ «tpi xaBatρέαΜο τ&0 Εδγννίοο xtpAXaiov, cnttûBoptv ίχδηλΑσοι τή έβχλφιχή τη ΑγΑκη, βτι έν τοιούτή ««νβοχρύτφ φορή, έν ή,χ«τήντή«ν ή «btafa όρΑδΒοξο έχχλησίο. Αχέλυτο ήν ΑνΑγχη, Γνο ή δμοτέρντ σφαμηντέτη μοχίήιέτη ,λοβίΐν ta χαήίλΧηλο .μέτρο «ρδ Αιτοοδβησιν τοΟ χιριστέντο; χινδΰνου. Aci τ« τοΟτο χβτήχοοί Βντχ πρδ χκροΟ νΑν βύτόέι διαηρ*χένΤΜν xta τήν έξ βήοΰ δύνβμιν ΗρμΑ όσημέραι έπιχολούμτνα, πρδ 'Butattotv τή βδτφΒι xu.iocvoμένη χντυμοτιχή; χφτοΟ, μιγΑλν έχίρημτν-χβ! Βύζαν Α«δ βΑ»ου χάρδ χ Αν««έμψαμ<ν τή οντήρι Ηή. βτ« τέβ ίπληροφορήδημτν, βτι ή δμιτέρβ Αδιλφιχή χορυφή, δ«ό'Ην «Αντο έμ«ν<υιΑ<<σα, συνιχΑλ«σ< «ppi έβυτήν ToxtxAg σύνοδον ίγίβν τοΟ ύπ' αύτήν Οτύφρονο; «λήρου, χα! διχΑασα χανονιχΑ χαί 8cxtat>g τδν τί χοίΗστΑτο ούτόδι έχταρΑξβντο Εύγένι-.ν, «ροέβη έν πνίύμβτι άγίφ τίς τήν τούτου χβΑ-«Ιροσιν. Τήν συνοδικήν οδν τούτην Απόφβσιν τή; ίήύτέρβ σφσμιβτέτη; μαχοριότητο Αναγγνρίζομιν xta ήμιΐ μιτδ τή «tpi ήμΑ Αγlo συνόδου πλήρη, Bcxtaov, έννομον xal κανονικήν, xta χαίοοντι έχλι·«αροΟμον ΑιρμΑ τόν έλιήυονα βτόν, tva τοΟ λοιπού 8ή πέρα tig tag BAiÿtcg xta ta βΑσ«να τή όμιτέρα έδϊύφιχή χορυφή; xta έπαναγΑπ) τήν προτέραν αύτή φαιΒρότητα, τή δό ΕύγινΙφ χαρίσηται μτταμέλχιαν tav ήμαρτημέννν xta ψυχιχήν σβτηρίβν, τή Βέ |ριστΜ«νύμφ αύτόέι όρδοβόξφ πληρΑμα» γαλήνην «νίνμοτιχήν χαί όλόέυμον Αμα πρδ; ύμδ , τδν ΑγαΒδν γνήσιον xta Btafat* “ύτή Β«ρηΒέντα «oiptvΑρχην του, Αφοσί«·σιν. ΤαΟτα διαχαΑ «ύχόμι&β xta τούτα ΒορμΑ έτα«ο»οΟμ«ν έν «Αση τή κατέ Χριστόν έδϊλφική ΑγΑκη. Έττρον δέ μή έχοντα , mptavoptv τδν λόγον έήαττούμονοι «τφέ aupiou ta σφσμια «ύτή έτη δτι «λΰστο xta «ονοtataρονο.

Έν τή έγ<φ «όλχι Ίιρουαολήμ ,αβξζ', στχαμ*«^- . ' '

Τή ύμιτίρο συββσμιβτέτη μοχηριότητο Αγοπητδ έν Χριστή Αδολφδ xta δλβο πρόδομο .

J t ό Ίιροσολύμ·γ Κύριλλο .' ι

ΤΑν γοίνυν συνοδιχΑν ήμηέριον χατά τοΟ Εύγοvίου ΑποφΑσο^ν κύρο βύδνντιχδν ήδη otaota λίήοΜσΑν xal χαραβοχτΑν olovti δπδ τή όρΒοΒόξου έχχλη-«tag γίνομέν·ν, Α τΑν δύο ΑγιατΑτννν ποτριορχΑν mtC σίχτοΤ αύτΑν έχφβντορίβι τούτο xupttioAratv, «Ασα έχΐ τούτου γνΑμη «ta Απόφασι τή έν ββσιλουούσή έχχλησία xta tav τούτην έχ«ροϊηΜηύ*τ«ν ΑχηνΑν ήμΑν «ta τή ΑληΗία Biitxtav, οίτινί ,

«<H«»n ἐν ππρόδφ, «ai attic «tdpcov t» πραύμβΑ OUfav, Απορρικτόα ἐβτέ M«t τοὺ Meut «al itpobc κανόνα , fct βή ἐμ·α*ή «ai ροτομτρήι otat «ai οὐδέν τὺ ἐχχλησιάστιχὺν κύρο πτριβίβληρένη. Τοὺτα Αγγέλλοντα «d attiς τφ dvà πβσαν T#· Αίγυπτον κτριουσίφ τοὺ κυρίου λαφ, χροτρέπομτν «ai νουδστυύρ«ν Μκρι«ώ > Ινα Απέχησι τοὺ ὀλιτήρο ὠ Αλλο*tfiv> κ&πχ (τρατχχή Αξία , τηρὼσι *f* ὠ κόρην ὀφὺαλμρύ τι έντολὺ τοὺ κυρίου, motel ἐμμένοντι τή («χλησίφ, ἡ αὺτοὺ ἐξὺδρ«φ«, χαί τοί σικταέ «ὺτή διβτάξισι. «ai ούτη έχησι ζ·ή» βιήνιον xai AχβὺβΜΜκ icepdk v.5 μισὺαποβότου διοὺ τδ M τοὺ tvilou *i^offftintanoi* λιγόμτνον- ,ΈΑν & λαὸ μου τὰ έντολὰ μου φυλάξη, tv βάβδφ νου έχ^ροὺ αὺτών έπ-.σχέφομαι xai tv μάστιξι τὰ Αδιχία αὺτών·τέ 8' έλοὸ μου οὺ μή StaoxtSxow Απδ τών Αγαπέέντην pt, *M'* οὺ μή βχβηλώση τὴν διαθήκην μου.“ Τοὺ 8' «ὰρὶὺμου έπτίνου Απὸ τ» τοὺ ί«ρὸὺ κλήρου, οϊ έπιλήσρονο ὈΛ ί«ροὺ αὺτών καθήκοντο χαί τΑν βρχην γινόμτνοι Α·«οφόβη xal ίσνοιβήτβ Απτστάτησαν τοὺ γνησίου χαί xavovmoO αὺτών κυριάρχου xai κβτρὸ , xal τή> («ροσϋλφ ιτορΑτ,τή αυντβχΜντο , κβτέατηοβν ἀξιοι τών ίσχάτον κοινών, ὡ · xai τοὺ έλιγίατου τοὺ XaiXoO τάγμβτο , ο: ἀνβτρέχοντο xal άσ«ἐώ χφνοτομοΟντο Ιξέχλινβν xai χβτοπίχραναν xai χχτιλὺχηααν τήν Ιχκλήαίβν, άκδ χβρϋβ οἴχττίροντο , μττ τὺβγγιλιχή; άνο(ιχβχΙα «al Ανοχή xai «88ι Οστβτον ήβη xai τολουτ«Ίονι λέγομιν τοὺτοι μ*·»» Ιν», Βοον τάχο Τ άχοτβχΗντι τφ σατανά, μοτή συντιτριμμένη χαρβία «ροαέλβὼαι xai ίξομολοχοόμονοι Ιξαιτήοὼνται παρΑ ΦοοΟ αυγχώρήαιν τών Αμαρτιών. xai τών «λημμολημάτην αυτών, xai οὺτβ evmwMvat μή ὑποβέσηη τΜ Bumîmc τή έκχληotac ««i x*·· δοὸφέρην Μπέρην Αρβί Md t* Αν··έματι, έχτίνοι δέ, Na |v προσιυχή Sapent xai δαχρὺοι «ai ΑληδΜ μπανοίφ Ιξιΐοὼσηπ τδν Siaawv •οὺν, βτι τοὺτον σφόβρα χαρὼργισβν, τΑ έντολΑ αὺτοὺ χαί τή έχχλησία Αβσοφντι , xai μή Αφ$; ΟΜβτ ταχέη τδ τρομαρδν έχχίνο λόγιον τὰ βιΑτοὺ προφήτου Όσηέ- ,Σὺ diota· δικαιοσὺνην, χάγὼ Α«έέσομαι at τοὺ μή itpartôtiv μοι.“ Kai γΑρ ποια τή συγγνώμη Α«υ τοὺτην παρά ·οφ d(ut*4ortat4 διδάσχιιν μέν Αλλου ««νάνο «ai τὰ τφ HoO ίντολΑ έχαγγηλάμτνο . αὺτΑ M τοὺτο ««ριφρονών xal «Ι οὺδέν λογιζόμινο ;

Kai τοὺτα μέν *M τοοούτσν,* «οκτιΜτο . βτι βοον τάχο έχλ«ίφ«ι Από τοὺ μέσου «ai διασιαδασδήσκται ὁ μισόκαλο ὠ , πονιορτδ Απδ Αληνο θορινή , δτι τδ δίκαιον *βριβμβιὺα*ι «ai ὁ γ«ραρδ τών Αθανασιών xal KυρΟλην* βρόνο Ανακτήσσοαι τήν προτέραν «ὺιτοΟ λάμφιν xai φα δρίτητα. δτ« 8ή xal χοριχαροῖ tpoOpov ,Εὺλσγητύ τζ σῦ κύριο, *tit* αιώνα xai ὺκορὺμνητο , à τών Αοώνών βοηΜ καί προστάτη;, *b* XWT^C ν·ή{> 8 βιχάιοχρίτη χαί πολυοὺαπλαγχνο · οὺλογητύ *εί καί* βοβοξααμένο , βτι Ιπήίλοψα xai o!8o χαί χατήρτιοα xai αὺὼι τήν έχχλήαίαν ταύτην, ήν τφ ίδΐφ Αχράντη» σου αίματι έχτήσβ!“ Ή St τοΟ ΦοοΟ χάρι «ai τὺ Antipov αὺτοΟ Atiev Ιλοο σὺν τή παρ' ήμὼν πατρψί ιυχή xai ιὺλογίφ «ἴη 8<ά παντύ μ·»' ὺμών.

Ἐν 'AAsgavSptiqi 3Mξζ*, Μίπιμβρίου χ'.

Ιρδ SoBv ιὺχίτη διάπυρο άπάντών υμών.

(Τ. Σ.) f 6 Ἀλιξανδρίία ΝιχΑνηρ.

◆

15

ALEXANDRINORUM SUPPLEX LIBELLUS PATRIARCHAE CONSTANTINOPOLITANO OBLATUS

1867 mente octobri.

Παναγιώτατι δέσποτα

Ἐν φ μ«τέ τήν παραλαβήν χαί δημοσίιναιν τή ὺμιτέρα προσκυνητή πατρ*ρχιχή xai συνοδική έπιστολή , Απδ 14 αὺγούστου ένιστὼτο; έτου διά Ιιρών κανόνων χαί λόγην Αχαταμαχήτην Αποφηναμένη ictpi τοὺ Αχυρου, παρανόμου xai Αντικανονικοὺ τή έν Ραμλίφ ὑπδ τοὺ έν κηδιμονίφ διατιλοΟντο πατριάρχου Ἀλιξανδραία κυρίου Νιχάνορο αυγχροτηδώση συνόδου xai ictpi τοὺ Αχυρου τών πράξιων αὺτή καί τή xaὺaipômn; τοὺ τοποτηρητοὺ Αρχιμανδρίτου Εὺγχνίου, ἡ ήσυχία Αρκούντω έπανήλθχν ti; τδν τόπον, καί ιὺρισχόμίβα πχρί τδ πέρα , θὺτη ιίπΑν, τή ὑποΗβχη , αίφνη έφάνησαν Ατυχώ έντυποι έπιστολαί τών μαχαριατάτων πατριαρχών ΑντιοχΜβ xai Ἰιροσολϋμων, αίτινι Απχναντία *niffùa*σουσαι νόμιμον χαί δικαίαν τήν πιρ'ι ή ὸ λόγο σὺνοδον, ὀλίγου βιιν (ξήπτον έχ νέου τήν πυράν, τή διχονοία M τΑ Αρκούντω χατχυνααΰέντα «ντύματα· Αλλ' ιὺτυχώ , tfet βΓ 8ν φέρρυσιν αὺται τραχὺν xai μιροληπηχδν χαρμχτήρα, ιίτι διότι οἱ χριστιανοί Ιχουν Atiaoτt τδ ὸμμα ἐστραμμένον πρδ τὴν μ«γάλην τοΟ Χριστοὺ έχχλησίβν χαί ιί αυτή τὰ άποφάστι δίδουσι κύρο , βέν 1πήν«γχον τδ ϋπὺ τών έναντίαν έλπιζὰμιναν Αποτέλτσμα, Αλλά χαί οϋτη οὺχ ήττὸν Μσιν tv σχάνδαλον, χαί έπομένὺ δύνανται νΑ ὠδήσησι τδν ταλαίπηρον πατριάρχην <ί σχχνβαλήδχστέρα πράξη χαί νΑ έξιγτίρακκ καὼ' έαυτοΟ τέν λαόν.

Αέν χτὸοὺμιὺα τήν έπέμβααιν τών αὺτών μακαριοτήτων, διότι ή άλήΑαα καί τδ δίκαιόν *ὺαιν* ὑπέρ ήμών- λυχοὺμτὺα μόνον βτι έπτμβήΧαν πριν ή Κλήσησι νΑ φαπσβώφι «tpi τή Αληὺοο χατβστώχη τών έδώ πραγμάτων χαί στηρίξαβι τήν γνώμην αὺτών Μ βὺτά, χαί τότι ὑπέρ τοὺ πραγματικοὺ δικαίου αυνηγυροὺντχ νΑ συντχλέώσι πρδ τήν «ίρηνοποιησιν.

C 'Αλλ' Ατυχώ , Αντί νά λάβωσιν ὑπ' δψιν τήν δι" έπισήμην πράξιν xal έγγράφην χοινοποιηὺχίσαν διανοητικήν χατάστασιν τοὺ μαχαριωτάτου πατριάρχου κυρίου Νιχάναρο , δστι , ὑπδ χηδτμονίαν otAti;, ήν Ανίκανο νΑ συγκρότηση χαί SttuÙ-ύνη σὺνοδον πολὺν Απαιτούσαν τδν νοὺν χαί τήν κτίραν Αντί νΑ παρατηρήσωσιν έν τοί; πραχτιχοί τή Μρημένη συνόδου, ιί Α χαί μόνα έβασίσδησαν, βτι αὺτδ οὺτο ὸ πατριάρχη i&totv έαυτδν «ί Αμφιβολίαν, παραβ«χ*<ί νΑ τιδὴ έν αὺτή «ί συζέ,τησιν ἡ διανοητική αὺτοὺ χατάστασι - Αντί νά μή διαφυγή τήν όξυδέρχχιαν αὺτών, βτι τΑ αὺτΑ πρακτικά, Ατινα τήν προττραίμν χηρὺσσουσι τήν αὺτοὺ μακαριὸτητα xaV δλα έχέφρονα χαί μηδέν ὑπάρχον τδ έμφαίνον αὺτφ Ανικανότητα δι" ήν χατίχιι ὺψι,λήν δέσιν, αίφνη τήν ὺσηραίαν ὁμολογούσιν, ὸτι Χδ πατριαρχικόν σκάφο δ«ίται χηρδ στιβαρά , χαί οἱ Αγιοι συνοδικοί κροβαίνουσιν «ί έχλογήν οὺ μόνον τοποτηρητοὺ. Αλλά χαί διαδόχου, tvavxicv βητών ιιρών xavSvttv- Αντί Ιξ δλβν τοὺτην νΑ διστάσωσι πρδ στιγμήν καί νΑ„ πράξοΜι τοὺλάχιβτον δ τι έπραξτν ἡ οδτη Απηνώ καί Αβίχη κατηγορουμένη μ«γάλη τοὺ Χριστοὺ έκκλησία, τουτέστι νΑ πληροφορηὺώσιν έχ τοὺ αὺντγγυ δι' ίδιαν /αὺτών Απιστα)μένων πτρί τή · παταστάστα τών πραγμΑτην καί τή αὺτοὺ μακαριὸτητα - Αντί, τέλο , έν τή γνημοδοτήαι αὺτών, ν' Αναβχχυάσηαι τΑ χανονιχά, ΙΟτβριχΑ χαί διχαστικέ έπιχτιρήματα, δσα ἡ μχγάλη Ιοὺ Χριστοὺ Ιχχλησία xai έ τοικτηρητή" Αρχιμανδρίτη Εὺγίνιο Αντίταξαν χατά τοΟ Αχυρου χαί παρανόμου τή ουνόβου τοὺτη , χαί «!τ« νά έφνέγχνσι τοὺ; χανάχα χαί τοὺ λάγου . έφ' ὼν στηρίζουσι τήν (αυτών γνώμην, Αποφαίνονται δυστυχώ Απλώ xai oloντί Φοβφάτώ ,βτι τάτή συνόδου τοὺτη Ιχουσι χαλώ xai αυνφM τοί («ρο(χανόσι, xal θὺτη , Αντί νΑ έξαλχίφησιν, ίπηὺξηοαν τήν Αμφιβολίαν κολλών χριστιανών.

Μ«μώιμοιροΟ<π καθ' ήμών, ta Απ*τάνδημ«ν ήρδ τήν μ«γάλην σοϋ Χριστοϋ έχχληοέαν- AU' έχτδ «4 ◆ wtvδνο; τή t» Χαλχηβόνι Αγία συνόδου, καθ' βν al έχχλήσκ ata κατηγορουμένων χαταντώσιν «ι τδν έν Κωνσταντινουπόλΐΐ πατριάρχην, έρχονται ueA WO διίσχυρισμοϋ αϋτών t* πρδ τοσούτων χρόνων «ραπτικά παραδαίγματα, ύσάχι , fΐf «ίποίν, ε θρόνο τή Άναοχ«ία ποριήλθον rit έλλ·φν ποιμένο ή διαφορά «Ιχ«ν ούτο «pic A ποίμνιόν του,δέν Ακπάνθη ota πρδ τδν Άλ«ξβνδρ«ία , ota πρδ τδν Ί«ροσολύμων, Αλλά πρδ τό οίχουμ«νιχδν πατριαρχοίον ώ «ι ποινήν μητέρα- το0τ ·*τ4 μαρτυρούσι xai οί τοϋ 'Αλιξανδρινοϋ θρόνου κώδικα ώ ^ρδ τδν 'Aitξανδρινόν θρόνον, etawc παρουσιώίουσι πολλοϋ πατριάρχα Άλ«ξανδρ«ία , γινομένου καί σταλίντα έχ μέρου τοϋ οίχουμανικοϋ θρόνου, ούδένα M έχ T00 Άντιοχ«ία καί too 'Ιεροσολύμων. Οώΐ λοιπόν 86ναντχ-, ν' Αρνηθώσι τφ οίχουμ«νιχφ θρόνφ πρ«οβ'> γ·νέ διχαίωμα, iKtf al αϋτών μαχαριότητη μή] ίχ-.ν:« , ζητούσιν ήδη νά σφαρισθώσι;

Αιβσαλπίζουσι Αλλοι, ta al άποφάσ«ι τών. κατριαρχών «ίσιν Ανέκκλητοι· Αλλέ παραλ«(ποντ« τδν Ανωτέρω μν»,μόν«υθίντα ί«ρδν χανόνα, παρατηροθμ«ν μόνον ta, ta συν«τάχθησβν οί π*ρί τοϋ Αν«ππλήτου τών πατριαρχών Αποφάσνων νόμοι, ε θρόνο τή Άλιξανδρεία , έπ! κβραδ«ίγμ«τι, «Ιχ» πλ«(ου τών 150 έπισκόπων, έκομένω 8έ, ,μέχρι οϋ διαφορά τι φθάσ . •ί τδ κϋρο τοϋ πατριάρχου, έπρ«π« νΑ διίλθη χαί βασανισθή Απδ τΑ διαφόρου συνόδου - Αλλά νόν, ta ό θρόνο ούτο <χ·ι τριί μόνον έπισχόπου;, μη8<νδ ιίβου σύνοδον νΑ Απαρτίωσι μή, δρναμένου , ότι καί έχ τών τριών τούτων έπισκόπων^ οί'δώ ota προσιχλήθησαν ούτ« αέρο έλαβον αί; τήν κ«ρί ή δ λόγο σύνοδον, Αλλ' έχ* τοϋ έναντίου μ·τά σύμπαντο τοϋ έπιλοίπου ιιροϋ κλήρου καί χατέχριναν τΑ πράξ·ι αϋτή , -ώ παρανόμου χαί Ακρου - νόν, 8τ< ή σύνοδο αύτη συν«χροτήθη ύπδ τυχοδιωκτών χαί «ι (ξένο παροικία άνηχόντων Ιχρέων, δϋναται ή μακαριότη του νΑ έπιπ«λ*σθή\νομίμω τδ Ανέκκλητον τή Αποφάικω αύτού; Ουβαμώ · 'Ανάγκη λοιπόν έκχλήσ«ω ,χ«! θύτη έγένατο πρδ τήν έν τή βασιλαυβΰσή μ«γΑλην τοϋ Χριστού έκκλησίαν, ήτι νομίμω ήδΰνατο Αποφανθήναι; καί Απ«φάνθη ούχ! Απλώ , ΑλλΑ 8ιΑ λόγων χαί Ι«ρών κανόνων,- καί τούτου Ιν«χα ή Απόφασι αύτή έχ«ι Απαν τό κϋρο .

-Αλλ.Α μ«θ' βλα τούτα, έπ«ιδή δ ταπανώ ύπο■φαινόμινο κλήρο τή έν Αίγύκτφ έπκλησία τήχτται καό' έχΑστην ύπδ τή λύπη , παρατανομένην βλέπαιν τήν ΙηρυΑμον τή έκχληοέα του κατΑστοΜν έπβιδή ◆ί^αται aatapta ·1 Ιιανέξι^ καί Ανταγκλήσα τΑ σκαστώ πατριαρχία πρδ γτνιχήν βλΑφην τή δρΑο(οξία · Ακηδή κυρία τού καχού αΜα έστίν ή βιανοητική χατώστασι τού πατριΑρχου ήμών κυρίου Νιπϊ* ' νορα , ήν Ανδρ< έμπαΗέ χαί ίβιβτιλαέ έχματαλάάκβί, Ιγκλαστον καί Απρόσιτον τοί πολλοί τηρούντ> αϋτδν καί ώ έχέφρβνα διαχηρόσσοντα - έπ«ιδή Αλλια νΑ βιασαφηνισΑή δέν ιίναι δυνατόν (ίμή διΑ μιώ Απδ κοινού έρβόνη έξ Αντιπροσώπων δλων τών έκκλησιών, χοΑιχτταύομιν ένΑέρμω τήν ύμιτέραν πανσέ^αστον έ^ιίν καναγιότητα καί τήν κ«ρ1 ύμώ Αγίαν καί itpAν σύνοδον, δπω , συνιννοούμινοι μ«Α τών λοιπών πατριαρχικών βρόνων, συστήσητ· κοινόν συνέδριον, «ί 8 προσχληΑπί καί ή αϋτού μαχαριότη ό πατριάρχη κϋριο ΝικΑνωρ δώση λόγον αϋτδ ούτο τών πρΑξιών του, χαί ούτω Απδ κοινού έρανηώιίσα έξαχδή rit φώ ή Αλήώβα, σωδή δέ χαί ή μαχαριότη του τών βασάνων, αί Α ή κακοβουλία χρατ·! αύτόν έΑν 8' ϋ τδ συνέδριον τούτο Αποχοιηόή ή μαχαριότη του νΑ παρουσιασδή, Ασόίν*ιαν ή γήρα; χροφοσισδ«ί , τότ· Α συγκρότησή τούτο έν *Αλ·ξανδρ*ίφ έξ Αντιπροσώπων δλων τών πατριαρχιών ούτω Αποχότττται βιζηδδν τδ κακόν, οΟτω βασιλεύ» ή Αλήδρωι *«1 έπέρχπται πλήρη ή ποθητή «ίρήνη.

Βέβαιοι 8δ«ν, παναγιώτατττ δέσποτα καί Αγία καί UpA σύνοδο , ta ή ταπιινή ήμών αίτησι «ίσαχουσίΗισα έχπληρωθήσ«τβι χάριν τή γινιχή (ίρήνη χαί τή έν Χρ.στφ Αγάπη , χαθυκοβάλλομιν ύμίν τδν ύποχλινέστατον ήμών σ*βασμδν καί μένομιν.

+ δ τοποτηρητή τοϋ-θρόνου τή Αλ»ξανδρ«ί« Αρχιμανδρίτη Εύγένιο .

f ό Πηλουσίου Άμφιλόχιο μ·τά τοϋ ύπ'ν *μ» κλήρου.

+ δ Κυρήνη Σπυρίδων. ' 5

'Αρχιμανδρίτη Γρηγόριο , Αρχιμανδρίτη Ίλαριων, πνιυματιχδ Γιώργιο , ί·ρ·ύ Χριστόφορο , πρωτοΐ«ρ·ύ Μάρκο , ί«ρ«ύ Εύστάώιο Λήμνιο , ιιρομόναχο Σάββα , («ρομόναχο Σωφρόνιο , Γρηγόριο [«ροδιάπονο , Γρηγόριο («ροδιάχονο , Ί«ρ«μία ί«ροδιΑπονο , δ χαώηγούμχνο τή («ρα μονή τοϋ Αγίου Γιωργίου Αρχιμανδρίτη Μητροφάνη , Αρχιμανδρίτη Γαβριήλ, Αρχιμανδρίτη Κωνστάντιο , Αρχιμανδρίτη Άγαθάγγιλο , Αρχιμανδρίτη Ν. Μωραϊτάχη , παπά Μιχέ , Συμ«ών Ιερομόναχο , Νικόδημο («ρομόναχο , Ιωσήφ [«ρομόναχο , ί·ρ<ύ Βασίλειο , ώιονύσιο ί«ρ«ύ Κασιμάτη , δ«υττρ«ύων Ίωαννίκιο , Στέφανο [«ροδιάχονο , Γρηγόριο [«ροδιάχονο .

16.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA KUOBNIUM XEBOPOTAMENUM EX AEGYPTO ABIRE IUBET

1867 Mirabm 9.

f Γρηγόριο έλέφ θ«οϋ Αρχι«πίαχοκο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη καί οίχουμ«νιπδ πατρι4ρχη ·

t Όσιολογιώτατ» ΑρχιμανδρΓτα καί τυποτηρητά κϋρ Εύγένι· χαί οί έχ τοϋ «ύαγού κλήρου τοϋ Αγιω, τάτου πατριαρχικοϋ θρόνου Άλ«ξανδρ·ία , χάρι »Ιη ύμίν μ ! «ίβήνη παρΑ θ«οϋ.

Άπδ τοϋ π«μφθέντο πρδ τήν έχχλησίαν κοινοϋ ύμών γράμματο έγνω«ν τΑ έν αύτφ έπιδέμινα πορί τή «ίσέτι έπιχρατούση χαί έπί τά χ«ίρω χωρούση Ανωμάλου χαταστάιχω τών αύτόδι έχχλησιαστιχών πραγμάτων καί Α . ύποβάλλΜ· σχδφη ΐήέδ >«ρ·π«ί«ν αύτή , έξαιτούμκνοι τήν ήμιτέραν έχχλησιαστιχήν έπίν«υσιν. Ταύτα ύπδ σπουδαίαν δήκν λαβόντο μττά τή π«ρί ήμώ ί«ρώ συνόδου καί έμβριδώ έξιτάσαντ« , άκαντώμαν 8ιΑ τή παροόση έκκλησυητιχή ήμών έπιστυλή , 8ηλοποιούντ« ύμίν, ta ή καθ' ήμώ Αγία χΑί μ«γΑλη τοϋ Χριστοϋ έχχληαία, ώ τοέ πώαι γνωστόν καί δμολογούμ«νον, οϋ διέλιπον έχώστσα καρέχουσα τήν κατάλληλον έπιχουρίαν τοί λοιποί γορασμίοι πατρωίρχιχοί θρόνοι , δσάχι ούτοι τήν Αδαλφιχήν αύτή έπ«χαλούντο συναντίληψιν, καί σχουδαίω φροντίζουσα, ίνα ή φιλάδαλφο κύτη συνδρομή, κώδτήκύουσα χάση Μα έπ«μβάσ·ω rit τΑ 1«ρΑ αύτών προνόμια, συντχλή, χατά τδ έφικτόν, «ί Αναχοϋφισιν τών γ«ραρών τούτων θρόνων καί έμπέδωσιν tta Αρχαίων προνομίων καί δικαιωμάτων αύτών, έπί πνσυματιπή καί ήθική ώφ«λ*ίφ τοϋ έν αώτοί όρθοΑόξου λαού. Έπ τοιαύτη οϋν φιλαβέλφου διαθέσ«ω προαχθ«ίσα, ούχ ήδύνατο πάνωο πμρ>β*ίν τΑ έπανκλήμμένα αίτήση τών αύτόδι δύο έπιτροπών, δωχτραγφδουσών τήν οίχτράν τών τοϋ πατριαρχικοϋ θρόνου πραγμάτων χατάστασιν, ώ έπ .τή; Ασδ«ν«ία τή αύτοϋ μαχαριότητο τοϋ πατριάρχου Άλιξανδραία κυρίου Νιχάνορο , καί δβρμώ έξαιτουμένων τήν έπίσπχυσιν τή θοραπ«ία 8ιΑ τή Απολύσ«ω χαί Αποστολή τοποτηρητού, δν αύται οίχοθβν έξαλέξαντο, πολλά καί δ«ινΑ προοω*νιζόμ«ν«ι έχ τή; ήμετέρα

τυχδν Αναβολή . *Κφ' 4 «4 καθήκον fapôν ήγψ σαμίνη ή μογάλη W> Χριστού *babple* τήν Αποδοχήν «ών M iirpapi|irirr Ιλην πβρανηνομίνων αιτήαΐων, Ακ4λυσ« tfae τδν π«φ'αύτών προσχλίγόντβ ixi *ygtfi*ταί tag ιλκίσι τή «ύκταία τών αύτόθι ίχχλησιχστιχών, ΑποχαταστάοΜτ . Αλλ' ίπώθή ή τή όσιολογιότηύί σου Α τοποτηρητού Απόλυσι χαίΑχοστολή, κρίμασιν αί ο!δ« κύριο , oMiv παρήγαγτν αίσιον Αποτίλισμα πατά τ» τά ήμ«τίρ« «ύχά κα; προσδοκία aol πατώ τά τών ίπλτξάντων et ίπαγγιλία «ί τήν τών πραγμάτων β«λτίωσιν, τούναντίον 81 πρό ταί μηδόλω ύφορωμίναι Ικισυμβήναι δ.αφωνίαι τ» aol 8ιαιρ4σ»Οΐ' τΑν «Wh χριστιανών, δώνότιρ·, Α μή &φ«ιλ«ν, iaieup« σκάνδαλα, σοβαρώ ioaoti* λούντα τήν τού πατριαρχικού θρόνου πατάστασιν, διά τούτα ή καθ' ήμβ τού' Χριστού μχγάλη ίκχλησία, καθήκον αύτή aal Ιργον πνιυματιχή συνόσιω; Αμα λογιζομάνη, Ινα προλάβή τήν ίπί τάχιίρω τών πραγμάτων φοράν χαί Αναστπλη τά φυχωλιόρου ίριδα aal τά βιχνίξοι , αίτινι παρατιι·<όμ«ναι Αδηλον ίστα; ποϋ Απολήξουσιν, Ιγνω Ιχ προνοία Αξιοχρίου διαριβάααι χρδ ύμά τήν παρούσαν ήμών πατριαρχικήν χαί συνοδικήν ίχιστολήν.

Καί δή γράφοντι προτρ«πόμ«θα ίοχλησιαστιχώ χαί παραινοΟμαν χατριχώ τήν όσιολογιότητά σου, δκω , παραιτούμ«νο τή τού τοποτηρητρύ θίσιω , Αποχωρήσρ αύτόθτν, μηδαμώ Αν«χόμ«νο χαταχρίνισθαι ώ χαραίτιο δήθιν τών σκανδάλων, «ύ «ίδώ δτι, ούτω πράττων, ίφ«λχύσ«ι «ί σιαυτόν τδν χοινδν Ιπαινον χαί τά παρά πάντων «ύφημία , 'παριστών ίργφ τήν μ*τριόφρονα γνώμην χα: τδν χριστιανικόν τρόπον σου, ίξ ών παραδ«ιγματ:ζόμ*ναι χαί αί αύτόθι βιχονοούσαι χοινότητι , χαταστίλλουααι τά Αμοιβαία Αντιζηλία καί λαοφθόρου Ιριδα aat όμονοούβα; κρδ Αλλήλα , χροαχθήοονται Αναμφιβόλο aat aôrai iv *ίρήνη aat Αγάκη «ί τήν Απδ αοινού σύμκραξιν aal συνίργτιαν ωρδ τήν τών πρ«γμάτων τού πατριαρχιχού θρόνου «ύχταίαν Αχοκατάστβσιν, χρδ ήν χαί ή χαθ' ήμά τού Χριστού έχπλησία Αφορώσα, ινόχριν*, μττά κοινήν χαί ώριμον σχίψιν, xapaiviaai σοι τήν αώτόθχν «δφημον χαραίτησιν χαί Αποχώρησίν σου. Αιδ χαί ούδόλω Αμφιβίλλομχν, βτι θόλ« συμμορφωθή προθύμω χρδ τήν ίκκλησιαστικήν ήμών τούτην προτροπήν χαί σωτήριον νουθτσίαν. Άλλω τ τ διαβιβαιούμιν ύμά , βτι ούδί τήν Ιλαχίστην χρ σοχήν καρασχίίν ύμίν τούντιοθτν Αντξόμτθα ούδ' Αναμιχθήναι βλ« ταί αυτόθι ψυχβλέίροι διχονοίαι , ΑλλΑ μαχρθν τούτον μένοντχ , θέλαμιν «όχ«σθ« θτρμώ , ίχιχαλούμτνοι τόν χίρηνοβότην θ«όν, 8χο ίμχνχύοφ ύμίν βνόθχν τήν θιίαν αύτοΟ κρήνην, όμόνοιαν χαί ΑγΑχην χρότ< τή χοινή ήσυχία ΙχΑνοβον χαί τοΟ Αναξιοχαθοδντο χατριαρχιχοΟ τή Άλιξανβρχία θρόνου 8ιΑα»σιν, τή αύτοΟ ιόθοχίφ χαί Αγαθότητι* οβ ή χΑρι χαί τδ Ακιιρον Ιλχο τίη μ*θ' δμών.

,αοξζΙ, νο<μβρίου θ'.

+ ὁ Κονσταντινουχόλτο iv Χριστφ «ὗχέτη .
t δ Κυζίχου Νιχόβημο iv Χριστφ ιύχέτη .
t ὁ Χαλχήβόνο ΓιρΑσιμο iv Χριστώ ιύχέτη .
t δ Δλρχών Νιόφυτο iv Χριστφ ιδχίτη .
f δ ΔρΑμα Άγαθάγγίλο iv Χριστφ ιύχίτη .
t δ Βιδδνη Παίσιο iv Χριβτφ «ύχίιη;.
f δ ΓΑνου χαί Χώρα Χρύσανθο ΙνΧριστφτύχίτη .
+ ὁ Χίου Γρηγόριο δν Χριστφ χύχίτη .
t δ Βοδ«*ών Νικόδημο iv Χριστφ «ὗχίτη .
t δ ΚορυτσΑ Ν'ίδφυτο iv Χριστφ ιδ^ίτη,-.

17,

8YNODITS i'ONBTANTINOPOI,ITANλ IDEM SIGNIFICAT ORTHODOXORUM IN AEGYPTO LAICI8 PROCURATORIBUS

1867 novombri» 9.

t Γρηγόριο Ιλίφ θχοΟ άρχ:«πίσχοπο Κωνσταντινουπόλιω νία 'Ρώμη χαί οίχουμτιχδ πατριάρχη .

t Εντιμότατοι χαί ήμίτχροι χατά πν«ύμα υιοί Αγαπητοί, δ τ· χΰρ Σ. Κωνσταντινίδη , πρόαβρο τή iv Ά,λιξανδριίφ ίπιτροκή τή Ἑλληνοαιγυπτιαχή κοινότητα , παί δ χϋρ S. Ηαντιλίδη , Αντιχρίιβρο τή iv Καίρφ χοινότητο τών όρθοδόξων, τήν πιριχόθητον ήμίν ίντιμότητα δμών Ιχ ψυχή ιύχόμινοι, ιόλογοΟμιν χατριχώ .

Άμφότιρα τά χρδ τήν ίχχλησίαν ίσχΑτω π«μφθόντα γράμματα υμών «ύμτνώ ίλάβομιν, χαί ιίδομτν, δτι ίν ά δ η όσιαλογιώτατο Αρχιμανδρίτη χαί τοποτηρητή χδρ Εύγόνιο καί οί ix τοΟ ιύαγοΟ κλήρου τού Αγιωτάτου χατριαρχιχοΟ θρόνου Άλχξανδρβία θγραφαν τή ίχχλησίφ, ixl θίραπίφ τή ixiχρατοΰση χαί ixl τά χτίρ· χωρούση χαταστάσιω τών έχχλησιαστιχών αύτόθι πραγμάτων, χαί ή ivn-. Dμότη; ύμών ίξ όνόματο τών κοινοτήτων, Α Αντιπροσ«πιύ«τι, δντι χατά πάντα σύμφωνοι, ίξαιτιοθ* ίπίση; τήν ήμηόραν Ηχλησιαστιχήν ίπίνιυσιν. Άπαντώντι τοίνυν διά τή παρούση ήμπάρα ίπιστολή , πληροφοροΟμ«ν χαί τή ΰμβν ίντιμότητι, δν τρόπον ίδηλώσαμχν ιδίω χαί πρό τού διαληφθίντα , βτι ή χαθ* ήμά Αγία χαί μογΑλη τού Χριστού ίχχλησία, ώ τοί πώσι ρωστόν χαί δμολογούμτνον, ού 8ιέλιχ»ν ίχάστοτι παρόχουαα τήν κατάλληλον Ιπιπουρίαν τοί λοιποί γιρασμίοι πβτριαρχιχοί θρόνοι , δσάχι ούτοι τήν Αδολφιχήν αύτή Ιπιχαλούντο συναντίληφιν, χαί σπουήαίω φροντζΟυοα Ινα ή φιλάδιλφο αύτή συνδρομή, χαθοφχύουσα πάση ιδία ίπιμβάσχω <ί τά ιιρά αύτών προνόμια, συντιλή, χατά τδ Ιφιχτόν, αί Αναχοβφι*ν τών γιραρών τούτων θρόνων χαί ιμπόδω-» σιν τών Αρχαίων προνομίων καί δικαιωμάτων αύτών ίπί πνιυματιχή χαί ήθιχή ώφ*λ«ίφ τού iv αύτοί C όρθοδδξου λαού. Έχ τοιαΰτη ούν φιλαδόλφου βιαθόσιιν χροαχθτίσα, οὐκ ήδύνατο πάντω χαριβοΐν τά Ιπανιιλημμένα αίτήσιι τών αύτόθι δύω ίπιτροχών, διητραγφβουσών τήν οίχτρόν τών το· κατριαρχιχοΟ θρόνου πραγμάτων χατάστασιν, Α όχ τή Αοθτνιία τή αύτοΟ μαχαριότητο τοΟ πατριάρχου Άλ«ξανδρ<ία κυρίου Νιχάνορο , χαί θιρμώ iJaïTOuμίνων τήν ίχισκχυσιν τή θ«ραπ<ία διά τή Απαλό* σχω χαί Αποστολή τοποτηρητοΟ, δν αδται οίχοθ«ν Ιξιλέξαντο, πολλά χαί 8tivà χροδιων.ζόμίΜΐ ix τή ήμ*τίμα Αναβολή . 'Εφ' ψ χαί καθήκον ίιρδν ήγησάμίνη ή μιγάλη τού Χριστού Ιχχλησία τήν Αποδοχήν τών ixi τιτραμηνίαν δλην παράτχινομόνων αίτήαααν, άπίλυσ» τέω τδν παρ' αυτών προιχλιγδντα Αρχιμανδρίτην χΰρ Εύγένισν Ιχί χρησταί ταί Ιλχίσι τή ϊύχταία τών αδτόθι Ιχχλησιαστιχών Αποπαταστάσω .

Άλλ' Ιπκδή ή τή όβιολογιότητό του Α τοποτηρητού Απόλυσι χαί'Αποστολή, χρίμασιν οί οίδ< κύριο , ούβίν παρήγάγιν αίσιον Αποτέλχσμα χατά τ» τά ήματόρα <ύχά χαί προσδοκία χαί χατά τά υμών ίπαγγ»λία «ί τήν τών πραγμάτων βιλτίωσιν, τούναντίον δό χρό ταί μηδόλω ύφορωμέναι Απισυμβήναι βιαφώνίαι τ« χαί διαιρόασι τών αύτόθι- χριστιανών, δίινύηρα, ώ μή ώφιλιν, ixiptpt σκάνδαλα, σοβαρώ Απαπβλούντα τήν τού πατριαρχικού θρόνου κατάστασιν, διά ταύτα ή καθ' ήμβ τού Χριστού μ*γάλη Ιχχλησία, καθήκον αύτή χαί Ιργον κνιυματιχή συνίσχω Αμα λογιζομίνη, Ινα χρολάβη τήν W τά χ«Ιρω τών πραγμάτων φοράν παί Ανασβίλη ψυχωλίθρόυ Ιριδα Χαί τά δανίξκ , α!τιν« παρατίνόμιναι Αδηλον Ισται ποϋ Απολήξοσσιν, ίγνω ix προ*«<·« Αξιοχρόου διαβιβάσαι πρδ τήν όσιολσγιότητά του τά διούσα .προτροπά χαί καραινίσκ π«ρί τή Απδ τή θάστω τσΟ τοποτηρητοΟ ιύφήμου χαραιτή-

σε»; xad.ataMov ἐἐποχεερήαM , 4* **** «an**» aai A Αριμον σχέψιν Mxptvtv, ἐλπ^οασ·, ta Τ0 χβλέν τοΘτο xai Αξιέχεπνον παρΑΒειγμ· τή; ΑαιαλαγιΑτητί TOν μιμοώμεν·» aai ai a6TO*i *'itgtMMam* xuTOajro;, χαταστέλλουσεα Τ0; *bfpfek* M&Ut* χ«1λαοφMρου ip··; xal ifMWooOom Apte Αλλήλα ,προ■χΑήσονται Αναμφφόλὺ aai ata· *h* aol tahqi *ύ* 'τήν Απδ χρινοΟ σύμαραξιν σσνέργββν πρδ; τήν τΑν apafptarç τοΟ Mφαρχ»»· *ptao ttattlav AMaatataaotv, ήν tin»··; *ftaat aai ή xa·' ήμ·; μεγΑλη Τ00 XpiorυΟ ἰχχληαέ·. TaOta τοίνυν ΒηλοποιοΟντε xai «ή δμΑν tvepHqu οὐΒδλε·; 'ΑμψιβΑλλομεν, βτι Ηλχτχ συμμορφε^ή «petapm Me τήν ἐχχλησιβστιχήν· ήμΑν τβότην προτροπήν xai ww τήριον vovHota, σνΜελοΟντ»; xai πρόσπαφοΟντ·; tv •ιλιχρινείμ *tii* τήν χεπΑχεωσιν xai ἐξέλειφιν ΤΑν 8-»· patviΑν xal ἐριδαν xal τήν tv, δμοφροσύνη xai ΑγΑπ Αδελφική ἰπίτευξιν τή; ἐπανορβίσεα; τΑν πρβγμΑτεεν xai τή; προνέρ·; «datai·; τοο πατριαρχικοί) αὐτοΟ a •ρδνόυ. Ἄλλα; τε Βι·βεβ«ιοΟμ«ν δμβ , ta οὐδΑ τήν ἐλαχίστην προσοχήν χβρεισχείν ὑμίν τοὐναΟβτν Αν-

«Mm·· «H* ἐΚΜμιχΦήναι βλιε Mtc <M*t 4*X** Mtpaie Βεχονείαι , -4ÚÀ pnqitv «ta«v μΙιεισ« ·4λομ«ν «Bgoofeu Hh»*c <μ μ M|Mμι Τ0» «t a*·* ·Mτ ··**» <**t ijüwrtn M* ta»>«v t*» Ma» νΑτοο tjrôvoiav aai Aptap Apt;** τή; »«νή ἡουχία; taArota «aï «O AmCmnÂMν^c «*■ ηριαρχιχοΟ ·* Αλεξεενδρβιβ; Moeαν, τή ataO «ttarfp xai Αγαββτητι· οδ ἡ χΑρι; xai «8 Απειρσν'Ιλεο.- είη μ·»' ὑμΑν.

.. >·''*K*> νοεμβρίου F.

f *b* KuvatavuvouxAta·; tv Χριστφ ε&χέτη .
t 4 KυζίχΟM NιχiΒημο; tv Χριστφ εὐχέτη^
f *b* Χβλχηδδνο; Γεριέσιμχ tv Χριστφ «ὐχέτη ·
t *ε Aip*·** NtΑρνrô; Iv Χριστφ «ὐχέτη .
t δ Αρέμ·; ἈγαβΑγγελο; ἐν Χριστφ εὐχέτη .
t *ε* ΒεΒύνη; Datas; tv Χριστφ «ὐχέτη .
t δ ΓΑνου xai Χε»ρα; Χρὐσανθο; ἐνΧριστφ «ὐχέτη .
t δ·Χίου Γρτ,γδριο ,ἐν Χριστφ «ὐχέτη
t δ Βο8«νΑν Ν χδΒημο; tv Χριστφ «ὐχέτη
t 6 KoρυτM Νεδφυτο; tv Χριστφ «ὐχέτη .

18.

8YNODU8 ATHENIENSIS NICANORI ALEXANDRINO DE COMPOSITO NEGOTIO GRATULATUR

186t novombria 27.

Τφ μβχαριατέτφ \χα! ΑγιατΑτφ πεπριΑρχη Αλ«ξσνδρείβ καί πΑση Χίγὐπτου χυρίφ χυρίφ ΝιχΑνορι ἡ ἰιρά σύνοΒρ; .τή ἐχχληαία τή; ΚλλΑδο τδν Αδελριχδν Ασπβσμδν âaovtpiu

Αι·χομισίμ«νοι tv δέονμ τά; ἀxà χ·' τοΟ χαριλΟόντυ; μάρκου, ἰκδ η' Τ00 ®ὐγθ|4στου< xai tai. Γ Τ00 ἀχτββρίου ivtoraro; trou; τή;·6ρττ4ρ« μαχαριτήτο; «Cptjvtxi; ἐχιατολί^, ἰχισυνημμίν«·ν τή ἰχυτάρφ χαί τΑν συνοίιχβν ιφιχτιχφνρ μχτά χαπφîένου ψυχή; ἰνίγνβιμχν Τ0 (χτιΗμννα χαί λίαν χ«ριαλγΑ; Βι*Η«·α, ouvtiBOu; eta xai ἡλίχα *b c* μιοόχαλο; xai χολίμιο; τή txxtijoif Ἴιίβολο; Ιμηχανιύσατο διαβ«Ισαι ,τάν ὑμίτψον χ«τρ»αρχιχδν Αρόνον, χαταΟλίφαι τψν Ομη^ρ» μ«χαρ<0*ητα χαί ἐχκκρίσαι Τ0 χριστώνυμον αὐτή χοίμνιον.

'Ρχν·μ«ν γ«ρ 8»' αὐτΑν ·δσα τ« 6 Εὐγένιο; *b* 3ηροχοταμηνΑ; «ίστητβήσα; M τήν ὑμ<τίρ«ν χατριαρχιχήν διχαιοβοοί^. xooptxot; Αρχουαι χρηοίμινο;, Βκχριξ'ατο, χαί βαχ ἡ ὑμ«τίρ<.μαχαρώτη; χαρτιρ»·χiK ὐχέοτη χαί γ«νναί»; ΑνΤΟοηj, Αχοχροὐσασα *bç* τή auviati αὐτή τού; ἐκ;8ιώχοντα τήν Ανατροπήν τΑν χαγαρχαίιβν χρονομίβν xai τή; «ὐτονομ-α; τοΟ χατριαρχιχοΟ τή ΑλιξανΟρτι·» Ορίνου.

Παραχρήμα οὐν Αχό τή; λήψο» τή Αχέ χ·' τοΟ μαρτίου Ακιαζολή; τή 6fUtipa« paxapAujTofc Αξιοὐβη; 8ι· αὐτή συναντιλαΘέο»·ι τήν ἰκρΑν σύνοδον τή ἰχχλήβία; τή ΈλλΑΒο τΑν Βcxaiwv ττΛ Ομ*τΑρου χατριαρχιχοΟ »ρδνου, ·τ«ρήααντ« ὐχδ σχουΒαιοτΑτην ἐχοφιν Τ0 ἐν ταὐτή ἐχαΠημνα xai Τ0ν Μ«χομΑν^ λαβείν μείζου; διβστίσει , χειριχοχά xai οχΑνΒαλα, άνεχανίρδατον ζημιαντή χαΒδλου ἐχχλησίμ Απειλούντο, ΑναλογιοΑμενοι, ἐσχεύσβμεν Αχοστ̈λβι πρδ; τήν χυβέρνησιν τή «ὐτοΟ μεγαλειδτητο; Τ00 βασιλίε»; Αντίγραφον τή ΒιαληφΦτίση ἐχιστολή^

'ιέδεν γιν,ίσχοντε;, βτι ή| βαοελιχή χυβέρνηαι , ἐχιλεήιομένή σπὐυίαίεε τή προκειμένη; ὑποΗστω;, ένήργει Βραστηρίεε xai μεχΑ περισχέφε·; πρό τε χκτίχαυσιν τΑν γεννηβτιοΑν χεριπλοχΑν xai χρδ ὑποστήμξιν τΑν παλαιοτΑτεεν προνομίε τή; Ἀλεξανβρινή; ἐχχλησία;, ἐχέσχομεν Απαντήσαι ΑμΨΜ; τή ὑμετίρφ μαχαριὸτητι, Αναμένοντα δσημέραι έναγεενίεκ τδ αίσιον Αποτέλεσμα τΑν ΑνΒελεχΑν xai ΑχομΑτεεν προσπαθειών τή βασιλική πυβερνή··**.

Ἡ δπδ τή φρονήσω 8' ἐπιτραπεΤοα ἡμίν Αναβολή τή Απαντήσέ» ἐπήνεγχεν,· Α είχΑ , τδ ποβαάμενον Αποτέλεσμα. Ἐξ ἐπισήμεεν γΑρ τή βασιλική κυβ*ρ-,νήσεα; ἐγγρΑφεεγ, τή 22 τοΟ φθίνοντα , εδηγγελισΑ-μ«·α τήν. apooBtaupivw αίαίαν λΒοιν χρδ Αρσιν τΑν σχ*ν6Αλ«ν, ήη γίγμντν ήδη δ·.Α τή; AkpA Τ00 taorArou οἰχουμ«νιχοΟ χατριΑρχου Αναχλήα*··; Εὐγ«νίου τοΟ 2η(Λχοτ^ιηνοΟ, τοΟ χρ«·ταιτίου τΑν χατΑ τήν Ἀλιξανβρινήν (χχλησίαν Αντιχανονιχά; (Α μή Αρ«:λ«!) ΒιαβραματισΜντων.

ἈγαλλιαοΑμ«νοι οὐν τφ πνιύματι χαί Βδξαν Αναπίμψαντ»; τφ ὔψίρτφ, τφ δ'.ασχιδασαντ: τδν ixiix;·μινον χίνβυνον, Απαντ&μιν ήδη τή ὑμ·τέρφ {ιαχαριδτητι, δτι οὐΒΑν 1χομ«ν AvwxatvAat; ἐχί τΑν i«ρΑν χανδννν Ιφ«ΒραζομΑναι; 1ν«ργιί«ι Ανεξαρτήτου χαί αὐτοχιρΑλοο ἐχχλησία;, τΑ δδξαντα χατΑ Τ0 ἑαυτή χαΐΗjxov ουνοδιχΑ Αχορηναμένη; πρδ; ποινήν τοΟ ἐχί τοσοΟτον χβρ«χτραχέντο; χληριχοΟ Ευγενίου τοΟ Ξηροποταμηνο0, τοο συνταρΑξαντο; τήν Αρμονίαν χαί ειρήνην τή 'Αλεξανδρινή; ἐχχλησία;.

Συγχαίροντα τοίνυν τήν ὑμετέρε^ μαχαριδτητα ἐχί τή αἰβίμ ταὐτη λὐσει τΑν τοσούτφ χατα^λιψάντω·/ αὐτήν ουμβίνΤων χαί αἰροντι; χείρα ἰχέτιδα χρδ Τ0ν Οψιστον, τδν Αρχηγδν τή; «Ιρή'η χαί τή; ΑγΑπη , συνευχδμεδα μετ' αὐτή;, ἐπιχαλούμενοι τήν Βείαν Αντίληψιν, δπω; χαταχραΰνη Τ0 ἐξαφδέντα πΑ·η, ἐπανπγΑγη χαί Χαγιώσ ἐν τα!; χαρδίάι τών πνευματιχών ιώτή τέχναν τήν τοσοΟτον περισπούβαστσν τή ἐχχλησιαστιχή «ὐταξίρ ειρήνην χε^ΑγΑπην, χαί δή "xai ΒιαοχεδΑσρ πμντελΑ; τήν ψυχρότητα, ἐστω Χαί ἐλαχίστην (τίποτε δχήρξε τοιαὐτη Κίχ μέρου τή ἐν Ἀλεξβνβρείρ ἰΑχλησία; πρδ; ΤΟν ἡαναγιώτατον χαί ·τιδτατον οἰχουμενιχδν χβτριΑρχήν, τδν χα! ἐχί γήρεη οὐΒφ τοσοΟτον Αγωνιζδμενον ὑπέρ τή; ἐν ΧριΛφ ΑΒιβσχίστον ΑνΒτήτο xal ἀ|ή; «ὐστα&χία; τή χαΜλου Αγία δρ·οΒ4$·υ ἐχχλησία;.

ΤιλιυτΑνο Β«όμ«·α ἐγχαρδί·»; τοΟ-χαναγΑΒου •τοΟ, Βxa; tv «Ιρήνή χαί ΑγαλλιΑοο χνὶματο^ἰχΐ μήχιστα ζφήτ« ta* Αγα·ψ τή Αγία; ἡμΑν Ιχχλη^ηκ·rtvMTol ,

Τή 6μ«τΑρα μαχαριάτητο; Iv Χριστφ ΑγαχητοI ABttpoi xai συλλιτουργοί οἱ συγχροτοΟντχ τήν itpAν σύνοδον τή δχχληοίβ ·ίή 'ΕλλΑΒο .

t *b* ἌΟν,νόν βἰόφιλο χρό«8ρο .
t δ ΙΟΑχη; Γαβριήλ.
t δ θηβΑν χαί Λχβαδιία; Αοσί·«ο;.
t 4 ΓυΒτίου Ί«»σήφ.
t δ Οήρα Ζαχαρία .
·(·|ν νχ ·*b StbttfOi* γρβμματτΟ Αρχιμ«νΒρίτή .
ΕΟ·. Ἀλίξανβρδχουλο .

'βν 4*ήν·ι , τή χζ" νο«μβρίου ,*βM*^. *e*

BYMODl AUXAMMIMA·, IMMSH

BUGBMTO8 XMBOPOTAJŒMÜB PATRIARCHA® CONSTANTINOPOLITANO
186T deOMkbri* 1«.

Παναγιώτα» iteara.

ΈχομιοΑμην **Mi Mp·»** έκισταμένω *iiiu* τήν **M** *V* νοβμβρίου πανοέβαστόν μοι **m** ' νρι^χιχήν **ael** συνοδικήν έπβτολήν, έν **f** ή όμ«έρα παηρότη , χλονισΜσα, φαίνστ», έξ δσω» οί έναντίοι πανταχόσ* άσυστόλω **Ml** άκκιδήτω Ααδίβσυσι, «**ai** πισπύσασα, δτι Αληδβ ή **i**» Αλ«ξανβρσίφ έχχλησία χινδυννλη χαί σαλιύιτκι, Ιγνω, ώ σωτήριον μέσο» **Ml** έλανήριον πρδ τήν «ιρήνην, τήν έπουσία» χορ-αίτησίνμου Απδ τή **Ho mc** τού τοκοτηρητού «**ai tip** *iitvxèfafih* μου· δαχοίνωσα 8' αύτή» χαΓτοΤ ύπ' έμέ Αγία χληριχοΤ , χοί χάΛ» Αμυδήτω έξιΑαμβήσημέν τι χαί τήν χαρβίαν δανασίμω έτρώι^ημιν· διόη τί **vi** δρηνήσωμτ» πρώτον; Τήν νέαν έπαπαλουμένην ταραχήν, έχ ή **Mi** πάλιν βιφδήσκαι ή τάλπινα αύτη ίχχλησία, ή **tip** άδικον. Απόρριψιν τή αίτήσ«ω **»O** «ύαγού κλήρου χαί τΑν κοινοτήτων; Τί ύπ«σχέλισ« τδ δίκαιον καί έν«βρόνΐΜ τήν Απάτην έν τφ. Upÿ πηφβόλφ νήί Αγία συνόδου; Ποιο Αναλογία, πανοέβασ» δέσποτα, μιταξϋ τβν λτγομένων ύπ' Ανδρών νομίμω τί» λαόν Ανηπροσιιπίυόντων καί τΑν λιγομένων ύπ' Ανδρών ίδιωτΑν, χαί τούτων «ύαρίύμων, ναι μή» μ ! ««κηλιδωμένων; Πότι έκηλήβ«υσ«ν μέχρι τούδιδέί δσα διοσάλκισαν, οίον φίνου , χαχώσιι χαί τΑ **λοιπέ 116**« έξήτησαν κράγμά τι, διωρ νά έροίδητα: « τδ όρβδν χαί τδ ιύαπότιιπτον δίκαιον; Ή πότι ό «λήρο , «Ι κοινότητά χαί **ί** δούλά σα Αψβύσόημι»; Τί άπλοϋόκρον χαί φυσικώτκρον, ή τί βιχαιόηρον καί Αναγκαιότκρον τή όρισηχή λύσ«ι τοϋ ζητήματο χαί τή έξι, έγξιι παντό β τι έλέχδη , ή Ιπράχβη χαδ' ύμΑν » καί ήμΑν, τή «ιρ! συνάδρίου αίτήοιω ήμΑν; Καί δμω σδτοι μέν έκισΜύδησάν, ήμΑν 8' ή φωνή' έγένιτο φωνή βοΑντο έν τή έρήμφ. Προτώχω οδτω δίκαιο ή Ακόρριφι , παναγιώτα» δέσποτα, πρώωβισται νά χαΗξή έν τή έχχληάιασηχή ίατορίφ ύέσ.ν -σπουδαίαν διά τι τά Απιρ έχίίνη ύπίσχιτο ΑγαΜ καί διά **xi** <π«ρ αύτη βέλη συνιίταγίιι ejractptorta, <» 8ή χαταστρέφουσα έν μιφ στιγμή έχ βάμιλίων 6 τι~ μιτά πόνων χαί μόχθων «οί .μιτά τοσαύτη χαρηρία φχοδομήσαμιν κάν» Από κοινού, χαί πότι τούτα πάντα; δτι ιύρισχόμιβα ήβη πιρί τήν στέγην τού οικοδομήματο .

'Αφ* ού δέ χατά χαβήχον Αναπόδραστο» πρδ τήν 4λή*Μν χαί σέβα ΰποαλινδ πρό τήν υμβτίααν καναγτότητπ έπήντριον τά Ασ*«ν·(τούτο ΜριΜ ρήση , «αί τούτο , tvo μή έχω «ύβύνην χαί φρ, «αδΜοφΑλλω «ίλιχρινΑ , δη προβωοι»·; έμέ ή Μραίτηοι 8*ν μέ βνσομΜΤΟή Ισω μΑλιατα τούναντίον Αλλά σχατιχΑ πρά τήν ταραχήν, ήν αύτη προξ«»ήβ*ι ένταΟδα, χαί τόν έχ νέου σϋλον μρύ τι τδ» λαόν, τό» «λήρον χαί τήν «ιφέρνήβιν, ούβΐν θύτη έή»ι «ραχτιχέν Αποτέλααμα- *Μ τίν «Ιδύτα* τΑ πράγματα κΑν Αλλο ίπύσχτται ή Αγαβύν Αστχ έν τοιαύτη π«ρικτώση ή «ύβύνη πασΑ» τΑ» συναχκΑν οίκτοι Αμέσωμέν έπ* έμοί, έμμέσω δέ έπί τή ύματέρφ πατρύτητι, ήτι φαίνοται «ροχαλοΜα τούτο. Όϋην δπω προφυλάξω χαί ύμί χαί έμέ Από νέα έπιΗσιι «αί νέα σκάνδαλα, "ύφΗλω tva έρωτήσω προηγουμένω , ώ υίδ «ύπ«ι*ή *«αί φιλόστοργο , έννοιίτι δα διΑ τού* ηρόπου τούτου έξομ«ν τήν έπιβιωχομένην «ΐρήνην; Τότχ 8ιατάξ«τέ μοι, Τνα σττγμηβδν δωσω τήν ήν ήβη ήτοίμαααπαροίτησ-.ν, Αλλ* ύχό τήν «ύδύνην τή ύμκήρα πατρότητα , Βιύτ. έν τααύτη πιριπτώσιι χατανο«ίτ« τήν σοβαρότητα χαί βυοχίραάν τή Ησιώ μου Απέναντι τΑν έχλογέων μου, τού ΑγαπΑντό **μι** λαού, τού πολλά Απ' έμού κροβδοαΑντο bpoO «λήρου «**al** τή προστατχυούση μ« υφηλή «υβαρνήσοω . Πρδ κάντα τούτου , παναγιώτα», ύφοίλω λόγον τή διαγωγή μου τούτη , χαί μόνον λόγο τι ύκέρτηρο , βτι μοι έπιβάλλ«τ«ι αύτη Από τδν πν«υματιχόν μου Αρχηγόν, δυνατό: νά μέ διχαιώσ Απέναντι αύτΑν' βέν Αγνο^το έπίση , βτι διά τδν συναισΑανόμινον χαί ζυγοοταβμίζοντα τδ χαβήκόν του ύπάρχουσι στιγμαί, χαά' Α ούτ« τού κινδύνου νά Αποχωρήση, ούτο τήν Αρ«τήν νά χατορόώση δύναται- έν παρομοίφ δυσχιρα Μσα ιόρισχόμινο καί ούδέν παρά τήν συνοίβησιν χαί τήν Αλήδιιαν πράξαι βουλόμινο , προσφιΰγω καί πέλιν τί τά σοφά καί πολυχ«ίρου; παραινέσα τή Αμοτέρα πατρόιητο , ήστινο τά πατρικό καί δισπισία «ύχά χαί «ύλογία έπίχαλούμ«»ο «αί τήν Απάντησιν τή αίτήσιώ μου «ιχηνώ Αναμένων, ύπρφαίνομαι βαβυσ«βάστω .

Έν Καίρψ, τή ιβ* διχιμβρίου ,αωξξ'.

'Ο τοποτηρητή τού βρόνου τή Ά\«ξανβρ«ία
Αρχιμανδρίτη Ευγένιο .

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA EVOENIO XEROPOTAMENI* ›
1868 februarii 6. \

t Γρηγύριο έλίφ %«ού Αρχκπίσχοχο; Κωνσταντινουκόλω; νέα Ρώμη «αί οι*ουμ«ν·.πδ πατριάρχη .

+ -iΟσιολογιώτατχ Αρχιμανδρίτα «ύρ Εύγένιι, τέχνον έν «υρίφ Αγαπητόν τή ήμΑν μιτριότητο , χάρι ιίη τή όσιόλογιότητί σου χαί «ιρήνη παρά 8«ο0.

Έν τή «άτά τήν »■' νοιμβρίου τού παρολδόντο έτου έχδοΜσή πατριαρχική χαί συνοδική έπιστολή Αναπτύξαντο τού λόγου , δι* οδ; Αναγκαία» έδΜρήσαμι» τήν «ύφημον παραίτησίν σου χαί τήν αύτόδν» Αποχώρησίν σου, «αί τά «ίχότα, προνοίφ έχκλησιαστιχή, παραινίσαντι , Ανάλογο» έξιδιχόμιόα χαί τήν Απάντησίν σου. Λαβόντι βέ ταύτην Από τή ιβ' διχιμβρίου τού παριλί»ό»το έτου έχδ«δομένην, καί μή τοιαύτην, οίαν ήλκίζομτ», «ύρύνηι , δικαίω έξινίσδημιν έπί τοΤ έν αύτή έκτιδ«μένοι , σαφΑ χατιδδντ*;, •δτι'οδτι τά · ήμ«τέρ4 έχχλησιαστιχά κροτροάά χαί παραινέσιι έπαξιω έξιτίμησα , ούτι τδ. έν αύταί προφανί συμφέρον σου καφνόησα , δπω , παραιτησάμινο χαί έκστά τή τού τοκοτήρητοϋ δέσιω , Αιωχωρήση αύτόόιν, δυσαρέστων έτι μάλλον έν τφ μέλλοντι συνιπωών σιαυτδν ΑχπΧλάττων. £π«ί ούν ούχ ώ ήλπιζομι». προσηνέχδη (χαίκαρ ^ολογΑν χαί χηρύττων πανδήμιυ , δη κληρικό τή μ«γάλη τούτη τοϋ- Χριστού έχχλησία τυγχάνιι Αν), Αλλά βητήν Ανάκλησιν ΑπαιτΑν, τήν αύ:όδ«ν Αποχώρησίν σου Αναβίλλιι έ 8«0ρο, διά τούτα ή τ« μιτριότη; ήμΑν χαί ή πιρί ήμά ί«ρά σύνοδο έντ«λλόμ«»α χαί διατάτγομιν τήν σήν όσιολσγιότή^α, δπω . άμα τφ λαβοίν τήν παρούσαν ήμώ» πατριαρχικήν *αί συνοδικήν έπιστολήν, Απομαχρυνόιι πάση δ.αχιιρίσιω τΑν αύτόβι έχχλησιασηχΑν χαί τΑν τού δρόνου κατριαρχιχΑ» πραγμάτων χαί τή τού τοπότηρητού χαί κηδ«μόνο δέσαω , Αναχωρήση αύτόδ·». Πιπαδότβ τοίνυ». δν. έχτιμήσιι διόντω τήν τι σήν Ηριν χαί τήν τνιυταίαν ναύτην χηδιμονικήν ύπέρ σού τή έκχλησία διαταγήν, Αναμένομιν ΑνυΐρΗτω , δπω , έντδ 8«χακινόημιρία Απδ τή σήμιρον, τηλιγραφιχΑ Αναγγιίλη τή έχχλησίφ τήν τ« παραλαβήν τή παρούση · χαί τήν πρδ αύτήν Ακριβή συμμόρφωσίν σου. "Αλλω δέ. γίνωσχά δη' ύπιύβυνο έάή τοί ύπδ »Αν διίων

O

IpQojrfms «<c AmiMm mtwt;. Καί τούτα Ἀ μέν έχ αρσνοέα έχχλησιαοτ<χΙ| - ή Βέ τού θοοΟ χάρι uti A tuifm Ιλη Μη μετά τή σή Αοεολογιέ^η -

,«^Ç, φ^Ιρβυαρίου t'.

t 4 ΚκνατανβνουαέλΜΚ t* Xptot* «ώχέτη .
t 4 Κυζίχου Νιχάβημο t* Xpiot* «Αχάτη .
f 4 ΧαλχηΒόνο Γιράσιμα iv XfM*f «Αχάτη .
f 4 *AifMH* Ν«4φυτ· 4ν XfMvf «Αχάτη .
14 Mmc Ἀγαθάγγ^; *» «Αχάτη .
t 4 ΒιΜνη n«t»4« t* Χρεστφ «Αχάτη:.
f 4 ΓάνοοχβίΧΑρ·^Χρύσανθο ένΧρεστφ«Αχάτη .
t 4 Χtou Γρηγόριο 4» Χριστφ «Αχάτη .
t 4 Bototav Νικόδημο i* Χριστφ «Αχέτη .

91.

KUGKNIU8 XKROPOTAMENU8 A VICARII MUNERE SE ABDICAT· IMS iaaurii 96.

Πρδ τήν έντιμον έκιτροχήν τή ἐν Κβίρφ κοινότητα τΑν 4ρ8οΒ4ξ·ν.

Κύριοι. ἘχισνΑχτχν ὑμίν Μ« τήν χαραίτηοίν μου Αχδ τή HoM τοΟ τοχοτήρητ,Ο, ήν χρά χολλοΟ μέν, ὡ; βλέβχτ», ήτοίμαοβ, *#βλ»> » Βιά λίγου συμφέροντο τή έν ΑΙγύχτφ έχχλήβιφ χαί τή χοινή (ίρή«ή, Χβραχαλά νά μοί «ίχητχ χρδ; τίνα vi. χμραΒάα» δ τι Μρέλββον, Α χαί μιχρΑ τίνο χ«ρ:ουα<α τΑν έχ' έμοΟ Αχq|iu»οΑνwν δρΒοδόξβν χριστιβνΑν.

Ἐχφρ4ζ«·ν Β' έχαν«ιλημμέν«· ὑμίν, χύριοι, τήν (ὑγνομΟαύνην μου Β:Α τήν ὑχέρ έμοΟ Αγαθήν ὑμΑν ιδίαν, «ὐχομαι 4x6 χβρΒία ὑμίν χβν έγαΒδν χαί ' σιοτήριον 8ο68«ν.

Ἐν Αλιξανδριίφ, τή 98 ίανουαρίου 1808.

Ὁ τέ«« τοχοτηρητή τοΟ Αλεξανδρινοί) θρόνου . , Αρχιμανδρίτη ^ὑγένιο . .

' Πβραίτηαι .

Κύριοι. . 'Ενιαυτό ? ήδη αχιΒδν 6χ4ρχ(ΐ, Αφ' δτου έξτλέγην ὐχδ τΑν έν Αίγύχτφ χριν τήταν χαί μέρου τοΟ ίιροΟ χλήρου, Α χηΒ(μΑν τοΟ χβτριΑρχου Αλ(-ξανδραία χυρίου ΝιχΑνορο χβί, τοχοτηρητή Τ00 χατριαρχικοΰ ἈλεξανδρινοΟ θρόνου. Γινώσκων Βί τά c έξω ίμογτνΑν, χβί τόσον εύχερώ , ίσον τδ ψεΟδο βιεσχίρέ τή θέσε··; ταύτη έχ πείρα , μ Θ' ἆ χαί Αλλοτι χρηματίσα έν βύτή, χαί τά έπιχαφλ^οντα φατριαστικά πάθη, εΐυσχολευόμην νά ένδώσω ει τήν έχλογήν χβί τδν διορισμόν τούτον· Αλλ' Αφ' ού έχ! τρει ήβη μήνα αί έντιμο: χοινότητε έχβντλέμβανον ορό η έμέ χαί.τήν μεγάλην το0 ΧριστυΟ έχχλησίαν τά αὐτά αίτήααι , χαί χαθίστων ήμά ὐαιυθύνου διά τά έχ τή Αδιαφορία ,ήμών έα·.συμβησόμ«να (ί τδ έχ ΑίγΑιπω^χριστεχώνυμ-.ν πλήραπεά, ·μέ τά μ«-λανώτερα (χΛδιχαίω) χρώματα καριστώσαι τήν οίχτρόν χατάστασιν τή; 'Αλεξανδρινή έχχλησία;· Αφ' ού ή έγχώριο; χυβέρνησι έγκρίνασα τήν έχλογήν τούτην i'χροχίλισ» χαί Ἰλαΐεν ὐχέρ έμοΟ σουλτανιχδν, φιρμάν.ον, χαί έπί τούτη» χροοηλήθήν &χ· αὐτή - Αφ' *A* ή μιγέλη Τ00 ΧριστοΟ έχχληβία Ανβγχασθτίσα ίχ τΑν.έκανέιλημμένβν «ίτήοΜν'νά Ιλθή «ί βοήΗιαν κασχούση Αδίλφή έκχληάίβ , Ιχ«μφ<νέχ{τηΒ« ΰΚιαρ-χόν τη , ίνα ίδη έχ τοΟ σϋνεγγυ τήν iianοητιχήν τοΟ χβτραρχου Νιχάνορο χβτάστάβίν, χαί τοΟ έξάρχου Αποφηναμένρυ, δτι ΑληθΑ ούτο πάσχε 4χ«φάσισ« τήν έμήν Αποστολήν- Αφ'ού, τέλο κίίντχν, ο(μετά τούτα Βυσχιραίνοντι χατά τή έχλογή μου δώδεμίαν ὑψωσαν δυσαρ«σχ«ία φβνήν χατά τδ τρίμηνον τοΟτο διάστημα, <χρ(να .Α κληρικό καθήκον συνειβήσ»·; 'νά ὐχβχούσ» «ί τήν αίτησιν τιώτην Α «ί φ«νήν χυρίου χα! χλήρη αὐτακαρνήσ«Α καί ἀφσσιΑσα«· ὺιΐâρ τή τακτοποιήσ»·»; τοΟ κάσχοντο Ἀλεξανδρ νοΟ .θρόνου νά μιταβΑ έντβΟθα.

Αφιχόμενο Βέ ὐχ«δίχθην ὑπό τ« τΑν χοινοτήτετν, τοΟ λαοΟ καί τή - σεβαστή κυβερνήσει τή αὐτοΟ ὑφηλότητο τοΟ Αντιβασιλέα καί κυριάρχου τήβ Αἰγύχτου Αριστα,· ,«ΐχ«ρ τι χαί Αλλο , μοί κάρβυτα Αντιχβτέστην «ί τήν Μοιν μου· ΑλλΑ χβχή μοίρφ ή αὐτοΟ μακαρίτη 4 χβφριΑρχή Αντί vi ένταρνιοδή τύν Βιονιαμδν τοΟτον, xa84 ΑχαλλέΕοοντα βύτύν χ4>'

X

νον γ«ν4μ«νο Ανθρώπων iΒιοτ«λ*ν m2 πολλά (σω Ατοκα έχόντεεν νά βυγχρΰι^σιν· έντ«ΟΘ«ν ή κάλη Τ00 στοεχΜου τή τάξτω κατά Τ00 τή Αιαξία .

Καί έγνδ μέν ήψάμην προ^ϋμε»; Τ00 έργου- ορό έπανόρθωσιν τΑν κακώ έχόντων Αλλ' οί Βμμφάι λοξή βλέποντα τ* γεγονότα έα«δ4θησ·Γν «ί τήν Αντίδρβσιν, Αντίδρβσιν στηριζομένην έν μέρα μέν «ί φατριαστικά γίγηρακότα πάθη καί « μικροφιλοτι-μία , -έν. μέρ«ι Βέ «ί ίδιοτελεί; σκοβού χβί χοτβχά συμφέροντα- καί μέχρι μέν (τίνο έξήσχησαν αὐτήν έσωτεριχΑ , Ανευ δμω *itcotùAqpm;,* κατόπιν Βέ έξέτχιναν «Ατήν χαί «ί «ὐρυτερον χόχλον χαί έξωτιρι-χΑ , *Μιι* τά Φ*θ8ο ιχαί ή συχοφαντία ήδύναντο νά «Ορεηι αίστιν, χβί τοσοΟτον «Αχ«ρέστιρον, δσ-.ν Ιχονφχ ὐαό σκληρόν «άχμβλωσίαν τδν πατριάρχην, Ιγρχφον 4 τι xtv ήΜλον Ανευθύνω; *toil tê* δνομα χβί τδ γόητρον τή; πατριαρχία , τήν υπογραφήν'αύτοΟ «ί 4 τι χαί όκότε ήθελον δανειζόμενοι· ούτω 4έ χατώρ-θωσαν νά έιασ-όρωσι τδ ένδιαφέρον χολλΑν έχ τΑν έξω ίμογτνΑν, χβί τόσον εύχερώ , ίσον τδ ψεΟδο ιύρίαχΑ χαντβχοΟ χλιίονα του Βιασώτί ή ή Αλή-Βτα χαί ή βύταχΑρνησι · ίκομίνω ήρξαντο χαί ούτα νΑ αυμχβΒΑαιν «· τΑ χβτΑ φαντχοίαν μαρτύρια (Τ00 χατριΑρχου χαί τέν έχιχ«'μ«νον κίνδυνον τΑν χρονομίνν τοΟ Ἀλ«ξαν&ρινοΟ θρόνου.

Τδ χατ" έμέ δέ, καί toi ὑποστΑ τά πάντα μ«τά τή χ«ρτ*ρία έχχίνη , ήτι χαραχτηρίζ»! τδν Απαξ «ίλιχρινΑ χαί «ὐαυνιιδότο ΑνιΒιχθΙντα τοιαύτην Αποστολήν χαί χ«ρί; νά μνηοιχαχήσο ή γογγϋο» χατ" ούδτνό , Αφινον «ί τδν χαιρδν τήν Μκύνασιν *(Αν χνιυμΑτνν χαί τήν χρδ; Αλλή ου συντννδησ;·, τΑν Αντίφιρομίνβν· Αλλ' έν τφ μεταξύ τούτφ, χύριοι, ή «ί τδν θρόνον Αφοσίνσί μου, ή έξέλεγξι; τΑν χαταχρήοοκν χαί ή προσχίθ»-.» τού νΑ έχαναφέρβ τήν ήθιχήν Αξίαν «ί τΑ πατριαρχικά δικαστήρια χα. τά ναριουσία τΑν inc„„ιούντ«ν δρθοδόξων, έξώκλι-οαν φυσικά, Αντί ν' άφ»πλίσ»σι, τού, Αμέσν ή^έμ-μέσν ένεχομίνσν «ί τά καταχρήσει ταύτα . ὡστ« χαί «ί Αντικανονικά χαΚ Ασύγγνωστα μέσα χατ-έφνγον.

*Εκ«ιΒή 4μ« μεταβά ήλθον «ί τήν θέσιν ταύτην έπί μόνφ τ$ σκοχφ tva συντελέσε» «ί τδν θρόνον τοστού, χβί ούχί νά βλάψω βύτόν, ὑπέρ ού χαί - Αλλοτε x«U ήβη έμόγησα τοσοΟτον, χαί Αφ' ού βλέπω, δτι Tj χ«ΐχ«ί« Αχλό Τ00 φβτριασμοο χαί τή ' iΒιοτελεία χαλύχτιι τού; όφθαλμού τΑν ένδιαφερομένενν, Αστε πάσα θυσία, πάσα Αγαθή κρόθεσι χα: πάσα αὐτακάρνησι θαωροΟνται ἰ τόσα Ασύγγνωστα έγ-χλήμβτα, ούδέν έτερον ὐτολίίπεταί μοι ή νά ΒΑσω χαί τδ τ«λ«οταίον δείγμα τή «ίλιχρινοΟ πρδ τδν . πατριαρχικόν τοΟτον θρόνον Αφοσιώσεώ μου, νά χαραιτηθΑ τοδιέστι τή θέσεω »Ο τοκοτηρητοδ Τ00

• Bamtiattoab kata· UWtax ota tata x Ab » χονωαθτΑ 1«Π, ■ «έω Kopoab^«taltaata, «Meripta», »**<■ xoa

r« tig-

'Αλεξανδρινού Ιρένου, βύχέμ«νθ(Να 4 -υβίβ |«“ χύτη γονή ὠγγΑ* ·MPK «^ οέλιχρινοβ «νβεαλλαγή πάσχα , έφ' ψ «ai παραιτοβμ* δε* τή π«ρουση μββ, t

Ηαραιτούμβνο 84 (arate ramtet τδν οίρην·βότήν δοδν, tva τή έοράτφ αύτού δυνοίμοε έμπνούαή πρδ πάντω τού έν Αίγύπτφ δρώοβόξου χριστιανού τήν συνδιβλλετγήν χαι τήν ένυπόχριτον Αγάπην, βπω iv «·· ApateM**·* έχιζητήσητε tiv ένβρα iattvev, δότε te βννη·ή *4 ΑνιψΑαή τή* οδτω δυοΰ* χβ xxtMMMwty έχχλησίαν τοώτην τή Αίγύπτου. Καταπνίξατε, Αδελφοί, τά ψυχοφΜρα πΑ4η aal tUiχρινώ «al φιλαδέλφω μορερνήαατ· «λήρο χαι λαύχέρ τή οίαταΜα τή Αγία τούτη έχχλησια - Αλλω δαοοδτ βαρέω υπόλογοι ένώπεόν δοού «ai Ανδρώαων.

Ηαραετούμρνον έχφράζω aai>' ύπέρτορον χαφφεον τήν teteav μου ούγνωμοαύνην ει τήν ύπέρ έμού ούνοιαν aal προστασίαν τή αύτού ύψηλύτητο τού άντιβασιλέεο ύΰ κυριάρχου τή; Αίγύπτου aal τή σεβαστή αύτού χυβερνήατω .

‘ Εδχαριιπ* Από aapdac τδν σεβαστήν aal βύοτγή τών ιεραρχών aal (ppiev «λήρον διά τήν ειλικρινή «υνήρβμήν, ήν παρέοχε μ* «ρό τόν σχοπέν τή βελτιΑάέε τή ταλαεπώρω ««μένη τούτη έχ-* χλησία .

Βδγνειμονώ τά μέγιστα ταέ έντίμοι έχλσγτύσί μου χέά Απαντι τφ. ένδΑδε χεριουσίφ τού χνρίου λαφ tii τήν μεγίττην έμχιατοσόνην, ήν έχέδειξέν μοι διέ τή ψήφον «al τού αεβοΜμού «ύτών xai βιέ τΑ ΑγαΜ ίλχϊδβ , Α Ηήχον te' έμοί· τέλο δέ συγχωρώ έξ δλη ψυχή «al «αρΜα xai τού Αδελφού; χριστιεωού Απεένου , τού δπωσδήποτε τοβαύτα χατ' έμοβ δωρεάν είπόντω aal δράβαντα;, δεόμενο ένθέρμω τφ ύψίοτφ ύπέρ Αφέσεω τβν aoporrw ματων «ύτών χαί ώ ό λιύορΐ.ηΜ.· πρωτομέρτυρο Στέφανο έεεελέγων- ,Κύριο, μή οτήοφ aûtot; τήν Αμαρτίεη τούτην.*

Έν Καίρφ. τήν 25 νοεμβρίου 1867.

Ό τέω τοποτηρητή τού Αλεξανδρινού ύρόνου Αρχιμανδρίτη Ευγένιο .

22.

EUGENIU8 XEROPûTAMKNUS Ali PKOREGEM AEGYPTI

1868 ianuarii 27 februarii 8.

Ί'ψηλότατε. Ή έχαραχτήριστο χαί συστηματική χαχοβουλία, ήν οί κινούμενοι ύπδ τάσεων χαΑαρώ φατριαστικών χα! ύπδ συμφερόντων βλω προσωπικών ούχ έχαύοαντο έξβαχοΟντο χατέ τοΟ έμού διοριομοΟ οΐ τήν θέοιν τοΟ τοχοτηρήτοΟ τή αύτοΟ μχχαριότητο τοΟ πβτριέρχτυ Νιχάνορο · ή έχδροπαδή χαταδιώξι χαί ή μ*ρολΐ]ψία, Αν έγινόμιρ» άντιχ»ίμ«νον άχδ τή α Ά ένταΟδα άφίξι»; μου χαί Ατινι έττινον, ίπιο παραλύαοΜίν άπάσα τέ έμέ προαπαθτία πρδ διτυΜτησιν τών πραγμάτων τή έν Αίγύπτφ έλλ^νιχή ορθοδόξου έκχλήοΐα , ίύρισχομένη «ί τήν οίχτροτέρβν άταξίαν αύτή ή έλλαψι ιύμ»·ν<:α; έχ μέρου τή; χαλοχάγαβία τή ΰμχτίρα ύψηλότν/το , πΐντ* τβΟτά τά λυπηρέ γογονότα μέ ποιθαναγχάζονσ. σήμορον, δπβ έπομαχρυνθώ έχδ μιέ Ρέοοω , ήν οϋτο ή τιμή μου, οδτο ή Εορατιχή μου άξιοπρέποια βέν έκιτρέπουοιν !να τηρήσω ί>πδ *τοσούτον πιχροϋ οιωνού .

Ιΐρόόέρχομαι λοιπόν, υψηλότατο, όπω ύποβάλω ύπδ τού κόδα τού ύμοτέρου δρόνου τήν έμήν ταποινήν παραίτηοιν, έχφράζων τήν βαδοίαν ούγνωμοαύνην μου διέ τήν ύψηλήν χαλοχάγαχβν, ήν ή ύμοτέρα ύψηλότη ούχ έπαύσατο δοιχνέουσά μοι, χαί ίχοτούων αύτήν. όπω ούβοχήαφ ΐνα έξαχολουθή παρέχουοά μοι τήν Ιαυτή ίαχυρέν προστασίαν. Τούτο 6' έσοται διέ τδν ύμέτορον 'ταποινότατιν *οράχοντα ή σημαντιχωτέρα τών έμ°Φ*ν πιχρία χαί τά φάρμαχα.. ίπιρ έποτισόην έπί έν πορίπου έτο ώ έχ τών διωγμών τών μοχθηρών, οδ; «Γόο νέ συγχωρήση ô Φοο !

Δέομαι τοΟ παντοδυνάμου ύπέρ τή ούδαιμονία χαί τή μαχροβιότητο τή ύμοτέρα ύψηλότητο; ώ χαί συμπάση τή σοπτή αύτή οίκογονοία .

Έχω τήν τιμήν νέ διατολώ τή ύμοτέρα ύψηλότητο ταποινότατο χαί πιστότατο Ηχράπων.

Εν Καίρφ, τήν 27 8 φοβρουαρίου 1868.

Ό τοποτηρητή τού έλληνιχού πατριαρχοίου Άλοξανδροία έρχιμανβρίτη Εύγένιχ.

23.

HERUM PI BUCAHVM IN ABUYPTO ADMINISTEK EUGENIO XEROPOTAMKNO

1868 februarii 10.

Καύχημα τή χριστιανιχή χοινότητο , χύριο τοποτηρητά τού πατριάρχου τών ·>Γραιχοορδοδόξ<»ν έν Καίρφ. Ή δοδοίσβ παρ' ύμών παραίτησι άπδ τέ ύποθέσοι τού πατριαρχοίου έγένοτο. 'δοχτή χορέ τή ύψηλή χυβορνήσοι- ή δέ διοξαγωγή τών βηδοισών ύποθέσοων διοβιβάσδη. ούτω έχόντων τών πραγμάτων, *οΐ τδν* χύριον Άμφιλόχιον, έρχιορέα Δαμιατίου, τδν ήδη ούριαχομονον έχ μέρου ύμών έν τφ πατριαρχοίφ Κάιρου, χα! οί τδν Κορήνη Σπυρίδωνα, εύρισχόμονον έπίση έν Άλοξανδροΐα, μέχρι; ού διορισδή ό άναγχαίο οΐ τδ ν' άντιπροοωπούή τδν πατριάρχην τοποτηρητή , χαί πρδ τούτο έγράγησαν *χ!* άναγχαϊβι πρδ; αΰτ'.ό κοινοποιήσει , δπω; διεξάγωσι τα ύποθέσοι έχαστο έν τή διχαιοδτσιμ του, χαί ότι τέ παρ' -ύμίν βύρισχομένα παραχαταθήχα χαί τέ άφορώντα τδ πατριαρχοίον πράγματα νά παραλάββσι διέ χαταλόγου έσφραγισμένιυ παρ' ύμών. ούτινο άντίγραφον έσγραγισμένόν νέ έπιίοδή πρδ; *ύμΐ - πρδ* 5ν γράφοντι τδ παρόν, σέ γνωστοποιούμεν περί τούτου χαί όπω παραδώσητε τά παραχαταϋήχα; χαί τά πράγματα χατά τδν προρρηώΐντα τρόπον.

2Μ σαουάλ 1284, τή 10 φεβρουαρίου 1868.

(Τ. Σ.Ι Ό ύπ·.υργδ; τών έσωτιριχών Ισμαήλ Ρχγίπ.

24.

4D.EM AMPHILOCHIO EPISCOPII PELUSII

1868 februarii 10.

Καύχημα τή χριστιανική .χοιχότήτο χόριο Άμγιλόχιο, άρχιορού τών Γραιχοορώοδόξων, έν Δαμιατίφ ουρισχόμονο. Σήμορο,ν έν τφ πατριαρχοίφ έχ μέρου τού τοποτηρητού τού πατριάρχου οϊδοποαίσαι, δτι δ τοποτηρητή ό διορισμένο διέ τδν πατριάρχην παρητήύη τή ώέοαο τούτη , χαΐ ή παραίτησι αύτού έγένοτο δοχτή.παρέ τή ύψηλή χύβορνήοοι· χαί έποιδή ή ύγοία τού πατριάρχου διαιολοί πάσχουσα, χαί ώ όχ τούτου χωλύεται τή διεξαγωγή τών τού χατριαρχοίου ύποδέσεων, χαί έποιδή δέον νά διορισδή τοποτηρητή , όπω άντ.προσωπούσ τούτον οί τήν διαχοίρισιν τών πορί ,ών δ λόγο ύποΗσοων, μέχρι ού έναλάβή τήν ύγοίαν του. διέ τούτο, έω ού διορισώή ό άναγχαίο τοποτηρητή , δέλοτο διεξάγει υμεί

OOMM. MMSUMb nom XUL

1 t*

τά ἀναγχαίβ ὑποθόοα , τά ἐκ τή θέσιώ τβΛη i&ψτvρΑvβ , miy|ilafyort|i<ww ρέ wùçMvàeç ■ai τού δασμού .

'Επίση 'P4* *** ** Ἀλ»ξανδρ«ίφ μ*-νονta Κυρήνη x«m9***> β·*« ‹4τ*ί •••Wn τά tv τή Hau rou ὑκαγβμένα ßmHmc , μέχρι *Λ* διόραθή ὁ ταοτηρήτ*. K«ά. oovtauav apt«u νά παραλάβητι f*4 «apnunaHaac xai τά αράγματα ** ἀνήχοντα «if Τ0 παψαψχ«ίον, &· «ὑρίβχο»™» & χοίρο τού παραέτηθόντο τοποτηρητού, έιαργοονβ

«ββήτρβφή» ***» I·**' ἀ«ρέβ«ί«8 *› »««·Μτψ fafpaiam4^ αόιβύ, mH fa Ανάγραφαν toppe* γκμένον Htaa fattBAaai. -'KmauMtetam II ὑμίν Τ0 ■> aa* aImMbAmM* tBCMMHlfl NMIfvifIMN toaAmm fame faafaftota.aATO mH fa fafrm, «ai tfainÇi-|MfaS Cu Htaa faaCApt τά CuaHaate έγκαάρω aai fa «άθήτηο, faacH faapaCf 4 M τήν άντιπροσωπ«ίαχ Τ00 καημάρχου CvupuUf τοαοτηρητή .

M aaoàà) INK τή 10 ^*fftuifhin* 1M8.

(T. 2.) 'O ὑαουργό *v έσώτφχών 'Ισμαήλ 'Ρβγίκ.

9».

8. CON8TANTINIDE8, SODALITII GRAECO-AEGYPTII PRAE8ES, EUGKNIO XEROPOTAMENO

1868 fabraarii 14.

Τφ κανοσιολογιωτάτφ άγίφ άρχΦ**Μτη χυθί* χυρίφ Εύγανίφ τφ Υηροποταμηνφ, τέω τοποτηρητή τοο πατριαρχικοϋ· τή Αλ«ξανβρ·ία θρόνου, «ί ΚΤΟρον.

Σ«β«σμιώτατ*. Λαμβάνω τήν τιμήν νά διαχοινώσω, δτι ή έκιτροκή τή κοινότητο ταύτη Ιλ«β« τήν άπό 25 τού λήξαντο μηνά ίανουαρίου έπιστολήν ὑμΑν χαί Τ0 συνοδιύον αύτήν έγγραφον, fart 25 νο«μβριου 1867, τή χαραιτήσιώ σα έχ τή τοκοτηρητία Τ00 πατριαρχικού τή Ἀλχξανβρία θρόνου, άτινα έγγραφα άνέγνω έν κλήρα αύτή συνχδριάσαι σήμιρον. Έν«τ«ίλατό μοι δέ νά έκφράσω, χαί έκφράζω μιτά συγχινήσ«ω , πρό τήν ϋμιτέραν Μβασμιότητα τήν άκραν αύτή λύπην χαί άθυμίαν, χαί διά τά μιγίστα δοκιμασία χαί δυσαρ«σχ*ίας;, ί ὑπίστητ» μοθ',δση οιόν τ« αὐτακαρνήσιω χαί ήρμία ψυχή καθ' ίλον Τ0 ένιαψσιον σχιδόν διάστημα τή έν Αίγύπτφ διατριβή σα , ὡ τοχοτηρητή τοΟ πατριαρχ.χ Ο Αλιξανδρινού θρόνου, 8ν έχαξία χαί φρόνιμό έχυβ*ρνήσατ«, μέ δλα τά δυσχ«ρ«ία τών π«ριστάσ«ων, χαί διότι έν«χ«ν τών κασιγνώστων αιτιών χαί τών άρχαίων έρριζνφίνων παθών ατ«ροϋμ«θα ,. τοιούτου σννβτοΟ, έναρέτου χα! έξίου θνδρό ' «!θ« δέ Ι*4*0». *C *** ή >*«τέρ· οιβασμιότη *ὐχ«ται, ή γ«νομένη fa μέρου ὑμών θυσία «ai «I ορό τόν ὑφιστον δ«ήαα *αβ* τ» tip» τών χαχώ έχόντων Β «ai παρόξωσιν «ί μέν τήν έvΑίγύκτφ έκκλησίαν «ai ΤΟν κατρι«ρχιχθν τή Αλιξβνδρ«ί· θρόνον τήν πόλαι ποτέ «Οχλχιαν χαί δόξαν, ήν χαχή μοίρφ χρό πολλοΟ facüfaotv, «ί δέ Τ0 χρισκπώνυμον τή Αίγυπτου πλήρννμα τήν ὁμόνοιαν χαί έΡγόπν,ν.

Καθ' δοον Γ θφορφ τήν χιρΑπαραδόσιιν ὡν παρ«λέφ«τ« πραγμέτβν τοΟ θρόνου ml έχ τών πιριουβιών χών fa, χοέ ήμέραι υμών ίποβιωοόντων όμογχνών' πρότασίν οα , έπαθή τοΟτο ούδάλο έγχιιτα: έντό τή αρμοδιότητα τή έπιτροπή , μή έχιμβαινούοη «ί ΤΟί ὑλιχά συμφέροντα τοΟ θρόνου, δέν δΰναται vi έπιφίρη ούδιμίαν γνώμην.

Αέξαθ*, παραχαλώ, σιβασμιώτατι ίγι» άρχιμανδρΓτα, τήν έχφρασιν τών «ίλιχρινών χαί ίχραιφνών τή έπιτροπή αισθημάτων χα! χορηγήσατι αυτή τά «ὐχά Χαί ιὐλογία σα .

Έν Ἀλιξανδριΐφ, τήν 14 φιβρουαρίου 1868.

Ὁ πρόϊδρο τή έλληνοαιγυπτιαχή χοινότητο .
(ΤΙ Σ.) Σ. Κωνσταντ-.νίδη .

26.

*' COLEEUII URAECOKVM ι IX KAIRO PROCURATORES GREOORIO PATRIARCH AE Π (N8TANTINOPOLITANO

1868 februarii 26.

Γραφ«!ον τή έλληναιγυπτιαχή τών Ἀλιξανδρέων χοινότητο .

('&r rui ir^iuvr tiiv rfttflar. άμ<9. *19.)*

Τφ παναγιβτάτφ χαί θπιοτάτφ οΙχουρtvΙxÿ πατρίτ άρχη χυρίφ χυρίφ Γρηγαρίη», χαί τ4 λοιπά. Ει Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτατ· δέσποτα.

Έπ;συνημμίν« πέμπομ«ν τή ὑμ*τέρφ παναγιότητ: έγγραφον διαμαρτύρηση τών έν Καίρφ όρθοδόξιαν, οι' ή ούτοι έχφράζβυσιν ὑμίν μ«τά ψυχική όδύνη τήν δυσάρ«στον έντύπβσιν, ήν έν«ποίησ«ν αὐτοί ή διαγωγή τή μίγάλη έχχλησία ὡ πρό Τ0 τή έχχλησία ήμών ζήτημα, χαί άποδίδουσιν ὑμίν «ὐλόγω τήν Ιν«χα τή παραιτήσιώ τοΟ άγιου τοποτηρητού μέλλουσαν χχιροτόραυσιν τών έχχλησιαστιχών τή Αίγύπτου πρ^τΜ™**-

Αέν δυνάμιθα, παναγιώτατ* δέσποτα, νά μή συμμ«ρισθώμ«ν χαί ήμ«ί τή διχαία ταύτη κατακραυγή τών όρθοδόξνν, χαί διότι «ίμ«θα τέκνα τή αὐτή έχχλησία , χα! πολλφ μάλλον, διότι «ίμ«θα μέλη τή έπιτροπή τή χοινότηιο , χαί ὡ τοιαΟτα χάλλιον παντό άλλου γνωρίζομιν τήν *κορύΐΝ* τοΟ «ροχιιμένου ζητήματο χαί δυνάμιθα έχρφέστ«ρον νά έχτιμήσωμίν πάσαν ιδέαν, γνώμην, ένέργααν, άπόφασιν, πράξιν, σχέσιν έχουσαν οίανδήποτ» πρό αὐτό. Art πρό τό έπισυναπτόμ«νον τών όρθοδόξων ένυπόγραφον έγγραφον ένομέβαμιν χαθήκον, καί δι» διβπ*πιστ«υμένοι τά τή χοινότητο ««< Α Αw' to* τοΟ ζητήματο μ«τά τή μιγάλη έχχλησία έπί τούτου συναλλαττόμ«νοι, vi ὑπομνήσαμαν δι' ολίγων τήν τ« ϋμιτέραν παναγ-.ότητα χαί τήν ίγίαν σύνοδον τά χαθέχαστα τοΟ έχχλησιαατιχοΟ μα ζητήματο χαί ϋαοδιιξώμιν «ὐσιράστη , δτ: μχίζον άτόπημα δέν ήόύνατο νά θιαπραχθή.

Έν ταί έπιστολαί ήμών τή 14 26 χαί 21 3 »ο«μβρίου 1866 χαί 5/17, 8,20 χαί 22,3 ίανουαρίου 1867 έγράφομαν πρό τήν μ«γάλην έχχλησίαν, συνψδά πρό τήν έπιθυμίαν χαί θέλησιν τή ήμιτέρα κοινό-β τητά χαί άπό κοινού μ«τά τή έν Αλιξανβραιφ, faθέτοντχ αὐτή λ«πτομ«ρώ τήν χατάστασιν τή έχχλησία μα <ν«χα τή άνιχανότητο τού πατριάρχου Νιχάνορο . Δέν παριλιίφαμιν έν αὐταί νά ποιήσωμ«ν γνωστό πάσα τά άθτμίτου πράξιι , «ί ά έξιτραχηλίσθησαν . ίιρωμένο: τινέ ; συνασπισθέντ« μ«τά λαΐκών, σκοπού £8ιοχ«λ«1 έχιδιωχόντων, χαί νά παραστήσ«*μ«ν ΤΟν κίνδυνον, ΤΟν όποιον διέτριχιν ή καθ' ήμά έχκλησία· πρό δέ έπ«χαλούμ«θα τότ* τά συμβουλέ τή μητρό έχχλησία πρό θ«ραπ«(αν τού κακού, βπ«ρ όσημέραι έχορυφούτο. Αλλ' έν τή έποχή έχχίνή ή μιγάλη τού Χριστού έχκλησία ούδόλ« .ή μικρόν προσ»ίχ«ν «ί τά καθ' ήμά , ὡ ίχουσα νά ένασχοληθή «ί τήν 8ι«υθέτησιν τών οϊχχίων αὐτή πραγμάτων. *Οθ«ν τή άνάγχή ὑπ«ίχοντ« χαί δυνάμόνοι νά έξασχήσωμιν χ«χτημένσν δικαίωμα προέβημιν «ί τήν έχλογήν τού τοποτηρητού τού θρόνου κυρίου Εόγήίου, ὡ ή άπό θ/17 Ιανουάριου 1867 έπιστολή μα fa faûtou «ηρί τούτου άναφέρ«ι.

"<V-'®SiaPS»^lH«B

Άλλ' ή άμ«τέρ« ποώγιδτη . ή κατ' έπάένην τήν έπαχήν 4ν*λ8ούαα έπ! τοO ohwupmxoû θρόνου, μ«τέ τή έήτ<·(συνόδου, μή θέλουσα νά προσχρούσρ 4 u, πριν ή έπιτρέφη τή έχλαχθέντι τοποτφητή τήν ένταύθα Ιλιυσίν του, ένόμισιν άναγχαίον χαί *βι* έδίβυ τη έξάρχου νά πληροφορηθή τήν άληθή διανοητικήν χατάστασιν τού πατριάρχου Χιχάνορο , Βι' ού έπιίσθη βτι έν τοί έγγράφοι τών χώνοτήτβν οδδ«μία δπήρχιν ύπιρβολή. Ούτω άφίχθη ένταύθα 4 έχλάχΜ τοποτηρητή , Βραδιασμένο μ«θ' δλ«ν τών άπαιτουμένών έγγράφ«·ν, καί άναγνωρισθιί ύπδ τή έγχωρίου χυβαρνήσαο , άνέλκβ» τήν δυσχιρή τών καθηκόντων του ένέργιιαν.

Καί μέχρι μέν τού σημ«ίου τούτου, παναγιώτατκ, έφίστατκι ή παραλόγω; καί παχοβούλω διαθρυλληθοίβα ύμαπέρα έπέμβασι «ί τά ξένου θρόνου πράγματα, ούσα δέ κυρίω άντίληψι χαί έπιχουρία, βπω έν τοί ύμστέριμ έπιστολάί άναφέρ«ται, χαί όπω ήμΜ ματά τών κοινοτήτων έννοούμιν χαί άποδιχόμεθα. Τούντκύθιν ή μεγάλη τού Χριστού έχκλησία γνώμα χαί άποφάνσι-. Απλώ έξέφ«ρ«ν έπί τΑν έν Αίγΰπτψ κ«πρ«τγμένων, έπιδοχιμάζουσα τδ χανονιχώ χαί άχυρα θ««ρούσα τδ άντιχανονιχώ γινόμενα. Αιότι οί τδν δυστυχή Νιχάνορα πιριστοιχίζοντχ δέν ,έληψαν χαταπατούντ« 2 τι ί«ρδν χα! δσιον, άντιπράττοντ* δέ χαί άντ«ν«ργο·ύντ* πολυιιδώ χαί πολυτρόπώ , δπια μηβέποτ» έπέλθη ή ήσυχία χα! τάξι «ί τά ήμέτ«ρα πράγματα, χα! προβαίνοντι μέχρι χα! αύτού τού έ «υτ«λ:αμού τή άγια ήμΑν έχχλησία διά τή συγχροτήσεω γιλοία συνόδου χαί τή δημοσι»ύσ««» γ«λοιωδ«στέρ··< έγγράφων. Ή ύμ«τέρα παναγιότη ένθυμείτα: βεβαίω τήν διά τού συνοδιχού γράμματό τη , τή 14 αύγούστου 186«. δηλωθείσειν άπόφανσιν π»ρ! τού άχυρου τών πρακτικών τή Βυφφήμου έχ«ίνη συνόδου. δ-ξ ή τού μέν τήν έεχλησίαν βεβήλούντα χατ*χ«ραυνοβόλησε, —τά δέ προσπαίΗία; χαί τδν ζήλον τού τοποτηρητού ένίσχυσ* χα! ήμφν αύτών txpàruvt τά έλπίβα π«ρί τή ταχιίχ διορδώ<Μ» τών χαχώ χ«ιμίν«ν χαί τή ύπ*ρισχύσ««» τού ιιχαίου χα: τή άληΙΗία .

Έχοντι , παναγιώτα » δέσποτα, β τ« τοποτηρητή χαί at χοινότητ« ύπέρ «αυτών τδ δίχαιδν. ούδόλο έπτοή8ησαν άπά τά μ«τά τούτα δημοσκυδαίσα; έπιστολά τών πατρίαρχών Ιιροσολύμων χα! Άτιοχιία , χαθώ χαί έχχίνη τή ΐ«ρά συνόδου τή "Ελλάδο . Είαθχ «ί ίΗσιν, παναγιώτατ». νά έχτιμήσητι χάλλιον ήμών τδ έμπ·ρι«χόμ«νον τών έπισταλών χαί να δώσητ« αύταί τδν oixtfov χαραχτηρισμόν. -Είμμύα ρέ^αιοι βτι. μιτά τήν άνάγνβστιν τών έγγράφβν έχιίνοιν, ύμχί , *ΐ έπ'* άρ«τή χαί χριστιανιχή άγάπη διοδιών. έλ«·ινολογήσατ« άνδρωπίνου άδυναμία χαί πάθη χαί οίχτ«ίρατ« τήν ήβτχήν άποτύφλωσιν άνδρών, οίτινε ώφνλον νά ώσιν ό τύπο; χα! υπογραμμό «ί τά ί>π" αύτών πντυματιχώ χυρ«ρνώμ«να πλήθη, δφβουχούντί όχι έπ! διχονοίφ xaî διαιρέσιι, άλλ" όπω διασχιβάοώσ: τά Οχότη τή: άμαθχία χα. τών προλήψχων.

Κα! μ«θ δλα ταύτα. θαρρούντω προέβαινιν δ άγιο τοπ-.τηρητή πρδ ταχτοποίησιν τή ανωμάλου παρ' ήμίν χαταστάσ«ω χαί μ«τ" άξι«παίνου αύταπαρνήσεω έξηχαλούθ·: διευθύνων- τδν «θρόνον, ότ« άπ«στάλη αύτφ συνοδική έπιστολή, χροτρέπουσα αύτδν τήν άπό τού θρόνου τούτου παραΐτησιν χα: άπομάχρυνσίν του, χαί δι" ή ' έξέφραζ» συγχρόνω τήν χαθόλου έγχατάλιιψιν τή έχχλησία ήμών άπδ χάση άρωγή χαί άντιλήψ«» . Κα! ό μέν άγιο τοποτηρητή συμφώνω πρδ τά νουθεσία τή 'ύμοτέρα παναγιότητο έδωχ» τήν παραίτησίν του, ήτι έπί τινα χαιρδν δέν έγέν«το διχτή. Αί δέ χοινότηη προβλέπουσαι τδ έχ ταύτη έπ«ν<χθησόμ«νον χαχδν άντίστησαν γράψασαι πρδ τήν ύμ«τέρ«ν παναγιότητα τήν άπδ 3 δ«χ«μβρίου 1867 έπιστολήν, δι' ή χαθιχέηυον ύμά νά προλάβητι τήν παραΐτησιν τού άγίου

A τοποτηρητού- άλλ" έντί τούτου ήλύτν ύρέτ«ρον τηλ«γράφημα, άγγέλλον τήν μή άνάμιξίν σω τού λοιπού, «aî κατόπιν έπήλθο συνοδική τή ύμ«τέρα παναγιότητο άπιιλητιχή έπιστολή, βιοτάττουσα τ»Γ· Απδ τού θρόνου τούτου έπομάχρυνσιν τού χορίου Εύγίνίου, δστι μ«θ δλα τά καρωστάοαι καί βιαμαρτυρήηι ήμών έπέμαινάν «έ τήν «pi παλλοϋ βοθΜσαν παραίτησίν του χαί άκ«σύρθη πραγματιχέέ πρό τινων έβδομάδων.

'Ιδού, παναγιώτατι δέσποτα, έν συντόμφ όποια ύπήρξι μέχρι σήμ«ρον ή τού θρόνου ήμών χατάστασι , ήτι , άντί τή προοδοχωμίνη ^«λτιώσαω διά τή αίτηθάίση χ«ί βοθβ'ση έπιχουρία ύμΑν, χατήντησ«ν άχροσφαλιττέρα *%al* έπί τά χ«ίρω βαίνουσα ή τό χρόπρον. Εξάπαντο ή ύμχτέρ· παναγιότη θά αίσθανθή τά προσγ«νόμ*νον «ί τδν θρόνον τούτον Αβίχημα, χαί Μ έννοήση, έν τή «ύθυδιχίφ αύτή , δτι τδ μέτρον τή άναχλήσ««· τού ίγίου τοποτηρητού δέν
B ύπηγόρ«υσ« τδ άληθί συμφέρον τή καθόλου έχχλησία..,..Αλλά..τδ..άτομιχδν συμφέρον προσώπου έποφθα/.μιώντο τδν πατριαρχικόν τούτον θρόνον χα! τά πάντα ύποπινούντο πρδ έαιτνχίαν τών φιλοδόξων σκοπών του, χα! μή φ*ιδομένου οίτ« κόπων, ούτε τού χρυσού, δν έσΰλησεν έξ ορθοδόξου έκκλησία χα: τού όποιου άνάλογον χρήσιν ποιείται σήμερον πρδ έξ«υτιλισμδν χα! έξόντωσιν άλλη . *J*

Οίαδήποτ» δμω χα! δν ώσι τδ αίτια τή έν λόγή> Ανακλήσβω , ή μεγάλη τού Χριστού έχχλησία ονδέν έχ«ι πρδ διχαιολόγησίν τη . Νομίζομεν βτι υπέρ πάσαν άλλην όφ«ίλι·. νά έμμένη «ί τά άπαξ δοξαντα αύτή χαί νά υποστήριξή ταύτα διά πάση θυσία , ίταν φέρωσ. τδν τύπον τή νομιμότητο χαί τδ κύρο τών ιερών κανόνων, ών μνείαν ποιιίται έν τοι; συνοδικοί αύτοί; έγγράφοι . "Απαξ ζητηθ«ίσα χαί δώσασα τήν ροή&χιάν τη «ί άδιλφήν έχχλησίαν, έπρ«π«
v4 χώφιϋση «ί του π«ρί αύτήν ύλαχτοOντα λα.-
ç χού; χα: «ι τά ύπουλου μομφέ χαί^ έπιχρισ«: έτέρων. Άλλω;· τι, παναγιώτατ», ά ί^ν«£το άνέχαθτν τήν συνδρομήν τη , δπ*ρ θά ήτο και δι αυτήν άξ:οπρ«πέστ«ρον χαί διά τδν θρόνον τούτον ίσω λυσιτ«λέστ«ρον, χαί δέν θά έξήγ«φι τήν διχαίαν άγανάχτησιν τού ορθοδόξου λαού τή Αίγυπτου, ώστ« νά προβή ούτο μέχρι διαμαρτυρήσ«ων κατ' αύτή διά τά ένδϊχομένα συν«πιία μ.ά παράτολμου πράξ«ω .

Τιλιυτώντι , παναγιώτατι δέσποτα, σά ίχιτιύομιν χαί ήμ*ΐ μ*τά τού όρ,θοδόξου λαού τή Αίγυπτου, όπω σχ«φθ«ίσα ή ύμχτέρα παναγιότη μ*τά τή ,π«ρί αύτήν άγια συνόδου έξ«ύρη διόρθωσιν τού .προσγινομένου ήμίν χαχού. Λιότι, δπω χαί έν τή έπισυνημμένη διαμαρτυρήσ*: άναφέρ«ται. πραγματικήν ίπιμβασιν «ι' τά ήμέτχρα «Ηωρούμιν χαί ήμ«! ούχί τήν παρά τού κλήρου χαί τών χοινοτήτων πρόσχλησιν χαί έλιυσιν τού άγιον τοποτηρητού. αλλά τήν δι" άπ*ιλών άνάχλησιν αύτοO. Καθότι, άφού άπαξ ο.οσβήποτ« :«ρωμένο , οίασδήποτ· έχχλησία , προσκληθεί
D π*ρ:βληθή νομίμακ τήν έχχλησιαστιχήν χαί διοικητικήν έξουσίαν άλλη άν«ξαρτί,ν.υ χαί άναλάβχ, καθήκοντα χα: ύποχρ«ώσ«ι , χαί συνταύτίση, ούτω «ιπ«ίν. τήν ίαυτού ύπαρξιν πρό τήν ύπαρξιν έχ«ίνη , έν τίνι διχαιώματ: άλλη τι παρουσιάζεται, διά τή άπιιλή ίχφοβ;σ«ω έχχλησιαστικών ποινών, νά βίψη εί τό χάο χαί -.ήν αταξίαν άν«ξάρτητον μέν,. a/ λά χα: δύσμοιρον θρόνον, πρδ πολλού παλαίοντα χατά τή βφδιουργία χαί τών καταχρήσεων; "Εν τίν: διχαιώματι άναχαλ«ί ιιρωμένον, τδν όποιον αύτή οίκ«:φ θ«λή<Μΐ χα! μητρική «φονοίφ έχ*φαφέτησ« καί άνέδιιξχν αύτδν άνιξαρτήίου ένιργιία διά νΰ έγκαταστάοίώ του έπ: άν«ξαρτήτου θρόνου-, Εάν ή μ«γάλη τοό Χριστού έχχλησία, χαίτοι γνωρίζουσα τούτα, ινήργησιν δμω ύπδ τά έμπν«ύσ«ι βφδιούργου φιλοδοξία , καί άν δέν διόρθωση τδ Ατόπημα, «ί δ ύπέπ«σ«ν, ά λάβη καλώ ύπ' δψιν τη , δτι ούδένα θά ώφ«λήση ή παράδοξο αύτη μιταβαλή τών φρονημα-

των τη xei βτι ὐὐδέποτε Τ00 λοιποὐ 6 ὀρθόδοξο Δ
λαδ; τή Αἰγὐπτου ΘΑ Ανεχθή νὰ γένη ἑρμαιον τή κακοβουλία τών μέν καί τή παλιμβσυλία ἑτέρων.

Εν Κεφρ, τή» «β φεβρσυαρίου 1888.

Τή; ὑμετέρα παναγιότητο πειθήνια τέκνα.
Ὸ Αντιπρὸεδρο Θεοφάνη Μοσχούβη .
Ὸ πρὸεδρο Αναστάσιο Φεετιιίβη .

Τά μέλη

(γ. χ.) Νιπόλαο Τζηρό , ΔήμήηριΚ Φωτιάδη , Καλὺβα , Διε^αντή Παχουνιάχη , Δημήψεχ Φιλίππου, Αθανάσιο Δημήθη , Γεώργιο Στκυρίδη , Λάμπρο Χρήστου, Ἰέεάννη Επαινετό , Χ(bx- jfcoppς.

87.

SOPHRONIUS PATRIARCHA ALEXANDRINUS CREATUR IN LOCUM NICANORIS·

1870 manae maio..

t Πάντα πρδ χεποφτιαμόν ὀφείλει γίνεσθαι, ὁ Απρστολιχδ Αποφαινόμενο; λόγο , εώτό τούτο Αραρότω συνίστησι »*i ««pi τούτου έσαεί μεριμνάν κελ«ὐ*: καί ὑποτίθετεχ τού τήν προστασίαν τού ὀρθοβόξου πληρώματο ἐμκεπιστευμένου , μείλιστα δέ τού τών ὀρθοδόξων έκκλησιών προεστάναι λαχόντα , ο? δή καί ὀφείλουσι τή εὐσταθεία τών Απανταχού έκκλησιών κηδόμενοι xai προνοούντε μή βιαλείπειν φιλαδέλφη» τή προθυμίφ συντρέχειν τοί παντοίαι αὐτών ἠθικαί τε χαί πνευματικαΤ Ανάγκαι χαί περ:στάσεο:ν. Ἐνθεν τοι τού ἁγιωτάτου πατριαρχικού χαί ἀποστολιχού τή μεγάλη πόλεω 'Αλεξάνδρειά θρόνου xai πρότερον xai μετά τήν χηρείαν αὐτού, τήν πρδ κύριον, φαμέν, ἐκδημίαν τού Αοιδίμου πατριάρχου χυροΟ Νιχάνορο , δεινοί; πειρασμοί; χαί παθήμασι περιπεσόντο , κρίμασι θεού, xai if' ικανού ἠδη χρόνου Ιν Ανωμαλίφ πολλή χαί κακώσει τών ἐκκλησιαστιχών αὐτού. πραγμάτων διπκειμίνου χαί δίκην νηδ; Ιν χειμών: χαί σάλφ κυμαινομένου, χαί ἐπειδή τὸ ἐν αυτφ χριστεπώνυμον πλήρβμα τέω ὑπδ σκανδάλων xai ταραχών χαί ἀλλων ψυχολέθρων ἐπηριιών κατατρυχόμενον καί ὠ ειπείν συγχυχώμενον χρήζει ποιμαντοριχή προστασία; χα: πνευματιχή περιθάλψεώ;, ἐξελέξατο μίν οἰκείφ xai ἐλευθέρφ ψήφφ διάδοχον τού θρόνου τδν ἐχ τών Ιεραρχών τού καθ' ἡμά; ἁγιωτάτου πατριαρχικού χαί οικουμενικού τούτου θρόνου ἱερώτατον μητροπολίτην Δέρηων, αγαπητόν ἡμίν ἐν Χριστφ Αδελφόν χαί συλλειτουργόν κύριον Νεόφυτον, χαί διά κοινών χαί Αλλεπαλλήλων •ἱκετηρίων Αναφορών ἐτητήσατο παρά .τή καθ' ἡμΑ; τοο Χριστού μεγάλη; ἐχχλησία τήν κανονικήν ἀπόλυσιν χαί τήν νενομισμένην ἐγχατάσάασιν τή; αὐτού ἱερίτητο , Αμα ῖῖ ὠ Ακρω φιλοστόργφ καί διχαιοτάτη μητρί ἀνετίθετο χαί ὁλοψύχω ἀφωσιούτο Απασαν τήν φροντίδα, ἐχλιΛαρούν, tva ἐν περιπτώσει ἀποποιήσεω τή αυτού ἱερότητο ἐχλέξηται χαί συστήση ἡ' μεγάλη τού'Χριστοῦ ἐχχλησία ὃν Sv ἕτερον ἐγχρίνοι ἐν φόβφ θεού, Αληθώ χχχτημένον τά τώ πατριαρχική» Αξιώματι Αναγκαία προσόντα, — διά ταὐτά ἡ μετριότη ἡμών μετά τή περί ημά ιερά; Αδελφότητο xai αγία συνόδου ὑπ' ἰφιν Ημονοι τήν οἴχτράν xai ἐπώδυνον κατάστασιν τήν διά μαχρού ἤβη ὑφισταμένην χαί δυσχλιίζουσαν τδν πατριαρχικόν ἐχτίνον θρόνον ἐπ: σχανδάλφ χαί ψυχική βλάρη τών ὑτ' αὐτδν δια-1 τχλούντων «ὐσχβών χριστιανών xai τήν δυνατήν συνδρομήν ,ἐπί θοραπκίφ τού δοινού δφλημα ἰορόν κα! Απαραίτητον λογρσάμφνοι, τά; τι θχρμά παραχλήσοι . τού ἱιρού αυτού κλήρου χαί λαού παριδχΐν ούχ Ιχοντι , ού μήν δ' ἀλλά μ*τά τήν παντολή Αποποίησιν τού ιίρημένου ἐν Χριστφ Αδχλφού ἰχρωτάτου μητροπολίτου Αέρχων αχχφάμχνοι πορί προσώπου καταλλήλου, Αξιου τχ χαί ἰχανού τά τκ ἐμφωλκύσκντα σκάνδαλα ἐχποδών ποιήσαι χαί τήν χριστιανικήν χίρήνην xai σύμπνοιαν τέλοον Αποχαταστήσαι ἐν Αγίρ πνχυματι, τοιούτον Ιξολιξ Αμ*θα καί ἐνχχρίναμαν κοινή καί ὁμοψήφφ συνοδική γνώμη τδν παναγιώτατον χαί σκβασμιώτατον πατριάρχην πρώην Κωνσταντινουπόλεω ποριπόθητον ἡμών ἐν Χριστφ Αδελφόν κύριον Χωφρίνιον, Ανδρα γεραρδν καί σεβάσμιον χα! πολλών ὠ Αληθώ πατριαρχικών Αριτών πεπληρωμένον, ηλικία τε χαί ἤθου; βρίθει χαί πείρα μαχρΑ; δοχιμότητι χαί τρόπων χρηστότητ. xai Αγαθότητι δυνατόν δοχούντα συνάψαι τΑ διεστώτα χαί τήν Αρχαίαν εὐχλειαν χαί λαμπρότητα τού Αγιωτάτου ἐχείνου θρόνου ἐπανα^αγείν· ἐφ' ὗ μετΑ τή προόηχούση Αδελφική εὐλαβεία . xai Τ-μή χαί μετὰ/Τὰ ἡμετέτα ἐμμόνου συστάσει χαί Αξιώσει προσχληθέντα χαί ἀποδέξάμενον τήν συνοδικήν ἐχλογήν, τήν αὐτού σεβασμίαν παναγιότητα Ανεδείξαμεν χα: ἀνεκηρὺξαμεν γνήσιον κα(κανονικόν πατριάρχην τού χηρεύοντο ἁγιωτάτου πατριαρχικού\ή 'Αλεξάνδρειά θρόνου, φυλαττομένδυ μόνφ τήι προσώπφ αὐτού τοὐ λέγεσθαι xai φημίζεσθαι καί ,παναγιώτατο !*, ὠ τδν πατριαρχικόν οικουμενικόν θρόνον προδιῖθύνα , ἐξκτυόμενοι ἐγχαρδίω τή αὐτού σεβασμίφ παναγιότητ: κά: ιι-χαριότην. ηήν παρά τού ποιμενάρχου κυρίου ή^M> θειαν ἐνίσχυσιν .υπέρ .τή θεοφιλού διεξαγωγή τών τού Ανατεθέντο αὐτφ- πατριαρχικού τούτου, θρόνου, πραγμάτων καί τή ψυχική σωτηρία τού ἐν αὐτφ διατελούντο ὀρθοδόξου λαού. ζ

" "Οθεν ει ἐνδειξιν καί διηνεκή Καί μόνιμον πρά-maatv Χατέ4ή?ωτα: ἐν τψδε τδ> ἱερφ κώδιχ: τή καθ' ἡμΑ τού Χριστού μεγάλη ἐκκλησία καί τδ παρόν ^ιέτερον πατριαρχικόν κα! συνοδικόν ὑπομνηματιστ:-κόν γράμμα.

,αωο', κατά μήνα μάιον ἐπινεμήσεω ιγ'.

t Γρηγόριο ἐλέφ θεού αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα Τ'ώμη καί οικουμενικό; πατριάρχη Αποφαίνεται

f ὁ Κυζίκου Νικόδημο;.
\+ δ Νικομηδείά; Διονύσιο ,
f ὁ Νικαια ἰωαννίκιο .
t ὁ Χαλχηδόνο Γεράσιμο ,
t ὁ Δέρκοιν Νεόφυτο .
\+ ὁ Τορνόβου Γρηγόριο .
"ψ ὁ Προύση Νικόδημο ,
t ὁ Λεφάσση Δωρόθεο .
t ὁ Δράμα Αγαθάγγελο ,
f ὁ Εωζουαγαθουπόλεω Προκόπιο ,
f δ Νύσση Καλλίνικο ,
t ὁ Γρεβενών Γεννάδιο .

' ORDINATIONES NOVAE I*RQ CREANDO PATRIARCHA ALEXANDRINO CONDITAE*·

1874 menae martio.

Ἀρθρον 1. Ἐν περιπτώσει χηρεία τού πατριαρχικού θρόνου Αλεξάνδρειά , δ υπάρχων γενιχδ πατριαρχιχδ; ἐπίτροπο ὀφείλει tva ἐνεργ-ήαη Αμέσω τΑ δέοντα, συγκαλών ἐν τφ κατ' Αλεξάνδρειαν συνοδικφ τή κατριαρχιχή μονή τού Αγίου Σάββα συνέλευσιν, τή ὁποια αὐτδ προεδρεύει, πρδ ἐκλογήν τοποτηρητού.

• 'Αητχιεαιαεευιή Λί ἐεια. t XV (18M), μ 117-8; ἱκθῖὠοε· DeUeaa··. W ·'· ***ni xeffMffuroi***
Λφζ/ifun ἐγγραφε, IΠ, μ 181-8.
M'&ὠλφ«<α«*α4 ὠ«8ε<ἶρε·ὠ(.·„**ὠ<ὠ Z', t· L *· K*·7.

"Αρθρσν S. Μέλη τή συνελεύσοω ταύτη εισί· Α «') ο! ένδημούντε Αρχιερεί τοδ θρόνου, Αν δχΑρχνκχ- *fT) ό* μέγα πρωτοσύγκελλο , ό μέγα Αρχιδιάκονο , *ε* ήγσύμενο τή έν Άλεξανβρείφ πεπριαρχιχή μονή τοδ Αγίου *Σ4#·* καί δ ήγούμενο τή έν παλήεφ Κεάβφ πατριαρχική μονή τοδ Αγίου Γεωργίου· γ') 6 κροεστώ τή έν Άλιξκνβρείφ ιερά έχχλησία τοδ Εύαγγελισμοδ, δ προεστώ τή έτέρα; έν Άλεξανδρείφ έχκλησία; τή Κοιμήσεω τή ύπεραγία θεοτόκου καί δ χρεεττύων τή τάξω ιερεδ τοδ έν Καίρφ πατριαρχικού ναού τοδ Αγίου ΝιχολΑου· Î') έχ τβν έπιτροπβν τή μέν έν Άλεξανδρείφ χοινότητο έξ μέλη, τή; δ'έν Καίρφ τέσσαρα.

"Αρθρον 3. Ό τοποτηρητή έκλέγεται έχ τβν έν τφ άγιωτάτφ θρόνφ υπαρχόντων Αγίων Αρχιερέων ή έχ τβν Αρχιμανδριτών ή όφφικιάλων Ιερέων, προσώπων Ανεπιλήπτου διαγωγή καί χαιρόντων τήν κοινήν ύπόληψιν.

"Αρθρον Α Ή έκλογή γίνεται διά μυστική ψήφο- Β φορία , *ί* 8έ τυχών σχετική πλειοψηφΐα Αναχηρύσσεται τοποτηρητή .

Άρθρον 5. Έν περιπτώσει ίσοψηφία . τδ ζήτημα λύεται διά κλήρου.

"Αρθρον 6. Τή έχλογή γινομένη , ώ **4ν«** ·ΐρηται, Αναγγέλλετε πρό τήν σεβαστήν κυβέρνησιν διά τακριρίου τοδ· προέδρου τή συνελεύσεω , μετ' έπισυνημμένου Αντιγράφου τοδ πρακτικού τή συνελεύσεω , τδ -Ατομον τοδ τοποτηρητοδ εί Ανσγνώρισιν χαί έπιχύρωσιν.

"Αρθρον 7. Άναγνωρισθεί; ύπδ τή; χοβερ.ήσεω ό τοποτηρητή πέμπε: έν πρώτη εύχαρία έκ! συσιάσει γράμματα τή υπογραφή; του πρδ του; τυχδν έκηό τοδ θρόνου Πέν (ορισμένη ΰπηρεσίφ αύτού. χαΐ έπ: Αδείφ πατριαρχική·* ευρισκομένου; Αρχι<ρ<! τοδ θρόχ νου ή Άλλου κληρικού , προσχαλών αυτού ινα αυτοί, έντδ . τεσσάρων έβδομάδων Απδ τή; έχδόσεω; τών γραμμάτων τούτων, Αποστέί'.ωσιν **ti**; Αλεξάνδρειαν *έν (* έπιστολή πρδ; τδν τοποτηρητήν Απευθυνομένη δελτίον έν^ράγιστον, έμφαίνον τδ δνομα έχάστου, δν Αν έγχρίνωσιν Αξιόν εί; διαδοχήν τή; πατριαρχεία;, φέροντα τά έν ltφ Αρθρω **17"** διαγραφόμενα προσόντα τοδ έκλεξίμου· αϊ δ! τοιαδται έπιστολαί, αί όποια*, δέον νά φέρωσιν επί τή έπιγραφή τήν λέξιν „Αιά τήν έχλογιχήν συνέλευσιν," φυλάττωνται Αθιχτοι παρά τφ τοποτηρητή, μέχρι συγχροτήσεω τή έχλογιπή συνελεύσεω , όπότε χα! Αποσφραγίζονται.

Άρθ-ρον Β. Μίαν δ' εβδομάδα πρδ τή έχλογιπή συνελεύσεω , δ τοποτηρητή γράφει πρδ; τού; ύπδ τοδ παρόντο χανονισμοδ όριζομένου ίνα συγχροτήσεσι τήν έχλογιχήν συνέλευσιν κληρικού , προσχαλών τούτου ίνα Αποστείλωσιν έναφράγιστον.τδ ψηφοδίλτιον αυτών, ώ; χαί τά τών έξω&εν κληρικών.

Άρ#ρον 9. Επίση πρδ .μιΑ; έβδομάδο δι' έπιστολών τού τοποτηρητοδ, έπ! Ασφαλειφ στελλομένων, προσκαλούνται Απαντε οί ιερεί , ο! χατέχοντε θέσιν έν τφ άγιωτάτφ πατριαρχική) τοϋτφ ' θρόνφ, ίνα αύτοπροσώπω ένδημήσεεσιν εί 'Αλεξάνδρειαν, οπότε κατά τδ Ανωτέρω Αρύρον συμμορφοδνται, ή, αν χωλύωνται ένεκεν πνευματικών Αναγκών, Αποστείλωσιν έν δελτίφ έσφραγισμένφ τήν γνώμην αυτών, καθ' *ί* τό 7«· Αρθρον βιαγορεύει.

Άρθρον 10. ίάσαύτω πρδ μιΑ έβδομάδο δ τοποτηρητή διά γραμμάτων αυτού, έπ' ασφαλεία στελλομένων, προσχαλεί α') τά έπιτροπά τών έν Αίγύπτφ ίρθοδξξων κοινοτήτων, ίνα έν γενική τή ιδία αύτών κοινότητα συνελεύσει έκρέξωσι τού Αντιπροσώπου αύτών χα! Αποστείλωσι συνωδευμένου δι" έπισήμων πληρεξουσίων έγγράφων εί τήν έχλογιχήν συνέλευσιν κατά τήν ώριαμένην ήμέραν χα! ώραν, χαί β') τού πρωτομαγίστορα τών άνεγνωρισμένων συντεχνιών Αλεξανδρεία χαί Καίρου, ίνα αύτοπροσώπεε παρευρεθώσι κατά τήν βητήν ήμέραν καί ώραν τή συνεδριάσεεκ.

"Αρθρον 11. Εκλέγονται δέ ία μέν τή Άλεξανδρεία; ίξ Αντιπρόσωποι, έχ δέ Καίρου τέσσαρε; χαέ *εΐ'* έξ **ίχάστην τβν ιΟλεεν χαινοτάτων.**

"Αρθρσν 12. Ή έκλογιχή «ενέλευσι συγκροτείτεη· «3 τού ένδημούντ^ Αρχιερεί τού θρόνου, Αν ΰπάρχωσΐ' β') Από τόν μέγαν πρωτοσύγκελλον, τόν μΧγ^τν Αρχιδιάκονον, τδν ήγούμενον Tfj4 έν 'Αλεξανδρείφ πατριαρχική μονή τοδ άγίσυ ΧΑββα, τδν ήγούμενον τή ΐν παλαιφ Καίρφ πατριαρχική μονή τοδ Αγίου Γεωργίου, τδν κροεστώτα τή έν Άλεξανδρείφ ίερΑ; έκκλησίει τοδ Εύαγγελισμοδ, τδν προεστώτα τή; έτερο; έν Άλεξανδρείφ έχχλησία τή Κοιμήσεω τή; θεοτόκου, τδν πρωτεύοντα τή τάξει Ιερέα τοδ έν **Kelpy** πατριαρχικού ναού τού Αγίου Νικολάου, χα! Από τού λιιπού ιερεί; τού θρόνου, βσοι προσχληθόντ; έν- δημοδσν γ') Από τού κατά τδ 10"'· Αρθρον Αντιπροσώπου; τών κοινοτήτων **xai** Από τού; πρωτομαγίστορα τών Αναγνωρισμένων συντεχνιών. Παρελθούση δέ τή Ανωτέρω προθεσμία; χαί μή έμφανισθέντων τινών τών έκλογέων, Αποκλείονται τύτφ: τοδ δικαιώματο τή; έχλογή .

"Αρθρον 13. Ή ήμερα τή; έκλογιχή συνελεύσεω όρίζεται πάντοτε ή *λ* κυριακή μετά τέσσαρα έβδομάδα άπδ τή έχδόσεω τών διά τδ έξωτεριχδν γραμμάτων τοδ τοποτηρητοδ, τόπο δέ *ε* ιερό ναό; τοδ Αγίου Χάββα έν Άλεξανδριίφ.

Άρθρον 14. Πάντα τά μέλη τή έχλογιπή συνελεύσεω έχουσιν άνά μίΐν ψήφον.

Άρθρον 15* Χυναθρο'.σθάντων απάντων τών προσχληθίντων μελών έντδ 'τοδ ιερού ναού τού άγιου •Χάβρα χα! έξελ^γχιΗντων τών συστατικών, ανοίγονται, χεχλεισμένων τών θυρών, καί Αριθμοδνται τά δελτία παρά τοδ γραμματίου; χαί τεσσάρων μελών τή συνιλεύσεω , δύο κληρικών χαί δύο λαϊκών, ενώπιον απάντων τών μελών. ΤΑ δέ ινάματα τών έν τοΐ; δελτίοι ώ έκλεξίμων όποδεικνυομένων καταγράφονται έν ίδια.τέρφ χαταλόγφ. αν ύποστηριχθώσ*. χα'. υπδ ετέρων πέντε προσώπων έχ τών παρουσιαζόντων έν τή έθνοσυνελεΰσει.

Άρθρον 16. άϊσαυτω; δικαιοΰται χα! έκαστον τών παρουσιαζόντων λαϊκών μελών ίνα προτείνη ώ ίχλέξιμον ον Αν έγχρι'νη κατάλληλον, Αν φανώσι πέντε έτεροι ύποστηρίζοντε αύτόν.

Άρθρον 17. Ό έκλίξιμο ίέον νά ή καθεστηκυΐα ήλικία , χατηρτισμΐ ιο;. ει τήν έσω, εί δυνατόν, καί εί; τήν έξω παιδείαν, Αδιάβλητο; εί; τά ήθη *καί* „ένάρετο , έχ δέ τοδ προτέρου αυτού βίου ζηλωτή; τή Αμωμήτου ημών πίστεω; κα! όθωμανδ; ΰπά,χοο;.

Άρθρον 18. Αφού Απαρτισθή *ί* κατάλογο τών έκλεξίμων καί υπογραφή ύπδ τοδ τοποτηρητού χαί τών παρουσιαζόντων μελών τή συνελεύσεω , στέλλεται έν Αντιγράφω μετά ταχριρίου τοϋ τοποτηρητού πρό; τήν σεβαστήν κυβέρνησιν, ίνα έπενέγκη, Αν έχη αϋτη, έξαίρεσ.ν ή παρατήρητίν τινα έπί τών ήνομάτων D τών έκλεξίμων, ήν καί δσον τδ δυνατόν ταχύτερον θέλει κοινοποιεί εί; τδ πατριαρχείον διά τήν ένέργειαν τών περαιτέρω.

Άρθρον 19. Τούτων, ώ; σεσημείωται, γενομένων, συνέρχεται καί πάλιν ή έκλογική σιυνέλεισι; τήν Αμέσώ έπομένην κυριακήν έν ώρισμένη ώρφ έν τφ ναφ τοδ Αγίου Χάβ'α, καί ύπαρχούση Απαρτία , προβαίνει εί μιριχήν ψηφοφορίαν έπ! τών έν τφ χαταλόγφ σημειουμένων ώ έκλεξίμων- ό δέ τυχών Απολύτου πλειοψηφΐα θεωρείται ό έκλελεγμένο διάδοχο τού πατριαρχικού θρόνου.

Άρθρον 20. Άν δέ τυχόν μηδεί τών έκλεξίμων τύχη Απολύτου πλειοψηφΐα , τότε έπαναλαμβάνεται καί πάλιν ή μυστική ψηφοφορία μεταξύ τών δύο σχετιχώ πλειοψήφησαντων, οπότε δ πλειονοψηφήαα; Ανακηρύττεται πατριάρχη .

"Αρθρον 21. Έν περιπτώσει δέ ίσοψηφία , τά ζήτημα λύεται διά κλήρου.

ÀрАрον 22. Τή έχλογή γενομένη χεκά τδν βιαγραφέντα τρόπον, κοινοποιείται Αμέσω τδ tee* τέλεσμα κρδ τήν σεβαστήν κυβέρνησιν διά *τηφφί'^ τού* τοποτηρητοΟ *χαί. καταβάλλεται* πάσα φρόνά , ίνα έντδ βρεχυτάτη προθεσμία ληφθή ή Από μέρου αύτή Αναγνώρισε .

ÀрАрον 23. Αηφθείση τή άναγνεερίσει* ταύτη , συνέρχεται παί πάλιν ή έκλογιχή συνέλευσι iv τφ ναφ τοϋ Αγίου Σάββα, δπω διά τή νενομισμένη έχχλησιαστιχή τελετή τή αναγνώρισε·»; έγχατασταθή δ έχλεχθεί , Αν ούτο ξ ix τών ένδημούντων Αρχιερέων τοΟ θρόνου, δτε δή χαί συνταττόμενον κειταστρωννυται iv τ» πατριαρχιχφ χώ&χι' τδ κανονικόν υπόμνημα, ύπογραφόμενον ύπδ τών Αρχιερέων τοΟ θρόνου, Αν ύπάρχωσιν οί ^Απαιτούμενοι.

Άρθρον 24. Άν *& έκλεχ^θεί* μή i Αρχιερεύ , προχειρίζεται «ι Αρχιερατικόν Αξίωμα χατά τά έπκλησαστιχά διατυπώνει ύπδ τών Αρχιερέων τού θρίνου, Αν ύπάρχωσιν· iv Αλλβίφι·. δέ τοιούτων, προσκαλούνται έχ τόν πλησιόχωρων πατριαρχικών θρόνων οί άπαραιτήτω άπαιτουμενοι χατά τού ιερού χανόνα .

Άρθρο, 25. Άν 8' ό έχλεχθεί ή ix τών μή ύποχειμένων τφ άγιωτάτφ πατριαρχιχφ τούτφ. θρόνφ, διαβιβάζεται αύτφ διά τή έχχλησιαστιχή αύτού Αρχή ή πράξι τή έχλογή αύτού διά τΑ περαιτέρω.

Άρθρον 26. Έν περιπτώσει δέ, χαθ' ήν ό έχλιχθιϊ» χποποιηθή τήν έχλογήν αύτού, γί-εται νέα έχλογή χατΑ τού Ανωτίρω σημειωθίντα τύπου .

Άρθρον 27. Τήν έπιούσαν τή Αναγορεύσεω ημέραν, ό πατριάρχη , μετά. προηγουμίνην συνε.νόήσιν, παρουσιάζεται μετά παρειτΑξε·» αί τήν «ύτοΟ υφηλότητα τδν Αντιβασιλέα

ÀрАрον 28. Ό πατριάρχη ύπάρχει έν Τφ θρόνφ , αύτού Μβιο .

"АрАрον 29. Έν περιπτεεσει οίχειοθελβΟ; περαιτή-'σχω tοο χαοριΑρχου, συγχειλε! ό ίδιο τΑ χατά τδ 2 Αρθρον τού παρόντο κανονισμού μέλη τή διά τδν τοποτηρητήν έχλογιχή συναλτύσαο ή χαί γενιχωτέραν αυνέλευσιν, χαί κοινοποιήσει ***Mhuw*** αύτών τήν παραέτησιν αύτού, Αποσύρεται,ή.δέ συνέλευσι προβαίνει Αμέσκ αί τήν έχλογήν τού τοποτηρητού, συνφδά τφ 3 χαί 4 ΑрΑρη> τού παρόντο κανονισμού.

ÀрАрον 30. Έν τοιαύτη δέ περιστάσει οίχειοθελού παρμιτήσεεε τού πατριάρχου, παρέχεται αύτφ τδ βιχαίωμα τού χροταίναιν τδν χατά τήν ιδίαν αύτού γνώμην Αξιόν διάδοχον τού θρόνου, *ž* όποιο χαί λαμβανόμενο ϋπ' δψιν Ασυζήτητοι iv τή συγχροτηθησομένη έπλογιχή συνελεύσει, τίθεται ει ψηφοφορίαν μττά τών παρουσιασθησομένων λοιπών έπλεξιμων.

"АрАрον 31. Hi; τυχδν προϋπάρχων- κανονισμό περί έχλογή; πμτριάρχου μένε: Ακυρο .

Άρθρον 32. 'Ο παρών κανονισμό ισχύει, άμα έγχριθεί ύπδ τού νΟν πατριάρχου παί άπασών τών έν Αίγύπτφ Ορθοδόξων κοινοτήτων έπιχυρώΑή χαί ύπδ τή σεβαστή χυβερνήσεω;· έξαχολουθτί δέ ισχύων χα! έχ« · χΟρο , μέχρι ού άναθεαερηθή ή συνταχθή έτερο , οπότε Ανάγκη ίνα προηγηΑή αίτησι παρά τών όρθοδόξων έν Αιγύπτφ κοινοτήτων δι''Αναφορά πρδ τδ πατριαρχε!ον χαί ληφθή Αδ«'.α παρά τή; σαβαστή χυβαρνήσααν ·

Τίλο; χα! τώ θτφ δόξα χα! χλίο . *

SYNODI S (ONSTÀNT1N0P0UTANA

ad probandas regulas pro administrandi* urbis ecclesiis conditas

' 1868 februarii 16: ,

Regula» quae M-quuntur. etxi non M*mel postea C fuerint retractatae, ut data opportunitate dioetur. integra» tamen exhibenda» eenruitnu», quud primus fuerint Graecorum foetus in .publient sacrorum templorum rebus in meliu» reficiendis. Prodierunt in libello ita inscripto: Γινιχο χανρνισμο τών «ν Κωνσταντινούπολή :»ρων «χχλησιβν. Εν Κωνσταντινουπολκι. Εχ του πατριαρχιχου τυπογραφίιού. 1868. ϊη-8·, 9 ρ.

f Ό πατριάρχη Κωνσταντινοπόλ<ω έπιβαβαιο!.

Γινιχί χανονισμδ; τών έν Κωνσταντινουπόλπ.ιχρών έχχλησιών.

Ιίροοίμιον. ' ,

Ιΐρδ ταχτιχήν χαί έπωφίλή διαχχίρισιν τών έχχλησιαστιχών πραγμάτων έχάστη ένορία συντίάχΑη χαί έδημοσιαύΑη 6 παρών κανονισμό . συγχ*ίμ»νο έχ 1 τών έπομένων δΰ» χεφαλαίων.

, Κτφάλαιον *α.*

§1. Ή έν γίνβι διαχιίρισι τών έχχλησιαστιχών πραγμάτων έχάστη ένορία άνατίθαται αί έπιτροπήν, συγχέιμένην, Αναλόγν»; τού πληθυσμού τή ένορία , έπ τριών ή πέντ» μελών ισοτίμων παί ίσοψήφων πρδ Αλλήλα, υπολόγων δέ πρδ τήν ένορίαν.

β 2 Τήν πρώτην ή δευτέραν χυριαχήν μετά τήν α' ιανουαρίου έχάστου έτου ή ' παύουσα έπιτροπή οφείλει ίνα προσχαλέση διά γραμματίων εί συνέλευσιν έν τφ έπιτροπιχφ τή ιερά έχχλησία τού προκρίτου παί τού εύϋπολήπτσυ σταθερού κατοίκου; τή Ινορία .,

' Α 3. Ή συνέλευσι αύτη, Α<ωρουμένη πλήρη Αμα συνέλθωσι πλείου τού ήμίσαο ΑριΑμσΟ τών κροσχληΑόντων, ύπδ τήν κροοΑρίετν τού Αρχιορατιχώ ή ιερατυιέέ προ(σταμένου, ώρ«Ο ΑναγνωαΜέκν οί παρά τή παυούση έπιτροπή ύποβληθέντι έτησιο: τή; ί«ρ4 έχκλησία λογαριασμοί, προβαίνίΐ χατά πρώτον τι τδν διορισμόν έξιλΓγχτ.χή έπιτροπή , έχ δϋο ή τριών (ΐδημόννν (ϋϋπολήπτών χαί άμιρολήπτων άν-'δρών συγχχιμένη , μέ έντολήν δπια , λαβοδσα ϋπ' δψιν τδν ισολογισμόν χαί τΑ σχατιπά λογιστιχΑ βιβλία, έξιλέξη αύτού έντδ μιβ ή τδ πολύ δϋο έβδομά-8ων. χαί ϋποβάλη δι' έχθέσχω; τδ Αποτέλεσμα τή έξιλέγξα» «ί τέ,ν συνίλησιν, έπ! τ-.ύτφ αύθι; συγχαλουμένην.

g 4. '¡Η συνέλαυσι , Αχροασαμένη τήν έχθισιν χαί τά προφορικό Αναπτύξει χαί έξηγήσει τή τε έξελεγπτιχή; έπιτροπή χαί τών μελών τή λογοδότου έπιτροπή , έάν μέν έγχρινη τού είρημίνου λογαριασμού . υπογράφει χαί' διευθύνπ αύτού δι' Αναφορά τη πρδ έπιχύρωσιν ει τά πατριαρχεία- έάν 8i εύρη τι έπιλήφιμον έν αύτοί , λαμβάνει Αμισω; τά πρδ διόρθωσιν Απαιτούμεγα μέτρα.

Α 5. Έν τή αύτή συϋεδριάσει ή συνέλευσι;, Αμα Αποπαρατώσασα τήν Αεώρησιν τών λογαριασμών, μεταβαίνει εί τήν διά μυστική πλειοφήφία έχλογήν έχάστου τών μελών τή νέα έπιτροπή , δίδουσα έν πόση Αμεροληφέα τήν ψήφον αύτή εί βίου fcc τών καί εύϋπολήπτων κατοίκων τή ένορία έκαστο έν συνειδήσει κρίνει άξίου χα! ικανού .

. **I** 6. Πραχττχδν τή έχλαγή έν τφ χώδικι καταστρεόννυται καί όπογράφετ», καί Αναφορά ύπδ τών μελών τή συνελεύσει δμοίεε δχογεγραμμένη διευθύνεται Αμέσω έπειτα ει τά πατριαρχεία πρδ έπιχύρωσιν παί διορισμόν τών έχλελεγμένων.

I 7. Η διάρκεια τή υέεηρεσία τή έπιτροπή δρίζεθα εί Iv έτο δύνεωται δέ ίνα τά μέλη αύτή έαλεχΑώστν αύθι χαί τδ δεύτερον έτο . Αλλά μετά τήν λήξεν τούτου δέν δύναντατε πλέον νά έκλεχθώοεν ή ρεατάι παρέλευσιν ένδ Ιτου .

} 8. Ἡ ἐπιτροπή, ἅμα διορισθοίσα β'.' ἐντάλ- Α
ματο πατριαρχικού, ὀφοίλοι ἐν τή προίτη συνοβριάσοι -αὐτή;' νά προβή *έ τήν ἐχλογήν μοταξύ τών μολών αὐτή; ἐνό; πρβέδρσυ xai ἐνό; ταμίου καί «ί τήν ἐχλογήν προσέτι ἐχ τών λοιπών ἑνοριτΑν τών ἑνοτγκοϋων αὐτή βοηθών, olov τού γραμματέων τΑν ἐπιμολητών (ποήριαρτζίδοον) χάί ἄλλον, ὅσου; αἱ ἀνάγχ® ἑκάστη; ἐκκλησία; ,ἠθολον ἀπαιτήσοι.

β 9. Ἐν τή αὐτή συνάδριάστι τήν σφραγίδα τή; ἰορβ; ἐκκλησία;, συνισταμένην ἐχ τριών ἡ κλοιστέρων τμημάτων, ἡ ἐπιτροπή διανέμο: μηαξύ τΑν μολών αὐτή . (

g 10. Ἡ ἐπιτροπή διουθὐνοι χαί διοξάγοι πάσαν τήν οικονομικήν τή; ἰορά; ἐχχλησία; διαχοίρισιν.

§ 11. Ἡ αὐτή φροντίζοι ἐγχαίρω; rupi τή οἰσπροίξιω ἀπάντων τΑν οἰσοβημάτων τΑν προδομένων ἐχ τΑν διαφόρων τή; *Itf&i* ἐκκλησία; κτημάτων, Αν ἡ ἑνοικίασι; δέν ἐπιτρέποται τού λοιπού τιμή ἐπί ἐγγυήσκι ἀξιοχρέφ τού ἑνοιχιαστού. β

g 12. 'Οσάκι πρόχοιται rupi ἀγορά ἡ ἐχποιήσκω; χτήματο ἐκχλησιαστικού, ἀναγχαία; θωρουμένη , ἡ πορί οικοδομή; ἡ ἐπισκτυή; οὐσιώδου; χαί πολυδακάνου. ὠ xai rupi νέων δανοίων, διά τά; τοιαὐτα χαί ἄλλα; ὁμοια ἀνάγχα; ἡ ἐπιτροπέ, ὀφοίλοι Ινα προσκαλή ἐγγράφω; τού; προκρίτου; χα! τού; οὐὑπολήπτου; κάτοικού; τή; ἑνορία; οι; ἑκτακτον αυνέλουσιν, ·3πω συσχέπτηται χαί συναποφασίζω μ»τ αυτών rupi τού προχοιμένου. τήν δέ ἀπόφασιν αὐτών. παρ' ἀπάντων ἡ τών πλιόνων ὑπογβγραμμένην, ὑποβάλη ἐγγράφω; τή αὐτοϋ παναγιότητ: και τφ ἐθνιχψ συμβουλίιρ, ζητούσα τήν πρδ τήν ἐχτέλοσιν αὐτή; ἀδοιαν.

§ 18. Ἡ ἐπιτροπή ὀφοίλοι ινα ἐπιτηρή τήν 'καλήν κατάφτασιν χαί βὐμρέποιαν τή;··ορά; ἐχχλησίφ χαί τών ἰορών ἀμφιων χαί σκουών αὐτή;, ἀπβρ θέλβ: παραδίδιι *M* ἀποδοίξο: τφ χατά χαιρδν ἀρχιορατικώ; ἡ ιορατιχώ προϊσταμένω. ἡ τώ σχουοφύλαχι, ἐάν υπάρχω τοιούτο .

§ 14. 'Οφοίλοι ινα ἐπιτηρή χα: ἐποπτούη τήν ἀκοραίαν διατήρησιν τών τ» χινητών χαί ἀχινήτων χτημάτων τή; ἰορά; ἐκκλησία;.

§ 15. 'Οφοίλοι ιδίω νά ἐφιστφ τήν προσοχήν τη οἱ; τό νά γίνωντα: τά ἀναγχαία τή; ἰορά; ἐχχλησία ἐξοδα μοτ' ἄκρα; οικονομία; χαί νά οισπράττωνται αἱ πρόσοδοι αὐτή; ἐγκαίρω; χαί τακτιχώ , !να μή-μένωσι χαθυστορούμοναι ὀνου λόγου χαί ἀνάγχη - ἐν γίνοι δέ νά μοριμνφ μ*τά ζήλου πορ: πάντων.

ι § 16. Ει τήν δικαιοδοσίαν τή; ἐπιτροπή; ἀνήχο: ὁ διορισμό;, ἡ παΟσι; χαί ὁ χανονισμδ τή; μισθοδοσία; τών ψαλτών, χανοναρχών. χανθηλαπτών, ὠ; χαί ἡ ἐπιτήρησι; τή; ἑνοργία; τΑν καθηκόντων αυτών, τηρουὐμένων ὡ; πρδ τοὐ; ψάλτα; τΑν διατάξοων τού πορί τούτων ιδιαιτέρου κφονισ^ιού τή; μιγάλη; ἐκκλησία;.

g 17. Ἡ ἐπιτροπή ὀφοίλο-.ινα χρατή διά τού ταμίου χαί τού γραμματέω τά ἑπόμονα βιβλία-

1. Βιβλίον ταμοίου πρδ ταχτικήν, σημοιωσιν τών ἡμορησίων οἰσπράξοων χαί δαπανών, γινομένων πάν-, τοτ» ἐκί ἀποδοίξοι, δριζομένη τή; χρονολογία; χαί τή αἰτί·;.

2. Βιβλίον μορίδων πρδ ταχτικήν σημοιωσιν παντό λογαριασμού ὀφοιλοτών καί δανιστών χαί πάντων, δσοι ἐχουσι. συνοχή δοσοληφίαν μ«6' οὐπιρ διαχ«ιρίζ«ται αΟτη ταμοίου.

, 3. Κτηματολόγιον, ἐν φ\Ηλοι «ισί*α: χαμαγογραμμένη ἡ το κινητή καί ἀχίνητο ποριουσία τή; ἰορά; ἐκκλησία;, χαί

4. Τδν χώδιχα, ἐν φ Ηλοι χαταχωρίζοσΑαι παρά τΑν πατριαρχοίων 6 κατ' Ιτο; χλοιόμονο; ισολογισμό;, ὐχογραφόμονο; παρά τή; ἐν τοί; πατριαρχία ἐξολιγχτιχή ἐπιτροπή; χαί ἐπιχυρούμονο; παρά τήξ «ὐτβΟ. παναγιότητα;' τού οἰχουμονιχοΟ Κατριάρχου.

g 18. Ἐν τέλοι τή; ὑπηροσια; τη; ἐπιτροπή ὀφοίλχι νά συντάξή διά τού ταμίου χαί γραμματέα; ταχτικόν χα! ἀχριβή ισολογισμόν τΑν ἐσόδων χαί ἐξόδων τή; διαχιιρίσοώ; τη^ συμφΑνω; πρό; τά λογιστικά βιβλία, χαί ἐχη ἑτοιμον Ινα ὑποβάλη αὐτόν οἱ; τήν συγχρρτηόησομένην ἐχλογιχήν τή; ἑνορία; συνέλουσιν.

Κιφάλαιον β'.

'fcjrÀo/if, *Kfil* μ- ι/τ«μ^,

g 1. Ὁ μουχτάρη; τή; ἑνορία; ἐχλέγοται ὁμοίω; παρφ συνολούσοο»;, συγχοιμένη; ἐχ τΑν προκρίτων χαί τών οὐὑπολήπτων σταδορΑν χατοίχων τή; ἑνορία;, χατά τό ο'<»- ἀρΑρον τού α' χοφαλαίου. Ἰ'πάγιται δμω; τή διχαιοδοσίφ τή; ἐπιτροπή;, οἱ; ἡν χα: ὀφοίλοι ἱνα δίδή λόγον τή; διαχοιρίσοω; αὐτού ἐν τίλοι ἱχάστου ἑτου; χαί ὁσάχι; ἐν μέαω τού ἑτου; ἡ ἐπιτροπή /βΗλον ἀπαιτήσο: τούτο· ἡ δέ διάρχοια τή; ὑπηροσία; αὐτού xai ὁ τρόπο; τή; ἀντ:χαταστάσού; του ὁρίζοτα: συμφώνω; τφ 7 ἀρὸρ«ι' τού α' χοφαλχίου.

g 2. '<> μουχτάρη; δέον ?να *I* ἐχ τών οὐὑπολήπτων ἑνοριτών, χαίρων τήν ἐμπιστοσὐνην αὐτών χαί ὑπήχοο; τή; σοβαστή; χυβορνήσιω;.

g 3. Ὁ μουχτάρη; ὀφοίλοι :να μή Μτη τήν μουχταριχήν σφραγίδα ἐφ' οἰουδέ,ποτο πρδσοβοφόρου 'ἐγγράφου ὀχου τή; οἰδήσοω; τή; ἐπιτροπή;, ἐχδίδων δέ τά παρά τών ἑνοριτών ζητούμονα πιστοποιητιχά (ἰλμι-χαπέρια) .χαί λοιπά ἐγγραφα, ὀφοίλοι :να μηδέν παρομβάλλη ἀδιχαιολόγητον πρό; τήν ἐχδοσιν τούτων κώλυμα.

g 4. Ο μουχτάρη; ὀφοίζ.οι :να σημοιοί ταχτιχώ; χαί ἀμέσω; ἐν τφ ἑκί τούτφ παρ' αὐτοϋ χρατουμίνφ βιβλίη· τό οἰδο; τών ὑπ' αὐτού ἐχδιδομένων πιστοποιητικών,' τό ποσόν τού οἰσπραττομένου διχαιώματο;, τό ὀνομα χαί ἐπώνυμον τού πωλητού χα! αγοραστού, ἀφοϋ προηγουμένω; πληροφόρησή ἀχριβώ; πορί τή; ταὐτότητο; αὐτών, τδν αριθμόν τού πωλουμένου ἡ ἀγοραζομένου κτήματο χαί τού βαόουφίου, ὡπορ ανήχοι.

g 5. Ὁ μουχτάρη; ὀφιλιι ινα ἐπ! τή ἐκδόσο: τών διαληφθέντων ἐγγράφων ὑποβάλληται .οι; τήν παρά τή; ἐπιτροπή; ὡρισμίνην διατίμησιν αὐτών χαί οἱ; μηδέν ἐξοδον προραίνη ἀνου προηγουμένη;'ἐγχρίσοω; αὐτή;· τά δέ ἀπδ τών ἐγγράφων τούτων προορχόμονα δικαιώματα θέλουσ: ποριίρχοσθα: οἱ; τό ταμοίον τών σχολών τή; ἑνορία;, ἀφαιρουμένων προηγουμένω; τών ἐν γνώσο: τή; ἐπιτροπή; .γονομόνων μουχταριχών ἐξὸδων.

Ὁ παρών κανονισμό; συνοζητήθη χαί ἐνοχρίθη ὑπό τών δὺο σωμάτων τή; το ἰορά; συνὸδου χα: τού ἐθνιχού συμβουλίου ἐν τή αυνοδριάσο: τή; 16 φοβρουαρίου 1.868.

\+ ο Κωνσταντινουπόλω; Γρηγόριο .
\+ 6 Κυζίχου Νικόδημο .
t ὁ Χαλχηδόνο Γοράσιμο;.
t ὁ Αέρχων Νοὐφυτο .
\+ δ Δράμα; Αγαθάγγν.ο .
t ὁ Βιδὐνη Παΐσιο .
f ἔ Γόνου χαί Χώρα Χρὐσανθο .
ἡ ὁ Χίου Γρηγόριο .
t ὁ Βοδινών Νικόδημο .
\+ ὁ Κορὐτσα; Νοὐφυτο .
ὁ μέγα λογοθέτη Στ. Ἀριστάρχη ..
Στ. Ἰωαννίδη .
Γ. Κροστίδη .
Αθ. Νικολαίδη .
Ξ. Ζωγράφο;..
Ν. Ψυχάρη .
Κὐριλλο; Παὐλου.
Γ. Κ. Παντζοίρη .
Γεώργιο Ἐμμανουήλ.

(Τ. t Χ·ι « *λ* γραμματού Ἰ. Δ. Ἀριστοκλή .

* U»" *reffiSà»* promulga<it patriarcha uecamenipua per littdraa sequentes: /■

+ Γρηγόριο χαί τά λοιπά.

–t Εντιμότατοι κληρικοί τή; καθ' ήμΑ τοϋ'Χριστοϋ μεγάλη ικχλησία xai ρϋλαβίστατοι ιερεί δσιώτατοι. ιερομόναχοι, οί φάλλοντι .iv -ταΐ Ιιραί ίχχληΜέι τή; Ιΐδλεω , τού Γάλατά* χαί τού xob' ■ίçAt Καταστέν^, ΧαJ λοιποί Απαξ^παντε εύλογημίν.·.' χριστιανοί.Τέκνα iv χυρίφ ήμών Αγαπητά- χΑt μι ιιη ύμίν κΐφί ιίβήνη παρά.#εοθ. 'Εσφ γνωστόν πάσιν ύμ!ν, δτι μιτά λ κη βλέπουσα ή ίχκλησία ικάστοτε ,τάζ διάφορα' ΑτοΜίατα," invar- δυστυχώ λαμ^ά-κυστ .χώρ«ν εί rava; ίνορία; ΐν χαρφ τ^ν ίχλτγών τΑν νέων έπιτρόπων τών ιερών iv αύταΐ ίχχλησιών, οίον τά; πρδ Αλλήλυς; ιριδα , διαμάχα; τε καί διαπληχτισμοϋ - τών συνινοριτών, τά πρδ τήν ίχκ'/.ησίαν άγετγά τι χαί ίγχλήσιι; χαί άντιγχλήσει αύ ών κατ' ίλλήλων. καί πλιίστα άλλα; Λυπηρά; χα! δυσαρέστου; σχηνάΙ . ίπί μομφή piv τών ίνοριών, ιί i συμφαίνουσι ταΟτα, έπ' χισθ-ητ^Λί βλιφή τών κοινών αύτών σιμφερόντων, συ<5(ε! δί Ανησυχία τών πατρ αρχείων.-' ίγνω νΟν κατά πρόνοιαν αυτή; Α ιό-Χρεων ΐνα λΑρη τήν προσήχουσαν φροντίδα ει π^· τελή άρσιν τών Ατοπημάτων τούτων χαί ει. ίξάλειψιν πάθη; του λοιπού αφορμή " διινί εων μεταξύ τών ίνοριτών ικάστη; ίνορία; έν χαιρφ τών τοιούτων ίχ-„ογών. Ϊ-!φ' ώ καί ιιέθη ύπ' ύφιν *ήμών ό* μέχρι τούδε έν ίνεργεια πιρ! ίχλογή έχχληιαστικών ίπιτροχών κανονισμό; ίν πλήρει συνεδριάσει τή; τι άγια . και ιερά; συνόδου χα! τού έντιμου έθνιχού συμβουλίου. ο; χχ! ίπεξεργασθεί; χχ! συζητηθεί δεόντω διωρθώθη χαί ετροποπο-.ήθη ίπ: τό τελειότερου και Α λυσ-.τιλέστιρον πρδ τόν σκοπόν τή^ ταχτικωτέρα χαί ίν Αποφυγή τών τίω συμβαινδντων δυσαρέστων ίχλογή τών τι είρημίνων έπιτρόπων, έτι S^'xai τών •μουχτάριβων τών ίνοριών, καί'ίξεδόθη ήδη iv τύποι ίπί τ^> διανεμηθήναι iv ταέ; ίνορέαι . ΤαΟτα τοίνυν κοινοπο-.οϋντι πάσιν ύμίν διά τή παρσυση πατριαρχική; ήμών *ίπαί»ίξι-> ΐδί* σύν^χοστέλλοντι; ιί •κίστην ίνοριαν Ανά δύω Αντίτυπα .τού νέου τούτου κανονισμού, -Αντιλλόμιθα χαί' προτρεπόμεθα, όπω μιλιτήαφντι; χαλώ; οί ίνορέται ικάστη ίνορία τά iv μύτφ περιεχομένα . διατάξει χαί \αβ4ντι έντελή • γνώσ.ν του τΰπουΛ χάθ ον Απχρα-.τήρω όφιιλιτι τού λοιπού ποιιιοθαι τά ίχλογά. τών χατά καιρού ίπιτρόπων τή ιιρά υμών ικκλησία , ώ . χαί τού μουχτάρη τή; ίνορία υμών, καί συμμορφωθέντε; κατά γράμμα πρδ τόν κανονισμόν τοΟΐόν, σπΚ,σητι iv ίχάστη ίνοριφ, όπω ίχλίξητι τού; διά τδ ίνιστώ ito; μέλλοντα διαχιι^^ρίάαι τά πράγματα τή ιιρά μύμών ικχλησία , ίνιργοΟντι; τήν ίχλογήν ταόιην· iv πλήριι ιύτα ι'χ χαζ^σ-κχίμ, συνφδά τα.' Ϊιατά ισι τοΟ κανονισμού, χαί iv όμονοία χαΐ άχαπη, χα: φιλο-Γ.μούμινοι, ω ιίχό , άναδιίξαι ιί τήν ίπιστασίχν ταύτην τού φρονιμωτιρου . ικανίι'τίρέυ χα'. ιύυποληπτοτίρου τών συνινοριτών υμών, όπω διι άγωνται ύπ' αυτών ώ 5ιΐ τά συμφέροντα τή τι ιιρά ίχχλησία καί τή ίνορια ύμών ακολούθω δί δηλώσητι πρδ τι,ν ίχχλησιχν ίγχχίρω τήν ίνοριαχήν ύμών ίκλογήν συμφώνω τή ίννοία τού κανονισμού, ίνα τύχη κα! τή ήμιτίρα; έκχληάιχστική; ίπιχυρώσιω διά τή συνήθου πατριαρχική άποδιίξιω . Η δέ τού θαοΟ χάρι χαί τδ άπιιρον ίλιο; ιίη μιτά ράντων ύμών.

,χω^ή. i

»

SYNOhUS ('(INSTANTINOP‹›LITANA

super sponsalitiis incuudis

18»›8 iulii 12.

liregorium patriarcha·» semper operam nuvaaap ut negotia ad matrimonium pertinentia iuxta aceuratiaaimam aacntrum canonum rationem perpenderentur, decreta aatia multa testantur quae vel dum -patriarcham secundo egit, edenda curavit : ea pro nostri operis ratione integrh exhibenda sunt.- Tabulam quae sequitur primus typis mandavit, aed minus feliciter, •Manuel Oedeon in suis Κανονικά.'; διατάξισι, t. I (Constantinopoli. 1888). p. 398-44)1; alteram editionem nuper praestitit loannes Stavrides (n.libro: Σύλλογέ, πατριαρχικών κα! συνοβιχώ-φ ίγκυχλίων* -(ibidem. 194M)). p. 37-9; qüam sequemur utpote accuratiorem. Huic sententiae synodali decretum alterum statim subiungendum censuimus, quod idem patriarcha eodem anno evulgavit ad prohibenda P coniugia post admissam fornicationem inita. Illud repetimus ex laudato Manuelis Gedeon libro: Κανονικά! διατάξίν». t. 1, p. 44)4-6.

1.

ή Γρηγόριο χαίτάλοιπά.

t Έχτδ τή άδιαλιιπτου μιρ'μνη , ήν άιι'ποτι χαταβάλλιι άξιοχρέ»; ή άγια τοϋ Χριστοϋ ικχλησία ύπίρ τών πνχυματικών συμφιρόντων τών Απανταχού ιύσιβών πνιυματιχών αύτή τέκνων, χρένουσα χρεχυτή ίνα χήδητα: χαί προνοή χαί ύπίρ τή ήθική ιύταξΐα αυτών καί τή Αποφυγή ίπιμόμφων πράξιων ίν ταί; κοινωνικαΐ αυτών σχίσισι, καθήκον ίθιώρησι διαχο-.νώσαι καί τά ίφχξή προνοητικέ αυτή συμβουλέ καί διαταγέ Αφορώσα τδ Αχαταιτίατον καί Αμιμπτον τών νομίμω συγκροτούμενων μνηατιών, καθ' δσον αύτα- ιίσιν αί πρώΜ^βΑσχι τή έν Αγάπη κα! χριστιανική ιίρήνη καί συζυγική έρμονίμ συζωία τών μνηστίυομένων· καθότι μ·τχ δυσαρισχιία: οϋ μ-.xpl; νλίπιι, δτι ίπί'τού ουσιώδου τούτου άντιχιιμένου συμβαινουσι καθ' ίχάστην πολλά- χχ; άνοίχιιο-. χαταχρήσιι χαί άταξίαι, έξ ών δ^οχύπτουσι διινέξιι χαί διαπληκτισμαί, χαί τιλιυταίον. διαλύσιι Αρραβώνων, ού μόνον όνιιδο; φέροισα: χαί κατηγορίαν, άλλά χαί ζημία άμφοτέρων τών μνηστιυομένων μιρώναιτία δί τούτων ύπάρχι: τδ απόλυτον κ»ί άχανόν.στον τού τι χρόνου τή μνηστιία χαί τού ποσού τών συναλλαττομένων Αρραβώνων κα! άλλα-, παροράσιι καθηκόντων ίχ μέρου τών ώ» γονέων καί τών μνηστήρων, καθά τοιαΟτα δσημέραι προχύπτουσ: δυσάριστα παραδείγματα- καθότι πρώτον έν τφ μιταξύ τή μνηστιία διαστήματι, δπιρ πολλάκι £αρατ·ίνξτα: χα: ιι χρόνου δλοκλήρου , ύπάρχιι ίλιυθέρα ή ιίσοδο χαί έξοδο τών νέων μνηστήρων ιί τά οικία τών πινθιρών καί Ακώλυτο ή συναναστροφή τών μνηστιυθέντων· ίπιιτα, έχτδ τών λόγφ Αρραβώνα Αντχλλαττομέί*»ν μνήστρων, δίδονται ιί τά ίορτά καί ώριαί βαρύτιμο ίπαχαλουθούσ: δί χαί έξοδα μάταια χαί Ανωφιλή καθ' ίλην τήν διάρχιιαν τή μνηστία · συμπισούση δέ δυσαρισχιια τ-.νδ μιταξύ αύτών, τότι Αναφύονται προφάσιι ίπί διαλύσιι πρδ φιλοκέρδειαν καί Απαιτήσει; διπλάσιων Αρραβώνων καί Αγωγα: ζημιών καί έξόδων καί πλΜστα Αλλα Ατοπα παρέχοντα πηγάζοντα, ώ προέφημιν, ίκ τού Ακανόνιστου καί Αορίστου καί Ατάκτου τρόπου τών μνηστειών.

ΤαΟτα τοίνυν γινικώ καταργοΟντε χαί έξαλιίφοντι τού λοιπού ίκ πρόνοια ίκκλησιαστιχή , *ιιβ-*βιβιβζομεν χαί τή αύτή; ιιρότητι διά τή παρούση ίχχλησιαστιχή έγχυκλίου ίχιστολή τά περί τού Αντιχιιμένοο τούτου συνοδιχώ έγχριθέντα, έντιλλό-

. Juvoi xal χροιρεπόμενοι αὐτή, ἰχη , συστήσεκ» τοί » 'έκαρχιώτα·! εηίτή χριστιανοί; *Si'* Αρχιερατικών αὐτή; γραμμάτων, όμεετγορεϋση αὐτοί;, δπω άκό τού νύν xoi «£ τό- έξή έν έκαστη συγκροτήσει μνηστεία , ήτι όφείλει νά γίνητα: έπί παρουσέφ τού ιερατιχώ; προϊσταμένου κεβ δύο τΑν πβ χριτωτέρων,τή ένορία;, I έχόντων βεβαίεε *τΑν μνηστεΝαμένων} τήν νόμιμον ήλικίαχ, προσδιορίζηγαι προθεσμία κ μηνών ή τό πολύ ένδ έτου μέχρι τΑν γαμέβύ, οέτινε» φέον ίνα έχτελώνται έξ Απαντο έν τή λήξΑ τή; προθεσμΓα; τούτη; καιούχί περεατέοω, τά'δέ λόγφ άρραβώνο; διδόμενα Αμοιβαίω; φιλά σύμφωνα θέλουσ: συνιστα- σύαι «ί; δακτυλίδια έξ έκατέρων τΑν μι φν Αξία; άναλόγου τή χαταστάσεω τΑν μνηστευρμένων, χαί _ αύτά μόνα λογίζωνται Μ καθ' αύτό άρραβώ·, δστι , έν περιπτώσει διαλύσεω; τυχόν τή μνηστεία , έχει .έπιστρέφεσθαι διπλάσιο; παρά τού μετανόούντο μέρου , λειψωσι δέ δλω διόλου χχ! α: κατά τδ δ άστημα. τή; βνηστεα κακώ έθιζόμενχι δωρεά: τόσον παρά Β τού μνηότήρο δσον χαί παρά τή; μνηστή;, καθότι αί* φιλοδωρίαι ούδαμί»; λογίζονται ή; Αρραβών ούτε έπιστρέφοντα: διπλάσιοι, συμβεΛοϋση; διαλύσεω;. χαθώ; έπίση καί τά. έχ γιλοτΐ)ιίαγ· μχτχίχ; χχί χατά τό δοχούν γινόμενα έξοδα χχ! φαγοπότια' εί ούδέν μετρούνται ούτε Απαιτούνται παντελώ , μή γινομένου τού γάμου. Έν τούτοι; οέ χατά τήν ήμέραν τΑν Αρραβώνων δέον ινα συ'.τάττωται χαί τά Αμοιβαία προικοσύμφωνχΝΰπογραφόμενα παρ'ίχατέρων τών μερών χαί μαρτυρούμινα ύπδ τών παρευρσχομένων, ήτοι τού ιερατικώ; προϊσταμένου χαί τών προκρίτων. 11ρδ πάντων δέ ο! μνηστήρε μηδόλω έχωσιν έλευθέραν τήν είσοδον χαί έξοδον μηδέ συναναστρέφονται χαί συνδιασκεδάζωσ: μιτά τών μνηστών αύτών, έχτό; έπισήμων χχί ώρισμένων έπισχέψεων χατά τά; έπισήμου; ημέρα , γνωστού όντο; διά τή; συνεχού πείρα;, δτι έχ τή; τοιαύτη; απολύτου τών μνηστήρων συναναστροφή; προχύπτουσι πολλά Ατοπα e χαί πολλαί Αφορμα! προχαλούσαι έπί τέλου τήν διχλυσιά τή; μνηστχια;.

Ταύτα τοίνυν διαχοινώσασα χαί ή ιέρότη; τη^ τοί χριστιανό:; αύτή; χαί διατυπώόασα έν ταί; τών μνηστττιών αύτών συγχροτήσχσι, δκνπργή Απαρχλλάχτω , δπω έπλχίψωσιν α: μέχρι τοϋδ» συμβαινουσαι χαταχρήσοι έπί τών μνηστιιών, ιί; τρόπον ώστ< μ<τά τήν διαχοίνωσιν τών έχχλησιαστιχών τούτων συμβουλών χαί προνοητικών διαταγών ύφέποτχ Αναφυή βιέντξι; χα! διαφορά τών μομνηστχυμένων! ό δέ μή φυλάξα; ταύτα; <ιτ< έχ τών γονέων τίτχ έχ τών μνηστήρων μηδόλω; (ίσαχοΰηται χί τά Απαιτήσχι; αύτοΟ, Αλλ' Απορρίπτονται πάσαι α! Απαιτήσοι; αί μή συνάδουοα: πρδ τά Ανωτέρω διατυπωΜντα. Ή δέ τού iΗοϋ χάρι χαί τό Απιιρον Ιλτο; Έη μ<τ' αύτή;.

,αωξη' ίουλιου ιβ'.

\+ ὁ Κωνσταντινουπολιω; ίν Χριστό αγαπητό; Αδιλφό;.

ἡ δ ΚυζΕχου Νικόδημο .

ἡ ὁ Χαζκηδένο Γ«ράσιμο .

ἡ ὁ Δέρχων Νοόφυτο .

t ὁ Κρήτη; Διονύσιο .

t δ' Δράμα ΆγαΜγγτλο .

t ὁ Γάνου χαί Χώρα; Χρύσαν Ό;.

t O'Βοδινών Νικόδημο .

ἡ ὁ Κορυτσί Ναόφυτο;.

i.

ἡ Γρηγόριο; έλέφ #<ού χαί τά λοιπά.

t 'Εντιμότατοι κληρικό! τή καώ' ημά τού Χριστού μτγάλη έκχλνία , χαί «ϋλαβέστατοι ιέραΐ , καί όσιώτατο: [(ρομόνα^χ, οί ψάλλοντο έν ταί; ιιραί; έκκλησίαι τή; Πάλχω „ τού Γαλατά, χαί τού χαώ' ήμί Καταστένου, κα! λοιπά άπαξάπαντχ τϋλσγημένοι

concit. auiuAU το·νχ XUI.

IMVia **uni** «ίξιν καί lùsyrjiivtet γινέσθω, σίν ὁ θείο Απόστολο , ὑποδεικνύων ιὐΐιχΐο ζι: «ύσχήμονα τόν βΐον τών χριστιανών καί υποτιθέμενο τά Αμεμπτον καί οιμνοπρεέιέ ένπαντί **if;** κα: πάση πράξει τού πολιτεύματο αύτών, Διά τούτο, καθλ»; περί' πάντώ?, ούτω καί περί τού γάμου 3μο: έτέθηοαν έκκλησιαστικο' τι κεϋ πολίτικοι καί καιόνε έθεσπίσθησαν, καθ' ού; έκτελιστέον τό μίγμ τούτο μυστίριον. !vI ύπάρχη καί λογίζητχι σύμφωνον τή Απ-.στολ.χή έντολή χα: παραδόσε: καί εύσχημον χχ Αμεμπτον χατά πάντα, "μίν το: Τών χρ-.στιχνών, χχτχφρονούντε τώ^ιερώο τούτην διατάξεων χχί περιορίζοντε τον σκοπόν τού μυστηρίου περί μόνον τά ww ματικά τέλ>, χαί ωφελήματα, έκτραχηλιζοντχ; άΑμιτουργία ψυχοβΛΟβε;,' τών μέν νεχνιδων in ττι: συζεϋξεω παραδ'.δουσών τήν τιμήν αύτών. Τών δέ Ανδρών^ άνοήτω; συναρπαζόμενων ύπό νεχ/κή; όρμή;, ώστ: ή νόμι ιο; καί υιάρτστο; συζυγία, ήτι; οφτίλτ. έχιιχ. προηγουμένην τήν σωρρδσύνην χα! τήν διά τών στνράνων Αμοιβήν τών παρβτνιχών χβττών. γίνιται χποιέλτσμχ πορνιία; καί <ΐτι; τιμωρία; ζα! ριαόυ ζυγού, ,ού χί συνέπτια: Ουδόν Αλλο «;σ:ν >, όντιδο Αν«ξχλ«:πτον χα: δ:ην<κέ; χχί ριλονιικίχ; άχατιύναστο: χαί συμβίωσι; π-έρη; δινοπαΐ'τιών ζχ: Ανησυχία , χχιέώ βλέπομίν τά τ-.ιχύτχ παραδτιγμχτα καύ'.έχάστην. Λ.£ ταύτχ τοινυν καί ή μοτριότη; ήμών, έχ πρόνοια έχκλησιαστιχή; αξιοχρέου χικινημένοι^πρΐ έξάλιιφιν τή; σκανδαλώδου χχ: πολύβλαστο τχύτη παρτκτροπή; χα: χαταχρήτιω καί Απαρατρέπτω; έμμένοντ; ταί; δ:αγορ<ύσ«σ·. τών π:ρί τούτου χιιμένων ιιρών χχ! πατροπαραδότων νόμων χα! θεσπισμάτων, έντιλ/.δμιθα χα! παραγγέλομτν έχχλησιαστιχώ; χαί θχσπίζομτν Αμιταθέτω; χα: όριστιχώ; συνοδική συνδιχσκέψοι χα: άποφάσοι. ινα Από τού νύν χα! «ι; τό έξή; ύπάρχωσι χιχωλυμένα χα: παντάπχσιν άσ-υγχώρητα τά έχ πορνχίχ; συνοικέσια' διό καί πάσα ν<Ανι; όφοιλχι νουνβχώ προσέχτιν κα! φυλάττοιν ώ κόρην οφθαλμού τήν Αγνότητα καί ύπόληψιν τή σωφροσύνη; αυτή , μηδαμώ προδιδαύσα τήν τιμήν αύτή; έπ' έλπίδι ύπανδραία;, μήτ» πχρασύρτσθχι πιιθομένη Απατηλαί; χχ! Αφροσιν ύποσχέστσιν Αλόγου καδλέσκοτισμένη; «χνική όρμή; καί Ασυνίσια . Καλώ; ΐα^μ^νβχσΑτα» έχάστη, δτι έχ τή τοιαύτη; Απάτη; κα! παραπχίστω; ούδέν ώφτληέΗ,σταται, Αλλά τό χοινόμ-δντιδο; κα! τήν Ατιμίαν καί τήν χνωφιλή ύχρίστι μοταμέλιιαν ! ή γάρ έκχλησι'α ούδίμίαν Αγωγήν κα! αίτησιν κχτηναγκάσμένή; ·στ»φανώσιω παραδέξιτχι τού λοιπού τών ούτω παρ κτροπομένων ντανίδων. Αλλ" ὁ μέν Ακόλαστο; Ανήρ ὁ τολμήσων τοιρύτον Απάτη; Ανοσιούργημα. Αφού έλχγχιέή. παιόνυΗ,στται: δι' αύστηρά σωματική; ποινή , έπ! ιν δλω; έτο πιριωρισμένο καί χαταναγκαιτικώ; έργαζόμχνο;· ή δέ άπατηώτίσα ντάνι; ίγκαταλ«ιφ·Χ,σ«ται P μετά τού κοινού όντίδου; τών οικείων καί συγγενών κα! μετά ζημία; τή; τιμαλφού τιμή; καί παρθενία; χύτή . Τοϋτ' αύτό πληροφορούμενοι χαί οί γονεί καί κηδεμόνε καταβαλλέτωσχν τήν δέουσαν Αγρυπνου προσοχήν περί τά σχέσει κα! συναναστροφά τών οικείων θυγατέρων, ού μόνον τά μετά ξένων ! καί Αδιαφόρων Ανθρώπων, Αλλά κα! τά μετά τών οικείων μνηστάρων αύτών, Αποφεύγοντε; φρόνιμε»; τά έκ τή πυκνή; εισόδου καί συναναστροφή παρεπόμενα Ατοπα καί τά; λυπηρά; συνέπεια;, κα! καλώ ένώυμούμενο:. δτι, έν έναντέφ περιπτώσει, δύδιμία μεσιτεία καί μισολάβησι; εύρήσει χώραν παρά τή έκκλησία. Έφ' ώ πρδ διηνεκή καί καθημερινήν Ανάμνησιν τή; έκκλησ.αστική ταύτη; ήμών νουθεσία χχ! έντολή βιατάσσομεν, ίνα ή παρούσα έκκλησιαστιχή Απόδειξι; τοιχοκολλητή έν τφ νάρθηκ: παντό ιερηύ ναού τή; πρωτιυούαη , δπω έκαστο; τών εύσεβών, εισερχόμενο; καί έξε-,χόμενο , άναγινώσκη αύτήν καί δεόντω »

ζι έαυτὺν xai τού* οιχώου αύτού, auvqrid tot* A ὑμίν γ&ooντο; }νηλλ^I·*α, !να Mai ή «M *αού χί-
τή ίχχ>.»ΐαία owT>jpûïï»οτν ένταλαί; χαί 1χαA·«λίαΐι. ρι χαί -« Αχοφον Ιλιο t p*tà xAycwv ὑμΛν, ὑμήν.
()ë:« τοίνυν noifjaax», τίχνα έν χυρίφ ίγχχν^τί χαύώ ,M·ξτ/.

8YNODFS CÔNBTANTJJIÔPOLITANA

186» februarii 94.

Dorotheas Scholarius, métropolite Denaetriadia. quilam novem ante aanoa ip synodum vocatas ftierat. iterum in eandem cooptatus éet lino 1869 per littéral' synodales die 24 februarii supredi̇çt^ anni date·, cui nomina apposuerunt antistites isti: Gregorius patriarcha, Nicodemus Cysiei, Genuimus Chalcedonis. Neophytus Dercorum, Dionysius Didymorichi, Sophronius Berrhpeae. Agathaagelus Drdmaa, Meletius Philadelphiae. Chrysanthes Gani et Chorae, Nicodemus Vodbnorum, Neophyti»-. Corytsae™

Exstant typis 'impressae ipyius Dorothei cura in libro·. 'Εργα xal Ημέρα: (Athenis. J877). p. 117-8.

CONCHIUM 8MYRNEN8E

episcoporum latini ritus *

18(19 luaii 1l» - iunii 13.

MONITUM.

Quod a plurimis abhinc annis in votis omnium erat, quodque ad maiorem Dei gloriam et Asiae minoris atque maris Aegei insularum ecclesiarum incrementum superventurum omnes confidebant, ut concilium episcoporum Jstinh, ritus earum ecclesiarum cogeretur, tandem anno 1869, Pii IX sanctissima providehtia et singulari quO amantissimus pater vycclesiaa orientales amore complectitur, exoptatissimum opus perfectum, omnes voti compotes gavisi sunt et laetati. *Viderunt ineulae,* et extrema terror oôrtxpuerant, *appropini/uncerunt, ft aeceeeerunt, uuMfuiegue fratri* siro *dicat: confortare* (Is. XLI. 6). Smyrnis enim sancti Polycarpi, beati loannis apostoli discipuli, ecclesia *repleta fide et caritate Deo dilectiuima* a sancto Ignatio martyre in epistola ad Smyrnaeos salutate, etf cui *ab apoetolica aetate Romanam inter et eam eecleeiam fidei et caritati» eoniunctio perpetita fuit,* iuyta verba sanctissimi domini nostri Pii IX in epistola missa ad archiepiscopum Smy *mensem,* qui gratulationes populi sui propter XXV summi pontificatus annum felicissime absolutum ei fecerat, die sancto pentecostes concilium inchoatum solemniter fuit, ad quod convenerunt illustrissimi et reverendiaaimi domini Vincentius Spaccapietra archiepiscopus Smyrnensis, vicarius apostoiicus Asiae minoris et delegatus apo«tolicur. praeses; Laurentius Bergeretti archiepiscopus Naxioparienais; Spiridion Maddalena archiepiseopus Corcyrensis et administrator apostoiicus Zacynthi et Cephaleniae; Ignatius Giustiniani episcopus Chieneis; loseph Maria Alberti episcopus 8yrenais, delegatus apostoiicus regni Hellenic·; Fidelis Abbati episcopus Sanetorinensis; loannea Msrangô episcopus Tenensis et Miconensis. administrator Andrçnsis; Nieensps Marinelli episcopus Solensis tn *partibu»;* lacobus Baroui doctor in sacra theologia. cancellarius archiépiscopal:* Constentinopolitanus. ab illustrissimi· et reverendissimo domino Paulo Brunoni. archiepiscopo Taronensi in *partibus,* vicario et delegato apostolico pro orientalibus Constantinqpollteno, procurator delegatus.

Tribus publiais sessionibus concilio absoluto, juxta Sixti V constitutionem et vetustissima documenta quibus apertissimi* constat, ut sanctus Bonifacius I scribebat ad Rufum Thessalonicensem archiepiscopum. .et maximas orientalium ecclesias in magnis negotiis sedem semper consuluisse Romanam ot eius auxilium postulasse*1, acta et decreta emendanda et probanda ad sacram congregationem de Propaganda fide missa fuere. Quid vero magia necessarium vel opportuniusT <Si Paulus praeco veritatis, iure meritoque ad sanctum Leonem magnum Theodoretus scribebat, tuba Spiritus sancti, ad magnum Petrum se contulit, ut iis. qui Antiochiae de legali conversatione ambigebant, explicationem ab illo refërret. multo magis nos humiles et pusilli ad apostnlieam sedem accurrimus, ut ecclesiarum remedia a vobis accipiamus.'

Sacre vero congregatio, ca qua praestat sapientia et in aestimando prudentia utitur, omnia diligentur ad examen deduxit, emendavit, et concilii decrete typis mandanda iudicavit. ut omnibus quid faciendum, quid vitandum ad bonum regimen animarum et salutem eorum qui in tenebris et umbra mortis sedent perspectum sit. atque in Domino gaudere possimus, quoniam tandem aliquando reflorescant vineae nostrae, et cum propheta nobis dicere liceat: *Ermtrge lenualem et eta ia excetio. et eircumepice ad orientem et vide collectae filiae* tens *'ab oriente tote* Mspwe *ad occidentem in verbo eaneti gaudente» Dei memoria* (Bar. V. 5).'

Perutile autem et ad foturam rerum gestarum memoriam servandam opportunum nobis visum est epitome actuum concilii eiusdem decretis praemittere.

1.

DECRETUM SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE.

Cum sacrae congregationi de Propaganda fide ad religionis catholicae incrementum iit vicariatu apostolico Consteatinopolitano, › iit archidioeoeei Smyrnenai. in Asia minori, nec non in dioecesibna regni Hellanici promovendum apprime conferre visnm fuerit, ut reverendiseimi patres domini archiepiscopi atque episcopi in iis regionibus existantes in aynodalem coetum conveniant, quaecumque in Domino decernenda putaverint eidem sacrae congregationi subiicienda transmissuri, sanctissimus

* .Acts proiieraat in libello Conrila *SUty iameit erimoformn latmi rite· habiti mme ItDCCCLXIX auctoritate m. dommi uaetri jPu IX aria et dorvdo. Nmp*rK. Ate *ofltiiem tzmdimtomm.* /87». ta-8*. top Present breve ad lectorem Jfonstees, qaod iategraa preefatioaie gratia repetor· ptesait.

dominna Metor Piw papa IX. refertote me infrascrip*» laudati oneri consilii secretario. in gudientia habita dio i» marin 1869. praedictum eoetnm synodatas meae® maio proxime fatam in forma canonica *belehrandum praecepit sub praesidentia rer verendissimi patris demini Vfaeeutii Bpaccapietra. archiepioeopi Soaymenss» se vicarii apostoliei Asiae minoris, quem propterea delegatum apostolieum < nominavit, ac praeeeas in rem decretum loco brevia expediri mandavit

' Ratum Romae, ex aede dictae «arrae congregationi» de Propaganda fide, die 2 aprili» 18fiy.

Alexander cardinalis Raruabo. praefectu·.
loannes Simeoni. secretaria·.

2.

LITTERAE CONVOCATORIAE (ONC1L1I 8MYRNEN8I8 Alfa ARCHIEP1HCOPON ET. EP180OPO8 MI88AE.

FiNceutfas *Spaecapùttra congregationi** mïsswNû, *Dèiytt apcüolica· stdie grafia archiapitcopuê Satyr·* nsiwie, *vtcpràu apottolicae Aftae atinorù,· praela#* daoMÎiettt et pontificio eolia adMten», tlaiegattu apoetolietta.*

Cum ex sacrae congregationi*'de Propaganda fide decreto, sub die 2 huius mensis et anni sanctissimi domini nostri Pii papae IX loco brevis auctoritate firmato, nobis delegato apostolico renuntiato mandatum sit.' iùxta regulas canonicas mense proximo maio concilium convocare ad religionis catholicae incrementum in vicariatu apostolico Constantinopolitano, in archidioecesi Smyrnonsi. in Asia minori, necnon in diopetibus regni Hellenic» promovendum, quantum in nobis est munus commissum ftnplere in Domino volentes, dietnm concilium in civitate Smyrnensi et ecclesia Sancta** Mariae ' nostra pro-cathedrali celebrare decrevimus, illudque ' ad dominicam pentecoste» proxime futurum. hoc est dio 16 maii. indicimus atque convocamus. Quaproptet amplitudinem tuam monema·. et quo possumus caritatis affectu hortamur, atque etiam.·, vigore facultatum nobis spécialité^a 4ancta sqde * tributarum praecipimus, ut ad dictum concilium celebrandum die assignata omnino convenias, alioquin poenas a sacris canonibus >?«nsti/utas te in^cursurum scias.» Quod si fortasse aliqua iu-*ts et gravi* secundum cummes nécessita» te impedierit (quam nnhi« «ignificnri et iuxtn canonica» nanetione» probari oportebit), specialem procuratorem ad concilium mittas. (fttcrea ut in tua dioecesi publicae prece». prout tibi vinum inerit, ad bonum faustumque huius concilii exitum fundantur. <»bni\e in Domino ohsecramu».

Datum Bmyntis. die 22 aprilia 1869.

t Vincentius Spaccapiétra archiepisropuh
' Hmyrnenai». delegatu· apoMolicu» t

De mandato ilhiatrinsimi et revprcndiwinii archiepiacopi Melegati apostoliei. Andreas Poh carpus Timoni cÀnonicu· «erretariu·.

ACTA CONCILII SMYRNENSIS:

Duabus congregationibus praeparatorii» die 14 et l' Iò maii habitis, adstantibu» patribus moxxettu super rochotmn indutis atque theologis et concilii officialilni». votum decisivnni. omnibus patribus consentientibus. et iuxta resolutionem sacrae congregationi» concilii sub die 24 augusti 1850, illustrissimo et reverendissimo episcopo Solensi m *partibu** fuit tributum. Electi in promotores concilii illustrissimus et reverendissimus episcopus Chiensis et reverendissimus Ammiragli. vicarius generalis ecclesiae Tenensis; in secretaries reverendissimi Castelli canonicus Smyrnensis et Polito canonicus Corcyrensis. In concilium quoque admissus reverendissimus Baroxxi. procurator illustrissimi et reverendissimi vicarii apostoliei Cons^antiuopolitani. et voto decisive donatus; idque sua auctoritate sanctissimus dominus noster firmavit. Inde illustrissimi et reverendissimi praesidia lecta et publicata fuere decreta de secreto servando iri conciliaribus actibus et de praejudicio non inferendo.

En autem nomina .reverendissimorum theologorum, qui concilio adfuerunt:

Pro archiepiscopo Smymensi praeside admodum reverendus pater Clemens Adami ordini» praedicatorum. lector et praedicator generali·.

Pro archiepiscopo Naxiopariensi reverendissimus Michael Castelli. ecclesiae Smymenais canonicus.

Pro archiepisoopo Corcyrensi reverendissimus Atitonius Polito ecclesiae Corcyrensi» canonicus, doctor in philosophia et theologia.

Pro episcopo Chionsi revefendissiinus Toanncs Datody vicarius generalis ecclesiae Chiensis.

Pro episcopo Syrensi reverendissimus Andreas Timoni canonicus ecclesiae Smymensis. doctor in sacra theologia.

Pro episoqMi Te.nenei reverondinaimu· foannès Ammiragli camerarius honoris sanctissimi domini nostri, archidiaconus capituli et vicarius generalis ecclesiae Tenensis. doctor in sacra theologia.

Pro episcopo Solensi admodum reverendus Xystus Giampaolo domus Sacratissimi Cordi» congtegasionia missioni» Smymenaia superior.

HE88IO PRIMA BOLEMNIS

Die 16 maii. festo sacrae pentecostes, omne» patres, illustrissimo et reverendissimo episcope Sanc.torinenai excepto, qui naris cursoriae opportunitate privatus nondum advenerat, comitantibus theologis, omnesque de clero saeculari et regulari secundum ritus in caeremoniali episcoporum praescripto» ah ecclesia Sancti Polycarpi in ecclesiam Sanctae Mariae proceeaionaliter ae contulerunt. (rbi ad ecclesiam perventum est. omne» iuxta ordinem ab eodem caeremoniali statutum sederunt. Illustrissimus et reverendissimus* praeses missam pontifiealiter celebravit. Dum sacrum conficiebatur, pervenit telegruphicum responsum sanctissimi domini nostri ad preces die antecedenti illi per telegraphum quoque transmissas, quo patribus concilii ciusqur laboribu» apostolieam benedictionem impertiri dignatu· est. quod summo gaudio omnes affecit.

Missa absoluta, prima sessio secundum caeremonias pontificali· romani habita est. Post ilfastri··siini et reverendissimi archiepieeopi Naxiopariensi» ad clerum et populum disertum in lingua groeca sermonem, illustrissimus praeses petiit a patribus, utrum concilium legitime convocatum apertum declararetur. et omnibus assensum praebentibus, illud apertum iudicavit.

Inde officialibus concilii denuntiatis, decretum de praeiudicio non afferendo et caput eoucilii Tri-

» ·

dentini, quo omnibus coneilji putribus professionem fidei cflere praescribitur. lecta a secretario fuerunt. ‹ um autcm^illustrissimus praeses in concilio Coloniarum yr Indiis occidentalibus, cui eh spostolica delegatione anno 18M praeeat, iam professionem fidei ediderat, _ illustrissimus M reverendissimus archiépiscopal» Naxiopariensi» illam coram altare genufiexu» emisit ' iuxta ftymuiam sacri concilii Tridentini huius teneris;

rEgo N. N. firma fide credo et profiteor omnia ct singula, quae continentur in symbolo fidei, quo - sancta Romana eecfésia utitur, videlicet: '

„Credo iir unum Deum, patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium onithim et invisibilium. Et id unum dominum desum Christum, filium Dei unigenitum. Et ex patre natum, anti omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem patri: per quem omnia facta sunt, tfiii propter nos homines, et propter uoatram saiutetn descendit de caelis; Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine: et homo factus est. Crucifixu» etiam pro .nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultu» eat. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos: cuius regni non erit fiais. Et in Spiritum sanctum dominum et vivificantem: qui ex Patre. Filioque procedit. Qui cum Patrj et Filio simul adoratur et conglorificatur: qui locutus est per prophetas. Et unam sanctam çatholicam et apostolicant ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Arnen.

„Apostolica» et ecclesiastica» traditiones, reliquasque eiusdem ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector Item sacram scripturam iuxta eutn sensum, quem tenuit et tenet sancta mater ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione sacrarum scripturarum admitto; nec efem umquain. nisi iuxta unanimem consensum patrum, accipiam et interpretabor. Profiteor quoque septem esae vere et proprie sacramenta novae legis, a lesu Christo domino nostro Instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet baptismum, confirmationem, eucharistiam, paeni^entiam, extremam unctionem, ordinem et matrimonium; iliaque gratiam conferre, et ex hio baptismum, confirmationem et ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos ecclesiae catholicae ritus, in supradietorum omnium sacramentorum solemni administrations recipio et admitto: omnia et singula, quae de peccato originali et de iustifieatione in sacrosancta Tridentina synodo definite et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter, in missa offerri Deo verum, proprium et propitiatorium sacrificium pro vivis et defunctis! atque in sanctissimo eucharistia* sacramento esse vere, realiter et substantialiter corpus et sanguinem, una cum anima et divinitate domini nostri lesu Christi; fierique conversionem totius substantiae panis in corpus et totius substantiae vini in .sanguinem, quam conversionem catholica ecclesia transubstantiationeia appellat. Fateor etiam, sub altera tantum specie totum atque integrum ' Christum, verumque sacramentum sumi. Constanter teneo purgatorium esae, aaimesque ibi detentas fidelium suffragiis iuvari. Similiter et sancto» una cum Christo regnaptes, venerandos atque invocandos esae, eosque orationes Deo pre nobis offerre, atque eorum reliquias esse veneranda». Firmissime assero, imagine» Christi ac deiparae semper virfifek necnon aliorum «anotorun habenda» at rvtiaeada· eme, ww- 'eia debitum honorem ao venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in ecclesia relictam fuisse, iUaraurifue usum christiqao populo maxime salutarem esse affirmo. Rainefiua, catholicam et aposthlioam Romanam ecclesiam, omnium eecleaiarum matrem et magistram agnosco; Romanoque pontifici, beati 'Petri·apostolorum principis seccessori ac leau Christi vicario, veram obedientiam spondeo qc luro. Cetera' item omnia a sacris canonibus et oecumenicis concdk, ac praecipue a» sacrosancta Tridentina synodo xradita. definita et declarata, ; indubitanter recipio' atque profiteor, simulque contraria onjnia atque haereses quascumque ab ecclesia damnatas et reiectas et anathomatixatas, ego pariter damno, reiicio et anathematise. 'Hanc vero catholicam fidem, extra qualin nemo salvus esae , potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eamdem integram et inviolatam, usque ad extremum vitae spiritum, constantissime (Deo adjuvante) retinere, et confiteri, atque a mei» subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri; doceri et praedicari, quantum in me erit, curatlirum. Ego'idem N. N. spondeo, voveo ac juro. Sic me Deus adiÿvet. ct haec sancta Dei evangelic."

Omnes patres subinde *ei* theologi idem iuxta formulam brevem perfecerunt. Deinde, benedictione solemni ab illustrissimo et reveryndissnno praeside data, omne» in aedes archiépiscopale» ao quo venerunt pn»ee»eionali ordine »e receperunt.

HE88IO SECVNDA SOLEMNIS (

Post octo congregatione» privatas in aedibus archiepiscopalibus rite et recte absoluta», sessio seeunda die 39 maii habitu fuit.

Privatis congregationibus adfuit illustrissimus et reverendissimus Sanetorinensis. Smyrnas post primam sessionem appulsus, et omnia Isoteacta probavit. In hisce congregationibus de ii» quae videbuntur necessaria circa fidem et communicationem in divinis cum acatholicis. de catechiamo parvulorum communi, de sacranientit et de sepultura ecclesiastica serio et maturo examine a patribus- discussa, et decreta ad rem pertinentia lecta fuerunt.

Ad sessionem solemnetn celebrandam patre» et theologi et plurimi de clero saeculari et regulari ab aedlbiu archiepiscopalibus in ecclesiam Sanctae . Mariae procemionaliter se contulerunt. Missam pontificalech de requie pro defunctis episcopis et missionqriis dioecesium illustrissimorum et reverendissimorum patrum illustrissimus Corcyrensis celebravit, et post missam panno ajgro ante altare D extenso absolutionem fecit. ™

Inde* omnes patres, ornamentis rubri coloris induti, praeeo et ritus pontificalis romani pro secunda sessione compleverunt Illustrissimus et reverendissimus praeses postea gravem sermonem ad clerum et populum lingua gallica habuit, quo diversarum nostrarum* mimfanum illustria facta et apostoiieorum virorum gesta celebravit

Illustrissimus et reverendissima» 8anctorinen»is exinde professionem fidei edidit. Postea bon pauea decreta lecta et probata. Quo facto, illustrissima» at reverendissimus praeses ea nisi post sanctae sedis approbationem vigorem habitura declaravit; et post preces benedictionem pontificalem impertivit,

8E881O TERTIA SOLKMNI8.

.Ad tertjam et postremam publicam ternionem, post· sex privatae congregatione», in quibus de

mediis ad religionem Mt pietatem fovendam aptio- A ribus in missionibus, atque caritatem et unionem inter missionaries utriusque cler^ fovendam, die dominion 13-,iunii deventum eat. Omne· ad ecclesiam Banctae Mariae proceasionali ritu convenerunt, et mimam pontificalem illustrissimus et reverendissimi» Naxiopariensis celebravit, et ea absoluta, illustrissimus et reverendissimus arehiepisco^Us Coreyrcnsis praeclare ad c(prnm et, populum lingua italien sermonem habuit. Inde preces a pontinhali praescriptae decantatae, decreta alia et omnis « patribus probata foere. "

n Postea illustrissimus et reverendissimus Byrensis. qui promoter concilii fuerat renuntiatus propter i illustrissimi et reverendissimi episcopi Chiensia a concilio' temporaneam absentiam, acta concilii n patribus omnibus subscribi et concilio finem imponendum postulavit. Ideo omnes super altare iuxta ordinem definiente· «ubscApsere. Et «tatim B cantata ab illustrissimo praeside ultima oratione, in pontificali praescripta, brevi sermone gratias egit patribus, eorumque orationibus se suaque commendavit. His peractis, acclanistiohes sequente· magno animo et gaudio, stantibus omnibus, decantatac fuere.

ACCLAMATIONES.

Cantore·. — I. lini trinoquo Deo gloria, honor ac gratiarum actio in perpetuas aeternitates.

Chorus — I. Oloris laudis redonet in omni ore Patri ingenito. Filio unigenito, et ab utroque procedenti Spiritui sancto.

Cantores, — 11. lesu. Christo omnium servatori, qui in sangûine' suo nos reconciliavit Patri, gloria et imperium in naecula saeculorum.

Chorus. — II. Deo de Deo. lumini de lumine aeterna laus et gloria sempiterna. Divinitati· suae hostibus atque blasphemia anathema.

Cantores. — III. Immaculatae deiparae et matri •mactissimae Mariae honor atque meritus cultus.

Chorus. — III. Tu decus atque Orientis gloria et laetitia, nos serva et nos Filio tuo commenda. Tu hanc regionem praesentia et exemplis tuis donatam ad avitam restitue fidem.

Cantores. — IV. Sancto loanni Baptistae, sancto Polycarpo, viro apostolioo. sancto- loanni Chryso-•tomo. doetori incomparabili, sanctis Spiridioni, Georgio. Isidoro, Irenaeo martyribus Christi fortissimis, sanctae Theootistae virgini, dioecesium nostrarum patronis caelestibus ac sospitatoribus, gratiarum actiones atque amoris testimonia:

Chorus. — IV. His urbibus, his 'locis, qtufc accoluistis, precamur, ut volentes propitii adsitis, resque nostras bene, iuvetis àd Dei gloriam atque perennedl honorem.

Captore·. — V. Sanctissimo domino nostro I'yt papae IX« egregio veteris doctrinae atque' iuris propugnatori, cui', ecclesiae universae plausu, summae integritatis et verae sententiae laus acquisita, Petri, patrimonii constaatlssimo vindici, corde et 'animo volenti vota et supplicationes. \·

.Chorus — V. T>eus illum custodiat et protegat sicnpupillam oculi sui pro bdbohéclesiâp. et videat plusquam annos 'Petri.

Cantores. — Vd Illustrissimo et reverendissimo delegato Upogolico, huius eoncitii Smyrnensis praesidi, spiritus sanctitatis ad bonum depositum- custodiendum.

Chorus. — VI. Clementissim^ Deu·, ut pastor B huius Smyrnensis ecclesiae spiritu, corde et aetate Pqlycarpi sanctissimi praesulis gregem suum regat, te supplice· rogamus. ;

Cantore·. — VII. Reverendissimis archiepiseopis et episcopis atque ecclesiae Constantinopo|itanae procuratori, sacerdotalium virtutum laude fulgenlibus. xelo animarum succensi·, canonicis omnique clero, saeculari et regulari, anni plurimi et felice·.

Chorus. — VH. Deu· illos protegat «t operarios in ecclesia sua inconfusibiles custodial, ut luceant in medio domus Dei ad confirmandos "omnes in salute.

Cantores. — VIII. Ecclesiae orientali, ut antiquo fulgeat splendore et sub uno, pasture unus fiat'grex corde docili, grittia. benedictio usque ad abundantiam et pax ab eo qui est. qui 'erat et qui venturus est.

Cjiorus. — VII|. Domine lesu Christe, cui nomen Oriens ex alto, respice et visita vineam istain. quam plantavit ipsa dextera tua et quam ferus aper exterminavit. ut denuo floreat et det odorem et fructus optimos, atque pastores omnes plebesque eis commissas scribe in manu tua. ut sint sicut septem 'stellae et septem candelabra, in quorum medio te vidit loannes ad ecclesias Asiae scribens. Amen. amen.

Tum denique hymnus *Te Deum* cum ofàtione deeanta/ua est: quo completo, data est pax illustrissimo et reverendissimo praesidi ab omnibus patribus. et impertita ab co solemni benedictione et indulgpntia plenaria ex facultate ei facta a sanctissimo domino nostro, in aedes archiépiscopales omnes redierunt.

4.

DECRETA PRIMI CONCILII SMYRNEN81S.

SECTIO PRIMA.
[>E FIDE CATHOLICA.

Caput I.

Ubi de emeera patrum erga Romanum *pontificem subtectione.*

Cum post tanta praelaraque sanctissimi domini nostri Pii papae IX pro bono Orientalis ecclesiae ab initio glorioaipsimi pontificatus gesta omnibus nota, illum de ea optime meritum nullus est qui non proclamet, maximas et immortale· ei gratias corde magno et animo volenti patres agere uno ore sui potissimum eese officii sunt arbitrati. Sollicitudine enim vere paterna, ut illi in hoc primo Orientalium episcoporum ritus latini concilie feliciter coadunari poetent, non solum permisit, sed eos quoque hortari, monere et sua auatoritate adigere' dignatus est. Ideo omnes sanctissimo patri singu- lari» beneficii gratias persolvere, et quod in omnium rotis erat, 'obedientiam sinceram tanquam oves summo patri, a quo *Domuum gueui quodam capite,* ut ait sanctus Iλo ad episcopos provinciae Viennensia (Ep 10. al. 88). *dona* rua *manare in eorpeu* omne *relit,* profitendam consuere. Non enim aliunde, testis est Cyprianus, *baereeee coortae eunt, aut nato eunt eebiemata, quam inde quod eaeerdoti Dei non obtemperatur* (Ep. 55 ad Cornei, pap.). Iden cum venerint in his novissimis temporibus in deceptione illusores, attendent·· spiritibus erroris et doctrinis daemoniorum in hypocrisi loquentiam mendacium, et dicente· bonum malum et malum bonam, licentiam pro Ubertate, animi intemperantiam pro seientiarnm progreesu, conscientiae effraenam libidinem pro vera religione, «aerae et humanae 'auctoritatis insolentisaimum spretam pro optimo civilis societatis statu, vera falsis confondent··: nihil sanetius

v‹·7 .melius sel opportunius a patre eiwnmuni, cui confirmare fràtreb-desursum datura eet, fleri potuit,-qunm errores hisce temporibus inralcsceutes et ia «yllabuoK relato» datnnare. ' Quapropter omnes congregati pii muneri» edse existimartint, beatusimi patrie verba aeetari. mpnitjo-idhaetbre, .quod ipse probavit probare, quod condemnavit condemnare, f eiuaque doctrinam populis sifri commieai^iradere, •csncti InnooAbtii I ad. · pafteo colidttii. Muevitani sententiam. secuti': *Quatiet Jiftei* riq/io *\eentilatur, arbitroromnet* /rtrtrre «t cwpmeqpos* sertrés, tfen-niri *ad firtrum, id ret nd nomini» et honorie. tneetorrm, rqferre debere,* neque adhuc jaeirsiidwm *examen quod efactum eet* o^ad opeatoUmrm.osdem; iuxta sanct^ugustini verba (Op.-imperfi βi luliuq»l». libMI, e. 1<>3).

, ‹hnnes patro» pariter improbare et repellere eorum temerarios et., impios ausus, qui, sanctum-Petri sedem Romanesque pontifices spolinre conantur sua potestate temporali, -una voce voluerunt, cum-sanctissimo domino nostro in sua allocutione diei **o* aprilis' 184» agnoscentes: *Singulari proreu» diemae prooidentiae concilio factum tree, ut Romanae pontifex, cui a Chrieto domino Mine eccleeiae regimen et cara fuit eoufmieea, eieilem principatum, hac. mne de cauta haberet, ut ad ipeam eeeleeiam -regendam diutqtn unitatem tuendam plena illa potiretur libertate, quae ad eupremi apoetolici minieterii menue abeundum requireretur.* Haec vero in omnium congregatorum sinu spes, non aliter quam patrum. /<eoncilii Chalcedonenaia in epistola synod\ca.ad aanctupi Leonem, *quod quemadmodum filii concentum capiti- contulerunt, eic* st *caput Jiliit quod decet adimpleat,* id est benedicat tifcgulis benedictionibus proprii». et per ipsos benedictio eius supere populos suos descendat,· et sit unum, «vile- çi- unus pastor.

Caput II.

/le ptrnicioeie erroribue qui modo adeereue ecefeniam catholicam ubique gratmiidur.

' Cum in omnium peae errorum et universarum sectarum a veritate abtentium 'colluvie plure» nostrarum dioecesium'et vicariatuum apostolicorum' regiones versentur, hinc facile fidelium quoque mentes in (ipdem errores proclives sensim sine sensu inveniuntur. Ideo omni telo curandum, ut sive per litterae pastorales sive per sermones saepe saepius ii errores refutentur, quos hac nostra aetate miserrima tum libris, tum periodicis commentariis pa»»ii>i divulgatos videmus. Inter omnes vero errores' hi primunt refutatione digni videntur:

1. Omnes religiones esse indifferentes, ideoque in omnibus salutem obtineri posse, imo ssm hominis honesti mori in ea, qua natus est, religione, ita ut illud apostoli: *Unae Deae, unajUee,* uaaan heptisma, tanquam irrationale habeatur, et ecclesia catholica crudelitatis nota inuratur, eo quod extra saum sinum salutem doceat nullo modo sperandam.

2. Ultimum et legitimum omnium veritatum critérium esae humanam rationem, ita ut quod ab ea comprehendi vel naturalibus argumentis probari nequit, inter falsas habendum opiniones. Veritatibus supernatarallbus et a Deo revelatis ideo emaine abiectia, id solem oredeadum, quod ipsa ratio evidentiae lumine mota probare adstriagitur.,

3. Homines ob naturale ius omnes suae exercendi facultate», omnibus desideriis et appetitis satisfacere posse: qua doctrine semel affirmata, universa* susdeque leges evangelii verti necsses est.

4. Sub praetextu eiviKe progressus s»nmtH nevnmque iustitiam do fetaiiia, de proprietate, de religione constabihendam, ita at oaurium bona stat communia dt aequaliter partienda. Matrimonia sola · bontrehpntiutn Voluntate dissolubiliaJQpiperinm et·* auctoritatem sive civilete rive rdi^ioeam, rottendam Valut putidaid ri^tmnidem. Quid vero èx hac absurda ^*st* infernali sententia consequatur. I nemo ebt qui^noa-jrideatt eivilU societatis, id eet famiKaa, aubxdraio, ghori immaculati -et, honorabili» atque cbriatiaai ooteubii impia et sacrilega violatio, omnia I iura peaaum data.

Intereat vero vehementer hos refutare errores, eum «impii scriptores omni verbortinK lenocinio et litterarum omnium abusu vulgares eoa et ingeniis etiam mediocribus aptos reddere studeant. Neque illud omittetur subridium-. bqnoa jn vulgus spargere libellos, quibus, huius'tam detestabilis (testis repte-* dium facile omnes sibi comparers possint.

V ·.. C,'PU' I,f . Λ

Dr *communicfitione in dieini» cum acatholici».*

Cum saepe jury divino et naturali, semper veto iure eecleaiuftço communicatio in divinis cum acatholieis prohibeatur ac innumera inala nascantur in. animarum perniciem, patres omnes concilio Hmyrnensi adstante» pro virili parte incumbant, iit 'in unaquaqAe-eorum dioecesi quidquid talem communicationem sapit de medio tollatur. Vroinde:

1. Nunquam in' suis .provinciis permittant episcopi, ut aotitholiqi catholicos infantes et viceversa catholici acatbolicog de fonte baptismati suscipiant. Idem dicendum est de patrinis in sacramento confirmationis. Hac autem decisione non intendimus prohibere materialem sive coniunctorum sive amicorum acatholieorum praesentiam in ecclesia vel ad ipsum fontem baptismalem, dummodo Illi nullam in: caeremonia religiosa partem exerceant, et ex . eorum praesentia nulla cognatio spiritualia profluere censeatur.

2. Quoniam vero partem habere in functionibus religiosi» cum acatholieis est quaedam participatio actibus eorum, et maxime in religione indifforentismum atque impietatem promovet, cura ac diligentia episcoporum fideles instruendi sunt, ut se abstineant a sacris functionibus acatholieorum. cut iuscnmque generis sint, etiamsi ab ipsis acatholieis fuerint invitati.

3. Si · quidem compertum est omnibus, nemini catholicorum unquam licere presbyterum acatholicum. vocare, ut in domo propria, etiam erga personas acstbolicaa. puta erga famulos, .ministerium suum exereeat, ideo nunquam catholici permittant, ut matrimonia servorum acatholieorum in domibus suis celebrentur.

4. Si catholicus ite» faciens casu Incidat in sacerdotem aoatholicum. sanctissimum eucharistiae sacramentum ,ad infirmos publice deferentem, declaramus licere ilH sanctissimum sacramentum adorare/ Animadvertimus tamen hoc dumtaxat permitti *oceaeione, qua eathoUcu» non* possit *eeitare delattonem eacrameutit ae pmpterea pretecepemue ne catholiceu* ia *praefato cata eaeerdotem eaaetieeimam* 'suefiarMiam *dqfereatem prooeftiatmr nec ietprediatur eocieeiam oeatheiieormn.*

fi. Sciant fideles, sibi nunquam licere, suae largitione pecuniae, sive operam propriam gratis praestando, sive sortitionibua, vulgo *loterie,* ad rem institutis se subscribendo, sive e6a^> ia publiée obtectorum expositione, vulga *bemar,* /aliquid ad bee emendo, m aedificationem ecclesiarum aeetholiearnm conterrere.

fi. Non sunt tamen inquietandi artifices catholici, qui eecleeiae haerotioornm aedificant, dummodo non adsit scandalum, nee fiet ia contemptam reli-

giopis: eurent autem episcopi ut artifice· per missionarioa it confessorio· opportuno instruantur,. quando a› propria praeManda opera in haeseticorum ecclesiis seu synagogis aedificandi» se abstinete debeant. Tenentur scilicet ab opere se abstinere: 1. Ubi huiusmodi opus communiter habeatur pro ai^no protostativo falsae religionis; -ii. 'Ti aliquid in ipso contineatur, quod per se directe ac unice exprimat\ reprobationefi» catholici Cultus et approba-:, tionem damnati cultus haereticorum; 3. si ponstet artifices catholicos ad opus adigi vel .voeari ab haereticis in contemptum catholicae religioni»».Ceterum quamvis extra hos casui relinquendi siat in bona fide, semper tamen monendi sunt,' ne haereticorum cultui cooperari intendant.

Caput IV

De catschismo.

Ad obtinendam" uniformitatem in ratione tradendae fidelibus doctrinae Christianae eonsuftum^- est, ut oatechismua magnus et parvus illustrissimi ae reverendissimi episcopi Syrensis reimprimantur, et tamquam textus in dioecesibus maris Aegei et in arehidioecesi Smyrnensi pro scholis superioribus adhiberi posaint. Hprtandi etiamv»unt parochi, ut catec^ismum viearii apostolici Constantinppolitani Hillereau felicis recordationis, ubi de erroribus orientalibus fuse ac clare disseritur, et ipsi prae manibus habeant' et inter fideles suae curae commissos diflbndant. Huiusmodi catechismu» ' pro maiori eius diffusione graece, gallice atque i(slice conscriptus et typis impressu» reperitur.

Caput V.

Lh libri» prohibitis.

Curent pariter parochi, ut fidele», libro» prohibito» non legant neque retineant. Ut vero contra perniciosam malorum librorum colluviem remedia quaedam adhibeantur, ideo valde commendandam existimamus singuli» in civitatibus institutionem bibliothecarum, qua» vocant popularium. Enitendum est etiam, ut libelli · pii populi intelligentiae ac gustui accommodati, et praesertim qui sanctae nostrae religionis dogmata atque institutidnes defendant, inter catholicos quamplurimum disseminentur.

8ECTJO SECUNDA.

DE SAI RAMENTIS ET SKPCLTCRA BX LESIASTK A.

Caput l.

De baptismo.

1. I t non paucis, quae evenire possunt, incom-
* modis occurfatsr, non differri baptismum ultra octo post nativitatem dies, nisi gravis suppetat ratio, patres decrevere; parentes ideo serio a parochia de hac obligatione moneantur.

fi. Nullo modo baptismi administratio · caeremoniis eius separetur, nisi in periculo mortis. Non legitimam, vero huiusmodi separationis causam petrini vel matrinae absentiam patres arbitrati sunt. — Parochorum ideo eet parentes, cqm baptismum casu aeoeesitaris domi datum fuerit, monere, ut quam-
« primum imintem ad ecclesiam curent deducendum, quo videlicet baptismi oaerjmoniae. ablutione omissa, rite perficiantur.

3. Episcopi quoque raro, et solum grati do causa, domi baptismum rite ministrari permittant.

Caput II.

ZW ooHftnxrfhMw.

1. Quot ac quantis periculis pen orsis hisce temporibus fides' ac mores Christianorum exponan-
Λ tur, senio est qui' qon videat. Ideo parophi smgulari cum diligenti·' curen^ ut pueri ćt jiucH·» Γ* omnes ad'confirmationis sacrameqtulii. redipiondum , « accedant, quo gfatiam^ad flrmitpr credendum picquu vivendum accipiant.'

3. .Urgente mortis pericuh», pueri», licet recenter natis, praesertim ubi Itqec viget consuetudo. »*cramentum istud conferri potest'

3. Quod vero spectat ad confirmationem acatl%r-licorui» ritus orientalis, qpi divino lumine illustrati, ad catholiçae ecclesisq gretpium revertuntur. »tan-\ dum est- decisioni supremae congregation^ Hindi Officii editae sub'die 15 ianuarii 1765. quae est sequentis tenoris; ^Sanctissimus dominus Clemens papa. Xill, auditi» votis cmhientissimorum patrum cardinalium inquisitopiin generalium.*consuit non expediA». quoti confirmati a sacerdotibus schismstici» denuo liniantuCpost ruditum ad unitatiur, et
t^»d mentem. Men» est quod in casibas-partteulari-busAnquirtndum sit. quonam in loco conversi ad fidem nierint confirmati: etenim in Bulgaria aut in Cypro insula, aut in Italia et insulis adiacentibtia, 'aut penes Maronita» Libanense», aut ubicumque haecw-facultas fuit expresse adempta, denuo confirmari debent .absolute. Si vero confirmati fuerint in Valachia. Moldavia et Asia etc *, et ubicumque haec facultas non fuit expresse"revocata, valide confirmati fuerunt. Quod si dubitari contingat de loco, de miido. aut alia rationabili circumstantia, recurrendum in casibus particularibus, et conferatur Bened. XIV. *De tnf». dioecfâ.,* lib VII. cap * et seq.*

4. Si vero acatholici. de quibun nenno. nd fid<'rn revend» «aeramentum hoc iterum petant, et «i rationabilem ob caueam de illorum coufirmati<w>>« validitate dubitetur, denuo *ub condition·· *ȧ ɢ i· christhatc inungi poMunt.

HI.

Dt eucharistia.

1. ('urent episcopi, ut Mmctiin«imum eueliariatiar sacramentum ea qua fieri potest maxima venera* tione ad infirmos a parochis deferatur. Ni autem, attentis locorum circumstantiis, eucharistia ad aegrotantium domos privatim deferri debeat, sacerdotes in hisce casibus superpelliceo. stola veloque humerali induantur, ea qua par est gravitate in via procedant ac in omnibus rubricas diligenter observent.

fi. Quoniam omnium theologorum doctrina est, eucharistiam per modum viatici ad infirmo» pluries in eadem infirmitate deferri posse, episcopi insinuent parochia, ne recusent id facere, saltem in hebdomada, si infirmi id postulent.

(3. Item iisdem parochis insinuent, ne .detrectent identidem deferre eucharistiam ad aegrotus, licet non moribundos, qui, perdurante* eodem gravi morbo, eam devotionis causa saepe petant. 8i parochi falsis sub praetextibus aliter se gesserint, in contumaces poenae iuxta canones ab episcopi» decernantur.

4. Parochia omnibus iu memoriam revocamus,, eos gravem habere obligationem praeparandi pueros ac puellas ad primam communionem. Monemus tamen religiosas utriusque sexus communitates, quae edueationis puerorum curam habentes, eo» pro prima etiam communione usu vel privilegio quodam instruere solent, ut nomine ac cognomta» eorum, pro bono ordine servando, ad parochum, ad quem pertinet, in antecessum mittant.

5. Meminerint etiam parochi, personals»· omnino ^gese ipsorum obligationem celebrandi pro popnlo singulis diebus dbminieis et festis, lieet suppressi·.

ut patet ex decisione saeraé congregationis Cèqcilii edira die $0 martii 1867.'

Caput IV-

- *pe* posostststie.

Ii Cum qupremuni sacrae Inquisitionis tribunal aliquas 'instructiones pub die 90 februarii 1ββ7 ad. omnes episcopos· emiserit, ut sanctae mémorisé Benedicti XIVSaeromoutem jbaoMtsatia* constitutio exacte execution! mandetur, ideo patres omnes, ut haec sartae tectaeque serventur et caute adimpleantur. commendavere.

y. Ut omnis.mali causa vel periculum tollantur, et iit in eo quod .detrahunt nobis, ut ait apostolus Petrus, confundantur, qui calumniantur nostram bonam in Christo conversationem, curent episcopi, ut in ecclesiis exedrae ad confessiones excipiendas in mahifesto sint et in ipsarum ecclesiarum ambitu, non in absidibus, vulgo *tribune,'* eaeque 'cratibus iuxtn canones constructae informentur. Quod· si ^huinsmodi esset ecclesiarum parochialium angustia rt pnenitentinm multitudo, ut valde incommodum esset, omnes confesaionales sedes in eis collocare, duae saltem ibi habeantur. Usus vero sedium confessionalium in absidibus seu *tribune* semper veti· tus sif tempore pomeridiano et quoties plures quam duo ibi noti adsint ' confessionem petentes. Excipiuntur ab hae regula propter numerum paenitentiuni vigiliae maiorum solemnitatum. in qpibus ordinarii permissione poterunt ibi confessiones excipi. Sciant autism confessarii. si istas nUsi fuerint regulas violare,* se confessionum excipiendarum facultate privari pusae.

3. Ad integritatem ac sanctitatem sacramenti paenitentiae magis atque magis tuendam, confessarii omni caritate se geraht iiî illo administrando. Quamobrem caveant confessarii tam cleri saecularis quam regularis ab iis omnibus quae odiosum redderent, hoc salutare sacramentum.

4. Sacerdotes et confeesarii orientalis ritus iri excipiendis confessionibus sacrameittalibus fidelium latini ritus uti debent forma et lingua proprii adprvbati ritus, nisi aliter ab apostolica sede .indultum vel adprobatum fuerit.

Caput V.

De matrimonio.

1. Cum caput *Taeutti* sancti concilii Tridentia· in omnibus nostris dioecesibus et vicariatibus apdstolicis vim habere constet (excepta delegatione apostoKca Graeciae), ideo nulla habeantur omnia matrimonia quae a fidelibus ritus iatini non contrahantur coram parocho ae duobus rei tribus taetibus. Idem autem dicendam non est. si unus ex contrahentibus sit ritus orientalis: matrimonia quidem non obtenta dispensatione, tunc unseat illicita, mp entem invalida; decretum aaim Tlemeta' concilii Tridentini in his regionibus ' personas .ritns orientalis non afficit.

3. Non parva nae parvi momenti mala ex matrimoniis mixtis tam ia spiritualibus qsqlh in temporalibus provenire omnes norunt. Nihil mebus ideo, si huinsmodi matrimonia penitus eliniinari posseat. Hinc nihil intentatam paotorea relinquant, ut catholico· ab iis avertant tum sannoaibaa, tum Μΐώή, tum censuris contra eoe, qui val amoribus vitionis .cum acatbolieis indulgent et boa permittunt, unde oritur saepe huinsmodi matrimonia contrahendi quaedam necessitas, vel occasio violandi leges oeclesiaaticas, quae matrimonia mixta respiciunt, tum denique horum casuum reservations. Neque inutile eliquando futurjtm spernatis ei horam mixtofum ooanuhiorum funestas consequentias, sivjB quoad* animam| propriam et filiorum et pacem domesticam, sive quoad effectus politicos et statum civilem filiorum, praesertim in regno Hellenieo, sive propter facilitatem divortii, quo tam frequenter acatholieihisee maxime temporibus abutuntur, parte catholica sempef alligata manente, salubriter et efficacitor, reptaesentpre evirabunt. Confessarii quoque non negligent sive parentes sive iuvenes et puellas graviter monere, 'ne permittant se. pqofanis amori-^ bus. fascinari, praesertim cum de personis agatur, quaq aliam quam catholicam religionem sequuntur, ne postea mutpis lenociniis allectae credant valde arduum esse a talibus connubiis abstinere.

\ 3. At huiusmodi est plurium locorum conditio, ut diffirillimum" aii ista matrimonia omnimode impedire. 'Omnibus enim compertum est. acatludicos numero valde catholicis praevalere, et frequenter et familiariter uti conversatione mutua, quae non raro ad coniugia ineunda aditum aperit.

4. Cum autem liaec matrimonia mixtii celebrandi necessitas aliqua urgeat, sciant pastores sine dispensatione pontificia illicita ea semper esse. Neque dispensatio conceditur nisi hisce conditionibus, quibus, cum sint iuris divini, nunquam derogari ^posse manifestum ost: scilicet quod partis catholicae perversionis nullum sit periculum, immo e» onus suscipiat ut ad orthodoxam amplectendam partem haereticam vel schismaticum perducat iis rationibus, quas opportuniores et aptiores existimaverit, et quod liberi utriusque sexus in catholice religione, baptismo suscepto, educationem suscipiant. Eae autem conditiones sincere et sancte a contrahentibus spondendae, qui ut sancte quoqqo eas servent munendi sunt.

5. Proclamationes, quae in matrimoniis praemittuntur, non fiant in mixtis connubiis. nisi quando necessariae vel opportunae videantur iudicio ordinarii pro detegendis impedimentis, et omissa mentione religionis.eorum, qui nuptias sint contracturi.

6. Meminerint etiam episcopi sequi adamussim instructionem Cleinontinam ad dignoscendum statum liberum eorum, qqi matrimonium coÿrahcre volunt.

Caput VI.

De eepuUitra eccleeiaeHea.

Sepultura ecclesiastica tunc solum deneganda eat. cum de obligatione certo constat; et episcopi aequantur hac in re regulas practices a probatis auctoribus traditas.

8ECTIO TERTIA.

DECLKRI DISCIPLINA.

Cspul· I.

De tJmiuitM sacerdotem sztarorwix ὐ· *dioecetibtu.*

1. Sacerdotes 'exteri ne admittantur in dioecesim, nisi pries litteras dimisaorialee rite confectas proprii epiooopi ordinario loci exhibuerint.

9. Si sacerdos discedens a propria dioecesi non sit confessorius, episcopus eius in praefatis litteris dimioaorialibua do hoc mentionem faciat. Casu autem quod ab audiendis ooafimmouibus ob instant gravemque causam suspensas fuerit, de ea episcopus per litteras certiorem faciat episcopum alterius diooeeseoa.

3. Ubi sacerdotes in aliam dioecesim se conferant animo ibi manendi et sacrum ministerium exercendi, priusquam ipsis aliquod committatur officium, ad ordinarium dioecesis ex qua discesserant litterae mittantur oportet, ut de eorum moribus et anteacta vita notitia seeura habeatur, nec ali-

quid, nisi post responsionem acceptam, circa eos definiafUr.

Caput U.

De utitti» st *legatu pii».*

1. Curent episoopi, ne presbyteri sibi sbbieeti numerum,* accipiant miMarum, quibus satisfacere non possunt tempore debito, ac, sedulo pariter invigilent, ne transactiones'fiant super eleemosynas missarum. Omni .enim religiqne sanctae ecclesiae decreta, qpae ad rem faciunt, serranda sum.

2. Ad legata,pia quod attinet, episcopi certiores fiant per inspectiones libroruA>f in quibus missae celebratae adnotantur, quod illis satisfactum exacte ftierit.

Caput III.

De verbi Dei praedicatione.

I. Invigilent episcopi, ut sacerdotes, quibus officium divini verbi praedicandi committitur, salutem animarum, non vero 'mundi plausus in scopum sibi praefigant: ideoque argumenta sermonum sint practica, atque ex sacris scriptoribus, canonibus conciliorum ac sanctis patribus praesertim sumantur, ac in genere quidquid profanam eloquentiam redolet, fugiatur prorsus, y Quapropter presbyteri isti habeant prae manibus pios ac probatos concinnatores, quemadmodum sunt, exempli gratia, sanctus Leonardos a Portu Mauritio. sanctus Alphonsus' de Ligorio, Segneri, Bressanvido etc.

2. Ut facilius laudatds finis ol'tineatur, episcopi exigant a sacerdotibus, qui sacrorum oratorum munere fungi desiderant, ut saltem pro primis vicibus sermones quos exaraverint sibi examinandos tradant. Quod ei praedicatores isti sint religiosi, episcopi hortantur superiores communitatum'religiosarum. ut aliquem patrem experientia doctrinaque praeditum deputent pro süpradicto examine sermonum.

3. Ne dent episcopi omnibus indiscriminatim sacerdotibus facultatem controversias de religione, vulgo *eonferme.* instituendi, sed iis tantum, quos ad hoc munus aptos esso cognoverint.

Caput IV.

De eaeri» caeretnonii».

1. Solliciti sint episcopi, ut tum in missae celebratione, tum in omnibus ecclesiae caeremoniis rubricae rite ac recte serventur. Studeant sero abusus, qui facile invalescere poterunt propter varias missionariorum gentes et differentes mores, penitus eradicare.

2. Quando alicui sacerdoti in casu necessitatis facultas benedicendi ab episcopo conceditur, in praxi ab eo sedulo mittatur instructio hac super re data a sacra rituum congregatione die 11 martii 18&8.

Caput V.

De pietate, ttndio et taoriba» clericorum.

ql. Quoniam cavendum eat sacerdotibus, ne inter tot inquinamenta vitiorum et mundi pericula, a quibus undique circumveniuntur, tepescat ardor apiritna aut sordpscat candor animae: ideo ad pietatem fovendam praecipiendum' iudlnamus, ut in qualibet dioecesi exercitia spiritualia pro sacerdotibus, tempore et modo ab ordinario determinando, siagulis annis peragantur, atque ad ea accedere omnes cleriei saeculares etiam, exteri ibi domieilium habentes adstringantur.

2. Quoniam ea, quae semel in scholis didicerunt sacerdotes, e memoria facile excidunt, uin uso constanti recolantur, consulant pastores, ut in singulis dioecesibus saltem *semeM* in mense indicantur collationes theologicae, ubi de iis quaestionibus tractetur, quae ad praxim mdxime pertinent, lilia collationibus parochi, confessorii ac sacerdotes omnes intervenire obligentur.

3^Cum vero sacerdotes ea omnia fugere teneantur, quae non solum deturpant, sed etiam dedocent illos, qui in terris pro Christo legatione funguntur. episcopi prohibeant, ne ilii intersint eboreis ac saltationibus, neque saecularium conventibus, vulgo earini,· yem ad amovenda Scandala prohibeantur presbyteri omnes, ne publice pbr vias ostendant se venatum ire.

4. Noverint sacerdotes, qui contra supradict* statuta pertinaciter deliquerint, se ad arbitrium ordinarii esse puniendos. Quod etiam intelligendum de religiosis cuiuscumque ordinis, ai graviter delinquant ootftra has regulas sub numero 2 et 3 enuntiatas. quo casu episcopi agent tamquam delegati ■postnlici ad formam concilii Tridentini, sessione XXV. cap. 14, *De regularilnui,* et constitutionis Suscepti muneris Clementis VIII.

Caput VI.

De negotii» eaeeularibtu vetandi».

1. Nihij magis a sacris canonibus alienum et magis sacerdotii dignitati adversum, quam negotiationem exercere, et saecularia negotia tractare. A primis ideo saeculis, sive apostolicis sanctionibus sive conciliorum decretis, ecclesiae ministris interdictum omne saeculare negotium constat; indecorum enim omnibus visum eat. quod Deo militantes implicent se. ut ait apostolus, negotiis saecularibus. Ideo patres unanimi sensu illa Dei ministris vetande aanciverunt. omnium legum ecclesiasticarum hac de re editarum auctoritatem renovantes.

2. Intolerabilior veru foret abusus, si ministri Dei negotiationem exercentes, se implicarent usuris sive manifestis sive palliatis, quae et saecularibus iure divino et naturali prohibitio habentur. Nemo enim non videt, quanta ex hac prava consuetudine scandala in populis oriantur et quali dedecori esset statui religioso et ecclesiasticae dignitati, praesertim hisce in regionibus, ubi una cum acatholicis et infidelibus coutamur oportet.

3. Hinc facile deducendum videtur, graviter peccare et poenas contra clericos negotiatores latas incurrere eos sive saeculares sive regulares cuiuscumque ordinis, qui speciem quamdam negotiationis et aleae sibi peimisaam opinantur emendo et vendendo actiones alicuius publicae' societatis puta *le contolidi* vel m *commandit»,* vel *actione det chemin» de fer,* iuxta maius vel minus earum pretium. Hoc autem profecto non intelligendum, si saecularis sacerdotis patrimonium vel annui redditus collocantur apud publicum aerarium ad annuum fractum fixum et determinatum recipiendum; hoc enim negotiari non importat.

4. Quod si turpe est ecclesiasticis mereatum et negotiationes exercere, turpissimum esset, si eas nomine aliorum gererent procurationes acceptando et functiones peragendo, quae aliqnam indecoram servitutis speciem praeseferunt. Curent igitur episcopi haec mala omni conatu avertere, ecclesiasticos sui et sui status honoris immemores puniendo etiam suspensionis poena, nisi resipiscant, et in religiosos ipsos agendo tamquam apootolicae sedis delegati ad formam Tridentini. cit. seouone- XXV. cap. 14, *De regalaribeu,* et constitutionis *Sutcepti maneri»* Clementis VIII.

OeputVU

Cam dioarnai» aliqnevei vioariatna vaoere ··»-tigerit, quia « defracto praewSa. parue·· eliq·· ad •orra refis·· deputata faarit, doeee aliter a rate nd· provideatur, aervontar prararipte a Baaedieto XIV in oonatitatioae Çrss «* «oMsi diai, 8 aofniti 1Λ6.

/

HECTIO QUART^.

DK Pi'BUCn KORIBtn BKFORMAXDIR

Caput I.

Dt MMi µ ^µ µ I§*·

. 1. Cam paatoram aaimaéam praecipuum munu» •it areendi fidalaa «ibi oommiaao· a paatiferia at veneno infeetia paacuia, euraque hoe officium Saito maiorem vite habeat quando agitur de paeria ae puellia, qui «emel anoribua imbuti difficile oorriguntur, iuxta illud divini Spiritu· effatum: ddo-

IMW MMHKp *β-- MMMFÎtp M· recedet fĩ te:* hinc omnibua utriuaque aezua fidelibus abaolute interdicimua, ne ad acholaa «catholica· et manonicaa filio· et filis auaa ire permittant Quod ai decretum iatud violare quameumque ob eauaam au»i faerint, episcopi parente» puniant per •enanraa locorum ac personarum adiunetia accomodate· ac puero· ad primam communionem non admittant, usque dum ochola» raperiua improbata· frequentent.

3. Ut vero parentibus omnia aufebatur praetextu» ad acholaa acatholicaa libero· proprio· mittendi. curent epiaoopi, ut scholae catholicae, quae inveniuntur in eorum dioecesibus. rite ordinatae •int, nimirum diaeiplina necnon magistrorum probitate, scientia doeendique peritia ceteri· praeatont, ne quod bfrai in «choli· aeatholiei· laudatur, id maximo eum dedecore in nostris desideretur.

3. Advertant quoque epiaoopi, ut pro egeni» pueri» et puelli· acholae non nomine tenu·, sed vere gratuitae habeantur, ex qnibua prorsus eliminare studeant omne· illo· abuaua, qui gravi auat oneri egentibua familii· diaqipuloram, quique eauoa aunt vel eaee pomunt, ut in aliquibus loci» parent·· ad gratuita· acholae acatholioa» et etiam maaaoaicaa proprio· filio· mittant.

Caput II.

De

et Imeretieemm.

1. Caveant paroehj, n· oathoboi herw infidelibu· famulatum praestent, quod pradaater vetitam somper fuit a «ancti» ecclesiae eaaoaibn·.

3. Suggerant autem parochi nui gregi· fidehbu·, qui in domibu» haereticorum tanulaatur, ut nisi iua retinaaat libere religionem catholicam exsresadi •t omnia perage·^, quae a annota neateain praocapiuntur, servitium dimittant, quod tine animae periculo aut oosmiaatiaa laorieoa retinere aoa possunt.

Caput III.

1. Ad evitanda mala, quaa permagna fiaeilitato oriri poeiunt ex eo qnod invanea in eontabecaib vulgo patMomM vitam degent·· ania nuperioribus vel magiatri· peccata propria ooafiteri obligantur, statuimus atque impetra··, M ia aiaguU· ••prodicti» ooUegti· pernoram dao aaNem ordinarii eoafsasoros toto anni penicule habeantur, qui praedictorum atamnoradi ooafeasioass «tatis teaaporibt· exupiaat.

i ft, ftftiftft 4ftOftrtiftMiftq çt tftMfti vftl M» in nana, prneeortim HMaist «xssitisras ftpWtSftttul ftt ftftftMMBiftBi· pfteftftftfift, ftOftfcftMlta· aliqui· entre crdinaria· nd audiendae inveenm oe·-(toaienae in praefiatia inatitatia adtignatar, aient pro souialibu· oonstituit ooaeünu» Tridoatiaum, •ra XXV, eap. 10, *De nftnuUftf.* Quo vere tempore oonfeaaariu extraordinario· officiam suum •xareeat, prohibemus ordinarii» na puerorum eoafratoonea audiant.

'Caput IV.

Afemta apiaetpi», pnreeds *et* eeqfraaara».

1. Synpdua dioeceaana itemqne pastorali» dioeceaeoe visitatio ad normam «acri concilii Tridentini epiacopia praescribuntur.

3. Cum maxiniopere dolendum ait non pauooe catholico» damnati· •ocietntibu» accreti· nomen deidi···, parochi et oonfeasarii cive per opportuna· interrogatione· et admonitione· in confessionibu» excipiendi·, rive pio· libello· contra improbata· •ectaa, ac praesertim opus illuatrisimi praelati de Ségur *(Lee Fumee mefoeu)* pxsim diffundendo. Chruti fidelibu· patefaciant quot et quam gravia mala religipni, rejpubiicae »c «aluti animarum ex praefati· aoeietatibu» derivent, ac aimul eia in memoriam revocent omne» iure meritoque excommunicationem aummo pontifici reaervatam ipao facto incurrere qui audent vel praeaumunt eiuamodi aecta» inire vel propagare aut confovere, aut ii» etiam intense, prout aapientiaaimi «anxerunt divenia temporibua plurimi aummi pontifice· et paaaim noatria inaotidMmu· dominua noater Piu» IX. et ■pociatim litteria «aerae congregationi· de Propaganda fide 34 «eptembri» 1867, quibu» declaratum e*t, probante aanctiaaimo domino noatro, orientale· comprehendi in eonatitutionibu» pontificii· contra •ocietatoa aecreta» lati».

3. Quoniam vero exitiale· iatae eectae totae in eo «unt. ut iuvene· «ni· djaboliei· laquei» irretire •tudeant. et quoniam ad impio· earum eonatu» irrito· reddendo· nullum aliud aptiu» remedium in facto reperiatur. quam inatitutio piae sodalitati· quae vulgo «ocieta· aaneti Vincentii · Paulo nuncupatur. necnon aliarum aimilium aocietatum ab epiaoopo probatarum. idcirco parochi et reliqui •aoerdotea pro viribua enitantur, ut in parveciia. abi fieri potoet, laudatus aodalitinm erigant erectamque- eoafoveaat, atque omnem ponaat operam, at iuvene· praecipua «upradietae pia· congregationi vel alii· huiuasodi «odalitatibu» »e adacribaat. Animadvertant tamen parochi nullus emolumentum ·χ ipoa Mdalitato aaacti Vincentii profiaere Mt «peruri pou··, niai aedalea regula· lig»ri msMstia, quem vooaat, ĵaoi»tati» aaaeti Viaeaatii a Paulo bene cnBaaaf recoque eiu» apirita imbuantur, quod paritor dieaedum de eatoria huiuao· ganeri· coagregatieuibu·.

4. Arrepta eeoaoioae a oonfeaeioaibu» audiendi», •enfeaaarii moceaat paeuitoatea, ut ab naari» limito· toati tituli «xaadautibna ···· abatioeaat. Optandum raid· ····*, at in itaauam eeaiarientiee eoarentib·· fraqeantor affipd·· hae d· satoria en··· propeea·tar et reeolvaatar ad practice· queadam norma· eonfisearti· towleed··. z

fi. Pnroehi praetore· aceureto ddets doceant, quoeem sede ae tempore abatiasiti·· et Munia inxta «enato« metri· aealmia· lego» tint aervande. MoMontar quoquo ab opioeopi· aupariore· eoRegioram pro altoratre aen inatitutoram, «t tam magiatri tam atosal legea ooeioatoe nd iainaia et abatiaentto» «mtontoi, quae vigores hebeat s riagadii

«merae atedforum anrricnlo, · coOegii· exenatee A tagMI aralaaiattiteram, 4« quibua tuptu, exiitra tian ifMIta vel »™· BegUguat.

β. Quantam apptептequnate nrotaento, « que pendet aeternitas, gruvierae «t parieutetaeras epïritaalie bâtai· iaoura·· axperiri «·!·«■■·, «t siquidem fidei·· nulle uq·» tempera aaeerdotam «para ■agi· indigent, quam ohm ia vite· dtaerirntae tant constituti, eapropter parochi eorumqut eoadiatoras omni iaduatria aolertiaque utaatar, ne infirmi, qtü ia mort» periculo veitaatar, ab*que auaceptis eceletaa· sacramenti» decedant

Ipta pariter meliori quo poesunt modo fidelw •c bum pacnitentee commonefaciant- ut prae oculis temper babeaat in canet» infortunii· vitaeque neceasitatibu» print ' recurrendum cate Deo omnium bonorum largitori-quem hominibus: ideoque atatim ae aliqui· tx coniunctis vel amici· eorum graviter aegrotat, eum ultimis_ eeeleaiae (aeramenti· rite B muniri chriatiano telo satagant. Confeasarii vero, adhibiti· ante alii· melioribus medii», denegent •üam, ta opus fuerit, abtolutionom iis paenitentibus, qur ab eia ad rwn interrogati quempiam ex •uia graviter aegrotantem domi »e habere répondent, et tamen vel negligunt vel praetextu aliquo * reculant vocare aacordotem, qui infirmi confessionem audiat illique reliqua «aeramenta adminiatret.

t Vincentiua Spaccapietr», archiepiscopus Smyrnenai·, delegatu» apoatolicua, definiens aubaeripai.

+ Iguatins Laarantira Bqrgaratti, arubiapiacepra Naxioparianeit, defitatam rahttripai.

t Spiridiea Mtddnlran, «rahiipimpui Oereyranata, adnrinietaatar apatealira» Zacynthi et Cepheia nine, definiena subscripta.

+ Ignatiua Giustiniaai, apfaaopnt Chierait, défiaient aubaeripta.

f lotophnt Mari· (Alberti, «piaoopus Hyieram, delegatu· apoetolicra ia ragae Graecia·, defini··· aubaeripai.

t Fideli» Abbati, epiacopua Sanetorinenta·, definiens aubaeripai.

f loanuea Marangà, epieoopus Tenentaa et Miconenaia, tecnon administrator Andrenaia, definite· tubecripei.

f Nicolaus Adelphe· Marinelli, episcopo» Solentia, definiena aubaeripai.

B Iacobua Baroni, vicarii apoatolici Cotmtentinopolitani procurator, definiena aubecripta.

Michael canonicus Castelli a aceratis.

Theodore» Antonipa Polito eanonient a accreti»

Omne· patret concilii decreta tt postulata aecundum ordinem aubacripaiaae auper altara testor.

Bmyrnia, die decima tertia iunii, anno Domini 1869.

· Andrea» Polycarpüa canonicus Timoni notarius.

5.

PATRUM CONCILII LITTERAE AD SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTRUM.

Beatissime pater.

Benedictu· Deu», qui inataurat quod abiit (EccL III, 15) ot inataurat ruinosa (Eaecb. kXXVI, 33)f quique auacitavit ab oriente iuatum (I». XLI. 2). te ‹ scilicet aacerdotem fidelem iuxta cor auum (1 Reg. II. 35), qui a prima die uaque nunc .(Phil. I. 5). quo clave· regni caelorum dedit tibi Deu» (Mattb. › XVI, 19), egreaau» e» in salutem populi noatri' (Hab. III, 13). Quam enim magnificate »unt opera tua (Pa. CIU, 24), ut 'erigeret populum tuum de terra orientia (Zach. VIII. 7)! Hine factum eat quod ı ex auctoritate tua. cum OanaM stadie *tedttiem»* tae propria *futer»* velit, sicut aynodu» Ephesi acribebat ad sanctum Caelestinum anteceasorem tuum, convenire potuimua videre (Act.XV. 6), quomodo oporteat um in domo Dei convereari. quae eat ecriaaia Dei'vivi (I Tim. IU, 15). Nec eet factum tale opu» in omnibua regni· (III Reg. X, 2t›).

Convenientibus ergo nobia in unum (I Cor. XI, 20), haec fait omnium grati animi vox: Nunc scimus vere (Act XII, 11) quia veniet termo, quem Dominus praedixit (III Reg. XUL 32) per prophetas: Circumspice ad orientem, et vide facunditatem a Deo tibi venientem: eoce enim veniunt filii tui quot dimisisti disperso·, veniunt collecti ab oriente in I verbo taneti gaudente· in honoram Dei (Baruch. \ IV, 37). Propter hoc in doctrinia gloriabitur Do- L minus, in insulis maris nomen Dei Israël (Isa. J XXIV, 15).

Tuum ideo eat. beatiatime pater, quod in synodo Bmytnenai factam eet: manu· tua haec, et tu fecisti (Pa. CVIU, 27). Tu quidem, dicimus cum patribus concilii Chaleadoneneis in epistola aynodica. siart amatoris caput prattrat in bis am tama tasrisiif •rdMwm tantoslmti'am praeCiram?*· Quapropter nomen tuum et memoriale tuum in desiderii· animae nmtrae (It. XXVI, 8). Gaudium at laetitia invenitur ia ra, gratiarum actio et vox laudis (ib. LI. 3).

Eis ergo, pater sanctissime, suscipe benedictioaem hanc quam aflbnmt filii tui tibi patri éoetra (I Reg XXV, 27). Nihil profecto tibi ad haec poterimus dignum dare (Tob. XII, 3), qui omnium episcoporum minimi et de minimis ecclesiae tribubus sumus (I Reg. IX. 21). Videas, precamur, bona ecclesiae omnibus diebus vitae tuae, et dfas auper dira Pjtri adiioiat Deus (Ps. LX, 7), et pax Israël (Pa. CXXVII, 6). Iam in novissimo huiua anni mense erit mont domus Domini praeparatae in vertice montium et sublimis inter colle·, Roma civitas iusti, urbs fidelis (Is. I, 36), et fluent ad eam populi et dicent: Venite, sacendamus ad -demum Dei Iacob, et docebit um de viis wit, quia de ipra egredietur lex et verbum Domini de lerasalem. Et omne· populi ambulabunt aausraitque in nomine Dei aui, et no· ambulabimus in iternine Domini Dei noatri in aeternum et ultra (Midi. IV, 1. 2. 5).

Ne declinemus vero a veritate indicii (Prov. XVIII, 5) in iis quae in nostra synodo acte sunt, eina decreta supremo indicio tuo subiioimus vetat haec cum iisdem patribus concilii Cbaleodonensia, D» tus sanctitate faerint inchoata, quia patadpitad · *JUiu* rae«« *f»ritur,* propriat *.reeurrit pûrttUt».* *BegeetM igittar, »t tui» fitenti» fUna hattoru iufiieimu, tt tie**» pea capiti in bate· ndiarimu» «·-- •Meatiam, tae *»t* aencMa· *tue filii»* puad daert «diaipteta.

Nihil vera novi voluimus proferre de thewuris nostri» (Lue. VI. 45), sed id totam ut iremus in praeceptis Domini (Baruch. I. 10). Commixtis tnim gregibus nMtris cum iis (Pa. CV, 35), qui veritatem fidei nobiacum non aervaut in vinculo paeie (Eph. IV. 3). et nullo adhuc propter temporum angustia· 'conventu magno episcoporum cosrocato, imo multiplicati· malis in tenu noetra et pettaaaa et universi» gravis malorum tatatao, ite ut tatta videre miseriam (II Mac. VI, 3, 9), facil|im« aseenderaat vepre· et spinae (Ia.V, 6), corrupti moret, et vinea Domini convena eat ia pravum (1er. II. 21). Haec quantam potaimna~ra^u>vita^e («rana, nt prava

ia directa, ispira ement ia vIm ptonae (Lae: III, *X rsfenaaro eeataedtaM (Rem. SH, MX ot M «M *ei* populi mersa pieut Meet sauotaa isniviatar te agnittoneoi leae OMsti (Ool III, 10λ *'' ■ amnem ■ubianrseto· «iaMraadi ia Me virtute·» et ia ptotat· taoraa fraternitatis (II Pot. I, B, »X

Sarge ergo, hasttarime petar, mav* dsisraars; aoaqaa et popofi nostri wiaaaa teeum (I Mr. X, 4) quai glii obeÿeuti·· (I Pet L 14). Kdaciam aatem talem habemaa par Christum ad Deaaa (II Cor. III, 4), quod que mandate et praecepta poouoria, non praeteribunt (Pa. CXLVIII, 6), et verba taa saactisaim· non at hominum, sod aient eat ver·' verbum' Dei, et no· et popnli noetri accipimus (I Thea. II, IS).

Bonum autem umulantea in bono (Gal. IV, 18X ut ab omni specieTmali ae abstinete omnes poaaeat (I Thea. V, 93) et amputetur omnia maii occasio eorum qui volunt occasionem (II Cor. XI, 13), et B omnibus facultas ait aine impedimento Dominum obsecrandi (I Cor. VIT, 36), potior· probaadi (Phil. I. 10) et que ait voluntas Dei bona, beneplacens et perfecta (Rom. XII, 3), aliqua ude provideatur bono et paci nostrarum dioecesium tibi aubiicere audemus: nec putare velis, obsecramus, si diversa propontanua, ex aaimi nas*rl ventae levitate, aad

p̄vOMB̄ wWHēi| ẅBWÎ ^MWIH·: ẅBML jkv&p. ẅg V̄j· Te tege, oaendUf» dotem tibi aaptonttom' (II Pot III, 1»χ ixisneatisrvm viem › sebi» dwoeoetre (I Oar. XII, SIX lanitHati tau iasinaantabes, ut ■anctus Augustiana ad mantum Csilystianm papam

sahomm·, tu auctoritate saprema ea daftuias et

doctrina ecelamu Africanae, afcuti constat ex epistola trium conciliorum que ibi celebrata fuere ad •anctam Theodorum papam, ut */eid/uid, pnaoseis in metu petili·* epevrtw promneü·, non pria· truetanAlMI eeejptaNÎMB *9Üt ftiti* Ml mMmNR 0ÎNM9 «•dis *entre· ftiintt dedeetéet,* ut htrius *eecteritet·* sumsrwrt estera· *ndniei* estai· *d·* anteii sue /snt* *tt* ‹2ᵗφ*γμ μ *totius* mmmlî *ngieen peritetù ieeorreptat* msnaont *fidti téere-* awatu sufeti*.

Interea pedibus tuis provoluti, ut nos et populo· nostros benedictionibus singulis benedicas obsecramus.

8.

APPENDIX AD ACTA ET DECRETA CONCILII 8MYRNEN8I8.

\ *Iruirertio pre libere etetrieneie* tanpsndoremstata, •s ports sseunda, ««tamias *tertie, epnit* Dl vm-TATiOMi saonoBüM uionn *AegtU lieeidi, Bene·, typi· nere· engrtgrfeeU de Prepepeede fide, MDCCCLXVI.*

19. Maximae gravitatis est in re matrimoniali penes episcoporum, curias ea pars, quae respicit liberum matrimonio tangendorum statam. Quamvis igitur sacra congregatio Romanae et universalis inquisitionis nunquam suas hac de re normas edere et episcopis transmittere neglexerit, nihilominus cum eaedem foliis, quae audiunt *retenti,* conaigaatae facillime deperditum ire poaatat, ea, quae sequuntur, adiieimua, ut earum conservationi atque etiam observantia· ooosulamua. Initium ponunt encyclioae eiusdem sacri ordinis litterae, ad episcopales curias transmissa·, prout sequitur*.

„Han dovuto oonoeoere gii emineetisaimi miei oolleghi generali inquisitori„ obe da qnatohe coria ecclesiastica non ai oassrvino)e istruafoni gih dato' da questo supremo sacro tribunal· noU' esam· do* teatimoni assasti par provare il libaro «toto di coloro ehe voglian eoatnrro matrimonio, *e* ad impedire on simile abaeo obe va poi · prodam gravissime ooMegaeaae, nuito fteie IV >1 novembra proastaso pometo docretaroao, eho si rinnovoese · tatto io carie veeeovili ganeratmanto ia tremiimltai Λ delta iatnuiooi predotte. A toi edMto ai *b* fbtto ristampare il doereto «manato noDe saere isogra gaxioM geoerata della tari· V Si agœto 1770, oui ■ono anoesso · ns taa parta !· istnuisnl'sa mentovato.

D'ordiao pestante dello emdnasma lore tre«mitto a.... N.... «sampler! dal datte doeroto, tatareee-•endo ta vigilants · selo di toi d'teeplears a eodesta caria l'saatto amervenea non aol· dei decreto medeaimo, ma aaoora dette aitre togaMtà generali, oom· sarebbara, cbe 1 taotimooi noU stone essmiaati tnnnrtm,· «ha ai togga ai medmiari il toso esame: e eho. quando sono illetterati, sieno present! el loro segno di croco due ultri teatimoni.

Persuaso it sacro conseaso, che si darh.. . ogni cura per Γ accurato adOmpimento di tutto questo, umeri fruttanto che voglia elle accusare il ricevimento della presents.

Roma, 35 decembre 1897.“

„Decretum emanatum in congregatione generali sacrae Romanae et universalis inquisitioni· habita ferta V die. .91 augusti 1670 in palatio apoatolioo montis Quirinalis coram sanctissimo domino nostro domino Clemente divina providentia papa X ac •minentiseimis et reverendiaaimis dominis sanctae Romanae ecclesiae cardinalibus in tota republics Christiana contra haereticam pravitatem generalibus inquisitoribus a sancta sede aposteliea specialiter deputetis.

‚Cum ali·· per sacram congregationem Segeti OReii, iteratis instruetiouibus ab eadem emanati· de anno. 1658 et 1886 toeorumqus ordinariis transmisais, provisam fberit,' ut praescriptis interrogatoriis taciendis toetihas, qui ad probandum statum liborum contrahentium matrimonium inducuntur, omnis prorsus secluderetur aditas iis, qni adhuc vivente altes» contage, aut alias impediti ad eeeunda iUioita voto transire satagebant: videns nihil-•astane snaattssimus dominas noster quomptaros bluirai ordinari·· vel eorum vicarios et deputato· ad exsiptoedas teottam depesMonee, neoaon paroche· at natariae te oasibas expressis aat omittere aut nsa observare earumdem iastroetioaam tenorvus; et Itoot aNquaado plena observant, aon tamen iatomgnro teats· sapor obis impedimentis dirimentibus;

.Ideo votons seaotita· sua preodictis malta oeMUTore, re atetaro oonsldevata eum emiaoatissimte et revsrendisslasis dominio cardfaattboo goaeralibos toqaisitaribes, praesenti doeroto perpotata fhtaria temporibus dmataro, iterum iataagit omaibus vicariis seu deputatis pra oxaauaaadie teotibus ad probandum statam Uberum sontrabsatinm matrimonial, assasa porcebis, notariis et qsibnscomqee albs. mspootiv·, nsb -poesi· etiam gravi-W ttWpWUUR· *rvUn* MKΠM CQBgrWgMMNn·)

* Bx sppanitai «ertl VandUmoi· tevamuttntai pétris

IsfrftMriftMl *4 •bMf" Si vero teeth responderit aaa habriem ~Tmsm

,üt antoim >mm· iiwft· «t tantraetie ad MBTM BMIIMi MUNI wMMie, UNNTh, Mi ad vuIvm brnffiem principis apcsteleram «t «m* mUuHm ftpMttlbMM M fit OMφi FImM 4· urbe m petotio Sancti Officii sfamdem ubto per aliquem «x ourmribes eanotitatito suas pabtioari m eoram exemple ibidem affixa rehaqui; Uluque sic publicata omnes at eiagutos, qaos taMtnnt, pest duos sseases, · die pablimtioais i» urbe feriandae nnmeraadoe, perinde affioqre m arotare m ai iBorum unicuique personaliter notidosta at intimate flûsseaL

InsCntctio pro muslins *illent» teotinm,* f» âafoeaalar pro centrahsndu matrimoniis, tam m «aria UMtfWIttMÛM·i 4MMNI OOV^ÜBOfl* WÜU eieorii, poem je obis curiis cstoronon ordmarioram.

„In primis, testis moneatur da gravitate iuramenti in hoc pramertim negotio pertimescendi, in quo divina simul et humana maiestm laeditur ob rei, do qua tractatur, importantium et gravitatem; et quod imminet poena triremium et flutigutionu deponenti falsum.

Secundoi interrogetur de nomine, cognomine, patria, aetate, exercitio et habitatione.

Tertio, an ait oivis, vel externa, et quatenaa ait exterus, a quanto tempora eat in loco, in ^uo testis ipse deponit.

Quarto, en ad examen aoceaaprit sponte, vel requisitus. Si dixerit aocessism sponte a nemine requisitum, dimittatur, quia praesumitur mendax. Si vero dixerit aocessism requisitam, interrogetur a quo vel a quibas, ubi, quando, quomodo, coram quibas at quoties fuerit requisitus, et an sciat adesae aliquod impedimentum inter ooatrahero volentes.

Quinto, interrogetur, aa sibi pro boo testimonio ferendo fuerit aliquid datam, promineam, remissam "xiel oblatum a oontrahero rolentibm vel ab alio xjpsorutn nomine.

Sexto, interrogetur, aa eognoecat ipsos contrahere volentes, et a quanto tempore, in quo loco, qua occasione, et cuius qualitatis ve) conditionis existant

8i responderit negative, teetia dimittatur; si vero affirmativa.

Septimo, interrogetur, an contrahere volentes sint cives vel extari. 81 responderit emo exteros, supersedeatur in lissetie contrahendi, donec per litterae ordinarii ipsorum contrahere volentiam dooeatur do eorum libero stata do eo tompore, quo permanserunt in esa civitate vel dioocmi.

Ad probandum vero ooramdam contrahere voleptism statum libarum pro reliquo temporia spatio, spnioet usque 4M tempus, que volunt contrahere, admittantur testee idonei, qni legitimo et ocneladmter deponant statam liberum contrahere volentium, et reddant sufficientem rationem cauma eorum scientiae, absque eo quod tanseatar deferre attestationes ordinariorum locorum, in quibus contrahere voleateo moram traxerant.

8i vero responderit, oontrahero volentes emo rives, octavo, interrogetur sub qua parochia hactenus contrahere voleetw habitaverant vel habitant do promenti.

Item, an ipee tectis sciat aliquem ex praedictis oontrahero volentibus quandoque habnime uxorem vel maritam, aat professum friem ia aliqua rotigiono approbata, vel rasespime eliquem ex ordinibus sacris, subdiaooaatum sciBoot, diaconatum vel presbyteratum, vol habere abud impsitimeatum, ex quo noa possit contrahi matrimonium pamibOa, quod aliquis ex iffis habearil uxorem vel maritam aat abad impedimentum, m qood ipm

« aist

o eM· teutftM pf*butw.cMMi*40*tOT tot ImAmîim uxorem vei maritam neque ullum abed impedimentum ote^-

81 voro Nopoadqrit negativo, doctura, interrogetur de «ume scientiae, ex qua deiade index colligere poterit, aa testi sit danda ddes.

Si rospoadsrit, oontrahera voloutm habaism uxorem vei maritum, sed osas mortuam

Undecimo, interrogetur de loco et tempore, quo suat mortui, et quomodo ipse tdstis sciat fuisse contages, et nunc eme mortuos. Jit si rsepondoat, mortuos flume in aliquo hospitali vel vidisse sepeliri ia certa ecclesia vel oocarioae militiae aepultos ftiime a militibus, non detur licentia contrahendi, nisi prius recepto testimonio aathebtioo a rectore hospitalis, ia quo praedicti decesserunt. Vel a rectore ecclesiae, ia qua humata ftieruat eorum cadavere, vel si dori potmt a duce jlliae cohortis. in qua descriptae erat miles.

8i tamen hujusmodi testimonia haberi non possunt, sacra congregatio non intendit excludere sliad probationes, quae de iure commuai possunt admitti, dummodo aiat legitimas et ouMeieates.

Duodecimo, interrogetur, aa poet mortem dicti ooaiugis defracti, aliquis ex praedictis contrahere volentibus transierit ad secunda vota.

8i reepoadarit negative, deoimotertio, interrogetur, aa eme possit, quod aliquis ex illis transierit ad secunda vota, abaque eo quod ipso teetia sciat.

Si responderit affirmative, snpersedasdur ia licentia, donec producantur testee, per quos negativa ooarctetur concludenter.

Si vero negative, deeimoquarto, interrogetur de eoam scientiae, qua perpensa index poterit indicare an sit concedenda tiomtia, vel no.

8i contrahentes sunt vagi, non procedatur ad licentiam contrahendi, niai doceant per Idem ordinariorum suorum moo liberos, et ia aUia rmarvela forma concilii Tridsatini in cap. Jfalti, nem. XXIV.

Fidm aliaque documenta, quas producentur da partibus, noa admittantur nisi sint munita sigillo et legriitate episcopi ordinarii, et recognita saltem per tostas, qui habeant notam manum et sigillem, et attente consideretur, quod ddm seu testimonia bono et oomhsdenter ideatifleont personas, do quibas agitur.

Pro testibus ia hac materia recipiantur magie consanguinei quam extranei, quia praesumuntur melius informati, et dvee magis quam exteri; nec admittantur herniam vagi et mibtaa, nisi data causa et staturo comitio; et notarim exacto describet personam tectis; quem ri Uognoorit,' utatur etaumula: enhi beas cojnttim; sia miam, examen mmri roeipmt, nisi una cum persone tmtis aBqua aha oomparoat cognita notario, st quae atteoteter do nomino et cognomine ipsius teetia, nsooon de idoneitate eiusdem ad tmtimouium' ferendum .

Et huimmodi examinibus debet intermm ia urito nitra notarium oflcialfa spedalitor deputandae ab eminentissime vicarie, et extra urbem vel vicarias episcopi vel eliqua alia ptruas insignis et idonea ab episcopo epodaHtar deputanda; ahm puniatur notarius arbitrio sacros congregationis et ordinarim non permittat dori paHleetieaee.

Ordinarii praecipiant «maihm et singulis parochis ia proram dissessibm existoatibus, ut pro

ftUft ΦNBIμ Iβ MMMβ WOO ihMNBft

BiAfaftWiftg ft fftft WftB ftftftB Y^ißββiβl f^tftft ft Oft fttotft Blkoeft ftftft^ ^kftft

buaaM, qal paobont X!—n>blCie*oeoiMboqo a»·

ββββ ftMft fterift ftMWft 'tNwet Y

Dubbto Y. — Bmada ia metes tussi iatvatee r eoe, etee aofi* summi degfi tenti Kberi ai rioovaao le dop—Hoai dei sed nomini, s^^Mwd—i aai aatt—

leatiam «M Centmvenientee natem w»·» punice*—.* -i-

Ànao · nativitate IVI neotrilosu Cbriati milleeliso sexosatesia— —ptaag—i—o, todfotioM Ofr· tara, die vero SO —eeteo aagbati, peattt—tua m› tem sanstissimi ia Christo pùMe a* demist a—tri domini Cleosentie divine providentia papae X aano priera, supredietam d—rotam affixum a* publicatam fait ad vains bateHcao principio apoetoloram, can-' sellariae apostoHoae, a* ia aide Campi Florae de urbe, ao palatin Sancti Officii oinode— urbis par ■e Petrum Paulum Desiderium eiusdem eanetteeimi domini nostri papas et sanctissimae inquisitionis jI -eureorem*

w

DM pro——te nsi smss <W decrete riper—— dï —pro.

Dubbio I. — Nel quarto ultimo g del auddetto decreto si dies: .Fid— aliaque documenta, [quae producuntur de partibus, non admittaatnr, nisi siat munita sigillo as legahtate episcopi ordinarii et recognita saltem per testee, qui habeant nàtam manam etjdgillum.* 8e nes sono esso fodi e documenti muniti dei sigillo doli' ordinario, ma del sigillo e firma. dei solo parrooo, o tal fama o tal sigillo, sia di parrooo della dioeesi, tea di parrooo ostraneo, i bea oeno—fata da uno o pih officiali dolia curia, come dal oaacelliero o soetituto postono ammettortef Bd in caso negativo, a ooooos—i se.il sigillo o la trusa sia dei parrooo oerivente, baete la testimoaiaaaa del padre o teadre dello sposo o spoea, o di altri ' della fomiglia di lai o di toil

Dubbio II. — Mol torso ultimo g del decreto te prescrive: «Pro testibus in hac materia recipiaatur magis consanguinei quam exteri, quia praesumuntur meline informati.* Sotto Ia parole —Mongutate poesono intendant i propri geaiitori, abbeacH te seorgaao telvolta intersmati al diebrigo del matrimonio, per cui te etebiaeouo este sterni, o te tenso indicaro dagii epote modetemi ad attestare sella loro liberté di statoT B se ia rnaa—usoa da' genitori facemero le loro parti o frateBi o sii, potranno questi sella eonoooeasa o sappooto di talo iatereoeamsUto seatirte in qualité M teatia^f

Dubbio IIL — Jfel prodette .l vena la meté te aggiuage: .Et notarius exacte describat perennem ti MfBMCft^ ftftftftftf elMMftlft· Iμ A· tens oogiiitee,* sia mima, examen non rotepiat, nisi D ana sum persona testis aHqua aMa oomparoat cognita notario, et quae aiteatetar do aamlaa ot oogaomiae ipsius testea.* Avvaasado, oho in m dteMte siaa* diverte o loateai paete, e etevi Γ aso the gH epote mandtee b perttea aeoo lore due teetimni per kt pi* incogniti el caateBfotu, ed anebe incogniti speateetemo volte neOa oitth di veooovUe roetdenaa, non ritrovandooi peroeaa ode K eoMoea, a seaaoo di gravi inoMMOodi per hl popolaaioei, per hi perdite del. tempo o dal deaaro oho vi epeadoao teutUmente, so doveeoero rimesdette iadiotro, ed a eeaaso anebo di forti lagnaaso cbo ae naaeerebbero, poesoae peeadorte hi loro tmtimiaisnsi ml legale amio—a obe .nemo praMumiter amina, nite probeturT*.

DubMo IV. — gueeedMde anebe bene opeeoo a^a Xm ftO·

Dubbio V. — Bmada ia metes tussi iatvatee r eoe, etee aofi* summi degfi tenti Kberi ai rioovaao le dop—Hoai dei sed nomini, s^^Mwd—i aai aatt—

pennas ee—ini anohe Ia denaeT

DabHe VI. — Usa —re rotes saole par awoniro, obo àa aome a donna ai trovi de—ieiliaia ia nitra passe da quelle d' origine perdas a disci a pi* anni, tattocM partita dalla saa patria o ultra tetté e pease gib adulta. Bastard she pravi la liberti di detti dieei e pii aani passati ael passe del saa ultimo domiciiio, o soaveni pare (null' estants aa si luge tamps d'aseensa dalla sua patria o seo primo passe) aver anche le fodi di stato libero di questo.o questa per maritarsi'

Dubbio VII. — Finalmente ael pennltimo g del snddettD decreto si prescrive: .Et huiusmodi sxaminibas debet intéressé.... extra urbem vel vicarias episcopi vel aliqua alia persona insignis et idoaaa ab episcopo specialiter deputanda.!* Per le parole noaa inaignis et idonea* poesoao intendero! i* ricarti fo—aei oon i loro caacellieri, bench* questi non abbiano la faoolti di rogaro, aooordata salo al oanceiliere vescovile' Ed ia caso negativo, pab attendere ia consuetudine in contrario'

Arfa ZF die Si /etruarii MM7.

Ia ooagregatioao generali sanctae Romanae et universalia inquisitionis habite in bonveatp sanctae Mariae sapra Minervam coram eminenti—imis et rovoroadistemio dominis sanctae Romanae ecclesiae cardinalibus contra haereticam pravitatem generalibus iaquitetoribaa, propositio anpradictia septem dubiis, fidem emiaentiseimi et reverendissimi domini ad singula responderunt, ut sequitur

Ad primum, .quoad primam partem, affirmative, quo tamen ia casu apponatur legalitaa a curia episcopali; quoad secundam partem, provisum in prima.*

Ad secundum .affirmative*.

Ad tertium .servetur instructio*.

Ad quartum .gonoratim affirmative; in casibus vero partieularibua, prudenti arbitrio episcopi*.

Ad quintam .affirmative*.

Ad sextum .quoad primam partem, negative; quoad secandam partem, affirmative*.

Ad soptimum .quoad primam partem,- affirmative; vicarii tamen foraaei transmittant acta ad euriam episcopalem, cuius sst expedire fidem ttqfn» Uberi. Quoad Meandam partem, provisum ia prima.*

Ita est: Angeles Argenti sanctae Romanae et aaivoruafis inqaitetieeio notarius. . '

fid. Bm refcrri possunt abno eiusdem sacrae eeagrtgatienh BotaanM et uaivoraajiB inquisitioais denisratiease, quae lieet antiquiores, in usam foteUme radere poscant. Eandem exscribimus ex appendice synodi Veliternae eardtaalte Matthaei, Renuo IβIP, p. 146, ubi per extensum aterruntar absque data, Ut aequiter;

JDbiMi iircft tfttewft Mfti

Oritis— nltimo loeo emanati circa matrimonia eum extaris contrahenda iatar aha disposant, qaed uiiiniril pra—iptaat —anibus — atagde parochis in —nm dtes—teb— dxiotaiitibus, ut pro matri-

·ftStVtii ft*fttn)Mt<tti BMI âMIftBl<pftbil·*

ftfftthMM I* ftWNMB ftftrihMÜBp ftW w4faft0B|ÿ

ptanebqM.

μ v··· antMnt Mm danonatotiennm ia «ma

R. Heiermadt habeatar pi* «xteria, at eaa> eaqnaeter tenaatar probaticae· fanera.

2. Item aa contrahar· voteato·, ia eoufinibm eornm dioeeeah habitante· at ob vicinitatem ab eotnm reetoribaa cogniti, teneantur oaadem facer· probation··, aa veto anMctaat publicatione· ab iptia reetoribm faciendae?

R. Etiam ipei taneater fooere probatione·.

3. An eaadam tencaatar facere probatione· ii, guidante aetatem nubilem - propria dioeceai die- B cadente·, ad aliam ee contulerint et te ea poat-modam aempar habitaverint?

R. Non tonantur, qui non faarnnt extr· dioc-oaaim tempore habili ad contrahendum.

4. Aa in civitate, in qua mOitoa Hiapaai, Teutonici, Alemanni, et aliarum longiaquarnm nationum remdcro «oleat, idem eum ip«M «it «errandum, vel officiat probation·· in ipaa civitate retipate de orum «tata a teatibu· ipaarum region·· da negotio edocti·?

R. Tenentur facere probatioM· iuxta formam inatruetionia, quia iati facili·· committant poty-gamiam.

b. An facta per parochum monitione ordinario eoatmhcro volenti·, fido· itat·· eiuamodi ait ab eodem paroebo vel a contrahere volente reportanda?

R. Tenetur fidem reportare «t parocho «en-ignare i· qui ruit matrimonium contrahere, «ed eat c in libertate parochi huiuamodi onua in ae mmunore.

6. Au eaedem probatione· aiqt aervqadae' in eaau neeemitati· et ab exiateatib·· in periculo morti· «te coatrahere volentibu·?

R. Non Mint «errandae in artioulo mortia, intra quem aciiioet probabiliter non adait tompna Mifficien» faciendi diligentfaa, eum hoc etiam, quod «i infirma· forte convaluerit, debeant fieri diligentiae iuxta inatruetionem, antequam timui conveniant.

7. An requiratur atteatatio proprii ordinarii pro exter», qni per doeem anno· «t ultra demicilium acquitieruat in loco, ubi aunt matrimonium eoatraeturi, ai «orum atata· fiber probetur per taete-fide digno· tam origiafo quam domicilii?

R. Requiriter.

β. Aa requiratur diota ntteatati· pro illi· exteri·, qui unieam vel plure· duxerunt, «t - contra ti mortua· faerint in loco, abi iterum matrimoninm contrahere deaiderant, aa amplia· poat mortem - dicto loco non diaeorearunt? v

R. Requiritur pariter.

21. Saepoaumet* ia ancipiti venantur paroohi, •a ipei 'diei vere poaatet parochi preprdi ebenine, qui nuptiae coram eiodem faire velit, onm cetero* quin plaaum non tit, aa in parochia domicilta· 'vere aoqwaivertet ad effectam, nt in oadom matri-montete valide, contrahere poatiat. Fin··, quibm citetUMcribimar, nen ainunt te haae provinciam no· immittere «t late vagari: itaqne intb nebto iit hnmaaimimum leoteram nwtnm ad aucter··, qni hne de re agMA demittere, inter qnoe aomiaam·· Benedictam XIV, Zntor. «Mi. *33*, ubi boo ille «X-plnaet argumenta··, et idonee· ad rem nitet anet·· congregationi· eoneiltt doolaratione·. Digna queo tegatur eat etiam ooMtttatte einadem pootifiete ad arehioptoeepom foeipteee Amote eMtec

node anol mute* gti ardiaarii della miamoai aoa eh· paaaaan eomnnienrta ai laro atiationarii, ha aaa-citate aaa paehi dnbbi, profmeti dai medeaimi a qnmta anarn nnngragntiima. La ragioua'di. tali dabbi ai deaume dal rigere atomo dalle danaole. aha par ordine di Ateaanndro VII furono appoeto W relativo artieoio dalle formol·. V perehb b umbrato opportuno di raceogliere Bella premente B «trutione le muaime p le regole pib comnai, ehe deggiono avérai inviata aaU'uao della mantionata facoltà.

2. Ognnno an, che par régala generale aeeende Todiaraa diatipline della chlaea, b laeito ai aaeardoti di offrira il eaato aacrigeio un· eola volta il giorno. Coai dtepoce Innocenti· III*: .Beapoadamu» qnod excepte die nativitati» dominicae, aiti «aum mmoMù apedud, anMeit aaeerdotl mmti ia die aaaaa mineam aolnmmôdo celebraro.“

3. Nel oaao aduaqn· di naomtith ai permette ai eaoerdoti d' iterare tat anaaa in aa medeaime giorno. Cià per altro deve intendere, come riaalte chiaromente dal termini «tecti dell· formol·, del permaeeo di oetebrare daa mine eoltaato, malgrade la gravita dalle ennae per oetebrnrn· an anmero maggiore. Demandera il prefotto doUa mimione de' Cappuccini di Tunisi, se emendo tutti i suoi mbaionarii oarcernti, avrebbe potuto in un mede-•imp giorno, ai a»tem'te« urpcet, celebraro· pit di da*. E 1« congregatione generale di Propaganda dti 7 agoeto 1684 riaolvcva, ‚non pome vigore facultatum celebrare ultra dnaa mia·*·*. Il che ornai gfa rupoato nella congregatione genernte teauta cerem aMtifota»· ai 17 fobbrnro 1648; potehb ··-poeto Γ abuao bh· crati introdotto premo i Mter-doti tehiavi in Algeri di celebrare tro m····, .aanetiatimu· .. . iuaait per dictam prnofeotam (Algeri··) praecipi nomino «anctitati· m m reoar dotibua ...., quod cum «ed·· apootelic· ia facultatibn· miationariorum poteatatem «en lieeetiam eoneeaaerit cclebrundi bi» te die, ubi aoceitita· id exegerit, ne dtiuoap· ultra da·· atiaaaa celebrent*. Lo tiemo ti ripeteva negli anni 1818 e 1820 ai prefotto epoatofioo di Tnniai.

4. La nneeatith adnnquo b Γ nnioo titolo per cui ti autorimano i aaoerdoti a bfaare te ■····. D Coavien. pota «aervere nati trotte ool VerrfoelH * oh· „ha·· ncoaatitea non eat dteumanda «x porta inopia· aaoerdotati, md «x parta MMatitatia «pH* taeli· populi «t raritate aaeardotam*. Poeto il qnelo principio b agevote ricaVÛre vari· regote Mgative •uiTnao dtila ibooltb, di cui ti tretta.

6. In priai· Inogo b ehiaro eh· ami ti appombbo ohi dieeam poterii biaare ntifo foete aoppre···, ia cui il popote vn cMnto dnll' obbhgo di aaooRnre In mi—, oom· awartivati delta anora congregatione •ti 1887: aBe matare pirpiuia, ex ipei·· formuta· varbfo «ette tier· pottit, non poaao facultate· ed abrogata· faativitata· extendi. Onm enim in a···

Iton pte-ta.

■U.

Mraaia Iterate* Arakaratar twtetetera ralara* <i ira· Mratera wyrat» raytelra as ·· astra tetete»! ^aai dtes UH trail oHra ferat·!, arai ^raas adaaaai Ma

*. ^^a^^aat^^a a ^^aaa^a -

mode β gestii, «kiMMMndMMhèntl^Mtt· 4*0* *msm i*Q* private Im* eeppaBs, At** lap* pfaaaatete MI IMS U vicaria *p**t*ti** « Marburg· 1* eoasaatadtoa iavaha **B di ptrmttt*** la biaaiio·* nagti aratorii-privati *in μ ΛΗλ* mapaa tonna, ab credendo ia tali ocoasioai arveraiui la *n****iiA relata delta f***i*ta, ehiaco taato ta viate «dalla consuetudine eb* delta Vtilith morale ohe a* derivava, d' essera sutotisaeto a permdtterto. Ma il Santo Ofltaio gindieb Mate nsposite aaa «epadir». E arendo raplieato il vicario epostolieo, ch* atoani sacerdoti par ta faoolth evntane antetiorsseotc dal •no prodocomore proceguiyaao a binera, ta snprama décrété .facultatem mm revooandam, quatenus vicario· apoetolieo· Limburgenai· pnadenter id Seri poeae exiatbnot*.

7. *Tertie.* Da quoeto etwee risolasiooi ai deduce ehe la eoneuetodine non b un titolo nfBctente perché uno sterno sacerdote poaea oftire ta un giorno da* .volte il santo sagriSeio. E oid è oonforme a quaato iaeegna Benedetto XIV nella ooetiraaioM *Dederuti nohie* diretta ai 16 marao 1746 al veooovo di Huesoa in Aragon*. .Solum iaquirimas, cos) il pontefloe, utrum aa consuetudo ratioaem praescriptioni· aut praesumptionis eibi comparaverit, at atrumque fabum at alienum iudieaaiu·.* Ed inquanto alia preecriaioae dice- ,8i oteaim iuxta civile* lege· sanctae res praaecribi non poeeunt, •baoaum undique «et aaaerera, faiese per praeeeriptionem aliquid obtentum rol requisitum, quod adveraetursanetionibm nniveraalibu· eeeleaiae, quarum obaervantiam aaaotum concilium Trideatiaam c ia mimarum celebratione Moardotibua oamibua praecipit." Suita prawnnono poi soggiuge: .Sad coterie praetarmiaeia, aubdimua, haoc iatotiigi poeae de illia privitagiia, qaM impetrari poteieaent a eede apostolic·, ai quia ea poatutaaMt, non vero de iis, quae cum poetulantur, negari omntao eonsuavarant, ae praesumptio pluo. habeat robori· et momenti quam reritaa.* Ond' b ohe quando ta aaera congregatione ha rioonoeciato eho ta quatahe laogo forne invalsa la eonauetadtaa di biMr· la meeaa sens* neoesaith, non ha maneato djinprorara consuetudine di tai fetta tiooома an abuao, accitaado Io selo de'veaeovi al eHminarta.

8. Çiterte. Anche ta poverte dei pretihbea Iungi d*l giustMoare ta binaaioM delta mema, oome gid si aocenah dal VarrioelH *. Un areiveeeovo d' Iriaada dimandh nol 1688, aoe per la sola cause della poverty poesono li ragotari celebrare da* men* aei P giprai \festivi, feceadofe nelfo caee *private* aoa ostente eho tetto te parroeeUo * B ooaraati abbiaao te loro chieee e oappeOe*. La riepoete delta seer* ooagvagaaioM fa aegativa; ed «meadaai riferito nelfo duo partieotari eoagragasfoai di Propagaada dei 7 mane 174> at 9B lugBo 17W, ehe 'tutiora vigevs fo Manda U divitate abaco, pereM molti sacerdoti ei sarvivaao delta health di binare non per altro fin· oho di *vm limeria* pib abboa* daati, · qaindi potsni pib so·stemrato saatautare,* gli sminentimimi padri ordiaaroM: tibutator mane ratfra ra Ait in Ai

E da Besedstto XIV * shiamaci abtMus Melsralili* quaOo di dan ad ua aaeardate ta feoolth 41 btean

.·.■·**·· ·- -i .

pavuri 41 qpal ragM, i quai «mai tammttati « mm* BMV ^tam^a

p*n«ta*i*ta - Tnam p*l danao, aba tara teaaea,

■mm* aotairaao peraapir* alla porta delta ebtaia, maatra *a*i rirav«M delta oMtribuaioai da' fodati, rail* ta «Mtn nongrag**!*** aha al arrarttaeara i reeoori, elm »ta impertienda da anetoritate apoeto-Hea aaamdotibua Beantia oatabrandi diebae feati* da praeoepfcb due mima* ob camae naoemitati* eb apoatoHcd* caaatitutionibu· approbate·,' ratioaem habeant eaoerdatum regularium m praeeertim illorum qui.ta pauperibus ooauobii* marum'trahunt*. Del raeto arendo diohiarato ta sacra congregatione dei Concilio aex praxi generali praebytcrie non concedi eleemoaynam recipere pro coeunde misea, tetiamei de illi· agatur qui parochial! munera instructi ideo stipendium pro prima missa nequeunt obtinere; quod eam prs-popufo eppliearа teneantur,* come si .notified eon appoeita oirootare delta Propaganda 'dei 16 ottobre 186S sgH ordinarii delle missioni, si h tofto oggimai ogni preteeto *11' abuso di binare ta messa ad'intuito dello stipendio. In siste perd dette partieotari oiroo*tenae di aleune miasioal 'il aanto padre si è degaato autorissaro, corne ooaste dalla eirootare medeaima, i predetti ordinarii a penmettere wut iusta et gravi causa intercedente, sacerdotes sibi subditi etiam pro secanda mim* in eadem dio celebranda stipendium percipere possint ae valeant.*

9. Çutafo. Non ocoorra da ultimo notare, che h vietato *1 saeerdote di celebrare dne volte la me··*, qualora poma eversi altro sacerdote, pel cui messo poma soddieftni a|ta noeessith dei popolo, come ineegaa eaptemamoate Benedetto XIV nella praeitote ooetitusioM *DtiareiU nebit.* Ed è perciô, che prima di feni laogo alta binanone, conviens eaamiaara ae vi 'sia alcuno de rimedi stabiliti dal diritto per provvedere alio spirituale bisogno dei popolo; * dapprima h tenuto il parroeo steeso a somministrare ad an altro sacerdote lo stipendio; pdete Γ impotens* di emo, vi it tonato il popolo, * loalmeate, se nappure ii popolo per la sua poverth vi ai potoes* ooetringere, vi dovrebbe «npplira Γ ordinario

10. Fta qur doi caai, ia cui è proibito iterare ·ta mema. . Veneado ora ai casi in cui eoaeorre ta neeemith riehiwta · tale sffetto, trovansi i mede■imi «volti nella boetitusione Dteiarasti not··. In •esa ei umerra primierameato, che «econdo Γ unssime eonsaaeo da' teologi si permette binera ta même .al eaeardoto .qui dues parochias obtineat, vel dnoe popaloe edeo seiunetoa, at alter ipqorum parocho oatebraati per dim festos edeeee nullo modo poscit ob teoorâm ataximam distaatiam*. Ed b questo il primo oaeo o pià eomuae; Γ altro ehe ivi si «aussora, b .qaaado uaa taptam eit eoeteeia, ia que mta*a celebratur, at ad quam insimul aaivaraud papula· convenire nos gataat*,

11. Mei end saeauMtati pub itérerai la meme •aoha da ohi mb trovesi astiti datte feoehh dello femote che sogiioM eoaoadaasi dalla Propaganda, eMaaataadoto to rtemc diritto comaaa, sampro parb dipeadaatemeato daB* ordiaarfo, eui s' appertieno il giadtoM· sta delta vara aaosbsith, scan aaoora delta jKMibiHtb di appHcara i timed! caaoutoi (| 8). Di fetti dope averti iadteati Beaedatto XIV soggtatig·: ,Qu*a has uaqad diets seat, eaaoaicfo

Lsutit.
Cmt. dpsteiisam cMstartas·, t· mqmit ft*·; (U.

· BaMd.DV. I sit. Vets tel «art. Batten nssaw.MMhr tissma, t. 9t tn «sas» tatteam t> «gmte IMA

li ^ipiiii^i^c^t to^rl^q|i, ee^tto aivr^r^iel^i
Beædeteo IIV^ Bel eues 41 un sel parroeo eœ

faueri M eodem die 44hbbi ěstebturs A IN she fanOmente bo ooeoeguita ehs T analogo artteete défis formule, eeosede faooltetiro, si eeteode sache ad altri cari di noe^paitA noa eoatemplati Bel diritte comune; altriaraati rendotoBbesi inutile, ahneeo pe' hoghi, ove le parroeobie sono oanouicameute tetitaite, disponendo per queute le stmeo dritto eomune. Ciù è conforme e quando il Iodate ponte-•ce dice noli' opéra *Dt* secreseuste mirıe» eeeri ffcie ore dope aver asserito, .eaeum qui revera contingit, eum esse, eue parochus duas habet parochias ětc. prosiegue ne' segueati termini: .Neque tamen quidquam praejudicatum votumus de aliis casibus, qui accidunt ia missionibus, quibas consultum eat concedendo missionariis facultatem plerae celebrandi missas eodem die; itemque de aliis casibus, in quibus vel ob locorum distantiam vel ob paucitatem sacerdotum aut haereticorum aut infidelium persecutionem, ne fideles missa caroeni, opus est a sacerdotibus duas missas celebrari. E di queste cause appunto ehe hanno luogo nolle missioni, e per le quali si dh ai superiori delle medesime Ia facolth, si perlava nol 1832 dalla Propaganda notio sorivere ad un miseionario di Pilippopoli, il qualo non oetebrava più mesae, quantunque asaistesae pitk popolasioni. Impostogiiai ciob di binare anche per ordine della congregutone generale, gli si soggiupgeva; .fle poi ella domanda perché alla facolth di binar la messa Bella formola doli' induito sieno unite quelle clausole di rigore, ella troverh nella formola steasa Ia risposta. oseervando, che Γ induito non si restringe ai biaogni dei popolo ne' giorni festivi, ma escendo id termini generali comprends ancora gli altri casi in questione, come sarebbe il bisogno di amministrare ii viatico agi' informi in ambedue le parrocchie, ed ia questi altri casi è dove debbono aver luogo le cautele preacritte.*

12. Ora appunto per questi casi mono orvii se soao trovati non di rado imbhrassati i vescovi ed i miseioaarii sell' uso della facolth, dubitando prineipalmente deBa sufficieua delle cause ehe si riehiodesoero a seconda delle denote eho 1' acoompagaano. D' altro lato tanti sono 0 sl differenti i caai ehe possoao uweaire su questa materia nolle missioni, da non potersi facilmente prevedere e molto mono ridurre a determinate regole. potando variaro ii giudisio sui modesimi seeondo Io varie cirooetense dei ludghi, dei tempi e delle persone, ehe ia essi coooorrano. Eeoo perché la solusione dei partieolari dubbi che ia proposito ai soao avaasati, si è per lo più rimeesa al aavio dieensimento dei superiore delfa missione.

13. B dapprima si b più volte ohieete una regola sui numero bastevole dei fedeli, perché si posse iterare Ia messa. Nella ooetituxione Nposto-Kctsm mfateferfam per Γ Inghilterra ai dico potersi far uno defle facolth, .eum eorum numeros, qui diebus festivis tonentur sacris assistere, talem exhibeat nécessitefqm, ut nisi alicui sacerdoti duas missas eodem die celebrandi potestas concedatur, ecclesiae mandato pfarss non ſatisfacerent Questo eriterio generale porb bob togiio ogai dubbio sal numere ohe sia necessario alfa bfaaaioae. Lo sterne pnb dirui di una risposta negativa dei flanto UflUio "hei 1688 ad alouni miseio^rii Cappuecwi delfa

Craefa. Aveaas. seri dissuadete: .Virus missis narius saoardes sohsa ia face degna dues misses dishes domfatem st feetivio pre qetededai aoa vi-

ai SB geeseis dette Mease sane demote; ass ttmra. 8o per altre fl sumara di venti 6 tossrifiefaate efl' efiětto, pub ultorioruteate dimaadarui, quale sia il numero minime ehe basti.

14. Ma iatocao a questo dubbio, come a quelH concernenti la distensa, la sacra ooagrogasione ha teneto la massime di fasciari· decidero della pradensa degti ordinarii dello missioni, da cui dipsade la facolth, potando essi soli sulfa foccia dei luoghi dare il giusto peso a tatta Io eireostense concorrenti nolle aingole coatingense. Ed inrero fin dal 1688 il pqpfetto della missione di Tunis) in Barberia chiedeva in generals, ehe si dichiaraase, quale dovesee essere il numero dei fedeli privi d' altronde di messa, a riguardo di cui si poteooe binare; e la congregatione generale di Propaganda dei 16 novembre rispondeva: *UMtfnatttr canifti* et eonariflstfae petris ƀrwçfe< Simiimente il vescovo di Saint-Louis negli Stati üniti d' America nel 1828 dope aver esposto come il proprio, cosl il timore di altri veacovi di gravaret ta ooeciensa per le clausoie delle formole, dimaadava: .Utrum quoties triginta aut quinquaginta fideles periculo eiponuntur missam de praecepto, non audire, bis 'celebrare ∀aleant Con Jettera dei 13 merso per ordine di Imone XII, gli ai reacrisoe: .Omnem te anxietatem animi deponere debere, et quia commovearis verborum rigore, se (sanctitatem suam) conscientiae ac prudentiae tuae committere, at indices, quibus ia casibus, ratione habita adiuactorum dioecesis tuae, graves adesse causae censendae sint-facultatem, de qua sermo est. sacerdotibus impertiendi. Ubi vero hae causas graves secundum eonaeieatiam prudentiamque tuam arbitratus foeris, sanctitas sua posse te absque ulla dubitatione ea facultate uti benigne ƀeeiarnvit.

16. Una consimile risposta fc anche data nol 1861 al vicario apootolieo di Limburgo. il qualo avea proposto un dubbio sella distensa. .In hae regione (cosl egli) ex antiqua consuetudine binaadi licentia eliquando conceditur ob necessitatem moralem. licet parochia vicinior non distet ultra spatium mediae leucae; queritur num ƭecte? I<a Propaganda eon letters dei 31 luglio gli riapoee: .Praemisso, episcoporum esse muneris pro viribus eurare, ut hac uti facultate non sit opus ad succnrrendum fidelium noeessitatibas, praxis generalis servanda in singulis casibus assignari non potest. Quapropter in casibus st supra particularibus, deficiente presbyterorum copia, aliisqas omnibus circumstantiia mature perpensis, prudenti indicio superioris definiendum, atrum eo in casu concurrant gravia rerum adiuncte, quae tradunt doetores necessitatis casum efficere (ati propositae videtur), in qüo dispensationi a praecepto universali de non iterando sacrificio ab eodem presbytero eademque die locus fiat, et binandi facultati tribuendae, qua pares omnino illam uti debere ex apoetoKei ipsius indulti verbis apprime ƀerspicitur. E qnesta istrasioae nei termini stesoi fa inviate al veeeovo di Treviri ae) 1863, da parte dei quate eruo stati propoati svariati dubbi sui binare la misse, seoeodogliai ooritto ai M eettembre, ohe considerati i saoi qnemti, .consuit saeta congregatio dandam meo inatrnetioaem. quam .... vicarius apostoliems Limbargeanfa obtinuit sub die 31 ialii anno ƭ861

16. Per altro tra te vario rispoete, eho alfidaao À giudiaio salia gravite deflo msm ei superiore.

• De va. «ses- l VI, «s*. Vin, a. 1
•Uh.n.osguT.n.a
Omnos ernuBnax. vernos XUL

alcune moritaao paeaHar rniàm, mm· quatte eh· A ut fimu Γ im* mm diluagani dalla Ngola ordinaria di ehiaatar il superiore rteios a giudioar deli· mm·, iadieata insieme ia qualehe guisa la qualité, o il grado dalla nécessité riebiesta par la binaxions, · talora ta-per»»» alquanto Γ impressio··, a calmaao la Mvarchia ansietb ebe aveano prodotto a·' veooori a miaaionarii la elauaole, onde è vineolata «alla formole queat» feoolth. Una di tali rispoete fo data net 1848 ad un veseovo degli Stati Uniti d'Amerioa; rVenio ad postulatum tuum (eoa) in una latMpa dei 8 maggio) circa modum interpretandi neeaeaiutem quae requiritur ad licitum usum facultatis bia in die missam. celebrandi .... Noverit ergo amplitudo * tua, neeeaaitatem huiusmodi. de qua sermo eat, veram quidem, sed moralem intelligi, non autem absolutam, de qua proinde diiudioare in aingulia casibus pendet a prudenti iudicio, inspectis circum-'atantiia. Caveae er^n oportet hac in re ab anxietate B nimia in diiudicando, ne frustra concerna, aut pene in nullo casu ad actum reducenda facultas praedicta videatur/ Più notevole è la dicbiaraxioae, che ai purae nel 18'28 ad un prefetto apostolico nolle Antille di America, Diffidando quel prefetto di poter far uso tranquillamente della faoolté in diacono per le gravi condisioni, cbe la ciroondano, avea implorato „smpliorem facultatem a aode apostolica copiam faciendi presbyteria...., ut diebua dominici» et festis de praecepto missam bis celebrare possint, cum id postulet necessitas aut spiritualis fidelium utilitas*. Fattane relaaione al papa nell' udienxa dei 13 aprile gli si rispose nel modo seguente: „Ta)i» existimatio est virtutis et prudentiae tuae, ut sanctissimus dominus noster iusserit, omnem deponere te debere anxietatem animi, et si existimaveris necessarium esae, vel fidelibus vehementer utile, ut sacerdotes bis missam eodem festo t. die celebrent, verborum, quibus rescriptum contineri videtur, rigore commoveri te non debere. Prudentiae itaque et conscientiae dominationis tuae committit de necessitate ista et causarum gravita* indicare, atque in iis rerum adiunctis facultatem per memoratum rescriptum copiam faciendi sacerdotibus, ut missam b» celebrent, te habere, sanctitas sua benigne declaravit/

17. La medesima regola di commettere ali'arbitrio o alia carith <(e' superiori delle missioni Γ applicatione de' pincipii generali ai casi pratici, si è osservata anche quando in essi, come eransi eaposti. non si scorgeese quelle, grave urgence di cause, considerandole almeno in se stesse e in éstratto. quale esiggono le clauaole di quMta faculté; ii che appunto conforma dorerai dare gran parte nel caleolo delle ragioni. che ne giustificano Γ uso. alie condicioni tutte e alio stato de' fedeli. Di cii> fa testimoniansa Ia risposta data da quMta sacra congregation· nel 1688 al vice-prefetto della missione di Tripoli. Il quàle incerto per le più volte aeeennate clauaole area richiesto: „A quanto numero di schiavi o liberi posa· celebrare precisamente la seconda messa, dandosi talvolta Il caso che nel bagno foori di Tripoli non ai ritrovinopreaenti al sacrificio dieei o' quindioi persone schiavi .... e se in mancaUsa di sacerdoti per questi soli posea celebrare lai seconda volta la feste/ Ora malgrado ia sfavorevole decisione emanata in quell' anno stesso dal Sento Offlsio per un caso simile, come si b dette al g 10, il canto concesso di Propaganda dei 6 ottobre ordinù ; -jMmgwtur caritati tt coMoisntiM potrix sier-pres/seti. Né è a meravigllare, ·» Ia Propaganda eredi potervi far liiogo a più benigna interpretation·, teMtandaei ti schiavi, i quali par fo for· nadiainaa Mritavano foce ooaforto 1'«sistes· «I santo sogrificfo. Un' ahn prova ti propansi··· ad una ptb mite iatarpratarioM · eoaaivensa Ib victa delfo cirwstaaM •e commiaistrb la Bnprasaa sel IMO; iaspwoMbb Mbbeue ai '40 gingno riapeadesM al viciario ap··stolico d' un regno aggiaeente alia Cian, ,desiderium neophytorum bis ant ter in anno sanctissimam eucharistiam sumere volentium prr s» noa oece urgentissimam causam, in casu de quo agitur*, atob per iterar la messa seconde la faoolté, tuttavia soggiungeva: ,8ed pensati· omnibus locorum •t personarum circumstantiis, relinquendum arbitrio reverendi patris domini vicarii apostnlici/ Donde risulta ohe quelle cause, le quali di per se stesse e quindi per molti luoghi non sono gravi, lo possono addivenire in alcuni altri per le circostanse, ohe vi si associino.

18. Sono queste le massime. ohe si sono avute in mira riguardo alia facolth di binare. e che varranno certamente a tranquilliuare gli ordinarii delle missioni nell'eeercisio della medesima. Sc è veru che suol deferirsi in crû al savio discernimento degli ordinarii delle missioni, si rende chiaro perh dalle ttose discorse quanto mai debbano essi cautelaryi, rimanendo «empre gravata la loro coscienea sui legittimo esercizio di siffatta straordinaria faculté. Nondimeno le clauaole usate nelle formule „non debbonsi interpretare (giova conchiudere oon queat' avvertenxa data dalla sacra congregaaione nel 1839 a) vescovo di Nicopoli in Bulgarie nell' astrsmo rigore, avendo sempre in vista *chefla* sede apostolica conoedc la dette faculté a spirituale vantaggio dei fedeli, bramando ohe tutti abbiano il cotnodo di adempiere il precetto ecclesiastico*.

. 18. Resta ora a dire del rito. ossia dei modo da tenersi nel binare la messa. Su di che non è necessario oeservare, essersi sempre prescritto ai missionarii dalla sacra congregaxione e dallo stessb Benedetto XIV, che chi bina non dee prendere le solite abluxioni dei calice a cagion ilei digiuno, ooaicchb . rsi in prima missa post receptionem corporis et sanguinis profusionem accemerit. non debet secundam missam in praedictis casibus celebrare* ', anche cioè in que' casi, in cui la popolazione altrimenti rimarrebbe priva della messa in giorno festivo. Sebbene poi eon decreto dolia sacra congregaxione de'riti ή» AAuritana die 16 settembre 1816 erasi prescritto, che uno solo fosse il calice da adoperarsi da chi celebra due messe, siccome 1' osservanxa di un tale decreto involveva non lievi difficulté, quando si dovesse celebrare in due chiese remote 1' una dall' allra, la encomiata sacra congregaxione nei generali comixi de' 19 settembre 1867 moderando il precedente decret· decise, usum duorum Mltcum ia oesu posas prrstftti. La qui unita intrusion·, che fu compilata p«r ordine della medesima sacra ooqgregasione, riguarda il modo di purificare il calice servito per la prima messa.

Dalia Propaganda, Ii 94 maggio 1870.

Iiutrueiia o sacra Rituum oeaprspaiiOMe dis *Ii tfffbri»* 7857 sdita pro socsrdots aporidHeam /ocmItatcm Aaiealo *H»* mûoam «sdcu» dis cofsdrmdi.

Quando sacerdos eadem die duas miSsas dissitis in locis celebrare debet in prima dum divinum sanguinem sumit °um diligentissime sorbeat Exinde super corporale ponat calicem et palla tegat, ac innetis manibus i· medio altaris dicat: (food ors

ı itas. «I XtaM Moats asl Uta. prat· Itaristti XIV, Jfa sssr. sMMM asorglsfo LIII, cap. T, t ı

«■MjNiaMM Me., et sabiade admoto aquae vaeaula digito· lavet dice··: Carpes twa, et abatwgat. Hiaea paracti·, ealieem .aaper corporal· maaaatam adbue, dedacta palla, eooperiat, eea hmm eat, aeitieet primum purifieatorio lintee, deiade pateaa ae palla, et demon velo. Poat haee miaaam proaequatur, et complete ultimo eyaagelio. rursus atet in medio altaria, et detecto caliee, inapieiat, an liquid divini aanguinia neene ad imum ae receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacrae specie· primum sedulo sorptae sint, tamen dum sumuntur, cum particulae,* quae circum sunt, undequaque sursum deserantur, nonnisi deposito calice ad imum redeunt, φ itaque divini sanguinis gutta quaedam supersit adhuc, pa rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille primum sumptus est. Quod nullimode omittendum eat, quia sacrificium moraliter durat, et. superextantibus adhuc vini speciebus, ex divino praecepto compleri debet.

Postmodum sacerdos in ipsum calicem tatftum saltem aquae fundat, quantum prius vini posuerat, eamque circumactam ex ceded parte, qua sacrum sanguinem biberat, in paratum vas demittat. Calicem subinde ipsunl purificatprio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti alias fit. atque ab altari discedat. Depositis vestibus sacris et gratiarum actione completa, aqua e calice demissa pro rerum adiunctis vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus sacerdos redeat missam habiturus), et in secunda purificatione in calicem demittatur, vel gossipio aut stupa absorpta comburatur, vel insacrario, si sit, exsiccanda relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum auteih calix, quo sacerdos primum eat usus, purificatus iam ait, si illo ipso pro missa altera indigeat, eum secum deferat: secus vero in altera missa diverso calice uti poterit.

„Cum superior sacrae Rituum congregationis instructio nonnisi casum respiciat, quo sacerdos duas missae dissitis in locis eadem die ait celebraturus, operae pretium visum est ex commentariis Bsrtholomaei Garanti et Caietani Mariae Merati hic ritum adiungere a sacerdote servandum, cum utramque missam in eadem ecclesia offerre debet."

Hoc itaque in casu sacerdos, post haustum in prima missa diligenter sanguinem Domini, omissa consueta purificatione, patena calicem et palla patenam tegens ac.super corporale relinquens, dicet iunctis manibus: *Quod ort tmtpoienu* Doasme etc. Deinde digitos, quibus sanctissimum sacramentum tetigit, in aliquo vase mundo ad hoc in altare praeparato abluet, interim dicens: *Carptu tvnra Dosmas* etc., abstersisque purifleatorio digitis, calicem velo cooperiet, velatumque ponet super corporale extensum. Absoluta missa, ei nulla in ecclesia sit sacristie, calicem eodem modo super altare relinquet; secus vero in sacristiam deferet, ibique super corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam missam ; in qua, cum eodem calice uti debeat, illum runus aecum deferet ad altare ac super corporale extensum repoae(. Cum autem in secunda missa sacerdos ad offertorium devenerit, ablato velo de calice, hunc parumper versu· cornu epistolae collocabit, sed non extra corporale, faetaqua hostiae oblatione, cavebit ne purifioatorio extergat calicem. sed eum intra corporale reliaqueito leviter elevabit, vinumque et aquam eidem caute imponet, nd guttae aliquae ad labia ipsius calicis resiliant, quem deinde nullatenus ab intas abstersum more solito offeret.

C.

St ctuUhihtiu imiuk XIV Qcsa xx svbumi « MftMft ***nu.***

fi 1. Qaoaiam autem non sine gravissima pontificii animi noatri molesti· tuae acceperamus, aliquem scilicet ex Indiarum Orientalium apostolieis vicariis episcopali 'itulo et charactere insignitam,, sed sine coadjutor· cum Altura successione viam universae carnis ingreasum, ad repositam in caelis coronam apostolieis laboribus partam evolaese, ac neminem, qui ordinariam pro ddfunçto vicario apostolico jurisdictionem exerceret, repertum aut deputatum fuiaee: eapropter omnibus bt'singulis vicanis apostolieis huiusmodi injunximus et mandavimus, ut qui neque episcopum coadiutorem cum futura successione neque vicarium ex alero sive saeculari sive regulari generalem haberent, statim atque ad unumquemque eorum aliarum nostrarum in· simili forma brevis desuper expeditarum litterarum certa notitia pervenisset, deputarent vicarium ex clero sive saeculari sive regulari, habilem tameq atque idoneum, qui eveniente cuiusvis apostoliei vicarii sine coadiutore cum futura successione obitu, tamquam apostolicae huius sanctae sedis delegatus teneretur assumere et obire regimen et gubernium apostoliei yicariatus, usque ad captam eiusdem apostoliei vicariatus huiusmodi poasessionem a novo vicario aposloliccr. quem eadem haec sancta sedes constituisset, aut nsque ad quamcumque aliam ab ipsa sancta sede ineundam ordinationem. Porro vicario generali huiusmodi per apostolieum quemcumque viearium sihi. ut praemittebatur, deputando, nos, laudatarum nostrarum litterarum tenore; apostolica auctoritate concessimus et tribuimus omnes et singulas facultates perpetuis futuris temporibus valituras, quae vicariis capitularibus cuiusvis cathedralis ecclesiae, sede vacante, inesse et de iure competere dignoscuntur. Praeterea eidem vicario generali, post tamen apostoliei vicarii obitum, concessimus et impertiti ftiimus usum et exercitium earum facultatum, quibus utebatur et gaudebat, dum viveret, defunctus apostolicus vicarius episcopus; iis dumtaxat exceptis, quae requirunt ordinem et characterem episcopalem, vel non sine sacrorum oleorum usu exercentur. Quaqdocumque vero necessitas urgeret, saepedicto vicario generali potestatem etiam indulsimus et dedimus consecrandi calices, patenas et altaria portatilia cum sacris oleis omnino ab episcopo benedictis.

S 2. Porro cum, sicut pariter accepimus, easdem omnino occasiones eosdemque prorsus casus in isti·, in quibus munus vobis demandatum adimplere contenditis, regionibus accidere, atque insimul reperiri aliquibus in locis nonnullos apostolicos vicarios haud episcopali titulo et charactere insignitos, sed per apostolicas dumtaxat litteras, sive sub plumbo sive in simili forma brevis expedita·, pro vicarii apostolici huiusmodi officio defungendo destinato·, propter quorum obitum eadem quoque momenta urgere possunt: eapropter easdem provisiones et facultates, ut supra exprpssas et pro Indii· orientalibus initas et concessas, sub iisdem modo et forma, et non aliter, extendimus ad omnes istarum regionum apostolicos vicarios, sive titulo et charactere episcopali insignitos sive sacerdotali dumtaxat dignitate praeditos; atque hiaee quidem saoerdotibn·, ita ut praemittitur.apostolieis vicarii·, pariter iniuagimua at mandamus, ut unusquisque, memor resolutionis suae, teneatur deputare proviearium, habilem tamen atque idoneum, qui post cuiuaque obitum assumere .debeat regimsn vioariatus apoatoliei. atque ia eiaadem vieariatns muaae·

permanere, et cum un eanim tibtinmili fecudtatam, qhibus utebatur, fruebatur et gaudebat defunctu vicaHu·, adlaboraro debeat, donee et quousque noyu· apdetolieu vieorta· -sb apostolic· hae sancta eede dseigdatu·, ipeins vicariat·· possessionem «t regimen sdierit.

• 3. Praeterea eam compertam exploratamque naper fuerit in Hibenua, Albania, Macedonia, Seevia, Bulgaria, insulis itaris Aegei, Psrside, Mee·-' potamia (quemadmodum alibi fortnane*roporiatur), roperiri aliquo· venerabile· fratre· archiepieoopos et episcopos locorum ordinarie· et residontielee, quorum aliquot quidem capitulum caneaicoram habent, aliquot vero eiuifiodi canonicorum capitulo destituuntur: idcirco, tenore et auctoritate paribaa. statuimus, praescribimus et jnandamu, ut eveniente euiualibqt antistitis huiusmodi obitu, «tetim procedatur ad electionem vicarii capitularia, iuxta morem, usum et ' consuetudinem hactena· «Areatam : nimirum ubi canonicorum capitulum fberit, vel a canonici· dumtaxat, «i ita in more iam positum •ervntumque fuit, vel a canonici·' -una cum alii· ecclesiasticis viri·, qqoe in casibus huiusmodi temper intcrveniase et «uffragium «uum in ea electione tulisse constat. Quando autem capitulum canonicorum non habeatur, ii pArochi, sive «oli «Ive cum alii· ecclesiastici· viri·, iuxta modum itident u»um et eonauetudinem de praeterito servatam. ad vicarii capitulari· electionem habeitüam accedant. Sed in hisce electionibus vicariorum capitularium quorumcumque volumus, praecipimus et, mandamus. ut i ornatae oervootur asuctitalichm annniHi Tridrottai, praesertim ia rossises vigesima quarta, capite decimo eoxto.

f 4. Inaupnr volumu· e* mandam*, ut te iis loci·, ia quibus venerabile· fratraa antistite· ordinarii oorumdom loeerum naidnuMnl·· neque eapita-'lum canonicorum aeque parocho· ia mria civitetib·· et dieoeaaib·· habent, cod dumtaxat sacerdote· aliquot «t mimionarii reportantur, per tona· et oppida disperni, ita «t eum quemlibet antistitem •taemodi mori contingat iuaimul eonveaire minime valeant, tunc vicaria· generalis iam a defancto aatietito eonstitatu·, ipao facto intelligatur sit et habeatur vicaria· capitularia, eum cupra expromi· facultatibus ad vicario· capitulare· de iure spectantibus, exerceatque manu· vicarii capitulari· hbtaamodi. donec et quouaque novu· autiste· ab eadem apostolica hac Macta cede designatus illae advenerit ;sc regimen sus^Mrit' Verum probe intelligente·, haud facile in iisdem loci· reperiri ecclesiastieo· viro·, qui «ive doctor©·, sive licentiati in iure canonico in aliqua studiorum universitate fuerint, quemadmodum pro vicariatia· cuiuslibet sive capitularis «ive generalis munere obeundo requiritur: nos earumdem partium calamitate· .commiserante·, tenore et auctoritate paribusS qdemcumque in vicarium eapitalarem, ut praemittitor, in eaaibas sntedictis eligendum, dummodo ad guKhrnium et regimen habilis et idoneo· fuerit, nunc pro tunc talem eme et haberi volumus et declaramus, perinde ac si doctor sive licentiates in iure canonico fuerit.

SYNODUS ΓON8TANTINOPOIATANA
1869 mense lunio.

Serante· Archigene· et uxor eius Helena, e qvitato Epibatarum in dioecesi Selibriensi, cum ia patria scholas iuventuti in litteris informandae necnon orphanotrophia pfo utroque sexu condidissent, collate çtiam sati· 'ampla pecuniae quantitate ad impensa per omne futurum tempus suppeditanda, a sacra synodo regula· a »e edita* pro moderandis illis aedificii* sanciri voluerunt.- Quorum votis benigne, ut par erat, annuit synddu·, sigtllatasque litteras ad perpetuam rei memoriam- edi/iussit. Quae quidem ita incipiebant. TAv ηρό τιοινήν Aptistav ouvrttvdvrwv. Datae erant anno 1869. mense iunio, indictione XII, hisce obsignatae subscriptionibus: Gregorius patriarcha, Nicodemus Cysici. Neophytus Dereorum, Agathangelu· Dranrae, Dorotheas Demetriadis, Meletius Philadelphiae. Procopius Sosoagathopolia, Nicodemus Vodenoram, Callinicus Nyssae.

Exstant typis imprea··» in ephemeride : Έκκλιρ maerori) ἈλήΜιβ, t. VIII (Constariftnopoli, 1888). p. 48-9. '

SYNODUS CON8TANT1NOPOL1TANA
•k ' 1870 aprili. 9.

Cum Stephan·? métropolite Larissensis, fatis conceesisaetf sacre synodus, initis pro more suffragii», in eius locum suffecit Dorothea·· Scholarium, 0 eiusdem synodi eo tempore soetamao Metropolitum ■Demetriadis. Hsne electionem, qui die 9 aprilis 1870 habita est aegro tulerunt nonnulli Larissenses; quaproptpr Dorotheas, postquam nihil intentatum reliquisset, ut commoto· in se animo· componeret sedis illius possessione pacis csum oeesit die 96 novembris eiuedem anqi.

Totam negotium narravit ipee Dorothea· io libro : Ἔργο «ad 'Hplpux (Athenis, 1877), p. 239-396.

' . 8YNODU8 CONSTANTINGPOLITANA
1871 soptembris b.

Gregorius patriarcha, cum in roganda eoctasia innumeris curis diffiouftattbusque oppressu, tanto , oneri sustinendo impar evasisset sedis resignationem gubernio Turoioo ultfo obtulit vel inde 'a 99 maii 1871; qua tandem accepta, summas, iHo antistes, yocati» ad aer tum sacrae synodi tam consilii mixti quod dicitur sociis, rssiguatinsia libellum propria manu obsignatam eis tradidit die 10 'iauii, postquam eisdem semel ot iterum signifitemet mum a munere se abdicandi propositam. Poetero dio, sacra synodus, pro moro decem abhinc annis recepto, vicarium sedis eooemenieae renuntiavit Dionysiam, metropolitam éidymotiohi, qui rerum dispensationem curavit aeque ad diem 7 soptembris, quo tandem patriarcha creatu· est Anthimus VI, qui bis iam patriarcham egerat Suifragia in eo ' creando tulerunt métropolite· septemdecimw videlicet: Paisius Ephesi, Panaretas Heracleae, Niood etqas Oysioi, Dieuystas ' Nicomediae, loaaaicin· Njoaeae, Gorasimus Chalcedonis, Neophytus Dor-

oorum, Gregorius Tornavi, Sophroaias Ammu„a Dioaymua Bospa·, AgalhaagalM Dram··, Dioaytiut Didymotichi, BaaiMus Anchiali, Procopius Sosoagatbopoüs, CaUtaiaM Nyssae, Genaadius Gravenoram, Timothaus lUhpi.

Acte sxstaul tu spad B. D. Oniiiphro··: *Bκ· aéqmanvad) teMpqmt, 'Παρioio B*, t I (Ou-. stentinopoli, 187I), p. 1-80, tam in *Bκ·λη««>τ:κ1 'AAqfidg, t It (1882), p. 888-90.

CONCILIUM ALBANUM SECUNDUM

provinciale tire nationale

1871 eepteabris 17 - novembris 1.

Concilium nationale Albanum secundum edituri, quaedam praenotanda eensuimna, adhibito opere nulli fore obvio, cui titulus: BMostsns con asmmerio tufis stato defis stitoiom Albanese, a eufie proaaidenae da prenderas s eentappto défis naadaaiaM (Romae, Propaganda, iulio 1888). Haec ita ae'habent:

„Nella penisola dei Balcaai trovasi l arciveecovato B di Scutari odn i tre veseovati auffraganei di Alessio, Palati e Sappa, e gli areivescovati di Durasse, di Scopis b di Antivari, i quali non hanno aulfraganei. I medosimi abbraociano l alta Albania, la basas Albania osai·ΓEpiro,*d'un tratto della Macedonia o della Servie. Antivari. Scutari, Durasse, non ohe Aleeaio, Pulatti e Sappa stano nell' alta Albania, ossis nell' Albania propriamente dette. Seopia b «ituata nella estremitb meridionale della Servis, e nei confini della Bulgaria, e Macedonia. Stende la sua spirituale giurisdisione sui oattolici eaistenti nel distretto di Seopia, in tutta la provincia (Mlepet) di Kossovo, ed in una parte di quello di Monastir, che b Macedonia propriamente detta. Dimuso, che ha la parte principale nell· pianure dell' Albania, ·■ estende da Proves· a Janina, capitale dell' Epiro. Antivari, che b stata diitaccata .non ha gusri da Scutari, con cui era unita nrpiw prineipnUtor, ora abbraceis tutto il territorio del Montenegro, compress il tratto, che venne distaccato dei impero Tureo coi tratto di Berlin» ed annesso al prineipato Monténégrine.

^Questo eeteaitaimo territorio b nella maggior parte montuoso e sensa strade. E abitato da una popolasione che viene raccolata in villaggi. divisa in tribi. dedita alia pastoricia od alia coltivasione dei campi tens· commercio non solo coli' estera, ma emandfo tra villaggio · villaggio, tribù · tribù:*e percio in stato di vera rossessa, sensa coitura e sensa leggi di civile société ehe ne addolciseano s poco- a poco i oostumi. Quiadi hanno origine tutti gli sconcerti morali, dei quali dovrb trattarsi.

,A questi popoli venne predicate il vengelo nel tempo degk apostoli. E certo che san Paolo b stato nella'Macedonia · nell Epiro. Si vuole che sant'Andrea- ritornqndo'dalla Sciria passasse per ll Γ Epiro. Si ritiene ancora ohe vi siano stati gli apostoli degli Slavi i due tanti fratelli Cirillo e t Metodio. Piantata cost la chiosa in Albania, vi fiori nei primi secoli latina e grec·, come pub dedurstaoal molti veseovati, ehe vi esistevano, · dei quateora rimane appena il nome. Ma disgrasiatammNu vya·' infeltro ben prosto io schma greeo · tutta invase Ia popolaaioae Albanos· di rito grooo. Quindi ebbe principio la rovtas di quell· povera gente. I Franeescani vi intrarono poco dope)· morte dei loro foedator· san Francesco, arvenuta ai 4 di ottobrr 1296. Jiel 1940 fabbrioarono U . oonvento in Alessio, poi quelli di Antivari, Scalari e Durasse, i quali nel 1897 ai annovaravano coma appartenant! adla custodia di Raguse. Ma esseado il pass·*stato invaso dai Turchi a«l 1477, la chicaa vi fo qaaai distrutta: poichb i fedeli, o oostretti dalle barbarie dei Turchi, passarono aH' ialamiamo. o vennaro crudslmeste maasacrati, o feggironv cercando ricovero, a Γ ottanaaro nella Corne·, aalla Calabria ad in Sicilia, dora trovansi tuttora la ca- / Ionie grecha Albanesi, o ri rifuggitrono nai monti quasi inaccessibili, dora manaado una vite stoatatisaima, sempro in timore per i Turebi, ci aoqp mantsnuti nella loro fede coli' aaaistensa dei Fraaceacani, o occultarono la loro fede prendendo i nomi dei Turebi, e questi aotfo i cattoiici occulti, dei quali vi b un grande numero neil' arcivesoovato di Scopi·.

„Cedendo col tempo il furore dei musulmani, ai b ricoetituite—lieir Albani· I· chiesa di rito latino, ma vi sono restati abbandonati aeUo adama i eristiani di rito greeo. La cbieaa latina conte ora i quattro areivaecovati ed i tre veseovati, che dinaari aeno stati aceannati, non cbe cinque prefetture dei Franoeacani, ciob quelle di Castrati nella diooeai di Scutari, 'quelle di Palati cbe oqmprende tutta le omonime diooeai, qbelle delle nervia nell' areiveeeoveto di Seopia, quelle delle Macedonia nell' arcivesoovato di Durasse, e quelle dell' Epiro, le quele he i suoi ospiri in tre delle summansionate diooeai Alessio, Durraao e Sappa. Le prima quattro sono dei Minori riformati, e ia quinta b d«i Minori oaaerventi, per i quali fu atabilita circa il 1832, quando cessi di eristere ia provincia minorities Albanese. Queete sono le missioni dell'Albani·, Servie e Macedonia, che generalmente vengono sotto il noms di missione Albanese, forne per la identité della lingua della popolaaioao, ehe vi si trove, e che la sacra congregMione he sampro considerate come formanti una provincia eeeleaiaatica.

„8e ai considera Io stato temporale di queste cbieaa, deve dirai che desaa b povarisrima, e forne primeggia trn le più povere .mimâoai. Nd fa miraviglia: poiebb poveri sono i fedali, addetti all· pastorisia ed alia coltivasione dei oampi, ehe prendono a polonia dei Turehi, i quali nolle invasione tutti li oceUparono nsurpendoU allo chiese od ai legitimi proprietati. Si maatieae eoa i cassidi ohe ricevono i veeoovi ed i Fraaoasdani dell' imperiale rerie governo Austriaoo, dalla sacra eoagragasioae o dall' opera pia di Lione. Alcane ehiese parrocohisli possoggono quelle piccolo terrseo olivato «^vignato, che apeeialmente in questi ultimi tempi hanno svuto ia legato da benefottori, o sono Mati acquistati dei psrrocchi « dai vaaovi. I parrocotog haaso U decima, che loro somminietnao i fedeli in formeatone, formaggio, burro sc. E pereib se mieeramente vivono i fedelj, piae· di stanti e prirasioni b 1» vita degli aecleeiaatiei, non esclasa quelle dei veeoovi. Coasiderevole i eriandio la povertA delle ehiese e oappplle fabbricats in questi ultimi tempi, per le qsali convies mandare eoa- (. tinuamento arrodi o vasi sacri.

„Nb migliore b lo stato morale. Incalcolabile b il danno, ehe U Tureo impossessaadori di quel passe, ha arrscato alia chias· ed al popolo. ri popolo b rimasto abruttito. Ia cbieaa abattuta. Fidi, piro dsforf

principem fewrdem praeMerwn/*ΛιΛ oA tribute, A proporito, fee· aeatira oh· par moiti é gravi motivi i voeeavi non poteraao allora riunirei, la aaora eongrogasiooo invite gii ateeai vMeovi eoa oircolara doi tj aottombra 18B4 a riferira eeattameate qaali preacriaieai del ainodo Albaneae eraao oaaerrate, « quali eraao andata ia dieoan, quali eraao le eau·· di «iffatta innaeerrantu, e quali l« prorridenae da addotarai per prorredere ai biaogni delle miariom • doi fedeli. Le riapoete ehe ai ebbere e che renuero aottopoete alla ancra eoagregarioae nell' aduanan goaarale del 17 luglio 1866 moatrarono eempre pié la neoaarite di un ainodo prorinciale o nationale; ed aroadoio ia «aera congregatione ordinato, ai tonne nel novembre 1871, eaaendoai «operate tutte le difficulté, ohe ne arerano ritardata la eelebraaione. In quento ainodo vennero richiamati in rigore i aapientiaaimi decreti del primo, rinnorati e conformât! . . . Altri ne furono agginnti per in- B euleara la oanarvanxa dei decreti emanati dal Concilio Vaticano, per eiatemare apecialmente la prefettura di Epiro nèll arcidioceai di Durateo e di Aleario colla oeerione di alcune ' parrocchie agli Oaaerranti, per regolaritaare lo apoglio dei reaoori e dei aaoerdoti, per eni apeaao nateerano queationi oon denno delle ehieae. per promuorere Ia iatitulione deflo accole elementari nolle aingole parrocchie. e lo «riluppo dei pontificio collegio Albaneae. iatitaito in Scutari .per tutte le miaeioni Albaneae ed affidato alia beuemerita compagnie di Geaù, e per prorredere alla liberté dei matrimoni. Ma diagrariatamente anche i decreti di qaoato aecondo ainodo aono rimaati una lettera morta, ed in alcune dioceai neppare aono atati pubblicati, malgrado le intiatenae dell' eminentiarimo aignor cardinale prefetto,"

/orritaduu· «reariw StM^aotem. FMIfrateeiqprwmte ρθBℓΛ& JN^^MeiO ·Aî^βρ> W* /*MM hA· JM^mIM' MWMÎT* jMMÎt MI MIfOMt* *taiom.* Fidi «Mm «Mante·, «eeentetea ■ritetraa M *lagontm,* jwtmmm poaterw, Àrprrtar m> ia met·•rraatea, *pootom* immaniter groMentem fa mm, at *ht» mortifera longe lotogao* dabaeobautee». Hom «Mi «t *ingemui.* Cori «eriver· moarignor ZaM^jarÜ, •rciveacovo di Aativari, a Clamante XI aril· «aa letter·. del 10 luglio 1705 par ieformario della viaita, che aveva fatta «alla miaeioni doll* Albuianin obbedienaa «gii ordini da lai arati, a dalla naom rité. ch· ri era di tenera on ainodo provinciale o nationale, par rimuovere i tanti «ëenoerti, che ai deplorarano nolle mierioni medeaime. E ohe le eue parole non foeaero exaggerate, ohiaro appariaoe B dalle cote trattate nello eteaeo ainodo, e dalle diapoaixioni, che ri ei praeero. Pe^A ben logrimevole che non oetanti Je a*pientia«ime ordinaaioni del mentorato ainodo, che h il primo ainodo nationale Albane··, quelle miaeioni non hanno panto progredilo. Gli ateeri diaordini, che ri ae dcploraraao prima del ainodo, et ooao mantenati, fatta qualche piceolieaima ecoeaione, né aq potrebbe «aaegnare la regione. Nel 1744 li riprovava Benedetto XIV nolle eue encieliea *Infor omnigenae,* e la aacra congregatione per toglierli ha eempre in- «iatito preaao i reocori, «pecialmente nellq riapoate, ' che ha date aile loro relationi intorno allô atato délié dioeeai. Ma oon auo diapiaeere li ha redato aempre dominanti; e renutale mono la aperanta di. poterii altrimenti eradicare, endette di poterri rimediare ordinando, ohe i reocori tenoaeero un altro ainodo, e di comune accorde preciaawero le prov- q ridente, ohe crederano «alutari a quelle diegreaiata popolatione. Nell'adunania generale del 18 aprile 1853, la «aera congregatione ordinare che et teneaae dai reocori Albaneai il «eoondo ainodo provinciale; ma «iccome montignor Topié, di buona memoria, allora reacoro di Scutari, al quale ai terme in

Concilii nationtlis, de quo hic agitur aermo. acta prodierunt in volumine: *Concilium AMantan Mrwtrfum ρηονιαβίο* ner *nationale, habitum anno HDCCCLXXI, Pio IX pontifiee maximo. Romae, tfpu* «. e. d« *Propagantia* /da. *MltCCCLXXVI.* In-8*, 126 p. Actia ipaia, appendicia inatar. a«i-iunximua textum primigenium nonnullarum conatitutionum apoatolican^m ad Epiri eccleaiaa «pectentium, de quibua in actia aaepiua mentio occurrit.

1.

LITTEAAE INDICTIONIS CONCILII PROVINCIALIS SIVE NATIONALS

Carolut Dm ot apootoHoao «edi* *gratia orchiepiocopu* AnMarmuu ot Sceimuii, tetou rtf» Soniao primat ae ognoAi* dMoeo· «eMrdwMW «r *apootolica iebgatiaao praeooo, rootrrntiiotimi*/ratributu arehiepiocopio, opiocopio ot* uoMerve *Alhaniao, Serviat oe Maemhmiao doro mAOeut* m Deorine.

Opportunum tandem aliquando tempo·, divina ferente dementia, advenit, quo Albebam aynodum omnium rotin diuqne 'exoptatamkeelebrare nobia datum eut. Ingentia mala, quibo· araeculi· Albana afflictabatur eocleaia, iamque a pvtriboa aoetria deplorata, perdurare et ipai aummo animi moerohu eonapirimna. Salutari· aane tot tantiaque moliremedia aapientiaaimam Albanum coacilium anno 1703 habitum afferre atuduit: at vero plurima ex deeretia Spiritu· «ancti tamine in eodem conditi· vel nunquam fuerant «agilhada deaidia exactioni mandata, vel etiam culpanda deauetudiae oblivioni ' miaere tradita. Noatram itaque eat, reverandiaaimi fratrea, aaluberrimaa commemorati eoneilii prae-•criptionae, prope iam obeoleta·, ad vitam. ravooare, illqram exeeationem urgeto, ·· epiritoalibu· ' cleri populiqu· indigratii·, ad divenam noetrarai» temporum coaditioaem ration· habita, imudare; vari·· inauper quaeteiraw, attingente· morw, qui inter ove· vinearum cuatodibua concreditae paulatim invaluerant, ad normam decretorum opportune ab, apoatolica aede editoru^a dirimere, prae-'iudicataaque qUorundum hominum opinione· aanatn doctrinam non auatinentium conficere, «alva in omnibua «aerae congregationi· cardinalium fidei propagandae negotii· praepoaitoram approbatione, cuiin aapientiarimo iudieio huiua aynodi acta emendanda at corrigenda, antequam publici iuria fiant, toto oordi· obaequio, ut par eet, aubiiciemua Quae omnia ai pro viriboa ac Spiritu· aancti lumine gemitibua implorato, aaaequi atuduerimu·, atque ut opu· eat praeatiterimua, nedum eiaadem «aerae congregationi· omniumque bonorum voti· aatia quidem fittfium iri confidimu·, ae<L et magni quidem ponderi· negotium Deo pergratam et Albanae Bocleriae utiliaaimum pro noatro veatroque munere peregi··· laetabimur. -Magno itaque ac volenti animo ad Albanum celebrandum oouriliam oonveaiamu·, in eo confiai, qui humiliter quaerentibua largitur apiritam' «apientiae et intellectu·, apiritom eonrilii et fortitudiai·, nee unquam ii· auxilium denegat opportuum, qui in eia· nomine congregantur.

. g, Mri tente 4M π mW 1M6 pro te «wd» niabnaà» «rite.

Proafistaa igitur MOM eoagregatioab maadati· A bilaa firatrea aratiepieeapaa Djrraekieaa·· at 8ea* libenter ahlsmp«rentes, pro Metro muaere m fhaultatibae tam ordinarii· ta· delagatia, aobia per litteras, aab die vigaaima tertia iaaii ourreati· sani sanctisaimi doadai noetri Pii papa· IX auctoritate apostolica traditio, tab tanti pontificia aaepicUa, divinaque opitataate gratia, ad maiorem Dei omaipoientia gloriam, ad catholicae fidei conservationem et propagationem, ad eocieaiaatieaai debito spleadori diaciplinam restituendam, ad iaaoleooentea adhue quibusdam in locis more· atque exeesaus comprimendo·. et ad 'aeternam totius dominici gregi· nobis concrediti salutem efficacius promovendam, provinciale sjve nationale concilium Albanum «oundum, in aede cathedrali Soodrensi beatae Mariae virgini· de Bono Conuilio dicata celebrandum, die autem' decima septime proximi menai· septembris inchoandum, hia.litteri· indicimus. Vos itaque venerapians·*, inaapar et epiaoapoa aoatroa auftuguM·· Alexiaaaam, Sappateaaam et Palmate· iavitamua, m oateroa, qui haie synodo de tare eoi eoweaetaiiiae intereaaa debeat', praaeipiaates atuae*, atoasai aecluaa axcoaatio··, niai qua· caaoaioa fuarit et per ipaam spprobaada aynodua, praaatituta die dociata septima aeptombria ad Madent «yaodum nobiscum aeoodatis, conianetia. viribua m caalaati aaxilio vineae Domini elaboraturi ubertatem.

In quorum fidem et teatimonium praesensos litterae mena noatra scripsimas atque subaeripeimu·, aostroque sigillo muniti iussimus.

Datum Scodrae die sexta augusti anni 1671.

Carolus, archiepiscopus Antibarensis et, Scodrensis.

2.

CAROLI IOOTEN, ARCHIEPISCOPI ANTIBAREN8I8 ET 8CODREX8IB. DELEGATI APO8TOLICI,. AD 8YNODUN ALLOCUTIO.

Anno Domini 1703, dominica secanda post Epiphaniam perillustre concilium Albanum a clarissimo praedeceaaore nostro Vincentio Zmaiaviek, Antibarensi archiepiseopo et Albaniae visitatore apo•tolioo, celebratum fuit, ut labentem eius aevo ecclesiae nostrae statum in integrum restitueret, apertis provinciarum vulneribus praebendo medelam '. Centum itaque ac sexaginta octo anni elapai iam sunt, ex quo Albaniae «actorum antistite· per tam longum temporie intervallum nunquam amplius ad aliud celebrandum concilium convenerant, hanc quidem ob causam, quod ea fuerint rerum adiuncta, eaeque temporum calamitates, ut 'synodi haberi haudquaquam potuerint. Verum hodie, divina favente clementia, mire commutatis temporibus, nihil pronus obstare videtur, quominus episcopi synodos Albanensea habere, suarum incolumitati ac prosperitati ecclesiarum consulere, ipsaeque ecclesiae laetiorem valeant faciem induere. Hinc factum est, ut sacra congregatio fidei propagandae negotiis praeposita, pro eo quo praestat religionis caritatisque fervore, de Albanae ecclesiae salute ac prosperitate summopere ct usque ab aevo sollicita, in generali conventu diei 17 iulii anni 1865 decreverit, provincialem seu liationalem synodum a totius Albaniae episcopis celebrandam ease, precesque sanctissimo domino nostro Pio papae IX porrexit, ut apostolicum delegatum vqllet eligere, qui sanctae sedis nomine eidem synodo praeesset.

Quocirca vos non latet, reverendissimi fratres, venerabili ladrensi archiepiseopo. Albanae synodo praesidendi munus a sancta sede tribus abhinc g annis fuisse delatum. Vefum cum is, ut pariter nostis, allatis rationibus ab eo eximi postulaverit, sanctissimus dominus noster eius precibus annuens, nos in eiusdem locum sufficere voluit, praecipiens ut hanc Albanam synodum convocaremus, eiqne tanquam delegatus apostolicus praesideremus*. Quamquam vero huic tam grevi muneri rite obeundo noa impares ease probe noverimus, humiliter tamen illud suscepimus, nec nobis cunctandum aut' preces adhibendas ease duximus, ne optatiaaim· eiusdem synodi celebrqtio. ac plure· iam anno· protracta, diutius etiam protraheretur. Aat quod nostris viribus deest, vestra doctrina et prudentia, venerabile· fratres, vestra rerum Albanensium perfecta cognitione, vestra in rebus egendis dexteritate ac ceteris quibus praefulgetis dotibus, abunde suppletum iri haud quidem ambigimus.

Iam vero quo «poetare debeat hic ordinis ecclesiastici congressas, ex praefatae sacrae congregationis decreto et ex litteris diei vigesimae primae augusti anno 1865 ad omne· Albaniae sacrorum antistites datis luculenter patet. Sic enim, in illi·. „Erit autem synodi scopus non tam nova· leges condere, quam saluberrimas concilii Albanenaia anno 17(13 celebrati praescriptione·, sed oblivione vel ignorantia prope iam ' obsoletas, revocare ad vitam, illarum exacutionem urgere, ac spiritualibus Cleri populique indigentiis, ratione habita ad nostrorum temporum diversam conditionem, accommodare; insuper etiam propositas varii generis quaestiones definire ac componere inxta decreta a sancta sede in rem edita, salva in omnibus approbatione sacrae congregationis, cui synodi sets erant subjicienda"

Hos itaque fines,.reverendissimi fratre·, aasaqui impense studeamus. Laetante· .in hae domo Domini congregati, non quae nostra suat, aod quae Iesu Christi quaerentes*, coniunctis aaimis, ad Dai omnipotentis gloriam, laborem omnem impendam·· et curam in hoc Albano concilio, quod anne celebrare incipimus ad fidem in ista nobilisaima catholicae ecclesiae portione integram servandam et propagandam, ad ecclesiasticam disciplinam debito splendori reddendam, ad aeternatli ovium nobis a Christo concreditarum salutem efficacius promovendam. Cum igitur iubente Petro, qui in Romano pontifice vivit,- hic simus congregati in nomine qtidem Christi, cuius causam agimus, ipsum Christum in medio nostri commorari*, ipsum sancti Spiritu· illustratione noa docturum, ipaum actiones noatra· aspirando praeventurum, at adiuvando ad finem usque prosecuturam confidimus. Quamvis enim* non valeamus cogitare boni aliquid a nobis quasi ex nobis, sufficientia tamen nostra ex Deo eum •it *, omnia poterimus -in eo qui noa confortat·.

1 Cfr. siestes» sd syaodaas oebortetioM*.

1 Ia Uttaris Pii papae IX Abe apssMsri auawrss sab As 10 iaaii 1871.

I Coae. Trid. seas XXIV. ***Dr rrfmt,,*** c. X

• (osc. TridsaU. ssss. XXIV, ***Dt nfom.,*** c. X. dsererit: .Proviadslis eoaeilis, sfcabi omissa suat, pro ssodsruadb aoribas, corrigendis susssibas, eoatroverdis coapoasadis, slUsqa·•x «seris oaaoeibas paradssi·. rsaswatar"

• Fhilippvlh »1. I

• Matta XVIII. te

• IICsr. III, ». .

• PMlipp. IV, IX

Adeamna erg· «mm fifinai* ad thranM SmMm, nt Anarvm tatetam apaanqne haptorennm,· «t Dem qui mteericordtam eoaaoqaanrar et gratiam tavoafaaraa it aaxilie oppertam*. Ad mintent, qui Chriata· «at, Uveam· eeaiee et carda, at tad·' ventat aùxL Mam nota*, hixia preofeaa immaoaiata· eaaaper virginie Metta·, ranoti loecepta eatMtaae emicatae patroni, anaotorumq·· naetraram diettueaa patro- dedit veBe bee antabetrimum op··, det et perfeen*.

Dirtai auto· Bpiritaa taatea tanaffltatfe preetb·» implerutori, toti» pcoeeacdioram afifeetib·· vox noetta erumpat ta hymnum:

Feta arwriar qpMtaa, etc.

A

DECRETA EDITA IN PROVINCIALI 8JVE NATIONALI SYNODO ALBANA SECUNDA.

Nea Ceratae hta·, Dri at apetoabee· eedie pwAie «rriUapabaapW AaMnrwmia ta &edn«atae^Vjta»

grata, Aianianri ta jftdetaata, otaaroramgeo, gta AL

•saauau, ed taadaa ta gferimn matapeteatae Dei, *β<i»î ooaameeadae propeyatieam* ta etornm toferatotaoam, atatataraa, deoaratonia ta eeatataae·

PARS PRIMA.

Caput 1.

D» eaatala Attam prieta dmrtata.

Agri, dominici elaboraturi ubertatem, ilium doeaaeorm noetri patra» Alban·· ayaodi vepribaa «t •pini» expurgare, scoeeleati· in eoaemina paterae •ollicitudiae reramqad etadio aerere aategpraut, nt germinaret herbem virentem, aeternae vitae fruetibaa feoaadam. Ipei laboraverant, et eorum racceaaoribua, nobia praeeertim, agri domiam dedit ia labore· eorum introire, et qua inimiena bomo temporum earan raperacmiaavit xisaaia eradicaro*, ut et ipei, qui tot exantlati· laboriba» aemtaeraat, •taaal gaudeant et noa, quibus boaum framontuaa, medio· inter temporum aeataa iuaudaatibua, laeto corde metendum*.

Cum porro praefati patre·, ad viam aperiendam •alliti·, plurima eonetituerint, quae fidei, moribm et eccleriaiticae diaeipliaae provinciarum Albaniae* restituendi» etiam nunc maxime conferant, hinc aoo in praesenti omnia generarim et ataguta concilii Albani primi decreta, prope iam obeoleta, ad vitam congruenter velati revocante·, auctoritate qaoque notara rcaovamua, eoafirmamua, moque primigenio robore manere, in aevum valitura, eoiemni ritu deeemimua aab poani» par eadem lati· aliieque dieereta epieooporam arbitraria «aaetioue infligendi». Quin imo «liqua «x praefetia comme morante· deeretta ac moniti·, qnoe magia ndbnc •piritaali oriam nobia oemmhmüam aetati opportun ac neoeaaarta oenaornua, epeeiahter cttanr renovare oarabimna, novmque inaararc praaacriptioaibas, qua pro temporum oondHtiond ecteriaqae raram adiunotia edenda· in Domino iadioabimaa.

Caput II.

Maltiferiam multteqaa modia locatae o|)a Dem patribui ia prophetia, aoriaaime loeutaa hut ia filio·, par quem aotato medio pariete maceriae, que Indaei aagragabaatar a gentiba·, fecit atraqu uan*. flelHcet apicam Cbriataa Icaaa feadarit eealeoiam ex ledaoi· gearibaequ coDoctam, a qu et epiritum aaam et verba eu auaqaam reeeararn pelKcitaa, eam fecit columnam ac Mrmamentum veritàtio*, aeterum videlicet infallibilemque muraram.

Haie Cbrieti ecdaatae regendae, au cam ceteri· Ideliam pratoribaa, uti omnium putor et prineepa praaaidet Romum pontifex, Petri ramener; in •aqae euperaaritralie Dei revelatio rive «cripta rive tradita ab omni errorum coeuo aervatar immuta, popalieqae in diee valeti per bum illa traditur catholica ddea, quae utpoto culi fllia, diviuaque aaetoritata ae virtute eaftdta, caeleetiumque divitiarum ditata thaeauria, univereum orbem uno crucivexillo pervaait, m in media» ignorantiae tenebra» ot umbra» morti·, veritari» lame· et aeternae vitae •quam «indit.

Hanc itaque fldee, quam annota Romana profitetur eoeleaia, et eiae qaa impoeaibite eet placere Deo*, mento et corde firmiter omnibu» tenenda, eiqne atteadeodum perpetuo quari lucerna· lucenti in caliginoeo loco*. At quoniam corde quidem creditur ad inaritiam, ore autem, «uiragantibu» operibaa, oonftario It ad aalatem*, hinc i· eiua etiam extorna profearioae uaque ad «anguini· effbaionem, ai opna feertt, permanent·· gloriamur, eandemque una omnium oonfeaaione ad ferinam ab infallibili Romani pontifici» magiaterio praeaeriptam colamu· aeilioct:

„Ego N. trina flde erodo et profiteor omnia et ringnla, quae continentur ia «ymbolo fidei, quo «ancta Rotoaaa eoeleaia ntitur, videlioot:

„Crado in unum Deum patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, vimbilium omnium ot invieibiliqm. Et in anum dominum leaum Chriatum, filiam Dei naigeaitnm, et ex patre natum ante omnia aaeenla; Deum do Deo, lumen do lumine, "Dqnm verum de Deo vero; genitum non factum, eoneubetantiaiem patri, per quem omnia facta aunt; qui propter noe homine·, ot propter noatram aalutem daieaadit do oaetta; et incarnata· cat de Spiritu •aneto ex Maria virgine, ot homo factu» eat; cracifixue atiam pro nobia aab Pontio Pilato, paaana •t aepaHaa aat; at nmnvxit torti· dio aecundum •criptarne; et oaeandit ia aaelaaa, aedet ad dexteram patria; et Harum ventam· eat cum glori» tedMre vivoa at mortaca, oaiu· ragui non erij fiai·. Bt ta Bpitltam aanetnm dominam et vivificantem, qni «x Patre FlHoqae procodit; qui cum Patre et Filio anaul adorator, et «engtorificatar, qui.locuta· •et per propbeta·. Bt uaam aanetam cntboBoam •t apcetoiiqam eedaatam. Confiteor unum baptisma

[1] Star. XV, la.
[2] Pe-CXX. 1.
[3] Mattaxm.».
[4] Irnea. IV, M-M
[5] Altaatoe eoi edam Attaaa» oeetadae »ata ·A tatae ■ratai-eemtam vantait tatante peepeie 4Mb, *Uni»* et dfeeedmie, <aea mgtaem au taeal taeritatti eaam ameitaa atam jraviant·1 taalra voeabato Une in taeretb mmpam piamta
[6] Behr. I. 1-1.

>PM»»».Π, 1a.
[2] bta π 1«.
[3] U.UX.11; ITÏM.ΠΙ, It.
[4] W». H. fc
[5] •nhtr.llt
[6] B—kX.10.
[7] ■· mata H Rpra IV AAm«tam <wH»-4M 11 ■»vambrii Itot.

ia naiaioM· p»eeetenua-. »t sxpseto resurroetio- A nem mortuorum «t vitam veatari aaaati Aaate

«Apostelices et eoclesiastieea traditioaos, robquasque eiusdem eeetesiao observatioaes et ooaatitatiouM firtntaime admitte «t amplectar. Item sacram scripturam iuxta eum mosm», qaem teanit et teaat eaneta mater oeeMa, enta eet indicaro de ver» tenta et interpretatione sacrarum scripturarum, adaitto; Jboc earn unquam niai iaxte unanimem oonseMum patram accipiam et interpretabor.

.Profiteor quoque neptem ease vero et proprio Moramenta novae login, a Iran Christo domito nostro instituta atqno ad salutem humani generis, licet non omnia singulis nooenaaria, scilicet baptismum, confirmationem, eadtaristiaa, poenitentiam, extremam unctionem, ordinem et matrimonium: iliaque gratiam conferre; et exhis baptismum, confirmationem ot ordinem sine sacrilegio B reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos ecclesiae catholicae ritus in aupradictoram omnium sacramentorum solemni administrations recipio et admitto.

.Omnia ot singula, quae de peccato originali et de justificatione in sacrosancte Tridentina synodo definita et declarata fahrant, amplector et recipio.

«Profiteor pariter, in misM offerri Deo verum, proprium et propitiatorium tUcrificium pro vivis et defanatis; atque in sanctissimo eucharistiae, sacramento esae vere, realiter et substantialiter corpus et sanguinem una cum anima et divinitate domini nostri lesu Christi, flerique conversionem totius substantiae panis in corpus et totius substantias vini in Mnguinsm, quam conversionem catholica ecclesia transsubstantiationem appellat.

«Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum veramque sacramentum ç sumi.

«Constanter teneo purgatorium esae, animaeque ibi detentas fidelium suffragiis juvari.

. «Similiter et sanctos una cum Christo regnantes venerandos atque invocandos esse, eoaque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas.

«Firmissime assero imagines Christi ac deipara» semper virginis nee non aliorum sanctorum habendas et retinendas ease, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam.

«Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in ecclesia relictam faisse, illarumqne usum Christiano populo maxime salutarem esae affirmo.

«Sanctam catholicam et apostolieum Romanam ecclesiam, omnium ecclesiarum matrem et magistram agnosco, Romanoque pontifici, beati Petri apostolorum principis successori ac lesu Christi vicario, p veram obedientiam spondeo ac iuro.

«Cetera item omnia a sacris canonibus, oecumenicis conciliia, ac praecipue a sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita et declarata indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia atque hadrese* quaacumque ab ecclesia damnatas et reieeta» et anathematizata*, ego pariter damno, reiicio et anathematise.

«Hanc veram catholicam Idem, extra quam nemo mIvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor et Veraciter teneo, eandem integram usque ad extrumum vitae spiritum constantissime, Deo iuvanto, retinare et confiteri, atque a meis subditi», vel illi», quorum cura ad me in munere mao spectabit, dooari et praedicari, quantum in me erit, curaturum.

«Rgo idem N. spondeo, voveo ae tare. Sic me Deu» adinvet, et haeo sancta Dei »vang»lia."

Comm, exxnnau tombs XML

Bxmuplo ceteros praeeuntes, haiuMsodi catholicam fidat ynhamsra 'Me et inter sacra snlemaia, iurameati rotigieue praestitimus. Praeeipisates Mtem doeeraimu» eaedem ha^ fidei profuminusm, raXquis in postarum singulis ia dioecesibus celebrandis synodia, ab ilKs prarrortim quibus slice doeaadi munus iaiuagitar, ad verbum omnino sequendam1.-

Gratiae sutam agentes Deo patri, qui digno» Me fecit in partem sortis saaetoram ia tantael, et aspicientes ia aaetorem fidei e» eonsummateram Issam*, teneamus spei noatrae confessionem indeclinabilem * '

Caput III.

Dc cowstiftitisuihis editis ia sacra sreemraicu sjmad» Faticana.

In accepta ab aeterno pastore et episcopo ani-' marum nostraruml fortitudine petrae perseverans beatus Petras, quotidie in aaiverM ecclesia, Rome-< ' norùm pontificum, eidem in Romana cathedra sue- ' cessorum, apostolico ministerio praedicat:'-Tu es Christus filius Dei vivi*; et omnis lingua, quae· confitetur Dominum, infallibili huius vocis imbuitur magisterio. Haec fides diabolum vincit„ st captivorum eius vinèula dissolvit. · Haec erutos mundo inserit caelo, et portae inferi adversus eam praevalere non possunt Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque haeretica unquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit spperar» perfidia *.

Hinc omnibus, qui catholica professione cenMntur, cordi quidem est, ex apostolica' Petri sede, veluti ex natali suo fonte, doctrinae latices derivare*. Apud Romanos tiquideip pontifices, uti Africani' loquuntur episcopi, magnum et indeficientam omnibus Christianis fluenta redundantem consistere fontem, nullus ambigere potest, de quo rivuli prodeunt affluenter, univenim largissime irrigantes orbem Christianorum ". Divinis autem praeceptis et apostolieis monitis iidem summi sacrorum antistites incitantur, ut pro omnium ecclesiarum statu impigro vigilent affectu, ae ai quid usquam reprohenaioni inveniatur obnoxium, celeri sollicitudine aut ab ignorantiae errorisque imperitia, aut a praesumptionis usurpatione- revocentn. Romana enim ecclesia, ceterarum ecclesiarum mater'et magistra, disponente Domino, constituta multa tolerat, et tamen quae sunt contra fidem vel bonam vitam non approbat, nec tacet, nec facit1*.

Hinc tot tantisque erroribus ac malis, quae rem Christianam eivilemque hac nostra tempestate perturbant. remedia latura», sanctissimus dominus noster Pius papa IX sacram Vaticanum concilium p feliciter indixit, uberi .quidem fructu, inchoatum, v temporum vero calamitate, seu potius diriao, quod scrutari est nefas, iudieio, post quartam publicam sessionem suspensum.

' Cfr. Coae. Altas., par» I. c. 1.
1 Colos* I, IA
* Hsbr. XП. X
4 Hsbr. TV, 14.
* I Pstr. II. te
· Mattb. XVI. IS.
1 Mattb. XVI. IA
A beo papa m sumr. «Swqit. mas.
* Kx epiat bawestfl I ad riuthagiaMse ooadUam.
V· Ia Uttar, datis ad Tteadsrsm papae* Isetisqaa tn LateraasMi omriHs sub Martia» I. art. It.
A bso, optat XVI ad uetiaru apisaqw» *ftr Sialim»*

Coas. TrO, seas. XIV, e. 8; mas. XXII, e. 8; aaaa XXV. Ds dsiscOs cador., aoaaaaa. at dbodua /aoPsa
» A Aagmt.. splat. LV. al. CXIX. ad damaar., e. t», a. te-

rn

Um vero eo tafitHM* mleriat lumlk «mvente, U Spirite «mm*· legitim· mngregate, Mama* pontifox, «aero approbanto ««atiMe, eeMe etiaa in eodem teetietime «aftagaatiba·, ^ea edidit eeaetitation·· quarum prime entht^ea Meeriter expticatarqjbn doetrina de Deo rorem ornatam «roetore, de révélation·, de fida, m de Me «t ration·, atque aaa rationahami anatbemato eonfietanter error·» profbnaeque vocum novitate· «* eppotitioaee Mri •omini* «ientÎM*, rapetnaternH ebrietinaM reii-'gioni» deperito ab MiW» eathotiM tdetitor Matediendo omnino adveeM*. AKara. vero ooMtitatio doctrinam de «aeri apoatobci primatu» inatitutione, perpetuitate m natarn eunetii fidelibua eredoudam tenendamqu·, inxta antiquam et eonateatom univenali· eccleri»» fidem, proponit, et ' contrario· damnat error·· dominico gregi perniciem exitiumque minitant»·*. /

Firma itaque fide, nt par eat, teneant omne· haec catholicae doctrinae dogmata infallibili eeeleriae magieterio declarata, qnaaqu· «aerarum eeripturarum oracula, orthodoxorum patrum teetimonia, perpetua» eccleaiaa eeneue et Romanae «edi· infallibilia auetoritaa vel ab ipei· eoeleaiae iucanabuli· ' iam tradiderant et confirmaverant. Animarum vero paatorw, praerartim parocho·, rab divini indicii indignatione in Domino hprtamur, ut toti· viribua cura· omne· ingeminent; quo ribi oommiaMm chri•tiarfum gregent purwtimi» ao naldberrimi· aahctaa matri· pceteaiae paaoui· nutriant ac foveant, •eduloque «tuitio · venenati· mundi tenebrarum avertant, ne mortifero eorundem viro, praeaulum culpanda deridia, inficiantur ove· ae pereant.

Arohiepiioopo· itaque et epieoopo· erane· in Chririo Ie«u obteetamur, *t in proxima dioecoMn* •ynodo · ringuli· locorum miaoopi» celebranda, praefata· Vaticanae aynodi* ooltitationra legendae et'publicanda· curent; et ri iam fuerint publicatae, a parochi· 'etiam cui· ovibu» eorum captui accommodato Mrmoae opportune tradantur.

Quoniam vero eoeleaiae aedificium in aporiolici primatu· erigitur fandamento, in quo tota eiuadem aedificii vi· atque aolidita·. divini ipriua auctori· decreto, oohrittit*. ideo dum hac in protinciali ■ynodo univeraam in. praefati· oonriitutionibn· traditam doctrinam qpflbmai ritu profiteri gloriamur, dogmatic·· interim earaadem de primatu eoaelu•ionee hic edere pro noriro paatorali mener· neeeMarium dueimua. Hia enim for· conflidimua, at huiu» Albana· eoclmiae fidei··, novaram monatra haeroMon, quae per filio· diffidentiae in' orbam terrae dia«emin»utur, et iam in plurium aMutea hominum irrepaerunt, divina· apleudoribua veritati· ab infallibili Petri cathedra in dira tradita· digno«CMt, atque a latall eorum metra m taba praaoavaMt, vel vulnera, ri quM iam aaoeperint, eaatoati hoc antidoto et gratia Dei,ı Ue ^arifioanti· corda hominum*, penita· eurent et éanent Igitur:

„8i qui· dixerit, beatum Petram apcetotam non mm · Chriato Domino eemtitatam npoetoforum .omniupi principem et tdtiua eeriaeiae militantia visibile caput; vel eundèm hondrie tantam, non autem verae propriaeque iurfodictibui· primatum ab eodem Demiteo metra Um Ohritoo dirae*· at immediate

JBi qui· dixerit, non eeee m ipataa Ckriati Damtai teatitatione eea tara divino, ut beatae Petra·ia primate eupar aaivanata endMiam babeat perpateo· racoeeaore·; aat Romanam poatifioem um .eeee beati· Petri . in eodem primate eaoooaaoran, anathema tit*.

„8i quia dixerit, Romanum pontificem habere tantummodo officium inapaetionia vel directioni·, aoa autenr plenam et aapramam. poteatatem iuri»·dictioaia in univeream eeeleriam, non aotem in rebua quae ad fidem et mora·, aed etiam in ii· quae ad diadplinam et regimen aocleeiae per totum orbem . diffUaae pertinent; aut eum habere tantum potior·· parte·, non vero totam plenitudinem huiu» «upremae potea|ati»; Mt hanc eiua potoetatom non eeee ordinariam et immediatam aiv· in omne· ac ringu- | la« ecdaeia», rive in omne· et ringulo· pariora· et fidele·, anathema »it'.“

Tandem aummna pontifex traditioni a fidei chri•tianae exordio perceptae fideliter inhaerendo, ad Dei aalvatoria noriri gloriam, religioni· catholicae exaltationem et' chriatianorum populorum «alutem, •aero approbent· concilio, docuit et divinitu· revelatunq tiogma eaM definivit: „Romanum. pontificem, cera ex cathedra loquitur, id Mt, cum omnium ohrictiMqram paatorii et doctoria munero fitngeu·. prq «nprema ena ' apoatolica Metoyitate doctrinam de fide vel moribuc ab univeraa ecclMia tenendam defirtit, per «arieta^rtiam divinam, ipri in beato Petro promieeam, ca infallibilitate poller·. 4 qua divina· Redemptor «ccleaiam raam in definienda doctrina de fide vel moribuc inatractam mm voluit: ideoqO· einemodi Romani pontifici· definitionM ex mm, non autem ex contento occleeiae irrefonnabile» eMe.

„8i quia autem huic definitioni contradicere, quod Deu· avertat, pr»e»ump»erit, anathema rit*.“

Gratia· igitur agente·,Chriato lesu, qni raditurof ad patrem, boo etiam miaericordiae beneficium hominibu· reliquit, quo eoolMiae auae viribile caput •umma quidem auctoritate ac infallibili magiiterio, in cenau ab ecclcai* definito, polleret, in hoc «oliitite incumbant animaram paatore·, ut fidele», tub eoraài dUotu, nunquam oculo» avertant ab illa my»tica 3i0n, · Romana «cilioet Petri cathedra, uti lucerna «apra montem, immo in vertice montium potita, ne huiu· caligine Meeuli obvoluti, tint tanquam parvuli fluctuante· et circumferantur omni vento doctrinae naufragium cire» fidem patiantur, •t ab .unitate deficiant eccleaiae.

Caput IV.

Df JUti nMaiutti·.

Exploratum omnibua eat, animarum praeaertim curatorib··. adoleaoMtinm aetatem ad malum prona*» mm ac ceream in vitium flecti, ita ut niai •griqotaram diligentia, atudio m labore huiuamodi •pedoM Chrtati germina in vinea Demini colantur, ingruente herboM vitiorum colluvie, facili ratione ia oilvMtrM arboree, nnlli» aeternae vitae fruefibu» feoundM, degenerent*.

Serio itaque perpendant ornera animaram pa•tdrea, quanta tibi lollieitudo habenda, ait, ut adolescente· ab ineunto quidem aetate, tanquam

* Hu·· prinua iritie· Mt Dri (Omu, limita· MIM Autor <M««raM. Utriwq·· 4»<«U et eaadaM in ttrtia «I quarta aMaioee anauau pMtiftx dadrivit. et apMtotiee «aetoritate MatneavIL
• I Ti·. VI, M
* Omk UU Vatkeai oMatitacieaaet *D» /Uitu.*
• Cfr. ataadaei Vel Oeae, aaeetitatiraera AMar adarmu
▮ CH. coeat. Aaat»r aata····,
« Ad. XIV, ·.. . I·

1 Cii ooMI Buter Mtermu, e. 1,
• Cii otrnd· fi. i
• fit «te., c &
• Cil OOWI, i 4.
•R>hM.rvtu
• Own, Atew», pan I, e. A

infantes modo genitosl ehristiauae doctrinae. laete la atom eoeMaa gremio nutriant m ia' via» mandatorum Domini dirigant eopioahaiaM iade pacis at uduti· 'fructus tempers sao collecturi. Kx hi· «aim paetorum laboribus, Dee per gratia» iaereaeutan praebente, grana eSorebit eleetom, regale «aoerdodam, gene saacta, poputus scqoiritionia, virtutes annuntiati· sins qui de tanebria novocavit in admirabile lumen «noml. Hoe autem praesertim aero id satagere gestiant quo ecclesiae civiliaque aoeietati· inimico· homo nil intentatum relinquit, quo iuvenum mante* et eorda'val ab ipso tenella infloist aetate, religiosamque adolescentium institutionem praepediat.

Renovantes igitur tum Tridentinorum tum Albanorum patrem decreta, decernimus, ac per viscera misorioordiM Dei nostri enixe parocho· aliosque animarum curatore» hortemur, ut singuli· dominici» aliisque *futi** diebus, solemnioribus exceptis, puero· puellasqae in suis parochiis, pro suo eorumque modulo vemaculoque sermone, fidei rudimenta, obediantiam Deo et parentibus, ohristianamque morum honestatem edoceant*. Inter ehrjstianae autem doctrinae tradendae capita principem locum teneant signum sanctae crucis, sanctissimae trinitatis et incarnationis mysteria, apostolorum symbolum, actus fidei, spei, caritatis et contritionis, oratio dominica, angelica salutatio, decalogi et ecclesiae praecepta, septem sacramenta, atque ea praesertim qflae ad paenitentiaé et cdcbaristiae sacramenta rite percipienda necessaria censentur*

Parochus quivis, sive saecularis sive regularis, cum in civitatibus, tum in ceteri· dioeceseon 'oppidis ac villulis, totam doctrinae Christianae tradendae Movinciam sibi ipsi sumat*, quin tamen impediamr quominus vicaria alterius opera, sub ipsius vigilantia ac ductu, ad tam grave murtu» utatur*; irnmo etiam pro gregis utilitate ac necessitate saepe utatur oportet'. Tradatur autem vespertinis horis; vel, ubi id obtineri nequeat, ante vel post missarum solemn··, pro maiori fructu populique commoditate, alta voce Christians plebs erudiatur*. Ubicumque autem parochialia sacra parochus sive per se sive per alium festis diebus obierit, sive in aedibus sacris, sive in privata domo, vel etiam sub dio, ibi quoque, nullo suffragante .praetextu, sedulo curet, ut praefato muneri fiat satis*.

Ubi autem, amotis pro viribn· impedimentis, nihil obstet, quin post meridiem adolescentibus fidei rudimenta morumque praecepta tradantur, ad pietatem iuxta ab institutionem promovendam fovendarnqus praaeipimas, ut donsiniri· aliiaqur de praecepto fieritie diebus, parochus fideles ed oedeaiam oonvooet atque hortationibne alliciet ad recitationem quinque decadum rosarii beatae Mariae virginis, totidem nostras roparatioaia mysteria pia meditatione reeolentea, una eum litaniis; piumqse sxereitium benedictione absolvat snnetieeeni paerameati: idque brevi, prout in multis iam peragiter locaa, ubique peractam iri oonfidimna. Quibus aboolat». nullaque interipeta non, opportunitate capte, pagro* et puellas rite in ordine· dispertito· doctrinam ehri•tianam edoceat Satagat autem, ut eadem oblata occasione, Christianae religionis doctrinam audire ae instrui valeant uou quasi ad audiendum condicti sed sponte vehtti sua astanto·, qui aetate provecti, fide tamen adbuc parvuli ac fluctuante», necessaria ad salutem, damnando pudore vieti, verentur addiscere, vel memorise obliterate revocaro. — Ceterum quoad huiusmodi hominum genus, ai quos inter suos in tenebris iscentes deprehenderit pascendis praesertim gregibus addictos, opportune .studeat huc illuc cursitans convenire, eosdemqus privstim ed erubescentiam prohibendam, instruere in omni patientia et caritate in deliciis habeat *.

Classes pro instituendorum numero et aetate rerumque tradendarum varietate qui illis praesunt Constituant puellas · pueris segregantes; et quantum .fieri poterit, pueris viri, puellis autem instituendis feminas praeficiantur, illae ia primis piae virgines, dc quibus infra habebitur in Domino ratio.

Ad noxiam aqtem docendi varietatem vitandam. enixe hortamur et commendamus, ut fidei rudimenta morumque praecepta adolescentium memorias mandanda, ex libello depromantur *Deetritta* ckntiietw* Bellamini, sanctae sedis iudioio st auctoritate conscripto et commendato *, vel etiam ex alio quolibet quem sacrae congregationis fidei propagandae praepositae sollicitudo duxerit praescribendum *.

Omnes autem ebristianae doctrinae adolescentibus tradendae praefecti memiaerint, ut et ipsi in illis instituendis parvuli fiant, atque in omni patientia et bonitate potius illis blandieates, quam increpantes ant imperantes appareant Cumque pre Christo legatione fungantur*, ait ipais ineundam, parvulo· ad ·« venire, ut eos in nomine Chricti •uacipientes, Christum ipsum suscipiant*.

Hacc generatim commendanda ac decernenda cenauimus. At vero cum pro diversi· locorum aliarumque rerum adiunetis, diversa 'expediat adhibere media ad plebem fidei morumque rudimenti· instituendam, atque informandam, (hinc archiepiscopos et episcopos monentus atque hortamur, ut prae oculis habeant quae encyelicis litteris At» aHmaw' Benedictus XIV omnibus ecclesiarum praesulibus scite nraecipiendo suggessit, quo cadum animarum curatoribus media et ipsi suggerant atque in dioecesana praesertim synodo praescribant quae magis opportuna in Domino iudicavsrint.

Praecipua vero in praecepti urgentes conventu, confessariorum in primis sacronimque oratorum munus sit parentes monere, sua interrear catholicae religionis mysteriis sqsceptam imbuere prolem ve) per so vel per ahum, a quo fideliter aeenrateque erudiatur; et hinc eos hortari, ne desidia tabeccea-

' I Petr. II, *
▮ I Pstr. П, ł.
* Cone. TriX, ssss. XXIV, *D** reform., c. 4 ; Coee. Albas., 1. e.
* Cfr.Coac. Ro»«i>. a Benedict. XIП celebrat, tit. I, c, 4et ð.
* Coae. Trii., L e.
* Benedict. XIV, coast. Ae smumm, H 8-14.
' Saeta eoagregstio de Propsgsada Me ssqae ab aaao 1748 pro Albaaia approbavit, at .Hospitisnua praevales miaskmarioras·,' diobas fhatia. vel ipsi se Muftrreat, vel aliae atfttenat aoctoa ad suasa» celsbnukbua et catechesi» tradeada» ia proximis villalis, et «alte» semel ia smum ia retaotiotibas*.
* Sacra «oagragstio de Profsgaada fide die 1 septembri· 1788 decrevit: .Saribeadam eess epueopo Scodreasi. at eant sacrae TrUeatiasa eyaodi observastis» (sect XXIV, c. ·), idesqae ohristifidele· ia fidei radiaretis iastrai per parochos latra mfssaram «oleosis.*
-----ICose. Alb»a., 1. c. — Sacra congregatio de Propaganda fide aaao 1778 pro Triballo is Dalmatis edixerat: ^Ut popata· nugis jnetnatar, praeripiat eptsoopse aoa solu» parochis laxta eoraa olletam aseram aatecbedm diebas foetis expUearv, «< prims ia doctrina ebriati**· eradin, sed etiam aliis presbyteri· «ai in alùjsa ecdaai* so· pnroeMsli eat pubfies oratorio 'missa» ceUbrabaht eat estboHcaa fidei stysteria et doctrine· Christianae praecipaa capita misas» aadieallbas explaasai."

! Cft dt coast, t A
* Cfr. dt eoe». BescSicti XIV, 117.
* 8scrs «Mgrurstio 4e Propagant· fide fi» fifi iaasarii 1788 napsedit: .Pro «radicato yepelo la toetria· Christians t tnacsdttaatar ueMsftaopo elata·» tactrie» fgltow taMMti *Mtutrifbu)* exo»ylsris. qass curst oaudeo psrisqi · parochi· istra rdcbraUoecw ■!·»· dsgsllt Steti» ftetta.*
* II Cor. V. 80.
▮ Matth. XIX. U; XVIII. Ii

»·

te» atque socordia, ad praefata axsroitia filios mi»- J tere negligent, iiutieaimo Dei indicto aeternis ereciatibus rationem negligectiae redditori *. Beta quoque optimam Madam preeetarepareutas, «i eo suoe filio» deducerent ubi publiée traditur Christiana doctrine, quam crebro filii» repetere poaeent'.

Qui pueros eat puella» in scholis instituendos suscipiunt, meminerint, teneri ae illis tradere etiam Christianam doctrinam semel saltem in hebdomada ·, de quo parochi inquirant.

Satagant locorum ordinarii, ut, si fieri poterit, sodalitium instituant a sancto Pio V praesulibus omnibus commendatum, eut aummae ait curae opus Christianae tradendae doctrinae*.

Parochos item sui gravissimi monemus officii*, non ease sacru coniugii foedere iungendoe, qui ea etiam plane ignorare deprehenduntur Christianae rudimenta doctrinae, quae ecclesiae iudieio ad salutem necessaria censentur, et ad quorum scientiam provecti ad discretae cognitionis aetatem sub mortali obligantur peccato. Hinc 'pastores animarum plebem sibi commissam hoc etiam excitent incitamento, ut fidei rudimenta opportuno tempore addiscant, nel a matrimonio ineundo tam luctuosae ratione ignorantiae eos ecclesia iure merito reuioretyc 8i quis autem parochus Christianae sponsorum doctrinae exquirendae officio deerit, atque sive maris sive feminae eadem ignorantia matrimonio sponte astiterit, poenis prudenti episcopi arbitrio pro merito subiieiatur ·.

His gemina a! suis frequentari parochis episcopi. decernant cum illis, qui ad confirmationis sacramentum et ad sacram eucharistianfprima vice postulent admitti7. — Item cum illis, cuiusvis sint aetatis vel ordinis, qui poenitentiae lavacro sordes animae detegere postulant*. — Itemque cum illis qui, Deo vocante, tonsurae initiari vel ordinibus exoptant promoveri ·.

Haec et alia huiusmodi quae pastorum sollicitudo christiano populo instituendo opportune suggesserit, iugi episcoporum urgente vigilantia et exemplo!*, coilatisque -parochorum aliorumque animarum curatorum consiliis, studiis, laboribus, adhiberi, sub divini indignatione iudicii, in Domino praecipientes hortamur. Hia enim fideliter ac sedulo, pro gravissimo cuiusque officio, servatis, brevi profecto fiet, ut ab Albano populo tam gravia omnibusque lugenda depellatur Christianae ignorantia doctrinae, in eoque floreat iterum scientia Sanctorum, Christianarum fecunda virtutum.

Caput V.

De rerbi Dti preedieetiooe. ›

Ad perfectionem sanctorum, ad aedificationem corporis Christi ipse Dominus pastores et doctores | in eocleaia saa coastitait, «toque eoremqae suqeeasoribus mandavit, nt omnes geates primum doo·-' rent, deinde fidei tingerent sacramento, postea quae sanent observanda praeciperent V Omnibus igitur animarum pastoribus, praesertim episcopia, quorum praecipuum boo munus est*, probe satagendum, ut evangelicae praedicationis opus ad docendi munus explendum maxima omnium sollicitudine peragatur, eorundem pastorum auctoritatis et officii urgente ratione. Praefato aiqtiidem divino praecepto mandatum est omnibus, quibus animarum cura oommiasa eat, oves suas verbi divini praedicatione pascere*. Fides enim ex auditu, auditus autem per verbum Christi* vel ab ipsi» ecclesiae incunabulis praedicatione in omnem terram diffusum. Qua igitur via primum fides penetravit ia mundum, ea ipsa incrementum capiat, et tanquam divinae plantationis oliva, aqua sapientiae irrigata in exuberantium germinum pullulet propagines '.

Omnes igitur arehiepiscopos et episcopos ceterosque animarum curatores obtestamur coram Deo et lesu Cbrioto, qui judicaturus est vivos et mortuos, per adventum ipsius et regnum eius, ut apostolicis obtemperantes monitis, praedicent verbum, instantes in omni patientia et doctrina, ne fideles, sive schismaticorum artibus circumventi, sive nefandi mahometici idoli cultorum violentia devicti, a veritate quidem auditum avertant, ad fabulas autem convertantur*.

Parochis autem omnibus aliisque animarum curatoribus, Tridentinorum Albanorumque patrum, mandatis inhaerentes. ea^ue renovantes, praecipimus, ut solemnioribus et festivis diebus, ex imo corde Spiritus sancti lumine et caritatis igne invocato, oves aibi demandâtes pro sua earumque capacitate, praeter Christianae rudimenta doctrinae, spiritualibus monitis pascant, vitia declinanda, virtutes amplectendas, aeterno» cruciatus malis, sempiterna gaudia bonis praestolanda doceantl ; graviter ordinarii arbitratu puniendi, qui ne divinae quidem iustitiae rationi» reddendae metu perterriti, necessarium hoc pastoralia oneris officium damnanda desidia neglexerint.

Pro temporum autem, locorum, personarumque adiunctis in divini verbi praedicatione illud prae oculis animarem pastores habeant, ut illos praesertim insectentur errores, illa impetant vitia atque fiagitia, quae in christiano grege cuique commisso magis grassari conspicient; ea tamen prudentia id sibi agendum meminerint, ut ulcus tangentes, non personae sed vitia ipsa exagitari reprehendique intelligantur.

Atque illa in primis mala sata et germina eradicare, electa vero semina virtutum serere studeant, quae par hanc synodum in vinea Domini vel evellenda monebimus vel serenda. Ita curem omnem praesertim impendant, ut fideles 'dies festos sanctificent, quibus parochialem tum mares tum feminae eum pueris puellisque filiis frequentantes ecclesiam, verbo Dei pascantur, et ad vitam nutriantur aeternam; — ut paenitentiae sacramento saepe mundentur, et sacra reficiantur synaxi; — ut ieiuniorum legem adimpleant ab eocleaia sancitam, omni stadio praeiudieatam profligantes opinionem, ubi adhuc extat, de cessatione obligationis ieiunii in m qui continenter septem servaverit quadragesimas; — ut

1 lit. coast. * 7 ; Coae. Albas., 1. c.
* Cfr. Coae. Romas., tit. I, c, 4.
* Ex Leosi» X coast Sspsrass. Cfr. dt Bsamtieti XIV ooast, I 7.
* Pins V, const ***tir Mite,*** CXXXVU Cfr. Bente XTV, eit. const.. i 7.
* Ritual Restau., tit ***De »etr.,*** de iis qui aatrisMaio iuurendi saut ait: .Vtwqae adat retisHata IM, cam as deinde Ilios sees docere debeant*
Referente autem Baaed. XIV ia op. D» apnad», lib. VIII, o. 14, a. S: .Ia ooagrsgaUeae Saritaooraat IsaoaXII aa.IW7 deontam est aoa esse a paroohio mateimseius ia secissia prodostandam, nisi sates sponsos reperimt in Christiana» rtligioa» rudimentis safleteater instratos ; quod quids· decretam ooainsetam fuit s Clemnte XI ia «ao bullari·, p. SOS.'
* Cfr. dt coast. Boned. XIV, « 11.
' Ibid., » ».
* Ibid., I IS.
› Ibid., I A
" Ibid., ff »-4.

' S. Hiero». ia Matth. XXV1H.
* <Xr. Coae. Bossaa. a Boasti. XIП oslehrat, tit. I, c. a.
* Coae. TriA, ama XXIП, De r<or, e. 1.
* Beau X, 17.
* Ceae. Albaa^ pesa I, o. S.
* II Ttas. IV, 1 et aaqq.
' Cfr. Cana TriA,amaV, ***Derefer.,*** e. », et Coae. Albas.. 1.&

proximae peecaadi ο μ μ μ βμ long· removeant qui in libidjaia coeno tebancnut; — at sb altioaiba·,' fartis, periurtin, biaspbemii· aliisqna huiasmodi detentandi· fataoribua tanquam a tbeia colubri abhorraaat · M .

Quo autem facilia· id aseequautur verbi Dei praooonaa, ooedam aaiza hortamur in Domino, at illud aeeidae praedicent, nedum eaerie ia aedibus brevi at eoneianato sermone, eed ubieumqne opportuna Mea offeret occasio docendi, publie·, privatim et aempar; non attendente· quae veniant, •ed eireumeuntee et quaerente· ove· ia montibus Miarum paeaioaum errante·, vel in ignorantiae tenebris et-usortis umbra «edente·, ad dirigendo· pede· earum in viam paci· Quotidianae sacerdotum eum proximo conversationis materia «it regnum caelorum, ut Dei verbum spoatolico more vel ip«i· familiaribus inseratur colloquii·; profana et vaniloquia, quae ad impietatem proficiunt, stulta· insuper et ■ine disciplina quaestione·, quae generant lite·, conscientiam gravant, omni studio devitantes Quin potius doctrinae opportunitate et veritate infirma confirment, debilia roborent, depravata convertant. et verbum vitae in aeternitatis cibum alendae familiae dispensent*.

Praedicandum autem sibi esse meminerint non in sublimitate sermonis, neu in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus et virtutis*.

Et quoniam tunc aliis probe rectaque praedicamus, ait Gregorius, si dicta rebus et exemplis ostendimus cum illa moveant, haec autem animos trahant, nedum verbis, sed propriis etiam operibus ac exemplis gregem Christi pascere usque debet sacerdos, eiusdem Christi evangelium praedicaturus, uti decet ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei *. Caveat ergo sedulo ne adversus conservos insolescat, ut inquit Hilarius, neve saeculi .malis, quod Deus avertat, vitiisque se tradat, praesentium tantum curam in cultu ventris exercens; desperata enim die Dominus adveniret, portionemque eius cum hypocritis in poenae aeternitate constitueret '. Qui vero, ut par est, fecerit et docuerit, fideles aedificans in domo Domini, magnus vocabitur in regno caelorum*; corona vero iustitiae et sertis gloriae a Domino iusto ' iudice in patria donandus *.

Attendentes interim omnes animarum curatores lectioni, exhortationi et doctrinae ** exemplis roboratae, ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructu·11, confidimus quidem, populum acceptabilein, sectatorem bonorum operam fficile extiturum catholico inter nostrates religionis pietatisque sensu ubique praevalente locorum.

Praevalebit autem, si ad cetera fidei ac pietatis D fovendae incitamenta aasidnaei praedicationis potentia maximum illud adiicient, quod ex devotione profluit erga deiparam virginem Mariam.. Sicut enim Christus Dei hominumque mediator, humane assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit**. sic sanctissima Virgo arctissimo et indissolubili vineale eum eo coniuacta, una eum illo et per illum sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens, ac de ipeo plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit*. — Hinc Mimarum pastores luculenta patrum effata Romanaeque ecclesiae, a qua traducem fidei reliquae ecclesiae mutuentur oportet, sensa fidelibus tradentes, 'sublimem virginis, do qua natu· est leans, praecellentiam ac dignitatem eorum mentibus vividis rationum tractibus depingent Festi· praesertim deipara· virgini dicatis, exaltent eam in ecclesia plebis, et in cathedra seniorum laudibus extollant', ipeahi celebrantes veluti omnium divinarum gratiarum aedem, omnibuaque divini apiritue charismatibus exornatam, immo eorundem charismatum prope thesaurum abyasumque inexhaustam; ipsam cui fecit magna qui potens est*, ea caelestium omnium donorum vi, ea gratiae plenitudine, eaque emicuisse innocentia demonstrent, qua veluti ineffabile Dei miraculum, immo omnium miraculorum' apex ac digna Dei mater extiterit, et ad Deum ipsum pro creatae ratione naturae quam proxime accedens, omnibus qua humanis, qua angelici· praeconiis celsior evaserit*. — Inde prope infinitam in Deo eiusdem sanctissimae virginis eruente· potentiam, fidelibus commemorent consilium Dei, qui redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam ; ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, sb ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis, affluens *. — Fideles excitent atque inflamment, ut totis medullis cordium, totis praecordiorum affectibus et votis omnibus Dei matrem venerentur, quia sic est voluntas eius qui totum nos habere voluit per Mariam; ut quaerant gratias, et per Mariam quaerant, quia quod quaerit invenit, et frustrari non potest*. Hortentur omne· ne unquam oculos ab huius fulgore sideris avertant, nisi velint testationum procellis ac tempestatibus obrui, dum in huius saeculi fluctuant profluvio

Hanc autem virtutum omnium aeternaeque salutis fructuum fecundam catholicorum devotionem parochos omnes, pro cuiusque modnlo, libenter alituros seu .promoturos confidimus, occasione praesertim mensis maii, quo beatae Mariae virginis ab origine immaculatae cultus fero in omnibus catholicae ecclesiae regionibus peculari ratione, brevium ac piarum meditationum, precum virtutumque frequentia, longe depulsa frigescen^hm bietfie, pietati· vero floribus tempore veluti verno suavissime olentibus. maxim0 animarum lucro fovetur.

Caput VI.

De feetonun obeerventia.

Veteris novique testamenti oraculis et praeceptis instituta catholica ecclesia, nihil antiquius habet, quam ut sui per baptismum filii supremo rerum omnium creatori ac. Domino in spiritu et veritate adorando* nedum interne cordi· affectu, sed et externi· religionis* officii· privatum et publicum exhibeant cultum,* ac pontifici magno qui penetravit caelos, leeu filio 'Dei *, ad quem se redituros ex-

▌Lne. I. 7».
• π τι», ii, ie-sa.
▌S. Hilari·· sp, ComaMat. is llatth. XXVI.
• I Cor. П, 1-4.
• S. Oreeorios papa, H«ait 17 ii Lae. X.
• 1 Cor. IV, 1.
' Λ HUarin·, l. e.
• Matte. V, I».
• U Tim. tV, β.
'· I Tim. IV, 18.
■ nTUn.ni. 17..
>· Tix U, 14.
·> Colom. U. 14.

• Cfr. oosH. dam··*. lasfoMI·· ***Dm**** Pfi papa· IX, | JEf··· dm patro.
• P·. CVI. 38.
• Lac. I, 48.
• <'Tт. dI coeat. ZiuffaMi·. S ***Ad*** Ame et t ***Heu.***
• 8..Bernards· la ***Natmialm*** tenter Mansa rirgMte
• Iden iHd.
' Idam bondi. 8 aspar Miaaaa «at.
▌Ioann. IV, 84.
• Hybr. IV, 14

pectant» aretfa religioma openboa «miungaew. Hinc omnibo·* qui ehriatUaa profwaiow· signantur, districte vel ab aevo praecepit, ut dominiets attfoque feetie diebus nim· eudiaat, et a servilibus, ut aiunt, operibus oeenéat

Illud autem fidele· «eminime «Uvebit, quod pia nater ecclesia hoc Mnctifiearit dies, non quidem ut eiue filii vereeutur in ooneeaatiouibus et ebrietatibus, in cubi|ibua et impudicitiis, in eontentfoue et aemulatione k« quibus foedissime profanantur, sed ut io precibus divinieque Uudibue frequentes sint et assidui; ut ecclesiis intersint verbum Dei audituri; ut abiicientes opera tenebrarum, induantur anna lucis*; ut sacramenta ad animae eutauda vulnera viredque reficiendas adhibeant; ut verae pietatis caritatisque vacent operibus, et sanctos una eum Christo regnantes congruis Unquam patronos officiis et honoribus prpsequantur·.

Verum, proh dolor! viae Sion lugent, eo quod b.et aliquando tenerenturl providere· ut sacerdotes son sint qui veniant ad solemnitatem *. Siquidem uno eodemque die Sive pro dissitis populis, sive festorum observantiam dierum passim per provincias negligi, vel etiam iis diebus magis nomen Do- pro eadem j>lobe diversis horis geminum offerrent mini profanari, gemente· et corruptelam repro- sacrificium *. servatis ceterum de iure servanbantes conspicimus.' Populus enim qui festos aspernatur dies vel negligit, pravis imbuitur moribus, et in aliquod facile incidit incredulitatis exemplum*. Neque„ mirum. Ut enim divinae benedictiones iis qui festa sanctificant promittuntur*, ita divinae ultionis maledictiones in sacrilegam reservantur festos dies.profanantium impietatem'.

Animarum itaque clade eommoti, omnes Albanae ecclesiae fideles vehementer monemus in Domino, ut a tanta abhorrentes impietate, festis praesertim diebus adeant curp fiducia ad Uhronum Xrutiae. ut misericordiam consequantur et gratiam inveniant in auxilio opportnno*. Facientl Domini in confessione. oratione ac in psalmis*, hymnis.et canticis c dlebas fMie.' spiritualibus; aeternumque illud sabbatum, de quo apostolus ad Hebraeos, sancti· praeoccupante· actionibus. festinemus omnes ingredi in,illam requiem ·*. in qua\um Quieto gaudent omnes sancti.

Omnes autem animarum pastores monemus atque obtestamur in Dotfiino, ut pro eo quo tenentur officio, omni studio ovium cuique concreditarum opportunitati ac necessitati consulant; quo dies festos vere sanctificent, · et abusus, quos inter eas gssssari compererint. ab eis longe removebat.

Atque in primis illud adhuc lugendum nobis et quod plurimi ex christifidelibua, maxime inter monticolas, duplici ad festa servanda praecepto, ■cilicet audiendae mimae, qua incruentum Christi renovatur sacrificium, et'a servilibus causandi operibus, prava qiisdsp deficiunt, consuetudinaria desidia, nulla quidem gravi suffragante causa, qua obligatione eximantur, sed levi plerumque vel commenticia ratione. Inde autem chriatianae doctrinae ignorantia, inde multitudo magna languentiuml1 spiritu, deficiente pietatis, inde fiagitia propter eam quae in mundo est concupiscentiae corruptionem Quibus in Domino providentes, maiori fidelium

A commoditati se necoasttati eoiwuleudum pro viribus

Qsod attiset igitur ad miisqn· audienda· praeceptu*, episcopo· horiantur, st si plure· babeunt /in nas parochia aaoerdotea, provideant, at iuniorea dinbns fe»ti· ad looβ m conferant magia disait·, «iaaae sacrificium eolobruturi. — Ubi ante» enas tantum aacerdoa parochiam pluribus coalescentem populi* sibi concreditam habeat, vel etsi plure· aiat sacerdote·, non tamen pluribus populis saero peragendo, et verbo Dei et fidei rudimenti· tradendis •afficiant. tum locorum episcopi, tum ordinarii, qui misaioaibue praeeunt, meminerint, se non incassum feisse sive a communi iure, sive specialiter ab apostolic· sedo facultate praeditos, qua, causarum urgento gravitate ac necessitate, ordinariorum prudentiae et conscientiae dictatnine iudicanda. qualibet animi anxietate deposita, nedum poscent, sed

' ‹ fr. Heard. XIV. Or *w<o4>,* lib. VI. ‹·. H. ». Ï.

1 <'fp euud. Breed. XIV. Const. Iteeiorrrsii m^u. diei IK nertil 1740, item hutnodioar·· sacrae congregatione Adei Propagandae pi star super «ue» iteratione. dat die 94 mail 1870. Isupnd eoi. 3M-S0.J

*x Ms doobes apostolicae *cdin noosAeNti» colligitur Plwri^at abhinc saeculi» panlatim invalescente eccleriantica disciplisa· quae'nune riget, de miMa non iteranda ab eodem Mcsrdols uno eodenque die, non poese mimam iterari, niai eaaaia canonicis niistentibaa, quae eiusmoiU iterationem legitismn reddant.

Hniumodi autem causas canonicas boc generali principio contineri; «Mi—m iterari poMtfac debere. *i alia ratione consuli non posait popnjo tua et oSciurn habenti audiendi missam

Indicium de earum cannarum euntentia non a<l |«rocho· vel pnebytero* pertinere, sed ad epitropo» «en ordinarium, a quo venia iterandi mimam obtinenda est, ne abu»u»« oriatur.

Haec -quae ei communi, inre derivant, communia quoque ease ordinarii* mimionnn» independenter a facultate quam habent per anerem congregationem tidri propagandae prae-

Quare, ran, ordinarii mieqiwiQni bab{«nt facultatem a •saeta sede delegatam iterandi vel iterari faciendi missam eoi·. adasioasnia, per huiusmodi facultatem iatelligi noo ipsee coercitas· id qaod ipsis iure costumai iaat sit ronceesum, Reo per eam. id quod iure commuai sit oamibns ordinarii· ntnoesattm, ad alio· qaoqae casa· protendi.

Vade graviasimas claasalas facultati adiecta·. non alia de oaaaa iatelHgead·· esse spppdtaa, quam ni evitarentur facultatis abans.

Abusas satem dee«se. qoolieo ille qui facsltaten, habet. Arbitrio bonVMri, rebus peumtis, radicet missant iteran necessariam esae ssu valde utile.

EituasodC-neceaoitalem mondbm ex vanis tituli· oriri ƀome, iÇest ex institis t«altemvfa loci· iu quibus parochiae luq missa diebus festis defraudetur; ex curitat·, ae-populas-oogatar summis incommodis ad aadiOBdam missam ; M praecipuo solutio privetar'ad christia- * asm pistatam faraadum; ae aoeadalu· oriatur, et similia.

Ka aoosssita·, quae «x laetitia oriatar, adeo vincere videtar praUMtioaem iteraadi mimam, ut noa tantum bi> did

•fis ratio·· ouasuli aeqaest popali aewsattati. M «ira sou vi facultati·, de qua citata iasuactio, sed lari· «npmuais..

Prohibitam aihUotainss ease mimos itcratioaesi, u sacerdos ieisaa· ···· eemverit^ f

Nsqus posa· recipt elemtosyasa· pro ais·»· iteratis. »i« id sactoritate ·po·p>lio· tit iadsltan.

Eiasmodi isddHuai ob pscaliiras Mcestitates in loci· tantum misaiounin concedi «olere.

' Hsee ister, Can isiaaas msnere debeat «perdo· sd sltenua mieuuu oelebrasdeai. prae oculis habeat oportet /»·ttractionem de oitaw garipoatioae datam a sacn Hitasm oongre^stioa· ‹Ue II nuui IMS pro ii· qui ia dissitis loeis »ut■ut iterare dobeat. [Saprs, coL SdO-1.)

Es ealai pnsacribitsr, at OMerdos in-priam arisas divi- ana ^aguimm diligWMme «orbeat; salice·, os* mo· eat.

! Rosa. XIII. 18.
' Rom., ibid.. IS.
• Cfr. Beead. XIV eusse ***XMI ftefeete,*** f 1, et coast. ***M*** eo tempers, f 1". abi verba Nicolai I la reap, ad eounIt Buigarornm.
4 lerem. three. 1. a
' · Hebr. IV, II.
• (Tr Dent. XVI, 15.
' Cft.'Ntun. 8S et seq.; el Red., I. It, e. XIП, 17 et seq.
> Hdtr. IV. 1C.
• Bs XCIV, 8.
'· Hebr. IV, s-II. ..

.A ifeu.·'-

« П Pair. I, C . (

iteraMonam, sive itineria longitudine, siv· iaiuaii A 'ratione, parochi vafatadiai grave imminera detri- ı mentum, altaria· aacardotia deficiente sdiumento, viscera caritati· induti provideant locorum ordinarii, ut parochus altérais vicibus dissitas pascendas adeat ' plebes, sacrum fastis diebus facturus, eisque Dei verbi pabulum praebiturus. Hoc autem casu ia altera solum «ocimis rem divinam faciat, populumque edoeaat; ad aliam dein se conferat ecclesiam, et a sacrificio celebrando abstinens, Christianae legis instituta dumtaxat populo declaret*.

· Neque minus epiaoopi· ac ceteri· animarum paatoribu· omni «tudio 'et labore satagendum, ut peoeaminosa illa ac maxime noxis eliminetur consuetudo. qua in civitatibus degentes divitum familiarum puellae deordinata qusdgpt verecundia, seu potius praeiudioata parentum opinione filiarumque •ooordia. anno- aetatis duodecimo expleto, assidue •e domi {enent ac veluti delitescunt, inde non dis-B cessurae nisi cum sponsi domum àd nuptias ineunda·, conferre se debeant. Hinc saepe plurimi latuatur anni, quin unquam huiusmodi locupletum puellae familiarum ullam ingrediantur ecclesiam. — Idem dicendum de ceteris humilioris gradus puellis sive in civitatibus .sive ruri degentibus, quae dum nullo tenentur metu vel verecundia quaelibet pe- . tendi loca huc illuc cursitantes, ecclesia tamen, post duodecimum aetatis annum, abstinent quasi verecundiae ratione.

{g Nil igitur intentatum animarum pastores relinquant, ut prudentibus monitis et salutaribus praeceptis huiusmodi tollendi abusus necessitatem parentibus puellisque insinuent. Hinc encyclici» sacrorum antistitum litteris, iugi verbi Dei praedicatione, privatis parochorum et confessariorum adhortationibus omnique industria iisdem suadendum, se hae sola consuetudinariae ratione corruptelae a missae ' audiendae praecepto et ab ecclesia adeunda, religiosae praesertim institutionis hauriendae causa, nullo pacto excusari; eo vel magia quod vetera rapftu honestatisque amittendae proxima pericula iamdju ab iis provinciis vel penitus evanuerint. -- Eos ' insuper aliorum exemplo catholicorum excitent, qui in pluribus huius etiam Turcicae ditionis locis ab exitiali eiusmodi abhorrentes consuetudine, morem longe diversum. Dei scilicet ecclesiaeque praeceptis consonum, ultro lihenterque sectantur. — His gliisque medii·, quae pastorali· sollicitudo suggesserit, divina gratia favente, aliquarum pedetentim comparato divitum et pauperum puellarum numero ad domum Domini festis frequentandam diebus, cet«rae morosiores earum alliciantuc/exeihplo. Obstinatos autem parente· districtae rhtionis su- , premo' omnium iudici reddendae metu, cum de manu eorum requiret filiarum animas, si eorumdem culpa pcrdiÂm iri contingat, opportuna commonitione exterreant. Puella·'autem contumaces salutaribus christianae caritatis commonitionibus fortiter ac suaviter excitent ad sacras frequentandas abdes festosque celebrandos dies, ut Deo et ecclesiae obtemperantes, propriae aeternae consulant saluti. Quo autem* eas ad id magis impellant, attestationes pro nuptiis celebrandis sc ei» denegaturos adioaat, et. ubi expediat, facta denegent denae oorrigautar.

Ad negantem vero eiusdem praecepti partam, abstinendi salioat operibus quae servilia appellas- 9 tur, canam noetram oosverteatps, eeedem aaimanim paatorua in Domino hortamur, ut attoUentas vocem, fidele· sibi concreditos privathn at publice moaaaat, diebu festis csmandnm sibi esae ab siuamodi operibus, nisi velint nedum aeternis, sed litam tam-. poralibus poenis addiei et malis obrui*? quibus Dominu in virga feroria ni visitat iniquitates nsttpnam * non quidem vel ipai· festis diebus quaerestium faciem Ifai laoob*

At vero si ratum adiuncta eo sint addocta, at, nullo ceterum interveniente religionis contemptu, aut vera' necessitas postulet * aut pietatis ratio suadeat. ut aliquando huius regulae fiat exceptio, locorum ordinarii provideant, ut consueta ad •acrorum canonum tramites misericordia subveniatur*, Verum nemo fidelium se hi· eansis urgeri facile indicet, sed eos consulat potius, qui recti ooOqjlii tradendi facultate praestant ingenii, neque -omnino quisque audeat operari, niai facta «ibi fuerit venia ab nccleaiae auctoritate. Quam Veniam ab ordinario ubi i· sedem habet, in eeteri* autem dioeceaeon loci· a proprio cuiusque parocho petendam decernimus. — Caveant tamen parochi ne pauperibus. vel pro pauperibu· vel etiam pro ecclesiae praedii· colendi· servilem permittant labored!. niai vere gravi· urgeat nécessita·, uniformi ab omnibus parochia agendi ratione servanda. — Item in loci*, in quibus catholici Turei· famulari neoeaaitate cogantur. parochi eosdem moneant fideles de gravi qua tenentur obligatione plenatn sibi reservandi in famulatus contractu libertatem festo· sanctificandi dies, ac cetera implendi religionis officia. Si qui , ex famulis haec nafici duxerint, ordinario ut provideat deferantur.

Maxime delendum est insuper. quod saepe populares conventus, qui diebu* festis sanctorum parochiarum patronorum fieri solent, eo unice spectare videntur, ut comessationibus. ebrietatibus aliisque indulgeatur flagitiis:'unde non raro fit, ut nedum litibus atque rixis, sed furtis etiam, homicidiis, gravibusque aliis huiusmodi facinoribus vehementem praebeant occasionem, viamque sternant. Haee viderunt hostes, et deriserunt sabbata nostra*. Ne igitur solemnioribus potissimum festi· malignari pergat inimicus in sancto *. conventus eiusmodi reprobantes et imo détestantes ex corde, sacrorum antistites hortamur in Domino, ut ii·, quae ipsis magis opportune visa fuerint. remedii· adhibiti·.

1

. ooi>ertuiii -nper corporale relinquat ad tinem u-que iniasae in aquae vasculo digito» lavet ; expleta missa, sanguinis reliquias ad imum calicis delapsas iterum sorbeat ex eadem parte in calicem tantum aquae fundat, quantum vini posuerat. esmque circumagens demittat per eamdem partem in vasculum, dçin vel cum altera purificatione sorbendam, vel comburendam, vej «siccacdxm calicem puritk-atorio liste» abstergat. et si -> indigeat, aecum deferat pro altera celebranda missa, secus ' alio utatur calice.

! Beued. XIV «t. coast. Oeriunuri nobu. s ***Hit*** Wets.

I l'fr Ksdr . lib. 11. c. Mil. is.
I Pa LXXXMII. 1 2 *
• fi XXJ11. ».

. * ^ra congregatio de l'ropagfada Ade die 90 inlii IMO plnra quae vicarina apoatnlicns Scopiensi» proposaersi dsbis ‹ expendens atque resolmis ad XIV. is quo de servilibss agebatur operibus .inter fests dierum. respondens decrevit .Rescribendum indulgenter prout in sots archirii et in veto nos •ultoris." scilicet .Si gubernium aut domiai particulare» sesberi adigant rbristiddele» ad laborandum domiairis aliisque festis diebus in coatemptnm catholicae religionis, nullo mode eis licitum eat illis-laborare. Si vero huiusmodi contempt·» absit, non esae inquietando» misso* illo» catholici», qui rosdti sd laborandum, non sine periculo gravis damni possent aut gubernio aal domini* non obtemperare, et ab imperati» operibus abstinere. Iloriandos tamen esse, ut missae saltem 1o» diebu» intersint' quod ai omnino non possint, diutius saltem, orent, actu» virtutum theologsliupi et contritioni» renovantes, alias-pie ta paroelp*' imposita» prece» devote recitantes.'

• <tr. e«nc. Romab.'sub Benedicto XJ1], tit XI, c. a. Kx plui, capit, de ferus.
• lerem. thren. I. 7.
' IV LXX1II. S.

ad eosdem conventa· penita· · medio taltondos curam nmneih impendant.

lit antém oeehsiaatioo iadulgeat· ragimin·, imminufo fatorum nanuro. reliqua fideles rite celebrent feats, planeqae aanetiBoMt, spostoHoam aedem aupplioe· pro einsmodi imminstiene fatorum rogatum adire dnximu·. Itaqne sanctissimum dominum nostrum iSum IX pontifie··* maximam humillime deprecamur, ut pro ea qaa omnium ecclesiarum sollicitudine ardet, univeratw Alban·· eeclesiae, id eet Albaniae, Serriae et Macedoniae Idolea eximere velit · quorundam observantia faetorum, ita ut in ii* nedum «ervilibu· vacare operibus valeant. sed et audiendae mimae obligatione aolvantur. Haee autem «unt foeta quae, gravibus ex eauais, •postolira auctoritate «apprimi postulamus, scilicet:

Foetum «ancti Matthiae apostoli; — «ancti Marci evangelistae; — «anctorum Philippi et laoobi apostolorum; — feria 3 Pentecostes; — «ancti lacobi apostoli; — sanctae Annae; — sancti Laurentii; — ■ancti liartholomaei apostoli; — sancti Matthaei .apostoli; — «anctorum Simonis et ludae apostolorum; — sancti'Andreae apostoli; — «ancti Thomur apostoli; — sanctorum Innocentium; — sancti Silvestri papae confessori».

leiunia vero quae horum festorum vigiliis servande forent, ad ferias sextas et sabbata adventus transferri exoramus *.

Denique cum in Albania uno praesertim cuiusque hebdomadis die, et alicubi etiam duobus, mercatu· Aeri soleat, evenit aliquando, ut in huiuamodi dies festum de praecepto itidem ineidat. Cum porro pro Albani populi mercaiibus ea quidem urgeant rationuih ihomenta. quae Benedictus XIV pro nundinis iuxta modum permittendis vel tolerandis in medium affert[1], hinc ne fideles, .praesertim pauperes, mercatu, diei festi ratione, interdicti, grave subire damnum cogantur, ab eodem «aeratissimo principe flagitamus. ut misericordiae sinum suis Albanis filiis aperiens, ea facultate munire velit sacrorum antistite· Albaniae, Servian et Macedoniae, qua festis diebus in mercatuum dies per annum incidentibus, valeant suis cuiusque subditis veniam exercendi mercatus largiri, et, quod est consequens, apothecae aperiendi, sua ad mercatum ferendi, tendendi, emendi, firms tamen duplici manente obligatione audiendi missam, et a servilibus abstinendi operibus, que reliquo diei fati tempore serviant Dep\viventi omnium bonorum datori. Congruum autem omnino esse perspicimus, ut ab hsfc altera spostolicae largitate indulgentiae excipiantur. U in dies mercatus inciderint, solemnia festa nativitatis domini nostri lesu' Christi, epiphaniae, •ancti Iiisephi catholicae ecclesiae patroni, aaeensiohis Domini, sanctissimi, corporis Christi, sanctorum apostolorum- Petri et Pauli, assumptionis beatae. Mariae virginis et patroni principalis cuiusque provinciarum dioecesis*.

His ita praestituti·, et suoereseente in agro Domini colando vigili pastorum aparu, at iamdia ALbani patra·, ita at na· eonfidhaus, fore nt divinus honor rsfloreat in torri·, at dohnechantinm scelerum mnltitadia· repress*, furor Domini scrvicibn· noaitris immineo·, par festorum aanotfeoatioaam avertatur, totaqua appareat divino euitui addictis eaeli serenitas innovata[1].

Caput VII.

De iurmmtlo Jalto.

Cum Dominus in veritate, in indicio, in iustitia iurandum edixerit', rerum urgente ràtione meminerint fidele·, in iursmento veritatem in primis praestare debere per assertionis conformitatem cum intentione et cognitione jurantis. Merito igitur decessores nostri patres Albanae synodi lamenta; bantur. praeter alia scelera, mendacia quoque et periuria inundasse, et faciem terrae nostrae calamitatum fluctibus operuisse. Etenim fheili quodam sacrilego ritu falsa frequentantes juramenta, nomenque Domini, qui in veritate vivit, fslsitutis testimonio polluentes, implebuntur iniquitate, ^et non discedet a domo eorum plaga *. Atque utinam nostris saltem temporibus periurii impietas «linque flagitia'ab hae vinea electa, quahi iustitiae plena plantavit dextera Domini ·, exulatum abiiaaent ! At contra, proh dolor! quip vetera aruerint, nova quaedam in eadem Domini vinea mala germina succreverunt

Haec inter, putidus illé omni cura evellendus error pullulavit, qui pltlyium monticolarum prhesertim mentes pervasit, scilicet, periuria. illi* patrata rerum adiunctis, quibus aliquis a gravi sive iniusta sive etiam iusta pqens liberari queat, misericordiae operibus accensenda esse, quasi nefas non sit cuilibet tndulgere facinori ac sceleri, ut inde bona oriantur. Verum cum inimici crucis Christi foedam hanc evangelii praeconibus doctrinam impingerent, apostolus calumniam eiusmodi a se suisque in Domino fratribus abiecit inquiens: Sicut blasphemamur, et sicut aiunt quidam nos dicere, faciamus mala, ut yeniant bona. Quorum (calumniatorum) damnatio iusta eat*.

Quare opportunum Albanae synodi remedium et nos approbantes atqbe adhibentes ad protervam hominum licentiam a falsis iuramentis. maxime in iudioiaiibp·, compescendam, pastores, monemus et hortamur, ut nefandi erroris magistros et exerrandi auctores facinoris, comminatione divini judicii et sacramentalis confessionis privatione deterreant '. Quam tamen poenam in mortis periculo nefas esse adhibete compertum omnibus est.

Quamvis autem inquietandi non sint qui speciem quondam adhibentycanonicae. ut aiunt, purgationis, quae longo ab aevo apdd nostrates ubique locorum invaluit, qua propripm1 vel alienam innocentiam ab imputato crimine assertam iurameqti religione confirmant, modo tamen a publica potestate requirantur. et in iuramento de veritate ex. morali sal-

[1] Sssetss domina· noster Pias PSP· IX epiaeoporum proritas »«·«■<, prost ia ostes ksias aynodi. a. I.

* Betyed. XIV. coast. *M* eo tesipsre, stsrestas - aaadiais distisgueae, (t IS), ac de nundinis aceas, eonteeaaorst. Alelutas lit et Sixtus V aeoeesiUtis ratios· iadslaisee quitandam populis. nt diebus testis piscarentur IH 96, M, U71. sc addidit if UH); .Fatemur asae. aecesaitatem, qase asse Alexandro ill obiecerst. cmn Uls ia qns ysrsaaaaur eoa esas oosterendam ‹ia Albania vero eadem urget ab egestate nécessita·). Nostra tames gravia est. si illa ftüt grariastea... De re tandem suitur, .qua sablata, minuervntar popalsrua ooauaoda atque commercia bamsase vitas tonge opportnaa (Albaso autem populo maximum deficeret ad vitam sasteatanda· sdiamsatum). E rostra vetp retineri sUu modo eoa pateat, qaam qso viget"

* Ctk. verba apostolici rescripti past ooaelssioasm synodaleat, ·. II.

[1] Coae. Alban.. pars I. ‹'. 7.
[1] lerest IV. i
[1] Cose. Alkas., pars I. c. 10.
[1] Pa XLVII. 10.
[1] Rom. 111. H.
[1] t'ose. Altas., I. c.
[1] t'te, tasses eoae. Rosi. sa. ITUfi a ◦. p. Benedicto XIII celebratam (tit Ifi, c. i), st qso fieri poterit eosgrueater iasinnetar qsitau opaa est, ■· a reis eriadasliter inquisitis, thus iadicisUter sti priscipsles sxaadnsatar, iarasnsatam de veritate dMads sxigstur. Cte. satem steal Bese·. XIV. Dv synod* Ub. П, c. 8.

V·; KT j-i-rȳ'.lk;;;'?λ l;-·

tea Iartte Ni oertitadi·· tarantl; ia iuraiuranda antea» da credabtato ax praaaumptisuihus, oonwcttutei admiaieuhs iureti deponaat, aa aaadara amassltan ia raritate tanga·', ataman at aeaiterate taprobsmna atqna damnaaras pentieioaam teoarti iaraaaati ooasaatadiMm illam, quasi iidsm Albaai concilii pntrâa dnamandam iar· warito daelarariuat Ea aamqus Idalaa, auDa habita oartitediaa da hominis innooeatia, ipsam iuraaaaato comprobant, suspacti hominis iadamnitati proaptaantaa. Etenim qaieumqna einsmodi iueartitadinis tatnnadam violavarit, iudici Daa, qui aaripit pro gaiea indicium eartum, marite aat rationem redditura·*·

PARS 8ECUNDA.

OK SACIUMtVnS.

Caput I.
Dt beptittf.

Salvator uoater Christa· Iq···, ut humanum genu diabolica fraude deceptam a peccati eriperet servitute et ab omni redimeret inquitate, dedit samatipsum pro nobis*. Et at ipse tibi gloriosam exhiberet aoolesiatu non habentem maculam aut rugam, eandem aanctificavit, mundani lavacro aquae in yerbo vita·*, baptismo scilicet, quo qui saeculd nascimur natura quidem filii irae, filii gehennae*, mox in Christo abluti, peccatorum in aquis vetustate sepulta, filii gratiae, filii Dei, herede· regni caelorum, in novam regeneramur creaturam.

Baptismus igitur visibile justificationis principium ad Christi ecclesiam, ad reliqua sacraraenta,ad ipsumque Dei regnum unica est ianua Dominico statuta decreto: ,Mi«i quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei'* Hic est fons ille caelestis aquae salientis in vitam aeternam*, per quam divina gratia irrigatae ac fecundatae vineae, quae sub hieme infidelitatis et umbra mortis steriles manserant, florentes apparuerunt, dederuntque sanctitatis odorem*.

Cum itaque tanta sit rteoeasitas atque efficacia baptismi, vel maxime interest, ut fideles ea probe calleant quae ad illum attinent. Quare parochi et missionarii se nunquam satis operis ac studii in exponenda ecclesiae de hoc sacramento doetrina impendisse arbitrentur; et ipeimet omni diligentia et cura prustantissimos ac solemn·· ad illud cum valide tam licite administrandum ritus et praescriptiones Christi et ecclesiae adamamini servare satagant.

Verum magno animi dolore miramur sane, quod cum praedecessores nostri in Albano congregati concilio oommonitionibps ae decretis providete studuerint, ne parochorum incuria vel defectu virtus et efficacia huic deficeret sacramento, vel abusuum atque errorum coeno eiusdem dignitas ac sanctitas macularetur **, elapsis fere duobus saeculis, non pauci etiam nobis lugendi adhuc supersint abusus ac errores, eos inter, quos praefatae synodi patre· vel reiieiente· vel détestante·, penitus exterminatum iri consuerunt. Hinc nostri muneris 'est ea veluti ad vitam revocare, nostraque etiam sanctione Ateterira «iaadam aapieutissima· syaodi décréta ne snmtita, quais de hue mystina agro mala sata adhoc «xtaatia aradiaantar, «t bens garnies iacoria M demdta atari aagteeta eelaatar.

Ac prisa· quidam baptinmaii· erectio feutia te parochiafibos oaraada templis occurrit. Babas siquidani te teritec oonvareis, iam paritas evaarit at iUa teasds paroohoram opinio tea ab ipsis Albaaaa synodi patribus rateata, quad inter tearitaattem opprobria Turoaruat, mat·· adao ipaoe apprehenderet, at socrum bapttaii fautes· non ponant in suis aeciesiis steo paricria eotmarvaro;' unde communis abnaua neo fioufteu servaudi, uac aquam «tatis temporibus beaedioeadi *. Qasr· ad sacrorum canonum at aiasdam courilii Albani pruaaeriptam, omnibus parochis oetcrisqne animarum curam habentibus districte praecipimus, ut in propria cuiusqua parochiali ecclesia baptiseraient fontem, si nd- huc-desit, protinus erigi, clavi muniri, et apud eum omnia quae ad' huius sacramenti administrationem pertinent* vigili studio nitide tervari curent. — Lustralis autem aquae in iis fontibus asservanda· benedictionem quotannis sabbato sancto' paschavel penteooates * solemni ritu, ac sacris, deficientibus ministri·, ea quae in promptu haberi poterit clericorum vel laicorum fidelium clericalibus vestibus indutorum assistentia devotaque populi frequentia celebrant iuxta methodum auctoritate Benedicti XIII praescriptam *. Quod si temporum adiunctorunique calamitate nec ita solemni· aquae benedictio perfici queat, haec sacra synodus permittit, ut parochus alterius parochiae parochum adeat in praefata aqua· benedictione adiuturas, atque sx eo fonte eam hauriat, qua propriae parochiae opus Tore consuerit. — At ne parochorum incuria synodale· eiusmodi praescriptiones, uti et praedecessorum-aoetrorum, adhuc frustrentur, archiepiseopo· et episcopos omnes hortamur in Domino, ut si compererint, sive de relato sive ex sacra eorum dioeoeaeon visitatio··, his decretis parochos haud morem gemis··, eos severe commoneant; et adhuc desidiae sopora morso·, elapso termino ab ordinariis praefiniendo, suspensionis censura excitent atque ad obtemperandum compellant.

Cum autem maxime intersit, ut mediis a Christo et ab ecclesia statuti· et sacro in loco peragantur mysteria, optimo quidem iure cautam est, et haee identidem synodus generalem eiuamodi tradit normam ac statuit, ut sacramentum regenerationis a proprio cuiusque parocho, vel a sacerdote cui baptisandi munus legitime demandatum sit, et nonnisi aqua ad hunc praecise effectum benedicta*, et consequenter ex sacro fonte hausta,, insuper parochiali in ecclesia, non vero inter domesticos parietes, solemniter conferatur.

Haec religiose servanda praecipimus, nisi tamen vitae discrimen vel alia urgens instet neeesaitaa. Tunc enim omnibus et in quolibet loco baptisandi demandatur munus, contrario reieeto peatifero damaatoquè schismaticorum errore, quo catholicam doctrinam de huius sacramenti ministro labefactare in perniciem animarum conantur. — Cum vero casus non «int infrequentes, in quibus baptismum a quibusvis hominibus sive maribus sive feminis sd-

1 His gemina protulit iners congregatio Se Propaganda Me die 18 eeptembris 1788.
* t ap. ***Illi vero 13*** **fti *pvrfat.*** ομηηηηη.
* Com. Alban., I. c,
‘ Tit. U, U.
* Epbea. V. »-17.
▮ Epbea. П, ».
• Ioan. III, ***i.***
• Ioan. IV, 14
• Cant. II, tl-IS. t
I* Com. Alban., pan 11. o. 11

t

1 <l>uc- Alban., ibid.
* Cfr. Rit. Rotn., ***Ut*** Mcrem. Aqpt. ***S it*** mom oieM ***et uüù***

1 Rit Ro«·. i. t., j De ***materia baft.***
4 Cft. ***Memorial* rttwim pro aüfaihu praeaiaatwibae eacru*** /tmcfcnUiM prrMtomdM m MMwibM ecclcmM yro dUoMw num ***XIII P. eiitoui***, Iit VU c. S. | 4.
1 Be»ed. XIV. comL Juter I rebt* i* pead. coecilii Albaai priai, edit. Robmm IBM.

M

ministrari oporteat, pareehoe veteMtita* ImtaMr ac moaomna, at pubBoe tradant omteeeti baptite rationem, at ita quMe· at popete. aaaa dfaeat. Atque baeo ipaa ia primis tradenda private etit bbotetritibna, quae ,<aeaaia atea arwat qumnadmodem ae garera diversis ia aaaibaa debeoat, ia qaibasillaa aai ratem Bite noa tare quidte versari contigerit1.

Veram uti argenti .neeotaitati previmun, ita at gravibus eonsnlentaa tarn fideliam iaeoauMdiq, tear parochorum molestiis iMioribuequo maüa, quae eb dissitas ab ecclssia asdos orirentur, aimalqae consuetudinariam tolaraatos oorandom parochorum indulgentiam, scilicet, parochiae pâgoe villasquo petendi baptismatis conferendi cassa, permittendam esse censemus, utquamdiu maiora perturbationum metuantur mala ai huic 'locorum eoaenetadini pastores animarum obsisterent, baptismus in alia quam parochial! eccleeia. vel aacra ia aedicula, vel ito deficientibus, etiam in loco non sacro decenter administretur. adhibita aemper aqua ex aaoro hausta foute, niai urgena necessitas aliud auaaerit.

At vero multia in parochiis villae extant pluribua milliariia ab ecclesia parochial! longe remotae, quarum incolae ob grave incommodum et periculum nunquam infantes ad ecclesiam deferunt baptisandos. Hinc sacerdotes. de animaram calate solliciti, longo et asperrimo itinere ea loca petunt, huc illuc cursantes recens eorum natia baptisma oollaturi. Cum itaque nedum permolestam sed et difficillimum eiadem sacerdotibus foret, .aquam ex fontibua baptismatibus haustam aecum circumferre, et ed id *parochum adigi quocumque ae conferat (alia etiam causa aocersitumvel fortuito transeuntem) quod fleri posait ut in itinere puer aliquis sacro abluendus lavacro ipsi exhibeatur, idcirco archiepiscopi et episcopi hac sacra synodo congregati sanctissimo domino postro Pio papae IX preces mittunt humillimas, ut pro summa qua ia omnes ecclesias sollicitudine afficitur, velit pro Albania, Servia et Mhcedpnia' facultatem tribuere, qua iu iis vel geminis casibus aquam pro baptismate oonferendo benedicere valeant ea breviori formula, quae primum missionariis Peruanis, dein confoederatoram Statuum Amerinae septentrionalis missionariis iamdiu fuit concerna*.

Ex vetustissima ecclesiae consuetudine, iu solemni 'baptismo adhiberi debent patrini, qui spirituali vita* regeneratum de aaoro 'fonte suscipiant Dum autem maxime eorum reprobamus iaeurihm qui nullum adhibent in baptismate susceptorem, parochis tamen cavendum eese praecipimus ne illi sint plores quam unus, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una*. Urget enim ratio conciliari· decreti Tridentinoram petram, ne scilicet propter multitudinem prohibitionum contingat saepius in casibus prohibitis ignorantor contrahi matrimonisb in quibus vel oum peccato perseveretur, vel quae Cum scandalo dirimi debeant*. Parochi autem erit ad hoc susceptoris munus hand eoo admittere, quos repellendos ecclesia monet, cuinsmodi sunt infideles, haeretici, excommunicari, interdicti, criminosi, infamia notati, tum etiam impuberes et omnes non satis Christianae fidei rudimentis instructi, cum haec patrini spirituales filios suos, quos de baptismi fonte- snsoepmint, opportune docere, ubi opus ftierit, foetentur». It ideo pro Me spooeoree et fldtiMMroo apud Deum in Mneta antiquitel* dBMÜNMtu» ·

, Data natam epportaaitaie aerinarum osmtoras patiite nmssst, ut eo a singulari quadam abstineant oonenetudiM ia. Albania, praeurte vero ia die estai Pyrrnchloani, peste frequentata, ablueadl totam intentis corpusculum tertio a oollato solemn! baptismata die, quia ullum proferant verbum, oum puerperae visendae occasione piusdem domum seooaferant. Susmodi enim in diem et locum et personas condictam infantia ablutionem poet sacramentels regenerationis lavaoram omnino reprobandam esse eeaeomna, quippe quae superstitionem quaedam, redolere videtur, ex detestabili forsan consuetudinis praxi derivatam Turearum, qui alias baptismate abutebantur pro suorum abluendo foetere puerorum, pro eorundem corporali salute, pro defendendis illis a brutis1.

Praeterea quamvis Albani concilii patres* omni conata raiioiendum esae decreverint abusum, parochorum eonniventia cohonestatam, baptisandi infantes, servata quidem sacramenti forma, sacrio autem caeremoniis in aevum protractis, petrinorum abeentiae 'ratione; nihilominus einsmodi morem nondum ubiqae reieetnm non sine moerore competimus. 'Cum igitur pannorum commoditas nullo pacto ratio sufficiens appareat a baptismate separandi tam. magni ponderis tantaeque antiquitatis rites, atque ad reverentiam sacramento conciliandam maxime necessarios *, hinc omnibus animarum curatoribus praecipimus, ut tali omnino ablegata consuetudine, in designatorum absentia petrinorum, suasionibus opportunis adhortantur infantium baptisandorum parentes ad alium designandum petrinum; quibus renuentibus, ipse baptizans eum designet, ut salutiferi laticis ablutione una cum statutis ritibus novam in Christo prolem ecclesia eius sponsa in splendoribus sanctorum parturiat.

Ceterum reprobata illa consuetudo nos commovet ad opiniones erroresque evellendos qui geminam spiritualis cognationis doctrinam putide labefactant Atque in primis ex recensito desuper more irrepsit error, spiritualem cognationem ab iis contrahi qui nudis tantam adsunt caeremoniis, non autem acta vere susceptares in lavacro regenerefionis existant. At oum eiusmodi sacramentum per aquam' in verbo fiat *, spiritualis cognatio a petrinis in βοϊβηχηι baptismo contrahitur, si infantem vel per so vel per alium suscipiunt, dum ille ex aqua et Spiritu sancto renascitur.

. Praeterea provido Tridentinoram patrum decreto statutum est, spiritualis cognationis, quod ex baptismo oritur, vinculum nonnisi suscipientem inter et susceptam illiueque patrem et matrem, itidem baptisantem inter m baptisatum illiusque parentes oriri*. Itaque oolHmti servare nnitatem fidei ac disciplinae in vinculo patio1, nullatenus toleranda nobis est prava* illa ac temeraria popularia opinio, quae sehiauticoram vestigiis inhaerens, ultra gradus ab ooeleeia signatos spiritualis cognationis vinculum porrigit, libertatemque matrimoniorum coaretat. Absonum autem eet catholicae ecclesiae filios, se esso gloriari, et interim huius sanctae matris decretis rebellium more obstinateque obsistere.

* (A. Rit, Ros·., tit. *D* iefttù.* parv., | ATsMs; Bsasd. XIV. De lynofo, Ift. VU, c L
' 8umu pmtiftx M boo qpbooponua pwtahta* txotplt, «t b oatoe *. K
• TтΛ, μ XXIV, D· rOr, «. B·
♦TiilefbU.
- ...» —*1 i y ,.Λ,iΛ* i

' Rit Rom., h.'V, D» patrime.
"Ctr. tanta 10000 congngatioais Universalis Inquisitioni· ia oom. Altaao relata, part. Π, c 1
• Cenc. Albsa^ pan Π, o. &
* Besed XIV, mat. Mer aoMMfsnas. I 1».
▌Cetehiris Uiesn, pate Π, c. I, 11
* TriA, ssss XXIV, Xtarat. ds rqfor. mair,
• **Bte IV**, *

8*to tes·}* m iiaHm tenet popularis h-scitia, spiritual·* Mgnatisse* lavis·* esatrahi ab fflb qui paarta oapiRos pria* pna«W«at; a^ iffis qui aï eoatralMatiu* iavitati···* mtttaotrio aaststaat; aa taad·* aratissiau* «piritaali· oognatioais viacals» 1st* aea oriri aatumast, qaora* alter alter»·· saagaiate patte* liqaoro dilata* bibit. Id «ata» vsl later dwoa aura·, rai mare* inter et fa»iaa* frequentat*, quora* interdum alter catholic· profession· aaaaatar, alter aate* tareiea. Qao aie iaito spirituali phaMtaatioo foedere, ipai favis·* fratre· val aororaa ia Deo vocantur. — Interim antiquas hoetis haeo arripit pestifera invente in animaram perniciem. Cum enim huiusmodi putatae cognationi· vinculo innetis familiariter inter m uti lisent, quibuslibet patrandis flagitiis via patet licentiae latissima.

Ct igitur Albanae ebclesiae filii omnia respuant quae infectum a schismaticis principium hsbent, ne veluti parvuli fluctuantes circumferantur omni vento doctrinae in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris *, diabolica eiusmodi détestantes invente, animarum pastores in Domino instanter hortamur, ut fideles sibi concreditos doceant, nullam spiritualem cognationem nec in specie ex recensitis, nec aliunde quam ex baptismi et confirmationis sacramentis oriri, ut iamdiu Romana ecclesia, omnium ecclesiarum mater et magistra, expresse declaravit *.

Maxime autem decet, ut eruti per lavacrum regenerationis de potestate tenebrarum, translati in Dei lumen et regnum * ct in Christi militiam ascripti, a sanctis etiam cum Christo regnantibus nomina mutuentur, eorum exemplis ad pie viveodutn excitent* et patrociniis protegantur*. Pergant itaque parochi ritualis Romani praescriptionibus obsequi; et ut · ausibus obsistamus, eisdem districte ac sub poenis ordinariorum arbitrio definiendis prohibemus, ne baptismum colluturi nomina Christiano populo indigna imponere audeant. Quod si baptisatorum parentes aliique, Christianae dignitatis obliti, neque metuentes iram Dei tanquam in filios diffidentiae*, ebristiant» reiecto nomine, turcicum eisdem imponant, noverint, eos sacramentalitun usu, et si in contumacia perstiterint, sacramentorum quoque participatione pritatum iri, donec imperata fecerint et grave facinus emendaverint. Eiuamodi quippe agendi rationem includere apud nostrates nefandam Mahumeticae sectae simulationem virtualemque fidei negationem-, compertum est*. Omnes autem animarum pastores a tanta nequitia fideles sibi commissos sbsterreant, ipsique caveant ne turcico nomine dehonestatos, slio quam baptismati nomine unquam vocitent, ac satagant, ut parochiani eodem semper appellent.

Csput II.

De poemleato.

Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daretl, et per eum tot ac tanta traderet media, quibus in ipsum crediturl non perirent, sed aeternam ingredi requiem festinantes, beatam in eaeUa vita* haberentl. Kai* vate per tavacru* ngmsrtiUss, flpiritas sancti gratia, nava crantais nova*qaa figmenta* in CMsto efficto* etasqua ■iBtoe*. par oanflrssatieais suti* saera*eeta* araris ad oartaaea iastruiaur advenas priaripatas ot potestates tenebrare» haram, qaamdis ia hae terrestri tabernaculo peregrina** a Domino*. Veru* on* en ait taunaane natarae fragilitas, at aaapo ia oerteaiae saaefata *iserri*e ruat, et veste nuptiali ia baptismate aooopta a passi*· peccati fora denudet*, bine clemeatisai»·· Deus, apud quam eat misericordia et copiosa redemptio *,. miserrimis naufragantibus patena maas secunda» exhibet tabulam, qua iterum atque item* · naufragio evadant inoolumas, pacaiteatiae «cilicet sacramenta*. Misericordiae igitur Domini qui· son sumus consumpti', et secundum divitias gratiae eius, beatam spem ae saluter· Dei semper praestolari velamus.

Ut igitur in sanctitate et iustitia coram Domino tantae necessitati» post baptismum lapsis sacramentum per dispensatores mysteriorum Dei sdministreter, arehiepiaoopoe et episcopos nostros hortem* in visceribus Christi, ut in id omnem curam impendant, ne huiusmodi munus non prout rei gravitas exigit peragat*, neve quod a Christo institutum fait in salutem animarum, sacerdotum vitio in laqueum, quod absit, vertatur et in captionem et in scandalum *. Ideo' quae ab ipso huius sacramenti divino auctare, quae ab eius sponsa ecclesia sucti Spiritus irradiata falgoribus, quae a praedecessoribus nostris in Albane synodo congregatis, pro legitima ae recte clavium ministration· instituta, vel ad abusus erroresque eradicando» sancita faerunt, studeant ut sancte fideliterque impleantur.

Nunc autem quaedam pro temporum rerumque necessitate atque opportunitate hac etiam in sacra synodo commemorate ac decernere opus eme in Domino censemiM.

Et primo quidem, quia in multis offendimus omnes *, meminerint utriusque sexus fideles, ut postquam ad annos diteretae rationi» pervenerint, nedum Mtnel in anno saltem, iuxta sanctae matris ecclesiae praeceptum ', sed irnmo saepius his sacrameutalibus paenitentiae aquis, in quibus habemus remissionem peccatorum per sanguinem Christi*, conscientism emundent sb operibus mortuis*.-— Non solum sutem ex lumine rationis et fidei, sed ex hoc ipso ecclesiae praecepto patet, quam de-' testandus sit popularis ille qui adhuc in animaram perniciem grassatur error de impeocabititate adolescentium, qui nondum decimum quintum vel decimum sextum setatis annum excesserint, ideoque ad paenitentiae sacramentum ad illam usque aetatem non esse adigendos. Neminem quippe latet, pueros citius quam pubescant, diroretae cognitionis uno· attingere et letale patrare poaae peccatum: quod non ex aetate tantam, aed praecipue ex gradu ingenii vel discrete boni malique cognitione indicandum. Meminerint ergo parochi, ut puerulos

l Sphea IV, 14; '
1 l'fr. Based. XTV, oout. Znta' μ μ μ »ο μ », 4 17.
.' S. Leo, asrsx I, ***Dt*** natta. Domi··.
* Bit. Rom.. A t. ›
* Kphes. V, 7.
* ***Ctr.*** l'osc. Albas., par· I, c. 3, Based. XIV, oosM. ***Itittr*** oMwipm·», ▮A et coast. çsod prsemriaie ***eeoeil*** dlbomsst is nt. append. «taedeas oondlii relstae, et Da epiwd· dtaeoM., HA XΠI, e. »¸ a. ·-».
* loans. IΠ, 14.

! loaoa.'III. 14.
' 11 Cor. V, A
▮ P». t'XXIX. 7.
* larem, three. III. »
* Pa LXVIII. »¸. Rosa XI. ».
* lac. III. X
' ta cone. later. IV,.eas. »1, sab taaoomtio III aa. 1Î18 its saadtas·: striaaqse ansa Matta, poussa» sd asso» diaeretioettpervaaerit, ornai» saa aolaa peccata saltan ■emel ta aa»o Maiiter eosttoatar proprio* sacerdoti,·* stillest papae, episcopo, parocho val saesrdoli ah epiaeopo vel papa approbate. <*fr. Booed. XIV. De spnodo, lib. XI, e. 14. a. V-β.,
* Bptea I. 7.
* Behr. IX, 14,

tam intra nanum vi praecepti debent; et ia dubio de diaereto rattaeta neu, oonditione cauto sacraraentali indicio item absolvant '.

Confessione· audiendi sacraaseatal*· ia mlieiii •t in sedibus ad id oonetitatia, eooleaiastioM aatiquitatis eonsustudo est, quam sapienti*· quidem prudentiaeque «piritas in ecclesiam invexit atque probavit, et ubique locorum roHgioe* ssrvari curavit. Hinc ut etiam no* in regno Christi ambulemus cum consensu ceterarum eodesiaTum, ae priaeipis Romanae sedi* monita ae praescripta omni prosequamur obsequio, uti par est, hanc veluti normam tenendam .ervandamque decernimus. raUieet neprivati* aodibu· confessione* feminarum excipere, excepto infirmitati* cas*, et tunc cubiculi ianua pateat — Hine bimestri (patio, ab hnina publicatione concilii supputando, earn eorum qui ad id ratione muneri* tenentur, qualibet in oooieaia parochiali «ede* oonfesaionalis, ubi dealt, constituatur, in. qua mulierum praeaertim sacrameatalea confessione* excipiantur; quin etiam in oedeaii* satis ampli* et in quibus parocho* uno vel plnribua cooperatoribus in ovibus Chriati paaoondi* iavatur, altera ve) plure* einsmodi erigantur sedes. Haec autem aede* patenti, conspicuo et apto ecclesiae loco posita, orat* perforata inter paenitentem et sacerdotem *it 'instructa '. — In ecclesiis porro civitatum aliisque sacri* aedibus, ai quae sint praeter paroohialem in quibus confessione* excipi soleant, praefatae sede* construantur ad formam in ceteri* Europae templi* receptam. In oppidi* vero ac pagis, ubi plerumque ecclesiae vel aura oratoria angustiori spatio continentur, sede* pro confessionibus simplicior confici poterit, decenti scilicet tabula, orate .itidem instructa, quae oonfeaaarium inter ac paenitentem feminei praeeertim sexu* adhibeatur. — Quod si alicubi sacrae aede* desiderentur, vel suirditatis aliave rationabili et gravi ex causa, tnulieri* confessio in ecclesia audiri nequeat, nec simpliciora eiusmodi eonfeasionalia in prompta ' haberi posmnt, sacramentale* confessione* in alio decenti ao patenti audiantur loco, interposita crate ferrea vel alio repagulo later os confessorii ac mulieri* paenitanti*·. — Qui seou* fecerit, M saluberrima* ha*, praescriptiones sub quolibet praetextu declinare vel infringere praesumpserit, poena *u*penaioni* ab audiendi* confesmonibus, aliisqne. prudenti ordinariorum arbitrio plectatur.

■Quemadmodum autem Deo proprium est misereri semper et parcere, et cor contritum et humiliatum nunquam despicere*, ita sacerdos eodem spiritu plenus paenitentes excipere ao solari debet ■tanquam pater, ut fractu* valeat ex locata Domini vinea reddere dulce* gutturi gi·»*·

At quamvi* poenitentiae *aeramentum sit indulgentiae ae misericordiae tribunal, neminem tamen praeterit, absolutioni* beneficium, iudici* urgente officio, illi* impendi non posse qui eiusdem sunt incapaces. Tales porro sunt, ex rituali Romano, „qui nulla dant signa doloris, qui odia et' inimicitias deponere, aut aliena,- si possunt, restituere,' peeeata stmt superioribus reaetvate**. — Iam res* quaedam ex He qua· rairamentalem impediunt absohitieaem, iamdin diabetica Cavente fraud*, hoc ptiam ta proviso!* pooeaatar: quibus prqptorea, pro ea qua urgemur animarum soilieitadiae, euaotisque viribus remediem afibrro ornabimur.

« »

~~Atque illud ia primi* notandum,~~ ~~Deum in~~ ve- «jiihse, *uam es^ uKonemTetL retribetarum ia tamper*'. Dei autem filius, eum in «ortaliteti. apparuit, aperte «·»tentia comminando declaravit, patrem suam non dimissarum nobis peccata nostra, nisi prie* no* hominibus dimiserimus·. Verba dt suo firmavit exemplo, patrem orans ut illis dimitteret qui ipsum oruoe necabant, ooeque quoad potuit excusans*. Idipsum apostoli docuerunt*, idipsum ecclesia, uti sponse* ifiius qui eat veniae largitor, vel ab insanabilis praedicavit, ac iniuriis etiam atrooioribns lacessito, veniam largiti in deliciis habuit. — Hinc apparet quam detestabile facinus ait vindicta sanguini·, quao privato ausu passim frequentata, in Albania principatur ao undique debacchatur, ita ut fere omnia susque deque vertens, scelerum colluvie malorumque gravissimorum fluctibus terram nostram opsrfiit et adhuc operit. Ut itaque tam ingenti calamitati opportuno occurramus' remedio, pastore* atque animarum curatores omnes monemus C atque hortamur per visoera misericordia^Bei nostri, ut omne studium impendant, omnemq^T lapidem uioveant' ad exeerandi huius facinori* causa* penitu* e medio tollendas, errores nempe pernfeiosiasimos, qui plurimorum mentes mortifero inficiunt veneno. Etenim non modo honorem male *ane inteUeotum vindictam ab ipsi* expostulare autam*M, sed et ex ipso oonscientiae dictamine ad ultionem sumendam teneri persuasum habent. Nd* autem in Domino confidimus fore ut. si a iugibus tam privati* quam- publici* institutionibus, adhortationibus et argumentis, e locuplete rationis ac revelationi* penu depromptis et ad plebi* intelligentiam accommodatis, ab animarum curatoribus nihil cessatum fixerit, christifidele* nobis concrediti in unitatem fidei ac sanctorum operum conveniant. Quod si aliquis inipticu* cruci* Christi in serendis oommasaorati* erroribus obstinate persistet, sciat, D*s durissimum Dei indicium laturum, quicumque est ille'. Utinam autem et abscindantur qui ita gregem Christi conturbant'. Modicam enim fermentum totam massam corrumpit*. Interim vero quilibet confesmonibus excipiendis praepositi meminerint, se toties letali Illaqueari poocato, quoties absolutionis beneficium impertiri praesumpserint iniuria* altam iri anhelantibus. , Ipsoa enim latere non debet, eum qui ulcisoeadi libidinem atque propositum ex animo sincere nondum abiecit, peocaadi

! Cfr. 8. Ligor., De pMndt,

• Bit. Rora, IbU., * Λ· «sMe; st *x dsosts «seros saagrogatiesis d* Propaganda Ms saai Iteti
'AM*

' Bit. Rol, h-t., t Vadsst.
• Drat. XXXIt, «.
▮ Matth. VI, Id-
• Lac. XXΠI, M.
▮ Bora XD, 1»; Hate. X. K.
• Gal. V, 10.
! MA,U V
• Wfia-b» f

volontatsas rstinsr··: quo in stata inita ontnine sententia a peeeutis abeolvstvtar*.

Do fivto.

Idipeum natam sentiant in paeaitentia· tribunali indigne oonstitati quoad a* quos, thesauri-. aaataa iàiqnitatem et- rapines in oedibns suis', iainatoa aKeane rai posesestese inveniant Hos ab•olvera non aadsoat niai ablata restitaant, val ai in re nsqueent, promittant saltem ae thctnroe cota primum reatitasudi potestatem habebant. One eaim fide· decent, nequa Aires, neque rapaces rognant Dei peesesanros', a igria alieni violatione ope reatitutiooia ososandum csi, et patrata iainatitiae crimina détestant·· sacerdos reduont ad Christa·*, qui et Zeoboenm defraudate reddentem excepit, oontritamqoe corde sanavit. Unde illud Anguatini': «Non remittitur peccatum niai restituatur ablatam, eam rastitui potest**, foetam eat iam tritum sermone proverbium. Merito itaque decsssores nostri patree Albanae synodi edixerunt, maximo suo et paenitentium periculo delinquere, quotquot aunt confessionibus audiendi* praefecti, qui restitutioni obnoxio* psasim et *ine discrimine, aliquibus tantum iniuncti* paenitentiis per ieiuiua, oratione*, et alia huiuamodi, absolvere praeenmnnt, com talea absolutiones, viribus penita* carant·*, nulliusque valori·, peccandi praebeant licentiam, et aeternum pariant animae detrimentum*.

Cum iis autem qui rea aliena· aive mobile* •ive immobile* aliquo legitimo titulo acceperint, conscientiarum moderatore· ita «e gerant, at eorum conscientiae consulant prout eos vel bonae vel molae vel dubiae fidei posseoeoros eme compererint Generali autem adhaerente· principio, solum rei dominum per se ius habere eam possidendi, neo rei dominium amittere ad cuiuscumque manu· illa demuta deveniat: in applicatione tamen pro casuum particularium varietate, pro possessorum diversa fidei conditione, pro legum aliarumque rerum adiunctis, diversum erit ferendum ad iustitiae normam ■acramentale iudicium. Hinc conscientiis moderandis et peccatis remittendis vel retinendis praepositi, ne in tricas una cum paenitentibus ooniiciantur, sed immo ut recto progrediantur iustitiae dictamine, aqua·' sapientiae et consilii haurire non debent a cisternis dissipati·, quae continere non valent aqua· iustitiae*, a falsis videlicet dictaminibus in vulgus diffusis humanarum passionum, quarum vel una si infraenis evadit, uti auri fames, omnia pessumdat: sed prias quaerant a fonte aquae vivae, a Deo qui sapientiam petentibus dat omnibus affluenter|| dein vero diurna nocturnaque manu probatos versent auctores, et pro casuum opportunitate consulant — Item prae oculi* habeant «structiones a summo pontifice Benedicto XIV datas* nnutriens peetalatarnm a deoessera nostro aroitiopiaeaps tntibarsmri praepetatarma. — Kt si adhuc dubia srgaent, ta»a vel cniaaqae propriadieeaeaeae aptoaap— rogatam adeant, vul par «em, ai opus fissrit, Patena ipeom in Bntasnt pontilevivseteaa, Mtprmmo at infallibili fidei no menumagisterio a Domino praeditas·, eias irrefragabila •asoapturi indicium.

I »

A Mnro.

Bandant agendi rationem teneant animarum aerator··, eam da lucris ex mutuo i· paenitentiatribunali ipsis iudioium ferendum sit. Bive itaqaa privati· sive pubNei· instractionibue at monitis sata-

in psimis, nt Christianorum mentes iustitiae praecepti· ac amor· imbuantur at flagrant, ne quis supergrediatur, neque circumveniat in negotio B fratrem suum, quoniam vindex est Dominai'. Proprio etiam communi privatoque exdtout emolumento, divinam commemorante· oraculum, quod institis elevat gsatem, miseros autem facit populos peccata·'. Tantam abest, ut per usuras aut alias einsmodi iainriaa lucrosa possint florere commercia. Verum eum in hoiasmodi re tanti quidem momenti apostolic· sedes rive psr constitutiones et instruction··, rive ' per iterata decreta atque responsa, qoae iamdi* pubbei iuris snnt et luce clariora*, •gondi ae iudicaadi rationem ad iastitiae tramites sati· superq·· luppOditnverit, caveant tam μμμτdotes tam fideles no pervicaci ac detestabili ausu suam ecclesiae indicio contendant opinionem praeferre, qkin potins eiusdem decisione· atque ordinatione· omni studio proeequsntur. Ea enim «et Romanarum legum paritas, nullius labe polluta, nulli·· contagions foedata, ut sincero cordis obC sequio et devoto obedientiae candore ab omnibos sit edenda*. Meminerint itaque tum animarum pastores, tam fideles, omne lucrum **o mise**, praecise vi mutui, quolibet slio deficiente egtrineeeo, ut aiunt, titulo, usurarium, atque omni iure, naturali scilicet,' divino et ecclesiastico illicitum esse, perpetuam fuisse et ease catholicae eccleeias doctrinam, patrum et theologorum unanimi consensione firmatam *. — At compertum pariter atque exploratum omnibus est, ab usurae crimine immunes esse eos qui, non vi mutui ex mutuo, neque ex causa naturae mutui' universim coniuneta et innata, sed ratione extrinseci iustique concurrentis tituli, vel

* Sscrs congregatio de Propaganda Ms die » ssaii 1703 respoadit: .Licitam aoa assa hominibus privatis inieris· alcisd, licet ia iis locis dsgaat, ia qaibas Maso est qsi vindicandi* ctiminibas prassit: proiadsqaa eoadem, nisi animam aldsoeadi déposant a°* .".* sbeolveadoe, at aHns respondit sacra congregatio, ei praesertim dio 81 maii 178· et die 84* angusti 1788." Qsam asateatism eadem encra ceagragatio anno 1840 iterum coalrmavtt.

• Amo* III, 10.

• I Cor. VI, 10.

* 8. Angusti, epiri. 1M, Aci Macedeamw·,' et exinde regula 4, ieris la 8.

* Cone. Albai, pars П, c. 4.

* (erem. П, 18.

' Iac. 1, ».

• Bernd. XIV in const. Orban Aabibentm diei » martii 17M, et ia alters qaae incipit 'o*m sacimliw Mterse diei 84 wail 17M, AISsaM synodo per sppmriiMas iasertte. Hae ts··· alters ooMtitatioee eolis oodesisstiwraa boaora· 4e teatoribM de peteetatta pleaitsdls» poetifn roasalsll. ia prime sate· ***Ula*** · f S ad 13 ndert tbeologora· iQisinaM atqse response ad V et VI dnbiam, qsibss qsMrsbatar. sa eai D*e retiaeri licite posas·! boa· qaaelibet aseMUa per alios terto ablata. Aaiaadverteadsai teawa sedulo es! e·· eodem poatiAee (I 8), esse errorem teoti |d qsod aaoteras asseruat. prasfota «tlriet respoMs eracmlo poatidrio eoegrmata teimr. eum nihil aliad revera aiat qaam respoaea tbooisgsram eeagregstiouis de Propagaada fide et coessltorum Saaeti OtMi. qaae tomen eso rebore nos osnat, qaippe · doctis viris et smtm theologiae isriaqM oaaosfci neritissimi· elseubraia easaaaveriat.

‖ Them IV, 3.

• Pros. XIV, M

* Ctr. opsenslam csi titslao ApsoMioss sedte rsopsMS stetmiro ot tiro· ***hteno» a**** soMtuo «e sw·· osOsetae, saao 1878 ssa mm oosst Bepsdisti papae XIV Fir p«remit êditam mandate earns eaagregetieul· de Prspogaada tds, st ad episcopos, vioarioa ae prasdMtes spostoUebe •b eadem mera oosgregatioM tspeaieatoo mittentar. Pore eadem ordiaata.psritsr serie is naam poiieete habeatar is L. Ferrari* bibUothooa, edit ('arise·, see NaapoliL. ISOS, append ad L V, verbo Maritos*.

• Coee. Albae., pars П, e. 8

* Cri. Beaedieti XIV encyelicaas Fir paresait ad Holies •pise., (8; e< ***De*** spasaio Aones., Ub. X; e. 4. a 8 s< wg.

aiterins coaiiMtao amie· M· mutuo eoniuraatie A pnmeidio, Ineram ad iu»titiae tramite· supputaram accipiunt Quisquis igitur suae eotmeteetùe coasnltum relit, inquiret pria· diligenter operiet, v»rtm« cum matae fastas afin· titahu^ Terea· iustaa alter a mata· contracta» occurrat: quorum beneficio, quod quaerit lucrum, ornais labt· sxpen et immune reddaturl. Ia hee tot* vertitar de lucri iuatitia vel iniuatitia, oeeaaioae matai, iudicaadi ratio. Legitimo· autem inter titulo· eminent probatissimi qui a damno emergente et luero ceasaate nuncupantur. Kt quamvis alii etiam oommunimime ■int in honore tituli, acriter tamen decertatum de titulo legi· civilis, ceteris defioientibu·, et adhuc •ub iudice ecclesiae lia eat. Nihilominus ex pluribus tum «aerae congregationi» Universalis Inquisitioni· decreti· pontificio firmatis oraculo, tum «aerae Paenitentiariae respofisis, hanc in praxi tenendam uti normam'eruimus atque proponimus, scilicet: bon B ea*e inquietando·', neque ad peroeptoram restitutionem fructuum cogendo·, neque ob.enuntiandam agendi rationem sacramentel! absolutione privando· (dummodo parati sint «tare mandati· et definitionibu» «anctae iodi·, «i quando edantur) tum fidele· illo· qui contendunt, legem principi» ea»e titulum •ufficientem percipiendi aliquid ultra «ortam abaque titulo rei lucri cessantis vel damni emergentia, 'quousque .«ancta «ede· definitivum emiserit indicium; tum eoe qui capitalia, ut aiunt, sua aliis tradunt, ut ex illi· fructus percipiant ad taxem a lege civili praescriptam; tum denique sacramenti pqenitentiae ministro· absolvente· fideles -qui lucrum eadem ratione animique diaporitione percipiunt'. — 'Bx iisdem autem apostolicae sedis coOstitutionibu· et instructionibus colligitur, eiusmodi praxim haud extendi posse ad cohonestandam sive usuram quamvis modicam erga' pauperes, cum neminem latere c possit quod multis in casibus tenetur homo simplici ac pudo mutuo alteri succurrere *, sive usuram immodicam ac naturalis aequitatis limites excedentem. — Colligitur insuper, generatim determinari nullo pacto posse, quaenam usurae quantités dicenda sit immodica et excessive, quaenam iusta ac moderata, cum hoc, singulis in casibus prudenti iudicio decernendum sit, ob oculos habitis ac mature perpensis singulis omnibus locorum, personarum ac temporum adiuneti·*.

In dioecesanis autem synodis episcoporum erit, consiliis adhibiti· virorum pietate ac doctrina praestantium, inquirere de iustitia suspectorum contractuum, qui forte ijq sui· dioecesibus frequententur ». Et si quos manifeste usurarios esse compererint, interdicent; et eb illis quos occulti fenoris suspectos indicaverint, fideles avertere cenentur».

7

' Breed. XIV dt eecyd. *Vi** peremit, I 1 1.1

·. Hoiuieodi fonaala: Aim esse safutataadM, ia pn» fatis decreti» atqus respossis adhibita, aon areres» tolsraatisa, •ed positiva· permission·· rigaiSost. Cfir. ssaete· Ajpbo··sus. lib. IU, a. 786.

* Boaod-.XIV dt. renat *Vi** **11 r t**

' Cfr. ia dt opusculo iastreettoam Merus MagTSgsttoato Univenali» laquisittonis sub dis IS iaaaarii 1780 et 18 ssartii 17M, ia quibo» critioe» at prudentias rsgalas ia taassMdi Arendi» indidi· auhM eluceat Attiagut aai· titulos Inori essssatt·, dsstai eaergsnti» ·. sed penitas agunt d» potanto aoittsndM sortto, isquirentM quale ssm dsbsat pericula» st qns· das ritto «t natare, ut hoc ooeamats titato, poarit taataaaa, «ala · laetitiae nonna ae limitibus daidat, atiqnid ultra serto· rsdpara. His antsa Balta· confert dscrstaa ibi relata» sacras oongregationi» ds Propaganda Ms dis IS sspt«Bbris IMS *h lanooaatio X approbata·.

* Cfr. Bswd. XIV, *D** sywds dtomm, Hb, X, oap. S st esu·, ad «.

* 'htan IMA, & A a. 1.

Zλ· MOtMM *JMCMMK·*

De publico concubinatus fiagitio deinceps acturi, nunc quoad aon qui ia proxima peccandi occasione occulte venantur, sacerdote· moaemas, ut in eorum * excipiendis confessionibus, eisdemqae monaadis, iudieioque ferendo, remittendsne sint, aa retinenda peccata ex perpenso paenitentis aaimo ae proposito, iam corde affusis de more «II Deum precibus, maxima insuper utantur prudentia. Uniusmodi enim homines ambulantes, iuxta apostolum, in vanitate sensui sui, et obscuratum habentes intellectum propter caecitatem cordis ipsorum, desperantes semetipeos tradiderant impudicitiae *. Idcirco saepe regulas consulant et mente («volvant a probatis auctoribus traditas quoad eiusmodi vitae homines, ne voluntariam cum necessaria contendentes occa- B sionem peccandi, idem in omnes ferant indiscriminatim indicium, eedemque media praescribant. Caveant autem nedum a nimia indulgentia, sed etiam a nimia ac indiscreta rigiditate, ne, ad mentem divi Antonini, aedificent ad gehennam. 8aepe enim, sameti Bonaventurae iudicio, imprudens in sacramento paenitentiae rigor salvandos damnat, et propriae: conscios 'infirmitatis ad desperationem adigit. '

fi 5.

Ds mediocritate-»<τκιη<ια.

Haec interim delibasse ac decrevisse, pro temporum, morum, locorumque provinciarum adiuneti», satis esse oensemua, ut discerni»facile queant qui in recensitis peccante» absolutionis beneficio, ditandi, qUi autem absque eo dimittendi sint, quippe qui ea praestare recusent quae illi recipiendo idoneos paratoaque redderent.

4 Ceterum illa prae oculis habenda perpetuo sunt, quibus alias apostolicp sede· omnes sacramenti paenitentiae ministros monitos esse voluit. Scilicet: ,,8i ulla in re servanda edt mediocritas, in hac potissimum servetur necesse est, ne vel nimia facilita» absolvendi facilitatem afferat peccandi, vel nimia difficultas alienet animos a confessione et in de•perationem· salutis ' adducat Sistunt se quidem multi sacramenti paenitentiae ministris proréus imparati, sed persaepe tamen huiusmodi, ut ex imparati· parati fieri possint ■■ modo sacerdos viscera indutus misericordiae Christi lesu, qui non venit votwe iustou sed peccatores', sciat studiose, pa- 'tienter et mansuete cum ipei· agere. Imparati enim non illi iudicandi sunt, qui vel gravissima admiserint flagitia, vel qui plurimos etiam annos abfuerint a confessione (misericordiae enim D Domini non esi numerus et bonitatis infinitus est thesaurus) ve! qui rades conditione aut tardi inganio non sati· in seipsos inquis^erint nulla fere industria sua id sine sacerdotis ipsius opera assecuturi; sed :illi tantummodo imparati censendi sunt, qui, adhibita ab eo neceeeaaria, non qua praeter modum graventur, in iis interrogandis diligentia, omniqus)n iisdem »<T detestationem peccatorum excitandis exhabsta rarifati· industria, non 'sine fusis ex intimo corde' ad Deum precibus,' sensu tamen doloris ac paenitentiae, qno saltem ad Dei gratiam in sacramento impetrandam disponantur*, carere prudenter indicentur. Quocumque autem animo sint qui accedant ad ministrum paenitentiae, nihil ei magis cavendum est, quam ne sua

▌IfbM. *IV,* 17-1».

* Matih. rx, ia

• Cfr. Cmîré, una XJV, α A

eulpa diffla·· quispiam Dei bonitati Mt sacramauta A raooaeibatioaM htfansae dboedatl.*

- - -

De. amam roesruatssas.

Nedum supremum eocleeiae Chriati paatoram Boman·· pontifloaa in univers· eodeai·, sod at alio· summos eedeaianim antiatita· in propria oaiuaqn« dioeoeai oatua* flHquas oriminmn grayivrM ano raaerrara poeeeiudieio, catholicum dogma eat, quod veneranda traditio, perpetem ecclesiae h m u «t usus, divinae hiersrohicus ordo, ao saeer disciplinae servanda· rigor confirmant atque declarant*. At quamvis eedeaia ipsa ad ohrietiani populi disciplinam retinendam dagnopere conferre declaraverit, ut atroeiora quaedam' et graviora crimina non ,a quibusvis, sed a summis duntaxat sacerdotibus absolverentur, monitos tamen voluit episcojfcs, ut hac potestate- in aedificationem, non in destructionem uterentur*. Et quoniam generalia peccatorum reservandorum norma ubique custodienda praescribi nequiverat, hinc generalia quaedam ac saluberrima monita atque decreta a sacris Urbis congregationibus emanarunt, ex quibus episcopi criterion haberent pro numero ac delectu casuum, quos salubriter sibi reservare censerent*, ne alioquiu sacramenti paenitentiae ministrorum coarctata potestate, sanctae matris ecclesiae ptde menti contrarius subsequatur effectu·,*. Hinc factum est ut «aera praesertim congregatio christiano- nomini propagando praeposita nedum eiusmodi reservationum indiscretae frequentiae nunquam favere consuerit in missionibus apostolicis, in 'quibus praecipue'manifestationis et scandali pericula pro absolutione obtinenda .saepissime urgent*, quin et interdum rdservationes abscisse reprobaverit7.

Quamobrem sacrorum antistites hortamur, ut in casuum reservations, quam in dideceaana synodo collutis prudentum consiliis satius peragent *, eam prudentiae ac sobrietatis rationem sequantur, quam ecclesiasticae disciplinae fovendae, pro gregis sibi concrediti opportunitate ac necessitate, expedire in Domino iudioaverint. Fieri enim potest, ut alicuius criminis reservatio alietibi in aedificationem proficiat corporis Chriati, alibi ' autem in destructionem. - - Caveant autem ne sibi superflue' reservent casus apostolicae sedi reservatos*; sed potius provideant, ut paenitentiae sacramenti ministri eos probe calleant, neve quempiam ab iisdem absque apostolica facultate sive ignorantes sive praesumentes absolvant excepto mortis articulo, in quo nulla eat reeervutio, ne hùea oeoaaioa· aliquis parent, nt ideo on·· «•«•rdote· qnodibat paanitaatea a quibusvis petioatis at 'eeasaria absolvero poesunt'.

' Caput III.

A McAerwti·.

Neminem fidebam latet, dominum noatrum Issum tanta in homines caritate exarsisse, at nec persecutionem aquae potuerint eam extinguers, nec humanarum flumina iniquitatum obruere *. In qua etenim nocte tradebatur*, qua in eum ' ladaeorum odis effervebant, qua eius vitae struebantur insidiae, qua atrocissimam devovebatur ad mortem, ita mundum dilexit, ad caelestis morem patris, ut totum seipsum nobis in sanctissim· daret eucharistia, nobisoum assidue usque ed consummationem saeculi mansurus et angelico pane ad snpernaturalem refecturus vitam. Nisi enim, ut ipse monet, sAcra-/tissimi sui corporis dapibus in sanctitate et iustitia saginemur, non habebimus vitam in nobis*. Tantum intereat, ut hoc pane suavissimo de caelo praestito esurientes repleamur, in voce exaltationis epulantes in mensa Domini, atque ad certamina roboremur eo praesertim momento, quo mors infirmitatis pede nos pulsat atque admonet, cito reddendam esse nostrae villicationis rationem * Tunc enim in fortitudine cibi illius alacres ambulare poterimus usque ad montem Dei *, ad foturam gloriam quae revelabitur in aobia7.

Pensandum· igitur aerio ab omnibus animarum pastoribus est, quantam reddituri sint Christo iudioi rationem, si eorum culpa eveniat, ut aegrotantes, quin hoc fuerint divini viatici fercttloToborati, aeternitatis iter aggredi debeant, debiles cum inferno hoste luctantes. Atque hinc patet, nullis sumptibus. pro cuiusque viribus, nullique ipsis parcendum industriae atque curae, ut sanctissimum eucharistiae sacramentum in paroehialibua et regularium assidue asservetur ecclesiis aliisque oratoriis, quibus ex privilegio apostolico fuerit ' indultum *.

Quare renovantes primo sc confirmantes nostrorum decessorum monita atque deqreta in Albano edita concilio* sive quoad conscientiae puritatem, ut ad caelestis sponsi convivium festinantes fideles, divinum hunc panem in axymis sinceritatis et veritatis quam saepe munducent **, — sive quoad paschale praheeptum quotannis praescripto tempore implendum, vel necessitate suffragante saltem infra tempus hisce regionibus ab apostolica sede indultum11; — sive quoad adolescentea hoc divinitatis

1 Leo XII, Kacycl. sd «mqss patriarch., arehiepise. et episc. de extension· inbilsei sa. 18».

* Cfr. Beaed. XIV, *De eyeeoeh,* lib. V, c. 4; Coae. Trid., •ese. XIV, c. 7, caa. 11.

* Cone. Trid., cit e. 7.,

* Apsd Beaed. XIV, *De* synode, lib.V, c. fi; cfr. praesertim sacrae congregationis Rpiscoporum et Régularisas negotii· praei positas monita sabdereeateVIII die It iaasaril 1601 et M.aovsmbris-ieus, eodsmqae die encyclics· quoque litteras ad episcopos datas — Apud sudem sumam pontificem Beaed. XIV, L e., alia qnse episcopis beveada, ae relativa asserts inrfi iis prompta habentur.

* Sacra congregatio Bpiscop. et Regal, in cit. monito M novembri· 1*>Bi

* Sacra congregatio Beasti Officii U. 17S6.

' Sacra congregatio fis Propaganda fide die 14 februarii 17B7 ad vicariam petriapibalsm CsusteatiaopaUtuum respondit: M-*hil* de reservatis··. — Idipsus sa. 17» sd vicarium spoetolieum SmyrueMem.

* Bened. XIV, *De* (ynodo, lib. V, c. t, n. 8.

* Sacra eongrsgetio Kpiscopora» et Regularium ia cit- monito diei M novembri· IMS id expresse prohibuit.

" Cfr. praesertim naperrimsm omwtitutiosrem quas iadpit *JfeeMiau eeiie* diei 1» ootobris 1M», qas sanctissimas domias· aoster Hus papa IX ceasuas latae sentesrisa limitavit. •t Romaao pontifici, sive speciali modo sive simpliciter, reservavit. atiss astem episcopis, ali·· nemini.

1 Cone. Trid.. seas XIV, s 7; cfr. tamen Benedicti XIV const. Sscnmmtwa peonstentiee et aliam dposiolsa wiavu de adempta absolvsadi complicis facultate ac de sollicitantibus sd turpia.

• Csat. VIII. 7.

• I Cor. XI. »

• Itmaa.VI, 54.

• Lue. XVI, a.

• ΠI Reg. XIX. 8.

' Rost. VIII. 1&

• Baaed. XIV coast. *Qna»nie* «tie, | M, iaxta eaaoaiesm discipUasm docet: .BMroeeacta socharistia ia oeoMia, quae parochial··' non aut, retineri aoa potest absque praesidio apoetolioi infiniti' vel immemorabilis oeaenetudiais, quae hniuemsdi infiniti pramamptioaem Infinat,-

• Coae. Albas., pars Π, e. 5.

>· ICor.V, A

>' Beaed. XIV const. Mer omnigena· pro incolis regni Service et finitimarum regiosum edita, p fil hoc ita induisit: HQuod si propter locorum et temporum infelicitatem eveaiat. ut infra duas hebdomadas quae s dominica palmarem ad dominicam ia albis intercursat, auUsteaas il fieri postit, tuae at eidem praecepto, vel in qaadragstima, vel hi selemaii·

thteaura inter solemhia primassacrummitelte sens- 'rasionis encessiqditandos^ sive,quoad Asbituas,< ut par est, honorem atque humifctatte at rsvsreatiaa obdequia, quibus tantam prceoqui eàôrumeutum musa qÿdem debeat, sed maxime sacerdotaa dear Uÿid e^zjegrotos vol quocunsq·· deferunt: — ia praesenti vero, rebus, Deo opitulante, laetiorem feciem indutis. haee ad fideliumIaeram' et rsligionis incrementum praemisete addere ae decernere opportunam ceneemue. * "*-%

>Qmtavte quaedam parochiales ecclesiae a paroehialibsu aedibus tarn -tenge absunt, ut adhuc maaime delendum ait, sanctissimum sacramentum ib illis assidu· -oopaervari -non posse! ia ipsis Îutem peroebortim lembus vel decens locus desit in quo asservetur, vel ubi est, iugibua pateret irreverentiis' tamen quia celo et sollicita pastorum sura, Deo adiuvsntet confidimus fore ut brevi quaelibet vincantur obstacula, et sanctissimum .sacramentum omnibus in parochiis asservatum iri, hinoyper viscera caritatis Christi sacrorum antistites hortamur atque obtestamur, ut ad divinum cultum promovendum. ad populi devotionem, pietajemque excitandam erga tentum fidei mysterium aeternaeque divinae caritatis pignus, ed robur et solatium illorum qui ex beo vita mox migraturi, salutari viatico refici debent, sanctissimum sacramentum primum in parochiis amplis et magis extensis, dein in cetisris, quo citius fieri poterit, asservandum et colendnm maxime animarum sollicitudine curent, accitis etiam atque collatte. praesertim in-proxima cuiusque dioecesana synodo, parochotudi consiliis ae viribus ad optatum hunc finem omni conatu ac studio attingendum. Nemo autem parochorum aliorumque quorum intepeat ·· ultra excuset temporum angustiis: angustia enim constringitur mentis qui nulla dilatatur amplitudine caritatis *. Luctuosa c porro ab omnibus templis desolatione depulsa, profecto fiet, ut a pastoribus inflammati fideles hunc thronum gratiae cum fiducia frequentantes, misericordiam consequantur et gratiam inveniant in auxilio opportuno *.

Ad aegrotos quod attinet, ne ceterum dispositis deficiat unquam auxilium de sancto, parochis districte praecipimus, ut officii sui memores, ad infirmum gravi morbo laborantem vocati, vel eius notitia per seipsqs anxia diligentia inquisita \ omni sollicitudine "incumbant, ut eum poenitentiae iam ·aeramento a peccatorum sordibus emundatam salutari viatieo reficiant, ne eorum vitio socordia· liare culpa quisquam fidelium hoc validissimo contra terentis impetto daemonis praesidio destitutus ex hac vita decedat — 8i vero in eorum ecclesiis nondum sanctissima eucharistia asservetur, has nortpas pro casuum varietate sequantur.

Et primo-quidem ex apoetolicae aedis praescriptis in bonum provinciae nostrae editis, eucharistiae sacramentum ab aliqua ecclesia sumant, si qua ibi proxime extiterit, et ad mflnri^edes, cui mortis periculum instat, quamprimum deferant; cum extra summum neceesitatis casum, apud infirmum, in aedibus non sacratis, mtesam celebrare non licent·. — 8i igitur nec in pro: ima ecclesia eucharistia asservetur, sacerdos divinam aegroto viaticum delaturus in proximo oratorio missam celebret et particulam consecret ad infirmum sacra rsdeteadam synqxi '. — Ubi autem morti· hsrn item urgeat, et aegroto sanctissimum corpas neque publie^ aequo pceulto vol ob ipeam locorum distantiam a sacra in qua asservaturJasde ad infirmam deferri neque·*, in hoc vel similibus necessitatis eaaibus missam celebrare vel in domo infirmi, vel saltem in viciniori dec··tiquedomo lio·* bit, ne jhfirmus ebsque caelesti huius ferculi re-fectione' naturae debitam solvat*. —sQuod si, missa idm celebrate, parochus moneatur de gravi mortis periculo alicuius infirmi, neque aliunde queat sacrum ei viaticum dqferre, meminerit,, sui *M>mniqo muqeris epse, ufi postridie mane aegrotum, rhi vixerit, podem muniat.

Caput IV.

I)» nArana uncrioar.

Clementtesimus-Redemptor noster, qui pro ineffabili sua iq homines caritate eisdem quovis tempore voluit salutaribus prospectum esse remediis advenus omnia hostium tela, quemadmodupp ma■tataTin aliis sacramentis praeparavit auxilia, quibus integri dum viverent al^omni graviori spiritus servarentur incommqrio, ita extremae unctionis saoramentali elypeo, firnHMinlti veluti praesidio, extre··mum vita· agonem muniri providit*. Quamvis enim teterrimus ille humani generis hostis, qui homicida fuit ab initio*, nullum vitae tempus ab insidite vacuum relinquat, eo tamen acrius ac vehementius homines invadit infestamque suam exerit vim, eum e vita migraturi spiritum agunt extremum.

Ut igitur tanti· munita praesidiis anima Deo reconciliata inter ingruentium' tentationum tempestate· ad aeternae saluti· portum feliciter (pddueetur*. Albani concilii monita et praescriptiones. eiue ⌒ «cromentum attingunt·, speciatim renovante·, aollicite et ad unguem sub divini obtestatione iudicii a parochia servari decernimus.

Illorum autem parochorum, qui nulla divino iudici reddendae rationis trepidatione commoti, tanti roboris sacramentum fidelibus, qui infirmitate decumbunt, dispensare negligent, desidiam damnantes; praejudicatarum autem opinionum impietatem, quae de hoc sacramento in communem fidelium perniciem adhuc grassari conspicimus, détestantes, sacrorum antistites in Domino hortamur, ut et populares errores in omni patientia et doctrina eliminare satagant, et prudenti eorum arbitrio pro culpa· gravitate animadvertant in parochos, qui gravem huiusmodi pastoralis sollicitudinis partem veluti parvi opinantes momenti, sine sacratissimae unctfenis subsidio ab humanis discedere *-firmos damnanda incuria patiuntur.

Caput V.

D« «ucrumsuto matrimo·».

Coniugalo foedus a Deo ipso inter mundi primordia ad humanam propagandam sobolem institutum, - Christo autem Dapino ad sacramenti dignitatem evectam divinarumque rore gratiarum locupletatum, communi ehristians· rei emolumento maxime conferre, perspectum omnibus· est Eo enim sanetificati coniuges ac mysticam Christi cum ecclesia unionem praesciscentes, filios edunt in ad-

peatecostrs praeviisqas dktaa tute proprii ooeordotio ma- «lia·. a popalio ioûftao Serviae régi···· satistui valeat. Uns Uttsranui tenon oooeMtom «< iadelgsmea·

' Com. Alto·.. pan U, c. S.

** Hobr IV, ||

' Bcavd. XIV asper dt. ««Λ, * tt

▮ Sacra coagngatio iis Propageais Ms dis'S0 ssptrabrte ItM.

▮ Sacra congregatio de Propaganda Ms dis 1* deosmbris ICN.

* Coae. Trid., assa XIV, DocTr. *it* aacramast. arirsm. enet., ia prolsgo.

• Iassa. VUI. 44.

.* Ibid.

mirabile Per lumen et rdgnum, in gopus electum, A gentem sanctam, populem acquisitionis indéfinie»-tem in aevum. . Ideo 'sacramentupi *hod magnum eat. in Christo, scillbet et- ib eeeleqia'; ideo viri debent qxores sum diligere, sieut ot .Christus dilexit ecclesiam · et "ieipspm tradidit pro ea'!: ideo divina gratia confisis sptagendum christiania oonX^ iugibu» est. ut ipsorum in veritate queht appellari honorabile conntbium insomnibus et torus immaculatus'.Tti deoet eivepsanctoruM et domesticos Dei4.

'At vero cum nemo sacrum'coniugii foedus; initorus sibi polleri possit, istud huiusmodi futurum, quod in ipso 'rfponsalium germine parentum vitio tabescit, hiuq omnibus-detestandg.se omni cura e' medio tollentia Albanensium praesertim monticolarum eonsifetudo, tot tantorumque malorum f-cqpAa, qua vel avaritia vel indigentia suadente, plerique parentes, accepta pro cuiusque conditione quadam' pecuniae vi. filiae suas nondum rationis compotes, B quin ot adhuc' in cunis vagientes despondent, seu rectius vendunt. Quae interinr paterno sub tecto impuberem ducentes aetatem, vix dum pubertatem Adeptae, quamvis parentum tantummodo fide, non propria, subarratae. matrimonii ineundi obligatione teneri cenqentur. Ceteri autem pene omnes parentes filisdfi suas iam rationis compotes, quin de earum consensu, quasi rerum mancipi, sint ulla ratione solliciti, pro libito suo, recepto pretio despondent, promissione seu venditione saepe barbaris minita sanctionibus in bona et in eaput. ad sanguinem usque. sive sponsae sive familiae sive quorum intereat. Hinc nil mirum si*, parentes illas, velint nolint, statuto tempore ad sponsorum domos imperio, et, si opus fuerit, vexationibus atque mini» deduci satagunt. Hinc fit ut miserae filiae vel fortiter obsistentes domi maneant innuptae, vel propriam non audentes in re tanti momenti parentibus voluntatem f patefacere, nuptias plerumque celebrare cogantur cum viris, a quibus earum animus refugit; itq ut de huiusmodi matrimoniorum valore saepe iure merito dubitandum ait.

Quamvis itaque compertum omnibus exploratumque sit, sponsalia a parentibus pro filiabus inita nullam exorere vim ad eas obligandas, quandiu ab eis iusta in aetate constitutis libero non fuerint confirmata consensu, tamen ut gravissimis quae inde oriuntur malis opportuno Accurramus remedio, districte prohibemus, ne parentes filias suas unquam despondeant antequam illae perfectum rationis usum adeptae ita fuerint, ut et quae agunt et obligationem qua sese obstringunt probe noscant. Si qui autem neque deterriti malorum spiritualium iuxta ac temporalium. colluvie, quae ex festinatis hisce sponsalibus familiis ac roipublicae obveniunt, neque districtae supremo iudici reddendae rationis propter ista quae in causa peccantur timore detenti, auserint synodale hoc violare decretum, a parochis praesertim ad episcopum deferantur, ecclesiasticis Λ pro merito puniendi poenis arbitrio. — Omnibus autem animarum curatoribus praecipimus, ut et privarim et publice de hoc parentes graviter moneant, atque eis vi huius decreti iniuhgant ne filias despondeant, antequam ipsae liberum omnino consensum praestiterint. Ad eos autem 'suadendos, in eo sedulo Thcumbant, ut probe percipiant se teneri quidem obligatione filias suas educandi in disciplina et correptione Domiai *, non vero esse a Deo constitutos suarum dominos filiarum, eorumque arbitrio quoad matrimonium mancipatas, quas Christus drdinsvit ad- libertatem gloriae filjorum Dei *. Et uti filiabus a sponsalibus abstinendum antequam parentum consensum consiliumqua- oxqutaiurint. ita psrentibus opus eat ut Aliarum vota iuxta vias et praecepta Domini dirigant, non turpi» -lucri gratia praeiudicatà sententia praeveniant, vel eisdem abeχιιβ ratfenabili gruvique causa obsistant.

Oun/ tamen Aeri possit, ut -parentum aliqui, pp*ocm»rum monitis posthabitis. divinis insuper hunymisque ihribua conculcatis, ad Aliarum exlorqhendufit in matrimonium* consensum coactioni manum admovere non vereantur, hinc ceteris plenissime inhaereptes Albanorum patrum decreti* illud iterum de libertate matrimonii speejrfter promutgsndum censemus, scilicet: ,QuotiiAm omnimiida arbitrii libertate matrimonium initur. toto pectore incumbant paroqbi, ut coittrahentium aaaenAia omni impulsioni»; coactionis seu directae vel indirectae materia careat, neo 'sacro iungant connubii nexu, quos externae.audaci» violentiae lilatrimonialia iura violando vitiavit. Temerariis eorum ausis, qui invitis confoederantur ugoribus. anathematis poena inniggtur. Parochi quoque, invalidae auctores conjunctionis. ecclesiasticis innodentur censuris

Ne autem' matrimonii perpetuum indihaolubilemque nexum vel a primo humani generis parente divini spiritus instinctu proclamatum *, et a Christo Domino confirmatum*, quisquam violare praesüinst. nemo sive parochus sive sacerdos legitime deputatus matrimonio ad Tridentini formam assistat, nisi sacro copulandi foedere litteras Exhibuerint eorundem statum liberum attestantes et a proprio parocho datas. — Quod si ex una vel pluribus in vices dioecesibus, in quibus domicilium habebant, ad aliam animo ibidem permanendi migraverint, novi f domicilii vel quaai-domicilii parochus eos ab iugali sacramento arceat, donec praefatas litteras ab ordinariis locorum, in quibus antea commorabantur, confirmatas attulerint: nisi tamen graves pereonarum, temporum,locorumque rationes suadeant, praefatum ab alio'liberum iugali vinculo statum vel duorum pluriumve testium fide, sacramenti religione firmata, de certa eorundem scientia, non de credulitate, probandum esse, ve), ubi subita rerum frequenter urgent, preces ab locorum episcopis apostolicae sedi pro facultatibus porrigendasSpd excipiendum a sponsis juramentum qqod suppletorium nuncupant*.

Matrimonia vero non in privatis aedibus, sied in ecclesia celebrentur, nisi causa vere iusta illud exposcat.

Meminerint autem animarum pastores Tridentinorum * atque Albanorum' palrum et apostolicae sedis * legem religiose servare, qua decernitur, tum u ne matrimonia aliter quam praesente parocho vel

' Kpbes. V. 8S.
• Ibid.. «Λ.
▮ Hebr. XH1, -X a
• Ephea. II. I». ,
' Ephes. VI, a

Conclu OSXKSAU TOMUS XIII.

1 Kom. VIII. ».
▮ ⟨mk. Albsa.. para U. c. A
▮ Oeae». II, SS-M: Trid. Mas XXIV, Darir. de «arras». SMtr.
* Matth. XIX, »-e.
* Cone. Trid.. sees XXIV. c. 7. fle refoe. stare..· .Omasa ad qso· apertat paterae mnueh »· genua homiaum vagantia»» ad matrimonium (erile rvripiaat; magistruta· etiam Merulam hortatur, ut eos mvsn coeroesat; parochis satem praeripit, ae illorum matrimosiia iateraiat. aiai pris· diligentem taquiritiosem feceriat, et re ad ordinarium deists, ah eo Ikea-Uam id ihrieadi obtisueriat* I
* Trid., «eea XXIV, Dv mstr., r. I.
' Cone. Albas., pan II, e. A
1 Benedict. XIV, ronet. Ister amnipmea, H U-II. abi de legs prodamatioaum inquit: .yuood prviamatieeee vero a Trideatiao concilio «tatatae. licet ia Bervia mininae aes lineatae amematur. cum tasses ta praelsadato osaetUo Albano parochis etiam Serviar praescribantur. adempta dtapeseandi

M

alie-ascerdote de ipsius putoehi neu qrdineni Hee-tie, et duobus vel thbus teatibus dbntruhaufar, Be aeeua irritsomnino m nulla tint1; turn ne pdroehi aneri coqingii foedere quoslibet iungant, aim tribas proclamationibba/^estivis diebus ad populum Tactis ubi paroebialia sucra obierint, praecedentibus, piee sine admodum argenti se necessaria ratione dispensandis. Huic porro saluberrimae ud esitandas fraudes legis debito sciant parochi oihnee esse «d-strictos, nec temporum ae locorum qualitate esse solutoj'.

Catholicorum eum haereticis aut schismaticis cotmulia, ecclesiam catholicam' tamquam illicita, perniciosa atque detestabilis perpetuo interdixisse et reprobasse, innumeris conciliorum summorumque pontificum decretis et eocyelicis litteris luculentissime constat'. Et quantVia in quibusdam regionibus propter locorum ac temporum calamitatem.ee oonnubia tolerari ac'permitti ab apostolica sede eofi-dl tingat, hanc tamen patiendi rationem sd maiora vitande mala necessitas quidem affert, non voluntas4. Maximo itaqu» perfundimur gaudio scientes, nostrates fideles ab huiusmodi matrimoniis universim abhorrere. Hinc est ut, ubi catholicus vir uxorem ducere schismatioam cupiat mulierem, haec. ex praxi ubique io nostra provincia recepta, quamque stricte servari praecipimus, catholicam debet religionem amplecti antequam solemnia matrimonialia iura sanctae Romanae bcclesiae ritibus cum viro'catholico celebret. Atque ita si qui nascantur ex hoc sacro eonnubio liberi, per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus sancti iustificati ac divinae gratiae meHora recepturi charismata, heredes sint secundum spem vitae aeternae*. Neque catholica mulier cum viro in schismate vel haeresi sordescente matrimonium inire postulet. Bed et postulantibus, si quae faturae sint, morigerari di- c stricte vetamus, ipso etiam naturali iure, ob nostrae morem provinciae, adversus huiusmodi clamante connubia. Cum enim hisce regionibus receptum sit constanterque servatum, ut fiUi religionem patria sequantur, futura proles schismatis atque haeresia tabe ab ineunte inficeretur aetate. — In raro autem casu, quo schismaticus advena muUerem catholicam indigenam uxorem ducere superet, hanc parochus ab huiuamodi adeundis nuptiis, animatum perniciem minitantibus, pro viribus absterreat atque avertere satagat iuxta ecclesiae monita*, ut catholicae mulieres schismaticum et haereticum hominem ecclesiae quidem filium sed rebellem ac transfugam devitantes", fidei facem, quant in baptismate receperunt, etiam cum eaelesti, sponso obviam ire moneantur, ardentem eo neque servasse ,ac praetulisse laetenlqr. Quod si haec haud morigeram se praebeat mohitionibus parochi, schismaticus autem conditiones, quae pb ecclesia praescribi solent, u *serio ac* firmiter se impleturum spondeat, catholica mulier per episcopum apoetolicam «pedem adeat, dispensationem eidem aedi reeersatam potitura„ Uani tamen pontificia mandaté parere humWter prompta. ·PeFjmtarodbum inauper moeeatur, nunquam a Bomaaa node permitti, ut fidelea cum ati·-nia a fide conntibium ineant, nisi gravi et causa M salvis firmiaquo semper diUgeaterque servatis cautionibus *jje* amovendo perversionis periculo a ooniuge catholico, de haeretM*-seu schismatici co^-iugis convenions ab ipao catholico eoniuge pro viribus procurnpda, deque universa ùtriuaque sexus prole in sanctitate cutholioae-Teligionis omnino edu—' eunda*. — Q^are uti insuetum, ita nobis mirum sane fait accipere, plujibua abhinc^ annis quaedam hac in nostra provincia nuptiarum solemnia'oatholicorum cum mulieribus acbismtHcis, ad catholicam fidem non antea conversis, celebrata in facie socie-·-aiae faiaee, quin 'praevia petita atque obtente fuerit apostolica dispensatio; Huiusmodi porro sacrilegum facinus reprobantes ae cdamnantee, ne quis in posterum illud audeat renovare, parochorum erit, catholieas illas mulieres, si nondum sibi consulere sategerint, ad sanctae matris ecclesiae monita serio efficaciterque revocare *.

Caput VI.

De eJtMmettdis *illicitae* eostâmcttomr *abtuiba*.*

Veluti super flumina Babylonis flentes quidem inundantium iniquitatum fluctus, at una sipiul telo sQne sacerdotali succensi praedecessores nostri patres Albanae synodi, sibi ob oculos statuerunt bacchanda in populis flagitia, ut eia pro viribus opportuna praeberent remedia*. Atque in illud invehi maxime opus esae senserunt, quod inter montanos hos populos principabatur perniciosum ac foetidum publici concubinatus flagitium, miserorum quoque parentum in filios roboratum imperio, hos aestuanti luxuriae tradentium. Et multa quidem opportunissime decreverunt, ut concubinarios averterent a via sua mala et in semitam rectam dirigerent mandatorum Dofnini. — Praeterea rpsamet apostolica sedes, quae divinis praeceptis et apostolicis monitis incitetur, ut pro omnium ecclesiarum statu impigro vigilet affectu *, in eiusmodi contubernia nullo sacramentalis fidei iure cohonestata vehementer invehens, ia eoe eadem tela contorquere censuit. quae iam faerant ab'Albana synodo adbibita, nullo suffragante praetextu*. — Nos quoque eorum vestigia prementes pro pastorali nostro munere nil intentatum reliqttimub, ut grassanti huic luxuriae vel iugalis sacramenti vel ecclesiasticarum gladio poenarum letale vulnus infligeremus. Verum, proh dolor! neque salubria praedecessorum nostrorum decreta, neque nostrum paterna monita iugesque conatus unquam valuerunt nedum ad eiusmodi pestem penitus

fsrnltate extra eruentis Moearitatis occaaiOMm, ace Hem omnino. cam Seri potest, obeeseari praecipimus.*

' TrW.. sees. XXIV, c. 1, ***De refer.*** maril.

1 Cone. Albas., Lc. Trid.. L c,

* Hos VII is litterio ***Bei fretmttaH*.*** ad aroUspiacopam Mognntinnm datis die β octobria ISt*. — Ad id satem demon-«trudam ebaade taMciaat aa quae Benedictas XIV tarifait tam ia enepelieis litteris qau incipiunt Magnae ustis, ad Poloniae regni primatem, archiepiseopoe et episcopos datis die U» iunii 1748, tam in opero ***De egnide*** di»«rienes, Ub VI, c. a, « 8. et Hb. IX. c. X

* (it. Utt PU VII.

• Tit. III. 8-7.

Cfr. decretale rescriptam auctoritate Boaed XIV oditam die 4 novembris 1741. et Is cit coast. Magnes albis rotatum

' Tit. IU. 10.

* ***Ctt.*** iastructioaem diei IS novembris 1MB iarnu ssartisriad deeriai aootri Hi papas IX sd ovums archiepiseopoe. episcopos altoeque loeoraai ordinarios datam de diapeemtioaibus super impedhanto arixtae reUgtoais «eoad prbmiaeaa costegis. — Ia ea vero de ritu pro raram adiaaetU adhibendo iadietem ot facultas episcopia asseritur.

* De hiem iam contractis catholicas partis eam altera haeretica eoaaabiia, haee ia decretal! superius rit. rescripto habeatur: -Id varo daboro sibi fatirntam ia eairnum indecere coulage· oalhoHcu^ rive virum rive feminam, ut pro gravissimo molere, quod admisit, peeuitautiam agat ae veniam a Deo procetur, coneturque pro viribus alleram eoaingem s vera fide abematom ad gremium catholicae ecclesiae pertrahere, etwqee animam lucrari; quod porro ad veniam de patrato crisriap impetrandam opportunissimam foret, ariena de cetero, ut mox dictam est. se istius matrimonii vinculo perpetuo ligatum iri."

* Cfr. Cone. Albaa., pan II, c. 9.

* 8. Leo, Kpiet. XVI ad univers, episcopos per Siciliam coMtit., nam. 1.

* Cfr. Beaed. XTV, oouat. ***Ieter eaetifeitae,*** b 1& -

exterminandam, s«d neè ad' uberem ex tot exaadatie laboribus frabtnm, quem merito praestolabamur, feliciter qnUgenduta *

Saevam boae deplorantes animarum perniciem, docente apostolo, neque fornicario·, neque adultero· regnum Oei peaoedkuros ', paâteraliu nostri araneris eese oesnam eundem imitante· apoltolum, tradere huiuattiodi satanae ia interitum carni·, ut spiritus salvus «ii in die Domini noatri leau Chriati Instaurante· itaque Albana* synodi decreta, ac inaequent·· insuper apostolicae aedi· sanctione· ab omnibu· parochis et miaaionarii· diligentisaime •errari mandante·, noa quoque alia etiam pro tempo-
■riim opportunitate decernere opa* eme censemus.

' Et primo quidem detestabile illud venatur nobis ante oculo· parentum .facinu·, qui caeci cum sint, et duce· oaeobrum eorum filiag sponsalium duntaxat vinculo de futuro contrahendo coniugio, non jtuiu· ligamine\idnctas, sponsi domum ad communem vitae consuetudinem quadi' ooniugea mittant. Tnde evenit, ut iustis nuptiarum solemniis in faciem ecclesiae in die·, mense· et anno· saepe neglecti·, petulanti· damnataeque lasciviae volutentur in coeno. "

Saepe etiam «dhuc in cunia vagiente· filiae, parentum fide imprudenter de matrimonio olim contrahendo haud raro et pecunia pro euiuaqne conditione substratae, atque ad iugalia •aeramenti vota, licet aegerrime, nuncupanda impulsae, legi-
"""timo relicto thalamo, in adulteret alterius viri contubernio vitam degere non reformidant. Vicisaim viri, legitima quandoque eiecta uxore, aliam vel alias domi excipiunt mulierculae, atque in foetida libidine detinent. Inde autem igni· ille -usque ad perditionem devorana et omnia eradicate· genimina*, indeque spuria vitulamina, quae non agunt radice· altas nec stabile firmamentum *.

Vti nostris decessoribus *, ita etiam nobia lugendum^exsecrandum, damnandum et illud insuper crimen, rarius quidem sed etiam aevo nostro patratum. quo catholicae muliere· atque puellae vel eorum cupiditati altro se dedunt, qui penetrent domo· et captivas ducunt muliercula· oneratas peccatis ', vel ab ipsi· parentibus aut propinquis, iniquo etiam irritae venditionis accepto pretio, sacrilegi· Turearum Oraeoorumque schismaticorum thalami· per summum nefarii concubitus scelus misere mancipantur. Sic antem muliere·, quae per baptismum consecratae membra Christi ac Spiritus •ancti templa pronius evaserant * eiusdemque Chriati bonus odor *, iam diaboli membri· per fornicationem adhaerente· et unum corpus eum iis effectae, duo in carne una *·, in foetida et ipeae diaboli membra penitus commutantur.

Peneo montanum praesertim populum, nefandae consuetudini· praetextu itidem viduae in poteetatem consanguineorum defuncti viri,-hereditario veluti iure, tanquam ree et pecudum more tranaenntes, saepe incidunt ia testationem et in laqueum diaboli1l, cum aliquo ex hia, sibi cognatione conjuncto. in libidinis inceetuoao crimine sordescente·. Atque ita, quas irreprehensibile· ease voluit apostolus et instantes obsecrationibus et orationibus,

› I Car. VI. n.
• nu. v. a.
• Matth. XV. 1«.
• kA XXXI, IS.
■ Sspiest. IV, X
• Coae. Alba·.. 1. e.
' IITia. IΠ. t
• I Cor. VI. 15-1».
• II Cor. Π. IX.
'· I Cor. VI, 1«.
» I Tie. VI. S.

ia delicii· diaboli, snefientibns iudnlgspt paaaionibaa, et virente· mortuae suati una cum turpitudini· oompliae. — Miramur autant aeae, morum pravitate perculsi, quod et ipei viduarum' pareateu huic non obsistant turpi ac nunquam satis detentandae consuetudini, quin potius faveant. A defuncti enim fratribus alii··· sanguina iunetia iniquitati· accepta mereede, vel ipaum abdicant naturale divinumque iua atque officium'ad filiae(a prati· revocandas et in directa· Domini semitas diribenda·. .Neque verentur bar agendi ratione auam'culpandam'operam nefaria·- eorum eonferre^libidini. qui 'praefata· vidua· vel vi coacta· vel etiam «ponte assentientes in inceatuoei ac publici concubinatus flagitio domi detinent.

Ferrum itaque vividiu· admovente· in huiuamodi pestiferam et •dhpe'ÎUmentem publici concubinatu· plagam, monemus primo ac Vehementer hortamur parocho· ac mraaionarioa, ut omnem curam omnemque laborem impendant, arguente·, obsecrantes, increpantes in omni patientia et doctrina ut eiusmodi viro· ab aestuanti· huiuscc luxuriae volutabro removeant. Eisdem denuntient, quod si ad Tri» dentinorum patrum praescriptum ter admohiti non paruerint ·, taradiu eoa sacramentorum participatione, divino et ecclesiastico suffragante iure, carere debere,. et ecclesiasticis insuper tubiiciendoa censuris aliisque poenis, quamdiu in letali ac pestiferi, concubinatus luto «ese volutaverint, concubinas non eieoerint, aeque ab earum consuetudine non seiunxerint, ut publicum scandalum tfna cum proxima peccandi occasione removeant. — Eadem congrua agendi ratione moneant muliere· sive eoniugatas sive solutas, ut consuetudinarium peccati 'complicem deserant. Hos etenim omne· *ip* damnationis via gradient·· meminisse salubriter oportet, magia praestare absque oculo vel manu vel pede in eaelum intrare, quam eos habentem mitti in gehennam ignis*. Archiepiseopo· autem et episcopos hortamur in visceribus Christi, ut pastoralis roboris lorica et gladio auctoritatis armati, nedum eoe, qui hoe in crimine putrescunt sive soluti sive uxorati, sed et eoa, qui obstinate eidem imputabiliter cooperantur, eceleaiastieis censuris fortiter suaviterque deterreant, quibus ad paenitentiem salutariter contristati *, «urgent et ad caelestis brachia patris redire festinent.

Veram cum luctuosa experientia compertum sit, neque sacramentorum privatione, neque anathematis poena, in libidinis tenebris et umbra mortis sedentes* excitari persaepe posse, decernimus, ut omnes sive viri sive mulieres in concubinatus foetore insordescentes nsque ad extremum vitae, in quo scilicet misero damnationis statu vivente· vel morbo P vel caede vel alia qualibet causa ex hac vita migraverint, qnunvis poenitentiae signa ante obitum dederint, vel etiam Sacramentis, quae pia mater ecclesia vere paenitentibua misericordiae sinum aperiens nunquam denegat, muniti ac refecti decesserint, ecclesiastica tamen sepultura omnino careant, uti contra dneliantes statutum est. 8i quie autem ejusmodi · hominum esdsvera in loco saero sepulturae mandare praerampserit, excommunicationis maioris vinculo se ipso facto irretiri seiat.

Per exactam horam decretorum exacutionem, valde nobis in Domino pollicemur, concubinatus fiagitium e.medio nbbis concrediti gregis brevi ac

• ITta-V, 5-7.
* · πτη·. rç. s.
1 Trid.. ses· XXIV, e. 8. Ile reform. mstrùn.
• Matth. XVIII, «-».
• H Cor. VH, ».
• Lac. I, 7».

' } »·

^penitus exterminatam iri..— Veram eam exploratum rit, eoa' qui damnatae libidini· inquinantur in coeno, mentis tenebris cordisquarcaecitate laborare ', hinc fieri aliquando poterit, ut ai' aliquibus ex eia, esorum quidem anheiantibua inin^eonnubium, cui tamen dirimens affinitatis vel copsanguinitatis, eotieaiaatici ceterum iuria, impedimentum -obstat, .denegetur dispensatio, in incestuoao eoheubinatu, 'spreta etiam ecclesiae auctoritate„ amt permansuri, ,maximo eorum ceterorlimque fidelium ob scandanun- damno. Hia itaque perpetuis, quamvis' inde emergat dispensandi causa, unde ria morbi magis , invalescit imitantestameu salvatorem nostrum 'Deuro, qui dives ***ž zz*** misericordia, propter nimiam caritatem suam qua dileXit nos, venit quaerere et salvum facere quod perierat„ et cum esabmus mortui peccatis, qonvivificavit nos Christo *, neque hoc remedium intentatum relinquendum esae censemus in peculiaribus.casibus, ut eiuamodi homines, suf- I focata demum libidine per aacrunentalis vinculum 1 foederis, opportunis salutaribusque auxiliis ad victoriam provehantur, spiritu mbntis suae renoventur, et induant novum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia et sanctitate veritatis*. Ubi igitur talia rerum adiuncta conjurent, ut vera urgeat in casu necepaitas, qua publici alicuius concubinatus pestis atque scandalum non alia queat eliminari ratione quam apostolicae remedio dispenaationia, animaram saluti magis congruum esae ducimus, ut episcopi, qui in. propriis dioecesibus eiusmodi necessitatis casus iam adesse ve) oriri adbito posee existimaverint, preces sacratissimo ecclesiae principi porrigant pro facultatibus dispensandi, si sanctitas sua id expedire judicaverit, in primo etiam affinitatis gradu aliisque impedimentis, ubi sive praefatas sive alias graves urgere verae necessitatis causas prudenter in Domino judicaverint; omnibus ? tamen diligenter perpensis, ne gratia* ecclesiae potius dissipare quam dispensare videantur.

Caput VII.

Dt rirginibtu.

Conjugali longe praeatare statum virginitatis vel caelibatus, catholica fide suffragante *, compertam est. · Quapropter praeceptum Domini de virginibus non habens apostolus, eiusdem servandae consilium tradebat, tanquam misericordiam consecutus a Domino, ut esset mysteriorum Dei dispensator fidelis *.·. Ni) itaqne miram si patres ad caelum virginitatem extollant,' et quotquot eam fideliter colunt, nobiliorem Dominici gregis portionem constituere praedicent.

Quo tamen Christianae puellae, angelicum huiusmodi statum electurae, prudentem, non fatuarum virgjpnm choris aeoenaeantat*, caveant ne illum D humana aliqua ac inordinata inductae ratione, ea praesertim ut a parentibus inita, ab ae autem retecta sponsalia frustrentur, sed ex divina prorsus vocatione amplectantur, ne profiwse vitio oleetionia vagari' incipiant post greges suarum pasaionum*.

Mia itaque virginibus, qoao in,odorem correntee unguentorum divini sponsi*, sacro inita foedere aese eidem dicarunt, in Domino gratulamur, eas- A que in provinciae nostrae dioeoeaibuaA Seodretui praesertim et' Sappenai, xgluti caelestia taata succrescere, et iam non exiguum sane fractam ferre in alendis caelestia doctrinae pabulo poellis laeti oonspioimus. lamdiu enim manserat omnium nostrum alta mento repositum, 'qupd modo proferimus votam, utjpt ipsae, quo pro sexus conditione valent„ eisque fas est ad apostoli, monitum *, Evodialn et Syntyehon imitantes, sub paetorum ductu aacronim, familiaritate remota, nobiscum labqrent in evangelio eam ceteris adiutoribns nostris, ut earum quoque nomina aint ia libro vitae*. Hinc parocho* omnes hortamur in Domino, ut earum, atque ex eis prorectiorum petate, moram gravitate litterlsqd^ praestantium «opera utantur ad instituenda* ubique tocorpm puellas Christianis moribus atque doctrinis una cum litteris atque artibus fqtnineo congruentibus sexui. Non tamen sinant huiusmodi munus B ab ipsis in qualibet domo exerceri.-sed vel in propria vel in aliena ab eisdem parochis designanda, in qua viris non pateat accessus, cum puellae, ad eam addiscendi causa convenerint. Curent autem ne eaedem virginea votum nuncupent castitatis, si ex neoessitate quotidie vagare cogantur; ceterae, si velint, nonnisi iusta ac matura emittant aetate atque ad breve tempus, dcin, si expediat, in Domino, renovandum*. Saepe eas prudenter moneant atque hortentur, ut omni sollicitudine oleum quotidie sumant bonorum operum in vasis suis, cum lampas fidei sine operibus mortua sit*, digne ambulantes vocatione qua vocatae sunt, cum omni humilitate et mansuetudine, supportantes invicem in caritate '. Ne autem sensim deficiant in via, quae ad caelum ducit, satagant earum rectores, ut ipsae Sacramentorum paenitentiae imprimis et eucharistiae pane* saepius quam poterunt reficiantur, orationis assiduitate vel inter agendum ad Deum mente et corde ferantur, eoque tum interius tum exterius honestatis et modestiae habitu assidue inveniantur ad sponsi-nuptias paratae, ut agnum sequi mereantur quocumque ierit*.

Huiusmodi agendi ratione virgines Deo servire s fideliter pergant. Multum autem in Domino, qui movet corda hominum, confidimus, fore ut tandem media aliquando suppetant, quibus in potioribus haram regionum urbibus monasteria erigi Queant, ubi, quae nunc privatis earum domibus veluti delitescunt, olim sub salutaribus regulis communi religiosae vitae consuetudine commorentur, disciplinam ae institutionem puellis tradepdam plenius edocendae. Fructus inde uberrimos ac laetissimos jure merito praestolari ae in dies plenis colligere manibus animaram pastoribus dathm profecto foret.

PARS TERTIA.

. Caput I.

Dt

.Quam grave, quot euris ac sollicitudinibus plenum, quantum conscientiae obnoxium discrimini sit' animaram regimen, episcopale praesertim onus dignitatisque fastigium sacerdotalis, nemo nostrum ignorat. Hac autem qua vivimus Jgmpestate gravius etiam ac difficilius evadit sacri regiminis ministerium ob saevissimum bellum quo Christi eccle-

' Kptas. IV, 18.
• Cft. iastraetiosM* sacras eoagngatiMd* d· Prspagaada Me Jatam ad seohiep. Qaebeoee. dis IT apriUs 1880.
• Lac. XIX, 10; Kpbss U. 4-S.
• Kpbcs, IV, ta-94.
• Trid., sees. XXIV, *Dt* serrai*, ssatr., cas. 10.
• ICcr.VJI, ta, coU.IV, 9.
' Mstth. XXV. 1 st ssq.
• Csat. I, 8.
• tbid.. ».

' I Cor. XIV. M.
' Philipp. IV. i-A
* Cfr. Instructions· s saera congregatio» 4s Propaganda Ids viceris apostolico Steeusis ragions sétchaea aano 1784 datas*.
• lac. П, ta
* Kph.ïV, 1-9.
• Apos. XIV, 4.

•iam ita impetant tanebrarom filii, ut nullo fortasse tempore acrius quam ànne 'isfereo ta illam odio exarsisse rideantur. Mela terri» illa incubant manifeste tempora a «aneto Spiritu praenunciata, quibus pluriAi discessuri essent a fldq, attendente» spiritibus errori· et doctrini» daemorfioruqj, ia hypocrisi loquentes mendacium, et cauteriatam habente· suam oonecientiam[1]; jst modo «erpentuni more aperte saevientes, modo veluti scorpiones clanculum insi«·»»«·'> ubique autem infidelitati· virus morumque •emina pravitati· in die· effundunt. At meminerint •aerarum- antistites, Christum ecclesiae sponsae •uae deditae etiam' potestatem calcandi supra serpentes et scorpione» et super omnem virtutem inimici*. Meminerint quod ubi abundavit delictum, •uperabundavit (esu Christi gratia*, et abundabit in praesens. Ac ideo in tanta rerum atque tetnporum perturbatione et calamitate, ad montem qui Christus est, levante· oculo» ac manu», ea fiducia roborentur quod inde veniet aukilium eis*, quo· Spiritu· sanctus posuit episcopo· regeroaecclesiam Dei, quam aoquiairit sanguine suo*. Perpetuum autem Dei auxilium omnibus huius provinciae pontificibus ecclesiarum non defecturum confidimus, si tamen ea omnia pro sui» viribus pergant adamussim servare decreta ac monita, quae decessore· nostn in Albana synodo diligenti iuxta ac sapient^ cura episcopalia munia delibantes, eadem nobis et coepiscopis nostris tanquam totidem pretiosa monumenta veluti in tabulis depicta reliquerunt. In sapientia itaque et sanctitate pascant, qui in eis e»t, gregem Dei, providentes secundum Deum facti forma gregis ex animo'', divinum pastorem lesum, uti exemplar, in omni agendi ratione consilioque capiendo fideliter imitaturi. Sic linter oves sibi creditas diveraentur, ut nulli» piTOant laboribus, vigiliis et vitae ipsi, si opus ftierit, pro earum consolatione et salute. Bonos in via iustitiae confirment, malos arguant, obsecrent, increpent in omni patientia, bonitate et doctrina*, studentes ut nec selus faciat immoderatus accensos, nec pietas reddat inordinata remisso··, ne subditorum neglectae emendationis ipsi condigna», Deo vindice, poena» persolvant'*. Uno verbo,-satagant, ut quàmdiu eaedem oves in mortali corpore viventes peregrinantur s Domino '', abundent in omne opus bonum secundum menauram donationis Christi '',

Cum vero spiritualia interdum debeant arma adhibere ad reealcitrantium correctionem, illud Albani concilii monitam in praxi fideliter teneant, ut haec tamquam ultima remedia, in aedificationem non in destructionem, ad medelam non ad necem summa cum animi moderatione et prudenti circumspectione, post praemissa cetera omnia iuris remedia. adhibeant **.,

i ■

D» *ryModit dioeeetatiit etMnmdû.*

Illud autem specialiter renovamus ac fideliter serrari monemus eiusdem synodi decretum, ut trium mensium spatio, postquam praesenti· huius secundi A provincialis doaeiiii décréta, a saeta congregatione de "Propaganda fida expensa et recognita «eu approbata, ad no» pervenerint, omaea archiepiacopi et episcopi teneantur, convocati» presbyteri» de' morejac iure oonvoeandia, dioeeeasnam" celebraro •ynoffum, clero et populo, provinsielium publioatioee statutorum, tutiori» vita· rationem isnnuneiaatea. ne ignorantiae praetextu· alicui' praebeat, per male sanae nequitiam consuetudinis, peccandi licentiam[1]; et ut in synodo pro peculiaribus temporum, locorum ac personarum 'adiqpctis, iis actu provideatur ac fiat sati·, quae per huius decreta concilii sancita vel commendata quisque ex eorumdem publicatione probe noverit.

»2.

Dr scholis *tltmtntaribm eouftihtmdif.*

'Neminem catholicorum latet, Ohriftum ecclesiam B suam constituisse columnam et firmamentum veritatis -, ut infallibili magisterio omnes homines divinbm in die» edoceat fidem, et ipsos eoramque consortia et actione» ad morum honestatem''' vitaeque integritatem iuxta sibi revelatae normam doctrinae dirigat et fingat*. Spiritu sancto autem edocta, adolebcentem iuxta viam-suam, senio etiam confectum, noh recessurum ab ea*, et quo semel imbutum, ut in physici» recenti testae contingit, vel fidei servaturum ac sanctitati· odorem, ve) erroris vitiorumque foetorem, hinc sollicita veluti mater nd antiquius habuit, quam ut puerorum **Sumque** scholas promoveret, ac omni cura [Ue prosequeretur ad iuvonilem in eis aetatem um rudimentis ac morum simul disciplina informandam. Princeps igitur esse debet sacrorum antistitum huic Albanae ecclesiae 'regendae praepositorum sollicitudo, ut iugibus catholicae iuventuti» schismaticos inter atque infideles degentis periculis commoti, pro viribus adnitantur scholas in propria cuiusque dioecesi." ad erudiendam spiritu intelligent)·· ac pietatis iuventutem, tam pro pueris quam pro puellis aperire, illasque, si fieri posait, religiosi alicuius directioni instituti committentes. Quod si praesto non sit, sollicita cura festinent, ut in unaquaque, parochia per idoneo» quo» habeant sacerdotes, horumque defeetu per saeculares probatae vitae catholicos viro», puerorum, ac per pias magistra», puellarum scholae ad catholicam moderandae normam instituantur, /robe memores quot quantaque iam diu ob ignorantiam rerumque divinarum neglectum mala calamitatesque nostram hanc grassentur provinciam atque ^perturbent.

Nec mirum. Bive enim rerum ignorantia aeternarum, sNe institutio atque educatio, quae a veritatibus a Deo · revelatis decedit, earumqne vim saluberrimam vel'respuit omnino vel praepedit, uti, hodiernae mundanae societati» sanam doctrinam non sustinentis* mos est, in erroris et mendacii, in fiagitiorum eoeaum homine·, adolescentium praesertim mentes eoramqUe cerea in vitium flecti corda, trahit ac sensim impellit, maxima tum familiarum, tum reipublicae clade*.

Satagant igitur ut parochi, proprii officii ratione, adolescentium in poholis institutioni quam solerter invigilent, quo scientia sanctorum in iuvenilibu» laeto mentibus efflorescat ac sancta Christi religio virginei» fulgeat honoribus.

• 1 Tim. IV. 1-Ï.
1 Ven. B«4a lib. III, is Lac, c. 48.
' Luc. X, 1».
' Rota. V, 80.
• I*c CXX, I.
• Act XX, SB.
' I Petr.V, S-B.
• 11 Tim. IV, S.
• Cone. Albaa., pan ΠI, e. 1.
■* Cone. TrW., a»··. XXII, *Dt nfan*;,* c 1.
M II Cor. V, A
■ Eph. IV, 7.
'· Coae. Alban., 1. c.

' Coae. Albas., ibM.
' I Tisu ΠI. 1». X
1 Ho» IX ia Uttsria Cma saw no diri 14 islii 1HM »4 anhiepueopas· Fribarg«aa»si.
' P-ror. XXΠ, A
•· Π Tim. IV. A
* VIT. eit. Iitv Pii IX.

Nihil autem intahtatai» aihllqa· inexpertum A«q»taa çsuhdi wrua^Mataeat humorem quitus i&t, rchnquant, ut fidelis popalip eT optime nâtictd· dam iasupsr iugi.probaatu experimento, qüogrrq* catholica suae prôlis education; et earn velit ma- daater* diindicari possit, quinam aparis robenüdia terno ecclesiae laete nutriri; salubri.dota et soli- idonei ap&oresque sitit atqùo*a Dep >tanquam diori reficiendam pabulo. Hinc auctores etiam sint Aaron vocatil·

pa|ribnqfamilias aliisquq quos interest, ut ia taatae utilitatis opere prp re tam chrtstipas quam publica, auxifilf sibi qint valenti ex animo, nofilii huius saeculi prudeotiores Iliis hteis in generatione sub4, eo .vel magis sollicita cura proficiant, quo isti letali desidia tabescunt.'

... Omnibus' autem institutioni tradendae' praefectis -opem comiter pred.uterque ferent, eiisque animum addant, oommemorantab uberem quam a^enttr in aeternitate mercedem, siquidem ii qui ad iustitiam erudiunt multos, fulgebunt quad mellae in perpetuaa aeternitate.',

« D» 'IφβIÏ» epùcopopeet.

Cttui· autem radix _om%ium mahUrum sit cupiditas, quam qpidam appetentes errdvernnt etiam a Bde', idcirco^providentce ne in postdrum renoven- 'tur axStaaua sSqUando iu merto episcoporum patrati* -8*^ '>wl ab ^.^relicts, et ut sue cuique iure '.·"*** ocuh. baboudKmligWMque-KrvandM tradimus < !0"a"" "" '»»"·· 1""« deftreetns relt- *«-·'"'L9"" provfentibq· vol •lecinosynib pro mieaione datie ac- Bqui>ierit> Aire ea* quae.eidem episcopo fuerint intuitu tnieeionie donata in rebba «el pecuniis, ad •aeram congregationem Propagandae ^fldei mu ad missionem pleno pertinent iure*.

Ea vero quae episcopus ex ordine règulari, cui ante electionem forsitan acceneebatur, praal»ti renia Meum attulerat, eidem ordini reetituampr ut eue*.

Quae autem episqopun, e gremio «aèculari· cleri promdtua, vet attulerat propria, vel aere proprio Vel etUm-quw) non intuitu miaaionia ned ratione personae elargita, idque rationum momentis luce clarioribus constet, ad ipsum pertinent episcopum·, cui proinde fas esto de iisdem disponere prout ratio ae spiritus suggesserit.

Ubi autem episcopus intestato decesserit, ea quae ex aliqua ipsius declaratione sui propria fuisse constet, legitimis eiusdem adiudicentur heredibus. Quod.si nulla huiusmodi habeatur episcopi declaratio sive voce sive scripto, ea quae reliquit ad missioned pertinere praesumendum est, nisi solidis rationum pkomentis* aliter doceatur.

' Ad molestias porro atque lites, quae inferri possent, praecavendas, episcopos monemus ac vehe-

Y \ . -S'3·

De collegit f<M/icu Albami'

Uuoniam qero messis qnidem multa, operarji autpm pauci. Christo iudfoi districtam de principe pastorali officio rationem epiqcopi reddituri, meminerint, nedum effusis precibùs rogandum sibi esse Domitium messis, ut mittat operarios in meoMm suam*, quin etiam sedula allaborandum' opere, ut clerus nstmap, doctrina ac protate florescat quotidie magis ad excolendum dominicum agrum. Florescet autem, si ubique locorum sollicita pastorum cura praefatae scholae promoveantur. Ex iis enim, veluti ex doctrinae pietatisque incunabulis, facilius erit eos deligere adolescentes, quo· episcopi ad collegium pontifiepgm Albanetnc mittendos in Domiqo indicaverint, ecclesiasticis olim 'muneribus mancipandos. Ad illud- spitioet collegium., Dei ministrorum perpetuum samlnaritfin*, qnpd sacri· congregationis de Propaganda Ude. caritatis amplitudo Scodrae erigendum curavit, atque , inditae societati lesu, quae praeclara semper in* adolescentibus ad pietatem litteresque instituendis laude praestitit*, regendum et gubernandum, sub eiusdem vigili sacras coagregatjonis auctoritate, prudenti consilio credidit, ita ut triluatri iam fere vita nostris sui) oculis florere laetemur.

Dum autem grati animi sensa omnes in hab> synodo congregati eidem sacras congregationi libenter pandimus tam pro saluberrima huiusmodi institutione, quam pro ceteris beneficentiae commodis, qua ipsa huic Albanae quoque genti, ceu aliis mundi nationibus, divino aeli fervore perpetuo libereliterque occurrit, meminerimus omnes, ut eoi-' latis viribus ad divina· gloria· augmsntnm, Albanas splendorem ecclesias, patriaaqu· aahttsaa, tanta· pietatis opus foveam··, atqns at iucresneatam ta diea capiat, qua nostra refert, ad Trideatina· synodi mentem ac monita*, at ad eiusdem sacra· congregationis praescripta, studeamaa. Eo vel magia quad in pressens a«qa« vir·· sappstunt, n«q·· opportunitas paret ad Dsi ministrorum eemineris ta etaguHs «riganda diosceaibas. Magnum intérim ta pastoralis officii manare solatium ae Isvamien sibi pollicari debent sacrorum aatietitss ab adolescentibus, qui in hoc pontificio ooltagio spirit· notaatta· ac pietatis ab jpeunt· coluntur aetata, ta eoque amoeno velati suoerasMatas vireto delitancunt, ne

' Lue. XVI, fi
! Dem XII. b.
• Mstth. IX. S7-M
• Cono. Trid., seas XXΠI De referat., &. U.
* Sx Uttevie in forum brovis Gregorii XVL qane iaeipiss* Mwm SeMtitade, die SS «eptembria 18S4 datia pre Dlyrioo iMtsunado ooUcgio.
' Cose Trid., tit. mm. XXIΠ, ***De referee^ e.*** 1&

▌Hebr. V. 4
' I Tim. VI, 10.
* flem congregatio do Propaganda Ade sano ΠIH generali qnod edidit dseroto pneserimii: .Spolia rsnu» omniora tempoid «lationis seqsititarum non srodo a niasioearii·, sed etiam ab epieoopi* rqgulnribna, sero st nmptlbui eiusdem «serae eongrogatiouie in miaeiaae degeatibao. poet eonub obitum ral asemm eoegrsgatioM· spectaro et in utilitatem aumiouia eeee eroganda.* Taan.eslisa XIII. ut eavillationibae viam prae oMerot. See seerse eaagngstisaib decretum alio decreto approbavit st coadrwavit die tt deeenhris 17X1. — Anno vero 1773 aadem «sera congregatio ut etiu clerum «ecalsrom compeetandeeut .qnosd «polis·· tsmiepirooporum et riesrioram agMtotieosnm quam miasiMariorum, qui sere et sumptibus absatar liaadem mères wagrogatioaia, novo boc deento olim Dec afiae saper bec ro «tstnte Irmavit ao roboravit, nempe epotie omnia anfodiita. ta integrem et abeqne aBe sxeeptitme aibi suogns assario deberi·. — Çaee oauifa ita explorata spat, at mm .oaagregatis nd Soepise nrobiepioeosam anno IM· Msibsas, eiusdem rorombrit meati tritam illad ere·** pristiptam, «ti aerstam tabeatam: mlorioasrins acqui-**sii, missioni acquirit***

1 bib. SMSM eeagragatienie liaitum did « septembris 1713, q·· in *p«hn eOssioaarii de robas ed ordlsem fratrem Cmveataaliam potiMatibne rmriptit: .Procurator gmerali· atatnr iure eao,*

▌Rndem sacra oaagsegatlo die 1· novsabsis 177» quamvis «dixerit: Jhoa omnia reperis ptaM mostdotoe at moaacbM oopbtao (AegpptiX son viveatM samptibna «sere· congregationis, poet ooram oUtarn qaae a dicta Mesa eoagregatioao taeriat lpda trammisM vd ex ddetium eleemosynis aeqaidta, ad eandem «seram coagraguUoMm oeuüao spectent*,— bene tamen exooptienem adiedt: .Dummodo tanten aperte ao dare mm ooastarot quod ea omnia aoa fenero oodedae, sod directe vel MMrdotibne vd moaachis fuerint doaata, qao casu ed ooram beredes trusire possint* Id astris darius «em mafiregatio docuit litteris datis ulo 17ta ad vicarium spootalfonm Mdabsr.

manter ta Domino hdrtamur, ut-eum. ad,nos huius concilii' decretorum a sqcra congregationede Pro-, fiaganda fido*pervenerit approbatio, statim eorum quisque In charta Jogali, vulgo obsonata, declarationem conficiat Suebus subscriptam testibus, qua teetetgr fidemque omnibus faciat,' bona quqecum-.que. sive'mobilia ai^e immobilia, quae moriena relinquet, quamvis ab m proprioque nomipe empte , vel aHo quovis contracturaut ratione qualibet ao-. qqiaita fuerint, omnia non ad ee, sed ad missionem,, cuius aere se sumptibus fuerant acquisita, iure optimo pertinere; ao ae proinde-nonnisi depoaitarium ease ac foro eorum' omnium bonorum. — Si quid autem episcopus excipiendum habeat uti proprium 'sui vel ordinia vel alterius, in eadem adnotet legitime declaratione. Qua exarate, ai aliud quidquam acquisierit aut aibi obvenerit, vel in eadem vel in alia simili declaratione adiiciendum conscribat.

Ut autem in re tam gravi plenius suae quilibet episcopus conscientiae consulat, dum bene valetj seu antequam mortis urgeat periculum,. quo mena ac vires Reficiunt. maxjme eollicitus ait, ne ecclesiae seu missionis bona quae moriena relinquet, quisquam aliena inhians, hereditatis Vel alterius praetextu tituli', sibi audeat nullo suffragante iure arrogare. Haqerdotem idcirco probatae virtutis designet, qui m defuncto, statim coram duobus saltem aliis sacerdotibus, omnia et singula quae in episcopaiibM.-invenientur aedibus describat ao sollicite servanda fecipiat, quin hac in re capitularis auctoritati vicarii subjiciaturl. — Nulla autem interiecta mora idem sacerdos satiram congregationem fidei propagandae praepositam certiorem faciat, se depositarii munus sibi a defuneto episcopo demandatum suscepisse, ac omnia ab eodem relicta recepisse fideliter custodienda. Quidquid autem eadem sacra congregatio faciendum iusserit,- udamussim implere.studeat.

Caput II.

De eeeleeii» **rorumqus cultu *et' aedibus parochorum.***

Rerum omnium Domino publicum praebitura solemnemque cultum, sacras Christiana pietas ubique terrarum aedes munifice erexit, totidem veluti tabernacula Dei cum hominibus, quibus ipse Christus et corporaliter praesens fieret, et in earum pluribus habitaret cum eis1 in sanctissimo eucharistiae sacramento, quo quidem delicias suas cum filiis hominum perpetuo constitueret*. hferito igitur domos habitationis gloriae Domini Dei nostri sacrosanctas nuncupamus ecclesias, tot ac tantis superni regis splendoribus illustratas, caelestiumque luminum irradiatas fulgoribus. In eis enim novi et aeterni testamenti divjnum offert sacrificium sacerdos et orat pro populo, ut de ipso virentis ligno crueis floreat virginitas, perseveret confessio, purpurata roboretur martyrum tolerantia*. In eis populus colloquia miscet cum Deo, qui misericordiae sinum apexjena, dat omnibus affluenter. In eis in Christo credentes, q vitiis saeculi et caligine peccatorum segregati, redduntur gratiae, sanctitati sohiaAtur; et qui ad eas sive peccatorum pondere graves, sive calamitatum congerie pene obruti, tristes ibant et flebant, inde ecu rore caeli oonapera florentes sicut.lilium in medio angelorum venieat cum -exaltatione portantes caelestium gratiarum manipulosl. .

Perquam. dilecte igiter état fidelibus hostma curae concreditis tabernacula Domtai, et ia stria*-oiub froquentisstmphonveaire ooncapisMtet', tam ut verbs Dei audiant, φιο probent sd quidem Λ· Deo osm·, tum ut mysteriorum Dei participes effecti, supernae gratiae dirinarumque" benedictionum copia ,ditescant, et ingruentia procul a m precibus Amoliantur calamitatum agmina, quae inde potissimum ortum ducunt, quia domus Dei fidelium devotione et frequentia dboerta est*.

.Sollicito autem animo et operq'decorem ddmua «Dei' et Jocum habitationis gloriae eips diligant* eacroruih aptistites ceterique animarum pastores st sacerdotes, ad quos omnes ecclesiarum cura et custodia maxime .pertinet.' 'Atque ideo singula Albaqorum patrum decreta ,ad ^ecclesiarum, editum dignumque venerationis obsequium edita* re^giose servare studeant, probe memores, ut iidem'patres fatebantur, quamplurimes abpsua qon tam 'saecularium praepotenti impbrio quam nostrae ignaviae vitio in ecclesiae dedecus irrepsisse, nostro idcirco studio, industria' ac labore eliminandos'.

Meminerint parochi, pinguioribus praesertim parophiis praepositi, ac serio dSimo perpendant, ea quae post honestam sui sustentationem 'ex perceptis suarum proventibus ecclesiarum supersint, ad sacrarum et parochialium aedium conservationem, ad sacram supellectilem aliaque ad divinum necessaria. cultum comparanda, ex sacrorum canonum praescripto* prae ceteris piis causis ab ipsis esro religiose impendenda.

Solliciti autem sint in quibusvis reficiendis rebud. Quo etrim studiosiores fuerint, ut sive nascentibus sive.invalescentibus detrimentis protinus occurrant, eo quidem minus insumendum ipsis erit; ut pristina novitate reluceant etiam quae iam fuerant veternosa senectute fuscata*. Vigili etiam cura studeant ut sacra tum templa, tum paramenta, tum lintea, quae ad altare spectant, nlUndisaimaservern.

Nolint solliciti paM in crastinum '* ad excusandas excusationes in. peccatis 11 : eorum enim aetati vel senio vel aliis confectae' incommodis, quorum causa neo amplius parochi officio, fungi, nec semet sustentare fortasse valerent, mox ad Albanae synodi trimites congruenter providebitur. Λ

' At vero sacrarum satius consulentes aedium incolumitati ac decori, eorumque occurrentes parochorum incuriae, qui vix ullam ad servandam Dei domum eamque ornandam conferunt curam, decernimus, ut in iis parochiis, quarum ecclesiis satis de praediis provisum est, unum vel plura, prout

1 <*fr. litteras encyclics· merse congregationis de Propaganda ddr diei & martii 4786 ad omnàemMopos Albaniae, Service al Macedoniae datae qnibus hisce itenne remediis caretur ae sacra pontiftoeUs ornamenta aliaqne huiutnodl distraherentur, vel quolibet praetextu seu titulo occuparentur ae propria iterent, sub anathematis poena a Clemente XII praecadenti anno sancitn.

* Apoc. XXI. 3.

▌ 1'rov. VIII, 31.

' S.·Fulgentius. Sertu. X.

▌ Pa. CXXV, T U.

• Ps. LXXXI11, 1.

• Ioann. ViU, 47.

• Cfr. Angueum I, 3 et seq.

• Ps XXV, 8.

• Cfr. Cono. Alban., para 111, e, 8.

1 Cono. Albas., L c.

• Ita sancitor cop. ***de hie, de*** ecdqew ***aedificanda:*** ,De Ms, qui parocMales ecetemas habeat, daxinna respondendam, qnod ad reparationem et iasUtutioaem eoctesiarnm oogi debent, eum opus fuerit, de boate quae eut ipsius ooctesiae, si eia supersint, conferre, ut eorum exemplo ceteri invitentur."

His addit Lambertinius institutione C: .teter ea quaa parocho supersunt haud adsuseendaa esae expensas quae ftuat *pro alendis eoasanguinete, aat pro servanda geaerte soi conditione ea solani autneraada sont, quae ad parochum ipsum sustentandam necessaria ducantur.*

• Cassiodoma, lib. II varier., e. 36 ; cfr. Lambert, cit, institutione C. a. ili.

'· Matth. VI, 34.

" Ps. (XL. 4.

- opus ffierit, salva^paroehis 'cohgrneati sustentatione, A sia extorres, sed ChristTlantuta ministri oeterique

praedia ab episcopo, adhibitis sacerdotum "quos .capithlares nuncupant consilii», seligintar, etfrunv- que fructus ^non .ad parochos, quibus perochialiam administratio bonorum demandatur} bed ad ipsas pertineant'eoqlesiaa, quibus ea omnia fortasse praedia, sive pro mirum sive pro parochorum aliorum- que» ministrorum sumptibus necessariis, , fidelium pietas absolute reliquit. Pfëttam 'porro quod ex venditis pbrcipfotur fructibus, / episcbpo tradatur, ^qui' eisdem inetaurandieOoelesiia, vel surae* comparandae aut rtficiendae supellectili,', aliiaque necessariis sumptibus illud impendet·.

t Pauperibur etiam providentes ecclesiis, quae vix aut ne vix quidem .satia, reddituum habent quibus eorum paroebf«sustentari xiueant, episcopos hortamiir atque obtestamur in I|omino, ut pro pastorali quo fervent seio tuorumque proventuum viribus, iisdem ecclesiis necessaria comparare ac suppeditare pergant, mercedem a Domino, consecuturi.

fiteoprio eorum exemplo atque hortationibus animarum pastores fidelibus etiam suadeant, ut sive pietatis sive officii ratione opem et ipsi conferant ad propriae paroapiae ecclesiam servandam incolumem eiusque promovendum decorem'. Si enim filii fpiaeque Israël, qui legis deserviebant umbrae, ad /sciendum opus tabernaculi testimonii vestesque sanctas et omnem cultum componendum, promptissima' devotaque mente armillas suas, inaures, annuloa et dextralis, vasa aurea, purpuram, byssum et lapides pretiosos Domino, obtulerunt*, multo magis nos, inquit divus Felix Romanus pontifex*, quibus veritas patefacta est, templa Domino aedificarer-et prout melius possumus, ^rnare debemus omnique prosequi studio. - .

Hinc animalia, quae aliquibus in parochiis, quibusdam solemnioribua festis, offerri a fidelibus solent; item obieeta ex voto oblata, vel cera elaborata, vel magna pecuniae vis, quae ab iisdem fidelibus parochial· traduntur ecclesiae, non parocho cedant, sed ad ipsam, cui offeruntor, ecclesiam omnino pertineant, compensatis parocho sumptibus ad aolemnia initia celebranda. Animalium tamen ususfructus in parochi cedat utilitatem: illa autem vendere, etsi pro ecclesiae bono, parochus non audeat absque ordinarii consensu.

Caput III.

D. altantia.*

Omnia vetera sacrificia illud unum'erucis praenuntiabant, quo princeps iustitiae Christus Dominiis semetipsum tradidit pro nobis hostiam et oblationem *. Hoc autem ab ipso profuso sanguino pdr^ actum, propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos*, manere voluit nobis perpetuum, et quotidie in ecclesia sua sacerdotum ministerio instaurari ac renovari incruentum super altari, de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deserviunt', neque a sacramento veritatis profani, neque ab ecclefideles, cum 'sanctissiaio reficiuntur eiusdeid Christi Dotptai corpore. ,

Altare: autem, sanctas ecclesiae, .quod Ioannas quondain ante thronum euapexip', lesum Christum significat, de quo ait apostolos: Petra autem erat Chriatud*, uti Thomas ^perpqndit *. Maximo ergo studio colenda 'tum quae In templisj tum quae alibi . sunt Christianorum altaria'Domino Deo excelso di- esta, super quibus divinum mimCe offertur sacri- .fictam, ut ea digno .tainti mysterii-decore fulgeant, prout ecclesiae ppiritus suggerit atque praescribit.

Cum itaque Albana nostra ecclesia in speculum jt exemplum ab' aevo Romanam sibi proposuerit ecclesiam, reliquarum omniqm matrem et magistram, eiusque nedum infallibilem, ut par esf, doctrinam, at sacros quoque ritus religiose retineto gloriatur*, hinc omni cura servanda romani misaalis rubrica universaeque occidentalis ecclesiae disciplina, qua» cautum, ut eacroaanctum minae sacrificium aut super altare lapideum coneecratum. aut saltem super· sacratam petram, qua instrui debet altare, sive ligneum illud sit jiye lapideum, celebretur.

Hortamur igitur archiepiscopos et episodpos, ut abusum eliminare satagant adbibendi pro iniosae celebrando sacrificio ligneas aras medium sacratum habentes lapidem^eeu potius lapillum, cuius superficies vix duos, tres .rei quattuor excedit digitos; atque ideo aras lapidans, sanctorum corporum claudentes reliquias, quamprimum rite consecrent, quae tantae sint magnitudinis, ut hostiam et maiorem calicis partem capiant *, illisque sufficiant quae breviores invenientur.

Interim vero haram providentes regionum necessitatibus, ab apostolica sede humillime postulamus, ut quamdiu per hoc decretum novae non con- Csecrentur arae ad romanorum rituum praescriptum, et pro casibus vere urgentioribus, facultatem velit largiri, qua sacerdotes sacratis iam extentibus aris iusfo quidem brevioribus, lignea tamen mensa productis, ad sacra peragenda uti valeant.

Caput IV.

Z>« misso decenter etMtranda.

Catholicam profitentibus fidem compertum est, nullum aliud adeo sanctam divinumqde opus a sacerdotibus peragi et a christifidelibus coli, quam illud tremendum mysterium, quo divina hostia in altari 'pro nostra salute immolatur. Hinc iure merito ecclesia Chris^ sponsa omnem curam tum ab episcopis tum a sacerdotibus omnibus adhibendam praecipit, ut sacrosanctum missae sacrificium non in fermento veteri, neque in fermento malitiae et nequitiae, sed in axymis sinceritatis et veritatis* D celebretur: omni scilicet religionis cultu ac veneratione, interiori cordis munditia et puritate, exteriori devotione ac pietate, omnique loci, in quo celebratur,-decore ac sanctitate peragatur''.

I Ctak Trid., sees XXL/Ds r<enn., e. 7, bam bebet: «Psrotatelm voro eeoMaa, otis· ei taris yotnaatas stat, ita eeüilpèm retta et iaetearari procursat (epdaoepd) m fructibus et provmtibm quibomumqm ad metam materiae qasmed·· ea*qae pertiawtibee: qui ri am freriat milrtmtm, sumes patronos at alita, qui fractas aiiqaoe ex diotis enubente» provenientes percipiunt, aut, ia Uloram drfbetaas, panebdeam amaibaa remediis opportunis ad praedicta oogaot, qUMumquo appellatione, aienptiOM et emtrodietiene remota.*

' Cfr, Cone. Trid, L t.
* Kxod. XXXV, 91 et mq.
* Xpisl meyd. ad oasqm eptewpos.
* KphmV, 9.
* Ephm.II, 4.
* Hebr. XUI. 10.

1 Apov. vΠI, X
» I Cm. X, 4.
* Cfr. Bened. XIV, *D»* secrcMMte mimae sncrQtrio, lib. I, e. i. a. 10, edit. Btmaa. 1748.
* Cfr. Beaed. XIV, const. Utter aauttaswes, I 18.
* IamiamHe romani rabriris piurtfe, tit. XX, Ds preeperatieae adterw st wpnmsstforttm doe, ita praeaeriWtar. .Altars ia qoo aaeromaotam adeem saerifidam celebrandum mt, debet mm tepides·, ht ab epdsoopo, aivo sb abbate frealtattm a aedo apostobm -babeate, ooMoemtui; vol saltan era lspidsa, riadliter ab epidtopo vol abbate, st mpra, coaoaorata, ia to inserts, quae tarn tunpia sit, nt hostiam et ataiore* partem ealicte capiat.*
* I Cor. V, 8.
* Cone. Trta, mea. XXII, Decretam da aiseretadis st ra'tondts m oriobrations mimes.

Maximo itaquo animi nostri dolore àedqpimiu, Deo mundam banc obJationemr levi qualibet ratione, hiemali praesertim tempore, .extra ecclesiam offerrj. - a 'parochia afiiaqne aacerdotibu· aive in propriis vive in alienia privatis aedibui; et inquovis eubtcqlot immo aliquando super qndlibet quantumvia indecoro udaram componenda® obiecto. Inde itero . non raro evenice, ut parochialibus in ' ooleaiia diebus etiam festis, deficiente'hostia et sacrificio, diu poCaeveret desolatio *, et ohristMna plebe miaaàe auditione rerumque .institutione divinarum fraudetur.

Meminerint itaque sacerdotes sacro® acturi, nonnisi in ecclesiis Deo per consecrationem vèl benedictionem dicatis, ac in'publicis duntaxat oratoriis, quite prius visitaverit episcopalis auctoritas, non vero in sacellis privatis, nisi apostolica intercesserit facultab', vel ail-bi. illud licere ex canonum prae«cri]tto peragere*.

Et quamvis huiustnodi lex, quae prohibet ne quis vnissam alibi celebrm quam in templis aut publicis privatisque oratovns, exceptionem patiatur si misSa, quad omnino celebranda sit, in praefatis nequeat aedibus celebrari*, propriam tamen conscientiam peccantes fallunt qui necessitatem praetendunt, jquin videant prius atque perpendant, an vert* legitima gravtsque urgeat causa, et air profanus locus, in quo sacrum peragendum, quidquam praeeeferat indecori *. — Ad abusus autem compescendos, discreto episcoporum seli fervdre delinquentium praeter facultates ausus arbitrariis coer- . ceantur poenis.

Caput V.

De *coeHieteriie et tepilcrte.*

Quemadmodum debitus honor et cultus exhibendus est ecclesiis, ita et coemeteriis sua quoque servanda sanctitas, rependenda religio, curanda cubilia. Hinc pi-aeter ea quae in Albana synodo praescribuntur de coemeteriis et sepulcris ⟍ studeant parochi sollicita cura, ut etiemeteria muro vel saltem septo circumducto tutentur, ut quaevis ab illis arceantur profana, quaevis submoveantur indigna.

PARS QUARTA.

Caput I.

D« *parochi»* et *reliquo clero.*

Quotquot in sortem Domini vocati sunt et clericali ascripti militiae, totidem veluti lucerna» sunt' supra candelabrum positae, ut virtutum omnium loeem longe Uteque diffbndaet, atque ita, ut ho-. mins· videant opera eqrum bona etcsliestem -glorificent patrem *. In eos enim a rebus saeculi ' ad alfiorem regni caelestis locum evectos lanquam in specula, suspicientes fideles, ex iisdem 'sumui* qupd imitentur. Hinc, nihil est'quod alios magis ad pietatem et Dei cultum assidue instruat, quasi eorum vita et exemplum qui sê divino ministerio dedicarunt l» Quaevis ergo doctrinae morumque *ph>bitatia pro eorum cuitisqde gradu ornamenta comparanda sibi 'eoae meminerint cuiuslibet ordinis .clerici, ut tiobiscqm probe in-,via Domini laborante· fructum afferaiit in patientia*.

Quapropter, ut patrum Triddntinorum voces ingeminemus. sic decet omnino ueriooa in sortem Domini vocatos, vitam moresque ' suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus nil nisi grave, moderatum ac reli- H ginne plenum praeaeferant : levia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugiant. ut eorum actiones cunctis afferant venerktionem *.. Ea igitur omnia quae summorum pontificum constitutionibus, sacrorum decretis conciliorum ac praedecessorum nostrorum in Albana synodo -praescriptionibus * de iis quae a clericis , retinenda et frequentanda, vel ab ipsis fugienda copiose ac salubriter sancita fnerunt. quaeque iterum innovamus,-sub poenis etiam discreto ordinarii arbitrio imponendis*, servare in Domino studeant. Fiant forma gregis ex animo sectantes justitiam, pietatem, fidem, caritatem, patientiam. mansuetudinem. certantes honuin certamen frdei, ut vitam apprehendant aeternam*. Sobrii «int. prudentes, ornati. * pudici, modesti ·. cnnvVraationem suam inter gentes habentes bonam, quia aie eet voluntas Dei, ut bene agentes obmutescere faciant imprudentium hominum ignorantiam '·. et obstruatur os loquentium iniqua11.

Animarum autem curatores, qui qualibet ratione episcopali· sollicitudinis dividunt onus, in commissi gregi» custodia solerter excubent laborantes ac providentes non coacte, sed spontanee secundum Deum, neque turpis lucri gratia, sed voluntarie Sedula in suis ecclesiis residentia ad Macrorum canonum et concilii AlhArti praescriptum I* pascant gregem Dei pratwicatione divini verbi, puerorum et ignorantium tui\> per ae tum per alios institutione, sacramentorum adminiatratione. pia sacrificii oblatione.* paterna infirmorum et pauperum *ura, omnium denique virtutum exemplo ut cum apparuerit princeps pastorum, ab ipso percipiant immarcescibilem gloriae "Oruuam 14

. Quae omnia huc usque commemorata ut perfièere valeant tum parochi, cum reliqui sacerdotes et clerici pro cuiusque conditione et officio, meminerint. ut suimet corda ac meutes quotidiano piae meditationis pabulo nutriant, quo quidem in divi, norum intellectu et amore proficient.

Episcopos autem obeerramtis in Domino, ut alternis saltem anni·, omnes, qui sacro ministerio

---

' Panici. IX. 27.

* Cfr. Bened. XIV. litt. encyti -Vuÿwo cwm dNtiMf, 9 U, ad primatem. arrhiepi-M·. et epta-. n» iii Pohmise ihtu die V innii 1751.

4 En verba Trideutini, l. e.; .Neve patiantur tordinarii D locorum episcopi) pfivatia io domibus, atque omnino extra ecclesiam' et ad divinam tantam tallam dedicata oraturis, ab eisdem ordinarii» derignaihla et visitanda, Muietum hoc sacrificium a saecaiaribiia ant reirularibiu quibtirwuHiqn? peragi.**

* tTr. Bened. XIV, *I*e »acr.* «ime *·acrificio,* lib. III. o. ·. n. 7.

* Bened, XIV. const, *luter omnigmn»,* pro hisce regiombtu edito, aperte docet | 89; „Extra suiumam necessitativanum... in aedibus non Moralia missam celebrare non liceat,- — Cfr. deereto superi»· edita, pars II, c. 8. /A* endtarwfa. ubi etiam in eit. sacra· congregation i* decreto diei *j.4* decembri· 1888 ad missam domi pro sacro viatico celebrandam conditio extot; „81 locas decens ait,- In factülatibna îpώ. qoaa sacra eongregatto .de Propaganda fide, at animarum ne- . ccriritatibiw consolat, tnm miaakmariia tum suie concedit alumnis, ad sacrum site extra ecclesiam in altari viatico rive bis in die peragendum, hia alitauiuo rimilibna clauanlis aee roaàittonibaa circumscribit. *8i nectnni<u ttrjtat;* — m *toeit* taesvi» *μλ* «rant *eccUaUK* rsi oratoria prtoata. - m toco tame* decenti, — ei attfer coiebmri non poeait.

* Voue. Alban·, pare Π, c. 1W.

Cu.MCIU ÜBNBMXL TOMOI XLI1.

' Mstth. V. Mi.

1 <'«oc. TrH., ··*■ XXI! *I*t rtfvrt*..* «·. I.

• Iλ «. VIII. Ib.

• Cone. Trid. L <·.

• ifr. t one. Albsa.. praesertim p*r» IV, <'. |.

• t one. Trid., 1. e.

' ' I Petr. V. ». #

• I Tim. VI, IbU

• Ihia. III, 8-x

»· I Petr. II, U-Ifi.

11 IX LXH, IÏ.

11 I Petr- V. 8.

" Cone. Albas., pars IV, c. L

" Codc. Tri*L. se··. XXIΠ, *De r^nrm.,* e. I.

" I Mr. V. 4. /

femgratnr, BfMteOUi affigant vmmu illnltiii, a «tet Qapiti· B** if iiMuHi, qM utiaolratl, ·
Aaâwi «m Sert petarit rati«M peragendi·, qeibu· vistonn* Mt VMtaa ikaa m·· «Mqaaffiteta··
qtlleq^li^l COrdhlt^l ^Iβ Ml^l^ldM^I pUbrCBB OBUtrat^hUB ^fBABBt, ^*1 salteBI, OlBlra, alvitnlle·^ adBBghbn* Bl*

rep·riiwr, aentfe aatoa ad reran aentrapiedtonra dl^dUMUBt MtedlBiBr, BMîB eMeteqUO ViMBdl MBBBB •ai toetituatur vel βοηβπMMτ*.

Oββμ ante* ctorisi ·4 «flutar· peeuHeMfoe Iov··™· vul |β·MA< bebdoatada vel mMbm Mb ant atanel aewiaat to ββββ, qM vatoaaKet quotidia^re· dedteea· oer^i^pera, •t gravita* «omet prae •errare poceati·, saaeta M divina antaria, ea qna par eta, MBetitata, tastitia ae ravecentia peracturi.

Caraaat sedulo M eo· unquam sogniti· soeordiaque par otia torpentes diabolo· deprehendat callide atraecar·· insidias, sed lallo unquam labore dofotigate·, orationibus at obsocrdtioaibus vacantoo^* inveniat. ne focilo Tineat ao perdat. — Hinc a theologici· disciplinis, canonici·, Uturgiei· colendi· naaqaam ««sent, aire ut noro ia die· illuatrcntur lumine, sive ut memoria elapeum iterum animo revocent, aire ut ia dispensatione mysteriorum Dei •b erroribus caveant rei emendentur.. Atque ita •aerae aciUBtiM libro· nocturna diumaque manu veranter, ot in edenti· Dei protciente·, implebu··zfar agaMfon· voluntati· eius in omni «apientia «t iatoltacta •piritali'. Lugendum «ane, parvulo· a akoerdotibua petar· panem «eicctiae «anctorum. ' et ■aope deflcere qui *eit* frangere raleat*.

Ut auteta ab excolendi· moralibu» disciplinis, quae prMaertim confemdonibua excipiendi· praefecti· tantae neejpiitati» qnorm tempore aunt, nunquam remittant Mimum, quiaqn· in aua dioeccai ordinaria·, aire fier »e «ire de eiu· iuuione, tertio quoque m»o»e omnibu· tam aaeeularibu* tum regnlaribua parochi· eorumque in . animaram eura adiutoribua tr·· cowcientia· caau· ad «aerae «cieo- ■ tto· prineipia «olvendoa proponat Quiaqn· autem •X in propoaitaa in eaau quaestioni· diaaolvat, «t •ktoquam terti·· «labatur metui·, «uam acripto •MteUtiam et proprio adieeto nomine illi trodat Mt Nteittdt a quo «nodando· acceperat oon»cientiae cara·.

Ad el«ri dignitatem «errandam ac debitam ■acerdotibu· conciliandam reverentiam aummopere confert una eum Mimi »atictitate doera· etiam eorpori· iMtitutio. Tatia igitur, inquit Bernard··, •*et*· debent vqatimenta «ervorum Dei, in quibua nihil poe«it notari noritatia, iihil «uperiluitati·, nihil quod ad auperbtam vanamque gloriam pertineat*, •t per decentiam habita· extrinaeei iatrinaecaa morum honeatotem ostendant*. Quantam vero •acroeancto Tridenti·· synodu· gravissimi· poenis per opiaoopo» feriendo· illo· dooerait, qui hontotam babitai· clericalem, illorum ordini «t dignitati cour graoatem et iuxta imius episcopi ordinationem et mandat·* non detdlsriBt*. Hm praodooemoram noetroram ao fer* omnium conciliorum, quM poet Tridentium·, celebrata feeruut*, veetigtie Inhier··te·, vehementer optemus, ut eam·· hui·· prlviuaiM •acerdote· quotidiano usu uaiformem gaqptt nigri colori· vastem ad talo· uaqM produotam. ' Ad eo-. lorem porrotanod attinet, olerioaHa indumaota nigra

taiMt arbitrio, qM ex praelirlb sum dimmto «IPB^BMiBηIii· tsieid B·· multa bravloraB·, nigri taβμβ eetorfa, vostem abqnaado permittere valant, M Mb ia DanriM magis n^Mn indicaverit. Ad altara ta*eu mb ·rmfast, mct· poracturi mysteria, «too Mate taWri, quam veraaeula lingM dotamem voennt: qno.,«uim propiores par InerMati anertMi oblatioae* diviaao adeant foailiaritati, eo dacMttari eompotatione supemae inmrviast maietaati '.

Abstiusaat prona· · toxa, ab exquitat· indimeatorum elegantia, ab otnnita* exteriori· iadayBtaati pbaleri· aliisque omawaatia,* quae mundana* «piant vanitatem*, no, dem hominibus appetant rideri clariore*. publicae «e obtrectationis daatibaa •aponant*. Siatyllieitati tamen ae modestiae indulgente·, munditiem ac decentiam «oilieiti prosequantur, quaai per eam cordi· produri candorem.

At novis parcente· cleri Albani sumptibus, permittimus, ut aaoerdotea vestibua iam confecti· utantur donec detritae fuerint, tibialibus excepti· et calcei», quorum eoior ait niger. Novae autem reeteq ed huiua normam decreti in posteram eonffeiaatur.

Iit capiti· vertice clericalia tonaurae aignum •emper deferant aacerdote·, quo nedum internia ebariunatibu·, a*d et externa corona regali aacerdotio, cui aoeenaentur, digni habeantur.

ı Meminerint «acerdote· ae ad divinum quotidie officium peraolvMdum ex eacroram canonum praeoripto gravi obligAtionc teneri, ηiή cauaa vere legitima excu««t. Miaaionario· Autem ar cetero* apoatolica IbcultBte praedito· hora* canonica· cum alii· precibu· commutandi 'hortamur in Domino, ut mature perpendant eiuadem facultati· tenorem, ne levi qualibet ex cauia, veluti quovi· itinere, id «ibi licere arbitrentur, propriam culpabilem praetexente· ■ocordiam.

Caveant aacerdote· ne hominem catholicum adl civilia tribunalia citent, niai veniam ab ordinario impetraverint.

Virginali· caatimoniae virtu·, qua praeaortim Chriati beau· odor «umu· Deo*, maxima aaeerdotalia ordini· gloria ae veluti temera, ita in eis f|ormt, at et illius longe lataqae diffundant odorem. •*t* quamlibet · ·· amoltaatur suspicioni· occasionem, quo is qui ex adverao ast vereatur, nihil habeo· iqalum de eia blaterare nisi per autamam iniuriam*. Htae anciltaa, quibus forte aaotirdote· indigeant pro domestici· rebus agendis vel procurandis, nunquam ad imulatum admittant absque ordinarii eomenaa, que* sos daturam eoaddim··nisi maturioris illa· atot aetatis, et qualo· eas describit M1st·lea, pradante·, e·*··, sobriae, domni cura* habente·, ut non btoaplMBMtar verbe* Dei7.

Ad popnhun vaebn feciente·, saepe epiusqse generis anporititiOM· emnesqM diabolic·· fraude·, queeumqM appeBentnr naeuae, acriter insectentur, m in chriatinM popula, que* eeetoria tofelUUU docta umgfaterto, invtutalur qui ariolo· Mtecitetur et observai Mania atque auguria; Me ait toeoatator, noqM qui pythan* consolai ner divino·, ant quaerat a mortai» varitata*, omnia enim haoc

I Btt. «oqyvi. i Mraarti ina — Hh< M tam (aatitai· * Bumticti XIV ari pmMmta· Stiti· titim tioM·; Mm pMms mantixtel tamH msM N (-(* Dt M«ita ta ·*■* mta»*·· tau·Mχ·i·φBptarih* B··*·*-M> IBM, ut ·ρM««·11· ftaqemtintar «xqmMm '

ı Wo· I, »-10.
' lanm. thi··. TV, A
' & Banard, *D· tttit* tam rismd^
• Cm Tri·, m* XXIV, *Dt* nferaa, aC
; Orno, Trii, Ls

ı Am - aMtratti* *n*|ntar.
' Cm AMmu imb IV, a I.
* Bmm iMw bmmmbémb ABhA
•Cana.Altam, La

\ 'Ofr.BmMrirv, A eM MXVaA Alt

'Tn.n,x

abnariundar Daaia·*1, a potat fistaam aaaa eeatt* yfaaaa quo· a4 magus fiisltaivirit*. Hta ataaaateta a as^aastittanaTuraaram eat akiaabtaa hapfetate aai tafea avaritia aaaipaaa MquMt »ai«at.

Maae ailitaa· Dee tmpheat a nagutih 'aeaeeiuiribM, at ai pfeoant ari a prmbnvit·. la re fetter tam gravi eaaeaaat praoacripta aervaata ala* riot*. caveant a roaraataris at ab ahis qtabMvfe illiciti· nagatiatiatabM, ne iadaeenua afefiaat ae tarpem. qaaaMam ageatea, merita ab ilia excladaatar beretUtate, quam Domina·· sibi restitutarum eoafidare poterant, ·> atadaant divitaa fieri ia boqÿe •paribus, tbaaavriaantea aibi tbeeaaroa ia oeolo*.·— Praevariaatarae autem ab episcopis corrigentur, -at contumace· meriti· feriantnr poenis.

< ParoMialaa libros habeant paroehi 4'iigeotar compacto··: atque ut aatia distinete auaa quiaque ore· agnoscat; praecipimus, ut ungularum censum diligenter quotannis deacribant, unde turn ipsarum .numero·, tom cuiusque aexua et aetas legenti^pateat; item in aliia codicibus et baptizato· et confirmato· et matrimonio eoniuuotos ac defuncto· per·; apicue accurateque ex praeacriggp in rituali romano ratione recenseant.

Habeant quoque insculptum parochial· sigillum, referens cum parochige nomine effigiem titulari· eiusdem parochial·· ecclesiae. Hoc 'autem utantur in actis dumtaxat parocbialibu· ac in litteris ad episcopalem curiam dandi·.

Omne· animarum curatores tum saeculare· tum regulare· curam actu, «ire perpetuam aive temporariam, exercente· tenentur dominicis singulis aliisque per annum festis ex praecepto diebus sacrum facere, fructumque huius medium pro populo cuique eorum oommisao applicare*. — At vero ad nostro· quod attinet parocho·, neminem eorum latet, «anctam apostolicam sedem universae huic Albanae provinciae benigne induisisse, ut parochi nonnisi dominicis diebus et festis tantum primae classis misaam pro ovibua sui· applicare teneantur. Porro cum in praesens festum sanati loaephi, catholicae ecclesiae pattoqi, a beatiseimo papa nostro Pio ad festum primae classis fuerit evectum, hinc omne· animarum curatores 'etiam in solemni huius •ancti patriarchae die sacrum pro populo applicandum sibi esae meminerint.

Sapientissime quidem consilio Tridentini patre· pro tutiori animarum salute episcopis mandare duxerunt, ut distincto populo in certas propriasque parochias unicuique suum perpetuum peculiaremque parochum assignarent, qui oves suas valeret oognoeere, et a quo solo licite sacramenta susciperent, •ut alio utiliori modo, prout loci qualitas exegisset, proviserent''. Eiusmodi provida sanctae matris eccleaiae disciplina maxime confert, ut dominieo gregi pascendo non mercenarii, sed pastore· exeubent boni. Ubi enim alii aliis animarum curatoribus subrogantur in die·, non raro accidit, ut mercenariorum more, fere nulla neque pro sacris curandis rebus, nequi pro Christi pascendis ovibus sollicitudine afficisntar, aed sine affectione sint, sine benignitate, saiMos quidem amantes* atque paseenMa, mb sibi · Dm BMiwdlta· eves. OmsqM sin* tetHsai vuiati irrauri» sidera, vel nabas riee aq^ttiv quM a assurera veams ctigddtontuaa •Msfisraatar *, uaqM uMteatia Immb dataria··, mqsm substare· imbre·, qma demtutasm agrma feaaardaat, aaMtara vufeat — Ferpeata e aaatiu ahristiata gregis paetarax qwerma mm evaa propriae, has quidem, divita paâtecfe exemplo, eo aequa diligunt, et aaimam qnoqM «asm, ubi epas fisarit, Kbeetar peaaat pro ovibus auia, easdem oaaqaam, hipia praeaertim advetaaatibM, dimiamri'.

Qaapropter, Kefe ptartaum gravoeqoe omniM ratione· impediant, quominus ia Albana provisos· hsie (aluberrinsM «cclosiastici regimini· regulae do parochorum perpetuitate adamamHb haereamus, «ed pro diversi· locorum sdianct» veteri traaslatioahm praxi parochiarum necemitatibus utilisa providendum eme censeamus*. dolendum tamen eot, ein··Bmodi translationes vel annua alicubi vice vel adee extra modum frequentari, at huius providentiae utilitas in magnam parochiarum animarumque damnum ex allatis rationibus misere vertatar. Itaque •aerarum antistites vehementer in Domino hortamur. ut in parochorum translationibus sobrietati maxime studeant, eos nonnisi gravi admodum urgentique ex causa ab una ad aliam translaturi parochialem ecclesiam *.

Animae, non corporis se medicos profitantes·, meminerint cleriei graviter sibi vetitum ease pluribus ecclesiastici iuris sanctionibus medicam aut chirurgicam artem profiteri vel exercere*. Cum tamen ab huius provinciae locorum adiunctik nedu\n necessitas, sed et graves interdum rationes emergant, quibus oporteat quaedam his artibus propria a clericis exerceri, eos graviter monemus, ne huiusmodi artes profiteantur neve earum quaedam exerceant nisi illa· in primis sati· calleant, ne gravioribus morbis infensas adhibeant aut accipite· curationes, et nisi vel necemita· urgeat*, vel apostolicae Romanae sedis facultate praediti sint, nullam exigentes curationum aut-medicaminum ratione mercedeib ceterasque conditione· religio··•errantes, quibus eiusmodi facultate· merite quidem •olent a summo pontifice eoarctari*. ne quod ut

› Dant. xvm. 10.
* Levit. XX. ·.
* U Ttm. Π. A
* ctr. Qsss. XIU, sscycl tbm pHnrosb Septembris 17M, et Bsnsd. XIV, mast. ApwCslbne sentiMis diri •6 Mresrii 1741. I
* MsttAVI. W
* etr. Bsnsd. XIV, esnst. Ita· semper «Matas, H I «t ssq., db 1» angusti 1744.
* Csae. TriA, esos. XXIV. *Dt* rgoeos., a U.

■UTh-Ittil

1 Iadae. IS IS.
• Ioses. X, 11-18.
1 CVT. TriS., sesa XXIV, *D*» e, 14.
* Hecrs roagregslio dr Propagaad· tds die 10 laaasrti 1757 bor NUdit pre seras drcirta·: .fieribatar spiaespis (Albaais·) *fum*» nutari parocho·, ex casés tasse· eaaankta. pat· psrssevtiosis IsMeUam, odii vel IsimiciUarsn can pepelo. vel gravis scesdali, et tsadem tatiaee uaioris atiUtatis parochiaaorsm; so· tasse· istaits privati cownodi vol taori ipsoran paroeborem, qaibas episeopi ooamlers poteraat ia o··· vacaatiM plagaiori· « cmsarodicris parochi··· Hoe asc D tem decretam son semel, obortis dablis, sarvasdam rescripsit· Kt quamvis aliqassdo iadalsenC, «t sUqai «pissepi. pro rorem pradeatia, parochorum iraasUUoaes peragerent persanaram intuita, veluti rstieae mériteras· Iliad tamen egit concurrent· maiori dioeoeria bono, et Imo semper snivwabn manente decreto diei 10 iaaanrii '™. V
• Cono. Albas- pars IV, c. 1.
* I'fr. Bromi XIV, Oe synods, lib. XIU. c. 10, a. » et seq., sd IA
' Sacra congregatio de Propaganda Mn Ab M novsmbris IMI reacriprit: .Ia essa aeerosMatb sroardst·· atissieanria· son indigere dtspsasathos. at tkft· poasa nodari."
▮ In «itat· reeres esngsagstisnb -deesato dbi tt aevsmbris IMI ssqaeatM providas Iiadirianas rsseasretar: .Ut «aesrdos mbabnarius ait pavitas b arts nsdirigas; «t onas gratis exarmat; at absque heisiims st ndasti··· operetar et is bea abi mbsiraarias dagit, sen Mt *atiU* at «Mrargi bid. val Mt hroretbi sat hsbreti.*

Varam pre taaspsram. bearam pmmareniai adianatis. ··· pro dlvarsftnt· eaasaram, divaimr sppsuuatar osnditbam b etasasodi rpseriptis. Cfr. Basii. XIV, Da egnada. l. a, s. 7-g.

Meiptetar, ^d ·µ b prisd^· β^MMµ Πµ β mm> tienum oflteie Mm abripiat. *

^*e*^mlalam

Animarum peaterea eeterique aaw eedeaiae miaiatri, oHcii aai aaaaaaaa, eiuadem eoalmiaa Dei sollicitam dabant diligeetiam habere*. Habebunt autem, ai praeter aaiîaaa aibi eemmiaaae aeriwire quoquo facaltatèe pervigili camper attentione gubernent. froquenterque anhao revolvunt, mnnia eedeaise bona in parooborsm alioremqtw ministroram proventu» proficiscentia, patrimonium pauperum et peculium Chriati per aaoro· eaaoaea marito nuncupari'. Hino confirmantea ao iterum promulgaateu zquae petrae noetri in concilio Albano dMeraaro oensueruot, ecilicet de eocleeiamm boeia^ quibuslibet tub anathematis comminatione non aHensndia, •ed potius omni honeeta ratione augendi·; — de eorundem bonorum, ierium, actionum, censuum, reddituum duobua inventariis conficiendi·, episcopi auctoritate muniti·; — du parocho, qui boni· eccleaiae colendi· vel angendi· atuduit, gratificando; — de miserrime paroqborum impotentium paupertate •ablevanda, atque de. alii· huiusmodi*: haec ieraper ad eliminando· praetexta·, ad abuaus compescendo· aervanda monemus.

Ut animum venerandi· addamu» •acerdotibua, qui senectutis aut infirmitati· oauaa in vinee Domini laborare ambitu non valent, eiusdem Albanae aynodi decretum, quod eia proopicit, paululum immutante·' ac pro temporum calamitate amplificanto·, discretionis selo decernimus, ut parochi omne·, qui plnguioribua praeeunt parochiis, «inguli· anni· quinquaginta occhaa (ut vocant) tritici ac totidem argenteos (piastres dicuat), parochi vero, qui pauperegunt parochia·, vigintiquiaquo oedhas totidomque argenteo· ; episcopi autem centum oochas ae'oentum argenteo· eiusmodi aaeerdotibup sabmiaistrout

Quamvis sacerdote· ecclesia· stipendii· victitante·, redditus omnes, quos ratione officii vol beneficii eisdem tradit ecclesia, sibi legitimo acquirent, exploratissima tamen in sacri· canonibus doctrina est, quam Trideatiai patres gravissimo confirmarunt ', nempe redditus, quos ultra honestam suimet sustentationem' ab oedesia percipiant, non avaritiae' vel comematiouibua et ebrietatibus, quod abait, foveudis vel ooaaaaguiaeu famitiaribwqu· ditandis inaerviaat, «ed immo potias in pia· amaine dabant' causas erogaro, ut ipd Christo in eociaaia at pauperibus quodammodo reddant; et ai propiaquis, qui vora pauperes sint, tanqaam paupanibua ordinata caritate sacrarrere retint, id agant ut minus egeant, eoa ut (titaaeaat*.

Cum itaque non raro fiat, at aaeardote vig de-

fceW BMMB UMr IbB tai pGMBq iMIWB Bui·

dMp ftwHk Φ** taMMtav pfMrfbtM

«rigo*, eosdem aailioat ad pie· MmHmpeedeudi, tbesaorianaMs Ita aibi theaaarum non deficientem in eaetis, que fur non appropiat quia animae dotrimeatum patiantur*.

Quod ai aliquem sacerdotem ecclesiae bone-Ibetorom.ab mteetatc mori contigorit, aorum aeeundum carnem herede· et propinqui nihil audeant de impensi sumptas ratione in eeeleaiae boni· vindicare vol praetendere, eorumqne temerario· auras epiaoopi anathemati· gladio eompeedtint*. Quod autem attinetM reliquo· qni, defuncto clerico, «uperfberunt ccclesiastieoe redditu· *,' iidem herede· me- B minerint, «aoerdotee Albanenaes vel ab ipsa ineunt· aetate reeled·· plerumque aumptibn· alito· atque instituto· fttime, quin eorum parente· aut propinqui quidquam fortaroe ad illo· instituendo· impenderint.

Quod ai agatur de miamonarw defuncto, «ive aere et aumptibn· (aerae congregationi· aleretur, sive non, quoad bona ab ipao relicta, qnaecumque ea ■int, omnia congruenter décréta ndnmuroim «errentur, qtiah pro boni· et pecunii· decedentium epitroporum «uperiua edidimus*. Hi autem, ad quo· pertinet, fideliter insuper implere studeant sacrae congregationi· Propagandae fidei decretum anni 1791 ot ab Innoeentio XIII approbatum dq inventario conficiendo sub poenis contra inobediente· in eo lati·*.

Caput TH.

Dr fetrünr eriuiottariit.

Speculatore· in ecclesia Dei · Spiritu sancto epiaoopi constituti, sedulo excubare debent, ut ecclaaiaatioae leges nedum a saecularibus clericis, sed et ab ipsi· regularibus religiose serventur, praeter cetera quae ia eorundem regimen et disciplinam regularium Tridentina synodus epishop» demandavit*. Tum igitqr ea quae ia praecedenti Albano concilio, tum quaedam alia in praesenti pro novis rerum adiunetia providere, commemorare atque urgere opportunum duximu·.

Maximum quidem ùbi in pastorali· officii ministerio solatium et levamen Albanae ecclesiae episoopi iure merito praestolantur a patribus missionariis in* bae Demini vinea laborantibus Hi enim tunt miserim ,ac tenebrarum fluxis eaducisque

, d , qms «Ams «rt Mtis «st, «a «sUom «haastl· fit siss «m Maedi Mtistiesttis· raMita· rit «x

fi·

nant·· nitantur, lii
bine sacerdote· -
ut propriae eoaanhatea ooeariaetiea, dem earpore valent, eae proeraatinaat da rebmt ante ia timare Domiai disposera, quippe qmt baae aee putant, fitiua homini· reniet* Ia easMandb Mtam supramm veluatatia tabutia, probe eeaaaatea, ea da

• tae IB. a 1, ^ Mmmti, ▮ A

>rTh.iu.A
• Cfr. «, ifi, *Dr* taSsmsnai·,- a 1·, mm. U, q 1; a µ µ µ Aµ ı
▮ Oum. IB··, psm IV, a B
• Tri*, mm XXV, *Dr* rfitom, 11
• Osas Tri*, Ix
•tea XU, th

•HMaaar. gmtro· |sM ariarisuam pro tsmp··· (seMm· M··

riaats sms mpantat* — laas.aaaam pseMtgtaaftaa sab psma fiaadwe.

• TM, ama XXV, De <t smu ML at alM – Oh. Banal. XIV, *Dr* «mdB fibO, s IS-1A at flb. XIII, aA a. *

yMNto Mat «4 MMfaSaaMtaa· aâ «va»·

Xaslaariat wt fe·· anmmb
ai MHMa «Wttati a patrita· Altaaa· aywiÜ
WMMM WMNqB< OMDMC apO^VOBBB IW8 ▾URMBB
mm mMHm erieataai aaaidnetaatreari, diapere··
eatboHei noariaic roliqnta· taviaaat idnM· ta Me
roborari, lapeoo ta dario· ta ri··» «atati· revue··t:
et redeaatiba· aNto domum, aKi quoqee ta mraoni
atari· amplam opportune at coattauo arata euo-
oedant. Sic «atal de Cbrieti viaoa aaeidaa peregri-
natione eollieiti, reniante· tendra venieet *«ta»*
exultation· portante· manipulo· «no·*.

Quo tutem eorum humeri hoe apoetoliorua ferra oaat ralaaat ae religioni· iubar tonga tatoqae diffundere alacre· pergant, oonfortantur ta Domino et ta potentia viriati· «iu»*, memore· etiam operam et calamitatum patrum •noram, qui divita· ia virtute floruerant ta generatioaibua eaia. eoramque example «ectentur, quo eorundem patrum «tat héréditê· «ancta*, omnibua omnia faeti, ut omaaa calvo· faciant*, quippe omnip et in omnibua Chriatua' Nemini dante· ullam offenrionem, ut eoram non vituperetur mtaiaterium, in omnibua cearotipao· exhibeant rieut Dei miniatroa, in laboribna, ia vigilii·, ta «cienti·, in «navitate, in Spirit· hancto, ta caritate non flet·, in verbo veritati·, ia virtute Dei, per arma iuatitiae · dextri· et · «iniatri*, rieut egente·, multo· autem oaeleetibu· toeaptotaatec divitii»'. Nunquam oontiagat, eoe per otium · caeeepto munere feriari, «ed mortificat! quidem earn·, vivificati autem ipiritn*, pro Dei gloria et aaiara ram «elute cura· ingeminent, certent bonum certamen, fldemque «errent, ut Chriatam tacrifectaet •ui« militibo· olim iuatitiae coronam in caeli· redditaram*.

' Cum autem «trietfomtaam roligioaee vitae obror vantiam apoctolici miarionarii offleium aoe daatraat nec diapenaet, immo perfectam profeaaienem perfectiori vocatione et -cglubriori inatitati ratione aedificet et confirmet !·„Jâte «aepe animo reeoleutaa quae de ipaia Albana «ynodu» «apieater edixit, atadeant, ut «olitam regularia diaoipltaaa nitorem illibatum conaerveat, ae cum alita praedicaverint, ipri, quod Deua avertat, reprobi •(Betantur**; quia vero eorum exempli· virtutum hui·· aavi arorbi· «alutaro praebeant modiMmen. Sio, reUgieeao eminent·· obedienttae otaervaatia, auorum aatiatitum aaetoritati omnino Mbieeti, illo· hoarinea nd «alutam confundant qui exultante· in leperbii· «ai· legitimi· •abiici renuunt poteatatib··; peat oarnem ta ooneaptoeanUa immunditiae ambeiaata·1' eaatitae virginali· retrahat a ooeao; eftnenam divitiarum cupiditatem, quM ta tentatiemaan impellit ot in laqueum diaboli**, apoatoltoa reettaguat paapertaa; •uperbiam «aaeuli profeadh curvet haa^titaa.

Ia quolibet hoepitio riqe deae aüaaiouia ab auta omnino peadeant tam patrie praefecti, oum eeteco-

>RMkX.IA
• Can. Altam, fatu IV. «. «.
■RptauVl. IA
' BedIXIJV, 1 «tata, ad IA
▮ I CUr. П. M.
• Catam П! П.
' DC··.VI, - et ««q.
▮ i retr. m. w.
• u Tim. IV. v-a, nat·», m, a
" Creo. Altam M'' tV, «. 4
▮· 10«r. IX. «T.
·· Ira IV. 14
·· П feta П. 14
•*ITta.Vt,A

MM^M MMW^raraLmara l«i^
Hiwrine·* ▮▮▮▮▮ Hat µ α ^I^t aww. ▮▮▮▮. ■
Him gerro ta previnatie cetera inter aeraphici er-
•eagragatto de Propagande Ma Btairea paari· ab-
rara^^taromm ·i Ara tara^^gl^ran^^^ra mvamdmrama

tara· aaaraata· titalo val qeavie aataoritato praeditam, eb eadeut «aère eoagr«gati»n« ntpete «tarioaic miahlrum tare pruprie oenatitneadta·', bar* taaur ta Drain·, at rehgiaew «ibi eoaraittoadM hariUaa profeetai, ipriae boapitii inoreawato atqae •ptondori, reiqee chriatiaaM emotuaranto eaeidae •tadaaa, «atagat pro «ibi tradendi· ab aoeleetaetjoo regimine facultatibu·, ut regataa atque praaacripta iam ab eodem «acre fidei propaganda· ordina approbata aliaque ferait·· edeada ad hoepitii diacipliaam, tum ta «pirituabbu* tum ta oeconomici· regendam at gubernandam, religio·· «errantur, aa aiuadena Mere· congregationi· at Albanae eocletiae ■atictitam eoramque fidelium menta· m rota fraudentur.

Ad augendam autem in hac principe civitate fidem atque pietatem, «aoerdotM idem incolente· hocpittam, pro aelo quo fervere debent animaram, hortamur in Chriato laau, ut et mtaiatario vorbi ad apoetotoram examptam 'matante· tint* et «aeramentalibu· excipiendi· eonfearionibua «edulam navent operam. — Item, nt ointdem boapitii praeenl ad maiorem Vaeraram functionum decorem ac prae-•eriptoa eeetoeia· ritu· «errando·, •olemuioribui anni feeti· raltem duo·, ferta autem qutata ta ooena Domini et in feeto corpori· Chrtati plure· aaoerdote· •d bane mittat ooeteaiam, arobiepiaeopo «aera aolemuia celabranti comitatum opemque laturo·. Ac ae ab humano ingenio aa libito prodeat quomtau· •iaamodi aolemnta in metropolitan· eoctoata rite expleantur, «aeram congregationem fidei propaganda· praepotitam enixe rqgamn·, ut praefato Soodrenii frutram minorem hoepitio huinamodi leve admodum ae poriucundum onua iniungat.

Caveant patre· miarioaarii · mediatae aat chirurgia exercenda cine «ancta· «edic induito, ne, uti praedececeore· noatri monabaat, dum aliorum carant inflrmitatea, ipei ta «piritaalem morbum micidaot graviorem. Sciant tamea. ·· animae, neu corpori· mediooe raee, ac, indulgente quoque Hc···tta, ad apirituHa potin· quam ad terrena modie··miaa attendant, plua animae quam corpori impendent·· *. Atquo ideo qnae de hac ipen ro pro clero ■••cular monuima· atque decrerim···, ekdem congruenter accipiant patre· mtarioaarii et prae oculi· habeant

Nulla ta praeceaa argent· *ttatat* oMtmntaadi DrattoUe, omne· regulare· ia miarioaario· pro hiaea regionibaa ablagata· hortamur, at proprii ordini· habitam geatare pergant Bea natam pro efficta •raeemm, at euaedem habitam retlgi»ea« paupertati eongTuentea·, praoteriptaqa· eoiori, qaa fieri poterit, nefonwn adhibeant, at extare· qaoqae habitae forma, .non hdbae bomiaibu·- placitari, ■· Chriati ■arvpe vero eeae cemmeaatrent*.

* D«i««t· 4M 17 taU Ita
* e«cg««im XV, ««aM. Aβ««µ - η4B^ dccMVlt, e· «mineatis Umi patMe memo «eagragalimi fidei ^Vcpa^nadM graegeriU ,mtraiieme« «earibat ed; praetanaita· «t deaeadun «veage-•■rim raeatitaaat «t *

* ActtX A
* Caau Altae,„ L «.

* (M. t 10.

OB| a m i **frisMn** m I mBnÀbomb

aUi a

kibw^i sos sate bsisiMotl osMMÜMMNl· **ofti M»** oobb **osoooMkt ftiisiiliMilbeo sit s** oMBots **so4o s4 hoo**

mmm erdàerii» ««M exhibende·,nsBe anMragnnte praetextu*.

Meminerint inauper, m' · **«Mita· «pfiw«pe** µ - **•ervatta, eioepto sorti· nrttado, in qao Bail· urget reacrvatio', abaolvere non pot··, niai neoeaMria faerint facaltate praediti*.**

Meminerint tandem, m **in patoehinMbM ordinarie loci «ubioetoe** o o m*; **quin ot in quibusdam etiam non parochialibts ab eiuadem poteatnte omnino exempto· non** o o m*. .

Ham et alia plurima c m **quidem memintaM B Bbancm» «i ImceionMm Dymcbienaia arehidioeee·» iuvabit. Ceterum plurimi· rationum documcUtorumquc momenti· oonfidimua, omne· Chrfoti miniatro· ad divinum populo· evangeliaandi ae paaeendi manu· eieeto·, profecto eorum oMcio non defecturo·, eeeleaiae Dei praecepta ac monita non alieno impulsu, «ed «na aponte Mirantes.**

' Ubera sagragatio Mai prapagiads praepsit· die 11 mail 1487 daerarit: .Tsaeri nMonariaa Uttana patent··, -aoa Mies obedMjtis eaoras mparlarus «ptoecpo oataadare.* 2 Dfe M aprilia >'♦' asrtnrttaa Kf»a napaMtt: JiMa-Aario· ia earas Maltatibea bebas atiam quad ate· Maaatta •ptawpcras val parsboras, ia gaates dtalltaUtas bebant nlaairôs, paroebiiüa aaeramaata adaataialnn nan paaaaat. aatara veto paet Mtanaaa pnadleti· praatalfe rd pambie **.* Maltataa, qaod Mm debeat qnampaiaaam ad fern siaafeaas pervaaariat, adstaiattan pomat. as · dferia praaiatia ad paradüa ispediri debaat mb pmada nntstia ia ststitatknibaa paaUddfe «air· ispadinats Ja /aartiMibpa aedia apaata-Ueaa aübtm.· C

Qas aaan eaamragalie, damnral da 17 statu 1780, s siaaioa»ril aichMtescai· Dynarbiraaia badasaadi poatbabarvat axMbittani· dMsa, asfes tagsataavit dfe » sail 1788 is aaaaaaw eptaoopo Pahtaeri algae naaaibs··: JU·· ■loeertoe, mb puma «xpelriaafe a stadane, lanari Utter·· pataataa taaaras erdiaarü·, ta qaaras diaaradbea siaatoas exerceat, csa prisas aecaSirtat, aiblbam tax·· deortaa mana Ciagngatfeei·, M riqaaatafd··"tTMrtU 17M*

' i'oac. Trid., aaaa. XIV, e. 7. ***Vt*** **assue** rrarrmMme.

* desma X. moat, dbparna, tas aniaands damvarat: Jiateels Multatas abadmndi ab asaibs naribs aadi apa-›u4k m raaemlta, nan ids a earibna ab aptaoap· rmaistià pesant atealvsra.* — dad paaaktarta ta re adHt aria ppa ariarioaariiq decreta asm sagtaq^ *· Tiapbcaada Ma, ae bi dbi ladaltas patarant taaataatas abadaandi a eaaiboe iplampa reamatta par aonetpaienaa 'tariadtetMa ab apaatatiea aade aampta* *d aaaraaaiatas yamltanttaa adadaMaaadaaa tae aaaia 1«M e< ITtt reacptpdV .Kan Mam (ariarimaaiii)... ia rias facalutas rita a aaaeta aada aaneamaras abmlem a caribaa épiarépa raaerraà·.* — Idas demvit anna 17(0 pre slarioapriia Maaadmiaa, idespna anna i>M pea patribm nd·· rionia PatalaMta.

* Sacra ooaftapalie de Prapacanda Ma ppaSat daaaatos Mio 4047 Mpra ralatas. ana· 1771 maaatprit. ,X« Maniam (patrita· adadmartf·) adstaiatinm amaaaab paraabtaMn ab· pm UamUa aedtasriL* – Kt db · aadi 17«· tarn dmavant JUarionarim ipiapia anbimtae earn in bia pnee ad anras perttamtyaaisarsa.*

* Kptampdl eabttaiMtar peaaetati eats· Maltais – etf ipauns vi forasdaras, nd siaaas mlabrânK Ma ta die «te-, at paatrna ad Mas dnstaxat tatamas amrotaatar, «M tupeaslioas satriasaMm at abaa «M· praptaa apiaaapatan atttarmt iariadtetiena·»; ml iM ai daaraloras fpaiaa sera· «sgrapariMia. «adlin· apiaaapta anataattaa asaritar noderaadi ant anppandandt ex gmai arpaaMn· «sim, atalis mar·· eracragatiMi mssaaimada, tesKntaa adstaiatmndi •aassaata Mias ·.·* paradtelta (datmta U damaObal· I«Mk

1 am lans^A^s^^C adstatatrmlM <'» dsxet· dtai M taH 17M).

Nntjadis· am am ragntaaiu qua tai··, bl ptaaibm sobt··· **tfNWftn· 'tatoütlftML** Cft. BsmA ü v, ***D***» mnadi, Mb. IX, a H, a. 4 at aap.

tabsmtai **Mai**

^sisvi' λ Λ **'SBBVMMS**

is 4^Ai^SS **jfcsiSO**

^jl^moBfc^^taeijnsndM, oatm o o m· s u m **ai^sda^n an***

•Mo Mofraftdioei· indiei· i m o **IMImm· anUioinndi** *·

Bo m itajqno •jnaodnn, veto ot eonaeasa antiMitnm qnonun iatarwd oxoapto, ita praoftUo Mar·· oongtogniioni· diritita liboatar morigerari oanMt, (ta-**vern staaioaarioram patrum minorum inclyti ordini·mnetiFraacteei.**

Pmefeotuiuo apoatolieae Cnatratenai parochia· oomsittit SoMtnaonMm ot Livarieaaam in archidioeoeai Antibarenai aitaa et lacui Soodrodai contermina·. — PτMioφιτηo apoatolieae Epiri concredit

Quoniam vero «aera congregatio recemitarum amignationem parochiarum ab hac eynodo peragendam, ab eaque poetea confirmandam, indulierit. •errata tamen in omnibua conatitutione Benedicti XIV quae incipit *Finnandit,* hinc miaaionarioa, qui iiadem praeficientur parochiia. monemu·, ut illam prae oculi· habeant, aiuaque praeaeriptionibua ac moniti·, omni long· amoto praetextu, in «implicitate cordi· adhaereant, promptaque pareant ebedieatia*.

1 Sasa MUgMgatio de Propagasla Mi <tie 17 iulii ItaR a« labtas: _Aa dat· ragului (Albia·· ecdsiM) uaigaa«4·· riat aHqiM farshta· ia qaalibet diorcta, ibi e·· aun h»bet* — Sagaeiit: .AMnaativt. strata ia oaiibaa balla Beaedieti XIV gaaa laetata Bbraawdi· tad « aevasbria 1744.*

• Daset» etaadas 4M 17 talii IMA

• Sacra aisgtagatia da Progagaada fid· die 1« datasbna UM ad dbbias; -A· daaiguati· aau «ostaati· praefacti siaiaaas aafldat »4 eMsaaieaadas taatitatioaas auctoriaabitas «Mfaaarita, «ai saaara pambitas fcagi datant; aaa pariae Mnaaatu aandas ib ordtaarita taceras. ia qaibaa id sauria «ta aaarcaodas. raefeini?* — raapiiaIll: .Magariva •4 prisai· partas, adlnaaliv· ad aaeaadas, iuta decretas 4M II lirasbria 14M*

Kads· M a4 dubias. .Aa at gaasode Udes tvicarii •poalotal aaa sdtaarii taearas) paariat sasl adsiasa ad eaias anisarse axaiamdas ranavm. wl «uram feritaat·· S aamsaaUras adsiatatratisH cabitera* — rwpundit; .Attnutiva ta «sadbaa, dnssada gvavia at argaae eaaaa adiit alatis aaaraa eaagngatiaai asnaanimada.*

• Piaeeipaa clt. teaedfettaaa ceasitaifeafe capita, «aaa ad praaaeatas res partteeat, haec alat

Aatauras stas ia aaeoriara· garaoaaa neraeataa, riva ipai ragaluaa état air· sic«Iarea, aaeri Tridaatiil evadlii prescript· (·» XXV. «. il, ***Dt*** evmta/ laImi dateat issediita, ta Ma qns ad dictas amas M swasnuraa adsiaiatntiaass parttasi, lwfediutiwl. viaitariaad «t sartuetisi •pitaapi dlaiMsai (Cenat. «B. H «■·).

ftnsdss «b «pteaM· ■'■< Wtaas viriletieafe aas ptMemta arias a ragukribs pandd· aea tâmria Hbaatar

M·μ ^μ - -mm mmMWB ptumi m w b ·· seaveate», gratis· sgeatos, amate at singula quao
Srto^prapaMbdi, til ab and·· ^·τμ !μ Γμ (··Iμ ia eedam synod· tegitim· aaagtegate paa mmtpri·
aaatri ratisns aa tampasum eatastequa rata· ad-
iaaatia a aabte' hate, eoastiOata aa demote tbaraat,
tafeUb» oanatimM danfari aaatri Obristi ia tana
vtearii awfiatatte, aa qaa dabaaaa humiMteO·,
■v^MVum fai mkmJlamiUM Aμ ιμ . mArm m
eoagregatiosi oarditeMam nagofis prepfapadas
Hal piaapaaitera· amandanda at eetrigonda ad
lasidom omnipotentis Dai Maiqna propagationem
tote. eardia obeequio snimiqun iagaaaitete. snb-
iieimus.

(MtttVtioOMI WMB φMNPMMβI MMQVi T*lMt
Aₒ Kμ M| *N^WS) wjîmè· ιμ Iμ μ ^ ^4mi tpi»
OMmA g^Am^mmmM 1 Mau,'
vesidi, ημοIμ HM tameo, at aMam' pria» idoneam
saooedotain propostant, queen epicoopos pareeltiM
prsMciat, aa portio datniaH gregis proximo vi-
danta pactore luparum pataat iaearaibua, at te-
gniaate discrimine spiritnafibos destituât» aa-
xiliis.

Eosdem autem missionum praefecti» taonamns ia Domino, at maxima careant a frequentibus parochorum ad alia» parochia» translationibus, qua· nonpisi gran argenta causa peragant, ne inde ohnatianae plebi ea ingruant pari ratione detrimenta, quae in frequenti aaecnlarium parochorum translatione iam gravibus opus fait deflere querella. Quare eosdem missionhm praefecto» hortamur, ut antequam parochum amoveant, negotium cum episcopo conferant, rem in s*difieationcm corpori» Chriati* amice et sine strepitu componente·; idamque vicissim ab episcopi» praestitum iri confidimus, eum aliquem regularem parochum removere cogantur, praefectorum agendi rationi in bonum ecclesiae delaturis.

CONCLUSIO.

In nomino Domini nostri lesu Christi. Amen. — Die 1 nOvembris 1871.

Huius provincialis seu nationslis concilii Albani secundi monita ac praescriptiones in hoc solemni omnium sanctorum festo absolventes, et Deo optimo maximo, a quo opine donum et lumen, et virgini deiparae huius ecclesiae titulari, sub cuius patrocinio bonoque consilio hos synodales egimus

Ege Carols· Pooten, arehiepisoopas Astibaroasis et Scodrensis, regal Servi·· primas, delegatae apostolieas, concilii praes··, daflaiem subscripsi

Ego frater Raphael de Ambrosio, arehiepiscopus Dyrrachiensis, definiens subscripsi-

Ego frater Darius dlucciarelli. arehiepisoopas Beopieotis, definiens sufijpipai.

Ego frater Petrus Severint, episcopus Sappensis, definiens subscripsi.

Ego Fraaciseue Matatymki, episcopal Alexiea-H·. definiens subscripsi.

Ego frater Albertus Craochi. episcopus Pulatensis, definiens subscripsi. ¹

Ego Gaspar Cranich, abbas Sancti Alexandri, •Mentions subscripsi.

Ego. frater Bonaventure a Palma, pro-praefect«s apostolicus missionum Macedoniae, meo et patrum missioaariorum nomine asaentior.

Ego frater loaanes Petrus a Bergamo, propraefectus apoetolicu missionum Pulatensium, meo et patrum miasionariorum nomine aasentior.

Ego frater Bonaventure ab Ossida, pro-prsefectus apostolicus missionum Epiri, meo et patrem missiooariorum nomine aasentior

Angelus Radoia, parochus Scodrensis, a secreti».

- 4

DECRETUM QUO 8ECUNDÜM CONCILIUM, ALBANUM RECOQNO8CITUR.

. Postquam felicissimis sanctae memoriae Clemen-C tis papae XI auspiciis ac divina favent· 'dementia, ad fidei conservationem atque incrementum, ad ecclesiasticam disciplinam ordinandam rostaurandamque, ad insolescente» mores ao pullulante· abusus comprimendos, primum Albanum concilium anno 1703 celebratum fait, ob adversa rorum adiuncte in Albania, Servis et Macedonia nova eynodns eogi amplius minime potuerat Verum, abi primum immutati· illarum regionum conditionibus, •sera haec congregatio animadvertit tempus opportunum advesisse, quo sacrorum antistite· promovendo suarum •ocieeisrum bono atque aeterna· ovi,am ipsis creditarum saluti procurandae, collatis in unum ooneiliis, iterum intenderent, in geaeralibss comitiis diei 17 iulii 1865, approbante summo pontifice, decrevit Ut altera provinciali· seu nationalis synodus *b ipsis eum in finem haberetur. Ismdudum enim innotuerat, necease omnino eeae non tam novas leges condere, quam praelaudati primi concilii praescriptionsa, oblivious aut ignorantia prop· iam obqoleta», ad vitam revocaro, illarum exeoutionom urgere, xcleri populique necessitatibus pro diversa nostrorum temporum condition· accommodaro; varias insuper ooutroversiaa in re morum exortas dirimsre, novos ingruMtos oxoassus moderari. ac sacrarum missionem regimini ad normam daeretotum a sancte sada opportuna oditorum eoa sulsre.

Quamquam praedictorum regionum arehiepiao··pis et episcopis nil magis cordi eesot quam sacnm oeagregstioais et sanctitati· suae mandatis sino mora obtemperare, dolandum toman eat non pausas tatamossissc difficultates, ob quas optata diu provincialis sau national» conventus celebratio ad sanum usque 1871 protrahi debuit Vix igitur ac eis per temporum adiunoto Bénit, manso scilicet sep-

v

excipi datent, ·■%·»!» rsteu lavari qaibs» ad Isiasctn ■•i osm adlaplsnd·*. °P·· illis '■ ssatigerit (I St
Potest spisoope» ia nqalsrinm «nnUriii. sive parochiaUbna sive ao» pareeMaHtea, «aimstiea» adislnistran aseriunsetass i* «1
Ia visitati··· tooali sraMersa parsdualism. qsss a regularib·· adadaistraatar. is» est «piMspo ea visitare ·»M D esenmaatis admiaistnndis, verte Dei sassatiasdo. parortissorms esdaveribss esefritndis epu» msL — Ite·, pro vtetattoee pereoaaU pancte, as» quids·» qsa» oteervatie··· speetaat ipeias regularis instituti. Sed iptet» vitass steresqse sontari, quataaus sd popsli s«diimti«ai»a Metem vsl etess» ■mxim· peesaet; aa Utalo teqite»· »ahsan» tursm «xaroast; aa wrvet reeiitentisi iegeci: aa ad sjaedun vooates iverit; aa «teris rite ftugalnr ottdis panchialita· ae oaera isplevartt. Atqss ute paroduus regulare» üs tefcnim «supererit, pstast •pteMpes oppertaaa deerete nalsw, tesritsaqas paaum ia asm statuere, caiaulattva'tame· ture «m ptsnal» Hgslari, privativo vero epiUMpi quaad perrntessira· mana (H 7-10).
Parochis regularibus usu Boat aine praevia epia«s* apprecatione sd cura» vahasnn· sonder·, qusmvis deputatis a ssi» soporioribus, aiaumtq»· ed utri·»· ataoriMia·. ■« sute· taa· ab «ploeopo qusat a mpsrisri regulari, «qe» tarn usa requirito alterius esUMUss, ab astesrsa» <are natoveri pavae, aee •uan altori «snas iuttrii mi aperire, ueltequa arisua pretem •t verifimn Men (| 11).

¹ Cfr. dt. roesi JfruMudia, t 11.

• fates. IV. th.

Ibit MMMφMB AjbeMMk 4MNM·B Jb μ 4*
WM ^^wan··· WW OBW·· 'VW^WHi^Wv

tobci, Mm μ Iμ μ Aμ aoaetenQra fanete WWM-quo absetatam

Om itaquo êtes nota m decreta iidra praesules eo, quo par acet obraquie, aanetaa eodio uuùl iudteteque tabiarinaet, «aer» hMe congregatio ia gonoealibne conventibus itera· M mail anni 1874 ae M maii aaai currentia, referente eurinentiaaimo ae reverondicumo domino Theodnlpbo sanctae Romanae eeclssiae cardinali Martel, eadem φϋ μμμμIμ ο ^I) ot ob 'WbMNMy mI ^h @ fl^ooftoft| invtelaMBtar bbearvontar.

Umm autem «aorpa oougrogutieuie aeeteettam eam subtoripCua pre aeerctariua canctiarimo domias ia aadteatia M maii 187· retulerit, sanctitas sua ia oanibas probaro benigna dignata est, ooatrarib quibuecunque haud obetaatibua.

Datam Roams ex aedibas sacras congregationis do Propaganda Ide die et. sano quibus sapra.

loannes Baptiste Agnoxri, pro-secretarius.

6.

APO8TOLICA INDULTA PRO POSTULATIS IN HAC SYNODO.

I.

EXEMPTIO A NONNULLIS FESTIS DE PRAECEPTO servandis birumqub VIGILIARUM TRANSLATIO. (VMS ool. M7 B)

*Etc audte*Ha* ssaetiMMM *diti 28 tucii 1878.*

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX, referente me infrasoripto,sacrae rongregationis de Propaganda fide pro-secretario, benigne inclinatus, ad preces, ab arohiepiscopis ot episcopis Albaniae, Serriae ac Macedoniae ih concilio Albano secundo coadunatis porrdetus, et fidelium in memoratis regionibus degentium indigentiis providere cupiens, eos dispensare dignatus est a praecepto audiendi sacrum et abstinendi ab operibus servilibus per dies festos sequentes: festum sancti Matthias apostoli, sancti Marci evangelistae, sanctorum Philippi et laoobi apostolorum, feriae III Pentecostes, sancti lacobt apostoli, sanctas Annae, sancti Laurentii, sancti Bartholomaei apostoli, sancti Matthaei apostoli, sanctorum Simonis et ludae apostolorum, sancti Andreae apostoli, sancti Thomae apostoli, sanctorum Innocentium, «ancti Silvestri pontificis confessoris; vigilias autem festis ut supra suppressis annexas sanctitas sua transferri mandavit in feriam VI et sabbatum uniuscuiusque hebdomadae adventus. Quoad vero ecclesiastica officia sanctitas sua declaravit ea sic ut antea celebrari oportere, tam in missae celebratione, quam in horia canonicis recitandis. Contrariis quibuscumque minime obstantibaa.

Datum Romae ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide die et anno quibus supra

loannes Baptista Agnosxi, pro-secretaries.

II.

FACULTAS ad DÀNDAM veniam exercendi MKRCATU8 DIEBUS FE8TI8 IUXTA MODUM. *(VMs^ęs.jjBt* D.)

Et «mduMfe Ntnoilwrimt dies *38 Mii 1878.*

Cum singulis hebdomadis in Albania uno et alicubi etiam duobus diebus mersatus fieri soleant, ne fideles, praesertim pauperes,mercatu, quando in diem festum incidit, interdicti, grave subire damnum cogantur, archiepisoopi ot episcopi ia II synodo Albana, anno 1871 habita, demisse a Maotiactato domino flagitarunt, ut ea facultate sacrorum antistites Albaniae, Servian et Macedoniae munire vellet, qua festis diebus in mercatuum dies per aa- B nam incidentibus valeant fidelibus eorum respective jurisdictioni sublectis veniam mercatus exercendi largiri, integra tamen manente obligatione audiendi missam et a servilibus operibus abstinendi, quo reliquo eiusdem diei tempore Deo bonorum omnium datori vaoaro possint; exceptis tamen solemnibus feetib -nativitatis Domini nostri lesu Christi, Epiphaniae, sancti losephi catholicae ecclesiae patroni, Ascensiopia Domini, sanctissimi corporis Christi, sanctorum apostolorum Petri et Pauli, assumptionis beatae Mariae virginis, ac patroni principal» cuiusque dioeceseoa.

Quam quidem postulationem per me infrascriptum sacrae congregationis de Propaganda fide pro-secretarium in audientia 28 maii 1876 relu tam. sanctitas sua, inhaerendo Constitutioni sanctae memoriae Benedicti XIV incipiente *Ab ro tempore,* benigne excipere et facultatem ut supra impertiri dignata est Contrariis quibueeumque haudquaquam obstantibus.

loannes Baptista Agnosci, pro-secretarius.

III.

FACULTAS AQUAM PRO BAPTISMATE CONFERENDO BENEDICENDI BREVIORI FORMULA. (VM« rei. 371 C.

Et audieotia eaodueimi diti 38 maii 1878.

Cum arohiepiaoopi et episcopi in provinciali sjve national synodo Albana II, anno 1871 habita, congregati humiliter exposuerint attenta ecclesilrum parochialium distantia et viarum asperitate, nedum permolestum, sed et difficillimum fore sacerdotibus huc illuc ministerii exercendi causa cursitantibus, ad baptisma conferendum, aquam D sabbatis sancto et Pentecostes benedictam ex fontibus, ubi asservatur, desumere, socumque circumferre; ac propterea demisse postulaverint a sanctitate sua, ut sacerdotibus ia Albania, Servis et Macedonia facultatem tribuere dignaretur benedicendi aquam haptismalem ea breviori fermais, qua primum missionariis Peruanie apud Indos summus pontifex Paulus' III uti induisit; sanctissimus domiuua noster Pius divina providentia papa IX, referente me infetocripto sacrae congregationis de Propaganda fide pro-secretario, potitem facultatem benigno impertitus est.

Datum Romae ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide dio et anno quibus supra.

loannes Baptista Agpossi, pro-seeretarina.

apphidix oombtitutionum apobtolicabum ad epibi bccumab spectantium.

BaMdttaM *···· XXT AmnIb iqw ptaXbaa dfe-•ΦHβμ eapMtbua; peu taaoUa weal aecvtae at · BaMaaraa lactam*.

^MMΓβλφMΐl* JÜÎMÿ βΓβAM|NMφρMρ

âlFVM* eÎMFNMfN*

Bbsumctv* papa XIV.

Venerabile· fratre», dileoti Slii, salutem et •poatolicam benedictionem.

Inter, omnigena· calamitate·, quibus eecleaiae filii sub infidelium dominatione degente· undique opprimuntur, qpibuseumquo omnibus patera· caritate competimus^ non aliae magi· animum nostrum sollicitant atque urgeat, quam quae aunt eius generi·, unde animabu· Christi sanguine redempti· perditioni· occasionem oriri et catholicae fidei disciplinaeque integritati detrimentum inferri posse veremur. Ex quibus cum illae, qua· in Servian regno aub durissimo Turearum iugo iamdiu sustinetis, venerabile· fratre·, dilecti filii, multi· ex partibus alia» ad aurea nostras pervenerint; tum vero novissime, per venerabilem fratrem loannem Baptistam, eleetum a nobia et constitutum arehiepiscopum Beopiae, distinctius expressae ac pene ob oculo· nostro· expositae, incredibili no· dolore affecerunt Licet enim inter gravissimas vexationes et persecutiones ab infidelium crudelitate et schismaticorum odio illatas, assiduam paatorum iatiua regni vigilantiam ao sollicitudinem in proprios grege·, firmamque populorum in fide ao pietate constantiam commendare, immo et admirari debuerimha; plurea tamen dolendi causas nobia attulerunt, tum nonnullorum ex illi· infracta et fluctuans, vel etiam arbitraria, in maximi momenti rebus agendi ratio; tnm invecta inter pleroaque fidele·, ex alienigenarum consortio, morum ao disciplinae corruptela; praesertim vero turpia Christianae professionis occultatio, ad infidelitatem aoeedena, qua plura· in fetis regionibus uti. temporalium damnorum timore, perhibentur.

fi 1. Debuerant quidem pleraque ex iis, quae contra fidei et morum puritatem inter ictarum ecclesiarum fidele· irrepsisse dicuntur, vel anteverti, vel introdueta corrigi atque emendari, per aatia nota· pontificii et canonici iuris sanctione· et per apoatolicae aedi» decreta per organum venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium negotiis Propagandae fidei praepositorum saepius emanata; potissimum vero per ea, quae statuta fuerant in Albano concilio, quod sub felicia recordationis praedecessore nostro Clemente XI, ab istiu· regni primats, prb universo ciero et populo Albaniae et Serviae, indictum et celebratum fuit. Ideoque praedictas omnes iuris ecclesiastici et sedis •postolicae leges vobis omnibus in memoriam revocante·, •arumque studium et observantiam impense commendante·, praedictum concilium Albanum vestri· praecipue rebus ac temporis sccomodatum et opportunam, omnino teneri ac per omnia observari praecipimus; volent··, ut omnes istius regni arebiepiscopi, episcopi, parochi et missionarii, et reliqui animarum nurqm habente·, aliquod illius exemplar apud se habeant, atque ad illius normam suos et populorum mores exigere studeant et conformare.

fi 8. Attamen, ut graviores abusas ad fidei, moram ae ritaum integritatem pertinents·, quae

A «x istis ragienib·· ad tsitram netWam ia specs· parveeeruàt, peafam tolisatar ·■ pdrpetae efasd-BMitWFp pMiqwMi' mmumIb m per aemaetipaee psrp«adimes ae exaariaavime·; •a, qua· sequuntur, dacrota, aea aiae venerabiliam fratrum neetroram eoasiHo, parfcne ae vobis denuntiare .statuimus, quorum diapositioaes a vobis omnibus, ad quos attinet, utpote stilas ae necessarias, libenter amplectendas esee in Domino confidimus; et nihilominus snetoritate apostolica exactissime impleri et custodiri mandamns.

I S. Ordientee itaque a negotiis fidei, sine qua impossibile est placere Deo, omnibus et singulis istius regni fidelibus, qui eoelesine catholicae communionem retinere cupiunt, districte praecipimus B atque iubemus, ut caveant, ne ad occultandam, cum licitum et peoeaee eet aliquando, Christianae religionis professionem, aliqua faciant aut admittant contra evangeliea praecepta et instituta; praesertim vero, quae protestationem includunt mahumeticae sectae. Ideoque si circumcisionem susceperint, sciant, quod. Christus ipsis, apostolo attestante, nihil proderit. Nomina Turcica, quorum nec memoree esse deberent per labia sua, asaumera: abominanda infidelium templa, quae moscheas vocant, frequentare: ecclesiasticorum ieiuniorum die· carnium e«u prophanare, et hseq eo fine, ut mahumetani credantur, prorsus devitent. Haec enim omnia, etsi fides> Christi in corde teneatur, fieri nequeunt sine mahumetis errorum ■simulatione, sinceritati Christianae contraria, quae mendacium in re graviaeima continet et virtualem fidei negationem, maxima cum Dei iniuria proximique scandalo, includit.

fi 4. Multo vero magi·, cum 4 publica potestate interrogantur, illicitum sibi ease sciant, mahumeticae sectae ae addicto· profiteri: sed iQud noverint eaee tempus, quo eoa oportet, sumentes scutum fidei, non solum corde credere sd iustitiam, sed etiam ore Christum confiteri ad salutem: alioquin si eum coram hbqiinibus negare ausi fuerint, et ipse negabit eo· coram patre suo.

fi b. Impius pariter et illicitus est illorum Servis» Christianorum abusu·, qui ex hac vita migraturi, cadavera sua Turearum sepulturis mandari, cum istorum assistentia et mahumeticis adhibitis ritibus, permittunt aut iubent. Etenim si Christum in vita erubescere minime debent, quanto minus cum eiusdem tremendo iudicio sistendi sunt; ne et ipse eorumdem coram aeterno suo patre erubescat.

fi 6. Munus itaque episcoporum, parochorum et missionariorum erit, serio Christianos illos, qui suprsdicta, cum ingenti fidei iniuria, nefarie praesumunt, docere et admonere; quod frustra sibi d· Christianae legis custodia et selo, deque filiorum iu eadem educatione blandiantur; quoniam 'sl ia uno istorum deficientes, facti sunt omnium rei. Itaque ipsis aperte denuntient, quod quisquis metu cuiuslibet potestatis vel temporalium amittendorum formidine fidem suam prodit, ' iram Dei super se provocat; seque,- nisi resipiscat, ab omni saluti· •pe extraneum, reddit; quoniam magis timet hominem, quam Deum, et momentanea retinera, quam ••terna acquirere mavult Si qui satam obstinati in huiusmodi via impiorum pergeru velint, incapaces erunt sacramentorum in vita, ei, ai impSMiteates decesserint, suffragiorum post mortem; sd quae nullus ecclesiae minister U|os admittere praesumat; alioquin' s proprio episcopo canonicis poenis, ad praescriptum etiam supradieti Albani concilii, plectendus erit. -

f 7. Amm4m peritor · tMHMMtob erotieto· A mtnriMto Mdtot* Me Neto rito eMeto v n m i i· imi iiiM ewtor··, Beptiarai Natet i* T»r-Ohm lsatin dueare; eam matrimsehtm, tara divine, Mna coataberaiw admissa·, oriaates shrietissii suutagibus supentitibus. tatimuMMl·, fur butas-religionis profiterioasm, M vitea aguat ·* medi moleris betaua minime diseelvatar. Unda, raligioai· exsreitio ramitem; risqus · peetorib·· qui b tali eura alturam duett, mooebatar; ut nisi denuntiandum eat, ae aaJati· satira·· (duriam rat ab ea omnino separetur, a sacramentis arcenda· eet. looeat ia ea fids, quam, siae operibus mirtaam, ia corde tentam utiliter conservam geme ribi per-•undent.

fi 13. Bt quidem de buinsmedi mulieram salute, nisi pasaitoatiam agant, quid iadicaadam sit, omnibus patet De mulieribus autem ebristisais a Tureis per vim raptis, iisdemqa· violenter vel in pueritia- nuptis, quae sallo snoramsntalis fidei tare oouiusctae, in illicito ooaoubfoatu eam infidelibus perseverant, idem omnino statuimus, quod in praedicto ooneiljo Albano decretum fuit, ut scilicet illis ecclesia· «Mteuaenta denogestilr; nulla ratioqe habita vel praeteasae illarum in Christiana fide perseverantiae vel vio^ntiae in puerili aetate · Tureis illatae vel etiam quod unicae' aut potioris et iustae uxoris loco a Tureis habeantur; cum ista nullum ius tribuant in concubinatu et fornicatione degentibus ad percipienda sacramenta, nullamque sacerdotibus ad eadem indignis ministranda praebeant facultatem.

β 8. litaram vero fiBoa, quos paroehi· baptisandos exhibent, abi eorum vitae perieatum imminere videatur, eaero lavacro abluere praedicti parochi minime dubitent: admoniti· matribus, «t. ὺ convaluerint, iptoe in Christiana religione educare sedulo curent. De iis vero, qui validam ac vivacem corpori· eonetitutionem preekeferunt, et nullo superstitioso fine, sed unico salutis obtinendae voto, ad baptiimutn a supradictis matribus offeruntur; quoniam impossibile est siagu]p»- rerum circumstantias expendere, quae suadere possunt, vel eos in evsngelicae legi· et fidei cultu perseveraturos, vel Christiana educqtione ab huiuamodi matribus fraudato·, mahumetani patria impietater^ secuturos eoae' perpensi· etiam infantili· aetati· periculi·, ob quae tertiam plerumque hominum partem ante completum decennium extingui ferant; nihil expreaaè lubdndum censemus; eceleaiaeque ministro· dumtaxat hortemur, ut invocato cum gemitjbu» lumine Spiritu· nancti, iuxta illini ductum et prudentiae suae dictamini se gerant. Quod «i eoa ad baptismum admitti posse crediderint, jis omittant matribus inculcare districtam obligationem, qua tenentur, huiuamodi ecclesiae filiis, si ad rationi· usum pervenerint, notam facere veritatem Dei, eosdemqqe in disciplina et correptione Domini educare.

fi 14. Circo dispensationes matrimoniales, caveant episcopi et missionarii Servite, ne facultatibus s|bi ab hac sancta sede communicatis inconsulte vel erga immerentes utantur, nere terminos suae potestatis transiliant. Nullas itaque dispensationes concedendas esse statuimus illis christiania occultis, de quibus dictum est, quod mahumeticos simulent ritus. Etenim isti, cum Christum erubescant, gratiarum ecclesiae, quae Christi sponsa est, indignos se faciunt. Praeterea nullas dispensationes concedant in iis oasibns, quibus matrimonia iuxta ritum ecclesiae catholica·, ut supra dictum est. et valide et sancte celebrrada non esse praeviderint. Tunc enim non dispetaationes, aed dissipationes •t incontinentiae fomenta essent, a quibus fidelis pradensque minister Christi omnimode abstinere tenetur;

fi ». Illud etiam grave ac permolestum auribus nostris accidit, concilii Tridentini decrete de sacramento matrimonii ab aliquibus non observari in istis regionibus, in quibus debitam eorum publicationem iamdiu secutam fuisse, ipsius Albani concilii teetimonio comprobatur. Itaque omnes istarum partium fideles supradietis decretis teneri declarantes. irrita omnino et nulla esse definimus praetensa matrimonia, quae coram solo Turearum indice, coddi dicto, vel etiam absque isto, per solos sponsos et non ad praedicti Tridentini concilii praescriptum contrahuntur. Quique huinsmodi nulla· et clandestinas nuptias contraxerint, et poet contractas convivunt, tamquam in illicito concubinatu versantes (nisi de praeterito paenitentiam' agant et iusto matrimonio in facie oeclssias iungantur), a sacramentorum participatione arceri praeripimus.

fi 15. Specialiter autem advertant, eam facultatem, inter ceteras ipsis communicatas, non reperiri. dispensandi scilicet super impedimento iustitiae publicae honestatta proveniente ex matrimonio rato, quod alias inter Wterutram partem et alterius consanguineum in primo gradu intercesserit; sed ante consummationem vel morte vel, aliter legitime solutum fuerit. Hoc enim impedimentum fortius est eo, quod es sponsalibus oritur; idcirco ab huiusmodi dispensatione concedenda abstinere debebunt.

fi 16. In celebratione nuptiarum observentur tempora ab eocleeia catholica praescripta. Quod si infra votitos dies mahumetaui suas nuptias celebrantes, aliquem ex fidelibus officii causa invitavertat; quoniam ecclesiae praecepta ad eos, qui foria suat, minime pertinent; non prohibentur catholici Serviae, Christianam modestiam aecum ferentes, ilis interas··; dummodo fieri possit abeque creatoris iniuria et offensione fidelium et ecclesiae Det et nulla in Turearum nuptiis Mahuutetis invocatio, nullique superstitiori ritus intercedant quibus invitati, ora vel opera iungi debeant et consentir·. Quae tamen infidelium consorti» et profana convivia, si, quantum poterunt devitaro curaverint multa sana animaram pericula praecavebunt

fi 10. Matrimonio autem a fidelibus rite contracto, eisdem minime permittimus, ne quidem ob causam uxoram n Turearum raptu servandarum, idem coram oaddi per procurator·· turcico ritu renovare; niti tamen mahumetanus nuptiarum ritus sit mera civili· et nullam Mahumeti» invocationem aut aliud quodeumque saperatitionis genua includat Etsi enim non per se ipso·, sed per procurator·· id peragant nunquam tamen illius deHoti insontes haberi debent quod ipsorum aactoritate vel mdndato committitur.

11. Quoad proclamations· vero a Tridenti·· concilio, statutas, licet in Servis minime usu firmatae asserantur, cum time· in praelaudato concilio Albano parochis etiam Servi·· praeeeribaatur, adempta dispensandi' facultate extra urgentis necessitati» occasionem, nos idem omnino, eum fieri potest observari praeripimus.

fi 17. Quod pertinet »d cognationem spiritualem, sapientissime Tridentini concilii decreta, quacumque in contrarium consuetudine minime obstante, in Servie omnino ob«erv»ri mandamus. Itaque nec eam, qua· oritur ex sacramentis baptismi et eonfir^-ùcr.ù, «Uc- ^ccionas et ab eodsm concilio praefinita, extendi parmittimu», nullam vero spiritualem ec;nstionem aliunde oriri.

i ."....i « aficuius fideli» uxor »4 Twrefis confugiat et eum aliquo ex u,ti» nefaria· nuptias

•t i» specie «x æsieteuti· matrimonio praestita, etiaus «i eootrahaattata iavitationsm. sicuti noe iutor eoa, · qdtbas capilli pueris pria» tondeatar, exprisss deelaraaua. Urget entai ratio praodieti eoaetiiaris decreti, ns eeitteet propter maltitudiMm prohibitioaua ooetingat saepius, ia oecibus prohibitis igaoraater contrahi matrimonia, in quibna val eu» peeeato perseveretur, vol quae eu» scandalo dirimi debeant. Quod eum sapienter statutu» fuerit pire· ea spiritualia cognationis genera, quae iam ia ecclesia recepta erant, mnito ausiori ratione obtinere debet in aliis huiusmodi speciebas, quae in ecclesia catholica ignotae, infectum a schismaticis principium habent, quorum eat alligare hominibus onera gravia et importabilia, digito nutem suo ea non movere. Itaque et istorum scandalum, ai quod eeeeperint ex huius decreti inter fideles observantia, secure contemnendum eat.

9 18. De sacris autem ritibus, in quibus istarum regionum ecclesiae, Romanam hanc, -reliquarum omnium matrem et magistram, in speculum aibi et exemplum proponentes, non alio quam Romano misaali, rituali ae eaeremoniali uti perhibentur, hortamur venerabiles fratres archiepiscopos et episcopos, ut nihil in huiusmodi tuta ae laudabili consuetudine immutari, et tam in sacrorum celebratione et sacramentorum administrations, quam in benedictionibus et exorcismis, non aliia quibuscumque aliunde petitis ritibus, caeremoniis et precationibus, quocumque praetextu, aditum reserari permittant.

9 19. Videant autem, ne forte inanes aut leve/ timendi causae illae sint, quae passim afferuntur, pro omittendis in baptismatis administrations' caeremoniis a rituali Romano praescriptis; quas etiam, cum ex veris gravibusque causis praetermitti contingat, primo quoque tempore suppleri curabunt. Neque enim sine gravi peccato nqgliguntur tam magni ponderis tantleque antiquitatis ritus, atque ad reverentiam sacramento conciliandam maxime necessarii.

§ 90. Curandum est etiam, ne extra casura necessitatis iustique timoris ab infidelibus incusai, communis et naturalis aqua, vel etiam ea. quae pro lustrationibus benedicitur, in baptismi administrations adhibeatur, ac temere omittatur usus aquae ad hunc praecise effectum benedictae iuxta praescriptum ritualis Romani. Vix enim sine maxima incuria vel inani timore (iuxta sensum etiam Albani concilii) evenire potest, ut in ecclesiis parochialibus, ubi illi existunt, baptismales fontes statutis temporibus et ritibus non benedicantur, aut sacroruni oleorum ad hoc sufficiens copia non suppetht.

$ 21. Invigilent etiam, pro pastoralis muneris implemento, ne fidelibus quocumque in loco degentibus sacerdotes , catholici deaint, qui ipsis in paschatis solemniis sacrosanctam eucharistiam ministrare possint: tum ut Lateranensis concilii pro omnibus utriusque sexus fidelibus decretum observetur; tum ut in communi totius ecclesiae de resurrectione Domini laetitia, hoc vivifico pabulo, quod symbolum quoque unitatis est, ecclesiae fidei roborentur ac nutriantur. Quod si propter locorum et temporum infelicitatem eveniat, ut infra duas hebdomadas, quae s dominica Palmarum sd dominicam in Albia intercurrunt, nullatenus id fieri possit; tunc, ut eidem praecepto vel in quadragesima vel in solemniis Pentecostes, praeviisque diebus, iuxta proprii sacerdotis consilium, a ponnli- istarum fUrviae regionum satisfieri valeat, narum ntterarura tenore coneemmos indulge-

I Λ. Doleater veru nimis accepimus, vel adeo desertas et ruinosas esse istarum regionum oeelto si··, vel adeo ineoleacero iafidshun fisrorsm, ut aaaetiestasa eoeharistia aeque decenter, neque tuto, ut per set, asservari possit; unde eveniet, st pleriqae fideles infirmi absque calatori viatico natares debita» solvant. Pono gravissimo hale malo, quanta» fieri potest, occurri et provideri debet. Quamobrem infirmorum notitia per parochos saxis diligenti· est inquirenda, aoa tantam pro iisdem paenitontiae sacramento expurgandis, christisnisqns monitis ae spiritualibus consolationibas iuvaadis ac sublevandis, verum etiam at sanctissimo Christi corpore reficiantur, atque ad extremum agonem subeundum muniantur. Itaque ubi alicui ex fidelibus mortis periculum instare perspicient, praedictum sacramentum eucharistiae quamprimum ipsi ministrent; et ai quidem sine periculo possint, ab ecdesis sumptum, si aliqua ibi extiterit, ad infirmi domum deferre debent, cum extra summum necessitatis casum, apud infirmos, in aedibus non sacraris. missam celebrare non liceat.

§ 23. Dum autem sacerdos tantum sacramentum ad infirmos defert, decreta in Albano concilio promulgata adamussim observet, quibns praecipitur, pit indutus superpelliceo, stolaque utrique humero circumsepta, et praecedente uno saltem lumine, hymnos et psalmos submissa voce recitans, io sacra pyxide vel in calice mundo, velamine cooperto, ambabus manibus illud ante pectus tenens, devote deferat. At ubi (sicut ibidem additur) Turearum vis praevalet et iniquitas, sacerdos stolam semper habeat propriis coopertam vestibus; in sacculo seu bursa pyxidem recondat, quam per funiculos collo .appensam in sinu reponat, et nunquam solus procedat, sed uno saltem fideli, in defectu clerici, associetur.'

S 94. Denique circa sepelienda fidelium cadavera, omnes Turearum superstitiones devitentur; a quibur profecto impuram originem trahunt superstitiosi quidam ritus, veluti lotiohes, quae incenso thure et certarum precum recitatione, quae a catholica improbantur ecclesia, peraguntur., Itaque abstinentes, quantum poterunt, ab omni specie mala et infidelium imitatione, discant istarum regionum populi, nihil in huiusmodi ritibus contineri, quofi necessarium sit ad defiinctorum salutem atque suffragium. Turearum vero dicteria et cachinnos, inanesque schismaticorum sermones pro nihilo habeant.

fi 26. In aestimandis autem periculis, quorum interventu in supra enuntiatis rerum generibus ecclesiasticae disciplinae rigorem relaxari posse declaravimus, universos istarum regionum fideles, praeCipue vero animarum pastores monemus, itidemquo rogamus, ut abiectos animos Christiana virtute erigentes. quid vere timendum ait, quid contemnendum, examinent; et non in angustia et metu terrenarum potestatum, sed in amplitudine caritatis et ardore dilectionis, quae foras mittit timorem, Dei et ecclesiae praecepta obaervent et animarum curam administrent. Quod ai solam Turearum insultantium formidinem, aut levium incommodorum periculum, ad transgredienda chriatianae professionis instituta, vel ad negligendum animarum sibi creditarum regimen, iustam sibi causam ..esse'indicaverint, vere de ipsis dici poterit, quod ibi trepidaverant timore, ubi non erat timor. Idcirco venerabile· fratres archiepiscopos et episeopoa, quos Spiritus sanctus posuit regere ecclesias istas, gravissimarum calamitatum cumulo vexatas, hortamur in Domino et obsecramus, ut taanes huiusmodi timores ex inferiorum ecclesiae ministrorum omninmque fidelium poctori-

, I M. Agueeeaat porro aiagajarem ia ipeoe Dei 'metri mieerioordtaas, qui, dum terribüi,indicio, ia . alta rogimiba· faMeMum dominationi raMoctie. ehriatiaaem religionem penitae eoaoulcari et extiagui permisit. iu icte tamen Berviae regno veritoti· eua· Inmei» vigere voluit, quo respicientes beati*·· ia angueti» et Arii et eeueelatiouem ecciperont Boram ac beatiorem aliam ueoqeendam perducorentar.

. 9 'U. Itaque, venerabile· fratre·, dilecti βϋï, cogitato etiam atque etiam et praecavete, ne per ingrati animi vitiem divinae erga v« pietati» Burata etoeentur, et auferatur - vobie rognnm Dei, euiue legibu· obtemperare' at recto conetituto» more· «rvare contompeeriti».

9 28. Quod ei cupra expoaita decreta, quibue vestram agendi disciplinam ad aanctiaeimarum eorlesiae legum puritatem qupimuc revocare, quaeque vobie *omnino* exéquenda per ha» littera» noatra» anctoritato apoatoliea denuntiamna, gravia vobi· vHebnatnr et importabilia; videto, ne- ad leve Chrieti qnue ae suave ipeiu· legi· ingum aim gravitatem et meleatiam ve»tra opinioue tramferatia, quae ex superaddita temporalium bonorum vel retinendorum sollicitudine vél acquirendorum cud qçpiditafé proficiscitur. Haee ei abieoeritii. et mundi servitutem eum ea, quam Christo profesei ostia minime conciliandam rare duxeritis; profecto levia vobie dhtnia et expedita 'M Christianae legi· observantia videbuntur.- Fidelis est autem Deu·, qui, non patietur voe ab infidelibus vexari ae tontari supra id quod poteatia, sed faciet etiam ex tentation· proventam et momentanea tribulationum vestrarum aeterno gloriag cumulo abunde rependet. Quod ab ipeo patre misericordiarum et Deo totius oneolationis vobis ex animo adprecantoa, apostolicam benedictionem vobis omnibus amanter impertimur.

A Datum Romae,' apud Sanctam Mariam Maiorem, euh annulo Piscatoria die 3 februarii 1744. pontificatus nostri anno IV.

B.

Oe boats oopleetaruaa quae semel occupata, deinde ta cbrtottaaom devoMtua».

tertam, *eoMtrifte.* eeeneiene pdAnfatenmi wrwado *ptr· ertUtfitetf»* Antidtawui

BugumCHm rara XIV.

Dilecte Vi, «lutem et apoetolicam benedictionem.

Urbem Antibarato, italien *JMiieri,* ep nomine appellatam, propteroa quod in ore illied regioni·, quae nunc Albania dicitiu, contra Barium Apuliae eivitatem constituta ait mmdudua, .ut Meti, othomanicae dominationi» ingum promit nb nano aeilicat 1371. ut testatur reipublicae Venetae venator lacobu· Diedo in nitida, qaam nuper edidit hiaterip eiusdem reipublicae, tom. II, Hb. 7, p. MI.. Neque Venetia datum «t illi»· poeeeeeioMm recuperare, magno licet virtuti· conata, thm uaM 1648, tam etiam anno 1717, in id' incubuerint, ut idem hieto-

aemiaata eat, quaei neutra Barbam,* HMttS NMfeMF subdit, JJtoeiea urbe ia roiab lu m arohiepiicopalem ilflaa -titalam tranetatau· Mm Astitarum; et aomiaa episooporom •dhag*aeeraa' q<ri ·°r· archiepieoopo serigaati IWeruat, descripta legi ia baBa Alexandri papae 'H; ut autem eedee archii· praathta civil*»· collocaretur, oeeaunptam Ms«-ox infortunio, quod accidit quatuor epiecopie, Aetibaronai, Cattarenei, Olobiaieaai et Bubeeaai, qui, dum Spolatrum petebant, ut provincial! ooeoilio ieteraneeot, naufragio potierunt; ut videro eet in laudat» ^rfrpemiarir, part 3, aaet. Î, 9 b, p. 308.

9 9. Venerabili» frater hodierau» arehiepieoopu» Antibarenma, pastorali· seli lande magnopere commendandi»·. 'eam dioeeesim «nam visitdbqet, et acta visitatioai» ad congregationem de Propaganda fids misiaaet. auper duobus aequentibe· oapitiba· opportunum sibi lumen ab eadem praeberi et adiumeuta pra«tari postulavit Ia primo capite exponit, Tureae Albania potito· magnam partem boaorton ad eeeleeia· pertinentium oceupaeee, quorum nonnult· deinde Christi fidelibus divendita, alia vero eisdem ad colendum tradita fuerunt In secundo autem refert, nonnullo· ex ohriatiauie, domos habento· proximae eceleeiie eversi», et praedia praediis booleeierum contigua, *rea· et terras ed eaedem ecclesiae olim pertinentes usurpasse. QuaeriCpropterea, quomodo in hie se gerere debeat: et au huiuamodi malis remedium ullum, et'quodnam sit. adhibendum; declarans ee lumine.sibi praestito usurum, ut opportunis documentis instruat confessario·, qui ea vehementer exojitant; eum aliqui sint ex huiuamodi poeeeeaoribua. qui nihil penai habeant alii vero propriae eonacientiae stimulo· cohibere cupiant, atque a censuri· absolvi, qua· contra detinento· ecclesiarum bona statutas et lata· eme non ignorant Addit praeterea arcbiepiacopu·, hoc idem, quod in praefata visitatione peragenda, in •ua dibeeeei evenire competit, in alita quoque Albaniae dioeeeaibue contingere; ita ut manibus magno operi admotia, tumultua atque discordias ••«citatum iri Aalde pertimescat»

9 3. Utrqgue capite huiusmodi in congregatione de Propaganda fido mature dieeuaee, existimavit ipsa, debeto arohiepiscopum, acciti· ad ce mitoioaariia, parochia et oonfeeeariia, eiedem iniungete, ut paenitentibus demonetrent non pome eos sine propriae eonscientiae damno detinere bona, quae cbm ad ecdeeiae pertinentia, deinde e Turei· occupata, in eorum manna* devenerunt vive ea a Torch ipaie emerint qfre tamquam derelicta «ibi nenrpaywint; ideoque neoesearium omnino eme. ut aliquem legitimum titulum habeaat, quo ee in eorum bonorum pomaseione confovere possint; totamqne difficultatem in novo huiuamodi legitimo titulo adfaiveniaado vernari. Quamobrem ipea congregatio proposuit, ut poseeseoras arohiepiacopum adire debe*d|i eique distinctam exhibere indicationem quantitati» qualitatisque bonorum, quae ex aatiquo oeeleeiarùm eenau ad eoe ita pervenerunt Ipsius entem arohiepieoopi aequitati et prudentiae permittendam, ut et eooloeiarum utilitati, quantum fte «et. providere, nt poeseseoribu· novum legitimum titulum procuraro etadeat, eoe admittendo ad novo· contractu·, pata, emphjrtoutioo·, tenuiesimia etiam caaonibea impositi», iuxta facultatea, quae a nobi» praefato arehiepisoopo concedi potentat. Concluait

deniqne, ban MMi dumtaxat wga ifics agiota·, tavitatt ttA φHMβiβM pf*ttt**4*

Cum vmo hans i—ii · M, dUaeto fit, iuxta tai atasturii dnbttum, .nobto Migaatw relata Jfaerint, at pt* *(^**tVB* QnMBMitM MpptttflBtVMf aaa nro ad ram aaaawtt iasginicadam ~e« parpen Mata· aaaaihU tamporia uuaipaarimuo: none tandam daoravimna, aaataatiaw neatram ban aapar ra, qua· aiagni maaaanti effectua parera potaat, in •sriptis radigora.

I 4. ffnae a aemiae ia dabinm ravoantnr, quidquid ia ballo insto eapitur, quod ad bantam partinabat, ia viatoria doaamium transire; arabilia scilieat ia iltins potaatatem. qui prime aa occupaverit, immobilia ,vara ia dominium suprami principia, qui bolhna intafit, at «bi pro ipsius belli expansis aatMbaiat, aNqaaada etiam, at maiore· ad dofonsioaem vira· anmat, sc se s faturis eveatibns.taaatar. Sylvine ia U* II“. quaaat. 40, art. I. quacet. 8. conatae. · at ooadaa. 7. . Covarruvias ia part. II JMsst RspssLPsassssar motes jUri, ▌17 sab num. β. HimiMter extra ooatroveraiam eat, ia bello iniusto, totam id, quod capitur, restituendum; eue occupatio huiusmodi misait aliud ait, quam formalie rapina. 'Ita docet eaaetaa Thomas, II* II*·, qaaaat. 66, art. 8, ad primam. Kn etna verba: .Cirea quaadam distinguendum est:" quid'si illi, qai depraüsdanbgr bootee, babeant boitant iustum, aa, quae per violentiam ia belfo acquirant, eorum officiuntur: ot boo non ha* tat nationem rapinae; unde nee ad restitutionem tenentur etc. Si vero illi, qui praedam accipiunt, habeant bellam iniustum, rapinam committant, ot ad restitutionem tenentur.* Illustria eunt exempla veterum Romanorum, qui, cum iniustitiam belli eaecepti agnoverunt, quidquid abstulerant, prompte restituerunt, ac detrimenta, quaecumque victjs et debellatis populis praeliando intulerant, summa fide repararunt. Haec in- Livii historiis occurrunt; ae duo huiusmodi exempla a. Valerio Maximo referuntur, alterum, quod pertinet ad Faliscos a Quinto Lutatio domitos, alterum ad Camarinba a Publio Claudio devictos, atque per varias orbis plagae dispersos. «Cum Publius Claudius Camerinos ductu atque auspiciis suis captos animadvertebat; tamen quia parum liquida fide id gestum ab imperatore videbattfr. (senatus) maxima cura conquisitas redemit, iisque habitandi gratia loqum in Aventino adsignavit. et praedia req^ttuif ite. iustitiaeque promptissimo tenore effecit, ut exitio suo laetari possent, quia sic renati erant*

fi b. Hiifo patet cum belluin. quo Tureae Anti* baram occuparunt omni procul dubio fuerit in*, iustum, quidquid ea occasion· ab ipsis captum et occupatum fuit, sive mobile sive immobile faerit, id, eos iniuste usurpasse, veramque ra eo rapinam commisisse; quare omnia inatitiae ratio postularet' ut ab ipqis cuncta' restituerentur christifidelibua, quos fortunis suis ihiuste spoliarunt vel, illis vita fanetis, eorum haeredibus et saeceasoribns. Sed hoc non est praesentis quaestionis sublectum; et si esset, frastra de eo ageretur, quod jn\ÿerdÎtie et desperetis rebus habendum est Agnationi· cardo vertitur circa bona, quae Tureae mHstiaaia vendiderunt et nunc ab emptdftbus detinentirf; quaariturque, utrum qui oa emerint quique emptorum haeredes aut legitimi sunoeaaorea sunt tuta conscientia retinere illa possint a· vero eadem legitimis dominis restituere teneantur; idque eo magis, quod agitur de bonis ad ecclesias ot monasteria pertinentibus, quorum iniuota detentio censurarum poena mnlotatur: quodque, cum ecclesiastici, non secus ac peregrini, in bellis, minime sint partes roipublieae no*. A annas, eMagMM ipaa ratio, ut ana illarum, nes istorum persona· laodaatur, noqee bouta suis uxtwbautw, ut legitur in daarotali: fanaqamua, d» Trap·· «t Λ*·; ubi, ai imitatis pnbtiàno annan, bee ipuum privilegium ad miraatim atiam et agrioulnn extenditur, nt optimo ad citatam textum perpendunt repetentes Quamquam autem id aaapa aampiua m ipoa non observetur: «Quos oaaooee rationabiles uc aanetaa, quaatum ad id, quod pesitivi ieris pertinet, aa aboana deleverit, amnia,* vsrbei enat oardiaabe Caietani ia eius Smmm verbo *e/N danmn, * 4, *Dr* illud tamen non obstat, qnomiaaa praedictorum canonum ratio hsueada ait, quoties de natamrum directione ia foro coaaeieatiae agatur.

I fi. De poregvinia, clericis et ecclesiis ad sentum laudatae decretalis, loquitur Sylvine, loco citato, conclue, 5: ^Spoliare peregrinos et hospiteo/qui sunt B-ia urbe hostili, non licet, nisi eonetet do ipsorum culpe, quia -non suat pera reipublicee adversae: neque etiam licet spoliare ecclesias, monasteria vel ecclesiasticos, etiamsi ex causa rationabili data sit civitas praedae militum, cum neque ipsi vere sint para populi hostilis.*

fi 7. De extensione autem huiusmodi ieris ad mercatores et agricolas, agit Laymaan ia ComswnCnrüs ed aemdvm drerutetan, ubi, postquam illud statuit, quod clerici et peregrini membra non sunt roipublieae nocentia, idooque ia bellis etiam, quae' iere inforantur, ane ia persona, nec ia rebus damnum pati aliqnod debent, haec addit: «Quaedam vero personae non annt pars roipublieae noeentis, ut mercatores et agricolae; et hia parcendum eat propter publicam necessitatem, ne commercii· et agricultura impeditis, maius incommodum afferatur.*

fi 8. Denique, quod, licet canonicae leges ia C praxi negligantur. earum tamen ratio neoaaaario habenda sit ad animae oonacientiasque tuto dirigendas, recte sapieuterque suo more disseris Covarruvias in 2 part, ffriect. Rs^ħL Possessor mains *JÙM,* fill, sub num. 8, fi At λη« *hyrt.*

fi 9. Quaestionis statu sic constituto, ideoqns ad intimam illius discussionem descendente·, neeessarium dueimus in haq nostra epistola insurers duo decreta anni 1630 iam typis edita in operibus Peyrini, tom. III, *Prwihg.* in *addit.,* cap. 4, num. 30 et 31, et auctoribus ceteroquin, qui poatea scripserunt, probe cognita, ut ex infra dicendis apparebit, licet fortasse accuratam totius rei notitiam non habuerint. Nam ea omnia tamquam décréta congregationis supremae Inquisitionis, et. quidem a pontifice Urbano VIII approbata et confirmata, ediderant. Verututamen constat, dubia, super quibus décréta emanarunt, a patre Frnaeisoo Longobardo D ordinis minimorum Tuneti aaiseionario transmissa fuisse ad congregationem de Propaganda fide, quae, cum a «uis theologis diligenter ea examinari fecisset, consilium coepit eadem ad oongregationem Sancti Officii remittere. Haec autom insignium suorum 'theologorum ope, quorum nomina in ipsius tribunalis actis recensentur, in novum illa deduxit examen. Quindeeim porro'fasrant dubia a patro Longobardo transmissa; atqao ad ea omnia tuiq theologi congregationi· de Prepagaiada fido, tam consultores supremae Inquisitionis sua responsa ediderant. Veram ex iisdem dubii· aliqua relata fuerunt in congregationibus habitis coram pontifice Urbano VIII, ad quae pontificium adhuc extat responsum. Reliqna voro compertum minime est, aa coram pontifice proposita fuerint. Inter haec autem quintum illud et sextum numerantur, quae nimirum praeeentom respiciunt controversiam; ita ut error facti sit id. quod auctores asserunt, responsa scilicet

ad quintans ot sextam ditatum'esaenl· peeUMnl confirmata faieee; earn nMl aMweeta stat, qM* responsa theologorum oongregatieato de Propaganda fide at eoasultorem Sancti Oflhti, qeaa taarea aaa robora aaa carent, cam a daMa *Ma a* aaaaaa tbeologiao iariaquo saaoeici paaMaaMa aaiaaa-variat

* 10, Proposait igitar pater Fraaaiaeea Lcagnbardua sequentem qaaaatiaaaaa ordine quintem: .Utrum ehriatiaai Hberi, qui Me (W ret Tuaeti) negotiandi gratia commorentur; at aBi eaptivi, ementes a pvratia infidoBbae bona a fideiibm rapta, at ia hac urbe veasm exposita vol doaa aa retipisetee, ut hie ad proprios seas ataatar, vel ad tome chriatianoram lucri gratia transmittant, peasant mortaliter et taaeaatar ad reetitationsim.*

g 11. Responsio theologorum de Propaganda fide fuit sequens: .Patroe deputati existimarunt, bona christiaaorum a pyratia rapta poeae (doles absque noxa mortali at oaere restitutionis, emptione, venditione, ant alio quocumque legitimo titalo aibi acciperap ae in pqoprios neas convertere, non obstante, quod siat in bello iaiaato rapta.*

ft 13. Sequitur sextae casus a patro Loagobardo propositus: .Utrum aatodicti, praesertim mercatores liberi, non solum peccent ratione rei malo acceptae, sed iniustae Moeptionia, tamquam rapientium receptatores, et consequenter teneantur in solidam ad restitutionem, non solum mercium emptarum, sed omnium praeterea damnorum christiania iBatorum. Ratio dubii est, quia, ut quidam asserunt, pyretao inter depraedandum aliqua rapiunt spe vendendi dictis captivis vel liberis christiania, quae, hac spe sublata, non raperent, ut infidelibns non necessaria, neque utilia. Hoc autem non semper accidit in rebus magni pretii, et ipsi mercatores liberi principaliter hic morantur, ut emant merces loei; et praeterea eordm incolatus multum videtur conferre ad miserorum captivorum redemptiones secretius, facilius et viUus faciendas, praeter quotidianas eleemosynas, quibus non solum sublevant necessitates captivorum, sed etiam suppeditant ex magna parte oratoriis et ministris divini cultus.*

ft 13. Theologi de Propaganda fide ita responderunt: .A patribus deputatis concordi voto decisum est, fidelium neminem Tuneti commerentium teneri ad restitutionem bonorum raptorum per pyratas christiania, neque incurrere noxam peccati mortalis, etiamsi pyratas bona Illa subripiant spe lucri ex fatura venditione eisdem fidelibus facienda, alias non furaturi: licet peccaro possint efi complacentia super farto rerum per pyratas Christianis .sublatarum.*

ft 14. A theologis de Propaganda fide ad consultores Sancti Officii translatam fait dubiorum examen; et hi quidem sententiam illorum approbaverunt et confirmarunt. Nonnulli tamen addideruat, ad hoc ut emptores Christiani ab omni peccati nota immanes essent, necessarium foro, ut animum paratum habentnt ad restitutionem emptarum rorum, si unquam verus earum dominus compararet easque redimere vellet, solato pretio, quod emptor Tureis in emptione numeravit. .Aliqui tamen qualificatores dixerunt, requiri animum restitution», accepto pretio dato, si dominus rerum occurrerit,* Neque hoc ad pacandas coMoisatiaa inopportunum aut a ratione alienum est. Molina in opere *Dt* twtitfa et iure, tom. I, tract. 3, disput. 118, num. lb, ita scribit: .Ad pacandas tamen conscientias illud est addendum, quando verisimile est illaa,* id est merces, quas chrietiani homines a Tureis aut Baro» cenis emerint, qui eas per vim ooeupovesant, .deventuras nunquam esse in potestatem suorum domoro vfll edam protia, œ setina, et, si peepetim 4temtasBosmparearit,tth»Meipiot prs eodem pretio,

fliMÜe MU WI et jwaiMk V..* ImU-

naWUer inviti, pisi id Ma veltant. Atque ita respondi aKquiban ehristiaais baptists, qui ia Africa emerunt viti pretio e Mauris aliqua do spoliis Lusitanarum, quando rex fiebastisuus oeeabait.* Atque haoo sententia communis diti potest, cui reliqui omnino mdfragaatur: Coaineh, disp. SI, *Dt* Mie, dub. 7, n. IM; Bogiaaldas, tom. П, Mb. SI, cap. 8, eoot. 4, num. lit; DmnmtiBao, Mb. A tract. 1, diepat. 10, asm. 4M; Tanner, tom. IП, disput S, quest, fi, ■sal 7· et 77; tragus, *Dt rtfiu. tàritütetf rtif.,* tom. ill, part IJUb. S, disput. fi, num. Ifi; Castro Palnaa, *Ofrr.* mtaal., tom. 1, tract fi, diepat. fi, panel fi, sum. 87; Bonacina, *Oftr. ttnL,* tom. 3, do restitutions ia genere, dispnt 3, quest. alt, panet ait, I 8, num. 33; Diaaa ia Mit eeerW., toss. 7, tract. 7, résolut. 33, num. 8, Korun etiam aliquuet praecipuo Molina et Castro Palans addunt, id lorota habere ia «seris robus mobilibus, pate eelioilMH aliisque sacris aupelleetiUbua. De hia enim fortius procedere censenda est superius indicata praOsnmptio; quod scilicet ohristifldelibus, ad quos huiasmodi ree ablatae pertinent, molestum non sit, aut saltem osse non debeat, illas in dominio potius aliorum Christianorum, quam Turearum et 8araoeéorum existera.

I Ifi. Hugo Grotius in suo Tractata d« faro *MU et fecit,* lib. fi, cap.,10, ft 9. num. I, hanc statuit regulam: .Rem alienam bona fide emptam, restituendam, neo poeae erogatum protium repbti,* ac immediate sequentem addit exceptionem: .Cui regalas haec addenda mihi videtur exceptio, niai quatenus dominus rei suae, possessionem recipere sine impendio aliquo probabiliter non potuit, ut puta, si res apud pyratas faerit; tunc enim deduci poterit, quantam dominus impensurus libenter fuerat. Ipsa enim facti possessio praesertim recuperatu difficilis, est aliquod aestimabile; et in hoc dominus post rem «missent censetur factu» locupletior. .Et fa Kb. 3, cap. 10, ɀ β, num. 1, postquam docuerat, quod qui detinet rem in bello initato ab alio captam, eam restituere tenetur: .Qui damnum ipse non dedit, sed rem bello iniusto captam ab alio penes ee habet, tenetur eam reddere: quia cur alter ea carere debeat, nullà causa subset naturaliter iueta, non consensus ipsius, non malum meritum, non compensatio,* relatamjUulo ante exceptionem resumit, et ita prooequifar/ nam. 8:..Poterit tamen, si quid sumptas aat operae impendit is, qui rem tenet, deducere tantum, quantum domino valebat adipisci desperatam possessionem, coeundum ea, quae alibi explicata eant., Qaod si rei, possessor culpae exoro eam ooMumpeorit aut eliminaverit, non tenebitdr, nisi ia quantum censeri potest locupletior factus.* lure oiviK cautam est, ut, qui alienum servum, 'ab hostibus prias captam, emerit, iltins dominium acquirat, se tamen tage, ut eum teneatur restituere antiquo domino, eF *Ue* pretium rependat, quod emptor, quamvis mancipii conditionem non ignoraret, pro illine emptione psreohrit, 8i autem hic eum alienum esse nescivit, statuitur, domino comparanti ac pretium offerenti restituendum, dummodo infr^ triennii spatium comparuerit; qao tempore elapso, antiquus dominus iure redimendi cadit: ut colligitur ex loge Jn belle, *S guis* mrwm*f. Jt eefUtit tt fttÜùeMt rtttrtit,* alteri ooniungenda legi *M kottiitu* C. aedem *Ht.* Haoo omnia comprobant, iustiun omqino osse id, quod theologi Sancti

(MM tMpoMN titeetogarum congregation!· 4« Pro-A ^reram «4 prier·· «Mai··· redire, hc aat pebb-«ari, aut pra«4ethas todare;* qaro dasteribusargamantiun pNibroff «Mtrtadl, matari priqitagfo m bellia guadmu immebilta, quam mobiBa bona. Haec m>m peatqaam ta UriHtam mauM dsVsaeraat, beet deinde pax MuMatar, mu amphas rMttaraatar; illa rero antiquis dominia, paro inita, Biro reddantur: at roeto animadvertunt Motina, taeo eit., ▌b; Oovar-rwtftAq ^sfts Sq JbywL

biiioraMqM reddunt MMitt·· morum, qui doeant, pretium MtttMiin mm iB, qui anm«Nta pecunia NM ab boatibre «tiam ta MU tataata eaptem sibi aequisivit. Quamquam «aie Rag· Gratta·, quod parttaat ad NatftattaaM* pretil, earn aüis pranaltagatb auetoribus aoa oouesntiat; cam tiuneu a domino tuatam «aptari reficiredum vaHt, quantum ipso ad Ni amimM poasss«iou«m recuperandam aequo animo iapaadiaat; ai bataa aeatimntio «a-BM a formai calculator· reete insatur, magnum profato «it, niai ad cam pocuniae quantitatem pertingat, quam emptor pro rei acquisiti··· persolvit.

* 16. Qube baeteam exposuimus, ia rebm mobilibus tantummodo Inoum habent; ideoqae tota disputationis ditfieultaa nono eo redacta eat, at videatur, an haec -eadem, quae de mobilibm dicta ■ont, immobilibus etiam rebus aptari possint; quandoquidem dubia, quae nunc examinantor, quaeque praesenti disquisitioni occasionem praebuerant, mobilia non respiciunt, aed immobilia. Porro ai aliqua differentia inter mobilia ei immobilia intercederet. et ratio, quae pro illis valida reputatur, pro his aeque afferri non poeaqt; vel ai aliqua adesset legum dispositio, quae rerum immobilium dominia magia faveret, facile quisquam affirmare posset quod, licet ia, qui « Tureis res mobiles in bello captas mercatu faerit, eu tuta conscientia detinere queat, modo animup ipsi sit ad restitutionem paratus, quotiescumque dominus comparuerit et paeoniae impensae solutionem obtulerit, non idem tamen iudieium de emptore immobilium ferre liceret

9 17. Diximus autem, ea, quae superius exposita sunt, locum sibi vindicare in solis mobilibus; decreta enim anno 1630 edita do mobilibus loquuntor; ac de mobilibus item disserunt supra recensiti auetores. Innuimus etiam, dubitari posse, an aliqua differentia iuris interoit inter mobilia, et immobilia bona: atque huius differentiae ratio a nobis nunc exponenda est Fundamentum, quo innititur ea sententia, quod christiSdeles tuta conscientia retinere possint bona mobilia, quae a Tureis emerunt a Tureis autem in bello iniusto aliis christiania hominibus ablata fuerant in praesumpta dominorum voluntate positum est quae scilicet aut consentit aut non dissentit omnino, ut praedicta eorum bona mobilia ab aliis ehristifidslibus acquirantur. Etenim ex mobilibus nullus fructus percipitur; domini autem libentiore animo, ant minore certe molestia ferre debent quod illa in Christianorum potestatem deveniant potius quam in dominio Turearum remaneant · quibus facilius disperderentur; ut recto ponderat Molina, loco laudato, atque etiam prosequitur Verjuys |n suo *Piuterili miuiMmniii,* tract 4, art 13, *Dthuntieii, } Pnbattit ttùuB ratio***. Quoniam vero haec ratio a praesumpta dominorum voluntate desumpta, ad immobilia, quae ohristifideles emunt extendi nequit, tum quia domini fructus amittunt, tum quia huiusmodi bonorum dispersionis timor non adest; hinc oritor indicata iuris differentia, quae inter mobilium ao immobilium acquisitionem intereedit Denique paulo ante significavimus, aliquid forsan reperiri prose legibus praescriptum, quod immobilibus, non item mobilibus foveat.' Sane in lege Si you totis *f. i» r* atiliteri* sequentia'verba legere est: *Si ftud to UJs* captum «si, m presda *ttt,* non pesfr lisrinio redit; quibus verbis mobilia significantur, at animadvertit glossa. At vero ia lego *Si tapttoai, eod.* tit., leguntor haec alia: „Expnisis hostibus «x agris, quos coeperant, constitit, domini· «orum

1 11, aum. 7; Diana in *Xiii.* «wd, tom.VII. tract. 7, reoolut M, nam. 9; Cqatro Palans, tom. I, tract. 6, disput &, puaot 4, num. 94. Quibus aie stantibus, conclusum superius a nobm eat, facile quampiam propngnara pesos, ex rationibus adductis, concedi quidem ebriatiddeUbna, ut mobilia de Tureis empta, beet ab hie in bello iaiuato oeeupata fuerint, tota conscientia detineant, dammodo ea restituere domino parati tint, qui pretio oblato redimere illa relit; at id de emptore immobilium non aeque affirmari posse. Id autem nune, auctorum scita atque rationes ad trutinam revocando, demonstrandum aggredimur.

β 19. Pator Leonardos Lessius obiit, antequam decreta anni 1690 emanarent, scilicet anno 1623. In eius opere .theologico in Sanctum Tbomam exhibentur resolutione· nonnullorum conscientiae casuum; id quorum sexto, verbo sequentem sibi proponit quaestionem, ordine secundam: „An catholici emere possint ab haereticis bona ecclesiastica?" atque ita respondet: „Non licet catholicis «mere bona ecclesiarum vel monasteriorum •b haereticis oeeupata et confiscata, niai cum animo restituendi ea suo tempore legitimis dominis, eum omnibus emolumentis at fructibus, qui inde obvenbrunt: quia 'bona illa id specie sont aliena, similiter fructus illorum." Ex quibus sequitur, ut inferius ostendemus, emptorem ab ecclesiis et monasteriis nunquam repetere posse pretium bonorum huiusmodi a se persolutum.. Cum autem obiicien-'dum sibi praevideret, quod bona illa, nisi emissent catholici, remansissent penes haereticos, qui perciperent ex eis fructum; respondet id minime ad rem focare, quandoquidem haeretici quoque „ad restitutionem obligarentur". Denique id catholicis consilii praebet, ut cum bonorum dominis agentes, cum iis paciscantur ac novos contractus ineant, quorum praesidio bonorum possessionem tuta conscientia retinere valeant.

ft 19. Post decreta anni 1630 scripserunt sequentes auctores, de illis expressam facientes mentionem. Verjuys, loco cit., s Lessii opinione recedit in eo, quod respicit restitutionem fructuum, sed eum eo sentit, quod ed fundi restitutionem pertinet, .etiamsi dominus emptori solutum pretium non rependat. Rationem, autem sic opinandi in pruesupposita bona fide collocat, quae, si vere adsit, possessorem s fructuum quidem, minime vero a fundi restitutione eximere potest. „Posse catholicos bona Çde possidentes monasteria, domo·, templa, vel similia bona immobilia, illa tantisper sibi pacifice retinere, quamdiu s propriis dominis occupari non possunt; neo interea obligantur ad interesso, aut quidquam solvendum pro fructibus." Arsuekiau· in sua TWsetopie tripartita, torn II, part. 3, tract, β, quaest. 10, quaerit: „An oathoIioi possint emere bona aliorum catholicorum, iniusto bello ab haereticis oeeupata!*; ac respoadot, id fieri posa·, I. Si dominorum voluntas in eo consentiat; II. Si pontifex assensum praebeat, ad quod adstrusndum affert eitata decreta anno 1630 edita; III. Si ooavsntioaibus inter catholicos et haereticos principes initis cautum·sit, ut haeretici catholicorum boas retinere possint, ac libero de illis disponere: quae omnia

extra eaeue prassaatia quaeatisui· veeenatur. IM* aat·· religiose» Matter proeel Mia loquitar 4a boni· immebilibe·. later eetmee smim sententiee •aae ration··, ntilitatom perpeaÜt ot nommedem eatbolio·· fid·!, eui magb prods·»» Mterit, quod boaa pea·· ortbeioxM, qunm ia ba»eetàe«raa» maaibus existant; .Et snue plure· eb eoa»a», multa conducibili·· videtur, boaa itta tab emptihne ia maun* catholioorum dsvohri, qui tante potentias possunt negotium Mei protegere ae propagare, quam si oa pen·» hnaretieoe perpetuo remanerent*, quae quidem ratiocinatio iauaebibbo» convenit, son item mobilibus. Vernal retiqaee illae ab aaetore indicatae, et » nobis paalo aate relata·, aulliae •at levis, admodum robori· «aat. Etsnim dam bon* immobilia ad catholicos olim pertiaaatia, iliia-<|U« in bello iaiusto ablata, orthodoxi ab haeretici· emunt, praesumpta dominorum voluntas ede··· non potest, ut supra dictum eat. Decreta vero anno 1630 edita, quae de mobitibua loquuntur, ad immobilia trabi nequeunt. Deinde conventione· et concordata inter -catholico· principe· laieoe et beterodoxoa inita «aper poaaosaioae 'ae detention· bonorum occleaiaaticorum, ab apostolica sede improbantur, ut prolixe probat pator 8ehmalsgrueber, Consiliorum, tom. 2. consilio 15, qnaeat. 1, et hae aunt convention··, ad qua· alludit eitataa auctor. De bac materia loquitur etiam La Croix proabjrter societatis leeu in «ua Tütoftopw stersK. tom. I, lib. 3, part. 3, num. 973, ac decreta aani 1630 M probe noeee indicet; at Cam nil aliud ipee faciat, quam ea referre, quae a aupra laudati» auctoribus dicta fuerant, in neutram partem allegari.· utproferri potest.

·§ 30. Pater Carolus Francises· a Breno ordinia Minorum strictiori» observantiae in suo *JttKmeli* wMrienertortM· Orwntelvnm, tom. Π, lib. 1, cap. 3, q qnaeat. 21, hanc proponit quaestionem: -An bona ecclesiastica ab infidelibus redempta, restitui necessario debeant, vel saltem transacto adhiberi;* m respondet, restituenda esae, tum quia chriStisuua, •ciens bona illa ecclesiae ease, alienam rem mala fide possideret; tum quia non potuit infideli» reptor in emptorem christianum transferre iu» maius illo, quod ipsethet in bona divendita habebat: ideoque, •i venditor, propter rapinae vitium, nullum omnino ius habuit in rem violenter ablatam, occupatam, et postea divenditam, nil pariter iuria in enmdem rem acquisivisae dicenda» eêt, qui eam mercatu»'fait; tum denique, quia regula generali» est, quod etiam ille, qui furti ignarus, e fare aliquid emit, in foro conscientiae ad reatitationem tonetur, simul ae verus legitimusque dominus occurrit. Invehit deiade in eo·, qui cum ab infidelibus aliquid ad ecclesiam pertinens, mercati sint, debiti «ai partes impiaro ae putant, si parochos, ad quorum «celaris» rea emptae pertinent, ad convivia et ooenaa invitent. ' Ron •mittit pater a Brone «nape memorata decreta anno 1630 condita commemorare; »ed en pertinere cease* tantummodo ad bona mobilis a pùntie capta, eo inde chriatiani» divendita, quorum vera· domina· •pereri nequit, ut ad eb redimenda comparent Denique sibi obiicit, quod qui numerata peeuaia ab infidelibus emit eodeaiae boaa, rem eidem ecclesia» utilem gesserit; ideoque non solum, nullum exinde damnum pati, verum etiam aliquam, ei fieri potest, utilitatem percipere debeat. Huic autem argumento respondet emptores, qui rem ab infidelibu» redemerint, id emolumenti ex fptine» capere, ut ab eeoleeie pretium repetent, aut ad aliquam eum ipaa compositionem devomant; «Emra te» bon» eoclemae ab usurpatoribus infidetiboa, restituere quidem taaeatar,-eam «ua boaa iHa nsa tint, sad empta pretio, vol aba omapmttises earn praelati· habit·.* Veram earn auster nd abam ex mîma ^^^**^4^. mmageUamai vidaMent* atram emptor mtituera bean toawtar, etinand psnseui nae pretium reddere, m sampssi ttoaam «Bern faeeee volt, et huinamodi qnaesttoni affirmative raapondaat/vidatur proto·*· id, quod ante· aSruaavarat, eveqtere, et no· cohaerenter tetieeiaeri: .81 vtoo praelata· qnidqunm ipaie rsdimsutibu· rsstitasrs nollst, aat tranaactionem vol eempesitiaeem nBam toeere, adhuc emptor·· seu rsdimsetes UÜ restituere omnino tenerentur, cum bean Mln reipee sint eocle«iae, ae infortunio ano tribuar·, quod emerint ram alienam, eo modo, quo discarrimua de Mraatibus a fare, quoticaeumque ab ipso repetere pretium minime possint.*

f 31. Quibas sane diximus auctorem evertere id, quod antea affirmaverat. Superius namque voluerat, emptorem a varo domino pretium recuperare: nunc autem ipaiua dobuni arbitrio permittens huiusmodi pretium reddere aat non reddere, vult porro, rem ab emptore, etiam sine pretii recuperatio··, restitui. Diximu· etiam, enmdem non cohaerentor ratiocinari. Cum enim statuerit, immobilium dominium penes antiquum dominum «emper remanere, nee unquam ad emptorem transii»··, ex hoo sati* aperte .consequitor, non quidem rei pretium solvendum essa. · legitimo domino.' qui eam recuperare intendit; sed potius rem ipaam, sine ulla solutione aut-ptetii restitutione, ab eo recuperandam esae; alitor enim rem suam emery cogeretur. Quod ai aliqui» responderet, id ab aequitate et iustitia •lienum non esae, quoniam iuxta decreta anni 1630 idem omnino contingit in mobilibus, quae sine solutione pretii a domino recuperari non posaunt; respondetur, dominium mobilium, quamvis reeolubile, in emptorem transire, qui deinde illa domino pretium offerenti restituere tonetur; id autem minime accidere emptori immobilium, quorum dominium remanet aemper apud legitimum dominum. Rerum porro dominium a priore domino ad alterum non transfertur, nisi id aut lex iubeat, aut homini» voluntas praescribat. Emptores autem tam rerum mobilium, quam immobilium, pro eo quod ad legem attinet, aequali prorsus iure censentur. Nulla enim lego praescriptum est, ut dominium rerum sive mobilium sive immobilium, a vero domino ad illum, qui eaa ab invasoribus ac raptoribus mercatus faerit, transforatur. 8ed differentia, quae inter mobilium ad mobilium emptorem intercedit, ab homini» voluntate oritur; quia nimirum domini voluntas, ut aupra dictum est, illi, non autem isti, favere praesumitur.

fi 22. Itaque decreti» anni 1630 nullo modo contraire nobis videmur, si aaaeramu», sati» fundatam s»se opinionem illam, quae immobilium domino iua .tribuit, ut eiae ulla pretii restitutione recuperare ' valeat bona «ua, eum omnibus fructibus inde perceptis, ab iBo, qui numerata peeuaia e· ipsa ab invasoribus «mit Id anis» exigit aatura belli injusti, ia quo huiucmodi bona oeeapata faerant: id expetit eorum auctonun aeutoatia, qui optima ratione dboaut, eum, qui furtivam rem se emere dubitat ··< suspicator, non pesee deinde a domino repetere pestium, qnod fari anmeravit: ..Emptor atatee fidersi' aibi emit rem, qttam vel sciebat vel dabitabat seu suspieabatnr save 'fartivam, non potqat · domino illi·» rei repetere pretium, quod anmeravit fari venditori, quohiam' fatis repetitionis nullum habet inatam titulum," vorba suat *8j*Ivii in II* UM «ancti Thomae, qnaeat. 62, qaaeeit 6, art. 6, conclu·. 3, p. 361 ultimae editionis Antaerpiae; id exigit opinio communia eorum, qui doceat, etiam

Mu*. qui nem.ferte **nUtte,** Um fide, vel ab *t* ip·· fera val au aBo Manatas feit, tM«ri SMdem domino reMen, Me solutam pretium ab eo repotar· at riders oat apud Sanchos ia &MM, fib- 2, cap. 23,' num. 2, at apud Bonaciaam, ton II, Ai nW»fahear ia pawn, d»sp. 1, qaaeat. 2, punet 1, propoait 1, sum. 4. Id ipsam doducitar rx regala, quam sequuntur maiora tribaaalia, quorum videlicet •Mtoritate deosrnitor, bona immobilia eedaaiaraat •b haereticis oeeupata, statim no ab ipaoram maaibue elapea fuerint ipeo ion redire ad ooeleaias, ad quas pertinebant: uti videre eat in docMonihua Herbipoleasis Monasterii 10 iunii 1707 et-17 eiuedsm menais coram bonae memoriae Coflarellio, oonfinuatis in decis. Ma, num. 1, tom.V, conun bonae memoriae Lancette decano. Ita praescribit funigeratus textes Innocentii III in cap. Saeps, *Dt* ru-•titaMoue apoüeterwa. Cum enim ius civile beaoficium interdicti *Utuk* si, eive restitutionis, concessisset dumtaxat adqersum ilium, qui per vim aiium de possessione deiqcerat, et contra eius haeredem universalem, ut habent lex 1, 9 elt, et lex 2 ff., ITade ei; minime vero contra illum, in cuius potestatem ree farto ablata devenerat, ut putat ex lege 7 *β.*, eod. tit.; etiamsi ille, dum rem emit, furtivam eam eme non ignorssset; idque ea ratione, quod interdictum Und« si directe propositam fuerat adversus eum, qui vim intulisset: Uudsta ilhnsn daiaciafi. Magno illo pontifici parum tuta visa est haec 'iuris civilia dispositio; ideoque decrevit, ut remedium possessori Vada m locum etiam haberet adversus illum, qui spolium quidem non commiserat, sed rem, quam alienam ac furto sublatam eme non ignorabat, a spoliatore mercatu» (tient: „Non obstante iuris civilis rigore, «ancimus, ut si quia do cetero scienter rem talem acceperit, cum spoliatori quawi succedat in vitium etc., contra possessorem et huiusmodi spoliato per restitutioni» beneficium succurratur.* Atque sequentem Secreti sui attulit rationem: „Ro quod multum intersit, quoad periculum animae, iniuste detinere, aut invadere alienum.* Hoc denique postulat canonici iuris adagium, quod eat in canone fiopanam 14, quaest b, ubi, oie legitur: „Rapinam emere non licet, niai ea intentione, ut, cui eat ablata, reddatur.*

β 23. Hi autem ea, quae hactenus diota sunt, locum habent in casu eorum, qui fundo» ab iniustis invasoribus occupatos emetunt; et hi quidem illos, nullo recepto pretio, restituere tenentur; quanam excusatione tueri ae poterant alii illi, qui, ut refert arehiepisoopua Antibarensia, agros etfendos ad oeeieeiaa et monasteria spectantes ipsi fertim invaserant, et per occasionem adiacontias aut vicinitatis usurparunt? Quomodo hi ab obligatione restitutionis, qua manifeste tenentur, oe eximere poterunt? Leges civiles usucapionem longi temporia in rabes furtivis, ob malae fidei vitium, nequaquam admittunt. Cum autem inter antiquos prudentes orta esset quaestio, an furtum in solia rebus mobilibus, an vero etiam ia rebua immobilibus locum haberet; cumque eorum valuisset Opinio, qui asserebant, fertum de mobilibus tantummodo intelligendum esse; ulterius deinde progressi, ia eo convenerunt, ut si quis absque vi, licet Mala fide, alicuius rei immobilis possessionem usnrptasst, non ipse quidem posset huiusmodi rem usucapione suam fecere, posset tamen aliiu, qui ab ipeo rem illam boaa fide aeoepie-•et; ut videro est ia L Artam 37, ▌1, ae i» 1. eoq. ff., As MMcsp., atque ia iadkitatioaibus lu-'stiaiani, eodem titulo. Bed neque Me substitit immoderata laxitas auctorum iurid civilis, qui, ad inducendam usucapionis ius, satio habuerunt, bonam fidem initio adeptae possessionis adfeimo; parum eoUfciti, ri amla Hac detade aapervuufaost; ut videre lieot te leg. 43, • 1 C, B» osptireade rerum dimisi·, et ia leg. mri·., eap. B» ususqp. At sacri oedeaiae caaeeea, mil ahud, quam aequitatem aaimarumque sateless rosptaiautoa, tat tautilea subtilitate· msstolerent, étatisantes, nefiam praeaariptiouem induci, aim boaa fides et iaitium pniisemsui» et taedium et finem oomitetar: ‚Questam otime. quod non est ex Ide, peoeatam eoi, synodali indicio definimus. Ut salle valeat absqae bona fide praescriptio tam caaouico. quam civilia: cum geae-'raljter sit omni coustitatioui atque ooaeaotadiai derogandam, quae abeque mortali pserato non potest observari. Unde oportet, ut qui'praescribit, in nulla temporis parte rei habeat conscientiam abeas·,* verba sunt Innocentii III ia cap. alt *Dt* prsessrijptaMtifeM. Haec autem boo· fides m nemine sane eorum, de quibus nane serato est, admitti potest; cum incredibile «t, in toto assertae nsuoapiouis decurse. nullam si» «appetiisse notitiam, quod bona occupata ad ceelesiap» pertinuerint.

β 24. Quod si praedicti pomrneras boe saltem contenderent, ee bona huiusmodi rstiaore posse tanquatu a dominia, nimirum ab ecclesiis et moaasteriis, derelicta, quo easu bo·»· fiunt occupantis, iuxta I penult, et ult Awtitatienum de rerum diets··», et l. 1 et seq. fi. Ao dsrsiicto; in magno quidem errore venarentur. Etenim inter bone derelicta numerari non possunt ilia, qdae dominus ob impotentiam non recuperat, ut accidit te casu nostro; sed illa dumtaxat, quae quis sponte deserit ac derelinquit, propter·· quod eorum peseeesionem detinere nihili pendit: ‚Pro derelicto autem habetur quod dominus ea mente abieoeril, ut id in numero rerum suarum esse nolit, ideoque statim dominas eiu» seso desinit* Quocirca derelicta· nequaquam censentur ree, qua· a domino navis, ut naufragium effugiet, in mare proiieiuntar; et si quis illas Inert causa recuperat,' fertum committit, "Alia sut causa est earum rerum, quM ia tempestate, levandae navis causa, eiiciantar: hae enim dominorum permanent; quia palam est, eas non eo animo eiiei, quod quis eas habere nolit, sed qno magis cum ipsa nari maris periculum effugiat. Qua de causa si quis eas fluctibus expulsa», vel etiam in ipso mari noctua, lucrandi Mimo abstulerit, fertam committit* Haec omnia verba sunt textas civiKs in citatis duobus ultimis paragraph·· tituli Institut.. *Dt* ranan dMaswMr.

• 2S. Bn tibi, dilecti fili, quidquid ia num congerere nobis datum est ut quaestionibus ab archiepisoopo Antibauensi propositis responderemus; quod quidem in summa, sententiae eoagragationia de Propagnda Fide, quam nobis retulisti, eonsentaneum dici potest. Verum non ideo nobis plane satis factam esse profitemur. ∣anuit in suis litteris archiépiscopal id, quod Antibari accidit in aliis quoque Albaniae civitatiba» oontiagare, ubi complures sunt Christiani, qui bona immobilia ecclesiarum aut empta de Tureis, aut de festo oeeapata possident. Ulterius itaque progreditur prudens ille praesul; cumque magnopere cupiat aliqeam sibi viam patefieri ad psesads» conscientia», illasque a cen»uri«, quibus propter iniustiun eeclssiastieanim possessionum detentionem adstrictae suat, absolvesdas; nihilominus aequo' vereri ee ostendit ne turbae excitentur, ai hodiernis posnemoribus, ut iustitiae ratio postularet iniangeretar aut feadorus aut fructuum vel alicuius portionis eorum restitutio. 'Animadvertendum quoque eat, Aatibarum •basque Albania· eivitotae, de quibas nunc agitur, sub temporali OthoesMica ditio·· consistere; undo minimum quod mtaere poesemus, afiqua exoriente

perturbation·, 14 «rate, ut prodiret drarata·»: «N' tt· sdᵈ pmm4m c···* •cientia» nihil veterat; ntei etiam deteris» aBqrid in ehririfauorum annctaeque noetrae reUgtania perniciem contingeret. Hoc illud net, quod saimum noatrum commoret atqu» perturbat; neaque eo adducit, ut, niai nova et rartfora aobia suppeditentur indici·, ex quibu» iatabigamu·, quid maxime in praedicti· ragionibua timeri poaaat, ai bute negotio manna admoveatur, nihil no· atatnara potae existiniemù» ·de in»tractioôibu» sût facultatib·· circa haëc Antibaranai archiepiraopo eommunionndia. Qnod aune tibi aignificara poaaumu», et de quo tibi mandatait·, ut ipaam congregationem certiorem faeia·, illud eat. noa ita animo erne comparato*. ut auprema, qua fungimur auctoritate, pro generali» bonorum eccleaiastioorom administratori» offic-o, huiuamodi bonorum poaraaaoribna percepto» fructu» condonenfus, eoaque ad retinendam poaee» •ionent tendorum. qUamvi» initiate occupatorum et detentorum, |donbo» reddamna, et ub tacurai· oen•uris absolvemu»; qe forte ebriatianae religioni· eversionem intueri in illi» regionibus, in quibu», licet tub Turearum dominatione degentibus, eadem adhuo Ileo miserante viget neve epiacoporum eiectipnea, aut innocuorum ehrietifldelium persecutiones et vexatione» audire cogamar; «obiaque tot mala imputari, propterea qnod auctoritatem illata in hi» interponere neglexerim», quam nobi» Deoa „in aedificationem, et non in deatruetionem* largitu» eat, quaque praedeoeaaorea noatri aimilibu» in otaibus uti nen dubitarunt , . z

§ 26. Cum tempore Maria· Angliae reginae, bonae memoriae Reginaldo cardinali Polo gravi·■ima demandata faisaet provincia, Angliam ipaam •ccleeibe Romanae reconciliandi, pontifex laliu» [II in brevi expedito die β martii 1554 facultatem ei coneeaait, oùm hia, qui eccleaiaaticornm bonorum possessionem iniuste occupaverant, quique *tA* ecclesiae Romanae taaam redirent, concordandi et trap•igendi super fructibu» male percepti· et super mobilibus consumpti·: „re»tituti» priqa, ai tibi expedire videbitur, immobilibus per eo» indebite detenti·*; uti videre eat in t 4 Conciliorum, magnaa Britanniae, p. 42. coi. 2. At quia ia rei execution· fortawe compertum eat, ainsmodi facultate» nimia angustas e···, in alio brevi expedito die 26 iaaii eiusdem anni, praefato cardinali plenam ac liberam largitu» aat poteatatem ,cum quibnaeumque hirnnrr—j^nlnslasti eorum tam mobilium, quam immobilimn in praefato regno pdmeraoribua seu detentoribus, pro quibus ipaa -Mronimima regina Maria iateroeaaerit, de boni» per eoa indebito detenti·, arbitrio tuo. a«ctoritate noatra tractandi, concordandi, trauaigeudi, componendi. et cum eia, ut praefata «ice ullo •orupulo in poatera· nettaere poea^nt, diapenaandi, omnia et «inguia alta, quae ta Ue et cire· ea quomodolibet neeemaria et opportuna faertat, eoa•ulendi *t faciendi; «alvo tamen ta bi», ta quibaa propter rerum magnitudinem et gravitatem haec •ancta «ede· merito fibi videretur eOMUtendn, •t praefatae «edic beneplacito et confirmatio··*. Breve hoc editum eat ia citato t 4, p. 10» et 108, et to Annalibna Raynaldi ad annum Chriati 1554, n. 8. Praedictu· vera cardinalia, ,ne norae to4c turbae concitarentur, ordiaibua poetulantibua et rrrgentibua adactu· eat publico inatrumeato, poatiÂri· nomine et auctoritate, omne· de efeamodi bouta, et pomeaoionibua, quoad poena· et OeMurn· cano' nie··, in perpetuum aecuro· et abaetat·· deutar·/·*: verba »unt Bpoadaai ad eutadem «annm 1554, a. A EDaque oouaeatiunt Baadarw, A· *eAitMtt.Magii·* mu, L 2, p. 84», edit Bom. anni UM; Davauiuhte ill MBA JSMMHkl vMtft HeCWB* ttea m m leàd, p.'fil ; qui emam puriter «Mmatant ta oatebrunda praebiti cardinali» prudentia, qua ditteittimam negotium, narrata eoetestae dignitate, traaeegit.

I 27. P. Schmalsgraeber . ia eoo citato oonaUfo 15, t2, oaeum. perpendit haeretici principi·, qai Anguataanm coafeaeionem deaeraus, eatbolieain amplectitur religionem ; ac quaerit quomodo gerere »e debeat quoad bona eeoleateattea, quae auctoritate paci» Weatfalise ab eccleei· reprobatae poaaidet; 'et quidem eiaadem consilii qnateit 2, n. 22, concludit quod Rrel rastitqere illa tenetur, ve) ad ea retinenda apoatolitae «edi» dia'pentationem pollicitate*. exemplum afferens duci» Neobnrgi Wolpbangi WiUbehni. m eia» filii- electori» Palatini Willbelmi; et aaaoraua, quod erga converso· ad fidem Catholicam. Radeo benigna osse solet aede» apoatolica, ut etiam·) iusta ait causa, retentionem iliorum*, id . eat immobilium eccleaiae bonorum, „ipais dispensative concedat*.

, 4 28. Denique praedecessor noster Clemens papa XI ad Augustum II. Poloniae regem, in Hteri» dati· die 10 novembri» anni 1712, in t. 2 illici» farurinm editorum, p. 243. ut eum ad promovendam* M·1 catholicae propagationem in »uia 8axoniae dittoniba». excitaret, ita aeripait: RCertam reddimu» maieatatem tuam, quod neque a te,' neque a tui» aucceaaoribu· catholici», aut ab aliquo alio, qui Banctam ibi religionem noatram amplexura» •it. noa unquam illorum bbaorum, quae per 8axoniam antiquitiM ad eccleai·· pertinebant,-reatitu^ tionem poatutaturi aumu»: quiq immo ad pacanda» conacientia» eorum, qui illa occupant, ·i haereteyeiurata ad.catholioam fidem, redire constituant, no» ipai» praefata bona omnia in perpetuum qondonabimua; idque ea ratione ac forma exequemnr. ut ne a noatri» ' quidem «ucceacoribu» in poatenim quiequam advenu· haec poatulari queat.* Atque hoc promivaum adimplen» Ctemen» XII in »ua con■titutione, quae incipit *Stdtt «foiteliev.* n. 67. in 1.18 novi *BMarii* Romae editi, illi» Saxoniae incoli·, qui bona ad eocleai··. autiquitu» pertinentia poaaideute·, haereaim aat «inramnt aut einraturi forant, concernit, ut bon·, quae popaidebant, retinor·, ac de illi», tamquam de rebus alii», disponere Ubera poarant;' omneeque praeterea fractu» ex ipsi» antea pereeptea illi» condonavit.

fi 2». Allata haec exempla nostro sane casui per omnia nequaquam similia ease oognoMimu»; ibi eaim agebatur de impedimento reiqovendo ab illi·, qui «enota· Romana· eccleaiae gremium ingredi cupiebant; hic autem aerino eat de hominibus, qui noatrarum partium aunt, quique ebriattana et catholica profeasion» oenaenter. Verumtamen rationis faadamsatam idbm 'omnino in abatte exempli· ac ta aoatra facti apaeta nobia «ara videtur; ut scilicet •uprama apeatolie· auctoritas adhibenda sit ia gravibaa, publici· ae urgratibaa oaeibas, quibaa par ordinari·· aaetoritatte uaum aat» provideri nequit. Ko· vara, qui recedendi - nebte tentation· »olleitari poarant, a praoeipltl e···, quantam te» «at, ramornri, ai non idem «at, ae viam sternere ibta, qui ad nee accédera cupiunt, noa multam aene ab, •o differre nebte videtur. Haee hababamns tibi significanda, tibiqua, dilecte fili, aportolicam be··' dtetioMm impertimur.

Datam Romae, apud Sanctam Martan Mataram, die 19 martii 1752, pontificatu» noatri anno duddecimo. ·

C.

Albaniae epteoopta tredttnr m^tlsodaa, qua MtSgMKt, nt a «ηAoIMη Ultaa taciaato «aa eoatsatia bona reprtranntur, «al aliquo modo super UUn tnaltltari et «I neutrum qaaat oMaui. fiuraltaa ait apt aoopla danUaqaaatt fundos truotuaqaa poeeooaoribaa, aoadeaaqae aboolvsadl a osnsurts.

VaureUli /rutri Nieela» Ltreari ereUtfùeof» Rhatlittui axfrfitMiiu PropayrtwiatjUd tenlan·.

ButMcrvs rara XIV.

Venerabilia, frater, salutent et apostolieam benedletionem.

K Γ Cum encyciioas litteras, aient not tibi praecipimus, et congregationi» dé Propaganda fide sententia fait, cuius te ipsum praesta» emeritum »eeretarimn, ad Albaniae antistites dederis, nempe ad venerabiles fratre» archiepiscopum Antibari, episcopo» Scodrae. Bappae, Linei et 'Pullariarum, ut ab iia innotesceres. an preposita ab ecclesiis suarum dioecesium vindicatione suorum bonorum, exindeque perceptorum .fructuum, in detentores, qui illa a Tureis occupata emerunt, vel ab emptoribus iure haereditario^ aliove titulo eunt consecuti, aut in eoe, qui eadem bona, quasi rea derelictae, ipso, ut inquiunt, facto invaserunt; pertimescendum sit ne,' si id Turei» compertum fiat, graves exinde concitentur turbae; 'persecutioni, vel alicui gravissimae indictioni reoiudaiur aditus; neve aliquis temporalium rerum cupiditlte obeaeoatus a sancta', religione catholica ad mahumetismum deficiat, ut fundis fructibusque, elusa vindicatione, fruatur.

fi 9. Cumque omnes recensiti praesule», explorato prius suarum dioecesium »tafa, unanimi consensu retulerint, ittgens heu nimie Nbease alterutrius, et nonnunquam utriiuque infortunii periculum, suadentes, ut aliquem periclitantibus rebus adhiberemus modum, in quem nos iam animo paratiores noverant, quotiescumque illo opus esse videretur; hinc nos probantes, quod etiam congregationi Propagandae fidei,- dum iustae adfuissent causae, probabatur, quodque. suaserunt locorum ordinarii, hunc prae ceteri» modum rebus adhibendum existimamus

fi 3. Erit itaque uniuscuiusque ex praedictis episcopia, aua in dioecesi, vel per se vel per oonfessarios et sacerdote» prudente» atque expertes, boni», ut inquiunt, verbis atque monitis efficiendi, ut detentores bonorum mente percipiant sibi incumbentem rerum fructuumque restituendorum obligationem ; illacrimabilem, in quem abrepti sunt, statum, quippe qui oensuria irretiantur inflictis- per sacro» canones in invasores detentoresque bonorum ecclesiae. Ita vero si quem, divina affulgente gratia, facti paeniteat, négligera haud debet episcopus, quive ab eo fuerit delegatus, quin illi suadeat, nisi Universae, rei saltem alicuius restitutionem: vel etiam, ut fandis sibi habitis, obligationem suscipiat alicuius annuae praestationi» ecelpsine pensitandae; ai autem fandorum restitutioni moxque indicatae aequitati obsistatur, tune ' restitutio omnium vel partis fructuum attentetur. Verum quoties nec desit, qui ex imbecillitate virium, vel ex improba voluntate nil horum praestare velit, tunc tantummodo pernoscens sermonem, habendi nimirum etiam in posterum, quod hactenus habuit, produoendiqss in -fatura' qnoque tempora, quam superioribus obtinuit, universorum fruetuum perceptionem; hisce nostris litteris uaieuiqu» episcopo quoad suam dioeeeaim, impertimur auctoritatem, quam «t ipee altis, uti monuimus, delegare poterit, erimeadi ab onere fandorum fruetuumqus restititeadorum detentores bonorum eroleaiae, eoedemqM absolvendi a sagauria, quibus innodantur; sive oum Us agatur, qui se parttos exhibeat 'ad partem bouodum aliquam restituendam vel ad traaaigoadnm da iia; sive cum aliis, qui universos vel aliquorum saltam fructuum partem efferent; aive demam cum cetaria, quibus propositum eet, nihil plane tri rerum soli vel fraetuum restituere. Suporracgu^mkautem arbitramur monere, ne nostrp/iisec facUlta» evulgetur; haud enim difficildTcaptu eet, eadem perspecta, fieri perfacile ttostA. ut niai omnes, ploriqne saltem nihil plane restituendi propositum amplectantur, de absolutione a restituendi onere et eenauria plane certi.

fi 4. Nostra haec facilitas exinde eat, quod nos, qua pontifex summus, nisi domini, supremi certe quidem cimus temporalium bonorum ecclesiae dispensatores: „Re» ecclesiae sunt papae, ut principalia dispensatori», non ut domini et possessori»/ inquit sanctus Thomas, II» 11“. quaest. 100, art. 1. ad septimum; ex quo pihtro sequitur, ut non quidem vel ad ditandos consanguineo», vel ex arbitrariis causia, fas sit nobis eecleaiaa suis nudare bonis; at illud quidem, ,ut quoties urgens subsit ratio, qualia indubie eet, removere praesens publicae calamitatis discrimen, ostium, quantum in nobia est, apostasiae intercludere et fluctuantibus animis conciliare tranquillitatem, nobia liceat, quod nuue facimus, imperare, ut probata licet ecclesiarum iura conticescant. utque illae ipsae, pro publica incolumitate ac religioni· 'commodo, sacrificium ' quasi faciant suorum bonorum, quàe non possident et quae publici luc-tus tempdre iisdem faerunt adempta Quapropter cardinalis Caietadus in praeindicatum locum sancti Thomae, nutabil. 3, Kaec habet: „Cum potestas papae quoad res temporales ecclesiae sit potestas non domini, sed dispensatoris, consequens est, ut plenitudo potestatis papalis cires bona ecclesiae temporalia non eissi limites potestatis dispensativae etc., ae per hoc non potest papa ad libitum donare res ecclesiae, sed potest, tanquam habens apicem dispensativae potestatis, multo plus de iisdem dispensare, quam quicunque proximus alicuius ecclesiae praelatus etc. Ex eodem quoque fandamento, quod papa non est dominus, sed dispensator, sequitur, quod de plenitudine potestati» non posait bons ecclesiae ,dare, cui voluerit, aut consanguinei» etc. 8ed tenetur prudenter dispensare ut recta ratio suadet.*| Est et illud nobis perspectissimum, communem esee canonistarum sententiam, Romanum pontificem non distributorem, sed dominum eme rerum ecclesiae. At nos huiusmodi disputationem intactam volumus, cum in rem praesentem vel id sufficiat, pontificem supremum haberi dispensatorem. Theologi quippe eum canonist!» consentiunt, papam, quamvis etiam tantummodo in supremum distributorem agnoscatur, posse utique ad mox expressas facti circumstantia» de ecclesiarum rebus libere decernere. ^Concurrente iusta causa, conveniunt omnes tam canonists», quam theologi, papam uti supremum ..administratorem bc dispensatorem bonorum ecclesiasticorum, posse res uni ecclesias auferre et dare alteri,“ sunt haec concepta verba, quibus utitur celebris Faguanus in cap. ffrfefam, n. 31, ad 41, et praecipue n. 36, ,*ifi dirid* eel menaeAs *tie.*, postquam iam expenderat quaestionem illam, an pontifici sit suprema tantum administratio', vel potius domiaiam adiudicandum, et in canonistarum sententiam inclinaverat.

fi‘fi. Quas porro a nobis mox .supra proposita est methodus, ut nimirum bonia rsrhis pertentetur.

■a ex poasosaoribna bonorum per· aliqua vol aal- tem fruotanm recuperari pa—>t, aateqaam Atartna eondoaatio atqne **eeanrui** relaxatio iadalgeatar, non solum ratio··, wd «t praadecsseorum noatecrum exempli· eomprobatiir. In Meratiori Vatiaoao **t-* chirio prooM reperimus a Cardo V etore ob- lata* Paulo HI praedecessori nostro, «t ipsa lagotis, si quo· in Gemauium ablegandos ooasdsset, am- plissimam faceret aaeteritatem traasigeadi «tua iis, a quibus ierass seolsstarnm bona detinebant»; propterea quod eontat reatitaeadorum orna eeo- versiones quant maxime et reeoMiHatioMa eue Romana eocleaia remoraretur. Eiusdam quoqaa con- silii inreaimus auctor» extititM oardiaates ad Tri- dentinum concilium, d«m Bonoaiae haberetpr, legati, in quo mm exhibuerant propensiorM ia ampKssimam quamque facultatem absolvendi a restitution* bono- rum ecclesiarum, ea ape ducti, fote at apoetoKoi ministri huiusmodi induito sapienter ac moderate uterentur. Denique nec latuit nos Pauli III con- stitutio lata pridie kalends· Mptembtis 1548, in qua hic pontifex ablegans in Germaniam nuntiqs Fsnea- Hcm. Veronensem et Ferentinum epieeopoe, iisdem limitatam induisit facultatem transigendi et pacis- cendi super fructibus, fundis tamen prius restitutis. Verum cum processu temporis experienti· edocuis- set, magni religionis interes··. ut quid amplius in- dulgeretur, dum ingens excrererat numerus eorum, qui haeresim eiurare detrectabant, quoties omnia vel ratam detentorum bonorum partem restituere fuissent adacti, nibil morati snnt Romani pontifice·, quin sua auctoritate in Germani· utentes, provida liberalitate omnia donarent iis, qui reduces in sanctae ecclesiae gremium confugiebant. Nm secus in Anglia transacta res est, eum cardinalis Polus, regina Maria imperanto, ad instaurandam inibi re- ligionem adlaboraret. Namque Iuliu· III pontifex primum quidem ipai facultatem delegavit conveni- endi ac transigendi eum intruds À ecclesiae bona super fructibus male perceptis, mox vero auctori- tatem transigendi de ipsis quoque fandis, caedem integre etiam relinquendo posseseoribus. quoties haeresim eiurasMnt, uti videre est ex superioribus nostris litteris, quas hac ipaa de re dedimus ad te die 19 mensi· martii 1759, num.^-M atqae num. 28, plura insuper in iisdsm horum similia exempla colligentes. Nec illud quoque ducimus praetereundum, quod poet datas proximas litteras offendimus in manuseripto patris'Petri Alagona e societate lesu Vaticanae basilicae paenitentiarH. Testatur enim ipse, suborta. Clament· VIII ponti- fice maximo,» quaestione, an liceret catholici· „emare ab haeretici· Urru et bona, quae faaraat moâa- steriorwn,* sacram paoaiteatiariam reqcripsisse, .iastam esM causam dispensandi per summum poή- tifiaom.* Ex quo illa apprime ooagrnit aaimadvewio, nimirum, d iusta proposita tum potest Hann pontifex id dare catholico, ut eooissinstie· bona emat ab haeratieo, aequo saltem iurepstarit qua- que, quoties insta subsit ratio,, faeUWatqm facere catholico-sibi habendi res sccteaiaram esaonptas ab infidelibus.

g 6. Fatemur mox allata prasdesassoraai ex- empla ad eos referri, qui ah. sodastas gremio pro- fugi, reditam ad bm mobebaater, bm aliud «m morabatar impedimeotum, quam orna riiHtuinil, quae diu obtinuerant, eoeteeiaram beau. Fatemur similiter, tern bum mm de iis, qui Hot* nnhiieum sentiant, pertimescendam tamen eat, ae a rotigieM deficiant, d ms eooteaiarnm, fructueque rusum, qmm "poasident vel a Tureis emptas, vel saevioatibuo OMWitetlMMM· IMEIOHMφM A M oeaupates restitaare odignatar. Detaqae perne* ·*

A aüqsds subtHiesibus uix» argmaoutis inter alteram et alteram facti spectem diserta··· aBqued adia- vaaira, quod ipm quoque imnriaras in Biteris ad te datis, ▌1*. Attam·· eum bm omnia aequa tewa libr—-rimas. oMMimae atque oauaamus, Iu rem praOMBtem fadeaosuu plurimi «tenorem spostarise. ;‹ nuam' plarr› nrolaberaatar, si serius bonorum -fatataumque restitutio «ig^rctur. In dies conspici- mus' velati emolliri rifeorem sacrorum canonum fioriqM epicheia· locum atque dispessstionibas qalbosdam ia rebus, ao praesertim in matrimonia- Knus, quoties, qui relaxationem iuris expostulat, regionem incolat hsweiivu proximam vel mediis haereticis obversstur, propter timorem, ne caeco Animi itepeta abreptus, a nobis deficiat, et quod inter catholicos sbsque dispensatione inire prohibe- tur matrimonium, sthdeat contrahendum sese re- cipiendo in eum locum ac communionem, ubi nihil B do dispensatione sollicitus, genio suo valeat in- dulgere. Accedit, in nostra hac facti specie, noa non sola impelli apostasiae formidine: torquet nos ea insuper sollicitudo, ne si ecclesiarum petitio, quae sine turbis proponi haud facite potest. Tureis per- specta fiat, captent exinde ipai opportunitatem ali- cuius excitandae insectationis, quae quousque pro- tendi valesrt, haud facile coniectura assequi possis, in maximum ohristifidelium detrimentum, sanctae religionis ac tot insontium pauperum perniciem, qui licet nihil moliti, pro ipsorum libidine divexa- rentur.

fi 7. Huc autem re perducta, videtur nobis, debere quamlibet facile intelligere. quaeeunque * nobis praestantur, ea optimo iurc fieri, quamvis nunc non sit nobis negotium cum exteris, qui ad eeoteriam reditum maturant, sed cum iis, 'qui licet a nobis stent, non levia tamen exhibent defectionis ^indicis, nisi assequantur quidquid subeat nostrae auctoritati distribuendum. Congruit plane rei nostrae indultum a pontifice Martino V in synodo Constantiae eoncMsum Teutonicae nationi, quod affertur ab Harduino, tom. VIII Cclteetfems Mncitiorwm, p. 891, cap. ·» verba hic ÏÙ-. ·. ·» » ',rc"hin»u·. -nod textus plunmum p,·· '''''versaia Germaniam simoniaca hies iam plene ubtiuuera' bcrvoror quippe aderant catholici ecclesiastici, qui illicitis aperteqne simoniacis artibus sacros ordines et eooleaiaatioa beneficia faeraat consecuti: contagiosus morbus pene ombm innemerat; obstringebantur turpiter conscientiae; indubius erat in censuras ac ia ipsam quoque irregularitatem lapsus; contendere autem, nt qnicusqne recensita methodo beneficia obtinuerat, eadem dimitteret, dimteeaque amplius adipisci non posset, ac insuper fructus omnes eousque pmtMpto· restitueret, nil exinde aliud consecutum ^faiseet, quam ut eo ardentiori igne Germania con- fiagraret Quapropter magnas ille pontifex per- pendeas animo, ea iam iatidisM tempora, quibus saa aaeteritate uteretur, contrariis quibuscumqus abrogatis, amphoram ooafaaeeriis potoatatem te- dnlsit absolvendi reos a posais, quibus erant ob- noxii, idonaoa ses o<lctaado, qui et obtentis fati •t ali· quoque bsutficia assequi detaepe valerent, ipeamque etiam edinteude ebHgatioumn rsstitesudi fractas intepte percepto·, quotis· reetitatio eoedsm ad inopiam adiget·, infamis notare atque ofen- sifte oeeasteaem *eftsrre* dehuisMt; suam autem tadalgMtiam ad praeterita cohibuit, at pro viribus ; fatur» praecaveret incommoda.

fi 8, Fausta nimis, veaarabiHs frater, extitere flb tempora, quibus, propterea quod res «asct trua- •dgeBda sus ehristiaais principibus sabditisque •edesiam ex aafaaa vareutibus, Romani pontifie··, maga· ape seeuedteria exitu· tibi proposita, poto-

.-.-•i» .

raat «lata ««m eanoaieanm saactioaum meiü*· A •nat indicar·. Obtigit id annoto Miaolaa I pontifisi maxime, quo Petri mthadram obtiaeata, eum in Gallia et Gormaaia «ah acolesias bnnto fuissent daaudataa, qnorum nonnulla par principes fuerant laide distributa, reliqua vero ab iprisacet hüob oooupata, non destitit, qui» eaam ipso epiqtolam daret, num. 69 impreasam to·. V praesit. Cerise rions* eoaciriomm Hardnini, p. 996: WD* hi» quidem rebus, qua* sqmel Deo tributae atqu* dioatae aaat, et posts· sub occatione concession» principum a quibusdam invaduntur, sancimus, ut prius consulto principe, ad reseeandnm tam praesumptivam factionem, cognoscendum, utrum illins sit concessio, aut invasionis praeMmptioT Quod si principis inordinata largitio, ipse sit:, princeps pro emendatione redargnandus; si entem invasoris declaretur praesumptio, usque sd amandationem excommunicationis sit vindicta coercendus.“ B

9 9. Fausta itidem et illa fuere tempora, quibus com principes vellent conscientiae suae plene consulare, quod ad occupationem bonorum ecclesiae spectare videbatur, non satis ipsis fait, nihil sibi habere, in pia opera velle omnia erogare; sed summos pontifices, quibus concredita est universalis administratio bonorum ecclesiarum inferiorum. adiere, ut per ““« sibi liceret eadem buie potius, quam alteri pio operi addicere. Misâtes, quantumvis pie erogassent quaeoumquO ecclesiis abstulerant, non propterea satis sibi esse consultum, nisi factum illud, superaddita pontifici· auctoritate, fuisset veluti obsignatum; iuxta celebres littoras Alexandri III ad Henricum Aogliae regem, relatae apud cardinalem Barouiutn in *AtmalUtu,* tom. XII, ad annum u- i r*< -:r>vena, quae in usus tuos per huiusmodi ahgarias de “reiosiast.cw convertuntur, in refectionem pi.-: ««««m. vel ali» pietatis operibus expenderes, obsequium non magis Deo gratum efficeres, quam si, altari quolibet discooperto, aliud cooperires,' aut ai Petrum crucifigeres, ut Paulum a 'mortis periculo liberares.!' Praeclara estant non adeo, vetusta exempla unius et alterius -èx ducibus 5'-..burgi, nimirum Wultfangi Willelmi et.Philippi Willelmi, qui' nihil penitus ex occupatis ecclesiarum bouis retinere voluerunt, sed Romanorum pontificum explorata sententia, praeobtentaque approbatione, res rerumque fruvtur in sacram dotem constituerunt piis quibusdam institutis ac religionis operibus, de quibus cum ipsa sancta sede iam ante* convenerant. ' Superioribus nostris litteris num. 97 de praedaro hoc facto maminiMusl tutissima autem ipsius monumenti suppeditarunt acta congregationis Romanae universalis Inquisitioni*, habitae sexto idui februarii 1667.

β 10. Iniqua fert praesentis causae conditio, ut β damna et incommoda, quae Muhametani regionem obtinentes inferre possunt, serio expendere debeamus; atque praeterea cum agrestibus miserrimisque hominibus agendum eme consideremus: exinde enim nobis est dura illa neceesitaa efficiendi probandique, quod nunc praestamus, ne fiat lapsus in deteriora. Tu interim, qua praesta* sedulitate, ne praetermittas, ad cardinales congregationis deferre haec omnia, iprisqna annuentibus, iterata· dare eneydioas Bttnras ad Albania· praesules, ad quoi ricti «parioris nostrae nd te d£aa s^utolae die 19 martii 1769 exemplum transmisisti, ita dabis et huiusoe ad ta nostr^ qnam, apoatolicam tibi

benedictionem impertientes,'abaolvtem.

Datam Roma·, apud Sanctam Mariam Maiorem, •ab aaualo Pieoatoris dia 94 mali 1764, pontificatu·- noatri aaao dadmo quarto.

■a uhitattridilis euh Tersarum dirions vareaMas, •A ·µ µ MMMµ Aµ β ctateM···· VM»

Mna· ae pempsiluri pariantur.

ÎMONMÎ *JUit fettdiu etieti&teriàt*

- *Sument* rara XIV.

Venerabiles fratres, dilecti lilii, salutem et apostoKoam benedictionem

Quod provinciale concilium Albanum provinciae restrue, venerabiles fratres, dilecti filii, anno 1703, •ab felicis recordationi· Clements papa XI praedecessore nostro celebratum, inter cetera, canone- tertio sanotiasime statuerat, nimirum ne turcica seu mahamotans mxiiin* sive parvulis sive adultis in baptismate imponerentur; nove phrittifidele» turcicis, seu mahumetaaia nominibus, quae nunqesm sibi imposita fuerant, ob quamcumque vel tributorum exemptionem et immunitatem, vel liberi commercii commodum, vel evitandarum poenarum causam, ae nuncupari paterentur: id ipsum, inter cetera, nos quoque commendantes, confirmavimus ac servandum praecipimus in nostra encyclics epistola, cuiua initium est *Inter* ammgsM··, pro regno Servias et finitimi» regionibus saper pluribus religionis ac disoipiiuse c-pitihus die ·! mensis februarii anno 1744 pontificatus nostri anu» quarto edita. Providum igitur ac salutare eianmodi statutum ab an tocessoribus vestris tanta eum sapientia ac religione conditum, st tanquam luculentum catholicae fidei •inceraeque vestrae ehristiaaas pietatis exemplum, •liis' ad imitandum et omnino custodiendum a uobir distincte |it«v. ;;-'>iin. quemadmodum in provestrae maiorem gloriam >-i existimationem, maioremque conspuenda;· veternae animarum salutis utilitatem, it* ai negiigi fune contingat in maius eitndem vestrae provinciae dedecus apertunique animarum discrimen redundare videtur.

fi 1. No· autem, qui abusum illum in praedicta epistola nostra tanquam turpem ehristianae professionis occultationem ad infidelitatem accedentem pronuntiavimus, maximo eum pontificii animi nostri moerore accepimus, quod quamplurimi istius provinciae, posthabita aeternae salutis ratione, eadem turcica sive mabumetana nomina usurpare pergant, non solam ut · tributis et oneribus illis, quae christifidelibus imposita sunt vel imponi saepe contingit, immunes ot liberi sint et habeantur; verum etiam ut tam ipsi, quam eorum parente·, a mahumetans secta apostataaae minime erodantur, neo poenis hac in re inflictis muletentur. Haec enim nmnia, etsi fides Ohriati ia oorde teneatur, 'flari tamen nequehnt «ina .Mahumeti· errorum «mutatione. sinceritati ehristianae contraria, quae mendacium in re gravissima continet, at virtualem fidat negationem, maximo oum Dei iniaria proximique spsmdalo, includit. Unde opportuna etiam praebetur Turei* ipsis ooeaaio, ehrihtifidelas omnrn tanquam hypocritas at deceptores axiatimaadi, atque adao iura aa marito persequendi.

f 9. Accadit praeterea ad moaroram dolorOmqua ''°·»''·· ■·<*· ■***»''· ··<«·**■. qnod.nontiulH ex vobis ~~~ ~~~~ fratres, atque ex vobis quoque, fileeti Wti parochi et misaioaarii, ad.tam pru-

·-“ “ detmmfcnbilmim rimnlationem nihil animadvartenta·, immo eoaaiventee, atque inanibus ad exonsanda· exeusationas in peccatis rationum mamentis adducti, eos ehristifidele· aura· vestra· credito·, qui saspediet· turcica mu mahumetaaa noatiaa amumnat,

iiaquevocari ripdont, ad MsBuMta partirips *i txita, v»* «Bo prorsa» enMotUt aagara «4 public· cum boaorem ahriatifidalium offenato··, admittere mb veraabtnr.

4 S. Hine eu, qaod ao·, qui ox UueU tote omnium acetesiarem eeliieitadia·, m aapnam aacro-•aaeti apoatolataa proeuratiaM, etetetianea-oamee in yiam aalntia radnoara, aoedomqra pure·, rinoarea, in «pinte at raritate ambulante· et aboqpfe macula Deo exhibare teaamar, poctquam raaarobiiea fratraa noatroa «anctae Romanae aeeleaiaa cardinal·· eoatra babreticam pravitatem gonerUae inquiritor* eapar bad re andivimaa, de eorum oonailio, primam quidem laudatum concilii Alhaai vestrae proviaciao oaaoaem rénovante·, apoatolÿea auctoritate matra teaore praesentium confirmamus ot districte «errandum maadamus ; nocnon memoratae epistola· abotrae decreta ad reatram quoque provinciam auctoritate et tenore paribu· extendimus et eervanda itidem praeripimus: deinde dtatriete pariter prohibemus, ne quilibet ex f christifldelibua, quocumque eaeu vel praetextu, aat in quibusvis axcogitabilibus rircnmatantiis, eadem turcica «eu mahumetana nomina, at Mahometan! credantur, assumere audeat.

S 4, Porro, venerabile· fratre·, dilecti filii, voa rogamus et in Domino hortemur, ut aerio animo ministerium veatruri, et districtam supremo paetorum principi leau Christo aeterna iudici rationem da oommisa^unieuiquo veataum ovibus a vobia . reddendam oontidcrantea, et ipai curati» per bona] opera veatra certam electionem vaatram fhooro, et * minimo omittatis (quod, tine grwviaaima incuriae negligentiaoquo veatrac culpa accidere non poteat), eoadom chriatifidblea provinciae vestrae arguera, dr obsecrare et increpare, in omni patientia et doctrina, ut conaorvationem auam inter'gente·,habente» ⟍ bonam, in omnibiis aeipaoa praebeant exemplum C bonorum operum, ut -ii. qui ex adverso aunt, vere- 1 antur, nihil habente· malum dicere de ipaia, quasi malefactojribna, qui turpi· lucri caute aliud in ore, aliud in corde gerant Quad ai qui admonitionibus ventri· et praecepti» nostris çbn -acquieacant, ad apoatolicae disciplina· normam, virga-oethpeoci de- , bent, et circa. ippoa Albanenais synodi veatrae, et dictae epietolae nostrae «unctione· et poenae omnino exequendae sunt, quibus in vita «aeramentorum, et poat mortem', ai, impaenitontea deeeaaerint, suffragiorum incapace· tteclarantur. Qua» quidum poena· iterum, quatenus bpus sit, innovamus et infligimus. et debitae execution! · vobis mandanda» volumus et iniungimua. Hoc autem nemini Ox vobia, venerabiles fratres. dilecti filii, durum en·· debet; quoniam nisi abundaverit iliatitia veatra pluaquam schismaticorum et haereticorum, quorum tamen nidlua mehumetanum nomon assumere praesumit, non.D intrabit!· in regnum caelorum.

fi &. Illos denique, qui ex mahumetaaia Christiani* aunt facti, ve! qui istorum aunt filii, «i de sua in fide constanti· diffidant, vereantarqua ne, si turcica deponant nomina, dominantium poeaaa inenrrant, easdomque subire formident, serio admoneatis, ut omnino legione· illas occulte deserant ot ad terras ' Christianorum accedant atque confbgiaat, in guibua et Deu·, qui dat escam omni' carni, at fidelium caritas minim· ipsi» deerit. maximo si episcoporum eommendatitiis epistolis muniantur. Interim vobis, venerabiles fratre·, dilecti filii, apostolicam benedictionem, quam a quolibet venerabili fratre antistite in «ua dioeoeri ehristifidelibus orthodoxis Metro nomine impendi volamus, peramenter elargimur.

Datum Roasas, aped Sagatam Mariam Matera··, dte prima augosti 1744, poatrikmtae Matri β^κ XIT.

V M.

M· p* I - μ μ *o β μ I BelpMrtftt iaftotM ' 4Ua prill» «aTIpilMaL

ITdO februarii 9.

1. Vaunt· allo lao aotto gB ooehi della eagre eoogtegMto·· ··· reteriono eeatta e di eomame eeoaoane format· de' miaafouari di NieopoH · di Mb, iatorao alia pratica de' karbaai naati Mile doo riapettive diooeai, dope lunge e maturo eaamo b medariate ha giudioatb di doverii proibira 00a positivo decreto, · d'iagiungere a miaaionart dell' una' o dell' altra diooeai di adoprarai a tatto potore, per I'eaeousioM fodale e ooatante del rieoluto divieto.

». Ma poreioeobb la medesima aagra eongregaaione ha prudentemente stimato non bastaro una decision· · «vellere nn abuso «1 cornua· e «1 antico, B apoeialmente dope tanta varietb di opinioni e dopo •1 lunge. eoMtsrass per parte di aleoni, crede opportuno agginngere una breve iatrusiou·, che vagUa di norma ai missionarl delle due respettive dioceai . per istruire con ooatansa ed uniformité) fedeli, e per regolarei nel dare le medwime risolusiooi e risposte ·' dubbl ne' casi particolari. Nionte certamante pib preme alia sagra oongregasione, ohe di stabilire aeUe,dne diooeai, eho sono vicine e contermine, un inaegaameuto, un linguaggio, una disciplina uniforme, sicchh mu avvenga mai più in appremo, che quoilo, ohe si detesta come illecito e superutuioM in una, ai permette oqme lecito ed indifférente n«U' ultra, .nb si vari il giudixio de' pastori ne' luoghi diversi, sebbene nelle medasime ciroostanse, nè ai ••nta da' fedeli con ammirasione, turbamento e ywaadalo per Ia bocca de' auoi pastori «ovebte est et tmn. tanto viefeto dall'apoatolo delle genti (II Cor. I).

3. Secondo la dottrina e linguaggio postante della ehieaa, devono i missionarl moatrare pet| •oyerantamente a fedeli tre eoae. I. 1/ intrinaete nulvagite de' kurbani conaiderati nel solo esterio/e delle eireoatanse superstitiose II. I. inseparabile , reita de' kurbani conaiderati nel solo interiore della vana oredulith. 111. L'inutilité évidente de' kurbsni, aneoréhè spogliati d' ogni auperatixione di faori. · d' ogni vana persuasione di dentro.

4. K certamente se si riguarda Γ ceteriore d«ikurbani m tutte ia eireoatanse dei rito, sono coal chiari i carattori di auperstimone, cbe basta solo numerarii partitamente, per concepiroe tutto 1' orroro. 1. ' La acelta degli animali mondi. rigettata . la eapra ed il porco Ia acelta de' pesci squamosi o d' ultra determinata specie, eadusi gli ultri tutti dull' uso. II. La differens· religiosamente serbata de' giorni deatinati per r kurbani diversi, o di carne o di paace. III. 11 rituale di ucciderli, dividerli ez diatribuirti fra loro a guiaa di vittimd. IV. L' obbligp< di mb riaorbarne. o portanto vta, o rendered erudit porsione alcamt, ma mangiarle tutto intieramente, e' roderle fino alie oaaa. V. L'inconao fumante, ,Ie candale aeoaae, «t rawsepta asrta *fi-teeUatuMt, che* aooompagnano la mensa. VI. La distinsione e di nomi, e, di riti o di fini determinati per i diversi kurbani. VII. L' origine antica, Γ uao ooatante, 1' imitaaione tenace di pratiche, che sono gih nate nello aciam·, •ono fin ad ora durevoli nello aciam·, e dallo sciam· •oao portate e ritenuto anche dopo la oonveraione nal aeno dolia chieaa. 11 tutto insiame con tutt' i rapport! a luogo, tempo, o persone no< è un velo, in cui traspare, ma uno apeochio, ia cui si affaccia tutta intiara nella propria «ua forma la auperstisione taato vietata o oondaanata nolle divine acritture. taato avete ia odio od ortura dai aaati padri, taato dataatata · hdmiaata eoa p«M aeyariaaime dai oon-

«O · fiai ı···I poefefiô, . nome ditiltamedta oppecte «flo ppirito Mh religioae, · dhuMtealmeato contraria al catto divino, e aioooomo can tote' i toologi dimootresan Tommaoo,!!· 11··, quaoet.93, art, 1: «Superstitio aat Titium .religioni oppositam coeundam exoeoonm. non quia plaa exhibât ia cattadivinum, quam vere religio, sed quia exhibet eeltarn divinum eel cui non-debet, rei eo erodo, quo aoa dabat.*

6. Ni oembri leggiero ua tal peccato. Chi ha a encre la religioae, niante più deae arere ia enare, ohe la bogie ia materia di religioae; chi ai gloria dei nome criatieno, chi é ooetantemeete attaMote
x alia professione cattolioa, niante più daté odiare cha il carettore di mentitore del nome criatiano a di traditore della profeaaioue eattoliea. Or ogni auperstisitme é nn orrenda bugia in materia di religione, é un- nero tradimento del nome e del earattere di criatiano a di oattolico. Per intender queato é d* nopo di profondamento riflettere .con aaa Tommaso, II· II··, qaaeat. 93. art. I, cite la Tenth della religioae ai professa. e coll'eateriore aignifioato delle pacole, e coll' eateriore significato del rito, eaaendo Γ uno e Γ altro iatituitd ad eaprimere gl in-
* 'timi aentimenti dell animo nel culto divino. Coal parifhenti la -verito della religione ai niega o colic parole' e eon motti, o colle axioni e cofatti: l uno e Γ altro modo eeaendo un' éloquente linguaggio, . che attenta 1' intima ritroaia dell' animo. Colle parole o con motti niegano la religione gl' infedeli e gli eretioi; colle axioni e co fatti in certo modo ia niegano i aupentiaroai e corruttori dei culto Sjvinp; perciocchè aiqcome Ia profemione exteriore elle fede ai tradiace ' coli' 'eateriore eapreaeione dell' errore, coal il culto eateriore della religione ai mentisco coli' eateriore osaervaasa d' un rito auperetisioso. Il culto Eateriore è un fatto parlante, nel
J - quale si exprime coli' axione quel, che ai crede nel cuore. ed è un testimonio pubblico agli angioli e agli uomini, nel quale ai .spiega 1' interna diapoaisione dell' animo. He tutto è rerto e legittimo, è un 'argumento sensibile della rettitudino e bonto degi' interni aentimenti; ae vi si meaoola ooaa falsa o bugiarda, i un' attestato a^tdntico della corruxione e guastamento degi' intimi aentimenti ia materia di religione. Allora in certa guiaa si mentiace coli' axione il nome,i criatiano, si tradiace coli opera Ia professione cattoiica, ai niega ool fatto il carattere di fedele: e con un roveacio d'iatituxione. il culto .religioso, che dovrebbe per Γ eapreaeione dei vero eaaer proficuo, diviene per Ia meacolansa dei falso ali' eatremo dannoeo.

β. Certamentc dice sant'Agostino, lib. *Contre* mrndocutm, rapportato da san Tommaao. loc. cit.. fra tutte le falaito, bugie e finxionl, che poasono nolle cone utnane adoprarai, la.-più perniciosa è quelles che ai aggira nelfê eose risguardanti la religione: e aiocome la religione criétianatoontiene le
/ -«-veriti e più sublimi e più Importanti e più adorabili. cos) la mensogna, che ji meeeola nel suo .culto, diviene e più grave e più dannoea e più erribile.

7. Tutto questo ragionamento é ristretto in poche parole da san Tommaao, II· II", quaeet. 93: .Dicendum. quod aieuf sanctus Augustinus giieit in lib. fbarirv awmiacsimt, «mendacium maxime perniciosum
r est, quod fit in hia, quae ad Christianam religionem pertinent*. Est autem mendacium, cum aliquid exterius significatur contrarium veritati. Sicut autem significatur aliquid verbo, ita etiam significatur aliquid facto: et in tali significatione facti consistit exterior religionis cultus. Et ideo ai per cultam exteriorem aliquid' falsum significetur, erit cultas perniciosus * ' · - <

Pto grave ai ronde una tal mensogua o tradimeato nel oaao preeante per tre rifiosai. I. Perché é un roeto di rito giadaic·. II. Perché è una pretiae di eetto 'ithmatina III. Perché é m' imitesioae del ooetame dei Turcta.

Quanta aoolta di aaimah, questa dortiaaaiooe di giorai. qaeato acarnaameato di victime, qaeeta intiara ooaauBaioM d' immolati, quanta ferma di aagrifixio sonte aenei il giudaiama, o fo in serta maniaca rivivero Γ uno da' aagridat anati sella vocchia loggo, figurativi dull' unico aagritxio dolia nuova, quasi ohe ancora noa (bane compito quel aagrifixio di salute, ohe m aapettava e ai adombrava con quoi sagrifixt di carne aaa volta celebrati dal popolo obreo. Or aieeomo qualli erano allora simboli veri, perché significativi d' un vero aagrifixio da eompirai nella pienexaa de* tempi da Criato, coal oggi nell' uao aon Calai, perché falnamento significativi d' ua aagrifinio come aacor da eompirai, sebbene in realto sia gih da gran tempo compito: e aiccome aarebbe pernicioso- il oonfeaear eon parole, che Criato non ha ancora petito, ooa) è dannoeo il dimostrere eo' segni, ehe Criato non ha aneor compito it auo aagrifixio. Qui il falso apparisce .ex parte rei significatae, a qua discordat significatio cultus*, diee san Tommaao, loc. cit., «et hoc modo, tempore novae legis, peractis iam Christi mysteriis, perniciosum est uti caeremoniis veteria legis, quibus Christi mysteria figurabantur futura. Sicut etiam pernnicioaum eeset, si quis verbo confiteretur, Christum esae passurum

9. La ciroostaaaa perimenti di eesere un rite immemorabile dello seisms, tutt' ora durevole. baaterebbe a dichiararlo come un atta proteqtativo disette, abominevole sensa mono ·<« occhi d un criatiano, d un oattolico. d'nn fedele. Il culto eateriore é una protesta visibile di religione e di fede; il prendere. il ritenere, 1' usure un rito snperstisioao d' una eomunione sciamatica, che altro aarebbe nel fatto, ohe il riceveme lu prestito un' àtto protestativo» di scisma? E tanto più reo aarebbe. chi di quel me deaimo aciama, da cui per Ia divina grasia è oscito, volease ancora riaerbarne. una reliquia ed un avanao. Parrebbe certamente, che uacito fuori dell' Egitto e gustando la manna, ne desiderasse ancora ie eipolle.

10. Finalmeute Γ imitauione sola d' en ooetame rioevuto come parte di religione da' Turcbi, compte Ia graveua di un tal peccato. 8e la superetisione' Mt simulota *religio,* come la definiace can Tommaeo, loc. cit. quaeet. 92. art. 2. ad 3; 1'imitar'quella de'Turehi, in messo a cui si vive, che altro parrebbe, che un simulare una parte di religione de' Turehi'

11. Né ocoorre ridire. che i knrbani tra fedeli si usano coli' intervento dei mieaionario cattolioo, che assiste e bepgfiiqe la menas: perciocchè queat' isteaao, in vece di aminuire ii resto, l accreace vieppiù, aggiugnendo un altro titolo e ragione. per dichiarare euperstisioeo quell'atto. La falaito delenito eateriore, inaegna san Totnasao. II· II··, qu. 93, art i, si pu<> conaideriare peg due parti: lacrima é en perte ret atgaiften/oe, della quale regionammo di eopra: Γ ultra è *or petrio oolootio; e* queato ha luogo principalmente nel culto eomune, che si fit dai ministri in nome di tutte la chioaa; poiehé. aiccome sarebbe certamente falsario 'colui, il quale trattasse in nomo d' an altro eoae di cui non ha rioevuto oommiaoioae o mandato, coai incorrerebbe la taocia di (aleario quel ministro, che per parte della chiesa preeentaaoe nn culto a Dio contre ii modo stabilito ed uaato nella chiesa. Or Ia chieaa non ha giammai approvati i kurbani, che sono troppo difformi dalla regela ecclesiastice' dei culto divino; non ha giammai autorisante i ministri o ad assistorvi o a benedirti. L aaaistenxa dunque, che da nn ministro della Chios*

▪ tal' atto ri prmh, mm b cbe uaa uueva m«Magna, 4 ra naevo tvaitiMaMn, «m mot- rimatecteue di ariniâtro iaeuo name, ebe te dticM disapprove· datesta: „AHo modo pateat oontiageru Mpfteate «xtaridri suite ex patte «ateqtte, «t boe pNaripM· ia «dta commuai, qui pot ad^atroa sxhibrita ia penone tarins snelssiaa. Bieut «nlm feteerias aaset, qni «Equa pvopoueret ax parte aliouiu·, qaae non aaoeal ai eomaüsse. itavitium falsitatis incurrit, qui sX pÜrte aeola aise cultam exhibet Deo contra modum divina éaetoritato ab «Mteaiaeoaatitutam et iaaMteateeauauetnas.** *I/Ti.* Paoeaado ornai dalte parte eeteriore de' kurbani a «enriderane la parte interior·, ed mm minandoli como animati dalle spirite di oredalité délia geste volgare, eebbose foeeero spogbati di tette 1' oetriaseobo rireoatauM, che nbbaatenaa ii maeehiano, non poaaouo apporta·, «he ···*· tete oascrvans· do gentih. 1. Le petenaaioae, obo la pratica di tali kurbani lia par giovare alla ooa- B Mrvarioa'· dalle famiglis, alia sainte dei beatiami, alla fertilité dello campagne, 9. L' opinieae di attribute· ail* omission· e mannans· di tali kacbani l'infeKoith delle case, degli apmeoti, de' oampi. 3. L'errore di credere, che siano per suffragar· elle anime de' trepassati, noglette le mooee rd i sulfrag! della chiera. 4. L'attaceo .oatinato di aegaitarli dopo irigorori divieti, e le minacci· o i timori poati a chi vorrebbe laSeiarli. b. Finalmeut· gl' istessi principi, obo spingono gli seismetici e t Turebi a preticarli, rimaati ancora in qneati mal oonvartiti fedeli: tutto conduce a diehiarare Γ esercirio do' kurbani superstitioso o riprovato. ancorohè cassen·· ogni titra cattiva ciroostansa di faori.

13. Peroioeehé, o da tali knrbani ai aapettano vantaggi temporali, o ae ne pretendono graxiel spirituali. Se vaotaggi temporali, ‹non potando i kurbani per loro natura produrti, uopo b, ch· ai c adbperino, non corne came. ma corne sUgni; ii che ai riduce ad un petto tacite coi demon!, seconde il principio di aaa Tomes··, II* II**, quaest. 96, art. 2. „8i naturaliter non videantur poaae taies effectuq^causare, conaeqnene Mt, qnod nec adhibeantur ad hos effectua caaaaadoe tanquam eauaae, •ed aolum quasi vigne. Et rie pertineat ad pacte significationum cum daemonibua inita.* E ecrtemente adoperati corne segni, de chi mai traggono la loro origine? non de Dio, de oui non sono nb rivelati, nb stabiliti; dunque dalT uteana vanité ingeanata e aodotta dalla malitia do' demon!, cbe acorgendo la rea disposition· degli nomini, la fomentano, 'e gli allaceieao eonyAsvenimoati sell'· apparenaa favorovoli, per invoigerii ia pib e pib errori, da oui difficilmente poi senne diatrigarri. „Homine· huiuamodi obeorvationM attendunt, non ut quasdam causes, sed ut signa quaedam futuro- D rum eventuum, vol bonorum, vel matorum. Non obaervantur autem' vient ai^aa a Deo tradita, ebm •on vint introducte ex auctoritate divina, eed ategia ex vanitate humana, coopérante daamonam malitie, qui nituntur aaimoa hominum huiuamodi vanitatibna itepliеare. Et idao maaifeetam eat, omtee huiuamodi cbeervationM euperatitioeea mm et illieitaa. Hbo quod a principio in iatia obeervetionibte aliquid veri hominea experti aunt, hoe accidit cars. Bed poet* modum eum hominM incipiunt ahum animam huiuamodi obaervantiia ipplicaro, multa ootmndun hgiuemodi obeertationee eveniunt por deceptionem daemonum: ut in hia obaorvationibua homine· implicati, curiorioraa fiant, et ve magia inverant multipliribM laqteia perniciori aeroria, ut Auguatinua iaquit, Hb. 9 *D* deetr.* dico mb Tommaao^ loc. «tt>, art. 8.

.14. 8o poi vi ettendono graxie epiritaali, eomo il eolitovo do* tiupoMati, nas vi aeno tM mawi, an non quai, oho la cMms ai porgo. Or in oari non trvvaai oartameato la pratiea do* aaddetti karboni; ansi aOa b pib Mate contraria ai manui, eho eieoauarinfatra, ooaae il digiune, · ari b oppecto B bogordo · rnbbriaabeuM; il eagriM· inornanto, a cui b oppecte la" eangainoca Immolaviona dolio vittimo eanaH; lo orarioai, te Emeatae e te ultro opero bnnne, a cui a'oppongoao te dteeipaaioao, te prodigalité · l' iatomparauM, eho aooompagaaao oqiiaariamoate i prodetti kurbeai; como di rimili prnttebe dice aaa Tommaco, 11· U**, qnaeat. 93, art 9.

IA Ma purgati naohe cho foaeoto i detti kurbani d* ogni vupcratirioao di tuori e d' ogni vano porauaaione di dontro, a eho mai potrobbero oaoore proficui? La anporfioité non ne aarobbe mono évidente, perrioechb, come ragiona van Tommaaô, il fine dei culto divino b, obo Γ uomo dia gloria a Dio, e a lui ai eonaagri intiero, e di meate e di oorpo. Quiadi qualunque amoae o pratica, che è dirisMta a glorificare Iddio ed a aoggettaro a Dio la mento eo' penaipri ed affotti, e il oorpo eo' freni moderati delle paveiuni, aeeondo 1' ordinatione e ooMuetadino deUc chieea. non è né, vuperfluo né inutile al culto divino. Ma ae vi aia aleuna çoaa, cbe, qaanto é du aè. non conduce a glorificare il Signore, né a oonaagrargli te mente, né a voggettargU 'll -oorpo. doli'nomo neli'eaerciaio pratieo della religion·, aaa piuttovto via ftiori del)' iatrusione di Dio, Nori defl' ordinatione della chieea. fuori della oonaeotadine de' fedeli, tatto dare riputarai inutile, superfine, auporetiaiooo. «Finie divini cultua,* dice van Tommaao, II* II*·, quaest 93, art. 2. «eet.lut homo Deo det gloriam, et ei ae aubiiciat mente et corpore; et ideo quidquid homo faciat, quod pertinet ad Dei gloriam, et ad hoc. quod mena bominia Deo aubiiciatur, et etiam corpus per moderatam refracnationem concupiscentiarum secundum Dei et ecclesia· ordinationem, et consuetudinem eorum, quibus homo convivit, non est superfluum id dirino cultu. Si autem aliquid rit, quod, quantum e»t de se, non pertinet ad Dei gloriam, neque ad hoc. quod mens hominis feratur in Deum, aut quod carnis 'concupiscentiae inordinatae refraenentur; aut etiam ri sit praeter Dei et eccleaiae institutionem, vel contra coaMotadinem communem (quae secundum Augustinus pro lege habenda eat), tofum hoc reputandum Mt auperflbum et superstitiosum, quia in exterioribus solum consistit, et ad interiorem Dei cultum non pertinet. Unde Auguatipua in lib. ite inducit, quod dicitur, Lucse cap. 17': Regnum Dei intra vos eat. contra auperstitioaoa, qui scilicet exterioribus principalem curam impendunt.** C

16. Mb vate il dire, ohe vi ai meacolino nel esso preeente preghicre e voti. L' iateaaa mescolansa di oom sage· e profane *b un nnovo argomento, per diehiarare inutile, a chi Ia pratica. que) che vi aarebbe di aagre per te compagnie di quel, che vi ri trova dl vaao, come aeeenna san tbmmaso, loc. rit, quamt 96, art 4.

· 17. Ban^o Giovanni Criaoetonm neU' Horni). 43, rapportato da can Tommaao, II* II**, quaest. 96, art 4, fa mensione del costume di ateuni eristiani, ohe portavano aoepeaa al coite una particella scritta dei vaagete, · ae riprende e diehiara Γ uso come inutile affstto e superfixo. ‚Quidam aliquam partem evangolii scriptam circa eolltuh portant. Bed nonne quotidie evangeKum in eoclesis tegitur, ut audiatur ab omnibus? Cui ergo in auribus posita evangriia nihil prosunt, qaomodo possunt eum circa collum suspensa salvarq? Deinde ubi Mt servitus avangelii? In figuris litterarum, aa in intellectu erasuus? 8i in figuris, brae cirpa collum suapoa-

dia Si ia iateltaota, erga maHna ia aorda poeita prenant, qnam rim eriham So qaeate dioM U (Maootaaw d'una prattoa, eha gam par altro iodavota, oom avrebbe datto de'Matri kurboni?

18. Dabhnno perrib i miaaiem^l, dope star dimoatrato ai Mali i karbaai malvagi par ta-parta eetartora, malvagi par la parta iatariem, a praoiaa I' nan a I'altra, iaatili par ogni riguardo, aaaataU purgati d' ogai rirenatanaa auptearirioto di foari, a d' ogai van· eradalitd di doatra, nppBcMri tutti ad iatruirii ptaaamnto del «Mai «alabri, oba Iddio a ta obiooa loro porgo paa ooaoagaira qnei lai, oba ia vaao ri aperanp da pratiehe gautitaoob·, o giudataba. o infotto di aciam*.'

1·. B primforamnte «i aflhriehino a acolpira ao' loro oaori ta dottrina dull' apoateto dalla geati tanto inculcata a ripatuta ad 0*1.. ad Haabreoe etc., eba U regao di Dio aoa eonaiate ia oibi a bavaade; oba i doai a ta vittim· noa moadauo ta ooouaua; eba ta purifiearioni a ta lavaade, a tutte 1· gia•tiria dalla carae non eonducono 1' uomo a com parfctta; eha U tangua da'vitoür o de'capri non •aatt^ea i meeehiati; eho i peccati aoa «i tavano col aaagua degli agnalli a dé' tari; oba l'ombre o la figure foroao par un tempo, « aoa aono pii ora; obo i aanrifiaf aatiehi £ carno aoao «vaniti, •ioMM I' antico aacerdorio a tempio i de gran tempo oaduto; oba Iddio non pii ai adora «opr* quanta o quel monte; che la veriti 4 anooedata alla ombra, e ta realti dalla ooaa alla figure; al ■dague de' vitelli a de' tori 4 auoeeduto il.aaagaa del Redoutera; alla veoebie vittime a aacrifixt imperfetti a vuoti, un aaerifirio nuovo, parfetto e piano d ogni beaediriuoe a «alute; oba le ooectanae ri mondano e ta maoehie «i tolgono aolamento eon queato nuovo «ange·; oba an ta! aaerifiaio ai 4 compite da Critto nel Calvario «ulla croco, immolando «e «toaao come vittiœa di propfaiaaiona par noi, unie* fonte di tutte ta graaia, oba poaaono caaara oggetto di noatre «perauM; oba il madeaimo «acrifiaio «i perpetua «u i no«tri altari, quando «i celebra dai Mcerdoti miniatri dal Signore; eba ta me«M 4 una «aquata e oontiaonriona del madeaimo «aorifisio; che ri 4 reajmqnte preaante «Otto i mtatioi •imboli di pana a vino ta madeaim* vittûna, ri «i offre ed immota il medaaimo oorpo ad il mode■imo «angue; cba Γ uno dall' altro miaticamente aeparaai per ta forna delta parole; che non aolo vi 4 l'iateaM vittima, ma Γ iateaao «acerdote Critto Signore, il quale 4 il principale offerente per ta muni de' «Uoi miniatri; che in comme Γ offert* 4 l iateaM e nel Calvario e aell'altare; 4 «olo divena ta maniera di offerire. Bacriffiio vero e propiiidtorio, aebbane incruento, Mlntevota ai vivi, proficuo ai morti, impetrativo d'ogni banadiiiona e graria, d' ogni remiiaione e perdono, d' ogni bene' «pirituata e temporale, che conduce alia mlute, per tiborarione a preservative da tutti i malt, per total· e .euaCadia da tutti i nemici, centro delta oomuntane de' «anti, vineolo di commercio tra it ciefo · la tom, aeopo di tutta la religione: ehe finalmente 1' oatie, ta vittime placabili, ehe ci rimangono ad offerire au 1' ajtare de' noetri euori ed unirie al «acrifiaie incruento delta chieaa, «ono la mortificatione dette propri· paarioni, la eaatigaatane delta oarne, la eroeifiarione dette noatre concupmoenae, 1'eatirparione de'noetri vial, la dtatrurione del corpo del peccato. In vane ri adoperano kurbani e oonviti, fomento di paarioni ed incite-. mento di viri; 4 tutta proata la ntonaa, a eui aiamo invitari, 4 tutta appareocMato il cibo e la bevadda,- a eui aiamo ehiamati, tatta aperta ta «orgeat· di griudo, da eoi poaaiaao' attingere l'acqea rira, aba µ Booo taa ata vita atataa.

90. Maa aaao aaaaK di gracie a di baoodiaioai la prutirite iavaatate a «aprini· dalla vaeitb daOa «pirito waaao, nd i taati riti UtaMM par ua tetapt, oom taagtni da* boat «atari, m i miatari · i •agtaMtrtiJMtuH da Criata, ooatdati alta «bibba noter· maire, ad apptaati a aai aaai tg|i, angrmateati aba «aaeadaao alta voiwbto Igor· a oaaa al dira di «aate Àgoattaa, .nmmar· paaéiara, rite rimpBeiora, virtate pMaaritra*. ■ Iddte padro ooo «i adora pib aoa attaeaaaaaaato ata oaabro o tguro, m ia iapirito o varitb, o 1' opera deUà aatate riearoa prinriputaMUto il mot*. Com daagoo par ottenere ta benodixiàni ad evitaro ta matadiriori divino «i rieorto a* Üarbaai ad a pratieh·, a oui manca l'iatitaaioM divina, maaaaao ta divin· prgr m····, manca Γ approvaaio·· delta ehieMT · ri abbaadonano a ri trataaeiano i divini miotori a ■agramenti, oh« traggono Γ origine dalla iatituaione divina, traggono ta fona delta divine promote·, hanno ta teatimoaiaiu· delta ehieoa infallibile, e, •econdo ta «pirito delta chieM nMti. prodaeono frutti di vita atarnaT

31. B qui 4 d'uopo iatraire i fedali dallo «pirito dalla ehieea, che appariaea nalta orarioni oomuni, de e«M «tabilito a propoato per nao eomnna da'«uoi figlinoB. L'oroaioae eomnne, diae '«an Cipriano, Du «rit. «eel-, hn nna fona infallibile dalla unenimith da' fratalli nalta proghtara, a ai um una oerta violente a Dio dat congregati in cuo nome a pregare qualche ooaa, o «piritaale,' o temporale, eapediante per la «alute, «econdo Γ capream a for. male promeam di Criato Signore, Matth.' XVtII, |9; „Iterum dico vobia, qpôd ai duo ex vobia coaaanaarint aupar terram, da omni re, qnamcumque petierint, fiet ilHa a patre meo, qui in oaelia eat: ubi enim «unt 'duo vel trua congregati in nomine meo, ibi aum in medio eorum." Or come ai abbandonano o ai laaciano per ogni preteeto ta preghiere oomuni fatte con nnanimit* neita chieM di Dio, ch' 4 1' aaaemblea de' fodeH, a come ai nudro coal poca fiducia neita orarioni e gemiti delta «poM di -Omù Criato, eh' 4 aaaieurata di eaaere eMudita per i auoi figlinoli, e ai ha poi tanta aperanaa neita inventioni umane, nette pratiche capriceioee, e ia riti apertameato auperatirioaiT

39. 'Uniaoano piuttoate ta buone opere per diapoairione ad impetrare tutte ta gracie da Dio, aa■endo queato il carattere de' fe'deli eriatiani ohiamati dall' apoetota „«ect*tore« bonorum operum". Le orationi ed i digiuni, con Cui ri vine· il démonta; ta iimoaine ed afati di oarità, eon eui ri Mtingue il paoeato; ta penitence ed auatorith, cou eui ti riduce a «chiavitfi ed ail' ubbidienaa dello •pirito la earn·, «o#o i veri meari da riehtamare i béni e rimovere i maii, che tono l'oggetto prdinario de' noatri timori.

93. Biaogna armare i fedeli eon imprimera boue ne»· tar mente, ehe, «e aono aaaaliti da* maii e per Γ amor delta religione e per ta purith del culte, rigettano eoloro, ehe vengono ad offerirgH iatromenti o meui auperatirioai per guarire e Hberarri, •e vqngano per divina diapoeirione a perdere ta vite, muoiono quaai martiri nel loro tatto madeaimo, teatifioando colla loro morte ta religion· para ed immaoolata, ehe eonaervano nel enore, nome più volte inaegna tant' Agoatino.

34. Debbono parimanti armani a diapraasare i vani timori, ta minaceie, ta baffe, ehe di aari fhranno gl' iafedeb e aciamatici nel vaderli abbandonare ta autiehe aupentirioaê loro pratiehe, debbono inooraggirri ad un tenore uniforme e ceatanto* di vita

eristiaaa,9* «ai d tifatiagaaM tin tatti «ata·, ehe w^uapparteageM alto oomarioM drila «bte··, •AmM aaurirati - serprari aMh* «ai d«Ba Matra mamara di paaaaro a Ù «perara, «toM miritti a gridara: Baaa D popote aavto at ÎhrtalHgaata, mm Γ eroAtà doi Sguorq; -aaat ahiraaafrra. Meeè gti antiahi Ibrri, Poatar. IV: .Bettia, qued taaaaatap 'm praecepta atque faatitiaa, atari usaadnvtt miH Dominas Daaa «mm: 4a (ariette m in terra, quam poasesauri estte; at obetrvahftte aC implaWtia opéra. Haee «et eaim raatra aaptoati· al iateltoet·· ecram popall·, at aadtattee aalvwsa ptuoeépta haae, A-eant: En popataa aapieM «ttateÜpM, geo· magaa.*

Devono aaai raltegnrri, a athaaiai pit chegiiahri fe|id pat 1a rieureaaa d'eaMN aemptu a ratait ed aeooltati da Dio: „Nee enta· aat alto aatta tara grandia, quae habeat deo· appropinquantes 'ribi, aient Dana noater adest caaeti* obaacrationibaa nostris*: oomo proaiegue Mosè nel luogo citato.

96. Che ae ta aaera congrégation· ha dMbrito fin ora di venire ad an autentico univmeala divieto de' meatovati kurbaai, eiô b arreanto ta parta per l'esposto rampre tarie a poco uniforme delta eir-eostanae, aotto eai ai rappreeentava Γ afflare; in parte ancora par ana aavta o prudente économie, imitando lo apirito, ooadotta A tante Agostino, •put. 44, p. 190, che trattandosi di avellere au >œ-ehio costume de' tempi aaoi di far pranri - oon-viti nolle ehieee no' A aolenni, cagione A molti ditordinl, non croies dorerai tatto d'an trotte togliere son assoleto e preeiso eomaadamento, ma diaporre prima gh animi U Issciario per via d'esor-taaioni e rimostranse, ed anche di restrixioni e' limitations, per giangere alla fine a aradtaario 'affatto.

96. Di questi principi fomiti i missionari cer-eheranno d'istraire i fedeli «tali' apoetoliea code, alla loro cura eommoaai, attnehb sténo ministri ,po-Ptentea bahortari in doctrina sana, et eos qui contra-dicunt arguere*.

F,

Decretam eeorM oeagrogatiMia de Propaganda Ada babttae die 31 taauarU MDOCUCkXV, quo reprobanto neaabllae prune· ehriritaMrum.ooMl-torum mahuuseaaam eeetam ateulaattuan.

1774 februarii 1».

Cum ad auree aacraa congregationi· pervenerit, in quibusdam Albaniae dioecepibaa aliisqae finitimis provinciis Christianos aonnullos adhae existera, qui, non obstante saluberrimo synddi Albanoari· decreto, ae repetitis sanctas memoriae Benedtati XIV constitutionibus, videUeet /uter setnipeMt diei 9 februarii 1744 et pr>riariri> diei 1 augusti 1754, Christum erabeeoeutes riuaque praecepta, inMoH-tatem rimatore aadeat, actaeque peragere a vera· fidet- sinceritate prorsas alie···; sollimtadtais sum partes 'esse duxit, tacto verbo eam eaacttaaimo domino nostro Ctanraato XIV die - februarii 1774, declarare sequent·· praetatonua christiaaorum praxes innoxias nec cas·, aeq'atio arade toleranda·.

In primis itaqus - simnlstae infidelitati· nota exoaaari non posse declarat subdolam agendi rationem illonun, qai, dum dfobÜa solemnioribaa mta-■ae aaorificio intersunt, adstantium ex earioritato Turearum praesentiam formidanto·, nanqaam omnino caput aperiant, neo signant ■· cruris rigno, abstineotque a ceteris catholica· retigionSi Mtibna, qui ab alita, qui ohristtoM censeatur nomine, palam •olent exerceri,' atque ita agente· id ebtinent, Ut

WÙMUMt&MMI MQMntittwU* KJMflMBtVq

minita vel ad conventa· teoam adventa··, ibique nsant medentur.

Quantam vere mu desuat qnl eeaaotar awnrar»

MBA* ■· rimiU

prersus mode gerara, eum, nemtoe Tartarum adataMa, aHta dtaboa mtame oatnriaque ftuaettonibM prenante· aunt: idao «aleataNt eatra congregatio pariter deriarat haiaaawdi rttp tatam non thm vetare ad pargaadam «oram egendi retioeom, quate •d Mteadaadam deoiiiiaai m Site languorem in ita, q«ee eant ad Doam, vel potine indicio «eae poate, tant tene ab ete ptueooeoeptam nubm «m Ihtaaa raligienta rimatandaa, cum tampau «t occasio tatorit

Praeter·· gravi caipa non caret, quod fidam •ocaiti cradeatoa, eam diebut tcctariertioo Munio aut abtetaeatta· consecratis, Tartarum menti· aecambant, votitta ta illi· disbae ab sedseta vwenn-tur cibis aat ·· manducare Sagant; simulatio enim haec non afio animo tacta prsesumi potest, quam ut christiaaorum legiba· nequaquam obstricti videantur, sed plane mahumetam inter mahumetehos existimentur.

Nec quidquam eia prodest, quod identidem propomtum iaotant palam proflteadi «mtbolioam religionem, quoti·· a publica potestate icterrogentur·. id ealhi' fleri ab eis necossario dpbet, sed a»mui opus eet, ut ta privatis actibus ab illis simulationibus abstiapant, per qaas fleri neqait, quin veiM fidei exortes et fslsae sectae addicti exterius s* pareant.

Malto minori dubitatione damnanda sacrae congregationi visa est illorum agendi ratio, qui Turearum reroutes offensionem, protana eorum templa ingrediuntur, preoationesqae apud mahntaetanos in more petites peragere fingunt; factum enim ipsum nimis apertam praosefert mahumeticae religionis •imutationesn, lioet ab aliis damnatae sectae ob-■ervationis «t caeremoniis abstineant.

Id ipsum dicendum de praxi illorum censet, .qui •d funera dedocenda mahuaratanam ministrum advocant, ut val ipsi vel defuncti - falsa secta non raceetime existimentur. Quare, ti ex defunctorum voluntate quomodocumque explicata, aec ante ebitam retractata, id fieri constiterit, sacra congregatio eosdem, deAtnetoe ecclesiasticae sepulturae et suffragiorum beneficio incapaces esse decernit: si vero •x solo damnabili superstitem arbitrio supradietus mahmqetnnaa minister jMtatentiam funeri praestabit, eo in casa illorum crimine defunctos non tiligtfi; bens voro superstites ipsos gravissimae impietati· reos et canonici· poenis obnoxios fora declarat Hoc enite, ut cetera omnis superius expOMa in eaantiatis eirounutantijh (et fortasse aliae etiam praxes, quae ad notitiam sacrae congregationi· aondum advenere), mahnmeticae sectae simulatioaam, ohriatiaaMqae fidei negationem, saltem virtaaHter, includit, anmaaamqu· Christo Domino talariam et proximo seandalam parit

Catorum «mtaeatimfaai patra· archiepieoopo·, •ptaeepoa «t superiores aatatioaum Albaniae,- Servi··, aliarumqas provinciarum, quae Turearum imperio subsunt, ta Domine hortantar, at sato fidei •noeeari - gregibus pastorali saaa euroe commissis ■npradiota· damnatos abases avertero satagant'; pari solo et caritate naumquemque illorum, qui peuaariasa factitare non vorentur, arguentes, increpantes, admonentes se ia nullo oaan posse Christum erabeaoero, talaaiqpu· raligioaam simulare, quin apem aeternae retributioni·, abiiriaat. ' Factam tamper magni Keaaari aate iliorum oculo· eoastitaant, qai, eum usai(ititaretur rimator· de sacrificii carnibus tag· vetiti· amati·····, ut vitae perieutam

offhgoret, gieriesiaaisMu· mortem magie.4··· odLA■» wpMfa*M> ■» saps*, lBse partiHmI VÜM* •ftlgftg *MMM·4v · UIMM MBtMtkHB oipatieM ia vite, et, ai hmpaoaitanteB deoeosesint, pruamatiaM: ,MH haminti tompose sappBeiis W^NfaMÜM Mpvfavft · i wribSfiWB btMfeio fMt himinem eripiar, m4 fastu omeipotMifo Me ■MΦMK iMNφMM vivas aee defanetas offhÿm·.*

Qaod ai forte, hao solorti paetorum earn non obstanto, aBqai adhae sbetissti m oaeleetis vocationis iauMBoree reperiaatar, qai tapâonua visai insistera pergent, detestabiles sünatatioeee ia Mai negetto adhibentes, iidam aroMppisoopi opiseopi et uriaofo-

Data· Beaeae, ex aodibas dhetao sacrae ooagiegaBeafo, die 19 februarii 1774.

I. M. cardinales Castelli, praefectae.

Loeo f sigilli.

Stephaaas Borgia, eoorotariu*

CONCILIUM PROVINCIALE PRIMUM ALBA-IÜLIEN8E ET F0GARA8IEN8E

187» maü 5-14.

Primam hoc concilium provinciale' Ramèneront k eatholieoram provinciae ooeleeiastioae Alba-Iulieesis ot Fogaratensfe illustraturi, optima· duximas ipsam repraesentare relationem quam eminontisaimia cardinalibus >n coetum congregatio exhibuit concilii relator m pewM qui dicitur. Elatat in volumine cui titulus: *Sacra* cotipropesiotoe da/Vepepande^de *per gii affari dei rito orientale. Ponente f* tmism-tisamw o resersedtasioM *eigaor oardiaah Antonio D* lateo. Hitiritt* con Summon» e edo *tArehioio eopra gU atti t decreti M* prtaw *concilie della* procincta eedmMstoea preeo-onttoüeo dt *Fogarot t Aliai GitUia. FMraio 1874. Nota fArcinie,* p. 1-7:

Notitie ed oourrMinti fnHotinari.

„11 ainodo ehe ora si cottopone ali'esame della sacra eongregasione. è il primo che visai tenuto nolle nuova provincia ecclesiastica di Fogaras ed Alba-Giulia. Fu nel 1853, ohe il somme pontefice Pio IX per prowoder meglio agK spirituali biooghi dei cattolioi Rumeni di rito greeo sparsi nolle Tranailvania, nel Banato di Temesvar, e nell'Ungheria, determined ad eriggere Γ ansidetta provincia, elevando alla dignité di metropolitana la chieoa cattedrde di Fogaras, nnitovi il titoio di Alba-Giulia. Furono amegnate alla nuova sodé arcivoeeovile tre ehieee sdfraganse, quelle doé di Gran-Varadino, gié eretta in Ungheria, e due dtre, create in td cireootansa, oesia quelle di Lugoe ad Banato, e di Ssamoo-Ujvar oeeia Armenopoli in Tranailvania.

„Eretta appena questa nuova provincia, apparve chiaramente la nécessité di oonoeoere con esattessa lo spiriip dei clero u de) popolo, la loro condixione, i loro usi, tutto insomma ohe petesse riferirsi a ridurre o a conservare ia quelle provincia la puressa della fode e la sanüté de'riti e della disciplina, ed era oib tanto più necessario, quanto Γ origine ed il progresso dell' unione di quoi popoli alla chieoa oattoüoa appariva involto tra osenrité e dubbiesse. A qneeto oggetto si volsero le sollecitudini délia aanta sedo. £ dapprimais mono del nuntio di Vienna fa ohiesto al métropolite ed ai veeeovi vaffraganei, ohe riuniti in oonferensa dessero ans piena relatione su va0 punti di disciplina, per redore ae le consuotudini invalae in quelle diooeai fossero confortai 'al dritto orientale e oe nessuna dello maochie eontratte ne! faneeto adama d fosse insinuata nel rito o nolle disciplina. Le riapoate avutene nel 1856 feooro -Vedere .non solo une qualehe inesatteSsa di giuditi e discropanM non Hevi dalla disciplina orientale, ma etiandio ans oerta ténacité nd aoatenere quiche panto oonMsso col domma, su eni era neoeseario ehiarir la mente di quo* veeeovi, matters in armonia i principii della dottrina eattoHea col fatto, o advaΓ intégrité del veto rite orientale, eoeladere gii errori e formaro Γ unione in quelle provincia. Il risultato portanto ddle mensionate relariod offri copiosa materia a discutere alla sacra eongregasione dogli Affari ecclesiastici straordinari nolle sessioni appoaitamente tenute sd principio de) 1858.

'.Manoando perd gii elementi nooeecari per deciders moite dette questioni propoete, ci vide la nooeasitd d' inviare in Tranailvania an delegato apostolico, il qudo oltre d comunicare a qud veeeovi le ictruaioni della sente code su quoi punti dottrinali, su cui ora stata consultata e non poteva transigere, osservasse saDa foeda dd luogo lo stato di quelle diooesi e raooogüeoqp tutte quelle notisie. che si rawisasaero necessario per istringere viem-, meglio in canta unione eoi Vallachi, e stabilire tn lutta quelle provincia una disciplina uniforme, bacata eul vero dritto oanonioo dolia ohiesa orientale. Fu affidata questa geloea missione al nuuio apostolioo di Vienna, monsignor De Luea, oggi uno do' porporati della aanta chieaa, oui si aaeodarono tre distinti soggstti periti nolle coce orientali. Dope aver eoso tennto novo conference coll' episcopate Rumeno nel cottembre de) ripetuto anno 1858 in Blaoendorf, cede del métropolite, ne fond un accurato rapporte, oho form'd oggetto di varie adunasse tenete della enoomiata seen eongregadoM dogli Affari eoolesiactid straordinari nd 1859. Non pochi punti vi vennero risoluti, e le rieolusioni vonnero poi santionate dal canto padre ; ma aleoni altri rimasero in soopeoa. D'onde ri preoo occatione per rieordare a quel veooovi Γ obbligo di tenere il ainodo provinciale a tonore del dritto eanonieo per istabilire conOordemente norme atte ed uniformi, da applicant poi aile siagole diooeai mediante le dispositioni dei sinodi diooeoaai; tanto pié ehe dull' unione in poi non se n' era potato celebrare veruno.

„Peraltro non si pensé pié al ainodo ftno al 1885; ed anche allora ettoai fondati dubbi ehe vi erano sqll' ortôdosaia do) dofonto arciveocovo di Fogaras monsignor Sterka Salues, s Ih aovorchia sua affsrioM per le oootumanhe orientali, e le diffiooité ohe potevano insurgere intono alla premdensa del sinodo steeso, la santa cede évité alquanto prima di permotterae la oolebrasione. Ma avutesi in segnÜo sufficienti aasionrasioni, anche per parte del govsrno Austria»», nell' udiansa 9 Iuglio^867 il santé padre degnavasi énnnire alla domanda ia proposito avanxatà dal predotto metropolitano. I

'W

«m ooifOL.norme.primum alba-iuurmb it pogarasikmb„h h «*«l i4 am

ΓT

vesoovi Inuo fctmoteta to ʜMm M ptinti da A trattvd ud stood·, eho d db nei tamatorte η·/1; • sembrato qwte malto arida alla Propaganda, Γ eaiuntiasimo prefetto al It data atoaaa asm·' ad aaM riapaadara aM' arrivaamv·.· «Paia sapantes memoratas baaaa tonatote ferte ntetto .ganmaliba· exhibit··, dated· ia aMaffiaritan emstosdba· ft*· magis ae snagis avateeadaa, ate at aiedato, quemad modem morin eat, aaMaaaaaatar toaetolteaaa rive de saaraasenti·, ae potissimam do aacnuuauto matrimonii, rive de atoriterum eOBbato, rive de erdtoe in eoclestastids iadlaiie sequendo, rive de rente institution· iaveatetto tradenda, rive de ordtoe mennchorum aaneti Barilii reatitueudo, «oqM in stegulte dioeoeaibua suAraganoi· propagando, rive tandem de alii· praecipei· eeeteriaatioae diaciplinae capitibu·.

.Ita etiam quoad ueua ae praxes aeservatas non dubito, quin provincial!· lyoodns minime rit actore de illia, quae errorem aliquem redolente· feliciter abolitae aunt, aed dumtaxat sermonem habitor· de ritibu· ac oonauetadinibua Orientali* eeclestae legitime inducti·, quae scilicet ab apoatoliea aede probatae, et cum dirina eoeleaiae constitutione apprime cohaerent, et maiori lanetae unioni· bono ridentur conferre.

„A4 haec licet inoontroversum sit dogmatica· controversies dirimenda· fbre rive per Romaai pontifici· decretum, rive per oeoumenid concilii definitionem, nihilominus provinciali· synodi ratio postulat, ut in eadem oathoticae exponantur veritate· et ii imprimi» tradantur fidei articuli, qui relationem dicunt ad damnato· ■ddsmatiooram errore·, nec non nd ··* doctriaanim novitate·, quae in praesentiarum adeo gravi «rimarum discrimine ubique grassantur.*

.Se non che essendo maaeato ai rivi in quel c firattempo monrignor Storka Sufaca, te dirisata adnnanua non ebbe più teogp. Π «no suoeeaeorq monrignor Vanos», a togHere molti abari rtevonuti nellp diverse sfere dsll' ammteistrasiione episcopale dril' arahidiooeri, nel 1889 area ideate di tenere i) rinodo diocesaao, il quale da SO anni non vi ri era più tenute; ma te sacra congregatione, cui eruti rivolto pùr Ottenerne il permenso, dietro il parere

Dwuwatam UW &

WMritotiaaM «t partmateti···· te qr»efc previmte*.

toate maena «·μ μ β «t teatttatte···
■mtn· MitboBc·· «rimtelte, atout etiam

Boam· «atifana

Mmm

•ooMeru at aubitim· · frevteate anteepditaaa

——— m____' .v*®«do ui fouti priMpah, onde si Ù attinta

•statotmtM «tori « tategra prertMte Mtrapditaaa.

Bmmu die M tenti Uto.

di awarigMe Fnpp-Buffiagyi, vuésen· diGtua-Vartatao, peotete apto· dteüato fee to aaa'de*-tflM, gB'lVggIVl di 4MNΦMM*» μ μ βΦβ i eeaeaeri a to bad etabttto aal 188T, U oearilto --- -ll--*-**· · IJmmjU Il «1

data Propaganda, corne prima tamae Hberi ivmoovi data earn del oeadta anomaalti, applieori a ptodtepena to eoee nooeemrio al Binode, il quale taahnoata ai adunù nil maggio data eeane aaao (IM'S) a dart dal β ai 14 di dette awee. Fra i psdati ch· v' inteevennero, ebb· a deridorarti Γ snoosaiato monsignor Papp-taitagyi, ebo n'era date Il principal promoter· a ebo dove aaebe averri arnai lavorato per prepararoe to materie; giaochè detonato da ana malaria, ri ri feoe rtppreeoatare dal tootogo tan Giovaaai taebb. . OH atti data rinodalo aduaanM venaero dril' ardveaeovo indirissati d saato padre fin dai 10 agoeto 1878 colla letter· che trovari appreeo n· 14, e agli 8 febbraio dei eorrante «ano pervenaoro in Propaganda.

.Delle ooee dette ehiaramente ri aeorgo, quanto rilevansa abbia il présente rinodo, U quale seconde le mire della aanto aede dovrebbe praaentare un oompleseo di dottriue - di toggi da eerrire non •olo di codice per I· noova provincia di Fogaraa •d Attm-Gtata, ma exiandio di modallo per gH altri rinodf'efie avruano a oelebrarri dai Greei-nniti dell' impero Anstriaoo. Tale adunaasa ha svuto in mira altreti di atriagere sempre più i Rumeni alte ehiesa Romana, e in pari tempo appiaaare te vio al ritonro di quoi milioni di Grati ohe ne cono tuttoro separati. Boeo quanto Mriveva in proporito monrignor Papp-8ailtegyi nel 1846; „Po«t' reoentiarimam revolutionem auae maieatatia, qua Rumeni non uniti ■ Serborum hiérarchie Carlovicenai leparati proprium acceperunt metropolitan·, et quidem in ip·» Traarilvaata, abi et métropolite noster graecocatholica· resident, et quidem lamoaum episcopum Andream Sehuguna, omni· cordatus sentit sanctam unionem contractam contra ae hostium ecclesiae nostra· aciem acquiririase,. contra quam pan huius gentis graeoo-cathoHca, ut aspectam «uum et Sticteritote·· eorum gente sustineat, muniti debet; seau· praevalente stadio consectationi· et unioni· naturalis, ri aliter fieri non posaet, etiam per uni- venale schisata sacre unio extinguoretar. . . . Quod mei offieii gea·· expletura^ postquam te hi· critici· cirnamstaatii·, dum contra «anctam unionem nova hiferarahta eohimnatioa erecta est, summe neoeaaarium eme reputo, ut «ynodu· provinciali·

te Spiritu acneto congregati ad aervandam Mcmun unionem atque ad praevertenda périmai» quae

ineant...; protade praecedere debeat synodus pro-

quae ad sedando· nue per areetam hieratebiam sthinnitinam timfopsre*eomatetoe animas graeeooatbotaorum enatare peasant* Mei suindioato sthasna dei punti da trotterai aal steodo, all* art fi ri proponeva: .Oonoultotio de medii· magis accommodati· ad propaganda·· et oonsoHdaadam utionem oum saMta matre sederis 'Romae antiquae.*

I h materia di quate nota, dopo quanto ri è superior-

Jtooete oopoato, non rsohert mmuviglia, so pochi apM i documenti ohe fi haano nelgrostro arohirie tatotu alto oeu de* Rumeni Poariamo pert tear come ri ù dette, data

'À·! UMS» • vpMfaliMMt* 4sl vinûtato 4ott* m>HM di BtaMudarf del 1869; tantepHt ebe h Propagandel wD· ob· ·' taMtaeaM ai veacovi eb· βμμλμμομ agi «*·«· tutta ta materie dlo-«mm aoBa eMaudonate oonferoatM: tagtaaatoua, a eui quai praiati promiearo à' attonarai, coma riedta dai euMitato lebëm» e· b.

.Ineinub iaottre ai Taceri U «abra congrega-efon·' di avec ia vhtt, „ila«M par Γ ordina ddta matecta • p«r «M eba ronoerM ta diacipltaa gM·-ral· degli Ottaataü, .il ainodo UbaaeM approvato de Benadatto XTV·; a puh aggtaagerei il ainodô Rateao di Zamoaeia, approvato da Benadatto XIII. Convarrh pari» aaara oon panimonia di queati •taodi, aoa aolo da) Maronita ma de! Ruteno. il quala ,fo uggia a molti dalla provincia di Fogaraa*. Imperoochè mentre da uaa parte 4 note, ahe i'me-daataii hanno ta molti punti adottato il giua latino, dull'ultra nail' eraaiona dalla provincia di Fogarae B avendoai avuto in mira di facùitaro la via alla eon* veraione da' Vallaohi aciamatici, a oonaiderandoai, che aiffatte «pennae ai aarobbero roae fruatranea, m nall· nuova provincia ai foaae .volute introduira leggi a forme d> diaoiplina e rite latino, fu atabi-lito in maaaima, ebe,la forma e Γ amminiatraxiona di dotta provincia oorriapondeme al rite a alla diaeiptina dalla ohiaaa Orientale. E ben rioordano in propoaito i padri del ainodo le promaaae loro faite dalla aanta aede, richiamando le analoghe parole dell' iatrunione dalla Propaganda dei. 38 giu-gno 1868 oha laggonai nel fine delta p. 11 (tit. II, cap S)'del ainodo, e il breve dei 31 giugno 1869, citato dalT arciveeeeovo nolle aua letton 10 agoato 1873 (Infra n· 14). E quanto ata devoto Γ episco-pate di Fogarea all' antichità, lo dimoatra ultra·! lo •foggio che ai λ fatto, di allagMioni dagti antichi canoni, in ogni pagina del ainodo.' Cha «e i Ma- c 'roniti nel ainodo del Libano, ed anche i Ruteui ta quelle di Zamoaeia abbraooiarono apoatanoainente varie diapoaiaioni del dritto canonico occidental· a del aadro concilie di Trento, queato non pocrobbero agevolmente imporai ai Vallachi;. altriaeeati non ai potrebbe dar loro ta riapeata, aha aal 1743 Bene-detto XIV dette ai Rd'tani, i quali lameatevaao ta eaauaion· dai monaci dai vaaoovi, che eioè .libantor .a veatro Zamoaoaaai ooavqptu* è atato rioavuto il concilio Tridentino. Dal roato quentunqua i Ru-meai non aono aoggatti al ainodo di Zamoaeia, ma aolo i Ruteni .di Polonia, tuttavia aaaondo greet al gli uni aba gli altri, non ba dubbio, cha dal ainodo di Zamooeia poaaa trarai un qualohe luma nail* eeame dal ainodo attuale.

„Da ultimo giudicharonno Γ aminehaa voatre •a anche dopé avervi pratieato la opportune oorre-moni ata eapediente di dare a queato ainodo una formale o aolenne approvaaiona, o eonvoaga ptat-toato reatringetai ad un decreto di lode, od each· ad une «emplie· reviaione. Su di oba. 4 note aba la aanta memoria di Stato V iatitaendo colla coati-tuzione Zmmanaa Mterni la ooagragaaion· dal con-cilio, ordtaava aba i ataodi provinciali ci truamat-taaaaro a qua! aaaro eonaemo par aaaarae atomtaa.ti a rieonoectati. È note, altreri aaaare aovento av-vanuto oba i ataodi madaaimi aiaao atati anaha con-formati ed approval!, oome oaaarva BanadattoXIV* .per apoatolioaa httaraa, it· peteatiba· metropoli-tans, a quibu aunt celebrate·." Ora quel cha preaao la aacra oongraganione dal ooaoilio ha luogo •ata per mode di aewteani, ta Propaganda aaeada ta vta «tânarta; gtaaabb 1 vaaoovi della ninwa haano par la pi* mtwutn a tintement tb dimaa-dara Ma aolo l* eaama, ma Mtaadta l'approvmdoa· dai tore ataodi provtaaialL Introdettoai poi qnaat' mo, b Moaduto talvolte oba aiaai appravato an qualaba ainod·, baaebd i vaaoovi nan m avaaaaro fotta aapreaaa a formal· domanda aaB'mviaraa alia Man eoagregaatoaa gli atti a i doerati. E. bM ai oomprapda peeeM ta Propaganda eta etata fail· a munira di ana ooaforma 1 roncilii provtaetaU; pa-roaoU ooataaendo nop di rudo i ainodi dalla pro-vincia da eana dipaadMti, diapoeieioni oba at dilun-gano dalla norma oomuai, le quail non aempro poaaono uttuarui m' taoghi di miaaiona, ara d'uopo obe vaniaaero corroborati dalla poatiflaia aatorith.

.Quanto poi all' attaala ainodo emnbrorebbe che i vMoovi daaidarino ohe eeao vanga approvuto. Monaignor Papp-Seiltagyi provMiva l'eminaatiaaimo profetto *. obe gli atti dalla ainodato adunaua .pro approbation· annote· aadi aubatornanturi*. E Γ areiveaoovo tuniliavaaa i daenti al papa .quatenua Mdam acta, ilia qua in univaraum orbam catholi-cum poliat irrefragabili auctoritate, benigntaaime confirmare atque upoatolioo munita oraculo pro con-gruo uau capiendo, mo tempore damantiaaime re-mitti curare dignaretur* (Infra n* 14). La aacra oongregMioue poi raooomaadava al nuo aateeaaaore di tenerae gli atti ,μΛ alttari aaervte, quouaque ab apoatolioa aade aynodalium decretorum.eoq/trmelfo •anoita non fUarit*'.

.L approvaaione poi quando ha luogo, ei dh talvolfo eon uu decreto dalla aacra oongregazione. più apeaao ooa una «amplio· lattera; con breve pontificio ei 4 nivuato approvato fra i «inodi pro-eiwweh', quallo «olo dei Ruteni dijZampacia. Del roato non maucaao Mi noatri rogiatri aaampi di ainodi mammeate lodati dalla aacra oongraguiona, quala fit quallo dell* Oregon del 1848, a quallo di Olanda del 1866; oome altraal, apecialmaat· da alonni anni a qneata parte, ae na trovano alcnm aemplioamante riveduti.*

Concilii acta et decreta ad examen fuerunt primum revocata in congregatione generali de Propaganda 8da pro negotii· ritu· orientalia habita in aedibua Vaticani· die, 38 februarii 1874, con-venieatibua eminaatianimia patribua Di Pietro, Sao-ooni, Bilio, De Luca, Pitra, Martel, CoMolini. Hi. referente cardinali Pitra, propoaiti· de more dubii·, reepondandum oenaMrunt: .Ditata, et exquiretur votum reverendi patria domini Petri Bemaneako cum «aper aeta, tum Mpar daoreta, ita taman at ipM pottaeimw· ad trnttaam revocet quidquid in •ynodo decernitur quoad oβμμ matrimonialea et Pqnpad indicia aoelaaiaatio·, neeoon quoad moaaati-cum ordinem aanoti BaaiRi Magni.* Quam reaoln-tionem, rafaranta Ludovico laaobtai, aaerotario •aorna congregationi· pro negotii» ritiu oriautali·. Pina papa IX, in Mdiantia diei 34 februarii, in omnibua approbavit

Patra· SeuuMnko, • oongrogatioM a Raaur-ractioua domiai noatri laau Cbriuti, roaaneionam aggreaaaa iuxta mantem «ibi panditam, dieeertatiun-outam ad aacratartam trunamiait dia 39 taaii Î876, Haac aiu· mora typta mandata fait, atqua aaninaa-tiaaimi· patribua exhibit·; qui atatim maaw ad opM admoverant ia multi· ooaveatiba· habiti· ia aedibua Vaticani· • fobraario ad talium aaaai 1877.

PrimM congregationi habita· dia '19 februarii praefati aaai iaterfaaruat enttaentieaimi patro·

[1] LaMare a nweatanoe naaai· 41 Vtaane, dai 17 Mhr. IM.
[2] LateatL

[1] Latt eo maggi·
[2] Iau. 19 agaat· 1M7.

luci*.
• D· V·. tenu, ω. XIII, aap. a, 1 4.

De Pietro, Bβμ μ M, BUio, IM Lee·, Pita,. ΛηκH * praefeetaa, BartoMni, Mariai, rohMonta ag··*· cardinali Do Laea. — Ooagrogatiaai altqroe «a 9« februarii habita· intccfemmat Hdamfdaaa tiraimi qui sapas. ■*· Tarife· aougrogutferi 4M eardiaaß Di Pfetre. — Quart·· eeagrogati··! dfe 9 apcOfe habita· intarfearuat amiaaarimtari Di Pfetro, Baeoeai, BiHo, Da Lata Pitro, Fraaehi praefectu», OragUa, Bartaitai at Martel. — 8axtae congragatioai dfei 1« aprilfe adfeit praatar amitiaaimoa qui aupra rifata «ardfealfo Nia·. — 8eptima ooagrogatio habita rot die 14 maii 1877: oui >nt«rfeerunt patro·, auprammaorati, «xeepte cardiaali Di Pietro. — Octavae «oagregatieni dira 98 maii eiuadcm aani iatarfbMunt oardiaalM Di Pietro, Bacooni, Bilio, De Lue·, Pitra, Fraaehi praefectu·, Bartoliai, Bovard, Martal, Nina. — In congregationem nonam habitam di· 1] iaaii convenerant emineutiaaimi Bilio, Pita, Fraaehi pra·feetua, Oraglia, Bartoliai, Howard,'Mortel, Nina. — Congregationi decimae di· 18 iunii habitue interfuerant iidem qui aupra, exOepto cardinal! Mertel. — Is tumeo eum rateria qui aupra adfeit undecima· congregationi diei 9 iulii; die vero 9 iulii convenerunt Di Pietro, De Lue·, Pitra, Franchi praOfectus,^Oreglia, Howard, Mortel, Nina. — In hac congregatione, cum quarotio de approbanda synodo mota faianet, emiaontiaaimi responderunt: «Dilutu, et interim praeparentur emendation·· propositae novi» aaimadveraionibus auctae, et praesertim responsi· ad quaeaita arehiepinoopo Fogaraeen»i foeta, ut Omnia examini sacrae congregationi· iterum subiiciantur.!* — Quam reaolutionem, referent· Mariano Rampolla, aecretario «aerae congregationi· pro negotii· ritu· orientalia, aummua pontifex, in audientia, die 10 iulii 1877 habita, benigne approbavit.

Anno inaequent), po«t nova· animadversionM exhibitas et accepta ab arebiepiaoopo Fogarasienai responss ad dubia vana eminentiaaimia patribus oborta in reeenaenda aynodo, huiua aeta iterum ad, examen revocata fuerant in tribus congregationibus generolibu· Jiabitia in uedibua Vaticani, diebus 16, 93 at 99 iulii. Primp· congregationl Inter-' fuerant cardinal·· Pitra, rem roferen* pro emineatiaaimo De Luca, Bimeoai praefactu·, Çartolini, Frsnselin, Martel, Nina; alterae vero iidem qni supra et insuper cardinalis Di Pietro ; tertiae autem interfuerant Di Pietro, Pitra, Simeoni praefectu¹ et Franseiia.

In hac pMtrema congregation· ad propositum dubiuri: *St tie* capsdtatte di dura ai tmodo msq /orwtria *t teleeet epproramionr, o* conesppapfattosto Iwriterst ad tut drarato <K sfoyfo ed anehe ad «ma *tietpUet rtritieet,* eminentiaatmi; patre· ita respondendum epnauerant;

«Dimittantur acta ainodi earn tratimoaio aimplicia rovtsioris in fora»» oonaueta, et per epistolam moneatur reverendisaimM pater dominus arehiepisoopua Pogarasienui· de «equentibu· cam ooeta episcoporum oommanloandit:

1* ~~Tantum~~ recognitum ftüaaa ~~oonciUum~~, non tamen a racro eongrôgatioM approbari sir· omnia quae ia illo aaMnmtar aiv· omiartoaM oocurreatea.

9* Coaaulto expuactum feiara aiv· ia textu •ire in notia quidquid pertinet ad auetorM heterodoxM et concilia vchiamat»·.

3* Codieem M*anam orieatalinm qualeaaogmquc nunquam fuiaM · rade apoatobea approbatum:

· 4* OaaMM diaaspliaarM vilaram paOram eriaa

S· CltatienM ia awrgiritam i fatam, qafe Wl UBII quidquam prostantfetar.

8· Oaddeem laguna, *Frorita* dietaan, proptar

Ad ahum v«ro dubium, nempe: *Λ ùfae il ri·*

yopafiaa^ reaposmumJ fuit:

JMaatar neuaulla exemplaria oam oorroctioribna et Irahaciloaibas, Quarum insertio praeaeripta •st, in appeadiee syéodi, curis et imperob sacrae congregationi·, quin tamon ulla Bat mentio oMoina· typographie··, ex que prodeant!*

Ita eat

Ioanna· Baptista cardinalis Pitre, relator.

Sanetiaaitnu dominua noatar Lao divina providentia papa XIII, referont· subaeripto secretario sacra· oongregationis de Propaganda dde pro negotii» ritu· orientali·,aupradieta· etninantiaaitnorum petram resolutione· benigne adprobare dignatus Mt.

: Marianna Rampolla, ■ecretariu·.

Omissiones oeeurreutes se haudquaquam approbate declararunt, pro aua prudentia, eminentiraimi patre·. Multa 'liquident in hae byuodo desiderari Intendam est. Ad rem reoenaor ille qui netam *erekieii,* saapius a nobia laudandam, conscripsit, p. 186-6:

,Nel decor·© di qaasta nota non ai è trascuratodi rilevare, all' opportunité, le lacune, aha trovansi nel ainodo, almeno la pid ovvie, a quelle cbe ci •uggerivano'i'documenti stewi d'archivio. Altre ancbra M ne potrebbero notare; coal a mo' d' e«empio, nulla vi ai dice suil' invooasione dei «anti a •u] oulto dalle reliquia ed immagini eagre, nulla ,uile pene eecfouiautiehe, e apecialmente^uHe censure, nulla intorno alfe riserva de'casi, nulla circa aura, nulla intorno alle riserva de'casi, nulla circa le indulgens· ecc. Taluna di quMte matqrie è preterita anche del ainodo di ZamoMÎa ; ma è troppo meradüno qumto ainodo p« non poterai prendere a modello. H concilio Libane·· per contrario tratta di tutti gii aerannuti argomenti. Be poi siffatte omiauoni aembrano acaaabili in quroto, ohe h il primo ainodo provincial^ celebrato dai veaeovi gr. rumeni dopo il loro ritorno ali' unione, ai è voluto nondimenq tener·· oonto, perché potrebbero almeno da loro aversi ia vista nella oelebruione dellu aeeonda ainodale adnuan^ ehe a auo tempo terranno. Bembra porb ρΛ notevol·, fra I· altre, la mannans· di «n capo *De eeeriitrirriribet tyeedalihu,* il quale raUte in tutti i «nodi orientali, ch· abbiamo in archivio, come nella maaaima parte degli oocidentali. B sou· di grande intareaM (molto pih ehe ai trotta cU an primo ainodo) le com oh· leggonsi sotto qaalla rubric· nel ainodo di Zamooci·l, · •pecialmeat· nel Libasera'. Tali sono, Γ inculcare Γ oraervaasa dell· oostitusibae ainodali, il dichiarar· μ · eou>« aaae obblighino, · «hi oompot· Γ inter- i·»» tra^rcroori, il derogaro alie dteportdo^ précédant» die foeaero oontrari· al daodo; eib ehe riguarda la promulgation· d<l mqodo stanao, la •tampa · tradasione in lingua vernaoola degli atti *a* decreti del medeatato. Potrebbe qaalcuno di qMsti puqti supplirsi nella lettara o deereto, aoa •■i piaoerh ali' eminens· voetre di rieonosoare U

' TM. XX
• fart. TT, mp.7.

shodo. Ewi paré «a pente, ohe parrebbe, doreuse figuraro aal mpdeeta·, Γ atte cioé, oos'eui i vasoovi U aottopoagouo ail* oaeme delta santa eode, attache m! siaodo Zaawaeaàa a Ubaaasa serve 41 ooucta-steae al ridetta tttola a oapo *D· pniMOm* oea-stitatioathM. Hal Bserararie n* FZ (infra, a* 14) figura h luttera osais supplies, can «ai l* araiveeoovo rimettava U rieultato dalla conciliaro adaaaaaa alb sauta céda par ettoiiaraa Γ approvastone; questa supplice paré dovrebbo aaaar firmata non dal acte arcivescovo, au da tutti i padri dal abode, conte ■ai face da qualH di Zamoccia a del monte Li^ano, a quindi atamparai in principio o ad ealo^m del abode medeebto.*

Aliam omissionem eamque gravieaimam notandam petat .relator altar in congregatione die 16 inlii 1878 habita, quaestionem nimirum auper alienatione bonorum ocolosiastioorum :

«Si fi inoltre rilevato come nel ainodo non venge stabilita alcana speciale aanaione suile alienationi dei boni eodotiastici. Nel titolo II, cap. IV, enumeraadoai gH obblighi dei vescovi, ai fia parole ancora del dorera ehe loro incombe: «Bonorum eooteotasttoorum totius dioecesis administration! consulendi, diapoaitioneaque opportunae eamdem concernentes emittendi.!* Perô ai paria nolo di amministratione e non ai eoorge nd ivi nd altrovo atabilita aleone nonna speciale poi casi di alienaaione dei beni apparienenti alie chiese e altre cause pie.

«Non si potrebbe oertamente decidere con si-oureua se nella chiesa Orientale rotativalmente ali' alienatione dei beni ecclesiastici debbano osaervarti tatte le formalité che ai eaigono nella chieu Latina; perd non pud negarsi neppure ohe siano stati anche in esu emanate più leggi per interdiria ai vescovi; como nel canone apostolico 38; nel concilio ecumenioo VIJ, can. 12; nel concilie ecu-c menioo VIII, can. 15, oltre più leggi imperiali citate o riportate nolle bolletioni dei canonist! Greet. Nel ainodo di Zampocia, titulo XIII, troviamo genericamente stabilito: «Bona ecclesiarum quilibet vendere, aut quoquo modo alienare non audeat, vel sum possidenda relinquere et dividere haereditario quasi titulo sub poena exoommunioatiehis ipso facto incurrendae et privationis officii vel beneficii. 8i quae vero alienata sunt, ut recuperentur ordbarii curent, raumque ad hoc consilium ao patrocinium conferant* Nel siuodo Libanese, parte IV, cap. 1, n. 14: «Ecclesiae rectores atque administratores piorum locorum, eoramdem bona mobilia et' immobilia pretiosa non audeant vendere, donare, permutare, neque emphyteusi, censui, pignori, canoni, hypothecae, servituti sabiicoro, aut alio quovis modo alienare vel obligare, sub poena excommunicationis ipso facto -incurrendae et privationis officii D Julia ri Fopareafo twarata ta ouata 1878.— CeacilsMS vel beneficii; ipsosque celebratos contractus irritos et nullos declaramus; et quamvis addita sit clausula: «Reservato reverendissimi domini patriarchae beneplacito", adhuc tamen suspendatur contractas, donec illud fuerit impetratum."

«Per di ohe riguarda specialmente Γ autorissatione della canta sede, sebbene non se ne faocb morudono negli aatiehi canoni, perd nel giuramento di fedsltfi ehe i patriarch! orientali hanno ssmpre prostato dopo illoro ritoroo alla unité eattoHoa si trova fra gli altri Γ articolo seguente: «Bona et pomeadonee ad mensam pertinentes non vendam, non alienabo inconsulta sede apostoliea." La canta memoria di Pio IX b seguito dalla deliberasioae, prosa dall' eminence vestra nella generate adanansa dei 27 maggio 1867, ordbi di più oho questa formols veaiaee estesa a tatti i boni eodemastici dei patrtaroati, e ohe te pesa fimee ancora riohiamsta b boDa dmWaae» di Pholo II ad termbi augurati: «Paasairinaia pgrtiaeatas ad scdestam vel moMarn meem, rive ad alba quraeumqao eSetoeiaa vel bea pb potriarehetiu mei aea veudam, aequo doaabo, neque de novo tafeudabo, vel eliquo modo alienabo, neque a quovis alienari permittant boMMlto Roaiaao pontifice. Kt ri ad aliquam alienationem devenero, poenae b edita super hoc constitutione a felicia rooordatieab Paeto II contentas eo ipeo bourrera voto.* Nogti statuti dei capitato metrapoHtauo di LoopoH, eep. XVI, n. 24, si stabilisée quanto segue: «Circa administrationem peculii capitali et ecclesiae aroUeathedrelia observanda sunt sequentia:

„a) Peculium capitali et societies arohicathedralia nec alienari, nec onerari, nec immutari potest, nisi servatis canonicuT sanctionibus et solemni conventions inter sanctam sedem et caesareo-regium regimen inita die 18'augusti 1855." Ora nel concordato Austoiaoo articolo SO si dioe: «Bonorum ocolesiaatiooihm administratio apud eoe erit, ad quos secundum canonesi spectat. Attentis ' autem subsidiis, quae augustisdimus imperator ad ecclesiarum necessitatibus providendum ex publico aerario benigno praestat et praestabit, eadem bona vendi, vel notabili gravari' onere non poterunt, niti tum sancta sedes, tum maiestas sua caésarea. sut ii, quibus hoc munus demandatum duxerint, consensum tribuerint"

«Tale dispositione estendepdosi a tutto Γ impero Austriaco, deve oofoprendere anche b provincia ecclesiastica di Fogaras. Infia* Monsignor Papp-Ssillagyi gii veeeovo Bumeno di Grap-Varsdino nel suo AiciUrididsi raris rcrirriè» driuntatir *eetko~Uout,* parte I, cap. II, ss. 70, fra i dritti dei pontefioo Romano «qua universae ecclesiae rectoris", al num. 11 annovera: «Ius consensus-ad alienationem bonorum ecclesiasticorum.".

Haec aliaque id genus durius arguenda minime consuerunt eminentistimi patres; moneri tamen mandarunt arcKiepiscopum Fogarariensem per epistolam, ut de hio tractetur in proxima synodo provinciali.

Dubiis omnibus ex decretis enasoentibus graviter prudonterque, ut Romanos decet, expeditis, acta ipsa typis tandem mandata duplici quidem editione b lucem prodierunt, una Romae hoc paenotato titulo: Conrilbm priuram prerinrials sUta-lulMuee st Fqperaawnw fiotitum «mso *HDCCCLXXII.* Romae, MDCOCLXXXI. ta-8·, XXXII –163 p., altera Blaaii ite inscripta: CsMtisute prooûiorâta priora rie proomoiri fisaeriessti yreee-eatoises rilfie-

*caAelita** *ttftfmuttu* àri^sfirotam erase 1878. — Blariss, 1888. In 8·, LXI-300-X p. Textam illa tattoum, 'haec rumeno-latbum exhibet. Editionis Blatientis nova dvuttawoif anno 188· prodiit. Haao repraerantabimue, nonnullis auctam botrumentio ad erectionem provincias istius oodestastioee spectantibus, utpote non raro a patribus Fogsratiensibaa adductis, ao praesertim ornatam annotationibus 'tum ex Nota erefissw tum ex consultorum recensionibus desumptis, ut quae non parum conducent ad illustranda Bumenorum catholicorum negotia. Has tamen, eum quandoque longiores stat, non te margine inferiori, sed ad decretorum synodalium calcem reticere satius visum est. Ad eoa referantur numeri crassiores textui inserti atque uncinis incluti.

ACTELE SI DECRETÊLE

ronciliului provinciei bisericesci greco-catolice de Alb'a-Julia -si Fagarapiu tienutq in atpiln DAmnului 1872, delà-dominée'- saninlui Tom'a pana parti dupa dominec'a a Uon a dupa Pasci, din ò pang in 14 mai, in . biseric a 'metropolitana din* B)asfu.< ,

, ' 1. ç -■

} **Epbtei'a Indictluei «MeiUplai prorlndei blaerirrsel g^eee-e»taUeede Alb>-Julia al 'Fagaraalu.**

Catra . domni episcopi suffragant, venerabile!· . ' '-capitule si superiorii tuoiastiriloru.

Noi comite nlntlmu foapu Vancea/de Bdteas a dlh indurare· lui ^àoranedien si grati s^ santului scaunu apostolicu archi-episcopulu si metropolitulu greco-catolicu romand ?lu Fagaraslului pi Alba- ■Juliei. aaistente la tronulu pontificiu si prelatu domésticu alu santiei safe, consilient intitr.u de statu , . alu majestatiei sale sacratissime, .doctoru de sacra teologia s.fc. a.

• Cetitoriloru saluteadela Domnulu.

Sacrele pagine ale saotei scripture ni arete, precuntu'si analele venerande ale legislatiu^i basencei catolice ni dovedetcu fora dubietate, và sent'· baserica docente din tempulu santiioru apostoli pana in dtlele nostre totu de una a convenitu atatu in adunari basericesci generali spre asiediarea unoru trobi spirituali mai momentose, catu si iu particularie. cd acid· in acestea in contielegere «i dupa consultari imprumutate capti basericeloru singurpcice se pota determina cele salutarie pentru basericele loru.

In legislatiUnea basericei nostre inca gaaimu p urqpKla atari adunari basericesci particularie, carile furs tienute pre lenga *tota vitregl a tempuriloru, candu acésta o recered prosperares intereseloru basericesci, de si nu ni iertatu a negd, cd in tempii mai recenti c'a fostu. raritu cdtu se pote atari adunari in sinulu basericei nostre pre lenga tote, cd sacrele canone, carile ordinesa tienerea sinodeloru in restempuri anumite, si in privinti a basericei nostre inca sustdu in deplin'a loru vigore.

' Nu potemu inse, dar' neci voimu a negd nece aceea, cd in tempii mai din urma del* restaurarea metropolis· nostre incoce, si anumitu in decursulu aniloru 1864-1866, s'au facutu neeeari incercari spre a pregati tienerea unui sinodu provinciale spre regulare· trebiloru provinciei nostre basencesci. si s'au foetu si preparitu materialulu recerutu spre aceea; dar' tote aceste pregatiri au remasu pane aata - di numai in atadiuli| pteliminarieloru.

Noi dupa detorinti'a chiamarei nostre nu amu intrelaaatu indata, del· inceputulu archipastorirei nostre in fruntea aeestei provincie basericesci a ne ocupd cu tacrarile neeesarie spre aceea, cd catu mai curundu eq, potemu tiené acelu sinodu provincial. carele dele reactivate· metropoliei nostre asia* dicundu erd devis'a dtlei; si pentru aceea amu si acceleratu finallsarea pregatiriloru. de un'a nu amu intardtatu inca su 28 juliu 1871, in script'· nostra emanata sit n· 1784 a pune in prospecta si tempulu tienerei açelui-a, despre ce · documenta invederatu script a nostra amehtita indreptata catra veaeratele ordinariate suffragan·;

La acdst'a provocare fratiesca veneratele ordinariate suffragane apretiuindn intentiunea descoperita, si recunoscundu necessitate· tienerei unui •tare sinodu, au pudu in prospectu oonlucraroa loru la «cela de dupa detorinti'a apoetoliei ce o porta,

. ACTA ET DECRETA------

concilii provinciae ecclesiasticae graeco-catholicae Alba - lèliensis et Fogaraaienais anno Domini 1872, a dqfainica sancti Thomae usque ad feriam tertiam post dominicam. secnndam host Pfcscha. a jusque ad 14 maii, in metropolitan· basilica Blasiensi celebrcti.

Epixtelmlgdictieute ceneUii^revineine ecefcainatléae \ graece-calhalieae Alha - Inliensia et Fagararienste.

„ Ad dominos episcopos a|iffraganeos, venerabilia. ~ capitula et superiores monasteriorum.

Nos Ijoannes Vancea dc ^iuteasi* comes Romanus. divina miseratione et sanctae sedis apostolicae Romanae gratia archiepiscopus et metropolita . Romanorum graeci ritus catholicorum Fogaraaiensis et Alba - Iuliensis, solio pontificio «allsistcns, sanctitatis suae ppaelatus domesticus, sacrae caesarae regiae maiestatimSntimus status consiliarius, aacrae theologias doctor etc.

Lectui salutem a Doplno.

Paginae aacrae acripturae nobia ostendunt, quemadmodum et venerandae legislationis ecclesiae catholicae annalea sine dubio fidem faciunt, sanctam docentem ecclesiam a tempore sanctorum apostolorum usque in hodiernum diem suo tempore convenisse tum in congregationibus generalibus ecclesiasticis pro quibusdam maioris momenti negotiis componendis, tum in particularibus, ut hac ratione in concordia et consultationibus mutuis praesules Singularum ecclesiarutp pro ecclesiis suis -salutaria decernere valeant.

Vestigia ^talium particularism congregationum ecclesiasticarum etiam in legislatione ecclesiae nostrae invenimus, quae, non obstante temporum iniuria. cum id prosperitas negotiorum .ecclesiasticorum postulabat, habitae sunt, quamvis negandum non ait, recentioribus temporibus in sinu ecclesiae nostrae tales congregationes rarius occurrere celebratas, etsi sqcri canones modum habendi synodos intervallis statutis ordinent, qui respectu ecclesiae quoque nostrae* adhuc in pleno vigore subsistunt.

Aat neque illud negare possumus aut volumus, temporibus a restauratfqne metropoleos nostrae posterioribus, et nomiaatim decursu annorum 1864-1866 nonnullas pro habenda synodo provinciali factas esse praeparationes ad negotia provinciae nostrae ecclesiasticae compoqenda. et etiam materiam ad hoc requisitam designabam fuisse : attamen omnes hae praeparationes usque hodiernum | diem in eorum iHtu praelaminari mansere.

Nos igitur vocationis nostrae obligationes'perpendentes iam inde a primordiis functionis nostrae archiepiscopalia non intermisimus necessariis occupari, ut quoad Seri posset, ocius synodum provincialem celqbrare valeamus, quae a reactivations metropolis nostrae erat ut ita dicam sermo diei (devisa dtlei); hac causa ducti acceleravimus et • praeparationes ad flnem perducendas, simul vero non tardavimus adhuc die 28 iulii 1871 scripto nostro sub a* 1784 emanato et tempus in prospectu ponere, quo illa habenda esset, cuius rei testis evidens est praefatum ndstrum scriptum ad venerabiles ordinariatus suffraganeos directum.

Venerabiles autem ordinariatus suffraganei huius fraternae provocationis intentionem manifestatam magni habentes, et necessitatem celebrandae talia synodi recognoaoentea, exposuerunt propositum suum huic synodo, iuxta obligationem apoatolatua, qua

humaiin privinti a termînului t^enerei. ce erA com- A
\ v/binatu pre lun a lui octohrie a anului Xrecutu, au
y 'faoutu observari 'acceptabile proieptaudu lun a lui
, . maiu a anului. 1872. s ar vedé a tin* cea mai
acomoc^iUi spre ace^a ΦPu· -^·

1 Dupa incuvenintiawiBiBcwitoru observari fratiesci
' hui ne - aihu invoitu la atnenares tenninului cu
aroea incunoscientiare. câ la tempulu seu nu vomu
' défi ed ajutoriuhi lui Ilompedieu a defige teftninulu
" tienerei aineaate; precu\u' ne atnu dechraratu in
script a nostra mdreptata inca in 27t>eptenibrie 1871.
n 4»27. catra veheratele oç^inanate suffragans

Deci d.ir acumu apropianiju->*e tetn^ülu desig-
nata in comunu. si urgentiGt agendel<»ru. ce voru
se vina la pertractare in acelu «inodu. inca solici-
tandu mat. adensu de vatu veri candu rimerva '
diferita; amu gasitu in Dèmnulu a defige tenninultf
inchoarei sinodului ^Abvinrialu Airi la metmpoTia
in Blasiu pre dommeç a santului apostolu Tom a. β
carea estu-anu .cade pre* a 5 di a lunet m<iu dupa
calendariulu nou : si pentrU aceea ' interpeliimu.
provocamu «i invitanto pre ilustritatile voMre. câ
pre ^enuinulu amentitu se veniri in jwrwomazia
sinodulu provincial^ indiratu. Si decumva ar intre-
veni ceva piedeca canonica. 'e ar face neposibila'
compararea indegetata. aceea^ya^fi numai decAtu
*a ni se aduce la cuiioscintia spre .ipretiujrea. ce o
ar merita.

Ilustritatile v<> sunteti totu odata rogati cu
tota onorea fratie»ea. <h se notifient! pre acei
venerati in Christoid^frati. pre cari aveti de eugetu
se-i aduceti la sinodu spre iv fi de facia câ teologi
la pertractaril*!* «inodali.

In urnia se adauge uceea provocare, câ 'dupaee
in dominée a Tomei are se se deschida sinodulu.
si asia se se tiens sesiunea publica prima, spre
carea debue se se faca ' pregatirj. debue se se. tient
mai inainte de area baremu una congregatiune
generala prosinodalu. in cares st* se asiedie rele de
ariediatu; <leci asia se plecati de a casa, ca se ve
afiati in Blasiu pre 3 mai dupa amiedia-di

Sr dupa ce «tota darea cea buna si totu darulu
deplenitu vine de susu .delà parintele lumindoru*i *.
amu judeeatu a fi vatu mai salutariu. câ^si prin
rogatiuni publice inca se se cera delà preaindura-
tulo Domnedieu ajutoriulu cerescu preste lucrarile
sinodali. si pentru aceea amu ordinatu in tienutulu
archi-diecesei a ae face rogatiuni public** in tote
baaerioele sub totu decursulu sinodului prov incialu.
câ se se indure preabunulu Domnedieu a ni tramite
darulu celu santu. câ aoeetu sinodu inchoatu in nu-
mele lui. se fia spre laud a si marirea praesantei
Treime a Tatalui si a Eiului si a santului Spiritu.
Aminu

Datu in Blasiu in curtîle resiedintiei nostre
inetropolitane la 2<l 8 martiu anulu Domnului una
miia optu cente siepte dieci ai doilea.

obltringun.tu,r, collaborandi, solummodo circa terniI-
num praefixum, qui; erat mensis^ octobn» elapsi
anni, observarunt satius esse, si Mifferatur in mea·
pem« maii anni 1872. utpote qui aptior ad talem
scopum es**e videretur.

— Pont captam harum fraternarum observationum
notitiam non" abnuimus dilationem termini ea cum ,
observatione, concessam, quod suo tempore jion
simus intermissuri. Deo iuvante. defigere terminum
pro habenda synodo dilatum ; uti in scripto nostro
$7 sepl^mbris 1871 n° 2^27 ad venerabile* ' ordi-
nario suffragane^* directo declaravrtuu*.

Nunc itaque cum tempus,iq communi praefixum
* appropinquet, et nécessitât* agendorum, quaeytoea
synvdo pertractanda erunt, nunc magis quam alias
celebrationejn dihTam solhcilt. inveiiHnu** in l)oniino
defigere tâcipus inchoandae synodi heic qo*ne*»
metropolium rn Blasiu in dominicam sancti
Thomae apostoli, quae hoc annu iuxta kalendarium
1'novum in dirtn thensis inaii incidit : idcirco
interpellamus, provocamus et invitamus illlustritates
vestras. ut ad provinrialen^ synodum acccderj* velint.
Et si forte aliquod canonicum impedimentum inter
veniret, quod accessum dictum impossibilem rvd-
deret. illud sine mora ad notitiam nostram addu-
catur. ut qua par est ponderetu^.

Illustritates vestrae una simul cum omni honore
fraterne* rogantur, ut illos venerabile** in Christo
fratres, quos aiTsynodum adducere intendunt, qui
qua theologi pertractationibus sy nodalibus intersint,
notificare velint.

Tandem illud quoque demisse expetimus, ut.
quoniam synodus dominica sancti Thomae ape-
rienda. et ita sessio P publica habenda sit. pro
qua praeparationes quaepiam faciendae erunt, ante
illam saltem una prosy nodalis generali» congregatio
servanda veniet, in qua ea. quae ordinanda erunt.-or-
dinentur. igitur domo ita discedere plareat. ut saltem
die 3 maii post meridiem Blasium pervenire possint.

Et quoniam «omne datum optimum et omne
donum perfectum desursum eat. descendens a patre
luminum 1 *. maxime salutare esse iudiravimus, ut
publicis quoque precibus a misericordi Deo caeleste
pro laboribus synodi adiutorium petatur, firmiter
sperantes, etiam ^lustritates vestrae taliter facturos,
quemadmodum et nat iam fecimus pro territorio
archidioecesis. ut in ornfiibus ecclesiis toto decursu
synodi publicao^reces fundantur: ut ita Deus op-
timus maximus dignetur auxilium mitten* de sancto
suo. quo haec synodus in sanctissimo' Auu nomine
inchoata ad laudem et gloriam sanctissimae Trini-
tatis. Patris et Eilii et Npiritus sancti, cedat Arnen.

Datum Blasii. in aedibus residentiae nostrae
metropolitanae die 8 martii anno Domini mille-
simo octingentesimo septuagesimo secundi»

2.

Heriea actltr a, re pertractat· atàti I· c··
gregaUiiile gcicrali. citi ni ia Mediitlele piblire
a siMdilfii prtviiclei b&arriemci greet ratalice de
Fagarwdi id Alb'· Jill'· raivacate 1« Rluii pre
41· « de &m ! 1872 al pre rele iceidilacil· iratatorie.

In'diu - de 4 maiu 1874 ■■ tienutu in curte·
pkUtiului metropolitanu cungregstiunea prelimin·-
ria, in care· toti cei ebiamati ai de facia Au emiau
promialune aolemna cu privire la tienerea aecrete-
loni ainodului dupa formula cuprina· in JI, punctu III. a programului adauau aub A).

2.

Serice Mr··, qiae t·· I· reagirgaliaiib·» grae
ralibaa ta· la MtaJaaibu pablicla nyaadi pravia
rlae ccclesiMticae grace· ratbalicae Fagaraaieaai·
et Alba - lalieaah la dlr· 5"" awii 1872 Blatda· la
djetae ar «abtM^aeatibaa diebaa celebratae arta aaaL

Die 4* maii 1872 in aula palatii metropolitani
habita eat congregatio praeliminaria. in qua omne·
rocati et praeMntea aolet^nem de aerrandia etnodi
aecretia emiaerunt promiaaionem iuata formulam in
g 1. punctu HI. programmati* aub A) adneai com-
prebenaam

• lac. I. 17.

l'oxcti. o*auu roues XI.II.

1 lac. I. 17

Dupa aee'a sau constituito oficialii sinoduiui, A precum se vede din adausulu sub B), ai in urma s iu presentatu si supusu esaminarei literele deputatildru chiamafi.

In dtua de 5 mai 1872, dominée sSntului apostolo Torna, celebranduse santa liturgia episcopésca in baseric'a metropolitans delà santa Treime. dupa in/ocarea Spiritului santu s'a tienutu aatAia" siedintia publica, in caqea-'excolenti a ea reverebdisimulu domnu metropolitu a tienntu vor-ter hires inaugural·! catra sinodu. care este adausa ^ub (?) in originalu in limb's romana"Xi in versiune latina.

Dupa ace a s au publicatu decretele sinodali. ai mai antAiu decretulu despre inceputulu sirlo^plui. care este adausu sub D).

Dupa aceat i decretulu despre emiterea profesiunei de credintia, adausu sub E); dupa acarui publicare a urmatu profesiunea solemna de credintia émisa eu viersu inaltu de entra unulu fia-care membre dnpn formul a prescrisa de pontificefà Romenu l'rbanii VIII pentru orientali.

'lApoi sa publicatu ' decretulu despre inodulu ' vietiei pre telnpulu sinoduiui. precum se pote vedé sub F). In urma s-'su cctitu decretele'de a nu prejudecA. si de a nu se departà. cari se alia sub GI si 11).

In fi mai 1872 «n tienutu in curtea palatiului metropolitanu congregatiunea a II* generala. in cares dupa 'l din programu. toti cnembrii sinoduiui s au impertitu in trei cçmisiuni sinodale. precumu ae vede din adausulu sub I). Comisiuniloru acentor a li sau datu spre desbatere sietnele elucubrate, qsia càtu comisiunei I"* i s au venitu spre examinare capctele cuprinae in titulele despre credintia. despre baseriea si despre ainode. Comisiunei a II* i sau concrediutu spre cenaurare capctele titululeloru despre beneficii, despre nanti sacraminte si despre cultulu divinu. éra comisiunei a III* i s au datu spre revisiune capetele deditae in titulele despre vietia elerului. despre ordulu calugarencu a santului Haniliu Marele. despre instructiunea ^jnerimei si despre judetiele basericesci.

In 9 mai 1872 n a tienutu in curtea palatiului metropolitanu congregatiunea a III* generala. in earea s'au admisu si stabilitu prin judecat a parintiloru sinoduiui cari singuri se bucura de votu decisivu. hitululu I si cele 8 capete de antAiu ale titulului II in form a cuprinsa iri decretele aaternute scaunului apostolicu.

In 11 mai 1872 s'a tienutu congregatiunea geu'erala a IV* in carea s au admisu si stabilitu prin judecat a parintiloru sinoduiui capetele 9 si 10 a titulului II precumu si decretele titululeloru III si IV.

In 12 mai 1872 dominées l'ortatorieloru de mini, dupa celebrarea liturgiei episcopesci prin ilustritatea sa reverendisimulu domnu episcopu alu Lugosiului ai dupa dimiterea poporului, s'a tienutu a dou a siedientia publica sinodala, in oarea s'au promulgatu decretele celoni patru titule din. inceputu. λζî

In aceasi dl dupa amiedia-dt s'a tienutu in curtea palatiului metropolitanu congregatiunea generala a V*. in carea prin judecat'a parintiloru sinoduiui s'a admisu si stabilitu çele 7 capete din inceputu ale titulului V si un'a parte dein capulu 8.

In 13 mai 1872 c'a tienutu congregatiunea ge- nerala a VI*. in oarea prin judecat'a parintiloru s'au admisu si stabilitu ce'alalta parte a capului 8 ri capu 9 a titulului VI, precûmu si decretele titululeloru VI. Vil, VIII, IX ri X.

In 14 mai 1872 dupa celebrarea indatinata a santei liturgii s'a tienutu in curtea palatiului me-

. Deinde officiales synodi constituti sunt prouti ex adnexo sub B) apparet,) ae demum vocatorum deputatorum litterae exhibitae et examini sublestae sunt.

Die 6* maii 1872 dominica sancti apostoli Thomae in ecclesia metropolitans ad shnetam Trinitatem aolemni sacro pontificali celebrato, post invocationem Spiritus sancti, habita est sessio I publica, in qua excellentissimus ac reverendissimus dominus , metropolita Aabuit ad synodum sermbnem inaugi|ralem. qui sub (1) in origine lingua roman* et Jn versions latin* adiacet.

Dein publicata sunt Wcreta synodalia, primant quidem de inchoanda synodo, quod sub O) adnectitur.

Post hoc de professione fidei emittenda, quod sub E) advolvitur, ctiiua publicationem solemnis fidei catholicae professio iuxta formulam ab I'rbano VIII Romano pontifice pro orientalibus praescriptam s singulis membris alta voce emissa subsequuta est.

HinC promulgatum est decretum de modo vivendi durante synodo, prouti sub F) videre eat. Demum perlecta sunt decreta de non praeiudicando. ac de non discedendo, quae sub G) et H) exstant.

Die 6* maii 1872 in aula palatii metropolitan· habita est congregatio II* generalis, in que ad normam S programmatis universa membra synodi in tres commissiones synodales distributa sunt, quemadmodum in folio sub D continetur. Hisce commissionibus ad discutiendum tradita sunt schemata elucubrata, ita quidem, ut commissioni 1"* capita in titulis de fide, de ecclesia, ac de synodia comprehensa examinanda obtigerint. Commissioni II"* capita titulorum de beneficiis, de sanctis sacramentis et de cultu divino censuranda concredita fuerunt; commissioni vero III"' capita in titulis de vita cleri, de ordine monastico sancti Basilii Magni, de institutione iuventuti* ac de iudiciis ecclesiasticis deducta, ut reviderentur, fuere resignata.

Die 9··mari 1872 in aula palatii metropolitan! habita est congregatio III* generalis, in qua iudicio patrum synodi, qui soli decisive gaudent voto, titulus I ac priora 8 capita tituli II. iuxta modum in decretis sedi apostolicae submissis contentum admissa ac stabilita sunt.

Die II* maii 187 2 habita est congregatio generelis IV*, in qua capita 9, 111 tituli II, item decreta titulorum III et IV iudicio patrum synodi admissa ac stabilita fuerunt. 0

Die 12* maii 187'2 dominica Myrophorum. solemn! sacro pontificali per illustrissimum ac reverendissimum dominum episcopum Lugosiensem celebrato, ac populo dimisso, habita est sessio II* publica synodalia. in qua decreta priorum quatuor titulorum, promulgata sunt.

Eodem die a meridie in aula palatii metropolitan! habita est congregatio generalia V*, in qua priora 7 capita tituli V et para capit» 8 iudicio patrum synodi admissa ac stabilita sunt.

Die 13* maii 1872 habita eat congregatio *generalia* VI*, in qua altera para capitia 8 et caput 9 tituli VI, item decreta titulorum VI, VII, VIII, IX et X. iudicio patrum admissa ac atabilita fuerunt.

Die 14* maii 1872, sacro iuxta morem celebrato,, in aula palatii metropolitan! habita est congregatio

tropolitanu rongregatiunea general* VI, .in can* A generalia VII*. inaqua diversis quoad librorum •tabilinduae mai-moite eu peivire la ed*re* cartUoru . ecclesiasticorum et m \usum iuventutis erudiendae baaerireaoi ai de inatnictiunea tinerimei. « au roaolvitu «uplicela tndreptate catra ainudulu provinciale. „ In aceui di ·'» tienutu in baaerica metropolitan* a III* siedintia publica ainodala. in carca a'aû promulgatu decpptele cuprinae in titulii V, VI. VIL VfII, JX ai X. Apoi in »ensulu §-lui 5 alu pregramuhii «a publicatu decrctulu de incheiareà ainodului, rare otite adausu sub L». prermnu ai deeretulu de subscrierea decreteloni «inodului, care eate adausu de iinprtiunA cu subscriptiunile la ineesi decretale sinodulpi. iHiptt ace a ainodulu a rogatu pre escclentissimulu domnu mctropdlitu. ta ae cera delà aantulu scaunu apostolicu prea inalt a confirmare a decfetcloru sinodqlui. In urina dupa una vorbire tienuta de metropôlitulu. rare se aHa sub M), aducundu in* modu aoleninu multjtjmita marelui ai preabunului Domncdieu. datatohulu totûroru bunetatilorü. sinoduln provinciale a à inchisu

ecclesiasticorum et m \usum iuventutis erudiendae editionem» stabilitis, supplices libelli synodo provinciali exhibiti congruam solutionem nacti. sunt.

Eodem die in ecclesia, metropolitans habili est sessio III* publica synodalis. in qua decreta titulis V. VI. VII. VHI. IX et X comprehensa promulgata sunt. Tum ad sensum § .V programmati» publicatum est decretum de finienda synodo, quod sub L) adiacet. item, decretum, de subscribendis synodi decrCtis. uuod una ' cum' subscriptionibus ipsis decrétis synt/di adiectum est. I)ein rogavit synodus excellentissimum dominum patrem métropolitain. ut altissfmani decretorum synodi proyinehiliif confirmationem a sancta sede apostolica implor&rç. velit. Deniuip habito per metropolitan» s^rmdne. qui sub M) exstat, solemni largitori omnium^ bonorum Deo optimo maximA gratiarumV.actione g synodo provinciali finis impolitus est.

A. ,

Proyrama/M *seau modalitatea tienerei sinodului pro·* HRcïa/w *greca-caiolicr de AMa-Julio convocatu la Blasiu pre* Λ *maiu 23 aprilie 1M2,*

H

Dupa-ce voru fi convenku cei chiamati la sinodulu provincialu. in diu'a prima ne va tiené un a congregatione prosinodnla (preliminaria) in sala resiedintiei metropolitan®. in carea ne voru dispune cele *necesarie spre deschiderea sinodului.

In acést'a congregatiune:

1. Toti parintii sinodului imbracati in ornatulu loru propriu. anuine: Episcopii cu patrafiru, mandia si camilafea, ér' ceia alti in ornatulu loru preotieecu. anume: cu greca seau cu paliu eelesiasticu. voru ocupâ locurile competenti la més a, in a carei a frunte va présidia metropolitulu. premitiendu eon* sultarei rogatiunea: rImperate cerescu**.

'2. Dupa finirea acestei rogatiuni metropolitulu va tiené un*a vorbire acomodata scopului acestei adunari.

3. Finindu metropolitulu vorbirea. cu convoirea episcopiloru present!, va provocâ pre toti membrii sinodului a-si face promisiunea solemna 0de a tiené secretele sinodului-, recitandu formul a unnatdria: ^Promitu pre credinti a preotiésca, câ voiu tiené in secretu religiosu ai sub tacere absoluta tote acele. cari voru H cetite. desbatute. pertractate si décrétât® atétu in congregatiunile generali. cAtu si in seseiunïle publice, nece voiu descoperf din cele nemenui netnica ta ante de a *se* publica acele pre cales sa. la tetnpulu prefiptu. cu modalitatea prescrira-.

4. Dupa aceea se va face provocare catra parintii sinodului, câ se aléga pre oficialii sinodului (cari voru fl a-se alege cu modalitatea, ce se va gaal mai corespundietoria). cari potu A urmatorii:

a) Judii escusatiuniloru si ai càintieloru.
b) Promotorii ainodului.
c) Secretarii ainodului.
d) Notarii ainodului.
e) Magistrulu ceremonteloru sinodului.
f) Teologii si canonist»ainodului.

5. La mandatulu presidiului aecretariulu primu a)u ainodului va provocA pre deputatii eapituleloru. ci ae-si produce documente!® credentionali de procuratiune, cari preeentandu-le preaidlului, voru fi de aprobi.

fi. Dupa aceea metropolitulu va intrebi pre .parintii episcopi, de aciu prS cinev a, cè abeentéta, debuindu a fi de facia la sinodu?

A.

frograutma seu methodus celebrandi synodum jprorinctalem prorincide yraecu-catholirae Alba-Iulflusis convocatam Blaeium pro »5 mati *23 aprilU 1*72.*

«-'

4'ostquam omnes ad synodum provincialem convocati comparuçrint, die prima celebrabitur congregatio prosynodalis (praeliminaris^ in exedra residentiae metropolitanae. in qUa necessaria ad inchoandam synodum disponentur.

In hac congregatione:

1. Omnes synodi patres ornatu proprio induti, et qfiidem episcopi epitracbilio (stola), inandia et camilafca, ceteri autem in ornatu, suo presbyterafi. nempe graeca sive pallio ecclesiastico, occupabunt loca competentia ad mensam, in cuius principio praesidebit métropolite, qui consultationibus praemittet orationem „Kex caelestis-.

2. Hac oratione completa metropolita habebit sermonem ad scopum huius congregationis accommodatum.

3. Metropolita, finito sermone, cum episcoporum praesentium consensu provocabit omnes in synodo locum habentes, ut eolemnem faciant promissionem de „servaodo synodi secreto- recitando formulam sequentem: rPromitto ad fidem sacerdotalem, me sub secreto religioso et silentio absoluto observaturum omnia ea. quae sive in congregationibus generalibus, sive in sessionibus publicis lecUt discusa, pertractata atque decisa fuerint; neminique ex iis revelaturum quidquam, antequam eadem sua via suoque tempore atque methodo praescripta fuerint publidkta-.

4. Dein patres synodi provocabuntur, ut officiales synodi eligant: exindeque, eo modo, qui magis opportunus visus fuerit, erunt eligendi sequentes.

a^ Iodices excusationum et querelarum.
b) Promouvras synodi.
c) Secretarii synodi.
d) Notarii synodi.
e) Magister caeremoniarum synodi.
f) Theologi et canonistae synodi.

b. Ad praesidia mandatum primus secretorius synodi provocabit deputatos capitulorum, ut documento credentialia suae procurationis, producant, quae praesidi exhibita erunt adprobanda.

6. Postea metropolita interrogabit synodi patres episcopos, utrum aliquem synodo intervenire obligatum absentem ewe sciant.

»·

7. Finindu-se tote aoeptea métropolitain va presents apro oetire decretele, prepafate apre yes-■iunea 1''*. ai enume:

•) Decretulu desohiderei sinodului;
à b) Decretulu marturiairei credintiei;
' c) Decretulu traiului aub tempulu sinodului:
Decretulu de a nu prejudeci;
/e) Decretulu de a au discede';

la car| tête ae va escere. consensulu psrintilorq ainodului.

8. l/upa tote aceate métropolitain id cointieiegere cu parintii ainodului va désigné dlu'a apre a tiené aeaaiunea 1*, carea staverindu-se, ae va püne 'capetu eongregatiunei aceetei preliminario.

In diua 'c^efipta pro aeaiunea I* ee va tiené cdlttklu divinu deuîanéti'a la 8*> ore in baaerica oatedrale cu tota aolenitatea, la carea ae va procede cu proceaiune din curtea metropolitan*

Or-is/s *procrmmei*

va fi urmatoriulu

a) Va conduce inersulu unu lectoru cu crucea metropolitans. asistendu doi clerici cu luminarie de doue laturi.

b) Dupa aceea teologii seminariali doi cu doi.

c) Dupa acestia preotii, cari voru fi present!.

d) Caror a li voru urmâ canonist!! si teologii sinodului.

e) Apoi notarii ai secretarii ainodului.

D Promotorii ainodului.

g) Superiorii monaaterieloru chiemati la ainodu.

h) Deputatii capituleloru dupa tempulu promovarei epiacopului lora.

i) Diaconii imbracati.

k) Capitululu metropolitanu in corpore itnbracatu.

l) Vicariulu capitulariu de GhierCa.

m) Episcopii in mendia si camilafca.

n) Métropolitain, oarele vasi celebrisantaliturgis.

N. B. Intrandu episcopii in baserica, corulu va intend -Eta preotulu celu mare** seau -Multi ani**.

o) Cei intrati toti voru cuprinde locurile loru in presbiteriu. oanonicii in stalele canonical!, ér' cei'alalti in scaunele profesorali si clericali.

p) Cei oe vora celebrd, vora intré in altaria-, er' episcopii vora ocupi scaunele episcopesci; celu delà Grade scaunulu celu mare: celu de Lugosiu seaunulu de langa ioonostesu.

r) Métropolitain si-va lui tempulu reoerata spre pregatire, dupa aceea se va imbracé pre amvonu.

s) Sant a liturgie se va incepe cu: ^Imperate cerescu**, decantata.

t) Dupa finitely! santei liturgie toti oei, oe nu au loeu in sinodu, vora avi de a eei afora din baserica, er' oei cu loeu in sinodu vora enprinde locurile sale langa més'a asiediata in presbyteria, pre carea va fi crucificsu, santa evangeMa ai luminarie.

Asiedikndu-se toti, métropolitain din scaunulu preeidialu va tiené cuventarea deaohiderei ainodului.

u) 'Finindu-se cuventarea, promotorii voru core a-se publici decretulu deschiderei ainodului provinciate, Ia care métropolitain va demandé s ee ceti aoelu decreta de cetra Mcrotariula primaria.

Dupa finitalu oetirei aecreteriulu primaria va intrebé pre parintii ainodulai: ,De vi place decre-

7. Hiaoe completio métropolite praesentabit ad legendum decreta pro sessione I* praeparata, 'videlicet: F

a) Decretam de synodo inchoanda;
b) Decretam de fidei profession^ elicienda;
c) Decretam de modo Vivendi .dqrante synodo;
d) Deeretum.de non praeiudicandq;
e) Dectetum de non diacedendo;

quibus auper omnibus exquiretur patrum synodi consensus.

8. Hiaoe omnibus ebsolutia^jnetropolite φβ concordia- cum. synodi patribus designabit diem cele, brandae 1'' sessioni*; eaque die stabilita, hiiiç congregationi praeliminari finis imponetur.

S 2.

Adveniente die pro prima sessione praestituta, celebrabitur cultas divinus matutina hora 8?' in ecclesia cathedrali cum omni aolemnitate asservandus. ad quem ex aula metropolitana procedetur cum publica procesipne.

Ordo proresMOnis-

erit sequens:

a) Processionem conducet lector crucem metropolitenam deferens, cui a latere assistent duo' clerici luminaris tenentes.

b) Postea theologi seminarii bini procedentes.

c) Quibus anbsequentur presbyteri praesentes.

d) Hos excipient canoliistee et theologi synodi.

e) Dein notarii et secretarii synodi.

f) Promotores synodi.

g) Superiores monasteriorum vocati ad synodum.

h) Deputati capitulorum praecedentes iuxta tempus promotionis episcoporum suorum.

i) Diaconi sacris induti.

k)' Capitulum metropolitanuni -collegialiter et sacro ornatu indutum.

l) Vicarius capitularis Ssamosujvariensis.

m) Episcopi in mandis et camilafca.

ni Métropolite sanctamv liturgiam celebraturus.

N. B. Dum episcopi ecclesiam subintraverint, chorus intonabit „Ecce sacerdos magnus** vel -Ad multos annos**.

o) Intrantes othnes occupabunt loca in presbyterio; et quidem canonici in stellis canonicalibus. ceteri in scamnis profesaoralibus et clericalibus.

p) Qui vero celebrare intendunt, intrabunt ad altare; episcopi, autem occupabunt subsellia episcopalia: Varadinensis subsellium maius, Lugosiensis subsellium ad dextram penes ioonostesium.

r) Métropolite sibi tempus ad praeparationem assumet; dein in suggestu induetur ornatu sacro.

*) Sancta liturgie incipiet cum cantu: „Rex caelestia**.

t) Terminata sancta liturgis/omnes, qui in synodo non habent locum, ex ecclesia exire debebunt; illi autem, qui in synodo Jocum habent, occupabunt loca ad mensam in presbyterio praeparatam, in qua erant crucifixus et sancte evangelic eum luminaribus.

Cuncti^iam aua loca occupantibus, métropolite ex aua aede praesidentiali dicet sermonem synodi inauguraient.

u) Finito sermone promotores instabunt, ut decretam inchoandae synodi proviqcialis publicetur. Métropolite igitur mandabit, ut illud decretam legatur per primum secretarium.

Terminata decreti lectione primus oooretariua interrogabit synodi patres: „11tram vobis decretam

tutu cetitu dedpre d'eschiderea siqodului pro-rinciali?“ 1» care reapoudiendu-se:. ‚piafee“, — acela va reportA deepre acést'a metrtipolitului, carele re enuneiA: „Deeretklu de deschidere a' placutu toturoru parintiloru, deci dar' noi dechierhmu sinodulu provincialu de deschisu,"si cU acest'a a-ei luA ince^utulp seu.“ —

v) Totu aaia ee vora poté cetl ai cole alte decrete. ei anume: a) Decretulu deepre depunerea marturisirei credintiei. — dupa a caruia entire, toti membrii sinodului provincialu, voru dqpufte marturiairea credintiei cetita de secretpriufaVprimu.

N. B Formul a marturieirei credintiei ' poté fl seau cea „Pianh“. dedusa din mandatulu lui Piu IV, eeau cea „Urbaniana**. preecrisa pentru orientali.

Finindu-ae aetulu profeaiunei credintiei, .ae voru poté ceti ai cèle alte decrete, ai anunïto: b) Deferetulu deepre modulu traiului aub ainodu. c) Decretulu de a nu prejudecA neinenui aub ainodu. d) Deoretulude a nu diacede delà ainodu. i

x) Dupa cetirea acestorig, promotorii einodului voru cere a «e diapune, cA .ae ae deduce protocolu regulatu deepre tote cele intemptate aub aeeiunee présenté Ce va ai diapune metropolitulu demandandu notariloru sinodali. cA se deduce protocolu regulatu deepre tote.

y) Dupa acestea ce va deechide uai'a basericei, si metropolitulu va fia bonecuventarea pontificale, dupa carea voru eal toti, din baaereea. ai voru merge ér eu proceaiune pana ta curtea metropolitana. pre cumu au venitu.

de inchoanda ïynodo provinciali lectum placeat?* , Atque responso' accepto tptae?t*. super hoc referet ad metropolitan, qui ita enuntiabit ‚Decretum de — inchoanda synodo placuit' omnibua synodi patribus; itaque noa synodum 'provincialem declaramus inchoatam, eamque suum* sumere initium*.

v) Pari modo poterunt cetera quoque décréta legi, et quidem a) RDecretum de fidei profession*^' elicienda**, post cuius lectionem omnia synodi membra recitabunt formulam professionis fidei per pri- * Inum secretarium lectam.

N. B. Formula professionis fidei erit sive rPiana*„ edita iurau Pfi IV. sive ^Urbaniana** pro orientalibus praescripta.

1'ost elicitam fidei professionem poterunt* et reliqua decreta legi, nempe, b) 13eeretum de fitodo vivcqdi Jurante synodo, c) Decretum de non praeiudicando ·sub synodo, d) Decretum dé noti discedendo a synodo.

x) Cunctis hisce lectis, prtimotoree.synodi petent disponi, ut protocolliim' exactum 'concinnetur de omnibus in praesenti sessione peractis. Hoc ipsum metropolita notariis'synodalibus iniunget faciendum, ut udem scilicet super omnibus protocollum deducant ordinatum.

y) ' Post haec portae ecclesiae aperientur, et metropolita dabit benedictionem pontificalem; qua obtenta cuqcti discedent ex'ecclesia, reversuri ad aulam metropolitanam modo et ordine quo ad ecclesiam fuerat processum. —

» 3.

In dlu'a urmatéria va fi congregatiunea generale a II* ijy sal'a curtei metropolitane. unde fi tienuta si cea preliminaria I*.

In congregatiunea acést'a ee voru constitui sectiuni seau comisiuni speciali mai multe, caror'a li se vont comunicA proiectele de decrete ainodali prelucrate. asupr'a caror'a si-voru dA parerile sale, si pre candu voru fl gat'a, se voru tiené congregationi generali, spre a asiediA si deduce decretele sinodali.

N. B. Secretariulu primariu totu de-un a va incunoscientiA parintiloru sinodului, baremu cu una dt mai in ainte terminulu si dtu a congregatiuniloru generali.

Die sequenti habebitur congregatio generalis II* in exedra aulae metropolitana?,' ubi ianf congregatio I* praeliminaris fuerat 'celebrata.

In hac congregatione constituentur plurea sectiones sive commissiones speciales, quibus.communicabuntur schemata decretorum synodalium elucubrata, super quibus illae suas facient observationes; quae cum paratae fuerint, celebrabuntur congregationes generales, ad effectum constituendi atque concinnandi decreta synodalia.

N. B. Primus secretarius semper praevie notifieabit patribus synodi, ad minimum una die antea. terminum et diem celebrationis congregationum generalium.

S 4.

Fiendu decretele sinodali concertate, staverite si acceptate deepre cativ'a tituli, se va prefige dlua spre sesiunea a II*. cA se^se publice cele staverite.

Cu acést'a modalitéte se va procede totu de-un'a B pana la capetulu sinodului, fiendu seeiunile publice de a se tiené cu modalitatea indigitata mei susu tienenda dupa finirea cultului divinn in baserica catedrale, care lu va celebrA totu de-un'a cate unu episcopu pre rondu.

In seeiunile publice metropolitulu la rogares promotoriloru va demandé seoretariului primariu alu sinodului, cA se cetéeca publice decretele staverite, dupa a earoru cetire secretarii voru intrebA pre parintii sinodului, „de li placu decretele cetite'· si ptacuudu la toti, despre aoeea vont referi metro-' poiituiui, carele va enuneiA: „Multiumita lui Domnedieu* („charu Domnului**).

' N. B. Deepre oongregatiunile generali, precum ai deepre eesiunile publice, notarii sinodului voru avé de a duce protocole formali regulate, cari voru contiené tête cele' pertractate.

Postquam decreta synodalia discussa, stabilita dtqye acceptata fuerint super nonnullis titulis, praefigetur dies pro sessione II* celebranda, ut in illa iam stabilita décréta publicentur.

Hac methodo procedetur semper usque ad finem synodi; atqiie sessiones publicae servabuntur modo superius descripto poet cultum divinum in ecclesia cathedral· terminatum,' quem semper unus episcopus ex ordine celebrabit.

In sessionibus publicis metropolita ad instantiam promotorum demandabit primo- secretario synodi, ut decreta iam eonstituta publice perlegat; et post eorum lectionem secretarii synodales interrogabunt synodi patres, „utrum iisdem decreta lecta placeant**? Quae si illis placuerint, idipsum referent ad métropolitain, qui enuntiabit: „Deo gratias*.

N. B. Super congregationibus generalibus et sessionibus publicis notarii synodi deducent protoolla formalia ordinata, quae omnia pertractata complectantur.

Sesiunea ultih^B ér «te \<*tienU eu eolenitatea oelei i·, anumitu ' eultulu divinuse va celebri de eMra métropolitain eu· niodalitatea Üenuta U de? schideres siftodùhi·, anume in capetulu sautai liturgie parintii sinodulji ai vont cuprinde toti locurile ïoru, ai ae verupublitadecretele'ultime eu modalitatea dise in $ 4, — ce fidlndu-se, prodiotorii voru cere, ji nefiendu aille lucruji^ «e «e puna capetu sinodului, la carea cerere metropolitulu ra demand! a m ceti decretulu incheiarei ainodului, dupe's oarai'a retire secretarial)» sinpduliA sa intrebidelh parintii. , sinodului. „deca li place decretali! «etitudeapre -resultatu reportaodu ^metropolitalui, aoesft ra enunciâ: „Parintilqru sinodulqi. li-a placatu? ,ci se punemu. capetu sinodului -prorincialu, deci dara noi cu aceSfa.u^euiu capetu staoduldi previnpialu, aihi decliiaifhu de inebeiatu**. * ») declaramus**.

N Gu^ÿ aceate ae vora aubscrie actole ainodului, B aeva tiené cuvsntare .de inoheiaro, .si se va intoni: „Marire intru cei dq susu lui Domnedieu**; — si finihduse si benecuventarea pontificale, vora est afora toti, si vora merge cu procesiune la residenti a metropolitans, de unde vora discede pana la prandiu. dupa càrele fia-care se sa potê ro-intorni la ale sale.

Datu Blasiu in 1* main 187i.

.loanu Vancea, m. p., archiepiscopu si metropolitu de Alb a-Julia.

B.

Oficialii ttiiodali.

I. fVoesolori.

Rexerendisimulu dointy^ Joanu Fekete. canonicu

Reverendisimulu domnu Joanu Ssabo, c^ponicu.

• t· II. *Secretari.* ' ·*·, .

Ilustrisimulu «i reverendisimulu domnu ·Michâilu Nagy, canonicu.

Reverendisimulu domnu Michsilu Psvelu.

Reverendisimulu domnu Josnu Antonelli.

IU. potari.

Presonoratu domnu Josnu Rusu. '

Preaonoratu domnu Gavriilu Popu.

Multuonoratu domnu doctoru Vasiliu lutiu.

Multuonorattf* domnu doctoru Joanu Ratiu.

Multuonoratu domnu doctoru Victora Mihilyi.

IV. Mapssfntta *ceretnomelom.*

Reverendisimulu domnu Joanu Pamfllis, canonicu.

V. *TeologU* emeduM.

Reverendisimii domni Joanu Saabd si Elia Vlaaa'a, D canonici.

Reverendisimii domni Demetriu Coroianu, Michailu Pavelu,' Grigoriu Moisilu, Petra Popu si Joamt Antonelli, vicarii foranei.

Preaonorati domni Joanu Rusu si Gavriilu Popu, protopopi.

VI. Ceeomita amsduta·.

Multuonorati domni doctoru Vaaibu lutiu, doctoru Joanu Ratiu si doctoru Victora Mihilyi.

VII. *JadU etauatieutdora* si «i omntMiom.

A-ssudurtr.

Reverendisimulu domnu Constantina Papfalvi.

Mrasdri».

Ilustrisimulu si reverendisimulu domnu 8tefaaa Moldovanu.

Seesio ultimstfterum celebrabitur cttm solemnitète primae seçsioniv;. nempe cultus divinus perficietuç, per metropolitan· ordine ohurVato in synodi inchoatione.. In Ane «anctae liturgibe.»ynodi nstrlM occupabunt sua locaret publicabuntur* decreta 'ultima, modo Ingî indicato; quo ..peracto, pro-' motors* ioatabunl, ut quatenus alia obiecta non *lint pertractande, praesenti «ynodo fini» imponatur. s8uper hot métropolite mandabit ligi decretum da terminande'eynodo, post cuius* lectionem seieretariuk «ynodalia sciscitabitur -*aS* patribus ' synodi. „utrum decretum lectum iisdem placeat**? l^ox responsum 'retaret'metropolitan, qui exinde enuntiabit: „Patri- (bus synodi placuit, ut huic synodo'provinciali finis imponatur; no» igitur huic «ynodo, provinciali praesentibus finem, imponimus?* eamque clausam, declaramus**.

Post haec subscribentur, decreta synodalia, et deinde s£rmo .habebitur Cpro synodi fine. Tum denique intonabitur „Gloria in excelsis Deo"; — atque benedictione quoque pontificali impertiti, .exibunt ex ecclesia omnes, redeuntes cum processione ad residentium' metrppolitanam. unde deiii discedent usque ad pra^Hlum, quo terminato cuncti poterunt regredi ad prbpria.

Datum Blaaii, 1 maii 1872.

'* '. loannes Vancea, ni, p., archiepiscopu» et metropolita Alba- luliensis. (

B.

Officiale» tynodi.

I. *J^ontotare».*

Reverendissimus dominus loannes Fekete Negrutiu. eanonicds.

Reverendissimus dominus loannes Ssabo, canonicus.

II. *Secretarii.*

Illustrissimus ac reverendissimus Michael Nagy canonicus.

Reverendissimus dominus Michael Pavelu.

Reverendissimus dominus loannes Antonelli.

III. *Notarii.*

Reverendissimus dominus loannes Rusu.

Reverendissimus dominus Gabriel Popu.

Admodum reverendus dominus doctor Basilius lutiu.

Admodum reverendus dominiis doctor loannes Ratiu.

Admodum reverendus dominus doctor Victor Mihalyi

IV. *Magitter oaeremomarwa.*

Reverendissimus dominus loannes Pamfiiie, canonicus.

V. *Theologi tgnodi.*

Reverendissimi domini loannes Ssabo et Elias Vlass a, canonici. t —

Reverendissimi domini Demetrius Cbroianu, Michael Pavelu· Gregorius Moisilu, Pethis Popu et loannes Antonelli, omnes vicarii foranei.

Reverendi domini loannes Rusu et Gabriel Popu, protopresbyter!.

VI. *Caetomtia» eyaadi.*

Admodum reverendi demisi doctor BaaiHua lutiu, doctor loannes .Ratiu, doctor Victor Mibdlyi.

VII. Zudices «rcwsotiianm rt fcritarum.

Proete».

Reverendissimus dominus Constantinus Papfalvi.

MrmAre. *f*

lUusttiasimus ac rovereadimimus dominus Stephanas v Moldovanu.

s Rcvarendisimulu domnu Vasilîu Nistôru.
· Reverendisimfilu domna Stefan· Biltiu.
Revernndisimulu domnu Elio Via»·.»: -

A Reverendinslmog domine· Banilin· Nistoru
. "ReVernndiaûmun domina» StephaniM^Bil^a.
Reverendissima· domina· Elia» VIo m · X s

C. ' I I

e .C, ', *

Àvcrbintfa inangwala ftsmtda \ *de finira ' eecelenti'a* tftwtaurntmlu µ *reverenditin^uln domnu Orrhiepèteopa* do *Alba-Jul!a ti Fayaraeiu la deethidorva* \ *mnodùlîei provinciate in* 5 nyrtu *187H.* \

Oratio im/wtHi ifniii prooineialit habita ab '«·eelliniiMimo ilbeotritoiuto et rmersmdtsstme domine' aretapt^copo *Alte-Jvfatui* FtyorMitMi die.» - , 5 màS. »7». . ı

lluetrisitni si preavenerati domni confrati episcopi.-
Preaonorati in ('hristosu frati. , .

Illustrissimi ac reverendissimi domini confratre· episcopi. ı %
Venerabile· in Chriato fratre·.

Aecael ente dtu'a, carea o a /ucWm HohmmUh,* »e *ne ÔMcnramn «í ne drefalad** tutr'-atea.* (PmKXVII.M).

Hoec eet die». qtpM· *feed* Dvminn·. *emtHmue rf luetemue* m µ. (Pp v'XVII.

Ce parîntii nostrii au doritu eu doru ferhinte, si nu au ajunsu» aceea ni s a datu noae ee o vedemu in dtlele nostre: se vedemu maririle lui Domnedieu, carile le à facutu cu noi- spre incorp·· narea lucruriloru sale. — Ni s'a datu» câ se ved$mu dîu'a aceaat'a, {area cu tutu drêptulu ee pote numi dfu a „carea o facutu Dotnnulu. ae ne bucuramu\ei se ne deafatamu intr'-ine a-. cà-ci acetst a e aleoa» ca ae 6a diu a a trei'a memorabila in renaacerea vietiei nostre-basericeaci.

Quod. patre· nostri ardenti desiderarunt voto, nequê ipnis datum est^ illud nobia hi«c.e diebus' eoncessum fuit: ut videamus mirabjlj· Domini, quae B.ad coronandum apua suum operatus eat. — Nobia videre hgne diqfh. concealum eat. quae omni iure die· ntincupan potest. quam Dominus fecit, iit exultemus et làètemur in ea. qudniam haec electa fuit, ut tertia iit dies regenerationi· vitat* nostrae ecclesiasticae.

Cea. de-ântaia dt epocaln a foatu diu a 5 sep tembre 1700, dtu'a acee»Ymareatia, dtu'a sacra a mantuirei produsp d» Spiritulu santu. in carea auteiiotii nostrii in frunte eu preaferifitulu archiepiscopu ai metropoiitu Atanasiu I primindu Santa unire cu aantalu acauna apostolicu alu Romei, «'au rentorou in èinulu dulcei msme comune ai aantei basericei catolice, delà carea numai vitregia tempiloru i-a foatu instrainatu ou aeclii mai tardtu dupa aaiediarea loru in aoeate tienuturi departate de vetrele strabune

Prima diea epochalia fuit diea 5 aeptembria 17ti0, ilea illa glorioaa, diea saluti per Spiritum sanctum effectae sacra, qua maiores nostri praeeunte archiepiacopo et métropolite feliçis*ecord»tioni« Athanasio I unionem cum sancta aede apoatblica Romana acceptantes in sinum dulcis matri· communis sanctae ecclesiae catholicae reversi sunt, a qua solummodo temporum -iniuria saeculis integris tardius .post eorum ad has regione» a laribus familiaribus I longe dissitas adventum alienati fuere.

A dou a di epocala in viqti a nostra basericésca a foatu diua 28 IH.oetobrie anului 185b. câ dtu'a reactivarei acestei metropolie venerande, carea reactivare o puse erasi in drepturile ei antice de dutonomia deplina eu unic'a dependintia delà santulu scaunu apoatolieu. precum dechiara insasi bulla canonizatoria emanata la 2H novembris (6*° calenda· decembris) aniilui 185S. in cuvintelé urmatorie: **„It** ipsius dioecqsis *(Fogaranentât)* antistes, quaeque inibi existunt ecclesiae ... a pristina, cui antea suberant, metropolitae Strigoniensis ibrisdictione et quavis alia potestate et praerogativa iurisdictionali in perpdtuum pariter exemptae sint et liberatae . . . Porro huic novae metropolitanae ecclesiae Fogarasienai tamquam auffrageneaa eadem apostolica auctoritate etiam perpetuo addicimus et attribuimus tum ecclesiam episcopalem Magno-Varadinensem in Hungaria, tum novas per nos erectas episcopales item ecclesias Lugosiensem scilicet et ' Armenopolitanaip .... ut supradictae episcopales ecclesiae metropolitano antistiti Fogarasiensi iuxta suum ritum obsequentes subsint in vinculo caritatis *·*

Secunda dies epochalia in vita nostra ecclesiastica fuit dies 28 16 octobria anni'1855,'utpote dies restaurationis venerabilis huius metropoli·, quae rehabilitatio eidem pristina iur» iterum restituit, iura inquatn autonomies perfectae, cum unies a sancta apostolica aede dependentia^ uti ipaamet bulla canonizationis sexto kalendas decembri» anno 1853 emissa declarat sequentibus verbis: rVt ipsius dioecesi» *(Fogaraeùneie)* antiate». quaeque inibi existunt ecclesiae ... a pristina, cui antea «uberant, metropolitan Strigoniensis jurisdictione et quavis alia potestate'et praerogativa iurisdictionali in perpetuum 'pariter exemptae sint et liberatae . . . Porro huic novae metropolitanae ecclesiae Fogar^-■iensi tamquam suffraganeas eadem apostolica auctoritate etiam perpetuo addicimus et attribuipius tum ecclesiam episcopalem Magno-Varadinensem in Hungaria. tum novas per no» erecta» episcopales item ecclesias Lugosiensem scilicet et Armeqopotitanam .... ut supradictae episcopales ecclesiae metropolitano antistiti Fogarasiensi iuxta suum ritum obsequentes subsint in vinculo caritatis-.*

Aceste tote din grati a maieotàtii sale •aeratissime imperatu si rege apostolicu Franciscu Josifu 1 si din/ingrigirea apostolica a santiei sale snmului pontifice Piu IX!* s eu si efeptuitu in dtu'a anumita.

Haec autem omnia. ex gratia majestatis suae sacratissimae' imperatoris et regis apostolici Francise· losephi I, et ex cura et vigilantia japoetnlica •umqni poufifici» Pii IX effectum sortita sunt die

' Vorbitorinlu alnda la Ugsaala giatsi RtaMns, la wtatsa Rom a Dela care 4acaa4ani origiaes M en ssag«le, « «a er»· dintjanateni· Roesai, AstuMin in tot» dilele *et* verita» csvintele^ssatalal Psalà Rom. I, 8: .Credlnti'a vostra :·· aautia ja tota hunes.- ◇ gloria asperitoria a gists! Roma»·! Ó deoorp u framsetia data sjagwi popornlai Rostaaa ' Cndiati'a Roman·, care e oatolica, si care nobiliUsa pre popornla Romann consociata oelorlalts gintt Biagun in aotat'a ae mnndrima; pentru actat'a bncarosn dorimn mortsa. Aossto snnta semitarii· aatatatai mien, pre cari nn le am potnta retiens. .

"Pupae Pii IX! balla JEntamaat *Ckritti.*

! Orator «4 iaonaabula genti· Romanae (Romani) ad urbem Romam alludit A qaa originem babealm et -irgiin-* et Me nsw Romaai Ita qnotidi» illad Paali Rom. i? ·: .Tidm vsstn aanntiatar ia universo mando* verükatar . Ob gloriam Immortalem gsnti· Komaaae' Ob deeu et ornamentum alNeo populo Rostaao ooOssmnm' Fidm Ramona, quas est ostbolica, qua· oeurir gwtibub populum Roesaasm oouaoeiatum nobilitat In bac unios gloriamur, pro hae libenter mortem appstimus. Rase aaimi mei ssaaa rant, qaae eohiboM ana potui.

• PU (X bslla Jbeisewm *Chrieti.*

deXoared a'au bueuratu ai toti coetanij noatri en •noi de impreuna.

Dura diu'a a tpela. barea aaemonea e chiamata ae fia. opdcala, be e dtq a de adi, çé 'diu'a faeoarei ainodului 'provipcialu I"* apre organisarea aeeetei metropedie. loru nu ii a'a conceau,' ci fà reservata noue, cé ne ni' dee ai noae qcaaiune ai terenu de a ni implini ai aci.cu demnitate miaiunea sublima, ce ni ,b\ facutu, de a coreapunde cltiqmarei. noatre sacre 'de dupa asceptarea comqna, ce ne privesoe din tote partile, si de a meriti de aceaata inatitutjune . aacra.v aingurulu pgladiu a vietiei -noatre spirituali.

Cené dara dintre noi'ae pu ae bucure in Dont-\nulu? cene ae nu suite cu anim a, vediendu-ne déjà ăjiinsi la linlanulu dorintieloru comune, intrandb in eppi:'a a trei'a a renascerei noatre basericeaci?

Eu num patninsu de firm's convictiune. cà eu eàtu e mhi maretiu obiectulu bucuriei noatre, ce e metropolis baaericei noatre, cu atA;u mai viua va fi sii interesarea nostra de referinticle acelei-a, ce ni voru constitui tomele, a caror'a rebolvire ne ascepta de atita tempu!

Si cu totu dreptulu! ch-ci comprobatu lucru e, eh prosperares institutiunilora veru de ce natura se fia acele, depinde mai multu delà bun'a^loru intoemire s; organisâtes «coposa. de càtu fiels singur's momentositate a intereselorn, ce auntu imbrstlsiate de acele.

Deaca -noi iluatrisimi si venerati in Dhristosu frati! fiendu insufletiti de atare motivu aacru vomu fi conduai de unu seïu demnu de miaiuneu nostra, au nu vomu poté spent? cà eu binecuventarea ■ceresca ae ni^ucceda organisarea càtu mai scoposa a acestei provincie basericeeci. au nu vomu poté accepta'.' cà ae prosperedie lucrulu nieuintieloru noatre apoatoliee cerundu eu pietate ajutoriulu necesariu delà acel'a, carele a dieu in sant é sa evangelia. „Dicu voue.· decumva doi de intre voi voru conàemtt un'a pre pamentn, li se va dé loru totu lucrulu, ce-lu voru cere delà parintele mieu, carele e in ceriurilă — ch rUnde voru fi doi aau trei adunati in numele mieu, acolo sum eu in mediloculu loru" *.

Deci dara prea-vennrati in Christosu frati! se tie nisuimu cu tota insufletirea animei a éonsemtt up a intru tote lucrarde sacre, ce ne ascepta, ae fimu adunati, in numele Domnului. ch aaia fiendu 'Domnului in midiloculu noatru, se aeceramu fructu dc binccuvenhtre dupa oatenintiele noatre, ae culegemu- producte apre mantuire, ce voru ae remiha si la genoratiunile vênitorie.

8i in convictiynea aceaVeclàtinata, ch noi numai „ministrii suntemu lui Isusu Christosu, si dispensatori ai misterieloru lui Domnedieu" ', prin cari Domnulu deplinesce lucrurile misiunei apoatoliee incredintiate noue, se ne diregemu intentiunea nostra numai apre densulu, si' singucu delà elu se ceremu indreptariulu lucrarilora, si reaultatulu ostenintiehru, ce-ni le vomu dé. Dara ce ar' si poté fi mai' fcmnu de unu sinodu provincialu? ce mai salutaria atétu pentru fiii 'nostri sufleteaci, efitu si pentru noi? de cétu cé consultable noatre, cari voünu a fi adunati in numele Domnului, ae fia tientite de una parte aprè marirea lui Dômnedidu, *it'* de alt'a âpre mantuireMufleteloru incredintiate grigei arebipaatorirei, la qprea aunjemu chiemati. Sean nu' aceate doue privintie auntu preste totu temele lucrarei neutre apoatoliee? aeau nu aceate auntu acopillu miaiunei noatre?

| 8. Math. XVni, IMO.
• I Car IV, 1.

^praefata,- de qup 'laetati sunt una nobiacum et omnes ooetaoei -nostrates.

Veram, tertia die·, quae, similiter electa eat. ut ait.epoehqlis, eat dibs hodierna ceu dice inchoationis aynodi- provincialia I pro organisations huina metropolis, haee iisdem conceoaa non fuit; îed nobiafuit readrvata, ,ut nebis quoque oocaaio et terrenum-deputaretur sublimi miaaioni nobis traditae cum dignitate aatiafaciendi; atque «aerae ruratioui nostrae, quae undique respicit, iuxta expectationem communem corrcapondehdi; item de hac aacra institutione, quae unicum vitae noatrae spiritualis palladium. eat, bene merendi.,

I Quia ergo nnâtrum in Domino non laetabitur? quia airimo non exaltabit^ videns mos ad portum communium votorum pervenisse., tertiamque epocham-regenerationis noatrae eceleaiaaticae'tym ease ingressos?

Equidem firmiter convictus sum, quod quo obiectunÿ laetitiae nostrae eat gloriosius, quod est metropolis .ecclesiae noatrae. eo magia nobia'cordi erunt eonditionea atatua eiuadem. quae et themata; quorum reaolutio noa exportât, constituent.

Et merito! Quoniam probata rea eatj ihatitutionum, cuiuacumque naturae illae aint, prosperitatem multo magia a bona eorum regulatione et organisatione dependere, quam a aola ponderitate momentorum, quae eisdem adnexa exiatunt.

8i ergo nos, illustrissimi et venerabiles in Christo fratres, Jtali sacro motive animati et selo missione nostra digno ducti fuerimus, annon sperare poterimus, ut eum caelesti beneflictione quo melior organizatio huius ecclesiasticae provinciae succedat? annon poterimus expectare, ut labor apostolicorum nostrorum conatuum prosperet, cumjrietate aexilium. necessarium ab eo efflagitando, qui in evangelic suo dixit: „Dico vobis, quia si duo cx vobis consenserint super terram„ de omni re quamcumque petierint, fiet illis a patre meo, qui in caelis est". quoniam rubi sunt duo vel trqs congregati in nomine meo. ibi sum in medio eorum ?"

Omnibus igitur, venerabiles in Christo fratres, facultatibus adnitamur, ut concordes simus in sacris laboribus, qui noa expectant; ut congregati aimus in nOmine Domini, quo sic Domino in medio nostri existente, fructus 'benedictione refertos post labores exantlatos' metamus; ut vera salutis producta colligamua, quae in futuris quoque generationibus p^rmaneant.

Et in firm· convictione, quod nos 'solum pminiatri Christi et dispensatores mysteriorum Dei" " simus, per quos Dominus labores missionis apostolicae nobis concreditae perficit, ad eum solum dirigamus intentionem, noatram, et ab eo aolo petamua et id, ht labores nostros diribere atque fatigiis,. quae ponemus, resultatum addere velit. Sed et quid posset dignius provinciali abnodo ease' qUiddhagia aalutare tum pro spiritualibus nostris filiis tum pro nobis, quam ut consultationes nostrae, qui, in nomine Domiai congregari volumus, ex una parte ad Dei gloriam, ex alia ad animaram curae nostrae archipastorali. ad quam vocati sumus; commissarum aalutem directae sint? Annon bini isti respectus designabunt universim · themata functionis nostrae apostolicae ? Annon iste' est scopus missionis nostrae ?

I Matth. XVUI, 1« «t «K
• I ConlV, I.

Asia e intru adeveru! —- Fi-va dara ai numai A unulu intro noi? carolese bu prieepa, citu de nlare e heeesitatea mXi. virtosu in dllele nostra,' dtleje aceste *pline de violenta' si insielatiune, de urgiaife ei.de depravare, de ura si dejierseeqarb a totu,*f*» e dreptu, p.ositivu, feligiosu et moralui cA facia ou una stare misiune· divina toti acei a. cari «untu alesi acumu si pusi a guvernA baserio a nostra, se cojucre cu poteri unite, sa coluere eu velu neadormitu, se ⁴ coluere 'cu abnegare de .sene la. tient'a comunt, ce e frospérarea religiunei si a moralitatioi 'in tienutulu.' prbvinciei nostra baseri- cesci cu sustienerea drepturiloru acestei metropolie venerande!

Au nu vConvictiunea vius dospre necesitatea imperativa spre un a stare luerure a produsu st eveftementulu epvcale alu dllei.de adi? Seau nu aceetu' semtiu vivace ve-a ostenitu pre ilustritatile voetre delà catedrele apostoliei diecesane pane aici jla 'soaunulu acestei metropolie! cA conforme fap>ei ^'santiloru apostoli adunati la -lerqsalimu - unde dupa dtsa santei scripture «au convenitu apostolii si betranii. cA se.vedia de cuventulu acest a*'. se. consultante fratiesce despre tote acele. ce saru re- cere spre deplina organisare a provincial noatre basericesei. si ce ar' poti conduce de dupa cercu- starile. ce le avemu, spre deplinirea apostoliei nostré in tote priyintiAle.

Deci dara Ici e terenulu. pré carele se ni desfà- siuramu tutu selulu. ce ne insufietiesce. acum e tempulu. cA si noi cA odiniora santij apostoli «se facemu cercure mare* se incercamu «carea e voi a Domnulei buna, bineplacuta si perfecta*"1, ck-ci aceast'a facunda acum, vomu implinf si alt a de- torintia sacra, ce anume ni o impUnu sacrale ca- none deepre tienerea sinodeloru provinciali, qgrile revérsa atAte folôse preste provinciale basericesei respective.

Asia· e preaveberati'in ('hristosb frati! acente folose' multe si mari ale sinodeloru delà inceputulu batericei fiendu comprobate in fapta. atAtu ponti- ficii roinAni cAtu si alti archierei selosi nu au dubitatu a comenda cu totu adinsulu tienerea sinodeloru ci celu mai salntariu remediu in contra decàdintiei religioso - morale. — Indre sitii nenu- merati aaia dtee sumulu pontifice Alesandru VII* in constituiiunea 20 MriOpdu catra episcopii Italici: «Persuasiuimum vobis esse non dubitamus, nihil frequenti animarum recognitione, synodorumque celebratione populorum saluti ac veteri disciplinae constituendae, nihil catholicorum principum paci a Deo impetrandae accommodatius esse, quo inter- misso magna in moribus continuo ad omnenf im- probitatem ac peccandi licentiam facta eat im- mutatio* 4.

Er' parintii conciliului provincialu delà Colonia tienutu la anulu IMS in tit. *D» eynodonm cele- bratione,* cap. 1. aria vorbescu: hi synodis redinte- gratur unitas, studetur corpori in sua integritate conservando, ubi ea. quae in visitatione non dabatur exequi, exactionem studiis communibus asse- quuntur, ubi de capite et' membris, de fide et pietate, de religione et cultu divino, de moribus "et disciplina, de obedientia, de iudiciis at rebus omnibus ad beae ebristianeque vivendum commodis vel necessariis tractatur atque statuitur; ut veris- sima in reformationis formula dieatuA Salus eccle- siae, terror hostium eius, et fidei catholicae stabili- mentum sunt synodi, quas etiam rectissime corporis

Profecto!., fjgone vel 'unus invenietur nostrum, qui non perspietat, quAm sit necesMrium nostris praesertipi Umporibus, istis diebus plenis dqlo et fraude, despectu' et depravatione, pleats odio et persecutione Contra ot^ne. quod htafum.' positivum. religiosum ac morale pst. Ut tantam divinam mis- sionem prae oculis habentes omnes, qui éleçti et positi sunt gubernare ecclesiam nostram, viribup unitis adiaborent et Aelo indefesso, laborent, cum sui abnegations pro neopo communi., qui est reli- 'gioms et' moralitatis prosperitas in territorio nustyae provinciae ooclesiuticse. eum defensione iunum Ixηiuη venerandae metropoli/?

Et» quis dubitat, quin finpa convictio de necessir tate ad talia opera compellente produxerit et' even- tum epochalem hodiernae diei? aut non vivax hicce sensus defatigavit et. ilhistritates'vestras a cathedris apostolatufc dioeceten» ad sedem hanc metroppliti, cam usque, ut conformiter facto sanctorum aposto- lorum Hierosolymis congregatorum, iuxta scripturae' effatum: «Convenerunt apostoli et senotres videre de verbo hoc* fraterne consultationem instituamus de iis omnibus, quae ad plenam et perfectam huius nostrae ecclesiasticae provinciae organiastionem re- quirerentur. et quae ad munus apostolatus sub circumstantiis, in quibus Versamur, quovis rpapeetd implendum conducerent'

Hoc igitur eet terrenum, in quo locum telum- qui nos animat, evolvamus oportet: nunc est tempus, ut ros'quoque, uti quondam apostoli, «magnam conquisitionem faciamus* ', ut investigemus-quae sit voluntas Dei bona et'beneplacens et perfects', quoniath hoc facientes, et alteri parti muneris nostri sacri' satiafacibmua, quam nempe, sacri canones per obligationem habendi -synodos provinciales irnpo- nuat, quae, tot tantasque utilitates respectivm eccle- siasticis provinciis solent adferre.

Ita sane res se habet, venerabiles in Christo fratres, hae utilitates multifariae synodorum iam ab incunabulis ecclesiae habitarum, cum facto probatae sint, tam Romani pontifices, quam alii praesules aelo ducti, non dubitarunt Opportune im- portune 'synodorum mandare celebrationem, tam- quam gtaxime salutare remedium contra deçaden- tiam religio»o-moralem. Inter innumeros alios, ita' loquitur summus pontifex Alexander VII. cenatitu-'. tione XX ad Italiae episcopos data: «Persuaaisoi- mum vobid esse non .dubitamus, nihil frequenti animorum recognitione synodorumqiie celebratione, populorum saluti ac veteri disciplinae constituendae, nihil catholicorum principum paci a Deo irnpe»' trandae accommodatius esse, 'quo intermisso magna in moribus continuo .ad omnem improbitatem ac peccandi licentiam facta est imputatio* ⁴.

Et patres concilii provinciklia Colonienaia anno' 1549 habiti, titulo *De* synodorum esMratione, cap. I. haec dicunt: «In synodis redintegratur unitas, stu- detur corpori in sua integritate aourervando, ubi ea quae in visitatione non dabatur exequi, exa- cutionem studiis communibus assequuntur, ubi de capite et membris, de fide et pietate, de religione et cultu divino, de moribus et disciplina, de obe- dientia, de .iudiciis et rebus omnibus ad bene christianeque vivendum commodis vel* necessariis tractatur atque statuitur;. ut verissime in refor- mationis formula dicatur: Salus eccleaiae, terror hostium eius, et fidei catholicae stabilimentum suat synodi, quas etiam rectissime corporis eccleaiae

1 Fapt. Apρ. XV. a.
1 Fspt. App. XV, a
* S. Paata epist. Be*. XU, i
• Bullariaa Ko». *- VI, pM
Cora. emtmuu«- t o m v s XLH.

1 Au XV. I.
* Act XV. 7.-;
? Ro·. XΠ. Λ -
* Bailaria», t. VI, p. IM.

>1'

Ilrisiiss MTV— dixerimus K«^Mtto Mtal ayuodi·, non alitor orde esei—iasti··· diflhsit qnans si earpus humanum neryis ſaivatar ⁑

(Na araato dacuainte auguste aa aaaaaee aa numai utilitate· sinodsioru. si 4a ·»'· data ai aatoriala obiaatolara, aa paw '* * P«,<rMtare tat— aaa ssaodn provincia!·. Asemmti obiaete vorn av4 ai aai moi multe da a M la daabaterile ■astro, pro—m aa va vodé dia hsc—rileprobmirarie iatrepjria— spre aoostu seep·, pre cat· ·'· potato ia spiritalu cononeloru santei baaarioe greco-oatoli— din vechime. conftrmu oftarei santiei sale sumuhii pontifice Pia IX“ dechierate in^brevele apostoli·· emanatu la 3b juniu 1868 cat— episcopii acestei provineie bs—rice—i, dtoundu intro altele: ‚Cpm in animo nobis ait. omnibna praeaantiboa rarum, temporum locorumque adiunctis sedulo parpenaia, opportune omnia inire conaHia. quibus spiritualem iatius ecclesiasticae provinciae procurationem ad rectam orientalia eecleaiae normam *ac* salutaris praescripta magia magiaque componere ct ordinare ſaleamus ⁑

Er' instructione· pervenit· delà sacr · congregatiune de Propaganda fide de dato 38 juniu 1858. intre altele coatiene urmatorele: .Quod libentissimo animo praestitit etiam sanctisaimus dominus noster Pio» papa IX ... id unicum requirens, ut errores omnino evellerentur, sed ritus orientalia maneat inviolatus. quemadmodum et disciplina, quam ante schisma orientales servabant et profitebantur, quaeque venerandis ipsorum antiquis liturgiis ac ritualibus innititur, religiose custodiatur.

„Equidem non alio consilio novam ecclesiasticam provirfeiam ab Alba-lulia dictam praelaudatus pontifex instituit, quippe qui explicite mandavit, ut forma, atque administratio ad ritum et disciplinam orientalis ecclesiae ĕxigeretur.

Si mai in diosu totu aeolo se dice: „Porro sanctitas sua. cui nihil est potius, quam ut disciplina orientalis in sua puritate vigeat ac servetur, ſummopere in primis dĕsiderans etc.

Aoestoru enunciari preainalte amosurata snntu deduse lucrarile preliminarie pregatite apre scopulu •oeatui sinodn provincialu. dara de un'a data totu aoele suntu combinate de dupa cerinti a esigentieloru de acum.

Dreptu aceea preavenerati in Christosu frati' ■cum nu se vede a- mai resta alta de amentitu. de cAtu numai aceea, ce si altcum de sene se intielége. câ anume fiacarele, de dupa dts a ounoscutA · santu Augustinu: .In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus ĕaritas se se foloaeaoa de libertate· aceea, ce o recero upa convictione firma produ— de adeveru, si care· e sustteuta da amore· sincera de a-lu perduc· Ia valore. — ineo tota discretion··. €A-ci ăOeast oonditioneadia efeptulu luerariloru ome—aoi bilansate multo puciau prin ceroostarile subversante ale vietiei publie·, * pentru cares — intreprindn acele·; precumu dice marele pontifice Benedicto XIVl· in ouvratele armstore. .Mutantur in 'dies hominum mora·, mutantur teram circumstantia·, et quod ano tempore utile erat, poste· inutileet quandoque perniciosum evadit. Prudenti· autem praelati —t in iis, ad quae superioris lege non adigitur, — loco at tempori accommodaro. et quaedam, quae olim in an erant, praetermittere, sicut ad rectum saae dioeeems regimen magis expedire in Domino ĥndicaverit ⁑

De-ci dara eu qjutoriulu preabunului Domnedidu , — ne spueamu d· lucrarile nostre, oe ni lo impune misiunea sacra, la care· suntemu chiemati. Aminn.

Mrvaa dixsrimaa. Msglooti· outai synodi·, non ■Utar ardo aeeteetasti··· difluit quam si eetpaa hussaaam nervis ſalvatae '.

Ex bisea auguatto dosumetotia noa setem atilitas. synodorum eognoeeitur, varum simul et sumarium obioeto——, quae ad psrtrnotation—t aai·· synodi provincials· parti·—t. Similia plura obiesta habebimaa M noa ia eoaaultationib— nostris pertractanda, pronti vel ax praoliminaribus laboribus ad hunc scopam, ia quantam fieri potuit, iuxta >|>iritum canonum sanctae ecclesias graeco-catholieae antiqua· susceptis patulum fiet, conformiter voluntati ■auctitatis suae summi pontifici· Pii IX in brevi apostolico 31 iunil anni 1858 ad episcopos huius ecclesiasticae provinciae emanato declaratae, inter cetera inquientis: .Cum in animo nobis sit. omnibus praesentibus rerum, temporum looorumqne adiunctis sedulo perpensis, opportuna omnia inire eonsilia. quibus spiritualem istius ecclesiasticae provinciae procurationem ad rectam orientalis ecclesiae normam ac salutaria praescripta magis magisque componere et ordinare ſaleamus'

Instructio autem · sacra congregatione de Propaganda fide.die 38 iunii 1858 dAta. inter cetera haec habet: .Quod libentissimo animo praestitit etiam sanctissimus dominus noster Pius papa IX . . . id unicum requirens, ut errores omnino evellerentur, sed ritust orientalis maneat inviolatus, quemadmodum et disciplina, quam ante schisma orientales servabant et profitebantur, quaeque venerandis ipsorum antiquis liturgiis ac ritualibus innititur, religiose custodiatur.

„Equidem non alio consilio noram ecclesiasticam provinciam ab Alba-lulia dictam praelaudatus pontifex instituit, quippe qui explicite mandavit, ut forma atque administratio ad ritum ac disciplinam orientalis ecclesiae ĕxigeretur.·

Et inferius ibidem: .Porro sanctitas sua. ‹ii› nibil est potins, quam ut disciplina orientalis in sua puritate vigeat ac servetur, summopere in primis ďesiderans etc.

His sublimibus enuntiationibus conformiter sunt deductae elucubrationes ptjadiminares ad scopum huius provincialis synodi paratae, una vero eaedem et praesentium-exigentiarum, postulato sunt adaptatae.

Quare, venerabiles in Christo fratres, nunc nihil aliud super—— videtur memorandum, quam unice id, quod oeteroquin per — fluit, ut nempe unusquisque pervulgato —neti Augustini dicto: .In necessariis unitas, in dubiis libertae, in omnibus ĕaritas ea utatur libertate, quam firma convictio de veritate producta requirit, et quae solo amore ■incero sufiblta eam ad valorem perducere nititur; verum hoe etiam debita cum discretione. Quoniam sb hac oonditionatur effectus humanorum laborum. qui plus minus iuxta subvenante· vifae publicae circumstantias —lent librari, pro qua et suscipiuntur, prfint magnus poatifsx Benedictus XIV sequentibus verbis exprimit: .Mutantur in di— hominum mora·, mutantur rarum circumstantiae, et quod uno temporb utile erat, poeto· inutile et quandoque perniciosum evadit Prudentis autem praelati est in iis, ad quae superioris lege non adigitur, — loot tempori aceommodare, et quasdam, quas olim ia usu Orant, j^atermittero, sieut ad rectum su— dioecesis regimes magis expedire in Domino ĥndicaverit '. z

Deo igitur Apem auxiliumque pra—tahte labores ■u—ipiamus n—tros, quos misaio sacra, ad quam vocati sumus, nobis impoait. Arnen.

⁑ Sarinte, UoUsct cs—iL, V tx. esi M··.
⁑ Bsasd. XIV ia oper. *Dt q/tatt* ↖ I, sap, A s* 7.
⁑ Ap. HsrOsta. OsOsst ssasiL, t IX. sst Mas.
⁑ Bsaet XIV, *Dt tfuti* «ses., Bb. L o—. X

». *

InMinmele prsasantei ai aedesparlttai Treims, a Tatalui.si a Fiialai, ai a Hpiritahsi seats.

Noi Joaas Vaaesa da Buteas'a archiepiaeopulu ai metropolitnl* de Alba-Jah'* ai Fagarasia etc. ete.

Spre laud a ai marirea pressante! Traîne a uoai Donnedieu ia flentia ai trina ia pandae, Tatala ai Fiialu si Rpiritulu Santa, — ia onoraa nepatatei donnai noetre nascatoria de Donnedieu ai tota deuna vergar* Mari a, — * aantalai Josifn sponsulu preacuratei vergure, — * santului Joanu |3oteaatoriulu, — * santtloru apostoli Petru ai Pavclu, ai a toturogi santtloru lui Donnedieu; — intru dncurea ai emolumentulu santei maice baaerece catolice, ai intra prosperari* aantei uniri si comuniuni eu saiÿulu scaunu apostolicu:

riqnfomu rointiei si oftarei prealuminatilora R parenti episcopi conprovinciali ai provinciei nostre basericesci· greco-catolice romane de Fagarasiu si Alba-Juli'a, statoritQU si decretAmu, ea sinoduln provincialu alu acestei provincie basericesci, dupace pre acela cu auctori|*tea nostra metropolitans 1'am^fostu convocatu mai inante, se-si iae inceputulu seu m dlu'a de adi. adeca in * 5 main 93 aprilie 1879 '. in dominée'* Tomei si serbatorea santului Georgiu martini, precum pre acel a -lu ai dechierimu de deachiau si inceputu in acést'a dl.

Atotupotintele Donnedieu Tatalu se ne indure a ni impartes! noue intieleptiunea asistrice scaunului seu: Donnedieu Fiiulu se fia in midilocuIn ' nostra ai ae conduca lucrarile nostre; Donnedieu Spiritulu Santu se ne luminè'dia cu lumin'a darului seu celu aantu — Atninu

Dscrstam de i*rAs—d* synode prevmcwrit.

In nemine saaetiaMuysa ad individua* Trisitaua. Patria et Filii et Spiritu* anaeti.

Nos loaaaea Vane·· da Bataesa. arebiepiacapua at metropohta Alba-Ialiesma et Fogaraaieswsa ete. at».

Ad laudem et gloriam maidieaimae Trinitatis, ■nias Dei in vsseati* et trini in personi*. Putria at Filii et Spiritu* sancti; — ia honorem immaculatae dominae noatrae I^eiparae et Virginia Mariae, — sancti loeephi «ponat puriammae virgini·, — sancti loannia Baptistae, — eaaetoram apostolorum Petri et Pauli, et omnium sanctorum Dei, — in decus et emolumentum sanctae matri* ecclesiae catholicae, et in prosperitatem aacrae unioni* et' communioni* eum sancta apostolfra aede;

Conformiter voluntati et deaiderio illuitriaaimoram patrant episcoporum comprovincialium provinciae noatrae ecclesiasticae graeco - catholicae romanae Foganuieuaia et Alba-Iuliensi*. statuimus et decetnimus. ut provincialis huius ecclesiaatioae provinciae synodus, postquam eamdem iam prius auctoritate nostra metropolitan* convocaveramus, hodierno die. scilicet 5 maii 93 aprili* 1879(, in dominica sancti Thomae ' et feato sancti Georgii martyria sumat initium, prouti eamdem hodierno die apertam et inchoatam esse declaramus.

Omnipotens Deu* Pater dignetur participe* no* efficere sapientiae throno eius assistentis; Dena Filius in medio sit nostri et opera nostra conducat; Deus Spiritu* sanctus illuminet nos lumine gratis» suae sanctae — Amen.

R

DtcrrMu ietpre pro/irsumea ^crerfinCie·'.

In nutnele pressante! ai nedespartltei Treime, a Tatalui si a Fiiului si a Spiritului santu.

Noi Joanu Vancea de Buteaa a archiepiscopulu ai metropolitulu de Alba-Juli'a ai Fagarasiu etc. etc.

Santulu apoatolu Pavelu ne invetia: rcA 'eu anim a ae crede âpre dreptate, ai cu gur'a se martvriaesce spre mantaire* ', ér' Domnulu noatru Isusu Chriatoeu ne aaecura dteundu: „Totu col* ce me va marturiai pre nene in antea omenilora, ai eu -Iu voiu marturisi pre elu in antea parentelui mieu. carele eate in ceriuri4.*

Asia dar' e lucra aalutariu a marturia! credenti a, candu se recere; dar' si altu eum avendu noi ce* mai sacra detorintis de a grigi cu tota solioitudeaea apostolica, cA aant a credenti*, ee o marturisesce sant a baaerica catolica, ce fia pastrata ai conservata intrdga si neachimbata in tota" provinci a D nostra baaericdeca;-e neaparatu intru adeveru. cA paatorii sufleteeei, ai intje acesti a archipaatorii reapeetivi se dée eæmple ai dovedi despre puritate* si intregitate* credential lora, totu deun a candu se recere acést'a.

Deci, iucrulu cuvenintiosu e. cA si in momentele aceate solemne. prealuminatii parentii, si toti cei alalti membrii ai aceatui sinodu ine* ee faca inceputulu lucrarilore aale cu marturisirea credential catolice, ee credu ai o profeaiddia, dteundu: „Eu N. credu* ed.

Q

K

Dfmtxm dt proffuione jUti.

In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus sancti.

No* Ioannas Vancea de Buteaa *. archiepisoopn* et metropolita Alba-Iuliensi* et Fogaraaiensis etc. e*e.

SanetuaPaulus apostolus no* edoeet aiens: „Corde creditur ad iustitism. ore autem confeasio fit ad salutem*'; et Dominus noster le*u* Cbriatus certiores nos reddit, dicens: „Omnis qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et ego eum coram patre meo. qui in caeli* est*'.

Opus itaque salutare est fidem, cun^^aigatur.

profiteri; ceteroquin et officium habemus, cum omni sollicitudine apostolica inyigilaadi, ut fidSs, quam sancta ecclesia catholica profitetur, ia tota provincia nostra ecclesiastica integra iaviolataque teneatur et conservetur: proin est omnino necemnrium, ut animarum curltorea, et inter hos respectivi arehipastore* exempla praebeant, et integritatem suae fidei toties, quotie* hoc exigeyvtnr. ostendant.

v

Conveniens ergo est, ut hisce etiam aolepinibus momentis patre* et alia membra huius synodi initium labqrum suorum sumant professions fidei catholicae, quam credunt et profitsetur, dieoates

N. credo* etc.

| Numeral* d» asspr'a aret* dl«'a dapa cateadaris Ota-(«riaaa, or-1* Mosesoe baaerica latias, sala de dasabt* daps cete Jaliaaa. de care se folsMeee baaerie'a (raca, pressos ori ai e* oetitoris pota observa. V.

▮ Astiis dapa paeci.

' Bms. X, 10.

• Mattk.X. M.

* Nssmsu superior, nhibst diem Iuta tsieaSarisa Ungeriaan, qss avisais «titar Vatia·, iafarisc tultaaaa. qao grasca. «ti «aioaHes (agsati patebit.

* Pries past Psssb*.

* Bern X, iα

* Matth. X. M

ai·

r.

I· aamale praaaaatei ri **nefapriM** Traimay • Tatnhri «i a FHatei ri a BpHtahri tanta

Roi Joane Vaaeaa da Batea·'· arebieptoaepulu ri potropobtata de Alba-JaH*· ri Fagataria ata ata.

Dapa-e· noi, promu·· die· aaaate teriptam „na potamu fee· aamfc'a 4e soi ta Ma ata, d tota auficientia noetr· a Ma DomnadMri* ', a naaparata de lipea. ta au numai tota htorarifo aoatro ·· ta indraptote «pre mariraa lui Domnadi·^ ri ta ri ajutoriulu 4e a perfece, ee a bnnu ai nalutariu, ae fia eeruta delà „parintele luminilora delà ear· viae tota daraa eea buna ri tota daralu dépliait··', drepty aoe'a sub tota tempulu deprinderitora noatre •inodali *e ne intercom· ou rogationi ferbinti catra preabunulu Domnedieu, ta ee «e indure, ae die incrementu oetenelptoru noatre.

Hi ta oererih^ noetre ee fia mai placute Domnului. «e ve nieuiti toti, ta tote vlrtutile, oarile vi-au reepanditu odore» beneplacuta in calea edifi- «arei morali de pana aonmu. eub tempulu aoeetui einodu. ee relutaaca inoa ai mai deplinitu. ta aeii „omenii vediendu faptele voatre oele bun·* (carile ae aetiipta ou totu drbptulu delà «ei ehiamati in tartea Dpmnului), „ee preamardeoa pre tatalu voatru carele eete in oeriuri· *.

Deci agendele noetre afora de einodu. ee fia: rogatiunea. aeoultarea cultalui divinu. eerbarea eantei liturgie ei deprinderea in faptele indurarei.

In aoarina eaaatimima· to individua· Trinitati·, Patrie at PUU at Spirit·· «anati.

Moe leaaaoe Vaaeaa de Bate··'·, arotoepieoop·· .at m«trop iUte Alba-IuNeetria ot Fogurnriaaai· ata. ate.

Paataaqnam noa. uti divinae niant Uttar··, .nihil faeara poeaumnt a nobi· quad ax nabia, aad «afll· riaatia nootra a Dao aat* *, eat emuimode nooee- •arium non modo amnia noetre opera ad Dei gloriam dirigera, verum etiam at adiatoriam, bonam et ealutaro perficiendi poatalatam ait a patre luminum, · qqo omna datam optimam et amne donem perfectam deooaadlt*: ideino toto noatrarum eynodalium occupationem tempore ad Deum optimum maximum orationibue ferveatibu· noe convertente·, ut incrementum laboribaa nootrie tribuere dignetur.

B

Et ut petitione· noetrM Deo magi· acceptebiloe rint, conamini, ut omne· virtute·, qua» odorem beneplacitum hucueque in via aedificationi· morali· emieerunt. tempore huiue eynodi adhuc pleniue eluoeecaat, ut ite „vidente· homine· opera veetra bona* (quae omni · iure exigunt ab ii·, qui in «ortem Domini voeati eunt), ^glorificent patrem veetrum. qui in caeli·..«et**.

Itaque agenda noetra extra eynodum eint: oratio, auditio cultae divini, tniaaae celebratio et exercitium operum micericordiae.

O.

*Dterttui** de a m> dieoede.

Noi Joanu Vaneea de Buteae a archiepiacopulu ei métropolitain de Alba-Juli a ei Fagarariu etc. etc.

Fiendu-ta toti epiacopii eonprovinciali au dreptu. dara ei obligatione de a intreft aoeetui einodu provincial. ce e'a convocatu pre calea ei in form a a'a: deci pre toti prealuminatii epieoopl conprovinoiali. adunati la aeeetu 'einodu, i rogàmu ri obteettomi in Domnulu, ta-neoe unulu ee nu ne départe delà aoeetu einodu, pane oe aoelui a-uu ee va pune.capetu dupa form'· ·'·.

Daf avendu oauba, fundate «pre departure, oe • aru reeuntaoe ri aprobd ri de not, .dupa departarea e'a ee-ri eonetituedie procuratorio letetiu, enrôle in numele deneului ri a baaarieei eatodrala ea priméaca ri ee «ubecrie tote decretele ri eonatitatiunile aceetui einodu provincial·.

Tota nna-date dogenimu in Domnulu ri pre eei alalti membrii ai aoeetui einodu pre toti, ta neca dintre aoei, neoe unulu ce au dietada dele aoeetu rinodu pana la capetalu oe I e arn puna dupa mo- w dula preecriea, fora avendu eaaea foedata epro D dieoeder·, aoe'a ee ee propane mat aatdiu jnditora rinodah do eecueatiuni. ri numai dupa incuvaaintiarea Motor'· ei aprobaroa ooetra aa va pOté intompU departarea.

0.

«M diacedmdi.

No· loanne· Vaneea de Buteae a. archiepiecopue et métropolite Alba-Iulieneie et Fogaraaieneie etc. etc

' Cum omne· comprovinciale· epiecopi iue et'offiJ eium huic eynodo togitime convocatae interveniendi habeant, omne· illnatriMimoe epieoopoe comprovinciale· enixe rogamue et obteatamnr in Domino, ut ab hac eynodo, neque dum iuxta morem finie non imponatur, nullne diecedat.

Caueam autem fandatam dieoedendi. quae a nobia reoognoeoeretar et approbaretur, habente·, poet dieoeaaum procuratorem idoneum eonetituant, qui eao et «cctori» oathedtalie nomine acceptet ac •abeeribat. omnia decreta eonatitationeeque ^uiue provincial· eynodi.

Una rimul at «lia omnia membra huiue eynodi monemua in Domino, ut neque ex ii· quiaquam ab hac «yaedo diaeedat, uaqae dum eidem iuxta modam praaecriptam fiai· imponeretur; a»t cautam fandatam dtoeadendi habente·, priua iudicibn· eynodaHbue axeaaattonam pro recognition· et approbation· proponant, et eolum ite diaoedere poterant.

H.

Decretubt de a mt pmpttdaed.

Noi Joanu Vaneea do Bateneaarobiaptoeopnhi ri métropolitain de Alba-Juli'a ri Fagnrnata ata. ata.

De cumu-ve ■aru fi tatemplata, ta unulu aeau altulu enrev'a ee intrefia aoeetui einodu, oarato nu *r evé drepta la acel'a, Mau ri-ara ouprinde nnu locu. ce nu iara compete: determinhmn ai dacbtortanu prin aceete, ta din atere faptb, aeela np-ri i

H.

Noe loaanee Vaaoaa de Buteae'a, arehiapiaoopu· et métropolite Alba-InÙaaaia ot Fogaraaiaari· etc. etc.

8i forte qoridarit, quampiam baie eynodo, ad qaam nullum iue habaret, interfui···, aat locum ip-i non competentem ooeupaa··, praeaentibna daterminamua m declaramua, nullum iua ax tali facto naque competentiam tori ipri non debiti acquirere.

› Cor. m, K
* Bp. Jurivl. tt.
• Mette V, H.

* U Car. IП, A
* «». IneeM I, IT.
* Matter, M.

caetiga aece une drepta, neee ecmpotanti'» teeutai, ee aa i ae ouviao; oi teto roataau ia raters» atatatai aea de ami ia aata, fera a R detraeu eer'a die droptate cotai rateaaata seau coartata.

lest nmeio riuiimi ia praecedentis statati votera, aihüqac detrahi iari e*iasi.

/ l. , I.

I. Avoiedtate.

Uustritate» a'a Joaau Oltaaau, epioeopu ah Lugosiului.

Ilustrioimulu ai reverendisimuln domnu Btefanu Moldoyana, preposita. '

Mater».

Reverendiaimulu domnu Joanu Fekete Negrutiu, canonice.
Revereadisimulù domnu Vaailiu Niatoru, canoaicu.
Reverendiaimulu domnu Demetrio Coroianu.
Reverendiaimulu domnu Joann Antonelli.
Reverendiaimulu domnu Potru Popu.
Multuonoratu domnu doetoru Joanu Ratiu.

II. Awwdtate.

Reverendisimulu domnu Joanu Anderco, vicariu capitularia.

Manter».

Ilustriaimulp ai rererondiaimulu domnu Btefanu Moldoraau, prepoeitu.
Reverendiaimulu domnu Constantin napfalvi, caaoniou.
Rererendwimulu domne Elia Vlpaa'a, canouicu.
Reverendiaimulu domnu Grigoriu Moiailu.
Preaonoratu domnu Joanu Rua».
Cuvioai'a a'a parinte Veniamins Jacain.
Multuonoratu domnu doetoru Vaailiu lutiu.

III. Avasedteta.

Reverendiaimulu domnu Timoteu Cipariu, preposita.

PŸftMini» suAstitatu.

Reverendiaimulu domnu Joanu Ssabd, procuratore episeopalu.

MsmArss.

Iluatriaimulu si reverendiaimulu dàmnu Michailu Nag;, canonica.
Roveroudieimuta domnu Stefano Biltiu, eaaonieu.
Reverendiaimulu domnu Joanu Pamilie, canonieu.
Reverendiaimulu domas Michailu Pavete.
Preacuvioaia ii parinte Torn'a Joroaimu Albani.
Preaonoratu domnu Gavriils Popu.
Multuonoratu domnu doetoru'Victors MibAlyi.

I. Ataara.

lUnstrimimua dominua loaanea dtoanu. epiacopua Imgoaieeeia.

Illuatriaaimua ne revereadiaeimua doaaiaua Btephanua Moldorana, praepositu»

Mrssâra.

Reverendiaaimua dominua loannes Bekete Negrutiu, canonicus.
Reverendissimus dominas Basiliul Niatoru, canonicus.
Reverendissimus dominus Demetrius Coeoiaaa.
Reverendissimus dominus loannes Antonelli.
Reverendissimus dominus Petras Popu.
Admodum reverendus dominus.doctor loannes Ratiu.

II. Assess.

Reverendissimus dominus loannes Andereo, vicarius capitularis.

Montero.

Illustrissimus ae reverendissimus dominus Stophanus Moldovans.
Reverendissimus dominus Constantinus Papfalvi

Reverandiaaimpa dominas Elias Visas»
Reverendissimus dominua Gregorius Moiailu.
Reverendus'dominus loannes Rasu.
Venerabilia pater Beniaminua lâcain.
Admodum reverendus domiaqs doctor Basibus lutiu.

III. Awaaa

Reverendissimus dominua Timotheus Cipariu, praepositus.

Reverendissimus dominua loannes Beabd, procantor episcopalia.

Montera.

Illustrissimus ae reverendissimus dominus Miehall Nagy.
Reverendissimus dominus Stephanas- Biltiu.
Reverenditaimw dominua loannes PamfiHo.
Reverendissimas dominus MiehaM Pavete,
Venerabilis pater Thomas Hieronymus Albani
Reverendus dominae Gabriel Popa.
Admodam reverendus dominas doctor Vietor Mihâlyi.

L.

Zterrotabi do teteoserv.

Noi Joanu Vaaeea de Buteaa'a arehiepisoopuia ai métropolitain de Alba-Jnb'a ei Faganiaia etc. eta.

Dapa-oe ouata pertractate ei aeiediate tote aoele, ce dupa earinti'a oereaetarifora prensati e'en jadacata a fi festa de pertractata ai aaiediata stata deapre «edentia, adta ei despre jararehi a ai restaurarea dtecipHaei bMyriossei; ai deada-eA ei lips'a iagrigirei spirituale a poporeaitera iMradeatiati acum dapa mai iadelangata abeoatara dota baeerieole catedraU -i rachiama la ate eate pre toti parentii ai aoeetai sinodu: amo gamin ia Domante a pano capota aoeetai ainhdo proviaciate, si cu sedata -Ia doehiarama do iaoboiata.

Data Btaoia, ta 14 J maia IMS.

t-

Nos loannes Venosa de Butoaa s, arohiopisoopas et mstropolita Alba-Iabeaste et Fogurseieusis ot^.ote.

Postquam ea omnia, qaao iukta eireumtaatiarum exigentiam pertractanda ot stabilienda fereat,' indicatam fuit, tam de Me ae de hiérarchie, tam do disciplinae ooetaoiaaticao roataurationM pertractata ot stabilits taeraat; nane eam aoooositas euroo spiritualis ddobum concreditorum post diuturnam absentiam omnes pâtres ad sua u»am<|uomq»o revocet, Isem bate syaodo prdvineiaH fecero invsaimtm ia Domino, qua de caesa eandem praesentibus pro clause doelaramw.

Datam Bteaii, 14 ź mai· 1M».

Daatrieiari domui ooafrati eptoeopi.
Preaoaorati in CtatoteM fratri.

In a earai'a preraanta Jbme amu teoepata ei continuata Inerarile nostro sub dooareala' acestei siaodu provincialu, apro a aootaia lauda ei mariro sniu si terminatu tote seuls, ee ai t au vsdiata a fi de aaiediatu.

Ce dare pote fi mai caveaiatiosu' de una data si mai salutaria pentra noi toti, de edta a adueo tributate de «magia ei de adoratiuae preabannlui Domnedieu eu adtnou semttta nostra multiumita filiale pentra qjutortelu ooresoa, oe s's induratu a m Iu di sub deeursulu scestui sinodu; oarele procum speramu, si dors nu fora témoin, nu numai B ra fi epocala, pentru-oà aoelu'a e primula sinodu provincialu dupa restaurares metropoliei nostre, ci totu uns data pote sq devina si normstivu deeervitoriu de cinosura pentra oele venitorie din caus a cointielegerei armonioe, si a ordinet perfecte, eu cares a decursu aoel'a delà inoeputa pana in capota.

Filiale devotione, «e o nutrimu in poptarile nostre, ne indeamna mai incolo a ni aduce eea mai intima si mai forbinte multiumita preasantei aomnei nostre naeeatorei de Domnedieu si nepatatei vergurei Mari's, procumu santului ei sponsu Josifa, eantalni Joanu Boteaatoriului ai sàntfloru apoatoli Petra si'Parélu, cu a caror'a intéressions no amu faeutu demni de darurile preabunului Domnedieu, ce le-a reversatu a supra nostra sub· tempulu pertraetarilora acum finite; cari senti ri aleai ai Domnului pentra pietates ri veneratiunea^ oe li-o nutrimu, nu voru inoeti neei in venitoriu ni cero c bineouventarile oeroeci preste intreprinderile nostre, de cumva aoele, pre eum se euvine, ri se si spereadte, voru fi tientite spre marirea lui Domnedieu ri spre midiloeirss salutei eterne a sufieteloru incredintiate delà Domnulu arohipaatoriei nostre.

Durs mai rabveraeadia inoa ri alta datorintia, baremu din partea mes, ed pentra sucureulu cetu eaidarosu, si pentru selulu adeverata apostolioe, ce l ati manifestatu iliMtritatile rostre sub dseareulu pertractaritora ayute la aoesta ainodu, se-mi esprima eea mai cordiale multiumita fratiasea, soemene ri colora alti frati in Christo·· .prosetimati totarora pentra oolncrarea eea fraotaonn ri netatrerapta, oe o. au comprobata toti in promoveres teeralai marotte, de a centi s resultata ne bwouramu acum nôi. toti.

Spara in Domnate, oh doririle respootivfiora fit ia Cbrtotoea, oe li m potata 'prayeai dia aa'a ab- & seetare a preaaantitilora pariati spirituali.ai lora sub durat a aoeetai siaoda, ea vora prafeeo ia abandaata mangeurs ri te aespusa bteuria prip fruptote spirituali, ee vopa oe prodaca decretele poté pari in viatia.

captate dola atari testitatiuni, praeuadu teorfa oar-

ed hwtitatiaaite eahitarie so reumaa Htara moeta in

nhntrierimi deaotei eoafratres eptoeopi
Veaerabileo ia Christe liatrea.

ooetteMvtatas labores nostros per decursam huius provincialia synodi, ad eius quoque lendem et gloriam et terminavimus omnia illa, quae nobis statuenda visa eunt

Quid ergo convenientius, una quid magis salutare pro nobis omnibus esse potest, quam tributum homagii et adorationis ferre Deo optimo oum filiali gratiarum actione pro adiutorio caelesti, quod nobis in decursu huius synodi benigne tribuit? quae, uti speramus et forte non absque fundamento, non tantum epoohalto eet fatura, quoniam poet restauretionem nostrae metropoleos prima eot synodorum provincialium, veram eadem simul et norma aliarum pro futuro celebrandarum devenire poterit, propter consensum harmonicum et ordinem perfectum, quo ipsa ab initio ad finem usque decurrit!

Filialis devotio, quam in corde alimus, admonet nos ulterios, U| gratiarum actionem intimam et ferventem tribuamus sanctissimae dominae nostrae deiparae et immaculatae virgini Mariae, item sancto eius sponso looepho, sancto loanni Baptistae et sanctis apostolis Petro ot Paulo, quorum interoessionibus gratia Dei 'optimi sumus facti digni, quam in nos tempore pertractationum nostrarum ndnc iam ad finem perductarum effudit. Qui sancti et electi Domini pro pietate et devotione,' quam erga ipsos alimus, neque in fatorum desinent caelentes benedictiones pro nostris laboribus impetrare, si iidem, uti convenit et speratur, ad gloriam Dei et salutem aeternant animaram a Domino curae noetrae archipaatorali commissarum promovendam directi faerint

Verum saltem pro me alia quoque obligatio intercedit; nt nempe oordialem et fraternam gratiarum actionem exprimam illustritatibus rostris pro vere apostolico selo ot succursu prompto, quem per decurram pertractationum hac in synodo habitaram praestare dignabantur; nec non ceteris in Christo fratribus venerabilibus pro fructuoso et non interrupto ' labore, quem omnes in promovendo glorioso opero, de cuius exitu nunc omnes laetamdr, comprobarunt.

Um '« spero in Domino, quod et desideria reopootivoram in Christo filiorum, quae ipsis ex absentia sanctorum patrum spiritualium droureu huias synodi, intervenire poterant, ia oopioseallaetitiam ot instabile gaudium sint Convertenda propter fractas spirituales, quos heluo synodi decreta tempore une, postquam ad vitam applicari poterant, pniuetwrasanl·

Profecte sola appHeatio potest-tribuero vitam Misto institutioni ia bonum humanitatis erectae;

e* a talibus institutionibus exspectari solitos, eum o oestre theoria fitterfe mertato etiam si aureis eirounscripta elbi roHeta soleat este mortua, et non •Bud faMttfaat, quam reepwaabiMtatto onus sapor •Os, qui id genes aahtares iastitationes sinant osse Ntteras murteae, loco ut itodem vitam darent fractae peedaetaraau

Ita etiam décréta Mae syaodi, eo non obstante

mm a fl ah· wil» sgM.aM'a, et m dbe «a» obéra ïn aftnwih, «a b allege aaad ataad van predue» Mea, epra m ouate tientite, 4mm «o m Ç pa* ta peucea m tels peneteabtetea ai oMtgl'a, m e pote pratiade ai rapedlM uauteda adevorate b*

Cuaeeenda aa adalu ai faraorae, ee leaaiadnea pre toti, eari a» partMpata ai ooalaeretu la aoaeta dnodu, dara mai virte* aveadu iaaatea oehilorw eaetgi'a capilora baeoriod nostro, eari Metati üastritatUe vootre! nu-mi riaa a aie debit» aed aaa momenta deapre ace'a, ob tote decretale ai otatiitde salutarie, ee ftirb otaverite ia coaraltarile Metre, dope incuvenintiarea, ee voru ee o capote, la temputa «eu voru fl- aidve puae ia viatic ai deduce ia pracoa; ed aria ri pria node inca ee ae iaaiatedie marirea lei Donmediea si ae ee promovedie ai mantuirea eufleteloru incrediatiate coadacerei a spirituali.

Aceaeta eu atbta mai tare ae rede a ae reeere pentru acerata provincia baeericenca, ou ebtu et aetate decrete ai etatute auntu oele prime aduae in ainodu provinciale dupa reataurarea aeeatei metropolie, ai aria acele auntu menite ai apre aee'a, ed ae deoerveraca de baxa Ia conoolidarea intregei provincie baaerieesci, ai ia citu ae pote, ae puna fandamentu ai la un'a uniformitate in praena-ai in teoria in tote aferele de activitate relative la viati'a baaericeaaca publica, fera carea uniformitate nbci un'a corporatione nu pote prosperi ob atare.

De aaeaat'a uniformitate are cea mai mare lipaa aceeat a metropoli» reintenerita, carea pentru noi e paladiulu vietiei noatrq spirituali, ai ainguriilu acutu alu autonomici, ce inca ni-a mai remaau.

Cine dura dintre noi ae nu ae aemtia obligatu in conacienti'a aa, a o auatiend ai aperd eu aee'a reaolutiune. ce o datoreecu flii devotati dulcei marne a lora?

Pre candu toturoru aceatoru privintieli ae dau conaideratiunile meritate, fla-mi permira de un'a a dd apreriune vius ai aoelei oftari ferbiati, ob preainduratulu Domnedieu m ve conduce ea aratii aei angori la catedrele apoatoliei, ce iluatritatile vostro o portati, ai ae ve tiens in lungime, de dtle, ae vi dbo potero ai ajutoriu, od inca U multe ainode provinciali fleadu de fadia, eu rara aoiMtib, ee o poaiedeti, cu intieleptiunea, ce o uti comprobata, ai cu aelulu apoetoiiou, ce ve deotiuge, ee poteti oolncrd apre iaaltele aoopuri, de oarile fi> cobduau ai aceatu ainodu provinciale, enrôle cu aceete ae dechiara de inchaiatu. Aminu.

qma tiliaguni, qaompta* prayaeaum tribuaM, mAmb e·^- Mmm Wh*4g *4 ^**4 ptoAt* seat, para la praxi* earn aaai peaetaniitete e*

■go apprimo eegMOMtm Mbs* ot ardetm atadium, quo ium mfleuraaater, qui beta· eynedi et partidpoo ot odtaboraatM fhcraat, et ou* maximo Mie eeeiM am vwaetar eeeqjia praeedam oodeaiae nostrae, qui sunt illastritatee rostra»,»» ano momento possum dubitare, quod omnia decreta at aalataria statuta, quae in conedtationibne noetria stabilita here, poet eorum approbationem quam loco auo acceptera eunt, eno tempore ia praxina perdocentur, ut ita bin quoque Dei gloria aalueqno animarum curae nostrae spirituali concreditarum

Hoc quidem pro hac eccleaiaatica provincie eo vel magia exigi videtur, quod haec decreta et atatnta prima sint eorum, .quae in synodo provinciali lata aunt poat reataarationem huius metropoleoa, quae proin id quoque pro acopo videatur habere, ut pro basi consolidationi» integrae provinciae eccleaiaaticM intervient, et, in quantum fleri potent, fundamenta conatituant uniformitati» et in praxi et in theoria pri» omni aphaera activitati» ad vitam publicam eoeleaiM relationem habentia, qua uniformitate sublata, nulla corporatio qua talia prosperaro poterit

Huiua autem uniformitati» maximam necessitate·! habet baee metropoli» reviviacena, quae et palladium apiritualia noatrae vitae et autouomiae, quae adhuc nobis remansit unicum acutum esae dignoscitur.

Quia ergo nostrum in conscientia ae obligari non aentiat eam austinere ot defendere illa reaolufione, quae filioa dulci matri devotoa deoet?

Dum itaque omnes hi respectu», prout merentur, in considerationem sumuntur, lioeat mihi et illi desiderio oordialem dare expreeeioaem, qMtenus misericordiarum Dominus cum sanctis suis angelis vos ad cathedra» apostolatua conducet quM illuatritatea vestrae gubernant et longitudinem dierum vobis tribuat viresque suppeditet atque adiutorinm concedat ut adhuc in multis provincialibus synodis praesentes, rara aoieatia, qua* poesidetia, sapientia, quam comprobastis, et solo apostohoo, qai voe distinguit pro sublimi acopo, quo ot haec provincialis synodus ducta fuit quae hisce pro coneluaa declaratur, operari «aleatis! Arnen.

Decretale eoaeUlalal prevtaeM Meerieewl greeeeataUM de Alb a Julla ai Fagararia.

TITULULU PRIMV

DBSPKB CBTOWnt.

Onpu L

.Dsapr· ervtiMfe eetolfoe m' smrfc mmru.

Deapre credentia, caro cato inooputalu maatnirei omulni, marturiseeoe baaerie e eateÛoà, cumebeste: una virtute Mpraaatiuala, pria caro tampirati ei qjutati da grati a lui Domnedieu tiaemnn do adevsrato edo deeeoporito de eia, m pratiw .adeveralu interna alu luerariloru caprinae ca hamis'a nataialn

Deereta ceadHi prertadra mdreiasticae graeeeeatkdicM Alba-Inliead» et Pagandeada.

TITULI» PRIMU8.

DB FIDA

Coput I.

***DtjUt eaiMiee tt χκη* snimia.**

Fidem, quo humanae salutis initium eet catholica ecclesia profltotur ease virtutem raperaaturalam, qua Dd aspirante ot sdiuvaate gratia, ab m revelate vera eme oredimaa, non propter latrinae nem raca* veritatem naturali rationis lamias ptrap a» tes», aod propter aaetoritete* ipsi* Dd raveiaatie,

ft murtei» ei-jMt aatftriMftft ftM Diwtiift, eftjrft ft •i ear· aiaa M pete Mali, ftiftft ft^ftfftkftiftjft gmteteru-adMUBduai aattato da auveaduta Qaan»· lai: .Fariciti «ari aa aa vadiuta, «i aa «adiuta· *, • vaataaca to BOdahi araataria: jba «**toü'a •ata adavpriraa eater· acerate, davadtna teanritent eaten nevddiut···. D«ct 4tea ««to davadfraa to· erarilara eaten aaradtota oa tat· draptata iatmba •aatnln Joaau-gun-da-aun: ‚P«atn ea voiti vai a la vedd pra aoelea, *ok ok* oadatidin cradtotto « dto drcptata, dupa aa draptato dto «radiati· va fl via! Ér» vol daaa voiti m la vadati pre aoetea, na •unteti nai Balta oredintioai* *.

Mantoitoriulu noatn lauan Chpatoau a venita in lume, cd pre toti omaaii ae-i adnoa la cuno-•ointi'a adevarulai, precum ne invetia»antulu apoatolu Paulu: .Domnedieu voieace, ee aa mantaiteca toti omenii, ai aa via» la cunbacinti'a adeverulni* *.] Pentru aeea ·' beoevoitu a diapue, ed adeverurile eredintiei aale ae aa latiaacq prin predioatiunea apoctoliea la tote aanentiile pamentolui, dnpa dta'a profetioa: .In totu pamentulu au eattu veatirea loru ai la marginile lumei cuvintele loru* ·, ddndu mandatu apriatu apra aeaea in euvintala: .Mergeti in tota luma·, veatiti evangeli'a la tot· faptor'a, celp ee va crade ai ae và botead, topntuiaeva, ’ér* celu ee nu va crede oaendiaava*

Aatufaiiu ooncrediendu apoctoliloru adevorurile eele mantuitorie, intr'inaii a' infiintiatu baaaric'a, care» ae lucra»· mantuirea toturora omeniloru din tote tompurile veuitorie, dtcundule: ‚8i veti II mie martorii in Jaruaalimu ai in tota Jude'a ai ia 8a-maria'a pana la margiaea pamentolui* *, ai ‚Éta eu eu voi aum in toto dilate pàna la Oapetulu vécului* *.

Aoemta incredintiare ai aoeaat'a promiaiun· de o data ni arata luminatu, cumca adeverurilq depuae in kinulu baaerioei nu poto fl aupuae nice unei ■chimbari, ci cauta ae remana neatramutate in toti •eelii, precum dice aantalu Petru: .Cuventolu Domnului remane in veei* “, ob alto: .Temeiu nimane nu pote pune, a.fora de eelu ce eate puau, oarele eate lauau Chriatoau* Derepto aoea ne ai indémna apoetoluln: .Nevoitive a paai unirea apiritului intru legator'a pacei, unu Domnu, o credintia, uno boteau*

Da aeeata adeveru a' foato patrum· baaerie·, candu in definitiunile ainodeloru dcumehica ·· adoperi cu d· adinaulu »■ deehiard neeemtate· unitatei in credintia, ai* a pretfnd·, ei adaverurila eredintiei amdaurata traditiunei la tote bdaarioele in conformitate ·· fla aartoriaite.

Si pre langa tota cb maataitorialn lahau Chri-•toau ·· a' rogato «pecialn» pantru unitate· oekjra ce voru crede in treaaulu, dteandu: .Pariate nante paaeacei pre ei in num·!· ten, pre cara iai data mie, ed m fla un'a pr«cu* « aoi* **. Tota ai dupa mfiieoaiaMlu curanto aiu 'apeatoWni: .Ch ae cad·, ·· fie ai ereauri iatra voi, ed cei lamuriti ae fia arctati intra voi* **, vadem» o u b m Domaediau a' lateto, ta ia demuaulu tacuriloru ·· ■· franga unitate· intra ceadiatioai pria Miarito araauri ai •ohiam·, apoi in aaealal· ah 11**· dupa adbucimaa necuprÎMaloru tela jadacati ·' «uferita, »· ae complendae· deabinarea c m mura a banerieei greeeati de entra baaerie a eatoliea.

qai aaa fc* aae faDera patent1, fiÿkatebte vara gratta» ıμμμ? Mbti AratаM;* 9Brati m b vj4tvrat M vftAMvrat* tarai AmMmb t a r a t o soßmi A4bb b^bhm4mnmi

Bi Maqua Maa eat argumeatam nrau m u appaґm ttam, merit· eaaetaa Ioann·· ChryUeatem·» qaaarit: ‚Oud aa vulti· videra, at a fid· taaidatia, at ab ae, quad iaati aitia; aiquidam iaataa ex Ida vivatt Va· autem ai aa vulti» videra, tioa cati· ampiina fidei··**.

lean· Chriatua aahrator noator in mundum venit ut oenae homine· ad agnitionem veritati· adducat, quemadmodum aanetaa apoatolu· Paulu· noe docet: .Dane umnaa hominea vult aalvoe tan, at ad agnitionem veritati» venire* * Idcirao diaponen dignata· eat, at fidei auaa veritate» praedicatione apoatoliea cuncti· terrae gentibua annuntiarentur, aeeundum oraculum propheticum: ‚In omnem torrum exivit eonua eorum: et'in flnaa orbi· terrae verba eorum**, hocce expreaae praecipiam ■equentibua verbi»: .Eunte» in mundum univaraum praediqate evangeliqm omni creaturae. Qui crediderit at bapti-•atu· ftarit, aalvua erit: qui vero non crediderit, condemnabitur* ’.

Hae via apoatoli» committena veritate· ealvifica» in ipaia aeolariam ftindavit, ad operandam aalutom omnium hominum cunctorum temporum futurorum, dicam eia: ‚Et eritia mihi teatea in leruaalem et in omni ludaaa, et Bamaria, et uaque ad ultimum terrae**; et ‚eoee ego vobiacum aum otnnibui diebua uaque ad eonaummationAn aaeeuli* *.

Icthoe mandatum haecque promiaaio una aimul aperte nobia oatendunt, veritate· in »inu eccleaiae depoaitaa nulli mutationi obnoxia· eaae, verum per omnia aaecula inooncu···· manere, prout dicit aancta» Petrua: „Verbum autem Domini manet in aeternum* *·; .fundamentum enim aliud nemo poteat ponere, praeter id quod .poaitum eat, quod eat Chriatua Jeeui* 1*. Quapropter apoatolu» admonet quoque noa: .Solliciti aervare unitatem apiritua in vinculo pacia. Unua Dominua, una fidea, unum baptiama*1*.

Hac veritate ducebatur eocieaia, dum in deflnitionibua aynodorum oecumenioarum toti» adnitebator viribua peoeeaitateB unitati· fldei declarare, atque exigere', ut omne· eccleaiae veritate· fldei in aenau traditioni· uniformiter profiterentur.

Et qaamvia laaua Chriatua ealvator noeter apeciaiiter oraverit pro unitate eorum, qui creditori aunt ia illum, dicena: .Pater aaacte, aarva eoa in nomine tab, quo· dediati mihi: ut aint unum, aiout et noa* *·; tamen attento traatado apoetoli' effato .Oportet et haera··· e···, ut et qui probati aunt, 'Baaifiteti fiant in vobia“‘‘, videmua Daum per-Btaia··, ut deaura· «aeeulorum unitae fidelium varii* haaraaibua eehiamatibnaqM diarwperetor, •poculo autem undecimo aacuadna abyteum ineoanprabaacibiliUB iudiciorus (uarum paaaaa eat, •t aagnua «ehiama eodaaia· Grace·· ab aeeleaia eatholiea oonaumaaratuc,

' Caadfian Vattoaaum, ···» III, cap. X
* lote. XX, W.
* H«te. XL 1.
* 8. Iam. CtayMataM·, hamU. >1 ia «ap. XI ap. at Mr.
* ITUn.IL <.
* p» xvm, «.
* JUraXVL 1» «t M,
• Apt. Ap; i, a. I
• Matth. xxvm, ».
« I Patr-L M'
■· I Cw. III II.
›’ Bphte IV, - M M*.
“ Ima. XVn, 11.
“ 10«. XL tt.

8prs dilatwaraa aowtei dsshiusri dopterubil*, A η aa Kpsita dte partaa baemtesi oatelte· me! Mite iaeareari, devad* deepee eedst'a tetra aMa «sate eatea patraeate te steodete ate IF» deb Lagdaaatieaata te aaala 1874, tew aeaatea teeeteari aa a4aaaca 4oteaet ms*· baaariaa aeaa maagaiare, ea o asoeptA

Ca tete aeaatea baserie'a eatoKea 4a a porisre* ingrigiata de amatairaa safiatotera, ai dap* obiamare* apostolis* ei indemaata a readme pre fiii cei instrainati dele impartasirea ea dene'*, te uraa te mnoduln ecumenieu dele Floreati'a titaata la aaala 1439, avb bucuri'a de a imbraeisid te comuninnea paeei pre parintii intregei baaerioi greoeaei, eari, dapa aerioe a sereetare ai lamurire deplina a puncteloru ' diferentteli ou unu cugetu ai ou o anima ae tevoira in urmatori'a definitione dogmatica cuprinae in decretulu aantei uniri?

,Deei tn numele aantei Treime, alu Tstalui ai B alu Ftelqi ai ala Spiritului santu, cu aprobarea acestui wore ai ecumenieu sinodu dele Florenti a" deflnima: ed acestu adorera de credintia toti. creatinii se-lu oréda ai se-lu primtec*, ai cu totii aai* ae marturiadsca, oA Spiritulu santu din Tatalu ai Fiulu din vdeu eate, ai eaënti'a aa ai denti a w ipoatatic* o are deodata din Tatalu ai Fiulu, ai din amendoi din vécu purcede cd delà unu principiu ai unica suflare; dechiarandu ed aoea' oe wntii inretiatori si parted dieu: ed Spiritulu santu purcede din Tatalu prin Fiulu, tienteace la intieleeulu aceat'a, cd pjin acdat'a ae ae arete, ed Fiulu inc* eate dupa Oreei adeca caua'a. dr' dopa Latini principiulu rubaistentiei Spiritului santu ed ai Tatalu. Si fiendu-eb tote odte auntu ale Tatalui, Tatalu inauai le dede unuia naacutu Fiulu^seu naaeundtQu, sfora de a fl' Tatalu, chiaru ai acdat'a cd Spiritulu aantu purcede din Fiulu, inauai Fiulu din rdcu o are dele Tatalu, c din care din veci ae a si naacutu. Definimu mai incolo, cd eaplicarea euvinteloru acelor'a: *Si* date *FMu,* iertatu ai intieleptieaee fù adausa catra simbolu pentru lamurire* adeverului, ai pentru neceeitatea intetitoria atunci'a. Mai incolo, cd in pane de grAnu asima aeau dospita trupulu lui -Christosu cu adereratu ae preface; ei ed preotii in un'a din ele trebue ae prefac* inauai trupnlu Domnului, adeca fleece-care dupa datin'* baaericei sal* seau occidentali, aeau orientali. Mai inoolo, ed dde* cei in adereni infrdnti voru nori in iubirea Ini Domnedieu, in ainte de oe ar' fl facutu destulu prin fructo demne de penitentte. pentru celea (acute ai tewte,-sUfletele acelor'a dupa môrte ae curati» ou pedepee euratitdrie, ai cd w so uaioreae de atari pedepae, li auntu apre folosu acelor'a ajutoriele oredintioeiloru rii, adeca aantelo werificie, rogatiunile, elemosinele ei alte fapte de pietate, cari ae au indatinatu D a ae face dupe aaiediaminteie baaericei dé catra credintiosi pentru alti credintiosi. Si cd sufletele acelor'a, cari dupa primireu boteeului, ten ra an intinctu cu nice o macula a peoatulni, precum ai aeetea, oari dupace au eontraeu maeul'a pecatului, ori in trapnrile lent, ori dupe eairea din aeelea trupuri (precum ae a' dieu mai auau) auntu euratite, indata ae primescu te-eeriu, ai redu apriatu pre inauai Domnodieu trinulu ei unulii precum oato, inee dupa divereitatea meriteWru unulu mai deplinu decdtu altulu; dr* aufletele acelor'a, oari moru te peeate actuale de morte, aeaa ainguru in oete atramoateaeu (original*), indata deaoindu in iadn, ed' ae w pedepadeca, inae cu pedepw neaaemeue*. ; Mai inoolo oA aAntelu acaunu apootolicn, ai ροηϋβoete Romann, tiene primatulu in tota tentée, ai oA ipaaai ροηϋβοβio Romann eate urmatortete aaatatei ai fcrieitatei Petra oorifeate apoetohlora, ai adovera-

Onatm. *■****>» rparna XUL

A4 ban* doplerubilem k Mmm toMoadaas, haud defeat* ptarae ex parte sselbetee ‹m Mmw ôtant*·; deeumtatipm ha· 4a ra nter nite peaabent aa, qaae te aynode Lagduneaai Π aana 1*74 oolobcata geat* SmA '

aeeleaioo bated attehraat rnaaatetiaeam, quant

Verumtaaae* eeoteate oatbobea, 4* aateta animaram nunquam aoa aolliaita, ot rocptioao apeatolatea aai exmtat* ad rodaoeadoa Woe ab eine oomteutteno abaSomtae, 'tandem te synodo oecuaaenioa Florentiae anno 1439 oelabrata fluebatur laetitia patreo toties eccleaiae Graeeae in communionem paci» amplectendi, qni post seriam diaquiaitioeem porfaetamqne punctorum oontroreraorum explanationem, una mente oonoordique animo in hanc fidei definitionem in decreto sacrae unionia comprehensam convenerant:

«Itaque te nomine sanctae Trinitati*. Patrie et Filii et Spirituo sancti, hoc moro universali approbante Florentino concilio definimus, ut haec fidei veritas eb omnibus chriatianis credetur mt suscipiatur, eicque omnes profiteantur, quod Spiritus sanctus ex Patre et Filio aeternaliter est, et essentiam suam suumque esse subsistens habet ex Patte simul et Filio, et ex utroque aeternaliter tamquam ab uno principio et unica spiratione procedit; declarantes, quod id, quod sancti dobtores et patree dicunt, ex Patre per Filium procedere Spiritum sanctum, ad hanc tetelligentiam tendit, ut per hoc significetur, Filium quoque esae secundum Graecos quidem causam, secundum Latinos vero principium subsistentiae Spiritus wncti, aient et Patrem. Et quoniam omnia, quae Patris eunt. Pater ipse unigenito Filio suo gignendo dedit, praeter eoae patrem, boo ipsum quod Spiritus sanctus procedit ex Filio, ipse FUius a Patre aeternaliter habet, a quo etiam aeternaliter genitus eat. Definimus insuper, explicationem verborum illorum FWioftw veritatis declarandae gratia et iteminente tunc, necessitate licite ac rationabiliter symbolo fuisse appositam. Item in asymo sive fermentato pane triticeo corpus Christi veraciter confici, wcerdoteeqne in altero ipeum Domini corpus conficere debere, unumquemque scilicet texta suae ecclesiae sive occidentalia sive orientalis consuetudinem. Item, si vere paenitentee te Dei caritate deceaserint, antequam digni* paenitepttee fructibus de oommiaaia satisfecerint et omissis, eorum animas poenis purgatoriis poat mortem purgari: et ut a poenis Jiuiuamodi releventur, prodesse eis fidelium vivorum suffragia, mimarum scilicet sacrificia, orationes et eleemosynas, et alia pietatis officia, quae a fidelibus pro alii» fidelibus fieri consueverant secundum ecclesiae instituta, niorumque animas, qui post baptisma susceptum nullam omnino peccati maculam incurrerant; illas etiam, quae post contractam peccati maculam, vel in suis corporibus, vel eiedem exutae corporibus; prout superius dicium est, suçt purgatae, in caelum mo* recipi et intueri clare ipsum Deum trinum et ' unum, sicuti mt, pro meritorum tamen diversitate alium alie perfectius: illorum autem animas, qui in actuali mortali peccato vel solo originali decedunt, mox in infernum descendere, poenis tamen diaparibu» pnatendaa. Item definimus, sanctam apoetolicam sedem et Romanam pontificem tn universum orbem tenere primatum, et ipsum pontificem Roniantun raooesowm eam beati Petri principis apostolorum, et veramjChristi vioarium, totinsquo ecclesiae caput et omniam -chrintianoram 'patrem et doctorem exister*; et ipei te beato Petro pascendi, regendi *o gubernandi universalem oecteeiam a Domino nostro Issa Christo plenam potestatem traditam sene.

tata viearіu * M Orinhcu, ri eapu » tete beeeric'a, ri perintete ri isvetiaterimta Mann «nariaHata, ri eh doaanM ta peneu'a MriMai Brin i ne a data detaDemnulu aatriaban Orinteon deptina potore 4a a peace indereptfi ri gubernd baaaria a universale; dupa eum m abrita neteto riaaitlara eeumentoe ri ia aentele eaaaaa."

Aoeata doereta dogmatise ^ aabatriaa ri primitu ri de tepreoeetantii praesuti ai bueerieoi Romaneoci; aaume de Damiaau metropoKtuhi Meldo-Vlachiei, ri de Conatantinu protepoputa. (1)

;

Dreptu uea uaa datorintis aeata, — can o an fiaoare création de a_f^aupuhe ri aacuM de definitiunile rinodeloru ecumeaàdb — 'ri implinira fitrabunii noatrii, cfindu pie la fines aeculului aia 17-lee atinandu-ee in catava gretole eaferiatie aie bassrioei Rontaneaci din Ardealu, autni deofitu cugetara tu de a dinauta la puneree ia vietia'p unirai hesericesci faeutg la Florentia.

Spre aoesta scopu la 4 septembre KOO adanandu-se la sinodu mare in Alb'a-Julia tota clarulu basericei Romaneeci din Ardealw ai partile adnexe, sub métropolitain Atanariu I primi unirea eu baserie'a catolica, facundu urmatori'a dechtaratiune: „Conriderandu neetatornici'b vietiei omenosci ri nemorirea aufletului (de cure trebue se avemu eea mai mare grigia dintre tote); amu inebriata liberi ri de buna volia din indemnulu lui' Domnedieu unirea cu baseric'a Romaao-eatolioa, ri ne dechiaramu prin aceasta et membrii a santei marne baserice Romano-catolice, primiâdu, mariuriaindu ri crediendu tote cite le primesoe, marturiseece ri crede aceea, mai vertosu aoelca patra puncte in care ne pareamu pana àpum a fl deabinatt,**

Accent's crodintia primita de atrabunii noatrii, noi o dechiaramu de a nostra, si voimu nootetiti 0 a petrece in dena'a, ri ou qjutoriulu lui Domnedieu ne vomu nesul intru aoolo, ci lucrata cota mare a aantei uniri, inceputu de atrabunii noatrii ae ae consolidate, ae infiordeea ri ae ae continue te tofe generatiunile venitorie. mg ·

IfWSMMMMoUI «H MMMMStMffM· COB· dtav· Ül MY̧b MMBÎbw MBÜMIV·ɨl

Hoe deerstam 'dogmaticum ab rides synode aaridntibaa qeoqsa rspraeeeotaatibes ecclesiae Ro■anwww (Romüieao) subscripta· reeeptamqns tait, videHoet a Domtaao Moldovtachtee métropolite, aeeaoa a Constantino protopreobytero. (1)

Quapropter, groviaritai ipuneris partes unicuique ehriatiano incumbeatm conciliorum oecumenioorum definitionibus semet submittendi, iisque oÿediendi, obiverunt maiores nostri, eam circa finem saeculi XVII, remittentibus aliquantulum acerbis ecclesiae Romanicae in TranayDanta adversitatibus, illico de resuscitanda unione ecclesiastica Florentiae peracta strenue-cogitaverunt.

. Qaem in .finem 4 septembri» 1700 universus clerus ecclesiae Romanicae ex Transylvania partibusque adnexis, praeside Athanaaio I metropolita in synodo maiori Alba-IMiae congregatus, unionem cum ecclesia catholica recepit, hanc declarationem emittens: „Considerata tum fluxa humanae vitae instabilitate,; tam etiam animae, cuius in omnibus potior cura habenda, immortalitate,-libere ac.sponte, -impulsu divini numinis cum eootesia Romano-oathoiica unionem inivimus, eiuodemque sanctae matris Romaâo-eetholieae ecclesiae commembra nos tenore praesentium declaramus^ omnia admittentes, profi-Aentea ac credentes, quae illa, admittit, profitetur Fac credit, praecipue vero ilis quatuor puncta, in quibus hactenus distantire videbamur".

flanc fidem ab antenatis nostris receptam nostram quoque esse declaramus, et- in eadem firmiter perseverare volumus, atque Deo auxiliante eo connitemur, ut grande opua sacrae unionis a maioribus , nostris coeptum solidetur, efflorescat. et ad omnes flituras generationes perpetuetur.

Cepe П.

Dvapre rwmeeutatta eoneaphnna W pteupoatei esrywrv Mari*·.

Basepca paritoris ri invetiatoria' eredintiei, precum ri judecatorfa eontroveraieloru, in doursulu tempului aducundn eu sine Kpe'a mai do multe ori decise causa dogmatice, aaunciaadu adsverurile deacoporite. Asia in temperiis mai do taprope ri anume la 8 decembre I8M.se adese de cetra cumula pontifice Pia IX definitiones dogmatica ea privire te nemaoala|'a eonoeptiuno-a proemmtri vergure Mari'a

Derepta aceee rinoduht ia conformité»· eu perpetua eredintia a baearioei univeceali marturiseeoe. ,04 toti ctedintioaii trebsa ne «4da tere, e4 este deis Dbmnedjee desoopurita ri toti esudintiosti trebue -se o créda virtoeu ri neetetita inyqtiatar'a care tiens, oà pree^feridt a .rergwra Mari's prin deruta ri privilegiulu. speciata ah» atotnpetentelui Domnedieu pentru meritato hü lassa OtatotoM meataiterinla gennhai omeneece, in primais momenta alu oeneeptiunei noie, ft soutita de intiaer tiunss peeatuhi ariginata" *. Va ae dtoe singera intre toti meritorii a tosta provedtata eu danta gratiei Maetificante, de care se nascu despoiati toti fii lui Adamu pentru ptpvaricatiunUa protppurtatetai loru. Preaourat'a vergue Mari a inea la prim'a promirinne de maataire, (bouta proteparintitoru

Caput II.

Df imetamleia taHttiuiew tirgvut Jlariat

Ecclesia fidei ouates et magistra necnon controversiarum index temporie decursu imminente neceeritete quaestiones dogmaticae saepius definivit, soutiens veritates revelatae. 8ie nuperrim» temporibus, et quidem 8 deoetebr» 1864, prolata est a suuno pontifice Pio IX definitio dogmatica immaculatam beatissimae virginis Mariae conceptionem reepiricM.

| t

* Idoireo synodus ineonimmar ecclesiae totius fidei conformités profitetur: „Omnes fidelse firmiter credere debere e Dtao revelatam et ab omnibus fidelibus firmiter oosatanterqne credendam esse doctriaam, quae tenet, beettoaimem virginem Mariam in primo instanti suae conceptionis flume singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuita meritorujn Ohrieti Issa salvatoris bumaai generis, ab omni originalis culpae 'lobe pramervalam immanem* *. Scilicet omniuta mortalium cote tait praedita gratiae sanctificantis dono, quo omnes Adae filii ob praevaricationem protoparentia illorum spoliati 'gignuntur. Beatiesiina virgo Maria iam ia prisca salutis promissions ab ipso Deo protoparentibn» nostris facta, ad inaugurandam inexorabilem contra serpentem inimicitiam designata

› Csmtitetto spostotas hs^taHia - tessmteta IfiH.

BMtvii iφ fteeei Oμ μ μ Aμ ^ι ft 4βAv β μ £ι pMltfV ftoepwes ftftùfttfti MftipttMftft ft weft* M*. Dereptu aenau A»'ι I» bun'a-veetiro ate b··euri'a adusa 4e uagMvi· DmmmbM ft taiatata: .Buourate eaa' w enol pMaa ia lara Dawmia Mt· aa tiaa. Bteeeuvéatataeeci inti· amteri*'.

Da utei aa pata intteiug· ptaa nteeate eaaiud 4a tend·, aa aan beeerica aaaha in tote. partite cuteului divins, aaiaeatata ô prunmnrmee pra dina'a, auaamdu-o ca aaatala Joann Daauaeaaa: .Mai eamta docAta-nngorii, mai miaunata dectta Sommlo, mai iiMmt^tiata decita Cheravimii, mai marita decita Straflmii, mai inalta decita eariarile, ai mai aurata decita 'sorete* ·. ι

Pentru aee'a ei baaerica noetra inea.de pre ia seeululu alu 5*<<* ae a',indatinatp a aerbd in ƒ> decembre amintirea aeeatui miateriu. aub unmirea: .Concepere» nante! Ane, candu aconeeputa pre preaaant'a Vergura*. *

ant*. Qaapeaptar cadam gnadii ismtûtitM ab negate Domi·! aOata antelata* Wt. .Are gratia plhna, Daninas taeam, beeedieta ta in mulieribus'

*

Hiae aeleatimima laadum aorta paraptei pomuat, qnibsa eoeteaia neutre ipeam ia omaibm ealtas divini partibae taemaaater gioriâeat, earn eaaeto loanee Damasceno compellando earn: .Angelis aaaeiioram, Tbronia Mirabiliorem, Cherubim!» apecioaiorem, Serapbfania · gloriosiorem, caelis excelsiorem, sole nitidiorem* ·. *

Proinde ecclesia quoque noetra iam iiffie a saeculo V* memoriam istius mysterii 9 dgcembrU recolere consueverat sub titulo: .Conceptio sanctae Annae, cum sanctissimam virginem concepit*.

Capu III.

Ditprt iwrtwimrfa cndintiti.

Marele apostolu alu glntiloru ne invptia ch: .Cu anima se crede spra draptate, ira cu gura se marturiseeoe spre mantaire**. Éra mantaitoriulu nostra pretinde apriatu marturisirea esteras a credintiei dtcundu: .Tota celu ce me_va marturisi pre mine iriàintea omenildra, marturiai-lu voiu ei oli inaintea Tatalui meu, carele este in ceriuri**: ai aiurea: .C4 ori ciae ee re rastni de minb ai de cuvintele mele, ai Fiulu omeneacu ae va ruatnd de aceata candu ra veni intrii marirea ae ai a Tatalui ai a nantilora angeri" λ

Pentru aeea santa baseripa delà inceputulu ei, pretindea prnfeaaiunea eeterna a eredintiei ai delà cei ce ae apropiau de primirea aantulu botesu *. Pana ei sub anumitp formule speciali, cerea marturisirea eredintiei delà cei ce ae intorceau delà ver-unu ereau la baaeric'a catolica*. Éra delà cei alesi la trépt'a epiacopiei, cu ocaaiunea consacrerai, baaeric a noetra pana in dtu'a de aatadt e sub trai formule distinse'° cero terna deapre credintia lora cu privire Ia adeverarile de baaerica definite; pentrucb prin consonantia eredintiei adeverate, se ao arete adeverat'a suocesiune a episcopiiora 1'.

Din ectele ainodeloru eeumenice ne invetiamu, cumoà parintii adunati ai tieneau de prim'a datorintia, a professé inainte de tote adeverarile de credintia decise in sinodele procedenti, si a reno! canonele in'acelea aduae*'.

Dreptu ace a aoeatu ainodu avfindu · in vedere cuvintele mai-marelui dintre apostoli: .8e flti gat's porurea apra respunsu, totu celui ce ve intrdba pre p voi cuventu de speranti'a vostra**, decide: cb pre venitoriu, la celebrares ainodeloru provinciali, toti episcopii se preotii oonchiamati se depuna cu metropolitulu in frunte, marturisirea publica a eredintiei catolice dupa formul a prescriaa de pap's Utbanu alu VIII pentru orientali. Totu aceast'a marturisire a eredintiei ee ae poftéaca a se depune ai de càtra cet ce delà schiam'a greeéeca ae-ar intorce la canta unire. (2)

Caput 1II.

D fnfmion* fidti.*

Magnus gentium noa' edocet apostolus dicens: .Corde creditur ad institiam, ore autem confessio fit ad salutem* '. Salvator autem noster externam fidei professionem expresse exigit dicens: .Omnis qni confitebitur me coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, qui in caelis est'"*; et alibi: .Nam <jui me erubuerit et meos'sermones, hunc Filius hominis erubesoqt,- eum venerit in maiestate sua et Patria et sanctorum angelorum*

Idcirco sancta ecclesia inde ab initio externam fidei professionem exigebat ab illis, qui baptismo G initiandi erant*. Imo distinctis etiam sub formulis fidei professionem postulabat ab illis, qui ab aliqua haeresi in sinum ecclesiae catholicae revertebantur*. Ab electis vero ad gradum episcopatus ecclesia qostra in eorum consecratione hodie quoque, tribus sub formulis distinctis **, rationem exigit fidei illorum respecta veritatum ab ecclesia definitarum, ut veras fidei consonantia vera episcoporum successio palam fiat ".

Ex actibus synodorum oecumenicarum edocemur, patres congregatos praeprimis suum duxisse, ut ante omnia fidei veritates in synodia praecedentibus definitas profiterentur, canonesque in illis latos innovarent **.

Quapropter synodus prae oculis habens principis apostolorum verba: .Parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea, quae in vobis eat, ape**. 'decernit, in posteram occasione celebrationis synodorum provincialium ab omnibus episcopia preabyteriaque convocatio, matropotitano praeeunto, publicam fidei catholicae professionem iuxta formulam ab Urbano VIII Romano pontifice pro orientalibus praedoriptam emittendam eoae. Eadem fidei professio exigatur ab iliis quoque, qui a schismate Graecorum ad sacram unionem redirent. (2)

I (ten. III, 15.
• Luc. I. K
1 8. tnaa. Ihunaocen.. senu.. in Annant b. M. v.
• S. Sabbaa is ord. ofile.
• Ko». X. 10.
• Maith. X. 82.
' Lit. IX, M
• Secret, Hiat eod., lib. I, cap. β.

• S. Lyril). Alex., Ep. ad Acae., Oper., t V, part II.
'· Arcbieratkoa ia ord. epice.
.Vara aaeeeeaio epiaeopora·, Mei Mt: qnod enim ainsdan> seataaÜM, eiaadeaa qnoqne thpni qnod contrariae, 80··trarii.* A Grog. Naa. ia encomio ·. Basii.
'* Synod. Chalced.. act. II. can. 1; Syn. ComtaatinopoUt IV, act. U. eaa. I.
'· I Petr. IП. 15.

M·

Capu IV'

Lucrulu oehi mai aantn ai mai importanto ale omului «ate religiune-, entra ear· dsnsalui an i aate pegmisu a fi indiferinte, ok precam ochiulu aensualu an pota sU indiferinte facia ea lamia'· fiaient chiara aaia nee· oohiulu rafieteeoa seas ratinnea nu pdte fi indiferinte eanda i.a· prapnne ver-o descoperirè cd delà Domasdis· patedea, pentruok perfection·· densat, - ratisaei, dtk ia unire· ei eu obiedtulu propria oare eat· adaftaraMb Adeverurile oelea descoperite auntu depose in baeriea eu indatorirea de ale pastrfi ai a le propagi ; dreptu aoe'a baseric'a ed depositarie adeveturiloru revelate, amesuratu ohiamarei «ale, nu pot· fi indiferinte facia cu alte fnvetiaturi ate-ai opus-, pentrued in eaaulu aceat'a ea pre aine ae ar' negd, ai ar areti, ed adeverulu ai erorea intra o forma le pretiuesce.

Acessta ratecire a indiferentismuliii religiosu fù reprobata inca in aimburele ei de iuuai autorulu religiunei Domnulu nostra Isusu Christoau prin cuvintele : ,Celu oe nu eat· cu mine in contr'a mea eate. ai celu ce nu stringe qu mine resipesce** *, ai éraai : „Celu ce ve «aculta pre voi, pre mine me asculta, ai eelu ce «e . lapada de voi, de mine ae lapada*

De unde toti cep oe petreeu din fiepaaare culpabile, ori din ignoranti· vincibile. in araau, schism-, ori necredintia. chiara prin cuvintele mantuitoriului mai auau memorate auntu lipaiti de dg^uln diviqu si de aperanti'a la imnerati'd ceriului. de ora-oe deapre uttii ed ai *cestj> reauna infrieoaiatele euvinte ale profetului: rVai oel^ra ca dteu reului ed ,jpte bunu. ai bunutui cd eate reu. celoru ee punu lumina intunerecu ai intuiiereculu lumina, celoru ce punu amarulu dulce a! dulcele atnara. Vai celoru intièlepti intra aine ainguri ei inaintea aa aeiuti* ·.

Caput IV.

Dt rsiiptsns· «IφiηMM··*.)

8aactissimum graViseimumqse bomiais aegotiam religio aat, raapeota eaiaa ipai aoa Boet iadiffseeatem ae gerer·; eam quemadmodum oculus aeawitivua raapectu luminis physici non potest indHferens annare, baud aliter oculua msatis sire ratio acquit •see indiffarena, cum eidem eliqua revelatio tamquam a Deo procedens proponitur; etenim perfectio ipsius, nempe rationi-, consistit in unione eiuadem cum obiecto proprio, quod verita· eat. Veritate· revelatae in ecclesia deppaitae aunt cum munere easdem conservandi prnpagandique : proinde ecclesia qua depositaria veritatum revelatarum munere vocationis suae haud potest quoad doctrinasibi oppositas indifferens esse; nam hoc in casu ipaa semst negarst, osteoderetque veritatem ac errorem eiuadem esse pretii.

Haec religionis indifferentismi aberratio tam in eius nuclee ab ipso domino nostro Christo lesu auctore religitmis reprobata fuit hisce verbis: „Qui non est mecum, contra me est, et qui' non colligit mecum, dispergit" "; et iterum: ,<4ui vos audit, me audit, at qui Voa spernit, me «itcrnit**'.

Unde quicumque e neglectu culpabili sive ex ignorantia vincibili in haerqsi, schismate aut infidelitate versantur, per ipaa aHutoris verba superius commemorata gratia divina et spe regni caelorum destituunturi de talibus namque reaonant tremenda prophetae verba: „Vae qui dicitis malum bonum, et bonum malum, ponentes tenebra· lucem, «f lu* cem tenebras, ponentes amaram in dulce, et dulce in amarum. Vae qui sapientes estis in oculis vestris. et coram vobismetipsis prudentes" *.

TITUtUB II

PB8PBE BASERICA.

Capu I.

Dttprt fctma imrckca m *laurice.*

Mantuitoriulu noatra Isusu Chriatoau a voitu, ci invetiatur'a pre earea o a', vigilatu eu pretioaulu seu aange spre mantuirea gehului omenaecu, se se perpetues· pana la finea veacurilora, si de remana intregitatea si curntiani'a ei original·. Dreptu aoe'a dupa nemarginit'a sa intieleptiune, infientii o aoei··. tate visibila provediuta cu tote darintisle nooeaaarie spre «eopulu memoratu. Aoést'a aedetat· este baserioa. amea dup· d«finitiuMa ei este: Sodelate· ometiMu intruniti prin marturisirea unei si aceleiaai oreBtie oreatine, ai prin impartaeiraa •oalor^iisantelora sacrament·, sub guvsrnaroa pontifioelui Romanu, urmatoriulu aantului Petra in primatu si a legitimilora pastori, cari santa epiaoopii uniti cu densulu, oi urmatorii apostoliloru.

De unde urmdsa a) «à Domnulu noatra Isusu Christosu, pentru intrunir··^tpturoru omeniloru in marturisirea unei si aoelsiasi credintie institui in baserioa svaywtsriul-, .despre oe ne oOnvingu cuvintele manttXtoriului: „Mergpti ai invetiati tote neamurile . . . *se* pasdeca tote, otte am. poruacitu tone***.

Institutiunea aceast'a benevol mantuitoriulu a o face anume in personele apoatoliloru ai a urmatoriloru loru provediuti cu misinne Apre aœea:

TITULUS II.

DE ECCLESIA.

Caput I

Di pointait Utrvrelioa itt oeelnia.

Christus lesus salvator noster voluit, ut doctrina, quam pretioso suo sanguine obSt^iÎlavit, pro salute generis humani ad finem usquq^saeculorum perpe-1 tuetur. *tque in primaeva sua integritate et puritate permaneat. Propterea pro infinita sua sapientia constituit societatem visibilem, omnibus dotibus ad praefatum finem necetaariis praeditam. — Haec societas «st ecclesia, quae definiri solet: Societas hominum unius eiusdemque fidei Christianae professione, «oramdemque sanctorum sacramentorum participatione ooniunctoram, sub gubernid pontificis 'Romani «ancti Petri in primatu suooesoris, legitimorumque paetorum, nempe episcoporum cam eodem unitorum, qui successor·· apostolorum sunt.

Hinc sequitur a) dominum nostrum lesutp Christum ad omties homines in unius eiusdemque fidei professione coadunandos, maytsfvrium in eceleaia instituisse; qua de re nos edocent salvatoris verba. „Euntes ergo docete omnes gentes . . . servare omnia quaecumque mandavi vobis** *.

Placuit salvatori .hanc institutionem in ipsis apostolorum eorumque successorum personis ponere missione ad hoc provisis; nam dicente sancto apo-

r toc. XI. gs
f Lee. X, 1«.

la V, SO st «I.
' Mato. xxvm. i» st ao.

oa-oe praenm dico matula apostolo Paula: «Cum vors orodoaoehsia, de enrôle nu an audita, ai onm vora audi fora do predioatoriu, si cum vora predied de pn eo vora tramite**.

b) Pejitruod ee se pota crediatioeii impartesi de Melon nanti saorameate, si cd aceta din oe ia oe se crdeca in ban » crestinatete mantaitoriule eoecredid "baseriooi sale poteras fomistarfofoi, adeca draptulu de a le administré pra'aeoloo, tramitiendu pre apootolii eoi se botese tote poporele ', se adaoe sacra sacrificia intra amintiraa lui*, se ierte seba se tiens pecatele* si m imparte oelelalte qjetorie sacra neoeearie spre mantirire. Pentru aos a saetula apostolo Paula dice: «Asia se ne socotdooa pre noi omuls, cd pre ministrii luj Christosu, si dispensatori (ispravnid) ai taioelora lui Domnodieu* ·.

c) Cd se pota sabsistd societates baseriedsoa, si cd se pota fl conduci membrii ei fora impodocare la scopulo oomnnu, domnulu Christosu inseotr» baeerie's sa cu potores Juisrum ti, adeca cu dreptaln legislative doplinu si iadependinie, in enraie se cupriade si dreptulu do s jndoed si pedepal.

Acoasta potero de gubernare cumcb in adeveru fh data apostolilora, ne invetiamu nunumai diu ouvintele Domnului, prin cari i-a impotente pre aceia a legi si a dealegd*. ci si din indemnarea apostolului: «Luati dara aminte de voi si de tote turm'a, intra care Spiritulu nantit ve a' pusu pre voi episcopi cd se guvernati baserica lui Domoedieu* '.

Cttmed aodst'a potere ae s' si deprinsu in baserica. ae vede din fapt'a santului Petra, oarele s' pedepeitu pecatulu lui Anani'a ei a Befirei* precum si din faptele santului Peulu, «oareli amblandu prin partile Siriai si a Ciliciei, invetib pre credintioai ee paaeeca mandatais cole asiediate de apostoli si de betrani**; in Corintn judeeb si pedepsi pre incestuosulu '·; éra in Efesu afurisl pre Hymenen si pre Alecandru, cari cadiura delà credintia11; si din aite aaemenee.

Din eelea procedenti resuite apriatu cumcb autoriiliç baserici domnulu nostra Ismu Christosu aceant'a introite potero a magisterinlui, ministeriului si gubernaret o dede inanai inmediatn aingura apostolilora, precum no incredintiamn si din cavintele proprie ale mantuitorinlni rostite nnmai entra apostoli: «Datumise-a' mie tote poteraa in oeriu si pre pamentu; dreptu ace a merged si invetiati tote poporale* **, si érasi: «Nu voi me ati aleaa pre mine, ci eu r un alesu pre vot, si v'am pusu, ed se mergeti* *·, asemenes: «Precum me a tramisu pre mine tatalu, si eu tramitu pre voi* **.

Deci tota baseric a credintiosiloru din dispunere divina se impartiesoe in cleru si poporu, in baserica invetiatoria si aseultetoria. .

stolo Paulo. «Quomodo credent ei, quem non sadieruatT quomodo nuta· audient sino praedicante' Quomodo vero praedicabunt, nisi mittantur*1.

b) Ut autem fideles sanctorum sacramentorum participes effici queant risque de. die in diem ia pietate magis proficiant, salvator contulit ateMao suae potestatem memetoris sive Im oa administrandi mittens apostolos unos omnes gentes baptisera', sacram sacrificium in eius commemoratineem offers *, poooste remittere sTve retinere*, et cetera sacra auxilia ad salutent necessaria dispensare. Quapropter sanctus apostolus Paulus ait: «Sic nos oxistemet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei* *.

c) Qu» societas eoelesiastiea «onsisterv possit, msmbraque eius remoto omni obice ad finem eemB munem dirigi valeant, Christus Dominus ecclesiam suam instruxit jioteetste *fAfumii,* nempe iure perfectae et independentis legislationis, iure, if quo ius quoque indicandi puaiendique continetur.

• Hsac gubernandi potestatem apostolis raapse fuisse collutam, edocemur ' non solum |>er Domini verba, quibus illis ligandi sdveadique potestatem tribuit *. sed etiam monito apostoli: «Attendite vobis et universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episc»|>os, regere ecclesiam Dei'*1.

Quod vero eocleaia bar potestate usa quiquc fuerit, apparet ex fart» sancti Petri Ananiae et Saphiras peccatum punientis *, necnon ex factis sancti Pauli, «qui Syriae efj|ÿliciae partes perambulans tradebat' fidelibus custodire dogmata, quae erant decreta ab apostolis et senioribus**: Corinthi
p iudicavit et punivit incestuosum : Ephesi tot» Hymenaeum et Alexandrum, qui circa fidem naufragaverunt, satanae tradidit1'; ex aliisque similibus factis patescit.

E praemissis in apricum prodit, dominam nostrum Issum Christum ecclesiae auctorem hanc triplicem potestatem, magisterii nempe, ministerii st regiminis, ipsum immediate solisque apostolis contulisse, quod nobis verba quoque ipsius salvatoris solis dicta apostolis persuadent: «Data est mihi omnis potestse in caelo et in terra, Euntes ergo docete. omnes gentes* Et iterum: «Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, et posui, utentis*'*. Pariter: «Sieet misit me pater, et' ego mitto vos* **.

Itaque tota ecclesia ordinatione divina in clerum et |H>pulum. in ecclesiam docentem et sudientem
p dispescitur.

Capu II.
Despre jxmlsAcele Romamt. ·

Isusu Christosu intemeiatorinlu basericei vediute inaltianduse la ceriuri, tota potarea vediute o lash Apostolilora si urmatorilora aoeotor'a, reoervandn-ai siçpi «cd capu mai pre susu de tote* '*, potarea ceb ^evediuta, prin care cu asistintsa ftpiritului santu guberndsa pre aoe'a, si o scutoece de tote ratecirmf pana la capetulu seculiloru.

Caput II.
D» Rome» fOHtÿier.*

lusus Christus fundator ecclesiae visibilis in caelum ascendens omnem potestatem visibilem apostolis reliquit eorum^ue successoribus, reservans sibi tamquam «capiti supra omnem ecclesiam* '* potestatem illam invisibilem, qua assistente Spiritu sancto eandem gubernat, atque in finem Oque saeculorum ab omni errore immunem praeservat.

* Bool X, 14 et
* Natu. XXVIII, 14».
• Iλτ. XXvπ. I*
« baa. *X, «.
UCWsIV.t.
• MaUK XVU1.
' Act. A». XX. n.
· Act. Aμ. V.

• Act. Aμ. XVI. 4.
'· | Cvr. V, 8 M »4.
" ITThL I.
>· MattK XXVIU. W
te I«aa. XV, 1H.
" Ioaa. XX. *Hl.*
'· Krhea. I, tt e< Λ

Imo peMni paetrarea «attatait poi^i al a eedteei in baeariea, deamata aeaten baaa CWataaa ahm dintre e«i IS aporteli pre Patra, et-te eenatitei aapa vediota baaerieei, daado-i primaâah ia lata baaaric'a eaadn la ·' namita faadaoMota, pre aare rd ·· μ adifioe þaaarie'a made i peomto· «Malte iaparatiai earinrilor·', eaada-1 heredtatiA lata tara'· oilara euveatatorie·, ai eaada aa ·' rag··· paatra daaaala apeciata, aâ aa aa-i aeada eredtati'a tai, ri μ intardeea pre firatii ăei

Divin'· eonatitaira a aaatalni Patra ad aapa a lata baaarie'a ia ooaformitato aa aaera aoriptarn a ealebrdaa ai baaerie'a aoatra. Ante ia tamiaatori'a dia 16 jaaaaria ia miaeia. .Dupa mater·· aumetai ta a' chiamata Patra ed a piatra tara ai temeta ba•erieeacu". Tota aaia la laude ia 29· Junia: ‚Tu dape meritu pâtre ta ai numita, oaadu etadiati'· baaarieai 'naclatite Domno!· o · iatarita, ai pta tine mai mare paatorta oilora cetera eaveetatorie te a' pane; deeade ai pre tine cd pre aea baaa deeeaietoriu portiiora eereeei te a' iaerodiatiata m deaoui totarora eoiora m viaa oa eradintin", dra te ntiehir'a dola taminatoria a 11'tavierei: .Aretandate pre tine invetiaoeiloru toi maataitoriale dnpa inviet·, lui Simona i-ai data paaoarea oilora apra reapletiraa dragoatai, adeea portarep do grigia do ale paatori pro denaele".

Domnula noatra interne!» baaerie'a pre enatata Petrtt, ni precum edifIciuta nu pote et» fora fandamentu, aaia nece baaerie'a fora poterne data aantalui Petra in primata, deei primatui· a' trabuita ne trica delà nantata Petra la urmatorii lui, ea •tâta mai virtoau, ed dnpa mortea apoatollfora, dra ni mai intatttoria neeeaitatea unei auctoritati »upreme apre impiedeearea deabinarilora, eo oe-ar fl ivita in einuln baaerieei.

Éra cumca urmatorinlu nantului Petra in drapturile ai prerogative!· primatului in tota baaerie'a nu eate altata decita epincopulu Bomei vechi, ne incredintiamu nunumai din aee'a impregiurare, eà nantalu Petra ta primulo epiacopu alo baaerieei Romane, pre eam a' gubernato ei eu mortea na a' ſncununato ei ai din perpota'· ei univenal a marturitire. · baaerieei, oar·· in nece anu alta archiereu nu a' recunoacuta ai venerata poterea auprema crédita dele aantalu Petra, fora numai in papa del· Rom'·* Pentra aee'a ai banerica noatra eanta)a mineiu in 39 janin la laud«. .Romei eelei mai mari decita alte wtati, ta ai fontu antaiulu epiacopu, ai marirea ai laud'a ei baaerieei intarira Petre". Éra la 2 januariu in ieoaa deapre aanta Silveatra aeeeteeao: .S^aunulu prineipelai apoatolilora inavutiandu-lu aerbitoriu lui Domnadieu te-ai •rotata pre· luminatu, imfhimaetiaadu. tetarindo, •i marindu cu domnedieeaci dogme baaerie'a".

Aaia dara Domnulu noatra laaaa Chriatoau intreit a potore de magiateriu, miaiatenu ai de guvernare o eomiae in plenitudine· ei aaatului Petra ai' urmatorilora aei pontificiloru Romani, mure adeveru euprinau ·› in aeteie ainodelora eeumenioe, precum •i in nantele canone', -lu reonnoaeù en aolemniteto •i bararic'a greoâeea in aetele oele mai taq^rtante ale «antei uniri faeute in ainodel· ecumeniee delà Lugdunu alu II ai del· Florenti'·.

Ce «e tien· a) de poterea magieteriului, pre •céat'a tote ainodele o venerar· in pontifice!· Romanu ci auprema ai decidietoria in trebile oredintiei ai a moralei. Dreptu-ace a ai ainodolu Vatieanu

1 ' *Varam ad* aaitatam, paaaaa at ordteeai ia aeel·-aia eervtadout dominae neetor laaaa Cbriataa - daodaeim apaetafc ««tegit Petram, at eam te tinni»t þ ſidMI eOMttaritp eoelbf··· <Mmi priMbtwi ia aaianraam eenlaniam, eam -aam ftmdementant •ppeBarit, eopar quod eaalaaia ««dtfrand· ſienat «em ei otavea ragni mataram preetieetit ; eam eidem uarnraam aninm rntiaoebUtam gregum pernendam ſraaliqaeit pre ipee paeeKari medo oraverit, ae Maa etee delaeret, at ut fratre· amo· ăoafinaarat

Divinam diapeaitioaem, qna unctae Patrae eapot tottea «eolantea ooaatitaiter, aaeraa aariptarae eooferntitar aeaiante qnaqoe aaatra recolit 8ie I· iaaaarii te «Mnetegie ad phetagogieea: .Pont mutetteoam aemiaie vooavitta Petram vetat irata petram et feadamaatam ăoeleatae Statiliter 99 iaaii ad laude·: .Ta merito petra nomiaataa ea, qoaado •oetaataa Idem immobilem Dem 'finnarit, teqae l principem paetorum ovium auarnm rationabilium eeaatitnit; unde etiam te Ut bonam roeeratorem oaeleetiom portarum ooMtitait, ut aperi·· omnibu», qui cum fide accedunt4. In ntichirio autem phota-gogioi 11 reaurrectioaia: .Poet reeurveetionem manifantaan te, o aalvator, dincipultn tuia, Simoni «munerationem dilectioni» tradidinti ovm pancendaa, id •et euram «aedem þaaoendi

Domina· noeter eccleniam nuper nanctum Petrum •edifloavit, et nicuti aedificium abnque fundamento ooanintara baud valet„ ita neque eoeleaia abaque potentate mtaeto Petro in primatu collate, proinde primata· - nancto Petro ad nuoeeanoren eiun tran'aire debuit eo magia, quod pont mortem apontoloram auprema auctoritas maxime aecewaria enaet •d dimidia in ainu eccleeiae exorta impedienda.

Quod autem aaneti Petri in iuribua ac praerogativi· primata· auper uaiveraam ecccleaiam nucceaaor non ait aliue, quam veteria Romae epiacopu·. non aolum ex eo perauademur. quod eanctua Petrus eccleaiae Romanae primui fuerit epiacopu». quam ipae gubernavit, morteque aua ĕoronavit veram etiam e perpetua ae univeraali eccleaiae profeaaione. quae ia nullo ialio praeaule aupremam a nancto Petro baereditato acceptam poteatetem agnovit ac vendtata eat, praeterquam in Romano þontifice Propterea eoeleaia quoquo noatra 19 iunii ad laudea in menologio aio canit: .Romae reliquarum urbium maximae tu faiati primua epiacopu· et gloria et faua et eccleaiae fortitudo, Petre". lanuarii vero 2 in ico· de nancto Sylveatro legitur: .Cathedram principi· apoatoloram ditando praeclarua Dei aervua ▪pparuiatif exornando, conternando, amplificando divini· dogmatibu· eecleaiam".

Itaque Domina· noater leaua Chrintua triplicem megiaterii, miniaterii et regimini· poteatetem in plenitudine au· Petro eiuademque aucoeaaoribua, pontificibu· nempe Romani·, eommiait, quam veritatem in aetiboa quoque oynodorum oecumenicarum quemadmodum etiam in aacria canonibua expreaaam ' •ccleaia quoque grace· in praecipui· «aerae unioni» aetiboa ia «ynodi» oecumenieir Lugdunenti II nec non Florentina emiaai» aolemniter agnovit.

. Quod a) poteatetem magisterii attinet,' hanc in pontifice Romano omne· nynodi qua aupremam et in rebna fidei ac moram deciaivam veneratae «urit. Idciroo aynodu» quoque Vatican· 8 decembri» 1869

• Matte. XVI, 19.
› Matte. XVI, 19.
1 loan. XXI, 15. 1β at Π.
* Luc. XXII. M at au.
k· BuaeMaa, flixtoria aedaaiaatioa, Hb. HL aap. I, p, 198.

* Com. Chat, Hardaia, t II, ool 506; at Coat. cm. VI. •arm. acri»·. ad iiap. Hartaia, t III, ooL Ita
' Com. Nia. I, oaa. β; Com. Skidic., tea. 8, t. 5; Cona. Coaataatiaop. 1, oaa. 9; Com. Ctaload., oaa. 99; Com. VI. caa. M; Gmk. VIII (CoMteattaop. IV), caa. 21.

mmUmmU I» aanta IMS S dwtakn pee era'-'
4qgîbs⁴ Ok B**

mane, eandu vecbeuM din caiedra, Mm· eande implbniadu ai deragutari'a de pnateeta ai iavuttatocie •ha tetnreru iwerttailera dtp* eupreni'a tai auctarit*tO A^MtoÜM OBÈM· kMp*W •Mfati· ri aaerevuri, tienenda de entra tota tamerie'· pria ariatanti'· diviaa pioifcn taalii ia ferMtata Petra, ae tawara de Maa inftKbaitate, oa mm domnadieMimta .maataitori· Tri m In provediuto beeerie'a m la dadnirea iavetiatarri deepl* oradintin uri war·ran; din ear· sum atari deflaittaui atepontifioelni Boaaaa din ala inaeai •anta inafcriaabili, ri aa dia oonaenaah bnaerieri*.

b) Cu privira la poteten ariaiatariahi, precum ia legM vechia Arban ard archiareuta auprema ri ■ai mare preate eultata divine, multa Mi tare ia lag·· noun, care intreoe multu pre ora veohia ia priviati'e demaitetei ri aatoritatei, pontificate Romaau are dreptah (upremu da · pari unitatea ri •aatiani'a oultafai, precum ri a veghiA preate tienerea traditiuailoru apoatoltee ia tota baaerica. ei Mia ri ia baaeria'a noatra.

e) Éra oa privira la poterea gubernarei, pontifioelni Banana, precum au difinitu ai conciliate del· Florenti a ri din Vaticano, i ee a' data in perron'· tericitului Patra deplina potare de · peace, iudreptd ai guberni buarir'· univeraala; care paatrandu in tote unitataa totuai ae ingrigeace ei implineace in tnodu diverau lipaeie diverae ale baaericiloru particulari atitu din apueu cAtu ai din reaaritu. Si in deoaebi cu privire la provincia greco - catolice de Alb'a-Julia ei Fagarariu, ameauratu inbtructiunei aacrei.cengregatiuni de Propagande fide din 38 juniu 1858 (3), pre ace'a o conduce in aenaulii urmatorei dechiaratiuni:

„8anctiaaimua dominua noafer Piua papa IX . . . unitoe favoribua augere non deatitit, id unum requirena, ut errorea omnimode evellerentur, aed ritua orientalia maneret inviolatua. quemadmodum et diaciplina, qu*m ante achiama Orientale· aervabant et profitebantur, quaeque venerandi· ipaorum antiqui· liturgiia ac ritualibua innititur, religioae cuatodiretur.

„Equidem non alio conailio novam eccteriaaticam provinciam ab Alba-Iulia dictam praelaudatua pontifex inatitnit, quippe qui explicate mandavit, ut forma atque adminiatratio ad .ritum et diaciplinam Orientalia ecclaaiae exigeretur, ut inauper vel tali exemplo etiam diaaidentea allecti ac unitati· atudio adapirante Deo excitati, faciliua in gremium catholicae unitatia ae reciperent.*

Pentru ace'a cu ainodulu oecumenicu din Vaticanu invetitanu ri declaramu: „CA baaeric'a Romana dupa diapuaetiunea divina tiene principatulu preate tote cete alalte baaerici de' potero ordinaria, ai ch acdat a "potere juriadictiunala 'a pontificatui Bumanu, care . in adeveru eate epiacopala, eate inmediata: facia cu care· paatorii ai crediotio·», de ori ce ritu •i demnitate, auntu datori cu aubordinatiune hierarchic· ai cu adoverata aacultare, atAtu fia-carele in deoaebi, cAtu ai cq totii la olalta, nu numai in trebile tienetorie de eredintia ai moravuri, ci ai in' acelea, cari ae tienu de diaciplin a ai gubernare· 'baaericei latita ia iota lumea; aatufeliu, cAtu padienduae eu pontificale Bomanu unitatM atAtu a comuniunei, cAtu ai a marturiairei unei ai acelelaai credintie, baaeric'a m fla una turma aub unu aupremu paatoriu ---- Acdat'a eate invetiatur'· adeverului catolicu, delà care nimene nu m pota abate fora de periclulu credintiei ai alu mantuirei.

„8i deora-ce pontificale Romanu dupa dreptulu divinu alu primatuiui' apoatolicii pAriede baaorioei

MIhadin toqqfitar, W eat, emn eemiom ptotariaMi·· pMtaria «t dectaria mnaera feng«M pro β·ρM·· an· «poataKo· «Mtaritata 4mMmm de fide vel ■writaaa ab unirem atrieria teaeadaaa dnfladt, per ■aaiateatiaai diviaaai ipri in beato Petro · prMrie·am, M iaMMbütato pafiaea, qaa dMma redoaaptor •oelwiMi MMi i· 4m*Hm 4· M· vtl •tariboa iaatraetam mm volait: idoeque aiUamadi Rotaeni poatMete dofiritioMa ex ····, aea «atom •s ooaaeawu coriariae irreformabilM aaM*.

b) Balate ad poteatatoea aünlatorii, ai iam in vateri lego Aaron erat auprama· aaoerdea nocnoa pontifex ealtai divina praoporitaa, multo, magia in tege aova, quae votari longo dignitate ot aaotoritata praaatat, pontifex Bomaana iure naitatom ot •Mctitatom culta* divini aervnndi traditioneaqua •poetolioM euatodiandi rapraoao pollot in aniveraa eooleaia. ac proinde etiam in oocleaia Metra.

c) Quod autem poteototom regimini·' apectat, 'Romano pontifici, aient etiam oocamonica concilia Florentinam et Vaticanum definiverant, in beato Petro paacendi, regendi guberaaqdique univeraalem oocteaiam plana poteotae data eet; qni in omnibua unitatem aervana, nihilominne partieularinm eocleriaram riva Oocidoatalium rivo Orientalium dirent· neceaaitatibua divoraa quoque ratiane ooneulit ac providet Et in apecie, quod provinciam grnococatholicam Alba-IuHeoaom ad Fognraaiaaaam raapicit, eandem ad nonnam ÏMtractioni· aoerne congregationi· de Propaganda, fida die 38 iunii 18S8 emanatae (3) conducit in aenau aequantia dectarationi·:

nSanotiaaimua dominua noator Piua papa IX . . . unito· favoribua augere non deatitit id unam requirena, ut errore· omnimodi evellerentur, aed ritna orientalia maneret inviolatae, quemadmodum et diaciplina, quam ante achiama OrientalM aarvabaat et profitebantur, quaeque venerandi· ipaoram antiqui» liturgiia ac ritualibua innititur, religioae enatodiretar*.

„Equidem non alio conailio novem eoolMiaatioam provinciam ab Alba-Inlia dictam praelandataa pontifex inatitait quippe qni explicate mandavit, ut forma atque adminiatratio ad ritum et diaripliaam Orientait ecclaaiae exigeretur, ut inauper vel tab exemplo etiam diaaidentea allecti ac unitati· atudio, adapirante Deo, excitati, facili·· in gremium catholicae unitati· ae reciperent*.

Propterea praaeunte aynodo oecumeaica Vaticana docemua et declaramu· „eeolMiam Bomanam diaponente Domino anper omnea- plia· ordinariae pota·tatia obtinere prinrijtatiim, et hanc Romani pontifici· Juriadictiom· poteatatem, quae vere epiaoopalia eat, immediatam eaae: erga quam cuinacumque ritita et digqjtatia paatorM atque fidele·, tam aeoraum ainguli, quam aimul omnea, oMrio hierarchic·· anbordinationia veraeque obedientiae obstringuntur, non •olam in reboa, quae ad fidem ot more·, aed etiam in iia, quae ad. diaciplinam et regimen eocleaiae per totam orbem diffusae pertinent; ita ut cuatefitito cum Romano pontifice tam communioni·, quam eiuadem fidei profeaaionia unitote, eocleaia Cbriati ait unna grex anb nno bummo paatore. Haec eat catholioae veritati· doctrina, a qua deviare, aalva fide atque aalute, nemo poteet. . .

"fet quoniam divino apoatolici primatu· iure Romanu· pontifex univeraae eoqleaiae praeaet, docemua

univerenle, invetiama iaca ri fetehinrema et «ta ecto A juderetorinlu Mpremn «k nr*ditaiirilara, ri oh h tote caaeole tienetorie de mtaetalo >Mwiiton m pote retmrge la judeeta'a détalai·▮ frajudeoafa acaaaulri apoetota·, a carei antoritato Mto ma mni «ara, nhneae n e pote retracti*, afoe eefo ota/a fortotu a jadocd aauprajudeoatri arife'. Dte ear· omma rntoeMen toti aeria, «ari tifenm,- tameh •rie iertata a apeta 4ete jtrierтata pntaMmtai Boman· |* conciliata aaaaMriea ri la aa'a Mtoritato •mu inalta ri poatidreto Roam.' fra la aaaiatir·* pontifical·! Borna··, M «ri· la nabi· tempu, ia «aat'a Mtnrgia ri ia ait· rofathuü public·, lants obligati toti epfecopii ai totu clernhy (4)

Oapu 1Π. .

Dttfn mrirepeMi. (b)

Altu gradu mediulociu prorinMmnata intre m- pulu baaerieei ri intre epûcopi, crie domaitatoa ■ metropotitena, a uarria origine m dedao· din tempurile aporiolke. Aria caaonuln >4 ahi apbatoüloru preacrie: ‚Epi*oopü fia-oarri ginti eë qavia· m cunoaca pr· oelu natata de intre denaü, ri ata «oeoti pre eln ri oapa ri aeeaiea a feee fora d· «riroa lui . . . dara oeee aed'a fora de MOOtfiTa toturoru •e face ceti*, ri aria va fi o unire ri m v· mari Domnedien prin Cbrintoau in 8pirituln *antn". 'De unde ri eanonulu 9 alu rinodulùi Antiochena aatufoliu preacrie: .Bpbeopii toturoru eparehidoni trobue. ne cunotoa pre epiceoputa eela ce eete ia metropoli·, ri ·1η m prirndaca potaroa do grig*. - *°ta provincia: pentru.-ri la metropolia nMueacn dia tote partile toti ëri ôe au trebuintia. Pentru aeo'a m a' aoeotitu de cuvenintia, ri du ri *eu* oaorea ae-i intrica, ri nemiou da* priaoeu m fria ori alalti •pinoopi fora de denwila, dupa veehiulu canona riu parintilorn, oarele e ragula, deritn acel· linger·. C cari m eurino dieceaei fia-caruia, ri «ateloru, ce •untu aub den«*a . .▮ éra mai incolo nemieu μ m apuce a face fora de epiaoopulu metropoliei, nece, elu fora de «ocotinti a celoru alalti.*

Pre baaep aoeatora aanteloni canone in intieleeulu bulei. [fontificie emanata Mupra reataurarei matropoliei de Alb'a-Juli'a, on datai· nit· calenda* decembri* 1863, ri deoaebi in mmuIu paaagiului urmatoriu: »In ea Fogararinnri (mu BaUwtnlvenri) metropoli et eccleria conatitata ait cathedra et dignitaa arehiepîMopali· pro uno ipaim ordinario aqtUtit· Fogararienri ritu· graeri catholici nniti nuncupando, qui aingulia gaudeat privilegii·, praerogativi·, honorib», iuribuaque arriiepiMopia dicti rîta· concerni^ ita ut omnia, quae ad rimilM graeri ritaa cathohri uniti arehiepiaoopo* in eorum rivitatibu» et dio··, cmibu· ad arehiepbooprie mu·· exercende·* de iure, uau, coMaotadine vel qaavi· ali· légion» d ratione pertinet· eoleat, eadem getere et exercer· libere ac licite poarit et valeat*, rinodah* dechiara, ri drepturile metropolitilorn in bneerie'- loetra grMo-eatoHoa enatu urmaiOriele:

1. Métropolitain are-drepta - protiade, ri toti epiacopii din proviad'a m euri ia dieceaole proprie deprindu juriodiotinae inmediat· *ii* ordinari· (4), ·· 'lu reeunoeca de oapu ala lota, fiiedu oH datori a petreoe' ou demain in legatura ridtaiwi - paoei ri - harmonici. «pré proaporarea a tdm proviad'a; ' a*emene» eete indreptatfta metropolituh* intro marI ginile eanteloru canone a. pprtd, grigia de toto baeericel· dia provinci'a m, ri peatru aoe'a lai i M cuvine antriatato ri onire mai pro eaea de toti epipcopii comprovinciali ri eetu-feHu aro drepta - fi amintitu la «ant e litargia ri la aMb rogatfaai -

I Caac. mom. LigdiMaN B.

«tiem «t inferemai, onm erne Mieem MprMMM Metam, «t ^eumita· entai· e4 u m m «Mtorimtiem· eptatanitam n4 IpriM f*M tatfrira taetariX Seta verrepeitotaan,e«iaaMtoNitata motor ne· ata, Matant a necatae fer· retractandum, noque nriqwm 4a riaa berne iudkrin inditi··., Qaan.a iwto veritati· tremite aberrant, qui ·βτ- «Mat, Hem ab taditii· BtaMnonm poatifcum ad laeâaaaaieaM ceMÜtam tàmqu» ad awtoritatom Bcmano poatifico euperietam appellar·.* Commemaaria aatam Bmaani pontifici· pre temper· «xirionti· la «aéra btargia aliiaque pabHri· predta· a Meri· aatMtaa ri univeno elero «ri parficieada. (4)

Caput TU.

Dt antrefelitie. (&)

{ Alter permagai momenti inter eccleriM caput ri apiaoopM grade* intermedia·, digaite» métropolitaaa eet, eaiu· origo inde ab apoetolioi· fere tomporitae deducitor. Sic apoatdorum canon M, praeecribit: „Epi*copo· gentium ringularam coire convenit, qui* inter eo· |>riMU« habeatur, quem velat capat exiatiment,' et nihil ampliua jiraeter .eia· comcientiam gerant ··· ied nec ille praetor omnium eomeiontiam faciat aliqnid; ric enim unaniadtaa erit, et glorificabitur Deu· per Chrirtum in Spiritu «ancto*. Unde et Antiocheno· canon 8 ric habet: »P«r ringula* regionM epincopo· convenit noeM Metropolitanum epiecopum eollicitudinem ' totiua provinciae gerere: propter quod ad metropolim oauiM undique, qni negotia videntur habere, concurrunt. Und· placuit eum et honore praecellar·, et nihil amplia* praeter eum cetero· qpiicopoager·, «eoundum antiquam a patribu· no*tri* regulam conatitatam: niti ea tantum, quae ad «uam dioecerim pertineat, po*aeadone«qu· rabiecta· . . ; amplin· autem nihil agere tentet praeter antiatitem Metropolitanum, nec metropolitanua *ine ceterorum gerat conrilio «anerdotum*.

Virtute horum aaerorum eanonum nec non in •enau bullae pontificiae de reataurationC metropolia· Alba-Iulienri* *exto kalendaa docembp· 1853 emanatae, ot preaMrtim in muco «equenti* paaau·: ‚In ea Fogararienri (mu BaUafalvenri) metropoli et eoctoria eonetituta rit oathedra et dignitaa archi·piMopalie pfo uno iprine ordinario utiatite Fogareaienri rit·· graeci-eathohci uniti nuncupando, qui ringuBa gaudeat prirlegiia, praerogativi·, honoribu·, iuribuaque *rehiepi*copi* dicti ritu* concerni», ita ut omnia, quae ad rimile· graeri ritu· catholici uniti ardriepiaeopoe in eorum «ivitatibu* et dioeeeritaa ad arriiepitoopal· muntt· exercendum da iure, aen, ooaaaetadine vel qaavia alia legitima ratione pertiner· aotoat, eadem gerere et exercere libere fie Hrito poarit et valeat*, ijnodu* declarat iura ■Mtropoiitaram ia Mrieeid noatra graeoo-catholic·mb MqnMti·;

1,- Métropolite i·· tabet exigendi, ut omum provinciae epieoepi, qui in-MM.dioeoeaib·· immediatam ri ordinariam iuiwdictionem exerceat (4), ilhu· aihüomiaa· tamqaam capat agnoeennt, .quippe in totio· provincia· proeperitatem. mun eodem ia vinculo canonico· peri· et concordiae veraari obhgentnr: eodem modo metropoMta iure pollet omnium provinriae eederiarpm ed tremite· Mcronua* canonum curam atque «ollidtadiaem garendi, ae propter·· honor ipri atque praecedentia prae omribaa epiacopia comprovinrialib·· detatar, -- proinde habet ite ri ab epiacopia prout et clero .

« Xp. * Niariri I ad MMaatan taparetaran.

puMina de eatra epseeopii preonm 4 deoatraA elata. (?)

4. Matropohtsda are dreptu a prutipde, cd apt· eeopil aearioa momentaomi si 44 iutecoeu oomunu paatra provincia ae faea feta acirea si contaerarea motropolitului*. (8)

3. MotropeHtuta c4 cape ata 'proviaciai are dreptu a couebiamd sinodo provinciaH ia teculu, unde deaaafa va aid cu cate* a preclude la aeelea, si a diroge ordiaea lucrariteru, si fratieeee a oertd pro aeoia, oari) fora causa legitima ar' abeentd*; a conduce alegrirea epiooopitera aade este ia ţus ia oontiolegere ou epiaeopii suftagaai a examipd ei a oe convfoge deepre destoinici'a «i ooieati'a eandi- ţatilora unde conferirea epiaeopiloru ar' «ubst4 imodiatu aub patronatulu regiu a hoe propunerea in oontielegere cu epiaeopii suftugani, ai a «tarai ei «oaanele vacante in reatompulu preeeriau de santelora eaa<me oe ee complindeoa; a ehirotoni pre B cell» aJeeu * dupaee cola aleau va fl castigatu in- ·titetiunea eaaoaiea delà pontificete Romanu. oi mandatu apootoliou pentru oo'naecratiunea oa'. Deveninda in vacantia aeaunute epiaeopeacu metropolitanu, senioralu dintre epiaoopii sufragani e indatoratu in oontiolegere eu ordinariatulu metropelitanu oi eei alalti episcopi comprovinciali a ee ingrigi deepre oomplinirea acetai «connu eondneaqdu actulu de alegere, esamindsa abilitatoa cetera aleai, «aeterne propunerea pentru complinirea «cannului <aeantu metropelitanu. (S)

4. Metropolitulu are droptu a primi apelatiuni dele forarite epiacopeeci in tote cauàele baaericе»ci ·. (10)

5. Metropolitulu are dreptu de a indatord pre epiaeopii din provincia aa la realedintia, de cumvi aceia ar' abaentd fora cauae canonice a ae ingrigi de baaericeie epiacopeaci vacante ;** oi a deprinde ţ dreptulu devolutiunei cu pririre la eon«tituirea vicariului capitulare. (11)

6. Metropolitulu ⅆ capu a tota provincia are dreptu de a priveghid preste integritates credintiei, curati'a moravuriloru, observares santelora canone, uniformitates cultului divinu. Éra «pre detaturaroa abuauriloru in aoeste privintie ivinde, a tatreprinde la caauri de lipaa oonatatata in oinoduta provinciate ebiara oi vioitatinni canonice'i. (12)

I. Metropolitulu are dreptuta proèdriei in ainodele ecumenice inaintea toturoru epiacopiterq, precum ai dreptute de a portd paliulu capetatu de pre oorpulu aantului Petra cd «etnnulu juriadictianei archiépiscopal·. (IS)

Aoeatu ainodu reounosefinda, eb tote aoeate drepturi, amesuratu conititutiunei canonice a baaericei greco-catolioe, «e cuvinu acannatei metropolitans graco-catolicu de Aib'a-Julia oi Faigataaiu, oi fiendu convinau, ob coatee drepturi pentru conaolidarea aceetei provineie, oi facia ou periolele, oe ameuintia aaatei unire, «nntu neaperatu aeceearie, docide: cd acolaa oe oe reapectese do eatra toti membrii eeeatei provineie, « ee no pastrese nevotemate eu tota Mumpetutoa.

Totu une data ea tota «olemnitataa deehiare ptovind'a grooo-oatolioe de Alb'a-Jnlia oi Fkgara- ■a de autonome ai indépendante ** dole juria- .dictiuBoe ori-earei alto provineie baaerioooei, atarnandu oe aingura «i imodieiu dota «eafuta «canna apoatolicu alu fymei, dupe edm o'a declaratu ci te

ia More liturgie alifogue pubUefo praeibua commo morotur. (?)

Ï. Metropolita tea bebet exigendi, gt opiaoopi nibd magui pmarti boauaogM tacit·» provtameo reopfoiaaa abogea emtu at eooporetioae motropoHtao adgrodiaatar*. (8)

S. Métropolite gnu caput proviactae iua bebet oyaodoa prcviaeiatea, ubi ipae oetiua duxortt', eoa- vocandi, liedcm pruemdeadi, agoedoram wdiaem dirigeadi, ftbtoraoqao' ilbta Corffpiuadi, qui abaque legitima reaae non ooovoaireut*; optaeopernat eloCtfoaeu, abi aoua tenet, ţnoderandi uaa cum epieeopn aefftagaaeio promovendoram «cieatiam et habilitatem examinandi, do ooque «ibi peruuaatenom ţrocurandi nbi vero opiaoopetaum epUatio patronatui regio immediate «ubeaaet, auditio epiacopia «aftngnnoi» propoeitionem faciendi, atque inaiatendi, at aedea vCcantoa ţntra tempua a «acri» canonibua praefinitum compleantur; oloetnm ţonbecraadi poo^qnam electu· oenoaicam inatitntioaem a Romano pontifice et apoatolicum auae coaoeerationia mandatum 'receperit'. Sede epiaoopeli matropolj^pne., in veoantiam deveniente, aenţter opieeoporam «ufraganeoram, eoliatia cum ordinariata, metropolitano ceteriaque comprovineialibua «piaBopia oonaiHia aollicitudinem impendere tenetur,'ut aedea metropolitana compleatur, ▮ ipoe actum electioni» «eu. deaignationia moderando, examinat candidatorum habilitatem, propoaitionemque pro aede vacante metropolitana complenda oubaternit. (9)

4. Metropolita iu habet in omnibua cau«i« eecleuiaatieia àppellatione a foria episcopalibus recipiendi ·. (10)

5. Metropolita habet ins provinciae epiaoopoa abaque casai· canonic» abaeatea ad residendum ţompellendi ecolemanUn episcopalium vacantium curam gerendi "X devolutioniaque iu» circa vicarii capitulari» electionem exercendi. (11)

6. Metropolita qua caput totius provinciae iu» habet, fidei integritati, moram puritati, sacrorum canonum observantiae cultuaquo divini unifopnitati invigilandi. Ad abusus vero hisce »ub reapOctibu» oocurentea tollendo·, caau neceasitati· in aynodo provinciali comprobatae, visitatione· quoque canonica· instituendiII. (12)

7. Metropolita habet ius proêdriae in aynodis oecumenicis prae omnibus episcopia, prout et ius pallium de corpore «ancti Petri acceptum veluti jurisdictionis aTchiepiscopalis insigne gestandi. (13)

Haec «yuodua agnoacena praefata tara, in aonqu constitutionis canonicae eocteeiae graeoo-catholicae, sedi metropolitan^· graeeo-catholirae Alba-lulienai at Fogarasieaai competere, atque persuasam habena eadem tara ad hanc provinciam firmandam, et attentis periculis sanctae unioni imminearibua, ãbeolute necessaria emia, decernit: illa iure ab omnibua buiuace provinciae membris honore prosequenda, atque religiose custodienda imee inviolata.

Una «olemniter declarat provinciam graococstholjeam Albs-1ubepsam et Fogiaraaieaeom satonommn, atque a cutascamqno aHeriua occteauaticae provinciae tariadictiona indépendante·· .aaae ", ·<>- lique ac immediatasanctae sedi apoetobe·· Romanae mabiectam, quemadmodum in bulla q'uoqae pontificia.

* Osa. apeat. M; Caee. Aatiaak, Can. *,
: ▮ Oiee. AatMu, aaa. 1·; <aea.VI, «an.·; OauaVn. ma.K
* O···. VI, «an. A
* Cesc. Aattarh» «sa. 1·; Iostta. «a*. IA
* Orae. I. «an. 4; Cad·. VII, «an. A
▮ Qua· urn·. I. «anSatC; ũm AMteah, «as. t»«t M-Coomi. ammnat» voanoa XUL

' Cm Aatiaah, «m. IU
* Caae. Sarrite. «aa, 14.
* Ctaa. hartia, am. 11.
" Caac.aaeam.VI. caa.M Ccoc. Meem. IV, «aa. *
" Caae. Aatiaah, «an. U
*▮ Sy»04. ÀXMI. <m IA

balla pontideia *-- v intepe: Matas Christi de datate aeuto calendae decembris 1M> rotative la restauraro· previaeiei meUopdMve do dJbWnlte eu eurietel·. .Diiumtai VogaM*MMM iaftaq-sylvaai·, qaac teas bde a aaa laetitaiiiei metrepoUtieo tari uehioptoeopi gtilgtniiaili ad haae aequo temptare obaexta Mt, ab èedsv taro otenbioetioao stoodem metropelitoto antistitia, aseodvte cpnseasa praomtasn, aaotoritato apoataMaa antariam et dissolviaai ita, at ipatas dlaaataia aatittoo. giaoai ritu» mtboHei. atoti . . . osanoa derilqu· ntriaaqaa vxua person·· ouiaaaumqac graidaa, ardieia at van ditioaia a priatiaa, tai aataa aabemat ■atrapeHtaa Strigoaieaafo iarisdictioae et qoaria aba pataateta ot praerogativa iurisdietioaali fa parpataiua paritor txomptae 'tint et Hbstato». Insuper Magno-Varedineasem dioeccsim, qaae StrigoaipasM etaadoas •atistitis iuriOdictiota a va ffiadetioae praefata rabiccta Mt, ab eadom aabioetioa· et petoatata, de metropob'tae ipataa' Hbqtd eoMonsu at resignation·, in perpetaua v ratio·· dishuhlmua et evel-Hmus, nt non modo Magno-Tarediaeaav utistites gravi ptaa oathotici atoll, aed vero o«av Ulin·dioecaaia eoeieaiao . . . 'ab antiqua aroUapiaoopi 8trigoniena· turiadietione ot vperioritate ta perpetuam distracta pronaa et'exempta convantar,u

bria IMS emanata otqua loatMMtianem ptariMtaa ■MtropolitaMb* NBpWMfeA*

ta Traaaylvnnte, q··· ia* Inde a ena taptitetioM ■etrbpoMtioo iari srchiopipoopi atilgatoaaeia , ad haac aaqaa tampata obeèxin Mt, ab aede* tara .at vbieotiodo steads·· *otropoHtanl aatiatitia, accédante .oeaaaaea praamban, aaetaritato apoetoltea «ritohpae ·* dtaaolvitaaa ita, at ipataa dieocoata aa-Mate· grnaei ritas catholici nniti_ _ornate desûqns ritriaaqaa sexes paneape entaMnmqao gradaa, ordiata gt vaditietaa a pafettae, cai antae tabrent, metropetitoe Strigoaieaaia' iariadictiba·, at qanvia alia poteetata et praerogativa iariatectiienali in perpateam periter exemptae tint ot Kbtaetae. Ineapor Magno-Varadinaaee· dloeeatim, qaaeBtrigonieaai· aiaadom aatiatitia iarwdiotieni a aan fendatioae praeMa vbieeta Mt, ab eadoai Mbioetioae et petoatata, de edtrepolita·' ipaim libero maaw at'roaigaatione, in porpetaa* v ratione diatrahimpa ot avel-Haaea, at non «odo Magno-VaradiaoaaM antiatitea granei ritu catbolici nniti, -aed veto oanm illim dioeoeaia ooeleaioa ... ab antiqaa anhiepivopà Strigoaieatia iariedietione.et mperioritate aitaibtor ia perpetuum diatracta promu· et exempta ceneeantar*.

Λρβ IV. ·
^)»apr· 'episcopii,

Domnedteeaculu maatuitoriu voinda oh baperie'a •e pesdarede pita la eopofala lutato, a provadinta pre apostoli eu potare· de a'-ai oonatitai tio-ti «town in optavpi, eari v H aaoqdda ia tote peter·· ordinaria data apoetoiiloru*. Pantra ace'· apoatolii opdinarh in diferito oetati eptvopf concredienduli •celor'· terme oaaarito apre paatorira*.

Drepta aoa'a sptooopata eato vediutoriala tic portatoriate do grigia eu (Ooteee depHna a totaroru ervtinilera alatori in Uoeoa'a lei*.

Aoooat'a potore epboopdeoa mta intrtota, adoca: potero·'magisteriutai, ariaiateriatai ai a gubernaret.

1. Cu priviro la potaraa atagiatorialai, eptaeopii an drepta a prodita oavoatida lai Deavedieu, ai face "pria barbati de to aatoriaati v se prodioe •cela cradintiotilorn vpaai grigoi lot·*, pria armors •anta obligati · µ tagrigi de «raacarta vlid· · clerului in inatitate oormpnadietorie*, a porto grigia de uisatiaqM 'creating a tiaerimto*, a oeaeurt carttle de raprinsa rebgioou', ti a opri sole perieuioee credintiei ai moravarflora baae*. (Id)

3. Cu pritiro te petar·· ministertatai episcopii •a drepta a administri toto aaatelc aacrameatp, ai a dispnne ed aeetoa tote ao ae administre·· credtatiodlora prin preoti, afcra da enatate aaeramenta nia ordatai, precum dtee aantate Hiereaima: »0· peto D feoe episcopate, nsi»' potd ti preebitariate slbra de dteetotore*·. (15) Mai inеote epiaeepate are droptate coddaiv· de a oonaaad.bassrivt*, altarie, aatimteo si vase basariend “, a adatt aaatate atira (Id), a beaoeavun· arebiamtadsM ai vergar·•aere

· 9. Cu privire te poter·· gaberaarto apiaoopi| •unta iadreptattti a eoavoci'siaode diassyna **, a prwiedd te sctoe* ai · adaee tegi obligatorie pentrn tote dieom'· lora, ai *A* anü msnatg pari de Bpiri-

1 & Cyrr, spisl. to: .q* spsatalis vtiaris «aMsaStie·^ sscMdant*.
· TU.I, *; ITta.IV, U.
* Osa. ssest. til.
' Am.A».VI.l;ITta,rV,l»;HTta.n.·,0m.»pmt.··; .Ova VI, «sa.It.
* CSV. OMttag, ms. 10.
, < Osa. spari. M.

ta Traaaylvnnte, q··· ia* Inde a ena taptitetioM ■etrbpoMtioo iari srchiopipoopi atilgatoaaeia , ad haac aaqaa tampata obeèxin Mt, ab aede* tara .at vbieotiodo steads·· *otropoHtanl aatiatitia, accédante .oeaaaaea praamban, aaetaritato apoetoltea «ritohpae ·* dtaaolvitaaa ita, at ipataa dieocoata aa-Mate· grnaei ritas catholici nniti_ _ornate desûqns ritriaaqaa sexes paneape entaMnmqao gradaa, ordiata gt vaditietaa a pafettae, cai antae tabrent, metropetitoe Strigoaieaaia' iariadictiba·, at qanvia alia poteetata et praerogativa iariatectiienali in perpateam periter exemptae tint ot Kbtaetae. Ineapor Magno-Varadinaaee· dloeeatim, qaaeBtrigonieaai· aiaadom aatiatitia iarwdiotieni a aan fendatioae praeMa vbieeta Mt, ab eadoai Mbioetioae et petoatata, de edtrepolita·' ipaim libero maaw at'roaigaatione, in porpetaa* v ratione diatrahimpa ot avel-Haaea, at non «odo Magno-VaradiaoaaM antiatitea granei ritu catbolici nniti, -aed veto oanm illim dioeoeaia ooeleaioa ... ab antiqaa anhiepivopà Strigoaieatia iariedietione.et mperioritate aitaibtor ia perpetuum diatracta promu· et exempta ceneeantar*.

, - Caput IV.
'Dt tfitttfit.

\ Diviaua aqhator occleaiam warn uaqno ad ooù-■ummatioaem aaeaulorute poedarare xolanj, apoatoloa çoteotatc inetruxit «ibi aucaaaaoree eovtitaendi in epieeopin, qui illi» in /tnraetn poteatatapi ordinariam apoatoU· wUatam auModerent*. Quamobrem apoatoli per varia· civitate· epieoopoa ordinaverunt, eertoa grege· ad paaoendum Uba committendo*.

Hine epiaoopta mt inspector et omnium ebristiaaoram in tous dioeeeti oommorantium' plena potestate invigilator*.

Haec potestas episcopalis triplex mt, nempe potestas magisterii, ministerii ot regiminis.

1. Quod potestatem magisterii attinet, episcopi ius habent verbum Dei praedicandi, atque efficiendi, ut' il|pd fldelibua curae eorum subiectis per persona» ab ipeia arimion·'aaetoritateque instructae prasdipatar*; por oomaqueaa tenentur aanae dori in instituti» idonei· educationi prospicere·, iastitationi Christianas iavOntatia consulere*, libros de rabgionp traotantas. ososutm vbiicere'', fldei m bonis moribaa noxios prohibere*. (Id)

3. Balate ad potestatem miniatorii episoopr im habent eanatenancta sacramenta administrandi, praedpiendiqa·, ut ea omnia. IdsHbus administrentur per presbytero·, sxoepto eaaeto aacramsnto ordinis, prisât dicit sanctu· Hieronyme·; „Quid potest epi*-eopaa, qaod non posset et presbyter, Oxoepta ordinationet** (15) Peste epieeepm im habet oxetec sivamoodestas**,aharia,Mtimeaaia,vamqneancr·11 ,senaerandi, aaadta* ebriava eosffitoendi (11), arehimaadrita» nec eoa virginea savv beaadfoeadi **.

9. Quod autem potestatem regimini· apectat, episcopi iure poUeart synodos dinssessasi oonvobaadi '*, Ua praesidendi, etotatatyv totam dioocmim obstringentia condendi, ut qaa a Spirite aaaoto

* Tlssth. tossaadrin., qmsal.M.
* Osa. yeai et>, Ooue. VI, ma. t; Cm». VII, «m. ».
- &Hisrssym,sp.sdBrsgrina;&'!···.Cbfyasat,'hssxXI in sp. I ai fla··*.; Osa. spaat. g
'' C«m. VH, «sa.T.,
>· AwMsmttim (iqjtMilli),
“ Ove. Ositasg, »··. h
·· Csea Aatimh, sv. M

tqfo Mate ë guberosue baserie'a W ŧP»η>η|BI aa dropta » emite legate dieciplìaerie ebtatm H feta «foeda ; de eari «alo dateris a aacaM tata «lenta al poporufo peatrue epteooputa privogbiaaa aaopta isBttalira ei are aa dee ataa peatra àoalea pria aman epiraopii aa dreptah ai a dbþins ðel atari legi. ta «Mara pre ħng reaaoaatrate la ða tata Maaaa àpostaUee ai eapetaadn dale «cetera foeultato a raeptode ri oetea goueruli aubyenqiri aeeeeritatea.ri ħtiHtate

Episcopii aa «ai inoolo droptulu ðdtajirivegti presto integritate· orodfotiei ; areata ourhti'a ħnor ynrilora,' obeorvare· Maonolbr· ; proeum ai preste maaostiriite aBatorie ia tOritoriele lan '. Asemonoa sunta indreptatiti episeopii a ŧiait diaeeaala tare in persona, ori Baade canonic· impedanti, ale ŧiait pro aeoto pria ŧiaitatori (17), » ingrigi do ad- ■iaiatraroe avoriloru bosorioeeri din tot dfoeos'a ai a ŧoe diaphsotium êorrapuadiatorie eu privire ta ŧeeuri a ŧndoe tote oaaaéle baaerieeaoi, civili, criminali ai matrimoniali dia dieeeoele ðoru in ferale iaterau ai ester··, procum ri a .pedepsi delietalo fore ea erasure eceteeiastiee. Mai déparle episcopii saatu obligati dupe santelo canone ŧ re- ŝiediati personals in baserie'a seen dieoea a sa, þentroe eel oe ħ santu inmidifoenln tarmoflorn, sceia na-ri. pete implinl precum so eurine oBeiete pastorali. Dia ðor aenee episcopii, eeri fora de eaten légitima, si'in tapi ri modula preflnitu do saatele eoaono ara àbeant delà baserie'a seau dieeee'a «a,, rasta sapui pedepoeibra statorite de poetari bbpone.

Afora de see's santu datori tota ta patra abi a tremite oongrogatfonoi -de Propaganda fide reflationi deepra starea basericei fora. (18)

In arma opiaeopii an si droptari onorifioe, anasss ; a premerge ou jiemmtatea si ca onoroa, ri a e^foforf de ornamentelô demuitatei episoopesci, precum si de a fl respectati de tota clerulu'', cercle este obligatu s-i amenti la sont'* litargia ri ta alte rogationi publice dnpa amintirea poatifleelui Romanuri a metropolitutai.

Caps V.

Episcopii iix» dpla tapepatalu basqrieei se fofoseau in ğubernare baserieelora sale eu presbiterii ri eu ðtaooaü afistori la oatedr'a sa, carii oonstituiaa senatalu seau praebifortata episooÿutai, fora do a earai ovata santals Cypriano na tatràprtadea nece nau Iscru do mare inssmastate :** Deapre voobi'a institutione a prmbiteriafora eatedrali àflhm arme in faptota apoetoMtoro·'', in caaonoie ooncilieloro11 ri in epistofole raatelora pariati '·. Oapitalele de aatadi iniocusecu preebiteriele ootaa voehi, ale earora membrii se samsas Qteomri (oristenti rab rogata). (1»)

Dreptarito preobiteriefora seau a oapitatafora sueta nrmatoriefo:

1. tlouda «omplenita scaanata opiseopseeu, doaseta eonstitaeeoa eenatele eptacopifora, cari isspreuna

* arva»,XX. ra.
* Bete. Xiu. 17; Osa. apmt. M; Coaa Uotta. ma. (T.
* BsaoA XIV, D» musds dissètauM, 1.1, UK IX, eap. &
* Omm. Qnrthscv «■>· πr·
•Tti-I, ».
* Coast. Aperio Uh. Π, «spe.
* Cste VI, «a·, «-a,
* Omu Lsetta, era. *Vt.*
' · Cte. spsst. a. A 41; Osas Γν„οοβ. M; Crac. VII, A «te. il, U ; Oras. Cbrtta*.,'era.'M, 4L
» Mats», xvm, ta; tau», x, m

*I orcloriam Dei ŧager positi ptnoter ŝynodu ğ·· emittendi rogatae' dfodpHrar·», quibus uaiversms oteras et popatae obediro tometar, ^aaaagae aptaeopaa portigitat, gâtai. tntioMte pro aaitaabae illorum ðergditurus optaeepi ros habeut ab bfooe legibus diapeaaaadi gaogae, Imo foeta ad rabotant sedsm apostoBcam - ŧepraeeeatatio· et obtenta foqalfeta, generatae etiam, obvstsoate «sees Wtato utiUtMoquq\ leges srapradendi.

Praeterea episcopi iua bebent Bdei integritati ·, storom puritati, raerorwa casoeum obeervaatias'monasteriisque ta oonga territoriis expetentibus "vigilaudi Pariter tara polleat episcopi saas dtoeeeeee visitandi' ta persona, rive (Ute oaaoafee impeditis per ŝisitatores (17),· bonorum eoeleoiastiooram totius dfooteote ndmiafetiutMmi oonratendi, dispoeitionseqne opportunas «eadem eoaooroeateq emittead| omasa «ansas eoelesiastioas civiles, criminales et matrimoniales dioecesium ** itforum in foro interno ** o) èxterno indicandi, bee non delicta censuris eeeleoiaetiois punitedF Obligantur,etiam episcopi iuxta sacros canones ad personalem ta sua oqoleeta vel dioecesi renidentiam, cum manent pastoralia rite <b iis praestari et impleri nequeant, qni gregi suO'non assistunt. Quaro.epieoopi, qui aboqur legitima causa, et iuxta formam et modum a sacris canonibus praefinitum a. ana ecclesia vel dioecesi abfuerint, poenis ab iisdem canonibus praestitutis rabiacent.

Item rdta^onem statas suae eeeleriae.ad sacram congregationem de Propaganda fide singulis quadrienniis mittera teneatur. ŧ18) ——

Episcopi denigao iuribas gaoqae honorificis gaudent, et quidem dignitate ac honore praeeundi, gradnsque episcopalia ornamentis Otendi, nec noa debitam honorem exigendi ab universo clero '', qui post' Romani pontificis et metropolitab commemorationem obligatur episcopi nomen in sacra litargia aliisque publicis precibus referre. ' ·

Caput V.

Þ frtfbffitru» sise Mefericrum, eotitedralûiM '

Episcopi iam inde a primordiis eeeleriae in regimine ecclesiarum suarum utebaataa presbyteris et diaeonis ecclesiae cetbedraKs, qui episcopi sanctum rive presbyterium eonstitaebaat, sine crias eoariho sanctas Cyprianus nihil magni momenti adgradfobeêur ''. Antiquae presbyteriorum eatbodralium institationis vestigia invenimus ' ia Actibus apostolorum'', in conciliorum canonibus '', aec noa ia «actorum pateam epistolia ». Moderna capitata focum supplent priscorum presbyteriorum, quorum idémbra Cmomei'' (rab regula existantes) dicebantur. (19)

Presbyteriorum rivo capitulorum iura sequenti rant:

1. Sede episcopali plena, ipsa constituant Mustam episcoporum et insimul ad gubomnadas dioe-

‹■ ITta.V.1» Craaiv' «aa. ■- ; Orae. Aatissh, ma. *
·· ða apsat. (A
·· a CyF·. «p. ». -A frimasdlh «riarapatas sta atatrassa, nihil «iae vastì» «saailfo ... (rivate amtmtia ğetsn
*· Act. Ap. XX. 17: .Vrasvit Brians asta ŧariarins I Tte. IV. 14.
>· Cana. I, «a. I»f 0m& Aatieeb. esa. I; fita- Aacgrnra, ■mu
■· À Cyyr·· «P· M. Mt'b; A Ignaties martyr, hs «p. a4- ■spara
>! Orae. L äs ŧ

partieipd··. la gpbaraar·· dieesseloral oeremduMta* unele oaaari oenaiMnta lam, ia alteto eoaiamaia eociora* (20)

A Goads samta vaoaate seanael· spimopM0i, capMaia aa droptata de a administri dteMsele ou potere ordinari· dit JariadMaaa UpisoopdsM in»· co rsstriettara de a aa tara fiieiri doa-ri alegs lu opta dtte die siauta tara stearin generate capitalaria ia oeteu spiritaafl, an praeta, rani aa la abila,' apte si. necasnterita, ai aaaaaaia ia oalaa temporali Mai iaealà aa vota virita la alegoraa flitoriatai episoopa,-nnde este ia apa. (M)

Capitate!· ta odta flwmdaa collegia da mm ăta tatorie aa drepta ai obügatiaM da a admiaistrAt fundatiunil· ai fondurite publie· diecesaae, — aab ·uprainspectinnea spiscopului — a fisc· statute obligatoria poatra daaMla, ai od aeele aa aiba patere. ofligatoria pi pentru suoeoMori, a la aster»· epiacopului jpre aprobara*; a tient aiedintie ia trabi] capitulari, a m foloaf eu aigilu-propria, a lut parte la ainodete provinciali pria une deputata ateou, oelu metropoütanu pria dot alesi (iaprevaici)', tra la cel· diecesaae ea totii. (22) .

Capitulele ed Msatele «pisoêpilora au dreptu a premerge totaroru preotiloru. dia dieoaaa*

Membrii capitulari aunta 'obligati a aaiatd h tote' ftiaottanUe sacre ephoopeocij a absolvi in tote dtlele orale canonice (23), a celebri bant litargia, ai cote alalte oficie àncre in ordine la baaeric'a eatedrala, -a predict ht mandatalu epiaoopufai*; a aacultd mafturieirile oradintioeüoni ia lipaa, a au absenta data resiedintia tara Mirée episeopnlui (24),. ai a lourd oui tote poterile la csltiratea acientieloni,. inflorirea baaoricei ci la apqrirea aaatei uniri. (25)

Oapu VL

^^las|ta)e eto^n^tc· ^ro^aar^tlt aju^toejtMot et M^WNw

Bpiecqpii pentru multele ai diferitele afaoeri baaerioeeri si din cana e eetenatanei dieoeaeloru sale se indatinésa a-ai lut din numeruta derului oatedralu-unu individu drepta, probata, destins» in sciential· sacre miri administrae», comitiando aoeluia o parte, seau i» tofa jnrisdietiuliea ordinaria episcopdsca in dieneas, sare pentru aoea M numeace vioariu generale episoopeeeu.

I Keemple dMpre atari vitari aflimu ia baaeric a grecisca tnca in sscululn alu IV alu «Mtinatatai. Asia cantata Gregorio Nasiaaasnuta ft vioariata tatalui mu epiacopului data Maqtaasu Mutata Basilta fh vioariuta apisooputai Kueebiu dein îfsooaesàreU Capedociei"11, ei cantata Joaas Chrisoatoms ft viearinin episeopnlui Flaviana dia Antiochia. Mai incolo ementire dMpre vicarii -- fime m eagouu 7 sta ·inodutai Trulanu, unds m rdguidaa pusetiunsa densilon fheia eu. deruta, ummuMo dia astaie conciliators ai ia snalsie baaarM aoatrs gAbma suscrisu la actals aairai pre Ooasteattau protopopuln « -vioariuta Moldo-Vlaohtai.

Forulu vioariutai generata sate ideatwu eu eia epiacopului, si apeletiun· delà aeateati'a m m 'pote fees' numai la metropolitu Vicarial· generate-

mm MMfarant ia noanulMe omAu· MMiKo ooram, hi ahia vero muomm

fi. Bode episMpalivaeaate, capitula tea habeat dieooMM iarisdiettonle epiaoopelia potaetate ordinata ădaiaiatreadi oa tumeo lege, nt nihil iaaoêpet M Meerdotem, dummodo ait habilis et idoMM etnod uoratae,>e gremio auo in spiritualibus ia vinarium generalem capitalarem jntra eotb dieu, pro temporaHbue vero oeeoaomum ĕligant Praeteroo in eleetioM flaturi epiaeopi, uhi nous riget, viritim iure aaflriigii gaudent (21)

Capitula qua ooBegia peculiaria ias habeat et obHgatkmem, epieoopo MperiaopMeato, fondations·fhsdosqa· pebljoos dioeeesaacs admiaiatraadi, statuta eadem obligantia condendi, et ut ca sueoessorss quoque obligare pergant, illa episcopi approbatioai submittendi, in negotiis capitularibus sessi)»·· habendi, sigillo proprio utendi,-conveniendi ad synodo· quidem provinciale· per deputatum electum, capitulant vero metropolitanam per duo·deputatos olento·', ad synodo· autem dioeoasaaaa in corpore. (22) *

Capitula, m quantam senatus episcoporum efficiunt, ias habent omnibus presbyteris dioeoesani· praeaudi*

Membra capituli obligantur episcopo in omnibus fnncticMlbu· sacris assistere, horas canonicas omnibus diebus absolvere (23), sacram litargiam absque sscra officia in eocleaia cathedrali ordine peragere, ad mandatam ĕpiscopi'praedicaro fideliam oonfeesiones occurrente noceeaitate excipere, a reaidentia inscio episcopo non recedere (24), ac omnibus viribus conniti, ut scientias excolant, ecclesiae prosperitatem promoneant, sacraavc unioni incrementum procurent. (25) --

Caput VI. r

Df ftterii ftfĭrMiu qNMqperum «t da. *vicarii» capituiarihu.* '

' Episcopi ob multitadihem ac varietatem negotiorum eecMsiastioorum nec non ob vastitatem dioecesium suarum, virum iustum, probatum, in scientiis sacris etqne in adminiatratione versatam e gremio oleri bathadrali seligere solent, eidem partem aut totam jurisdictionem ordinariam episcopalem in dioecesis· committendo, qui propter·· vioariu· generalis epiaoopi dicitur.

Indicia vicariorum "generaliuiq in ecclesia graeca iam inde - aeeculo IV aerae ehriatianae oocnrrunt. Ita annotas Gregorius Mastansonus fuit vicarius patria suL epiaoopi nempe Nqmanseni ;** sanctas BeeiliM Bueabii episcopi Neoceeeareae Cappadoci··;** saaetas Ioannas Chrysostom»· vero Flaviani episcopi. Astiocheni vicarii erant Praeterea ds vicarii· eatoone 7 synodi TruUanae mentio fit iHoram respectu cleri conditio praefigitur; pariter in Mtis oooeiliorum soa (· eeeleaiae nostrae ·maaHbnt ĭ quibas unioais Florentinae -actui Oonetanttaum protopopam ao vicarium Meldo-Vateetea· sabaoriptam depreheadimaa.

Vicari) generalis flaram est idontteum. eam floro ·piaoopi, et appellatio m eia· sontentia ad solam metropolitans flori ĵotest Vicarias generalis qua

. ' & Cypr» sp.0: »üt sa qess dns Msissia· sakarsssela nttUtas «emnusi· «xpeodi, instar· rimai, et flétans csa·'

* 8. Thaoph. Alsx, asau 7·, Oses IV, «aa. M; A Cyft. ·p. 08: .HspsK «satnhi pnsbytsstan... et foresta coosi··, quid dna pennes· sanm rtsirveri Mant acassM· smaian ·utasniar*; sp (S ia ori. ri·».: .PrMMs subtasd, satanm vos sat· acamtaa, at awrss as merits dagriaram ssmamui oooriü· psedmasa· f & Igsst. sd Magnmu .üaaatari· ta Dm ·mai· basra IsaUssria, aaaHssta ·(*«··· ta ta·· Dsi at pas·· bytaria ta les· esariatsrtl apaatstanm*.

* COM, VL cas.*.

' A Çypr., ap. st: .Ante MMtitatiimma aptandi, aihil ia··vsadam ĵstavimaa

ĭ Came CtadaaA, aaa. St,

* Cues. CtaM, esa. M.

' Osas. Csattag., aaa. I· «t cas. St; Oaaa. Aatioeh, <»·. 80.

* Syaad. Nsa fĕmur., aaa. U; Coast. ApsA, Uh II, asp. SA

* Crata Apesi., HA Hi nap. Sl.

** A Grsg. Nas. «si- ad patram.,

" A Gng. Nm. arst, II ta tant a BmfiiL

« Oms-vm, satiaM S; Orne aa. 1W4.

u Ds spprilai. ta A

cd uaute oa tiene locate apieaapntei in ăbaenti'· •eeatate, coaohiaau ooaatotoriuta, daw .preeidialu, aaaada liaiWaafla «i ia privinti'a poterni de'jnria-dMiaaa oeapa local· prim· dupn epteoop·l.

Dovnaindu waaaala eptoenpaacu ia VMaatta'in-edta juriadiatiunaa viearіului geMnlu, ai adatimatra-ran diaeeani trac· la capital·]» baaqrteai eatedrali, precum ·'· atatoritu ami aaaa cap. V

•piaoopi Tiaaim garant, abaaute apiaaopo.eanafate rium oonaoeat, prêtaidm agit, daeiaioM· aaaatiat, «t quoad potartetarn iariadietiaiialam poet epiaeo-pum prineipm femnrteMt

8eda «piaaopuM vacante «mat iuriadietio riearii generalia, mu dioaoaaao· admiaiatratio ad capitulant ecclaai·· catbedralia devolvatur, prout aupru cap. V ooMtitutum eat'.

Capu VJI.

Baapra eMorti /araaai.

Sptaoopii petranai da marimea raapuadiatatai, oa acte impreuaata eu inalt a chiamare a paatorirei, da aha part· naanindu a ooraapande aceatei «oli-•pottoiice, aa potura a nu -· foloai 4« tota aju-toriatiele oe li'ae imbida apre inatetarea al proapa-rarea bteetai apirituale ai ala eredintioailora acc-ior'·, oari loeuiau ia tianatari mai dapartate date acaunulu forn

Dreptu aeea aa indatinar· a tramite in aoalea tianuturi preoti invetiati, prudenti ai pii,, inveatiti eu juriadietiune mai multu aaau mai pueinu re-atrinaa, del· oare ae pota apeli la epieoopulu de-fegante

Atari qjutatori epiacopeaci aaiediati prin dieceaa au aaiatetu « in rechime aub numirea de cor-ăpiecopi ai ae afla ai in baaerie'a noatra in per-aonele vicariioru focanei, precum ai ale proto-popiloru.

Datorintiela vicariioru foranei, precum ai ărap turtle acelora afara de dreptulu onorifleu alu proA-driei facia ou protopopii, ai afar· da ore-care juriadietiune delegate niai eatinaa, convinu eu cale ale protopopfioru. (2d)

Caput VII.

D» tinriitftmuu.

Bpiacopi mmor·· graviaaimae ration» ob teblr-mam poateratua voeatioum ab ipaia reddatike, •tqne haie «poatolieaa miaaioni reaponder· arbo-rante·, non potarunt non adbibere omnia adtetei-eula, qua· ad bonate apiritnal· fidelium quoque a apde epiaeopali remotia· degentium promovendum ultro aeee ŏfferebant

Idoiroo in iMaa region·· preabyteroa doetoa, pru-dente· at pioa, iuriadietione magi· v·! minna re-atricta praedito· mittere aolebant, a quibua appel-latio ad epiaeopum delegantem Aeri ţoteat

Talea epiaeoporum adintorea per dioeoeeim oon-•titnti iam aatiquitua exiatebant aub nomine ehor-epiaeoporum ; ae in eceleaia quoque noatra in per-aonia vicariorum fbranaorum, nee non protopoparum inveniuntur.

Vicariorum foraneorum obligatione· et inra, ex-cepto iure honorideo proedriae reapaetu proto-poparum, et quadam iuriadietione delegate ampliori, quoad cetera con,vaniunt eam illi· protopopa-rum. (26)

Capu VIII.

Dttpn prolopopi û daqpre admurtrirotorM protopepaari.

Epiacopii apre aai usiori inapoctiunea ai guber-nare· diocaaeloru, la aubinpartira pre aceatea in cercuri, pundndu in fruqtea acelor a preoti invetiati, pii ai prudenti, cari de oomunu figurdaa in baaerie'-noatra aub n'uma deprotopopi, fleadu ai danaii dupa parera· canoniatiloru ai baaerioei greeo-eato-lioe urmatori in ofloinlu oorepiaoopilora oaloru d<fde multu : Precum ooreptacopii areau juriadietiune in tienuturile incredintiate loru, pria epiacopii dieeo-uni', aaia ŏ protopopii an aoeaai potere delegate dependente del· aoaunulu epiaoopeacu. (27)

I. Datorintiele protopopiloru aa reduce la ur-matoriele:

1. Protopopii auntu indatorati a viaitd in totu •nulu odata tote parochial· aio-ai aupuaa cd-unii ce auntu puai, ae vigheae aatipra intregitetei ore-dnftiei, aaupra porterai ai morarurіloru preotiloru, E invetiatoriloru ci areatiniloru ; dandu la ordinariatu informatiuni oonaeiantioae deapre porter·· preotiloru atdtu fungenti eatu ai deficienti, precum ai a praa-teaeloru veduv· ai a orfanilorj da praoti, ai a «Jtoru pereone baaerioeaei, indreptandu aoaderile, atargundu ăbuaurile compunandu cartel·, aeau referindnle la •caunulu «piacopeacu. Mai incolo eu ocaaiunaa viai-tatiunilora canonice auntu indatorati a tiend invetia-ture dogmatice ai morali oatra eredintioai. tedem-

Caput VIII.

c *Dt ţrotopopi (pntoprttbyierû)* ri de adarimarra-tiantiă» *tffitii pr»t«popelit.*

Epiacopi ad inapoctionam at gubernationem dioeceaium faciliorem reddendam, eaedem in plure-diatrietua diviaer·, hiqee preabyteroe docto·, pioe et prudente· praaAeiantea, qui in eocleaia noatra vulgo nomina protopoparum veniant, quique texte opinio, nem iuriaperitorum eeelaaiae graace-catbolioae in officium priaeorum ehorepiaeoporum aueeeaaerunt : Quemadmodum chorepiaqopi te regione· ipaia per •piaoopO· dioecaaano· commi···· inriadiotiona pol-lebant '. ita et protopopae eadem potentate delagata - aede epiaeopali dependente Creentur. (27)

I. Obligatione· protopoparum ad aequantia re-ducuntur:

t. Protopopae quippe qui ad Adqi integritati, preabyterorum, ludimagiatrorum at Adelium oem-portentiae at iporalitati invigilandum eoualhuti •unt ; cuncta· parochi·· ipaia «ubieetea qnovia anno •amal viaitare tenentur, ao proinde illorum aet de. praebyterorum tam tangentium quam' deficientium, neo non viduarum papagiaram et orphanorum a preabyteria relictorum qliarnmqne eeeleeiaatinarnm perannaram vita moribuaqua ordlnariatui oonaeien-tioaaa relatione· exhibere, defectu· aupplera, abuapa •vellere·, controvert!·· componar·, val de iiadem aedem epiaoopalem certiorem reddere. Pono, tem-pora viaitationum canonicarum tenentur concione·

• Cono VI, -eaa. T.

■ VI4. Coae. Trü. aa·· XXIV, cap. le, *Dt*

• Coae. Aatiae·., m·. 10; Cane. Nie., au. &

• VH. Obaa. ia Clamaat 18 a< mrk. .Foraaaaa·, et Bttrarag., Hh. I, Du *iti. AA;* Baaed. XIV. *Dt* ayneda diaaw.. 11, lib. III, eap t, a. A -, 7.

.· Coae. Nao-Caaa., «an. 14; Cane. Ourdie^ au. β; Synod, •atiote. ma. 10, et Cane. Nie. I, eaa. 8. 4%· Baaad. HV, *D»* aynade Umk ».., 1.1, UK ГП. cap. 3, 11

* ŘtaiU«yi. *i»nf «ori.* er. *cM., p.* 8M, 11»; Pet. Maior·. *Bta. Mdwia» Bemanie·· (Valaektoa·),* p. *tn,* I 10, et *PnttpereMA.* «irntee. p. A Cf.Be·· XIV, D· *ipuaia tiMcu.,* op. 1.1, Ub. III, etp. a, -. S-7.

' Com. Aatioch., o··. 10.

* Cu. 8 nagaM iy»od. tt. 1881 1« wpL; ma. 8 aagau ynod. IBM BaUahlviaaai·.

■ Cu Λ lytod. 178K.

nanda pre parinti a^i-di-prascii la beola, obl&aadu pre docenti ri pre auratori s-ri tmpUnf ee o o β μ μ - tioritate chiamarea, dogenindu pre poporu, M m vetiuiaqca in eonoosdia, ai ae amble in ealea Domaulni *. combataadu totu dé odata en intisleptiuae ai rigore peeetèle, oe ar' fi esperiata, oh dombeseu îb poporu cam suntu: betiile. ooneabinatele ai alto de aeeatea. (38)

2. Suotu ibdatorati a inspectionApreste Marea clbdiriloru* paroehiali ai baaericeeci, preste starea ermetarieloru scoleloni ai proste'avérée aoestor'a, ai.a grigl, cA aoelee for* acirea ordinariatalài ae aa ee inetrainoxe era in lipa'a ataroru averi, a eaeugetA moduri despro orearoa adefor'a, a oeroA vpaele ancre, ornamentele baserieesç·, ohrtile de tipion, protoooolele matriculari, 'ai ale ordinatiunilora emanete delà Maunalu epiaeopeeea, precum ai dtuariile mtiunilpru deapre avertie baserieeeci ai scolari, ai cu flora anulul ratiunile rovediute a le aaterne la ecactoratulu scaunuiui epiacopeacu respective la ordinariatulu episcopescu.

3. Mai incolo suntu indatorati a veghiA, oh. ■ervitiulu Domnedieeccu, administraroa «antelora «aeramento ai a altoru functioni, precum ai predicarea euventului d>7inu ai catechiaarea tinerimei •e, »e implinAtca -dupa preacriaele dieeesans *.

4 A portA grigia, cd ordiuatiunile omise delà ■caunulu episcopeeeu se ae publice in baserica, ai se se urmese.

K. K primi si a asterne la ordinariatu eererile .si plausorile preotiloru, inretiatoriloru si a credintiosiloru, alaturandu la acelea opiniunea loru.

fi. A* asistA in persona seau prin delegatu Ia eoamenile semeatrali delà- scolele distrietuali *, a suscrie protocole!» de Clasificatiune si a le asterne la ordinariatu, a fi cu atentiuue la mefodulu de propunere alu docentiloru, a indreptd defecte!» observate, constringundui in pa^a de lipsa a se intrunf in conferintie invetiatoreseii spre a se deprinde in arta pedagogica prin imprumutarea' ideiloru si a cunoscintieloru.

?.. A pertracti in persona, luerurile incredintiate lonAdela ordiyariatu ori dupa natur'a obiectului si inviatiunea capetata, ia adqnarea clerului distriotualu. ri a referi desere resultatu; ri in urma

H, A faoe «retare la soannulu epiacopeecu dsspre ori-ee mideare oonferionala tulburatoria de paésa interna' a basericei, si a stanti din potori spre domolirea ei.

II. Dreptarile prosopopiloru siintu urmatoriele.

I. A conchiemi deruis districtualu la aduiariDistrictus clerum ad congregationes protoprotopopesci. a prerisdli in acsle, a conduco deabaterile, si a enuneii doctsiunile ia cause tisnatorie de sfera loru, a-si alogo notariu distrietnalu, adetemni din preotii protopopiatalui judocotori forolu protopopeaeu,'*b pr* aoeia a-i propane la ordinariatu spre interire, a primi eauae b*eerieesei, a le pertracti ri judsei cd in fora delegatu de 1· instantia, dup* disciplina vechia-inca vigenta in praesa basericei nostre grrioo-catoliee*. (39).

I A dt cartile d* cununia uade m pena eanduva subverad lipsa, esaminandu pro qaaatorindi dia cele maj inaemnata inohieturi ale eredintiei, ri din preceptele lui Domnedipu, ai ale basericei, oprindale easatori'a in.casu de sesciintia pana la invstiarea ecelor a, procum ri in casula de ivirea vre unei piedeci de caaatoria, pana la delaturarea aeeleia.

dogmaticae- et moraine ad fidelea habete, parentaa exhortari,·* proHum suaram iaatitatioaem negUga·!, ludimagistroa nee non ouratbroe adigere, ut munns eutUn pre coaaeieatia adimpleaat, popnism aatem monere, ut ia concordia vivat sevnitasque Domiai aequatur*, una aimai ia vitié, que· in populo praavalere experiretur, qualia Meent ebriatae, concubinatus et afin huiuaee, prudenter et acerbe iavehi. *(28)*

2. Teneatur iMpectioaem exercere quoad aede* parochialea -et eccleuaaticaa, quoad coemeteria, seholaa, nee noa quoad eorundem bona, ac curam impendere„ ne ea ordiaariatu inscio abalienentur', deilrtentibua âutem boni» diversos excogitare modoa ad eadem, acquirenda, vasa sacra, paramenta -ecclesiastic·, libro» typicos, protocol!·'matricularia ac ordinum a aede epiaeopali emanatorum, nec non rationum diaria super boni» eodesiarum et acbolarum iaapieere, atque tub finem anni ratione» reviaaa sedis epiaeopali» exactoratui, respective ordinariatui dioecesaao substernqre-

3. Insuper invigilare tenentur, ut cultus divinu», sanctorum saefomentorum aliarumque sacrarum functionum administratio, nec non verbi divini praedicatio, atque pubis catechetioa institutio ad praescripta dioeomana exigatur*.

4. Curam gerere tenentur, ut ordines a sede epiaeopali emissi in ecclesiis publicentur obaerventurque.

6. Libellos supplices ac querelas presbyterorum.

tuique adiecta opinione substernere.'

6z Examini semeatrali in scholis districtualibqs habpndo per se aut per delegatum assistere protocollis' progressum iuventutis indicantibus subscribere, eademque ordinariatui submittere, ludimagiatrorum proponendi methodo attendere, defectu» ne fom observatos emendare; necessitate vero emergente. eosdem ad conferentia» cogere, ut mutua^ ideahim notionumque communicatione in arte paedagogio* sese perficiant.

7. Negotia a^ ordinariatu ipsis demandata per so, aUt pro re nata et instructione accepta, in congregatione cleri districtualis pertractare, et de rei exitu referre; denique

8. Sedem episcopa|$m de quovis religionem attinente tumultu, pacem internam ecclesiae oontur-. bante, certiorem reddere, et pro viribus ad eflndem sedandum adlaborare.

II. Protopoparum iura sunt sequentia:

populos convocandi, eisdem praesidendi/dtscussiones dirigendi, deoiaionesque *in* causis ad sphaeram eorundem spectantibus latas enuntiandi, districtus notarium constituendi, e districtus presbyteris iudiom ad forum protoponafo designandi, eoedemque ordinariatui pro confinsXtione proponendi, causas ecclesiasticas admittendi, utque iuxta antiquam disriplinam.iq praxi eoclssiae nostrae graeeo-catb*lieae adhue vigentem, easdem ut in foro delegato primae instantiae pertractandi iudicandique·. (39)

7. übi et dqneq ne'caeri(as secum ferret, facultatem *pro sponsorum benedictione tribuendi, num sponsi praecipuos fldei articulos, DéLoodesiaeque praecepta calleant, explorandi, atqurcasu igndrantiae, donec eadem addidicerint, aut varo emergentia cuiusdam impedùnenti, uaque dum sublatum fuerit, matrimoniumsinterdicendi.

' Π, β sysed. INI.
• Vena AatisCk, <aa. M.
• esa.· aaesas«yasd.lata,uM.sxcaa.aa.sysed 1*1.
• Cssh. a*. IMA «sa- A I

* Bs m AXIV, JOsspsedsdiasMS^ tif, Hb.nLnsp. An.e, 7; Coast. Apost, MK , mp. β st M; Osas. TraiL, esa t- TUsopk. Ataraadr^ esa. M; Oauc.ihrdk., asm 14. I

3. A iatro^MS si a instajdin paroehii pro non doaumitii paroohi a introduce ia otatiuita dooeptaK pro docenti MbfioatT ai provediati data ordinartato ea decrete, « a oonfirasA pra Mgatorii ataai de poporu.

4. A immormeati pre paroohnlu oe ar" ropaasA, aotataadu ei oei alalti parochi distriotuali, a face dapa mortes ropaMotului invontarin legale disprs lucrurita baaorieeeei ai parochiah' ṅ deopre tote a referi la ordinariatu. aneearata fonaularietoru prsocrise.

6, A ae mgrigl ia node proviaoriu deopre administrares parochiei vacanto, preeum ei atuaci eandu eutare- paroche ar* fl impedeeatu in oficiulu sen, oerenda aprobare data epiaeopu.

6. A luA parte laainodele dieoMaae ei a consulté dimpreana cu epiacopnlu deopre lucrari baoerfceoci.

7. A publioA asiediamentale ai canonele sinodeloru dieceeane din oomisiunoa epiacopului Ia rlerulu aupusu in adunarile protopopeeei.

8. A binecuventfi baseriei. cemeterie, vane, ornate basericeeci ai cruci.

8. A incurge Ia alegerea epiacopului cu votu virilu in einode alegatorie, unde eeietu atari. In urmn

10. Dreptnlu de a percipit tote venitele ei etn<>-iumentele-protopopeeei dupa etatutele dieoeeane ei ameauratu datinei aprobate. (30)

III. Drepturile onoriflee ale protopopiioru auntu:

Dreptnlu profidriei in einode dieoeeane, titulata do „Preaonoratu Domnu". dreptulu de a avé sigilu oficioeu, de a fl de regula organulu mediuloeitoriu in 'corespondintiele subalterniloru cu ordinariatulu, ei dreptulu de a representA districtulu ceu facie cu deregatoriele politice concernenti.

Devenindu in vacantia ver-unu bflciu proto-q popeecu episcopulu Vpote se-lu oomplinéeca prin protopopu eau prin adminiatratori protopopeeei, oari in dietrictele loru au tote detorintielè drepturile ei prerogativele protopopiloru, ai dovedindu aoeetia dexteritate ei seta in portarea oficiului de adminietratoriu. ordinariatele dupa unu .reetempu alu serwitiiloru loru potu se-i promovdse de protopopi actuali.

3. Parochos noviaaimo designate* in parnehiaa aaeigaataa introducendi atqpo installandi', tedimagistroa idoneos no ab ordiaarfato dtplomato preview in officia» introducendi, ito» curatores honora· ecclesias e fidelibus otactao confirmandi.

4. Parodia-, qaom neori oeatiageret, cetarie qaoque diotrietae paroohia Mrioteatibae, sepelieedK fanoro ante» peracto iavoMariun logale caper rebee oeetaatae ac parochiae coaddendi ·, ac do omnibun ad normam exemplaria» pmeecriptorem ordinariatei referendi.

6. Vaoaatie parochiae, sicut ot *tarn,* quo parochorum quidam in fungendo impeditds exiateret. admihietrationi ad interim consulendi, approbationem huius rei ab epieeopo exquirendo. L

ft. Ad aynodoa diooeeoanae conveniendi et una cum epieeopo de' rebue ecclesiasticis concilia ineundi.

7. 'Statuta et regulae aynodorum dioecesanarum clero eubordinato in congregationibua diatrictualibua ad mandatum epiaoopi promulgandi.

8. Secleeias, coemeteria, vnaa et paramenta ecclesiastica. aee non emees benedicendi.

9. Ad electionem episcopi in synodia ad.hunc finem, ubi moe obtinet, celebratis suffragio viritim concurrendi. Demum

10. lue 'habent omnes reditus et emolumenta protopopalia iuxta statuta dioeceeana et consuetudinem approbatam percipiendi. (3·)

HI. Iure honorifice protopoparum sunt. Ius proêdriae in synodis dioecesanis, titulus .Reverendisaimi*, sigillum officiosum, nec non ius ia cor reapondentiia subalternorum cum ordinariatu de regula organum intermedium agendi, atque districtum suum coram officiis politicis reepectivis repraesentandi.

Quoties officium protopdpale vacare contigerit, liberum erit episcopo ad illud gerendum sive proto, popam sive officii ptotopopalis administratorem constituere, qui ' in districtibus ipsis concreditis omnibus officiis, iuribua ac praerogativis protopoparum pollent; qui vero in munere administratoris subeundo dexteritas ac teli argumenta praeberent, ab ordinariatibua. post aliquod servitii intervallum, in protopopas actuales promoveri poterunt. ·

Capu IX.

Dtiprt parochi, administratori cooperatori seau eqpotam.

. Parochulu este preotulu acel'a, pre cafele episcopulu 'lu pune preste unu teritoriu anumitu. dandui potere ordinaria, de a portA grigia de sufietele credintiosiloru din acel'a.

Drepturile si datorintiele parochilqpd^slxitu urmatoriele eu privire ta miniateriu: '

1. Administrares toturoru sacramenteloru. afara de Mntulu sacramentu alu chirotoniei, ai anumitu: parochii Su dreptu ordinario a administri santulu botexu. a confort botesatiloru si sacramentulu santului miru di auctorixati apre aceo de baaereca, a ascultA marturiairile credintiosiloru aei in santulu tribunalu alu penitentiei, ei a-li edministrA aceatora esehiaivu sacramentulu sqntei eucharistii pro tempulu pasailom, » oelebrA in tota dominecile si serbatorile sant a liturgis pentru poporenii sei (31). a impartaat cu celes sacre pre oei morbosi, si s-)i administré ungeres ces depre urma, a binecuvenU dachisivu caaatoriile credintiosiloru aei, a dA facultate preotiloru straini de a celebri in. baserioa parochiala santa liturgis, ori a face alta hinctiune

Çaput IX.

Da parocAis, porocAsoram adesimairetoriAtu *ai ooeparoiorihtu aiaa capaUeaia.*

Parochu* est presbyter, quem episcopus fidelibus certi territorii praeficit, ordinariam ei conferens pote, statem, animarum fidelium eiusdem territorii curam gerendi.

Officia ac iura parochorum quoad ministerium sunt sequentia:

1. Omnium sanctorum sscrambntorum, excepto sacramento ordinis, administratio, quidem paroqhi iure pollent-Ordinario sanctum baptisma ad,-ministrandi, et qua ad qi ab ecclesia deputati bsptixatos sacro quoque chrismate inungendi, in sacro poenitentiae tribunali fidelium suorum coafossiones excipiendi, iiaque tempore paschali exelusive sanctae eucharistae sacramentum conferendi^ omnibus diebus dominicis et festivis sacram pro fidelibus suis liturgiam celebrandi (31). infirmos sancto viatico providendi, iliisque sacramentum extremae unctionis administrandi, fidelium subruta matrimonia exclusive benedicendi, presbyteris peregrinis facultatem concedendi, ut in ecclesia parochial) sacram liturgiam celebrare sive aliam quam-

' ^aod. 1700. cm. X.

• fas. epost. SO, rose. Aativeh.. cm. Si.

bweriodsea, ineo amintindu pre poatifieele Romanu, pre metropolitu ai pre epiaeopulu diecesei.

Z." Parochii auntu indreptatfti ai iadatorati, a priveghiA presto deoorea cultuhu divinn, u preste frunueti'a ossei Domnului, a fisse tote fiuetiunile Maramentali prescrise ia enehologu ei nereoervate epiaeopaleirva immormentd pre cei ee repausAsa in teritoriulu . paroehioi sale, a veoti eaaatoriite paroehieniioru proprii, a publieA eantii aerbatori legate ai inceputulu postnriloru, precum ai ordinatiunile venite delà loearile mai inalte, a dace protocolele matriculari dupa formulariele preaeriae. ei a di estrase autentice din acelea, precam ai a dace protocole deapre ordinatiunile consistorial! epiaoopesci ai protopopeacL

3. Mai iacolo parochii auntu indatoratj a priveghiA preate moralitatea credintioailoni supusi grigei loru, a delaturi acandalele publice, a di testimonii deapre portarea morale a .poporaniioru aei, candu ne va cere, ei a coramisA ateatalele de paupertate date de oficiulu oomunalu, precum ai ateatalele penaionatiloru, ai a dispensé in caauri estrpordinarie. delà lucrurile oprite, dominec'a si in aerbatori dupa amèdiadi.

4. Cu privirs la magisteriu. parochii auntu indreptatiti si indiatorati a predied cuventulu lui Domnedieu, dominec'a ei in aerbatoril, a catechiaA tinerimea adulta, precum ai pruncii delà acola, ameauratu preecriaeloru dieceaane, ai ci directoru ecolariu a inspectionA ei a porté grigia de invetiamentulu elementarhi, a esaminA pre mdaie in ounoecintiele religiose, eu cart trebue ae fle ineestrate, 'a grig! de avertie basericesci, parochiali ei scolari? ameauratu preeerteeloru dieceaane, ei a cotnpune in modu blandu certele intre parochienii eei. ' '

5. Paroohii au dreptu a ee bueari de tote venitele ei emolumintele, cart dupa atatutele dieceaane. et dupa datina legate auntu impreunate cu beneficiulu loru, dupa dte a eantulu apostolu: „Au nu sciti, ci cei ee lucrAsa celea eante delà baserica manca, ai cari eierbeecu altartului, cu altariulu ee impartasiescu. Asia ai Domnulu a dispusu, ei eei ce predioa evangeli'a, din evangelia ae ee hrauéeca··.

6. Au dreptulu'a II sub aoutulu santeloru canone, ei pentru aoea parochii investiti nu ee potu lipsi de ofieiu, decAfa prin procesu formata pentru vina canombp. — In urma . - .

7. Parochii au dreptu a se folosi do rigi|fi oficiosu, a lui parte in mode mediulocitu la sinodele dieceaane. precum si la alegerea episcopatui dupa datina basericei nostre, undo e vigente.

Aceleasi drepturi si detorintis le au si administratorii parochiali, cu'aingur'a dostingere, eh denrii se potu transfer! din parochiile, muri le administrées, dupa voi'a eeaunului episoopeoeu.

Unde reooro lipa's se potu dA paiochiloru intru qjutoriu cooperatori, seau capelani, cari in locuta densiloru implineoeu tote funetiunile, cart paroohii le - incredintiéna loru, remanenda reopundiotatoa pentru grigoa sufleteloru ei buna administrares paroehioi pre langa parochuiu respective. Cu privire la person's sides de cooperatore langa entire parochu ae reesre si consemtiementulu acestucia in cdtu privesee dotarea acelui a din veaitele parochiali.

cumque functionem peragere poarint, qui tamen in precibus Romanum pontifieem, metropolitans atque dip eeesis episcopum commemorare obligati sunt.

d. Parochi iu habeat aoa minae ae obligationem cultus divini maieststi ac domus Domini decori intendendi, omnes functiones saoramentalea in eucbolo^io praescriptas nec episcopo reservatas obeundi, in parochiae suae territorio defunctos sepeliendi, fidelium tuorum matrimonium promulgandi, sacra festa de praecepto, ieinuiorum tempora, nee non superiorum mandata publicandi, nomina baptisatorum, copulatorum ae defunctorum in publicas tabulas iuxta exemplariis praescripta referendi, atque ex iis instrumenta authentica exarandi, item ordines ab episcopo, consistorio ac protopopis acceptos in protocolla consignandi.

3. Praeterea parochi tenentur fidelium curae eorum concreditorum moralitati invigilare, scandala publica auferre, moralitatem fidelium suorum attestari, paupertatis testimonia a communitatis antistite exarata, atque documenta cum annuis praebendis dimissorum, quoties exposceretur, propria subscriptione firmare, atque casibus extraordinariis ab opere servili diebus dominicis ac festivis vetito a meridie dispensare.

4. .Rplate ad magisterium parochi iub habent ac obligationem diebus dominicis ac festivis verbum Dei praedicandil, pubem atque proles scholam ad normam statutorum dioeeesanorum catechisandi, qua scholae directores vero institutionis elementaria inspectionem et cdram gerendi, obstetricis. circa veritates religionis scientiam, qua imbuta esse debet, explorandi, bonis ecclesiarum, parochiarum et scholarum * iuxth statuta rdioecesana intendendi, atque controversias inter fiaeles suos exortas mansuete componendi.

5. Parochi sure pollent, omnibus reditibus ac emolumentis secundum dioecesana statuta et legitimam consuetudinem eorum beneficio connexis firuendi; ait namque sanctus apostolus: „Nescitis quoniam, qui in sacrario operantur, quae dè sacrario sunt, edunt; et qui altari deserviant, cum altari participant? Ita et Dominus ordinavit iis, qui evangelium annuntiant, de evangelio vivere**

6. Parochi sub praesidio sacrorum canonum constituuntur, ideoque parochi investitura provisi officio privari nequeunt, nisi processu formali ob culpam canonicam decurrente. Tandem

7. Gaudent iure sigillum officiosum adhibendi, atque tum ad synodos dioeoesanas tum ad episcopi electionem, ubi haec iuxta ecclesiae nostrae consuetudinem viget, mediate concurrendi.

Iisdem officiis ac iuribue pollent administratores quoque parochiarum eo solo excepto, quod hi ad nutum sedis episcopalis parochiis, quas administrant, moveri possint,

I Necessitate exigente in parochorum sublevamen cooperatores rive eapellani oonatitui possunt, qui vice illorum omnes fttnctionea ipsis a parochia demandatas obeunt, responsabilitate quoad curam hnimarum atque rectam parochiae adminiatrationem parocho incumbente. Respectu personae in cooperatorem aiieuius parochi electae, huius quoque consensus requiritur, in quantum dotatio cooperatoris e reditibus parochi disponenda esset.

▌ÜM-'apost. M.

* Osa· sfsst-.tO; duae. Xatiset, «an. M; Osas Csrthag·. «da, M. ¶

I <>>r. IX. 1<, 14

TITULULU III.

DHPU 8IXODB.

Cap· I.

iMiéf M gSISSrV.

Sinodele suntu adnnaril· n|i mariloru basericesci tienute «ab presidinlu eapUoru legitimi, spr· a dafinf ea aoctoritatea de susu data afaoeri si laeruri basarioaaei tienatorie de binalb baearioei «i de mantairea sufieteloru Credintiosilorn.

Sinodele auntu ecuniebioe. provinciali si diocesans. dupa cum adeea suntu eonvoeate de pap a din tota baaerie'a. seau de métropolitain unei province basericesci. ori dè episcopale cuta/ei diocese.

Foloaulu sinodeloru preste totu este invederatu, deora-oe suât mediuloeele mai afleacr pentru incolumitatea baaerieei. integritates eredintiei 'si a moravuriloru. pentru delaturarea ereselora ai a desbinarilora, si pentru indreptarea disciplinai basericesei.

Institutiunea sinodeloru provine delà inceputulu baaerieei crostin*. si acelè au bases loru in cuvintele mantuitoriului: -CA de vont fl dei de intru voi intru unu intielesu pre pamentu. de totu lu-: erulu ce vont core, va fl lore dele tatalu men celu din oeriuri. PentruoA unde suntu doi seau trei adunati in numele men. aoo|o suntu eu in tnediuloculu loru" *.

Dreptu ace'a santii apostoli, de si ardu tbti, si unulu fiacarele plinu de Spiritulu aantu*. totum convins! deepre marele folosu alu sinodeloru. si purcediendu din cuvintelë mantuitoriului mai susu citate, pentru afaoeri mai momentose au qonchiamatu adunari, si sa-au consultatu impreuna*.

Dupa eeemplulu santiloru apostoli nece baseric'a nu a'lipsitu mai adeeeori a tiené sinOde. candu afld, ci credinti'a si disciplina suntu amenintiate si periclitate, ma inca a' si imposa prjn canone celebrares acelor'a t

Capu II.

Dufr· tmiM tattmùct.*

Sinodulu esumenicu este adunare episoopiloru din tota lumea catolica tienuta sub presidiulu pontifioelui Romanu epre a defini trebi tienatorie de binele baaerioei universali.

Recerintiele ainodului eeumenicu suntu aoestea:

1. 8e se oonchiame de pontificale Romanu, seau celu pueinu eu involirea lui. pentruoA densulu este capulu a tota baaerie'a *.

2. Se se invite toti episcopii, cari au votu decisive, pentrucA dupa-ce dreptulu de a defini intrebarile de credintia ai de morale provine din poterea de a pasce ei a guvemfi, urmésa cA acei a potu decide atari intrebari cu auctoritate de susu data, cari suntu pusi prin institutione divine'de pastori si invetiatori in baserioa *.

3. CA se 'presieda pontificele Romanu in persona, seau prin vicari delegati*.

4. Se se aprobese definitiunile aceluia de catra pontificele Romanu*.

Mstth. XV1U, 1», 20.

* Act. Ap. n, a

• Art. Ap. I, 91-99; VI, 9-9; XV. 9-99.

* Css. epost. S7. Cose. Nic-. oaa. B; Cose. Astioch., cas. 90; Cose. IV. osa. 19; Cone. VI, eaa. 9; Cone. VII, eaa. β; Cone. Csrthsg., osa. 91. AB.-T7. 8S; Coae Lsodic., eaa. 40.

• Act. Ap XV, T-

* Art. Ap. XX. 99; XpAee TV. II.

Balat. sya«A Chalosd. sd Leos. I Boss. Pont: .Quibas ta quidem sicut membris capsi, praeeras is Us, qui tau teusbut ortipsm bsnsveimtiem praetauas*.

Donem. easaaau rolffl XLH.

TITULUS III.

DI 8YNODB.

Caput I.

synadta ae genere.

Synodi suat -oongragatioMs praelatorum eoolasiae sub praesidio legitimorum superiortun celebrata·, ad definiendam anatoritata desuper data negotia ae ree efieleeiaatioa·, ecclesiae bonum ttc animarum fidelium salutem respicientes.

Synodi sunt aliae oecumenicae, aliae provinciale·. Aliae denique dioecesanae. prout nempe a summo pontifice e toto orbe, vel a métropolite unius provinciae ecclesiasticae, vei ab episcopo cuiusdam dioecesis convocantur.

Oeneratim loquendo synodorum utilitas est evidens, namque ipsae sunt media efficacissime ad ecclesiae incolumitatem tuendam, ad fidei morumque integritatem servandam, pd baereeea schiamataqUe tollenda, atque ad diaciplinam ecclesiasticam restaurandam.

Synodi inde ab exordio eqelesiae originem ducunt, atque verbis salvatoris innituntur: -Quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcumque petierint, fiet illis a patre meo, qui in caelis est. Ubi enim sunt 'duo vel tres congregati in nomine meo. ibi sum in medio eorum *.**

Quamobrem sancti apostoli, quamvis omnes ac singuli Spiritu sancto repleti essent tamen magnae utilitatis synodorum conscii atque verba salvatoris superius allata prae oculis habente·, in maioris momenti eauaifi congregationes convocabant atque in iisdem in communi deliberabant*.

Ad exemplum sanctorum apostolorum neque ecclesia omisit saepius synodos celebrare, quoties fidem 'ac disciplinam periclitari observavisset, imo canonibus quoque earundem celebrationem ' iniunxit*.

Caput II.

De syaiodw sacnecdnMM.

Synodus oectunenioa est congregatio episcoporum e toto orbe catholico sub praesidio Romani pontificis celebrata, ad definienda negotia bonum ecclesiae universalis attinentia.

Synodi oecumenicae requisita sunt:

1. Ut a Romano pontifice, aut saltem illius consensu convocetur, namque ipse est totius ecclesiae caput '.

2. Ut omnes episcopi convocentur, qui suffragio decisive gaudent; etenim cum ius fidei morumque quaestione· dirimendi e pascendi ac gubernandi potestate profluat, sequitur illos solum tales quaestiones auctoritate desuper data definire posse, qui institutione divina pastores ac doetores in eoeleaia poaiti sunt*.

3. Ut pontifex Romanus per se aut per vicarios praesideat '.

4. Ut synodi definitiones a pontifice Romafio confirmentur *.

• .Rogemus igitur et tais decretis nostram honora indicium, et dent aoe capiti ia Sosia sdiocimu oaasoMatiam. aie et ummitsa taa filiis, qaod doeet, sdiaiplsel* (ibidem). Syaofi. VU, art. VI, 1.1; «Quomodo satam maga· st «quenaUa, «usa aeqw rueeperaat, aeque ooacordavuraat rsUqasram praesulse «dsriaram, sed aaathemati hsac traaamissraBtf Vos habuit eaim adiatorum Ullae temporis Haaaaam pspam, vsl eoe, qui circa ipsum suat sacerdotes, see etiam per vicarios eias, seque psr eacyplicam epistolam, quemadmodum lex dictat oouciUoram*

Sinod·!· oenmeak· provodiate-ea roeerintkkl amiatite sunto infelibite1 in definitiuaik dogauttoa, ·i pentru aee'a toti eredintiosii trebaa il sunta datori. a-k crede ai a martariaP dafaitiuaik dogmatise al· acetor'a.

Synodi oeoumenieae roqafeitis Baperins eomme- · ■norati· praadftaa ia dafiBitioaibnqdogatotMi· tofial-Ubiks aaat\ ae proiade omnea Sdatoa dogmatica Mnadta doereta firmiter credere aeprofitori' tesmatar. '

Capu III.

Caput IП.

JPv ^iiïiuβ1λiï·

Sinodulu provinciali este adunar*· episoppilora din o provincia bqaericdeoa tiennta sq^ presidiulu metropolitului in afaoeri baserioeoci oomune pro-, vinoiei integri.

Baaerica convins· despre fetosalu cela mai-al·· sinodeloru; inca de pre la fin·· secutatoi ata doile, ■« indatind à celebri atari «node precum ne invetiamu din .oanonulu 37' a-In apostoHtoru: „De doue ori pre anu facaae ainodu alu episcopilore, ai oérceûhese intru deasii dogmate bunei onoràri de Domnedieu, ai ivitole certe baserioesei b deslégese* ·. (32)

Obiectele principali ak sinodeloru provinciali dbpa disciplina baaerioei nostre sunto aceat··:

Prin métropolite cu episcopii adunati consecrare» episoopilora provinciali aiesi* de oldrulu respective, diecese prin trin a candidatione, unde obtiene' psute, aacultarea si indeearea causeloru si controversiilora 'baserieeori ·. pertractares causeloru tienatorie de moravuri si disciplina*, indreptarea defecteloru. ce »e-aru ivi in Scestes privinti·', afara de ace'a de sinodulu provinciate se tieu· luarea mesuriloru necessarie pentru inflorirea si binsle baaerioei*. introduceris uniformitate! in ddminiatratiunea hierarchies *), pamrea nevatemata ai aperarea autonomie· si integritatei provineiei baserioesci'*.

Convocare· sinodeloru provinciali este dreptolu eschisivu alu metropolitalpi '', oarete ei presiede la acele c

Membrii sinodeloru provinciali cu voturi decisive sunto episcopii comprovinciali, si in casu de vacantia e ver-unui soaunn epiScopescu, si vicariulu capitulario, earor's nu R esto iertatu a absentii fora causa canonica, nec· a se départi inainte de inchierea sinoduiui ''. * $r' ' oandu ver-unu episoopu va absenti din causa canonica reeunoeoanda de sinodu, sè fia repreeentatu prin procuratore, oaruia oe voto se -i ee die? va decide sinodulu respectivu dein easu in casu ; se ehiama fe sinodete provinciali inca prepositii capitulari ip persona, si capitulele basariceloru oatednli, cari au de a se infhciosiA prin' représentant! aiesi din senulu loru, si annme eapitululu metropolitans prin doi insi, celes kite pria, tote unulu; iar Hindu impedeoato proponitote, ospitululu se mai akga unulu **. Mai inoolo oe ehiama vicarii foranei episoopesci si prepositii monaatiriloru. (33) Afora de aeeia se potu ohiamh in gjutoriu sinoduiui si alti preoti od canonist! si teologi. La einodu provincials se ehiama toti aoeia proabitari si diaooni^ a caroru cause ·· sr' Ini la pertractare sinodala, siaru avd se,audia «sateatia *·.

Loculu si tempulu tienmi sinoduiui provinciate, care ar fl de doritu se se tiens tota la trei ani,' lu defige métropolitain **,

Pertractarile sinodali decurgu in secretu, decisiunile se aduou eu absoluta mqjoritate de vo-

*Synod·· provincialia «et congregatio episcoporum unias provinciae «oclesiasttoae atfb metropolitan-, praesidio ia' negotii· sockeiuticis bonum totius provincia· respicientibus habita, >

Eeotosia de magna synodorum utilitate penuasp iam ind· a saeculo secuado ad (nem vergent·, baiuamodi synodos celebrare consueverat, prout apostolorum eanone 37* ·docemur, qui haec habet; „Bis in anno episcoporum concilia celebrentur, ut inter ae invicem dogmata pietati· explorent, «t emergentes ecclesiasticas controversiae abaolvant“ ·. (32)

Praecipua synodorum provincialium obiecta, iuxta ecclesiae nostrae diaciplinam, suat haec:

Consecratio provinciae episcoporum* a clero concernentis dioecesis, ubi usus obtinet, trina candidatione electorum, per métropolitain reliquosque episcopos congregatos facta, causarum oontroversiaramqae-eeelesiaktioarum discussio ao definitio '^quaestionum mores ' ac &sciplinam spectantium ventilatio*, defectuum hisdQmtb respectibus emergentium correctio*; praeterea ad synodum provincialem spectat consilia bono ac prosperitati ecclesiae accommodata capere*, hierarçhicae administrationis uniformitatem Introducere*, autonomiam ac integritatem provinciae inviolatam custodire atque defendere **.

Synodorum provincialium convocatio ebt exclusivum metropolitan! iue'1. qui iisdem et praeeat n.

' Membra synodorum provincialium voce decisive praedita sunt episcopi comprovinciales, et sede qùadam episcopali vacante vicarius quqque capitularis, quibuf absque causa' canonica abesse haud licet, quemadmodum nec synodo nondum terminata discedere u. Cum autem quidem episcoporum ob causam canonicam per synodum cognoscendam abesset, loco sui mittat procuratorem, cui quale suffragium conferendum sit, synodus de casu in casum decidet: ad synodos provinciales vocantur quoque praepositi capitulorum per se, ecclesiarum vero cathedralium capitula per repraesentantes e gremio illorum electee, et quidam capitulum metropolitahum per duos ·lectos, cetera vero tantam per unum: praeposito vero impedito, capitulum loco ipsius eligit adhuc unum >*., Insuper vicarii foranei episcoporum, praepositi quoque monasteriorum yocsmtar. (33) Praeterea in patrum synodi adiutorium alii quoque presbyteri qua canohistae aut theologi vocari possunt. Ad synodum vocantur omn«s presbyteri et diaconi, quorum causa· ia synodo pertractarentur, quibusque synodi' sententia audienda esset **

Locum ac tempus celebrationis synodi provineiaKs, quam singulis trienniis celebrari optandum esset, metropolita defigit!*. '

Obiecta synodo proposita in secreto discutiuntur, -decisiones qbsoluta suffragiorum maioritate

1 BrUt. Csalestisi Boa. Pont. s4 syasd. Kfhssin.
• Synto ossa·. H. rsa), Syaod-VI, cas. 1; SyntoVUI, cas. 1.
■ Uous.1, «ea. 6, Cone. II, esa.·, Cose.Sstioek., esa.*); Csnc. Chslssd^ osa. 1»,
• Cosa.I, esa.·; Costa Aatissk, osa. 1*. I».
.'· · Csita AstiseL, esa. ta
• Osa. spsst. (T/Csns VH oaa. A
• Osas IV, ssn. 1·.
* Cone. Aatiocà., osa. ta
• Csa. Sfost. M; Cose. Astiota-, osa. β.
*· Cono. IV, osa. U, П.
“ Cono. Aslsodo, osa. 1»; Cose. Lsodta, osa. 40.
‹ *· Cône. Aatiech., osa 1« et ».
“ Coae. IV, cas. 1»; Coee. VI, osa. 8, Coae. Latoie^ osa'40.
“ Csa». Osrttag, osa M
“ Co m. AatiMh. osa ta
» CeauTV, oaa. U; Ota·. VI, «aa-A

tari1, m rucitosa ia riedtatia pubboa riaodala, ri dapa apeobarea santaM «taana ηpoOMHpη se promulga ri .Mata obligatoria paatra provineia.

Capu IV.

Ampre ameMe dssesemm.

Spiaoopii dia tçmpurile oele mai veehi «e indatiaara a adund adaaeori pre preoti, mai rirtoM pre oei pari ia paatorirea safletelora, ed aa ii dè-e. indropto" vaiutarie, te aaoalte parintieeoè dorintieio loru, ae cordga rihintelele. oe ara fi de coréen, ri leu cousiliulu loru pe dérida at ae promulge cole ee ara fi apre binelo dieceeei; implinindu aatufeliu derogatori a pastoriului, deapre earele, ae dice la profetulu Esechiclu:· „Eu voiu pasce «file mole ri le voiu odihni pre ele . . . pre cea perduta roiu cantd, ai pre cea ratécita voiu inturnd, ri pre oea odrobita'.voiu legd, ai pre cea tlaba roiu intari, ri pre oea tare voiu pari ai le voiu peace pro ele ou judeoata*

Sinodele diècesane ae convoca de entra epiaoopu, éra in caeu de vacantia pris vicariulu capitularia

Membrii ainodelôru diecesane anntu totu capitulari, toti protopopii. ai administratorii oficiului protopopeacu, auperiorii monaetirilora, institutele de invetiamentu ai deralu raralu prin deputati baaerieesoi. (34)

Agendele ainodului diecesanu auntu aceate:

a) À alege trei persone baaeriçeaoi in oaauln de vacantia ver-unui acaunu episoopeceu. unde obtiene uaulu, dintre eari deaignanduae prin oelu oe preaentoaa un'a, acela ae ai propane apre Confirmare, ai dupa datin'a antica in ainodulu provinciale ae-ar ai consecto de epiaoopu*.

b) A publies decreteie ainodului provinciale ai 'a le execute.

c) A ae consulte asuprtt inatitutiunei religiose a tinoritnei si a poporujui, precum ai despre obaervafea aanteloru canone ai a diacipKnei in clora ai popora.

d) A oe consulto deapre promovarea deoorei cultului divinu, despre administrares uniforme a aanteloru aaoramente ai ooreopuhdietoria santieniei si demnitatei loru.

e) A ae consulto deapre aduoerea statutaloru diaciplinarie cu privire ia lipaele diecesane, in oatu acele nu ara fi determinato prin legislationes provinciale.

Sinodele diecesane suntu a ae eenvood de regula in totu anùlu unadata* in tempulu delà sentele pasci pana in ultima octobre, ri' Cei invitati toti suntu obligati a ee infecisti, ri a nu obtento fora causa eaponica. (35)

Pertractarile in sinodele dieeeeau suntu secrete, deciriunile oe enuncia de epiaoopu, ‹ suntu obligatorie pentra totu deralu ri poporalu dieoeaanu' (36)

foranturi, ia .Πarines publies eynedaH reritaater, atque sanctae sedis apeatoHceo approbatione ee-. quota, promulgantur ot provinciam obHgaat.

Caput IV.

Episcopi ab aatiquioririie temporibus prasbytoroe praesertim curae animaram addictos saophrn coadunare solebant eo, ut ipsis monita salutaria impertirentur, eorum postulata paterne audirent, errores eakesdaados corrigerait, atque eorum consilio, quae bono dioecesis necessaria senent, deriderent ac promulgarent; munus hac ratione pastoris adimplentes, de quo apud Eeeçhidem prophetam· dicifur: «Ego. poscam oves meas, et ego eas accubare faciam . . quod perierat requiram, et quod aUectam orat reducam, et quod confractum ftierat alligabo, et quod infirmum ftierat consolidabo, et quod pingue et forte custodiam, et pascam illas in iudicio* '.

'Synodi dioeceoanae ab episcopo, sede autem vacante a vicario capitulari convocantur.

' Membra synodorum diooceaaaaram sunt omnes capitulorum canonici, omnes prdtopopae"ac officii protopopalis administratores, item monasteriorum hegumeni, instituta vero litteraria et clerus Ruralis per deputatos ecclesiasticos. (34)'

Agenda in synodis dioecesanis eunt sequentia:

a) Sede episcopali vacante, tree, personas ecclesiasticas,.ubi usus viget, eligere, ex qdtbua ille qui ture praecentandi gaudet, unam in episcopum designans, eandem confirmandam proponit, quae deinde ad antiquae consuetudinis normam in synqdo provinciali ooneeonmfia veniret'

b) Synodi provincialis decreta publieare,*eaque execution! mandare.

c) De institutione religiosa juventutis ae populi, nec non de. sacrorum canonum et disciplinae in elero et populo observantia consilia inire.

d) De cultus divini decore promovendo,. atque, de sacrorum sacramentorum uniformi ac sanctitati et 'dignitati eorumdem, convenienti administrations deliberare.

o) De statutis disciplinaribus indigentias diooceoanas respicientibus ferendis, in' quantum eadem in legislatione provinciali determinata' haud essent, consultare.

Synodi dioeceoanae de regula quovis anno .mmol*- intra tempus a sancto paachate usque ad finem octobria convocandae suat, atque omnes vocati adeaao tenentpr, qeque licet Ulia absque causa canonica abesse. (35)

Discussiones in synodo dioeoosana fiunt in sereto, decisiones episoopus enuqtiat,. atque omnem clerum ac populum dioeceoanum obligant (36) .

TITULULU ALUPATRULK.

} DESPRE BENEFICIELE BA8EBICEBCL

Oapu I.

Dttprt *Unriari m gtntrt.*

E dreptu ri cuvenmtioea, M oelu oe porta oflciw baoerioescu, ae piba mediulooele de suatienere delà bateriea, dupa ouvintele mantuitoriului, earele dice: «Totu lueratoriulu este domnu de plat'e sa* *, ri ira precutn dice santuln apoetolu Paulu: »Deea amu

1 Com. I, oae. 0; Coac. Aatioto., osa. 1».
' * aneto. XXXIV, ≪ at. sag.
* Csac. AatioeK, «an: SS.

TITULUS IV.

DE BENEFICIIS ECCLESIASTICIS.

Caput 1.

Ùt bftu/fciu tceMetticit (a'ymwru.

Iustum et aequum est eoa, qui munere ecclesiastico funguntur, ab ' ecclesia .quoque sustentationem accipere, prput dicit salvator: «Dignus est operarius mercede sua* *. citi consonat et sanctus apostolus Paulus afens: «Si nos vobis spiri-

* Cofa.^1, osa'. 8, Coae. VII, eaa.B; ot sysoti» rnb Atbaaatio aa. 1700, «sa. 1.
• Lae. X, 7.

aa· t

"f..· ’.I .. «t ℟» > '> i-*fl.* ,>14»,'

•emanata Mi veM tab jpHta·*, «M mm Imm A ImHb μ o Iμ Hμ B) SMfsui 4M* <A bm mcmMb •ate d· VMM Meted m!·)· vests· «·!· tapMte**.

I· taiBpwBe primitW· al· baMria·! MM.mmB· si vmtitarile beasrioei dfeeasaM fem*· ram Mei oomu··, din «*nh uptocapnla dd «uiolstiaaa alsruhdi si altera Hpeiti'..

Id»· mai tfirdl·, dopa*·· baessU'a'fe iaaaate·*» aa buaori neasistaateri· psin pfetatea sradiMiMAira! ■i pria NbaraHtatM priasipOera, «MaBan ■m-m asemsata venituri!· buawBteii baaariaaaal tetodtato ia teritoriuta lora, improunsad··· M aMBa badarieesci< ri legatar a aeeaet'a diatro veaMri ai adaH sc-s numita beaeficin baesrieraou.

Dropta aoa'a, bMadaiata baaarioeara prosta teta eate ofieiu spiritusta tastitirita da aaetteitatM ba·ericdsca oompetMta, ri improaasta oa droptata da » primi pre vidtia fruptefe provaaiteri· fia buunri' bararieosei daatinaia spro aeria κόρη.

Celu da aatfiin momenta esaatiahi aha boas B fidulci eate ofiointa spirituaja, de-ora-oe bentefeinta •e db pentru odd·, ci'peuira aoa'a mironii, aepotcndu impHni ofimispiritaali, aa ia pate imparts·! nice din beneficii eoelasiastiee..

Aid doils momenta tete droptata de a se bueuri de bsnsficiu pro vidtia, d din aeeaet a oaaaa benoficiatafa nu se pots lipoi de droptata aceat'· five proeead formala din causa canonica, nice ebiara atanei candu ara · devtibf neaptu spre. imphsirea ofidului sen.

Alu treilea momenta eoto inetitaire· si eonforirea beneficiului de autoritatoa baseriofieoa competente, dreptu aoa'p mirenii an pota institui atari beneficii, niqp nu le pota conteri pro aoele·.

Patrojsii, oa veto drapta; pota preeeatt c&riri ealifioati oonferitoripini oompatagta de beneficii ecoleainatioe, dura ei nise dpqfita nu lo-pota conteri, pantruod au aate. in potoraa lorn a constitui q pre .cinere ia ofirinld tpiritaala, oe oare saata impreunato xeniturile oale temporali.

Cups II.

Parochii rurali ta te nu fia ooastrinsi, cu pariresî turmei si eu nsglegbrea ofieiulni a-ri procurd midilooele fio rabaiatiatia,: din teaspurile oele^mai ' vachi taro asiesati preste credfatiosii uniri teritoriu •auatita, od ae impbndooa taaatiu·*!· faero Ja bsrsarie'a provediuta cu vanitari corsepuadiatorio Aia pietateq eredintioailoru si .prin taadatiunile.users bsnsfooatori.

Benefistile paroshisli fiindu de nataro spirituale,' se iatislege ob numai anotoritatea beaariedsep, ai •nome Maannla spiseopsecu le pote inatitai si conteri, do caesie sa tianê a judood *jà* deepre conditis-, ail·' dotarsi baneficiiloru pardshiaH*. . ' d

Banaficiils pasocbiali lead· fondât· pentru binde spirftealu ata crodiatiesifera si din MMsitate,' sa intiriage ta la dtaeda na ca pote ftwa atramntar·*, daefita pentra fotoaaln baaaatoai, ri din m-s oeritate .mare, ei si- atuari iaea eu Moteritate· scaanului episcopates, si M inveiroa effera competenti.

Caftn III.

datans·

Sinodulu reounooee in principia conservare· beneficieloru in iatregitataa loru, dora admit· si scbimbare unde s'ar' recer», si undas· sr pote fisse •coast'ï foro periclitare· ' taterosatera. baeeriMi

« I Osr. Œ, 11.

'IβHIβ mbhAb 'Iμμμι bb wjdttwiβμ IββIββ •mmmmî- thisauram pikdabaM, as qus eptoeopna I wt .fIlttl iMN^WrtUMB '

JMaaapa vara postquam aodeaia fidsfiom pietate as prinsipam HbsruMtate baaia iaumobilibas Mtp ' bèMffWB · MβiMiφëβONMI ia siraafism « territerfe cxfoteatium roditra officiu eastasfeatiei· adtapeti, adribaii eant, gal effictorum aa reditaum nexus baaadeiam oocluaiastamm audit.

Praiada baaaddam soelasiMtiosun ia. (Mara ' est officium ' spMtaale a compétente ecclesiastica sMtoritate institutam, earn iare rodites bonorum aedaaiaatiooram earn ad Snow daatinatya* vita domate parcipioadi ooatunctam.

Praadpaa' beneficii ratio ia officio epirituaH consistit; braefiotam namque datur proptec sfficium, at ideireo laid, qui officia spiritualia obire noqaeuafi, baaaddoram ooderiastirorum participe· 'dari baud valeat.

Altem beaodeii ratio eat ius beneficio vite domato firadadi, qaamobrem beneficiate» hoooe iwre, absque prneeasa ob causam canonicam, noc casa fflo pOtaet. spoliari, quo ad munus suum obeundum incapax redderetur.

Tertia demum patie beneficii eet institutio atque collatio beneficii a competente acHasiaatioa auctoritate foeta, atque idcirco laioi beneficia eoolesiastiea neque instituere neque conferre possunt*.

Patroni quidam competenti beneficiorum eoclesiaaticornm collatori' clerico· idoneos praesentare queunt, ast ipsi Sedem conferre baud valent, namque iffis minimo eompstit quemquam instituere in officium spirituale, odi reditus temporales adnexi sunt.

·I B'

Cbpuj П.

. Ns' paroobi ruris ob defectam roniy ad victam •eeasaariarom gregem desarant atque officium negjlgaat, iam ab antiquis temporibus corti territorii IWibM praeficiebatur, at functiones ' sacras iri •odmia, fidelium pietate nec non benefactorum taadationibu· censu convenienti sucta, obeant.

Oum parochialia beneficia spiritualia sint, per se iatoltigitar eadom ab auctoritate solummodo ecclesiastica, at quidem a sedo episcopali matitui atque conferri poese, cains oat etiam do dotation!· beneficiorum paroMiabnm oonditionibu indicium depromere*.

' Baaedcia paroabiali·, utpote ad spirituale fidelium ssnotamratum atque a. nscraritats instituta, dubio prated mutationi obnoxia baud suntV nisi proptar «osfesiaa ntititatassi stqus urgentem neoastitatam, et tuae quoque solummodo sedis episcopali· saotoritate eo eempaiaatinm ooateasu...

Caput III.

Synodus in principio afinoaoit, beneficia paroobiatia in integritate sua conservanda esse; nihilomfaM uh| eorundem immutatio neoaesaria videretur, atqna effici «posset, quin ecclesia nostra grueco-

■ OsoeAVn, ssa. ·; st Oena VBfi ···. M.
• Cans, ssara. *Vt,* ssa. A
* OrauIV, «m.!·. IT.

■erir» gww cateMia, riaanme tefaeana unaaeru· A eatbaliea exinde detrimeptàm diquod aprirítaale H ian fri· aâtiaroa puroritictara, cari b» Mata h «tara aauatieta dape cuvetantia pre paatoriuta le^sa eeta. mifiotoea»^ Ma ri baiaric'a ri aaeTa.

O· tata aaaatya ta aa nu rafcre acèdero «radintiOeii ia erie fpHtaaM, derinti'n rinedutai eete, ta la edatragerta perecbietoni aa aa paaa dôoeebfta grigia «pra aaa'a, ta "·i mita 4a dope pafabto prevedtatecu baaarica m h pa impreune ia aa'a paroebia.

Inae ia impreginràrile, de foc(a nepoteada riaadalu aateptd regular·· ri doter·· parocbielor· detain numai delà eoalacrarea credintioeüora aceetei provinofo, mai alaaa relative la arabidiecaaa, modaBtataa eeaoatafei aeelei regelari eato riNta a lata ae-o determine filtoriria oougreeau ah aceetei pro-, vineia, ari rinodele dieoecane. (87)

Capa IV.

Pffyfy Ctffj/frrWOI JMWttbtefc

Ooaferirea beneficieloru parochiali, de regale, ia baoerio'e noetra are ne m foe· pria oonounu publiée, ta aaia acaunulu epiaoopeeeu ae pote de(uui pentru baaeric'a vacante pre oeh mai apta individu

CA ae fie in adèveru oaaonic· oonforirea beneflciiloru parodbiali, aa reoere a) on privire h beneficia; on aoel'a ae Se vacante nunumai iâ Capta ri ai düpa drepta*; b) ou privire la candidate ce recere ta aoet'a ae aiba l oaliSoatianUe pottite de «antele canone, adcc·: etatea legiaita, moralitatea nepatete, name bnnu*, ai pregatire, oorccpandi··toria in acientiele teologioe' : e) ou privire la forma ae recere, ta beneSriile parochiali ae ae eonfordeca gratuita, evitaaduae ri eea mai mica umbra de rimoni·*, ae aoreonfordeca· mai incolo beneficiile •beoluta, intregi ri fora micaiarare' tata m pote in tempulu œlu mai «curta, ta ae nu aufere credintioaii ceva dama auflctdcoa. (38)

Caput IV.

Dt in^tatna finMMm» ttlhUtu. ¢

BeaeSciorum parochialium collatio in eeolotia eoatra de regula via publiri oonouraua Seri debet, ut hae ratione eedea epiaoopalie ad oocleriam vacantem digniarimum deatiaare queat!.

Quo itaque beneScionun parochialium collatio', reapeo oanonibua conformia rit, requiritur, a) quoad beneSrium,- ut* illud non tantum de facto aed de iùre qnoque vaoaaa rit*; b) .quod promovendum attinet, requiritur, ut Oie dotihua, qnaa aecri oanonee poetalaift, iuatructua ait,-nimirum aetate legitima^ vitae integritate, bona, exiatimatione*, atque ' auffirienti diariplidarum theologicarum oognition·"; c) qudd formam apectat, requiritur, ut boneSria parochialia gratuito conferantur, leviaaima quoque 0 aimoniae umbra declinata"; praeterea ut beneficia abaolute, integro et abaque diminutione *, intra, quo. fieri potent, brevwaimum tempua conferantur, ae fidelea aliquod damnum apirituale patiantur. (88)

TITULUW V.

DRSPRR SANTktK* ShCRAIQNTK.

Capu I.

Dttprt aetad· MCromùria ≪ panera.

Maatuitoriulu noatru lauan Chriatoau avendu in vedere aiapitiunea firei noetre a biaevoita a deechide fontani publice .ah darului, cari in baaeric a ea neincetata ae iavoreoca, a voita ta omenii daruiti cu trupu ri aufietn, oui la eetea apiritnali abiAue pota inaltii dotata prin oelo trupeori, ae gnate ai ae primdeca darurilo eereoci prin ore cari aOmna aeterne, cari auntu celo aiepte oantple. aacraminte.

Sacramintele logei nono enata aomne vediute D , a le darului nevedintu, cari nuumai inaemntea darulu, ei-h ri ooatianu ri produc·.'

Baaeric'a noatra martarioeoee riepte tacraminte: santalu boten, eantuU mirn (aant'a conirmatiuno), aenta euchariatia, aànt'a penitintia, aaafa ungere . de pre arma, aant'a obirotonia ri caaatori'a.

Din acoete tibtenulu ai peniteuti'a, oari ee dice Mcramentele mortilora,· produce daruh aantitorin, intru cri co auntu Hpaiti do deaauta, Ara eel· alalte ■hmultieecu darnta primita prin aacramantale mortiloru, ri pentru aeo'a ta ae produce efeptu, trebue priorité in atatalu darului, de undo go ri numeaou aacrumentrie viiloru.

T1TÜLU8 V.

. M SANCTIS 8ACRAMKNTIB.

Caput I.

De MoreuwntM »» yeeera.

- Salvator noater leaua Chriatua naturae noatrae infirmitatem oonriderana, publico· grgtiao foutea iu eccleaia iugiter manante· aperire dignatu· oat, atque voluit homine· corporo ac anima praedito·, qui ad apirituaila niai per eenribilia non avehuntur, dona oaeloetia per quaedam tigna extorna, l|uao eunt nancta aeptem aacramenta, deguetare ot euacipere. ' '."

Novae logia «aeramenta aunt rigua viribiih grati·· inviaibilia, qua· gratiam non tantam aignificant, verum «tiain continent et efficiunt

Bcclaria catholica aeptem profitetur ea·· «aeramenta, videlicet auctam haptiemum, aanotam confirmationem, «anctam euchariatiam, auctam paouitontiam, «anctam extremam unctionem,, tanctum ordinem, et «enotant matrimonium.

Çx hiaoe baptiriqua et paenitentia, quae mortuorum aacramenta dicuntur, gratiam ·βηοϋβ··η*Mî in ilha, qui eadem tarent, producunt; reliqua vero gratiam per aacrameata mortuorum oollatam augent, ·o propter··, ut efifoctum eortuntar, in «tata 'gratia· «twcipienda aunt, undo etiam vivorum Moramenta appellantur. s

I Ceac. VI, can. M.
• Cone. Setae., epa. 4.
* Bam. U, U; Can. apeat. 4S, ta-

*Ceac.1, ma.»; Malaeh. Π. 7.
• Oeae. IV, «aa. S; Can. apoat m.
• Cana. IV, na. Π. »

ω» aaaaaa ara eara spMtaateri tatdefebOe, dheatu

Pria aoMaaiatiaaM aedat'a sptettmrie aa dsaesbimu de altii, eari aa m primito, ai.aa team apti ia betes·, da a primt ia med· vatidu eeleislte aaat»·' miste, ia eoadmstiM· da a iMvteriri si p sperif.

caractoruls ordnlui este impraunste pater·· de · perfaoe aâoramintefe ri de a le imparti.

Santelo sacramento aie legs! noua, immti ia-stitutiund divine ponfenaeu grati'adia taenia hrerata, va aa dtoa in peter·· iasuri a sacrassentahli vedint·, la toti aoeia, eari nu pana piedMa. La sdmintstraraa valida a «acramhitelora ira· pro'langa oapacjpxtea eabieotnlai m mai poftoecn matari'a ai form a preseriM ai nuautrn laginita ea iateatianea de-a. face, oe face baserie'a. Pintre Meate deçà B lipsesoe numai un'a, eacrameatala aa m perfaoe.

Psntrù aeei'a sfoodslu soest's nu pote din deqtnlb a reeomondA, ed preotii m iavqtie pre eredintiorii soi stfitu deapre nataf*· ai efeptele sacraminteloru, eâta ri deapre dispnsetiwrile, oe oe recent «pre a m primi jwole ea fritpte; totu odata recomaada parochiloru oetirea diligente a preebriaeloru eqchoiogiului, ri senrat'a obaervare a eeremonielora, pentmed m m. pota aeele' administri eu decorea cuvanita aantianiai lora, ri ed administranda sacramintele, ae nn-ri agoniseasca rie-ri oatnda, se-si educa aminte preotii de parirea cursttsi aufletului, cu ear· trebue se-std cd ministrii ri misteriiloru lui Donnedieu.

. . Capu П.

Dttprt aaerosHatu ia specM. . Dteprv Mcrameatiilw

Ftindn-cd santal· botes· este oelu de Mntdi· ri' eelu mai insemdatu sacramenta slu logei none, ri ore-oum uri a, prin oarea ringurp potemu intrd in 4 imperati'a oeriului, dupa cuvintele mantuitoriului: „De nu se yd nasce oinev'a din apa ri din Spiritulu santu nu vi potd se intye intra imperati'a lui Domnedieu**; pentru ace'a sinodulu. «tatoresoe · urmatoriele:

1. Cd parochii, se dogendsca pre parenti, ed aeeia fora intdrdiare se-si dues naSoutii -ia baaeriea ·pre « se botesd*.

3. In case private botesulu se nu M.eonferdsca, afora de eaaulu neCesitatoi intetltorie*, candu ri inausi parintele seau ori ri oe omu seau' muiere pote conteri botesulu cu obqervsrea eelora prescris·, inse qi atunci parochii auntu obirati a suplini dupa ade s rogstiunile si cêremoniilo indatiuate la boteaa; 4ra candu' nu ae ar' potd adeveri eu martorii, cd cutare prancu Mte botetata ori nu, trebus boteuata D sub eonditiune . Aaemenea sunth a m botesd sub eqnditiqne oei veniti delà nnitari seaa sociaiani in sinulu basarioai noatre, ddca in iota eaaulu Mnenduse esamenu strinan, aru R indoiala Qudata daspre validitate· boteaalui oonferita la densii*. (89)

3. Materi'- oe Mte a w intrebuintid ia botauu, eat· apa natanda' santtta^ ri numai ia casa de necari 'tate, apa nesaatlt·, dra form a boteaului panta euvintele," oe ia rostesce miniatrnla eaadn botdsa adOca: „Bot4sase sierbulu lui Domnadiau N.' in nuarala Tatalui si idu Fiului si alu Spiritului aantu., Ami·.*

est rignum queddaat spiriMte nt Mulebil·, unda IMÎM IMVMMMtft ttfltttH MB pMNMV

wo sMMsHtidbe spMtMMtun ab «Mb distinguimur, q«i ·· iasignA non-sunt, t«· apti efletaur tai baptismo ad aliorum sacrassoaterum validas» rasosptisnmn, ' ia oondratatio·· ad oonsteatiorm· Mai prafessUusm ai propsgnatiMam; character ordinisdeaiq·· potestatem sacrameata ooafleiendi et adaiatraadi ooaiuctam.habet.

Nova· legis aaeramaata aecundam divinam aoram iaetitationem ex opera operato,' bac cat vi ^mius viribih» aaaramaati gratiam eonferbat oswibus obi·. mm non ponentibus. Ad validam autem admiai··tratioaani, praeter eapadtatam suHeeti, requirantur apteria et forma praeacriptà, aa légitima» minister earn intentione faciendi quod fecit ecdesis; quorum ri aliquid desit, non perficitur aacramentum.

Quapropter sancta. synodus baud potest presbyteri» satis »uperque commandar·, nt fidale· suoe tam naturam ae effectu» sacramentorum, quam dispositiон··, quae ad dignam eorundem «usoeptionem requirantur, edoceant: insuper parochi» diligentem ·uohologii praacriptorum lectionem atque sccuratam oaeremesdarum obeervationem inculcet; qt Vero illa decore sanctitati eorum convenienti administrentur, ·e ne saeramentoritm administratione condemnationis rei «Serantur, meminerint presbyteri cordis puritatis, qua mysteriorum Çoi dispensatores semper ornati osse debhnt-

Caput II. *

*D** servmsuh's »» spec»*. socranisHto

Cum sacramentum baptismi sit primum ac ptaoeipnUm novae legis' sacramentum, et quasi ianua, qua sola in regnum caelorum introire possumus. iuxta salvatoris verba: «Nisi quis renrtu» ftierit ex aqua et Spiritu slnoto, non poteat introire in regnum Dei**; synbdus' sequentia statuit:

1. Ut parochi .patres familias moneant, infantes suos sbsqid mora ad ecclesiam baptixandei deferte*.

2. In privatis autem domibus baptismus haud confaratui, extra urgentis nooesritatatis nasum*, ζqpo ipse pater vel quivis homo ve) mulier, servatio servandis, baptismum conferre potest Attamen tunc quoquo tenentur parochi prece· ac caeremonias in ooUatioa· baptismi adhiberi' solitas deinceps supHM; ea·· aatem, quo testibus fide dignis haud pernet 'probar^ intentem quamdam eaM baptiiatum vel non, tune rident baptismus.sub conditione est «■terendus*. ' Pariter sub conditions baptisandi ·uht, qui ah uaitariia rive aocinianis in nostrae ecebsiaev grsmium ae conternat ,qeetim diligenti examine pro singulis casibus Institute, de validitate baptismi ab illis-oollati pradeatar dabitatar*. (89)

& Materia in. administratio·· baptismi adhibari solita est aqua aaturqlis ' benedicta*, et solummodo casu naoearitatis etiam non benedicta; forma vero baptismi »ûpt verba qaae minister tn baptisando profert, nempe: «Baptisatur servus DeiN.in nomino Patris et Filii et Spiritus sancti. Ante··*

l & BmU,. boss ia a tapC: JMgtUmn qned esnata aaUe frsagi potsat*.

• Issa. III,i.

* Orie. IV, us 11, H; 1···. litmtMs. ««« Sri Oma» . Carthago em. 191.

' · Oene. VI, «aa.M.

• Ceae.VI csa. M; Om Carthag·, «sa. 7».

·Cba.te«AM.

' *AA.* âp *m*. M.-M; X, 47; BpMs V, M .' .

, ▪ Bmbal··, <Ms bapt.; fhastte Alsa, qsa»··. A

lia,.,

4. Ma—te μ ŋ μ hrtrabteatiee* 1* lute— aai mbH dotetB bàb barbata «l un* fe·mia, tenir* erodintiiite Jb fteigiaBea neat— aatoBoa, nepetnti-si — HM bus, eari *· —ia al·——tala orediutiai, per—ptefc lai Doataedi— at ate b—eri—i, ed ia ea— de Hp— m la oppatf a Ihvatid pra fiii —i aaltiaaai telora.' Nu muta de a ae admite od aaaaai —Jugarii; aa sachidu aa totale necradintioaii, aratiaii, eeteaatatMi, eeeomnteeatii, oei in— aebotasatii, driminalistii publiai, ajbutei, si oei oe ia— aa aa Ojuaeu la sail pubértitiei.

5. Cu priyire la numele bote—tilora soastu siaod* prOtiude: cd la a—ia se li se pane name de ale soattiora, tea bb nume pagino ori profano.

·. Curatt'a mteerei dupa naaeara — — fa— dupa preeorieele eqchologïulte, de regula in sant'a baaerica, oferindu école ou multiamita lui Donnedieu pre baiatulu naacutu ai iner—tinitu. ·

Capu Пї.

Dsqsrs.·—Mn —e———te afo cesyirssatisosss.

Dape datin'* bararieei noetre baaata pre —ntelora —none!, induta.dupa saatalu bote— — admitestrda* sacrsuneptnlu —ntolui mira, oarele —te oompHterea bot—teui, ei prin carele boteaatulu prin ungere ou nuru consacratu de Cpiscopn", ei prin rogatione primeoce sigilulu Sphitalte —ntn, i eo' adauge daralu santitoriu, ed —id luminatu »1 intarita — pota mgi-tunai cu conetanti* credinti'a or—tina ia tote impregierarila viatite «ale.

Materi a conflrmatiunai —te mirais conaectatu de episcope in joi'a mare. Mirteu ae fece din oleis 'de' m—line ai din babamu, ai dacumva — mai adauge cera l aroma ori cera umedieli pentru mirosu bnnu, debue a grigf eu tota diliginti'a, od ce* mai mare parta a miralte ae fla oleis m—teoata ou balaamu. -Éra forma auntu cuvintele: „Sigilulu daruiui Spiritulu —ntu". –

Ministrain ordinaria —te epiacopulu, dra in ha·eric'a grec* e ai ministra auctori—tu, carele este preotulu, ai r—pective paroohnlu, —reld ai indatortaa a portd grige mare, od — nu-i tipada— te— odata —ntulu mira, ai ae-lu conserve in unu v—u cuvenintioau pre méa'a santului altariu.

Loculu cohferirêî ——tui Moramenta —te baserica parochial*, tea n*nuii auntu totu cei dola botesu. (41)

Sinodulu dreptu' ace'* inddmn* in Domnula pr* parochi, <4 n invetie pré cei bote—ti si nriraiti, dup*— ajungu la pricepare, d—pro promiaiBtele facute lui Domnediou cu^caaiun— primirte accior'a-si santelora *aoraateato,ai ae-i indemne, ed tot* vidti'* se o petrd— am—urata a—lora promisinni.

Ac—te se le Ausa si eu opaaiun— prime· —muniutii sub —nt's liturgi* in auâiulu toturora oredintioailoru. (42)

q*P» IV.

Daapra —ernm—fnhi «aedortit»**.

Santa eucharistia —tè celu mai saata *i mte insitu sacram—ta tea logei none, oare sab form'* pente ai. a «inteai cuprinde adeverattejj «orpu te mage alu Domnalte nostra laa— Chriatosa spre nntrirea sufietdsc* a credintiosiloru·.

Materi'*, — este · s* intrabtentid la sant'a edohariatia, —te'pana doepit* d* grau* in ba—ric'a nostra, ai viaa *it* vitia éra form'* auntu cuvintele, cu oari mantuitoriulu institui sant'a eucharistia: .Lutet man—ti, ao—t'- este corpnlu meu, oa-

1 8nwd. Lsodia., -a. M,- Coari Apost, hb. VH, Ap. 18.
* *8y*o4* Qsrihag., osa. A
• I«sa.VI. M, H, 88.

4. In patria—— —snm—tar niai —— rir arnaque muiisr ex rahgioaT eatbeUo— addiotm, Titan intemeratae ae boa— exibtimatioaia, qui fidte eiom—ta, Doi et eeclaaia· praecepta oaUoaat, atque idonei tint, qui IH— opiritaal— —— ascestetatis iaatruant Non eut —ton admittendi ad patrite nunus obeundum asoa—hi; 'omnino excluduntur inMteea, haeretici, oebipa—tM, exaammntecatq nondum baptiaati, publice criminoai, inferna*, amentes, et qte pubertati* sanos nondum attigerunt.

5. Quod autem nomina bapti—ndie imponenda attinet, aynod» postulat, ut Oli* nomina sanctorum, non roro gentilium siva profeaa imponantur.

4. Porticatio mulieris p—t partam iuxta euchologii praescripta do regula 1st in oeci—ia, infantem race— natum atque baptuatnm eum gratiarum actione Deo offerendo.

Caput III.

D* sacro edrismate teas de —cremante ooipirwutà—*it*.

luxta eodesiae noatrae consuetudinem aaerie canonibus intexam *, poat baptismi collationem administratur —oram confirmationi* aacram—tum, quod —t baptiami eongjilamantum, et per quod baptisatu unctione ohriamatia sb epieeopo eonaecrati * atque oratione^ Spirit— «ancti tigillum recipit, gratia aa—tifica— in eodem nngetar, ut illuminatu atque confirmatu fidom chrietianam in omtebu vitae adiunctia intrepido profiteri val—t

Materia confirmationia' eat chriam* ab epiaoopo in o—na Domigi ——erratam. Chriam* vero ooalcitur ex eteb olivaram et bahamo, et ti qted aromatum aut aliorum liquorum fragrantiae —u—· additur, diligentiaaime curandum —t, ut maxi—a par*«chrismatis ramper sit oleum balsamo mixtum. Forma autem sunt verba: r6ign*oulum- doni Spiritu' sancti.!*

Minister ordinariu·—t episoopu; in eool—i* varo gr—— habetur et miniator auctori—tua, qui —t praabyter et r—poctive paroebua, qui magnam curam adhibere debet, ne sacrum chriama ei unquam danit, illusus super men—m —neti altaria in oonvenienti vara conservet. .,

Locus, quo hoc— sacramentum conferendam ait. de regula —t eccleaia parochtteia, patrite vero sunt iidem, qui et baptismi- (41)

Synod— itaque .horiatur in Domino parochos, ut baptisatos' atque confirmatos, postquam ad annos discretioni* pervenerint, dooeant promission— i* susceptione horum sacramentorum Deo factas, eoequo omnem vitam ad normam illarum promissionum composers ptemoveant.

Hoc autem et occa*tone primae communionis sub sacra liturgi* pre—tent, praesentibus et audien? tibus omnibus fidelibus. (42)

Caput IV(

Dr aacrammta· «ucderwtM*.

Sacra eucharistie —t sanctissimum ae exoeljentiasimum nov.ee legis tacramsntum, quod aub specie pates et vite, oontiaet varum corp— et sanguinem domite noatri la— Christi in spiritualem fidelium refaction·—*.

Materia ad sacram eucharistiam in ecclesia nestga eat pates triticeus fermentatus * ac vinum de vite*; form* *utem sunt verba, quib— salvator sacram eucharistiam instituit: .Accipite et opmtelite: hoe —t corp— mount, quod pro vobis frangitur in то-

v C—e. nsr—t. in decreto naioals.
· Ce—.VI. (—.98

, rele ae frange pd^tra itra voi spre iertarea peeateloru*; A missionem, peccatorum*; et «Bibite ex hoc omne·, .
ai: „Beti dintra newt'· loti, aceat'· este saagele -hic eet enim sanguis- meus nqvi testamenti, qui pro* .
meu ala leget oei noue, ~~carele-ee-ver··~~ pentra-voj obis et pro multis efftinditar 'in remissionem pec-
; «i pentru multi apte iertarea pecatelocu*. catorum*.

Ministralu santei eucharistie, eu privire la^ profecere este epiacopulu ei preotulu ordinata,*; cu privire la pdminiatrare· .^eesful sacramentu ministri ordinari suntd totu aceasi, Ara prt tempulu pascilora estf parochulu propria- ' ,

Subiectulu sacraihentului saniei qucharistie suntu omenti vii.ai hptegati ajeasi la^priceperd, ca?i
< _ nu trebuie se amène primirea santei eucharistie pans la etatea mai -adulta, si in urma carit auntu intregi Ia·rnihte, caror'· cA ee. li fle de foloeu im-
< partaetrea, trebue se fle curatiti de pupate', ai ee fie nemaneati si nebeuti *, cu eingura esceptiune a
– morboeiloru. cari o primescj) ci merinde spre riati a*. etema*.

Loculu. unde are se se administro** sant'a B eucharistia, este baseric a. se iau atâru morbosii. car«r'a suntu datori parochii a li duce nante cutninecatura a casa cu tota pietates.

- Cu pririre Ia tempulu cuminecaturei. crestinii . cei de antAiu se cuminecAu Ia tota sint à liturgia inse scadiendu pietates rreetiniloru de a se cumiuecA. baaerica nu a' lipeitu a demendi sub pecatu de morte, cA fie-care crestinu ee se cuminece in totu anulu celu pueinu odata Ia santele pasci, primindu dupe datin'a>4>aaericei noatre sacramentulu sub ambele epecii*.

Sinodulu improspetandu aCestu preceptu indatoresce prte parochi, ee invetie pre credintiheii eei, ci xi mai adese-ôri ee se aproprié cu cuvenit's devotatiune de mis a Domnului. ai adeca in' tote santii posturi prescris· de baaerica, si de cite ori suntu in periculu de morte ee primAeca aceatu santulu sacramentu ,'

Cu pririre la paatrarea santei cumineesturi pregatite in jui n-mare, .dupa prescrierea tipicului. se fie cu tota luarea aminte, se o cerce din candu in candu, reinnoindu-o, candu ar fl de lipaa, dupace va fl consumatu spectile de mai ihainte sub saut'a liturgia, ci,nu cumva se ee corrumpa. (43)

Cu pririre la celebrarea, santei liturgii. sino-
* diilu admoniédia pre preoti, ci ee celebrese sant'a liturgia cu tota gravitates, observandu tote prescrisele santei liturgii*. si in specie parochii in tote dominecile ai serbatorile obligate ee se apropie de altariulu Domnului sacrificandu pentru pbpora.

Ce se tiene de datin a coa pis a credintiosilora de a duce la baaerica pane ei vinu, si de s oferi . elemoeina preotiloru pentru eant'a liturgia, ori s face fondation) âpre aceatu scopu. avendu bas a sa in sacra scriptura* si in sanitelg canone **, sinodulu voiesce, ci aee'a se se observene, si preotii, ce primescu aceste oferte pie, se implinAeca cu tota conscientiositatea obligannntea susceputa.

missionem, peccatorum*; et «Bibite ex hoc omne·, .
-hic eet enim sanguis- meus nqvi testamenti, qui pro* .
obis et pro multis efftinditar 'in remissionem peccatorum*.

Miniator sacrae eucharistiae quoad consecrationem est episcopus et prospvtêr ordinatu· 'Aquoad J administrationem tero huius aaoramphti ministri ordinarii sunt iidem, ~~tempote' autem~~ paschali eet parochus proj^iiA. _ 1

Subigetuni sacranfenti sacrae eucharistiae sunt hrfmines vivi.* baptisati. <fui ad annos disei&tioni·. pervenerunt, ultra quam susceptio'sacrae eucharistiae usque in aetatem adultiorem non est.differfenda, et drnnum qui mentis compotes sunt; quibus communio proficua ait. a |»eccatis immunes esad debent A atque cibo ac potu vacui *, exceptis solis aegrotis sacram eucharistiam modum viatici «umentibus t

Locus quo sacra eurharjj<A administrari debet, eat ecclesia; excipiuntur aegroti, quibus parochi sacrant communionem omni cum pietate domum defeat* tenentur.

Quoad tempus communionis, primi christiani quoties sacrae liturgiae intererant, communionem suscipere solebant ·; refrigescente vero Christianorum couimunicaudi pietate, ecclesia haud omisit sub pectat* mortali praecipere, ut quilibet Christianus saltem semel in anno tempore paschali ad communionem accedat, iuxta ecclesiae nostrae consuetudinem sacramen(um sub utraque specie suscipiendiV*.

Synodus hocoe praeceptum renovans parochis iniungit monere fideles suos, ufsaepius quoque debita cum devotione ad mensam Domini accedant, praesertim vero ut hoc sacramentum tempore sanctorum ieiuniorum ab ecclesia statutorum, nc<· non quoties in periculo mortis versantur, suscipiant ·»,

In asservanda sacra eucharistia iuxta typici praescriptum in cœna Domini praeparata, parochi omtti diligentia attendant, saepjus eam inspiciendo, et pro opportunitate renovando, consumptis intra missarum solemnia prioribus speciebus. ne forte corrumpantur. (48) '

Quoad sacrae liturgiae celebrationem synodus monet presbyteros sacram liturgiam omni cum gravitate celebrare, cuncta sacrae liturgiae praescripta religiose observantes*: in specie vero parochi omnibus diebus dominicis ac festivis ad altare Domini accedant pro populo sacrificium ^ferentes.

Quod piam fidelium consuetudinem attinet, panem ac vinum ad ecclesiam deferendi atque presbyteris eleemosynam pro sacra liturgia offerendi, sive hunc in finem fundationes faciendi,* cum illa sacrae scripturae* sacrisque canonibus''' innitatur, synodus deeiderat, ut eadflm consuetudo servetur, atque presbyteri, qui has piae oblationes accipiunt, obligationi aasqpiptae omni cum religione satisfaciant.

Capu V.

Dttpn tatrmotnMu ptmtintM.

Sant a penitentia este unu sacramentu alu legei noue instituitu de domnulu nostra Isusu Christosu, in earele prin deslegarea preotului legiuitu se iArts credintlosului pecatele facute dupa botesu, deca-i pare reu, le marturieesce. voiesee · face destulu pentru ele.

Caput V.

Dt mcrametM peemtmtiar.

Sacra paenitenti· est novae legis sacramentum a Christo Domino institutum, quo per legitimi sacerdotis absolutionem virtute clavium factam fideli contrito, confesso, satisfacere volenti, peccata post baptismum commissa remittuntur.

a*

! Cose. I. can. IS.
' I Cor. XI. ».
• Cone. VI, oaa. ».
* Coae. VI, esa. 8, s4 calce». -----
• Act. Ap. П, 4S-4S.
* Coast. Apoet, lib. VÈI. cap. 1* et 14; Many·.. Hierard*. eocL. cap. 1; Isatin, start., Apotog., 2: Cyrill. Hieros., Catecb. V

' < an. spost p; ('«ne. Antioch., «an. 2.
* Ieras. XLVIU. 10: .Maledktua qui facit opna Domini tranduleaUr".
• Lee. X. T. !
'· ("aa. apoet. 4; Oosc-VI, can. » 1

Quasi materi i sacramentnlui arestuia o formés* A aétele penitènielui. «deçà contririunea. marturisirue ai satisfactiunea.

I. Coniritiunea dupa cuvintele Domnului „De* nu ve veti pueai, toti asamene vetixoeri* J. Ari voptritiunea eate dorerea animet si detehxrva ntntru pecatulu oqftiau cu proptwulu de ^.nu/ mai pecatui in venitqriu. Baseric a invetia. cuyca ea prip caritate pote fi cite odata perfecta, <si rumeà Jmulu prin ea ae pote imppei cu Dnmnqdteu inca mainte de ce ar ff primifu inJadcvehi sacramentulu. ^'deca este imprvunatA eu votdlu sacramCntülui, care altmintrele ae cuprinde in ea. DinMire cauaa auntïi de a ee ijidomna credintioaii. ra cu ajuloriulu lui Ddmnedieu ae se silésva djn tote poterile a conccpe adesq ori coniritiunea acést'a pun*ésa dirrc.iritale.· dam mai cu séma in or a murtei. Dupa aeca contritiunea imperfecta, care de c<»munu ar nasce din cunsiderarea uritiunei pwatulni srnu din fric a h gehenei si a pedepseloru, ar numerer si atritiune, de« a eschide vointi'a de a pecatui. m speranti a de a caatigÿ iertatiune. si ea este unii darii ;ilui Domnedieu ai dispune pre pe< atosu la castigama jçratiei in aacramentulu penitintiei. Dr sine ar intielege mai départe, ci rontritiunea rea adeverata nu pote crista fora de propusuli^^firmu de a-si indrepta viéti a, pentrucà deteatarea sincera .< pecafului totu de a una rate^impreunata çu vointi'a de a ,nu mai pecatui in venitoriu.

2. Partes a dou'a este marturisirra pentru-cà toti pecatosii auntu 'datori dufm dreptulu divinu a-si marturisi preotului tote pecatele aalej^omise d.ûpa botesu. Acéat a se vede din cuvintcle „Luati SpirituJu aantu. caror a veti terta pecatele. iertate veru fi. ·i caror a le veti tiené. tienute voru fi- Baserica lui pomnedieu totu dr un a a tirnutu. *cà* prin euvintele "aci^te s a inatituitu aacramentulu penitentiei. ai e a demandatu, câ toti cel ce au cadiutu dupa boteru. in elu ae-si niarturiaésca tote pecatele. ,t'i deora*ce isusu ('hriatosu a. pusu pre preoti. incatu aceia uuntu vicarii lui. de judecatori. cari dupa potestate* ehieiioru se aduca sentintia de iertarea seau timeres perateloru. prin acéat a a demandatu, câ mi numai in genere, ci in specie, ai cite unuiu se li *r epuna pecatele de morte, pentru-cà fiendu cauaa necunoscuta. judecat a acést a nu a ar fi potutu deprinde, nice nu s ar fi potutu observé ecuitatea in dictares pedrparhiru. De aine se intielege. cè obligatiunea aeéat a a marturisirei intregi se referesce la tote pecatele de morte, cari i vmu otnului in minte dupa un a raaminare diligenta a conscientiei ; alte preste inae. de cari fora de vina sa nu-oi adure ammte. se considera de cuprinae peste totu in accaai marturiaire. aaia inse in cAtu penitentele este obligatu dupa are a in modu directu a le aupune cbieiloru. indata cr-i voru fi venitu in minte.

Ce atinge pecatele leane de iertatu. seau veniale baseric a invetia. cà e bine si foloaitoriu se se spuna si acele in marturisire apre a castiga beneficiulu absolutiunei. inse nn este demandatu, si auntu mai multe alte midiloce. prin cari se potu eepiji.

3. In urma C* parte integrante a aa< ramentului este satisfactione* impusa do preotu. Pentru-cà pecatele in sacramentulu (lenitintiei nu ni ae ierta asia. càtu de odata cu culp a se ni se ierte ai tota pedepaa; deora-ce dreptatea divina poftesce. cA dupa-ce ni ia iertatu culp a si pedepa a eterna. pecatele se fia pedepsite tu pedepse temporali dupa diversitatea peffectiunei dispusatiunei penitintelui ; din care causa ai invasi virtutes penitentiei s> folo-

Huius sacramenti quasi msteris sunt actus pernitentis. nempe contritio, confessio et satisfacto/

L Contritio, iuxta JKunini verba «Nisi peeni tendam egeritis^ omnes similiter peribitis* 1 Eat autem contritio aniuM dolor ac detestatio de peécato commisso cum proposito non peccandi de cetero East eliquando raritate perferam esae docet ecclesia. bomineifcque cum sacramenti voto, quod io ea includitur, Deo reconciliare, antequam sacramentum actu suscipiat. I nde monendi sunt . Addes, ut hanc ex caritate Dei pAntritioncm frequenter, et maxime^in mords periculo eUcerv. Deo adtuvantr. diligentissime studeant. Contritio deinde imper fecUk» quae qbmmuniter ex tufpitudinis peccati consideratione vel ex gehennae et |n»rn*rum nictu concipitur.'et attritio dici solet, m loluntatem |h'c-c>ndi qgfludat, cum *spe veniae, etiam ipsa dotium tai cet. et peccatorem ad Dei gratiam m sacra mento paçnitcntiar impetrandam disponit Manifestum porro est veram contritionem «nnvqjirnio çmpostto emendationis vitae consistere uqKposso. siquidem sincera detestatio precati necessario «ąn junctam habet voluntatem non |»eccandi de retero

***i* Par* altera eat confessio, omne* enim peccatores omnia *ua peccata mortalia post baptismum commissa sacerdoti manifestare iure divino tenentur. neque sine hac voluntate lleo reconciliari possunt, quod apparet e verbis. .Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata remittuntur eis. et quorum retinueritis retenta sunt*7 Hia enim verbis sacramentum paenitentiae institutum, atoue in eo integram peccatorum confeeaionem onnribua post baptismum lapai* necrseariam a Domino ordinatam esse. ecclesia Dei semper intellexit. Cum videlicet ('hristua lesua sacerdotes al aui vicario* instituerit iudices. «nh pro potestate clavium remissionis ac retentiunia^peccalorum sententiam pronuntient; hoc ipso iuaaib\non solum ia genere, sed in «perte et {jngillatim |»eccata mortalia eia declarari, siquidem iatud iudicium incognita causa exerceri non potuiaaet. neque etiam aequitas in tniungendia paenitentiis servari. Constat vero han< integrae confessionis obligationem ad ea omnia lethalia peccata referri, quae poet diligens examen .memoriae occurrerint, alia vero. quorum quia sine sua culpa non meminerit, eadem confessione in universum .inclusa intelliguntur. ita tamen ut paenitens teneatur ea postmodum. si in memoriam redierint. directe clavibus subiicere**

Quod deinde venialia peccata spectat, docet ecclesia illa recte ec utiliter in confessione exponi ad absolutionis beneficium impetrandum, nec tamen id praeceptum ease, caderaque peccata multis aliis remediis expiari posse.

3. Postremo satisfactio a sacerdote imponenda, ut pars integrans ad sacramentum partinet. Non ita videlicet nobia peccata per paenitentiam remittuntur. ut simul cum culpa semper etiam omnia poena condonetur; nam cum divina iuatitia cohaeret. ut post culpam et poenam aeternato misericorditer remissam, temporalibus tamen poenis pro diversa in paenitentibus dispositionis perfectione peccata puniantur, atque ideo et virtus paenitentiae

‘ Lor. XIII. 5.

1'oxciu iirvnsu tows XIJJ.

1 loss XX. ». Λ.

Ù

•ulu pecatosului pofteecü, ei élu se sufere pendu i jjUcatele nomine. Prin urnuire preotii in judecata penitentiei eu* poterea chieilopu, cari li a au data nunumai ' apre a absolvi, ci ai apre a leg*. debuÿ ae impune penitentia aalutarie dupa oalitatea'cn-meloru ai dupa potiitia penitbntiloru. prin cari ai pentra pecateie trecute -se ae face deetulu, ai ai^ cele veniiori^se sepota incungiur* mai bine, si ae ae ierte pedepaele temporali, ce art fi a ae dictÎV de catM Domn'edieu.'

Cu privire la ' form's penitentiei in baeerica nostra.' preotulu ronduitu se indrépta mai antâiu entra Domnedieu rogandu-se. ci ae ierte pre penitente. Ïïiç dupa ace'a i dà ai densulu din partea sa· deslegarc prin cuvintele: „Domnulu Domnedieu si mantui^orinlu nostru lauau Chriatoeu cu darulu ai cu indurarile iubirei aale de omeni ae-ti érte tie* finie N. *tote pecateie taie, ai eu nedemnulu preotu. cu poterea carea mis a dat,u ti-ertu. si te déalegu, B de tote 'pecateie tale, in numele Tatalui ai a Fiului· ai a aantului Hpiritu. Aminu.*

Miniatrulu sacramentului aantei penitentie este preotulu. caruia prin sacrainentuln aantei hirotonii › se' d* de auau poterea de a desleg* tote pecateie. ai prin auperiorulu legiuitu i ae dà dreptulu de a deprinde ace * potere

Subiectulu acestui aantulu saoeameAtu auntu credintiosii cadiuti mai çu sema in pecate de morte' dupa aantulu botesu. cari auntu datori a se tnartiiriai celu pudmu odata in anu anume la aantulu pasci, afara de ace'a candu conscii de unu pecatu de morte voieacu se primésca ver unulu din sacramentele viiloru, eau candu se afla in periculu de morte, precum suntu femelle aprope de nascere. (44)

Loculu destinatu pentru marturiaire este de régula baeeric a. pentru ace* pan/ebii ee facu atenti a pregati pre credintiosii aei la marturiaire in C postulu mare, si a-i aac.ulti in sant'a baeerica, luanduse afora morbotii. U cari auntu datori a merge acaaa si a-i marturial.

Fiindu aigilulu aacramentalu absolutu inviolabile. se facu atenti toti preotii marturieitori, c* deapre tote cele aud|te in marturiaire ee observe*® cea mai adanca tacere, si se nu deecopere nemicu ori in ce impregiurari se ar' *fli, nece atunci candu li ar Il amenintiata viéti'a*.

et ipsius peccatoris utilitas exigit, ut ipee patrata, delicta in se castiget Debeat ergo sacerdote· ia iudioio paenitentiae virtute clavium, quae non tantum ad solvendum, sed et ad ligandam ooaoesàae sunt pro OMijnum qualitate et ^enitentium facultate salutare* paenitentiae imponere, quibus et peccata praeterita Vindicentur, et fatura efficacius praecaveantur, et poenae temporales a Deo infligendae redimantur.

àrtd formam paenitentiae attinet, in vccleaia nostra sacerdog approbatus primum obsedrat Deum, ut paenitenti peccata remittat, ac·dein quoque absolutionem impertitur hisce verbis: .Dominus Deus et salvator noster Iqsus Christus gratia et misericordiis philantropiae suae condonet tibi fili N omnia peccdta tua: et ego indignus sacerdos potestate mihi collatu remitto tibi et absolvite ab omnibus peccatis tuis, in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. .Arnen*.

Minister sacramenti paenitentiae est sacerdos, cui sacramento sacri ordinis potestas omnia peccata remittendi caelitus confertur, atque per legitimum superiorem ius eandem exercendi tribuitur

Subtectum huiusce sancti sacramenti sunt omnes fidele* post baptismum in peccata praesertim mortalia lapsi ', qui semel saltem in anno, et quidem tempore paschali, confiteri tenentur, quemadmodum etiam quoties gravis alicuius peccati conscii sacramentum quoddam vivorum suscepturi sunt, ac quoties in mortis periculo versantur, prouti mulieres ante partum. (44)

locus pro confessionibus excipiendis de regula est ecclesia. Monentur autem parochi fideles suos C ieiunio quadragesimali ad actura confessionis praeparare. eorumque confessiones audire in ecclesia, exceptis aegrotis, quos parochi adeuntes in eorum domibus audire tenentur.

Cum sigillum sacramentale absolute inviolabile sit, attendant omnes confesaarii. ut de cunctis in confeaaione auditis profundum servent silentium, nihilque eorum revelent, quibuscumque in adiunctis versarentur, etiam si eorum vita in discrimem adduceretur'.

Capu VI.

Dttpn «h pr* tu-ma

Ungere* de pre urina seau aantulu maslu esta "unu aacramentu alu legei noue instituito de domnulu poatru lauau Chriatoeu si promulgatu prin aantulu apoatolu Jaoobu4, in oare credintiosului grau morbosu pria· ungere eu oleu binecuventatu D de preoti (45), ai prin rogàtiune i-ae adauge darulu eantltorin, i-se stergu remaattiele pecateloru, castiga insanatosiare trupdec·, dacumv'a aoea i-ar' 8 spre mantuirea sufletului

Materi a santului maslu esta oleute de lemnu binecuventatu de preoti dupa détona baaerieai greeesoi *.

Forma este rogatione*. ee o dicepreotulu, candu ange pre celu morbosu: .Pariate caste! doctorale eufieteloru ai alu trapuriloru*, etc.*. ,

Cu privire la miniatrulu aceetni aantulu aaeramentu. baasrie'a nostra pre bas'a cuvintolora aantului spostolu Jaoobu are daten'a, cà «cestu aantulu

Caput VI.

, Dt tacramento txtmuu uHctimfù.

Extrema unctio est sacramentum novae legis a Christo Domino institutum ac ab apostolo laeobo promulgatum4, quo fideli graviter decumbenti, per unctionem olei a presbyteris benedicti (45). atque per eorumdem orationem gratia sanctificans augetor. peccatorum reliquia^ absterguntur, nec non si animae saluti expedierit, valetudo corporis restituitur.

Materi* extremae unctionis est oleum olivarum, iuxta ecclesiae Graecae * consuetudinem a presbyteris benedictum.

Forma vero eet procatio illa, quam sacerdos infirmum ungendo adhibet: .Pater sancte, animaram et corporum medico*, etc.*.

Quod ministrum huinece sacramenti attinet, ecclesia nostra sancti apostoli laoobi verbis innixa habet in more, ut hocce sacramentum de regula

* Caa. «post. W; 8ja»4 Carthsg- esa. «t; K*ckolo<io*.
• Cone. SsHie., osa. S.
▮ Methodis* patriarch* Csasteatiaopolso·, opes edit, sh esa Pitre, t. II, p. M et Mb.

4 Bp. Uoobi V, 14, 17.
4 Goar, > M8.
* Vid. Kseholo^. de extrema uetioM.

•aeramenta M ai· adminirtreM de régala. de mai multi preoti, ai aanme de «iepte inii, roetindu Secare Mintre ei Arm'a preeeriaa, ei ungenda pre jynnrboau in iatieleaula •uchologialui. (44)

Aceste siepte ungeri suoceaiv· tant· de mai multi preoti. ira in nectaitate ai de eatra unulu, nu auntu repetlrea aacramantului. ei conduite fiindu •pre unulu ai acel aiai acopu, ae considera mor^iminte ‹ⁱᵉ partile unui intregu. cari efeptueaeu aaeramentulu «antei ungeri eatreme.

Bubiectulu aceatui aantulu aaeramentu eate oniulu bwtcsatu greii morboau marturisitu si cuminecatu; ma «i unii ci aoeia, earii a ar' allA -in agoni a de 'morte, dra vii *, desi lipsiti de semtfri, deca au' petreentu acei'a 'inainte de morbu viétia creatindaea; •éu ai unii *ei* aoei n, carit in agonia au datu «emne de penitentia.

Deci ainodulu indatoreace pre parochi, câ .ae H invetie pre poporenii «ei a depune prejudetiulu aceia. c* «i eum dupa primirea aceatui aantulu aacramentu neaperatu li aru urmd mortes, ei din contra de <>ra-ce unulu dintre efeptele aceatui aantulu aaeramentu pote fi inaanatnaiarea trupéaca. déca aaia eate placutu lui Domnedieu. credintioaii •e nu amane primirea aceatui aantulu aaeramentu pana la cele din urma.

Capu VII.

Despre armt/i ehirotoma iratt prrotia.

Chirotoni'a aeau preoti'a eate unu aaeramentu alu legei noue, inatituitu de domnulu noatru lauau Chriatoau^lji care prin euvinte ai aemne dein afara ae conference grati a aanctificanta. ai ae db potentate spirituale, care nd reference parte la corpulu realu alui Chrintoau in eucharistia, parte la corpulu lui celu miaticu. va ae dlca la credintioaii baaericei.

Precum Chriatoaii reacumperatoriulu noatru a inatituitu aacrificiulu adeveratu si propriu alu c«rpului si aangelui seu. aaia a inatituitu ai preoti'a legei noue, ai apoatoliloru ai urmatoriloru loru in preotla li * datu potentate de a connecrd ni ofèrl corpulu ni «angele lui. de a ierti ai retiené pecatele ai de a adminiatr* ai celelalte nacraminte.

Deora-ce inné miniateriulu preottei aaia aantu este unu lucru divinu. ci «cel a ae se pots deprinde cu mai mare demnitate ai veneratiune. prin un a dispuaetiune tare acomodata a'au inatituitu mai multe orduri de miniatri. cari din ofiçiu se aervésca preottei.

Gradele oruriloru suntu: lectoratulu ai subdiaconatulu. cari contienu in aine oatiariatulu si acolitatulu, ce se confereacu «fora de altariu; apoi diaconatuhi. si in urina sacerdotiulu in preoti si episcopi, cari dupa dreptulu divinu suntu superior D preottloru. (47)

Gradurile aceste de-si inire sine suntu diverse, totusi nu constitueecu sacraminte diverse, pentni cè numai unulu este sacramentulu ordului. inse aaia in eatu intregu sacramentulu dupa ratiunea lui completu eate numai in unulu, adecà in episcopatu.

Materi a sacramentului preottei in baaeric'a noatra este punerea manileru episeopului, amesuratu sacra scripture, éra form a eate rogatiunea. carea e diversa. dupa diveraitatea oruriloru.

Miniatrulu santei preotte eate aingurti epiacopulu · conaacratu * (vedi mai suau tit. II, cap. V).

Subiectulu este ainguru barbatulu botesatu. Afofa de ace'a trebue ae aica sacramentulu con-

' S. Nicsphor.. cap. 8; Pitra. 1.11, p. 3M.
' Cas. apoat. 86; Caae. I. ma. 16.

A per plure*, nimirum per septem saoerdotda administretur, quol(bet eorum formam praeaeriptam pronuntiante, atque inermum ad; normam enrbologii inungente. (44)

Hae «optem aueceaaive unotidbea a phuibua. ia neeeaaitate vero rti»m *b pno sacerdote pqractae. non sunt aacramqnti iteratio, ed unum eundemque finem ordinatae, moraiiter tamquam unius integri partes «pectantur, qn*e extremae unctionis sacramentum efficiunt.

Subtectura iatiu* sacramenti est. homo baptisai us graviter aegrotans, confessus 'ae «anctae communione refectus; imo etiam illi, qui in agone versamur ef vivi 'iunt, licet sensibus destituti, dummodo antequam miirbo uffecU fuerint, chriatiane vixennt: insuper illi quoque, qui nec communionepi susceperunt, attamen in agone constituti paenitentiae argumenta praebuere.

Hinc parochis synodus iniungit, ut fideles suos doceant, praeiudicium illud, ac st suscepto hocce sacramento mors necessario sequeretur, exuere. E contra quoniam unus ex huius sacramenti effectibus valetudo quoque cprporis. si Deo ita placuerit, esse potest, fideles huius sacramenti susceptionem usqua ad extrema haud differant

Caput VII.

Pe sdmMteftto ordinis.

Ordo est «arnpnentum novae legin a Chnuto domino in*titutum, quo verbis et «igni* exterioribus gratia Mtnctifiisn* confertur, ac spirituali* potesta* traditur, quae partira ad corpus Chnsti reale in eucharistia, partim ad corpu* etu* my*ticum, hoc e«t ad fideles in ecclesia refertur.

Sicut enim Christu* redemptor noster verum et proprium sacrificium corpori»* et «anguini· »ui in•tituit, ita etiam instituit novae legi· uuerdotiuin, atque apostoli* eorumquo in Raccrdotio Rucceeeoribus potestatem tradidit eonaecritndi et offerendi corpus et •anguinem eiu«, nec non et peccaU remittendi et retinendi; ac reliqua «at ramenta administrandi.

Cum autem divina res sit tam sancti sacerdotii ministerium, quo digniu· et maiori cum veneratione exerceri posset, in ecclesia ordinatimuma dispositione plures et dhersi instituti sunt ministrorum ordines, qui sacerdotio ex officio deserviunt.

Ordinum gradus sunt: lectoratu· et «ubdiac**·natus in se continens ostianatum et acoiytbatum, qui extra altare conferuntur, tum diaconatus. a‹ᵈ denique sacerdotium in presbyteria er in episcopis, qui iure divino presbyteris auperiore· sunt. (47)

Hi gradus licet inter se distincti sint, tamen diversa sacramenta haud constituunt, namque unum est ordinis «aeramentum, ita tamen, ut sacramentum totum secundum completam sui rationem est in uno. nimirum in episcopatu.

Materia sacramenti ordinis in ecclesia nostra secundum doctrinam sanctae «cripturae est manuum episcopi impositio: forma veru est oratio, quae pro diversitate- ordinum differt.

Minister sancti ordinis est solus episcupu·' consecratus* (vide superius dicta titulo II, cap. V).

Subiectum est solus mas baptisatus. Debet insuper sacramento confirmationis, tum clericali ton-

• AU.Ap.VI, β; XIV. tt, UTim. I, H.

firmatiunei ai tonra^al cléricale, ira la primiraa A para *, ac in superiorum' ordinum suacepfione prius ordnriloru mai iirtnte, ae Ba déjà, initiata mai an-. ordinibus inferioribus initiatus ease. _
tAiu in ofduriie mai inferiore.

Dupa-ce aantulu apqstolu alu gintaloru dogenesoe pre epiaeopi, çA manile surundu nfmpnui se< nu le puna, neee se m faca partei pecateloru strei.ue ' acestu sinodu pre bas a, aanteloru canone edtee, ci numai aeeia se potu admits la primiraa santeloru orduri, cari suntu scutiti de iragularitati, si -anum*

-*C* Cari au:

a) etatea canonica, (48)

b) ae fle insestrati cuWentiele teologicb neces-, sarie*.

c) se nu fle incurcati in bigamie aucoesiva adeverata*. ori interpretati™ *. (49)

d) ee fle liberi de obligatiunea de a di ratiuni pentru administrares bunuriloru lumesci ·.■ (50)

e) se nu aiba defects trupesoli. si se nu fie sminB titi de minte ori cu site tnorburi grale sufletesci *.

f) se nu fie de cunindu .botesati* (neôflti). ori clinici)*,

g) ou privire lu ordulu episcopescu. ae nu fle casatoriti, ori muierea se intre in mansstire l (51)

II. Asemenea se mai recere deis cei ce voiescu se primésca ordurile sacre:

a) se nu fie incurcati cu crimele apostasiei, heresului1l. si n schismei **,

b) se nu fle riniivati de ucidere de nitra ", si bstacil·.

c) se nu fie procurvari si incestuosi '*,

d) se nu fie impleteciti in fapte rustnose contranatnrali ".

e) se nu fle mutilati cu voie ", (52)

f) se nu sjnnga la preotta prin simonia ".

g) se nu fie ordinati a dou a ora '*, nice botesati C a doua ora".

h) se nu fi deprinsu ordulu sacru, dele care fi suspinsu ",

i) se nu fi faeutu functiunile orduriloru neprimite", qice se fi primitu orduri sacre in modu nelegiuitu '*, nice se fi primitu ordurile sure sarindu verunulu din aeels**),

k) se nu fie incurcati in dasatorii* nelegiuite '*). nice se fle usurari", (53)

l) se nu fie naaouti din patu nelegiuitu. (54)

La conferiraa sureloru orduri sinodulu raoomenda observares interatitiiloru in intieleaulu saateloru canone **, ai anum» a oanonutai 10 dola Sardica. unde se dtee: „8i va fi trdpt'a fiesos-oarui ordu nu de pueine tempo, prin carelsr credinti a lui, si bnnatatea moravuriloru, gravitates si modoatia lui vora potd se fle eunosasta**. (55)

Ce se tiens de chirotoairaa clsrioiloru in va- D canti a soaunuiui opiaoopeeeu, aeea ara M M fcoe do cetra opieoopulu conprovineialu reoeraata « Ia aspres a rsoomendars a ordtaariatalai' raspeetivu.

Cum eanotua apoetolu· gentium episcopo» moneat, at manps 'nemini cito imponant, neque praeeatis alienis communicent ', synodiis ad normam-aacrorum canonum enuntiat 'illos solummodo ordinibus sacris initiari posse, qui ab ipregularitatibus immunes sunt, et quidem,

I. Qui:

a) Mtatem \canonicam attigerunt, 148)

b) neeessarirt tscientiis theologicis imbuti sint *.

c) ne bigamis successiva vera* sive interpretative implicantur*. (49)

d) nu ob bonorum temporalium administrationem publicis ratiociniis obligentur *. (50)

e) ne corporis insigni defectu '. neve gravibus menti» aut animi morbis laborent *.

f) ne neophyti* aut clinici ** sint,·

g) relate sd'ordinem epiacopntiis. ne matrimonio alligati sint, si secus uxor monasterium ingrediatur". (51)

II. (Ah illis, qui ordine» sacro» suscipere volunt, requiritur porro

a) ne apostasiae, haeresis 'J et schismatis " criminibus impliciti sint.

b) ne homicidii reil*, ac percussores" sint.

c) ne adulteri atque incestuosi sint ",

d) ne actibus nefandis contra naturam coninquinati sint

e) ne voluntarie mutilati sint", (52)

f) ne ad sacerdotium simonia perveniant

g) ne reordinatiin. neve rebaptisati sint"l.

s

h) ne ordinem, a quo suspensi erant, exercuerint

i) ne ordinum haud susceptorum functiones obierint'‘^neve ordines sacro* modo illegal· "* aut per saltum** susceperint,

k) ne matrimoniis illegitimis irretiti sint**, atque ne foeneratores egerint*1, (53)

l) ne ex matrimonio illegitimo procreati sint. (54)

Quod Merorum ordinum collationem respicit, synodus 'interstirioràm observationem commendat in sensu sacrorum canonum**, et praesertim canonis 10 Sardioensis, qui haec habet: „Erit autem gradus uniuscuiusque dignitatis non exigui tampons spatium, per quod fides eius et morum unnitas, gravitas ac diligtatia cognoscantur*1. (55)

Clericorum ordinatio selfe episcopali vacante, ad expromam ordinariatas concernentis commendationem, ab episcopo comprovinciali' ad id requisito- facienda est.

‹ Coas. VU, esa. It
• ITimV. ».
• Os. IV. β, MalSeh. Π. 7; Coee. C*rtks<.. ma.-BA
• Can. apart. 17.
• Caa. apsst IB; Cane. Nu»»»· , aaa. &
• ‹'«‹_ VI, aaa. S; Ouu apsst a et M.
• CuuapastTA
‘ CSa-apestT».
• Osas. I, ma. A
·· Coee. Ntaiasa.. aâa. la. t
ll Csss. VI, aaa. SB.
'· Caa. apsst ta; Orne. Aaeyr., ma. 1, A
›· Cap. apsst SI, Com. Antiech.. ma. I: Cane. Orihagn aaa. 10.'
■‡ CM.apsst M; Csea. Aacyr» «M-31; A BsaUiaa,,saa. A
'· Caa. apsst *V.*

** Osas. I. ma. 0; Ibas. Nsaaaaa., aaa. ».
*' Oeae. Aaapr- «*a. IA 17.
'· Can. apaat. aa, aB; Ctac. I. aaa.1.
'* OSa. apast BB, »» i Ceas. IV, ma. »
" Cta. apeetSB.
** Can. apart. 47.
■‡ Caa. apoat BB, Coae. AaUseX.. aaa. 4; A BaaiMaa, aaa. W (is Bas). »
" Coast Apsst, Hb. III, mp. II.
“ Com. AattooA. am. IA
M Cmbc. fiardfat rnl IO.
" Cea. apsst 1»; Coae, ṅ, ma. M; & BasiUm, ma. 37.
*' Can. apsst 44; Osas-I. ssa.17; Coas. VI. ma. 10; Csac. Lasdk., ma. 5, Caa». Carthago «an. & BaaUfsa, aaa. 14.
■■ CSn. apmt SO.

·, Cap» VIII.

Dtt/n sanritfe μ Aΐγμ ιο μ tμ (scale raroforve MM -MMNHMI).

dtomnedieu infiintiA Sanatoria dandu protoparintelui n<>atru Adamu ajutoriu aaemaneu hi), ia pereon'a Evei, ai disponandu cd eu acea ae petrdca in legatura nedesparttta, precum ateta cuvintele: «Pentru aeea va lead umulu^pre tatalu aeu ei pre maip'a a'a, ai ae va lipi de muierea a n, ai vora ft amendoj unu trapu

· Inse' dupa-ee omulu -ai Jnt»«e faci'a de vatra Domuedieu, unitatea ai tari'a aaaatoriei degeneri in poligamia ai in dcapartiri arbitrarie. ›

Ci domnuln nostro lauau Chriatoau. legiuitoriulu celu mare alu iuiqet, readuae easatoria la stares^ ei primitiva, combatandu aretacirile invedhite a la poporetoru, relative la aantitatea ei firmitates legaturei conjugali. Dreptu acea dine eatra farisei. p «Au nu ati oetitu, tri oelu ee a facutu pre omu din inceputu, barbatu ai muiere i-a facutu pre ei, ai a dfau: pentru acea*t'a va laaà omulu pre tatalu aeu ai pre mama a'a, ai ee va lipi de mueras a'a, ai voru fi amendoi unu trapu. Dfeptu aeea mai multu nu auntu doi, ci unu trapu, deci ce Domnedieu a impraunatu, omulu ae nu deaparta“ ’.

Inae pentro-cà ae faea easatoria mai sauta in legea noua ai ae pragatéoca qjutorie spralfepliniraa obligatiunilora ei, mantuitoriulu noatra a'a induratu a redici caaatori'a la demnitatea de aacramentu, aaia cAtu aee'a ae reprasentese uniraa inseparabile aiui Chriatoau cu baaOéio a, ai ee ai inaemne ai produce aanttrea oontrahentilora. Deunde aantulo apoatolu dice: «Miatariulu aceat'a mare eate. ér' eu dieu de Chriatoau ai de baeerica***. .

Dreptu aee'a caaatori'a botesatilora eate in adevera ei proprie unulu dein aacramiatele legei noue, in care barbatului ei muierei, oe ae eaaatoreecu dupa lege, li ae dà grati a aanctitioanta deimpreuna eu ajutorie, <4 ae-ei pote crMoe praacii ia frica Domnului, ai oA ae-ei pota implini eraatiaeece ai celelalte oficie impraunate cu atatulu conjugale

Causa eficiente a caeatoriei eate invuirea de preaente, libera ei impromutata a eonjugiloro ai eaprasa in modu legiuftu. (56)

• Caaatori'a craotiniloru rata ei consumais din institutiunea domnului Chriatoau nu ae poto deepartl nice pentru adulteriu, nice pentru alta cauaa. (57)

•Fiindu incredintiata baaerioei adminiatrarea eamtelora sacraminte, urméaa, ch dens's are dreptu a statori al oonditiunile, sub eari personale casatorinde auntu éapaci a primi sacramentulu caeatoriei.

Atari conditiuni seau se refereecu la validitates caeatoriei, séu numai la liceitatea aoelei e. In casulu primu constiriieseu pededle derimatorie de easatoria, in alu duUe pedecile impedeoatorie

l. Pentru aces aautulu sinodu emesnratu santelora canone si discipline! noetre baaorioeeei dsehiera, «A pedecile dprimatorie. adeca cari nu laaa se ee inchiaie easatoria valida intre crastini, si dece totusi se ar' fece, pre ace'a o deafemi, suntu urmatoriele:

a) lips'a etatsi in oei' ce nu an ajunsu la pubertate;

b) nebuni'a antecedents, seau ori-ee alta senders eufletdaea, oars feoe pre unulu ori pro altnhi contrahente aeaptu de aTei di inveirea la eaaetoria. precum oe renere;

c) graaial'a in person'a ooriului de sanatoria din lipa a conaeneului;

› Oea. П, M.
• tutu, χα, t, s, s.

Λ Caput VIII

*D** .seereuMirio waatrammaai.

IHua protopartonti nostro Adae in· pereona E»ae adiutorinm simile ei suppeditans, atque ei pptc-'clpieqp. ut cqm eadem' in individua societate vitam appt, matrimonium inatituit, prout verba ostendunt: «Qusmobrem relinquet hom<Kpatr»m soumet matrem , suam. et adhaerebit uxori tuae, et rrOht duo in carne una“ ·. 4 I

Poatquam autem homo, faciem auam α *.Q*o averterat,* unitae ac firmitas matrimonii in polygamiam et arbitraria diVtrlia degeneravit..

Aat duminua noater leaus Chriatua, autnmua. mundi legislator. inveteratae populorum *ciri** sanctitatem ac firmitatem foederia oaniugalia aberrationea ' increpando, matrimonium ad \>riMinam rius dignitatem reduxit. Propterea Pharisaeos alloquena ait ' «Non legistis. quia qui fecit hominem ab initio, mseeulum et feminam fecit eve' et dixit: Propter hoc dimittet homo patrem et matrem,' et adhaerebit uxori euat\ et erunt duo in carne una. Itaque iam nun aunt **dueled** una caro qpod ergo Deu« coniunxit, homo non aeparetV.

Ut autem ceniugium in novn lege sanctius re,l^~deret, atque ad eiua obligation» adimplendae auxilia pararet, Salvator noater matrimonium chrietianoram ad sacramenti dignitatem evehere digqatus eat, ita ut illud tum inseparabilem Christi cum ecclesia unionem repraesentaret, tum contrahentium' sanctificationem significaret atque efficeret. Unde et apostolua^ait «Sacramentum hoç magnum eat, ego autem dico in Christo et in ecclesia** *.

Hinc matrimonium baptixatorum eat vere et proprie unum ex novae legis sacramentis, quo vir» et mulieri legitime contrahentibus sanctificans gratia confertur cum auxiliis ad prolem in timore Domini pducandam. atque ad alia officia status roniugnlis virtute ebriatiana adimplenda.

Cauaa efficiens matrimonii esi mutuus et voluntarius co,niugum/consensus de praesenti legitimo modo expreeaua. (56)

Matrimonium ehriatianorum ratum et consummatum ex Chri^ji domini institutione neque tarions adulterii neque ulla ex cauaa dissolvi potest. (57)

Cum asnctorom sacramentorum adminiatratio ecdeeiae concredita sit. sequitur eidem competere itu conditiones, sub quibus, nupturientes ad matrimonii sacramentum suscipiendum idonei efficiuntur, stabiliendi.

Eiusmodi conditiones vel ad matnmonii validitatem. vdi ad eiusdem hceitatam referantur. Casu D primo impedimenta matrimonium dirimentia, secundo vero impedientia constituunt.

I. Quamobrem sancta synodus nd nonnam sacrorum caneuum et disciplinae nostrae eccleeiaaticae declarat, in. accleeia aoetra impedimenta matrimonium dirimentia, quae nempe matrimonia valida inter ebriatianoa iuiri hand permittunt, et ai tamen inita feerint, eadem retractant, sequentia aaee:

a) defeqtua aetatis in illis, qni ad pubertatem nondum pervenerunt;

b) amentia antecedens rive quivis animi defectae, qui alterutrum contrahentium ad coneeneum prouti requiritur praestandum ineptum redditi

c) error in personam coniugia redundans, e defectu consensus;

» Brims V, M.

dr sila gréa si pre nedreptulu facuta aaupr'»* catarei pdreoae, ^u'scbpu da a-i stores conaenaulu la casatoria; (58) J.

e) rapirea muierea, cd acopu;<je a ie caailorf eb dena'A, pina na aa ya repane aee'a in statulu libertate·1;

f) nepbtinti a de. a presti debituft eonjdgale, - deca aee'a>dk- fi antecedanéa ai nocurabUa;'

g) legature oohjugala, in · tempuld, eatu auatA aee'a';.

h) Totultf solemau depuati prin primfrea ordului monaaticu*;

■i) disparitatea cjlffirlui' intre botexalu at nebq-' teratd; (59)

k) precarvia cu promiaiunea-caaatoriei strica casatori'a intre persoriele, ce au preeurvitu; (60)

l'eiderea de aociu cu intentiune da-a ae ease- *tori* cu persona conapiratoria.

l) Rudenia'jx) de sange derima casatoria pana la gradulu alu aieptelea inclusive. (61)

j) Rudeni'a spirituals din boteau formées pie- deca derimatoria in lini a drépta, intre botexatoriu. botêxatu, si intre parintii botesatului, intre nanlai ai finii botexati (gradulu antaiu), intre nanaai si intre parintii ori fii finiloru, precum si intre copii nanasiloru si intre fini (gradulu alu doilea), intre pruncii nanasiloru si intre pruncii finiloru (gradulu alu treilpn)(62)

γ) Rudeni'a legala seau din adoptiune proveni- teris, derima easateria in linia, drépta pana la gra- dulu alu patrutea inclusive, in lirfiu aflnitatei intre adoptante si muierea adoptatului, si intre adoptatu si muierea adoptantalui, si in lini a collaterale in gradulu primu. (63)

m) Cusori s a) de rdndulu antaiu derima casa- tori'a pana la gradulu alu aieptelea inclusive, adpea intre barbatu si intre consangenii femeiei, si vice- versa intre muiere si intre eonaangendi barbatului *.

:) Cuacri'a de réndulu alu doilea, unde este in usu si nu se pfite delaturi, adeci iqfre consangenii barbatului si consangenii muierei derima casatoria pana la gradulu alu aieptele, inse. aatufeliu, catu neintrevenindu amesteoarea numiriloru, se iarta atatu in gradulu alu^ueptelea citu si in alu aie- sales*. (64)

γ) Cuscri'a din oopul'a neiertata strica casatori a pane in gradulu alu patrule inclusive. (65)

n) Afinitatea dein_ sponsalie solemne, unde sar' celebri, derima casatori'a pana la gradulu alu sieptele inclusive, asemenea si din casatori a valida inse neconsumsta. (66)

II. Baseric'a ei de una parte ae previna incheiarea t oaaatoriiloru nelegiuite, si se arete credintiosiloru insemnatatM oea mare a legaturei oon- jugali, de alta parte aveudu. in vedere si biaele societatei civile, pretinde delà credintioaii sei obeervarea inca si a altoru formalitati, cari vins sub numire* di pedeei impedecatorie de eaaatoria, pdntru-oi impedoca tacheiarea oaaatoriiloru fora observaroa aeelor'a, Iaso totaai deea aoeloS m face fora obeervarea deaoeioru, casatoriilo remana valide, si oi atari nu se potu desfbce.

Atari formalitati senta:

1. C4 se nu subsiste sponsalie cu alta per- sona. (67)

3. Cé caaatorindii se fio inseetrati çu eanoacin- ti'a adeveruriloru religiose necessarie atatu pentru mantuirea sufletului, oAtu ai pentru ereoMrea cre- stinéaca a prunciloru.

8. Basilius, osu IB; Coee. Astieok., eas. 11.
I Cor. vn, U: i Uta, esa. *II.*
Cono. VI. osa. U; a AsriUw, cas. S, SO.

d) vis ac metuagravis, initiate at fine <ουη- sensum' in matrimonium extorquendi, alicui externe illatas; (58)

e) *raptu¥* muljeris. fine illam in matrimonium ducendi lluxans* done* libertati restitueretur »;A

f) impotenti^ debitum coniugalq_ptaeatandi.- an- tecedens et incurabilia;

β ligathen ' coûiugale, usque dum perddrat^;

h) voturo solemne, professione monastica emia-

i) cultus · disparités inter baptixatam et non baptinatum; (59)

k) adulterium' cud? promissidne m^irimunii di- rimit matrimonium inter personas adulterii reas; (60)

Coniugieidium cum intentione matrimonium.cum complice ipeundi.

1) Cognatio a) natandis dirimit matrimonium usque ad gradum septimlin inclusive. (61)

jl) Cognatio spiritualis e baptismo 'proveniens 'impedimentum dirimens constituit in linea rectal inter baptixantem, baptixatum baptixatique parentes, inter petrinos et filios spirituales (gradus primus): inter patrinus atque' parentes aut filios susceptorum, nec non inter petrinorum, filii» ac susceptos (gradus secundus); inter petrinorum filios, ac susceptorum filios (gradus tertius)'. (62).

γ) Cognatio legalis, ex adoptione nimirum pro- veniens, dirimit matrimonium in linea recta usque ad quartum gradum inclusive: in linea per modum affinitatis inter .adoptantem et uxorem adoptati et inter adoptatum et .uxorem adoptantis: in lines autpm collaterali usque ad primum. (63),

iit) Affinitas a) classis primae dirimit matri- monium usque ad septimum gradum inclusive, eci- licet inter virum et consanguineos mulieris et vice vena inter uxorem et consanguineos viri *.

ji) Affinitas classis secundae, ubi viget, neque auferri potest, scilicet inter consanguineos viri et consanguineos mulieris dirimit matrimonium usque ad gradum septimum, ita tamen, ut confusione nominum haud interveniente tum in septimo tum in sexto gradu impedimentum dirimèns minime constituat*. (64)

γ) Affinitas ex copula illicita dirimit matrimonium usque ad quartum gradum inclusive. (65)

n) Affinités ex sponsalibus solemnibus, ubi haec obtinerent, qua impedimentum iustitiae publicae honestatis, dirimit matrimonium usque ad septimum gradum inclusive, quemadmodum et affinitas ex .matrimonio rato ast nondum constfmmato (66)

II. Ecclesia ut ex una parte matrimoniis illegi- timis obviaret, atque ut fidelibus suis foedus con- iugale quanti momenti sit ostenderet, alia vero ex parte bonum quoque societatis civilis prae oculis habens': exigit a fidelibus suis etiam aliarum formali- tatum observationem, quae nomine impedimentorum matrimonium impedientium veniunt, namque matri- monia illis neglectis impediuntur, contracta tamen valida suat neque dissolvi poesunt.

Talia requisita sunt:

1. Ut sponsalia cum alia persona no sistant.' (67)

2. Ut nupturientes cognitione veritatum reli- gionis tam saluti animae, quam christianae prolium edudationi necessariarum imbuti sint.

* Coee. VI, osa. M.
* 8. BariUm, osa. K 78, ββ, Coae. Nooeaou, osa. 8.
▮ S. BaaiUw, eaa. W.

3. Se se premite'caaatoriei cèle trei.vestiri ià A trei Domineoi seau serbatopi «Uocessive in baserica paroshiale sub "sant'a liturgie. (68)

4. Se nu se face cununi a in tempulu. opritu seau sacratu-

5. Se nu fia depusu votulu aimplu alu castitatei.

- Se aiba cu diligintia grige- parochii, eA- mirii ae fle prevediuti eu' urmatoriele documinte, si anume: a) cartes de boteau precum si atestatu desprostatulu liberu a partlloru de suntu din eomune diferite, b) contractulu de bun'a invoire a jfarttlôru VOntnhenti unde acéet's se ofteadia, precum si invoices parintiloru,. ori a tutoriloru la ace'a caaatoria, c) estraau matricularu deapre mortes conjugelui in casu de veduvia, ori deliberatuiu forului matrimonialu competinte, candu se ar' li dechieratu.nulitatea oaaatoriei de mai inaitite a ver-unei parti, d) atestatu despre plinirea anului de jale pentru veduve (69), «Au documentu de dispensatiune, B e) dispensatiune dels impedimentulu canonicu procurata delà autoritatea bacericéaca. deca subsista in adeveru unu impedimentu canoniou.

8e aiba afora de ace'a de grige, T)A apre incungiurarea neplaoeriloru ai apte binele prunciloru, mirii ae fia lilferi de impedimento (70) civili in cAtu atinge efectele'civili ale casatoriei. aeau celu pucinu ae arete documentqlu conoesiunei capetate delà autoritatea civile. (71)

3. Ut trina promulgatio tribus saoessbivi· disbud doriiaieis aut festivis ut scclesi» paroehiali inter missarum solemnia matrimonio praemittatur (68)

4. I't nuptiae tempore vetito siv<*acrato haud celebrentur.

b. Ut 'voto simpliei castitatis obstrihti non sint

Curent autem diligenter parochi ut nupturiente*. sequentibus documenti* instructi sint, nempe a) litteris baptismalibus contrahentium et .attentat» de litypro. statu horum. Si e diversi* pahochiia sint, b) documento de'contrahentium praestito consensu. * ubi. illüd posceretur, quemadmodum et de consensu parentum vel tutorum, o) extractu tdutrioulari de contugis morbe io casu viduitatis, aut deliberato, competentia foriv matrimoniali^ ‹a*u, qpô nullité· - priorisl matrimonii a(terutritib. partis contrahentis pronuntiata fuerit, d) attestato dé peracto' luctus anno viddabusS praescripto (69). sivq documento de dispensatione ab* eodem obtenta, e) dispensatione impedimenti canonici ab auctoritate ecclesiastica, ■i impedimentum canonicunr revere subve'rsetur.

Curent insuper ut ad evitandas molettias et ob proli* bonum iidem nupturiente* ab impediment!* civilibus quoad (70) civile* matrimonii '-erfectu»», quantum fieri potest, immune· sint. •in minu* documentum exhibeant facultatis ab auctoritate civil' obtenue. (71)

Capu IX.

Dttprt etuaioriilt mttUcatr.

Baseri a reprobdsa casatoriile mesteeate l, adeca caaatoriile ce se facu intrê persone catolh'e si necatolice, si desfatueece pre fii sei delà incheiarea aoelor a din cause forte momentose, deora-ce' nu ee pote «péri fericire intre cei ce diferescu in lu-.crulu celu mai eantu. adeca in religiunel mi si C partes catolica se espune periculului de a deveni indiferenta catra religiunea sa, ori chiaru a scadé delà ace'a, mi nu este aseourata nice cresceres religiosa domestica a prunciloru.

Dreptu ace'a parochii se indatordsa a atirui cq totu xelulu spre impiedecarea oaaateriiloru mestecate, instrumdu pre po|>oru deapre relele urmari a aoelor a. éra in casUlu cAndu pre langa tote staruintiele nu li aru succede a impedecA atari caeatorii, sepretinda delaparttlo contrahenti, pentru oari sepofteace dispensatiune, promisiunea si implinirea conditiuniloru pretense de baserica, mai cu sdma deapre cresceres toturoru copiiloru statu de sexulu barbateecu oatu si femeescu in religiunea catolica. In casu candu partile nu se-aru induplecA a pliuf aoestea conditiuai, se urmedie.procédure pretin·· de **baserica**(72)

Cu privire la cele trei vestiri, aceete se potu face, numai se se retaoa amintirea confesiunei pir- D tiloru contrahente. (73)

Carte seau atèstktu inca se pote dA despre implinitele trei vestiri, in care inse nemica ait'a ae nu se amintAaca, numai oh cele trei vestiri s'au implinitu, si oh nu eoiste alta pedeea (nefiindu alfa) fhra numai pedec'qdisparitatei confesiunei (cultului).

Caput IX.

Dt matrimami» auxtit.

Ecilesiii improbat matrimonia mixta ", quae nempe inter catholico* et acatholioos contrahuntur, atque gravissimis rationibus ducta. filios suos a talibus matrimoniis ineundis dehortatur, namque, felicitas nulla dari poteat inter illos, qui in re sanctissima, qualis e*t religio, apinvicem discrepant ' Imo pars catholica semet periculo exponit religionem suam parvi pendendi, aut plane ab eadem deficiendi, quin- imo nec prolium religiosa educatio domestica in tuto collocata eat.

Quamobrem parochis iniungitur, matrimonii* mixtis impediendis strenuam operam navare, populum perniciosas eprumo^m sequela· docendo.' Casu vero quo omni conatu adhibito talia matrimonia praecaveri haud possent, s partibus contrahentibus, pro quibus dispensatio requiritur, conditionum ab ecclesia praescriptarum, praesertim de universae prolis tam masculinae quam femininae educatione in religione catholica, promissionem et adimplementum exigant Cum autem contrahentes hisce conditionibus satisfacere recusarent procedant cum illi* ad normam praescriptorum ecclesiae (72)

Quod trinam promulgationem attinet, haec institui poteat, confessione tamen contrahentium silentio praeterita. (73)

De tribus promulgationibus peractis exhiberi potest libellus quoque sive attestatum, in quo nihil aliud commemoretur, nisi quod trina promulgatio facta faerit, ac praeter impedimentum disparitatis confessionis, nullum aliud impedimentum canonicum subversetur (si revera tale non subversaretur).

TITULULU VI.

D»PRX CULTULV DIVINr.

Capu I.

Dttfrt nsesorifetse *cuUaliü dieum.*

Omulu fiindu creatu si austienutu de Domnedieu, dele densulu primesce tote binefacerile atAtu cele

1 «.Tone. LsoAic., oaa. 10. 31 ? Osu. Carthsg., <**■ 31.

■ 8. Ambros., .Quomodo- potest congrum sarita·, abi discrepat Ides?*, Uh. II, cap. 3, do Abraham

TITULUS VI.

DK CUtTt: DIVINO.

Caput t.

Dt atentiMt emite* dtemi

Homo a Deo creatus et conservatus omnia beneficia tam spiritualia quam corporalia ipsi in accepti*

' ConeTIV, csa. I<; lartraet. M isaii 1M8 «aera' eoagregstioai*,de Propaganda Me.

trupesci pAiu ai celeapirituali, procumu ne invetia vantulu apootolu laoobu: „Tota dare· cea buna, ai tôtu darulu deplinu'do suaueste scoborirrdu-oe dele parintÿlc liiminiloru"

Pentru eeeta ai aaqjulu Paulu ne ftce etenti; ae' rocunoscemu binefacerile lui pomnedieu,*· candu dtoe. .Ce ai ce. nu ai. oapetatu? bra deca ai ai capetatu, ce ' te flüeoci,· *t» ai eut» nu^ ai fi oapetatu*

Rscunoacorea aceaat a numai atunei vd reapunde irj citu-va rikarimei indurariloru domnedieeeci, decat. <4bulu intregh eu tote poterile aale va oonlueri âpre a di martre lui· Domnedieu, carele prin gUr'a pnofetblui ni dice: ,Eu auntu Domnulu Domnedieu, ieeata -mi ente numele, marireu mea altuia nu·» voiu db"

Deci de ore-be omulu conati din aufletu rationalu si din trupu impreunate intru un'a minunata legatum harmonica, acel'a datoriu eate a .di multiumita luj Domnedieu, ai a marturiai atirnarea aa delà denaùlu, nu numai eu afectulu internu alu animei, ci ai prin aemne din afara, ameauratu naturel sale, oare nu e aingura rationale, ·> totu odata ai oenauala.

I<a aceaat a ne indemne ai eeemplulu dotnnului noatru lauau Chriatoau, carele inca petrecdndu intre omeni, a onoratu pre parintele eeü cereacu, ai 'lu a preamaritu pre acel'a in vederea toturoru.

Nice potemu pierde din vedere, eh Hindu noi cu totii membrii unuia ay aceluiaai eorpu miaticu, euntemu obligati imprumutàtu a no edified prin cultuiu esternu.

In urma chiant foloaulu celu mare apiritualu a-lu fie-carui creotinu poftesce deprinderea cultului eaternu, de ora-ce aceot a etlrneoce si nutreeee fiacar a pietatei crestineoci *.

refert, prout 'nos aanotna lacobua apoatolua dooet: „Omne datum optimum et omne donum perfectum déeuroum eat deeobndbns a patre luminum*

Idcirco aanctua quoque apdstolua Paulus attehtoe noe facie. ut Dei beneficia agnoCcampa, eum dicit: RQuid autem habeo, quod non aooépiati' ai autant accèpiati, quid gloriaria quasi non acceperis*1

Haec agnitio tune aolummodo miaorioordiarum divinapim magnitudini aliquantulum responderet, ai totus homo eunefis inia viribus adlaboraverit, ad dandam gloriam Deo, qui per prophetae oa oie nos alloquitur: .Ego Dominui; Hoc eat namen meum: gloriam meam non dabo* ·;

Propterea cum homo ex anima rationali ac corpore admirabili quodam nexu harmonico coniunctia conafet. gratiae Deo referre atque auam ab eodem dependentiam profiteri tenetur non solum interno animi affectu, verum etiam signis externia. naturae auaetçpnformiter. quae non modo rationalis sed una xensitiva quoque est.

Ad itfl nos impellit domini nostri leau (,'hristi quoque exemplum, qui adhuc in terris venatus patrem, suum caelestem in conspectu omnium honoravit eumque glorificavit.

Nequè praetermittere pqpaumus, nos qua unius eiusdemque corporis mystici membra, ad nosmetipeos cultu externo ad invicem aedificandos teneri.

Denique bonum quoque spirituale cuiuslibet ebristiani cultus externi exercitium exigit ; is namque pietatis Christianae fiammam excitat augetque*.

Capu *11.*

Deepre promovarea euUtded diomu *peMùm si eaiftirea eerbatorUon».*

Cultulu ehternu domnedieeoeu deflptu si prescrisu, de autoritatea publica baseriebeca se numesce *Ctdtn* publiai; éra decumva acel'a provine din indemnulu de pietate alu eredintiosiloru ainguratici, ai sierbesce numaiSspre nutrirea devotiunei a acelor a, oe dice *Cultu privai».*

Asiediarea cultului publieu, este dreptulu eeclusivu alu autoritatei baserjeeoei, eabeia eoncrediendu-i-oe delà Domnulu depooitulu credintiei revelate, precumu ei alu adeveruriloru morali, totu de un a-data i-se a datu si poterea de a precarie . modalitatea marturisirei publice * a acelei oredintie, si a impune preceptele spre indueerea credintioailoru la urmariroa adeveruriloru moralului evangelieu, dtcundu Jtitra apostolii soi: «Mergeti in tota lumea, vestiti/evangeli a Ia tota faptura* *, .ipvetiandu-i se pasbsca tote, cite am demandadu voue*

Centrulu cultului publieu este in sant'a liturgie adeveratolu, propriulu si unioulu sacrifioiu alu logei none, in care snb specials pinei si a .vianki iasn^i Chriatoau in modo tainieu, se imolbsa si se educe cb victima parintohii cereeeq, in semqu de recunoscerea dominiului sou suprema preete tota faptufa.

Fiindu-cb acia dara aoelaai Christoso, oare sa oferitu pre sine in modn cruntatu pro altariulu rrucei, in tanta liturgie ee sacrifica in modu necruntatu, de ece a prin aplicerea eàtiefaotiunei si

Caput 11.

De caltu dieiao *publico promovendo et de eanetifieatione dienm feetonm.*

1 Cultus divinus externus 'a publica auctoritate ecclesiastica determinatus ac praescriptus *Cultui publiau* audit; si vero e singulorum fidelium pietatis impulsu originem haberet, atque devotioni solummodo eorundem augendae inserviret, *privatue* dicitur.

Cultus publici institutio eat ius excluaivum ecclesiasticae auctoritatis, cui a Domino fidei revelatae nec non. veritatum moralium depoaito concredito, una potestas quoqUe colleta est, modum professionis publicae* eiusdemque fidei determinandi, atque praecepta, quibus fideles ad veritates morales evangelicaa dequendaa inducantur, iniponendi, diconte Domino apostolis suis: „Euntes in mundum universum' praedicate evangelium omni creaturae" *, .docentes eos servare omnia, quaecumque mandavi vobis* '.

Centrum cultus publici est in sancta liturgie verum ae proprium üludque unicum novae legis sacrificium, in quo «ub speciebas panis et vini Christus ipse mystice immolatur, atque patri caelesti tamquam Victima offertur in recognitionem supremi ani dominii in omnem creaturam.

Quoniam igitur idem ille Christus, qui in ara crucis eruente ee obtulit, in sacra liturgie-incruente sacrificatur, idcirco per applicationem satisfactionis et meritorum in cruce semel consummatorum hoc

' tas. I. 17.
• 1 I'or. IV, 7.
• Is XU1, a..
• *S.* AnrM., «», ica, L 1L ›I «TiI' JioSis entas **Fri*** solan Deum nos tpei Das. Cusi «go laâpin* ot Sooat quomodo Mlandua ait, soa aolusa aua asile tadigeaUa tait, ood nostra amxiaaa ntiUtata*.

* Synod. Carthag., esa. 114; Synod. Leodie., eea. IS, It.
* Mare. XVI, IS.
' Matta, χχvπτ, ta

a meriteloru consumale odaia pre cruce, sacrificiulu aceat a perenalu nitrate numai sacrifieiujie lauda 'ai de multiumita, ci si sacrificia propitiatoriu pentru cei vii ai pentru cei morti, care dupa traditiunea' «poatqliloru trebuie 4e se oferésca pentfiu pecate, pedepaq, faceri. destulu ei pentru alte lipae.

Modula cutn. trebue-si ae face aeryitiulp liturgieu, ae cuprinde in liturgieriit, dupa care in baseric a noatra se destingu trei liturgii, anume: Liturgia- aantului-loanu-gura-de-auru, care ae face preste totu anulu afora de tempurile, pentru cari suntu preacriso cele alalte liturgii; liturgi a aantului Basiliu, care ae face ,in ajunulu nascerei domnului ai alu botesului. deçà nu cade acel a dominées ori aambat'a (càci.atuncr in ajunu ee tiene a aantului loanu éra indiu'a de eerbatorie se pune a aantului Bdsiliu), la prima ianuariu fiin'du aerbatorea santuhri Vasiliu, incinci domineci ale marelui poetu, in joi'a mare, mai in coh> in aambat'a niare. precum si in vinerea mare, de nu cumv'a bun'avestire cade in dtu'a ape'a, chei atunci ee tiene liturgi a aantului loanu Chriaoetomu. Liturgi a aantului Gregoriu'asia numita a presanctificateloru, cares se face in tote .jniercurile ai rinerile mareliy poetu, precum si lunes, marti n ai mercurea din aepteman'a cea mure'. (74)

De cultulu publicu domnedieescu se tienu si rogatiunile ai cantérile cari ce indatinéaa a se face seau inainte de sant'a liturgia, seau dupa aee'a. C4 premergutorie santei liturgii suntu: Inseratulu, dupacinariulu, miediunopteriulu, manecatulu cu canonele lui, laudele ei or'a prima. Éra c4 urmatorie potu fi cele alalte ore canonice, ^i intipuitorele.

Aceste tote ee cuprindu parte in orologieriu, paaltire ei calavaaiariu, parte in cele alalte chrti chorali, cari cu privire la dominecile anului suntu: *Octoichuln,* cu privire la laudele santiloru; minolo-*jionulu,* cu privire la pareeime; triodufa, cu privire la aepteman'a mare: *rigiutrnil** (Strainicu), si cu privire la tempulu dintre paaci si rosalii, psate-*cottarMu.* (75)

In sfera cultului publicu cadu si feliuritele binecuventari si santiri ocaaionali, precum binecuventarea apei la botesulu Domnului ei la eantirea caaeloru, procesaiunile la binecuventarea apei in eanta eerbatore a botesului, ei la binecuventarea tiarineloru, processiunile in eantulu ei maréa cambats demanéti'a, si la aanta inviere a Domnulur, cari tote parte se cuprindu in eucbologiu, parte in cele alalte cirti mai eusu amintite. Tote actele aceete ale cultului divinu fiindu aaiediate de auctoritatea basericéaca, sinodulu pretinde dels toti preotii, ed aceia, castigandu-si cunoscintiele de lipsa deepre prescrieele tipicului. cu ecumpetate ce le observése, nice ne cutéie a-le atramutfi, ori a-le lasé dupa placu.

Sinodulu demanda intregu clerului ei poporului credintioau, ci^ee ee abstiens in cele eante delà ori ce oomuniune cu acatolicii amesuratu eanteloru canone. (76)

Ce se tiene de eantirea aerbatoriloru, Domnedieu inea in leges veebia intre cele xece précepte demandé poporului: „Aduti a minte de dtu'a aAmbetei. se-o santieeci pre eaw adaugundu si sanctiunea infricosiata: „Paxiti aambat'a, ch eAnta eate aceaat'a Domnului si voue, celu ce o va spurci pre aceant'a, cu morte ee va omori, totu celu ea va face in dens'a lucru, va peri suHetulu aoeluia dintru poporulu eeu" '.

perenne sacrificium non modo laudis est et gratiarum actionis, sedetiam propitiatorium pro vivis et defunctis, quod peccatis., poenja, satisfactionibus et «aliis necessitatibus iuxta apostolorum traditionem debet offerri.

Mqdus «anctam' liturgiam celebrandi in liturgico continetur, ad cuius normam in eoeleaia/noatra tree liturgiae distinguuntur, nempe aancti loannia Chrvsostomi liturgiaX quae per totum annum, excepti» diebus, pro qiabua reliquae liturgiae' praescriptae aunt, peragitur: aancti Baailii magni liturgia, quae vigiliis nativitatis Domini et epiphaniae adhibetur, niai vigiliae in diem Domini aut sabbati inciderint (tunc namque in vigiliis aancti loannia Chrysostomi, die autem feato aancti Baailii màgni liturgia celebratur): insuper prima ianuarii qua die aancto Basilio sacro, quinque dominicia quadrageeimae, die «oenae Domini, porro die magno aabbati, quemadmodum et die magno veneris in parasceve, nisi festum annuntiationis in hunc diem inciderit. illo enim casu liturgia sancti loannia Chryeoetomi peragitur: demum aancti Gregorii liturgia praeaanctificatorum diet's, quae sola omnibus mercurii et veneris jliebua quadragesimae, iteth diebus lunae, martia ac mercurii. in hebdomada maiori adhiberi solet '. (74)

Ad cultum dirinum publicum spectant preces quoque ac hymni, qui vel ante'sanctam liturgiam vel post eandem fieri solent. Sanctae liturgiae praemittuntur vesperae, completorium (apodipnon), officium mediae noctis, matutinum cum eiusdem canonibus, laudes cum hora prima. Quae vero sanctam liturgiam consequi solent, sunt reliquae horae canonicae et typica.

Haec omnia partim in horologio, psalterio et catabaseon, partim vero in reliquis libris cboraiibus continentur, qui eunt: relate ad dominicas totius anni oetoecAion, relate ad laudes sanctorum mshologion, relate ad tempus quadragesimae fnodtott, relate ad hebdomadam maiorem officium hebdomadae passionis, demum relate ad tempus a paschate usque ad pentecosten peetecostorioH. (75)

Ad cultum publicum spectant variae quoque benedictiones et consecrationes occaaionalea, nempe benedictio aquae in epiphania Domini, et quoties domus lustrantur, processiones ad aquae benedictionem die epiphaniae, nec non ad benedictionem segetum, item processiones sancto ac magno die sabbati diluculo, atque die resurrectionis Domini: quae omnia partim in euchotogio, partim in reliquis superius commemoratis libris continentur. Cura omnes hi cultus divini actus ab auctoritate ecclesiastica ordinati sint, synodus ab omnibus sacerdotibus postulat, ut iidem typici praescriptorum necessariam scientiam sibi comparantes, eadem omni re(igione sequantur, neque pro beneplacito immutare aut omittere audeant.

Inauper aynodua universo clero et fideli populo iniungit, ut ab omni in aacria cum acatholicia communione aeae ad normam aaerorum canonum abatineant. (J6)

Quod- festorum sanctificationem attinet, Deus iam in veteri foedere inter decalogi praecepta populo mandavit: ^Memento ut diem eabbati sanctifices" tremendam quoque sanctionem apponens: ^Custodite sabbatum meum, sanctum est enim vobis: qui polluerit illud, morte morietur: qui fecerit in eo opus, peribit anima illiSa de medio populi sui·* *.

·· Tried.: Synod. VI, can. 4S; S. Nioeph., loc. cil., cap. 4.
' Bxod. XX, 8.

• Exod. XXXI, U.

Drepto eoo'a atoednto basata prâ aantote eaaoae. precum 4a ana p«rte ruprebtoa datiate tottta ia naeto tieauturi. de a-ei Aim tara ai wraateri aeproaeriaa 4a beaarice, m b mh jeito 4e dupa pnsei* (17); aaia 4a site parte dajaaesM ia Dom·ufa pre toti erediatiorii, ed ia tote deminacil· ai ««rtstcrite legate ee aaealto seat a Htotgia*, preram trabea; ai *ci* aeel'a ai ae airage la saata baaeriea, preetii ae indatofaaeu a-U eepbeb la iattotegera spiritale ai iaraaaaatotoa partftoru liturgiei a altora functinui aaere. (78)

Mai iaoolo «inodulu .admoaitaa pre erediatioai. ·· ee retisna de a profond doniaeeile ei aerbatorile rate legato, cu tucruri servite ei «trepitdde de campu, ori de maiestria, ori eu atergarea~pre la tlrguri. •eau cu alte petreoeri neeavioee*.

Obaervandu sinodqlu ou dorera, cd pre alpcurea nu numai nu ae santieacu aerbatorile dupa preecrieele basoricei, ci tocmai in dtlele aoelea multi ere- i •tini «e dau spre betta. «pre jocuri*. ai desfatdri ruslno··, eate «iiitu a dechiard cu aantulu loanu Chrisoatomu. cd'aceast'a nu insemnésa a onorâ •erbatorea lui Domnedieu ci a 'o intini *, pentru acc'a «e «e feréeca eredintiooii, ei nu cumvd potendu-se dice despre ei curintele Domnului: pUrltam, tepedatam aerbatorile vostre. «i nu voiu miroai intre adunarile vo«tre" *. «e traga asupra-si mani a «i blaatemulu lui Domnedieu. dupa cum aiqenintia insusi la profetulu Isaia (XL. 12): rCd poporele «i imperatii. cari nu voru «ierbi tie. voru peri, «i gintile cu pustiire «e voru pustii*.

Capu III.

Dttpn promosorra cuZta/m diatmi domestic· «sau pMtolea domsrtsca.

Cultulu divinu pritotu, provenitoriu din semtiulu de pietate elu credintiosiloru.se promove·· in modu deosebitu prin infientiarea oratoriiloru aflatorie in launtrulu ca»eloru private'. In orntoriile aceate, V pre cari le va fl visitatu «i binecuventatu episcopulu, se pote celebri si santa liturgia pentru ca•eni' inse cu aprobarea episeopului. carele nu aaia usioru si nice fora de causa gréa nu dà concesiune deeAtu eu ace'a conditiune, M in aerbatorile cele mari se nu se- foca in densele «ant'a liturgie, ci qbsenii se fle datori a merge la baaeric'a parochiala atatu spre ascultarea cuventolui lui Domnedieu*, citu si spre primirea santoloru aacramente '*. ei spre edifloarea poporeniloru oeloru alalti. (79)

Dupa-ce numai forte pueini credintioai sunto in stare a internet» astufeliu de oratorii private, pentru sustienerea pietatei creatine preotii se indatorescu a sterni cu totu edinsufa, cd locuinti'· fla. earui frestinu se fla o» si ua'a case de rogatiune, delaturandu din ea ori ce icon· spurcate11, ai sabstituindu ia locute acelor'a iooaa biblice, ori de a * le aantiloru. Pentru ace'- preotii m invetia pre poporenii soi. od aceia toto lucrari!· lora mai i>-semnate se 1» inodpa priA ebiamarsa qjutortatei divinu, «i se le indreptesa apra marina lui Domnedieu, dupa dts a aantulu apoatolu Paulu: ‚Ori da mancati, ori de beti, ori altu rava de faceti, tote spre marine lui Domnedieu «e te faoati'* **, procum ai ae te findeca eu tota diliginti'a ai laborioaitetea „rescuipperandu temputa. ph dilate rela suetu* **.

Omanuamnara' ^Mln

qeamadmade- aaa as parte ianprebat Moanetedineat, quae to aeaaaAfe loaie toatovit, fifes feetoe ab eeehato head praaeeptoe agendi, preuti east feriae quietoi peat paaeba * (71); ita ex aMa parte omasa fidotaa to Daatoe ibiimai, at emaibaa diebee dominicis ae fimMvia de ptnneepto saerae Mturgia·, prouti debeat, intoratat', adqne at ii ad eaaetaa eeafesiam allieiantop, aucerdotibBs iniungitur, «pirito· ae momentum partiam «aerae Htorgiae «Harusaqussacranim functieeam ad populi captam explanare. (78)

Porro synod·· monet fiddea, ut die· dominico· ae fsata de praecepto oparibne eerrilibae ac strepitoeie agriealtorae rei opificii, qpt confluxu ad nundinas, «ire alii· inhonesti· oblectamenti· profanare abetineant

Cum aynodua maximo dolore adverteriR quod nonnulli· in loci· feeta ab ecclesia praescripta noa •olum non sanctificantur, roruadpluree Christianorum vel in ili» diebaa ebrietati, ludie* m delectatjpnibu« pudendi· indulgent: cum «ancto loanne Chry•ostomo declarare cogitur, quod hoc non significet festivitatem Dei colere, sed inquinare *. Idcirco caveant fidele·, ne /orte cum ad illo· directa dici poaeent Domini verba: „Odi et proieoi festivitate· Vectra·, et non capiam odorem coetuum vestrorum* *, Dei iram-et maledictionem in «e provocent, prout ipse per prophetam laaiam (LX, 12), minitatur: „Gen« enim et regnum, quod non «ervierit tibi, peribit, et gente· solitudine vastabuntur^

Caput 111.

Dr cultu JivÙM douuttico tier pietaU douuttica protuomda.

Cultus divinur privatus e fidelium pietatis sensu ortus speciali modo erectione oratoriorum, quae intra domo· privatas sunt ', promovetur. In hi· autem oratoriis, quae episcopus visitaverit qt Irenedixerit. •aera quoque liturgia pro domesticis * celebrari potest approbante eodem episcopo, qui hanc facultatem non ita facite nec sine magna causa nunquam nisi ea sub conditione concedat, ut in praecipuis festis sacra liturgia in iisdem haud peragatur, verum domni addicti tum verbum Dei audiendi* atque sanctorum sacramentorum suscipiendorum ** fine, tum ad alio· fidele· aedificando· parochialem eocleaiam adire teneantur. (79)

Cum autem fidelium paucissimi privata eiusmodi oratoria erigar· valeant, sacerdote· ad pietatem Christianam .alendam serio satagere studeant, ut obrirtianotum domus sint totidem orationi· doutas, imaginibus obsoyaai·11 ab iiadem remotis, atque biblici· vol aanetoram imaginibus in aarumdem locum srffeotis. Propteraa aaeerdotos «radiant fidetes, ut iidsau omnss suos maiori· 'momenti actus divino implorato auxilio adgrediaatar, atque ad Dei gloriam dirigant, sancto Panto doeento: ‚8ive ergo manducatis, sive bibitia, sive «Had qnid taciti·: omnia in glociam Dei facite*", prouti «t omni diHgeatia aa iadnatria terminent Ttodimeatea tanspua, quoniam dies mali sunt* **.

1 Cone. Laodie., esa. M : S. Ntaph.. eas. 4.

‘ Synod. Oaagr., eaa. S„20; Co m. Sardie., oaa. H ; Coae.VI. CM. β0.

* Coae Laodio.. caa. «.

* * Co m. Carttag., css.ao.

* 8. Chryatat, s«rse 8 ds nsaBuet.: .Soa sat tes feativitataa Dol oslar·, «ad iaqaiaar··.

* Ante V. »1.

' Coae. VI, esa. (i.

* Csae. VL oaa. »1. M

• Caa.saost.se.

· CotaVl. <·.!·.

'ı Cme. VL ota 100.

■•10«. X. M.

'· Bataa v, te.

Mai iaoolo preotii aa porta grig·, ed parintti d· A AMÜKa imprenaa oa aaaaaii tea· ae die· regatisai)· dememeti'a* ai aer'a inaiate de a marga h ealaata, dupe cum Moo pealmietahi: jMr'a ai demaadti'a ai la ambdlad! apuneveie ai vein vend ai vd aaM ear·uht me·*1, aaeawaea ai do cAte ori -ai raetaatdaa. oa saanearo ai benturu puerile trapeaoi, proaum faoeaa craetiaii aai do aateain, daopra eari Om Tertaliaaa: ,No· prine diwumbitur quam oratio ad Daaa· jltaeguatatur, editor quantum eenrientos copiaat, bibitar quantum pndima ait util·, ita aatnruatur, at qui meminerint etiam per noctem adorandum aibi Doom eaee, . . . neque oratio convivium dirimit* ».

In arma paroehii m indemne pre poporenii Mi a invetiA de tempuriu pre prandi loro rogatiunile ai fric'a Domnulni», ai a-i tramite regulate la acola. Aeemenea m paaeaca ed aierbitorii m petreca vidtia ermtindaoa,' de om-oe: ,Cine nu porta grigia B de ai set, ai mai virtosu de eei de ai casci sale, de credintia ae-a' Mpedatu. ai mai reu eate de cAtu oelu nscrcdintiosu' ».

Porro aaeerdotoe caram babaaat, ut peirrsfamiÜaa ·Ua ou* ditmiafitii ente* *aao' ae veepere aatoqua* eubitum peUmiatae effatum: .Veepera et mane, et aaaridia narrabo et aaaaaciabo: et axaadiot voeu* mtam* ·; pariter quetieeeamque rirea corporis dbi ae petn reficerent, ad exemptum primorum ahrietiannrum, de quibus TertalHaaaa ait: ,Noa pria» diacambatur, quam >oratio ad Doua praegustetur, oditur quartum ·sarientes copiant, bibitur quartum pudieva aol utile, ita aaturantur, Ut qui meminerint oriam per noctnm adorandum aibi Deum eae·. . .. aeque oratio convivium dirimit·*·.

Tandem parochi paUeafamiiiaa pmlea euan mature praeeo ac timorum Domini docere», eaaquo coaetantor ad scholam mittere im|>ellaat. Insuper eurent, ut famuli eorum vitam ducant ehriatiaaam, namque: „8i quia suorum, et maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit et eat infideli deterior' *.

Capo IV.

Drrprv prootoMtrua «Minitri AMmeaaeu.

Inoa in toatamentulu vechiu fura intrebuintiate cantarile apre a di marire lui Domnedieu», cu atdtu mai virtoau in logea noua oantarile ancre fonndsa parte inaemnata din cultulu divi*.

Croatinii inca delà inceputu avean datina de a canti imnuri in onorea domnulni noatrn lauau Christo·· ». De unde ai btMtie'a noatru din veehime a' adoptatu la cultulu divina multime de canthri inauflatorie de pietate, cari prin religioeo-poetic'a Iqra frumoétia inaltia anim'a «redintioeiloru la celo cereaoi.

Drepta ace'a baaeric a m a' ingrigita, cd pentru gravitate· ai euveninti'a eantariloru aaere, in baeo- c rica numai peraone antimite M pota canti », oi α aceatia nu in continua, ei intrerumpendu cantarile cu cetiri' ai rogatiuni*. Mai incolo caatorii dupa preacriaulu aanteloru canone cu qiulta luara aminte ae cante, nice ae intrebuintieae atrigbri necuvenintioae.yniee μ aildaea firea apre rtenice *·, dru inatrumtmte muaiceeei aioa de cum -- -- bage ia baaericau. (80)

Oinodulu avendu in vedere bmamnetatea Oea mara a eantariloru in baaeric a noetra reéomenda eu totu adinaulu, oi· la inatitutiunea atfitu - clarului tinaru, citu at a docentiloru ai a cantoriloru, drtchilinita grigia M m pana apre propuaerea ooreepuadietorie a eantariloru baaerioeeei, nice μ m admita la primirea aantului orda Ara cuoacintia relativo indeatulitoria (81); Ara la oficiile de cantori si docenti fbra eunoedatia deplina a eantariloru baaerioeeei

Ibm spre uaiorarea inratiarei eantariloru aaere si spre introduceres ei oonaeevaroa nniformitatei in aoele, Unodulu decide, efi poteada fi μ m compone in note musioali oeln opta versuri eu variatiunile loru, iatruducunde ia tote inatitutelo de invetiamaatu diu aoehat'a provincia baseriedeoa.

Capu V.

*ke*fWCM0*s*

Baearw'a ingrigita d· regularitatea ai mafeatatea cuhului divinu, introducundo si stabiliadn cermnonii

1 Fs. V, »: _tx-almi Baas suarias vuaaa neam, naae aSstato tfti et vHebs·.
• pa LTV, 1«.
• AnsUfW, cap. M.
» Osas, dsagnaa, «aa. 14.
• I Ttm. V, -

Caput IV.

D» amatu aecirttoarico promoeende»

Iam in veteri foedere hymni ad gloriam Ileo dandam adhibebantur», tanto magia in novo foedere aacri hymni cultus 'divini peculiarem efficiunt partem.

Chriatiani vel ab initio in honorem domini noatri leau Christi hymnoa canere oonaheveraat '. Vnde ecclesia quoque noetra inde ab antiquuaimia temporibua cultui divino plurea hymnos pietatem apiraatea oanaecruvit, qui religioso-potties aaa pulchritudine aaimos fidelium ad caelestia elevant.

Quamobrem eocleaia gravitatis ac convenientiae aanronun canticorum gratia providit, nt in eocleaia eolunuaodo peraonia ad M deatinatin peallere liceat », iia quoque non in continuo, aat hymnoa loctionibna ac precibus variaatibua ». Porro oantorea ia aaaaa aacrorum eanonum magna attentione paalmodiaa Deo offerant, ac inordinatis vooiferationibaa haud utantur, neque naturam ad clamorem urgeaat '', instrumenta vero musica nullo modo in acclenia· unam adociacaat ". (80)

Synodus magnum in eocleaia noetra canticorum momentum prae oculis habena, de industria ooaemendat, peculiarem ia instituendo tam der» iuaiori quam ludimagiatris ac sartoribus curam baber·, ut eaatue eodeaiastici modo fini corroapoadeati tradantur, neque ad ordinM sacros euseipiendoa abaque eorumdom cognitione relative sufficienti admittantur (81), ad officia vero cantorum ac ludimagtstrorum absque cantuum ecclesiasticorum perfecta cognition· haud snacipiaatar.

Ad studiam autem castrorum cantuum faciliareddendum, atqu· ad eorumfi·· uniformitat·* introducendam et conservandam synodus dorerait, ut oeto toni cum variantibae suie in quantam fieri potest in notas rsferaatur musicas, in omaia haiusce provinciae litteraria instituta introducendas.

Caput V.

D» ritu» ac fppaad asrfeiidrtim scwwrie

Ecclesia do cultus divini ordine ac maisetate sollicita caerimonias pietati fidoHum excitandas ao-

» fixed. XV st Pmlasi.
' PUaii, «p. M, *4 Tmiaanm.
• Cmh. teeria, «aa. 15; Cane. VII.
» Cane, laorie.. caa. 17.
'* Caee. Vi. aaa. TA
·· Caee. VI, <SU«. 7S, «4 «aleam.

■pt· spre a stanti pictalda iscfifattierilcra, a db-pusu, oA a<<le so aa impMalsee ia aria aiataawtiaa; acostu ordu a*a*->a ebanrvd aa aa pate fare Ba «coderas eateaMK diviaa, *ti* satamarce aaAsritatri bororioeed. Drapta sees sinednlu iaeuleaadaiaea aa a data etndiaroa dffigoata si obeervaro coacta a preeerieelarw tipiculai. toiaroH prootilarn ei eantorilora pari ia eervitiala diviaa, pestra voaitoriu decide, ed pria barbati pricepetori so ae composa unu ope sistemsticu, ia oarole 4e 00 dedaea ea precisiune modalitatoa inplinirai fanttinailoru aa numai celera arohierceci cuprinae ia srchieratieonu, ei a eeloru preotieaci cuprinae in liturgieriu ai in euchologiu, ci at a servitiulni choralu cuprineu in cele alalte càrti basericeecL/'s

Aceatu upu ritaahi eeeaynandu de sinodu provincial» vcnitoriu ei aprobandu de acaunulu apoatolicu ee ee propuna in mode atAtu theorericu, <4tu ei practicu ia tote inetitutele theologice ei pedsgogice din aceaat a provincia. (82) Tota odata sinodulu recomanda ordinariateloru, cA restaurando, unde neaperatu ear" recere, scdlele cantorali pre abicurea, «i mai virtoeu in monastirfle rurali in diec c m'Ic loru. ee ee ingrigdsca de ecurat'a si deplin a instruire a candidatiloru de cantori in cunoscintia atAtu *a cantnrilora basericesci cAtu ei a ripieului.

Capu VI*

I^Desprv *mrderea* M *tdarta cartilom battricud ri 4» rofaiùtm.*

Baaeric'a fieridu pusa de domnutu nostra lautu Christoau. cA se vighese preste integritates eredintiei. si preste santiani'a cultului. delà inceputu se-a ingrigitu, cA numai cirri aprobate de dens'a se se intrebuintiese la cultuta divinul, ori se sierMsea spre nutrires pietatei private a eredintiosiloru *. Ilreptu ace'a sinodulu nice "decum. nu pote ineuvenintiA, cA in basericele aceetei provineie se' se introduce, ori se se intrebuintiese alte «Arti, decAtu cele aprobate de ordinariatele greeo-eatolice.

Inse fiendu dejA in mare parte eshaurite editiunele cartiloru basericesci ritmmli si chorali ealte din tipografTa arehidieeesana, sinodulu dechiara necesitatea de a ae edA succesivs, amesurata Hpsei, ce ae-ar' aretA, tote cartile baaerieeaoi. Aeeaai neceaitate ee reeunoece ei pentru retiparirea versiunei romane aprobate a aantei scripture.

Spre a ee potA reepude cu afactu mai indootulitoriu lipeei urgente, sinodulu ae afin indemnata a samite an'a comirinao parmauMta de barbati de specialitate, cares avenda spre dispuere state teetulu originale, eAtu si vereiuailo mai issemnate s-le «antei scripturi, ri a-le cartUMU baaerieooei cuprinae in editienile mai eerdeto, ae prwhsere ua'a j editinae noaa a aeelore carti, MparMa ea Utere latinari in etilalu coreepwndiotoriu statebai do porfoeritte. ia caro a ajunou Hmba romwdooa (83)

Cartile pria aeeaat'a oomiriene ee aprobarea acaeuului apostolicu edauda. riaedala dispone a se, primi ri intrebuintiA ia tote bostriosis provinciei accateia. In privinti*a loeului de tiparire ae ae cointielAga ordinariatele reapeetive.

Éra cA tipografia archidieoeeaaa ae fis in stare a subminietrA cartile neceaarie, stata dape qasatitatea loru, cAtu ri daps qualitate alAea. sinodulu reeunoece neoeritatea reorgaaissuni tipografiei arebidieceeaoe din temetis procurande-ee pre edm'a aoeleia tAccu veloce (MumU-Preaed), ri litaro de tota apeci'a, procum ri ahp reoeirite spre edaroe netoda ri cdte ee poto do elegante a aoeiera oArti.

1 Ceae. VIJ esa. CA.

ItenneiatM introducendo as stabiBoado praecepit, Madeas ad ardiaem exigi systamatisum ; at aûtata hie arde ana obearvstar, Bari baud putant abaque esltoi dhrtai ÀBttirtttto M MOtsritati· laoriono. Synodus Uagan presbyteria ae eaateribne in servitio divino oeastitutis adbne semel typid priMaeriptorua diKgeaa stadium ae exactam obeervationcm iaeaieaado, pro fetaro décorait, at per viros rot peritoe opus systematicum elucubretur, quo praecise modus peragendarum functionum deducatur, et quidem non colum pontificalium ia arcbierarico contentarum, atque sacerdotalium in liturgioo ac oochologio comprehensarum, verum choralia quoque eervitii in reliquia libris eocloaiastieis complexi.

Hocce opus rituale per proximam synodum provincialem examinandum et ab apostolica aede approbandum in omnibus huiusce provinciae institutis theologicis ac paedagogicis modo tam theoretic» quam practice tradatur.. (82) Insuper synodus ordlnariatibus commendat, scholis cantoralibua per nonnulla locorum, ubi necessario requirerentur, ae potissimum in ruralibus dioeceeeon monasteriis, restauratis, sedulam curam gerere, ut ad cantorum officia candidati perfecta atque exacta tum cantuum ecclesiasticorum cum typiçi cognitione imbuantur.

CapUjt VI.

Zlr reclsaseriseis *ae precatiomim libri» mHatidi» »t* MiMtdM.

Cum ecclesia a domino nostra lesu Christo ad fidei integritati ac cultus sanctitati invigilandum constituta sit, inde ab initio in curis habuit, ut ad cultum divinum 1 solummodo libri ah ipsa admissi adhibeantur, atque fidelium pietati privatae alendae inserviant *. Itaque synodus nullo modo probare potest, ut in huius provinciae ecclesias alii quam ab ordinariatibus gradco-catholicis recensiti libri intrqducantur atque in usu sint.

' Quoniam autem librorum ecclesiasticorum ritualium nec non choralium editiones typis archidioeceoania vulgatae, magna ex parte iam distractae sint, synodus necessitatem agnoecit, omnes librae ecclesiasticos, pro indigentia occurrente, successive edendi. Eadem quoque necessitas agnoscitur quoad romaaicam sacrae scripturae versionem approbatam denuo typis cudendam.

Ut Vero urgenti necessitati efficacius respondeto valeat, synodus virorum peritorum Inmmiasionem constituera adigitur, quae tum textum originalem, eum praecipuas sacrae scripturae neenon librorum eedoriaatioorum verrioaee iq emendatioribus editionibus contentas prae manibus habeas novam illorum librorum editionem, characteribus iatinia, atque stylo perfectionis statui, quem romaaicam idiome attigit, emreapondeati elucubret. (83)

fiynodea praecipit libros per hanc commissionem apoMÜM. sede approbaate edendos ab omnibus bataaon proviaeiao eodaatie suscipi adhiberique. Quoad locum, quo libri imprimantur, ordiaariatus eaeserneetes mutua inter on ineant consilia.

Quo antom officina quoque archidioeoeeaaa Kbroe nooemarips tam raspssta quantitatis quam respectu qualftatie selectae suppeditare valeat, synodus typographies arehidinirsienei fenditus renovandae necessitatem perspicit, prehun nempe velox, characteres euiuaeemqoe speciei, aoe non alia requisita ad nitidam ae quo oUgaatiorem illorum librorum editionem comparanda.

. · Osa. sprat. A. ttiisiihi, «a. A.

b adta Tin pseuaovatea pietatei private, nrfaariatwhi matoepailteau aa iaaareiadas a ·· iegrigi, ad ta ae·'· tipagruda aa aa «Ma ai ateti 4a ragstiun· aeeaaodate pantin diveraei· atatari a-la «redfntfeaUaru. (M)

Quod Meli·· privatam pietatem promovendam· attinet, etüaariatae malripiiltoni carne eemmitti tar, et ia eadem «Maine precationem qawqna libri divorum Mettant eendittoniboa «rummndcti edenter. (Sd)

Caps Vil.

Fiendu-cb » teaaparila naetie aa face inCereari la tota poporete da eev'a cadtaru. da a iafluiatiA •supra epiniuati publies ia divatae direétinni, pria feliuritele prodacto dapreaaa. ai dapa-oe ehiare ai la Roaaaai aabto ai infloteeoe literature jurualiatica, baaaric'a noatra inea an pote remand indifférante facia ea aeeaat'a mialcare genorsla. Draptu ace a cà do an'a parte ae ee ddo ocaaiene la lamurirea intrebariloru publioo-baaerioeaci carente, éru de alto parte ae ae intinda clerului ai dooentilora modiuiocu uaioru de a ae perfectioni in «cientia toologica ai pedagogice, ainoduln afia ce cale a diapune iafientiarea a lore doue foi baaericeoei periodice, oontielegdndu-«e tote ordinariatele deapre aoele, dintre cari un'a ae fia «eptemanala, in care «e ae. incunoacintiexe publiculu deapre «tarée actual· a provincial baaericeeci in tote privintiele, ai ne ae deabata in denae intrebarile ocurente. Cea aialta edanda in publication· lunarie in broaiure, ou conlucrare· usai inaotiri de barbati de «pecialitete, ae cuprinda diaertatiuni teologice de tote plaa'a, mai virtoau cu referintia la iatori'a ai lagialatiunea baaericei noatre greeo-catoliee. apoi ai daabatarea ceetiuniloru pedagogice cu privire la oerourtarile noatre cuprindiendu totu un'a data incunoacintiarea ai cenaurarea prodnctelorn litorarie ivinde.

Pentru aaeeuraraa eaiatintiei ai infiorirei »ceatoru foi baaericeaci ainodulu diapune, ci aoele ae éee la lumina la «caunulu metropoHtanu, éra ordinariatele «e mediulocéaôa pronumerare la aceloa foi, p«nkru~hrcliivnlu ai bibliotee'a fia-earei parocbie din diecbaele loro undo va fi potintia. numai satu-, feliu potondu-ae «perd eairee acelora pre langa unu pretiu moderatu.

Capu VIH.

Daqpre paatari.

Postulo ceto contonire delà tote mancarile, ori numai delà unde in dllele ai tompurile preacriae de baaerioa.

Bcopulu aalntariu, pentru care ae au introduco in baaerioa poatnrile, a' foeta nani ale·»: .Rapiar·· pecateloru, infrSnarea aburdarilorn trupeaei, pregatirea oreatimlora la «erbatorile caleo mari*, precum ci la .primées «antei «^hariati·*, ai ,din votu*.

Portula icdatinata inoa in logea vechia* ni-ln a recomendatu iacuci domnnln neetru baca Chriatoou eu t««mplulu ai oa euventula seu*.

Aaemonea ai «aatele apoctoli au pectita de cÀteori iavocdn «jutorislu cpociala ala Spiritalai canta*, dandu ai prorepte, prin cari opreacu anete nmnedri*.

Aceat'· contenir· delà macoari ae diatinge in cjana d ia poeta.

Sub nema de ajnna in bacerie a eoetru ae iatielege maacarea de bacate de pecte namai un'a data in dl. Atari dtlo de sjaaa aanta tote dllelo poatahri mare*, sfara d« «embête ei dominari, «i afore de «erbatoreu bMeivectiri. de cumv a nu ar' cadi aeo'e pro vincee· patunetera eoae «ambat a

Capet VU.

Quoniam nocti* aetate aped tain atteaiuc anltnrne goatee tentamina fiant, multiferi»· preli predaetia opinionem publ4bm variae «nb roepeetibac moderandi, et-eam vol apud eoe Romano· ephemeridum litterator· vigeat cc fioroat, nae eeclocia noatrn quoad hanc generalem nicum indifferentefii ce habere potete. Ut itaque ex una parte qnqecti»num publieo-eeeieniacticaram currentium explanationi locuc daretur, ex altera vero parte clero ae ludimagiaarie medium expeditum ceqiet in «cientii· theologici· ae paedagogieic excolendi auppeditaretur, •ynodua nececaarium «ace ducit duae periodica· ephemeride· ecclaciaaticaa mutuo ordinariatuum concenau auacitar·, quarum una aingulic hebdomadibu· prodeat, qua atatuc actuali· provinciae eccle•iacticae sub omnibua reepectibna ad eudetorum notitiam perferatur, atque ooewrentec quaectionea in ipaa diccutiautar; altera vero virorum doctorum cooperatione in cingulo· metteea faaciculi· edenda, dtccertationec théologie·· omni· generi·, potimimum autem hiatoriam atque legialationam eccleeiac noctrae graoco-catbolioae recpicient··, praeterea quaestionum quoque paedagogiqsrum disceptatione·, sdiuncte noatra attinente·, inauper occurrentium productorum litteralium publicationem ac reoenaioaem contineat.

Ut harum ephemeridum eccleaiaatioaram exiatentia in tuto collocaretur, atque illa· ia diem laetior» capiant incrementa, aynodua praecipit, ut caede* pene· aedem metropolitaaam in lucem prodaaat, ordinariatua veru efficient, at praedictae epbemaridaa pro archivi· m bibliotheca· aingularum parochiarum dioecesium suarum pro poaae procurentur, namque •ic aolummodo «perara licet fore, ut pretio moderato publica luce donentur.

Caput VU1.

*D** WtaCMS.

leiunium eat abetinentia ab omnibua vel ab ahquibua tantum cibi·, diebua aut tomporibu» ab eecleaia atatuti·

Fini· praacipuua, ob quem ieiuaia in 'arctem· introducte aunt, erant: .Peccatorum expiatio, voluptatem carnalium refraaatio, ohriatiaaorum ad maior·· festivitate· colanda·*, atque ad .aanota* eutharietiae diguam raaeeptioaem praeparatio*, nec noa .voti adimptemaatuaa*.

laiunium iam in veteri foedere vigenal ipae dominus noetor leans Chriatua exemplo ae^erbo nuo.nobia coacmaudaTit'.

Ipsi sancti apostoli quoti··.spectate Spiritu· sancti auxilium invocabant*, ieiunaraat, praecepta quoque daatoa. quibna aoauuiio· cibo· tatordicMt*.

lathaec a eibia continentia in iataaium atque abatineutiam distinguitur.

Nomine ieiuaii in eeeteaia noatrn vanit aniea per diem ciborum ab «celeria admiaqoru* couaoatio. Huisaanodi ieiuaii diea auut omne· dfoa quadrsge•imae*, axeaptia aabbatia et diebus- damiairia, nea non fvato annuntiationi·, niai hoe ia foriam aaxtam vel «abbatum bebdomadae «aaioria, quibna etiam

1 Bx·*, XXIV. u, XXXIV. «a. imun· IX. «, ia
• Lot V, M; Xtetk. XVin, «. IV, X
• Act.Ap.Xm, s nv. ■.

• Art. Ap XV. «tz
* Can. apart. St

■ara. eari taM «enta dfiu 4e ‹p - 1..— Mai heri·

^4J®b®^ε 'BNÏB^F^H^Bî

uB BMB MP· ms atas^A m^^A· fle^v

,·-~ŷ prean· «i dta'a MMri «m· (t· MMpMBtan*) ri

^MÔt^ BoBW ^mAb^ ttlNM 4c (NNWMb 4MB^I ββ BNF' tetetspte te tetel* φμ ββα MffeeteM tetettteéMte si 4a a-te preaearetai, mm 4· *? fi bteti, ptoeu· delà BBBQBNA te fetewtete OMMNted^ nΛ is tote • teriadlei, ia aiptaMra'e om taaünata a prarilara, ai ia Mptomaa'a motetera raaaB. (84)

Arameee »'a iadatteata beaerio'a a ebeerta abetiaantia -ri in poetata aaaaarai Deatratai (data 15 eoveabre pbaa la 94 decembraX aaai jaeole poetaln aaatakm bpoetoB Petra ai Praia (din taaaa de .dup» doainbc'a totarora (antiloru pêne la Sam-Petru) ei ia arma peetata Seata-Mariei (delà 1 auguita pbaa ia 19 «agnata). (84)

Aeeatea trei poetari introdara mai antaiu ia maaaatiri*, dia pietate tara adoptate ai de aradintioei, pêne ee ia araaa pria datiae tadriaagate oe foeera loge ia beaerlc'a noatra.

Poatariie mm memorate oblige pro toti eradintioeü, ce aa »wIî raüaaei, ri meta anaatoei*, nice ea afin in ver o aeoeritate gréa. (87)

Pentra aee'a einodnla admoataa per toti préotii, do ori-oe gradu, m paatOM oa eonooieatioritate tôt» poetarile'i proMorgaada oe oeoMpla baaa atbta denrii cita ri oaaeaii tore, ira pro popora oe-la iaretie, ob an. eete iertata a fraago poetala Ara diepeaaathue dola eatoritatea beoerMeea oo·-peteata. (88)

Mai aloaa eu oeariaaM pebUearei poetariiora m inealoo poporeaiiora obeorraroa aoelora ——iarotiaada-i tota ana data, ob poetula annuti ataari ‹ra fi plaeuta iaaintoe Ini DMieodiea, dora oa aoel'a, •o rora iapreand rogattani ri ibpte bane, ot preen· dfoe eeatala BeriMa: ‚Foloeëla poetatai μ m m nràeare oa riagar'a abottoeetio dola ataeoari: praha-‹4 adeoeratala poeta Mto a fi otaaiaa de tote foradelegile. DeaMga totalegatar'ataaidotogei, ierta deapropelai nodroptetM ri Inra-i datori'a: m au pootoeoi dpre pbri ri oerte; eagM na anaoi, iaee pro fratole ton In awari. Do riaa te oontaneeri, ri de a fooe aodroptbti' aa-taaetMi. Tai eoiora ee orata beti *· de viae: maai'a rato boti'a taeetioi eare aa eai paoiaa decita vtaafa lipeeeeo pre bmo 4o intieleptiaao*·.

Bβ4^v I^ββıı0η Φ nmb Imbb

âZaMaiMtnatta erari» (14 Mptambria·) ot 4eeel· luteete nente teeeete tei^ltetes (SB

gHa tabradtartariBirant, valetaftanam üttaarit, pNBWÎ B ®BA4β1B®BB ^BMβ4^4' Bdl la èMMtakfrmU ■■■ £m

pMt ItelMB tWBftMitateB itenteteM (4teMMMiflB0> Mq*· te heteteeftàt pMteoMtes. (Ù)

Paritor «battoeetiem eequi 'ooaaaereràt oooleeia ia aie dtette iriaata ertvitairi Doaüai (a 19 novembri» aagae ad 99 dueeatbri·); — aaaeteraai apoetolorua Petri ae Penh (a (Ma eoeaada poet dominie»· omnia· Montera· uaque ad foeta· principals aporiatorum), Me non intimi··· virgini· (a 1 aagaeti Mqae ad 19 riataraa mamtoX (M)

Tria baM ietaria ia Koaaateriia prisa· obeervari eoUt»*, e pietate a BdeHbm quoque recepta feme, 4mm trade· toagrava eoaaaetadiM ia oo-o^onia noetra vi· legio ooneecata enat.

uleiaaia raperin·eoaoemotatO oanoe fidotoo ueu ratioait poUoatoe, bona valetudine gaadontoo *, atque in graviqrada· noraieitato brad varanto» obligant. (87)

Pttrptoraa eyaodae obhm eeineeueque gradua Moerdetoe bortetur, at tam ipei quam eorum domeetiri boae exemple prraluoentoe, omnia ieiunia reKgioM aarvràt*, — popula· vero doceant, abaque diepoMatioM a competente eoeloeiaetiea auctoritate ooncoaM, iriwrium frangere band licere. (88)

Prrarartim vero tempora publicationi» ieianioraa, eorum oboervatioaem fideübua inculcent, eo»·qno aimai doceant, ieiuaium tam aolaaunodo Deo gratam eeee, ri eidem proem ae bona opera iuagantar, — na· quemadmodum lancta· BaoiUua dicit: ‚Ieiunii ntilita· Mia riboram ebetinentia haud motieuda mt: voram enim iritmium eat, ab omnibua vitHe mm aHenaaa. Solve omne vineolam iniquitatia, condona iniuriam proximo, ac debitam dimitto. Noli ad Htea et oonteetionm iaiunaro. Cameo non odia, at interi· devora· fratrem taum. Tino abotinoe, at interim ab ininrüa tibi non tempera·. Vae hia, qni ebrii «ant aoa a vino; ira mentfo eat temaleatia, eam a prudentia non minua exoutien·, quam vinum·'.

Caput IX.

Dt eteMitu· blnqpJteerien··, taapraeetiemma eo

Bltatomuhi mm injuratare eete vocbira Meritoria de Itaanodieu, fie ace'a iadraptata haedi·tu D eeatr'a ■q|mtatri divina, ori MeAdorita, adeea oaetra diaeteta ri foptetera tai Domnedio· rantr'a •entitora ori ote.

BtetelMMte mm teinter'* Mte pMMete Mte ste ttetetetcetep yvte ·μ l*β 4μ μ MBβ μ vbBmm ■N^teftete· tei Oβμ μ ΦMβ teMteitete te domnulu tetamra. Oteri m pota arata «ai mara ■elbatoeia a anharif ri Bpe'a 4* «rite· Mantharaata reUgioen, decata a balneari pra hauri De·»arira Pentru mm DeMradte· a eprita penatata MMt'e M pedopra iagraritorie: «Boote afrma 4e tebnra pra 'eete m · bteateMUta, toti eri m "ta au audita, m

Blrapbemia ori locatio Dm ininrioea, rive aade· immediato ia arieetatem divinam, riv· mediate, nimirum ta Dri diota aut geata, »· eta· Macto· aut rM Mera· dteigafer.

Btetabraria eat praratam berrandum, namque flte mtaeatM Dei, OMatam «natari· eo domini, oOririBtar. Orid enim arita·· tam Buram m ·aAmalk Undgita Bfotct MMλB. qara* Deum ipeam eentaaelta ·file»re1 Propter·»

pratatarit: «Mm btaapbemum antra Matre, penaat Mnnea, qri «udiMute, aaraa mm eaper eapat rim, et lapUet eam peputa· uriveram*·. — Pariter

* Oaa-apa· M.
* 9 MMpbm·, «ptate traita
• Aaaatea BriaMM aap ·› *ap.* Sta PMta ·› Λ ▸ Mb
♦Cm.apraM; IWraa Aria. «n. taii
• VM. to· DM, «ara·, ta ritafra gmm-mtaMB· •Mi. p4A

•Cke.au···; OmtatamK, Tbnata. Xlaamdr, qe···]*
* CaraSangu «rata
• «rata 1 d· ritari»
•tottnn, ta

m ookOl . pboveso . panem al ba-iuubksk «t pogabàboeko , immau i-u m

jk^SIU^k SMi^^kB^lk Jkkiq SMS JkS^Skîi SÎl^H^SB^k ^k^^^kSSS^^kkk S^MSt^kS^Sik ^l^k^k
^^MNNBBOΦ flt MMIkBtB S^SSSS^® WHisAsS® IDsi IfeSSIt M "**

W* ■· VWBiWIW ■* vWW MWW·· » w· MM - vW v·πMM·· W^m· BNIwi *■vMφMBH
frj Miwit ti*v si i*psMlS stssltai i* sbbxmhssA.
sfcbs' ^,4,^,9 ®8^S^ SSH^S^® '"
turilora. '*

Paatra aoe'a daedala nu peto dla deatah» a dejeai pre teta der·)· aeqeOri peevinrie, ed reougotaada grratataa ealaaltatUora pabbee, aa «ari DmmmAmi pt^ifNNMM poptwsl· is^Urt· sosstai vidu, aa namri dead! ra a* fordoea da teta foUalde radblmi, ai dia toi· poterile onto ae hure âpre impiedecarea battrai aeeotai meravu «rite: drepta ace'· ae iaretio pra popera atata privata^eetu ai public·, a, ae laeb de peëatata aoeot'a, ftriaduae da* teta feliuhi de injarstari.

Qaamebtem ayuode· head pebrat aaiaaraaai baiueoe provteriae élira· ont ouperqae a»aara, at reeegiteto publicaram calamitatum ialartaaio, que Daaa gent·· bate vK· dedita· paaira ralet, aaa aeHua ipei ab aaeaii geaerio blaapbemün abborraaat, varam pra eanotto viribao ad tarpio hriua dogitii progrwram,impediendam ratagaat: itaqae popuhua tam privqfe ^uam pabüee deoeaat, baie peccato ranaati<îç^b oaüüa geaeri» blaaphaniia caveado.

8aparatftiaapa «ata aaa vitia, prin care w db celte dotnnodieaera, oui nu-i ae ravine, ori lui Domeediea inné ia mode neeoviaiotioon. -r- Aatufeliu eota «aperutitioeu a oboervb in logea noué oeramoriilo veebialui toatameatu, oari intipuib· venire· domndui nootru lauan Chriatoea, ai prin annare usa dupa venir·· feptioa a acohria nu mai au loeu, ch-oi prin aoe a ae ar' aretâ, ed ai cam iaoa nu ar' β venite.

' Saperotitio eat vitiem, quo divinae cultu· exhibetar ei, eûi non debetur, vel Deo, aat modo quo exhiberi non debet. — Sio auperotitio eet in lege nova veteria tentamrati caeremoniae adventum domini noatri leeu Chriati rigaideeateo obaervare, qnao poet eiundem adventum non ampliae teneat, namque illi» nondum adveni··» oetenderetur.

Supervtitianea ece'a, prin care oe db culte divinu fopterei, orte:

a) Detin e derierta (vana obrarvanti·) prin carea ae intrebuintieaa mediuloce deeierte ai nepotrivite ·pre a qjuago 1« catare aoopn, precum ar β a-ai caatigi «aaatatea cu medicine nepotrivite.

b) Divinatianea, adeca cercarea colora aoounoe cu qjutoriulu diavolului, #pre cum ar β gbeitaril· din vieuri, din oemnele manilora, din obntatuiu ei ·buratalu paeoriloru, diu araneetuhi cartilor· de jocu, «i din venerea eu eéra, din intomplari fortuite.

c) Magi a aoeu vrqjitoria, addea maieetri'a.do a face lucrari, ce treeu praete poteriio omenoaoi.

d) Fbrmeoatori e (malefloiulu) adeca maieetri'a de "a «trici deapropelui ia foliurite moduri prin poterea diavoluM.

Superatitio ilia, .que eultuo divinuo creaturae exhibetur, eet:

a) Vana obrarvantia, qua vana et improportionata modia adhibentur ad certum Inem obtinendum, veluti ad ranitatem medicaminibus improportionatia recuperandam.

b) Divinatio, nempe occultorum ope daemonia inquiritio, prouti praoragia ex oomniio, ex manu lineia, ex garrita ac volata avium, — vaticinium ex charti», et cerae infuaionc, ex catibu» fortaitio.

e)' Magia, nempe ar» faciendi reo, quae vira» homini» ouperant.

d) MdeScium, nempe an daemonia ope variia modio proximo nocendi.

Acoete epecii do eaperetitiuni enatu peeate do morte, fiendu-oi onoraa, oe oe oeviao hri Demnediou, o diu faptnrei, aaoeptandu dola dena e aoe'a, ce mumai delà Domnodiou ae 'poto aaoeptb, — ri poatra-cb do rapnau tocmila aepreaa ori tncuta cu diavoldu.

Iotae euperotitibnum opecieo eunt peccata mortalia, namque honoram Deo debitam creetataa exhibent, ab hac oxpeetando id, quod « nolo Dea expectari potent, — et quoniam illae expromam vd taeitam cum daemone pactam oupponuat

Peatrn aoe a ri Domaedieu inea in logea veobia opri aooete faraddagi: ,8o au oe ale intra tino, oarale oe trdoa pra iulu aou aeau pra *'a ea pria foce, vn^ji^u vrnja, ri doMaataada ri fbrmerandu. 8i Annoeatorii, ri oarelo deeeaata, e cercle cauta pro atele, ri earde iatrdbe mertii. Ob opureatiuo octo Domauhd Domnodiedd tau tota cela oe foco aooete, ri pentru epareatterile niante va perdo pre ri Domada Domnedieuhi tou delà fada ta**. .

Idcirco ipae Deu iam in veteri foedera hara codera interdixit: ,Nee inveniatur ia ta, qui haatrat Uium-raum aut tliam, duram per ignem; aut qui arioloa aemritetar, et obeervet oomaia atque augdria, aeo rit malodraa, nec incantator, nec qui pythone» ooacalat, nee divino», aat quaerat a uoortaia veritatam. Omnia «aq· haec abominatur Dominae, et pr^ptar fotimaradi 'eralera delebit ora in introitu tuo**.

Aaemoooa ri baoerio'a in eaaoaolo ri oapuae la ode mri grolo oeribri pra ori viaovaM ea arameaea oparoatinri*.

Similiter oecleria quoquo canonibu* rain in talium abominationum rooe gravieoiaM animadvertit*.

Fiiadn-ob vitiuln eaporvtitiunei rab Mterito forme pdto ■ latftn ri peintre eradintioeii neoetei pravinoie, ainodala - foee ataati pra parochi, ed caatigeada-ri raaoaciatia dopliaa ri faadata deapre epecüle raperrtitimrai, · oe ra ara ivi in teriteriilo lon, ri dupa eo oo vora ooaviage ra totu raeeritateO deepra rawtinti'a, ri gradniu maHtiri acelor'a, ra iatieloptiuno ra le oombata, lumiaandu pré popora deepra doriertatismoa aodor'a ri arataadu-i diopcotiuhi ri etrambatatoa, ra ra face pria ole lai Domaedieu.

Quoniam «upentitioni» flagitiam varii· rab formia inter fid»le»| quoqae haiunee provinciae dilatatam rara potant, «ynodu» parochia iniungit, ut raperutitionia «pomorum in tarritoriie eorumdem occurrentium plenam ae exactam notitiam nee aoa de exiataatia ae malitine gradu certam pemaeionom ribi procuranto· ia illo· oarai prudentia iavehaatar, populum de earamdem vanitate illuminante·, ridmnqae contemptam ae iniuriam ilH» Deo illatam ootoadoateo.

' Uvtt. XÎXV, M.
• I Cor. UM
• Caa. raoot. M, M; & Bmüiua, ma. «A
• Dautra. XVin. 10, 11.
* Cara Uatai.. toa. M; Crac. VL caa. »1. A Hmjlim,

Otfl X

Mertea, ed mementote cote mri fa pre «h m « vietiri pamenteeri, deride presto sort·· vinitaris a omntei tens tMwfata indata erefa iaspecatiri ebririui, m m trecaadu-te la toaala cnratAecta, unfa art m refer· Unele pedspre tamponM, m m faafata psntra tota fa a aa a «aaaiîan etotne.

Pentra aea'a bsreric'· batata pre saar·'scriptura, car· die·: ,Ci sMta ai pia eugeta ette a M rogd pentru Mi morti, ei se re dsslogs fa pseete"", delà incepatu ee-a tedatinate a alargi ia qjutoriuta ·nfleteloni calora morti, ea rogatiuni ai eu sacrificii. — ira crediatiosii inca m au neeuitu a usiora aortea acetor'· daadu elemostea, ci fecunde fandatiuni pentru celebrarea santei liturgie.

'| Dilclc, ia eari aant'a baaerioa aa-a indatinata a eelebri pentru morti, dupa diMiplin'a baaerioei noatre sunta diferite'. Cu cari ocuiuni coasangenii repauMtiloru, dupa un a dation laudabile, oe esista in baMrie'a nostra, imparte seracilioru elemosina.

Pro langa ace'a baMrie'a face aaumita amintire despre'toti pariotii si fratii nostri repensati in credintia *à* in impartastre eu sent'a baaerioa: in sambat'a inaintoa laMtalui de carne, precum ai in sambat a inainte de dominec'a rosaliiloru *.

Temporii·, in.cari nu are locu amintirea publica a mortilora, snntu rate doâspreseo· dtie dola nascere· pana la boteuuln DomnuluL — Septsman'a rea d· antonio a aantului si marelui poste, santa septemana mare, reptemana rea luminata fa dupa pasci, dominicils dintre santele pasci ai rosalii, ei Mrbatorile oele mari, in eari tempori- nu m face amintiri publiée (colivie), dra a pomeni in taina pre eei morti nu est· oprite nice chiant in dic a de pasci*.

Capu XI.

Dssprs mormsatarM hoarricdsos/sspoliurq) sidrepro

Fiindu-ob dupe credinti'a crestinteea eei repaasati vora invii cu trapurile 14 diu'· judeoatei, base ric a delà inceputa a onoratu trapurile ociore edormiti in impartastre cu dens a, pentru aee'a ou rogatiuni, cantari si cu oeremonii 1« potroM si to-asidsa in loouri aaumite si pria bineeuventare destinato spre aoelu scopo. Inmormsntareu trapurilora trebue d· regula µ m face dupa patrassci si opta de ore, oi µ m incungiure pericuiulu de-a'inmormehtd omeni rii, si atanei inca numai dupa-oe medicii si auctoritati!· civili, oonringundn-M despre intrevealres secure e mortei, concéda iamormeatarea. (89)

De ors-os iaatormeatare· bessricdeoa este ooatinusreataspaitMfrei baserieei oa msmbrii si, armtae ch ace'a'trebue deaegata aoelor'a, eari la mortoelora crin lipsiti d· eeeast'a impartasir·, seau nies a« µ voit· µ aiba parto la area. Pria urauoe dele iamormentarea bassristaea saute eaetari jidaaii*, paganii, si infaatii nebotesati, seotMi*, MMematicU, eeeomnnieatii notorii, eel µ m ncidn pre rise nsfiindu smintiti de mints, ri eei oe more ia dueta', eei m nu M an euminoeata oelu purine naa data in ana, si au morita fers h u i do intoroere·, eri c« iia usdra mare presto mesdra ri more neiadreptati* ri in geaere peoatosii publici, sari arara thra peaitontia.

I Π MsebA. XU, 40: .Ssast· O aslskris sst ssgttstis pre dqtaetis storm· st s pwostis ssivsatur* (in vrigsta),

* Coast. Ipest, 4s mystis» airisririi, - » II; 1» – Pitra, 11, p. 18,

'· Tpriesa la Ms*· st psatMsMarta

* Ni«pbs(.C»sstaaliMpstttsass,ssp.U; Htra,KI^p.4ta; âasstas atosMs, sap S: ,Os qsndmgiata Manata ρMMO··de. "*· Mi qsis sass In qaarimgeriM dtfcmrim msrib atafisst

Capot X.

1^9'^Ü9 *f99*

Kora, uMmnm aompo vit** terwetri· ···· ■'' tMBg ItetWMB iMMBieil **CtMB 4*βMH, iftu· •iv* **s tegei ***ionuB h**r*4**i *tt*i*a4*> ai»· ad purgatorium pro aoaagDi· poeais temporabbns haaa-4b psrdnosnfa, riva ia perpetuum cruciatibus setereiei· Iµ MIo µ A*..

Quaatobrem' ecrieeia sacres scriptura·, quae dicit: ,Baaeta et salabrie eat cogitatio pro defunctiexorare, nt a peccatis solvaatar* *, innixa, inde ab initio animabas defenotorem precibus ae sacrificiis suoeurrere consuevit, — iasupcr fidelss quoque illeram sortem eleemosynis atque fandetioribus pro sancto liturgis celebranda eruetis alleviate studuere.

Diea, quibus sancta ecclesia pro defunctis celebrare solet, iuxta eedeeiae nostrae diaciplinam sunt variae Quibua'occasionibus deftinctorum consanguinei, iuxta laudabilem iq ecclesia nostra rigentem consuetudinem, eleemosynas pauperibus distribuunt.

Praeterea socleeia expressam omnium parentum ao fratrum nostrorum in fido ao sanctae ecclesiae catholicae communione defunctorum commemorationem facit sabbato ante dominicam carnisprivii (apoqreos),noà non sabbato ante dominicam pentecostes*.

Tsmpora, quibus publicam defunctorum commemorationem facere haud licet, sunt duodecim diee intra nativitatem domini ao epiphaniam, — prima hebdomada sanctae ac magnae quadragesimae, sancta hebdomade maior, hebdomada paashatis (diaoaeoosimi), — dominicas intra sanctam pascha ao pentecosten, atque festivitates maiores, quibus temporibus publicae defanotoram commemorationes haud aguntur. Defunctos vero in secreto commemorare neque ipso die psschatis interdicitur*.

Caput XI.

***Dr Mfrltm** reetnieriiee rt dr* eesmstsrie.

Quoniam secundum christianoram fidem defuncti die indicii eum corporibus suis resurgent, ecclesia inde ab initio corpora in communione ipsius obdormientium honoravit, ideoqu· precibus, canticis, ac caeremoniis eadem oonoomitatur, atque in locis certis m bcnsdictioae eodeeiastioa sd euqdem finem destinatis deposit. Ad periculum homüita. vivos Mpeliendi praeosvendum, corporem oepnitur» de regtja elapsis a morte quadraginta octo horis fieri debet, et tunc quoque facultate a medicis et civili auctoritate prius obtenta. (89)

Cum sepultura «celwiMtiea communionis eccle-. riae cum sui· membris continuatio ait, sequitur, eam deoegaadam esto iis, qui in morte hae «ommunione oarebMt, neque eiusdem participes m m volebant. — Psr eenseqMM a Mpultura scelesiastica arosntar iudatoi *, gentiles ac infsates eoa baptisati, haeretici *, oriWsmaliri, excommunicati notorii, suicida· non mente capti, in duelto mertei', qui sacram oommunioMsk saltam semel te anno haud susceperunt, atque decesserant, quia paeaiteatiae riga· dederint*, — qui foeans immoderatum exigunt atque impsenitentes obeunt*, et gsnsrstim publici peeentoree, qui gin· paenitentia moriuntur.

sxtta mbtatus eat tossisie·» stas ftwere asaorisa"; sp. sn. Pitta, x Π, p *tn*.

* Csa.sjost.t4.

-* Caa. spsst. 44; Cone. Iastie- esa », M, 44.

' Ttasotie Alssantr., gemat. 14.

* Coae. Gusgr, esa. A ta

* & KieSfA, ssp A 4o taasvsiestass ; Pitre. L U, p me

Hindu danagaraa tomoHMBtaMi an'a ta cote* rant βμ I* Ba*sn^^taMtal· ιBμ «Aβ·Bβ· mfemMkRl fl* fSlOlMq Ml M*It* ÎBlieIBftt*** M fttW*MB àmm^m** *m**m*ÜImv M BOiMB*it*tÜQMl te-M*f*W*tM*i benriMMi* CMfak Ml pffWHte, cari pria aantote MMH tut· Mpriti da μμλΛ'λ Va»· hear· M onoco, ri. teoaaaWte indoiate, «a nu-ri pragete a (ara iatauaaro date ottaariata*. Incri ea etai Mare precautiuna «aata datori a parsed· parochii te fatemplara, eaada ar fi ta M deaago chiant ai tecta de famormentara te eemeterita paroehita.

De ora-oe oemeteriulu pria binocuvantaro badbricdae· ai pria infigere· sautai eruet, cete dedicata lai Donnedieu, parochii ae dssfaàiure totu relata loru pastoral·, peatru iaaintarea fructesetiei aeelui'a, grigindu «A se fie ingradito dupa cuvonintia, si iufrumaetiata jura improgiuru cu arbori, ai favetinndu pre poporeni, ch neglegere· etmeteriului arata reoél'a loru in cretati·, ai lipa'a de iubire entra parintii ai fratii loru, ai astafeliu i face pre daaaii da ocara ai de batyoour'a lumei. (90)

Dia aaemenea reverintia catra oemeteriu voru priveghiA parochii, ed fora' acirea ai invoirea si a ordinariatului, nime ae nu eûtes· a «cote trapu de omu din mormentu, ed ae-lu dnca ia situ monncnta.

' Cm aaptaara· daMgatio ana graviarimaram poanaram eoaforiasticara* ta eyuudna attentos ,reddit partehna, ut te oaareaaeaiis ac sepultura·

WrWS ltaⁿs^^m kevaAaUk RV ·v"MM MMltaHI W·ᵉ·" gandin anal prudeatte precedant, atque dubio oe^ currente ad ordtearteta* recurrere haud aegHgaat1. Maiori adhuc etrousmpactione ae prudentia procedere teneatur eaau, quo aKoui val ipoe locus aapultarae in coemeterio parochial· denegandus eaaet.

Porro quoniam coemeterium benedictione ecclesiastica ac sanctae crucia erection· Deo dicatam sit, parochi omnem pastoralem selum ad eiusdem decoram promovendum exserant, curando, ut illud convenienter septum ac circum circa arboribus ornatum sit, atque docendo fidele·, coemeterii nogteotam fidei eorum tepiditatem ac caritati· erga parente· ae fratres defectum ostendere, risque illoopprobrio ac ludibrio esse mundo. (90)

Ex hac erga coemeterium reverentia parochi invigilabunt, ne quia, abaque scitu -(eonsepsu ordinariatus, corpus datencti, fine illud ad alium tumulum transferendi, exhumera praeanmat

TITULULU VII.

DB8PBB VISITA CURULUI.

Capo I.

Dttpr Ariorintfa chr*M d·* ·'prqpost ri - as pat/aetiond m aaerria srisntis.

Din inalt'a misiune a pnotiloru de a conduce rium'· can cuventatoria te paaiunils cela mantuitorie ale adeveruriloru de credintia si de moral·, ·rméxa datorintia loru oaa mai santa, da a-ai C oaatigd (denti'· neceasaria, ai a *t*» perfection^ te aee'a dia dl in di, pentru-ta fiindn densii lumin'· lumei dupa cuventulu Domnulni', cum vont htminfi, dece ei inatai voru orbeed in latanereculu needen tiei*, si cum voru avi scientia, deoa nu ae vora neauf diu*· aoptea a -- daprinda d perfectioni in ·tadiile perfacete? —

Chiara si sacra scriptura ne invotia, eh: «Buaalo preotutai voru padi adenti'a si tege· voru aorad ta gura lui**.

Hfadu-cd ofldta paatoralu alu preotutai este■ combat· arorile, - deslegA indoelite, ai - delatori dafaimarite tacrurilora etaru sente, de sine -- iatioteg·, eh ta trabue se fle provodiuta ca toto ·naete aooeaaari·, cb-d te ta contra scads védi'a ri autoritatea adeveruriloru prop··· do baeerica, ri ·atnfelin preotata trago «Mprari podep·'- ameniatiat· de Domata pria gar a profetutei: «Pantraoh ai tepodata scieati'a, si au ta voiu tepedÀ pre tine, ed ae nu preotiaaci mi·' *.

Parfeetiuaaraa elaritiui fa aeiaatfete anere o pretfade faaintar·· raped· a raltarri fa tota taaate aodototoi, de ora-ce te ta contra riagnra atatata preotie··· ar ramant indarapta on nasp—■ acadaro a aatoritatoi ante, o poftoeea mai facete ri impregiurarea nee'·, eh iaimidi eradiatiei pria eultur'a ee· izraHgtoaa, an inodta a favfani baaaric'a oh dan·'· ar fl partinitorae obaeurnntumufai.

Deri tarai· mai virtosu in dite!· aoatra aato datori· a cultivA sctratiale cote adeverato, ri prin fatiatept'a loru tetrabrintfara a oonfandd intialaptiu·· temri.

TITULUS VU.

DB VITA CLBBICOBÜK

Caput I.

*D** ciarieormn iiilfrah'ans m aneria acMntns progradiendi ac asmet perjietads.

E sublimi sacerdotum gregem ovium rationa-Hum ad salutaria veritatum fidei ac morum pascua conducendi miarioae fluit graviaaima sibi scientiam neceaaariam comparandi, atque aamet in eadem magi· magiaqne perficiendi obligatio; atenim cam illi iuxta Domini verba lux mundi tint', quomodo flluminriraat, ri ipri in ignorantiae teaabria versantor*, et quomodo scientiam poaridobuat. niai fa ·tadiia peractis eemet diu noetaqae exercere ac ·xoolera satagant? —

Ipaa quoque eacra scriptura nos doeet: «Labia sacerdotis custodient scientiam, at logom requirant ·x oro oins*4.

Quoniam pastorale sacerdotia manna act error·· profligaro, dubia aolvore, nec non raram sacraram faaultntion·· rotunder·, eponto sua sequitur ipsum omnibus naeaaaarii» armi· instructum -■·· debar·, ··oua onim veritatum ab «celari· praporitarum dignitas ae auctoritas minuitur, sieqne aorardo· ia -- concitat poonam - Domino pe» oa prophetae intentatam: «Quia ta amentiam rapuliati, ropeltem te, ut ne sacerdotio fangaria mihi*4.

Clarum in sacris actontiis axeoH exigit ooloerimua culturae per omne· gradu· societati· progressa·. namque seeus mI·· tata· sacerdotalis ■ammo auctoritatis ---- damno ragraderotur; id exigit illa quoquo rinumataatia, quod fidet ndvar·arii irroHgioaa oorumdem eraditis·· entaefam argaora haad derinaat, ac ri ipaa oboouraatimni fautrix (met

Hinc tara· nostris potisaimum taba· veras ·cienti·· coler· tenetur, earumque pradenti usu mundi aupiaatiam contender·.

■ Ttinsth. tteisair., qsasat. M.
* Matta. V, U, M.
• I Ttaata. IT, t*

' Mdta.II, 7.
• Osss IV, ·.

Oultivarsa deralni in m4mÜ· - demanda ri mb- A tel· canoe· ', ri o rsssmuda on mb· mH·» ri •aatria, pariati ai baierieei *.

Sinodulu pre bas'· umtivelesu adnM «eripte dels clara iotpHairta eouarientioM a aeaatri doririio •ante, ri 'hi admoaieaa tri ia cultivar·· «deatiefarn aaera m alba inaint·· aehiiera anmri marirra iri Domnadiaa, maatuirM raletdera credhrtierilera, ri binele baaericei, dra apre gjungerea aoopuriior·' acestor'· so ae sildaoa a-ri proeard MMaleaala litarari· neoesaarie, ca»tigaadu-ei eela pudnu cdte ana manuals dia fie-care rama alu adentieloru teologice ri indentiandu on potari unite bibUoteei dieceeaae, dirtrictuali ai parochiali.

Ia arma sinodulu aaoepta delà tote ordinsriatele, od la oonferirea boaefleiiloru baaericeari, ri la impartires faliuritelora ajutqgic, apre sternirea nobHei •mulstiuni ia cleru, ae do oa destina· conaideratiune la neaaintiele de ulterior'a perfectione aeientidea, g dovedite de conçurent! in reatempuln aervitiului lore, ai pentra ace'a rom pofti dele protopopi, od in informatiuuile anuali deapre clerula diatrietualu ae reporteae en tota conacientioritatea in aoeat'a privintia.

Ohei fat arieurifa emdiriam* oneri gnaqne mmmnb φAφBΦ m m Im magne fcrreeo nommmdMt1.

Synodae rntieuiboH allatb dueta, balance aecrae obMgarioato debitum edtaepleaMatam a rierieri exportai, oeoque nwart, ut in aacrio acieatiia oxoolendia eohunmodo Dei gloriam, animarum Melium aaintem na Mdoriae bonum prae ocalie baboaat, atqno aaoeoMria ad boo ineo eoiwequondoa media comparare atndeant, es aingulia diaciplinarum theologicarum obiectio manualia ribi procurando, atque riribda unitia bibliothecae dioeooaanao, diatriotualM ae paroohialM erigendo.

Demum aynodua ab omnibus ordinariatibua expectat, ut in benefioiia eooleoiaaticu oonferendio ao direrrio oubridiia diatribuendia ad nobilem in clero aemulationem excitandam, peculiari attentione nioua ulterioria ooientidoae perfeotionia per parochoo concurrente! tempore aerritiorum auorum comprobato* prooequantur, — et idcirco a protopopi* exigent, nt in annuis de diotriotua clero informationibue hoc quoque aub reapeetu omni sinceritate referant.

Capu Π.

Dvtpn datorinrfa daruM da a proyraad m morrii-*taU ai in perfart tatatplaria.*

Fiindu rtatulu praotieacn eeln mai atralucita ri deregatori'a preotiloru ce· mai aléaa, ri de eea mai mare inaemnatate, aoeat'a perfectione si inaltime a •tatului lore pofteace o eaemplaritate a rietiei, ai o integritate a moravuriloru od aoe'a, ia odtu ae an ae para a deminit ca portarea, cea ee predica cu cuveatulu.

. Drepta aoe'a ri marele apostolu avendu in rodere' cuventulu Domnului diaa entra invetiacei: „Voi aunteti aarea pamentnlui* *, indemne preTitu: »Intra tote daadute pre tine eaempla de fapte bane intra invetiatura, intregime, onore, nertricatiun·, ed eela contraria ee eo ruateeso, ne arenda nimioa a grai de noi bale**. De undo ri aantulu Joauugura-de-aura oa dogeaesce: „Preotulu trebae ae aiba vietia nemaculata, cd ca totii ae prirdooa in denaala cd intra una esemplu, de-orn-ee Domnedieu pentru ace'a ne-a clean pro noi, od m ftmu od aeoee luminare ri invetiatori ai colora alalti, ri od ae petreoemn pre pamentu od neeoe angeri**.

Un'a multtme mare de detorintie auntu impregnate cu demnitatoa preotalui, oari aa maaifeetdaa in duple direpdune: ia depriaderea virtutUoru odortine, ri in incungiuraraa fapteloru celera role ri a ocupatiunilora lumoooi, neeuvenite atatului preotieacu.

a) Ce ae tiene de depriaderea virtntiloru, preotii ae premdrga on eaempla bnau oredintioriloro aoi in tote virtutile, ri untune in virtutile teologtoe, morali, ri ale indurarei spirituali ri temporali, dintre tote inse μ μ aildaca a impleni .«· aoompotato tote datorintielc atatului preotteeou·, od artuMi· vediendu omenii fapteie lore oeio bane ee preamardeoe pre tatala celu cervscu*.

b). Era de alt· parte preotii mata deteri a ee fori -) de portât·· deragatoriilora drib·), de a ae face arendatori, procuratori *, oeaa a-ri agoniri rab-

Caput II.

Da clarioerum cH^etioa* moririM oc *vita* «aramplori *prefiàtaii.*

Cum atata* sacerdotalis praertantiutmu·, munusque saoerAtum egregium maximique momenti sit, haec perBctio atque statu* *ublimita« talem vitae exemplarriatem ac morum integritatem exigit, ut numquam facti· refellere videatur id, quod verbo praedicat'.

Propterea sanctu· quoque apoatolu· prae oculis habens verba Domini ad dfacipulo* prolata: rVw eati* sal terrae** *, Titum hortatur: „In omnibus te ** r- _ praebe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, ut is qui ex adverso eat, vereatur, nihil habens malum dicere de nobi·!* *. Unde et sanctu* loannea Chrysoatomus monet: .Sacerdos debet vitam habere immacufttam, ut omnee in illum velet in aliquod exemplum intueantur; idcirco enim noa elegit Deus, ut simus quasi luminaria ei magistri ceterorum, ac veluti angeli venamur in terris*.

Multitudo ingens officiorum, quae sacerdotidignitati oonnexa sunt, in duplicem directionem ae manifestat: nempe in virtutibua <du latiania exeroendia, atque in operibua mali·, nec non occupationibus statui aaoerdotali minime congruentibus devitandis.

a) Quod virtutum exercitium attinet, sacerdote· bono exemplo idelibus auia in omnibus virtutibua praeluceant, et quidem in virtutibua theologicis, moralibus, nec non spiritualia ac temporalis misericordiae; super omnia satem cuncta sacerdotali* status munera adimplero satagant*, ut rie hominevidente· bona «orant opera ÿoriteent* patrem, qui in caeli* eat'.

b) Altera ex parte sacerdote» cavere debent a) a muneribus saeralaribn· gerendi·*, s bonis •lieram conducendis, item e procuratore agendo*,

[1] 8ynad Csrthag, ou M; Sfnad. vn, aaa. *.

* a lo·*· Ckl7*rto«., Z» *vtevriMv*, Bk IV. oap * .Qari •aim otdriaa pnihorlt adrsram mtiM tatitar pugnant d inam nfulmtar MMf QaM d atriagne tiriMi Mμ Mμ lo diririrtarl ari ri M> atria pnatmtri, gri rienu ririMUrt, Mao yadtaa era iugalaalt oagoH agea art an dhbaK rri par ^nn peril kgri uariM· earim garriat darerare·.

* Marik. V, 1».
* Tit. n, *t*, e.
* Chry*o«tes*., homU. 10 Ia *p s4 Tianth.
* Osa. sport; gyncd. VI, eaa. II.
* Mattk. V, U.
* CUa. *pert n.
* OmuVI, eraU

ohtiMti*» dia faturi 4e ruataa ri Mcuvioae*; β) da • tiasri «fam falri ta oaaele Ion pararibial», ori 4a a umbM la aeris»γ) 4a a aa iabotfi*, 4a nagutiatoria marri»va*, de a - bataasta ai isbitoriu 4a eerte*, 4a taeoad'a 4a avail, (i 4a veuaraa aritatai castiga·, 4a eamataria', 4a aatasteeorea avariera baaarfNari ea ata sala proprii*, 4a inatrutaaraa avivai baMrieaeei*, 4a oavsatia ohixastal*, ri da vanatulu cu-^trepita alu taralora.

Cu atata mai vartoau suata datori a se fari ri de tota paoatola, cari pria leg·· firri, ri pria legila loi Domnedieu ri ale baaarieai aaata oprita totarorn ereaüniloru, de-ora-ce naaeatnenata strie· baaerieei, deca portarea mireniloru a eu mai pueine acaderi daoata oea a preotilora. Bi ei ae ae pote preotii tient ri inaiatd in perfeetiunea morale cnvenite statului loru, sinodulu nu pote din deotalu a raoomaadd preotilora meditatiunea lucruriloru divine, rogatiune· neinoetata, cetirea eartiloru religiose, pregatire· cuvenita la celebrare» santei liturgii, reeitandu orale canonice (91), frecuenthrea evlavioea a «antele sacramento, eonvenirea la exercitii spirituali, ri U adunari distrietuali, in cari imprumutatu ee ae edifice, ci astufeliu ae ae conserves» ai ae créaea in denaii aelulu ri apiritulu adeveratu baaerioeacu.

Capu ΠI.

Dttprt prtotü erliÜ.

De orh-oe apoatolulu dico: „Ch oelu neinsuratu grigesce de ale Domnului cum ae placa lui Domnedieu* ", de aee'a oei îe ara aemtt in aine aceatu dani mare de a rierbi lui Domnedieu necasatqriti, ei attufeliu liberi de grigile familiari, »»-ri educa aminte, cb chiaru statulu loru de mai mare perfectione recere in tota privintia una portare mai eeemplaria deportata ai de oea mai mica umbra de tuapitiune (92)

Sinodulu reimprospetandu legialatiunea baaerieei noatra cu pririre ia preotii neinaurati, cu ainodulu I delà Nicd'a opreece preste tota cd: '.Nice epiecopului, nice preabiterului,. nice diaoonuhii, nice maearu rerunuia din oei din cleru ae-i fie iertata a av£ muiere subintrodusa (»eau tienatoria), afora numai deoatu maica, «ora, «eau maturia, seau ainguru atari persone, cari depart» tot» suspitiune·*. (93)

In una» sinodulu dogenesee in Domnuln pre preotii oelibi c4 diu'» ri nopte» rogandu-se lui Domnedieu, prin mediulocire» preacuratei vergure Mari'», ee odra statornici» in darulu contenir·! si alu inMnarei, — i admoniesa, o4 neincetatu se se oeupe cu cetirea sacrai scripturi ri a vietiei santiloru, ri eu stadii teologie·, urmandu sfatulu santnlu Hieronimu datu lui Nepotiaan: ,Niee csmdu ae cada din msnile tale oetirea «aera, invetia ce trabne »· propuni, si cu oetirea neobosita caatiga-ti cnvantalu^ credintiosn, cd potinte sa fli ri a indemnd intruest, fidelem sermonem, ut posais exhortari in doctrina sana4·, et eoe, qui contradicunt, arguere*1*; ao denique sacerdotes obsecrat, ut moderatione, imunio, aliisque poenitentiae operibus aemet advenu» voluptatum carnalium tentation»· armi» instruent, ·ancti apostoli exemplum imitante·: .Castigo corpus nee non a vita rebec abiaoCM ae tadeasutibus mette tend·1; β) praeterea intardietam eet saqardotibes cauponam earvaro in domibaa paraeUalibaa, riva popiaaa adire*; γ) item ebrietati tadrigare*, turpem quaustam exercere*, pugnae··-ae rixarum oapidoa eeee*; insuper envsre debeat ab avaritia et tarpibea lucri· aectandia', ab aeuria exigeadia', a .boam eecleataatiei» cum proprii· commiscendi·*, a boaia •celeriastieis abalioModia', a fidriuarionibua praaataadial*, nee non a atrepitoao foraram venatu.

Ko vei magia abstinere dabant ab omnibaa peccati», qua» lege naturali, divina ac eooleamatica omnibus obriatiaai» interdicuntur, namque eecleria vehementer decolatur, dum laieorum moree melior·· eunt quam sacerdotum. — Atque ut sacerdote· in perfectione morali statui eorum congruenti semat conterrere ac progredi valeant, eynodue haud poteat tibi temperare, quin aaoerdotibut impenee.eommendet rerum divinarum meditationem, aaoidnam orationem, librorum piorum lectionem, atque inculcet convenientem ad sacram liturgiam celebrandam horarum canonicarum recitatione praeparationem (91), devotam sanctorum aacramentorum frequentationem, — ad exercitia spiritualia nec non congregatione» districturis· oonfiuxum, in quo mutuo aemet aedificent, ricque «elui atque spiritus vere ecclesiasticus in ipsis vere conterretur augeaturque.

Caput III.

Dt fraiftmi cotlibibut.

Quoniam apostolus dicit: ,Qui tine uxore eet, sollicitus eet quae Domini eunt, quomodo placeat Deo* ", idcirco qui in ae magnum iathoc Deo qua ooelibe· ao proinde a curia familiae immune· serviendi donum sentirent, meminerint, ipaum eorumdem maiori» perfectioni» statum, vitam omni tub reapectu magi» exemplarem, atque ab omni vel minima »u»picioni» umbra remotam exigere (92)

Synodo» legislationem eccleaiae nostrae relate ad ooelibe» renovan», cum aynodo prima Nicaena per omnia prohibet: .Nec episcopo, nec presbytero, nec diacono, neo alioui omnino, qui in clero eet, licere subintroduotam habere mulierem, niti forte matrem aut sororem, aut amitam, ve) ea» tantum personas, quae suspicione» effugiunt*. (93)

Domum synodus presbytero» ooelibe» in Domino hortatur, ut din nootuque Deo prece» fundente» ab illo, beatissimae virgini» Mariae intercessione, in dono castitati» ac continentiae perseverantiam petant, — monet quoque, ut aacrae «cripturae et vitae ·anctorum lectioni, nec non stadii» theologici· inderinenter incumbant, consilium sancti Hieronymi Nepotiano datam sequente·: .Nunquam de manibus tui» sacra lectio deponatur, disce quod doceas, leotione aaridua obtine eum, qui secundum doctrinam

---

¹ Cea» Carth^. saa. 18; Osas. IV, «a». 8, *l.*
• Osas. Oarttaf., eaa. 47; Cwa *n,* «sa. 8.
• Oaa. spast 4A 48.
• Niantes. CsastaatiMpshtaass, «aa. 187, sp. sm. Htra.
• Cs». «p·». «; & MtafbM. «aa. 1M, st TtaissiM, sp. ssasaisa sp «<·. Pttsa, t. Π, p 811.
• Cana I, «su 17.
• Oaa. spast. 44; CaaaVI, «a 10.
• *áβa. iatiodL·,* ea». 94.
• Cm·. VH, eas. 18.
*· CSa.apwt.90.
« ICer. VU, ML
·' Csnal, eaa. 8; Ceae. VI, caa.&; Coae. VU, esa. 18, 89; A BtaWta eaa. 88, ·< pwbyt. Gn(«r·
" 8, Kisrsaym, *tf.* «4 Napatita.
« TK i, n

.Muaoeseu trupulu meu, si-lu sapana sarvitatai, A cA ■· cumv's tlfalri predicaada, iasassi M Bu netrobnicu' ·.

meum, «t i» ŝervitute· redige, m fart· cam aüto praadicsverim, ipss řeproba čdKcfar !

Cap· IV.

Dupn prsctii tmwoiH fsstetsriti).

BAseric'a nostra din temperiis apostoliee a adssisu la sant'a prootia barbati caaatoriti on aaa. vergura*, · ooncediendu-li a petreoe in usulu þtoriei «i dopa primirea santelor· èrduri pedepmdu ehferp eu uptime pro eei ce se àn «fif a priai sscrscumipscsturs delà prootulu ţasuratu Daapre oan disciplina basoriceeoa - marturia einoduln Trulanu.

Co tôle scostee canonele impjuiu preotiloru insurati itriou obligatione de a ee abstiond de usahs caaatoriei de oAte ori voru se se apropie de santals altariu spre celebraro· eantei ţiturgii (94).

Ers la ouu. cAndu se-ar' arati oa marturii credintiose, ci preotds'a a infrantu credinti'a conjugale, prootulu çonjunge este datoriu nu nujnai sr as abetiené delà impreunarea trupdsca cu dons'·, ci ai a-se deoperti de oonlocuire pentru' tutu do-a un e, si deçà va vietiul impreuna ou dens'a, trebue »f inoetese dels tote fanctiunîle šacra (96)

» Pentru ace a sinodulu reeomands ordiaariateloru, ci strinsu ae vighése, ci numai de acei clerici se se inaintete la ordurile sacre, cari'uuntn casatoriti cu persone vergure bine educat·,! cu fric a lui Domnedieu si cu nume bunu. (96)^ y

Ère pentru incungiurarea atAtu e neintielegeriloru si'nejdaberiloru familiari, cAtu si a peticulului de ihdifferontismu religiosu, ordinariatele numai pre ace| clerici inaurati i voru promqvA la ordurile sacre, cari voru fi avendu muieri greco-catolice, pentru ace'a nu va fi iertatu nice unui clericu a se insuri) instate de a insinuA ordinariatului rospectivu' peroon'a, cu care voiesce a pul la caaatoria. si inainte de a capati binecuventaro arcbierescs.

· la urma sinodulu admoniesa pre preotii casatoriti, cA 'Satufeliu se-si gubernete sociile, ai tota ea·'· loru. cAtu ace'· ae sierbfaoa de esemplu, si spre edificarea toturoru, orodibtioeiloru/ atAtu' in pietate si in harmonia, cAtu si in ordine buna si in activitate neobosita.

Capot IV.

Dtfmk/Iŋ aàatafaïa.

Kocfesia nostra inde ab antiquis temporibas virovirgini uï* iunatos ad aaaotam presbyteratum ad■üoit, eisdem post sascspt<« quoqae saeroe ördines ·sut ssattimoaii concedendo, nique Bios, qui serram oemmunioaem a presbytero oontagato ' reeipero abhorrent, severe puniendo; — estas disciplinae scleaiaaticae testis est synodo· quoque Trùüaae.

Nihilominus oanonoe presbyteria conjugatis strictissimam imponunt obligationem see· ab usu matrimonii abstinendi, quoties ad sanctum altare fine celebrandae sacrae liturgiab^ccederş ĩntendunt (94)

Casu vero, quo papadiam fidem ooningalem fregisse testibus Bde dignis comprobaretur, presbyter ooniux non solum a commercio coniugali abstinere tenetur, verum eam in perpetuum dimittere convenit. Quod ai cum illa convixer t. ab omnibua sacris functionibus česset (95)

Idcirco synodus ordinaristibus stnqte invigilandum 'ininngit, ut illi solummodo clerictkd ordines sacro· provehantur, qui virginibus pie educatis atque bona fama gaudentibus iuncti sunt. (96)

Ad dissensiones stque odis praecsvenda in familiis, nec non periculum indifferentismi ergs religionem arcendum, ordinariatus illos solummodo clericos čonjugato ed ordines sacros promovebunt, qui mulieres graeco-catholicaa habebunt; propterea nulli clerico matrimonium inire licebit, priusquam ordinariatui concernenti personam, quam ducere intendit, insinuaverit atque ad id praeauleam benedictionem obtinuerit.

Demum synodus presbyteros coniugatos hortatur, vitae socias omnemque rem familiarem ita moderari. ut omnibus fidelibus tam in pietate ac cj>nedrdta. quam in bono ordine ac indefe··· industriis^templo 'ac aedificationi sint.

Capu V.

I>etprt a dmia 'eaaaiarfa a elariei/ant, eari aa prùaita Afawil» sasr·.

De ora-ce apostplu cHeediendu vaduvei, carea nu se ar' potd infaifiA, a tree· la a doua oaaatoria, adaugs: ,CA mai ferieita ar' fi de ar' remand àsia 1, pentru ace'a in baseric a nostra se-a consideratu a dou'aui a treia ai eelelalte nuat·, da si intro laiei ne' oonaiderAu du valide, Inse mai pucinu perfecto, si demne de ore-carera ðorreptjtia· (9Q

Baserio s nostra' inse a oondamnatu eu totula easatori'a a dou'a a clerisiloru, oe au primitu ordurile ŝacre dietaadu fmdepae canonic· eontr'a oeloru cé^ru tenti) astufetiu de oaaatorial* precum recundsoe si enuneia-si insaei instruction·· emanata delà sacra congregatione de Propaganda fide de dato«3fi jupiu 1858. (98).

, Caput V.

Dt ticaadu mqstüs efrrieorwm m *tacrit ordinibat taaaiitatanaa.* ı

Cum apostolus viduae continentiam servare baud valenti ad Abeundas nuptias transire concedens, subiunxerit; .Beatior autem erit si sic permanse ĩt ", idcirco in ecclesia nostra secundae, tertiae et ulteriores nuptiae licet inter laicos validae, tamen minus perfectae atque correptione quadam dignae putabaAtur (97) . ~

At ecclesia nostra clericorum in sacris ordinibos constitutorum secundas nuptias omnino dsmħavit poenas canonicas in eiusmodi matrimonia attentantes sanciendo!; prouti agnoscit et enuntiat ipsa quoque instructio a sacra congregatione de Propaganda fide die 98 iunii. anni 1858 hac in re emanate. (98)

' I Cor. IX. ST.
* Osa. SfOSL 17.18 ، i Tta. III, 18.
* Cu. spoat A
'.c···. Osxhsg. ma. tt. '
▪ Coae. Csrthsg. osa U.
' Cosc. W0e···., esa. - ; S- Niosphsr- esa. to. sx Tyyico .. · V · W71 ▲

' 1 Cor. m. M, «t ;
* Coae. Nwxaos.. osa. T; S. Bodies, eaa. 41. 80.
* Csa. spost. IT, M.
" Com. Aasyr., «sa. 10; Coae. N«oosm, osa. S; Cène. II, «•a. À

Capu VL

'dîliiNIMM JNVMâe 4l

IMadu-eè iua'aai aatar'a emutai ruaaru, ed dapa oaiauAla mai'iadehaglta, pria rapaesu «j **mia** diatractiaae ··■·< **reoifce** potarite atAtu eate trupaad «Ata ai oate apiritaali, «A aatafeU· eu iadoita aeargia aa m apuoe draai 4a laerarite aate: paaiie ace a preotilora iaoa auatu iertate diatractianite reereatorie, ai ooaferma statalui prootteaaa.

Diatractiaaite iartata ai 'reoomoudavere oteruM •until: ooBveraatiuaite eu barbati calti, ai eu poporeeii aei, facia eu oari praotata aa aa pdrte eu gravitatea receruta ci ai aau pariata neoompromitiendaai vAdi'a ia aintea aoelora ori atragAndn-ai iavidia. Éra in atingere ea barbati de alta coafesiuni preotii trebue æ arate iabire, ai ae ae porta ea tota modeati'a. ae grigdaoa inæ, et nu cumva prin aeomodare in oeie religioæ ne dovedlaca indiferentiaaaa: dropta ace'a ae ae neauidæa cu arguminte fandate a sustienA reapectulu cuve itu adeveruriloru eredintiei precam ai a institutiuniloru baærieeæi.

Mai incolo suntu iertate clerului petrecerile oSeate in cane private onerate, preamblarea, cultivate· mualoei ai a eantului mai virtoau a celui nacra, cultivsres pomiloru, fioriloru ai gradiailoru.

Nu pote inæ auferi ainodulu, cA preotii æ eetésca càrti oprite ai immorali, æ eereeteae erialmele, afara de easulu necesaitatei in caletorii *, precum nice ace'a, oA ae æ imbete. mai in eolo nu pute auferi, «A preotii æ amble la venatulu fiereloru, æ æ jooe in chrti din patima, ai cu ïndemnu de castigu *, ai eu omeni càrtiasj de profeaeiune, aaemenea nu iArta ainodulu frecuentarea teatreloru profane, participare·, la jocnrile, ce ae facu eu ocaaiunea oapetieloru ai a baluriloru precum nice amblarea in tempu 'de nopte *, cA aatufelia æ pota incungiurA ori-ce prepfisu ainiatru.

In arma ainodulu admonitu pre preoti, eA in diatractiunile loru ae-ai aduea aminte de cuvintele •antujui apoatolu Paula, carele dlee: «Cei ce æ foloaescu cu lumen acdat'a (ae fia) cA cum nu æaru foloai, cA trece tipulu lumai aceateia* *, ai érnai: „Blandetiele voatre ae fie aciute totutoru omenilom Domnulu sgrojyf eate''·.

Capu VII.

Dttprt sostiewetufa cterwAa.

Preotii auntu detori ou reverintia a priai darulu ehiamarei loru, ai a-.au æ lapedA nice in portala din afara de atarec ai derogatoria preotidaea: dreptu ace'a in ænaul'u aanteloru "canone. Preotii ■uptu datori a portA veettmente indatinate ai core- p apundietorio atatalui æu, foloaindu-æ de acele atAtu in captorii oAtii ai in alte ocnpatiuni'.

De unde ainodulu atrinsu oblige pre toti preotii, cA de cAte-otiublebrdaa eant'a liturgia æ fia im-, bracati in varifaentu talaria. Precum ai candù ae infpeiaieu umrdiapritu, la adunàri protopopeaci, orT la- dêregatoriiH din afara, æ fia imbracati in veettminte preotieaoieuvanite atatalai.

* In- alto afaceri ai ocapatiuni, preotii æ pota foloai ai de veettminte preotieaci civili, aaiaderea de colore négra aeaa oheeura, oprite fieadu veatlmentele «carte de dupa mod e mirenilora ai de oolôre deachiaa.

Capot VI

Cam ipaa indote· bominm poet diatwaioaea labor·· tarn corporis quam aaimi virea quiete æ boaeata Mcroatieuo reparere poetatet, at ate viribaa , additio doaao mma aggrediatur oceupatiooea. propterne aaeordotibae qnoqne nblatifamæta exbOanatia atqao atatai aaoerdotaH eoaveaioatia permittuatar.

Recreation* Kdtao ae clero reoommeadabitea aunt, ooaveraatioaoa eum viria eruditio. Me non cum fideHbae propriia, erga quoa aaoerdoa omni gravitate velat pactor ae gerote debet, — attendendo ne aactoritaa ana inborum oenloaac invidiam incurrat, in coavenaado vero cum aliarum coafeaeionum aaaoelie, aacerdotea dilectionem exercere, omniquo modoatia m gerere debent, — eurent attamen no forte ««commodatione in aacria indifferentiam! argumenta praebeant: idcirco reepeetum fidei veritatibua atque eceleeiae inetitutionibua debitam firmia rationibua tueri atudeant.

Porro clerici· permittuntur boneatao reereationee in domibua privati· hraoratia, deambulatio, maaicaa cantuaque potiaaimum eooleaiaetici exercitatio, pomorum. florum, nec non bortorum cultura.

Synodua autem tolerare haud poteat, ut aaoerdotea libro· prohibitae ac immoralea legant, popinae viaitent, excepto «hau neceaaitatia in itinere^, aienti nec ut inebrientur: porro haud poteat totefare, ut aacerdotea ferarum venatui vacent, ebartifoliia eum animi affectione ac lucri cupidine ludant', vel eum viria atudioaimime chartifoliia ludentibaa; pariter aynodua haud admittit apeetaeula profana adire, aaltationum in conviviia nuptialibua, aire in chorei· participe· fieri *, item nocturno tempore vagari *. ut •ic omnem einiatram •uapicionem effugiant.

Poatremo aynodua aacerdotea monet, ut in recreationibus verborum «ancti Pauli apoatoli meminerint, qui dicit: RQui utuntur hoc mundo tamquam non utantur; praeterit enim figura hui·· mundi* *, — et rursum: «Modestia vestra nota ait omnibus hominibus. Dominus prope Mt* *.

Caput VII.

D eimeomat MebUu.*

Sacerdote· donum vocationi· «uae reverentia prosequi tenentur, atque ne habitu quidem externo statum ac munus sacerdotale spernere, idcirco in sensu sacrorum canonum aacerdotea veates eoneUetaa ac statui suo convenientes deferre, iiaque tam in itineribus, tam aliis negotiis distenti uti teneatur'.

Unde synodus omnes sacerdotes striete obligat, ut quoties «aeram liturgiam oetebrareat, veete talari induantur, — prout etiam osdinariatum, ooagregationes diatrietuates ot magiatratua eivilee adeunt·· habitum sacerdotalem statui convenientem deferant.

In alii· negotii· ae ooeupationibus preabyteri veatibus sacerdotalibus civilibus qaoqae nigri aive obacuri coloris indui possunt„ prohibito attamea existent· vestitu breviori more laicorum et aperti coloria

---

¹ Csa. apsst. tt. M; Coee. Last, eqp. M.
• Csa. sjest. 4».
' Coee. Lsotia, caa. M: Csec. VL esa. M.
.* Coast. Apoat., Uh. L «·«■ 4

• i <or. vm. »l.
• PWipp.IV, b.
' Coee. VL esa. M

Mai inerio m feta ateati, *zI* ri ta pmtaroa A veetImentoloru envmrita etatuM m anami made ati'a ri umiHati'a preoerim in Matato turnl.

Pentru aee'a μ veen Ami a parti pro raeCAata·tala loeu aiaara 4a aha aaMral)* * ♦ vaatMata hmam, Anole la degota*, aferu 4a aptoeepi ri 4a aM domritari, aarar'a B oempota. Rnt 4a aMa parta benngiuMadn neeurntieri'a ai aagMgaati'a aoterierriri, ei ia aet'a prirtatia ta m aaaeidaaa a auction^ docoree darieela, aducAndn-ri amiate, eA cuntt'a dta afiua aa fern temria aa aoeotaoM 4a eemariu puritatoi interne.

Tori aecia, cari ara fece ia contre aaiediemintoloru diacipliaari dedwe mai, aaaa, rone fI pedepriti dupa rigorea aaatoloru caaoae.

(**TTTULULU VIII.**

DB8PRB OHDIXV MONA8TICV Atü 8ANTU.UI BASUJU MAKKLB. B

Capu I.

Dttpn rtttatmrta ordritn aowWm *BetiHu auurtlt.*

Derinti'a do a ae inritiA pria doprinderea praotiea a efeturilofn evaageHee*, la aaa mai mare perfeetiune morale, ddda origine la modula mai aeveru da vidtia religioM numita mai tardta ai monastico, in catea barbati aa pietate daadata, pria rotula caatitatai perpetue,. ala aaruiei da baaa voie, ai riu aaoaltarei parfecta, ri pria obeervaroe aaiediamiutelore Mndrito apro urioraroa tienerei aceloru rotari, aaa intrunitu tub unatü ai aeelari auperioru apre a ee deprinde ia celea mai aloae virtuti evangelice, ei lapodaadu-ae de tote poftele lumei, a-ai oèroA arilu in ringuratate.

Acdat'a inotitutiune apretirindu-w de obtra baerica dupe meritula ai, ai lattaduee cu rapediune C ia tote partile lumei creatine, mai virtoeu pentru eonformitatea ei cu apiritulu evangelioi, din sigurntate a treeutu ri la oetbti, ri dobandi ore-ti rare organiaare mai dotaiata de eAtra unii pariati atraluriti ai baaerioei, intro eari euprinde locu do ftuate aantulu Barilia marele.

Aceatu mare pariato alu baaerioei ou acopa βA viAtia ringuratida ae nu ae abate delà aaat'a ei deatinatiune, déde acelei inatitutiani regule potrivite, can pint in dtu'a de aatadi auntu urinate in baaeric'a orientale. — Cei ce imbrirôridaa modriu rietiei preacriou de eaatulu Bariliu, ri-rotienura numirea de monachi, ri ae numeacu Bariliti.

Baaeric'a greedeea in legiriatiunea qahoriea a ei inrederatu a doveditu, eAta iaeemnatato pana pre .inatitutula aoeotu aalutariu, ri pentru aee'a au numai a neeoitu din tempo in tempu a luA meaurolo nooeoarie, poatru a medirioei, ed ordriu monaatieu p alu aaatriai Bariliu ae reepunda dépliât pMamatoi eale primitive, ei tote do una data pentru marila merite, oe-ri caatigA aeeta ordu feria on baaeric'a, atAtu pro torouulu cultirarri erieetioloru *nacre ri* aha odnoatiuoi tiaorimei, eAtu ri ee pririre la latiroa religiunei oreotiae, la oonoorraroa moraHtatri in poporu, ri la iaaiatarea deoorri eultahu dirinu: nu ao-a indoitu ai àtribui una infiuiatia daetiaae preate introgu orgeaiamaln haaeriaeaea ale ei.

De undo inaMandu la treptele ode mai de frunto ale ierarchiei baaorioeod pre barbatii amiaeati dit aiaalu orduléi moaaetieu bodlitaae, primi delà aoei'a multo legi ai inatitutiani tolutarie, apte apro eonaerraroa dieripKnei baaeriooaci ri a pietatd creoâaeeci.

Patro moMatar rd ia eertibM proprio «4M

Itaque earobaat, ae ia reatiaMatecum eaerwai \ eplvsdWi* ae protiaeta ruetibue exoraeatur, ae aaaalea pelant digitia aria Marant*, axoeptie apimpia, attaque oeaieoiao Aigaitarüa, quibaa oompotit. fa aKa veto parte imaaoaditiem no beMtae extorri ntgliotum rhaataa boa quaqua tub reapeota docerem cleritaiem tartare atudeaat, uwmorea, quod habitua oxtriaaod deeootie baud aiao euoae intriaaaoem morum boae afaom exprimat

iQuioemqao atatatia dieoipBuaribea mperiua dodaetie ooatouire praoeamaraat, rigori poenarum a merit eaaoaiban taadtarum aubiaoebant

tjTUDÜB VIII.

OK OBD1XX MONdimro SANCn BA8IUI JtAOXL

Caput I.

Dt erdaw teneri *Buiiii* ampm *rttienmuU.*

Deridorium practice eonailiorum orangeHcorum exercitio* ad maiorem moralem porfeetionem aorendeadi originem dedit eereriori rutiori ritao rdigiebae, terioe monarticao dictae, in qua pietatia dieotiaotae riri, oaatitatm perpetuae, paupertatia roleatariae at obedieatiae perfectae roto, nee non atatutotum ad oorumdem rotoram adimplemettum ferihu reddendum deutinatorum oboerrantia aab uao oodemquo capite ooaluero, — at in praeripuit oraageiieit rirtutibm eeoe exercerent atque omntbat mundi rolaptatibua apretia, in eolitudine aaytum quaererent

Haec iaatitatio ab eccleria pro merito auo aeatimata, atque per omnea chrittiani orbit plagae celeriter dilatata, potiarimum ob eiuadem cum aancti orangelii apiritu oonaonantiam, e eolitudine ad urban quoque eommigrarit, atque ex parte quorumdam eximiorum eccleriae^ patrum, inter quoa aanctna Baailiua principem tenet locum, conatitntionom magie pmeciaam aaaeeuta eat.

Magnut late ecoleriao pater, ne rite eolitaria a eacro auo Bne declinaret, regulae buic inatitutioni accommodatae praeacriprit, quae in eoeleeia orientali hodjedum aaoeclaa numerant. — Qui ritao rationem a eancto Batiiio praeecriptam amplectuntur, monachorum nomine inaigniuntur, Baeilitaeque apdiunt.

Eccleria graeea in legiriatione tua canonica palam entendit, quantum poüderia buic aalutifero inarituto tribuerit, — propterea non eolum pho I tempore at pro re naoemaria concilia capere adnitebatur, ut ordo monaatieua aancti Barilii priatinae tune roMtiori adamuoaim reaponderet, aed etiam ob inrignia merita, quae ordo illo orga oodeaiam ttm in erientiia Meria exoolendia to iurontute inetitneada, qnam ia roligioao ehriatiaaa propaganda, in.poptiil .mbribae tneadfo, nee non in oritua diriri decoro premoreado ribi comparaverat, haud dubitavit UH in totam ecoloaiaetioam coaatitutionem rirt aalataram conferre.

Unde vitoo emtaeetae e gremio ordiria monaatiri BariHtarnm ed praocipuoq hierarehiae eeeleriMtioM gradua evahaado, ab iitta plurimae leg* ae ealutaroe inetitutionea dredpliMO ocelaaiaeticM ae ' pietati chriatianae conaerrandae idoaeea qonoeeuta eat

1 Cm VU, eu. It
' niH.

* Omet. Apmt., Mb. I, mp. ■ ■ ■
* Matth. XIX, 11, U, At; Im.O, «i XIV, M.

Droptu m·'· «Mal· artata ia vedsre, a» sr-» «da santaM Beciliu, MMHta iaetitstiunei M primitive, este «aa foptocu preaiummnata ai tiaa-•artaii in.viM'a beserisei aeatoa, ai e» fria ar-atara negiagereasmui ehiara apaaaraa Milii orta se pota engatd d· aaa srare acaâara pentru intra-gitetea orgaaismulei baaarieaaea: ah ea aalo a •dice mprincipiu raataararaa ordulai santului Basiliu mania ia tota tiaeaaala aoaotai provinci·. (99)

Cap· П.

Dttpn rtf»ien· at srpamssar*· menostirifora *•csatm* si^du m ^tram^a · heserisdaca *praes-cotaHoa Je AIUJvli·.*

Pratra-cd ordnln monaatice ala aaatalai Baailia reatauraada-as ia aetot'a proriacia ao pota responds acopalai ai destination·! sal·, aato aaaparata da lipaa, cd acol'a amesuratu spiritalui religiosa propria aoaatai instituta aa 'ao rsformese, respective B aa aa rovoc· ia vidtia<

Droptù aoe'a sinodalu afla oa calo a edtee ai aoa'a, oamcè restaurare· numitiilui ordu are ae ae internpld atdtu pro baa'a asiediamintdoru caprinae in rogale)·, ai alte acriori asoetiee ala aaatalai Basiliu marolo, otta ai pro basa snnteloru canone alo baseric·! noatre, flindo-cà numai in modela aceat'· ee poto aperi eo temein infloriroa rietiei monaatice in ordala reataurandu. ai corespuaderoa denaului intra toto la rolatinnilo de drepta, ce ae-au deavoltatu in legislatiunea basericei noatre.

Cu pririro la prefigerea ssiediammteloru de diaoiplin'a domeatica, ai U modalitatea deeroltaroi apiritului religiosu ai a rietiei monaatice, ainodulu oa tota de a dinaulu pretinde: ae ae siba in rodere, •i cu ocumpetate ae ae aplice invetiaturile aalutarie cuprinae in opurile aantului Basiliu marole aaia numite aacetice, etioe seau morali, precum ai in carte·: c .Regularum fuaiua disputatarum*, ai ce alàlta: .Regulae per compendium et interrogationem", in carte· namita: .Constitutiones monasticae', ai in carte·: .De vera atque integerrima virginitate' >. (100)

Éra ce se tiene de diaoiplin'a astern·' a ordiilui santului Baailia, ai de relation·· monastiriloru intro aine, precum ai façia eu autoritàtile ierarchice, •inoduiu pofteace, cd in tote aoeate ordalu monastica ee ee regules· ai eo ae aoomodeae prescrieriloru eanteloru canone.

Pentru legatur'a organica intro membrii ordului reataurandu, pentru mai uaior'a deaoeptare ai conservare a apiritului monastico, ai pentru uniformitate· diaciplinei, ainodulu afla de bine a decide: od monaatirile reataurando ai inflentiande in tote dieceaele acestei prorind·, ia tote oole monaatice interne oe fle subordinate onei monaatiri mame, ia fruntea carei-a oe atde unu protoegumehu aeau archimandrite. (101)

Bpiaoopulu reapectiru pro oei ordinati pote ae-i diapuna pro calca protoegumouydui la alte monatiri din dioooa'a a'a aeau la rer-un'· parochia, aeau de roro fi cuahfleati ai de profeaori la rer-unu inatitutu litoraria, dee· ae-ar' rooere fodat'· pentru binele* baaericei ai ■ credintioeilora, ai dee· prin ace'· nu ae. rotam· oonatitutiuU· monaatice. (102)

Preate totu erdula moaaatiou intra tote aria atk aub juriadietiune· epiaoopului dieoeaaau, cdtu eata indatoratu a port» grigi'· eurenintioea preate tot» monaatirile, ce ee all· in teritoriuhi lui, ai - priregbid, cd in aoele diacipMn'· monaatica ,M .ae abaerreae nmMurotu preecriaelora aaatelora canone*. (108)

▮ & Bsstfii sMgnt spars fess Is Nm aaisnt asms· (Cetoaim AgrippimM, sa. IS1T). >. SS··*·.

Usque ayradusosnsiderane sancti Bm H crû··*, «*ta primmcvam sui iratitatiracm ia vita aeaiaaia· asetros parim· paaapi assnMroti uoe aoa beM-marita· uaititaiw. atqun iflhm arüait negiostum val plane iateritam .'aartitatiiafa aaaiaaiaatfeaa rotegritati àana afcata; appartaaaai ducti, ordia» saueti Baaiiii tisgai ia amnibus huhssee provint»·· dtoemiribra rostaaratiouem ia principi· adioero. (M)

Capnt.II.^

Dr ennetitriit dnauaae *rrdMt* in proemcie *te·* eteatatie· praeña *Mihrlire ADe-IMnui enutifu·»-flit*

Ut ordo monaaticua aaaeti Baaiiii ia bac proriacia reeuaritatua flni ae deetinationi «oaa reepondero raient, aeeeeaarium eat, ut ille apiritui raligioee buie inatituto proprio conformitor reformetur, roapeetire in vitam voeetur.

Quamobrem cynodua id quoque edicendum aenaet. dicti ordinia reataurationoom tum ad normam statutorum in reguli·, sliiaqu· aaaeti Beaifii magni ecriptia •aceticia comprebenaoram, tum ad aaeroram accieaiao noatrae canonum dietamea fleri debere, namque aie aoiummodo fundate operari pateat foro, ut in ordine reotaurato vita monaatice efflorescat, atque ordo iuria rolationibua in eceleeiae poatrae legialatione erolutia penitua ooagraai.

Ad statuta ^iaeiplinae domeaticae, nec non apiritua religioni ritaeque monaatica· brolutioaio modum determinandum, eynodua ex propoeito iubet: ut doctrinae aalutaree in operibua aaneti Basilii magni •aceticia, ethicia rive moralibna dicti·, item ia libro .Regularum foaina diaputatarom", nec non: .Regularum per compendium et interrogationem4, praetere· in libro: .Conatitutipnea monaatica·* dicto, atque in libro: .De rent atque integerrima virginitate*1 contentae prae oculi· habeantur, riteque applicentur. (100)

Quod ordini· «ancti Baaiiii diaciplinam externam atque monaaterioram inter ae et ad hierarchic·· auctoritate· relationem attinet, aynodna exigit, nt ordo monaatieua hiace aub reepectibua ad anaroram canonum dictamina conatituatur atque accommodetur.

Ad organicum inter ordini· reataurandi membra nexum Armandum, ad apiritum monaaticum fociliua excitandum aerrandumqne, nec non ad daaeiplinae uniformitatem tuendam, aynodna docerhit: ut monaateria restauranda atque in omnibus hui·· prorinciae dioecesibus erigenda, ia cuncti· monastici· internia negotiis mouaaterio matri, cui protohegumeuua air· arebimandrita praeeit, subordineatur. (101)

Episcopus respectirus aneris ordinibus initiato·, ■ ecclesiae atque fidelium bonum expoeoarot, «t salvis monaatiem oonatitutionibu, disponere poteat mediante protohegusseeo ad aHa dinacasis anamonasteria, nee non ad aliquam parochiam, idoneo· autem ad cathedras quoque professorales penes quoddam litterarum institutum applicare potest (10S)

Genuutim loquendo ordo, monastic·· ita iurindictioei aubiaost episcopi dinarmani, nt omnium monasteriorum ia territorio ipsius existentinm debitam curam habere debeat atque invigilare, ut in illis disciplina monastica ad praescripta sacrorum oaaonum vigeat*.'(I88> '

* Coae. IV. eas. t

Fu ■« WB^^Ww ^^B^BABMββM^MB A μ α μ Mμ Iμ o ** aa^^^MMMMT" M

ĀĀĀM̄Ì M̄I ĀĀw ĀĀ Āḷ ĀĀ ĥITAV̄ĀĀ ĀP̄ŌĀĀĀ^ŪM̄Ì IAAφA^ MMMMw AASAAAw ABIA AfMA^pA AMWOTA^AW ^^^^^^^^ tiw 0A ^A^A bltOMIoMkf 41^A^A AHA^S ^AAÉ^BASA ^AOAAAtj A^φAA ^AA^^AA^A AAAIAI 4α AOAAAOΦA₀Iα 4a*

ri eoneeerate do mimIH, neele fanpaenaa «a btaaarilo de dental· tiiaaterii aa mai petit 8 latrabutattate apre alta aoepari mteeaeri*. (184)

etinate àe eeneoernta eant, na «ua beaia ad ipan tpaalaaMbe· ia alte tant.manda··· oeavarti hand poaaont*. (184)

Deal pH bntn aearton ptteipfl · legHateMi noetre «aaoniee daedala avdada te retet de e pait· veeMmea d mnltele aterita, ee d to-a «aatigatu inea In aaeuta traeeta manaatiraaSaatoi Tratam del· Blati·, de alta parte impragintarna, eb aee'a •e eia la ecaaaata metrepeBten, d eh aee'a ia intialeaalu Utereletu Ibadedaaali imperatead dia 91 aaguata 1788 eete dejd prevodinta ee venituri oontidarabili: InaHta pria eotea manaattee 8aatd Treimo dia BJariu h deaMitatoa de moaeetir· m*ma peatra tota preriad'a baaariedaea greetoatoiiea a Albei-Julie, aabordiaaada-i na annul tote mhaaatirUe aeta edeteeti ia aetea provUetat, B dintre «ari aaamita mbaaatiree delà Bieaada, aflandn·e ia cale monaatiee aab jariedietiaaee protoegamenului manaatird aaatalui Bioolaa delà Manenda, pria aetea ·β enaneia, a fl de tip·», ed dia parte» ordinariatatai de Oheri'a ee «e pana parii neceaarii U locurile aale, cd aee'a ee -- aoota de eab aee'a juriadietiaa· ri. atdmaro ia aensulu bald canodiaatorie a epieeopatalui de Ghari'a, earea emanata 8 calenda» decembria 1868 ea parala initiale: «Cunctis ait'notam*, iatre altelefanuncia. .Auctoritate noetra apoatolica -- . aeohaiak, moaa·teria, oonrentua, utriuaque aexaa ppreoada . . . •ire aab epiaoopi Mankacrieaai·, aire aab apiacopi Fogararienab fariadietione haetenua faernnt, ab illorum ordinaria potentate pronaa eximimaa et liberamua, «aeque aie exemptae aori epiaoopi Armeaopolitani eiuequ· in perpetuam auooaaeoram •piriturii poteatati attribaimua, ae eabioetna deolaramua*. Ci maaaatitri marne din Blariu aabordinkmu ai tôt· manaatirile de ordufa aantului BaaiHu indentiand· in renitoria, ri eari «riata.

Drepta «ee· ainodulu eonered· ordiaariatafai metropolitan», od denrafa midiloeinda raaceperea tineriloru de buna aporantia ia ordufa Beriütanu, ri tramitiendui la inatitate mai imite de invetia·monta, ri de adneatiune monaadea, pria aafata ai actiritat·· torn ae reatanreae aee'a manaatiro mama. 'Aete'a realiaaadu-o» din fle-eare diteaaa ae ae ternit» la manaatirea mama tfaeri, eari ara art ebia-' mare la »t-tufa monaatiea, eari apoi aaatiaaaada prob'a noritiatului, aaiaderea ae ae trnarita la institute mai faalte, âpre 'a-ae perfoetiunA in atndiile iloraioe ri toologiee, preeam ri in doprinderua rietiei monaatiee, eari dap» aeea raintorenndn-ae ia dieoeael» lore, ri inaintandaao ta ordarile eaara, a· ee ariddi· in manaatirile mIrtenti ori iafleattaade.

Htaea lagiatatieai· aeetrae «aaaaiaaa priatipUa mafciatei eynodaa eearideraaa aa an parta retattetem ae nraltit merita, qaae monaaterium Baaetefanae Trinitati· Bhdeaae tam aoeealo dapee HH oomparavarat, ex «Itera parte iltam eireamdaatiam, qaod boeoe mbneetariam pena· eadem metropotenam eonetitutam, atque ia tnaea Htterarem tadadoaaliam imperiaMam de die 91 aagaati 1798 reqairitb roditibu· aaetam rit: 8aaotbdmae Triaitatta Bhrieaae awnaateriam ad dlgnitatam moeaatorii matri· pro aaivena provineia oedeaiaatic· graeeo-çatelie· Alba-Ialiauri hhee evohit, ddem eaberdiaaado noa miam omnia ia hao proriaei» aeta ariateatia meaaeteria, quae inter nominate quoad monaateriua Bieeadieaae .ad naqae protobagameai moaaaterii aancti Nieolai Munkaeaienai» iariefiietioai in moaaatid· rabiaetumexiataaa,aynodu» aeeeéaariam eaae enuntiat, et ordiaariataa Annenopolitanaa aped loca competentia ilUaa in dicta iuriadietione ae depaadentia exemptenm exoperari euret,'id aaaaa bullae apiaoopatum Armenopolitanum eonfmanti·, VI kalendaa decembria 1853 emanatae, aaiaa iridum .Cuncti· ait notam*, qua inter alia eaaatiatar: «Auctoritate noatrn «poatoliea----- eeefaaiaa, moaaatoria, ooarontna, utriuaque aexua penonaa --- rira aab epiaoopi Munkacaienaia, rira aab apieeopi Fogararienaia iuriadictione haetenua fkerunt, ab illorum ordinaria potentate promu» eximimua et liberamua, «aequo aie exempt·· nori epiaoopi Armenopolitani einaqu· in perpetuum aucoaaeorum apiritualipotaatati attribaimua ae aubiectaa dedaramue*; — eod monaaterio matri Blarienai omnia ordini· aaneti Baaiiii in faturum quoque erigenda monaateria aubordinamua.

Itaque aynqdua ordinariatri metropolitano concredit, ut bonae apei iurenaa in ordinem Baaiiitarum aaaumeado, eoaque ad rablimiora litterarum neo non monaatiea· educationis inatituta mittendo, eorum aulo ae activitate monaaterinm principale riva archimonaatariam Blaaienae reatanret. — Hoc peracto, exafagriiadioeoeribna ad monasterium iatboc iuvenaa, qui vocationem ad atatam monasticum haberent, mittantur, qui poatquam novitiatua experimentum •abierint, paritor ad sublimiora institata aemet in atudiia phiioaophieta ae theologici· nec non in vitae moaaati··· exercitio porfleieudi gratia mittantur, — qui deinde in dioeoaoea. su·· reverti ae sacris ordiribaa initiati, ad monaateria exiatentia vel erigenda dieponaatar.

Cepa IU

Ds^prr qpücetae Boriüillmi le eetadreia prqflMMrafl

Raataaraadu-ae asaaaatirea Praaaratti Itate·din Blati·, ai provodieada-ae aoe'· en barbati «Aifleati, *ri in anmeru ed aeel'a, «te pria apttaaroa unor'· -dia monachi, atAta la deragqtorte mhaastiraed, cita ri la oatedral» gimnaaiaH, vigor·· •piritalui religio·· ri diadpHn · vietiei moaaatie· nice ana «cadere m nu aafere: flinodabi jadee· · fl ea eale, cd pariatilmu BariHti ·· H ■· eeaareda inatitatianea tiaerimti gianteaK dta Bteria ia edta va fl ea potiatta baramu ia psirta, peMnda aate'a de una parta ianed tecel· faniatianab*), de alt'a ebiaru d proeperarea d taflerirea tavuttamantalti,

Caput III.

Ut AIAMA₀Mα 0AAÜÏiBA A^' A^AWtM 0Tt £yM8IA*M* ^γααμ καα^Aα Aμα Jiaaaaaania

Menartwiti flaneteima» Trinitati· Blatienti redamate, eqqho idonota ae tot namero viri· sçxoraata, at apiritua rdigied vigor ae vitae monaatieaa diaeipUaa qaonundam moanebornm tam ad ofleia monaatiea qdam 'ad cathedrae gpmaaoialee applicatione najhun detrimeatam patiatar, eynodaa opportaaam caneat favaatati· gpmneaiali· Blatientia iaetitatioaem, ia quantam tei potant, «altem «x parte petribaa Baailitie committendam eoae, — eam id ax aaa parte ipaao fandatioaal·· Htteraa·', ex •Ba varo parta inetitatianie qnoqne bonam ao emntameatam expaaewe videatur, namque fcvv—fam-

* Oma.IV, aamM; OmaV» «η.4A

▪ Jtate B aagaek Irt·, renet. A

do eŕa oe numai oaU «a-ere/peU reattsi, pria ato- MKtatoa mai Moonrato a prefteorüora, perfaetin- aarea poeariiera do tevttinmrato

CM privire la iavetiaateetahi Ma alto gimnaoü greeo-aatolie· dia aeM'a provtooia beaoriodaoa, Mih Ma motivtee amiatite doreaee, M ia este nie- potiatia «i ta va rte·»·, ai la aeaJa ta aa apMoa pariati, «i ia opeeig/·· «a tiaaa da gimna- •üla apiaoopaeea dia Baiaaia, stooduta primeso· ea via plaeore anaatori'a deoMaratiaao a ihatri- totei aoïe «piseopulni greeo-eatoKoe aotoaht delà Oiadea mare: ia dieoee'a Oradaaaa ă pote introdaoe, ia esta episoopuht diaoeael Oradaaa.ee dackiara a tredd teta ftmdatiaaaa gimnaainlui da Baiaaia ^aailitilora, ma ea eoaaeeaale saatalui ■amas apoetolicn ai a-la maiastatei sale, dupa regjdarea dominiului episcopeacu de Beinaiu, a-li concede un'u parte corespundietoria de pnmeata aratoria ai de þadure --- (105)

i undo ratione obtiaari poterit, ut viri iastitatioui addteti stabiBaa num om teagaatar, ae proinde ipea instituti· laotiara sapiat iaeroatoata.

Quoad institatianim vero M roRgate huius pro- viuetaa eoaloeiustinee gymnasii· gram-cathnlisis, speeds· e motirie auperiaa allati· deaiderat, ut ia quantum tori poterit ae ansinrjum dueeretar, ed •adorn quoque patrue applicantur, atque apstiatim quod gymnasium epteoopale Beteayaaaeat·· spectat, •ynodao aequatam ilteetriarimi domini moderat •piaeopi groeoo-oatboltei Maguo-Varadiaeutea de- clarationem magno animi gaudio excepit: ,In dioeomim quoque Magno-Varadiaeaseat ordo tete introduci potest, namque dioecesis Magno-Vera- diate··· epteoopua paratum ·· exhibet totam gymnasii Beleuymiesbsia fandation«m Baailiti· tru- dere, imo sancta· bedia apostoiicu ee maiestatis s«u consensu ilHs dominio «pteoepati Belenyeaieusi rogu- Î lato, agrorum ac aylvaram partem congruam tri- buere veUe..... (104)

Caps IV.

Dvsprv qpticaroa aosior'a dopa earcMtori si *l» alto* matitofa da erssesrs.

La iatemplarea ace'a preadorita, candu ordulu •antului Basiliu, in provinei'a aoeaat'a ar' lad unu •boru atata do imbucuretoriu, in enta pro langa observeras eaaota a disciplinai monastics, ai in- florirea vietiei religiose, ar' produce reaultatel· acceptais pre terenulu invetiamentului gimnasialu, unde art fi aplicati, sinodulu nu este in contra a-li pane in prospecta pàrintiloru baailiti apHcarea os- lore mai destinai de-intro denai do apirituali in •eminarii, ori de profusori la teologia, seau do reli- gione in scolele normali, ai preparandiali, precum si concredere· eventual· a conducerei unôru insti- tute de crescere a tinerimei, precum are fi aemi- nariile de prunci ai oonvictele greoo-catolioe romane ale aceatei provincie.

Caput IV.

Exoptatisaimo illo «ventu, quo sancti Basilii ordo in hae provincia adeo feUeia caperet incrementa, ut pone· disciplinae monastice· exactam cbeerva- tiam atque vitae 'religiosae efflorescentium, in in- stitutione gymnaaiaK, ubi adhibiti herint, progressus expectatoa produceret: synodo· haud abnuit patri- bus Resilitis in prospecta sistere fore, ut illorum preestantissimi in seminariis qua spirituales ae theologiae professores, in scholis voro normalibus ac praopurandorpm qua doctrinae religionis magistri applicentur, nec non ut quaedam educationis ju- ventutis instituta, prouti puerorum seminaria ac convictus graeoo-catholiei romani huiusce provinciae, eorumdem futurae directioni concredantur.

TITULULU IX.

DB8PRE IN'STITUTrVNÏA JÜNIMJU.

Capu I. ,

Deore-eo guvernarea sufleteloru esto maestri a maieatrieloru, bassric a tota do a un a - fastu eu hiare aminte destinae la aoe'a, cd din tineretie so pregatdaoa individi earor'a ae li ooncrdd· pastorirea •ufieteloru. Pentru aoe'a si infientih institute too- logioe pre langa epiacopii si manaatiri, in oari pro langa eunoaoiatiel· neeeaarie gramaticali ei filosofio- ae propnnean oandidatilorn de prootta mai virtosu •cientile aantei scripturi, si a santaloru canone baae- riceaoli, ai din tineretie ae deprindeau aceia ia pietate «i in virtutile rooeruto do atatulu, pentru care se pregatoaa.

Acsats institute teologios numite astadi ai seminarii, tendu in interesu|u qel· mei mare pentra binele si venitoriulu aantei baserice, protindu tota •olicitadinea ordinariateloru. Drepta aco'· sinodulu nu pote din 'deetalu a reoouaaadd ordinariatelora, cd aoele din tote poterile si dupa tote mediulooele, oe li stau sub diapuaetiune,' se ae ndsuiasea, nu nnmai - infientid aeminarii teologioe proprii in dieceeele lora; ii aoeie astufeliu a le organite, in cata atata ou privire la dotare· ai la buaa ad- ministrer·· interna economic· si disciplinaria, oatn •i cu privire la institatiunsa teologiea preadeplinu •e reapuada eerintielora tempului, ai accepterai baaoricei nostro greco-oatolioe. (IM)

Caput I.

D» cteri maneris sdatootioM oc ëwtiletioN·.

Cum animaram regimen ars artium sit, eedesia iugi aollieitudino ferebatur, ut - pueris individua efformot, quibus animarum curam demandaret — Idcirco penes episcopia m monaatoria instituto quoque theologica erexit >n quibus prester gram- maticas ac philosophiae redimenda preabytoratas candidatis praesertim sanctae acriptaras ac aacroram canonum aoientia tradebatur!, — ibique a-tenera aetate, in pietate ac virtutibua statui, ad quem ae parabant convenientibus exercitabantur.

TITULUS IX.

Di rovrrnms îNβητσποχM.

. Instituta isthaec thsologice, hodie seminaria quo- que dicta, cum pro bono ac future sanctae seeleaiao prosperitate maximi momenti sint 'omnem ordina- riorum sollicitudinem exposcunt — Itaque synodus haud potest sat «uffleieoterque ordinariis commen- dare, ut illi pro eunctis anis viribua ac oaamibua, quae praesto suat mediis adhibiti· non solum pro- pria seminaria theologica ia dioecesibus propriis erigere, veram eadem ita qnoque instituere adlabo- rent at tum quoad dotationem ae bonam iaternam oeconomicam nsc non disciplinarem admiaiatrationem, quam quoad theologicam institutionem, exigentia· aevi atqae eccleaiae noatrae graeco-catholic·· «x- pectatioai adamussim respondeant (IM)

¹ Csaa CUrttag^ «sa M; Cam. vu, sa t Ooaau. enamur, rons XUL

Bi **uuH directi**·*·· **ii^narisisru** »· «· eou-↓ «Ada berbetilera iattelepti, M saperiati·, ai devotati creeoerei tiaerimoi atarieali, ai taefltasrie eu potintia ia barbati eriiW. **Im** pentra aaaaa4aaaraa spirituale a riariritara, ia fio-care ssosiaaria aa aa eonatita· **cite** aaa spirttuah, barbata, **bland**·, **pi**·, ·Cabita, rioquauta ai <a4Üa ia sriMtirie aaara, ·aai virtoeu ia srieuti'a aaeatiea. Aaaamaaa ai datedsele professoral! aa aa- eouerdda pre aaiaa coucursului barbatilora 4a **eradttia**·· ai pietate comprobat», cati Bead· dotati dupa cuveaiatia, ia daadraaiu ■»*« indataagatn 4a. .servitia, aa eiba ocasiane a aa peribetionA ia atudiite lorn speciali, ri «pre scopula aaaat'· seminarisls se Ba iaaeatrato en biblioteo· bine ôrgaaiaate ai din temps ia temp· taavutitecu oparila cale mai aleae ai mai taecesarie.

Limb's propaaerei ia seminariel· sostre dieoeaane acta limb'· oultaiui domaedieesea, aa tote ·ceste sinodulu nu vrA a prsjndecA dreptalai ordinariateloru de a dispone, oA in sMiinariil· lorn naula ori altu stadiu ae ae propuna ai in limb'a latin··

Studii obligatorie pre lung· cele tadatiaate se fie ai atudiulu dreptetai baaerieei de rituta green, - ritetai basericescu, ai aln eloquintiri sacre in modu teoreticu ai practice. —r fera, ce ae tieae de education·· spiritaaja - deruta) tinera, ripodula. decide, cA in tote seminarii)· dieoesane ae ae tiena exercitii spirituali d· doue ori in anu, ia inoepntuta curaului anuata, ai la aantii pasci, dra otarieii ae fle datori a ae msrtarisl celu potion odata intro «na luna, ai ee ae indemne la primirea deaa a «antei cuminecaturi (107). Aaemenea ae ae tien· in tota, diu'a lectione spiritual·.

Pentru a stirni emulatiunea, ita deruta tineru din aoeasfa provincia si spre - dA oeasinne mai ampla de a se perfectionA in scientiał· teologioe, ·inodulu primesce ta principia infientiarea unui ■eminariu greco-catolicu centrals pentru tota provinci'a redicandu l· scauauta metropolitanu, la care ee se tramite tineri destinai din tote dieoesele comprovinciali. Oatedrele profeaorali la aceeta institutu se se concrede barbatilora docteri de teologia, ori licentiati in dreptulu baflprMeacu, pre cale· concunului publicanda ia iota provinri'a. Profesorii acestia se se indatorese a elucrd manual·)· dia respective!· loru studii, cari aprobandu-se de sinodulu provinciale ai tiparinda-ae pentru uniformitate ae se adoptdse cA manuale la tote institute!· toologice din provincia.

Capo II.

Deora-o· etatoa ttaaretieloru, d*oa de bnna ora nu se conduce bina, este pleoata spr» vitii, ri nepregatindu-ae prin desvoltarea g^sdaata a faoeltetiloru inteleetuali, remana ueapta de - aaeultA cu profecta saeuti·!· mai taalta, «ai virtomi cele teologioe. Drepta *eeee* mama bawriea tofe d· a una ·e a'nasuith - impreaaA .oa taatitatel· sal· teologice, ri «cole «ediuloeiipragatilori·. Intra aoeeto ·oole -- pregataau ttaorii, cari avaau aphoare apra statuta preotieseu, ta stadiile gramatio·, retorio· si filosoflo·, precum ri ia artüs frumo·· cA tota atate scienti· sjutorie pentru stndiil· teotogio·. Aceste· seole mediuloeii aatadi *te tmteeea* ri gimnaaii, foria eu cari soota baa*ric'a eu atatu poto fi mai patine iadifsreata, ou eflta chiam dia aeriare *ee* priarieoa tiaeri pragatiti ipm a fi sasoepnti la stadiil· toolagio·. D· aad· *ee* poto tatiriag· d· aine, cb baaarie'a dtoririHnita - privaghtata tota de a an a, cA «dnc^tinn·· ii instruire· tineripmi in aatafelin d· iratitato *ee ee* «OMrrik barbatilora

A· ta specie **rogi**··· **tmtartaa**·· viris prodontibus, as olori taatatto edecatieri addietia, m qaaatam Buri potant eariibi· vita· damaadetar. Pro **directi**··· vaco spirituali cUrioerum **iaquolibot** aanainnria ooastitaatqr spiritariis, vir nempe mna·antae, pina, aflhbiKs, eloquona, «a ta acieatiia maria, pranaertim ta naêaai «ruditm. — Paritor cathedra· quoque dwripliaarnm tbeotagiearum via poblici ·oneursas, eruditioni· m pietatis comprobata· oontradaatar viri·, qui salario conventanti remunerati, decursa dtataraforia servitii, oocaaionem aemot ta stadii* speeiaUbns perficiandi naaciaeantar, atque hunc ta fluam sentinari· bibliotbeoie bane constitutis, *te* pedetoatim oparibua selectissim·· et neoeasariis aucti· instructa sint. , . ,

Liagiia,.qua in seminariis noetris dioeeesanis objecta tradantur, act lingua cultes divini; nihilominus synodus haud vult derogare ordinariorum tari praeripiendi, ut in eorum seminariis unum vel aliud obieotatn lingua latina tradatur.

. Stadia obligata praeter consueta tint quoque ·tedium inna epciesiae graeoi ritu·, imuper «cientia ritaa eedesiastici atque «aerae eloquentiae, modo tam thaerptioo quam practico. — Quod educationem spiritualem cleri iuniorit attinet, pynodus decernit, ,ut in omnibus seminariis dioeeesanis eiercitia spiri-< turiia bis per, annum, initio nempe cursus annui nec non tempore paschatis habeantur. — Clerici vero decursu anni scholastici semel ■-Item in mense confiteri teneantur et excitentur ad I frequentem communionem (107). Item quovis die lectioni spirituali adsint.

Ad cleri iuniori· huiusce provinciae aemulationem excitandam, atque ad occasionem semet in scientiis theologicis excolendi praebendam, synodus in principio admittit, ut penes aedem motropolitanam pro universa provincia seminarium graeco-catholicum centrale erigatur*, ad quod iuvenes selecti e cunctis dioecesibus comprovincialibus mittantur. Scientiarum ad isthoo institutam 'cathedrae concredantur viris in theologia vel in iure canonico doctoribus vel ·altem licentiajis, via concursus in universa provincia publicandi. Huiusce instituti professores pro specialibus studiis respectivis 'elucubrare obligentur manualia, quae · synodo provinciali approbate atque typi· vulgata uniformitatis gratia in omnibus huiusce provinciae institutis theologicis qua manualia adhibeantur.

Caput П.

De eekeUt yyeswwIiiw gnuce-eatltolieii.

Cum adrieeoentium aetas nisi a .teneris annis bene informetur, in vitia propensa sit, atque nisi graduate fecultatum intellectualium evolutione exoolatur, pd studiis sublimioribus praesertim vero thoologiciq eam profecta vacandam inepta haeret; **idrir**··' aiator «oolasia institutis suis theologicis schola· quoqu· medias praeparatorias adinngere nunqaaas nea adlaboravit. — Ia hia scholis iuvenea, qui vocationem ad statum saoardotetam haberent, ta studiis grammaticae, rhetoricae, philosophiae ac artiam liberabam qua ta totidam scientiis diaripUnaram thoologicarum aaxiliaribus 's· praeparabant. Scholae istae media· hodie gynmaria audiunt, erga qnae ecclesia «o minus tadiferena eme poteat, eam ·x ipri· taven·· bene praeparato· accipiendos habeat, qui ad studia theologica admittantur. — Unde par *ee* intribgi potest, Molariam peculiarem semper adhibuisse sollicitudines·, ut tavratatis ta eiusmodi iaatitntia «ducatio ac taatitatio, scientiae probataaque pfetatis ooacredaatur viri», per qsos tarantes

4« rotentia ri pietate probata, dote sari tiaerimea aa primée·· aa aunai invetiatara solid· fa scieutia, ri ri edaeatiun· religioaa-motala.

Drepta ace'a afaodafa recomenda ea de a diecula ordfaariatetera oa priai*· fa gfaaaaaiil· faadate dé oatra spisoopii gr*ee eatolka da pin adooere aminte (108), ai pria anear· intra tota aabordfaate condoaerei ai sapravighfarri aoelor'aai, ed ae apiioa da profasori pro oafaa ooneersuate barbati baserj^ eeeri cAalificati, ea moraUtate exemptera, ei ea adsvsratu apirifa- preotieseu, ea ea propane tote stadiite dupa manuale cd acete, fa eari nsmicu ao ae afih contra religiunei ai a buneloru moravuri, Ira fa epecia oe co tieae de etndiufa doctrine! de religions, ordinariatete fa contielegere ee mediuloodaea eompilarea unui manuals pentru gimnariulu superiora, in carol·, pna langa pertraetarea eeaeta ei deslaeita a objectaient de credintia, de morale ai de iatori,'a baaeriedeoa, ae ee cuprinda ai respun- aurite potrivite la objectioails mai comune nascoeite in contr a rebgiunei ai a baaerioei eatoliee in genere, ei a baaerioei greeo - eatolioe in specie. Aoeetu manual· oensuraadu-se do barbati de speriaUtato, ei aprobdndu-ee de ordiaariate, ee ae introduce la tote gimnaaiite pentru iastituirea tinerimei greoo-oatolioe, care tinerime totn de odata ae fie obligata a invetii oantulu bassricesC· incqpêndn inca din prim'a claaa ^imnaaiala.

In urma Ordinariatete se lle ou luare aminte, cd in memoratote gimnasii disciplin a ai moralitatea tinerimei ae ao sueticna, ai ee ae pcomovdse, pentru ace a prin directfanile respective voru diapune cele de lipa· pentru oA tinerimea ee frecuentése regulate. aanta hsinrivs in dominici ei eerbatori, ee ee 'infatiriese fa catechisari cu pietatoa ri pregatirea receruta, ee ee apropia la tempulu indatinatu de eantote aaoraminte ale penitentiei ei a santei eucharistii, te serbatorile Santii pasci se-i se tiens exercitii spirituali.

Era ou privire te gimnsriile greco-catolice, eari nu stilu sub imediata conducere a ordinariatelor· respective, aceste se oe nevoidsea a-si cdstigd valors dreptelui loru de suprainapectiune prosto acete institute confesiunali, priveghiandu cd te acete se nu oe aldga de profesori fors nnmai barbati grococatoliri, nice oe oe intrebufatiese manuale contrarie religiunei ei moraluiui, dra de profesori de doctrina religiunei se se constitue numai barbati baserioesci. autorisati de respectivele ordiaariate, cari oe fie indetorati a propune studiulu acel'a dupa manualulu prescriendu de oatra ordinsriatu, ei a grigf preste educatinnea religiosa a tinerimei. cd astufeliu ordinariatete oe pota avd garantis secura ri suflrienta despre pregatirea cuvenita a tineriloru, ee aru aspird te stadiite teotogice ori pedagogics.

Cu privire la gimnasiite de statu, frequentate de tineri greco-catoliei, ordinariatete se-si puna toto rilinti'a, ci instituttanee religio·· aoelei tinerime se fio pros déplia· asecursta, si spre scopula aeest'a seaa se exoperodie' infiintiaroa oatodreloro de doctrin'· religiunei ri de limb'a romane dotato de eatro statu, ori db eatro respectivele eopfesinni, seau oe inearoinoM pre respective parochi, pro langs anumita remnnsratinne annula a propune tineriloru greco-catolici stadiite amintite, precum ei e supravighiA cd soe'a tinerime se frecuonteso baaerie's nostra greoo-catohoa din locu, acolo se prfaedoea oantote eacrominto, ri ee ao deprinda in otntarUo baserieeeci.

Cu eoeast s ocasiune sinodulu este sibtu e re- noso· neeeritatoa infientiaroi a mai maltoru seminarii pentru prnnri, dape norm's celui dia Oradea mare, ri mai virtoeu langa gimnasiite din aoesst a non sofam ease doctrine iaabnetnr, t«iun piis qaoqae moribna iaduetar.

Itaqus synod·· ordfaariie de industrie commendat, at quoqd gymnasia ab spteoopis groeoo-catho- Hcis pta^jneafariaa fandata (108), sc proinde eorum dirpetioaiac taapectioai in oaiikot rabiecta intirofsssorss via pablici concurs·· viros eoeloeiaatiooa jponeoa, moribna exempleribua, sc spiritu veto Moerdotati praedito· aaanmant, stadia omnia iuxta manualia tradantur, fa quibu· nihil religioni ae bonis moribna sdvsrsum contineatur; quod autem doctrinae roligionia stadium attinet, ordinarii collatio consifiis, manuale pro gymnasio superiori elucubrandum curent, in quo praeter articulorum fidsi ac morum, nec non historiae ecclesiasticae plenam ac dilucidam pertractationem, responsa quoque accommoda praecipuis contra religionem atque ecclesiam catholicam in genere, ao graeoo-catholicam in specie confictio objectionibus comprehendantur. — Hocce manuate per viros rei peritos recensitum, atque ab ordinariis adprobatum, ad iuventutem greco - catholicam instituendam in omnia gymnasia introducatur, quae inventes una cantem ecclesiasticum inde a prima classe gymnsaisli discere teneatur.

Demum ordinarii attendant, ut in iupradictis gymnasiis, iuventutis disciplina ac mores foveantur promovednturque, propterea per concernantes directores efficiant, ut iuvenes diebus dominicis ac festivis ecclesiam diligenter frequentent, catechesi pietate ac requisita praeparatione adsint, tempore consueto sancta paenitentiae ac eucharistiae sacramenta recipiant, sancto autem paschate ad illos exercitia quoque spiritualia habeantur.

Quoad illa gymnasia grseco-catholica vero, quae immediatae ordinariorum concernentium directioni haud subiacent, hi exequi satagant ius suum eadem instituta grseco-catholica tnopiciendi, curam adhibente·, ut in professores ad illa viri tantum groecocatholici assumantur, neque manualia religioni ac moribus inimica adhibeantur, in doctrinae religionis profesaores viri solummodo ecclesiastici s respeotivis ordinariis approbati assumantur, qui hocce studium iuxta manuate ab ordinariis determinandum tradere, stque iuventutis religiosae educatiyni invigilare obligabuntur, — ut hac ratione ordinarii de sufficienti ac debita praeparatione iuvenum, qui ad studia theologica aut paedagogica tenderent, certi reddantur^

Quoad status gymnasia, ab adolescentibus Romanis graeco-cathobcis frequentata, ordinarii omnem dabunt operate, ut- eiusdem iuventutis religio·* institutio io tuto collocetur, atque hunc in finem, at rivo religionis doctrinae ac. linguae romanicae cathedraq per statum erigantur, atque salario convenienti provideantur, rive parochi respectivi peneannnam remunerationem adolescentibus graecoeatholicis studia superius commemorata tradere; atque invigilare teneantur, ut inventus sccleriam graeeo-eatholicam illius loci adsat, sancta sacramenta ibidem recipiat, ac in cantu ecclesiastico exerceatur.

Hae occasione synodos nonnulla puerorum seminaria ad normam seminarii Magno-Varadinenris praesertim penes gymnasia huius provinciae erigendi necessitatem agnoscit, ut tali modo sab virorum

provinda. cé natafsHu «ab conducere· barbatilera A prudentium ragimtoe periclitati iuvenum mores ra> «parti m aie ecuttatto monüitatea oea amaetottota a thfiium naadscantar, atque UH Mbregalia aatotari- tinerimei, «i «ab regule aahterto se «a dedfie h diH- baa diÜgsntio· ae reliquarem virtatiuh exercitii· gintia si la dsprinderea celoru «laite virtati. (IM) MMedaat (1OT)

Capu III.

Dttfrt ûutUMi pttepjiet (prtfenutiieK)

Avendu inatruetiunea' popular· scopa duplu, ·does de a oreaoe sooietatei civile eetatieai bani, éra baaerieei poporeai erodintiosi, baserio'a de a pururea fil ingrigita de inaintarea toatructienei elementarie, pentru aoe'a ee-a naauita dupa potari a concrede aoe'a institutione barbatilora cualificati in metadata propunerei ounoscintielora «lamentari, ·i tota una data insestrati ou portare morale exemplar·. 8pre snerescerea astorufeliu de indivíd ·e inflentiara sub conducere· ordinariateloru inatitute pedagogice numite ii preparandii.

De ora-ee in«e statuta civile inea e oointereaaatu cu prtvire la iafioriroa aeestorn institute, ainodulu din partea «a adcdpta delà tote ordinariatele, od ·cole »e ae neauieaoa a inflentiA ai a Su»tiené atari inititute pedagogice confeaiunali.

C4 aceqte ie pota reapunde deplinu soopului loru, ainodulu preacrie, ed directiunea ataroru institute «e ae concrede barbatiloru boaerioeaei cualrficati in scientiele pedagogice, irq oatedrele profesorali inoAtu se va poté se se concréda aeladerea peraonelora basericeeci, mse can vora .fi perfacuta cursulu studielora pedagogic·, la ore-care instituta pedagogicu mai ia^tu oatolicu. Cu privire 1« studiele preacriae prin lege, acele se se propuna dupa manuale aprobate in cointielegere eu ordinariatele acestei provincio basericeeci. Ce se tiene de doctrin'a religiunei, aoe'a se se propuna dupa manualulu c preacriendu pentru gimnasiulu superiora, asemeuee si tipiculu si cantaril· baserioesci. Pentru sustienerea disciplinél, a morïbtatei, si pentra deprinderea alumniora in fiinctiuuile cantorali in astufeliu de institute, «e se prelucre statute «probande de citra respective!· .ordinariata, si acele se se paaésca cu tot· esaotitatea, numai astufeliu potendu-se aperA desteritatea recerata la sierbirea ftmctiunilora sacre, si portare morula exemplare in alumnii institnteloru pedagogic·, oari ei fiitori docenti aa se premérga ou esemplu bunu in aintaapoporenilora.

Caput III.

Dt «μ KMμ

Amnmii·*·

Cam populi institatio duplicem habeat finem, ·ociefati nempe civili bono· cive·, eocleaiae vero populum fidelem edueaadi, eodeaia omnibu» temporibus institutioni olomentari promovendae adnitebatur, ideoque hanc institatioaem viri· in cognitionum elemaatarium tradendarum methodo venati· atque morum exemplaritate praeluoentibui pro poeao committere intendebat. Ad eiuamodi individua excolenda rab ordinariorum moderamine, instituta paedagogio·, praeparandorum ad magisteria quoque diota erecta sunt

Cum autem «tatus civilia prosperitas horum institutorum aeque interest, synodus ex parte sua ab omnibus ordinarii· expectat ut ii eiusmodi inituta paedagogio· graeco-catholioa erigere ac conservare satagant

Ut haec instituta finem suum assequi valeant, ·ynOdua statuit, directionem eiusmodi institutorum viris ecclesiasticis in arte paedagogica versatis demandandam, cathedras vero professorales, in quantum fieri poterit, pariter personis ecclesiasticis, et quidem lia tantum, qui «tadiortim paedagogicorum cUrsum, apud rablimiusquoddam institutum paedagogioum catholicum peregerint, committendus esse. Quod studia legibus praescripta attinet, eadem iuxta manualia oOllatis mutuis inter 'ordinariatus haiuace provinciae ecclesiasticae consiliis approbata tradantur. Dvbtrina ,yera religionis iuxta manuale pro gymnasio superiori praescribendo proponatur, item typicon ac cantus eccle*i«sticu· Ad disciplinam bonosque more· sustentandos, atque ad alumnos horum institutorum in cantorum functionibus quoque exercendos, statuta ab ordinarii» concernentibus approbanda condantur, eaque diligenter serventur, namque hac solummodo ratione sperari potest fore, ut horum institutorum paedagogicorum alumni ad sacras functiones obeundas idonei evadant, atque qua futuri ludimagistri populo morum exemplaritate praeluceant.

Capu IV.

Dssprs seolsis aermati cepitoK discisse».

Dupa-ee intro oredintiosii baaerioei, «for» de aceia oe-ai alegu cariera cultivarei scientieloru mai inahe, mai este ei alta claasa de poporeni, nu mai purina insemnata de si nu aaiA numeroaa ot eoa de antAiu, anume olam'a msdiolocia - eetatieniloru, cari se cuprinde cu feliaritele maiestrii ai industrii, ia cari tote iuoa so recent preeunoacintie neoesearii mai intinae si mai fundate, de cAtu eum suntu oele pentru poporalu de ronda: baseric'· pre langa toatitutele mai inalta, ai mediuloeti de tevetiamentu, se a neauitu a mai inflentiA «i coele elementari principali, numite ri.soole normali, cari suntu oA ·i temeiuhi «colelora mai inalta.

Dreptu aoe'a ainodulu reoomenda totwora ordi-' nariatelora, cA mai virtosu in opidele si oomunels mai impopulate m se nssuiésca a inflentiA «cole bune normali, si a staral Λ de a diaaulu, eA acele reapundisndu cerintieloru inatractiunei adevsrate in tota privinti a ae inflordsoa. Tota da odata rinodulu reounosce lips'a esa mai argesta - inieatierei ·colelora primarie pentru fetitie, oehi paeta· to

Caput IV.

Dt teMi» normaUbtu prittcipalilnu.

Cum inter fideles ecclesiae praeter illos, qui stadiorum sublimiorum rationem et suscipiunt et ingrediuntur, alia quoque fidelium classis haud minori· momenti etsi paucioris numeri datur, classis nempe intermedia civium, qui' variis opificiis ac industrii· vacant, pro quibua quoque- praenptionea magia extensas magisqus fundatae quam pro vulgo requirantur: ecclesia praeter litterarum instituta ·ublimiora ac modia, aeholaa elementares princir palea, normales quoque dictas, quae fundamenta scholarum superiorum dici peasant, erigere adnitebatar.

Idciroo synodus omnibus ordinariis commendat, ut praesertim is oppidi· ac pagis froquentioribus optimas scholas normales erigere studeant, atque aasiduam dent operam, ut illae rectae institutioni· postulatis respondentes, omni ex parte emineant. Insimul synodus urgentisstasam necessitatem agnoscit puellarum quoquo scholas primarias in illis 'saltem regioniboa srigimdi, to quibus acholae normales

tieaatariln ami-, «■<· μ afin «eoi· nomaH. <4 aatotsita al eata alaha hi· μ m beeurs da cuveeit'a' lectitati···.

Direetianea staroru oeoto aorwtii aa aa conordda parooaetora haserismei iMeatrato oa neoeaarille eaaoseintie pedagogics. Da iavetiatori ai invetiatoiaaa la aoesta aoola ee aa splice perooae oaalifieate, oari aa absolvite aaiaahi pedagogic· ai au portaro morals exemplaro Btudiele praeriae oa aa propuna dupa manuals didactic· etaersto da barbati da specialitato ai aprobate pria eontielegerea ordinariatelora.

Directiunile respective ate aoeetoni aooli aa Torn ingrigf atltu dh cataabiaarea tinerimei cooler·, amesuratu prescriaeloru diecesane, cita ai de autienerea dieciplinei ai a moralitatei seolarilora.

sxistaut, at aie seqaior quoque him debita institutione haud destituatur.

Directio vero eiusmodi scholarum normalium personis ecclesiasticis requisitis cognitionibus paedagogMe instructis demandetur. In magistros ae praeeeptrioea harum scholarum personae idoneae, qoas euroum paedagogieum peragere atque exemplares motes praeseferunt, assumantur. Studia vero praescripta iuxta manualia didactics per viros rei peritae elucubrata ab ordinariis consiliis collatio approbata tradantur.

Harum scholarum directores tum adolescentibus ad praescripta dioecesana catechisandis, tum disciplinae ac moralitati eorum fovendae invigilabunt.

Capu V.

Despro seoM* aisasmteri.

Avendu baserica inalt'a miaiune de a lucri mantairea sufletdsc· a totorora oredintiosiloru sci, selulu ai activitates ei de a respandi adeverurile deeooperite, nu M a' reetrinsu la unele elici ale societatei omenesei, ei a imbratisiato pre tote acele. De unde baMrioei este de a ae multiami généraliseras instructiunei popularie; drepta ace'a bMerio'a credintioM chiamarei sale nu numai nu pote renunciÀ la dreptulu de a conduce invetiamentolu elementariu, si a privegià preste densulu, ce-i compete chiam si dupa esemplulu mantuitoriulUi nostru Isusu Christosu, carele imbratisindu si binecuventandu pre prunci a dtsu: '^Lavati pre pranci, si nu-i opriti pro ei a venl la mine, cà unor'a ci scestor'a este imperati'a oeriului** ', — ci din contra are cea mai atrium datorintia a ae ingrigi despre cresceres religiosa a generatiunei fragede, care are ae' formexe sucrtacenti'a credintiosilora mi. càci numai astufeliu pote implini mandatulu Domnului: „Mergeti si invetiati tote porporele", eu aUtu mai virtoau, de ora-ce meritele baaericei pro terenulu inetructiunei popularia cu. temeiu de nimene se pote trage la indoiala, ei statolu inca nu numai nu are nemicu de a-se terne de inHuinti a, ee ee ouvine baaericei preste scolele .elementarie, ci din contre intregu scopulu instructional elementarie numai atunci ee pote qjunge, decumv'a ace'a mediulo-ceeoe educatiunea religiosa a unui poporu, oea ce fora influinti a cuyenita a baaericei' nice ee pote cugetA

Drepta ace'a sinodulu recomenda ou de a dinsulu ordinariatelora, o4 ou totu. aelulu ne staruiéscs la mediulooirea inflorirei soolelora poporali, cA astufeliu coreepundiendu scale dupa potintia si oerintielora inetructiunei adeverate, nu numai se nu pota fl seose de sub aripile baaericei, si aaid se se peri- D ditote caracterulu oonfessionalu alu acelor'asi, ci ' prin progressulu ce-lu vora dovedi acele, se storea respectatu, ce M ouvine drepturilora baaericei preste instructiunea populare.

Parochii oA directorii. sooielorU elementarie strinsu ae indatorescu a respunde deplinn aoeatei importante derogatorii a lora, ingrigindu-ro de oonscientios a « esset'a administrations a averiloru Molarie, visitandu mai adeee-ori scols aupraveghiandu eum ei implinesoe docentale ofioiulu mu, ee portare morale are, si luandn meaurile neoeaare, pentra-cd pruncii se frocuentese aool'a regulato ei m fio prove-diuti cu cartlld preisèrita delà ordinariatn. Mai incolo denaii — parochii — prin ouventari baseri-oesoi M deeoepte poporulu cu privire la necesitatea ei la fbloaulu invetiatarei ai a oreeoerei soo-

1 Matth. XIX. 14.

Caput V.

*Dt tcholi» tUmtaterib**.

Cum ecclesia aublimem omnium fidelium suorum spiritualem salutem operandi missionem habeat, eius scius ae studium veritates revelatas propagandi ad quasdam societatis humanae classes haud restrictam eet, sed omnes illas amplectitor. Hinc ecclesiae in acceptis referendum est populi institutionem universalem evasisM, ac proinde ecclesia, vocationis suae memor, non solum iuri institutionem elementarem moderandi, eique invigilandi, renuntiare haud potest, quod ipsi vel ad lesu. Christi salvatoris nostri exemplum competit, qui pueros amplectens atque benedicens dixit: „8inite parvulos, et nolite eos prohibere ad me venire, talium est enim regnum caelorum*l ', — sed e contra summa eidem incumbit obligatio, tenellae generationis futuram fidelium .progeniem constituentis religiosae educationi prospiciendi, etenim sic solummodo Domini mandatum: C „Euntea docete omnes gentesll, effectui mancipare poteat, — eo magia, qnod merita, quae ecclesia in populo instituendo sibi acquisivit, a nemine iure in dubium vocari possint, et vel ipse statue civilis non solum vim salutarem ecclesiae in scholas elementarea competentem nihil metuendam habeat, voMm e contra integer institutionis elementaria fiais tune tantum obtineri possit, dum illa populi educationem religioMm operator, quod absque influxu ecclesiae debito neo cogitari quidem poteat.

Idcirco aynodua ordinariis impenae inculcat, omni sqje efficere, ut scholae populares efflorescant, quo sic rectae institutionis postulatio quoque pro posse oorreepondentes, illae non solum ecclesiae auctoritati subduci haud possint, quo facto earnmdem character confesaionalis periclitaretur, varam' progressu, quem illae comprobabunt, debitum ecclesiae in institutionem populi iuribus respectum extorqueant.

Parochi scholarum elementarium directores strictissime obligantur huius gravissimi ani muneris partes perfecte adimplere, bonorum. scholarium iustae atque exactae administration! providendo, scholam saepius visitando, quomodo ludimagister munere suo filngatur, quosque mores praeseferat, invigilando, atque media necessaria adhibendo, ut pueri diligenter scholam frequentent et libris ab ordinariis praescriptis provisi sint. Porro ipsi — parochi — allocutionibus sacria populum de' institutionis ac educationis scholasticae necessitate ac utilitate illuminent, namque populus hanc neceeoi-

laris,'deore-oe Mpricopdadu daosulu aoeaat'a no-Atatem h cesitata, adose-ori aa nuaMkie iadiferiate ia privinti'a eeolei, ma de molt* ori ai impadeea infloatiarea aosleia; se-i arata chiara ai atriaa'a datorintia, co are do a-ei ereaaa prancii oei ia frio'a Demnului, ei astufeliu da a oastiaad "ip (tara inflorita ecol'a, ai deepre aeeast'a datorintia oe-la ihvoQa chiara ai ia tribunalalu saatei poaitintie, ai do va gasi a fl de Upaa oa-i ei autri Mghginti'a. (110)

Ia urma parochuln, ed iavetiatoriulu reiigiunai, ei eatechetu in aoolele siemeatari, este datoria ia intieleeulu statutelora dieoesaae a cateehied propondndu seolariloru doctria'a reiigiunai, oi ietori'a biblica, ia cari studii apoi docentele vfl daprinda pre densii prin repettrea oeloru propuse de parochi, cd astufeliu invetiaoeii ne . le invetie aoolea de roetu. (111)

In parocbiile mai mici potendu fi otatiunea de docente'ee se impreune cu oficiutu cantoralu, cd astufeliu docentele avendu mai buna'subsistentia, se pota mai deplinu oorespunde datorintiei sale.

Capu VI.

Dttprt scolris *npeiiliotudi* ds *domnue'a' «t dttprt caitchiten.*

Fiendu-cd tinerimea dupa-ce a trscutu preste etate*, in care dupa legi este obligata a frecuentd ecol'a elementa». arq dd uitarei cea mai mare partwu cunoscintieloru caocigate, de camv'a din candu in candu nu i se aru intinde ocasiunea de a-si revocd in memoria celes invetiate in prancia, intieleptioeoe qe a ingrigitu atdtu baaerie'a cAtu ai statulu, cd tinerii de ambe sexele, phna candu nu pasieocu la viéti'a conjugale, ee fla indatorati tjominea'a ei in serbatori a ee infatisid Ia asid numitelo scole de repetire.

Sinodulu apretiuindu importanti a acOstei institutioni noeesarie ei folositorie. obldga pre toti parochi· ei docentii, ed ia tote dominecile ai eerbatoriie obligate, oe adnae tiaeratulu de ambe oexele Ia prelegerile repetitiouali.. si in priipuqere aotufeliu se oe acomodexe.^incatajfpriorii ee dmble Ia' seol'a repetitionala dupa caltula diviou de demanéti a, dre fefele inainis de iaoeratu.* tieaendu-li docentele prelegeri din objedtele proserito pentru ocolele elementari. Éra la iaoeratu oe oe afle cu totii la catechisarea tiendnda prin parochu, amesuratu etatuteloru |üeceoane, si numai dupa inceratu oe fla iertatu a-βι petrece inoe fora periclitare· moralitatei.

Cu privire ia orasie, parochii vont fi eu destinas, luare aminte, cd tinerii, carit oe pregateocu la feliuritele *maieotrii, ore negotiatorie, cu atdtu mai virtosu oe frecuentese regulato acoete prelegeri repetitionali, cu citu cd aceia dupa preoerwele mai inalto nu potu fi inaiutati la grudulu de edlfo, dece delà respectivulu ofleiu parochialu nu vora produce teotimoniu. oh au frecuentatu ecol'a repetitioeala, si prin urmare decs parochii pootri greoo-oat&lici aru neglege aoeaot'a dàtorintia, tineri ara fi alliti a ambld la eiwlele ropetirionali a altora oonfesiuni oa mtre scidere a baoericei nostre.

. TITULU X. .

pESPRK jrDKTŒLS BA8IRICK9CI.

Capu I.

iJttprt dieeooune.

Poterea data opiocopilora cd urmatori ai santii apostoli nu este numai legislative ei gubernativa ci totu unadata si judecatordoea. Pentra aee'a episoopü suntu ordenarii judooatori a totaroru canot

eeholam pedit eias erectionam, dein etriethoi··· ia timore Domini proieoi esam educandi, ae proinde schplem ia statu floreeti aoaaerraadi obligation··» vei ia saaotaa paaaitaatiao tribunal! edooeant, ae ai epee ffierit, nogligentiam aine plane reprehendant (110)

Demum parochus vqua doctrinae religionis magister ao seholab elementaria oateebota, ia tenon statutorum dioacesanoram catoehiaaro tonetur, pueris doctrinam religionis atque Motoriam biblinam tradendo, in quibus obleetis dein ludimagistar iia, quae -a- parocho proposita sunt, repetitis pueros exercitabit, ut oie eadem memoriae mandent. (111)

In parochiis minoribus, si fleri posset, ludimagistri munus cantoris officio iungstur, ut hac ratione ludimagtster ampliori salario provisus obligationi suae melius satisfacere queat.

Caput VI.

Dt tcholi» dtetinieanuK npetMonalihu,
s< ds eaioedMt.

. Cum inventus aetate, qua iuxta leges scholam elementorum adire tenetur, transacta, maiorem notionum acquisitarum partem oblivioni traderet, nisi eidem nonnumquam occatio ea, \juae in pueritia addidicerat, in memoriam revocandi suppeditaretur, sapienter tum ecclesia tum status providerunt, ut iuveneo utriuoque sexus, antbquam conjugale consortium ineant, diebus dominicis ac festivis scholis repetitipnalibus dictio intéresse teneantur.

Synodus hanc necessariam ac utilem institutionem magimi faciens omnibus parochia ac ludunagistris iniungit, ut cunctis diebus dominicis ac festivis utriusque sexus iuventutem ad praelectiones repetitionales eogant, atque in tradendo'ita se accommodent ut adolescentes quidem ante meridiem, cultu divino peracto, puellae vero ante vesperas scholam repstitionalem adeant, 'quibus ludimagtster praelectiones ex obiectis pro scholis elementaribus praescriptis habebit; ed vesperas autem omnes conveniant atque catechesi per parochum ad statutoram'ÿioeeeeanoram praescripta habendae intersint, atque postea solummodo permittatur illis distractio absque omni tamee moram periculo facienda.

Quoad oppida vero parochi summam attentionem impendant, ut adolescentes, qui ad varia opificia aut mercaturas ee praeparent, eo magis hiaoe/praelectionibue repetitioaalibas diligenter interring quod illi iuxta superiorum praescripta ad. opifimem aut mercatorum gradum ascendere haud valeant,, nisi ab officio parochiali concernente testimonium exhibuerint, eo scholam repstitionalem freqbentasee, ac proinde si parochi nostri graeoo-oatholici hanc obligationem neglexerint, adolescentes maximo eoelesiao nostrae ddtrimentq alienaram oonfessionbni scholas repetitionales adire cogerentur.

TITULUS X. :

PE IfDICnS ECCLMUSTICIS.

Caput I. '*

j)i eonttftoriit

Potestas episcopis qua sanctorum apostolorum successoribus oollata non est oohun legislative ae gubarnativa, veram .una ef iudidalis. Ideoquo episcopi sunt ordinarii indices omnium conseram

Im bnMritaMi eiviH, criminali si matrimosuali, ji aealasiaarieanam, rivibaaa aaaap·, uriminaliun at •mtn » eterimlara, alta ri a miranilora dia di·- - malrimhnialium tua elerieoram turn laieorom in »aaala kin4.

Im• apsaoopii juriadiatianM lor· ia Bara part· ò daprtedn pria eolaeraraa praotüor· ', oari fanadda arid nnmitai· «Mata Maa ooaaiatori·.

Presiadiatale consiatoriulni eat· epiacopulu, dr' ia sbaenti'· acalui'a vicnriniu generale, ori vicarial· capitularia ia caumln d· vocanti· a acaaaalui •piacopeaou.

Kpiaeopt attamaa inrisdiotiouam «aam coeperaatibM pceabytarie' axaroant, qui aie dicta· senajm siva eaamatoria «Maant.

Coaaiotori· praeaat episcopo·, ee v«ro abaanta, viearіua generalia, sade autem vacante vicariat capitularia.

Mambrii oonaietoriulni m dice aseaori ooaaiatoriali, ai «until toti oanonicii bMaricelora catedrali, preeumu ai alti preoti denumiti da atari din partea epiaoopiloru.

Membra consistorii aaaeaaorea eonaistorialM voonatar, auntqne omnm acdeaiaram eatbadralium eaaoaici, prout at alii presbyteri ab episcopia ad id maneri· deputati.

Fio-cara oonaiatoria ed foru baaericMcu trebue , µ aiba pre lunga preaiedinte, ai pre lunga uau •numitu numera de aaeaori, unu notarin ai una' Aaeu, oari toti auntu detori a jurd, cd vora implent eu scumpetate lucrarile, ce li ae-ara comité del preaiedinte «pre a le pregati ai referi, cd vora dd ,.voturile dupa tdta dreptatea, de cdte ori ae-ara pofti, ed voru grig! eu oonacientioaitata tôt· acteie 'coucredipte lora, ai voru pMtrd eacretala nu numai ' deepre deciaiunile consistoriali, ce nu au µ eaa la publieitate, ei at deepre opiniunile ai voturile date de singuratedi membrii oonaiatoriali in eanaele pertractate, pre cornu ai deepre incidentiela ei intemplariie din mtdilOculu eoaaiatoriulai, prin a earora divulgare ara auferl «cadere atâtu onorea ei auctoritates consistoriului, cdtu ai reputatiûnea singurateciloru membra

Consistorium qaodvia praeter praeaidam ac certum aaaaaaorum numerum notarium quoque ac fiscum habere débat, qui omMa emitter· tenantes loramentum m causas aibi n praeside committenda· diligenter axeumaro· ac relaturo·, vota, qnotieacumque poaoarentur, ad imtitiaa lege· dataro·, acta omnia aibi concredita omni religione eaoervaturoa. atque aeereta non aolum circa deciaionea conaiatorii, qua· revelandae baad eunt, varam etiam circa opinionea at suffragia ab unoquoque conaiatorii membro in causis pertractatis data, prouti et circa incidentia nec non eventae in coMiatorio occurrente· «erraturo·, quibua divulgati· tum honor ac auctoritas conaiatorii, tum singulorum membrorum existimatio detrimentum pateretur.

De epiecopù ae ttene a judecd, ed dre unulu ori situ acta aru fl de a ae pertraetd in oonaiaturiu, ori numai pre cale presidiala.

Epiacopi eat decernere, nam unum aliudve negotium in conaiatorio. an via praeaidiali pertractandum ait.

Inae Zu tote aceetea episeopulu are de a pertraetd cu ecirea cleralni respective a eenatului seau oonaiatoriului trebile tienetorie de averea baaeri- c cdaca', mai incolo trebile tienetorie de auacepereo, edueatiunea ei de chirotonirea elericiloru ·, afaeerile baaericelora ai a scoleloru pre cumu ai oaueele judecatoreaci * civili, criminali ei matrimoniali, ai in arma epiaeopii a' au iàd^tenatii in eoneiatorie a face conferirea beneficieloru.taai inaemnate dupa praxes ' eaiatente ini baeerica nostra. (112)

Attamen apiacopua negotia bona aeclMiarnm *. item clericorum auaceptionem, educationem ac ordinatioaam*. at aeelaaiarutn atque acbolaram proventu· «poetantia, prouti at causa· iudicialen*. nempe civile·, criminale· at matrimoniale· clari, respective •apatua riva conaiatorii conailio pertractat; demum iuxta praxim in eocleeia nbatra vigentem, epiacopi praecipua quoque beneficia in conaiatorii· conferre consueverant. (112)

Tote aqtele inregiatrate ai pertractate iu.oonaistoriu, auntu a «e repune in archiva ai a ee paatrd cu cea mare grigia tub reapundietatea notariului consistoriale. carele aub pedépa'a pierderei oficiului «eu eate opritu a comunicd partilora litigante eatraee protoco|are, ori alte acte fora acirea conaietoriului.

Omnia acta in indicem relata, atque in conaiatorio ' pertractata ad archivum reponenda, atque «umma diligentia custodienda sunt |>ericu)o notarii conai·torialia. qui «ub poena officii amittendi, extractu· protocolarM aive alia acta inscio conaiatorio |>artibua litigantibus communicare prohibetur.

' a) Consistoriale diaeasonq e›i /nrori in couea 6e·•ericesci eïeila.

a) ÇrimktorM dtoccaaaaa gna/ora *i'' eastsia irdftiatiteit cieilibiu.*

Cause baaeriepaci civile auntu acele. ce priveacu 4 drepturi spirituali de ala credjntioailoru, ai au in vedere ainguru fdloaulu lora pnvatu.

Causae eccleaiMticae civiles sunt illae, quae turn apiritualia fidelium concernunt, atque aolum privatum «urum bonum respicient. "

Atari cause suhtu atâtu cela curatu spirituali, precumu ce'le tienbtorie de credintih, de santale Mcramente, de cultu,, de santa liturgie, do juriadictiunen ai de disciplin e baaericdaca; cAtu si celes, ce au^trenaa legatura cu oele apiritaali, prectunu beneficiele baaericeaci ftnpreuna cu infientiarea, stramutarea ai conferirea «color s, tote drapturtle parochial!, dreptuln de patronatu, inmormentarea baaericdaca oi impleniraa voturiloru.

Talea ca'uaae sunt tum' pure spiritualM. proiti quae fidem, sancta sacramenta, cultum, sacram liturgiam, iuriadicribnem atque disciplinam eecleeiastx am rwpiciunt, tum quae spiritualibus intime eonnoxaa •uni, prouti beneficia, una cum eorum erectione, translatione ac collatione, omnia iuria parochialia, iua patronatus, sepultura ecclesiastica, atque votorum implementum.

Judeoatoriu competèntu in drapturele ai cauaele aceetea eate baaeric'a. fiendu-cà aaala auntu de natura apirituale, ai baaeric'a dupa eaemplulu apo-

ludex in eiusmodi iunbus ai causia competen· eat ecclesia, nam hae spiritualis naturae sunt, atque ecclesia ad apostolorum exem-

t'oac. I, caa. 6; Coae. Aatiod^. <aa. β; Coae. IV. oaa. *. Coast. Apost- Ub. If. cap. M. A*.
Tbesph. Alea, cap. ìα
Theapb. Alex., «µ . 7, 8. Barillas, ap. 7^«A ebarapiseopas

' SysoiCsrtbag.. oaa. UI Coset. Apapt. lib: II. cap AA ··; t'. IA, f. 7, tap. «. .Epsscopas sallas cassais sadist abagM praesenti· saorua deriooram. slioqaia irrit» arit seateaus epiaeopi, «1st praamatia derkonus eoatnMtar*.

•toMfar·* de a porarea « jndotnta atari meet, ■apuaeadn oortarilora' eaaouiee pn Mi m nhegfin to judettato «iviB to eaaaa baeerieenri ea teee·-jurerea judotiatoi baeerieeaeu*. — Tamn'a ai ai* reuii aunt· obligati a aeuadja tbrata ayiaiepaana pre clerici ai monaehi ia tote oauaele apMtaaM, ee te-aru »vA

b) CamfotorWa dfoaM··· ed /aror» to can··

Cattae baeeriooaei criminali m dtoa aoatoa, aari •vendu to vadare btoeto pubitou, tieatoaen «pre deeooperirea ai pedeprirea doltotetora fteute to contr a legitora baeerieeeci.

tie eaucete bacariaceri criminal! co tionn deUo-tele, pria eari ae vatema rriaprimao, pro coma apo-•taai'a, ereeulu, eehiam'a, audètati-te, eocritegiole, jaramentala «trombe, «uperetitiunil·, riawai'a; ori •e vatem· dülrdtowo daqprqpato·, pre enatu enatu omicidiulu, mutilare·, duetolu, procurare· abortalui; on ee vatema 'waree *tetra tint* cu priviro to feri-cirea oterna,. pre cumu etmta peeatolo trepeaci ale necnratlei, abuopln eu eantolo eacramteto, cu jnriedictinne·, ei ori ce alte lucrbri libere eeterne, pria cari te calca ver-un* loge baaorieéaca penale *.

Judecatoriulu ordinario ei competente in oauea baaerioteei criminali aaemenea eeto baeeric a ia epiaoopii ei.

Capu II. · I .

Üttfti Mteaaltlt mntrianmiali.

Sub cauao matrimoniali etrenau lupta ae in* tielegu tote trobile aceiea de cantori·, eari an de objectu dechiararea nulitatei caaatoriei, ori dee-partirea caeatorieteru de patu ei mtoa.

Pertractare· aoeatora oatoe, <A unele ee priveecu «aeramentata caaatoriei, ee tiene de competentia eeclaeira a baeerieei cerea avendu dreptn ■ a etatori piedeee de eaeatoria, ei a diepened delà aceiea, trebue ee aiba et dreptato de a le judecd, ir' cp privire la efectele civili oie caneeloru matri-moniali, acete ee tienu, de judecatoriete din afora.

Fiindu caueele aceetee de una mare impor-tantia, ne concidere de cauee publiée, ei pentru inconjurarea perielului de neeoutenire a partiloru litigante, ee pertracténa citu ee pote fera intar-dtire.

· Sentintiete. aduee im cauee vinculari nu trecb nice una data in judqoati definitive, ei in potore de dreptn eomptenitu (in rem iudieetamX ci dee-eoperindu-oe fateitataa motiveloru, aeetee eo re-tracta»·. '

Spre pertraetarea œueeloni matrimoniali epi-•copii compntta fcruri din preoti oaalifieoti, de tetre eari, afara de preeiedinte, trebue ee fia beta pneinu patra aaeeori ed judecatori ei une notarié,

La pertraetarea eauaolora matrimoniali vinculari, eete fieoecaria preeenti'a defeneoriatoi matrimeniato, carele fiendu barbata ounoeeutoria de oandne ei eu conocientia, e obligata ee aper· validitate· eaea-toriei cu tote argumtatote poeibili.

·Defeneoralu matriteoniata del· forata de antei'-inetantia din ofleiu eate detortu - apoto eentintiele aduee contra vaBditatei caaatoriei, aeemenea -ai defeneoralu matrimoniale de ta forata' de dou'a in-itantia, dto* forain aoeet a eo-ara pronuncta oontr'· validitate! caaetoriei, ei defeneoralu nu e eonvteeu in conebienti'a c'a deepjp eufirieuti motiveloru, pre cari ee baedaa aceiea eentintie.

Aduecêndu-ee ta un'a ri aeaa ri eauaa de obtra doue forari de antai'a ri« dona inetantiaeeatintia A ptam » ataemodi waai nunquam non tadiaavit, poa-ato eoaoniria Ufa· auMtafond·, qai to aaaaia ooato-tttUoio µ o ïµ Iµ Hµ fcettwlMS) tri* buaalta menutori· recnmbaat*. — Im vel ipri laid clarieoe at aeeaacboe to omaibua aaaaia apiri-tanHbna aeoanoatibao ad fore· epieoopate dotate tonantur.

Caaaaa eneleeiaarioaa criminatae dieaatar ilia·, qua· beaaaa pablicaaa reepiriendo, ad delicta contra togae eocteetaatioM patrata detegonda ac punienda tendunt

Ad eunane ooctoeiaatioaa criminate· referuntur delicta, quibne *ratifie* laeditur, prouti apoetaaia, haereeta, «ohiema, improeationee, eacriiegia, per-iurium, eupototition··, rimoaia; rive *eerOnt trf*-preotoMM offenditur, prouti enat homicidium, muti* latio, dueltom, procuratio abortae; rive Meritat arpo MrpeMu in «alute aeterna praeoquenda poathabetar, prouti aunt peccata carnalia, abuaua^um «anetto ·acrumentia, cum tariadietioM, atque aliae actione· extere·· liberae, quibue lex quaedam eooteeiaetioa poenali· violaretur'.

Index ordinariua cauaarum eccleriaatioram eri-minaltoto' pariter eat eccleeia in eiu« praeeulibu·.

Caput II. 1

Dtferit MtrvtniiMti.

Cauaarum matrimonialium nomine veniunt omnee illae oontrovoniae matrimoniale·, quae nullitatia matrimonii deetaratioaem, neo non contagiorum a there et mena· ««parationem pro obiecto habent

Pertractatio eiuemodi eauaamm utpote «aera-mentum matrimonii reepicientium ad excluaivam eceleaiae competentiam «pectat quae impedimenta matrimonii atatuendi atque ab tin diepenaandi tare praedita, ina quoquo de ifodem fodicandi habeat neoeeee eet; effectue autem civile· cauaarum matri-monialium ad iudicia eaeeutoria «pectant.

Cum leiuamodi eaueae magni momenti «tat, pro cauti· pnblieie reputantur, atque ad partium liti-gantium incontinentiae perienlnm evitandum quan-tum fieri potent abeque mora pertractantur.

Sententia· in oaneie vinculum «pectantibu· nun-qudm in rem indicatam traneeunt, verum rationum falritate· geteeta retractantur.

. Ad eaueae Matrimoniale· pertractandae epieeopi ex preebyterie idonei· fora oonetitvunt, quae praeter praeaidem ad minue quatuor aeeeworibue qua tadi-eibua atque notario eoaleecere debent.

Ad eau·» matrimoniale· vinculum attinente· pbrtractandaa neceeaari· eet praeeentia defeneorie matrimonii, viri videlicet «aororum eanonum periti atque bonae conectentia·, qui matrimonii validitatem omnibu· iueti» rationibu· tuori tenetur.

Matrimonii dufeaeor prima· laetantia· a eententiie 'contra matrimonii validitatem latin ex officio appel-lare tenetur,' pariter eocundae quoque teatantiae de-fenaor matrimonii, eum totud forum eontra matrimonii validitatem aententiam proferret, atque defenaor in ooneoientja eug de rationum, quibo· tathaec aen-tentia fulcitur, euflicientta pereuamu haud eeeet.

Si in una eademque eanaa a duobna foria pri-mae et eecundae inetantiae pro matrimonii vali-

pMitani vajiditMM MMtMfieiq aMMtovialai i ** dandga apatattanaa.

&' 4· «amn-v'η foratаaatefa 4 ah dailauatenni pronauaid Mntr'a **tnrisl, si lifinlarata data forata da a don'a inataatia ar'apaM la forata ata traita·, ai aeoto a' are adaoo aaatfoti· paatrq validitate· oasatoriai, std ia vol'· Mtaratei a apald la forata ata psvtrntaa a ataaia aaattaUa aato daeidiatera. 8i«rbiad·tota da aaa ÿa noma aoa'a ahoora, el pantrn da·hiararaa validitatai Batriaoaialai aa raoara daaa ·aattati· aoafonaa, dr' paatra efifoaroa naBtatoi, la eaaa de apalatiuns la forata ala trail* oci ata patrale·, μ reeara trai aantintia conforme. (118)

Capa HL

Dttfnftnri U rnttmtHitr.*

Cauaale basericaaci eivili, eriainali ai matrimoaiali, dupa daten'a immsmoriala baaata pra oodieale Aaaaricai Matra ae pota judaed ai in forarile .protopopeeci ed forari delegate de aatài'a inatantia ', taaada-M efora oaaeete protopopilora, eari in antai'a inatantia ae judecu da consistoriale rasprative. (lid)

Delegation·· foratai ' protopopasou in cauaeta matrimoniali, tota de u un a va ae dica in nneln fia-eara eaaa, m ae faca in scrisu de citra «piseqpu, care pentru forain locale, dean in Domnuta va jadeod, cd - bine, pota dalagd altu fora invacinata din diac*'a aa, aaaa ohiara ai consistoriuta.

Dola forarile. protopopeeci ee baa apalatiunile la acaunulu episcopes* dapa axiom'a juridica: „A delegate fit appellatio ad delegantem* (115)

Dela forarile apiscopesci ae apaldaa la foralu metropolitans cd fora do a tree inatantia*, — dr' delà foralu metropolitanu ea inaintdaa apolatiunaa de a dreptulu la aantnta acaunu apoetolicu, carele ameauratu principieloru edtse in ooneiUuta data Bardic's can. 6, constitue ai ia provinci'a gracocatolice da Alb a-Julia pra nnulu do intra epioopii aceetei provincia, carale in numele santului acaunu apoetolicu cu potera delegate judaca in foralu ata patralea tôte causale apalate.

Foralu de a tree inatantia pentru dieces'a metropolitans va fl altu fora delegatu de pontificale. (113)

Santei immaculata vergunt Maria si toturora santilora onorea.

Decretal· ««taertptiuael actetera ilaedalt

Noi Joanu Vancea de Buteasa, arohiepiscopuln si métropolitain grace-catolira de Alb a-Juli'a si Fagarasiu etc.

Terminanduse degid pertractarile sinodali provocbmu pre toti parintii acmtni sinodu, cd fiacarole se se' présentes· in persona, si ** ** apropia la santulu altaria, si aeold unuiu fiacara ** subscrie dupa noi decretale aduse in acestu sinodu provincia)· sramu terminatu.

Datu Blasiu. 14 9 maiu 1879.

Joanu Ÿancea, srdbiepiscopn si metropolitu de Fagarasiu si Alba-Julia intarindu am subscriku.

Joanu Olteanu, episcopulu Lugosiului, intarindu am subscriau.

Joanu Anderod, vicariu generale cagitulariu alu diecrabi Armenopolitane, intarindu am subscriau.

Joanu 8sa%d, canonisa c*toda.alu .Oradei-mari, ed ablegatulu ilratrisimului domnu episcopu dé Oradea-mara, intarindu am qubecriau.

[1] ' Coast Apost.. 1Λ Π, cap. 4S st 44.

[2] Deent HK 1, Ut >>, Ds oΛάo ·« potestate iUfcts Me(Sti; flat foental, Bk I Ut XVI, so*.

Coxotk enxsaai. rotros XUL

1 4|tato m IMU lata fMritj mMr s mU

• Quad al vira paiaaaa aa aaeaadaa iaateattaa fora 9**tn MBtMrthM MltriM» mm*· da· taetaatiaa dafoaaar ad tarda* fora* appellaret, ae iUda* aaataadapre aatriaoag vaMhate prefcrretnr.in nataris libartate pasttarn eat,ad gunite* qaaqae fora* provoaarn, eataa deliberata· aaataetiaa deefoira* eonatituit la soatp* pro eynoaeru halite, quad.pro ssatriaoeH vaUHtato dealaraada daaa sententiae conform* saatpar roquiraatur; pra aniUtate vera, eaaa appaUatioai· ad fora* tarda* vol qaarta* ·dieaada, tree saatautiaa conform* exi^aatur. (113)

Caput HL

Dr fastmstieru»/eria.

Causae eccloaiastjoaa civile·, criminal* ** matrimoniale· iuxta eoaaaatadina* immemorial·* codici eccleaiae noatraa innixa*, at in feris protopopatibua qua prime· inatantia· foris delegatis * indicari pasaaat, excepti· casais protopoparum, qua· in prima inatantia par consistoria concernentia induantur. (114)

Delegatio fori protopopaKs in eauaia matrimonialibus qualibat. vic·, scilicet pro singulis roams, dat in seriptis ab>episcopo, qui pro foro locali, ai in Domino id expedire iudwavarit, aliud ax vicini·foris suae dioaoaais val etiam consistorium delegare possit.

A foris protopopaHb* appellation* ad sedem ·piacopalem fiant iuxta iuris axioma: „A dalegato fit appellabo ad delegantem*'. (116)

A foria episcoporum ad forum matropoUtaanm qua tertiae instantiae'foram appellatur*, — - foro vera metrapolitano appellatio directe ad sedem apoatolicam promovetur, qnae in sanau prinoipioram in concilio Sardioansi canon· 5 «dictorum, in provincia quoque graeco-eatholica Alba-Iuliensi unum ·x «piscopis hui* provincia· constituit, qui sanctae sedis apostolica· vica ac nomine rausu appellata· in foro quartae instantiae potestate delegata iudioet.

Tertiae instantiae forum pro metropolitan dioecesi erit aliud foram a pontifice delegatum. (114)

Sanctae virgini immaculatae Mariae at omnibu sancti· honor.

Decreti· eabaeriptieuto aeternm «ynadallum.

Nos Ioann* Vancea da Buteasa, archi«pisoop* at matropolita graaoo-cstholiras Alba-Iuliensia at Fogarasiensi·, etc.

. . Pertractationibus synodalibus iam terminatis, «unet hui* synodi patras monemus, ut unusquisque in sua persona comparoat, atque ad sacram altara accedat, quo post nos singulus eoram decreta in hac synodo provinciali nunc, ad finem perducta tata subecribat.

Datum Bluii, die 14 2 mali 1872.

Ioann* Vancea, archiepiscop* et métropolite Fogaruiensis et Alba-Iulieneis definiens subecripsi.

Ioann* Olteanu, episcopus Lugosiensis, definio* subacripai.

Ioann* Anderkô, vicarins gensrslis capitularis dioaceaeoa Arrnenopolitanae, definiens sùbscripei.

Ioaùnw Ssabd, canonicus rastas Magno-Varadinensis, uti procurator illustrissimi domini episcopi Magno-Varadinensis, definiens subscripsi.

[6] Sysod. Ctrthsg., csa. M.

Timotei» Cipariu, prepositaț· eapitalutai mtr*. politae» ri!abtegatalu aoaluiasi capital», am subseris».

Constantina Papfalvi, taMate· testar* ri deputata capitulari», am eabeerien.

Joanu Feksto-Negrnti», canonic· eaatasu ntotropolitaa» ri depatata capitularia, am tabseriso.

Elia Visas·, oaaoaiea metropolitaa»probeedata, cd teologu arohidieoesoa· M subseris·.

BasUin Kistora, canouteu oaatora ri depatatnta capitulata! d» Oradea-mara, aa subeerise.

Stefaaa Moldovaaa, preposita capitularia, prolatu pontifici» ri deputatal· ospitululai di» Logaria, am subserisu.

Mihailo Nagy, canonica leetora ri prolata pontificio, cd deputatulu capitulai»! dia Lugoriu am subserisu.

Stefanu Biltiu, «anoniqu scolasticu ri deputata ablegata alu capitalulai greoo-oatohcu ArmeoopoKtanu, am subserisu.

Joapu Antonelli, vicario foraneu episeopeecu ala Fagarasiului, cd teologu am subecrisa.

Petra Popa, vicaria foraneu in Hatiegu, cd teologu din diecesa Lugosiului am subserisu.

Demetriu Coroianu, vicaria foraaeu alu Belagiului, cd teologu din diecee'a, Armenopolitana am subserisu.

Gregoriu Moisilu, vicaria episcopescu foraneu alu Rodnei in diecesa Armenopolitana, parochn si archidiaconu in Naseudu ete., cd teologu ainodale am subserisu.

Mihailu Pavelu, vicaria foraneu alu Marmatiei in diecesa Armenopolitana, cd teologu am subserisu.

Gabriilu Popu, archidiaoonulu Clusiului, cd teologu am subserisu.

Joanu Bercianu, arehidiaoonu, paroehu groco-catolicu in libera oetate ragesea Aradu, gsesora consistoriale si profesoru, od teologu am subserisu.

Torna Jeronimu Albani, bdrilita et egumenu venerabûui» mdodatifi dola Banta Treimc din Blariu am eubacriou.

P. Beniamino Jdcsin, protoegumenu emeritu alu ordulai aantulu Basiliu colu mare,', consultera si egumenu la màntatirea delà Bikasdd, am subserisu.

Joanu Isaia Tordai, od viearìu mdnhatirei delà Bikasdd am subecriau.

Doctora Victora MihAlyi, secretaria metropolitanu, canonist» si notariu sinodalu, am subserisu.

'Doctora Joanu Ratio, profesoru de saata tao>logia, oanonistu si notariu ainodale, am sabscris».

Doctora Basiliu Jutiu, paroehu in Vada, aeeaora consistoriale, doctora de eant'a teologia, teologu dieeesanu ala Oradei-mari, oanonistu ei notariu ainodale, am subacria».

ThMthmm CSperta, praepoeitau capitali asetropeBtaai et pripurutor eiasdeta capitali, rabocripeL

Goariaattaaa Paplrivi, eanonieus lector et deputatae capitularia, anhocripei.

loaaeoaPokete-Nogrudu, caaouieus oaatoc metropoHtaane et procurator oapitalaria, aabaeripri.

EUaa Vlaaaa, caacaicaa metropolitanae praebendataa, oeu thaoteg*· arehidioooeeenoe eabecripri

Barillas Nistora, oaaonicM ouater et depatata» eapitali Magae-Varadiaeaaia, subscripsi.

Stephana» Molderaan, praopoeitae capitularia, praelatae pontificia» eoe non procurator capitali Lagoriensis, eabeoripri.

Michsdi N«gy, canonicus lector ae praelatae pontificios, ceu deputatae oapitaii Lugoeienaia sabseripri.

Stephanas Biltia, canonicus scholasticus ao deputatae procurator capituli graooo-catholici Armenopokani, subscripsi.

' Iosanes Antonelli, vicarius focaneus episcopali» Fogarasiensis, ceu theologus subscripsi.

Petras Pope, vicarius foraneu» Hatieghiensis, oeu theologus ex dioecesi Lugosiensi subscripsi.

Demetrius Coroianu, vicarios foran^ Beiagien·is, ceu theologus, ex dioecesi Armenopolitana, sabseripri.

Gregorius Moisilu, vicarius episcopalis foraneos Radnaënsis in dioecesi Armenopolitana, parochus et archidiaconus Naveudensis etc., ceu theologus synodalis subscripsi.

Michafil Pavelu, vicarius foraneus Marmarosienais in dioecesi Armenopolitana, c,eu theologus eubecripei.

Gabriel Popu, archidiaconus Clusiensis, ceu theologus subscripsi.

Joannes Bercianu, archidiaconus, parochus graecoeatholicu» in libera regia civitate Arad, assessor oonsistorialis et professor, oeu theologus subscripsi.

Thomas Hieronymus Albani, basilita et egumenus venerabilis monasterii Blaaiensis ad Sanctam Trinitatem subscripsi.

P. Beniaminos Idcsin, ordinis sancti Baaiiii magni, emeritos proto-egumenus ordinis, consultor et monasterii Biksddiensis egumenus, subscripsi.

Joannes Isaia» Torday, ceu vicarius monasterii Bikssadieqsi» (Bix«d) subscripsi.

Doctor Victor Mihdlyi, secretario» metropolitanae, canoniste et notarius «ynodalis, subscripsi.

Doctor Joannea Ratiu, professor sacrae theologiae, canonists et notarius synodalis, subscripsi.

Doctor Basilios Jutiu, parochus Rdviensis (Vadu), assessor conaistorialis, doctor sacrae theologiae. theologus dioeceaanua Magno-Varadinensia, canonista et notarius synodalis, subscripsi.

5.

Eptatol'h prin eu· eactteati'a i'a iiartriri··!· ri nrerenilrimala nrehiepfoeepu de Alba-JulTa ri Fnguada - nbatenuta aaatalai aeaaaa aetate ri decretale riaedalal, llada paatllee Ha H.

Preafericite parinte.

Dupa-ce provinci'» baaeriodaea greeo-catoliea de Alba-Juli'a si Fagarasiu in Transilvani'a din Auatro-Vngari'a delà inoeputulu eaistmtiei sale, carea cu fideoa devotione are de a o multinmi ingrigirm apostolice oelei gloriose a santiei vostra, paaa in tempulu présente nu a foeta ordinata ai organisât», cu gjutoriola lui Domnsdien ia aauh aeeet*· dia» 4 paaa ia 14 mata a tienuta stood* provincial»

Episteia gaa exetitentiadmaa iliastrterimu et reverendlarima» arehleptaepa» Alba-IalleMte et Feganirieaate aeta et deenta tyaedl saaetae eedl «ahUeit, Pie U proütee maxime.

Bqatissime patbr-

Provincia ecclesiastica graeci-ritua catholicorum Fogarasiensis et Albk-Inlienaia in Transylvania Austro-Hungariae, cum a suae éxistentiae exordio, quod apoetoUcae eique gloriosae sollicitudini vestrae sanctitatis filiali cum devotione in accepti» referendam habet, praeeene usque in tempus nondum ordinata et organisata taerit, divina fovente bonitate, boooe anno entrant·, et quidem disbn» a 5 usque

•amveca*· si "aimpaM dapa prssirfaali saMaterad «MMM apra saopâla aceafa, M a adara daaratp •apriaee i* X tital·, ta eari m aaaaeia paUraa tatregitatei Matai crediati· Mtobra, M m niaariium mot*· aaiaaa - erodintiai martariaita tota 4a a aa'a, m etarga abaaarila m ra parafa, eè a'aa iacuibata, m incatea caratiaai'a atatavarilora,, m raeomenda decoroe cnltalui divins, m praecrie nom'· raataa rarai dtedpHaai baeericeaei, m atabUaeM ordtaaa judetieloru baserioeeci, ai m reguMM modale de •ppatetiana,

Inra «4 ta regular·· uaora obiacte aaia multe, aai· da mari ai aaia momeatose m potomn procéda oa securitate ai en mai mare uaiorinüa, ne sma iagriÿte «Ata m pote mai tare, ci ia tote décrétaiadueunde de siaodulu acdet'a ɛ· m aibia in antea ochüorn aatorităteâ oea taai inalta, din oare eaaaa in ooafbrmitato ca dta'a aantiei voatro apoatoliooB notificate proauliloru prorincisi acaateia baaericead in brevM apostolioa din Si jnaia 1818 prin ouvintela: ,Cnm ta animo nobis ait, omaibua praesentibus raram, temporum locorumgua adiunctis sedulo perpensis, opportuna omnia inirb consilia, quibus spiritaalam istius ecclesiasticae provincia· procurationem ad rectam orientali· eoelsaiae normam ac salutaria praescripta magia magisqna eomponero et ordinaro valeamus*, de oinosura e'en tianuta santela canone ale baserioei greoesd, ce au foata in uro inainte de sehism» orientate, dupa impregiuarila luerurileru, tempuriloru. locurilora ai dupa lipmle aoeatei provineia basericcsci, ai acdsta eu atàta mai vertosu, oà si sacra congregatione de Propaganda fido in instruettenea data presulilora aoMtoi, provincia baaerieeaci in 28 junta 1858 intro altele -'- induratu a notifloi ai urmatoriele: .Quod libentiseimo animo praestitit etiam sanettesimna dominât noeter c Pina papa IX id unicum requirens, ut errore· omnino evellerentur, sed ritaa orientalia maneat inviolata·, quemadmodum et diaoipUna, quam ante schisma' orientale· servabant et profitebantur, quaeque venerandi· ipeonun antiqui· liturgiis ao ritualibus innititur, religio·· custodiatur.*

.Equidem non alio consilio novam ecclesiasticam, provinciam ab Alba-Iulia dictam praeteudatus pontifex instituit, quippe qui explicate mandavit, ut forma atque administratio ad ritum et disciplinam orientalia ecclesiae exigeretur.*

Si 4ra-ai mai la vale: .Porro sanctitas sua, cui nihil est potius, quam ut sua in puritate disciplina orientali· vigeat ac servatur, I summopere in primis desiderans* ete.

Sinodulu provinciate bssatu pre autoritatile •ceste inalto si-a adusu decretale sale, pro cari cutesu a le substerne santiei vostro apostolioe in libelulu acclusu cu devotione pre langa omagial'a rogare, cd se ve indurati a le intari cu autoritatea irrefragabite, ce o sveti irÿ tota lumea catolioa, si astafeliu interite prea gratiosu se dispuncti te tampulu seu retramiterea ioru spre fbioaire cuvenintiosa.

Dupa cari pre làng· «arutarea santtteloru petiere, implorandu binecuventarea apostolioa pentru mine, pentru clernlu si poporulq pnien si pentru tota provinci'a baaericdsca remanu in supunere omagiala. J

Alu santiei vostre cete mai umilitu si mai ascultatoriu fiu si capeltenu

Ioanu Vancea, archiepiscopu «i métropolite de Alba-Jpli'a si Fagarasiu.

Blaste in TraMilvani'· Austro-Ungariei, 10 augusta 1879.

ad 14 measia maii, b) aedum provinmatem iuxta. sacraram oanaaum praaecripta oeavoeatam et eoatea eaatem diotam ia aoopass oetobsavit, atque decreta taht X eoasprobeaM MtaKs, quae tum saaetac fidei WUtMBt •Mtoà&MàMftq atque tauram Idui' tussm rénovant tagiter professam, tnm abraua, qui imprimi videbeatar, propulsant, itum esorum paritatem iaeuleaat, tam cattadivini decormn eoaunuudaat, ana diaripiin·· eocle■taaticM rautaaraadac annuam praescribunt, atqua indiciorum accleaiatticoram ordinem stabiliunt, et modum regulant appelteadi.

Ut autem in tot taattequ· obiectis, maximi cum sint momaati, rite dispoamidis secutu atque faciliaprocedere valeamus, maxima qua par eat curavimus sollicitudiao, ut in omnibus decreti· par haaooa synodum condendi· aumma praa oculis habeatur aactoritaa, idcirco conformiter apottolico veatrua sanctitati· effato hnins provinciae eoctosiaetioae praesulibus tenore brevia apoatolici diei 21 innii 1858 •manati notifioato hia verbi·: .Cum in animo nobia •it, omnibus praesentibus rorum, temporum iocorumqu· adiunot» sodalo perpensis, opportuna omnia iniro consilia, quibus spiritualem istins ecclesiastiCM provinciae procurationem ad rectam orientalis ecclesiae normam ac salutaria praescripta magis msgisque componere et ordinare valeamus*, pro Cynosura procedendi sacri ecclesiae graecae catholicae canones, qui ante orientale schisma in usu fuarant, pro rerum, temporum, loooramqne adinnetis atque hnina oeoleateaticae provinciae exigentia adhibebantur, idquo eo a fortiori, quod et sacra congregatio de Propaganda fide in ana instructione praesulibus huius provinciae ecclesiasticae die 98 innii anni 1858 data inter alia notifioare dignata ait sequentia: ,Quod libentisaimo animo praeatitit etiam sanctissimus dominus noster Pius papa IX id unicum requirens, ut errores omnino evellerentur, sed ritus orientalis maneat inviolata·, quemadmodum at disciplina, quam ante schisma orientales servabant et profitebantar, quaeque venerandis ipaorum antiqutelitargifa ac ritualibus innititur, religiose custodiatur.*

.Equidem non alio oonaiiio novam ecclesiasticam provinciam ab Alba-Iulia dictam praelaudatus pontifex instituit, quippe qui explicato mandavit, ut forma atque administratio ad ritum et disciplinam orientalis ecclesia· exigeretur.*

'Item inferius haec habet: .Porro sanctitas sua,' cui nihil est potiua, quàm ut sua in puritate disciplina orientalis vigeat ao servetur, summopere in primis deaideran·* ete.

Summis his auctoritatibus innixa nostra synodus provincialis adornavit sua decreta, qaae in libello in devotione aoclUso iis homagialibus eum precibus sustineo apostolieo vestrae sanctitatis obtutui substernere, qCatenus eadem acta lite, qua ra universum orbem catholicum pollet, irrefragabili auctoritate benignissime confirmaro atque apostolieo 'munita oraculo pro congruo usu capiendo suo tempore dementissime remitti curare dignaretur.

Ceterum, penes' Mnotissimoram pedum osculum, pro me, meo clero et populo, tota item ecclesiastica provineia apostolicam implorans benedictionem, homagiali in obsequio perenno.

Sanctitati· vestrae bumillimuf^bedientissimusque filius e.t capellanus

Ioannes Vancea, archiepiscopu· et métropolite Alba-Iuliensis et Fogarasiensis.

. Btesii in Transylvania Austro-Hungariae, die 10 augusti 1879.

S··

ReapoMli mmM Ml· pfto Mı IX la aptetei*» •magiala · aaaatartW Mte NaaaaMMaaM · ᵥ M· •piaMpa ri aatrapaitta la Att'a-Jatfa gMffMNte, te can a fente eapam .aaataial m m aatete ri ieentale riaetatai pravteetate.

Pro mt 'a DL

Venerabile frate aatete ai biaeenventare •poatoUoa.

Anu ppimita epistola to oatagiala.dia 10 aagusta ai laoalto au ea ai actble siaoduiui provineiaiu, care a'a tiannta in provinei'a aoiat'a baaaricésca greoo-oatolioa do Alb's-Juti'a si Fsgaraaia. Actele aoaato conform· institatiunei aMatai vanta •caunu fora interdisse le aata tnuuiau eongragatiuaei nostro a Coamliului, ai ne vomu ingrigi, ed dapa-oo •oeaai congregatione ni ve referi deapre netote aeote, la tempute aeu ae ti ae tramita roapanaalu euvenita. Intru aoe'a ni anu tienutu datori aedot'a a ti o face cunoacuta, ai deodata ti reapnademu din aufletu sincere ai binevoitoriu testifioatiunilora aacultarei tale, pre cari io manifeeteai in epistola ta. Pre Donnedieu inæ preainduratalu lu rogamu din sufleta, ed ae verae pronto tino ai preete derate ai poporute tou gratiele aale cole eopioae, ai ae padieeea provinei'a aoéet'a. basericdeea cu protectiunea aa œa poterniea, ira âpre auapicialu qjutoriului cepesou ai âpre manifestaro· caritatçi noatro diatume adaugemu Maeouventarea apootolica, care cu multa iubire ti o imparttmu in Dqmnulu tie venerabile frate, intregei tarmei taie ni toturoru clericilorù ai. credintioeiloru provincial acesteia.

Data in Rom'a, la Bantalu Pietra, in 28 septembre 1872, in anulu .alu douedieci ai aieptele alu 'pontifloatalui nostru.

Pm pap a IX.

7.

Decretal· prin earn m receneeee priante eraeill· ail pnrtariri Alb'a-Jiltei ri.Fnganria.

Dupace pontificale Piu alu IX** de pia memoria prin litfirile apoetoliee *BeeMam Citrûti,* din β decembre in anulu incarnatittnei Domnutei 1853. a fundata provinei'a baaeric4sca roman· de ritate' greoeeou in Tranailvoni'a, arehiepiscopute ai episcopii aufragani ai nouei provincial si-au propusu a oelebrd primulu concilia provinciale; pre carole reverendiaimulu domnu parinte Joanu Vanoea arohiepiacopulu Fagaraaiului ai Albei-julie l'a oonehiaœata pre dtu'a de 5 main 1872, ai Va terminata feridta in 14 a aeeloaai lune. Substerafiadu aoalaai reverendiaimulu domnu parinte archiepiaoopu ai coi alalti preauli ai proyinoiei cu aupunerea cuvenitn dacrotele aoeteiaù concilia âpre censurer· ai aprobare aantului acaunu, eminentisùnili parinti ai. oongregatiunei de Propaganda, fide peutra negotiolo ritalui orientate, aeeloaai 'le-au oaaminata, ai. dupa esemplariulu aci alatarata le-au reeunoacutu; od testimonio dqspre reounoeoerea acdat'a pu demandata a se edi decretulu preainte, od ae ae obeerre in modu inviolabile de cdtra toti aoeia, de cari notione.

Sententi'a aedot'a a aacr'a congregationi 'oubaeriaulu aeeretariu referindu-o santitatei aale domnului noatru pontifice Leonu alu XIII in audienti'· din Ç martiu anului eurenta, santitatea sa. a «probato ai a binevoita a o intari, anulandu ori ce alte ordinatiuni contrarie.

Data in Rom'a, din realedinti'a aacret oongreg·-- tiüni de Propaganda fide pentru negotiele ritalui orientate, ta 19 martiu anulu 1881.

Joanu «wdinata Simeeai, profecta.
Serafim Octoni, aeeretariu.

Bμ ρμ μ «rilriri lihl Mriri Pit papae IX al nptetei·· 'haaamialaM auaBaatMal aa rm* aaaitafeai aratieplNepI at aataapalttM Atta-tattoa* ata at Pagarariaaria, <aa aata al tante eyaaO aaaetaa aaO aaMeeaaat

Proa papa IX.

Vanerabiüa frater aetatem et apoatolieam beaedictionam.

Tuaa oxoapimua oboervantteaimaa litterae .die 10 auperioria meuaia auguati dataa, atque una cum illia nota aynodi provincialia, quae in into provincia •oeleataattee eatboUeorum graeei ritaa Fogaraaienai et Alba-lulieaai oalobrata fait Haec quidem acta •oe nulla morn remiaimua, ex inatituto huiua aaaetae aedta, ad noatram congregationem Concilii, nootraeque curae erit, ut poatquam ea congregatio ad noa de iiadem aet» retulerit, tibi congruum reaponaum ano tempore transmittatur. Interea noatri officii dueimua, venerabilia frater, id tibi aignificare; ac aimul tui obaoquii teatifloaàonibua, quaa tuia litterio nobia exhibe·, ainoero benevoli noatri animi affecta reepondemua. Benigniaaimum autem Deum ex •animo adpraeaatea, ut te tuumque clerum ac populum eopioaia auae gratiae muneribua proeeq natur, omnemqno tatam ecdeaiaetieam provinciam aua potenti protectione cuatodiat, in auapieium eaeleatia praeaidii et in teatimonium praecipuae caritatis noatrae adiungimna apoatolieam benedictionem, quam tibi, venerabilia frater, eunctoque tuo gregi, et universi·istius provinciae clericis ac fidelibus peramanter in Domino impertimua.

Datam Romae, apud Sanctam Petrum, die 98 Septembria anno 1872, pontificatus nôstri anno viceaimo septimo.

Pius papa IX.

7.

Decreta· qM eanelll·· primi· provinciae Albaliliente et Fagararienai· reeegnoeritar.

Cum sanctae memoriae Pius papa IX apoatoiicia litteris *^hrirti* datis sexto kalendaa decembria anno incarnationi· dominicae 1853 erexiaaet provinciaim ecclesiasticam, graeci ritus Rumeni in Transilvania, archiepiaoopu· et epiacopi auffraganei novae provinciaq ad celebrationem primi provinciali· concilii animum adieoerunt; quod a reverendo patre domino loanne Vanoea, archiepiscopu Fogaraaienai et Alba-lulienai anno 1872 die 5 maii indictam, die 14 eiuadem mensi· faciliter abaolutum fait. Onm itaque eiuadem decreta idem reverendus pater dominus archiepiacopua, aliique provinciae praesulsa, eo quo par erat obsequio, sanctae sedis examini iudicioque subiecisaent, eminenttasimi patres aaene congregationis de Propaganda fide pro negotii· ritus orientalia eadem ad examen revocarunt, et iuxta exemplar 'hiaoe adnexum recognoverunt; in cuius recognitionis teatimonium praeaena deero, tam edi mandarunt, ut ab omnibus ad quos pertinet inviolabiliter observentur.

Quam sacrae congregationis sententiam cum subscripta· secretarius sanctissimo domino noatro Leoni papae XIII in audientia diei 8 martii huiu· anni retulerit, sanctitas sua in Utnnibns eam probavit et rotam haberi voluit, contrarii· quibuacumque non obstantibus.

Datum Romae ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide pro negotiis ritus orientalia die 19 martii anni 1881.

loannaa cardinalis Rimeqni, praefectas.
Seraphinua Cretoai, sserstarins.

ft.

Appeaflix aÿ Ma et «enata eeaeüü ^altaria* eeeUMaetteae^lU-lalieaete et ftganritMto aaae Dental WI eeiebnti.·

i.

AA tthUMp X, Mp. L

Dsetarati* f·· eceMe FelecAw· ritas jnraet «me-
AMI N₀CmmW «sf.

Nos infraacripti eoeleaiae ValachieM ia Tram-•ylvaaia partibasque ei aansxi» apraeopa*, arehidtaooni et denu universus memori*· commendamus tenore praesentium quibu* expedit universis, maxime rero inclyti· regni Transylvania· stàtibu*

Cou»iderata tum fluxa humanae vitae inatabilitate, tum etiam animae (euiue in omnibue potior cur* habenda) immortalitate, libere ac «ponte, impulsa' divini numini·, cum eodeaia romano-oatholica unionem inimus, eiuodemque eanctae matri» romano-catholicae eodeeiae commembra no» tenore praesentium dedaramu», omnia admittente», profitent et credente*, quae illa admittit, profitetur ae Credit, praesertim vero illa quatuor puncta, in quibu* hactena* dimentire videbamur, quae etiam in clementiaeimo decreto ae diplomate *uae aacratimimae maiestati» ac eminentiaaimi ordinarii nobi* inainuantur. Quapropter iiadem promue iuribu» ac privilegii*, quibu* eiuadem aanctae matri» eocleaiae pre»byteri ex induito sacrorum canonum nec non divorum quondam regni Hungariae regum utuntur, no» quoque iuxta praenominatum »uae sacratiasimae caeaareae regiaeque maie»tati» decretum, nec non eminentiaaimi ordinarii, amodo et deinoepa uti eiuadem commembra frui ac gaudere volumua. In cuiu* maiorem fidem. ac robur praesens manifestum nostrum, propriae manu» syngrapha nec non sigillis tam monaateni noatri -Albensia quam, proprii» uaualibua communimua. ·**

Albae-Iuliae, anno 1698 7 octobria.

II

Ad titulum II, oap. II.

Piua papa IX nuntiat praeaulibu* provinciae Fogaraaienaia graeci ritua in Triniilyania, se ad eo* mittere qrchiepiacopuip Tharsenaem nuntium auum Vindobonenaem, iit per eum, collatia antea cum ipaia conailiia, agnoscat apirituale* indigentia* illarum dioecedum, hasque ad rectam eccleaiae orientali* normam magi» magiaque ordinare valeat: eia inauper adhaeaionem aedi apostolicae maximopere commendat '.

Venerabilibtu /ratribtu Alexandro arehiepiecopo Fogaraeienei tt Albae - Iulienei algae sa«M ***eafraganei», Pine papa IX.***

Venerabiles fratre·, salutem et apoatolicam benedictionem.

Qua singulari benevolentia vos prosequamur, venerabiles fratres, et quo praecipuo studio istonim fidelium utilitati proepieere vehementer optem*·, vel thetle intelligere potuisti· ex littari* qua* dio IV proximi mensi» februarii ad istum venerabilem fratrem Alexandrum Fogaradenaem e* Alba-lulien-•em arehiepiscopum dedimus. Ex iiadem enim litteris novisti·, no* pro apoatolici nostri muneri* officio *c summa erga voa et istos fidalea populo* curae vestra· concredito* caritate, cura* omnes oogitationeeque convertisse ad negotia istius ecclesiasticae orientali· ritu* provinciae, quam ad maiorem •aerae bierarehiae gradum dignitatemque alacri promu* animo ac voluntate ereximus. Nunc vero gratissimum nobi* eat, vo* peramanter alloqui hiace litteris, qua* vobis reddet venerabili* frater Antoninu* arohiepiscopus Thanenai», ac nocter et huiua apoatolicae sedis apud caesaream et apoatolicam maie-•tatem nuntius, quem ad voa mittimus, ut magia tuagiique perspicere poaaiti* quo paterni animi noatri affectu voa, venerabile* fratre·, et catholico* iatoa Tranailvaniae fidele* vigilantiae vestrae tradito*' complectamur, et quantopere de vestro ac maiori ipeorum bono solliciti «imus. Namque ea •ane mente ipsum venerabilem fratrem ad voa mittimus, ut vestrarum dioecesium emptum ac spirituales istorum fidelium indigentia* accuratius pleniuaque agnoscere poSaimua, cum in animo hobis sit, omnibus praesentibus rerum, .temporum locorumque adjunctis sedulo perpensis, opportuna omnia inire consilia, quibus spiritualem istius ecclesiasticae provinciae procurationem ad rectam orientalis ecclesiae normam ac salutaria praescripta magi* magiaque componere et ordinare valeamus. Atque hic ea silentio praetereuntes quae tum ex nostrae congregationi» fidei propagandae praepositae litteris et inatructionibus, tum ex eodem venerabili fratre archiepiscopo Tharaenai accipietis, nobis etiam summopere cordi est. vos, venerabiles fratres, arctissimis coniunctionis caritatisque vinculis nobis et huic Petri cathedrae catholicae veritatis et unitatis centro quotidie magis obstringere, quo ista provincia aliis omnibus eiusdem vestri ritus praeluceat. St illustre sit exemplum in fidei firmitate, in catholicae religionis studio, in sedula ecclesiasticae disciplinae

Fogaraaienaein et Albs-Inlieuscm graeci ritus in Transiivani» constituerimus, gravissimas inter sollicitudines, quibo. in gubernanda universa Christi ecclesia destinemur, haud praetenniaimns ad eiuadem provinciae bonum pastorales nostras curas intendere. Nunc vero illarum dioecesium statum ac neceaoitates melius agnoscere et ecclesiasticam memoratae provinciae administrationem ad orientalis ecclesiae disciplinam componere ac conformare volentes, id consilii repimU ut te, venerabilis frater, qui noster et sanctae huius sedis nuntina es apud serenissimum Autriu imperatorem et Hanganae regem apostolicum, una cum eoclesiuticis nonnullis viris sacra doctrina praestantibus mitteremu ad venerabiles, fratres arctuepiscopom Fogaruienum et Alba-lulienacm, et episcopos I.ugvsiensem. Armaopolltanum et Magno-Varadiueuem, ut cupi iisdem tractare illa debeas que descripta reperies ia folio instructionis per cardinalem nostram s publicis statu negotiis adintorem dato prima die vertentis iniit Porro memoratos inter ecclesiasticos viros dilectu filius loannes Simeoni antistes noster domeetfcu et protoaotariu apoatolieu tu* venerabili» frater, vices explebit, si graviora tui muneris negotia te Vindobonam -redire suuriat. Ex tu rero prodenti* rerum agendarum dexteritate, religionis studio in spem prope certam adducimur uberes- ex hac missione fractus for* percipiendo* Interea auctorem bonorum omnium Deam precamur, ut consilia haec nostra laboresque tuos propitius adinvet, et eventu auspicem apoatolicam benedictionem tibi peramanter impertimur.'

Datum Romae apud Suctum Petram sub annulo piscatoris die VI iulii MIXWLVIII pontificatu nostri anno XΠI.

I Excerpta sx arehivio sacrae congregationis a negotiis ecclesiasticis extraordinariis. Vide sequente* Utters* qnibu copuuittit nuntio apud Austria· imperatorem ire in Trsuilvanisa eam alii» viris ecclesiastici* ut dioseeaius provinciae eodesiutioM graeci ritu statum referat, quo relata eu ipse ad orientalis ecclesiae disciplinam rectio conformare possit

VewrsHi ***fratri*** Aatoawo arcbwpiscopo ***Tbanerui nodro et coactae*** sedis ***apad eenoMuuan Aeriae*** impsratores· apo-sto<K«m nsasrio, Piua ***papa IX.***

Venerabilis frater, salutem et apoatolicam benedictionem.

Cum per upostolicas nostras VI kalends· decembris «ano MDCOCLin editu litteras novam ecclesisatieam pibvindam

* Documenta primo iooo sub aumsris I-ΠI posita ipsi adiseimu* quo darios illustrantor nonnulli synodi ipsius loci. '

observaatia, ia menu· honeatata aaaiiiaqu virtutum splendere, atque ia dnoMa et eonrteuti adhaesione, reverentia «t obedioutia erga aaaadaaa Petri cathedra·, qua· disponant· Domino per totum terrant· orbem primatu· obtinens laoet, quaeque ornai»· eoclesiaram an atodo caput, tad at muter eat at magistra. Ae dira· ia misericordia Doua humillimis aa farvidieaiad· nostris precibus volent ae- propitius aaaaea·, divinae aaaa gratia· ope efficiat, ut obm· diaaideatea atqne a veritati· via aberrant·· egregii· vestri· exempli· commoti et excitati, ad (anctae catholicae eeeieaiae gremia» complexumqse redire properent, '-! agnoacant nuam erae veram ecclesiam - Chriato domino fundatam et inatitntam, extra, quam, null· eat salus, et Romanum pontificem, cui in pareoaa beatiaaimi apostolorum principia ab ipsoChriato domino auprema fuit demandata cura, potestas et auctoritaa pascendi •gno* et ové· -at confirmandi fratre·, eraa aupremum caput, pastorem et doctorem ipaiua ecclaaiaa, qnae ex omni populo, lingua et natione constat, ac legitimorum rituum varietate mirifice exornatur.' Nihil vero dubitamu·, venerabile· fratre·, quin voa, pro eximia veatra religione ae pietate et perspecta erga no· et hanc apostolicam aedem observantia, cuius luculentissimam exhibuisti» (ignificationem cum insigni vestri nomini· laude in Vindobonenai conventu anno MDCCCLVI, ompi cara et «tudio hiaoe nostris desiderii· cumulatissime satisfacere. ac simul una cum vestro clero (edulem atrenuamque operam dare velitis omnibu» amovendis difficultatibus et eliminandi·, ai foraan aliquae irrepserint eorrdptelia, ut haeo nostra missio, quae, maiorem vestram ac vestrarum dioecesium spiritualem utilitatem unice •pectet, optatam consequatur exitum. Hac igitur, fiducia freti, haud omittimus in omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione · Deo optimo maximo humiliter enixeque expoaoere, ut,uberrima .quaeque suae bonitati· dona super vos propitius •emper effundat, quae in dilectae quoque ove· vobia concredita· copiora descendant. Cum autem vehemehter cupiamus atudiosiarimam nostram erga vos, voluntatem etiam atque etiam testari et confirmare, vobis singulis sacrum mittimus munus, quod cuique vestrum ipse venerabilis frater archiepiscopus TharoCnris nostro nomine deferet, prout illi in mandatis dedimus. Denique caeleatinm omnium charismatum auspicem et flagrantissime· qostrae in vos caritatis testem, apostolicam benedictionem ex intimo. corde profectam vobis ipsis, venerabiles fratres, et universis istarum ecclesiarum clericis laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulb ' piscatoris, die XXI iunii MDCCCLVIII, pontificatu· nostri anno XIII.

III.

Ad titulum U, cap. m.

Docuswalo *ad tnctionm protittâat Kcluiuiiau JUbâ-hdiùuà»* ri i'ojareriaaata apvrieafra.

a.

Pius papa IX erigit provinciam ecclesiasticam graeci ritus Romeni in Tranaylvama, ouiaa 'aedes metropolicica ait ecclesia Fogaraaienais {hactenus epiacopali·), addito ipsi titulo Alba· - Iulieusis, ot ecclesiae suffraganese sint Lngosienai· et Annenopolitan» noviter erectas, et insuper Magno-Vara'dinsnsia iam existes·, quam nna cnm «edeaia Fogaraamuai srnit a metropoHtiso iure arehiepiacopi Btrigoaisnsia; indiqjt saetropolit·· fidei profbstio··», pallii postulati····· «t roWioMtn •tata» propriae eedeeiao adararam congregationem quolibet quadrinuia mittendam'.

FWs *ffittofn»*, amu ssroonmt ad patqsatu·· FW MMMΓMM·

Seeleeiank Chrieti ex omni lingua et popule at nation· oongragatam mirabili illa varietate fulgere oompertu· eat, quaa pulchritudinem iptias ac decoram augeat,' non officiat unitati. Quippe vita· licet rituum et linguarum genere, inter m distinguantur per terrarum orbem diffhai fidele», uniua tamen fidei profeaaiona ooniuacti, unio· tanquam corpori· compagem affingunt. Hinc Romani pontifice·, qui Chriati domini vice· fringante· ii\ terri» mystici huius corpori» caput rant, «aero· ritu· orientali· ecclesiae, qui et commendarentur vetustata et orthodoxae fidei congruerent, non nodo non improbarunt, veram etiam summo in pretio habuerunt p-et ab omnibua, qui illo· «cquuntur, religio·· adeo «errando» putarunt, ut ad alio· transire ritu· abaque aua et auoceraorum venia nemini licere conatituerint: imo cum ipria opportunum viaum fuerit, ea omnia, quae ad catholicam hierarchiam rive atabiliendam rive reetituendam pene· cuncta· ecéleriaa orientalia ritu· pertinent, pro auprema pastoralia officii aollicitufline decernere nunquam destituerunt.

fi 1.'Hoc prae oculi· habena gloriosae memoriae Gregorius papa XVI praedecessor noater pro omnibus graeco - catholico ritui addicti· in Austriaco imperio commorantibua peculiarem graeci eiusdem ritus'hierarchiam molitus est'instituere, id opportunum in primia existimans ad aprituale illius genti· solatium, neenbn ad propulsandas schismaticorum insidias, qui abstrahere illam aaaidue nitiintur a communion· cum Romana ecclesia, in qua conatitutum divinitus,p»t verae fidei magiaterium et catholieae centrum.unitati·.

$ 3. Paterna· hasce curas memorati praedecessoris nostri aemulari pro animarum Milute volentes, quod perficere ipaq nequivit ob difficultates et rerum et temporum, id nos, bene iuvante Domino, aliqua ex parte exsequi constituimus, propriam erigendo pro Rpmenia ih Transylvania ecclesiasticam graeci ritu· provinciam, quae constet tum ex dioecesi Magno-Varadinensi a Strigonienai archiepiseopatu subtracta, tum ex duabus novis per nos erectis dioecesibus, Lugosiensi scilicet in Bauatu Temeaiensi et Armenopolitana in Transylvania, coin* ecclesiasticae provinciae metropoliticam sedem in ecclesia Fogarariensi figere deereviqius. Atque ad hanc rem Romenorum genti in primis opportunam peragendam sponte nos excitatos suis etiam precibus inflammavit carissimus in Christo filiu· noster Franciscus Iosephus, hoc nomine primus, Austris· imperator, Bohemias et Hungariae 'rex u apostolic··, qni votis permotus universi Hungarici episcopatus ac studio incensus verae religionis' in •u»· ditionis finibus tutandae ac promovendae, omnia libentiaaime detulit quae ad perfectionem tam ■alutaris operis neeeiaaria viderentur.

f 8. Itaque, posteaquam sententiam 'audivimus nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesia· cardinalium, quibus tanti momenti negotium ponderandum commisimus, exhibita'nobis a venerabili etiam fratre nostro archiepiseopo Strigoniensi libera quoad haec metropolitici iuris resignations, nec non accepto libero item cobransu venerabilium pariter fratrum nostrorum antistitum Fogarasiensia, Munkaosiensi· et Magno-Varadinenai», quarum ex dioeoeaium dismembrati» paroaeiis novss apiacopal·· «ede» supramemoratae,

' Bx ssaeUris aaerra magrsfatiauis CantiatsriaHs.

^Aiii·.ıı*iıı·îîM,ı.îA'.·hil<l?'l ...te.

adhatUsA...:...

Imgomeneem et Armeaopolitanam, ereximus, eam- A dem Romanorum gentem specialibus favoribua ot gratiis prosequi volentes, omnesque ot singuloe, quibus hae noetraa litterae tarent, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliiaqee ecclesiasticis aaatontiia, eensuris jt poenis, a iure vel ab homine quavis occasione^ vel causa iatla, si quibus quomodolibet innodati existent, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie respective absolventes et absolutos fore censentes: 'ad maiorem omnipotentia Dei gloriam, catholicae reiigiohis incrementum nec non spiritualem Romanorum consolationem ot commodum, motu proprio, certa scientia ac mature deliberatione nostra, deque apbstolicae potestatis plenitudine, dioeceaim Fogarasiensem in Transylvania, quae iam iude a sua institutione metropolitico iuri archiepisoopi 8trigonienais ad haec usque tempora obnoxia fait, 'ab eodem iure et subiectione, eiusdem metropolitan! b antistitis accedente consensu praemisso, auctoritate apostolica eximimus et dissolvimus, ita ut ipsius dioecesis antistites graeci ritus catholici uniti, quaeque inibi existant ecclesiae, omnes civitates, oppida, pagi, paroeciae, sive matrices sive filiales, itemque coenobia, monasteria, instituta quaelibet, tam ecclesiastica tum saecularia et q'uorumvis ordinum regularia, omnes denique utriusque sexus personae cuiuacumque gradus, ordinis et conditionis, a pristina. cui antea suberant, metropolitan Strigoniensis iurisdictione et quavis alia potestate et praerogativa iurisdictionali in perpetuum pariter exemptae sint et liberatae.

§ Instiper Magno-Varadinensem dioeceaim, quae Strigoniensis eiusdem antistitis jurisdictioni a sua fundatione. praefata subiecta fuit, ab eadem jurisdictione et potestate,- de metropolitae ipsius libero consensu et resignatione, in perpetuum eu ration e distrahimus et avellimus, ut non modo Magno-Varadinensea antistites graeci ritus catholici uniti, sed vero etiam omnes illius dioecesis ecclesiae, civitates, oppida, pagi, matrices et filiales paroeciae, monasteria, conventus, cuiuacumque generis instituta, omnes et singulae utriusque sexus personae cuiuscumque gradus, ordinis et conditionis, denique cetera omnia, quae inibi existant, ab antiqua archiepiscopi .Strigoniensis iurisdictione et superioritato similiter in perpetuum distracta prorsus et exempta.censeantur.

i? 5. Quae cum ita sint, tum Magno-Varadinensis èt Fogarasieneis, tum duarum per nos erectarum, Lugosiensis nimirum et Armenopôhtanae, dioecesium territoria una cum ibi existentibus civitatibus, oppidis, pagis aliisque accessoriis, in ecclesiasticam provinciam graeco-oatholic^m unitam linguae Romenicae, atque adeo unam arohiepiscopalem metropoliticam sedem Fogarasiensem Romenorum graeci ritus catholici uniti eadem apostolica auctoritate perpetuo quoque erigimus et instituiipua.

§ 6. lamvero duabus iOia episcopalibus sedibus Lugosiensi et Armenopolitana per similes nostras hoc. ipso die datas apostolicas litteras fandatis et constitutis, ad territorium quockattinet Fogarasiensis dioecesis, complecti illud statuimus in posterum sequentes paroecias tum matrices tum'filiales, nimirum: Quindecim ex districtu arcbidiaconatus Blaaiensis cum .animarum decem millibua sexaginta et una; quadraginta sex ex districtu arcbidiaconatus A. Carolinensis cum animarum undecim millibus tercentum triginta tribus; quadraginta quatuor ex dietrictu arcbidiaconatus Elekesiensis cum animarum novem millibua tercentum nonaginta sex; viginti ex districta arcbidiaconatus M. Bagoenais cum animarum sex millibus quingentis novéndecim; decem et septem ex districtu arehidiaconatus M. UjTariensis eum aaimanua septam millibus teroeatum; riginti quatuor ex districtu arohidiaconatusN. Enyedieush cum animarum octo miltibus centum triginta tribus; quindecim «x districta archidiaoonatus Ormenis-Saekieos» can animarum quatuor millibua noningentis' viginti quinque; septuaginta ex districtu archidiaCoaatua Cibinienaia eum animarum quindecim millibus novondecim; quadraginta quinque ex districtu aivhidiaconatus Gyergyoenais cum animarum undecim millibus tercentum quadraginta novem; quadraginta tres ex districtu archidiaconatus Medienrâ cum animarum novem millibua noningentis viginfi et una; centum triginta octo ex districtu arcbidiaconatus Udvarbelyiensis cum animarum termille sexcentum riginti octo; triginta octo ex dietrictu arcbidiaconatus Elisabethopolitani cum animarupi quinque millibus tercentum septuaginta novem; viginti quinque ex districtu archidiaconatus M. Benyensis cum animarum duodecim millibus quingentis sexaginta sex; centum et unam ex districtu arohidiaconatua Marusiensis cum animarum tredecim millibus et septem; quindecim ex districtu arcbidiaconatus Sovenyfalvensis cum animarum quatuor millibus quatuor centum tredecim; sexdeqim ex districta arcbidiaconatus Radnotenais cum animarum septem millibus tercentum et una; tredecim ex districtu arcbidiaconatus Vaidakactensis 'cum animarum quatuor millibus biscentum quadraginta septem; decem et septem ex districtu archidiaconatus Aranyasiensis eum animarum septem millibus centum octoginta; sexdecim ex districta arcbidiaconatus Booensis cum animarum novem njillibui noningentis nonaginta septem; quadraginta et octo ex districtu arcbidiaconatus Gorgenyensis cum animarum duodecim millibus octingentis. octoginta novem; decem et octo ex districtp arçhidiaconatus. Ludosiensis cum animarum septem millibus centum triginta quatuor; quatuordecim ex districtu arcbidiaconatus Pogacsensis cum animarum novem millibua sex centum quadraginta sex; viginti et unam ex districtu arcbidiaconatus Pqtsagensiq cum animarum quinque millibus octingentis quinquaginta octo; viginti quinque ex districtu archidiaconatus Tbordensis cum animarum novem millibus quatuorcentum viginti quinque; quinquaginta quatuor ex districtu arcbidiaconatus Claudiopolitani cum animarum octodecim millibus quatuorcentum sexaginta septem; viginti novem ex dietrictu archidiaconatus Faragoensis cum animarum duodecim millibus tercentum undecim; duodecim ex dietrictu arcbidiaconatus Katonaensis cum animarum termille septingentis quadraginta quinque; duodecim ex dietrictu arcbidiaconatus Kolosiensis cum animarum septem millibus tercentum septuaginta octo; decem et septem ex districtu arcbidiaconatus Maratlakensis vUm animarum sexmillibus sexcentum quadraginta quinque; quindecim ex dietrictu archidiaeonatits Meregyoeneia cum animarum' octomillibus tercentum: decem et septem ex districta archidiaconatus M. Si.-Martonensis cum animarum undecim millibus centum sexaginta duabus; decem et octo ex districtu arcbidiaconatus Palatkaensis cum animarum decem millibus biscentum et quinque: septuaginta quatuor ex districtu arcbidiaconatus Venetiensis cum animarum viginti octo millibus quingentis triginta et una: vigffiti et unam ex districtu arcbidiaconatus Cxihenthafansis cum animarum quatuor millibus septingentis et octo; octogintasex ex districta arcbidiaconatus Iflirumsekiensis cum animarum termillibus centum quinquaginta sex; dedem et novem ex dietrictu archidiacogetua Dersiensis cum animarum decem millibua qVosgentia

quadraginta novem; septem ex districtu archidiaco- jratu» Mäiuemas eum animarum termilljbu· quin- gentis Jriginti novem; decem ex districta affhi- fatu» Varmesoensio eum animarum; bwmille nongentis triginta et una; quadraginta -tres ex· districtu arcbidiaconatus Biatraeasis cum animarum deeem millibus septingenti·' et una.

β 7. Ita constituto Fogarpgiensp ecclesiae territorio, praestat nunc ut civitatem Fogarasiensem •metropolitano"'tumore ac nomine* decoremus. Et quamvis Fogarssienses antistite· iam inde a suae « sedis institutronVepiscopalem reaidentilm ad civi- tetem Balasfalvenseri 8ommodiua§ utiligsque/trans-, tulerint,* ibique ^cathedfalem erexerint suumque constituerint preabyterium, quemadmodum ia priesens existant, nihilominus ex primaeva sedis fud- datione ab apostolioa sede peracta FogarasienSem ipsam civitatem archiépiscopal· honore ac nomine augemus, ite ut illa omnibus et singulis iuribus, honoribus, privilegiis, praerogativis, non tamen oneroso titulo acquisitis, in posterum perfruetur, quibus aliae archiépiscopales eiusdges^fftus ecclesiae uti et frui posse ^ignoscuntur.

9 8 Insuper templum quod BalSsfalvae sanrtissimae Trinitati sacrum pro* cathedral) adprobaratn~ iam fuit a felicia recordationis Pio papa VII etiam praedecessore nostro per apostolica» sub plumbo datas litteras kalendi» decembris anno Domini millesimo octingentesimo septimo, loco praestituti alterius templi sancto Nicolao dicati, destitutam' omnino volumus- prisco cathedralis titulo, quem in eo supprimimus et extinguimus. Illud vero ipsum templum primaevam convocationem religiose servaturum ad ecclesiae archiépiscopal)· seu- metropolitanae gradum honoremque pari apoetolica auctoritate perpetuo item attollimqs atque evehimus, sio ut in ea Fogarasiensi (seu Balasfalvensi) metropoli q et ecclesia constituta sit cathedra et dignitas archiepiscopalis pro uno ipsius ordinario antistite Fogarasiensi ritus graeci catholici uniti nuncupando, qui singulis gaudeat privilegiis, praerogativis, honoribus iuribusque archiepiMopis dicti ritus. concessis. ita ut omnia quae ad similes graeci ritus catholici uniti srchiepiscopos in eorum civitatibus et , dioecesibus ad archiépiscopale munus exercendum de- iure, usu, consuetudine, vel quavis alia legitima ratione pertinere solent, eadem gerere et exercere libere ac licite possit et valeat.

9 9. Porro huie novae metropolitanae ecclesiae Fogarasiensi tamquam suffraganeaa eadem apostolica auctoritate etiam perpetuo addicimus et attribuimus tum ecclesiam episcopalem ^tagno-Varâdinensem in Hungaria, tum novas per noe erectae episcopales item ecclesia», Lugoeieneem scilicet et Armenopolitanam, una cam suis omnibus territoriis, p incolis et accessoriis quibuscumque, ita ut supradietae episcopales ecclesiae metropolitano antistiti Fogarasiensi pro tempore existent! iuxta suum ritum obsequento» subsint in vinculo caritatis.

9 10. 'Atque ut memoria non intercidat, quod postremus Albae - luliensis sive Albae-Carolinensis métropolite una cum suis dioecesanis a schismate ad veram fidem catholicam se converterit et in unitate ac subiectione Romanae apostolicae sedis vitem Deo reddiderit, prout monumenta testantur, hinc peculiariter concedimus atque indulgemus, ut quiconque in posterum fuerint graeci ritus catholici uniti Fugarasienses antistites, nomen quoque et titulum archiepiscnpi Foganuiensis et Alhae-IuUoneis " etiam in omnibus st singulis eorum actis adhibere libere ae licite possint et valeant; praecipiendo tamed ut venerabilis, frater noster Alexander Bterka Suluts hodiernus Fogarssienqis^ episcopus eiusdem A Fogaraaiensis et Ibaesltrliensis nomen ac titillum adhibere non possit, antequam/renuntiatus, archiepiscopus fuerit ia noetro consistorio atque apoetolisas de more litteras provisionis huius duper erectae metropolitioae sedis, faerit Ooasecutus;

. t 11. Volente·, ut memoratus antistes, antequam arehiepiscopatus huiusmodi poeseesionem adipiscatur, eius veyo suc^bseores antefiuam munus consecrationis Yetipisnt, fidei profteaionem emittant, iuxta-formam a piae memoriae rbano papa VIII similiter praedeeeseore noetro orientalibus editaqi, coram sui presbyterii sen^ capituli duobus praebendatis, e^mque scriptis trqjiitam gropriaque dictorumque praebendatorum subscriptione muni-, tam ad apostolicum Viennae nuntium, per eum ad .Urbem de more perferendam transmittant; iubentes praeterea, ut tum dictu· antisteef tum eijis succeesores, pallium de corpore beati Petri sumplum in B consistorio instantisgp^e postulent. Interim vero singulis quadriennii» plenam et absolutam srchidioecesis relationem eiusque ecclesiae statum ad congregationem venerabilium frateàm nostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium propagandae fidei praepositam mittere teneantur, salva etiam ceteroquin eiusdem congregationis auctoritate, ac firmis perpetuo manentibus praedecessorum nostrorum cbnstitatiosibns et apostolicis ordinationibus, aliisque in generalibus conciliis super ritibus orientalibus editis decretis.

9 12. Nunc autem ad dotem quod pertinet archiepiscopalis Fogarasiensis et Albae-Iulienais ecclesiae, ut illius antistites suam tueri dignitatem decenter possint, archiépiscopal) eidem mensae summam ad»ignamu| quindecim millium florenorum argenteorum Viennensium ab imperiali gubernio quotennis solvendam. Quae quidem summa partim compensari debet iisdem boni» ac redditibus, qui antehac episcopalis mensae~Fogarasiensis dotem constituebant, partim rem ab aerario publico suppleri. donec bona atabilia, aicut a laudato Francisco losepho imperatore et rege sponsum est. in eum finem aubrogentur.

g 13. lamvero ut iuxta excellentiorem Fogarasiensi» eecleaiae gradum ipsius presbyterium seu capitulum conveniens decusÇac nomen acquirat, •uppreeso planeque extincto prisco cathedralis titulo, illud ipsum in preabyterium archiépiscopale seu metropolitanum perpetuo pariter apostolica auctoritate praefata eo modo instituimus, ut illud una cum auia oneribus et muniis consuetis gaudere ac perfrui valeat et debeat honoribus, privilegiis, insignii· eeterisque otdfilbus, quibus aliarum sedium archiepiaeopalium graqci ritus catholici uniti presbyteria vel capitula de iure, usu et consuetudine frui posse dignoscuntur, dummodo illa oneroso titulo vel singulari concessione non fuerit acquisita. Idem praeterea presbyterium sive capitulum constare in poetarum volumus ex archipreebytero, qui duorum millium florunonim summam ab imperiali gubernio qudtannis percipiet; ex arehidiacono, qui percipiet florenoe mille et octingentos; ex ecdesiarcha. qui florenoe mille et sexentum habebit; ex scholiarcha, cui pendenturlloreni mille et quingenti; ex earthophilace, cu> solventur floreni tdiUe et quatuoroentum. Insuper quinque alios adesse mandamus praebendatoe metropolitans· ecclesiae servitio addictos, quorum singuli percipient quotannis florenos mille et biscentum. quae quidem summa pendenda erit ab imperiali. gubernio, donec firmae et stabili dotation; memorati presbyterii seu capituli consultum erit per bona stabilia, quae iuxta datas sponsione· quamprimum erunt in eum finem designanda.

-civitate Balasfalvensi cum ceteris sais adnexis, aedeoque xupsbyterio vel capitulo addictae, catto aptae ao decenter ornatae pro nova archiépiscopal! dignitate et officio ferantur, imperiale tamen gubernium eisdem aedibus pro necessitate ac decore providere pollicitum est impensis suis.' Item-pro catbedralis eccleaiae conshcvatibne provisione, nec non pro canMUariae officie? et expensis ' congruenqsjus gubernio erit singulis annis taxative péndenda, donec'per bona stabilia adsignUnda reditus pro rei necessitate, et gravitate attribuantur.

14^ Quamquam vero aedes opiscopalte ia A prehendi, sed semper eti omnino ab iit» excipi, et eiusque sacrarii summa ab eodem certi ac stabiles

g 15. Volumus autem, quod fructus notae istius modo constitutae 'FoyMsiensis et Albae-Iuliensie-metropolitanae ecclesiae iuxta reditus illius mensae attributos taxari. in florenis mille et. biscçMum aureis de camera, atque huiusmodi taxam in libros B tam. camerae apostolicae quam collegii cardinalium de mote referri,

$ 16. Postremo. Iit omnia et singula apostolicis hisce nostris comprehensa litteris plenum consequantur effectum, dilectum filium Rostrum Xichaelem ipsius sanctae Romanae eccleaiae presbyterum, cardinalem 'Viale-Prelh nuncupatum, nostrum et sanctae huius sedis apud Viennensem aulam pro-nuntium apostolicum, in executorem praesentium litterarum constituimus et deputaXjius, eique ut, pro huiusmodi executionis effectu, quamcumque personam in dignitate ecclesiastica constitutam subdelegare, ac tam ipse quam persona subdeleganda super quacumque quaestione, oppositione aut dubio contra praemissa 'omnia quovis modo orituris definitive etiam interpretari, declarare ac pronuntiare, omni remota appellatione, libere ac-7licite possint et valeant, plenam et liberam earundem praesentium ç tenore concedimus facultatem.

£ 17. Et insuper easdem praesentes litteras perpetuo Validas et efficaces existera, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, nec non omnibus et singulis, ad quos spectant seu spectabunt, plenissime suffragari, ac nullo unquam tempora, quovis praetextu et qualibet causa, quantumvis iuridica ac pririlegiata vel speciali nota digna, ao de necessitate iuris vel facti omnino exprimenda, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio aut intentionis nostrae seu quovis alio substantiali et peculiarem mentionem requirente defectu, seu ex eo quod in praemissis solemnitates et quaevis alia servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocunque capite, de iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliqua resultante, notari, impugnari, retractari, in ius vel controversiam vocari, aut ad viam et terminos iuris reduci, vel ad- P versus illas restitutionis in integrum, aperitionis u oris, aut quodcunque gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet, motu etiam proprio et ex potestatis plenitudine concesso et impetrat» vël emanato, quempiam uti vel se iuvare in iudicio et extra illud posse, neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus per quascumque litteras et constitutiones apostolicus aut cancellariae apostolicae regulas, quibuslibet ex causis et sub quibusvis expressionibus et formis editas, et quandocumque, etiam in crastinum assumptionis successorum nostrorum Romanorum pontificum ad summi apostolatus spicem ac alias, etiamsi de iisdem praesentibus eorumquo toto tenore specislis mentio fiet, in posterum* edendas factas et faciendas com-

quoties iDae emanabunt, toties in pristinam et va-r Udissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegrates, ac de novo etiam sut' quacumque posteriori data -concessas esse et fore: sicqne et non alias per .qnoecumque indicée ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cau~ sarum palatii apostoliei auditores ac praefatae sanctae Remanse ecclesiae. cardinales, etiam de latere legatee, rice-legatoe, dictaoque fledis nuntios, sublata eis et eorten cuilibet quavis aliter iudicandi e* interpretandi facultate, iudicari et definiri debere, et si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decetoiimua..

β 78. Noh obstantibus nostris et oaoceilariae apostolicae regulis de iure quaesito non tollendo, sqt quatenus opus ait, da applicationibus ad partes committendis, vocatis quorum interest, nec non 'Lateranensia concilii novissime celebrati disrnembrationea perpetuas, nisi in 'casibus a iure permissis, fieri prohibentis, aliisque etiam ,in synodalibus, ,provincialibus, generalibus et universalibus conciliis editis vel edendis specialibus Vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, de- quibus facta mentio est, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque; induitis et litteris apostolicis quibusvis superioribus et personis in genere vel in specie, eum quibusvis etiam derogatoriarum derogatorii aliisque efficacioribus, efficacissimis ac etiam insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet in contrarium praemissorum forsan concessis. approbatis, confirmatis et innqratis: quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quaevis alia expressio habende aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiuemodi, ac si de verbo ad verbum, ni) penitus omisso' et forma in illis tudita observata, inserti forent, eisdem praeeentibus^pro plene et sufficienter expressis habentes, illis atlka, in suo robore permansuris, latissime et amplissime ac specialiter et expresse ad praemissorum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat, motu pari, dprogamus. ceterisque contrariis quibuscumque.

fi 19. Volumus autem quod earumdem praesentium litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis. eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae ii*dem originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 20. Nulli ergo omnino hominum liceat has paginas nostrae absolutionis, exemptionis, dissolutionis. disiunctionis, erectionis, constitutionis, statuti, evectionis, addictionis, attributionis, {ndulti, pqgecepti. adsignationis, institutionis, mandati, decreti. derogationis et voluntatis infringere, vel illis ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum'Petri et Pauli ^apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio, sexto -kalendss decembris, pontificatus nostri anno octavo.

Pius papa IX, ad preces 'Austriae eiHuuggriae imperatoris, episcopalem eeoleaiam, rahseai ritus erigit in civitate Lugoaiensi ex nonnulli» paroeciis dismembratis a Fogaraaiensi et Magno-Varadi-Mensi dioecoaibu.

Pius sptSMpM ssrres mraorwm *D*i ad ptrfttaaat*

Apostolicum ministerium humilitati "nostrae divina providentia concreditum requirit atque exigit, ut .quae nimis late patent per catholicum orbem dioeceses, arctioribus illas circumscribamus Ihqjfibus,, novasque exinde erigamus, ut novis ea ratione constitutio pastoribus spirituali chrietifidelium regimini opportunius consultum sit. Id vero pro gente Romenorum graeci ritus catholici in Transylvania degentium praestandum nobia videtur impensiiis, quo maiori in discrimine iidem versantur aeterfiae salutis ob insidias arteoque schismaticorum, quibus undique septi sunt. Quapropter ad eosdem in unitate catholicae'fidei et eoniunctione cum Romana ecclesia confirmandos, in qua integra est Christianae religionis et perfecta «diditas, praeter episcopalem sedem Armenopolitanam graeci ritus catholici uniti, quam per similes nostras hoc ipso'die datu apostolicas litteras instituimus, alteram eiusdem ritus episcopalem ecclesiam erigere decrevimus, quae ex paroeciis nonnullis partim a dioecesi Fogaruiensi, partira vero a dioecesi Magno-Varadinensi dismembrandis constare debeat; sedem vero episcopalem novae huius dioecesis! constituendam eensuimu» in civitate Luguienai, quae satis ampla ac decora assurgit in banatu Tetnesiensi.

9 1. Itaque precibus annuere volentes carissimi in Christo filii putri Francisci losephi hoc nomine primi Austriae imperatoria. Bohemian et Hungariae regis apostolici, qui desideriis inhaerens omnium Hungariae regni, episcoporum ac studio flagrans catholicae fidei inter populos suae ^itioni subditu firmandae ac provehendae, episcopatus huius erectionem a nobis flagitavit, acceptoque utriusque antistitis Fogarasiensis et Magno-Varadinensi» libero consensu, nec non de consilio peculiaris congrega-1 tinnis 'venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecilesiae cardinalium, quibus huiusmodi negotium examinandum demandavimus, ad maiorem omnipotentis Dei gloriam, ad catholicae fidei propagationem et spiritualem chrietifidelium Romenorum utilitatem, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione noatra, deque aputolicae auctoritatis plenitudine civitatem Lugoaienaem a dioecesi Magno-Varadinensi, cui subiecta adhue fttit, apostolica auctoritate perpetuo seiungimua atque avellimus, eamque ad civitatis episcopalis titulum honoremque attollimua ot evehimus, ibique episoopalem aedem et dignitatem Lugoaiensem simili auctoritiRe etiam perpetuo erigimus et constituimus cum omnibus et^uigulis intibus, privilegiis, praerogativis, exemptionibus, non tamen oneroso titulo acquisitis, quibus reliquae civitate» sub dominio laudati Hungarian et Bohemias regia apostolici pontificali sede graeci ritus catholici uniti decoratae frnuntur, earumque cives utuntur et gaudent.

§ 2. Nunc ad statuendum novae huius Lugosiensis ecclesiae territorium, praevio libero consensu, quem venerabilis etiam frater noster Alexander Sterka Sulutiu, praesens episcopus Fogarasiensis, de consilio episcopalis sui capituli seu presbyterii, nobis per suas litterae praestitit, ab eiusdem dioecesi sequentes matrices paroecias earumque flbalea separamus ac dismembramus iuxta catalogum ab eodem Alexandro antistite transmissum, nimirum: ex A districtu. diaoonaliyHatsegeusi paroeciae matrices euB^ais filialibus qeptMginta ot Tnn oaimtifamç viginti septem millibus bieoentuaf quinquaginta tribus; ex Vallasti!' deoem ot novem eam aaimaram bismille oetingoatis quadraginta duabus; ox diatrieta archidiaeoaali Babotaenai soxdeoim com anfmaram millibus septingentis octoginta quatuor; ex districtu 'SMddiaooaali Ksdsirdnsi sexdedm <mm animarum quatuor^millibus quatuor centum septnaginta quptuor; ex districtu archjdiaconali V. Hunyadiensi viginti sex cum animarum bismille quingentis viginti et una; demum ex districtirdrohidiuconali Bistraefiai quatuordeoim eum airimabue tercentum triginta eepr tem. Quas quidem omnes paroecias tum matrices tum filiales oum suis, civitatibus, oppidis, pagis, praediis, aliisque omnibds adnexis a dioecesi Fogaraaiensi iltiusque antistitis spirituali iuriadictione subtractae novae dioecesi Lugosiensi in perpetuum quoque pari apoetolica auctoritate adsignamua, addicimus eiusque futuri et pro tempore existentis epiacopi.. spirituali potestati ac luriodictioni plane aubiicimua. Item, praevia libera reeignatione, quam de consilio presbyterii sui per suas litteras nobis exhibuit venerabilis etiam frater noster Basilius Erdélyi, praesens episcopus Magno-Varadinensio, sequente» paroeciae tain matrices quam filiales iuxta catalogum ab eodem antistite transmissum auctoritate apostolica-a dioeeesi Magno-Varadinensi disjungimus ac dismembramus, nimirum: paroeciam nuncupatam Budincs cum quatuor filialibus complectentem animaa tercentum viginti quinque; Csukies cum sua filiali continentem animas quingentas viginti; Egres cum quinque filialibus et animabus sexcentum octoginta sex; Folya, Gerliatye, lexvin cum duabus filialibus et animabus centum octoginta quinque; Illadia cum novem filialibus et animabus noningentis viginti; KernecaayKisdia cum undecim filialibus et animarum mille trecentum septuaginta sex; Lugos cum sexdecim filialibus et animarum mille trecentum quadraginta octo: Nagy-Kastely cum duabus filialibus et animabus sexcentum undecim; Nagy-Zorienca, Reschicxa cum septem filialibus et animabus trecentum quadraginta duabus; Bsekaa cum duabus filialibus et animabus biscentum sexaginta quatuor; Sslatina cum quatuor filialibus et animabus quingentis triginta duabus; Temea-Fabrica cum sexdbcim filialibus et animabus quatuor centum nonaginta septem: Vetero-Aradinum oum filialibus undecim et animarum bismille et quadraginta quinque; Zabrany cum tredecim filialibus et animabus quingentis viginti quinque; denique Zgribeed, Zilebely, Bogschatr cum animarum mille et septuaginta novem. Quas omnes recensitae paroecias matrices cum suis filialibus a dioecesi Magno-Varadinensi disiunctas ac dismembratas, cum suis civitatibus, oppidis, pagis, praediis, allodiis. aliisque omnibus adnexis, novae huic Lugoaiensi dioecesi eadem apoatelioa auctoritate pariter in perpetuum attribuim^ia, addicimus, eiusque pro tempore exiatentw epiacopi spirituali iurisdictioni omnino subiicimus. Insuper ecclesia» omnea, monasteria, conventu, incolas et personas quacumque utriuaque saxus ot cuiusvis conditionis, gradua et ordinia, qua ritum graecum catholicum ot unitatem sequuntur, quaeque in auperiu memoratis paroeciis, aive matricibus aive filialibus, degunt, a iurisdictione antistitum Fogaraaienaia et Magno-Varadinenais promu eximimus, eaaque aie exemptu novo Lugoaiensi episcopo eiusque in perpetuum euoceaa:i>u«a simili apostolic» auctoritate attribuimus, eoramque spirituali potestati aubiicimua, ac subiectas declaramus.

9 3. Iam vero ecclesiam, quae magnis sumptibus in civitate Luguienai extracta ut quaeque Spiritui

aaaoto ocMotranda, nonnisi aliqua interna utrae- tioae adhuc indiget, cui imperiale gubernium sapteJbm illice manum imponere spopondit^ in episcopal* oathedralem ecclesiam sub eodem titulo ritus gpmci catholici uniti perpetuo item apoetoliea auctoritate instituimus, eadem forma et modo, iisdemque insigniisefprivilegiis, quibus ceterae cathédrales ecclesiae eiusdem ritus ab apostolice sedb in Hungariae regno alias erectae patiuntur et gaudent, cum episcopali omnimoda iuriodictione in Romenos omnes graeci ritus catholici uniti ulioeque, qui eosdem ritus ot unionem sequuntur, sive in preedibta civitate Lugosiensi, sive in aliis locis terrisque existantes, quas a dioecesibus Fogaratiensi et Magno-Varadinensi, ut supra, dismembrqvimus novaeque dioecesi Lugosiensi attribuimus.

9 .4. Pro dote autem episcopalis mensae LUgosiensia, ut novus antistes legitimique illius' successores suant tueri dignitatem possint, summam annuam B adsignamus decem millium florenprum monetae argenteae Viennensis, ex publico gubernii imperialis aerario quotannis solvendam, quemadmodum memoratus Franciscus losephps imperator et rex pollicitui est. Quamprimum tamen bona stabilia ab imperiali eodem gubernio iuxta datam sponsionem adsignanda erunt, quorum reditus memoratam decem millium florenorum summam exaequent, ab episcopo pro tempore exiatente singulis annis libere percipiendam, ut ea ratione firmae ac stabili mensae episcopalis dotatipni provideatur.

§ 5. Cum vero nondum extent cathedrali ecclesiae aedes attiguae pro decenti et congrua habitatione Lugoeiensis antistitis nec non pro eius presbyterio seu capitulo, idcirco imperiale gubernium huic incommodo occurret impensa sua, prout sponsum ab illo est, douec novis vel erectis vel statutis aedibus easdem memoratum gubernium pro rest- c dentia episcopi et presbyterii libere adsignet, quas nos iam nunc dicto antistiti eiusdemque successoribus et presbyterio in perpetuum addicimus et appropriantes.

§ 6. Porro, quo facilius et promptius Lugosiensis antistes episcopalia munia exequi poscit, in superius adsignata cathedrali ecclesia perpetuo similiter instituimus presbyterium seu capitulum, quod omnibus iuribus, honoribus, privilegiis, praerogativis, exemptionibus fruetur, quibus cetera episcopalium sedium graeci ritus catholici uniti presbyteria potiuntur, dummodo oneroso titulo vel particulari aliqua concessione non foerint comparata. Huiusmodi autem presbyterium constabit ex archipresbytero, cui ab imperiali gubernio annuatim pendentur floreni Viennenses mille et octingenti; ex archidiacono, eui solventur quotannis floreni mille et sexcentum; ex ecclesiarcha, qui percipiet D quotannis florenos mille et quatuor centum; ex ■choliarcha, qui percipiet singulis annis florenos mille et tercentos; ex chartophilace, cui quotannis pendentur floreni mille et biscentum; denique ex praebendato, quem episcopus presbyterii servitio peculiariter addicet, quique prqptere* ab imperiali gubernio florenos mille quotannis percipiet. /

§ 7. Insuper pro expensis concellariae episcopalis, nec non pro servandis aedibus episcopalibus et presbyterii, pro sacrario cathedralia ecclesiae, eiusdemque ecclesiae cultu et fabricae tuitione, continuo, prout promisit, impensis suis occurret imperiale gubernium, douec stabilibus bonis adaignatis, certi ac stabiles reditus pro rej. gravitate et necessitate attribuantur.

9 fl. Iam voro ita per nos erectam et constitutam episcopalem Lugoeiensem ecclesiam ab archiepiscopi Strigoniensis metropolitioo iuye, de ipsias A etiam antistitisiooeeensu libere praestito.-dicta auctoritate apoetoliea empto* declaramus, eamqao' ecclesiae F Albap-lalienais, per simi-* les mostraa hoc i datas apostnlicas litteras * ad' archiepiscopalis sedis honorem atque auctorita- . tam evectae, suftaganeam esse atataimua Ot mandamus cum omnibus honoribus, privilegiis, praerogativis, non tamen oneroep titato acquisitis, quibus aliae similes ritus graeci catholici uniti suffraganeae ' eceleaiae in rdgno Htmgarioo constitutae fruuntur. et gaudeat

| 9. Praetere* episcopis Lugosiensibus' dipti< ritus pro tempore existentibus praecipimus, ut ipei) singulis quadrienniis ad congregationem venerabilitm pariter fratrum nostrorum sanctae Romanae eccle*. siae cardinalium propagandae ' flSei praepositam . suae dioecesis absolutam relationem suaeque ecclesiae statum mittere teneantur.

9 10. Item iubemus, ut nom solum primo instituendus Lugosiensis antistes, verum etiam alii omnes ed dictum, episcopatum promovendi, ante suam institutionem, fidei professionem a felicis mevf moriae Urbano papa VIII praedecessore nostro pro orientalibus praescriptam, coram personis sui presbyterii in dignitate constitutis emittere, eamque scriptis * traditam propriaeque manus earumque personarum subscriptione et sigillo munitam ad nostrum et sanctae huius sedis pro tempore Viennae existentem nuntium apostolieum transmittere omnino debeant, quam apostoliCus idem nuntius ad dictam congregationem ehrutiano nomini propagando praepositam transferri eurabit.,

9 11. j Statuimus denique, ut fructus novae istius cathedrans ecclesiae iuxta reditus episcopalis illius mensae 'ut supra adsignatos in florenis quingentis quadraginta octo aureis de camera taxentur, atque huiusmodi taxa in libris tum camerae nostrae apostolicae tum collegii cardinalium describatur.

9 19. Postremo autem, volentes ut omnia et singula quae apostolieis hisce nostris litteris contineantur, plenum consequantur effectum, dilectum filium nostrum Michaelem eiusdem sanctae Romanae ecclesiae presbyterum cardinalem Viale-Prelà nuncupatum apostolieum Viennae pro-nuntium in' exocutorem praesentium litterarum auctoritate apoetoliea constituimus et deputamus, eique ut pro huiusmodi exeeutionis effectu qunmcumque personam in dignitata tamen ecclesiastica constitutam subdelegare, aë tam ipee quam persona ab eo subdeleganda super quacumque quaestione, oppositione et dubio adversus praemissa exposita et statuta quomodolibet orituris definitive etiam interpretari, declarare et pronuntiare, omni appellatione remota, libere et licite possint, et valeant, facultatem concedimus et impertimur.

§ 13. Et insuper easdem praesentes litteras semper et perpetuo validas et efficaces exisfere suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, nec non omnibus et singulis ad quos spectent seu spectabunt, plenissime suffragari, ac nullo unquam tempore, quovis praetextu et qualibet causa, quantumvis iuridica ac privilegiata vel speciali nota digna ac de necessitate iuris omnino exprimenda, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatia vitio aut intentionis nostrae, seu quovis alio substantiali et peculiarem mentionem requirente defectu, sive ex eo quod in praemissis solemnitates et quaevis alia servanda et adimplenda servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite de iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliqua resultante notari, impugnari, retractari, in ius vel controversiam vocari, aut ad viam et terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperi-

to· '

tionis oria Sut 'quodeumque gratiae vel iustitiaetA renrndium Impetrari, seu quomodolibet, motu etiam proprio et ex potestatis plenitudine concesso et impettato vel emanato, quempiam uti vel se iuvare is iupicib et extra illud* pome, neque illas sub quibuam» similidm vel dissimilium, gratiarum re-, vocationibus,* suspensionibus; limitatipnibus, de- derogationibus aliisque ooqprariis dispositionibus per quaecumque litterae t et coestitutiones spostobcaa aut caneellariàè apostolical regulas quibuslibet ex causia etaub quibusvis expressionibus et fonnie edita·; et quandooumqud, etiam in crastinum assumptionis successorum nostrorum Romanorum pontificum ad . summi aposfdlatue apicem, et aliad, «etiam, si de . iipdem praesêfitibus eorumque toto tenore specialis mentio flat, in posterum edendas factas et famefidas comprehendi, sed semper et omnino ab illis excipi, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie B reintegrates, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data, concessas esse et fore. Sioque et non alias per quoscumque iudiees ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apoatolici auditores ac praefatae «anctae Romanae ecclesiae cardinales etiam de latere legatos, vice-legatos dictaeque sedis nuntios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari ac definiri debere, et si secus super his a quoquam, .quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ M Non obstantibus nostris et cancellariae apostolicae regulis de iure quaesito non tollendo. · ac, quatenus opus sit, de applicationibus ad partes committendis, vocatis quorum interest, nec non Lateranensis concilii novissime celebrati, dismembrationes perpetuas, nisi in casibus a iure permissis, ç fieri prohibentis, aliisque etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus et universalibus conciliis editis vel edendis specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis. nec non ecclesiarum, de quibus facta mentio eat, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alias roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quo- que, induitis et litteris apostolicis quibusvis supe- * rioribus et personis in genere vel in specie, cum quibusvis etiam dqrogatorjarum derogatoriis aliisqne efficaeioribua et efficacissimia ac etiam insolitis clausulis irritantibusque et aliis decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus ae etiam consistorialiter aut alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, approbatis et innovatis: quibus omnibus et singulis, etiamsi pro iliorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et in- dividua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc' servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum nil penitus omisso et forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aHas in suo robore permansuris, latissime et amplissime ae spqcialiter et expresse ad praemissorum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

fi 16. Volumus etiam quod earumdem 'praesentium litterarum transumptis etiam' impreesu, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eaden? pronus fide· in indicio et extra illud adhibeatur, quae eisdem originalibus litteris adhiberetur, ai forent exhibitae vel ostensae.

fi 16.' Nulli ergo omnino hominum liceat has Jj paginas nostrae seiunotionis, erectionis, eeparationis, dismembrationisi exemptionis, aulpeetionia, institutionie, assignation!·, appropriationis, déclara- Cianis, praecepti, iomiqpiA statuti, mandati, ooncessionia, decreti, derogationis et voluntati· infringere vel illis ausu temerario oontrairpT Si quia autem s hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis'Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum · Romae,' apud Sanctum Petrum, anno incarnationi· Dominicae' millesimoAoctingentesimo quinquagesimo tertio, sexto kalendas decembris, pontificatus nostri anno octavo.

Pius papa IX erigit in Transylvania,' iuxta modum, ecclesiam episcopalem graeci ritus cum sede in civitate ^rm'enopoli.

Phu «pûcvpsM screws wroorwm *Dei ad perpetitam rei* mobtoriana.

Ad apostolicam sedem nullis nostris pieritis evecti, et beati Petri apostolorum principis succ- . cessbree codstitnti, cui·et oves et agnos pascendos commisit Christus Dominiis,-universi dominici gregis miram assidue gerimus, >ac quoties opus esse intelligimue, novos eidem tuendo pastores damus, ut aucto ilMrurn numero vitare facilius grex idem possit ingruentium- belluarum. incursus. Id nos pro apoatolici muneris officio propositum habentes, non potuimus non intendere mentis oculos ad nationem Romenorum Transylvaniam incolentium, qui catholicam profltentes fidem graecos ritus sequuntur; ac probe animadvertimus quam multis expositi sint schismaticorum insidiis, qui abstrahere illos studeant a communione apoatolicae sedis et a soliditate submovere firmissimae illius petrae, supra quam Christus leans fundavit ecclesiam suam, nullis unquam inferorum conatibus diruendam. Quapropter ad firmandam magis magisque Romenorum cum Romana ecclesia unionem nihil aptius commodiusque visum nobis est, quam ut, praeter novam vigore apostolioarum similium litterarum modo institutam in banatu Temesiensi Lugosiensem graeci ritus ecclesiam, alteram quoque eiusdem ritus pro Romcnis erigamus in Transylvania, antistiti committendam, qui tradito sibi gregi advigilet iliumque a periculis tueatur, quibus est circumseptus, et ad pascua aeternae vitae feliciter ducat. Hoc ipsum enixo a nobis flqgitavit carissimas in Christo filius noster Franciscus Insephus hoc nomine primus Austriae imperator, Bohemiae atque Huhgariae rex apostolicus, qui flagrantibus desideriis omnium Hungarian regni episcoporum inhaerens a^^ra .avitae pietatis studiq nihil potius habet, quam ut veram Christi fidem inter subditas imperio auo gentea tueatur et amplificet. Sedem aero episcopalem statuendam existimavimus Armenopbli vulgo Siamos-Ujvar, quae civitas satis ampla et vitae commodis abundans posita oat in Transylvaniae principatu.

9 1. Udque memorati Franeisci losephi imperatoria et regia apoatolici proses aequo animo exeipiantea, de consilio nonnullorum venerabilium fratrum noetrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium, quibus totam hanc rem mature perpendendam demandavimus,' aoceptoque etiam venerabilium quoque fratrum noetrorum antistitum Fogaraaieuaia et Munka&ienaia libero consensu, quorum ex dioecesibus dismembranda pan est ad novae huius ecclesiae fundationem, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione nostra, deque apostolicae auctoritatis plenitudine, ad maiorem Dei omnipotentia

gloriam, catholicae 'religionis incrementum et epiri- A tualem Romanorum utilitatem, memoratam civitatem Armenopolitanam vnlgd Bsÿsoe-Ujvar a dioeoeei Fogaçwiensi, cui subdita adhuc fttit, seiungimus 'atque avellimus eamque ad civitatis episcopalis titulum et honorem apostolica auctoritate perpetuo evehimus, ibique episcopalem aedem et dignitatem Armenopolitanam ritus graeci catholici uniti simili auctoritate etiam perpetuo erigimuret oqpstituimus cum omnibus ruribus, privilegiis, qtrae^ rogativis, exemptionibus, quibil* reliquae civitates sub dominatione laudati Hungarian et Bohemiae regis apostolici pontificali sede graeci ritus catholici uniti cohonestatae fruuntur, earumque cives utuntur et gaudent, exceptis tamen privilegii* et praerogativis oneroso titulo comparatis.

§ 2. Nunc ad territorium designandum novae huius Armenopolitanae episcopalis cedriae, praevio libero consensu, quem venerabilis fritter noster b Rasiliu* PopoVics hodiernus episcopus Munkacsiensis, audito suo presbyterio, de illius etiam conailio nobis per suas litteras exhibuit, ab eadem dioecesi Munkacsiensi sequentes paroecias earumque filiale* labii pure romenici pari apostolica auctoritate perpetuo quoque eximimus et disiungimu* iuxta catalogum ab eodem antistite transmissum, nimirum: ex comitatu Maràmarosiensi et archidiaconatu eiusdem nominis avellimus districtus Isaensis paroecias matrice* cum filialibus in totum quindecim cum animarum tredecim millibus biscentum quadraginta sex; ex districtu Kassoviensi viginti et ultam cum animarum quatuordecim millibus octingentis undecim; ex districtu Ssigethiensi undecim cum animaram novem millibus biscentum sexaginta novem; ex districtu Vissoensi decemcum animarum duodecim millibus centum triginta tribue (excepta tamen filiali paroecia Selso-Bisxtra. quam utpote ruthenici labii dioc cesi Munkacsiensi reservamus); insuper ex districtu Ugocsiensi et Turcxensi paroecias matrices et filiales in tutum octo cum animarunt quinque millibus sexcentum octoginta tribus (exceptis tamen filialibus Szaras-Patak et Bocsko, quae dioecesi Munkacsiensi' unitae remanebunt), ac ex comitatu Ssathmariensi et eiusdem nominis archidiaconatu districtus Avasiensis paroeciae viginti et Unam cum. animarum quatuordecim millibus quatuor centum sexaginta quinque; & districtu Felso-Banysensi quindecim cum animarum septem millibus tercentum octoginta duabus; ex districtu Nagy-Banyaensi duodecim cum animarum septem millibus biscentum et duabus; ex districtu Ssathmariensi decem cUm animarum quinque millibus centum quadraginta octo; tandem ex districtu Sxinyervaralyaensi viginti et tinam cum animarum septem millibus septingentis octoginta duabus. Quas quidem omnes recensitas P paroecias matrices cum suis filialibus (non tan men supra exceptis) cumque suis civitatibus.) oppidis, pagis, praediis aliisque cunctis inhaetentibus a dioecesi Munkacsiensi subtractas novae dioecesi Annenopolitanae eadem apostolica auctoritate in perpetuum attribuimus et coniuugimus eiusque pro temporb existentis episcopi iurisdictioni omnino subiicimus. — Item praevia libera resignatione a venerabili fratre nostro Alexandro Sterka Sulutiu moderno episcopo Fogarasiensi, de comilio etiam et voto presbyterii sui, emissa nobisque per suas littera· exhibita, sequente* paroecia* matrice* et filiale· labii mere romenici a dioecesi Fogarasiensi separamus et dismembramus iuxta catalogum ab eodem antistite transmissum, scilicet: ex districtu archidiaoonatu* Bethleniensi* viginti duas cum animarum septem millibus quatuor centum vinginti quinque; ex districtu archidiaconali

Csokmanysnai ' viginti septem cum animarim tin. decim m^ibup et vigiàti quinque; ex district^ archidiaoonali Kapolnok -' Monoatdlienai .quindecim cum Aimarum septem millibus aoxoentis'quinquaginta quinque; ex districtu arohidiaconali Kacskopnsi triginta tres cum animaram duodecim mi|libus et quadriginta octo; ex districtu archidiaoonali Koaeptalvensi quindecim cum animaram .quatuor millibus et noningentis;'ex districtu archidiaconali Nagynyire*iensi quindecim cum animaram sex millibus octingentis et septem; ex districtu archidiaconali Nagysomkutiensi viginti sectem cum animarum novem millibds sexcentis septuaginta tribus; ex districtu archidiaoonali V. Laposbagjenm ' viginti Ut unam cum animarum octo millibus biscentum triginta tribu*;. ex districtu archidiaconali Rettegiensi sexdecim cum anigiarum quinque milibus octingentis trig̃inta ndvem; ex districtu archidiaoonali Sssmosujrariensi triginta dpascum animarum qOstuordecim millibus biscentuih et sexaginta: ex districtu archidiaconali;Sxurdokiensi quindecim cum animaram quinque millibus quatuorcentum octinginta et una; ex districtu arcbidiaconatus Vaadepsis quatuordecim cum animaram sex millibus et septuaginta; ex districtu vicariali Rodnaensi triginta veqn cum animaram triginta quatuor millibus quingentis nonaginta octo; ex districtu arcbidiaconatus Bredensis decem et octo cura aniro/rum sex, millibus ' quingentis quadraginta quinque; ex_districtu arcbidiaconatus Ermellékiensis viginti tres cum animarum decem millibus tercentum quinquaginta et una; ex distrietu archidiacpnatus Illésfalvaensis triginta tres cuta animaram sedecim millibus septingentis triginta novem; ex districtu arcbidiaconatus Ippensi* decem et octo cum animaram quinqua millibus sexcentis sexaginta tribue; ex districtu archidiaconatu* Krassnaensi» viginti duas cfim animaram undecim millibus quatuorcentum septuaginta septem; ex districtu archidiaconatu* Magyarvalkocnsis decem et septem cum animarum sex millibus centum quinquaginta tribus; ex districtu archidiaconatu* Nagyasegienyi* viginti sex cum animaram undecim millibus tercentum quinquaginta sex: ex districtu arcbidiaconatus Porecsenyensis viginti septem cum animarum undecim millibus biscentum nona^inia duabus; ex distrietu arcbidiaconatus Starvadiensis triginta quatuor cum animarum novem millibus biscentum et una: ex districtu archidiaconatu* Besxtercsensi* triginta et octo cum animarum' octo millibus noningentis et decem: ex districtu arcbidiaconatus Busaensi* viginti duas cum animarum sex millibus octingenti* sexaginta et una: ex districtu arcbidiaconatus Gyulaensi* decem et septem cum animarum septem millibus quingentis et quinquaginta; ex districtu arcbidiaconatus Lossardiensis decem et novem cum animarum septem millibus biscentum quinquaginta quatuor; denique \.ex districtu archidiaconatu* Sxekienai* viginti quatuor cum animarum octo millibus quingenti* octoginta quinque. Ha* omne* superius relata* paroecias matrice* et filiale* a dioeoeai Fogarasiensi auctoritate, nostra apostolica separatas et dismembratas una cum sujs civitatibus, oppidi·, pagis, praediis aliisque cuncti* inhaerentibus novae buic Armenopolitanae dioecesi simili apostolica auctori_jate perpetuo item unimus et addicimus, eiusque pro tempore existent» episcopi spirituali potestati in perpetuum demandamus. Item ecclesias, monasteria. conventus utriusque sexus, personas cuiusvis conditionis, gradus et ordinis graeci ritus catholici uniti, aiiasque quae eosdem ritus et unionem sequuntur et quae in superius dismembratia et respective unitis paroeciis matricibus et filialibus

degentes sirs (oub. episcopi Munkaosieneia sive ') sub episcopi Fogaiusfawiq. iuriadictipne. hactenus fuerunt, ab iUortun ordinaria .potestate proma exi*miputs* .et liberamus, · 'eaaque sio .exemptas novi •piscopi Armenopolitani eiusqne tn perpetuum suocessorum spirituali potestati attribuimus ab sublectas, decMtamns.

5 3. Eoelpeiam vero pprochialem ArtuenopoH existentetn et beatissimae virgini JÉsriae"dicatam in episqopalem qathedralent obcleaiaat sub. eo^eas titulo graeci : ritus catholici uniti (sura animarum permanante) apostolic· ipsa, anctorita|e-perpetuo etiam inâfitnimna, eodem m«do et forma iisdemque insigniis .efgpv&egiis,'qnibns ceterae · qaibedralea seelesiae-einsdem ritus ab apostolica sede in Hnngafico regno alias erectae potiuntur it gaudent, cum plena episcopii' iùrisdlctione in Rdmanoe omnes graeci ritus eamohci finiti aliosqne qui eosdem ritus et unionem sequuntur .tàm'in praedicta civitate Annenopoli quam in aliis locis terrisque oommorentes, quas a dioecesibus Munkacaiensi et Fogara■iensi dismembratas novae huic Armenopolitanae dioecesi addicimus. Venuntamon, cum huiuamodi parochialis ecclesia beatissimae virgiqi Mariae dicata neque satis décora neque opportuna omnino' dignoscatur ad oathedralia sedis officia rite obeunda et ad episcopale, presbyterium inibi statuendum, hinc imperiale gubernium soiemni modo pollfcitam est publici aerarii expensis novam e fundamentis cathedralem ecclesiam extruere prope aedes episcopo adsigoandas, quse postmodum sapoto losepbo dicahda erit. Quod quidpm posteaquam pro spectata pietate memorati Fraacisci losephi. imperatoris et regis apostolici execution! demandatum fixerit, tunc, suppresso statim et canonice eptincto cathedralis titulo in memorata parochiali éoclexia, étape novam erectam ecclesiam titulo eodem eathedralis et privilegio episcopalis sedis ornari-Ut augeri, in eamque omnem eathedrali· ecclesiae dignitatem una cum presbyterio transferri volumus ac mandamus.

9 4. Nunc antem ad statuendam mbnsae episcopalis dotem, qua novuA Armenopolitanus antistes, legitimique illius successores episcopalem dignitatem eo quo par est decore tueri valeant, summam adsignamus dbtem millium florenorum monetae argenteae Viennensis, a publico imperialia gubernii aerario singulis annis episcopo solvendam iuxta eiusdem Francisci losephi imperatoris et regis aponsionsm. Quamprimum tamen bona stabilia ab eodem gubemio adsignanda erunt, prout etiam sponsum eat, quorum bonorum reditus praefatam summam decem millium florenorum exaequent ab episcopo pro tempore existante singulis annis libere percipiendam, qua ratione firmae ac stabili mensae episcopalis dotation! consultum erit.

β 5. Quoniam vero pro docenti et commoda, Armenopolitani antistitis habitatione ao pro eius presbyterio nondum constructae sunt aede· prope cathedrplem ecclesiam a ftindamentis, uti supra dictum est, aedificandam, hinc imperiale gubernium iuxta sua promisee huic providebit incommodo impensis suis, donec novae erigantur aede· tum pro episcopo tum pro presbyterio, sisdsmque libere adsigqentur cura et sumptibus supradicti gubernii, quas prdinde iam nune Armenopolitano antistiti eiusque successoribus et presbyterio, ratum habent·· ipsius FrUneisci losephi imperatoris et regi· promissum, apostolica item auctoritate similiter perpetuo adsignamus. Quo vero facilius ao prempffias Armenopolitani antistitae episcopali· munia pM··

I Hase verbs quas in taxtu Cesrsat aMsaOa vHsatsr.

stare ' possint, . i* superius oonstftata eathedrali parochish. ecclesia prealtyteritfm sen Capitulum· interim.instituimus, ^qua-in eoelesie exereitinm curae animarum penes hpdiernum parocham volam·· remanere. In quolibet vero vacationis casu curae eidem ab epUoopd provideri. Huiusmodi ^ero oathedralia raeelMao ^presbyterium vel Capitulum otpnlbni fruotur iuribus^ gratiis, honoribus, imigniia,'privi-'logiis)' exproptionibua, quibus cetera episcopalium sediqm graeci ritus catholici jufiti presbyteria pollent, non tamen oneroso titulo Vel peculiari concessione conquisitis, Ae constabit ex arehipresbytero qni ab imperiali gnbernio quotannis percipiet florenos Viennenses mille ot - octingbaioof ex archidiacoqp ; qui percipiet quotannis florenqs mille et sexcentos, ex eccleaiprcha qui percipiet, .quotannis florenos mille et quatuor centum, er scholiareha qui paritor percipiet ainguli· annis florenos mille et tercentum, box chartophilaoe cui qubtannis. pendentur floreni aille' et biscentum, denique ex praebendhto quem episcopus pecujjpriter mancipabit presbyterii servitio qaique propima ab imperial! gubernio in singulos annos percipiet florenos mille. Haa omnee et *ingnlas superius memorata» pecuniae summas pegdi qttotannie curabit memoratu» imperator et rex apostoKcus, quousque boni» stabilibus adsigna|is iuxta pfomirim' firmae ac stabili huiuamodi episcopalis presbyterii dotation! provisum n»on fqerit. Insuper pro officio et expensis 'episcopalis eancellariae, nec non pro aedium episcopalium et presbyteralium tuitione, pro sacrario eathedralis ecclesiae ac pro eiusdem ecclesiae cultu et fabricae conservatione suis continuo impensis imperiale guberbium providebit, prout sponsum est, donec stabilibus bonis attributis firmi ac stabiles reditus pro rei gravitate et necessitate designentur.

β 6. Iam vero ita per nos constitutam novamhanc Armenopolitanam ecclesiam ab archiepiecopo Strigonienai, de ipsius etiam consensu libere praestito, dicta auctoritate apostolica prorsus exemptam declaramus, eamque ecclesiae Fogaraaienus et Albae-Iuliensis, per similes nostras apostolicas litteras ad metropolitieum honorem et auctoritatem evectae, suffraganeam esse mandamus eum omnibps honoribus,- privilegiis et praerogativis, non tamen oneroso titulo comparatis, quibus aliae similes ritus graeci catholici uniti suffritganeae ecclesiae in Hungarico regno constitutae fruuntur et gaudent.

NJ 7. .Praeterea episcopis Armenopolitani· dicti ritus pro tempore existentibus praecipimus, ut ipsi singulis quadrienniis ad congregationem venerabilium pariter fratrum nostrorum sacrae Romanae ecclesiae cardinalium propagandas fidei praepositam suae' dioecesis relationem et eccleiiae suae statum mittere teneantur.

β β. labemus item, ut non solum Armenopolitenus antistes primo instituendus, verum etiam alii omnes ad episcopalem haae sedem promovendi. ante suam institutionem, professionem fidei, p felicis memoriae. Urbano papa VIII praedecessore nostro , pro orientalibus praescriptam,. coram personis sui presbyterii in dignitate ooastitutis teneantur emittere, eamque scripto traditam propriaeque manus et earumdem personarum subscriptions ot sigillo munitam, ad nostrum et sanctae huius sedis nuntium apostolicum Viennae pro tempore existentem transmittere omnino debeant, quam apqstolicns idem nuntius perferre curabit ad dictam epngregationem . i ohristiano nomini propagando praepositam.

I 9. Statuimus insuper, ut fructus novae huius Armenopolitanae ecclesiae iuxta superius constitutos reditus in floranis quingentis, quadraginta octo aureis de camera taxentur, eiusdemque taxa in

libris .oamerea nostrae apoetolieae et ooUegii cardi- A fieri prohibeatis,alii*qu· etiam ia synddalibus pi
saliam de more describatur. « vinciahbai^ue genaraUbas et ujivnrsalijd· oonettiis.

1Q. Ut vero, omnia et singula,, quae iu apo- editis vel edendis specialibus vel generalibus cod '
stolid» 'praesentibus nostris litteri*- oonstituimli· et «titutionibu· ei ordinationibds apostolicis, nec non
mandavimus, plenum consequantur effectum, in exe- ^ecclesiarum, do quibis fa^ta mentio est, laramanto.
.cutorem harum litterarum deputamps dilectum fi- confirmatione apoatoliea,- vel quavis firmitate alia
lium noetrum Michaelem praefatae sanctae Romanae roborati· statqSie »t. consuetudinibus, privilegiis
ecclesiae presbyterum caràinalam Viale-Preli prp- quoque, induit» et. litteris ppoaiofima quibusvis
nunuum apostolicum, elqup ut ad exacutionis huius- superioribus·et pereonia in genara vei· in specie,
modi effectum quamlibet personam in ecdlesiastica. eum quibuavia etiam derogatoriarum derogstoqufg
dignitate constitutam subdelegare, ac tam ipse quam aliiaque 'effioaeioribda et eMcsciseimis sc etjam'la-
persona ab eo opportune àuhdoleggada super qua- •olitis elansulis irritantibuaque et alii· detgutis, etiam.
cumque quaeatione aut dubio adverqua praemissa *motu, amantia et potoetatis plenitudine similibus,
expolita et oonatituta quomddolibet orituris, defini-*" ac etiam conautorialiter vaut alia· in contrarium
tire etiam interpretari, declarari et pronuntiare, prieqiiaaorum conaeaaia, approbatis» «onflrmatis et,
omni remota appellatione, libepe et licite possint innovatia: quibus «mnibus *yt* singulis. etiamsi pro
et valeant, plenam et absolutam tenore praesentium illorum sufficienti^derogstione de illi· eorumque
concedimus facultatem. toti· tenoribus speciqlii, specifica, expreesa et in-

§11 Et inauper easdem praesentes litterae b dividua, ,non* autem per clausulas 'generale· idem
aemper et perpetuo valida· et efficace· existere importante·, mentio aut quaeri· alia expressio bh-
•uoaque plenario· et integro* effectu· sortiri et ob- benda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ser-
tinere, nec non omnibu· et ainguli· ad qttas spec-. vanda foret, tenore· huiusmodi -ac «i de verbo ad
tant »eu spectabunt, plenissime suffragari ac nullo verbum nil penitus omisso et forma in illi» tradita
unquam tempore, quovi· praetextu et qualibet causa, observata inserti forent, eisdem praesentibus pro
quamtumri· iuridioa ao privilegiata vel speciali plene et sufficienter expressis habente», illis alias
noja digna ao de neceaaitate iuris omnino exprimenda, in suo robore permansuri·, latisaffiie et amplissime
de subreptioni» vel obreptioni» aut, nullitatis vitio aut intentioni» nostrae, seu quovi» alio ac specialiter et expresse ad praemissorum omnium
sub»tantiali et, peculiarem mentionem requirente validiaaimum effectum hac vice dumtaxat motu pari
detectu, sive ex eo quod in praemimii «olemnitate» derogamus, ceteriaque contrariis quibuscumque^
et quaevi» alia «erranda et adimplenda, aervata et § 13. Volumus autem quod earumdem prae-
adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio ca- sentium litterarum tranaumptia etiam impressis,
pite, de iure vel facto aut statuto vel consuetudine manu tamen alicuius notarii publici subscripti·, et
aliqua resultante, notari, impugnari, retractari, in sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae
ius vel controversiam vocari, aut ad viam et ter- muniti·, eadem prorsus fide· in iudicio et extra
mino· iuri· reduci, vel adversus illa· restitutioni· illud adhibeatur, quae eisdem originahbus litteri·
in integrum, aperitionis oris aut quodcumque gra- adhiberetur, si forent exhibitae' et ostensae.
tiae vel justitiae remedium impetrari, seu quomodo- § 14. Nulli ergo hominum liceat has pagina»
libet, motu etiam proprio et ex potestatis plenitu- nostrae sejunctionis, erectionis, exemptionis, dis-
dine concesso et impetrato vel emanato, quempiam jnembrationis, addictionis, unionis, attributioni·, in-
uti vel se iuvare in iudicio et extra illud posae, stitutionis, translationis, assignationi·, declarationi·,
neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium impertitionis, praecepi iussi, statuti, mandati, de-
gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationi- putation!·, concessioni», decreti, derogationi· et vo-
bus, derogationibus aliisque contrariis dispositionibus luntatis infringere vel ei ausu temerario contraire;
per quaacumque litteras et constitutiones apostolicae •i qui· autem hoc attentare praesumpserit, indigna-
—»ut cancellariae apostolicae regulas, quibuslibet ex tionem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli
causis et sub quibusvis expressionibus et formis apostolorum eiuh se noverit incursurum.
editas, et quandocumque, etiam in crastinum assump- Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno,
tionis successorum nostrorum Romanorum pontificum incarnationis Dominicae MDCCCLHI, sexto kalendss
ad summi apostolatus apicem, ac alias, etiamsi de decembris, pontificatu· nostri anno VIII.
iisdem praesentibus eorumque toto tenore specialis
mentio fiat, in posterum edendas factas et facien-
das comprehendi, sed semper ab illis excipi, et
quoties illae emanabunt, toties in pristinum et viri-
dissimum statum restitutas, repositas et plenarie
réintégrât»·, ac ^e novo etiam «ub quacumque D

Pii papae IX alloeatia de ereeta novo *proniteia Alba-Mieaei habita* in *eoneietorio eecreto, die IU deeeatbrie 1S53.*

Venerabile· fratre*.

In apostolicae «edi· fastigio tamquam in arce et propugnaculo catholicae fidei constituti praedeces-
sores postri Romani pontifice·, pro tradita, sibi di-
vinitus eccleaiae universae gubernandae potestate,
ad Orientalem quoque ecclesiam paterna studia
converterunt, ac nihil unquam deaiderari a «e paa^i
sunt, quod ad illam vel tuendam vel iuvandam per-
tinere posse videretur. Quantum porro industriae
ac «olertiae, quantum labori· impenderint, ut qui
ex Orientalibna populi· a Romana 'ecclesia funesto'
schismate dissiderent, ad eam boni volenteeque seee
•diungerent. et cum supremo in terri· pastore Ro-
mano pontifice tamquam membra cum capite con-
•ooiarentur, non eat cur tasius explicemus. vene-
rabile· fratre·; explorata namque vobi» res eet,
innumerisque testata historiae documenti». Atque
illustria haec paternae sollicitudinis exempla nos

posteriori data concessas esse et fore; sicque et
non alias, per quoscumque indices ordinarios vel
delegatos, quavis auctoritate tangentes, etiam cau-
sarum palatii apostoliei auditore·, ac sanctae Ro-
manae ecclesiae cardinales, etiam de latere legato·,
vice-legatos diotaeque sedis nuntios, sublata eis et
eorum.cuilibet quavis aliter judicandi et interpret
tandi Multate, indicare et definiri debere, et si
•ecus taper hia a quoqkam, quavis auctoritate,
scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum
et inane decernimus.

§ 19. Non obstantibus nostris et cancellariae
apostolicae regulis de iure quaesito non'tollendo,
ac, quatenus opus sit, de applicationibus ad par-
tes committendis, vocatis quorum interest, nec non
' Lateranensis concilii novissinle celebrati dismembra-
, tiones perpetuas nisi in casibus a iure permisais

aemulati, , hun inde ab ànqo pontificatus nostri'se-A dim ' carisâmo ' in Christo filio nostro Francisco
f eundo ad Orientales omnes apoetolicaa dedimus loiepho Austrine imperatori, Hungariae regkapo-
I litteras, quibus studiose illos'.ae perimantur hortati stoHeo ot Bohemiae etc. regi illustri, .qui nobis,
sumus, dt'ad .sanctas huius, aedis' communionem àoa medo'suas> ad id procès exhibuit, tad , aero
reverterentur, eique adhaerere firmiter vellent·, etiam studium, ^>Uia|jpdinqm, operam, omnia de-
eiusque coniunctionia necessitatem multis graviasi- nique honlUit, que a reUgiosisalmp principe fidei-
misque · evicimus argumentis, quae luce veritatis · que provehendae studiosissimo potuisseat expectari.
nitent, quidquid 'prqfenp ooptra ausi Ateripi oqripto Nec vero ' praetoreuiidus sine laudis praeconio
quodam suo Schismatici piares episcopi, inveteratum dilectuq filius noster-carjlinal» Ioaanes SMgotdeaaia .
- illud contra apoatolicam sedem acerbitatis virus archiepisoopus, qui ad promovendam haao rem tam'
effundentes >. Quod quidem sdiiptnm ad redarguen- salutarem, ' tamque unitati catholicae retinendae
dos schismaticorum errores ac pertinaciam cura- accommodatam ph> viribus incûbuit. Quamobrem
bimus refutandum * ; interea tamen pro illorum om- posteaquam sententiam accepimus quorumdam ex
nium salute caelestem patrem luminum orare atque prdine vestro venerabilium fratrum nostrorum, qui-
obsecrare\epn desistemus, nihil scilicet remittentes bus tanti momenti negotium accurate examinandum
de christiaria caritate, quae patiens et benigna est, demandAimua, ex eorum oonailio duaa epiacopalea
cuius quidem caritatis spiritu perinde ac nos-ex- aedee graeei ritua catholici ereximus,. Lngoaiensem ,
citati praedecessores nostri sacros ritus, quos Orien- scilicet in banatu Temeaienai et Armenopolitanam
talis adhiberet ecclesia, quosque orthodoxae fidei B in Transylvania; easque suffraganeas esse iusoimus
minime adversari comperissent^on modo non impro- Fogarasiensis ecclesiae, quant episcopali cathedra
bandas, sed vero etiam observandos ac retinendos iampridem auctam, novissime vero Albae-Iuiiensis
censuerunt, utpote ipsa antiquitatis origine com- etiam titulo per nos decdratam ad metropolitanae
mendatos, et a sanctis patribus non mediocriex sedis decus et auctoritatem eveximus. Illi inauper
parte profectos: quin immo orientales ritus deserere„ praeter duas modo erectas episcopales sedes Magno-
nisi impetrata summi pontificis venia, providen- Varadiensem etiam graeci ritus ecclesiam ab arohi-
tissimis latis constitutionibus edixerunt fas eese epiacopo Strigoniensi subtractam- decrevimus suf-
nemini. Noverant siquidem immaculatam Christi fragari: Iam vero hac nova constituta Fogarasiensi
sponsam mira quadam'varietate distingui, quae non et Allfa-Iuliensi ecclesiastica provincia, non dubita-
officiat unitati, ecclesiam scilicet, nullis regionum mus, venerabiles fratres, quin Valacorum per
terminis definitam omnes complecti populos, natio-' Transylvantam dilutee natio catholicae fidei addicta,
nes, gentes, quae fidei unitate et consensione coa- novo apoatolicae aedis affecta beneficio, arctiori
lescant, diversae licet moribus, linguis ' ac ritibus, quodam vinculo copulanda cum ipsa sit, nec non
quos tamen omnium mater et magistra Romana pars illa dominici gregis; aucto pastorum numero.
probarit ecclesia. Hoc Ipsum praeclare noscens glo- Usque pro auo munere vigilantibus, et vere ac-
riosae memoriae Gregorius XVI praedecessor noster cedentibus etiam curia nostris, quaa illi nunquam
ad gentem Valacorum graeci ritus catholici, qui in desistemus impendere, securior longe ac tutior
Transylvania consistunt, pastoralem vigilantiam et c existât a schismaticorum insidiis et fraudibus, qui
curae intendens, ut eosdem erigeret ac solaretur nullam praeterire occasionem sinunt avellendi
et in catholica fide confirmaret, peculiarem ipsis fideles a sanctae huius sedis communione, eosque
ecclesiasticam graeci ritua hierarchiam Jnstituere in'aeternae ruinae barathrum detrudendi. Faxit
molitus eat; verum, quod temporum aliisque rerum porro dives in misericordia Dena, ut qui schismati-
difficultatibus prohibitus decessor idem noeter ad corum implicantur erroribus, pcrfqpi gratiae cae-
optatum perducere exitum nequivit, id nos, vene- lestis lumine in sinum complexumque catholicae
rabiles fratres, non . sine praecipuo animi volatio ecclesiae sese recipiant, ut occurrant omnes in
. magna ex parte perfecimus. Ac primum quidem Unitatem fidei, omnesque unum corpus simus in
gratias persolvimus, ut par eat, misericordiarum Christo, conservantes unitatem in vineulo pacis.
patri, cuius caelesti auxilio, opus exequi datum est, Id nos pro ardentissimo quo tenemur desiderio
quod in catholicae ; religionis incrementum et animarum salutis impense optamus precamurque
spiritualem illius gentis utilitatem eamque maximam Dominum, qui facit mirabilia solus, ut opus quod
cessurum speramus. Debitas deinde tribuimus lau- inceptum est sua virtute perficiat.

IV.

La titulu Π, cap. IV.

Litoreis *eaerti eongregatium a Indicelia detfre* c m- *ntrerte eartilom.* **i**

Ilustrisime si rdverendisime dumnule!

Intre calamithtile diverse, de cari e apasata baserio a lui Domnedieu de tdte phrtilo in abesto tempuri d· doliu, pre dreptulu e de a ee numeri multtmea cartiloru perverse, cari inundésa mai intregu pamentulu, si prin cari religiunoa divina alui ' Christdsu, ce trebue se fia onorata do \toti, se despretiueeee dewcAtra omoni nemorali si stricati, moravurile bone, mai cu sima ale junimei incaute ' se corumpu ou totale, ma chiaru si ordines si drepturile vietiei sociali ae restorha si se conturba de susu phna diosu. 8i precumu erd datin'a loru vechia, se incéroa a ofeptui aoe'a nu numai prin cArti lucrato cu unu studiu seientiflou profuadu, ci

IV.

Ad titulum II, cap. IV.

Litierae eacrae amyregatimie Indicit tuptr Centura librorum.

Illustrissime ac reverendissime domine.

Inter multipliées calamitates, quibna ecclesia Dei luctuosis hisce temporibus undique premitur, recensenda profecto eet pravorum librorum colluvies universum pene orbem inundans, qua per nefarios ac perditos homines divina Christi religio, quae ab omnibus in honore est habenda, despicitur, boni mores incautae praesertim iuventutia peniti» labefactantur, et socialis 'quoquo consuetudinis iura et ordo sus deque vertitur, ot omnimode perturbatur. Neque, ut vetus ipsorum mos erat, id praestare , tantum nituntur libris magno apparatu scientiae elaboratis, sed et parvis, qui minimi veneunt, libellis, et per publices atque ad hoc confectas ephemerides.

* Scriptui illud edMlma, adjecta tnaalatioM gaUtea, qusa ipd sobUniatid mlgaada» connut, in Metro bec opere, t. XL, ooL 8Π-41&

* H ndpea piasetiterat tam Matthaeo· Liberators in

Actis Uttsrariis: *Lt eieUti* asWshss, Steeosda seris, WI, t IX, p. 1«7; ta» loaanos Petras Seoehi, Le csriedrs 4lssssw <Hm < sea *lime emgeUeU e metire,* ia ¾4 (Vsnstiis, 1SMX p. we-Ms.

«i ppn brostar·, cesa xanda eu qaa pratiu haga-telu, si prin dtuarie pubKe· deatinata elOaru apra. Mopulu feaat'a, spre a-ai vend venmulu .nu numai in omeni liwati ai ou pciantia^ ci «pre a corumpa si erodinti'a ai aimplieitatea toturora celfiru naoulti si a pbpofului da dioan.

-Paatorft legitimi, eari grigeseu da Jorm a lui Chriatosu, cd ſ» abate renju-.aceat'·- date peporele sie-ai incredintiate, de regula <|efereaeu nerei eongregatiuni'a Indicelui tôt· càrtile de natur'a aee'a, neautadu-ae cu totu de-adinauta, cd se feréaoa pre credintiosi delà oetirea eatoru Oirti oprite pria «enfinti'a ai proscriptione· scaunulut Romanu. Si la atari totu.de-un'a -'· aretata si se arete gat'a sacra eongregatiune, cares si-dh silinti'a si nesuinti'a in tdte dtlele, ed se. satisfaca oflciulu impusU ute-si de citri pontificii Romani.

''''Totuai, fiendu ingreunate prin inmhltfrea dununtiariloru din tdta lumea creatina, nu pote implinf neintrernptu aoe'a, cd se adnoa judecsts prompte si numai decdtu asupra fia-caréi cause, de unde urmésa, cd ingrigirea se fla eate-odata prea tardta, si remediulu neoficace, pre candu au urmaiu déjà daune enorme din cetirea ataroru càrti.

■Spre delaturar^a rsului acestuia nu odata s'au ingrigitu pontificii Romani, si cd se tacemu de esemplele din alte tempuri, in evulu nostra prin Leonu XII-le de pia memoria in 26. martiu 1825 •a datu unu mandatu„ ce eate adausu is-fines reguleloru indicelui si alaturatu Ia literele acestea, in poterea earaia se demanda ordinariatelora, cd se se nesuesca a proscris si a cohfiscd din tnanile credintiosiloru propria auctoritate tote cartile stricatiôse edate in dieces'a sa si imprasciate pre la aceia.

Inse fiendu-ch disguaetiunea intielepta a acestui mandatu apostoliou corespunde pre cdtu se pote de bine neoesithtiloru de aoumu ale credintiosiloru. religiunei, ee trebue aparata, ai intregitatei moravurilora, preasanti'a s'a domnulu nostra pap'a Piu IX-le a dispusu reimprospetarea memoriei •celui·, publicarea din nou a cuprinsului aceluia, si a se pretinde observare· lui din partea ordinariateloru locali, ce'a-ce si facemu cu solicjtudinea receruta prin aceste litere indemnatorie, in numele «i cu auctoritatea scaunului apostolicu. Cari de vora fl intempinate ou recerut'a aacultare (cea ce sun-'ternu securi), cele mai mari rele se vora delaturi mai alesu in dieceaele acelea, in cari suntu de urgintia midtldce prompte coercitive. Si, cd nn cumva se cutése cinev'a in modu temerariu" a nu lui in soootintia, seau a tiené de nepublicate sentintiele ai proscriptiunile ordinariatelora sub pretextelu defectului de jurisdictions, seau din altu motive, •anti'a s'a a conoesu, pre cumu in poterea si auotoritetea aceluia prin literile de facia se si concede, cd in obieet ulu aoeat'a se procéda si cd delegati ai scaunului apoatolicu, ne impiedeoandu-i nimiou contrariu.

Er' la scaunulu apostolicu se se substérna numai acelea opuri seau scripte, cari sunt a se eaamind mal profundu, seau cari reoera sentintia auctoritate· supreme, spre az poté avé efeptu salutaria.

Intra acestea, ilustrisime si 'reverendisime domnule, tidorimu din anima ihmulttrea dararilоru divine, ei suntemu prea dispusi toturtrfu insarcinariloru noue preaptacute.

Rom'a, in 24 auguste 1864.

Aln ilustritatei tale oalu mai adictu:

Ludovicu, cardinata de Alteriis, prefectulu sacrei congregatiuni ata Indicelui.

(L. 8.)

Frate Angela Vincentia Modena, de'ordinulu predicatorilora. secretariulu sacrei congregationi a Indicelui.

ut non litterati· teodo et^eiaaUbus vira· illud iasinuent, ted rudiori· cuiusque at infimi populi fid·® snnpljeitatemque corrompant.

Qui. autem super gregem Christi vigilias agunt lagititti pastore·, ut bane perniciem · populis sibi 'commissis evertant, ad sacram Indicis congregatio* nem'qneaeumque ax iis libris.de mote deferunt salo sdisboraUtte, ut Romanae shdis habito indicio et proaeriptrape, a vetite leetione talium librorum fidele· deterreant! Neque iis difficilem se praebuit et praebet sacra congregatio, quae Quotidianam operam 'studiumque impendit, ut officio sibi a Romanis pontificibus demandato satisfaciat

Quia tamen ex toto christiano orbe inrrebreaeentibns denuntiationibus praegravatur, non id praestare perpetuo valet, ut promptum et expeditum super quavis causq ferat iudicium: ex quo fit, ut aliquando serotina nimie sit provisio et inefficax remedium, eum iam ex leetione istorum librorum enormia damna proceasere.

Ad hoe incommodum avertendum non semai Romani pontifices prospexerunt, et ut aliarum aetatum exempla taceamus, aevo nostro per sanctae memoriae Leonem XII mandatum editum eat. •ub die 26 martii 1825, ad calcem regularum iardicia insertum et hisce litteris adiunctum. vi cuius ordinariis 'locorum praecipitur, ut libro· omne· noxio· in sua dioecesi editos vel .diffusos propria auctoritate proscribere, et e manibus fidelium avellere studeant.

Cum autem huius apostolici mandati provida constitutio praesentibus fidelium necasaitafibus et tuendae doctrinae moramque incolumitati optime respondeat, sanctissimo domino nostro Pio papae IX placuit eius memoriam ease recolendam, tenorem iterum vulgandum, et ab ordinariis locorum observantiam exigendam, quod excitatoriis hisce nostris litteris, nomine et auctoritate apoatoliese sedis, sollicite praeatamus. Queis si debita obedientia re•pondeat (sicut pro certo habemus), gravisaima mala removebuntur in iis praesertim dioecesibus, in quibus promptae coercitionis urgeat neceaaitas. Ne vero quis praetextu defectus iurisdictionis, aut alio quaesito colore ordinariorum sententias et proscriptiones ausu temerario sperhe e, vel pro non latis habere praesumat, eis sanctitas sua concessit, sicut nomine et auctoritate eius praesentibus conceditur, ut in hac re, etiam tanquam apostolic·· sedi· delegati, contrariis quibuscumque non obstantibus, procedant.

Ad apostolicum autem iudicium ea deferantur opera vel scripta, quae profundius examen exigant, vel in quibus ad salutarem effectum consequendum supremae auctoritatis sententia requiratur.

Interim tibi, illustrissime et reverendissima domine, copioaa divinorum charismatum incrementa ex animo precamur, et ad pergrata quaeque officia nos paratissimos'exhibemus.

Datum Romae, die 24 augusti 1864

Amplitudinis tuae addictsaimus:

Ludovicu·, cardinalis de Alteriis, sacrae Indicis congregationis praefecte·.

(Loco + Sigili.)

Frater Angelus Vincentius Modena. Ordinis praedicatorum, sacrae Indicis congregationis a secretis.

IfaMielMhi *iβMκ* JEU** 4* *fit neurit* *M&ΛΛηηλ λλλΛλλ* MMMflfi·* £*mîb X7/ mMUmb

ammb·· ta M* matai· **MM.**

Haartitate- ·'·- - damiabàta, »e **M r«viia te M*tri** * totaaura patriaraidlar·, aiubtapimopiteeu, ·piaaopitevu ri altor'a, aaror'a B-a'a oaaeradfeta g^tbaa^tara^t ^Mtaerieeler^t, eela aa. ®ft attpeia^hi i^t· ragulala Indteatei publia·*· 1* aMadatal· aaatatei riapdu Trideatten, ^ri i- obaarvattaai, te faatrao tiana, ri daeratote gaeerali «la Mutilera poatidri Ctemeato VIirvAteaaadru VW riBmtadiot· XΓP·, ri raata puep te fruste· tedioatei paatra ahrtüa tetardtaa, ou autoriaara de - «terga da teta ri - proacrie oèrtite qotupte, od adeea, Sends ea total* tmpoaibita a introduce ia iadiea tôt* otatite atricatidee, oa apara ne intrejjiptu, a* a* **voteaoa · ·cote din manile fldelilora atari ctati ca propria auctoritate, ai inaii ■· invetie pre credintiomi aei, care genu de nutrementu cate tolutariu pentru deniii, ■■ draai oarale trebue ae lu-eoootdaoa de atricatioau ii mortifera, cd nu cum-v'a ea da aeduri in primirea acetate prin vre-o aparintia, ai ae ae ·trice prin amagire.

M mt M MM,

Baacritaa aa- Stotatevit te mamiriam roeavaada

·Mteq·· te acetariaraai ngtewa ptaaparitia aa, q*aa te regaKa lariri· aacroaaaotae ayaàdi Tridcatia·· faaaa editi·, atqu* te obaeivatianibua, ferireatteaa, addMaea, at (eaaralibac Sacrati· aaakmoram. poatileam Cteaneati· **VHI, Alesaadri VII, at Be·-- dieti XTV** aaotoritejte ad pravoa libroa proecribe·-doe abotesdoeqs* indiei ftbrorum prohibitorem praeporita east, at nteiirum, q*ia protaaa impoaribite eat, libro· omsaa noxio· incarnantor prodeuatea te indioenr refarr*, propria aactoritato illoa a manibaa tdelium evellere atadaaat, ao per eoa iprimat fidale· edooeaatar qaod pabuli genu· aibi ealutare. quod noxium u mortiferam ducere debeant, ne ulla in eo auacipiendo capiantur apecie ac pervertantur illecebra.

InttrucUtmta taerti congregalitMi publicata marti m *4 unrti* 18X8. k*

Sacra congregatione revdoa in minte toturoru patriarchilora, arohiepiacopilora, ordinariateloru ai incuiaitoriioru locali oea oe ae preaorie te canonulu n° II, intre eele publicate din- mandatbin aantului conciliu Tridentinu, cu' cuvintele aceate: „Chrtile ereticiloru, oari tracteaa deapre religiune din pro··puau, ae condamna eu totalu*, ai cela oe le a domandata Clemente alu VIII de pia Memoria in inatructiunea deapre oprirea chrtiloru, cu curintela c urmatorie g VI: „In genera inae cu privire la càrtile rele at* atricatioae ae déclara ai atatoroaoe, oh cele ce aau edata la incepnta in ore car* limbe, ai apoi aau interdit* ai condemnata de càtra acaunalu apoatolicu, acele, in ori ce limbe ae vora traduce dupa aoe'a, ai ori unde in lume, ae ae conaidere de interdtae de acelaai acaunu ai aub aceleai pedepae condemnate."

Mbm'toweacraa eonprvgattom· *(Micit) editun ftria III dû 4 mertü 18X8.*

Sacra congregatio in mentem revocat omnibu· patriarch!·, archiepiacopia, ordinarii», et inquiaitoribu» loooram id, quod praaacribitur in regula, inter edita· iuaau aacri concilii Tridebtini η· II, hia verbi·: ^Haereticorum libri, qui de religione ex pro, feaao tractaat» omnino damnantor**: et ea, quae mandavit «anctae memoriae Clemen· VIII in in·tractione de prohibendi· libri·, aequentibu· verbi· 9 VI: RIn univeraum autem de mali· et pornicioaia libri· id declaratur atquo atataitur, ut qui certa diqua lingua initio editi, et deinde prohibiti ac damnati a aede apoatolioa aunt, iidem quoque, in quamcumque poatea vertantua linguam, cenaeantur ab eadem aede ubique genitam, aub eiadem poenia interdicti et damnati.

Iiutnetùut»e teerti congrtfeUtMi ptMicat» r *joia »» 7 je*uerie 1896.*

Fiendu-cÀ a'a referita aacrei congregationi cu certitudine, ci aantele cirti aie BibUefera ·· divulga prin oonvorbtri, ob in undo locuri-ee fiparMeu, fbra ci ae ae obeerreae tegile ,oete mai batatara eu privire la aoelari lucra^ ai Bendu-ob din eau·'a aoe'a e de temutu, ob nu cumva, dupa, oonapiratiune* p omcnilora percerai mai cu acma te tampurite aoecto, ae ·* incinue erorile accune aub aparatate eloquenti·) divine, din motivate aeela aaor'a congregatione a deciau a ac revoeb da noa te mcanori'a toturoru cele oe «'ia décrétât* alto data, ri aau·* veraiunile in limb*te, maton* nu debu· parmi·», ,afora de aoete ce von fl foata apnbato dj aoeunulu apoetolicu, «eau ce von S edata ou adnotetiuni Inate din «antii parinti ai baaerioei, acau delà barbati eruditi ai catolici" (din dacretnln aaerd ooagregatiuni a Indioeiui 15 inniu 1757 te adaaaulu la ngulele indicate')): afara de aoe'a debu* a* inaiatemu cu totulu pr* tahga aoelca, cari a'an atatorita te caua'a aoe'a prin régul a a patr'a a indioetei, ri braai prin tqaudatalu pontifiedui d* pia mamoria Clemente du VIII.

Mmutam aoor·· coagrépoltom· *(Indicit) tditm» ftri» V di» 7* μμμοτμ *1886.*

Cum ad «aeram congregationem oerto relatam fuerit, aaoratiaiimo· Bibhoram libro· vulgari «ermone nonnulli· in lori· typi· edi, quin aateberrimae d· ·· re tege· aerveatar, cumque inde pertimescendam rit, ne, qua· hominum aequam hiaee praewrtim tomporibua oonepiratio eat, «rrora· ·aqctior* divini rioquU apparata obvoluti perperam inateuentar, oeaauttdeadem aaora congregatio ravneaada iterum ···· te oamiam memoriam, qua· aUaa decreta tant, imnaculm aimiram.Bibliecem vataioao· non asae peratittoadua, vairi quaa (Variat ab apoatoBea «ede ·dprobatea, aut «dita* eum adaotettoaibu· d*a*mptto ex «ancti· eoeteaiae patribua vel ex doetia eathoIiriaqu· viri·* (ax dacrato ··«-* ooagragatioai· ladiria 15 iq||i 1757 te additi· ad ragatea indici·); iia praeterea omnino iariateadum, qua* per regulam quartam indicia et defeoep* ax mandato «anctae memoria· CieAentia VIII te aam oauaftm praestituta faarunt,

V.

Im «Mata ▼, Mpa TUX

Ipvvv wwraAM *ai* *wtfciayiwya*
4t JMfe-Mfe *ai* ZayereaiN, *ai* wmraWUni fpiuyi
et ^ewietMi IV^MtdRMMi m eeeta *i9&&·^*

W vmntbWmi et pαMM*- «τβλîφiMφM»
JhferaaMnMi«MMii Willed MWrtMn jpfott
«Λό μ ^Βρολοβ ἀρομμ^νο «MM 18«.

*

Nu se pote spans cita baearia safieUcca a sesstttu aeist'a sacra congrogatiSM, iadata ee a'iatieleeu, ch ia fine, pria oeteadla, barbaria, ri coastaati'a veaerabilikwa prosali ai aoestei boaorico do Alb'a-Juli'a si Fsgarasia, s'aa efeptaitu, od abααaîα aoeTa inveehita, pria care Ara podhpaa se divolvi casatori a .crastina seau pentru adultérin seau din caus a paraairei perfide a uuuia dintre caaatoriti, a inoeputu nnnumai a oe intreeurmd, ci a se emulge mai din radocini, cd nice candu se nu B mai produce sureei. Si intru adeveru aee'a eu atfit'a a causatu mai mare bucuria congregatiunei, flenda eh prin acheta intfeeurmare ai aterpire a unui abqmt de atare nature ai athtu do mare, vede, eh a au duau in deplinirea dorita formul a aee'a de oredintia, pre care pontificii Romani eepreee o pro-Apunu opre marturisire toturoru greeiloru ti orientaliloru, can, abdtcêndu prin juramento de erori, lapeddndu eertele ereoului, si a io ochiemei, ee ren- torna la unitates baoericei eatohoe, cd la unieulu aailu alu adeverului.

Prin formul'a aedat'a propuap acelor'a de chtra Urbanu alu VIII, fla-care cete obligatu se marturisdsca: „Aaemenea legatura sacramentului matrimoniului este indieolubila, si deci, so potu desparti conjugii de pats si qonloeuire din cans'a adulteriului. ereoului seau din alto cause, totnsi nu)i eete^ ieetatut se oentrage altu matrimonia*. Si nodatae formula o au oonprobatu ri confirmatu toti pontificii. cari au armatu dupa Urbana, intre cari numimu cu deosebire pre Benedictu alu -XIV, care a propusu lui Simonu Evodiu patriarchului afeau 1 a|u baaerioei Antiocbiane, fonnul'a achat'a de credintia epre publicare ri marturirire*.

81 seaunnlu apostolica, de chte ori i-a'a oferitu yocariunoa, nici una data n a incetatu de e impune I Si pretinde obeervarea aoeatui articlu, care Oete do stdt a insomnatato. Pentru-ch se scie din actelo couciliului Florentino, ch eumulu pontifice Eugenia IV s'a pldasu tare in conjr'a acestui abusu invechitu, ee erd in valore la Oreoi, ri efi aceia nu au avutn ce se-i replico*. Din care causa aceia pontifice in decretulu eeu pentru Armeni in acela-ei concilia a decisu aceetea: .Binele matrimoniului ee imparte in trei, anthin este pruncii suaceputi ri educati spro onorea lui Domnedieu, alu doile este D crodinti'a, carea debue ae-o'pastrese anu consocie chtra oelu alaltu, alu treile sate *miioiiMMotoa matrimomMiai,* pentru-ch ace'a ineemna unirea loi Christosn eu baaerie'a. Dsri sots mt Mn a despèrtf d« *potu dis»* omw*a /eritieatrimsi *(atroM) totrui* nu m *pot» oorùrofo* «rite maMmooni, Jfmdu-od iegaturia

Wm"?. In fine ehiar' acestu articula l'a definitu volemae sinodulu eeumenieu Tridontinu in aeriam· XXIV, caa. 8, cu cuvintele acoete: .De ve dice cineva, oh baaerie'a grerieeee, — cfindu a invotiatn ri invetia, conforma doctrine» evangeliee ai apostolica, ch pentru adulteriulu .unui dintre consorti matrimoniulu nu se pote disolte, ri oh amoa-

Difficile dicta est, quanta aaimi laetitia sacra haec congregatio faerit afoeta, eam primam accepit, ffiotam tame tandem opera, fortitudine atque constantia veaenbilium istias eodoeiae Fogararienria seu Albee-Inliao praesulum, at inveteratas illo abusas, qao coniugfum ehristiaaum vel ob adulterium, vel oh perfidam alterius ooniugia desertionem impune solvebatur,.coeperit non exscindi modo, sed pene radicitus convelli, ne unquam amplius fruticetur. Atque id quidem ex eo accidit congregationi iucundiue, quod per hanc tali» tantique abusus excisionem atquer* evulsionem videat optatae execution! mandatam illam fidei formulam, quam Romani pontificoe omnibus graeeis atque orientalibus expresse profitendam proponunt, qui, eiuratis erroribus, ab haereeeos vel schismatis dissidiis ed catholicae ecclesiae unitatem tamquam ad unicum veritatis asylum se recipiunt.

In hac enim formula ab Urbano VIII illis proposita aperte quisquis profiteri tenetur: .Item sacramenti matrimonii vinculum indissolubile esse, et quamvis propter adulterium, ' haerorim, aut alias causas poarit inter coniugee tori et oobabitationis separatio fleri, non tamen illis aliud matrimonium contrahere fas esse*1. Hanoque formulam qui Urbanum subsecuti eunt pontifices omnes plane comprobarunt confirmarantque; quos inter Benedictum XIV praesertim volumus appellatum, qui Simoni Evodio, electo ecclesiae Antiochenae patriarchae, hanc ipsam proposuit fidei formulam edendam profitendamqne *.

Neque umquam destitit apostolica sedes, quoties tibi oe obtulit occasio, ab inculcanda atque exigenda huius articuli, qui tanti momenti est, observatione, lam enim ex actis concilii Florentini consta» Eugonium IV summum pontificem do hoc penes ^peeoe inveterato abusu fuisse graviter conquestum, neo quid ii reponerent, invenerunt*. Qui propterea pontifex in suo decreto pro Armenia in eodem concilio haec edixit: .Assignatur autem triplex bonum matrimonii, primum est proles suscipienda et educanda ad cultum Dei; secundum eat fides quam unus coniugum alteri servare debet; tertium est *ûediëüMUtae matrimorm* propter hoc. quod significat coniunctionem Christi et ecclesiae. Quemvis autem *ex* causa Jÿnn'eatioms Itcset *tori* sqparstiotwm *facere,* non tawMH aliud «atrioMmum eontroAsrv/as est, cum matrimOMii eiacu/um fsgih'me cMtracti perpetuum rit***. Demum hunc ipsum articalam solemniter oecumenica Tridentins synodus definivit sees. XXIV, can. VIII, bis verbis .8i quia dixerit ecclesiam errare, cum docuit et docet iuxta evaagelicam et apostolicam doctrinam, propter -adulterium alterius coniugum matrimonii vinculum non poaee dissolvi, et utnrmquo, vel etiam innocentem, qui causam adulterio non dedit, non poaee, altero contage vivente, aliud matrimonium contrahere.

' U Brilario Bened. XIV, 1.1. p. NA
• la osest LXXVII *Serer oi* ms; in Bulleris dandam 11, ». ma.

' ▮ Concilia geaeralia st provincialia Sevsriai, Biaii (Coioa. Agripp. leiet t rv, paru I, p. eo seq.
* Xcta eoae. Saliari., t. IX, eoL MO.

doi, ori ohiar ai osta iaoeoate, care a'a datu coasa A adsltertalui, ptarn atadu traiaear ocha alalia eea* soeta, ea pote centrage alta ■atrimnaiu, ai eA aed e, care dimiHoada pre adultera va tad pro alta, adultera e'a maritatu dupa altata, — ae Aa aaa* drama".

Mai ineota pria eaaoaah aoost'a ooMÜiata a'a deeiau altu-oeva. doedta oe a'a eradiate ia ambeta baaereco occidentals ai erientata ai e'a oboorvata prin traditions continua dola Christosu ai apoetoA. Ce priveeoe baserica latina seau oceideatata, ta, crulu e depltau probatu. Pentru-eA inea la taeeptuta seolului alu V in coacTtalu Mitavitaau II s'a stabilitu ace'a mai ou semai formula, pre ocrea a aprobat'o dupa aoe'a coaoiUulu Tridoatinu, ai ia canonuta alu 7*· dfipa eumu amu ameatita o a primitu. cuvintele ateluia auntu uoeate: (Decidsmu, cd dupa invetiatur'a evangeiioa ai apostolica nisi B celu lasatu de muiere, nici oe'a lanata de barbata se nu ee impreune cu altata: ai se remane arid, seau so se impose. Ce deca nu vont face, ee oe aupuna ,la penitentia" l.

Si in acea-si doctrine se unescu, precum oe scie aantulu Itariu Pictavianulu', aantulu Ambrosia·, aantulu Jeronimo*, mntuta Augustina*, aantulu Inocehtiu I*. A reproduce aci cuvintele proprie a unüi fia-esruia, socotimu do superflus; va fl de ajuneu a produce teetimontalu celu mai ponderoeu alu eantului Inooentiu, prin care responds lui Ex* auperiu episoopului Taraconianu, care-ta intrebase in obtactulu aeeet'a: „Caritates t'a m'a intrebatu ὺ de aceia, cari au trecutu ta alto sanatoria intrevenindu repudiulu. E evidentu, cd ambii aoeeti-a auntu adulteri. Cei*ce a'au grabitu ta alta impreunare, inca trainda soct'a, de ai cauteria ae pare deafacuta, nu potu ae nu ae eoooteeea de c adulteri, in cAtu ai.pereonele, cu oari ae cqsetoreeou inea ee pare, ci comité adulteriu, dupa cuvinteta evangeljei: *Ori eine* ai leap ottarru a'a, ai «ad prb *alla,* prveorooacv, oasmauM *»' oeta, *e** tad *frf era lente, frtcertttet.* De aoe'a trebue retienuti delà comuniunea cu credintiosii*'l.

Tocm'a arid de obiare ri peremptorie tanta ri testimoniale parintiloru greoeeoi despre tacrulu' aeeet'a Si ebiar' convingerea primai baoerioe dota inceputu ni-o aréta barbatata apostolica Hermae in cartea *Paeiarit,* carea otta de multa o au pretiuitu forte multi parinti veebi, ri inca cu mate auctoritate, abid este oinevd, care oe an seta. Mai déparle in aoe'aai, cartea a II, mandatata IV, oe ceteoce: „Doca vd remand muieroa in pecatalu oeuf ri dtoe (angerulu): oe o dimita pre ace'a barbatalu. Çi barbatalu oe remana do sine. Er* dean ri vd fl dimisu muieroa e'a, ri vd fl luatu pro alt'a, si eta procurveooe" *. Er' Juptinu martiruta in Apologi a I aretandu, cu cdta intrece disciplinaereotiaeecapre cole paganeeri, enunoialn genero, cd a tai Chriatoeu, aoeeta prooopta deapre castitate: .Cola oe ied pro cea laaata de barbato, preacurvoeoe*'.

Cu aoeotee oe uomu dociriuaile canoaetara numite opostoüor, oari tota de a u'a *ee* avuta. auctoritate mare ia baserons greoeoea. Peatm-ab in eau. XLVIII oe atatoreeoe preste tota' ri fhrn nici una eooepttane: „Ddea cutare taise tanaada-ri muierea, va lad alt'a, seau pro un'a dimiea dota

uMfaript earns qui, dtaaima adultera, aliam duxerit, ot' eam quae, dimieao adultero, adii nupserit, aaatbama ott*. . (

Hoe perte MMM eoMillu niUl altad sanxit, quam quod ia attaque oootaeta eeeidoatati at oriceteli ooatiaeati traditions a Christo at apaatalia creditum at servatam eat Quoad oeoleaïam quidam tatinam sea oocidentalem res aat perqaam explorata, lam onim aaaeaU V inito a ooneitio MUevitaao Π id adstruetnm Ararat eodem pane formula, quam detaoope concilium Tridentinum adecivit suuxque ia eau.VII, qaem memoravimus, fecit, eiuoque verba haoo suet: 'Placuit, at secandum evsngelicam at apoetolioam disciplinam neque dimissus ab uxore, neque dimissa a marito alteri ooniungantur; sed ita maneant aat sibimet reconcilientur. Quod si contempserint. ad paenitentiam redigantur" l.

Atqne in eamdem doctrinam conspirant, ut notum eet, sanctua Hilariua Pictavienaia aanctua Ambrosius*, aaaetne Hieronymus·, aanctua Augustinus', sanctds Innocentius. I·. Quorum singula per singulos verba referre heid supervacaneum putamus; eatis erit sancti Innocentii gravisaimntp testimonium producere, quoi Extuperio episcopo Tarraconensi, qui hac de re eum interrogaverat, respondit: „De hio etiam requiaivit dilectib tua, qui, interveniente repudio, alii ee matrintonio copularunt Quos in utraque parte adulteros eoae manifestum eat. Qui vero vel uxore vivente, quamvis dissociatum videa- . tur eme contagium, ad aliam copulem festinarunt. neque poaeunt adulteri non videri, in tantum, ut etiam hae personae, quibus tales ooniunctae sunt, etiam ipsae adulterium commisisse videantur, secundum illlid quod legimus in evangelio: (M dimi*ttrii utorne nate rt dttetril alttraet, awteMur; tietiliitr rt {Ni ftietitteet dtmrit,* moaedotar. Et ideo omnee a communione fidelium abstinendos" \

Verum non minus luculenta eunt ac peremptoria, quae graeci patres hac super re nobis exhibent testimonia. Ac primae ipsius nascentis ecclesiae sensum patefacit vir apostolicuo Hermas in libro *Preterit,* cui quantam tribuerint vetusti patres, ffque neo pauci numero, nec minus auctoritate insignes, vix est qui possit ignorare. In eo porro, libro II, mandato IV, legitur: „8i permanserit in vitio suo mulier? Et dicit (angelus): Dimittat illam vir. Et *vir per se maneat Quod si dimiserit mulierem suam, ot aliam duxerit et ipse moechatur* *. lustipSus vero martyr in Apologia I ostendens quantum ebriatiaaa inotitatio praestet gentilium inatitutionibus, boo do castitate relut Christi praeceptam geaeratim snustiat: «Qui dueit repudiatam ab altero viro, moechatur* *.

Quibus eoagraaat, quae in canonibna upostofcis auacapatia, quorum magna seanper extitit ia eoctasta graces austeritas, coMtitata sunt Eteetaa ia can. 1LVHI indefinite, aultaque prorsos exceptione theta, atatuitar: „8i quta.taious uxore sue electa, aliam acceperit, vel ab alio dimimam, Mgrege-

l Cris. XVU. Aeta was Hortata, 1.1. ssL IT00.
ı Is osp. IV, OmsmM. ta Matta, nasa ta, sdit Koar.
* BxpsaK. ta tea, Hh. VOL.
* Bptax Lxxvn, a a, 4,asLdH, edit. VaBaau. et ta mm-■est. ta cap* XŒ a MSHk
* ta tnatae Mb. At tintai** aduitar. ad patarndtam.
ı * Bfisc. at Kisspsriaa Tsms, a It, edit. Coastaat.. «L 7M, M itaram aptat. Π ad Vtacrideai Bntnsag, a it Md, osL
' Bptat. IV, les ta.
* MtMMtaar.Adnsaopsta, tl.edit.Antwerp..IUM,p.07.
› MÜ. Mama, a. IA

betatMata am, an aa daiparte*l. Da aai a nr- A ter* *. Balade flMtMeot, atanaataa BariHae, annutae ■ata <A eaatate BaaiHa, aaatah CMfatia Maataa* Oregwriaa Ifarieaoouaa, aaaetaa laenam Cbrpaoto iφβββ ®i ■ae, Theedoaetan, aMigae peaoim, dum nae ora ta-

aMi moi eaJtt, pre ataAa Ata aaadMaaUara ta- mAMmi tribviBt Motitat ttofagMi ttal·
aahafta a-ai dünito «niera· aMtara, pa ataaai
aaaataaa tag· la indetol·, eb aaaia ar' pM aa-ai atakera dMeaa, eague rireata, aHam A«mm
Ua aka Mian dupa Baritaraa eaH aAahan, pba· uxereuL
•And· aaa'a a tea· la vibtta.

8i intra adovarn aantota BaaUta eMar' ia eaae- 8aae mortUa BeatUaa, rei ia ipeo cannae IX,
nulu alu IX, do care abaeeaa otAta de Malta aaaia, gao tantopere abataatar, qui divortium propageant,
eari opera dirortiulu, alma iaeolabiteataa abenteta eauimodam iaMlubditatem adatruit matrimonii
a «Materiei dieted·: *Dap tartetiatar'a domn«tei dioeaa: .Aequo ririn et mnlieribua coaveait necan-
Chrietoau Mei. berbetUera nioi muierilora aa Il eate dum eanteatine eoaooeatioeem quod a Domino
iertata a *e imparti, de eAta patra adeltyia. pronuntiatam eet, noa Heere a matrimonio diacedara,
lose dataa'a aa eate aaiA, patra-eb <A privirs la niai ob foraioatioaom. Coaauotado ante· non ita eo
muieri aflbmu, ob ae oboerva multa cu acuratdtia, habet, eod de mulieribus quidem muta accurate
pntru-eb apostolulu dice, ed *aetfe, ear·* ar *M-* observari deprehendimus, cum apoatolm quidem
praoa· en meretnera, dsviav mm oerpc. Er" Jeremie, dicet, quod gari aribwrat aasrstrki, *JU* unam corps
ddca M *Jt* atuwrse *at* ottu hortata, ar. an ar *Mare»* B leremiaa vero, pueri ai *fuerit aulier* cum elio viro,
to tortatote ara, *à Jmtd»* meretote an remand as- neu raeertetar ori virum akmm, aeri poUute poltastar,
catoto:' at Araai, este er twee pre *cat adultera, eete* et iterum, gm *hehet uAtUtrua, itultu** vat at impiaM.
aatoaai ai tapis. Er' datin'* demanda, ed ai bar- Consuetudo autem etiam adultero* riroa et in for-
batii adulteri, at eari ptrecu in fornicatione, ae ae nicationibus versantes iubet a mulieribus retineri.
retiena delà muieri. Deei aee'aoe trâeeee ou unu Quare quae una cum viro dimisso habitat, neaeio
barbato dimisu, nu aciu da ae pte numt adultera. an poaait adultera appUori. Crimen enim hic attin-
Pentru-cb critn'a priveace pre muiere, «area ai-a git mulierem, quae viram dimisit, quanam de causa
dimiau barbatnln ori din oa causa a'ar' fl dnau dele a coniugio diaceaoerit Sive enim percussa plagas
elu. Sdu batata ae nn aufere, cu tote ob ord mai non ferat, ferre aatiue erat quam a coniuge se-<
bine ae aufere bataile, decAtu ae ae deaparta de parari; aiva damnum in pecuniis non feret, ne haec
barbatu: aeau pntru dauna in bani, earn inoa nu quidem iuata excusatio: .sin autem, quoniam ipse
eate aouaa de qjuneu: er* dice traeece in fornica- vivit in fornicatione, non habemus hanc in eccle-
tione, nu avemu acést'a povediuta in praxes eoto- siastica consuetudine observationem, immo vero ab
aiaatica, ma inoa muierei nici nu eate demandata, infideli viro non iueea eat mulier separari, sed
ae ae deaparta de barbatulo infideln, ei ae remana propter eventam incertam remanere. Quiri anile seis.
pentru template neaicura. *Peatm-eà ee tdi* ahosrv, *attliar,* en eirwm aolaem aia /actura? Quare, quae
on oei montai pre hortata F De nnde ace'a, ce-at reliquit, eat adultera, ai ad alium viram accesserit:
laaa barbatulo, ai merge dopa altolu, eate adultera: c qui entem, relictus eat, dignus est venia, et quae
er* celu phrhaitu e eacuaabiln, ai ace'a ee tocueace upa oum eo habitat, non condemnatur. Sed ai vir.
eu elu, nu ae condamna. Er' ddca barbatulo, care qui ab uxore discessit, accessit ad aliam, eat et
a'a deapartftu de mutera, ied alt's, ai elu eate ipse adulter, qui* feeit, ut ipsa adulterium com-
| adultera, pntra-cb face, cd see's *ae* comita adulte- mittat. et quae una cum ipso habitat, eat adultera,
''''rtu, ai ace'a, ce locueace en elu, eate adultera, quia alienum viram ad ee traduxit**.
pentra-cb ai-a luatu unu barbatu btrainu*

Din eari invetibmu, dnp aaatulu parinte, ob in Ex quibua diaeimua iuxta beatum ptrem parte
aenaulu evangeliului barbatulo ai muieree auntu ex evangelio esae viram et mulierem, etai consue-
egali, dmi deten u introdnaa prin lagils civili per- tudo pr. logea civiles inducta tribuat marito fe-
mite barbatului ae dimita muteraa din caus a ad- cultatem dimittendi propter adulterium mulierem,
ulteriuiui, precAndu aceateia-i denega. Deolmiatrea quam huic denegat Ceterum ipse ad nonnam evan-
densulu dap norm's avangeliului pre ambii, va ae gelii .utramque, virum scilicet et mulierem, reum
dice pre barbatu ai muiere, -i deebiara de vinovati adulterii declaret, qui- alterutro vivente, licet di-
pntru adulterin, dbca seen barbatalu ra lad muiere misso, vel vir alterem duxerit uxorem, vel uxor
adultera, aeau muieroa ae ra mariti dupa barbata alteri viro nupserit. Quam germanam eoae eis*
adultera, pbaa cAndu traieeoe unulu din doi dmi mentem ptet tum ex aliis locis*, tum ptieeimum
dimiau. CAtu de drépta eate pareréa denauloi ae ex regula LXXII1 apparet, in qua absolute pro-
vede atdtu din alte loeuri*, oAta ai cu deooebira nuntiat etiam in oaau adulterii:- «Quod non licet
dt£> regul a IφXIII, ia oare doublera abeoluta viro, uxore dimissa, aliam ducere*; neque ,fas eat
cb^ara ei in eauae de adnlteriu: »Nn aate iertata repudiatam a marito ab alio duci uxorem**; id-
barbatalei, dop oe ai-a dimiau aoci'a, ae ide pro que ad normam evangelicae doctrinae, quam ibidem
alta*; nioe: wNo ae eurine, ed mnioree repudiata adducit.
de barbatu ae fla luata de obtra altulu**; ai acbat a
dnp norm'a inretiatarei erangolice, oaree o aduoe
tota aoolo.

Cu santulu Basiliu ae uaeeee aantuln Oroforin Sancto Baailio eonaonat sanctus Gregorius Na-
Nasianaeaulu, care aaomenee reproba dataa'a intro- xianaenua, qui itidem reprobat oonsaetadinem a
dasa do iegila eivile on pririre la repndiarea B»· legibus clvilibna inductam de repudiandis uxoribus
ierilora adultero, preodndu din contra muierilora nu adulteris, dum e contra non boet mulieribus repu-
li rate iertata a rapodid pre barbatii adulteri, di- diare adulteros maritos, dicens. «Circa hanc (quae-
cando: ,Cu pririre la aodot'a (oeetiune) reda pro stionem) pleroaque «alo affeetoe cerno, ac legem
multi rau paoionati, er' logea lora aodrdpte ai ne- eorum iniquam, nec aibi ' constantem. Quid enim
conatanta. Pentru-oh ce a foeta caua'a de pre cause fuit, eur mulierem coercerent, marito contra

* Apab Cotalsr., adit. Aatwarp, 1.1, p 444.
* Kpt. CULXXVU arit. Maar^ 1 III, f. m m-
• Cao. XLVUL
‘ Utt-eit., t. II, A> asrahtaa p. Mb

stola OCXI: jntra adorata, serie, ea multa ptaeera aai fl datu saata tel Ueriaau ah mien, ed m trdea cu vader·· multa din eate puta Ia midBocu,* ri m nu sprobe divortiuta, fiinda-eh displace tegilora nostre cu totnla: dati tegite Remanilora judeea .altmintraa* 1 Prte ouvtetel· arastea santata pariate espresu opuns tegUora civils, eari pramita divortiulu, legite crestin·, eui lu oprescu.

In fine, saatata joanu Chrisoetomu «firma oon- „ stant, ck matrimoniale eate indisolubile in ori ee B casu, pentra-ch densulu desaproba eu totulu legite civile, eari decrete»· divortinlu, eA pre unate contrarie legei evangelic·. Elu aeri·: „Ce vomu dio· •celui·, cara va judood dpepra noi cAudu ni va rati Isgea amintita dlcundu, am demandata, m na hati pre muisrea repudiata, apaaandu-vi, ch eomiteti adultariu: dsci cornu ai cutesata s· perinaei te una. cenatoria oprita? ce vomu dio·, ce voma responde? Pentru-cà aio· una data au sate iertata, m sa iris de preteostu tegi strain· aeolo, d este aaerahriu, ci cei ce tac· ai suntu amasteoati in luoru, m fia aruncati in foculu gehoari imprauaa en adulterii, si eu ed o· face injuria earatorfoi strain·. Cb-d si eelu os a dimisa mutera· fora causa de eurvia, •i eelu ce · luata pre c m dimisa traindu inea barbatulo ei, »· fia padspdti imprauaa eu muter·· ditate·**. Bi «tari in altulocus·pronunci·absoluta: „Nioe m nu-mi did; du a dimte'o; peatru-ch dirais'· c reman· inca muiaroa dimitentelei* *.

Din sedsta doetrtaa constante ri unanima a mai mariloru a «mata, ch credintiosii, dupae· mniaraa s'a dimisa pentru cria· adulteriului, nie· une data nu au cutesata se inchtete easatorie non·, pre edta tempo a traita aora. Intru adeveru din tota' anticitatea no m pote produe· nie· macara une soemplu despre inchriarM vsrund oaaatorte d· natar'a aodsta, mai eu sdma eu iavoirâa ri apjobarra aaetoritatri ecleeiastice. Cara procedure eu atdt'a · d· a sa oonsidmd mai multa, fiinda-eè tegite impérial· pseraitu atari divortia, aaia dara «ste uns argumenta invindWte, eh in. tempulo aoela inea au ineapu·· a se introduce prâx'a panibiia ri etrieatioaa daspre disolvarea matrimoniului, d ab' a fosta in·· in vigor· dteciplin'a naaaima a doctrine· «vaagdte· ri apostolic· in bararie'a greoo-oriental·, earosq ptaeumu in altote aria ri te artieatata aeest'a s'a «ait· n ; eu bararie'a Romann saan occidentals AHoumn atand s'ara fi intemptata adaraeri astafoite d· disolvtri matrimonial!, dupa cusu s'a tetemptata dupa ae··; s'ara fi aatenta forte malto ndatteloged

serice. Totari «dta potemu sd aai dia interii ei moauminte ehiar' si din taespurite eate mai veehi, teeairi nu ans agate, ed ia teespate aeeTa µ m Q aaneutu seau agitatu iatre ambde baratte· ver •aa eeetiuae ia obieetata arate'·; dari tetra adorera ar' *n* hera de mirera, µ n ia raaraan aid una una despre una ater· oeteioa·.

Asia darn stare praxa strieatioea nu se pote dsdnce aio· din hterele sacro, nice dia traditianea

divortium ratam non berate: quod legibus nostris omnino dispBoet, tamteri Romanorum légua aliter iudieeat**. Per quae quidam verba expresse beatu· pater opponit legibàs civilibus, qua· permittunt divortium, leges Christianas, qua· illud vetant

Demum saaetus loannes Chrysostoraas insolubil· quocumque in casu coniugium constanter affirmat, eum civiles Isges, que divortium sandunt, tamquam contrarias legi evangelic·· planissime improbat. Scribit enim: .Quid «aim dicemus ei, qui de nobis indicaturus eet, quando legem illatam in medium legerit die··*: lusri repudiatam uxorem noa ducere, dicens id. adslterium ease. Quomodo igitur ausus as' ad prohibita» nuptias secedere? Quid dicemus, quid feSpondebimUs? Numqnam enim illic fas externas leges praetexere, sed necisssrium eet tacentes e* ligatos in gehennae igaem immiti eum adulteri» et ebenum torum iniuria afficientibus. Nam et qui dimiserit abeque causa stupri, et yw «tectam stemte •tea «faserte, eum eieoto illa punientur' *. Et iterum absolute alibi pronuntiat: ‚Nee mihi enim dieaa: ille rirait. Nam eirata adhuc manet eiioientia uxor* '.

Ex hac constanti atque unanimi maiorum doctrina factum eet, ut numqnam' ausi fuerint fideles, dimissa ob' adulterii flagitium uxore, novas celebrare nuptiae iHa vivente. Sane ex universa antiquitate a· unum quidem proferri exemplum potest de eiusmodi celebretis ooniugiis, ecclesiastica praesertim probante aat suffragante auctoritate. Quae agendi ratio eo pluri· facienda est, quod imperiales leges eiasmodi divortia permitterent. Argumento igitur ineluctabili est aetate illa nondum noxiam ac pernieteeaap do dirimendis ooniugiis praxim induci coepias·, sed adhuc evaagelieae et apostolicae doctrina· consentientem viguisse disciplinam in ecclesia graado-oriantali, quae ut ia ceteris, sio etiam in hoe srtiealo eam Romana seu occidentali eonvuiebat «edetis. Ahoquia tum frequentas, prout pdhea faetam «et, «iusmodi eoniugioram diremptiones sssidisseat; teter utramqu· serieriam dissensiones te ooatrevsrsta· hae de nsnse excitata· fuissent qaamphuteta·· Veramtamra, quantum ex historiis aat moMUMatte repetere val longissime poesumua, nihil aasqaaas qaaeetioui· par eam astatam inter utramqu· ssderism hae d· re exortam, aat agitatam novimus; qaodqae certe mirabile forat, nullum huiusmodi quaestionis vestigium memoriae pro* ditum fuisra.

Itaque non ex eaeris litteris aeqa· ex maiorum tradition·, prout serioribus temporibus sonnuUi

' OntXXXVU,

betetaBet*! Bep* mum mi βφMβMı mBÎ iu |μ B· p«rib oui tMtok. PMrtra-eb altefeim «meto BBBBB^ *BBB^B* VBBÎjMRBeB B «BB ^®β Bβ «B ***4m **

fNMMI M M tUMNU Ufe· M «M pNVM·*· I-ftnttasiu bobm·» 4e«Åt« dh^s*Mi Bβββμ Ίβ'β vmumm B (BBBBBBBB B BBBMMÎ MB SUpVÎMB IMMBBb «toMBy MUM lad dimeuafaai ὸcı m i- «· mi mari, ei fa ori m mod· se-ri aaaadrdsoa prax'a a'a pria ore oar· colore da adeveru, peutru «4 aa nu marturistsea, ad •aa abatutu aafa da tara data eafaa tavatiaturei ■v evangelio· ai apoetoBea.

Daai aofat'a pracaa aaaa mai bin· abusa ala baaarioai greoo-orientate aa a da a aa aeote da afar··, deodtudin fegife imparatiloru, pra cari, fa modula oelu mai neiartata fa-a primitu *iatn* dsciriunite eaaonioe fa XiMwemremriM «an mai hnthiu impiata Fotin, auctorata aaUamai triste, pria oaro baaeric'a greoésoa t'a daapartIta dsehtra aaa Ro-j mana aaaa catolica, cd ai eumu legile profane deepre taeralu aoaafa, reprobate daodtra pariati, ara, •v4 poteroa auatoritatei «eleaaaatio· ai canonise. Aria din tempulu acela a provraitu, ad daten'a •cria porverea a inceputu mai dntdiu a to vert pre fariaiu in baaeric a greco-orientale prin nepaaaraa epiaoopiloru Ara energia ai preaadicti potersi laioe, er' dupa aoe'a pria aprobarea roulai creecdndu, pàna oe reapdndindu-ae in tanga ai in latu a prints radecini stand·, neeaterminabile mai prin nice una potare omendeca. Aodeta procedure, care a'a introdura in tempurile mai tdrdie ai care diferid aria de tare de ace'a, care aved deplina potere in tempurile anteriori, ohndu erdu in dore taâtii parfati ai baeerioai, arata pdna la evidentia, cd la inceputu cu totulu alta doctrina ord in valor·, ai ed numai dupe tchitm'a eea triata a .inceputu a ae reslat! ai a precumpanI prex's contraria.

Ce a oe nice chiaru interpretii greet ai dreptuluf oanonicu nu au rateriltu ae neg·, ma din contra marturiaerau pablioe. Va fl deatuta oe amintimu aici unu ringura acriitoriu, ear· la greoo-orientali ae bucura de una auctoritate mare, pre monachal· Blastaru, care tractdndu deapae oauaele, pria cari ae diaolva matrimoniulu, de cari numen multe atdtu din part·· barbatntai, edta ai din part·· muierei, tote le dodue· dola tegite imparatUora, denaulu seri· astfeliu: „Dsspre eolutiunea matrimoniului traotdsa mult· legi in mult· loeuri; dar' mai perfectu novela lui Justiniano, ear· spun·claru cause!·, pentru cari barbatula lean muierea pote repudii pre racial· aeu.... Er' eaaaele rant· enumerate eeprera de imperati religio·!, 'din eana'a egron unice ae pot· disolvj matrimoniulu*. Intn oauaele aceat· numera ai pre aoe'a .deca muiera eate acurata pentru adultérin, ai a foetu eonvinaa β prin legi deepre adulteri-* *.

In··, c4 -- ne fblorimu de osvintal· cete ponderose ale lui Pin VI, se «ei·, eh pria legi!· omeneaoi oâte una data »e ferta pentru fragilitates umana un·!·, ce nu auntu iartat· dupa dreptuta oonaefentfei. Se edo, ch nu au liprita lsgi, cari permitu ataro modu d· neura, oare d· loeu nu a·pote impact eu dreptuta naturels ri divinu, inedtu facultate· data ataroru logi in module aoeat'a mai bine s'ar' nuad -impunitate deeâfa libertate insta. Si cd s· nu ne dspsrtiunn de matori's din oestiuna, •aemenea -- acte, eh ri in aeclii 'primi ai baserfeai a fostu permis· dupa fegil· omenasei, ed se s·diwlve matrimopiuta din anumita cause, dhnduae pote chiam ri facultate ambeloru pàrti de a ineheid alfa cæætorii. Ce dieu fa·· la aoeate parintii ba-

MMgÜMMti 'IBfMÜ PMBWmB BiBMB·A pVBXto

βBμ A(Ik VWMmBb BφMMBMBIβ BφφMMMiÛ Ortm 'MM mImb bM b4 Mm IMMbb mb bb ıββββ^Iβββ› *Bt pVWOMMM (jMMMB MVtf^MBBy Bill ρβMφBBBitefar

ceagit, «t guojuamada perndm ennm aBgne veritati· colon cadaaaetanat, ne turpiter adeo æ àb evangeHeae et apoetoHoae doctrina· tramita deeeivieae fetenntur.

. Noa aliunde igitur haae pnxia ie· verina aburaa «coloria· graeeo-orieatalia areeaeendu· eat, quant ex imperentorum legibua, qua· per -anmmum nefea turn nefariua Photiaa luetuori aebiamati· anetor, graeca ecoleeia a roman· aeu catholica diaeiaaa eat, in auo Xeetecnaeae inter canonical aanctionea adaoiyit, perinde ne ai profanae legee, a patribna bac •uper n reprobatae, vim eocleeiaiticae et canonicae auctoritati· haberent Ex eo enim tempon factum eat, ut furtim primo pervena illa oonauetudo in eceleaiam graeeo-orientalem irrepere coeperit, diaaimulantibu· ignavia epiteopm laioae poteatati nimia addicti·, poatea vero etiam ingraveeeena malum probantibu·, donee long· lateque diffuaum, alta··gerit radio·· nulla fen humana vi convellenda·. Haec autem adeo divin·· agendi ratio, quae aerioribua temporibua obtinuit, ab ea, quae viguit anteriori aetate flonntibuaque eooleaiae aanetiaeimia patribua, luculenter oetendit aliam prores· primitu· doctrinam invalui···, nec niai poet tactuoaum aebiama contrariam gliacen ae praevalere praxim coepi·».

Qpod neque ipai iuria canonici interprete· graeci inflriari auri aunt, immo vero aperte fateatur. Satia heic rit unum commemoraro pene· graeoo-orientalee non exiguae auetoritatia acriptorom, Blaatarem monachum, qui de cauam age··, quibua matrimonium aolvitar, 'quaaque .haud pane·· tum ex parte mariti tum ex parte uxoria recenset, eas omnes repetit ab imperatorum legibus. 8ic enim eeribit: „Da matrimonii solutio·· multis in locis multa· leg·· tractant; sed perfectius novella luatinian^ quae diserte causas exponit, ob qaas maritus aut uxor repudium ooniugi mittere potest. . .. Casea· vero nomtaatim enumeratae aunt a religioei» imperntoribns, ob quas solas matrimonium solvere licet*. Intar haa cauaaa autem et illam refert: ‚8i adulterii mulier aoenaat·, et aecundum lege· adulterii convicta faerit* I.

Notum 'vero est, ut gravissimis Pii VI verbis utamur, humanis legibus nohnulla interdum humanae fragilitati concedi, qua· nou licent fare conscientiae. Notum est non defuiase lagea talem usurae modum permittentes, quae eum iure naturali ae divino conciliari proreus non valeant, ut profade facultas hisce legibus data impunitas potius dicenda foret, quam fasta libertas. Ae ne a subtecta materia diteedamua, notum pariter eat primis quoque ecclesiae •aeculis penaimum humanis legibus fsiase, ut oertiq de cauis matrimonia solverentur, forte etiam utrique parti facultate ad ali·· nuptias tranaeundi facta. Quid porro ad haec ecclesiae patres? Chrysostom·· in cap. VII epist. ad Rom.: „Noa mihi recites lege· sxterna· atque profanas, quae libellum

■ Matth. Blsatari·, Amtapma ·ρ>»Iιбηι—, Utt. z, mp.xm.

seriorI flMrasfiema ia rap. VH epfot. «forai Rm1 : JBe mi mi «foadi ItgOa aatame al pcefora, «•ri demanda ·.«· dd IWa de rapadfara,ria

ÎDiMb aad tade et·,' qami ipa· pentd* KtaMqr* Mttjfld W: ·ABμ and lagaa mmub, «Mae

v^i jitdaed Itq^la aaatdds rd ^lup^t arada^h⁺pa^t «ari la-a prat daasnh*. Saaoattaa h agtat-W: '.Attele «esta lag!!· Imi srstifore, altala alai CM-itou: glt'ft 4mmb4* att*a Peda ata aoatra*; paatra ·«·'· amTa-ri aaatda deetera .marturisaee·, d FaMel'a a pmatatta, peatru-eh repadifiadu pro barbatalu, aa a drepta adultéra, d oara aruse comerciu «a ana prostituta, ri servitor· ordiaaria, nu a rrnaasa mauritote; daai » aacaaa, peatra-d a foeta teram ai dapa lagüa civile μ permite· repudiata,* serieadn: «Aria data ri Fa-biol'a, pentra-eh «iri eonviam, d «agotd, d «a droptulu ri-a diarisu barbatula, ti fiaada-d aa eunoscuse vigor·· evangelinlui, ia «are li-m tale muieriloru tota pretaetalu da a m umrith, pina ofinda l traiescu barbatii, preclude ineungiara mette rana de ale diarolului, naeaatu primi o singura rana*l

φώiMBp M Mttvte MÎMMVStll, MI iunpiB MMMMÜ; tMMtai MM· VUMMtg φη4 adeletoeatala «mt, et dvifibas legibra pemitter» lar repadtam, eariben·: .Igitur M FabWe, quia penuaeeret tibi, et patebat e m virn* laete dimis-sam, aec evaagoU vigorem noverat; in quo nabendi anivene «auctio, vivautibas viri·, foemin» amputatur, dum multa diaboli vitet vulnere, unum incauta vulnus accepit* *.

Mai depart· «dada prax'a aoaa atâta de etrioa-tioea ee improbi dia partae eeaaaahti apœtoneu, atunci ia fine mriitorfl baserici foeoo-orieatale, d se o justifice ia ori ee mode, aaTrecena Ia textalu din Math. V, S3 d XIX, 9, nnds este adauaa cl»usul'a exceptional: .Luanda-·· afora eaaa'a fornioa-tiunsi... Deoatu pentra foruieatiane*; d ai ctunu adeca Christosu 8*lv»toraln noatra ar* β voit· pria ace'· m dde, ia casu de adattariu, na namai fiscul-tate d·.à dimito maierea, oe a comisu fotaioatiane, ci ii d· β-si lui alfa, dape ee a dimisu pre ao··. Citu este de nenimerit· interpretar·· aoe· ti «fita de strain· de intentiunsa lui Christosu, soea o vede urioru fiscins, car· H4 aminto la eeepalu, ce ti Ia proposa atunci, va m dica peatra-d m adrga libelulu de repudiare, pre «ere l'a eonoeea Mois· p ntru duriti'a animai poporalai israalitu, si pentru-d ee restatordeea matrimonial· crmtina dape instituirea sa divina deja iaeepnta, cl m ta perpetue indisolubilu. Aeeetu scopa intra adorera de loea na 1'ar 8 ajunsu, dcea ar' i datu eredintiosUoru «ei facultate· de a fob· divortia din punctu de adulterio. Aoéet'a o vede Ba-care, diea ia aminte la locurile paralele alui Marea X, 11 si Lue'· XVI, 18, unde eechidiendu-se ori «e «ecepjinne, Chriatoeu absolute nuite· adalteru pre-anela. ear· dimL tieadu-ai «oci a ■·, ti-va lui pre alt'·, si pre ·«··, «are dimitiand· pre barbate, ·· va mariti dape altulu. Cela ce est· ataeta* la Pauls npostotala Rom. VII, 4 «eq. apoi I Cor. VII, 10, U ai 39, car» •spaae iavetiatar'· daepr» indiaolubilitat·· perpetaa a matrimoaialai «reatiua. In ta· «ehi ee la amtate la «eMale intregei aatidtati «cleaiastio·, «are iu ^Sjnjgt·)· «itat· dia Mateia au reoaaeeea, ·· se Aa ' datu ds «atra Chrietoea alta focaltate, afora do dimiriaaoa soeiei adattere eu priviro la pate ri mdsa: duranda ia·· legatur'· matrimoniului, 'pans va trai aeea.

Cum porro ab apostolica aede adeo pemicioaa obiurgaretur praxis,, tunc demam graeco-orientalfo soclesira scriptores, ut eam quoquomodo eohoneata-rent, confugerant ad textae Matth. V, S3 et XIX, 9, •bi clausula apponitur exceptionis: .Excepta fornieatibuie oaaea ... Niti ob fornicationem*; quasi nempe voluerit Christus Salvator noster per eam, adulterii ftagitio intervenient·, tribuere foealtatem non modo dimittendi uxorem fotaioariam, verum etiam et atteram ducendi, ·· dimieee Quae quidem interpretatio quam abaona titiat a Christi mente aliena aanaquisqu· facile videt, qui attendat ad seopum, quem tibi id tempori· proposuit, nempe abolendi oonoamum a Moyee ob duritiem oordie isratHtuae gentis libellam' repudii, ae revocandi eoaiagium ebriatianum ad primaevam eiusdem divinam institutionem perpetuae indissolubilitati·. Quem profecto eoepam minimo attigisset, ti divortii fodeadi fidelibus suis in «ausa' adulterii tribuisset foealtatem. Unusquisque praeter·· id videt, qui atteadat ad loca pandlalaMareiX, 11 et Lue. XVI, 18, abi quavis axetu·· «sceptic··, absolute Christa· •dalterii ream pronuntiat, qui, dimima uxore sua, •tterum duxerit, «t «em, qua·, dimisso viro, alteri aapsorit; qui atteadat ad Paulum apostolum, Bom. YII, 4 »eq., tam I Cor. VU, 10, 11 et 39, Christi «xpoaeatem ds matrimonii Christiani per-pota· iadiosolabilitat· doctrinam: qui demum ad nairsnae eeeleaiastiea· antiquitatis sensam atteadat, quae ia allegati· Matthaei verbis non aliam datam • Christo foealtatem agnovit praeter «oniugis ad-ulterae dimisaionem quoad' torum habttationomque, ooniagii vinculo, qaamdiu illa vixerit, perneverant·.

Asia aociari seriitori isderiertu .aa reoarsu la patrociniala caaoaulai ala IX ala saatuhri B«sitt·, cd ri «aasa matula pariate ar' veni ia «oatradietian· cu siae insuti, edadu, preeama ama vsdtuta, basfaa prs preeerierea evangelic· iadbolabilttatea abaoluta a matrimonial·! crestinu, ri «d ara t «ontisu una •beurditate, edadu ia seaenla logiloru dviie a admis·, oh barbatula intra adevera pete repudii pre soci s ·'· in casa de fomieatiune, ri dia «outra, «d •oci'a nu'pote repadU pro barbatula adattara, ri •edsta dapa-oe a recunoeesta, cd assbii «o^agi •a drepta agala in sansal· doetriasi «vaageKee ri apostolis·.

Sic perperam Udem «criptor·· ad canonis IX •aaeti Baritti patrocinium ·· reoeperaat, qaati nempe •ancta· pater seeam ipea pugasmst, dus, at vidi-mus, absolutam oouiugtt ohristiaai ad sansa evangattoam adstraxit iadiesolnbifitatem; atque aboard· iuxta civile·.leges admisisset virum qaidem ia casu fornicationis posse uxorem repudiare, son item vero uxorem'adulteram -maritam; idquo poetqaam par in utroque eoaiago iuxta evangbtteam et ape-•tolicam doctrinam Ius Cognovisset.

* Uti(nn)e4AutmsMMsp.taMaa,dbUltii^im

Br* ta· praiM*· MM UM (MM*· ht UM MtM* A torta mm In dtah, mm mt* path «M partiniiit mib 4b 1w*i ·I·Mi K μ |AM·μ ι c· mo ImI ^m MIn Indita 41 dll |4b w Pte VI: gTtadtttaBM Iμ μ Hμ I m 4bMbb bb ·β μ M(* Ab ·pBVBtÜB JWtVBte «IB BBBBteM* ^fBOBSNI SB Tb4B ·Mm· ta iratrnv^i'a m privire to itatatatrarra boteratui taatra «rutini, ai ak ferictraa ■■ Mm μ μ protraga pana la ta'a judeeatai >IÜm ; tai barbati! aeantia tatàaai pria aradithm ai aanetitato ·a graaita ta paaateta aeaata, totaai baaarie'a a daciau aeaato· eontrovattie ta poterea traditional Paatra-M M au β potata aaÜ data ai acfat'aT Ded ta μ temanemu prejangu tatrebarea preoaata deepre diaolvaraa legaturai matrimoniale din eau-'a abaentiei, mai maltu aa eate iertatu usai barbata catoHca m vantilaxe eaattaaaa, ri aa o aoeotéaca taea ta ri aapma indoielai, pentra-cè pria definitiunaa data a eoneiliatai Tridentinu aduu ta can. VU aato daeiM pentru totudeuna* *.

Stdnda taerata aatu félin, aefat'a aaera eongrogatiuue preedndn dh land'· maritata archiepiaeopului aoeatei provinci· metropolitans a Alb'a-Juliei, «are totadeana a taerata ea mnlta placer·, ta atare abuau invaohita, de a dioolvi matrimoniale pentru adulteria aean pentru paraître perfida, ee ae eatarminene ou totuln, pre atunei-ln indemne la coaetanti· ri barbati· ta propaauta anooeputa. Ma inea ai pre epiaeopii auffragani ai aeeatei baaerica metropolitan·, de repetite ori i indemne ou deadinaulu acéat'a aaera congrégation·, ta ri denrii ee apliee cu urgentia «eluta ri tanigirea aa pentru propuaulu aoeat'a, ta eu nnu raflera ri ou potari unite ae ae obtiana ooopnln dorita. Cu atfita mai vertoeu, ta atunci tandn c'a concredtatu eaeentarei fartait· actalu untanai aceatoru dieceee ou baaeric'a catoltaa. e'a puau condition·· eapreaa, ta Gmcii orientali ae promita nu numai ta inarturiieiou impreuna eu scaunulu apoatolien oei patra articli, ta cari nu ae uniiu eu aoea, ci ri ta «vont admit·, martariri ai credo acelea oe le admite, martarioeace ai crede aant'a marna baaerica Romana**. Aoum inee nu eete neci una indotata, ta baaerie'a Romana erede ri marturiaeaoe articlulu deapre abaolnt'· indiaolubiHtate a matrimoniutai creatinu ei ta caaulu adulterta-lui ai paraairei perfide.

Deci preauHi aeeatei prorincie debue ee ineiate in moda apaciala pre langa articlulu acoete in cea ce privaace pre reniteati, deoamva vont fl atari, oarora li ee pote comunita inatruetiunaa praaenta. Cici aaia mai aaioru w vora convinge, ta nu M tractdaa deapre introducere· unei doctrine noue in dieoaaele aeeate, ei ataguru deapre eliminer·· totala abuaulai invaehitu, care prinaM· radecini afunde. Ma taatructiu·· ataat'a nu paeinu ve foloal chiara apte lumiaarea otailoru aoriei pbrti din gtatoa aoeaai, care apertione inoa aehiamri triate ri per■everdaa contiadu ta Mote cu pririre la lucrata aeeate.

Inae taatate de a tormita ataat'a inatraotiunc, ata*t'a aaera congregation· a eagetatu, ta debae m face ateati pre aatiatii aoMtei proriarie la tecungiuraraa altei «rari eu privire la diaolrarea matrimoniutai, care aa«men«a nu eo pote impata oa doctrina «ob adevotata a baaerieei oatohoe. Intielageti, ta eat» vorb a daapro aepararoa nnui conjage deeataa cela alaltn, o· a· intempla nndava ad··· ori fora eonoMaala aoelaia d· a d*pan· oreoare ptofiarian· moaaatiM aub pratextata Mei riati mai perlaete. Mai taoolo «ate dogma d· credtatia definite deoatra oonciHuta ·camenicu Tridanttau: . Qaed ri ^raatorea ad ana αheramn aariptirim, gri ipri· gaadaateM· ferar· ridaatur, re-Mrnta, raraam ram «tatam laudato feriri· raecrdatiraia petorita· Pie MI rapeetaraa: Jm u M*-▾ Mftt tetera* μ βBμ AIβ βμ Iβ^ββ teiAtte ψ* ββIH* grade, at petot rei ax eatorermeie riraa baptiamum sb tetwteM* eoUftteii Bt Iv▾ ABβ Aβββι Bte pesta*» beataam ad dtem aMrai hdiari; itate atom in hiaeoapitibM riri «radittaee «t MMtftnto eoaaptoai artaverint, eeeteaia aftUoari··· riwraedi «natrnveraiaa ax traditione diremit. Quidni ergo et pruaaeatem ·imiliter dirimere potuerit? Qaamobrem at ta praeaenti qaaacito baereamna do aolrrado matrimonii vinculo aborattao eanaa, baud ampli·· licet viro catholico qaaeatioaem agitera, et velat dubitationi 'adhuc obnoxiam habere, quae Tridenttai. aperte definitione canone YΠ allate pronaa dirempta eat** '.

Quae cum ita oint, aura haec congregatio dum debita laude proeequitur iattua metropolitan·· Albae-Inlienaia arehipraeaatem, qui maiori uaque alacritate adlaborandum duxerit, at inveteratu· eiuamodi abuau· diaaociandi propter adulterium Mi perfidam deoertionem contagium penita· convellatur, eumdem ad conatantiam et fortitudinem ta auaoepto propo·ito adhortatur. ' Immo vero iatiuomodi metropolitanae eccleaiae auftaganeoe eptacopo· etiam atque etiam «aera haec congregatio enixe exeitat, ut et ipai in hoc idem otudtam ae oollieitudinom ouam impenoe confièrent, ut ano animo ooniunctiaque riribua optatu· fini· obtineatur. Eo val magia quod cum actu· unioni· iotiuamodi dioeeeaeon cum ·ccleaia catholica feliciter «xacutioni mandatu· eat, atipoaita fcerit expreaaa conditio, quod Uraeei-orientalea pollicerentur non modo profiteri cum apoatolica «edo quatuor articulo·, in quibo· ab ea dimidebant, varum atiam „ea omnia admittere, profiteri ac credere, quae laneta mater eecleaia Romana edonttit, profitotar *ft ertüi.''* Iam vero nullum dubium aubeat Romanam occloaiam credere et profiteri articulum de abeotata, etiam in caau adulterii ac parfidae deaertionio. contagii chriatiani inaotabilitate.

Quocirca huie articulo speciali ratione inaiatendum ab iotiuamodi provinciae praeauhbu· eat pena· obluetantea, ai qui fuerint, quibaa praeaen· in·tractio communicari poterit. Sic enim faeilina ·ibi perouadebnnt non agi de nova. in iotia dioeceaibua introducenda doctrina, oed unie· de inveterato abuau penitua eliminando, qui alta· radio·· fixerat Immo vero haae ipaa inetructio haud param proderit oculi· illuminandi· illi aiuadem genti· parti, quae adhuc luctnooo aehiamati adhaeret, quaeque in errore bac ' raper r· ingiter peroeverat.

Verum antequam huie taatrnetioni inia imponatur, eMauit aaera haec congregatio admonendo· latina provinciae *ntiatitea de altero vitando errore cire· oonnubii diaaotationam, quique aimilitar eoaaponi naquit cum aana eecloaiaa cathoEcac dootrtaa. Intelligitia aermonem ---- de ' oeparatione, quae identidem alicubi fit uaim contagia ab altero abaque «taa aenaenau ad aliquod profitendum monaatieum inatitutum oub perfiactioria vita· obtenta. Porro fidai quidam dogma eat >b oecumraieo concilie Tridmttino' definitam, «matrimonium ratam, non ·onaummatam, par oolemnam religioni· profaaaionem

* Mta

„Katrimoatata rata. tom μ μ μ ημ **, *» Mil-» pria pnfaiu-- raligteM solaum· - aaata dtotea conjngi* >; el Mm amtrimeatata tad*· MaK va * fort· WMMMt· Ml M pete MM MtfoMN, de ■· euin μ ▼·«· intiefog· tata· «ta· ·■ **-NOM CÀ M pMtftM MBÜMBtlfti 4 faMft dispasetiMM MUMaiea, «à Um sed'a M se abiig· I· Total· Mstitatei, mm Mm va * arti tea·*·, M se retraga ia ateaastire, ed barbotai· m pate |M> fete rôti'· «Marti··. Asia-dar· »i ptax'· aedrt'a e de a se nnrnete intre abnssae·, cari Ma introdnsn pria tegile imperiali, ad sm reprobata da aataa ·antii pariati*. Iatra adarara auctorelu vaehia ale ·pistolei eatra Oalaatia, aaariM eaatalai Hieroaimu, si care aa erad·*, ed art· hm a santulni Paulina ·ean alui Snlpieiu Bevern, imputa aapn matronal aceiota, pentra-te a promisa continentia fora eonsensulu barbatalm. Tota asemeuM a proc··· ai ·antalu Augustinu in epistola eatra Armentario ai Paulina, pentre-te -In indemne Id observera votai·! eontinentiei, la ear· se obligas·, en tote acesto In opresce del· obeervaros aceluia, ddca soei'a lai nu-si dd eonsensuln sen, adaugdndn: aPentrn-te nn trebue se ae fee· astafelin de rotari de eatra oei casetoriti, decata cn eqnsensulu si voi'a coman·. Si déca s'a facutu pripita, mai bine ee ee cotega usiuretotoa, decdta so se indeplindeca promiSMUtoa**. Asemenea eantulu Gregoriu marete ear· eerie totu ·cea eatra Teoctista patricia, ae dechtara ai mai aperta: „8unta de aoeia, cari dieu, ed matrimonial· debue ea -* disolve din caus'd ratiginnei, dsbue ae se seta, cd desi a conoeau acést's tepee amena, totuei a oprita logea divina ... Scimu, pentru-ed este scrisu: eoru *β dei* at ana eorpu. Arid-dara déca barbatnlu ai muiarea suntu unn oorpu, ei barbatulu -si dimite soci'a din mus'· religranei, smo muierea pre berbatulu, ee remlne in lumea acdst a, c seau care treco pote la Ineruri neiertate, ce conversions esto aedst'a, din care una si aoeasi eqgpe de un'a parte a trecutn la eontinMÜa, de alta pMe remtne in neouratia?** *

8i lasandu pre oei alalti, santulu Basiliu mareie a marturisita aperte tota aeea doctrina; pentru-eh in itsgulsls *traitai»* umm *pr» larga* in interog. XII serie forte chiaru in obiectulu nostro dteundu: ,8i aoeia, cari fiindn im^reunati prin matrimonio, pasiescu la unu ataro modo de vjdtia (monastica) inoa debue intrebati, ora /seu eesie eu ceuerasu ceuMM dupa preceptalu apoetalului: ftnfru cd, dlea, m er» *pottn prati** *oorpaia* seu, deei cela eo pasieeoe, debae primitu inaintea mai multor· martori . pentru-cA ddca om alalta parte nu se iavoieeoe ai se opune, fiindn mai pneinu ingrigita, enmu ao plaM lui Domnedieu, se-i vina in mint· apostohilu eure dice: Bossasdtsu aeni ediamata «a *pet*"* ·.

Setam eh tota acea s'a statorita de eatra oele mai multo concilia, si de entra sumii pontifici, a' oaroru decrete sMta inregiatrato do catra OratiM· in cans· XXVII, 9 9 \ si in decretalia, Hb. HI, tit S9 *.

Asia dara te erorile aeerte, pro cari la-an vdrita legite profone, precem· amn aretata, se fia déparle de poporele ooncrediato grigoi voatre, aodrt'aMCta congregati··· nn numai te doreece dia aaima, ei si sperdsa m tota moroderoe. Si dqjd, iasii predeceeorii toi aatistii baeerioei Fagarariaae pria retain seu iatru cultivarea ainiei Domautai, si pria ,altavtan *aaata*·* dtetari**; art al asatataMatam ttama notes·, aini late* IpsM pari μ μ μ d· see-«•■d·· amrttaamti· aaavttamrt, at qaidaai taxta m-·aatitatta ohetriagat, Mt ai taataa ftesrit, ta moos atoriaad m reriptat, at viftMi OMMetiOMi ptatiteri piarit. Adaoqa· et haae praxis inter ·bane reaeosaada est, qui a tagibaa imperialibus tadaati mmt, atque a saaetis patribus reprobati*. 8m· aatiqaaa Metor epistola· ad Oelasttiatn sMeto Hisroaysso adaeriptaa, quaaqua Mt saaoti Paulini Mt SalpWi Severi am eraditur*, acriter arguit ·mi matronam, quod abequa mariti consensu continentiam voverit Id ipanm praestitit sanctas Augustinos in epistola ad Armaatarium et Psuliaam; nam «um hortatur ad continentiae votum servandum, quo sese obstrinxerat, vetat nihilominus illud servaro, si eius uxor suum non praebeat assensum,. ·diiciens: »Nam et vovenda talia non eunt a oOniugatia, nisi ex consensu et voluntate communi. Et si praepropero factam fuerit taagi* eet corrigenda temeritas, quam persolvenda promissio**. Item sanctus Gregorius magnus, qui apertius adhue id ipsum scribit ad Theoptistam patriciam: „8i dicnnt", inquit, „o μ μ religionis coniugia dissolvi debere, seiendum est quia etsi hoc Isa Aumena concessit divina iex tamen prohibuit . .. Scimus quia scriptam est: Aterni <fuo m eeras um. Si ergo viri et uxor una caro sunt ri religionis causa vir dMittit uxorem, vel mulier virum in hoc mundo remanentem, vel etiam fortasse ad illicita migrantem, quae est ista conversio, de qua una eademque caro et ex parte transit ad continentiam, et ex parte remanet in pollutione?" *

\

Ac ceteris omissis, magnus sanctus Basiliu· eandem aperte doctrinam proies^ est. Etenim in Aspuli· JiistM *trectoii** interrogatione XII haec in rem nostram praeclare scribit: BAtque ii etiam, qui matrimonio ooniuncti ad hniuamodi vitae genus (monasticum) accedunt, interrogandi sunt, oa mutuo ceussMu sd *tfftiaiit* ex apostoli praecepto: ,Vom, inquit, mu *tarptria petttMtm* non Aotet, sicque qui accedit' eoram pluribus gestibus recipiendus est. . . Quod si dissentiat altera paro, repugnetque, quod minas sollicito sit, quomodo placeat Dêo, in mentem veniat apostolus, qui dicit: *In pact* autem eoeaeit nos Deus*".

Id ipeum a plerisque conciliis constitutum novimus, ae - summis pontificibus, quorum decreta relata sent a Gratiano in causa XXVII, § 2 \ et in decretalibus, Ub. III, tit 89 *.

Ut igitur huiaamodi «mras, quos profanae, ut ptaao .octondimas, logeo obtruserunt, procul absint - popuHs vastrea em eoacreditia, sacra haec cm-gregatio non modo onpidistim· oxeptet, sed et fidsatiesime sparat Atqna hniua optatissima· spei iam ipsimet praedecessores tei eccleeia· Fogarasiaasis antistites suo ia vinM Domini sxoolsnda

' Caa-VI, msaXXIV.

▮ 14 srtri tavetens esastitateai in Xsvsfi. late >> ^ ··ptiia «M ds tus rspatt. Item te- V (M, MS. IT, rt te DtCWtU, tit. *D** temtii·. Imapsr te Nevsil. IM D· marilie C. 40^ *Aβlμ lιμ'* μ ·IHμ 0μ 4μ ν·

• Aped Vsüs»a te usaMs ai sgtet. CXLYHL

• Bgtes CXXVm, a ». stit. Xau.

• Ub. XI, spirt. XI>V, «dit. Masi., mL IU0.

• Opp edit. Mser, t. П, p. IM.

• A espte adM.

• cspm

ěta ten, au prostata tem itewn aeesteil ^erantie ptra Ratite gagfafa eefa mai seeura. PvetHhdk 4bmU Im* 4s Müts 4ta lbInnm ṗropri singura Rte ȧbate era's, te rare seta isle lirati pemtru aperarea tegatai eutoBM, aa iuoeputu Rap·. petintia - stsrpi Ria tanaate rostre abaaate te star· nature ai atte te mare. Ma esta Red afea aaa Mtetela, aa nmnai ă aa tai booth rid aaa datat date aofat'a iatrepriadsra, ai cd din ooatra Mntiqdu ri ea iaoardara ri mai mare to vd aaaai - o conttari ri ip fine a a daaa intra iadeptetiu. Mai ea shma ohndu ia stAte modnri ri aria de tan to indtaona pre tine ripre vsoerabili coepiaoopi voi's maaUbsta - pariato santata noatra domna pap· Piu IX" earaia edtu-i mm la anima, ed ftna-seti'a «Metor· baserira an numri se an aa uritieeM prin aid o macula, seau erdtia, ri dia di in dt m iuflorteoa mai multa, ri aaia mai tara m piae-spoesutui eterôn, aedet'a o adti roi toti, venatsbili presuli, mai bina dechta eeiaialti. Su eate da a m cratU ded nie· una labora, nie· o activitate, nine o greatate numai ae pottai perveni nna data ia obtianeraa soopnlui doritu, Ma vora lipai, on adeverata, lupte din partea contrariloru numelui catolicu: sa vorn rescolh inimieii vostri, wan mai bine inimieii Ini Christdsuf oi eulegundu dificulthti din tote phrtile, on nna oonapiratinna unanima se vorn ineered a combate constantia ei barbsti'a vostra. Ci in constantia, taria ri peraevoranti'a luptei eate pus· coron'· invingerd, cam va dA-o vote in dtn'a ultima Domnulu dreptulu judecatoriu, acaruia sponsa a-ti pastrat'o intre calamithti si necadiuri nemacqlata, neviolata *si* neatins· de peetiienti'a erorei. Fericiti veti fl pre pamenta, d6ca ve voru batjooori pre voi omenii pentru aperam dreptatei si adeierului: dar' cu multa veti fl mai fericiti atund, cAndu lupta legitima, carea a-tie sustienutu-o pentru aperarea sponse! lui Christosu, va remuneri o sponsulu, donatoriulu gloriei ceresci sterne, eu coron a nevestedtta.

trie, Magda fitrveee antes· protecto UH sartiori mam praestiterunt. Tomitiu aaia ipri uno iBo, qne ardentissime Ragrerant, tataadi sathoHri dogmatia stadia spates permoti, e vestite gregibus talem toatasaque abnriMMt eradioare pee viribus coopérant Mallum igitar dubfam non mete gnfa ab. incepto unguam ria destituras, aed gain usqM etiam at usque alearіori rira ooneria Inssptam persequi, m tandem alignante eoàaummare. Presser tim enm ad id tôt taatiaque modis to m venerabilss SMpiseopos istius ṗrovincia vebpmentor adhortotar sanctissimi domini nostri Pii pspae IX ssânifestiaaima votantesl, cri quantum cordi rit, nt istarum aoderiaram vannataa non modo nulla turpatur maori· aat raga, sad nt in dies sffiorsacat magia, magtegna adeo asterno placeat sponso, vm omnes, venerabile· prassalss, plus gnam- ceteri probissime nostis. Nullis ergo parcendum laboribus, nnlii industriae, nuite incommodis, modo ad optati tandem finis adeptionem tea tit pervenire. Non deerant profoeto ab advamriis catholici'nominis pugnae: exoriantur inimici vestri, aut verius inimici Christi, ac difficultatibus undiqueversum petitis, constantiam ac fortitudinem vestram oppugnare unanimi conspiratione oonnitoutar. Ast in constantia, fortitudine, at longanimitate certaminis reposita esticorona victoria·, quam in suprema illa dia reddet vobis Dominos instas index, cuius sponsam vos illi inter aerumnas ot labores immaculatam atque ab omni erroris contagion· intactam inviolatamgne servastis. Beati quidam heic eritis, si maledixerint vobis homines propter iustitiae ae veritatis propugnationem: sed multo tam beatiores, cum legitimum certamen, quod in defendenda Christi sponsa sustinuistis, caelestis aeternae gloriae largitor et sponsus immarcescibili donabit corona.

VI.

L· titlulu V, oap. IX.

Inttruetiunea tacrei oMfregainmi dt Ṗropagmàafid eitra architpitooftht ȧ Fageratia ti tpueopii tti tufragani dt rittilu gneo-unitu, imanata m *Itut'a jlmsM* 1858.

Despre mstrlmealele mixte.

Literele despre matrimoniale mixte, cari le-ati ecrisu deunadi, venerabili presuli, chtra archiepiscopulu Tarsenu, nuntiu apoatolicu in tienuturile Austriaee, la mandatalu parintelui santulu nostra domnu sau transpose acestei sacre oongregatiuni pentru propagare· numelui crestinu; impunendui-se tota una data, ci, eseminAndu dupa datona si cumpenindu cu maturitate cele ee se euprindu in iiterele memorate, se vi serie ou de ameruntuin rospunsuri si instructiuni aoomodate.

Sacra congregatione este convinea, eh voi venerabili presuli sciti cu certitudine oels o· ara docHaratu ri preeerisu despre materfa eoAst a de chtra santulu pontifice Gregoriu XVI d· pia memoria, ·tAtu ia literil· apoetoUoo, cAtu ri ia iaatraotiun·· data in nnmele aceluia in 80 sprite 1841 obtra episcopii Ungarid ri Transiivariai; fiinte^oh aoeste .decreta ri mandate pontifitiaH s'au eomuMMtu pria ·rehiapisooputa Strigoriaau cu toti epiaeopii ri cu oei da ritriu greoo-oatolicu, cari traiha pre atund in tienuturile aed··, ri au foeto primite din parte·

VI.

Ad titulum V, cap. IX.

Inttructio tacre· congngationu dt Propaganda fid» ad arehitpitcopum Foganuûnrtm et rpitcopoe tint ouffragmtot procet' *ritas uniti,* menw iunio 1858 *manata.*

De matrimeaUs mixtis.

Litterae, quas nuper, venerabiles praesules, ad archiepiscopum Tarsensem, in Austrians ditioribus apostolicum nuntium, super mixtis nuptiis dedistis, sacrae huic congregationi Christiano nomini propagando ex sanctissimi dpmini nostri mandsto traditae sunt; eidemque rimul iniunctum est, ut rite examinatis maturegue perpensis, quae in prasfatis litteris continentur, opportunae ad< vos responsiones atque instructiones perscriberentur.

Sacra congregatio persuasum habet minime vm ignorare, venerabiles praesules, quae hac super re a summo pontifice Gregorio XVI felicis recordationis tum in litteris apostoliois, tum in instructions dus nomine die 80 sprite 1841 ad episcopM Hungariae et Tranrilvanias datis, declarata ot praesoipta sunt; qnaadoguidom per arohiepisoopum StrigorioMem pontificia haec decreta atque mandata cum omnibus etiam graeci ritus, ċatholici episcopis, qui tunc in illis regionibus exietebaat, communicata, atqae ab eximiis illis antistitibus snmma

* Lsgi ssae merrntar Utters» qass Pias yaps H super eehsm sspuuMnto mWt *4 spieeepee istius previstiae de.

»» ssgusti IPto. Apad R. 4e Martii*, Aw *ɪmii/teim* ds Aep«>—d» te·* tvI (teas·, UM%

•celer* autisti eaceleati m eM mai profond· ra-ii rsrintia ai ea nomenea bwtaria. Din dnnasstatris atdta aie aceetoi pradara vigüaatio poMürinla, càtu si ale^rsaintieloptoi ingrigiri pnetorâle ae pote vsdé dia deetoln, care a foeta docteina.oenstaate ai proeedar'a bnserieei wrivenale ai a saatalui aeaaaa relativa la matrimontaie aedea, cari e'aa intemplata cdndn-va ae ae ôontrnga iatre catoHri ai erotici aeaa schismatici; deei aa e de tipea, ci ae tractàmu, de nou ai ae mai oomprobèmu laornln voan preacunoscutu eu aoeleasi argumente istoriee Mau teoiogira aaau ou aite forte malte, cari ri atdu de indemaaa.

Mai incolo dia portée aeelai preainatta pontifie· forte intioleptiesce c'a statarito aoe'a ei invetiatar'a bssericei ai partile inmutabile ale disciplinei edesiastioe to fia observate ea mare ingrigire. ai de locu m nu m detrega auctoritate! acele! iegi a baaerieei, pria care m opraeeu atari matrimonio mixte ci neiertate ai stricatioee; toturi dia caus a dificultàtiloru grele, de cari ara fl apeaati antistii catohci pentru circumstantial· cele triste ale lucrariloru si locurilora, s'eu intrebuintiatu remédié de tqjerantia acomodate.

A. conoesu adeea preaaantulu pontifice, ci de cite uri matrimoniulu unui barbatu aeatolicu cu una muiere catolica. sidin contra, deal Itpsoscu pautiunile prescrtM de baaeriea, niee de cutnu nu M pote impeded! lira de periculului unui reu ei seandalu mai mare apre daun'a religiunei, ai totu odata m observant. ci pote fl âpre folqsulu baaerieei ai binele comunu, decantare matrimonia ori citu de opritu ai neiertatu ae ae celebrexb mar biné in aiutea unui parochu catolicu, decita a unui ministra erotici/.· la care usioni ar' alergi pirtile, atanci paroçhulu catolicu seau altu preotu, care ar' functioni in loculu densului, va poté Miste la caMtori'a aoe'a numai cu preaenti'a materiale, eeebidiendu-m ori ce ceremonie eclesiaatica, ci ei cum ar' avé numdi rolulu unui martorq rimplu, precumu ae dice, cueltJicata eeau mUoriaoWu,' Mia incitu audiendu consensulu fimbilora contrahenti, dupa ace'a conformu oficiului seu m pota inregietrd actulu implinitu valide in matricul'a cununatilora.

' Apoi acelasi pontifice a dembndatu, se se notifice episcopiloru in nudule seu, ch aceia in astufeliu de impregiprari potu, permite mdi de parte, câ se se face din partea parochului catolicu Utfitu proclamhrile. indatinate, intiAlasdndu inse çi oe amintire, ce priveeoe raljgiunea aoelora, cari au contrusu matrimoniulu, edta si ace'a, cé M déo litete curatu testimoniale deepen indepliniraa aoestoru proclamât^in cari (numai m nu fia altu impedimenta diritflhriu) ·· m enuncie numai aoe'a, cà nice unu inqHmniénta au este contre matrimoniului inq^eiatu, afora do probibjtiuuM baserteei' din causa religiunei mixte, ne mai adaugàndu nici u unu cuventu, de undo s'ar' naeoe ver npa suspitiune cu privire la consensu seau aprobare.

In fine deei a eeeitatn càta m pote de tara nisuintia sacrilora prespli si a.xMuochilora, cé m' indemne ri te faca ateati pre catoifoi, m nu celebrése astufeliu de matrimonio in aintea unui miaistru aeatolicu; tolfiri deca sè vorqï iacheià in modula aceia matrimonio mixte eu deeoonridararoa adSonitiunilora ri indemaèrilora, eonriderfindu cfrcumatantiele peculiaro atàtu oele traeate, edto ri cele proMuti ale locurilora, deopre oari eete vorb'a, a dechiaratu, eé epiteopii ri pafochii M le disim'»léte eu prudentia, ri deei euntu illicite, fotori M le considero de valide.

Intielbgeti mai incolo, ilustrisimi prasuli, ca prin remediale unei atare tolerantia si indulgoatie, santalu scaunu neei de cumu nu a raoeea delà iaxe-' ouas roverentin parique aaiari (audio Moepta finer·. Kx hninsmodi praoetaris tum pontificiae vigflnntiq·,. turn sapientiseima· pMtaeafis eol&eitadinic deme· OΦφBMβi petMty tlOIIMI foorit anivemafie eoeioriao et sansins sedis doctrina et agendi ratio draa ffles auptiaa, guns MthnliMi inter ot haeretico· eon μ Hμ μ Mo μ oetobeari aliquando contigerit; aeque proinde open Mt, ut ilejam aut allie quaes plurimis, quae suppaterent, hlstoriei· mu theologicis argumentis root vobis notisrimnm retractura ot magi· comprobare oporteat

I id pono aepieotiodme a summo illo pontifice statutam eat, ut duns ooderiae doctrina atque immutabilia ecclesiasticae disciplinas capita carte tecta haberentur, et ue minimum quidem auctoritati illine ecclesiae logia detraheretur, qua huiusmodi arixta matrimonia tamquam illicite ot pernicioM prahiB beator; gravissimis tamen difficultatibus, quibus bf» tristes raram ibaqrumque circumstantias catholici antistites promerentur, opportuna tolerantiae remedia adbibita fuerint.

Induisit nimirum sanctissimus pontifex, ut quotioMtunque matrimonium acatholici viri cum catholica muliera vel viciaeim, deficientibus licet cautionibus ab ecclesia praescriptis, \ubsque maioris mali eeendalique periculo in religiohjs perniciem interverti omnino non possit, simuIqueVh ecclesiae utilitatem et eommqne bonum vergere posse dignoscatur, ai huiusmodi nuptiae, quantumlibet vetitae et illicitae, coram catholico parocho potius quam coram ministro haeretico, ad quem partes facile confugerent, celebrentur, tum parochus catholicus aliuave sacerdos eius vices fungens, poterit iisdrtn nuptiis materiali tantam praesentia, jexcluso quovis ecclesiastico ritu adeeM, perinde ac si partes unice ageret meri tMtis, ut aiunt, *puMficafi* seu *auctorioabilio;* ita scilicet ut audito utriusque coniugis consensu, deinceps pro suo officio actum valide gestum in matrimoniorum librum referre queat,

Dein idem pontifex suo nomine episcopis significare iusait in hisce rerum circumstadiiis~pati illos ulterius posse, ut a parocho catEbliq^tum consuetae proclamations fiant, omni tamen praetermissa mentione cirea eorum religionem, qui nuptiM sint contracturi, tum dtiam de peractis hisce proclamationibus litterae merae testimoniales concedantur, in quibus (dummodo nullum aliud adsit dirimens impedimentum) unice enuntietur, nil aliud praeter ecclesiae vetitam, I ob mixtam religionem, impedimentum eoneiliando matrimonio obstare; nullo prorsus "Verbo addito unde eonMnsus aut approbationis levis suspicio Sit oritura.

Denique quamquam sacrorum praesulum et parochoriun studium quam maxime excitaverit, ut catholico· hortentur et moneant ne eiusmodi matrimonia coram acatbolioo -muustrq celebrarentur; tamen ri, spretis ipsorum monitis et hortamenti·, mixte matrimonia ea ratione inita ftterint, inspectitam praeteritis, I quam praeaeatibes locorum, de quibus sermo, est, peeutiaribra circumstantiis, ab episcopis et parochis prudenter dissimulanda, et .quamvis illicita, tamen pro validis habenda mm declaravit.

Intelhgitis porro, amplissimi praesules, hufosmodi tolerantiae et indulgentiae remediis sahetam eodem minimo rteessims ab illa ooriesiM doctrina, qua

tiatar'a aoe'a a baserieei, pria «ara a judeeatu tata da a aa'a, aS matrimoaiel» mixte da oomnau santu pKae da peribuhs multiple da a paeatal. d oh pria nrmara ehiaru dia aatar'a ti eaalitataa Ion nota UBcita; ti logea aoa'a aainrtaia a baserieei.' pria «ai» ta oprmeu ia gaaan, aiaa n'q sters'o nite a'a sohimbat'o.

Santeia teaaaa m iadota da matrimeaiele scale, procaaa «'a infiorata tota da a aa'a, ti ea deooebire aetata domra, eh ia tempurilo Metre oeura mai deea ia mai Balte tiaauturi, .si aa m pota impiedocb ea totalu; d deea, ea deoaebire dia causa acdat'a aa numai cb aaftn aatrimoniele aoole ia aaala tiaaetari, unde loeaMea mestecati eatoHei ea erotici seau'cu acbiuMtod, ei oAte ana* data pre lenga dispensare d pernite din oaus'a drcanutantialoru peeularie a la impregiurariloru d personelora, ed ana barbata oatoliqu seou una Baiera eeteliea aa pota oontrage aatrimonie eu una Baiera, aeaa barbata, cari apartienu eresului seau schismei; totaai voieoee ae ae procéda totu de a un a ca tota preeaatiunea, ed observandu-se anele conditioni d cautdlo, ne ae departeae delà astufeliu de caaeturie toto, aeelea, cari auntu contrarie lagei naturale tenu divine.

Aeemenea deca nu ar' potd ae ae impiedece nice decutnu, (ira de' periclutu unui scandalu mai mare, celebrarea. matrimonielora mixte lipsindu conditiunile aeelea, atnnei nice nu tace in faei'a crimei patrate dechtra fii sei, nice nu permite, cA contractais nelegalu alu eonabialui ae ae onorese cu ceremoniile aeelea, prin cari ae indatindaa a aanti casetoriele, cari ae contragu in Domnulu; totuai precAndu deplorata matrimoniele acele, d decbiara prin cnvinte ai fapte nedubie, oh auntu de condemnatu, ae folosehoe de indulgenti a acea. cd. pentru incungiurarea dauneloru mai mari, ae se c permits a 'se face ace'a. oe eugeta, cA se pote face ftra vateiparea lui Domnedieu, si ce crede, cè pote ae fla chiam pentru binele baserieei ai aalutea fiiloru sei.

DejA din litorile vostro memorate adresate numitului nuntia apoatolicu, eu mare intriatare a intieleou sanctitates sa, ch mai eu sAma cele ce a'au prescrieu de citra preaintieleptulu seu antecesore Gregoriu XVI de pia memoria, cu privire Ia aaistniti a pasiva, dupa cornu se numesce, atitu itftre/greoo-catoliei citu si intro omenii schismatici seau nice decumu nn m ooncredu eseeutarei. seau déca se esecutéia, prin indulgenti a acheta de locu nu se pote impiedech. ch M nu se incheia matrimonie mixte in ainteapraotului sehiamaticu. PentrucA deca aaiatinti'a aoe'a pasiva s'ar' impnne absolutu, si catolicii %roci s'ar' privé de bineouventarea preotului' unitu pentru stare matrimonia, a-ti serisu. ch ar' avé urmarea secura, ch scei eatolioi neabdtchndu nice diurne de oontragerea matrimonielorn mixte, a'ar' indreptA ohtra preotnln sehiamaticu pentru obtieneiea- binecuventarei; si asia atAtu densii cAtu ai intréga famili'a lorn a'ara eepune periculului perv^nunei; fisndu-oh dupa doctrin'a'baserieei oriMble la validitatea matrimoniale! se reoere ne-> «esane WheenventqrM preotieoM; si saatrimoniulu nu m considéra de ratu si légitima seau Meramentu atAtu din parte» schismaticilorn ohtu si a grecocatolieiloru, dlca nn sè celobrdsa aplioAndu-se eerempniele solemne aie baserieei, nice nu m potu convinge — dupa cnmu »£ dise — ch matrimoniulu eontrasu numai in preoenti's paroehnlui. ai inca neimplenindu acel'a nice une serritiu divinu, se-lu consider» si vOUerdae cd sacramenta si legatura iqdisolubila. CA m ses impiedece deci. ce dupa profund a vostra pietate ai religiositate cunosceti, aixta Batrtaoaia multiplici peccandi periculo coaauaiter afbeta, ae proinde aaapte natare et ratione illicita mm semper indicavit, nec legam illam uniearaaloa eccleaiae, qua generatis prohibentur, aut sMtulisse aut immutasM.

Abhorret sancta seds*. uti aemper abhorruit, ab illi· eonnubiia, aaximeque dolet, qaod UMtria temporibus ia plnribus regionibua frequentius occurrant, um penitus impediri poeaint. Quod ai hac praesertim de eauaa m matrimonia in quibusdam regionibaa ubi catholici eum haereticis seu schismaticis permixti habitant, non solum tolerat, aed quandoque etiam ob peenliane rerum et personarum circumstantia* dispensando permittit, ut catholicus aliqnis vir, aut catholica aliqua mulier cum muliere aut viro haereei aut schismati addicti* nuptias contrahant. aemper tamen et omnino eautum esae vult, ut observatis quibusdam conditionibus et cautelis ea omnia ab huiuamodi connubi» removeantur, quae legi naturali aut divinae adversantur.

Rursus /iTTtnpediri omnino citra maioris mali acandalique periculum nequeat, quomini» deficientibus illis conditionibus matrimonia mixta celebrentur, tunc noqne ad perpetratam a filiis suia crimen tacet, neque illicitum connubii foedus iisdem caeremoniis eobonMtare permittit, qmbus esa nuptias sanctificare nolet, qpae in Donrmo contrahuntur: attamen dum illa coniugia deplorat, atque indubiis verbis et -facti* damnanda esae declarat, ea utitur indulgentia, ut ad graviora damna avertenda id fieri patiatur, quod sine Dei offensa fieri posse cognoscit, quodque in ipsius ecclesiae utilitatem necnon in filiorum suorum salutem cedere posse confidit.

Iam vero ex memoratis vestris litteris ad praefatum apostolicum nuntium datis, non sine magno animi dolore percepit sanctitas sua. illa praesertim, quae a sapientissime antecessore suo Gregorio XVI felicis recordationis circa passivam assistentiam, quam vocant, praescripta sunt, inter graeci ritus tam catholicos quam schismaticos homines aut minime execution! mandari, aut. ei exequerentur, nullomodo hac indulgentia impediri posse, quominus mixta matrimonia coram sacerdote schismatico ineentur. Nam si passiva illa assistentia omnino urgeretur, atque catholici graeci pro huiuamodi nuptiis sacerdotia uniti benedictione privarentur, fieri certissime scripsistis, ut iidem catholici ab ineundis matrimoniis mixtis minime desistentes, ad sacerdotem schismaticum pro obtinenda benedictione se converterent; sicque tum ipei tum universa ipsorum proles perversionis periculo committerentur. Ex orientalia enim ecclesias doctrina sacerdotalem benedictionem ad matrimonii validitatem necessario requiri; nec ratum et legitimum# seu sacramentum tam a schismatici* quam a catholicis graeci ritu* hominibus censeri eoanubium. nisi adhibitis ecclesiae solemnibus caeremoniis celebraretur, aeque iisdem persuaderi posse asseruistis, ut matrimonium praesente tantum parocho, illoque nihil prorsus sacri agente, conciliatum pro sacramento et pro indissolubili foedere haberent atque 'venerarentur. Ut proinde impediatur, quod certe impediri debhra pro summa vestra pietate et religione cognoscitis, quominus eiusmodi nuptiae a catholicis in suorum ipsorum et futurae poli* per-

e» debe· M M βA M ■ M MO^ηφB •tari amtrimoai· ia aintea preotilaau eaMmMtid, A» parte· cateiiriloni apre peririuta denrilara ai a dea-•aadaatflora aai, a-ti «aptata, ah va fl ranadtata •ala mai basa daea aa aataala, ed aa aa aaaahda preotutai oatoiie·, ea aatote la maMmeaiete dtoa, ai ae le coboaeataee pria earaaaeai'a aaara ai eetariaatieu.

latra adevara sueta de ferte ean ssemeatu, revereudiriari ptwuli, ealea aa al-a'aa referite dia partea vostra deapre eaatiaaaa aea ferte pendere·· ia atare strfimtora, alae aa aaata de a ee eatoti purina perieuleie d dificehhtil·, eari dap· pararaa voatra ar'arart ia dieeeaele aaeiea dia testant!'· — numita — pariva. I

Daci debae se reapaademu ia fia-eare. 8i c··· incepemu d- aeolo, d- uada vi ae pare aiai ou aima, ch ae naaou dificulthtile meawrat·, adaoa dsla btaecuventaraa praotihaoa, deapre cara a-tî afirmatu, e» acta necaaaria ia validitate· matrimoniului dupa] invetiatura iaeaai a basaricei orientale- lari-ve intielegeti secura, ei eeatiuaea aefefe cate striaau impreunata eu alt'a forte poadcrosa ai de nare celebritate, ve ee dica deapre ministrula «acramantului matrimoniului, cate ee tractis· iatre invetiatii catoliri din diverse phrti. In care obiectu fienduch ceatiunea nu s'a decisu isoa prin nice unu decretu alu baserioai, nodata sacra congregatione nu are in cugetu se iei asupra-ri nice parie· judeoatoriului nice ae defindsca oestiunea ins'ari. Intra •ce'a inae nu pote preterh parere·, care aaerhea, c» insist contrahentii suntu ministrii sacrameatului,' dupa marturiairoa lui Benedictu XIV in opulu *Vttprt* SModnfa *iitetnutti,* 1. VIII, cap. XIП, n. 4 et seq., si este mai oomuna si se bashsa pre arguminte forte valide, la eari, nu se pote negi, o» s'au adausu unu mare pondu prin procedar'· - inausi tantulo scaunu. Deci desi ambe parerile se c potu aperi libera de chtra barbatii-.teologi, totusi : déca se tractis· despre valorea peculiar· a cutarui matrimoniu, debue se vorbimu si seprocedemu cu precaution· si circumspectione, ch se nu ae pronuncia matrimoniale indata ci si invalida din causia ace'a ch s'a celebratu fhra binecuventarea preotului. Desi baseric'a phna acumu nu a 'pronundatu namioa despre ministrata matrimoniului, ace'a cu tote acestea este forte certu, ch santulu scaunu nice decumu nu socotesoe intra athta binecuventarea preotiesea si alte ceremonie eoleriastice, cari m indatinésa - se indebuintih la incheiarea^aMtorielora, incitu oe judece, ch scelea sontu cu totolu necesaria lataliditatea matrimoniului. Psntru-oh ch se taoemu altele. mai multe, se vede chiaru de abolo, ch laudatulu Oregoriu XVI, calchndu pro urmble unora antee·? sori de ai sei ht literele deau mentionata, cari voue de secura vi suntu forte cunoecuta ri lamiBari,'aocoteece si dechiara de valide matrimomele mixte incheiate numai cu aoistinti'a pariva a paroehului, Ara de nici una ceremonia religio··, fieadu-eh dechiara, oh preotulu, care este de facia numai eu prewari'a material·, ascalthnda oonaecaulu ambilora ooajugi, dri)B ace'a ameaurata ofiriului seu pote iaferi in matricul'a cununatilora actalu oh ri implinitu valid·.

8i nu dabue aacultata cela, ee ar' dice, oh atari matrimonie suntu ce e drepta valide eh contracta, dar' nu -suntu provedinte ou demnitatea aMrameatului; peatra-ch chadu eate vorb'a despre matrimoniuhi crastiniloro, nu ee pote daetiage qeatreetuhi de sacramenta. ,Peatra-oh precume a dechiarata deunadf preaaaatuhi pontifie· pap a Plu IX de pin memorial in apistola chtra regale Bardiniei de date 19 septembre 1869, aate dogma do erediati·, eh iplimem, ri a·· uafonm, tail aeria fera remedium, ot colWfco Aβö· ■AtvtavMdtt aaria^are, et III· anere at eedaaiaatiee ritu eohoaeatera·

Maximi ease monenti eunt, quae - vobis, ravereadieeimi praesutae, in huiusmodi anguatiis de r» gravissima rsiate eant; seque parvi ferienda pericula et dittenltata·, quae ex taetra sententia passivam, ati aiunt, assisteatiam ia fllis dioeccribaa oOnasqa areñtur.

Ad singula proinde rcapoadeadum eat Atque ut ab eo inripiatar, ex quo praesertim memorata· difficultates oriri videatur, - benediction· scilicet •aoerdotali, quam ai ipriaa eeclariae orientait· doctrina ad matrimonii validitatem neoeaseriam eaaa ăaaaruisria, ipri profecto perspicitis bane quaestionem intime connexam ease eum alia gravissima et oeieberTim·, do ministro nempe Sacramenti matrimonii, quae inter catholico· doctors· hinc inde agitatur. Qua ia re cum nullo adhuc ecrieaiae decreto quaestio dori·· rit, haec sacra congregatio nec iadiria parte· aaaumere, nec ipsam qnaeatioaem définir» modo habet in animo. Interim vero praeteriti nequit, sqpteutiam, quae ipeoa contrahente· sacramenti. ministros esae defendit, teste Benedicto XIV ia opere De synod· dioeesMM·, lib. VIII, cap. XIП, ħ 4 et soq., et communiorem esse et validissimi· niti argumentis, quibus ex ipsius sanctae •odia agendi ratione magnum pondus aoceasiaae negari haud potaat Hinc licet utraque sententia libere defendi queat a viri· theologis, si tamen de valore peculiaris cuiusdam matrimonii agitur, caute et circumspecto loquendum et agendum est, neo statim tamquam invalidum pronuntiandum erit matrimonium ex eo, quod abeque sacerdotis benedictione celebratum sit Quamquam enim ecclesia nihil hactenus de ministro matrimonii pronuntiaverit, illud nihilominns certissimum est, sanctam aedem sqoerdotalem benedictionem aliosque eocleriaatiooe ritus, qui in conciliandis nuptiis adhiberi •oleat, minime eo loeo habere, ut eo· ad matrimonii validitatem omnino nece«aario· esse indicet. Quod, ut alia plura omittantur, ex eo manifeste patet, quod laudatus Gregorius XVI nonnullorum anteoesaoram suorum veatigia secutus in saepe memorati· scis litteris, quae vobis certe notisaimae suât et familiares, mixta· nuptias cum sola passiva parochi assistenti· abaque ullo sacro celebratas pro validis habeat et declaret, eum parochum, qui materiali tantum praesentia adest, audito ntriusque coniugia conaensu, deincepa pro suo officio Return tamquam valid· gestum in matrimoniorum librum referre poaee decernat I

IfeO audieadua aaset qui dioeret hulusmodi matrimonia valida quidem ease tamquam contractas, aea autem aacrameatt dignitate buigaita. Nem quando de chriatiaaorum amtrimeaio agitur, ooatraetas a aMrameuto.diatiagui nequit .fildri enim dogma ĕst ut nuper dsclaruvtt sanctissimas pontifex Plue papa IX Micis recordationis * in epistola ad Sardiniae regem die 19 septembria 1869 data, ,fidei dogma eat, nuttrirnoaium - domino noatro lean.

* Hase verto perpsnm arisets fetet persytenai tat

mMmatahi ■'· radimta i» «matta*· da aaaro-d Chriate ad ancrnmanti diguitatm ancta· am; manta pria domnulu atitta baaa ChriatMu; *A* alqne aa totltiiaa daetriaa aaaramaati ratio non dupa invetiatar'a btacriiai, aatar*a aacramaetatai qualitatem aliquam aaaidaatalm roftet contractai aa adnaga aaatractetai oro aata ealttate aerideatala, taptiaddiia·, aad ad iptiat aMtrimad aataadaa 4mm ttaM 4· lμ βM Mtttfanoaiahü mi*> partiaat, ita at ante aotdagaMa tartar thrittiatoi non ia edta aaiaaaa «tejugate intro nraatiui ria aata tit legitim· niai ia mtrimaie qaad rtt am·· tegitim· da edta ia matrimaalu, aata amam· 'tam^axtra qnad aon habatar niri wmabiaatat * mata, ataa da ear· aa aata da afita aaaaaWaata * Qaara ti qnia mixta eaaaabta earn paathra tantum Deci data va dfoa aiaava, ot matrimontete mixta parochi amtetantia conciliate,'qaaa mote tad·· pro inabaiate numai pria nittiatfa pariva a paroahaM, validi· habat, «aeramenti latioaa daatitata am pro· pre cari aantate Maunu la oonridata da valid·, •untiav«rit,ooatraetum ia matrimonio chriatianorum •aata Hprite da tatiaaaa taaamatalai, pmapaaa, a aacraamto diri'di pom apponeret, atqaa in boo at coatraotala ia matrimoaiulu croatiniloru ta pota doctrina· ecdaataa contradicerot. daapartt 4e «aeramenta ri ia aefat'a contradfoa dbetriaai banericei.

Aoumu ot to vaaimu la aoaloa, oe l»-ati reportata deapro invottatur'a baaaricri oriental· oa priviro la binaeuveataroa prootiaaoa, m tri· Meara, oi baaario'a aoa'a oi ti caa ooridantala a indabuintiata caromoaial· taoro ti binacuvantaroa praotiéaca ia oatebraraa aaMtorialor· erodintioailoru ot in •acrumantalu lagri none, del· origin··, numahri Croatian, ti ci tote nna date a intardiau fort· atriate toturora, m nu cutdro a inchrid lagatara conjugale ea intarlaaaroa aeau neglagaroa acalora. Inra dia documintale oclaaiattio· al· Oriental» nu m pote demomtri, ci matrimonial· inebriate in contre aoectui ntn oomunu alu baaarieai tan oonaidarata nu nnnai de illicite ci ti da invalide.

Intru adeveru nu amu allatu nice una arortiune a ver unui parinte vechiu alu aoelei baMrice, nice unu canonu da alu conciliaeleru, din caro ro «e veda, cb a'ar'fl dechiaratu ace'· cu cuvintele capreae ai nedubie. Mai départe «uchologiele orientaliloru ai ale greciloru cdndu amintaacu aolemnitbtile ai oeremoniele, ou cari N célébré·· emtori'a, proaupunu oonaenaulu imprumutatu, prin caro n c lega intro aine aponaulu ai apona'a, ai aanctifiea impreunaroa dé ai facuta dajé, tara ed n m deebiaro prin ver unu cuvante, cd preotulu ente celu ce improuna pre aponai in matrimoniu, aoau cb denaulu implineace ai conference aaoramentalu. Apoi fiendu-cb caMtori'a de a dou a ai - trei'· ora nice nu N incoronéaa, nice nu'ae binecuvente, ei eu tote aceatea, deri w deaaproba la orientali, n primeacu cd «aeramenta, ae vede, ch de loeu ria foatu oonriderate cd naoaaaria la conatiteirea aacramentulni nice coronare· nioi binecuventarea.

Ma ebiaru din aeoliele lui Balaamonu la canonele aantului Baaÿliu 37, 38, 40, ro vada, cb din véchime -'· aoeotita, cumeb. matrimoniale ae potu indeplini numri prin oonaenaulu oontrahentiloru. Prin u^mara perouaaiunaa ace'· dmpro neceaitatea binceuventarai· prootieari m veda, ob a'a ngacutu in tempurila mai tdrdie, oe ac pote eaplicd fhra dificultate; pentru-cb m acia, ch imparatriu Leonu filoaofriu in aeeulriu ala nourie· a aduau lege· (intro novela 89) - carri titule acte: od *autri-*

» n u teteUtc» da finu /3re ·A·I*β bmaroMMtarv, ai in caro - dq^andatu, cd aoele*-ai m m cu tMtMMntfuiu MMfC» Barbati' invattatti damnatra iam, oh aohimbnadu-·· in tampulu acria atdte oonditiarila pabliM ria impeririri, odta ai cale private, aetrie aoale legitima, dupa oari conforma proacrianhü droptalni civildabuiaa n m foaa oaaetoriale, cd n davina juate ri lagtttaM, aaaa au eatte din uaa, aaan oh nn aa mai foate anhelante, ed μ m roounoaoa in' tn caro aaatrimoriu, ah Mated M pote oonaidard da tegitima dupa nen·'· lagiteru. Deri imparatefa · aoeotita, pb oeroaaoaM· «aaro indatenato a m indabrintid deehtea baairtca te oetebraroa eMuniaten, prortiai documentai· «ata mai «arta, din

Nuno veto at ad aa variam·, quae da orientali· eodetiaa doctrina circa bénédiction·· »acerdotalem retuluti», notum profecto art aamdam acclesiam non minua quam occidental·· indo ab originchriatiari nomini» in celebrandi» fidalium nuptiia. utpote nova· legi» «aeramento, aacroa rite» Mcardotamque benediction·· adhibuim, «imulqae omnibua Mvariaaime interdixi»··, na illic praetanriaaia mu neglecti· eoningrio foedüa conciliare auderent. Quod autem matrimonia contra hunc communem eccleaiae 'uaum inita non aolum pro 'illiciti», »ed etiam pro irriti» bibite hierint, ex eecleaiaatici» Orienti· documenti· dmonatrari nequit.

Eqridam nullum eognovimua antiqui' eiuadem eccleaiae patria affatam, nullum conciliorum canone·, quo illud enprmli ae indubii· verbi· declaratum fuiaro appareat. Porro orientalium et Graecorum euohologia dum wlemritatea ac ritu· commemorant, qribua oonnubium celebratur, mutuum cetmanaum, quo aponaua at aponu inter »e copulanter, «apponunt, atque conjunctionem tamquam iam factam aanctifiicant, quin ullo verbo aignificetur, aacerdotem earo, qui aponaoa in riatriraonium coniungat, aut «aeramentum ipaum efficiat et conferat. Dein cum aecundae et tertiae nuptiae nec coronarenter nec benedicerentur, et nihilotninu», qoamvi» apud orientale· improbarentur, tamquam aacramentum reciperentur, patet minime apeetatam fui»»e ut neceaaariam «ive coronationem aive benedictionem •d «aeramentum conatitaendum.

Immo ex ipaiua Bajaamonia acholiia ad canone· •ancti Baailii 37, - 38, 40, patet antiquitua reputatum fui··· nuptiu aolo contrahentium eonronau perfici. Hinc perauaaio illa de apeerdotali» benedictioni· neoeaaitate poaterioribua temporibua orta earo videtur; quod nec difficulter explicari poteat. Conatat enim Leonem philoaophum imperatorem nono aaeculo lagam tuliaro (inter novella· 89) caiua titule» eat, w mehvtecaia citro «acrem tenadMUen«m Jirme Aotoontar, et in qua luaait eadem aaere» ten«dietiam» toatimcM»» *eenjinten.* Viri autem docti demonatrant, mutati· illo tempore tam publici·, tum privati» imparti oonditionibu·, actu» illo· Uffiitimoa, qnibua ax iuri» dvilia praaacripto nuptia·, ut iuataa lagitimaaque «vaderent, conciliari oportebat, aut in dematadinate abii···, aut ampliu· non affari···, ut in ninguli· oonnubii· oognoaoarotur e·•d lagum normam pro legitimi» habari poa»». Hinc rata» aat imparator aaenu enarmonia· ab eecleaia in «olabnmdi· nuptii· adhibari «olite» praabara oertiaaimum doeamantam, quo maritali· ille honor et •ffbqtip atque, kgitimua in unionem ooniugalem conanau·, qui'ad vera at légitima matrimonia requiritur, eognoari. at probari pocaet.

eure m pote easoee· ri preM asmse* maritaln, ri sfectiun·· ri eonsensata légitima la «air·* ooa-jugal·, eara m rwar· I* matrtasoaiala «devante ri legitim·.

In·· «ter· ssnotisss * imperatetei Loona, adasa adaea pria patestate* «Mb, a'· pstata aiw *m* sehimba tegfla «deriarite·, aiae sa iateadaM impodimaatah dMmatoria da matriasmüu. Tête taftainti'a imMi ssta ds - ■ raferi aaatei te efoetele etviia al· atetriaraniatai. On tete aaaate eai mai multi oriaateB, enri aa adaaatu «a latet· prêtât· atfita eaaoaato trite ri tegflo impesatorilora au infante ia eoteetiaaea, sa aoa'a saaëttaa· Mas lag·, praeumu ri ait'· ami tterila pablioata dochtra Alexiu Coat····. Aria aid daeama an deb·· μ ne mirhma, eh iasa saaetiaa·· soaatag··· foete «plicata dupa aoe'a ri te aater'a sanramaatale à matrimoniutai. fieadn-eh «da fis-cin·, «arate a cunoscuta ietori'a dreptalai aeteriaatio· te Greet, chin baeeric'e orientate a'· atribuita sanetianilora imperateeei auctoritate «gala md ri mare detrita eanteloru canon·, mai eu séma dupa-ee ace'a ·'· ruptu dola unitate prin schism's ce· inforator·. Deci parer··, ear· soooteeoe d· neraüde casetoriele. incheiate tara binecuventare· preotului, eu attta a prevalata mai usiota in animele omeailora, eu cita areas aoeia iatetasu mai mare, ch cununisle ·e ee celebréae in star· modo, car· s'ara pretinde la obtienerea efeetsloru civil· a aoelora.

De altmintrea oumch in baeeric'a orientale niei in tempurile posteriore inea n'a fostu pritpita decdtra toti parères, care afirméaa, ch preotalu este miniatrulu aceetai sacramenta, ri eh binecuventare· preotideca eete neceaaria te validitate· aeeldia-ai sacramenta, ae vede din acele·, ee lo diseuth Gabrielu metropolitain Filadelfianu deapre caaatoria, in traetatalu seau «psiorulu, ce l'a serisu deapre sacraminte *. c Acesta scrietorta din seclulu XVII, proefndu ta tractarea altorn sacraminte vorbeace despre ministrnlu aoelor'a, pre atanci trindu disputa despre matrimoniu, pre miniatru-lu preterén ou totulu. In capu 9 din aoetesi tractata despre matrimoniu enumeritadu cele, ce -- recent la matrimoniulu Itÿitim· (ripipov), in loculu alu patrulea dice eh N CHeins, ed matriarom·!· as *j!a* ùteAetota pria prsota «i pria *ngatùutU* ri* teaeeuemtdrite M. Er' in capu 9, dupa-ee aaordae in eapulu precedente, cà *matfrfa* aoeatui aacramenta «rie eonaMteta rveiproeu «lu iorbotaltri ri *«ht Jrintri* conforma invetiaturei doctoriloru deatinri, dice oh /orm'u eate mortaririrca aertelon· *dt«ril«m* ta «taire osier· preseati, adeca: Fetseci-aM, aetsata te. Din acheta doctrina ae vede a unite de sine, oh Gabrielu métropolitain Filadelfanu nieideonto· "nu a considerate pre preota eh miniatrn ah sucramentalui, f«ade-oh densuln tavetta, oh fon·*· debue se «· «plie· materiei chier* decàtra contrahenti, adeaa debu· -- ■ face tota m·!·*, pria eeri au abaolva eau·*· matrimoniulûi; mai incolo biuMuvautar·· preotieaoa, oarea o reeera ta laatrhuoniuh tegitfaqu (triptpov) dupa parer·· deaaului nu adauge nimtete te fnritataa ri validitatea acétate. F

Cei··, ce sau adaaau phaa aei ta oapatete ultim· deapre mtaistrulu aaeraatoataluf mntrimoniutai, precumu ri deapre neoeritate· btaaeuvoataiei praotiaaei, se nu eredeti, vanerabiti ptuauH, eh a·· dise poutru ae·'·,. ch aeést'a aacra ooagragatta·· ar' fl voit· seau se aduca judeoata seau sa reprobe eonriettea·· aceatoru eredtattoei, ta un·'· chrate donttu «· atat'a ardor· a onori cuauniele pria eacamnaffla

1 hyad Sekststnts in tatis «sMatis stsississ ssatas *Lrihtri iamtua, fu*Λ F*

Hainannili mro Laaais imperatorie aaactio, ■*· pote · oHβ tel·* w MctaiMÜCM mater·, aeqae firtaum snatrimeaii hep édite totem tedneere y était· Tota ipstae rie ad ririten teatammoda nabtaeed aflbotas redsseada esat. Attamen pterimi MÎMetalte, qaitam caaoaea, tam imperatorum legee ssBsgsrast atqae teterpratati tant, MMltara* mm *ÜMB pooteriMMta «b Ateste Oaaneae publicatam, ia saae eoDeetfeaea ratatenat Minime natam mirandam ·at, qnod ipaa eaaette m lu Ul aMraasaatate» etiam matrimoetii nataram detassps faerii applieata; oui Marinate, qui «odoateàttei taris Materiam apud Gr····· novavit, teteat, imperatoriis eaaotiouibua la I oriental! «adeste, maxim· poriquam diro sohismste ab unitate avuba fait, parem, immo et maior·· quam ·acria oaaoaibua attributam hia· auctoritatem. Hinc aMtantta, quae matrimonia absque aacerdotia benediction· inita pro invalid!· habet, in hominum ·nimie oo fariMus praevaluit, quo magia illorum intererat, nt nuptiae «o modo celebrarentur, qui ad eooseqaandoe civile· earumdem effectus *omnino* requireretur.

Ceterum posterioribus etiam temporibus in ecclesia orientali sententiam, quae sacerdotem huit» ·aeramenti ministrum, atque sacerdotalem benedictionem ad einadem sacramenti validitatem ne' eessariam esse asserit, minime ab otqnibua reeeptam taieeo, ex ite patet, quae Gabriel métropolita Phitedalphienaia ta tractata eeu opusculo, quod de sacramentis oonacripeit, de matrimonio disaerit *. Qui saeculi XVII scriptor, dum in aliorum ·aeramentorum tractatione de eorum ministro sermonem habet, ubi de matrimonio disputat, ministram penitas pnieterit. Capite quidem 9 eiusdem de matrimonio tructatas enumerans ea, quae ad (riptpov) matrimonium requiruntur, quarto loco epertsre dicit, *«t* mafrMomuat *rit eotttimetam ptr iswritlcs ri prten rita ae ieaedictioaee.* Capite vero 9, postquam in praecedenti eapite stateriam huius sacramenti anttaam ssri *ri foetaiaae* renssamm sass Merta praeatantae doeteraa asseruerat, /armem eeae dicit eon/saasoMm sertenim ipsorum cerant adadairittaa, hoc «ri: Fts me, eele *t**. Ex hac doctrina suapte aequi videtur, Gabrielem metropolitans Phitedalphienaam minime considerasse saeardotem tamquam sacramenti ministrum, quippe qui formam ab ipeis eoniugibus materiae applicandarn, sm an ornate agende. aase doceat, quibua ·acraasenti ratio abaolvitar. Benedictio pono saerdotaHs, quam ad legitimum (vdpipov) matrimonium requirit, ax rina santeatta nihil foocret ad .illud frmnm m validum raddaadum.

Qua· hactenus per samma eapite de sacramenti matrimonii ministro m· eoa da sacerdotali· banedietioais nbossritata altet· suat, sos idso diota esse credatis, venarabilse praasale·, .quod sacra haec congregatio in hae re vel indicium phafetre, val istorum fidelium persuasionem reprobare voluerit, qna nuptias religiosi· ritibus sohontotari taato ardor· desideruat Minime quid···: sad qao-

teligio··. Niti de era»: ei fieoda-eh a-ti famtta amintire dsspre taarulu mm*'· «A ti deepen «Ma*· ssastide faute - dificuithtiloru, «.«sprits, ad eat· detorinti'a.c'a, ■ produce «du pudmt aaeh spre dilapidera· aoeetei eeetiunl fort· mourante··, ad -- aa ae para, eh - protento aa «oere din prop···, d add ed admit· da buna toi·, ed iae'a beaeric'a orientale Ara dubietate a ooatiderata d pro preota da ministre ai· sneramentahü, d binaceveutarea densulni ed nscesarj· pentru validitate· matrimonialoi. Intru «devant in lacrulu, ea priva··· phrtilo neoesarie ala saorumsntalui d iastitatiun·· divisa - «celui·, doctrina atdtn - baaarioei orientali edta d a oelei occidentale debne m consano odt· se pot· d· tare d m fi· aoea-ti; d tendu - ed ed ■· eaperiata in baaeric'a orientale d mai en «data d· ehtra aoeatu seaunu apostolicu, ed binecuvontaroa preotiecea d oele, laite ceremoni· «aéra intrebaintiate la celebrare· matrimoniului, nid de eumu au se soootescu nice nu «au socotitu de parte neoeearia a «celui «aeramenta, eate ehiara, ed oele ee «e «fla preacriae, eo privire la materi*· ae·'·, ia baaeric'a oriental·, nu an potutu se m tien· de invetiatur'a et dogmatica, ei numai de disciplina, prin urmarh cununiile incheiate intre fideKi de ritalu oriental· nn tenta de a ae socoti nevalabiie ai invalide indata, ce a'· eonstatata, ed socle au foatn celebrate Ara bineeuventarea prqotului.

De almïntre· in afacerea matrimonieloru mixte, deapre cari avemn de tractata cu voi acumn, nu importa demie·, precumu preabine intielegeti inrive, care parere si-o imbracidfaa cineva in privinti'a miniatraiului oasatoriei, si a necesitatei binecuventarei. Choi nu ace'· ae circa, ore intru adevera recere-se lineeuventarea preotiesoa ta oontragerea valida a acestoru matrimonia, -ci fundamentals ·lacrului este in aee'a, ch ore consideranda ace'a eon- n vingere, carea oredintioailoro de ritulu greoeacu li face odio·· asietinti'a pasiva a parochului, trebue a se omite ace'a asiatintia, ai in loculu ei iertata e preotulu a (cohonesta) onorh acele casetorii prin rogatiunile si ceremoniele bssereoeaci.

Dejh mai ausu s'a dtou, oh santulu scaunu ohte una data dispensés· del· leg··, care· oprasee matrimoniele mixte si permite, cd promitiendu-ae si obaervandu-ae precautiuails ouvenito, acele casetorie ae se serbéu dupa form'· preacriu de coneiliulu Tridentinn. Asta-feliu de eaaatorie contra·· eu indulgenti'· baserioei suntu intru adevera iertate si se pota «outrage de barbatulu catolieu seau de muierea ostolio· Ara nice unu pecata.

Dar' santuln soaunn pentru-eh se nu so stdrga nice odata din sufietulu oatolicilora amintirea oanoneloru, eari urgiaescu aoeste easetorie, si amintirea acelui aelu preacoutante, cn care sant'a mama baserio· s'a indateuata a abate pre fii data oontragerea aoelora euetorie, w a'ara inoheih, spre periru s'a si a fiilora fiitori, afara de precMtinnita ammtite, eari la tota intemptareq trebue premise, se indatenésa a prseorio >noa si alto eonditiuni, adeoa dupre omiterea bineeuventarei parochului la serbarea aoelora easetorie, si dupre inebeiarw cuetorielora «tara de baurioa.

Deci deoa santal·· scansu a soootita, ch bineMventarra preotleeca nu este de a u f dh aieeuetorietarn aeeter'a, oari-sa iertate,'si u fun eu indulging'· basereoei, «uma vs potd permit· semi toléré, ri m H aprobeu pria ceremonie santé acele euetorie, eari aabagaada in shma proeantiunile preeeriw de baserim, sauta cu total· saiertate ri de reprobata?

Brima, eh pontificii supremi, chnda s a tractatu deapre eamtoriete oentraghado ea iartaru buaricei.

Oomnu annaak voues XUL

ntern balsa rti vetati prMdp··· diScultatam e···M a vobia meatio theta oat, euum a··· duxit, ·liqua saltam ad grevistimam bane quasetioeem dilsoidaadam aCsrre, ae illam «oaeaite aileatio praeteritae·, aieqne nitre admittere videatar, ipeam orientalem aocteaiam iadabte at sacerdotem pre aaerumeuti ministro, ei^ipeiaa banodtetionem tamquam pro valor· etatrimonii abeamariam babaiaao. Profeoto in ' ra, qua·· neoeaaerias sacramenti partea divinamqns sinadem iaatitatioeam teepidt, ' tern orientalia quam ooridaatali· ecclesia· doctrina apprimo eoaapirara cadamque eme debet; cumque exploratum ait in occidental! eeeletia ac praesertim ab hae apoetoHea aede benedictionem sacerdotalem oetoroeque saeroi ritu· ia matrimonii celebratione adhibito·, minime pro neeemaria eiusdem sacramenti parte haberi aat habito· fais··, patet ea, quae circa eemdem benedictionem in ecclesia orientali praeeeripta inveniuntur, non ad dogmatieaatipaiutti doctrinam, sed ad disciplinam tantummodo perti,·· nere' potui···, proindeque nuptias inter fidele· orientalis ritu conciliata·, non atatim pro irritis et invalidi· «ese habendas, simul ae constiterit eu absque sacerdotis benedictione fuisse Celebratu.

Ceterum in mixtorum oonnubiorum negotio, de qno nunc vobiseum agendum est, ni) refert, ut optime ipsi intelligiti·, quamnam circa matrimonii ministram m benedictioni· neceetitatem sententiam quis amplectatur. Non enhn illud quaeritur, utram sacerdotalis benedictio reapse requiratur ad validé contrahendum eiusmodi matrimonia; sed totius rei cardo in eo sitas ut, ut decidatur utram, habita ratione illiu persuasionis, quae graeci ritu fidelibus passivam parochi assiatentiam exosam reddit, haec ipsa asaistentia omitti debeat, atque eius loco liceat sacerdoti eadem eonnubia adhibitis ecclesiasticis preoibu et caeremoniis cohonestare.

Iam superius diotam est, unctam aedem aliquando in lege matrimonia mixta prohibente dispensare, ·· permittere, ut, praemissis observatiaque debitis cautelis, eadem eonnubia iuxta formam a concilio Tridentino praescriptam celebrarentur. Eiusmodi nuptiae eum ecclesiae venia inita·, licitae profecto sunt, ac oi(ra omne peccatam a catholico viro seu catholica muliere contrahi poesunt.

Attamen sancta aedes, ut in animis catholicorum numqnam obiitoretur memoria canonum, qui haec detestantur eonnubia, atque oonatantiaaimi illius studii, quo sancta mater eoclesia filios avertere consuevit ab iisdem nuptiis in eorum ftturaeque prolis perniciem contrahendis, praeter memoratas cautiones, quae omnino praemitti debent, ali·· alterius praescribere solet conditiones, de omittenda scilicet in ·oram eonanbioram celebratione parochi benedictione, deque ipea celebratione extra ecclesiam peragenda.

Quod si proinde eadem sancta sedes ne ia ilhs qaidom matrimoniis sacerdotalem benedictionem adhibendam e··· duxit, quae lirita sunt et cum ecclesiae venia coetrahontar, qaomodo permittere aut rulerare poterit, ut sacris ritibus cohonestentur ea ooniugia, qnae ob neglectas eaatetas ab eoclesipraescriptas illicita prorsus sant et reprobanda?

Novimus equidem summo· pontifice·, ubi de Uritis et cum venia «celeti·· contrahendis matri-

cite um data au foutu m toterantta, d au ternira b moniti ageretur, aNquondo tolerantia ueea firiaM
I prudentM prelatiloru, ed coorideraadu tota impre- atque Mtietitam prudentiae eemndaieao,.
gintariie tucrarilorn a iocurilora ri a tompahri, m omni raram, iooeram qe temporum ratione babita,
judeee Sentit, tendu ee potu d trobaa mm ŏb tadioeut, quando praodietaa oeedittosea do iptfa
•ervéae — fora frica ai periohdu uaui reu mai praefode ooniugiia, extra oodoaiam nempe et abeque
muré, — memoratote ooncBtiuai relative la mm- paroobi aut aflue oatboHri raoerdotio rite deputati
torlele ahintite, adora afora do bteerira ai fora booodtotioM, riae graviorie maU mota et pericula
binoeuventarea paroehuM mm a httni proata ča poeriat m debbaat oervari, et qaando ad maiora
› . tolicu delegata pre dreptuln, d eraai edndu m pote mala et Mandela propaleanda tolerari poerit moe
toléré, apro ineungiararea relatera d aeradaMora I eadem eoalagia bonedipMdi. Aat otri huiuamodi
mai mari, daten'a do a binecuvenU aode oaootorie. tolerantia ia UHa matrimonlia aliquando intercedere
Ci deri eàto une data poto Întrevenl teleranti'a ia queat, quao .ntpoto cum oodealae venia ineunda
acele ăstorfé,cari ouata iertato bd Moto oontraM lieita annt, illam tamen ad omnia mixta ooanubia
eu indu)ginti'a bararіori, ďur a prouuneid, rt aee'a indiaorimiaatim extendendam mm nemo pronuntiare
indulgentia cote de a ee eatinde fora alegere ta tote audebit, qui Mimo reputet, quaenam in hac re ait
caaetoriele mixte, nu vu eutood nimono m «firme, ooMtaaa epcleaiaa doctrina et agendi ratio.
déea va cburiderd, eare e invetiatur'a d tienut'a
eonitante a baaeriod in aetata hiera.

Voi, reverendlairai prolati, proa bine aciti, ed B Vm, reverondimin^i pracaulee, minime latet ƀrae
amintitele caaetorle fura oprito de ƀŕč mai fata matrimoaia-ideojuaxime ab eocloria prohibita
vertora pentru aee'a, pentru-ed prin inohieiareo eoae, quia in itita eontrabendie catholicae ooniux ut
acelor'à oonjugele catolieu de cote mai multe ori plurimum periculo committeretur tranagrediendi
a'ar' eapnne perielnlui de a calrt preoeptele iegei, ipriua legio naturalia et divinae praeceptam, qua
naturali »1 domnedieeeei, prin cerea m obliga a-ai tenetur auam prolem in religione catholica, extra
cretee fi(i in religiunea oatoliea, Ara de caroa nu quam non eat aahia, educare et a oe omnem per-
e mantaire, ai a abate ːdel tine toto ocariunoa de verrioni» ,ooearionem avertere, atque alteriuo oon-
a relàbd ai de a procurd eu tota »elulu mantairea ‹ iugiVtolutem onjni atudio, procuraro. Hinc niai
celui alaliu oobjuge. ' Deoi dudh uno étaro periolu · oinamodi periculum -opportuoia· iioque offlqqoibua
nu ae vd deporta prin precaution) acomodateri eautionibua penitae amoveatur, cathqlicuo in prae-
inca efloaei, catoliculu ar' lucri temeraria prin in- dictio mixtio' ikiatrimooiia ĭiqëundio temere ageret,
chieiarea aatorufeliu de caaetorie, ri proeumn de- atque, ut declarat aummuo pontifex Piua VIII feli-
clara anpremulu pontifice Piu VII de fériciti amin- cia rocordationio * wnon modo canonicae violaret
tire1, „nu nuniai ar' veterni decretale canonico, Mnetionee, oed directe etiam gravioaimeque in na-
oi ar' peoatut ei ďirectu ri forte greu in ôontr'a turalem 'et divinam legem peccaret.
legei naturali ri ďomnedieqae

De aci intielegeti deji inrive, venerabililoru pro- Iam vero indq vnometipai intelligitia, venerabiloa
lati, oi preotulu catolieu nu pote binecuventi caae- O praeaulea, matrimoniia, quae oine graviorimo pec-
toriele, cari oatolicii nu le pota inphieii fora pacata cato a ċatholici contrahi nequeunt, minime a
forte greu. Pentru-ci ti denaulu ar' fi vinovata dé catholico aaeerdote bene precari porae. Oravimimi
crime forte grea in aintea lui Domnedieu ri a ba- riquidem criminia et ipoe coram Deo et eeeleaia
aericei, ei unulu eare nu nnmai ar' aprobi prin roua foret, quippe qui non aolum aliorum peeoatum
fapta aa propria peeatulu ri aacrilegiulu ptrainu, et Merilegium ' proprio actu approbaret, illioque
ai ar' contacta la ale. et inca aeau ar' adminiatta epoperaretar, oed etiam aut Moramentum publice
aacramentuta oelon^publica nedemni, dica vrai m ĥndigni administraret, ai pro illiuo miniati^ ean-
aibi pentru acele Me miniatru pre aeel'a aeau pria dem habere velia, aut Mori ĥitu exhibitione ad
aplicarea ritutai aacru ar' ooncurge la aMrileg'a eaerilegam «aeramenti profanationem concurreret,
•profanare a aacramentutai, dica, preeumu invetia ri, tft plurimi tenent, ipri ċontrahente ut miniotri
cei mai multi, inaiai contrabentii ai miniatrii at ribi invicem conferunt aacramentum.
confereacu imprumutata aaeramontalu.

De aee'a unde nu m pota impiedecd caeetoriele Quamobrem ubi illicitae nuptiae ċatholico inter
neiertato intro catoKci ai erotici aeau tchiamatici, et ĥaeretico ėu ťchiamatico impediri minime
preaintieleptii' pontifici Romani oautdndu la trial a poMMt, Mpientiorimi Romani ƀontifice triatem
conditione « aoelor'a, cari m incuroa in aetafoliu eorum, qui huiuamodi ėqnnubii implicantur, con-
de caaetorii, ri la mai marele bine alu baaerioei ditionem, atque ĥaiu bonum eocleaiae ƫeapieiente
au aoootitu, ob ee poto aufori nnmai eu aaiatoetia ĥivam tantummodo parochi aariateutiam, qqam
paaiva a parochului, earea a'dà indatonata a o per- ° in mixti» ːmatrimonii ċonciliandi Mrvatia oondi-
mite in eontragerea matrimonieloru mixte; eu ob- tiopibua, et eum eorum diapenratioiie permittere
•ervaroa conditiuniloru ri eu diapenaaree lora. Dare oonaaeverunt, tolerari ƀb arbitrati Mat Bene-
binecuventaree preotieeoa ri alto ritari — oero- dictionem autem «acerdotalem oetaroeque eoeleetao
•monte baaerioeoci niai una data nu le au admira ritu» numquam ia eimmodi ăuptii adauoerant, immo
in aatafeliu de caaetorii, md ineo au declarata tota expreiria verbi» ab omni racro rita abatinendum
de a un'a ai oonatantu, oà trebue a m retient data mm «emper at ooMtanter doebrarant
ori-ce ceremonia aaera. *

Nici ae oe dtra, te preeumu baaeric'a a'a ie- Neque dicatur eocleaiaet, aient ad maiora
dateMtu a teleta tata um data ariatinti'a paaiva mala. et Mandela amovenda paarivam aariaten-
pentru delaturprea relelora ri acandalolorn mei tiaa» aliquando tolerare oonauovit, ob bamdem
mari, pentru aceaai cauaa pote iartt, ed atanei, rationem indulgere ƀoro ut quando «poaai haae
tandu aponaii m contrariété la aoéet'a arietantia paarivam aaaiatentiam. advorntotar, eorum nep-
paaiva, caaotoriei loru de ri illicite M i-ea db bino- ti» ąuamvi iOlciti» Meerdotalm benedictio ă-
cuventaroa preotieaoa. Pnntra-rt M aeoMi, ei hibeatur. N»m diveroa et non radam eat pae-

* Pina VOI ia Uttaria upeaMMa ad antaep. OaMaa. at erimepoa aefngaeMa, Ma M rnattU IMO.

diversa acte cans'· aetstogUai penive ai a bino- A euveataroi preotiasd.

Parochaln, earele din tolerantia aaatalni aeanan, ai numi pentra ed ae fana deatala logei oonciliuiui Trideattau, eeto do fiada numai eu pruaeatta materiale oh martoni la ua oesetoria illicita, lana ao ne intemple in aintea -'-, os'a-os densata eu pota impedocd, oe'a eo de a'ar β intemptata dtafriiu, er' fi apre dean'e atfita a ooqjngehti oatolicu, edta ai a baaerieei. Parochuta nu dico namiou, nu nemiou, din oe ee ae pan, oh elu ar' aprobh er' eohoaaath luerarea neiertata ai periculo·· laiasj oonjuge; mh inoa ohtar'pria aoe a, oh aaiato la usu acta die natur a -'· aaata, tara cd se faca rogatiuaile ai eeremoniele anale, pria cari baaeric a de alta data le ai aproba oaaetoriile ai le ai face mai solemae^4a modu maaifmtu, seau tacundu ai nefeoundu namiou declara, oh din parte· oatoiieptai ae oontrage Una oaaatoria, pre care· baaerica b o reprobe ai o condemna cd pre un a periculo·· ai neiertata. fii din contra, dhoa preotulu ar' bineouveatd aoele caaetorii neiertata, nu numai ar' lead ae ao iatemple oe'a ce nu pote impiedecd, oi dsn-*uta cu luerarea -'· propria ar'cahlucrd la peoatalu altor'a, ai pro , liage achat'a profanandu miniatoriulu aacru si pubHcu, in care functioahsa, a'ar' pard, eh aproba oununi'a neiertata athta ia numolo aeu ohtu. ai à baaerieei, ai oh ohtar' prin lucculq non aprigineooe libertate·loru, oe'a periculo·· mantuirei auflet'eloru ai credintiei.

Aaia-dara de-ai trebue a neaui ou totu saluta, I od ae ae oprhsca eatolicii de a alergh la preotii ·chtan^ioi pentru binecuvontarea oasetoriiloru loru mixte,* arid ae ae dè ai pre aine ai fetii mi fiitori perielului do - relabi; totaai ae vede chiaru, oh trebue ae o face achat'· intr'unu mid modu, ta edta ae fié cu totulu fhra de pecatu. Fiindu-ch oe din nine e reu ai pecatu, nu ■ pote admite nici pentru impiedeoaroa releloru mai mari, nici pentru promovere· ori-ehroru bunuri.

Intr ace a fiendn-oh intre credintioeii edicti ritului greoescu, dupa pareres vostra unanima ao·'· ·sistentia pariva, oa a iertato Grugoriu alu XVI pentru regnulu Ungariri, au ae pote pone ia uau, unuta aeau altulu dintre voi reverendisimi prelati! a aocotitu a intampinh routa maoaru in parte, deoa - ar' reintregi aco'· lege, pria care· m demand! oh tote oaaetoriile mixte fhra deoaebire ae eo faca in aintea parochului oatolicu, aaau déoa a'ar' preaorie nna lega nona, oh acele- oaaotorii aeau << -- oelebrhae tote ta aintea parochului aponaului, aeau tote in aintea parochului aponaei.

Dara reatabilindu-ae in vigor·· prima legsa ac·'· de mai in sinte, ar' imnh tota aoele dificulthti aeau D ai mai mari. Ch-ci, precumu se voda dta oele do u mai auaa, parochului oatolicu nioi una data nu-i va poth fi tartata ae imparia binscuventarea preotiasoa ·aaatoriiloru acelor a cari cu oaloarea logei ae oontragu in modu neiertata, ai deoa ar' danogh-o, procumu de aecuru ar' trebui ae o denego de chto ori ar' tipei oMtelelo prescrite da baaarioa, phrtile refasaadu aaiatenti'· lui, aeau nobagandu ta ahma logea oirila ar' mergo la prootalu achtamatiou, oh so-ai aerbeae cotfualilo, cari nu aru avd dreptarila oiriti, aua· parte· oatolioa ar' troc· la «chisaut, ed ·e-si eapote dropturile aoele ai ae scape de pedopa'· civila.

Tota arid da puoihu folosu ar' arm! peatru baeartaa, ri niri au a'ar mioaiord groothtüe, dhoa pria Ut lego noua aar'dd droptuln de a aeiete aeau ataguru parochului mirrini, aeaa ataguru paroohulai miruari.

Paroehua, qui «x saactae aadis tolerantia, et tantum ut concilii Trideotiai legi mtiafiat, illicita matrimonio tamquam testfe materiali tantam praaaeatia adeat, coram m lori «init, quod ipss nequit impedire, quodque, ai alio modo factum fibirit, tam oliei oouiagia, quam in eoelaeta· damnum Parocho* nihil dicit, nihil agit, quo tllicitam parnicioaam eiuadem contagi* actionem aat approbare aut eohone*tare videatur; immo boe ipee quod actui ex natura aua «aero aaristat, quin ullo modo aaa exhibeat prece· et caeremonia·, quibus eoeleaia aliae matrimonia et approbat et solemniora reddit, manifeste vel tacendo et nihil agendo declarat £ catholico iniri oonaubium, quod eoeleaia tamquam illicitam et perniciosum reprobat atque damant. E contre sacerdos iisdem illiciti· nuptiia benodioen* non tantam fieri sineret, quod nequit impedire, sod ipee propria aua action· aliorum peooato cooperaretur, et inauper sacrum at pablioum ministerium, quo fungitur, profanando, illicitae mixta* nuptiaa tam suo, quam eccleaiae nomine approbare, eorumque libertatem saluti animarum et fidei causae pernirioaam sua ipaa opera forera videretur.

Itaque quamquam omni otudio «nitendum oat, nt impediantpr catholici, quominus pro benedicendis mixti· ipsorum nuptiis ad sacerdote* schwmatioos confugiant, deque ae ipso· et futuram sobotam perversionis periculo committant; m tamen rations temper agendum ease dare dignoscitur, quae prorsus ab omni peccato aliena eat. Quandoquidem quod ex se malum et peccatum eet, neo ad impedienda maiora mala, neo ad promovenda quaeeumque etiam bona admitti poteat.

Interim cum inter fidele·, qui graeco ritui addicti suat, ex voatra concordi contenti· passiva illa assistentia a Gregorio XVI pro Hungarian regno induite in usum deduci minime posait, unus altsrvs vestrum reverendissimus antistes ratus est, mali· et difficultatibua aaltom ex parte obviam iri, ri illa lox reintegraretur, qua omnia indiacriminatim matrimonia mixta coram catholico parocho fieri tabebantur, vel nova lege praescriberetur, at eadem matrimonia vel omnia coram tponri, vel omnia coram aponaae parocho celebrarentur.

Attamen revocata ad pristinum vigorom priore D illa l^go, eaedem vel etiam maiore· haberentur u difficultates. Numquam siquidem, nti ex raperius dicti· petet, lioero poterit catholico parocho, ut in nuptiia, quao «pretia conditionibus illicite contrahuntur, aacerdotalem benedictionem imperitatur, quam ri negarot, uti oerte negare doberet quotiescumque cautelae ab oodeaia praescriptae deficerent, parte· paariram 'ipaiu· aaaintoatiam recnaantes, aut posthabita lege civili ad aacerdotem aohiamatioam confugerent nupti·· oalebratarae, quae iuribus eiviliba· carerent, aat para catholica ad ·ohisma traariret, ut illi· iuribus potiatur atque civil·· poeaaa effugiat.

Parum itidem utilitatis pro ecclssia sequeretur, nec difficultates mtausrentur, si nova logo aut solius ·pond, aut solius spoaa·· parocho assistendi ius tribuarotar.

Ch-ci in aint· d· tote note do obooHata. te in Trensilvani'a niai nomon nn onnin aoelesi logi te in Ungari'a on privire te eroseered roligio·· a fliloru din easotoriile mestocato. Ob-ei in üngori'a déoa sponsuln octo eotolieo, toti fiii trebne so so erfisca in religinnea catolic·; or' deca spousal· onto acatolieu seen sehismatiea, atnnci fetele trebne oo se ersoea in religion*· oatolica a maruei; or' fetiorii se Imo a nrmh oonfemonea telatai. ' In TraasUvani'a din contra flti trobao se so erdoeo dopa sox· in roligiunoo nnnia sean a altuia dintro parinti. Deci in Trensilvani'a ori s'ar' dh dreptulu de a Misto parachutai mirelui, ori parachutai mireoei, ar' ft so μ impiinooea procautinnile proscris· la flaoare oasotoria mixta; cari dooa s'ar'reftnd, ar'trobui so se refuse si bioeouventaroa preotissca. In Ungari'a ins· des· parachuta mirotai coin pncinn dih toleranti'· santului scaunu ar' potd aplite ceromoniele sacre te tote cMetoriele mixto intro barbatulu catolicu si muierea aoatoliea, totusi ace'a n'ar' fl iertatu parachutai miresei fhra ci eopresn se se fl taatu precautiunile pentru oresoerea in santieni'a religiunei catolic· a toturoru prnneiloru. Din acute deji se vede, eh atitu in Ungari'a tetu si in Transilvani'a, ori cumn s'ar' decido pentru parochu dreptulu de a Miste te casetoriile mixte, totusi potu obveni casetorii, cari este necuvedintiosu se le binecuvente preotolu catolicu ; do aci difículthtile, cari s'aU indatonatu a M nasoe te atari case tdrii neiertate, nice de cnmu nu s'ar' delaturi- Apoi, deora-ee prin atest'a loge noua parachutai schismaticu seau ata mirelni seau*&lu mirosei ar'fl so se die ebiar'^cel'Mi dreptn de a Misto la casetorii' ci si catolicntai, catoUcii prin insMÎ logea s'ar' constringe te una comunicatiune in oele sacra cu ministrata schismaticu. Inse une Mtufeliu de lege bMeric'a nici insmi nu pote se o aduca, <i c nici pote se poftesca vro Una date te ee o aduca poterea civile.)

Astu-feliu standutaernta vedeti voi insi-ve venerabili presuli ! te din stari legi s'ar' potd sperh pueinu seau, nemicu intra folosulu baserice; cici dssi s'ar poté aplite binecuventeroa preotiesca in locuta Mistentiei. pasive, ce'a co Vedeti te este cu totuln necurenintiosu, prin aoMte legi de loon nu s'ar' opri, te catolicii, cari nu vora se so tea· da caae-' tortile mixte npiertete se nu se tatorea te prootii schismatici, si mestecandu-se in riturilo lora nolegitime, pre inoetulu so se départes· do oredinti'a si uniunea baserice catolic·. Aaia-dara pro una site cale trebue se intompinàmu aoele rale si dit-, eulteti multiplo, cari pre dreptulu ve aolinisesse· •i ve supera intra atàta.

Mai inoolo so para, te naci intranu mod· no sa pot· face aoa'a mhi saeuru si mai efieàca, do tetu déco voi eu tote ardor··, d· ear·· - solutu te sunteti euprinai pentru mantuiraa snfletelora, veti tacte intra aoold, te oredintioeii eonOrodiuti grigei voetre se »· nesudsea seau - ineungiute te totulu casetoriile mixte, sesn oelu pucisn so le serttese observando eu scuratetia preeoutinniio oavoaite.

C4 se poteti qjunge la aodst'a mai antitiu va trebui inculcatu eu seta tere si constante aoeta articie alu credintiei nostro despre neceaitatea crodintiei si a unitetei eatolioe pentru dobandiroa mantuirei. Care· dogma principale a religion·! crastine, precumu bine sciti, eete martnrioite atflta in nennmerate loeuri la santii parinti,*tete si enunciate in acto solemn· ale bMsrioei, si mai aiesu in ooele marturisiri de credintia, eari floodu propose de eoannoln apostolic·, la prim···· atfite grecii teta si ooialti catolici orionteli. Do no·'· ss nu inoetati a repeti fidelitaro ao·!· euvinto, do eori

k In primis enim aaisredvortendum eat non enode« in Transylrani· qoam in Hsngaria civil·· log·· circo religiosam prolis ia mixtis nsptiis procreandas •ducatiooem otiam mod· obtinoro. In Hangaria ■qoidem dam sponsle cothoHouo oat, onivsrsa probs in catholic· religione educanda «ot; dum vero spoMus aoothohcos sen schismaticus, filiae quidsm in matris eathoBeae religione sdueari tabeatur, fiHi •atom patrie confsasioacm sequi permittuntur. B eontra is Transylvania prate· iuxta spxum in alteo- *«triu pareatis religione odueaada eat. Bine in Transylvania sive sponsi, siro spons·· parocho assistendi ius tribueretur, ia quolibet mixto oonnubio praescriptae cautelae •xigendae essent; qnao si negarentur, negari etiam deberet sacerdotalis benedictio. In Hungaria autem' licet parochus sponsi in omnibus matrimoniis mixti· inter virum catholicum ot mulierem «catholicam contrahendi- i saltem ex tolerantia sanctae sedis saeros ritus adhibere possit, tomen sponsae parocho id non liceret, niai de universa prole in catholicae religionis sanctitate educanda expresse cautum foret. Ex his iam patet tum in Hnngaria, tum in Transylvania, quomodocumque demum parocho ius assistendi mixtis nuptiis decerneretur, ooniugia obvenire posse, quibus bene procari catholico Mcerdoti nefM est; et proindb difficultates, quae in illicitis iisdem nuptiis oriri solent, nullo modo removerentur. Deinde cum eadem haq nova lege parocho schismatico vel sponsi ' vel sponsae idem omnino,ac catholico matrimoniis assistendi ius tribbendum esset, catholici per ipsam legem ad vetitamin sacris communicationem cum schismatico sacraram ministro adigerentur. Eiusmodi vero legem ecclesia nec ipsa ferre, nec ut a civili potestate feratur, petere unquam potest.

Quae cum ita sint, vosmetipsi perspicitis, venerabiles praesules, ab huiusmodi legibus parum vel nihil pro utilitate ecclesiae sperandum fore; quandoquidem etiamsi passivae aasistentiae loco ipsa sacerdotalis benedictio I adhiberi posset, quod prorsus nefM esse cognoscitis, istis legibus minime impediretur, quominus catholici ab illicitis mixtis connubiis desistere nolentes ad schismaticos sacerdotes se convertent, atque illegitimis ipsorum ritibus sese immiscentes paulatim a catholicae ecclesiae fide et unione recedant. Alia igitur via multiplicibus illis malis diffieultetibusque occurrendum erit, quae vos merito tantopere angunt ao sollicitos habent

Nulla alia porro ratione id securius et efficacius fieri poese. videtur, quam si omni 'ardore, quo vos tiuproeuranda animarum salute flagraro compertum •st, in id intendatis, nt fidole· corae vestrae con- •roditi mixta· nopttas ant omnino ovitate, ant saltom nonnisi observetis adamuasim dobitis cautelis oolebrare studeant.

Quod ut assequi possitis, in primis ipsorum AdeHom eaimis impenso eoMtantiqno studio inculcandus •rit illo fidei nostra· articulus, do catholic·· nompo fidoi ot unitatis necessitate ad salutem consequendam. Quod praecipuum ehristianae religionis dogma, nt probo nosti·, torn innumeris pone sanctorum patrum locis testatum, ' tam solemnibns quoquo •oclesiM octibus ac praeeertim illis fidoi profesaioaibos I enuntiatam sst, qUM ab apostolica sedo prepooitaa tam graeci, quam ooteri orientales catholici omplMtentur. No cometis proinde fidelibus •adorn repetere verb·, quibns ooloborrimna aposto-

ae *erv**** prea retmmitula iavetiaoale aln apeeto- Worn saatnlu Ignati· martirulu in epistol'* citra niadeMaai dicanda: »8o aa groslti, fratii miai: decs cinara urmesa pro faoaiorial· do schisma, nu dobaadeeec moatenirea imperattei oeresci.· Ch-ci atfitu vol iastvo, odtu ai ceilalti pastori, cari vi suntu sapuai, trebae se excite poporuiu ia credinti» si unitates oatoHca, U care s'a aduau din preamaraa binefaoere alui Domnsdieu, ed b unie'· cale de mantuire, earea trebue padit· eu unu seln totu mai inflacaratn, si de ace'a e de incungiuratu orioe perielu de a o, paraal. Cerea neeesitate de a tient uaitatea eatolica una data intiparita fiindu •i iaradadnata adunou in animele toturoru credinmoailoru, abii vora fi draai daeierte admonitiunile •i indemnhrilo, prin cari vont trebui paroohii se-i absta delà intrares in legaturi oMotoreaci cu schismatici; seau de cumu-va ar' intrevenl cite una data vre una' causa, pentru cerea ar' trebui se se leae astufeliu de casetorli mixte, acele se nu le oontraga altufeliu, de citu oastigandu dispensares baserieei, si observandu cu religiositate oonditiunile, cari s'a indatenatu a le preeerie.

Intr' aoea acésta sacra congregatione scie, oh impregiuràrile de loeu si de tempu auntu asid de triste, in odtu unu asid ferine resultatu alu lucrului neci nu se pote dobandi totu de a un'· neci in modu usioru. Ch-ci din epistolele rostre momentose a cunosoutu, ch auntu forte, mari greuthti ai neoasuri mai vertpsu pentru-eà in tienuturile vostro •i acumu auntu legi-civili, dintre cari un'a, precumu se dice, ied literelorn reversali tota poterea oblegatoris relativu la cresceres religiosa a copiiloru, eea alalta dh libertate» periculosa de a paras! ôredinti'a ai a trece in partea aoatolieiloru. Ci pte Idng» ace'a, cà santulu soaunu se nevoiesce eu totu selulu, cà se se impiedece urmarile rele ale acestoru legi; totusi astufeliu de greutàti neci decdtu nn potu scuti pre pastorii sufletesci de prea greuln oficiu, la care suntu obligati,, ed pre credintiosii, cari doresou se coritraga casetorii mixte, precumu si pre parintii loru si pre altii, sub a carora grige •tau, se-i invetie eu sirguintia, earea este ôredinti'a baserieei in privinti'a acelor'a, si· se-î faoa stenti cu tota seriositatha, se nu cutese a ealod mandatele aceleia pentru unu oàstigu seau foloeu pamentescu cu pierderea sufletelorn sale.

DeCi va fi detorinti'a vostra inaltiloru prelati! a aduce aminte parochiloru deapre acestu oficiu si * li demandd, od se revoco in memori'a ftdeliloru acelu preaounoeeutu prficeptu alu legei naturali'si domnedieeaci, prin care ni-se demanda, se incungiurdmu nu numai pocatele, oi si perioulele, oari ducu mai de aprope la peoatu; precumu si altu precept* alu aceleiaki legi, prin care' parintii se indatoreeou a cresce pro fii in invetiatur'a si frica Domnuiui, si de ace'a β-i invetii adeveratulu cultu alui Domnedieu, care este sehguru in baserie'a oatoHca. De aoe'a e de lipSa, ed paroohii oe indemne pre credintiosi, ed voindu se contraga casetorti mixte neiertate, se oumpanesea sericea, edtu de mare nedreptate faou ei preainaltului Domnedieu si cdtu de erudelu se porta faci» de sine si de pruneii fiitori, candu se punu pre sine si pre fii in periolulu de a tateci. Mai' departs paroohii suntu de a se indemnd si a se astringe, ed se voghieae ou serguintia si diligintia preste turm'a s'a, si indata oe ar' fi allatu, oh suntu teneri, seau yergure, oarì ar' vrd se oontraga cu *chism»tioi astufeliu de eaaetorii mixta neiertate, se-i invetie pre acei-a si pre parintii loru invetiaturile cele mantuitorte, ne intrelaaandu nimicu, prin ee i-ar'potd abate delà calcares preoepteloru lui Domnedieu si a baaerieei.

A lorum diacipalu* sanctus Ignaties martyr in epistola ad Philadelphiensoa utitur dicendo. ,Xe enetis, fratres mei: ai quis schisma facientem sectatur, regni Dei hasreditatem non consequitur*. Etenim crebro et continso tum a vobismetipsia, tum a ceteri·, qui vobis subeunt, animarum pastoribus excitandus eat populna ad catholicam fidem atque unitatem, ad quam summo Dei bensficio adducta* est, tamquam unicam salutis viam ardentiori naqaa studio custodiendam, atque ideo ad omne illiua deaerendae periculum vitandum. Quae qnidem catholicae unitati* tenendae necessitas, ubi fuerit in cunctis fidelium animi* impressa »lteq*e defixa, haud facile deinceps irrita erunt monitb atque adhortatione*, quibus ipaoe avertere debebant parochi a nuptiarum foedere cum schismatici* ineundo, aut •i aliqua interdum causa interveniat, ob quam mixtae huiuamodi nuptiae sini debeant, ea* non aliter oontrahdht nisi impetrate ecclesiae dispensatione et conditionibus, quae ab ip«a praescribi solent, religiose observati*.

Interim haec sacra congregatio minime ignorat ea aaae tristissima locorum ac temporum adiuncta, ut tam felix rei exitu· nec semper, neo facili modo obtineri posait. Ex gravissimis enim litteria veatria cognovit maximae difficultate* et angustias ea potissimum de causa adesae, quod in veatria regionibus Civiles leges etiam nunc habeantur, quarum una rereraalibus, ut aiunt, de religiosa filiorum educatione litteris omnem vim obligandi ademit, altera pernicioaam fidei deserendae et ad aeatholicorum parte· transeundi libertatem praebet. Ast praeterquam quod aancta aede· omni atudio in id incumbit, ut funesti ictarum legum effectua inhibeantur, huiuamodi difficultates animarum pastores nullo modo grevissimo. quo tenentur, officio eximere valent, ut fidele· mixta connubia inire cqpientea neo non eorum parente· alioave, quorum «ub cura aunt, sedulo ab ipsis edoceantur, quaenam circa eam rem eccleaiae aententia ait, graviterque moneantur, ne illius praecepta terreni forsitan lucri abt commodi causa in perniciem animarum auarum perfringere audeant.

Vestrum proinde erit, ampflbsimi praesules, parochos de hoc officio, commonere, illisque demandare, ut in fidelium memoriam revocent notissimum illud naturalis, divinaeque legis praeceptum, que non solum peccata, sed et pericula ad peccatum proxime inducentia evitare iubemur; uti etiam aliud praeceptum eiusdem legis, quo parentibus iniungitur filios educare in disciplina et correptione Domini, ideoque ipsos erudire ad verum Dei cultum, qui unice eet in ecclesia catholica. 'Hinc, oportet parochi adhortentur fidele·, ut illicita mixta conaubia celebraturi aerio perpendant, quantam supreme numini faciant iniuriam, et quam crudeliter erga m faturosque sibi libero· acturi sint, ubi ae ipeoeque fltios perversionis periculo committant Monendi porro omnino parochi adigendique aunt, ut «edolo et diligenter gregi ano invigilent, et statim ac ecmpererint adesse iuvene* vel virginea, qui huiuamodi mixta· nuptiaa cum schismaticis inire velint, tune ipsos eorumque parentee salutaribus doctrinis im.buant, nihilque omittant, quo eos · transgrediendis Dei et ecclesiae praecepti· avertant.

Ci fisnda-oè ia acdsta afaoere *æü,* d· mom·» toss · matrimonislora ro para, eb nimba uu m pot· lasd ia jadacat'a n prudenti'· paroehulai ··■- gara, ei tot· trobu* se se taea dopa raatiati'· ept •copuhri, aoaa vaaerabib prolati, ri ro vert consilii cel·, oe suntu d· a *so fro·* din parto-ve, dj h ou m intemple thru'de ordiae ia •oesta luoru. .

Maj aatdiu veti trabui ·· impuneti parochilora, ed despre ori-ce matrimonia mixta, oara ar' vrd parochianii lore se-la oontraga, se ve inscientiese citu mai curanda, referindu forte eeaetu tot· impregiuriril· lucrurilora, locuriloru ai a pemoneiora, nice ee preaunw a fao· eave inlueralu aoeri'a mai in ainte, de ce ar' fl primitu delà voi respurisuril· aoomodate. Va fl detorinti'a vostra apoi de a indeed tare oil diligentia, ee ar' fl de decisu seau de facutu, considerandu acele impregiurdri. Er* de veti vedé, ci nu s nice una sperare, cd se Iaso oatolicii serbarea astoru-feliu de oasetorie mixto, dar' sponsii suntu gat's a implenf tote conditiuoile, tari trebueecu premise acelora oasetorie, stunci veti poté iertd, cd acele ,se se fuca, folosindu-ve adeca de facultati!·, cari a socotitu preasantltulu domnu, se vi-se dd prin doeretulu sacrai oongregatiuni instituite pentru propagares numelui crestinu, care se aalude eoi.

Ce privesce ddrea binecuventarei la sceste casetorie iertate si contragunde cu oonoesiuaea bnaericei, sanctitates s'a ar' dori forte tare, cd si la voi se se pota ebaervd conditiunile, cari se indatinesa 'santulu scaunu a le prescris, cd adeca scele casetorie se se tiens afar· de.baserica si fora binecuventare. Dar' fiendu-ci, precunju ati reportatu,, credintiosii dieceselora rostre uresou asistentis pasiva, 'precumu se dice, cd' pre un'a neindstenata in ba* seric a orientale, si intra stdth hoeotescu binecn- q ventares preotului, in cdtu deea i s ar' negd ae·'· din partes preotului catolicu, uu numai ar' suferi-o eu greu, ei ar' fl chief' de tomuta, se nu se intorca ia preot^i' schismatici pentra obtienerea ei, sanctitates s a spre s-iaCungiurd rei· msi mari, a aflatu de bino a se iaad totulu praderftiei vostro, od insive se judecafi, rendu s'ar' potd si ar' trebui se se observdse eonditiunile ementite tara periclulu unui reu mai mare, si candu e'er' potd tolerd daten'a de a biimouventd acele oasetorie spre inoungiuraroa relelora si scandalelora mai mari.

Intra ace'a neemintitu -va fl neceeariu, cd credintiosii conerediuti grigei vostro se se invetie ea sirguintia, ai se ae. faca atenti cn tota de adinaulu· la pecdtulu, cdrai-a s ar supune, ddoa pentra contragerea matrimonielora mixto ar' merge Ia preotala schismatiou, cd delà elu se id· binecaventared c···· toriei. Cd-ci seau ar' face-o ace'a, priminda bine- D ouventarea preotului catolicu, seen omitiendn-o aee'a ori chiar' neganda-li-ee, ar' ealed lagea base· rioei, prin carea oe opreooe aqid dis'a impartastre in celo sunto cu* eretioii si schismatioii, si ameeto-oandu-ae in riturile lora eelo nelegitime, ar' fi apro scandale altor'a si pro sine s'a/ pono in pmîolulu , relapsului.

Ddca inse din eels relatais voae de parochi sq , vede, od ee tractoaa de utra matrimonia mixtu, pentru oontragerea obtui-a sponeii ea oontrurfoaa a observC precautiunile proseris· de baserica »··· uaele din acele, atunci ddoa chiar' nu ee poto impiedeoi casetoria, se scie, eh din indulgenti'· lui. Oregoriu alu XVI se poto suferi, ed parochii *ear* tolioi se faca promulghrile indatunato. Scie sacra congregatione, ch acoete veettri cari suntu de a ee promito oasetorialora- oontraguade, in vmshime a'aa fastu usitata in basaric'· orteutala, ni·· a'aa foria ' Icige aliqua gramM praescripta· fabro. Sad eum

8ad quoaiam ia hoe grevfoefato matrimoniorum negotio solius paroehi arbitrio at pcadaattae aihil raliaqngadam videtur, rad omnia'ax spiaoopi era. trotia fisri asroms sst, iam ea,robie, vemirabil·· praesulse, saggereada eant, quae a vobismetipeis praartanda event, no quidquam ia hac re praetor ordinem fiat.

Iniangero in primis parochia debebitis, at voe de,quolibet matrimonio mixto, quod ipeoram paroohiani oostrahere capiunt, quam citius certiores reddant, exaetiasim· relatis omnibua rerum, locorum porsonaramque circumstantiis, nec quidquam omnino in hae re agere praesumant, priusquam a vobis opportuna responsa acceperint. Vestrum deinde erit diligentissime perpendere quid, habite eoramdem sdiunctorum ratione, deeidendum agendumve sit. Quod si videbitis nullsm adesse spem fore ut catholici · celebrandis huiusmodi mixtis nuptiis desistant, paratos tamen esso sponsos ad conditiones onmes adimplendap, cfuae iisdem nuptiis praemitti debent, tunc poteritis quidem ad eas celebrandas veniam dare, utentes «scilicet facultatibus, quas sanctissimus dominus vobis tribuendas esse consuit per sacrae congregationis nomini Christiano propagando praepositae decretum, quod heic adjungitur.

Ad benedictionem vero quod attinet huiusmodi licitis et cutn ecclesiae venia ineundis nuptiis impertiendam, optaret quidem summopbre sanctitas sua, ut conditiones, quas sancta sedes praescribere solet, do oelebrandis scilicet ilHs connubiis extra ecclesiam et absque benedictione, etiam apud vos servari omnino possent: Quoniam vero, ut retulistis, vestrarum dioecesium fideles passivam, uti aiunt, assistentium tamquam in ecclesia orientali non usitatam aversantur, 'ac sacerdotis benedictionem tanti faciunt, pt si illa a catholAo sacerdote negaretur, non modo id aegre ferrent, sed timendum plane foret, ne ad illam obtinendam ad schismaticos sacerdotes confagiant,' eadem sanctitas sua ad maiora mala evitanda opportunum fore duxit vestrae pradentiae ese· omnino relinquendum, ut ipsi iudioetis quando praedictae conditiones sine gravioris mali periculo possint ac debSant servari, et quando ad maiora mela et scandala propulsanda tdleryi possit mos easdem nuptiae benedicendi.

Interea neceaaarium plane erit, ut fidelte curae vestrae concrediti sedulo instruantur graviterque moneantur de peccato, 'quo obnoxii forent, si pro oelebrandis mixtis matrimoniis sacerdotem schismaticum adireit ab ipso nuptialem benedictionem accepturi. .8ivs enim hoc tapèrent accepta iam a catholico parocho eiuamodil «benedictione, sive illa omissa esu etiam negata, ecclesiae legem transgrederentur, qua aio dicta communicatio in sacria eum haeretici· et sehiamatiei· prohiberai·, atque illegitimis illorum ritibus seae immiscentes aliis scandalo essent, ac aeipeoe perversionis periculo oommittorqnt.

Quod si autom ex iis, qua· · parabis vobiq relata sunt, appareat agi d· matrimonio mixto, in quo celebrando sponsi cautiones ab seclesia praescriptas sut aliquam eorum observare detrectant,, tunc ei nuptiae îœpediri omnino non poterant, ex Gregorii XVI induito compertum est pati posse, ut a parochia catholicis consuetae proclamations· fiant. Noa_ignorat quidem sacra ooagregatio huiusmodi denuariationo· oontraheadis nuptiis praemittendas ia. ecclesia eriuitali aariqaitas miaiaw usitatas, aee

prescHas pria n« an· lege generale. Ci de ore-se file eels, oe aii «ori·· ia luenda aoeet'a auntiului spoetolicu dia Viea'a, eete eenstatatu, ok aoele vestiri la voi auntu in neu, m neoeaitatea de ale face aoele legea civile, precumu soiti, o pretinde atAtii de tara, veti trabui oe tolerati ai roi, eh paroehii ae face aoele promulghri, ei no adevereeca, oA lo an facutu asiA, precumu a preecrisu acuratu summula pontidee in praaeunoeeutele liters apoetoKoo ehtra pràlatii Uagariei. Va fl inee forte oportunu, od oonoediendu parochului acéeta iertara, de tine data oe-i impuaeti. cd ou totu aclulu ei eu tota caritatea repetindu ei in, numele vostra admonitiunilè ei indemnarile salutari, ae ae nesuiesca de nou a abate pre aponoi delà comiterea unei firadelegi aaid multiple.

Er' deca oatolicii nice -de eumu. nu ae voru potd educe Mold, ed eeau ae paranesca eontragerea aoeatoru caMtorie rele, aeau ae aaoulte de preoeptele legei naturali ai .domnedieeaci, atunci pradenti'a voetra va tfebui oe judeoe, cd ore consideran<|u tote inpragiurArile de lueruri, locuri ei persone, pote-se si trebue poftita veau admise ace'a aaiatentia paaiva a parochului. caraa Gragoriu alu XVI de fericith amintire a deehiaratu, cA ae pote tolerA pentru relele mai mari ai numai pentru unu mai mare foloau alu baaericei. Intra Adeveru! dece veti judecA. ch indulgintia acelui preaintieleptu pontifice nice pote vindecA reulu, nice esto apra binele baaericei.· atunci nu veti pretinde ace'a Maaiatentia paaiva. · Ci ace'a intieleptieace lasapdu-o, · nu veti poté permite seen tolerA nice dintro causa ai nice cumu, cA parochulu catolicu aeau vra unu altu preotu ae binecuvintexe acele caaetorie neiertate si de condemnatu. MA inca va fl dètorint a voetra a admoniA cu deadinsulu pre pnroehi, ai a pretinde strictu delà ei, cA se se abtiena nu numai 0 delà binecuventare si delà ori-ce alta ·ceremonia «tora, ci si delà ori-ce fapta seau cuventu, prin cara a'ar' part, cà cohonestéxa seau aproba acele caaetorie neiertate; cA nu cumu-va, precumu amu dieu déjà «mai susu(se se faca si densii vinovati in aintea Iui Doçinedieu si a baaericei cu una crime forte grea.· Er' sponsii catolici, caror a trebue denegata binecuventarea senta in astu-feliu de impregiurAri, do cumva voru fl indrasnitu apoi a iqchioiA legatur a conjugale in aintea preotului schismatico, nice trebue tractati mai duru, nice trebue parasiti cu totulu;ci paroebii cu tota eilinti'a ai cu iubire incordata voru lucrA intra acolô. cA, precumu a demandatu mafsuau laudatulu pontifice Gragoriu XVI oe se notifiée episoopilora din Ungari'a, contagele catolicu laracaoiune favorabile ae ae indémne a uri pecatulu facutu, « a face penitentia amesurata; si cu prudentia ae oe educa la implenirea detorintielora, cari-lu o^Aga forte greu; cu deooebire trebue a grigi cu scumpetate de detorintie; de a dA una crescere catolica toturora fiilora. Deçà va promité-o achats, si va fl évidente, eh intru adeveru s'a indreptatu, si ar' fl gat'a, pre cAtu va poté, oe réparais scandaluhi, atunci apoi va poté fi partaaiu sacramenteloru baaericei. , -

Din cele ebpuse phna aci dejh intielegeti, venerabili presnli, cu eAta prudentia st cu cAta constantia trebue purcesu, unde-su de a se face caaetorie mestecate intra catolici si schismatici. Ch-ci ■nu e de a se ooasiderh numai disciplin'a basericécca, earea a potutu se es schimbe dupa oonditiunea lecntriloru, locurilora si a tempuriloru, si -earea cAte uns data trebue si schimbata, unde aaih cere mantuirea sufietploru si folosulu mai mare ale .baaericei; ei pralAnga aee a trebue avutu in aintea ochilora totu de-a un'a, caraa este invetmtur'a nsviolabile ox lie. quae hae de re ad apoetolicum auntie* Viadoboneaoem scripsistia, eaedem proclamatienes apud voa in uau aoaa constet, atque illas faciendi noeeeaitaa, uh bene acida, lege «vili quam maxime a urgeatur, tolerandum utiqus etiam a vobis erit, ut parochi proeiamatioaea eo mofio faciant, et a m factas esae taetentur, quem summus pontifex ia notissimis litteris apoetolioie ad Hungarise antistitas datio accurate praescripsit. Maxime autem opportunam erit, ei hano xeniam concedentes/ parocho simul iniangatia, ut iteratio etiam vestro nomine salutaribus monitis et hortamentis sponsos a perpetrando tam multiplici scelera omni studio omnique caritate evhrtere denuo conetur.

Si vero catholici nullo modo adduci poterint, ut vel a celebrandis perversis hisce nuptiis desistant, vel legis naturalis et divinae praeceptis obtemperant, tunc vestrae erit prudentiae iudicare utrum omni habita rerum, locorum et personarum ratione exigi aut admitti possit ac debeat illa passiva parochi assistentia, quam Gregorius XVI felicia recordationis ad· maiora mala et ob maiorem tantum ecclesiae utilitatem tolerari posse declaravit. Sane ai sapientissimi illius pontificis indulgentiam nec malis remedium afferre, nec in ecclesiae bonum cedere poaae indicaveritis, illam passivam aasistentiam minime urgere debebitis; sed ea prudenti consilio praetermissa, nec ulla de causa, nee ullo modo permittere vel tolerare poteritis, ut catholicus parochus aut alius sacerdos illicitis et dsmnandis eiuamodi nuptiis benedicat. Immo vestri officii omnino erit admonere graviter parochos ac stricte ab ipsis exigere. Ut non solum a benedictione et a quocumque alio sacro ritu abstineant, sed ab omni etiam verbo et actu,f quibus illicita illa coniugia cohonestare et approbare viderentur; ne, uti superius iam dictum eat, gravissimi criminis etiam ipei coram Deo et ecclesia rei evadant. Sponsi autem catholici, quibus in hisce circumstantiis deneganda est sacra benedictio, ei coram schismatico sacerdote <jein conjugale foedus celebrare praesumpserint, neo durius hebendi, nec omnino reiiciendi aut derelinquendi sunt: sed omni cOnatu et, sedula caritate parochis elaborandum erit, ut quod iam praelaudatus summus pontifex -Gregorius XVI Hungarian epiacopia significari iussit. catholicus coniux -ad patratae culpae detestationem oongruamque paenitentiam opportune excitetur, atque solerter adducatur ad obligationes implendas, quibus gravissime tenetur; illam praesertim de catholica universae prolis educatione impense curanda. Quae si ex voto contingant, adeoque constet eum Irevera resipuisse paratumve esse, quoad- valuerit, , scandali reparationi, tunc sane poterit ipse sacramentorum eeclesia<Q>articepe fieri.

Ex iis, quae hactenus exposita aunt, iam intelligitis, venerabiles praesules, quanta prudentia, quantaque constantia agendum sit, ubi mixtse catholicos inter et schismaticos conciliandae sunt nuptiae. Non enim solius " ecclesiasticae disciplinae ratio habenda est, quae utique pro diversa rerum, locorum temporumque conditione variari potuit, atque, aliquando etiam mutari debet,- ubi animaram salus maiorque ipsius ecclesiae utilitas id postulaverit; sed insuper quae ait eiusdem ecclesiae inviolabilia doctrina, quaeque nétyralié ac divinae legis prae-

a baaerieei in«mi, ή cari euntn preeeptele lag·· naturali si. domnodioesci; ed an eumu-va proceadu ne nesuima a depart» reiele si periclele groin ai secure, 'se provoeàmu altele mai grele ai ee ne meateeàmu in peeate invederato.

Acumu oe priveece restulu, pueiae mai ouata de adausu deapre aoeln oapu alu inatruetiaaei data episcopiloru Ungariei, in earn la mandatais pontificelui aupremu JGregoriu XVI a'a declaratu, oà caaetoriele mixte inohieiate in aintea preotului acatolieu, seau Ara obeervarea formai eoneiliului Tridentinu, trebue diaimuiate cu prudentia, ai desisu neiertate, totusi auntu de a ae conaiderà de valide.

Apoi in ainte de tote chiar' nu ae pote trage la indoiala, ci acéeta declaratiune pontificie ce ostinde ai la dieoeoele voetre, deorà-ce e seiutu, cà ace'a edata fiendu pentru toti episcopii Ungariei ai a Transilvaniei ai tremisa toturoru, a foutu primita chiar' de voi ai de anteceaorii vostri. Deci matrimoniele mixte contrase in aintea parochului achiematicu, de ai auntu ilicite ai de condemnatu, voru fl a oe conaiderà de valide, ai ou atàtu mai vértosu, cà-ci din epistolele voetre càtra nuntiulu din Vien'a este évidents, cà nu ee pote àfitmà cu eecuritate. cà decretulu eoneiliului Tridentinu la voi ar' .avé vaiore obligatoria in fia-care parochia. Pentru-cà vi eate près bine cunoeoutu, cà acelu decretu conforma invetiaturei eepuae de Benedictu XIV in *Si»*. dieeesena, cartea XII, oap.V, n. 6, nutnai in acele locuri <*te in vigore, in eari este adeveritu, cà c'a publicatu «eau déjà mài in ainte, aeau cà acumu'eate primitui in uau, cd decretu *alu eo»eilMui> Tiidautinu,* cumu-cà caaetoriele in aintea parochului ai aloru dot aeau trei martori ae celebréxa ed at eu indeplinirea decretului eoneiliului Tridentinu. Din care causar deei ae va fi preecriau c aeau de vreunu episcopn aeau de eoneiliulu provincialu aeau de logea civile, ai ae va fl observatu apoi in fia-eare parocbfà aceaai forma, earea fil stabilita de eoneiliulu Tridentinu.' déea nu va fi adeveritu, cà acéeta forma a'a oboervatu cà un'a prescrira ai impura de amentitulu concilia, nu ae va poté nance din neglegeres ei unu impedimenta dirimentu de caaetoria. Pentru-cà nnmai autoritatea auprema séau a eoneiliului ecumeuicu Beau a pontificelui aupremu pote prescris uns noua forma, ai pote aterge poterpa casetorieloru,. cari ae voru centrage inAcontr a acelei forme. Deci veti vedé inst-ve, prepatralueitiloru prelati, oà acele legi civili,/ cari demandera, oà easatoriele mixte ae ce fees' singuru in aintea parochului catolicu, n'au potutu face, cà acele caaetorie contraae in aintea parochului achiamatiou ae ae pota considéré de invalide, deai aru fi lipùtq de reànltatele civili, D cari- logea civile **nu.ledi** de càtu caoetorieloru legitime.

Ce a'a dtau mai sues deapre caMtorieljt mixte facute in aintea preotului aohiamatieu, ai deapre vigores decretului eoneiliului Tridentinu, auntu de a ce avé in aintea ochiloru ci atunci, eàndn veti avé ae judecati atàtu in forulu internu càtu ai in oelu eateritu deapre valorea aoeloru caaetorie, eari a'au facutu aeau de schismatici intre aine, aeau in aintea altui preotu ai nu a parochului mirelui veau a miréaei, aeau a vre-unui preotu delegatu pre dreptulu. Cà-ci undo ae va adeveri, oà in loeurilo, unde s'au contrats aatu-feliu de'caaetorie, decretulu' eoneiliului Tridentinu nu a'a publicata nice a'a obaervatu cà adusu de aoratu ooneilîu acumanicu, tote acele caaetorie, deoumva nu va fl alto impedimenta dirimente, ae sors soooti do valide.ll

oepta prao ooebs emaiao Habendum; ne earn mala atque pericula gravia etiam et certa propulaare intendimus, graviore provooemaa manifeetisqM peeoatia implicamur.

Nunc quod reliquum eat, pauca adiungenda aut de illo instructionis ad Hungariae antistites datae capite, ia quo rummi pontifie» Gregorii XVI inssn declaratum eat, matrimonia mixta eorum ministro aoatholieo, seu non servata ooneilii Tridentini forma celebrata, ab epiacopia et parochia prudenter erae dissimulanda, et, quamvis illicita, pro validis habenda.

i

Atque in primis in dubium revocari omnino nequit, pontificiam hanc declarationem ad vestras quoque dioeceses extendi, oum illam pro omnibus Hungariae et Transilvaniae epiacopia datam, omnibus pariter transmissam atque a vobis, vostrisve antecessoribus acceptam fuisse constet. Matrimonia proinde mixta coram schismatico sacerdote contracta, licet illicita sint atque' damnanda, pro validis tamen habenda erunt, i^que vel magis oum ex litteris, quae a vobis ad Vindobonensem nuntium datae fùerunt, pateat, pro eerto affirmari haud'posse concilii Tridentini decretum apud vos in singulis parochiis vim obligandi obtinuisse, i Minime enim vos latet eiusmodi decretum iuxta doctrinam a Benedicto' XIV in *Sif». diutuau,* lib. XII, cap. V, n* fi, prolatam in iliis tantummodo locis in vigore esse, in quibus taasqsMm eoaeil·· *Trufantim* deershms aut publicatum iampridem fuisse, aut iam usu receptum esae constet, ut matrimonia coram parocho et duobus vel tribus testibus tamyaom in éxecutionem decreti concilii Tridentini celebrarentur. Quare etiamsi eadem forma, quae a concilio Tridentino stabilita est, vel ab aliqUo episcopo, vel a concilio provinciali, vel a lege civili praescripta et inde in parochiis singulis observata fuerit, nisi hanc formam tamquam a praefato concilio praescriptam et iniunctam et observatam fiiisoe constiterit, minime ex neglectu eiusdem formae dirimens matrimonii impedimentum exurgere, poterit. Suprema enim tantummodo vel concilii oeeumenici vel summi pontificia auctoritas novam contrahendi formam praescribere, atque nuptiis contra huiusmodi formem celebrandis firmitatem adimere potest. Hinc vosmetipsi etiam perspicietis, amplissimi praesules, legee illas civiles, quae matrimonia mixta coram solo parocho catholico celebranda esae iusserunt, minime efficere potuisse, ut eiusmodi nuptiae coram schismatico sacerdote.contractae pro invalidis haberi posant, licet civilibus effectibus destitutae essent, quae a lege civili nonnisi legitimis matrimoniis tribuuntur.

v

Quae nuper de m^xtis nuptiis coram sacerdote sehismatioo celebratis, atque de concilii Tridentini decreti vigore dicta sunt, tunc etiam prae oculis habenda erunt, quando in foro tum intprno, tum externp de vaiore illarum nuptiarum indicandum vobis erit, quae vel a schismaticis inter ae, vel coram alio sacerdote quam sponsi et sponsae proprio parocho ant sacerdote rite deputato celebratae therint Ubi enim constiterit ia illis locis, in quibas eiusmodi oonnubia conciliata eunt, Tridentinum decretum non tamquam a concilio hoc oeoumenico latum, aut publicatum, aut observatum fuisse, matrimonia haec omnia, nisi aliud adfuerit dirimens impedimentum, pro validis habenda erunt.

vn.

La tttlulu VI, cap. II.

. Znstnsetiims g

dsspre oemaaleettanea «atolMara ee «rattaU «i «a »rti——tin» la laararilg ilviM o4eta peateu asHeaartt orfeatalal la aaala 17».

Deork-oe misionarü ai prelatii Orientului iq oa priveece oomuniMtiunee catoUôiloru ia cele divine f **eu eretieii ai sehiunsticii adeeeori ei indelungatu au propuau acestei sacre eongregatiuni canari varia sub varie impregiurkri de foloeu, de neoeeitate,da pericule, asupriri ai inea ai de penecutiuni, carot'a auntu aupuai credintioaii, ai de ork-ce acéata sacra congregatiune eonatantu ai uniformu a reacriau: ck au *td» iartata;* ae conoepuae sperarea, ck misionarü Orientului intru adevera voru poté intielege de ajunau ai usioru, ck in modu *tpecalatim* ae potu eseùgetA casuri, in cari ar' fi iertatu a toleri ore-** B **oare oomunicatiune in lucrurile divine, dura *praciic»* conaiderandu tote impregiurarite luerului forte eu greu· ae afla casuri, in cari ae fia iertata comunieattenea aee'a, ai moralminte eate ai imposibilu a preecrie alta regula generale acomodata la totu feliuln de omeni, la ori-ce tienutu ai ori-ce tempo, .. de cAtu aee'a, carea a'a d*tu de aedata aacra congregatiune in inatructiunea edata la anulu 1719, la repetttele intrebkri a miaionariloru Orientului pre basa acelui principiu alu doctrinei, ck comunieatiunea in cele divino cu eretieii ei schismaticii eate de a ae consider* in praxa de neiertata, pentru periclulu de a ae clatinA in credinti'a catolica, ç pentru periclulu de a participi in ritu cu eretieii ai achiamaticii, ai in fine pentru periclulu ai ocaaiunea scandalului; eari impregiurkri preeumu in praxa in genere auntu impreunate eu cotnunicatiunea in cele divine eu eretieii ai echiamaticii, £.aaii preste totu auntu oprite prin dreptulu naturalu ai domnedieescu, delà care,'nu eate nice una potere, carea ee dispensdxe, nice una coniventia, care ae escuse; asik cktu nu ar' fi remaau nice una Anna de a form* ei a propune noue dubietkti: deci in ace'a instructiune pre largu eate prescrisu: „Mieionarii voru trebul instruit!, ck trebuo ae ee retiens eu totulu delà actele proteatatorie ale aeetei falae, delà· eomunieatiunea in ritulu achiamaticu ei ereticu, delà periclulu eorumperei ai a ecandalului*.**

Intru adeveru in amentit'a inatructiune auntu adause aceete cuvinte: „Aceste avendu-le totu de a un'a tare ei nevatemate in aintea ochiloru, deca apoi va ocure vre une indoieta gréa, ce céra suatu delà doctorii de teologia ai delà miaàionarii, cari'au amblatu tempu indelungatu in aeete tienuturii. Cari (cuvinte) unii interpretandule in contr'a intentiunei sacrei eongregatiuni, ai-au arogatu dreptulu P **a defini tute eaaurile, mA inca ei a dA in acriau regule generali periculoso in acdet'a materia aaiA de incurcata: din cari ei apliekrile impareehiate ale missionariloru, eonailiele deabinate ai parerile nocoërente totu mai tare au incurcatu ceetiunee de-ai de ÿtAte-ôri definita, ai nu Cira daun'a oonociintieloru aeau acandaluln ai vatemarea cetera buni; de aee'a acéata aacra congregatiune a aflatu de bine a inculeA de nou ementit a inatructiune ai a preecrie fia-okrui mieaionariu, cA ae ae eonformése cu totulu ai ae aaculte de reguleje propuse in ace'a.**

Deci fia-ckrui prelatii, miaaionariu ai directoria aufleteacu se-i jaea la anima a invetii pre credintiosi, ai a-i uidemnk 'la incungiurarea aceatoru périclité, cari de comunu au locu aeau tote aeau unele in eomunieatiunea a'a *cd»* divins qu eretieii ai cu achiamaticii orientului, cam ' dojsi conserva inea in parta· œa mai mare vubetaati a ai valorea sacra-

VU·

Ad tttulu* *TL,* ca*. II.

Zhetructia

de eemaaanteaUaao la dlvtato eathaUearum eam twaratlela at adüautetMa adHa pre mManariia Ovtaatto anus 17··,

Cum aaepe ae diu -varii aub variia utilitatis, neoeaaitatia, periculorum, vexationum, atque etiam pecMcutionm.'a fidelibua aubeundae cirenmatantiia casus huic sacrae congregationi propositi ftierint e miaaionariia ae praelatis Orientis quoad communicationem in divinia catholicorum eum haereticia et achiematicia; cumque gh hac aacra congregatione, constanter uuiformiterque rescriptum fuerit: non Itetra; concepta apes erat, miaaionarioa Orientis satia ac facite intellecturos, poaae quidem spendoties casus aliquos excogitari, in quibus communicationem aliquam B **in divinia tolerare liceret, sed *practice,* circumspecti* omnibus facti circumstantiis, difficillime caaus inveniri, in quibus ea communicatio .liceat, ac moraliter etiam impossibile esse, ut alia praescribatur regula generalia cuique hominum generi, cuique regioni, cuique tempori accommodata, quam quae iteratio a miaeionariia Orientis quaesitis data , est ab hac sacra congregatione in instructione edita anno 1719, eo nimirum doctrinae principio nixa, quod communicatio te divinia cum haereticia et achiematicia ut illicita regulariter habenda eaeet in praxi. Vel ob periculum perversionis in fide catholica, vel ob periculum participationis in ritd haeretico et schismatico, vel denique ob periculum et occasionem scandali; quae quidem circumstantiae, quemadmodum regulariter communicationi in divinis cum haereticis et schismaticis conneetuntur in praxi, ita univeraim vetitae sunt iure naturali ac divino, in quo nec ulla potestas eat quae dispenset, neo ulla oonniventia quae excuset; adeo ut nullus relictus locus fuerit nova dubia fingendi ac propo-** *P·*
nfendi: proinde in ea instructione diserte praescriptum est: "Miaaionarii instruendi erunt, quod omnino abstinere debent ab actibus protestativia falsae sectae, a communicatione in ritu schismatico et haeretico, a periculo perversionis, et ab occasione scandali*.

Addita quidem in praedicta instructione haec verba sunt: „Hisce semper firmis et salvis et prae oculis habitis, si ulterius aliquod grave dubium occurrat, doeteres theologos et miaaionarioa diu versatos in illis regionibus consulant*. Quae quidem aliqui contra mentem sacrae huius congregationis interpretati ipS sibi arrogarunt casus omnea P **definiendi, ac scriptis etiam regulas generales tradendi in hac materia adeo implexa periculosas: ex quibus et missionariorum discissa studia, distracta oonsilia, et opiniones minime cohaerentes quaestionem, boet toties definitam, magis ac magis implicarunt, non sine detrimento conscientiarum et scandalo offensioneque bonorum; quare haec sacra 'congregatio opportunum'duxit praedictam'instructionem iterum inculcare, ac' singulis misaionariis omnino praescribere, ut regulis in ea traditis sese omnino conforment .et obtemperent.**

Cordi sit ergo singulis praelatis, missionariis, sive directoribus animarum fideles edocete atque excitare ad haec evitanda pericula, quae regulariter aut omnia, aut' aliqua subeunt in communicatione m diriew cum ' haereticis et schismaticis Orientis, qui licet adhuc substantiam ac valorem sacramentorum plerumque conservent, non sinunt tamen, ut

mentelora, totasi nu la·*, <4 catoUeii M dd· Man* ••terne de reprobare «l de tepuere, care are fi -- se die; de unde ee intempla, ed conformare· «sterna is acel'sri cultu, el reveristi'a ohtre paeudomlatatrii liturgiei, na pot· liberd de perietal* aoeadalalui pre nice ana catolien ori edta ar' fi do tar· ia oredintia, al op cfita a'ar' taflord de ritarile «ratio· •i schismatic·, prin oari ·» indeplineeoe «altata lora.

Ace'a te confirai· ei'din impregiararea, ed abid ••te la heterodoxi rre una ritu, car· te nu se araculd·· de Tre una erore in materi a eredtatiei: paatru-ch in baterieele loro seau dedication·· eat· intra amentirea cuthrai schiimatiCu, pre car··ta vénérés· od pre unn tante, «eau arista icône, seaa ae onorésa reliquiele, seen ae tien· serbatorileacelor'a, cari morindu in schisma treou de tduti ia aintea poporului de dioau, aeau in fin· te face amintfrea patriarchilora si episcopilora schismatici •i eretici, cgri fiendu in viatia, t· lauda ed *fttiieatori* a *endi»M oatoliet.* Din ear· cauta ori-eari oatolioi, cari convins la ace'a celebrare do rite ai rogatiune ai cultu, in anemone* impregiurhri nu potu fi eurati de pecatalu comunicatiunei perverse •eau celu puoinu de pecatulu tcandalului perieuloau. Nice nu-i escus* pretextulu MWtentiei curatu parité, ci-ci din inrari faptulu te rede, ed cine ied parte la aoette functiuni ale ereticiloru seau schismaticilora, convins cu denrii in unitate* rpgatinnei, in unitate* cultului, in unitatea veneratiunei ri a atcultarei de minittrii cei itricati ai eretului ri schismei. .

Aodst'a «e xede ai din ace'a, ch oriental» insisi in tote dtlele vedu cu oehii, audu cu ureohile ri marturisescu, pd nice unu sectariu intaritu in schisms nu ae spropis, nu ied parte ai nu oonvine in baterieele catolicitora, nice cd «e aaeulte mit a, nice od se primdsea sacramintele, din caus's, ed ei hulesca p adundrile credintiosilora cd nescari adunhri de intranire perversa, si considera acést'a de oomunicatiune periculosa si neiertata ri de unu ritu condemnabile. Ér candu vedu, ed eatolicii intra in ' * т baserioele loru, partiçipa la riturile lora ai l* sacramintele loru, ore nu va fi de erediuta seau celu pueinu de temutu, oh prin acéat'a ee vora intari ai mai tare in erorile sale, bi se voru oonvinge ri din espmplulu acest'a, ch ei ambla pre calea oea adeverata « mantuirei? Din care urmesa, ch forte cu greu ee pote incungiurd pericluln tcandalului pernitiosu chiar' ri schismaticiloru ri ereticiloru: ei *h de ace'a oatoliculu nu e aeeuru in eonsrientiâ, ddca eomunica eu ei in cele divine intra Mt'a apeele de lucru.

Astufeliu de invetiatur· trebue date eredintioailoru, de aoe'a sacra oongregatiane impune aeriosu toturoru prelatiloru, misrionariloru, ri fia-ohrui P directore sufleteaou in Oriente, ed toti se-o dJoa acéat'a unanimu, ri se fla toti d· unu eugete ai d· unu intieleeu, nice ■« ' inveti· eontrariulu nioe cu sqatulu nioe prin mpdulu dispenaarri: ei mai vertoau se indemne pre eredintioai dupa ster·· taorului, ch se se retien· ou totuln a eomaniod ta eris distas 'eu «chismaticii ri eu ereticli; <r'(deoumuva se voru fi abatutu vre una data delà ao·'- regula, se-i indemne ,'ri invetie, cd pecatulu acei a •e-lu descopere in sacramantuln penitentiei, ' ed -- CMtige iertare delà Domnedieu, ri in venitoriu m devina mai cauti.

In .aaoultarea marturisiriloru misrionarii ri directorii se esamineM cu diligentia impregiurhrite oa·ului, cari facu culp'a penitentiloru mai multa *o m mai puoinu gréa, ri m li pan* ta vadare, tota de a un'a bagaadu séma, ed ia tamuta acaat'a -- au •a, qua· debent, eatholM improbationi· - I segregationi· rigaa «xterias edaat; «x quo fit, ut «x-^prtar ilia oeafiMmatie ta «odem eulta, «t reTereatis ta paeudomtatatroa .liturgie·, catholicum quemque, quamvis'fa fid· firmissimum, et ritaa haeretico· tri sehiamatioo·. quibaa eorum culta· tafidtur, exhorrentem, periculo tamen «caudali liberare non poesiL

Id «x «o etiam confirmatur magi· quod tix ullas , dt ritu· apud hétérodoxe·, qui aliquo error· in materia fidei non maculetur: nam in eorum eocloriia. Tel dedicaticr ««t in memoriam tchiamatici alicui··, quem ut sanctum venerantur, vel extant imagine·, vel ootuatur reliquiae, vel festa celebrantur eorum, qui in tchitmate mortui velati sancti vulgo habentur, · vel denique commemoratio fit viventium patriarcharum et episcoporum schismaticorum et haereticorum, qui ut *fidti eetÀoüeet fn<-dioeteru* commendantur. Qua de re, qui in ea ritu· et orationi· et eultua celebratione conveniunt irr hi· facti circumstantiis catholici quique, ruta perverte· commuricatioais, aut saltem perniciori kcandali purgari non ponunt. Nec eoa exeunt atrittentia·' mere materialia praetextu·; facto enim ipso excluditur, 'qut> qui fanctionibua hisce haereticorum aut sehismaticora^ intersunt, utia cum ipsis convenire in unitate orationi·, in unitate cultu·, in unitate veneration i· et obaequii erga perverso·ministro· haereaeo· sehismatisque praeseferant.

Pateacit id etiam ex eo, quod orientale· ipsi quotidie oculi* vident, auribus audiunt, ore confitentur, nullum nempe tectarum obfirmatqm in schismate accedere, intéressé, convenire in ecclesiis catholicorum rive ut mimam audiat, rive ut sacramenta suscipiat, e* nimirum de causa, quod fidelium conventu· veluti perversae communionis blasphemantes. perniciosum et illicitum putent commercium hoc, ritumque damnabilem. Cum vero videant •d eorum ecclesias accedere, eorum ritibus interests, de eorum sacramentis participare catholicos, an non credendum, aut saltem timendum erit, ne ex hoc ipto magis in suis erroribus confirmentur, ae se in recto salutis tramite ambulare sibi etiam hoc exemplo persuadeant? Ex quo sequitur difficillime vitari posse periculum scandali perniciosi schismaticis et haereticis ipsis: ac proinde catholicum . tutum in conscienti* non esse, ri eum iis in divinis in hac facti specie communicet.

· Haec aane fidelibus documenta tradenda sunt, atque ideo haec sacra congregatio praelati·, mi··rionariis et singuli· animarum directoribus in Oriente ■·rio taiungit, ut unanime· hoc ipsum dicant omnes, ·t in eodem aansu ae sententia maneant, nec contrariai» doceant, aut per modum consilii, aut per modum dispensationis: sed magis hortentur fideles pro re nate, ut a communicatione ta dwtaw cum tehismatiris. et haeretieta promus abstineant, et si quando ab ea regula deviarint, eoe hortentur ac doceant, ut peccatam hoc aperiant ta sacramento paenitentiae, quo veniam a Deo obtineant, et ta posteram cautiore· eradant.

In excipiendis vero confesrionibus misrionarii rive director·· rireumatantta· casus, quas magis vel miqui gravem paeaitanttam culpam effioiunt, diligenter examinent, eornmq·· oculis aubiiciant; ta id semper intenti, ne quid laxam hac ta M «orem ·MMtantiam dfctat, eefi opportunis doeamanti·

. ^ouitiuni iatogmite mai vartoea a*-o fee* aui H-a mid· ri mai ouata, «4 uu ««aa-n oomunicaad· ia erie 4Mae oa anhiamatirii ai aa eretioii, oa-oi paaa ·ufietula ia perietal· mantairui.

Da oomunu aduou ia aiata eaua'a petMouttaaai, oaraa oatoMeii a oofars data erutiei *i achiamatiei, oaada aa ration* data baaaricel* ri fanotiunilo loru. late m grigaao* mieaiooarii u directorii, ad a* aria ■uulu fia-caro, cd e daaiarta fric'a, daord-oe inoa e chiar' neoeaaria a an oedd petaecutiunei, ea etdtu mai vertoau, oh-ci ioa'a ai peraecutiunc* eate egale eu intrebareu deepre credintia: ai aoa'a inoa ae o arete atdtu prin eeemplele atdtoru oatolici bruvi ei forte .tari ia credintia, oari nu coda cub aatu-feliu de aaupriri, cAtu ai pria principiulu invetiaturei mai auau amintite primitu chiar' ai de baaeric'a oriaatale, cAtu ei in fine prin demnitatea numelui de natolicu, carea nu aufere, ci et ae ce demita ai ae a* aupun* inimieiloru aufleteloru ai a credential, ei a uniuaei, pre care* o marturiaeacu cu baaeric'a Romana; mi inca ae ide aminte, cd aceatu modu de a aaupri pre credintioai nu are altu acopu, deoAtu cd aceeti-a ae-i «ocotéac* pre heterodoxi de minietrii adeverateloru oeremonie, a adeveratei credintie ai a adeveratei baaerioe, ai cd aaid uaioru ae-i foca pre oatolici chiar' prin aoea Capta aeau prevaricator· in credintia, aeau oelu purinu aprobatori ai eroriloru; deai dlcu in contindu, cd ei pofteecu oomunicatiune* loru numai pentru ooneervarea ritului at a elemoaineloru. Ddca tote aeeete voru fi intiparite in mint*· credintioailoru cu aerioaitate, ou «élu ai prin admonitiuni repetite, ae pote aperd, cd ai denaii de aine voru deveni mai promti ai m*i bucuroai a «uferi in tote dtlele nedreptattrile, ai od voru fi mai ,tari ai mai conatanti in unirea ai comuniunea cu baaeric'a unioa adeverata, carea o marturiaeacu.

Sacra congregatione e deplinu convince, ch toti ai unulu fia-care prelatu ai directoru aufieteacu in Oriente ai mai vertoau mieaionarii voru tiené aoéata inatruotiune cd una norma in praxa, laaandu ori-oe diapute in açeatu lucru: ai ob nu voru armé altu ceva in fapta, departdndu tote imparechiarile. Ér' deçà preate aateptar* a'ar' intempld altu-cumu, ae acia toti, cari oe lauda eu numele.de oatoHcu, oh aoéat'a ancra oongregatiun* in contr a tranagreaoriloru va apliod midilooe mai poterniee, ai pre aoeia i va aoooti de neapti de oonduoerea aufletoloru ai de miaaiuni in Oriente.

Vincenfiu oardinalu Petra, profectu.

et monitio timidiorem potiua et coatiorem, ne communicando da dMafo cum aehiamatieia ot baeretieia, animam in aotatia tiaoriaaea adducent.

Coaauetum quidam eet eauaom peraeeatioai* afferre, quam a achiamatiei* ot baeretieia rabouat catholici, qui ab eorum eoolariia ae faaetioaibue abatinaat At curant miaaioaarii ae director·*, ut quique eognoaeant vanum plerumque motum earn, immo voro etiam neoeeaarium omnino eaae peraeeutioni aoa eadere, eo vol quia peneeutio ipaa aoquivalet interrogationi fidei: atque id etiam ootendaat tum exempli* tot fortiaaimorum ae firmiaaimoram in fide catholicorum, qui huiuamodi vexationibua minima auoeumbunt, tum antedictae doctrinae principio ab ipaa etiam eccleaia orientali auacepto, tum denique catholici nominia dignitate, quae minime patitur ot ipai inimici* animarum et fidei et unioni*, quam profitentur cum Romana eccleaia, aeve aubiieiant ac demittant; quin etiam attendant non alio apeetare artem hanc vexandi fidelea, quam ut ab iia agnoacantur heterodoxi veluti verorum rituum, verae fidei, verae eocleaia* miniatri, atque ita facile catholico*, aut a fide praevaricatore*, aut aaltent errorum approbatorea facto ipao efficiant; licet dictitent aemper ae eonim communionem exigere tantum pro conaervatione ritu* et eleemoaynarum. Quae quidem omnia ai aerio ac graviter etjéeratia moniti* impreeaa fidelium meetibua fuerint, «perandum nane eat ex ae ipai* promptiore* et alacriore* in die* ferendi* iniurti* facto·, firmiore* quoquerao eonatantiore* foturo* in unione* et communione verae uniu* eccleaiae, quam profitentur.

Facile aibi perwuadet haec aacra congregatio omnea et ainguio* praelato* et directore* animarum in Oriente, maxime vero miaaionario* inatrnotionem. hanc veluti normam in praxi aervandam habituro*, diaputationibua hac de r* proroha omiaaia: nec aliud aive in agendo, aive in docendo, aemotia diaaidiia, aecuturoa. Quod ai praeter ap*m aliter acciderit, noverint omnea, qui catholico nomine gloriantur, aacram hanc congregationem contra trunagreaaorea validiora remedia paraturam, eoaque ut minime idoneo* directioni animarum et mimionibua-Orienti* habituram.

Vinoentiu* cardinalia Petra, prefectua.

Joi in X maiu MDCCLIII.

In eonpropoltMnM *tentti infuiiitûtm* Boman* «■ umaaraaA' a BantnAri *Oβá*».

haapr** iaMeleleru prapaaa da catare miariaaarfa a cetatel Tana* la Pelepeaeaa, al atrapaae I* Santalol Mela dal* mor'a e*a<r«eatlaM da Prapagaada ad* pria ravaraudnlu demon pariat* eacratarta al* a**l«i* in <ta*a da tdiaaartiu a *e*lula*i aaai praaaaatala pariat*

aacaltaaea vetaril* amtnaatiaaladlara a daeiaat

Annme la prima; ,Au iertatu eate catoliciloru latini a concede aeau a permite, cd in baaericeie lore ae oelebréM mi·'* preotii de rituhi groeeacu, achiamatiei *i eretiei, ai pre aceatia a-i admit* la oeremonielo fundbrah a catoliciloru defuncti/ Relativu la parte* prim* a numitei indoieii e de - ae J raapunde, od nu Mf« aerteln; mai aleau peatru-eh amintoacu pre patriarehulu Conataatinopolitanu, ri I tienu aerbatore* infamului Palama*. Cb-ci aoe'a atht'a inaemnéaa, odtu a oon**mtt cu riturile loru eretice, ri a oomunied cu ei in cele aante ale loru infectate de teriti'a achiamatie* ri erotica; aeau iaedi a dd oeaarane oatolirilor* de a edmunied ia

Feria V die X maii MDCCLIII.

In conprepeticn* ymereli *meta* Baama* *t* mrie*r*alw *taqaiaitieai* *Saaeti Officii.*

Saper dahlia prapealtla a «aedarn alaaiaaart* elvttatia Tea·* la Paleppeea··, at a a*era eaagrogati*·· d* Propaganda td* ad Sanctam OfSefem traeamMa par «ta* revereedam patram damteam meretertem die Sd martH ·laedam aaaii aanettatama, aaditte vetia amiaeatimi merum, deerevlt i

Ad primum, nempe: „An liceat catholici* latinia ooooedcre vel permittere, ut in eorum eccloaii* mi*·am celebrent preabyteri graeci ritu* achiamatiei et haeretici, atque hoe admittere in foneribua catholicorum defimetorum". Quoad primam partem dicti dubii reapondendum: *aaa Uctn;* maxime eum patriarchae Conatantinopolitani commemorationem faciant, et feetu^ celebrent infaihio Palamaa. Id enim perinde eet ac' conaeatire eorum baeretieia ritibua, et communicare cum eia in eorum aacria, eehiamatieo et haeretico furfure polluti·; aut aaltem oocaaionem praebere catholicia ad latinaa intarveaientibui aocleeia* communicandi eum baeretieia d»·

cele nnte «a eratieii, eari intravia· 1» beeerieele latine, ori cela pucinn da a M aoaadaliaA Ar* relativa la a- dou'a parte a aaoMaai fat otto schismaticii, can insociescu funeralale catolicilor·, prestos· numai prvssntfe caret» mafariai» din oaara «rile chtra eat morti, neameeteeandn-ae in rogatinaile ei riturile oatolice, pria cari a date··· da a inaltid pomp'· mortalni ai de a-i petraea pre morti la momenta, as pate *ieltri;* dr'in odta ar'aplicd *eonotooMo lorn proprio* ia acele ftmatinai, aean •'ar' amestecd intr' ale noatra, mi · wrtota, ei mor rate *do · to pertrito.*

La a don'a anume: „Au iertate a eatolicilora de ritulu greceaqu, eari n'a· baserica de aeel'aai ritu, ee comunice in oele divine on greoii schismatici ei cu ereticii.* N»-« *iortatn:* pentra-od in caeulu proposa potu merge la baserica catoliea a latiniloru, ei in lipe'a preotului catolicu de ritulu grecescu, ee primeaca sacramintele delà preotii latini.

La a trei'a anume: ‚Au iertatu eate oonfeearioru, seau preotiloru latini a adminiatrd aacramentulu penitentiei greciloru catolici, eari eomunioa in cele «ante eu grecii aohismatici*. N» *otto iartata afara do cani» ooeooUatoi extreme.*

Dar' pentru una mai acerata instructiune a aceluia-ai miasionariu ei a altoru miasionari'a demandatu *ee* se transcrie ce'a oe preasantulu a invetiatu in aodsta materia in tractatalu seu *de •inodnl»* disease··, *eortoa V, cap. 6, aooli:* „8i on tote aceatea, ace'a este miser'· «tare a tempului nostra, in cite in· multe provincie, undé domneecu eresiele, seau gràsésa libere, oatolicii suntu supuai durci necesithti de a conveni cu ereticii, si de a tracti cu ei familiam. Dar' desi dupa diaeiplin'a presente* introdusa de Martinü V in renumlt'a extravaganteloru *Ad eritanda,* deapre carea cite-va mai in diosu, eate iertatu catolieiloru a conveni libéra, cu ereticii si a comunied en ei in Iqcrurile curatu profane ei civile, numai se nu fia denuneiati espresu ai cu numele; pentru ace'a totusi oatolicii nu trebue se eugete, ci li este iertatu a své coaperciu cu acei cretici ai in lucrârile jaante ai divine. \ Fiindu-ch Paulu alu V dupa una matara discusiune in lucra a definite, cè nu este iertatuOatolicilora din regnulu Angliei a merge la baaericele ereticiloru si a fi de facia la ceremoniele, cari se facu •cold, precurau se pote ceti in cele· doue decrete edate dh acdl'aai pontifice, unulu adeca din anulo 1606, celu-alaltn din anulu 1607, cari ae cite·· de chtra 'cardinalulu Lauraea m *3 SenUntiar., part. Ü, tom. 3, dùput. 1J, ori. 9, g 4, ·. 393.* Bcimu oh nu lipsescu teologi, cari abaolva de ori-oe Vina q>re catolicii, cari comunica in oele divine pu ereticii ai •chiamatidii ne denuneiati c· numele, ai primeeca » •i aacramintele delà ei; numai ae concurga aceat· impregiurhri de lucrari: anume mai antdiu cd pre cafolici se-i adùca la amintit'· comunicatiune una causa forte momentosa si urgente. A dou'a: od ereticii aeau schiematicii, dele cari primeecu aacramlntele, se fla ordinati in foodu valida si ae administrese aantele dupa ritulu catolicu ftra nice una ameateoare a ritului condamnais. A trei'a: ch oomunicatiunea cu ei in oele divine ee aa fia una protestare eateraa a dogmei falae, cumu dri intrare·· in baaericele protestàntjlora, oaadn Paul· V à oprit'o ace'a catolieiloru din Angli'a, fisndu-oè ediotele regelui demandaaoru, cd toti ae merge la baaerioele ereticilora, cd prin aoe'a *to* martorieeeca, ch ei conaemtiescu eu proteatantii. A patr'a si in fine: ch comnnicatiano· eatolicilora ip osls «ante co eretloii nemeaui ae nu-i oauadae scandal· Dar' mai fa aiate da tot· ofMnM aopraaMnitta a toq-

in divini· rabaa, aat ad minus eeaadaluaa aoacipiandi. ' Qne veto ad secundam partem eiusdetn dubii, qoa> teaua aohismatici comitantes fiiasra catholicorum aaaram' preinnh'em araterMom exhibeant oaaaa honoris civilia ergn defhnetoa, noa ee immisceat·· precibus ae ritib·· catholicis, quibus mos eat fanera efferre ot defunctos ad aepnlcrum dodaeere, to> *loroiri potto;* quatenus veto in ilia functio·· *proprio» ritut adhibeant,* tel noetri» ee immisohant, no· *Koon hoc otto ponuttoodetat.*

Ad aecundum, nempe.: „An liceat catholici· graeci ritu· non habentibua catholicam eccleeiam eiusdem ritu» communicare in divinie «cum graeci· schiamaticis et haeretici·* Non *Koon,* quia in caeu propoeitp confugere possunt ad eccleeiam eatholieam latinorum, ot in defectu eacerdotie catholici ritu· graeci · sacerdotibus latinia «aeramenta suscipere.

Ad tertium, nempe: „An liceat confeaaariis vel sacerdotibus latinia administrare sacramentum paenitentiae graeci· catholici· communicantibus in divini· eum graeci· aohismatici·*. Non *lieoro extra* cosunt *extremoa neootoitati*.

Pro maiori vero instructione eiusdem misaionarii •liortrihque mlasionarioram transcribi mandavit id quod sanctissimus ad materiam docuit in eius tractata--*do—tpnodo dioecetana, lib.* F, *cap. 5, M:* „Et nihilominus ea est miser· nostrorum temporum conditio, ut multis in provinciis, in quibua haereeea •ut dominantur, aut grasaantur impune, duram catholici aubeant necessitatem cum haereticis conversandi et familiariter agendi. Verum quamvis iuxta praeaentem disciplinam inductam a Martino V in celebri extravagantium *Ad emtaeeda,* de qua nonnulla inferius, liceat catholicis eum haerctic^fl modo non sint expretae et nonrfhatim denuntiati, libere conversari, et cum iisdem communicare in rebus mere profanis et civilibus; non idcirco tamaA arbitrari debent catholici, fas quoque sibi Caps cum iisdem haereticis consortium habere etiam in rebus sacris |t divinis. Siquidem Paulus V .post maturam rei discussionem, neutiquam licere definivit catholicis regni Angliae haereticorum templa adire, ritibusqué interesse, quos inibi exercent, uti legere est in duobus decretis ab eodem pontifice editis, uno scilicet anni 1606, altero anni 1607, quae referuntur a cardinali Lauraes j» *Seotentiar., part. 3, tarn. 3, dioput. 11, ortie. 9, g 4, a* 393.* Hand eqnidom ignoram··, non deesao theologos ab omni culpa ebaolventes catholicos, qui cum haereticis et schis-' maticia nominatim non' denuntiatis communicant in divinia, atque etiam sacramenta ab iisdem recipiunt. dummodo' bae simul - concurrant rerum circumstantiae : primo scilicet, ut ad praedictam communicationem catholicos adigat gravissima et urgentissime nausa; secundo, ut haeretiei aut acbismaticl, · qaibua «aeramenta expoacunt, sint valide ordinati, et aacr· .adminiatrent ritu catholico abaque ulla admixtione, ritus damnati ; tertio, ut communicatio eum iiadem in divini· non ait externa protestatio falai dogmati·, qualia erat iagreaaaa in protestantises. ecclesia», eam catholici· Angliae illum inhibuit Paulu· V ; ideo quippe regia edicta omnes •dire iusaeran^ haereticorum templa, nt tali pacto •e cum protestanfiboa sentire fhterentur; quarto demum, ut catholicorum cum haereticis oommnnioatio in. divini· nulli scandalam ingerat Verum in · primis praedicta theologorum sententia *ubs '-habet adversarios, neque ab omnibus admittitur taaaquam in praxi secura; deinde, ea etiam admiaaa, «tm emaea .eaomeraSd· oireenietaatiaa simul at

logiloru «i are ooatrarii aci, ai nu ae admit· de toti A «A eeoura in prex·; apoi ei admitiendu-o, dcora-ce tote impregiurarilo enumerate trobue m fla de una data ai imprudna, ed inaodrea catoliciloru ea eterodoxii in luororilc «ante ae fla Ubera de ori-ce culpa, precum· invetia Silviae m tartprm *parte» nancti*

eardinahdu de Lugo, *De fige, dirpul. 33, ant. 1,* η. **II**; Thom·· a lean in tractatui· *Do* eoam· *lib. 8, pert. 3, g t, ven.:*

Ci dificultatea mai mare - pre p. 556; eardinalulu Albitiua, *De ineonateatie ia fide, cep. 18, a. 30 et aop.;* eardinalulu Gotta in If-" *II*·aancti Tho»ae,*

tea comparate ad fidalea, dat, 3, g 3. De ace» · mei impoaibilu, ae ocure neceaitatea de · potd eacu»4 del· Aradelege pre catolicii. cari m ameateca in oele «ante cu ereticii ai cu achiamaticii. Din care cauaa tacrele congregatiuni din urbe, adeca B a Santului Oficiu, ei cea dc Propaganda fide, *tota da* w'· eu *eoeotitu de neiertata* oomimimw·, de care e vorb'a. ai au elaboratu erudit'· inatrpetiune, Hindu noi atanci intro minori dandu-ni ai noi ailinti'· ori cumu va fi foatu, cA aee'a ae ac tramita miaaionariloru, cdndu va fi de lipaa, unde m arcta cauaele, pentru cari abii ee pote intemplA veru una data, ci in praxe ae pota fi nevinovata comunieatiunca catoliciloru eu ereticii in oele divine.

Pentru domnulu Euaebiu Antoniu Calabrino, notariu alu «aerei inquiaitiuni Romane ai univeraali

Petru Paulutiu, notariu aubatitatu.*|

A ooaiunetim adama debeant, ut catholicorum com heterodox!· la rebna «acri» aocieta· omni vacet «tip·, quemadmodam doceatSilvia· ia *tertie» partem*

are*. *1,* o» *11;* Thomae a lean, froetataa d* lamium pvntmm aahrt* prMMmde, M. 8, *pert. », g 4,* ear*; Sed maior eat diffieultaa, *peg. 566;* cardinalia Albitiua, *De* tneaMtimfi· ia *fide, oep. 18, tp 30 et eef.;* cardinali· Gottua in 7Z·" *2·· nancti Thoatae, fnaeat. 4,* dut. *6, g* 3, < V, *rt fuaeat. 3, Dt infidelUua* eem*pareie ad fidolto, dai. 3, g 3;* idcirco fore impoaaibile eat uau venire, ut a flagitio excuaari valeant catholici eoae in reboa aacri* eum haeretici· at ·chiamatieia admiaeentea. Quamobrem aacrae urbi» congregatione·, Sancti Officii videlicet et de Propaganda fide, *UKeitem tamper reputarunt* rommw nicnam, do qua eat earino, doctamque concinnarunt B inatructionem, nota» in jninoribua tune degentibua qualemcumqae noetram operam navantibua, ad miaaionarioa, eum opua fuerit, tranamitttendam, ubi ratipnee expendantur, propter qua» vix unquam accidere poteat, ut in praxi ait innoxia catholicorum cum haereticia communicatio in divini*.

Pro domino EuXebiô Antonio Calabrino, aancta· Romanae*et univemalia inquiaitionia notario

^etrua Panlutina, notariu» aubatitutu*.'*

VIII.

!<·' titlulu VI, oapu XI.

' laatnutHmoa aaerai coegregatiuni de Propaganda yfide dira recerendnlpi partait domnu epiaeopalai Boaenu deepre fingroparea catolieiloru in cemeteriele protettantiloru.

Reterendulu parinte dbrnnu Carolu Poirier, epiecopulu Rosenu, referindu in relatiunea-i deapre •t»rea dieceaei aale, ch in parochi'· Santei Cruci din diecea'a a'a catolicii n'au cemeteriulu loru propriu, *i de ace'· corpurile credintioeiloru mortr ae ingropa in cemeteriulu Luteraniloru; din care cauaa totu de a un'a trebue ae dè una inaemnata auma de bani miniatrului proteatantu; aacra congregatiune de Propaganda fide in acript'a-i..de 16 aprile 1863 a data roverendului parinte domnului urmatorea inatructiune in lucrulu aceet'h; adeca: I. Se puna tot· neauinti'· intr'ace'a, ae aiba catolicii unu eemeteriu propriu aeparatu de ahi acatoliciloru. II. .Ddca in*« impregiuritrilc nu ar' concede, ai catolicii ar fi ailiti a ingropi corpurile credintioailoru repauaati in cemeteriulu proteetanti- p loru. ae grigiaca celu pucinu, çi in acel a ac ae atatoréaca unu loco deaclinita ei aeparatu pentru inmormentarea catoliciloru. III. In fine ddea nice ace a nu e'ar' poté dobfindi, precumu nu a'a potata caacigi phna aeumu, de etteori ar' immormentii vre unu catolieu, mai antAiu ae ae euretie prin binecuventare loculu, in care ae immormentéaa.

Inelractio aacrae congregatioaie de Propaganda fide ad reoerenduat paire» dominât» epiecopatg Roteneem taper eepuUttra catholieoru» in eoemetriie pro- tettaatiam.

Cum reverendua pater domino* Carolua Poirier epiacopua Roaenaia in relatione *tatu* auae dioeoe*eo* retuliuet, in paroecia Sanctae Cruci* auae dioeeaeoa non extare coemeterium catholiei* proprium, ac propterea defunctorum fidelium corpora inhumari' in coemeterio Lutheranorum; quam ob inauper cauaam qualibet .vice haud levia pecuniae via proteatanti miniatro erogari oporteret; aacra congregatio de Propaganda fide litteria diei 16 aprilia 1863 aequentem hac auper re inatructionem eidem rave-' rondo patri domino dedit, nimirum: I. Studium omne in id conferret, ut catholici proprium coemeterium et a coemeterio acatholicorum aeparatum haberent. II. Quod ai rerum adiuncta id minime ainerent, catholicique, adigerentur corpora fideliam defunctorum in coemeterio proteataniium aepulturac dere, curaret «altem, ut in eodem diatinctua ac aeparatu· conatitueretur loco* pro catholicorum eepultura. III. Demum ai nec impetrari id ponet, prout etiam quoaduaque id aaaequi datum non fuerit, quotiea catholicum humari contingeret, benedictione priua luatrari deberet locua, quo aepultaraa traditur.

IX.

Ba titlulu VU, oap. IV, V.

Inetructianea nacrai, eongregaiitmi de Propaganda fide, tramite arehiepiaeopaliè provinciei baoerietaci de Àlb'a-Jtdfa » Fagaraeiu, emanata la 28 junta in rmuiu 1858.

Daapra ecatenIntPa elerieUeru.

Ti eate cunœcuta illuatritatêi tale, cita dé multa a ataruita acaunulu apoetolicu, cA credintioei de

IX.

Inatructio trenumiaaa o noera congregatione de Propagande fide ad orchiepieeopu» provinciae acela- viaetieoe Fogaraoianaia at Albo-Iulienait, at die 28 um# **M *1858* «manata.

De eaaUnaatl· atericarum.

Non latet amplitudinem tuam, quantum apoatolioa aedea elaboraverit, ut fidelea qtiuaeumque ritua

ori-ce ritu H direiplina, «i meabrü aeehriari corps mistieu se peroevetdse ncelatiti in nnitat·· spiritului, fined· uniti aci pre pamsntu tab ana cape ameeuratu inatitstiuuei divine; ti od ei aoeia, oari •o-an desbinata de aaitatea oatolioa, abateadaae dola adevera, ae ae interea odata in sinalu baserieei; ai in arma cd pretotindene· an inflorecoa unitatea eredintii ai santitatea diacipHacl.

Deci dupa-ce eradinti'a propane pria magtoteriula infalibile alu baaericei an ee retime pre retinni omenesci, oi pre cuvintelo divine ti pre auctoritate· lui Domnedieu, earele o a revelata, trebue ce fia un'· ai aceaai la toti aoeia, cari doreeon ea forméte corpulu lui Christoeu, ai ae video in ataulnlu aceluia, dr' disciplina bateriodeca, deti dupa varietatba impregiuràrileru ai a tempurilora, tenu din eaua'a traditiunei ai datenei diverte a verunei barerioe mai insemnate, nu respinge varietate· eeterna, totusi eate forte necesariu, od aoe'a oe nu ouprinda nemicu, ce nu ar' cérespunde lAsantitatea •celeiasi credintie, nemicu, oe ar' fl opusu doctrinal moravuriloru seau onesthtii baaerioeeci.,

Cu cdta iutioleptittne, ai ou cita ingrigire pastorale au fhcut'o acdat'a, mai aleeu eu privire ia orientali, pontificii Romani, carora li eate incredintiata grigi'a de tote baaericile din parte· lui Domnedieu, ni arata lamuritu monumintele iatoriei baterícesci, ai Benedictu alu XIV*** neuitatuhi pontifice in enciclfc'· renutnita *Allate»* aunti ni pune in aintea ochiloru totu, ce a dieu ai a facutu aoaunulu spostolicu incependu del· Nioolau antdralu •antulu pontifice pdna pre tempulu seu, pentra-cd se-iintoroa pre orientali la unitate· credintii ai la puritatea antica a diaciplinei, ai aeU intardsca in Me'·.

In care obiectu ae-a tientitu din tote poterile la ace'», cd stergdnduse crorile, ce le·· semenatu inimiculu pre tempulu deabinarei, dar' ritulu orientale, incitu nu se opune crediptii catoHoe, si nu e periculoau pentru suflete, seau nu deroga onestdtii basericesci, µ remana neviolatu si neechimbatu

Ce a ee a facutu cu tota anim a si saatitatea s'a domnulu nostra pontificele Pin alu IX emnlatoriulu selosu alu predecesorilora sei; pentra-cd •bid se sui pre catedr'a santului Petra capule apostoliloru, si numai decdtu i-a provocatu pre orientalprin epistolele sale pline dejubire' ia unire· multa dorita, fiseunduH· celera uniti mai multe favoruri, ne poftindu altu ceva, decdtu atirpirea erorilora, er' ritulu orientale se remana nevatematu, precumu •i disciplin'a, earea au tienut'd si au avufo orientalli mai in· sinte de desbinare, si earea se resima pre liturgiel·' vechie si venerande ale· koeiore si pre rituale, aoe'a se se pastrdsa cu scumpetat·.

Cd-ci nu eu alta intentions a instituito pontifioele amintitu provinei'a nona beserioeaca numita de Alba-Juli'a, sarcle eapresn a demandata, ed form'· ai administrare· ae fi· dupa ritulu ai diaciplin'· baserieei orientali; cd prin eeemplnlu aceet'a ai cei deabinati se se indemne ea qjutorralu lui Domnedieu la unire, si se »· interea in amnia anitatei catolicœ. Dara dupa-ce disciplin'a ' aceatei provincie ae-a parutu cu privire la unele a nu ff destulu de Momodata dupa eeemplulu baserieei grecesci, pentru ace'a santitatea s'a a doritu, cd episcopii provincial amintite impreuna cu tine intilegdnduae ae referiti deapre tote acestea deduoandule prelucrate on temeiu, pentrn-cd de aci dopa Me'· cumpaninduse lucrurile bino se se pota firedibpusetiunile de lipsa la tempulu aeu.

re diacipHna·, velati membra eiusdsm mystici corpori· aeb uno ia terri· capita divina institutio·· •oaiuacta, ia unitate spiritus inviolate perotaroat; atqan a* etiam Uli, qni a veritate doeHnaate·, ab unitate catholic· diseesreraat, tandem aliquandoad qaaleeiae siaum redirent; daaiqae at smite· fidei ac tanotitaa disciplina· ubique terraram fiororet.

Etemm cam fidee per inlbllibile eeeleeiae magisterium propoeita, non humanis rationibus, and. divinia prorsus oraculi· Deiqae revelantia «detorte tata innitatur, uaiea omnino eademqne apud omnee oaee debet, qui Christi corp» constituere et i» anioo eins ovÛi vivere exoptant: ecclesiastica vero disciplina, quamvis pro rerum aô temporum varietate, vive pro diverea illustrioris alicuius eccleaiae traditione m consuetudine, externam veluti varietatem non respuat, tamen neces·· omnino eat, ut nil oontineat, quod non eiuadem fidei aanctitati respondeat, nihil quod morum doctrinae vel eocle«iaatieae honestati advertetur.

Quo autem oonailio, qua pastorali sollicitudine id praestiterint, praesertim quoad orientale·, Romani pontifices, quibus divinitus commissa est cura omnium eodeeiaram, historiae ecclesiasticae monumenta'luculenter ostendunt, et Benedictus XIV immortalis memoriae pontifex, in percelebri encyclic· *Allato»* sunti ob oculos dvidenter ponit, quae dixerit quaeve constanter egerit apostolic· sede· ■ Nicolao primo sanctissimo pontifice ad sua 'usque tempora, ut orientales -ad unitatem fidei ac pristinam disciplinae puritatem redpceret atque in -- firmissime solidaret.

Qua in re omnis plane cura in eo collât» fuit, ut detersis erroribus, quoa, durante schismate, inimicusi homo clanculo superseminaverat, de cetero ritus orientalia qua in parfe nec fidei catholicae adversatur, nee periculum generat animarum, aut ecclesiasticae derogat honestati, inviolatus firmusque maneret1.

Quod libentissime prorsus animo, praestitit etiam sanctissimus dominus noster Pius papa IX decesserant suorum eximius aemulator; vix enim sancti Petri apostolorum principis cathedram conscendit, orientale· omnes ad peroptatam concordiam amantissimi· plane litteris* excitare, iamque unitos favoribus' augere non destitit, id unum requirens, ut errores omnimodi evellerentur, sed ritus orientalis maneret inviolatus, quemadmodum et disciplina, quam ante-schisma 'orientales servabant et profitebantur, quaeque venerandis ipsqrum antiquis liturgiis ae ritualibus inniàtur, religiose custodiretur.

Equidem non alio consilio novam ecclesiasticam provinciam, ab Alba-Iulia diotam,' praelaudatus pontifex instituit, sÿuippe qui explicato mandavit, nt forma atque administratio ad ritum et disciplinam orientali· eodaMae exigeretur; ut insuper vel tali exemplo etiam diamdentes- allecti m unitatistadio, aspirante Deo, encitati, faciliu· ia gremium catholica· unitatis re reciperent.. Quoniam vero disciplina istius provinciae non satis apte in aliquibus ad exemplum orientalis ecclesiae oompoeita videbatur, ideo sanctitas sua voluit, ut episcopi memoratae provinciae una tecum, collsti» consilii·, relationem de his omnibus, appositis lucubrationibus commentatam; exhibere curarent, ut inde, rebus »edulo perpensis, opportune provideretur.

* Breydic. M MH 1TW.

* Uttoris spesteiM· ad «tartsle· · tiarerii 1MB

Oe priminda illaatritate ta cu ua sotiatadino la»- A dabila ai implinita prin «piator· dia SO novembre 1866 ai pria hàrtiele adauae la aee'a, in ear· »· •fia moite, ee ■· tien· do discipli·'· orientale ai de datinel· ai moravurile aeeatei provin«e noue. Mai incolo santitatea t'a earele de nimicu au ne iuteteadna mai melta; «fi de ooneervarea discipline! orientali in curatfa sa, doreeee forte tare, ed aoeia, eorii avenda ohiamare dsla Domnedieu, ae dedica •pre ofieie sacre, se straluoésea nu numai prin invetiatura, eè ai prin intragitatea vietiei, pentru-ch eu cuveatulu ai ou eeemplulu pre credintiosii^ preste èari suntu priai, ao-i pote invetia doctrine oea adeverata, si pre¹ cei, oe eontradtcu, si on •aemplulu puritatei vietiei «e-i oonvingn; pentru •oe'a a diapuau, od prin aoéat'a sacra congregatiune de Propaganda fide deocamdata illustritiÿei .tale ai oeloru lalti episcopi ai aoeatei provinoie ae ti-M eomunioe uHele ou privire la eonteninti'a clerieiloru, B cari ae réfereseu la aeelea, ce in hhrtlele ■mintite tramiae de tine ee cuprindu titlulu IV: *Diipn coeatorfa'chrieÜom,* ef in epiatola $ XII. .

Ori cine va eumpanl ou atentiune traditiunea adeverata cu privire la celibatulu ai oonteninti'a clerului, va afld in adeveru, ch din aeclii primi ai baaerieei ae-a observatu, ai déea nu prin fege generale .ai eaplieita, dar' celu pucinu prin praxis ai datena, cd nu numai episcopii ai preotii, ci ai olericü Miediati in ofieie «acre ae observése nevatemata virginitate aeau oonteninti'a perpetua. Pentru-Oè aeéat a ae vede a o pretinde demnitatea miniateriului aacru, eu care suntu impreunate ofieie domnedieeaci, cd adeca ' aceia, cari au ae sacrifice ai se produce victima ncmaculata, carea este ina' aai santitatea si puritates, ae stralueésca prili virginitate aéu contenintia perpetua. Afar· de aee'a traditiunea santeloru parinti ni arata, ch aantii apostoli c •eau au foutu verguri, seau ch dupa caaateria •e-au retionutu cu totulu delà aee'a, deunde si denaii nu ai-au puau urmatori pre altii, deedtu pre aecia, cari au marturiaitu virginitates ai oonteninti'a nevetemata. Aci nu e de lipaa a intinde cuvinte deapre aee'a ee a invetiatu ai a faeutu baaerie'a Romana, mam'a ai ifiagiatr'a celoru alalte baaerice baaata pre eaetnplulu ai inatitutiunile apo•toliloru, carea totu deun'a a indetoritu, od se ae obadrve castitate·, carea a propagat o in tota baaeric'a apuiena, ai in urpi· - iptarit'o prin lege. Dar'chiaru ai la resariteni pre langa acea, ch celibatulu ai conteninti a totu deun'a au fostu in mare onore, si ae-a observatu eu acuqipatate din tempurile eelea mai veehie phna aathdi, mai aleau in baaericele, in cari a iufloritu diaciplin'a prin diliginti'a episcopiloru. Pentru-oh Ep'ifaniu unn barbatu destinsu in privinti'a aantitatei ai a invetia-& turei, ai earele a cunoscutu forte bine disciplin'a ' baaerieei reaaritene, in eapunere· credintiei eatolice (η. 9Ï) dice espresu „saeerdotiulu consta din ordulu^ verguriloru, adau eelu pucinu,... din aoeia, eari •e retienu dola muierile sale, seau dupa oaaatoria prima petreou in veduvia". Fieodu-ch dupa Hieronimul „baseric'a la inoeputu - atatu din popore Ar· de invetiatura", pentru aee'a ao-au admiau la preotta ai unii, cari Aaeru eaaatoriti, cari aeau petreoeau in veduvia, aeau duceau nna vihtia od •i candu nù ar' ayé muieri. Deunde aoelasi Epifoniu (haereai 69) idarturiseoce reapicatu prin cuvintele „baaeric a Ia Domnedieu nu primeaoe diaconu, preabiteru, epiacopu ai subdiaoonu pre barbatulu unei muieri, ce naace inca prunci, ci pre aœl'a, earele. ·--· retienutu si dola un'a, aeau, -

Quod aU aeoopit aapljtado tea laudabili quidem «ollieitndin· prawtitit par litter·· pridie kalaadaa daoembria 1866 date· perque inauper adiuueta folia, abi plera habeatar, quae diacipliaam •pacteat orieatalem et eonaaotadraes morteque iatisM nova· provinciae. Porro aaaotitaa ana, cei aihU eat potiaa, quam at diaeipUa· orientali· ia mm puritate vigeat ac aervetur, aummopera ia primi· daaidernna, at qui, vocaate Deo, aaorit addicantur ministeriis nadum doctrina, veram briam integritate vitae praefulgeant, at verbo et exemplo fidele·, quibo· praesuat, powiat instruere in doctrin» ssna, •t eoa, qui contradicunt, etiam puritati· vita· exMnplo arguero, voluit ut per hanc «aeram congregationem de Propaganda fide qnaedam interim amplitudini tuae ceterisque iatina provinciae epi•eopi· aignifioarentur quohd continentiam clericorum, 3naeve ad ea referuntur, quae in praediotia folii· te tranamiaaii continentur titulo IV: *Dt metri* asomo *drrieontm,* in epiatola vero fi XII.

Qui germanam traditionem de coelibatu ao eoa- ' tinentia cleri aedulo expenderit, inveniet profeqto vel a primi· ecclesiae catholicae saeeulia, ai non generali et explicita lege, moribua saltem ac consuetudine fuisse firmatam, ut nedum episcopi et presbyteri, eed et clerici in aacria constituti virginitatem vel perpetuam continentiam inviolate servarent Badem quippe aacri miniaterii dignUaa, cui officia prope divina tribuuntur,, id exigere videbatur, ut qui immolare ae etiam producere deberent immaculatam' victimam, quae ipaa eat sanotitaa ae puritas, aut virginitati· candore aut perpetuo'éoatinentia niterent. Amplissima inauper aaortorum patrum traditio vel virgine· vel poat nupti·· perpetuo continentes demonstrat, apostolo·, unde «t ipsi non alioa «ibi aueceaaorea adacivere, quant qui virginitatem coluissent aut inviolatam continentiam profiterentur. Hic non immorandum quid apostolorum exemplo ac institutis edocta egerit ac docuerit Romana ecclesia ceterarum mater ae magistra, quippe ' quae nunquam illam aervandae caatitatia obligationem intermisit, per totam occidentalem ecclesiam salubriter propagavit, ae tandem inviolabili lego •anoivit. Sed et apud orientales coelibatus aut continentia clericorum, praeterquam quod maximo fuit semper in honore, antiquissimo ab usque tempore, in eeeleaii· praesertim, ubi disciplina episcoporum- sedulitate florebat, religiose servabatur. Epiphaniua siquidem, vir sanctitate ac doctrina insignia, quique orientalis ecclesiae disciplinam optime norat, in expositione catholicae fidei (n° 91) conceptis verbis affirmat ^sacerdotium ex virgianm ordine praecipue constare, aut sin minus . . . ex his, qui - suis uxoribus continent, aut aecundam unaa nupti·· in viduitate versantur". Principio etenim, prout .loquitur Hieronymus!, Rquia rudi·, •x gentibus constituebatur eoeleaia", ad sacerdotium aliqui etiam assumebantur, qui iam matrimonio iuncti fuerant, aed vel in viduitate continente· vnl vitam ita degebant quasi uxore· non haberent. Unde idem Epipbaniua (haereat 59) diaerte fatetur quemadmodum „sancta Dei praedicatio in- diaconum, presbyterum, episcopum et hypodiaoonum non suscipit unius uxoria virum libero· adhuc gignentem, •ed «um, qui ae ab unica continuit aut in viduitate vixit, maxime ubi ainoeri .aunt canone· ecclesiaatici". Neque contraria alicuius eccleaiae particularia conauetudo seu inobservantia quidquam' obstat dum •ermo instituitur de disciplina eccleaiae orientalia; ·

¹ Uh. «ira·. IsviaUa.

traitu · in · vedùvia, mai alepa made santa sincere canonele baaerioei*r. Im acést'a nu se pota opune daten a contraria seau neobaervarea yre-ufiqi baserice particularie, fibnQu verb's despre prax'a basericei resdritene; pentru-oh aeelasi Epifaniu adauge indatu: „I)ars imi vei dice: aiéve in unele locuri pfeOtii, diacopii si subdiaoonii inca generepta copii, miae acést'a nu e 4°P* carioau, ei dupa utihtea,' oipeniloru*. Pentru ace'a nu ae. pote, dafeitâ, c* pre tempulu lui E^ifaniu cleridtt. (/eia aubdiaconu* pina la episcopi») au tienutu celibatulu seau contenintia. , Cjs se pute intarf-ai qtrin testimoniulu lui.Hieronimu,'carele petrecéndu mai dhiltu temp^ jn reaaritu a. cunoscutu perfectu daten'a siyinrx'ar baaerioei reearitene. Mq) incolo santulu^doctoru lui Vigilantiu inimicului cétui mai infocatu alu contenintiei clericali, pre lenga alte arguminte. opune portarea bascricei universali: ,Ce ft^cu bttaericele resaritplui, ce ale Egiptplui, ai ale acaunului 'apostoliqu, cari seau primescu de clerici verguri. seau contenitori,' seau déc. au avutu muieri, incéta a fl inaurati." Asia dara acést'a e traditiunea cei universali, acést a fù prax a undé ae-a pastratu curata disciplina.

I'nii dintre (Ireci eugeta" si .firms cu* mare cutesantia, ci episcopii resaritului de sine„ firs de a fl foatu obligati prin vreuna lege au ibaervatu conteninti a, spre carea i-a indetoritu mai antaiu sinodulu delà Trulla. -Inae pre lenga teatimoniele forte ebiare ale parintiloru. chiaru si inausi Justinianu cu roultu mai in ainte de cânonele trullane a dispusul dechiarandu. cixelu este eaecutorulu ranoneloru de mai in ainte, ci episcopii ae ae alega dintre calugari, seau si din cleru inae dintre acoia, cari nu au nice copii ai nice muieri, au celu pucinu nu traiescu cu acelea. Totu acést a disciplina ae alla si la sectele resaritene. cari se-au desbinatu de baserica mai in ainte de tempulu lui Justinianu, eari tote continu in ace'a, ci de epiacopi se se alega celibi'.

Cu totulu altmintrea se-a intemplatu cu privire la preoti si la cei alalti clerici; pentru-cà neobaervarca seau daten'a cea taxa, ce a foatu in unele baaerice particularie pre tempulu lui Epifaniu, cu tempu a prinau radecini, si se-a propagatu asia, incitu in urma 'se-a .latttu in tôt· baserica resaritena; si intarinduae daten'a ace'·, ce'a ce mai in amts' fù permiau numai cantorilora si lectoriloru, ae-a intinau ai la preoti ai la alti clerici conatituiti in oficie sacre, ci adeca ee convietiuésca tu muierile, cu cari se-au caaatoritu mai in ainte de ordulu sacra. Ma in cutare provincia resaritene patim'a disciplinel mai laxe merse pina acolo, incitu se incumetira a se casatorf chiaru si dupa suaceperea oruriloru sacre, ccea ce se-a reprobatu si se-a opritu atrinsu ii sub cele mit grele pedepM, si prin ambele derepturi celu baaericescu anume si celu civile, si inca mai in ainte de canonele trullane; dupa cumu ae vede acést'a reapicatu did legijp lui Justinianu. Doors-ce imperatulu numitu ce plange tare* in contra unora clerici, cari *dtfnHumdit centtuU •aerr* se incumeta a se eaaatori dupa birotonia. Fiendu-ch canonele sacre opreau aapra sub pedtpsa de a si pierde oficiulu sacra, ci nice unu preotu, diaconu si subdiaconu se nu se pota oasatori dupa oe a primitu ordulu acela; deunde dice aoelasi Justinianu .preeumu suntu oprite unele ci aoestea prin canonele sacre, asia se opra.ee acést'a ai prin legile nostra*, si adaugindu pedepse civili la oele

A etenim apposita' idem Epiphanias prosequitur: ^At dices mifii: omnino in quibusdam loots liberos adhuc gignere presbyteros, diaconos et hypodiaconos: at hoc non eat iuxta canonem, s^d iuxta mentam hominum*. Quqpropter ambigi nequit, quit? Epiphanii tempore clerici (ab hypodiacono ad epiacopum) coelibatum vel continentiam coleret^. Quod aptissime firmari etiam potest testimonio Hieronymi, qui ob diuturnam in Oriente commorationem illius ecclesiae more, «c disciplinam perfectissime novprat. Porro sanctus doeto^Vigilantio, clericali continentiae, infamissimo, prpetet alia argumenta, factum opponit uqiverssdis eccleeiae: .Quid facient Orienti. ecc(e^ •iae, quid Aegypti et aedis apoetolicae,· quae aut virginea clericos accipiunt aut continente., aut «i· uxore, habuerint, mariti eue desistunt?* Haeç denique unÿ/ersalis ecclesiae traditio, lil more· erant, ubi purior disciplina vigebat.

B

Putant quidam Graecorum et nimie confidenter awerünt, episcogpe in Oriente «ponte tua, non aliqua lege adajrictoe eervasae continentiam, quam dicunt primo in Trullana synodo fuisse sancitam: aat praeter clarissima patrum testimonia re) ipse lustinianus. qui longe* ante trullanos canones leges disposuit, quique profitetur, se esae priorum carionum exe* cutorem, non semel inculcat \ ut episcopi vel ex ordine eligantur monabhorum, vel ex clero quidem sed ii, qui neque filios, neque uxor*» habeant, aut illi saltem non cohaereant. Eadem insuper viget disciplina apud sectas orientales, quae vel ante lustiniani tempora ab unitate defecerant; omnes quippe in eo conveniunt, ut episcopi eligantur,· coelibes *.

C

Longe aliter accidit quoad presby teros aliosque clericos; etenim quae erat tempore Epiphanii inobservantia seu laxa alicuius eccleeiae particularis consuetudo, ita tractu temporis radices agere ac propagari coepit, ut tandem totam pone orientafeep ecclesiam pervaserit: et invalescente consuetudine, quod tantum cantoribus lectoribusque permissum erat, etiam presbyteris tributum fuit aliisque clericis in sacris constitutis, ut nimirum cum uxoribus, quas ante sacram ordinationem duxerant, consuescerent. . Quinimo eo usque in aliqu^ provincia dri^tali se protulit laxioris disciplinae aestus, ut nonnulli etiam post sacrorum ordinum susceptionem matrimonium attentare praesumpserint; quod tamen utroque iure, ecclesiastico videlicet ac caesareo, et quidem ante Trullanos canones, severe ac sub gravissimia poenis improbatam prohibitumque Ibit, ut vel ipsae lustiniani leges luculenter ostendunt. Etenim praefatus imperator graviter conqueritur * de quibusdam clerici·, ^i dsspiciisites aacrM ranonM post ordinationem nuptias attentare praesumpserant 8acri siquidem canones severe vetabant sub poena privationis saeri ministerii, no qui ex presbyteris, diaconis ae subdiaconis post huiusmodi ordinationem coniugari possent; unde, prosequitur idem lustitiianus, ^quemadmodum sacris canonibus prohibita sunt, talia, sic et secundum nostras leges rem ipsam prohiberi*, et canonicas poenas civilibus cumulans, filios, ex tali nefaria couiuuetitfne susceptos illegi-

1 Lib. I Cod., De epiac. et der., L 44; Nov·!!. ISO, c. 14, ».
* Coa». JNaeror. IfteroàotauL loaaab Catpvid, qui «mcepti· verbii id teeutur de ChaMadi iMtoriaafo, de Marpaiti^

Cod,, lib. I. tit. 8, De epiec. et eier, | *facrit covmnm^u·.*

«aaonioe, pre 'Iηi» oe m naacu din atari eaaatorü A.Jimos decernit ae ή ex ineastuoso csiaîugio prognatf afuriaite, i deehiara de iliegitipù, ed ai'eandu ee-ar' fi naacutn din casatoria itiMtnoaa, „incdtu ae nu ee considere nice cdnaturaliseau spurii, çè en totulu ai pretutipdenea de oprtti, *i ne dempi de suceeaiunea- parintiloru*. PAna aci Jiutieianu. 8i> apoi eu privire la' derepturile basericesci. dqpà cumu observa, forte bine Benedictu alu XIV!·· Ç\goterei civile Γ-a'a laedtu gjpria de a obedi, êra nu auy toritatea de a demdh.dk; totuai cu privire la obiectulu, deapre careie ee tractésa, imperatulq vCrbeace relative la canonele sacre.

Nice ae pote aduce in contgay ck conciliai» pro■vindale Anciranu prin eknoïnilu X a permiau diaconiloni, cari ae-au marturiaitu la ordinatiune, ck *iu* ee potu retiené, ae pota contra^ casatoria si dupa puaceperea orduriloru; ck-ci debi. canonulu aceia' a avutu poterea permiaiunéi pentru provinci a Ancirana, totuai nu a potutu ae achimbe disciplin a baaericei resaritene, si ace'a nice nu o a schimbatu in adeveru: dupa cutnu marturieescu deapre acést'a reapicatu Epifaniu, Hieronimu si alti parinti. orecumu si imperktulu inausi Deunde sinodulu TÉjillanu in canonulu VI decide preste totu sub pedeps'a depunerei, ck iice unui subdiaconu. diaconu ori preotu ui-i este iertatu a past Ia casatoria dupa ordinatiune*; de aci si canonist!· greceeci inca marturiseacu, ck canonulu ainodului Ancÿranu se-a abrogatu cu totulu prin celu delà TrullaA

Acestea aaia fiendu qri cine-vede, càtu este de departs de dieciplin a adeverata a baaericei reaaritene daten'a ace a, cà aubdiaconii, cari au paattu la casatoria dupa-ce au primitu subdiaconatulu, ee ee promovéae la ordurile mai mari, depra-ce aaia ceva e in contra chiaru ai a sinodului Trullanur7

Pentru ace'a santitatea sa, earele ee interesésa forte multu ck moravurile acestei provincie. delaturanduae ori si ce coruptiune, ae se intocmeeca dupa cinoaur'a didciplinei celei curate reaaritene, laudandu-ti dupa meritu propuaulu repetitu alu ilustritatei tale, spre a nu mai admite pre nimene la ordurile sacre, déea nu va fi celibe, seau déca nu se va fl caaatoritu pre lege mai in ainte de primirea subdiaconatului, dupa daten'a reearitena. Aci in propttsulu aceat a ilustritatea ta impreuna cu cei alalti episcopi, ai acestei provincie se stati neclintiti, si delà açela se nu ve abated.

Ce se tiene de clericii aceia, cari dupa susceperea ordului subdiaconatului se-au casatoritu, si pentru cari te rogi ilustritatea ta, cà de aatadata prin dispensatione apostolica, in modu legitimu se se pota promovk la gradurile mai inalte: santitatea sa luandu in eonaideratiune motivate aduae, si din gratia speciale se-a induratu a dispensi, ck déca nu suntu alte piedece, ee ae pota promoyk la diaconatu si presbiteratu, si pre lenga ace'a se pota vietiuf in caMtori'a, ce au contraa'o. Concesiunea acést a a ecaunului apostblicu inné priveace numai pre clericii aceia, despre cari amintesci espresu in memorat a ta epistola.

Altmintrea santitatea sa cu tota poterea te admonésa in Domnulu pre ilustritatea ta si pre venerabili· episcopi ai acestei provincie, ai ve indemne, ck iraplenînduvi oficiulu vostru ee ve nevoiti din tote poterile, ck se infloreaca totu mai multu conteninti a clericiloru, si restituinduse dupa norm e discipline· genuine reaaritene se oe pastréae neveeaaent, ,ita ut neque naturals àut nothi seu spurii intelligantUB. sed jiroroue et undique prohibiti et auooeeeionis genitorum indigni*. Hactenus lustinianua. Et quamvia ia iuri.bua ecclesiasticis, ut rectipsime loquitur Benedictuk XIV '. potestati' laisse sola relicta sit gloria obsequendi, non auctoritas imperandi, tamen in rewde qua agitur, iqipbrator loquitur relative ad sacros canones|

*

Neque obat*t. quod pmrineiale^eonrihupi Ancyranum canone X diaconis. *A* in ordinatione contestati fuerint, se non poaM'cnntînere, permisit, ut vel post ordines susceptos matrimonium contrahere possent i^-esto epim. quod canonr ille concessionis vjin habuerit pro Ancyrana provincia, non poterat cêrte orientalis ecclesiae disciplinam immutare, et revera non immutavit. |vrout perspicuis vehbia una testantur Epiphaniu·. Hieronymus aliique patres, et ipse imperator apertiosim^tuetur ' Quapropter vel jpsa Trullana synodus canone V! sub depositioisje poena generatim decernit, ut nulli penitus s.ubdiaco'tio vel diacono aut presbytero post ordinationem nuptias contrahere liceat*; unde etiam Graecorum canonietae ultro fatentur canonem concilii Ancyrani a Quimsesto fursae penitus abrogatum*

Quae cum ita sint, facile quisque videt, quantum a germana orientalia ecclesiae disciplina sit alienus mos ille, ut hypodiaconi contrahentes post huiuemodi ordinationem matrimonium, ad superiores ordines promoveantur, cum hic vel'ah ipaa Trullana aynod» penitus abhorreat.

Quapropter sanctitas sua. cui summopere est c cordi, ut mores istius provinciae, quacumque corruptela detersa, ad normam purioris disciplinae orientalia componantur, haud potest quin meritis laudibus prosequatur amplitudinis tuae propositum iterato ^firmatum, neminem scilicet deinceps admittendi ad sacros ordines, niai aut penitua coelibem aut eum, qui ante hypodiaconatum. iuxta morem orientalem, legitimam uxorem duxerit. Hic igitur amplitudo tua ceterique istius provrhsiae antistites in proposito permanentes firmiter state, me,haerete.

Quoad eoe vero clericos, qui^tim post subdiaconatus ordinem nuptias contraxere, et pro quibus amplitudo tua enixe supplicat, ut pro hac vice, ex apostolica dispensatione, licite promoveri possint ad superiores ordines: sanctitas sua. attentis omnibus, et éx speciali gratia bénigne dispensavit, ut quatenus nihil aliud obstet, licite promoveri possint ad D diaconatus ac presbyteratus ordines, ac valeant insuper in coniugio iam contrqcto permanere. Haec autem apostolicae aedis indulgentia illos tantum respicit clericos, de quibus expresse loquitur memorata epistola tua.

Ceterum aanctisaimus dominus noster vehementer hortatur in Domino amplitudinem tuam et venerabiles episcopos istius provinciae, vobiaque addit animos, ut maiori usque alacritate ministerium vestrum implentes, sedulo nitamini, ut clericorum continentia purior floreat, ac ad normam.»genuinae orientalia disciplinae restituta inviolate persistat.

! Instruct. *So qwoi*- teaspore, die 4 mail 1740.

A ' Anth. roll IX, tit VI, novell. 133. cap. XIV: Non valente eo. qui ordinat, ia tempore ordinationis permittere diseonnm ant «ubdiaconam post ordinatione·Mxm· accipere etc.

* Can. VI cone. Trail.: Quoniam is apostoUcis outonibiu (can. STi dictum eat. eoram qui non dneta axon in cieram promoventur, solos lectores et cantores uxorem poaee ducere, et nos hoc servante» deoernimna. ut deiaoepe nulli penitua' hypodiaeono vel diacono vel presbytero post sui ordinationem contrahere liceat. Si satem fuerit hoc aneas, deponatur etc.

• Bsdaamoa, Zouaraa, Ariatenina aliique. Coas Arcud.. tib. 7. c. 37. et Bened. XIV, instruct. *So* quuustda iratpore.

ternate, *fh'* decumva unii dtfph acdst'a (ce M fe- *me** Domnedieu) dup·' primireh ordurildru .Mere •r' cutes! ee ae caMtorfisca, pre eceetia decide santltatea sa. ci pre bee'· Muteloru canCne ee ee pedepsesc· cu tote «prime*, pentru-cd pra aeeia oe nu-i mislca, selu|u apte · pastrfl disciplina ei iubirea contenirei, se-i infreneae Mei de pedepaa.

Aceate-a auntu,. cari santttatea aa a demandatu a ti-le ' notifie! tie ai reveréndisimiNru episcopi ai aceatei provincie. Ce ae tiene de celea laite, ae voru dispiiner la .télCpulu aeu. Intru ace'a,' aoéat'a aacra congregatiune ti poftesce in Domnulu "ilustritatei taie ai deloru h»lti qpiscopi conprovinciali precumu ai turmei, ce vi eete incredintiata, tote celea bune ai fericite.

Datu la 94 martiu 1858.

i Quod ai aliqui deineepa (quod Doue avertat) poet aaeroe, ut praefertur, firdines matrimonium attentare 'pr/taympsegiat, deeernh Mnctitae edi, nt nd tramite* sacrorum canonum severa puniantur, ut quos studium serrandae disciplinae ae amor continentiae non movet, vel poenarum timor compescat.

Haec eunt qu<P~aanctitas sua tibi *tt*> reverendissimi· epiacopia istius provinciae significare mandavit. Quoad reliqua opportune providebitur. Interim haec sacra congregatio "amplitudini tuae cetensque comprovincialibus episcopis ac gregi concreditcAdmnia bona ac fqlijga in Ilomioo sdprecatur.

Datum dic 94 martii 1858. "

X.

Ad titulum X, cap. Π.

Sehema tummaria/ ioitructioni» ift causia *ntatrimonialibot* tneAoandis, *tractandi· ae* definiendis*.

Matrimonium · Christo domino ad sacramenti dignitatem elatum, postquam initum fuerit, indissolubile esae iure divino, fidei dogma est in ecclesia catholica.

Legitima tantummodo potestas ecclesiastica judicare potest irritum ' et nullum esae matrimonium, quatenus cum aliquo ex impedimentis dirimeVitibus, vel scilicet iuris naturae, veli divini, vel etiam ecclesiastici./initum fuerit; facta prius accusatione contra matrimonium, de quo-sermo sit.

Accusatio fieri debet a personis, quae a iure communi habiles habentur. In quibusdam enim impedimentis ipsi coniugea tantum ad accusandum admittuntur: in aliis eorundem parentes, vel etiam (quilibet de populo; ac tandem ex officio etiam inquisitio fieri potest, et quandoque debet.

Accusatio est ius personale, et fieri debet coram legitimo ofdinario ecclesiastico, et scripto Si oretenus facta fuerit, judicialis deinde reddatur iuxta regulas a communi iure traditas.

Ab ordinario accepta accuMtione una cum omnibus. necessariis adiunctis et indiciis in casu concurrentibus teatibusque nominatis de re instructis, ipse ordinarius, si ei placuerit, vel suum vicarium · generalem, vel alium probum expertum virum e clero, si fas erit, seligendum, scripto delegabit, qui in iudiciali processu conficiendo munere judicis seu moderatoris actorum fungatur.

Praeterea alterum quoque virum pariter scripto delegabit, qui cancellarii officia adimpleat, ut nempe interrogationes personis examinandis faciendas, earumqu&'responsiones in acta referat.

Demum flium in iere peritum virum pariterl scripto designabit, qui sit ecclesiasticus, quatenus haberi queat, et praevie, iuramento ad tactum sanctorum Dei evangeliorum offlqftun suum obeundi, strenue accuMti matrimonii'iura tueatur, omnibusque conficiendis actis continue assistat.

Verum quatenus ob peculiares locorum circumstantias intéressé singulis acti* nequiverit, absoluto processu, ille tradatur eidem, ut eas exarare queat animadversiones, quas neceoMrias pro tnenda validitate accuMti matrimonii faciendas indicaverit, vel alia, quae suggesserit, acta flant.

Personae inductae, quaecumque illae sint, examinentur seorsum, praestito iuramento ad tactum B sanctorum ©ei £vangeliorum veritatem dicendi, et ai opportunum videbitur propter impedimenti qualitatem, etiam iurabuqt de secreto servando.

Cancellarius adnotabit diem', mensem et annum cuiuslibet examinis; ne'e non examinandae personae eiuaque patrie nomen, cognomen, aetatem, conditionem. statum et patriam, ac denique quod revera turamentum praestiterit.

Prae ceteris ille prius audiatur, qui matrimonium accusaverit, ut accusationis titulum exponat, illius existentiae ' probationes, circumlttantias et indicia, quae sive de propria scientia didicerit, sive ex aliena relatione, distincte referat, ac denique nominet testes de re instructos, qui deinde iuxta methodum iam traditam examini subjiciantur super iis. de quibus instructi dicuntur.

Non raro contingit, ut aliqui ex ipsis ad exteras et forsan longinquas regiones se contulerint. Hoc in casu a moderatore actorum accurata fiat omnium factorum ac circumstantiarum expositio, de quibus confirmatio requiritur, coneinnatisque interrogationibus opportunis, ac denique testium expositis nominibus. ad ordinarium mittatur loci, in quo personae iuridice audiendae commorantur, -qui suae curiae praecipere faveat, ut examinentur iuxta datas interrogationes.

Matrimonii accusator sive unus ex coniugibus fuerit, sive non. ambo semper audiri debent, ut unusquisque iura sua tueri valeat, ac rationes, deductiones. ac etiam facta contra ipsum allata rejicere aut explicare queat.

Hi urfus coniugum fuerit accusator, moderator processus sedulo invigilet.'utrum ex eorum responsionibus, vel aliis conjecturis aliqua apparent Collusio Hoc in casu singula argumenta contra illorum depositiones ex processu resultantia distincte illis objiciantur, ut facta veritati, quantum fieri potest, respondeant.

Interrogationes et investigatione· faciendae haud in singulas piutes in hac ingtructione suppeditari queunt, cum vel maiores vel accuratiores fieri oporteat, prout accusationis titulus requirit, aut obvoluta erit allata factorum congeries; ac propterea sagacitati moderatoris actorum Ulm concinnare et augere aut minuere relinquitur. Plura etenim impedimenta, quae contra matrimonii validitatem afferri possunt, facilis promptaeque probationis eunt, utrum in ipso matrimonio interfuerint

Revera impedimenta dirimentia *voti* solemnis in aliqua religione ex approbatis a sancta sede emissi, *ordini·* maioris suscepti eum onere perpetuae castitatis, *eognationit* et *affitrUati»*, nec non lipoasinis, seu vinculum praecedentis matrimonii viventibus adhuc coniugibus, omnia haec impedimenta expedite probari possunt, si authentica documenta requiran-

' Transmissa fait haec instructio ad antistitas orientals· per litteras sacrae congregationis 4e Propaganda fido dio 98 angusti 1M7 data*

tar, «t in acta referantur, aire emiaaae eolemni* prefemionia, aire maiori* ordinis suscepti.

"Si de carnali cognatione vel affinitate agitur, eruatur probatio ak arbore genealogica utriuaque familiae sponsorum ponficienda er matrimoniorum regentia, et apparebit manifeste -utrum matrimonium contractum ait intra grades a iure prohibitoa. " Paffiterquc ex regestis baptiaatorum aut- confirmatorum demonstrabitur. utrum- cognatio spiritualia inter contrahentes extiterit.

Quoad ligaminis impedimentum praeter attesta^ tionem prioris matrimonii in actia allegandam, adhuc inquirehdum supereat, an unus ex ipsis eoniugibua vixerit cum secundum matrimonium initugt fuit ab alio coniuge.

Ceterum grave profecto nemini · ex animarum rectoribus erit, ei .ex huius impedimenti sermone arrepta occasione, vehementer ipsi excitentur, ut ad praecavenda gravia-incommoda, quae ex hoc impedimento non raro contigisse compertum habetur, ad matrimonium ineundum neminem, quantum in ipsis erit, admittant, nisi prius de libertate sui status regularia documenta exhibuerit; quod nempe nunquam a sua pubertate carnali aut spirituali foedere se obstrinxerit, aut saltem de prioris <oniugis obitu, aut de spirituali vinculo legitime relaxato documentum non attulerit.

Diligentior investigatio instituatur oportet, ei de impedimentis agatur a vi et metu illato, aut ab impotentia ad coeundum proficiscentibus.

De priori disserendo animadvertat processus moderator in actis statuere, quod assertus motus sit in ae gravis aut etiam talia habendus relate ad personam, cui infertur; quod ille, a quo fuit illatus, ea quae verbo minatur factis complere soleat; ac denique quod ille nullo modo, aut non sine gravi incommodo illatum metum vitare potuerit rei ante vel in actu celebrationis matrimonii, ac etiam postea; nam si postea ultro libenterque copulationem ipae expleverit, exceptioni renuntiasse et ratum habuisse matrimonium iure meritoque praesumendum.

Haec autem exceptio quatenus neque afferri neque probari queat, continuentur acta, et examinentur sponsi, eorumque parentes, vel propinqui eorum domibus, aliique plene de minie illatis instructi. ita tamen, ut facta praecipua referant ciim · omnibus adiunctis locorum, temporum et personarum. Probationes enim adeo clarae concludentesque sint oportet, ut de paaao metu nulla supersit ambigendi ratio.

Quae et quanta sint mala hisce connubiia certo obventura, quotidiana demonstratur experienti*. Nunquam eatis itaque laudandi erunt ordinarii, parochi, confeaoarii, aliique de clero, si omni studio adlaborare curaverint, sive in explicando verbo Dei. sive in audiendis fidelium confessionibus, vel ipsis familiaribus colloquiis, ut hic scelestus immanieque paternae potestatis abusus, illi* in regionibus, in quibus adhuc viget, sensim et tandem penitus evellatur. Nam naturae iura laedit, a divinis humanisque legibus exerratur, exitialisque efjcitur saluti animarum, corporumque sponsorum, eorumque prolis.

De altero nunc loquendo impedimento impotentiae. audiatur uterque sponsus, quibus accusatio competit, ut quisque exposa* utrum' mutua voluntate se copulaverint, ac ntatrimonium consummare curaverint aon semel, sed quasdocumque Ipsis libuerit. semperque irrito conatu tentaverint; an ex viri debilitate, aut nimia mulieri* aretitudine id contigerit i an et qu*e remedia adhibuerint, ut impedimentum tolleretur; an parentibus aliisque de falnilia amicis aliisqup eorum statum patefecerint,. qui opportune deinde dxamini 'subiifiantur. Inquiratur quoque, quaenhm sit'fama asserta non oonsummatione. et an ipsi eoniugea examinatique teste* fidem mereantur. 5 ' '

Quibus rite expletis, duo saltem physici ex celebrioribus' deputentur, praevii juramento veritatis dicendae, ad inspiciendum corpus viri et praesertim illius viri|ia. earumque partium structuram, utrhm iuxta lego* naturae sint efformata, et an aliquo, et quo' morbo laborent ; an a nativitate vel acquisitus, et an curabilia nec ne sit morbus, et sine Vitae periculo. Quidquid in inspectione invenerint, scripto referant, relationem moderatori actorum tradant actis alligandam, et quid ipsi sentiant de viri impotentia, an sit ingenita, absoluta vel relatyVa tantum. ingenue fateantur.

' Duae praeterea mulieres deputentur .in obstetricia arte et praxt ex peritioribus, quae praevio similiter iuramento veritatis dicendae, corpus mulieri* eiusque genitalia membra praecipue omni diligentia observent, et scripto ipsae etiam referant, utrum omnia signa invenerint,- quae constituunt physicam mulieris integritatem, et distincte exponant, quid ipsae sentiant de mulieris integritate. ,

Haec relatio ipsis dbysicis examinanda tradatur, ut opportunae ab ipsis fiant observationes, et si iuxta naturae leges'conformem ease repererint, illam confirment, aecus autem uberiores explieationea requirantur ab eisdem obstetricibus, aut aliam inspectionem fieri praecipiant in dictis partibus corpori*, aliisque signi* diligentia* inspiciendis.

Hisce omnibus expleti*, matrimonii defenaor proceaaum examinabit, animadversiones auaa conficiet, et tandem ordinariua, habito voto illorum virorum, quos in sacria canonibus peritoa consulere indicaverit. sententiam suqm in scriptis proferat, rationeeque iudicii aui e processu depromptas distinete exponat.

Sententia partibus notificetur, et optandum, ut in seripti* tradatur.

Validum fuisse matrimonium si ordinarius indicaverit et nemo ex coniugibus appellaverit, neque defenaor matrimonii appellabit. E contra quatenua nullum fuisae decreverit, et. sponsi huic acquieverint iudicio. defenaor ad metropolitanum appellabit, et ad ipaum deferetur, procemus una cum iam lata sententia; et metropolitano ex integro novum processum indicere fa* erit. Attentis autem personarum locorumque circumstantiis, consultius foret, si iam expleto processu ùtatur, indictis tantum aliquibus investigationibus, si pro maiori animi sui tranquillitate necessariae existimaverit, ac tandem sententiam proferet, auditis prius sibi bene vieia in iure) peritis, ei opportunum iudicaverit.

Duae hae sententiae si non fuerint inter ee conformes. ultima decisio a sancta aede requiratur, cui omnia acta originalia remittantur.

».

A4 decreta synedalta anlmadvrrslenes.

(1)

Hoc iit *loco adducobattur* IssttatOTium s *libro Pra*sita desumptam, de Jtto *hâte pauca habebantur* in Nola *tx Arekmo,* p. 7-8: ·)

„Qui si allega la collesione coaidetta *Pratula* oseia *Dirtetoritno Iryii,* e questa citatione s incontra anche altre volte nel sinodo. Di questa collexione di pretest canoni e documenti si servono attualmente

« ·

quelle.'genti, ed esaa ha presso di loro grande auto- A iarw Aium prieotia, *dubOtgue, iff* nmt, *at* ssre «taerith. II defonto areivescovo* (BteMa-Çulut) diceva ehe. ii Previla rin eogleaia nostra perpetuo viguit et vigere debet pro corpore taris eanonici**.

„Bsnno peri» Γ emineMse vostro che questo h un lavoro anteriore ali' unione de' Rumeni, giacfcbè rimonta ali' anno 1663, ed janche oggi è in uso presso gli ssiamatici. E il comptante monsignor Fessler vescovo di San Ippolito, .nella relaxions da jui data sila sacra congregations degli Affari sooleeiastioi •traordinari dopo le conferente diBlasendorf/a oui area assistHb, fra le prorvidente da adottarsi pel bene del popojo Rumeno, proponeva quells di fare sparire la^detta collezione, sostituendo ali' erroneo Pravila un altrb, il quale foqsfc esatto, regolare, completo e tale, cbe non coniunosse errori. Nel che convenir· pienamente. il saerb conseOso. L' attuale sinodo, dopo che sard stato riveduto, potrh appunto venir surrogate a quel codice '.

„Del resto i* Rumeni stessi nel 1697, quando ancora erano scismatici e presero a trattar dell' unione, conobbero la necessity di eepurgarlo dai multi errori, che contiene, e pcrciù dissero di volerlo conservare, eccettuate quelle cose in cui si oppone al!' unione: pIus canonicum vulgo *Pravila* valq^hico idiomate editum, exceptis iis quae sanctae unioni contrarii reperirentur, maneat in vigore suo, et iuxta illud in iuribus procedatur** *..

rGiudicherenno portante Γ eminente rostre, se abbiano ad espungersi dal sinodo tutte le allega-. zioni dei Pravila. o qualora cib non si credesae opportuno per non urtare la suscettibilith di quei prélati, se qui. ove allqgasi per Ia prima volta, convenga in qualche modo attenuante il valore, onde non abbia sempre più ad accréditant, autorizandovisi il ricorso.[1]

' *Opportunam hanc nactus occasionem, consultorc generalem merit quaestionem da iure eedesiastieo praeeo, deque eius testimoniis in synodorum·decreti» adhibendis. Rem fusiori calamo* proamitas *est* Ais *rerbi»:*

Potestne permitti ut in decretis huius concilii provinciali», a sancta sede approbandi, aut saltem revisendi et permittendi, conferventur testimonia, quae in *iisdem spisse et confertim prodeunt, ex iure ecclesiastico praeco ; seu potius, eum graecus veri nominis codex iuris ecclesiastici nullus sit, ex eolleefionibtu*

Causa ambigendi non levia oritur ex ipsa rei natura, atque etiam ex rerun! adiunctis. Et Equidem in primis ex. natura rei: quia quod spurium nothumque eat, locum et honores auctoritati· non meretur, neve poteat permitti ut ea usurpftt; deinde verq ex rerum Adiunctis, de quibus mihi curatius,'» eit disserendum.

Bed ut hoc faciliua exsequi possim, prius elementaria qWaedam de iure ecclesiastico graeco paucissimis verbis exponere operae pretium erit, quae quidem fere amnia facili negotio suppeditabit nobia doctissimum de hoc iure, atque tum eruditfpais infinitate,. tain doctrinae praestantia, turn judicandi solertia proru.ua stupendum opus eminentiaaimi cardihalis Pitre, ilabebimus praeterea, praeertim in rebua rumeni· et necessitudine domestica B cum hoc concilia ooniunctis, opportunissimum adiumentum in opere aacpe hio memorandi, clarissimi et nunquam aati· desiderati afiliatitia, loaephi Papp-Bsiilagyi, cui operi titulus. *Enchiridon iuris ecclesia» orientalis catholicae (Magni-Vdradinii* quod quidem unicum eat in omni hae provincia; nam aliud opua de hia robus nedum non apparuit, aed vix credibile .est dt appareat.

PE NOMIX'ASONÈ.

Ea quae apud Graecos codicis iuris ecclesiastici locum communiter tenet, collectio eat quaedam, seu potius synopsis canonum, et in primis eorum qui vulgo apoatolici dicuntur, tum canonum conciliorum. tum etiam quorumdam patrum canonicarum sententiarum. tum denique, quod piget ac taedet referre, legum imperatorum. Quamobrem appellata est haec collectio hybrido vocabulo nomoeononi·, quasi legum imperii et canonum ecclesiae individuum eonnubium. Duplex porro est opus, neque eiusdem meriti ac pretii, quod sic nuncupatum fuit; aliud I, titulorum, XIV titulorum aliud. Prius, id est nomoeanon L titulorum, pars erat seu potius appendix illiu^iuris ecclesiastici collectionis, quae sexti» saeculo a loanne scholastico condita, per quinque saecula deinde in ecclesia graeca obtinebat, quae occidentalibus non solum cognita, sed et probata erap sub nomine *concordiae eanonthn,* ad quam etiam Nicolaus I Romanus pontifex appellat contra Photium agens. Huius igitur iuris collectionis, seu *concordiae canonum,* ille primus nomoeanon erat quaedam appendix, non multum tamen celebrata, verum potius neglecta. .At porro alter nomoeanon, qui XIV titulorum eat, cuius originem densissimae, tenebrae occupaverant, cuius tamen primum auctorem, hilaratis, ut facile ooniieio', ac plaudentibus eruditis, eminentissimus Pitra post alios iam fere iam ex his tenebris eruit, D hic inquam nomoeanon, qui usque ad Photium iJI obscuritate iaoebat, ab hoc ultimo, qui homini mos erat, suus factus, — „ita demum e,tenebris erupit (verba sunt eminentiasimi Pitra) ut . . . primas propemodum bysantini iuris capessivit, cum favente amplissimo Balrerooni· commentario, ambitiosum Pbotii nomen eius fronti.sculpi ac dedicari coeptum eat** *. *sdv* ' '

Ab hia itaque temporibus, et praeeertim ab condito a Balsamone commentario, id eat a XII aaeculo, vetus illa *concordia* ceaoMtas exolevit, et nomoeanon posterior, terquo qusterque corruptus, factus est novus et repentinus in Oriente 'iuris ecclesiastici arbiter, ex quo ius omne omnesque ecclesiasticae causae aubinde penderent. Haec eiu· auctoritas

' 1 Lett. »5 ottobre 1800.

* II sacro consesso repnto ancte stile, ete al formasse usa nuova collesione degli antirhi renoni, o sieoome si stava git oreopsod» di qareto lavoro tnoasigaor Pspp-StUlagyi. «Hors aemplice reaonieo. ordino cte fstli giugsro al dette prelate degli eccitamenti pol complsMUto dei lavoro medesimo e portato questi a Ane, dovessall lavoro susso aottoponi ai vessovi, D * afiIncte potessero tsrvi te loro oaserreabmi. per sresr fInsImente sottomesso il tntto sil' ereme ed approrsalose della rents sede. Propostosi qnindi il dubbio (6·): .8e e eoase debba durai opera per formare na anovo ***Pravila*** pel Rsuteai*, gli eminentiasinii padri nella generale adnaaaaa dei ÏS arerto I860 risolrettero: af/trasatm fasta ***medum superius expressum.*** p Monsignor Pnp^8siUagyi soddisfaee s questa pressus, s venato ia Roma per resistere al condii· eounsaies preaeatare ia Propaganda un voluminoso maaoacritto iatitolato: Omfar asMnaan ***enieeiae orientali» caUuUca interpretaUsn» iUustratus, svs*** trovsnri rreoolti i renoni oosldstti apostoUd, qasi dd oondli ecnmenici, · di akuai Maedi partioolari aoc sta i reaoai parrientarfam patrare ***spnodaHtar recepti.*** Qassto aaaoseritto si conserva nel nostro srebivio, e sia le diMoolU iatrinreete dd lavoro. ria le droodaase de' tempi noa haa laora pereretao di dare Mecudone «11« dett* riaolusioM.

' Klein de Cred, Pissert. reaonire de aatr. sto. dtata nella Ponente della mera congregatione dagli Afcrl «fata-•tid «traordinari dei 1857, Altaria TVsaÿoaaia. Monsignor Papp-8silUgri «matette ete vi deno talanl oaaonl adaltsistl dagli sdsmatici (Belas. M reaggfo 1883).

! lori· ecdeslastiel gnsrera· hi(toria «t isoaaaenta, tri, p. 488.

invaluit pet subsequentiasaeoula; et lioet ia» ee- clesiariioum graeeum multas. postKac conversiones variamque fortunam, expertum ait, nomocanonis tamen auctoritas ita.stetit, ut hodie nihilo seciu^bon solum schismatici, sed etiam ad unitatem eonversi, veluti isti patres ÀIba-1 aliénais concilii, ad illum appellent. Quare neeesse est omnino hunc nomocanonem comminus inspicere, ut scienter iudieare postimus, utrum huiusmodi eius usus et appellationes a*· praesumptam eius auctoritatem tolerari debeant, an potius aboleri.

Nemo autem miretur nos totam hanc quaestionem ferme ad solius nomocanonis auctoritatem restringere. vForte enim suspicaretur aliquis, nqbisque objiceret: In testimoniis ex graeco iure adductis, cum ab aliis, tum etiam ab his patribus Fogarasiensibus, non hune solum nomoeanonem in medium prodire, verum etiam constitutiones apostolica·, variaque concilia, frequentesque patres. At nihilominus semper de nomocanttne agitur; nam^taec ipsa testimonia omnia, sive ab his patribus, sive ab aliis citata, non ex suis genuini» fontibus communiter repetuntur, sed semper ex nomocanone; et siquidem accuratior collatio instituretur, nihil mirarer inter tot testimonia ne unum forte inventum iri, quod ex suis fontibus, non per nomocanonis fistulam transiisset.

Cum igitur de solo ferme nomocanone agendam nobis sit, si de iure graeco agere propositum nobis est, primum quod observandum obvenit, est id quod superib» diximus: praesumptam esse auctoritatem nomocamjaia, et nullo iuris fundamento fultam. Et sane, a nulla publica legitimaque potestate nere' conditus est, neve promulgatus; sensim sine sensu e suis propriis tenebris prodiVit, et nonnisi publico usu diquam sanctionem est nactus; quae tamen sanctio semper in quaestionem vocari potest ac debet; nam tanti solummodo valet, quanti ipsa res, id est leges quas liber affert, valere possunt et valent. Extra hunc valorem intrinsecum legum, nullus usus sancire potuit quod in libro spurium, falsum. intolerabile erat; et ideo erat.vel esae poterat, quia a nulla legitima auctoritate vel conditus vel approbatus fuerat. Quid autem dicendum erit simul atque constiterit ultimos saltem nomocanonis conditores ac parentes non probos honestosque, sed iniurios et veteratores fuisse? Primum igitur qùod in nomocanone atro calculo notamus, est peccatum originis.

Alterum eius vitium est illa biceps facies et bicome caput, quod vel in ipso nomine huius nomocanonis iam prius miraculo nobis fuit, nimirum duplex diversaque pars qua ipsum corpus nomocanonis conflatur: altera quidem sacra et ecclesiastica, ubi consistunt apostoli, patres, concilia; altera vero profana et saecularis, ubi piodeunt incedunt* que consules et imperatore·. Etenim conditores nomocanonis nihil curantes illud effatum: „Ne misceantur sacra profanis*, plenos manipulos novellarum aliarumque imperialium legum in medium invexerunt, quae in hac consecrata, seu potius hunc in modum exsecrata arena, cum ecclesiasticis canonibus sacrilegas' dixerim choreas ducunt, et sio in interiori aula aedificii id re et opere complent, quod in exteriori eius fronte verbo annuntiabat signum illud positum, nimirum nompesmoMM. „Iη quo ipso rudi vocabulo' (ut verbis eminentissimi Pitra concludam) asperum aliquid et insolitum auribus insonuit. Durum enim est araa inter et altaria, ubi soli» pontificibus ius sacrum ferre ae dicere fas est, irrumpere consules et imperatores, ut oomniuni quadam appellatiohe sacra et profana misceantur. Insolens praeterea neque ferendum videtur, ageo diversa voce eadem eoflqmque praeconio 'promnigari, eidem committi folio, eodem vereq conscribi* (ibid., loc. cit).

Iam igitur duo vitia nomocanonis notavimus': primum quidem ftiit^itiun, originis, alterum autem vitium corpori· nt .ita dicam et naturae: «ed eet et tertium, quod vitium in ipai· sacri· tabulis ab nomocanone recitatis' est tandem requirendum. Testimonia namque sacra in .eius paginis adducta non omnia sunt sincera, et non pauca vel spuria sunt et dubiae auctoritati·, vel falsa, et corrupta, proindeqqe stilb auetot(tate ulla, vel ex integro conficta, ubi. frustra quaesieris· vel umbrapi auctoritatisr^

Quae cum ita se hdbeant, triplex circa nomocanonem diusque in sacria Causis usum institui potest ac debet quaeqtio:

I.,PoMuntne ex ipso'desumi ac citari ed eius Sdem constitutiones apostolicaq, annones concilioim. sententiae iuridicae patrum

2. Possuntne ex Ipso citari Oovellàe.' ajiaequm leges imperatorum, quae ope nomocanonis in usum ecclesiastici iuris apud Graecos qontersae aunt, et qpidem citari uti auctoritatem habentes in causis eccjeaiastici»?

3. Poteatne ipse nomocanon proprio nomine citari veluti fons ecclesiastici iuria?

Iam porro haO quaestiones ad' rem nostram apprime faciunt, atque ita e diverticulo redimus nunq ad patre» Fogareaienses eorumque concilium.

Triplex equidem est genua testimoniorum quae patres ad calcem paginarum in notis collocant, quibusque sententiis suis robur addere, decreta \fulcire curant. Triplex, inqjiam; nam cetera quae addunt non debent nos morari. Addunt certe t.esti-.monia sumpta do quodam proprio suo codice iuris Rumeno, quod alavico vocabulo *Pravi/a* designatur; sed de hoc codice redibit statim particularis sermo, dum ad <dubium hac de re propositum respondere curabimus, atque evincere mentionem huiusmodi codicis ex actis et decretis concilii omnino eliminandam esae. Adducunt praeterea testimonia rara ac brevia ex Tridentino aliisque tabulis nostris, sed haet nullum negotium facessunt. Adducunt tandem nonnulla pauca testimonia ex privatis ac nobiscum viventibus scriptoribus, alicuius sive illustrationis sive eruditionis graÿa,, quae quanto sunt otiosiora, tanto minus' curare oa possumus. Restat igitur triplex tantum genus locorum et auctoritatum, quas citant patres Fogarasienscs, quaeque adamuqsim respondent illis tritas, generibus quae superius posuimus in quaestionibus de nomocanone.

Primum sane genus est illorum sacrorum textuum. qui ex documentis apOstolici», ex conciliis, ex patribus concientur.

Secundum genus (quis hoc de patribus suspicatus fuisset?) sumitur candide et simpliciter bx novellis aliisque legibus forensibus.

Tertium tandem absolvitur citando merum ac putum nomocabonis nomen.

Ad haec igitur tria capita respondendum est. et siquidem diversa est uniuscuiusque ratio, vario etiam modo cehseo de singulis iudicandpm esse ac pronuntiandum; in qua discessione, maioris perspicuitatis gratia, incipiemus ab ultimo genere, ut de primo, quod magis implicatum est. ad finem commodius agamua

Prima quaestio.

An potest psrmitri iri m acris ri dserriis coaerii» *eiMur* aomo«ai«m nri /dn» suris ÿao *Ma corroborantur* ac /uManhirF

Ante omnia observo plura quidem esse in his actis et decretis loca, in quibus nomocanon pro-

nrtscue una cum aliis fontihus, cftatirrT'p'roiudetiue hViira," numeris, locorum adhibiti·„ citatur et appel- - in hiji non ipsi soli vim probandi adscpibiattamen litur?^ Iterum iterumque non* apparet, nis^ianc ^ha esse loca ubi solo uno eius testimonio textus admittere velimus oausanp: ut nombcanonb grande concilii fulcitor: immo vero in ipsum concilii textam ' nomen, .'vel ad calcem in noiulis, magfo tamen y npmen- eio^At auctoritatem quandoque'intromitti, magiaque affulgeat. ■.'.*- ■-

Proferam exempla ûti rea. melius ihtelligatur. a - Iam pofro pos^ hanc primam sequitur statim incipiam ab illo loco ubi patris auctoritatem nomo- altera, forte magia'mirifica, Xd nomocanonem appet- canonia in ips^m. sacruqi textum deeretorum suorOm latio. Est auteinftaoe (foo. {it.):

admittunt, qui locus est in titulo V, cap. 8, de .Iddux ordinarius causarum ecclesiasticarum oùq&naliutin' pariter est ec,elenia in eius (id eat: in suis) sacro matrimonio, pagina autèm> 566 C, ubi de im- praeaplibua, natura rei Id exigente^ ut legum trans- pèdimento affinitatis, açunt; 'et 'est' huinsmodi: ~~gfessiones Oh auctoritas iudicqt, quae eas~~ etiam

' .8) Affinitas eg copula illicita dirimit matrimo- condidit**.. Et citatur nomoCanonw tit. IX, cap. U ^niurn in gradu primo'relato ad,patrem et'filium ', lex Irtt 5.' , 'iuxta directorium iliris vero (id est iuxta *grvtile}* . ac nomocanonem usque ad **quatite** inclusive** V

Missa faciam quae'in hoe **tntu** decretorum re- P.rimi|un noto insolentem dictionem: legum trans- censendo observatum venirent"; nam iterum nobis gressione» pam auctoritatem iudicare, quae eas Con- -v idem, ipse suo loco, recurret, dum jle V hoc titulo did(t. TVansgrcssioNM ergo legum condit auctoritas? ex professo inferius agemus. .Holo autem loci so-B Hic est enim ad leges grammaticae huius dic^iotrii Ium uni/m -monebo, nimirum patres hiiiUs .concilii sensus, qui oppido pugnat cum logicae legibus. quaestionem hanc iuris de affinitatis gradu diri- Secundum has. namque debuere#-dicere: auotoritamente solvere aut solvendam iubere (nam ipsi tem, quae leges condidit, earum etiam transgreseam non solvunt) ex* suo directorio legis, sive stones iudicare. *'pravila,* iuxta atque ex nomocaaons; quo profecto At vero, et hoc eet alterum noto, ή tali· utrumque, et pravila et nomocahonem, tamquam est patrum sententia, si sufficit, ut quis, quocumque iuris qràcula sancire intelliguntur. 'Quantam, ad titulo, factu· «it logum'conditor, ut illico etiam fiat primum adtinet, id est ad pravila, exirs omne du- transgressionum. iudex. haec, inquam, sententia et bium mihi positum videtur non modo opportunum, ipaa, quoque deteriorem oâJcolum reportet neeeaae i sed omnino necessarium-esse, uti mox probaturus est. Plane, non sufficit quod aliqua auctoritas legem sum. ex toto hoc volumine actorum et decretorum condendam procuret, ut statim ius 'habeat omnes concilii vel solaip mentionem horum pravila ex- eius transgresuiones iudicare. Hoc epipi pacto pungendam ertpllendam curare. Quantum vero immane impietatis, quae nos, verbi gratia, in Bopd secundum, id e^t ad ' nomocanonem, prorsus - russiae partibus hodie vexat, exemplum, teterrimis mihi in eadem causg^pum Illo primo esae videtur, legibus ac sacrilegis legum conditoribus ius plenum et de hoc statim agemus. ' daret transgressores earum iudicandi. Quis hoc un-

Adducam tamen adhuc aliud aliquod exemplum, quam'dicere aut etiam cogitare potest? Primum 'ut melius penpiciamus quo demum, modo, patres igitur pportet auctoritatem probare atque evincere Fogarasienses citant nomocanonem. In hoc exemplo j^sç'-. legis condendae ius et potestatem habuisse; tum demum' >us* babebit transgressores iudicare. Non nomocanon non se intromittet quidem in textum eat igitur undequaque vera patrum sententia, quae ipsum decreti et tenebit humiliorem ad calcem pa- iulfet auctoritatem, statim ac leges condiderit, earum ginae locum; sed,maiorem forte usurpabit auctori- etiam transgressiones iudicare; quam sententiam suo tatem, nam solus unus erit qui vim omnem decreti loco inferius emendandam repraesentabo. sua potestate firmabit.

Interim vero ad locum citatum ex decretis re- Itaque titulo X, cap. 1, „De consistons dioe- 'vertor, et missis quae modo de eius incallida incesani·**, p. 608 A, § *Ad* causas, legimus: dole admonui, ' observabo potius atque ' insistam

„Ad causa», ecclesiasticas criminales referuntur quam perperam ad nomocanonem appellet. delicta quibus *rtligio* laedjtijr, prouti apostasia (ete.) . . . sive *carita» *rga prozuMu*,* prouti Iudex ergo causarum ecclesiasticarum est eccle- homicidium (etc.) . . . sive *cerita** erga sripsum . . . sia, et hoc debet nomocanon probare? Meliori iure prouti peccata carnalia (ete.) . . .** Et statim cita- possumus nos patres Fogarasienses appellare; partur HomoeanouM tit. IX, a capite 10 ad 37. Quo cant ecclesiae dignitati, suae propriae etiam auconsilio cuive bono? prorsur non apparet Nam toritati parcant, et a^ nomocanonem non appellent. in primis haec eat mera a patribus facta criminum, Firmius stant illae quam iste. Quinimmo hoc probe divisio, plus minusve recte ad libitum inducta et sciant, quod videntur prorsus nescire, locum bunc ad theoriam spectans; omnia pono quae theoretics ipsum quem appellant, adeo male firmum ac labenaunt nihilque fieri aut facere iubent, in iure prae- torn esse, ut supra se ipsum cadat, eosque qui sertim, nulla profecto auctoritate comprobari fir- ipsi innitantur, misere obruat. Citabo locum, ut marique indigent' coque minus hac levi nomocano- magis magisque appareat patras Fogaraaienses nullo nis auctoritate. Non igitur oportebat ad sumdem prorsae modo potuiaao ac dobuiaae hunc locum appellare. Deinde voro si locum notaocaaonia, ad pellare, ut deinde poasimna eo meliori inse eonquem fit appellatio, diligentius eonaulamas, non 'cludere ad natium appollara nove debere aeve poterimus satis mirari .et< etiam ridere huiusmodi posas. appellationem. Locus enim ille non probat quod aaseritur. Eat potius eatis longa ot ampla nomocanonis psn, in quo varia clericorum crimina, poenis quibus plectuntur appositis, nominantur quidem, at nullo discrimine servato, promiscue omnino ac perturbate. Cur igitur adducitur hic locus, si illam divisionem non probat? Cui bono, cum tanta

Appellant igitur tituli IX, cap. 1, legem tertians et quintam, id eat tertio at quinto loco in hoc capite positam. Porro lea tertia haoo habet statim ab initio:

.Clerici recte in instrumento fori praescriptioni renuntiant. Generaliter enim cuique Heet contemnere, quae pro se. induite sunt** (loc. cit). Id set clerici possunt ' recte foro ecclesiastico renuntiare, et apud magistratum saecularem causam agere.

Hoc statim clarius"adhuc exprimitur: .In pecuniarii· causia dumtaxat inter consentiente·, non autem etiam invitos, efficaciter apisoopus iudieat.**

! Et hic dtetar: 8, Basil., osa. 87; Director!·» legis (M est AwvtsZ esp. IMS.

! Hk aatsai dtatar: DtrSctortua legis fAvwvlu), cap. MB, -veiurease, tit XIU, sap I, ia ssMta.

. Id eat si alterutra pars nolit, episcopus indicaro non potest

-- Çt clarissime inferus: ^Episcoporum iudieiudt ratum sit-inter eoa, qui ipsos elegerint.** Nulli ergo' dubium.

8e^ omnes Judiciorum formulas legitimorumque rationem omnem In eccleautaticia causia ostendet nobia lex quiqto loco posita, atque oppido nobib patefaciet quem tandem gradum et locum tenuit in graeea ecclesia ferum ecclesiasticum.

„Qui hdbet litem (sic ait) adversus clericum . . monachum (etc.) ... eorum episcopum adeat„ ot ille iudicet ... Si quis eorum qui contendunt intra decem dies contradixerit, *eaecularie* eoriia» *locarem mdgittratue rem* examinet, et vel sententiam con-< firmet, vel exequatur . . . Quod si magistratus episcopi sententiae contrariam sententiam tulerit, . . . appellationi aubiicitur. . .

rSin autem prius apud magistratum intentatum B ht probatum sit, acta episcope ostendantur ... Si existimaverit episcopus non iuste acta esae quae fdcta sunt, sit is qui accusatus est sub legitima securitate, proprio gradu non motus, donec *imperatoria 'maieetoe,* causa per magistratum et episcopum cognita, iuaserit quod sibi videtur** (apud eminentiraimum Pitra, t. II, p. &39).

Doner imperatoria maiertae, 'eataa cognita, iueoerit quod ipei Ridetur! Haec, a nomocanonelconfirmata, eat tandem apud Graecos iuris ecclesiastici ultima ratio.

Numquid igitur ad hanc appellant patres Fogarasienses? Absit ut ita sentiamus. Sane tunc non dixissent quod decreto firmarunt, iudicem ordinarium causarum ecclesiasticarum esse ecclesiam in eius (id est: in suis) praesulibus. — Cur igitur nomocanonem appellarunt? Nonne iure dixeram eos prorsus nescivisse quodnam sit proprium hac C in re nomocanonia fundamentum, et quam ruinam iuris ecclesiastici secum illud trahat? Quidquid porro sit, sciverint vel nesciverint, appellatio haec ad nomocanonem'infelicissima est et tolerari non poteat.

Haec sunt exempla locorum quos citant ex nomocanono patres Fogarasienses. Quibus adductis ac delibatis, revertamur denuo ad primam quaestionem: An possit permitti ut citetur nomocanon veluti fons iuris quo decreta noetri concilii fulciantur?

Iam vero-ut hoc fieri possit, debet esse ratio quae suadeat nomocanonem aliqua auctoritate praeditum esse. Quae porro et quanta est haec ratio quae id genus suppositionis persuadere nobis queat, aut saltem efficere ut eam, tuta conscientia, acceptare possimus? Non certe nomocanonia origo, quae privata eat et nullius ponderis; non ulla posterior, publica apprgbatio; non intrinseca eius D bonitas aut integritas, cum multiplici interiori vitio evidenter laboret: non igitur ratio ulla. Et si quis afferret publicum usum, quo spnsim pedetemptimque nomocanon hioce adeptus esset auctoritatem qua carebat ab initip, nos maxime hnne modum haneque rationem, quibus ad usum publicum conversus fuit, pro gravissima causa haberemus cur reiici potius quam approbari deberet. Et operae pretium erit id brevissime ostendere.

In lyrimis igitfirconsideratum venit generalis quaedam observatio.^ Conversio haec nomocanonia in usum publicum per totum concurrit eum illa temporis periodo, qua schisma graecum, diu maturatum, tandem aliquando erupit, crevit, invaluit, consummatumque eat: inter Photium scilicet et Miehaëlem Caerulerium„ a saeculo IX exeunto ad usque saeculi XI finem et initia saeculi XII. Haec «et epochs consummati schismatis, haec etiam epochs

Ainvaleeeentiaac démûm triumphantis nomocanonia. v'· Ata ut huius tetpporis spatio antique loannis scholaetici iuris collectio, seu'ea qnam sudivijnus cohommns *concordia,* pauktim obsoleverit et in' dqsuetudinoui· abierit, eheu! una^imul cum eoelesiannç concordia, ef utraque locdm misere cesserit schismati et nomocanoni. Iam vero vel sqlq. huiupmodi rerum non fortuita concursio sinistrum aliquid 'de nomocanbne'portendit, atque'omnino vetat quominus publica auctoritas, quam in his'rerum adiunctis consecutus est, rata finnaque habeatur.

Praeterea, quo quaeso auctore et quibus tandem auxiliis hunc .auctoritatis tocum-homocanon sibi · peperit? Nonne Photio agente? -Nonne eius audacia acrfrihide auxiliante?' Nonne deinde fama sua fascinante ac praestringente oculojh sequacium suorum et totiiis tandem Orientis? Haec profecto) 'haec inquam,' Alertent auxilia -quib'us nompcanon in universaliorem usum publicum,inthomiasus fuit:j aed haec ipsa satis clamant nosque. opjtido docent, tan-.tum .abeqde uV>hic usus publicus no.mocanoni veri nominis auctoritatem conciliet, ut eam potius iure meritôque ipsi ex toto adimat.

Demum- et hoc examinandum ac rite sciscendum est: potuitne iKJ_ in sacrum usum converti usuque hoc sanciri, quod nulli tali usui natum 'aptumve erat, quod indole sua *oc* natura nec passum eat, neque hodie patitur, neque unquam patMil? ad huiusmodi usum qualemcumque accommodationem? Ut insolentiam rei evidentius percipiamus, fac, aggrediatur aliquis hodie nomocanonem in ecclesiasticum usum convertere: neque volo id fieri in Romano foro, sed permitto in quantumvis recondito angulo terrae, in aliqua ultima Thule, ubi tamen non fuerit hactenus usu receptus, experimento pertentare. Poteritne ecclesia, quae catholicae nomen mercatur, has leges profanae aut profanatas recipere. his vivere, his gubernari? Mens refugit et horret animus. Qui ergo fieri poterit ut quod ad usum deduci pro natura rei ipsius semper repugnabit, usu tamen, seu potius abusu, fauste ac feliciter sancitum intelligatur?

Itaque probarum mihi videtur ex eo quod nomncanon in usum ecclesiasticum convertie fuerit, nullo modo sequi veram sanctionem per huiusmodi uqqm eum consecutum esse, aut aliquando consequi potuisse vel posse. . Imtpo vnro talia videntur esae rerum adiuncta. ut ipsa haec nomocanonia ad usum ecclesiasticum accommodatio, eius rei historia, auxilia quibus fuit adiutus, facinora quorum heres factus est, omnia haec noyum sint contra eius auctoritatem argumentum et vehemens exceptio.

Atque haec quidem sunt ea. ad quae initio appeHabam, rerum adiuncta, quae extra interiorem nomocanonia naturam malumque meritum forinsecus contra ipsum militant. Quibus tamen unum adhuc, neque obiter praetereundum, addendum puto.

Cum saeculo XVI exeunte, in Poloniae et. quae eius pars fuit, in Rutheniae oris, felix illa iucundaque unio anno 1595 Brestiae in Lithuania celebrabatur, quae eccleeiam Ruthenam matri ecclesiae sociavit, procere* orientalis graeco-rutheni ritu*

‘ later quae fraudis et audaciae Photiaaae molimina satis .erit commemorasse duplex illud ConstantlBopolitaaum eo*dlinm. quod ipse compegit eondaxitqne. ut saaetum Igaatium obruat, saaeqne incolumitati prospiciet, et quod sicut alias, ita la aomocaaoee citatar eubuomine synodi I**.et IIM (x(><»rq ***roi ihûtqa),*** et a patribus etiam Fogarasiensibus ad calcem decretorum, quinquies vel sexies, ex boe nomocanone addadtar. Satis est. Inquam, vel huius solius facinori* meminisse, quia tot atia commemoremur; quod tamea licet tantum ait, aibUo minus patres FogaraaieaMs aon impedivit, ae balas coaeüd umbra decre^saa obnubilarent

multa ex suis ecclesiasticis, legite· proferebant, ut ritus usuaqiQ suos tuerentur,l omnia vero- candide. et sine ambage ex nbmooanone, 'quem slavioo 'idioriate aaeeulo XI probabiliter quidem, saeculo vero XV iam terto vulgatum novimus. Ad hunc appellare, hunc in medium pro 're· nata proferre, nulla ei^ erat difficultas,' nulla- eUnctatio. Immo vero eodem' propemodum tthnpore fluo antistites Rutheni .unionçm cum Romana ' eceleaia inibant^ euum hunc etiam -nomocanonem a regia in Polonia potestate confirmandum procurabant. Eoruny me/ tropolita Hippatiua Pocieji iart anno 1605 in publicia regni eomitiia id agebat coram' rege Si^iarnundo III; aubinde vepo legimus nonyicanonem aub Tege loanne III in comitii·, anno 1676 Ôracpviae haoiti», revera approbatum fuisse. Nihilominus tamen postquam Rutheni noatri longiori intimiorique^ consuetudine occidentalium uni fuissent, non poterant quin ,ipsi animadverterent nomocanonem vitiis scatere, et eum eue qqi ecclesiae vere cathcflicae nullo modo- pro podice, iuris ecclesiastici- inservire posset. Quid igitur consilii iniverint? Nomocanonem uti nomocanonem sensim ac moderate utique 'neglexerunt, neque eius auctoritatem appellare ex integro amplius fas sibi duxerunt, datq etiam publica leg^ ne disciplina nomocanonis aut eius canones paenitentialea ex necessitate sequantur i verum enim veru canones illos canonica·que aententias, quas genuinas, nomocanon continet, conservarunt et ad usum iuris accommodarunt; quo ^factum est ut bona ac legitima para noinocanonia steterit, mala autem et spuria cum ipoq nomine nomocanonis vapulaverit atque evanuerit. Optima •ano rerum compositio. Et «i tandem rei exitum exquiraa/vide sis acta synodi Zamoscianae anni 1720. scilicet CXXV annos post unionem celebratae.

* Satis fuit hoc temporis spatium nomocantSiis vestigiis auferendis, quae frustra in Zamosciana synodo quaesieris.

· Iam vero patres Fogarasienses in eadem mihi causa esae (ridentur ac illi patres Zamosciani, si id spectem, quod facere debuerint; in dissimili, si ad ea me convertam, quae re ipsa praestiterint. Non enim CXXV anni sunt, ex quo cum ecclesia Romana unionis foedus fecerunt, sed omnino CLXXV, quippe cum haec eoTum unio anno 1700 celebrata fuerit. Debebant itaque iam Mti· perspectam habuisse omnem hanc causam de nomocanone, et iamdiu peremptoriam sententiam eost-dixieae oportebat. Fas erat profecto ut patres Zamoacianoa sequerentur, ac pie eoa aemularentur in sua synodo eo-modo comprobanda ac sancienda, quo id illi facer^ tera-' nint. Haec agere debuerant; non fecerunt tamen. Quid in cauaa fuerit, non eat animua explorare; dolendum est potius, non recriminandum. Ceterum vero et ante omnia providendum eat.

Qua in re quis negabit non modicam ineaqe difficultatem, maxime si animum convertamus ad *ta* praeiudicia quibus lieu menti· eecleiipsticorum huiu^ gentis viroru·^ praestricta videtur? Satis profecto cuicumque erit haec ipsa decreta eorum concilii legisse, ut eum taedeat ae pigeat tantae alucinationis, qua abrepti, optimi hi viri omne· ad sidera extollunt, suspiciunt, venerantur totqm id quod suum est, quod domesticum, quod *laribeu /amiliaribu»* dicatuml. Caute itaque ac prudenter rea aat eum .ipais tractanda, sed ·tamen non. ideq omittenda. Iam vero haec nobia forte videbitur melior vi» ineunda, uf nihil jin praesentiarum dicaiur de admocanoniq exturbatione, sed Solummodo nomen nomocanonis expungatur et ex decretis expungendum inhibeatur. Neque hoc .poterunt iure aliquo indignari patres; ' nam loca ubi nomocanon in decretis solus unus citatur, pauca supt admodum (quinque aut sex numero); illa vero lodfi ubi cum aliis fontibus* etiam nomocaqoa ·iungitur, quaeque multo stint plura, nihil detrimenti capient, si ceteris fontibus conservatis,- iste desideretur. Potest itaque sine magna, difficultate, et quin patres Fogaraaienses id aegre ferant, nomen nomocanonis ex decretis omnino expungi.

Et sio patet responsio ad primam quaestionem, quam demum his verbis concludjjnu·:

Nonene permittendum ut nomocanoni» nomen actif et decreti» concilii alicubi appareat.

Secunda quaestio.

Poeeuntne citari nooellae alialpu lege» imperatoria» ac nomocandn» deeumptae, eeluti auctoritatem habente» tn tura *ecdetiaetico f*

Prima quidem fronto posset supervacanea videri haec quaestibp liperet enim nobia, immo *61* deceret noa aliajn de patribus habere opinionem, neque eoa talea putare qui legea imperatorum, iam a tanto tempore, vetustate ipsa corrasas ac collapsas, denuo instaurare, ipsisque iua suum ecclesiasticum fulcire vellent Ast, uti aiunt ^contra factum non valet argumentum, et opinio silet ubi loquitur res. Factum igitur in medium producam; nimirum nonnulla ad exemplum Joca ex decreti· afferam, ubi a patribus imperatorum leges secure ac fidenter citantur.

Non eat quod longe quaeram hoc genua exempla; sumam illa quae citiua occurrent. Sic legimua in capite de patriarchis.l, iura eorum consistere:

.In querelis adversus métropolites motis diiudicandis." Et statimycitatur nov.· CXXXVII, c. 5; -additur tamen cone. VI (pseudo-concilium), can. 9. Iam vefb sine mora sequitur:

„In appellationibus a foria mettopolitarum recipiendis/ Et hic sine ullo, vel pseudo-concilii, adiuncto, sola citatur nov. CXXIII, cap. 22.

Pagina 520 B determinantur obligationes canonicorum, quoa aiunt (§ *Membra capituli),* ubi inter cetera officia numerantur:

„Iloraa canonicas omnibus diebus absolvere. Moram liturgiam attaque sacra officia in ecclesia cathedrali ordine peragere.ll Statimque, quam auctoritati· tribuendae potius risus promovendi causa, citatur sola una nov.III, cap. 1. — Officii igitur recitandi obligatio apud istos ab imperatore invecta eat?

Pagina 632 B recitantur *praecipua ipnodorum pra*emeioltum.(at.ipafdicunt).-*obiesta,* et primo loco ponitur oonoecratio epiaeoporum, „a clero concernentia*

' Neqm res· Met ***lam» familieriu»*** vox Mt, Md reprto Mn ex asrreoas revereadiMirei arehtapiacopi, quo xyaodaa iashoaverel Ibi atatte ab iaitta tie psroiat: .Uafonrea eua •saeta Mda acceptantes (natare· aoatri), la pteare duWs natrii ecdetise catholicae reverti rat, a qaa -rh^— tenpornre ialaria... ia M· proviacil» a lenta» /lauKmiiu lea<» dissitis, atiaaati aut* Qaae ena dixiaaat oretar, ad

Ulan voeea ***lam»*** aotaaa adlnagit, at ad oaloan paginae (p. 478) ia aota seritat da m ipso: .Orator ad iaoaaabula natis Korean·· (Bumsm), ad mikenaa alludit. Ita et MBfaia· et Sdo aurea Boreae! O fiartare irereortalaa gen-ti· Bmmsm (le<e Rarenaa)! O daeas et oraeareatu etc....! Haec aal») aret aeau aut, qaae oehlbere eoa potui* £r ■apM ***leone»;*** ex ^erbo bareipe·! IUe ipM qni ***ia*** Mteria reta» aobrie atqie etia», dlxeriai, itinae disputat, ainal atque ia lare· et peuatae oteadit, lare m eetaberr m· ***potat.*** Oetam ao· ceaaum tacta, sed qui tiat tamine·, aperio.

▌Caput illud In editioM recepta quaai repetivi··· deeat; dabitur vero infra la aota * (L. Petit).

• Vox ooaccmo nu aat latina, et ti apud Angnstiaam occurrit, aliud quid omaiuo tigaifieat, vult euin dicere: rimai

dioaeesis, ubi usus obrinet, trina candidatione-«lactorem . facta.ᵗᵗ Et citantur duae novellae: JCXXIII, cap. 1, et'CXXXVII, cap. 2.

pagina 556 A rcfcenseptur impedimenta matrjmonium dirimentia, inter qùae ponitur:

.Adulterium dirimit dhatfimonium inter peiyonaa adulterii reas.ᵗᵗ De quo impedimento* auo loco^inferius disseram, hie βοϊιμη noto atatim çitari lu.tiniani nov. CXXXIV, et deinde aubdi aliud impedimentum:

.'Coniûgicidium cum intentione matrimonium cum complice-ineundi.**. Et citatur digestum'. lib. XLVIII, 9,. de Parricida.

'Et hic porro cetera, aed haec quae adduxÇeatis sunto,'speciminis cauaa.

Qua in re prolixiorem me erae non oportet; haec enim ipaa quae protuli rei huius exempla, adeo aunt perapicua, ut suapte aponte convincant inopportunum ease atque omnino praeter rem, B quin etiam indecoram et ecclesiae iniuriosum, citare^ in decretis vel minimi ecclesiastici concilii leges imparatorum, atque ita in rebus' sacris ac divinis auctoritatem appellare profanam. Neque hic potest perfugium quaeri, quod illos antiquos forte Byhantinoa iuvare poterat, et contendi leges ecclesiasticas firmius stare ai etiam saecularibus legibus roborentur. Quamnam e.tenim firmitatem, ut alias causas taceam, dare possunt leges istae/ quae hodie humi stratae iamdudum in pulverem se resolverunt? laceant loco suo, pudeatque virum ecclesiasticum eas a somno minus caute excitare, et antiquae servitutis vestigia relegere; quae si, ' de cetero, m illis temporibus ahquam excusationem prae se ferebant, hodie ferre prae se nullam promu. valent.

Rem'plane miram! Quid enim causae patre» Fogarasienses impellere potuit, ut haec byxantinà li scoria in suo, ceterum satis compto) aedificio tam diligenter oollocare studuerint? Sed iam videoet luculenter perspicio. Et haec enim pertinebant ad illos penates laresque domestico», quos a cunabulis praeter modum adamaverant; pertinebant ad illa amas, *tanta,* quae (uhi occasio'datur) *cohibtrt* non *patiunt.* In eorum *prarila,* in ceteris iuris eorum fasciculis, semper oculos ipsis percellebant inque auribus resonabant: nomocanon, novellae, digestum, una cum conciliis eorumque canonibus; et sic longo usu et inveterata consuetudine factum est, ut utrumque ipsis visum fuerit individuum, et iure ferme eodem veneraadum ac sacrum. Quid mirum igitur ei data semel occasione *tanta tua non coMiutrint,* et plena manu fuderint nobis illinc concilia et canones, hinc vero tribunalia et leges? fuderint, inquam, alterum nomocanonem, etsi non iam in textu, saltem in notia ad calcem?

Quae cum ita se hebeant, parcendum eet optimis viris si quid humani passi sunt, et solummodo cavendum ne quid exinde concilium eorum detrimenti capiat. Quapropter ad propositam quaestionem dandum est opportunum responsum, quod sequens debere esse censeo:

Expungendam ettt ex tota carport actorum at daerctorum huriu "concilii osuwm mei0ion«m *noatl*isrw», *aliarnmgue logum imparatorum,* tum yttam *commentatorum earum, uti Baltamonit, aUorumgue.*

Tertia quaeetio.

A>aMntw i» *dacritit kuiut concilii «tori conatitu-.* iteOMM *apotUUicat,'* eoHoWr» *conciliorum, rpitttolaa canonicae patrum, ad fidam* aoaMcaaoiua; *φἀρρι* «tat Aie. citandi *modut ridetur maxima illa tata,* juem *patrat Foyararitntet adoptarunt?*

Quaeetio supponit patres huiua concilii omnes fere loces quos cjtant, non ex auia genuinis Ksusisse fotrtibu», aed ex illo, promiscuo receptaculo, qudm nompcanbnem *flaaa* iam probe novimus. Hanc j^orro opinionem firmat jaccuratius instituta perquisition Etenim locoa citato* in decretis omnes iu'nomocanone invenimus ad eum modum, quo in decretis citantur, et, quod caput ^at, sub iisdem nominibus et titulia. Sic, verbi gratia, concilium illud (verumne, an fictum? parum refert), quod in Trullo anno 699 celebratum aut excogitatum fuit, quodque quimsextum etiarq passim vocan consuevit, hoc semper, vel ferme sempfer, vocatur in his deoretis concilium oecumenicum-VI, perinde atque in nomocanone. Sif etiam fictitium conciliabulum quod Photius proprio marte cuderat et celebratum finxerat, semel atque iterum, aut etiam tertio, sive in basilica sanctorum apostolorum, sive in altera sanctae Sophiae, hoc rursum a patribus Constantinopolitanum I*" et' II*", eodem nomine, quo et in nomocanone vocatur. Ex his colligi potest .quam iure et merito quaeri debeat, an hic modus citandi ex nomocanone mutuatus tolerari tandem possit?

Porro quaestio multiplex est, et ad varia puncta plura etiam sunt danda responsa.

Ȧ ᗅ ' *« contMutnmbua apottolici.*

Quae sit vetusta atque ex parte apostolicos fontes attingens origo, quae deinde auctoritas, qui tandem usus sicut in occidentali, sic etiam multo magis in orientali ecclesia, canonum atque etiam constitutionum apostolicaruin, res in propatulo eet posita, omnibusque nota. Cum autem ex hia vulgo apostolicis fontibus multa in iua ecclesiasticum apud Graecos, quin- etiam et apud nos aliqua ratione manarint, iniustum non erit ut in eodem permaneant, et ubi opus fuerit opportune citentur. Idcirco dum patres Fogarasienses ea citant, iure suo Utuntur, nosque nihil contra dicere possumus. Id autem quod ea ex nomocanone sumant, parum refert; nam cum suo nomine hos fontes citent, ac nomocanonis nomen praetermittatur, iam omni malo satia cautum est; quod et de ceteris genuinis fontibus eodem modo citatis intelligendum erit.

2. *Dt gauuinit eonciliit, eonumgue canonibut.*

Decem sunt omnino concilia IV et V saecutt, .quae (ut ait eminentissimus Pitra II, 423) in subsequentis (id est VI) saeculi initio Dionysius Exiguus, privata quidem, sed Romana cura collegit**, et quorum constat .canones venisse in ius publicum sive orientalis sive occidentalis ecclesiae, cum a Rufino, Dionysio, Isidoro, tam in annalium quam in legum ecclesiasticarum corpore partes habuerunt perpetuas** (loc. eit.).

Porro hi .sunt Nicaeni canones, Ancyrani, Neopaesarienses, Gangrenae», Antiocheni, Sardicsnses, Laodiceni, Constantinopolitani, Epbesini et Chaleedonensea, quorum primi et (tres) ultimi maiorum sunt patrum oecumenioorum; ceteri minorum licet gentium, magna tamen potiuntur auctoritate" (eod. loco).

Hoc est alterum fundamentum iuris ecclesiastici apud Graecps, idque verum "et ex omni parte g»s nuinum. Iam vero si ad illos vulgo dictos apostplicos yéanones et constitutiones appellari sine cri-

arisen··», ***cmfmrier****. Varum quidem set ioa hic, in revisendo st recensendo, latinitatem non curare; attamen curare debsmss at propositiones quas recensemus aliquid aigniiceat; hoc autem incisu· .a clero concernenti» (i. e. simul misceatis) dioecesi»*, nihil signiScat. Ex necessitate itaque videntur mihi moaendl patrea, dulciter quidem, ut huic malo caducae latinitatis ubique medeeatar.

■ia· potant, prafoeto *to* miari tara peeauat debeat «itari itteri M eaaaae·, maiirum eeneiH« rqm. qaee m eam aobie erieatad·· venerentur; preiadaqee baa de re aaDa aat qatentio.

I'«a quod poaaot notari, id ooaet,Int auamat boa eaiMMa ex eollaationibue probati·, quae iam iade a primia «aaeatta confecta·, aaa propria naoteritnte étant, aequa ipeae ootmnendaat; ai aatata aellam talea eoUactioeem genain·^ ae legitimam •pud «a habeant, da ea procuranda ooaaili· Opportuna capiant Bed baoe oboervntio poetea loco aMb veniet, Me veto aat potitu pium deaiderinm, ae modum iadieat quo Rumani noatri iua anum revera expurgare et «eluti de novo inataurare deberent, •t tandem ex integra eauaa Romani fierent

Interim omnia quae ex hia genuini· ^dtibua citant ultro eia concedenda eunt

3 *Dt tauetarum patrum cauouieu ipMt.*

Duodecim ferme patre· aunt, quorum epictolae, tonquam Canopicae aententia·, a Graecia in iua eccleaiaaticum receptae noecuntur. ,8ane (ut rur•um eminentiaaimi Pitrae verba afferam) privatam potiua peraonam gerebant quam pontificiam, habe· enim verba magiatrorum ad ducipuloe, non dominantium in aubiectoa decreta; arbitri dirimunt, non iudicea atatuunt... 8i quae fortaaae in antiqui· canonibua quaeaita non reportantur, ne dubita •miaaa hic reatitui, ac fontium inatar habitum iri . . . I'rimua qui aliqua ex illi· in iua publicum •dduxiaae, noacitur, il loannea acholaiticu· eat . . . Non multè poat. conaenau patrum Trullgni concilii ac publica auffragie inter eocleaiae lege· recen•entur .. . Quae quidem exinde in unum' eorpua coaluerunt et cum aanctia veterum conciliorum canonibua nexu cohaeaerunt perpetuo** (op. cit. I, 637).

Hia pauci· penpicuiaque verbi· horum patrum, quoa canonico· appellarim, *plene nobi· exhibita •at eauaa.

Atque hoc tertium eat fundamentum iuria apud Graeco·, firmum «t omni exceptione maiua, hi acilicet ^çtrea, quo· Fogaraaienaea identidem citant, quoique eitare omne iua eat ipai· et plena facultaa.

A *Dt cauombu» Trullam».*

In deeretia huiuace concilii Fogonaienaia multum et veluti conatanfer appellatur ad concilium Trullanu^n. Et hoc eet quartam fundamentum, quo folcitur iua eccleaiaaticum apud Graeco·; aed non iam -ex omnr parte genuinum, aut nihil in ·« perverai referena; verum e contra, multa folaa, et praeeertim aedi· apoatoliee· iuribua ac dignitati adyeraa, ne iam cum Anaataaio dicam ^adulterina, praeaump(uoaa, priaeae traditioni peae omnia valde contraria" in ap continear Hoc igitur fbadamen-tum* iuria grqpci in-iam crepidine vacillat. Iam vero creaeit difficult·· ex eo quod hoc concilium non «impliciter IVttHammi, aed; qui in Oriente Mua invduit, «oncilium o«etm«MaCMm *VJ** ab omnibua, •icat etiam ab hia patribua, vocetur- ôb ha· igitur cau··· et de hoe concilio ek de oaaeaibun eiudem, tametai pauca, pro eo nt fort tempo· et ratio propoaiti noatri, tamen neoeaaari· noannlla dicere'debemua.

Diatinguendum eat in primi· iater ooadBnm Trullanum et inter canone·, qui «i·· nomine ia uaum eccleaiaaticum introducti foernnt

Si de oonâlio ipao agiter, ■quaeritur in primi· an pomit citari uti concilium oeeumeaicum VI, quemadmodum · patribua Fpgaraaiearib·· foeth tatum cernimua? Etiamai enim ita baeo ayaodaa vocata ait ae vocetur ab orientalibua, iam inde • patribua oecqmenici concilii VU, et poataa par enbeeqnentia uumi hnM auDe modo tamen ab oeeideatalitam .participata Mt, quod iam aaa dubitaro ainit aa Merit eonciham; aaa^aam etiam, quod capot eat, a poatifiee Romano approbatam ee aadivit quod nee pre «arta teaara iabet «altem neu Mme ooeumeaicnm. Bed dixi aoa Mme forte concilium; et bie ia verum atqae ardeam impiugimua aenigma biatoneum. Mullo enim paeto pro explorato habeto debemua, quod communitor in compendii· hiatoriae eocle«iaatica· alii ex aliia exacribunt, anno acilicet poet Cbriatum 892 (aeu potitu 691 ad fibem vergente), id eet pleno· decem anno· poet concilium oeeumenieum VI, quod anno 682 abaolutum fuit concilium hoe in Trullo ea, quam ip acti· habemua, forma revera coactum et celebratum fuiaae; aed potio· vehementer probabile, hnmo certum videtur, aliquid aliud omnino geatum tunc eme. Eminentiaaimua B Pitra in ano nunquam aatia laudando opere tot congemit documenta, tot in ipaia acti· Trullanu detexit ot acu tetigit fraude·, figment·, et graecae fidei vel inverecunda· arte·, ut' omni rerum hiatnricarum aequo iudici ipaa «ponte aua occurrat aententia: aliquem numerum epiacoporum, aolitoa hoepitea caeaareae aulae, permixti· aliia · aaevitia Mohamedanorum profugiti·» et aacito aliquo, vel etiam ÿluribua iuria certe peritiaaimia. plenam canonum ayllogen, opportunimimam aane, aed tamen novo atque in concilii· nunquam uaitato more, ordine, atylo, praeparandam curaaae, vel potiua iam a longo tempore et forte non aine numine (impetptorem dico) praeparatam, acceptaaae; deinde vero huno enmdetp epiacoporum coetum conventicula aliquot, certe non illa aollenfiitate quae dicitur, celebraaae, ut apeciem aliquam aynodi prae ae ferrent; ad ultimum eoa, qui facinori· praecipui auc- C tore· extiterant, una cum caeaareia acribia, hunc in modum confecta acta et canone· aubacriptionum artefact· mole obruiaae. Haec iam fere eat, et porro erit hiatoriae aententia. Quid quod inter •ubacriptoa inveniatur etiam Ilieroaoly morum; patriarcha, quae tunc aede·, paatoria aui a pluribua'anni· vidua, alio· quinquaginta et ampliua exapectare debebit anno· ut a viduitate aua aolvatur? Quid quod idem formo dicendum ait de Alexandrino patriarcha? Quid etiam quod octo ad minui non iam epiaoopi, aed aede·, «eu' epiacopalea civitate·. ea die e terra pullularint, nunquam antea auditae, neque poatbac alicubi gentium inveniendae? Quid quod . . . Sed dio· me defeciaaet ai omnial com- . memorare vellem, quae ibi mira et incredibilia reponantur, et quorum potior· aupra laudatua etninentiaaimu· auctor, probatwaima eruditione et praeclaro acumine, in tam plena collocavit luce, ut ex- n->ndo nomen Trullam concilii nemo aatia caute pronuntiare poaait.

Attamen quidquid rit*de hae hiatoriae aententia. quam tamen ignorar· noe aoa decebat, certum eat

' Varna adhna aharamva taaava ··· pernam. Pna c···· rta vaaa matta ia Itate· aaai·· mateata Mt, «··· tail Ira •aaqeaa aalahaa affantt, tapmelaaia «atairiatii, m qtatam par tamatarmi taa·^ at ·· nagl· amiaat m aculae peua* atriagat. AUqaM aiuila uanqaam te vara aauatlta italim· fttcaat, at re qattan vam Mqna rtfipa. naqn· paataa vtam «a«aam tait. M atiam tea ataveu nan ateaa ate kaaaittm at laaatitam: papam «amate tea· vanta·, at nan lapatm ajpa •ad ipec* papam, ··· taman par «teaUnrim, aad ateaura «t tetaai atvaaaaia, at «aat ntaMatam ancat, aaa te pauaaaati, aed de tetan; aaripte* aafaata: laeei aarntiaatmi p«pm Bamom. Qao4 «atam aamam adtetaattaaa* tap—*, aat nanti· patate lace naam aabeataptM·: Πρβi··, papa Beam· a* a«eut, par mfteilii mufoeteei «tente. VlaÒta· aataritei, qnam aptitei wvaata ante cxxxvtn «amm. H «al «ama Ht aal·· laa aaaa. Kan atevet (aarte), aad par aptatetea eaalnaavtt. AMatete·!

•IMda «àMB aeoeüium Trail»··» mt » ese· ee·-*A* •ilium, VI «numratcum, neve aUaat pteeans (do mm 4m µ µ µ µ IBµ bsbet* MMtefi* tatam. *Rotfuit* UM statai ab iaitie Bwfi·· pmrii-fcx Ramaana, «4 quern aeta hah·· pwede ÿa»4i artifex eius, imperata luatiaianas, tatter· cura-verat; reetitit etiam II»··» VII, Sergii «aoe»mur, restitit poet eaa Conetaatiaua poatifex, val ia ate-dia Ooaataatinopoli et ooram imperatae proetaaa, reatitannt oatai; ita at aaUi ait dubium ooacUium varam aa fictam, quod Trallaaaa audit, omni ano-toritate oaranae at oarer·, at quod hie noatra po-tiasimum refert, nee faiaaa neo Vocari poaaa oon-talum oecumenicum, eoqua minu oecumenioum ■extern.

Ex hi· porro recta «equitur, patra· Fogara-•ienaa·, etiamai concedatur ip»i» poaae hoc conci-lium appellare, nullo tamen modo Vocaro illud poaaa coneilium VI oecnmameum.

An vero poaaunt iUud vocare TraUeaumF Na ma nimia raveram praebeam, reapondeo: aimai ac concernant erit hoe eaae aut vocari concilium, otiam Trullanum illud vocare concederem utique; veritu-maxime ne optimorum patrum bilem moveam, ex •lia vero parte nihil tam ingenti· mali inde pro-venturum »u»pican». Si tamen intimum meum Mu-cum sperirc*eogar, candide fatebor malto mihi »»-tine videri ai eiu» canone· citantur «olo nomine eeaoaaai TWfeworwn. Hoc enim aine ullo dubio proprium eet eorum et indubitatum nomen.

Atque «io aocedimna ad alteram raeponsionis noatra· partam. Hucusque sciscitabamur an liceat citari concilium ipaum Trullanum; nunc examina-tum venit, aa potant citari ein· canon··T

Profecto ali· eat concilii et alia canonum Traita-noram ratio. Ex hia nonnulli ab eccieaia occidentali, immo ab ipai» Romanis pontificibus rati sunt habiti, B Loquor de canone LXXXII qui sacra· imagine· respicit, quemque Gregorius II in epiatola ad Ger-manum Cohstimtinopolitanum et Adrianna 1 in apo-logia synodi VII oecnmenioM ad Carolum magnum eum laude citant. Praeterea decem et septem ex his Traitant· 'canonibus per auctorem antiquissi-mum tripartita· collectionis ad Yvdhem et deinde ad Gratianum pervenerant Et ut alia omittamus, notum est [omnibus, pontifice· Romano· in reci-piendi· qrientalibu· ad unionem cum saaota matre ecclesia, ubi isti iure sua Trullani» canonibus fir-mant, non illico ex adversum obsistere; sed canones illos, dummodo recta ac insta dent, permittere et tolerare. Instar omnium huius rei exemplorum potest nobis ssm synodus Maronitarum, in monte Libano anno 1736 celebrata, quae saepissime nu-mero hoe canone· citat, hac tamen lege constanter servata, ut nunquam hoc concilium VI oecumenioum, sed semper suo proprio nomine Trullanum appellet v 8ed de hac synodo montis Libani paulo infra sermo occurrat

Censemus itaque nihil obstare, quominus con-serventur in «decreti· Fogaraeiensis concilii testi-monia ex hia Cataonibus desumpta, modo tamen nunquam *vorata* concilium oeeumenicum VI, sed •d summum mincupeta csnrih'um ItaUemun, quam-quam mihi quidem probatius esMt ai proprio suo nudo nomine rartamm TridZeaorua» citaraatun

6. D» tendito Nicaswc II.

Hoc eat poat alia quintum fundamentum, mu fons iuria eoeleaiastiei apud Graecos. In nostro concilio Fogaraaieasi rsro quidem, citata tamen. Cum porro concilium Nicaenum II revera oecu-menicam et auctoritas eius nulli exceptioni ob-noxia 'sit, nihil e»t quod notae debeamus, et ipai·· citandi iea plenam et intactum patri-bus raUaqnimua.

4e *Dt* JVWWM et

Omaiao eeatnria 4e beo caaeiho, ··» potum eooeilii spectro, dicanda nobia suat, qood nihil-mina· et ipaum feadameatam «at iuris apud Orae-eoa; non dicam tamen «extern, nam nullum. em. Atque omni dubio procul nullam otiam do ipao mantiooepi inieeimam, niai patrua FogaraaieM» hanc larvam concilii at ipei citaatent, idque non ••«mal tantum aut itatua, «ad quinquies omaiao ve) Mxiee.

Do hoc concilio «ive concilii· pahca admodum, •ut potius solum dioendum aat unum: nimirum in-com «oli» ea nunquam ac cuipiam vidisM. Et ■ane .qua· Photios inacripait npimp» xet Ssu-ripav, B priaiem *tt* sscuMfam pMudo-synodos, - cerebro suo cudiaM tota· ita insimulatus eonvictusqus eet, ut in publico congroasu, ardent· aeneo va» igneo, cuncta volumina fuerint, iuseu imperatoria, in ro-gum eoniecta, exusta, abolita*i *. Et tamen, in-credibile dictu, haec eadem pMUdo-concilia, iidem-que canon··, qui par saeculum «t amplius neque nominati faere, «t in contemptu tacuerunt, poat·· invalescente schismate ad honores vel summi· aequales pervenerunt, et ia'communem usum con-versi sunt apud orientale·; cuius rei teat·· adsunt vel hi ipai Fogaraaienaee patre·, tranquilla fronto haec conditorum monstra ia msdittn producent··. Qua in re nescio quid amplia· miratu· fueris: utrum hanc ipsam sine ruga frontem, an potius negligentiam illam, ne dicam socordiam, qua prae-pediti antistit» Rumen·· gentis, per duo iam prope saecula ex quo schismati nuntium remise-runt, nondum tamen graecea, imo Photianas frau-dea, iuste aestimare, et ut fas esset, odio habere didicerant; quod non indignando, sed oondoleo-oendo dioo.

Quae eum ita m habeant ratum firmumque ••M videtur, atque officii loco habendum, in de-cretis huius Fogarasionsfe concilii ne nomen quidem illius priâtes «t ««render Constantinopolitanae synodi commemorandum ease.

*7. D** offerts /ratitas iuris rectaiastsri *apttd Grotto*.*

Ultimum ex primaevis ac principalibus fontibus iuris eocl»iastiei apud Graecos sunt praesulum •oram, et maxime Constantinopolitanoram patri-•rcharam canonica decreta; nam solum de eoole-sissticis fontibus hic loquimur, non do profenia, non de codice, de digesto, de novellis, quibus, ante occupando, iam nuntium remisimu». Hsee prae-sulum orientalium decreta vsluti alia serios est canonicarum Mntentiarum, similis illi prims· quae patrum referebat canonicas s^stolas, quamque ter-tio looo!hic inter fundamenta iuri· poeuimns. Vigiati sunt circiter isti praesules, qui ita inter legiferos adnnmarati «unt, quorum documenta aocnratitam·, plenissime sc perpolititams exhibita inveni» spud eumdem Mepe laudatum eminentiasimum auctorem, opere eiL, t. II, p. 149 ad 364.

Ultimos bo« dixi font» et fundamenta iuris; nam quae postea nobia obveniunt,- collection» sunt potins, non font»; si quid autem-exhibe ax auc-toritate decarnatur ac statuatur, eum ipsa auctori-tu fundamentum habeat aut ambiguum aut nullum, •t ea qnae sic constituerit, certe fundamento careaat,

› Kataattai··· Pitra, «a ciL, L II. > XXIU, Mata XVL ta aa*.

neeeeoe Mt, aequo pomust legiltaM· «M iuris i feadameatum.

Ex illo itaque altteo fonte panes admodum desumunt Fogarastenoee patrue;, quia taamei «canalia adducunt, idoo chiirvamto ra bin aliqrid contra illos dieero Nequaquam pome, an omnm ala adducta a* goauiaa état, et saflMeuti auctoritate fulciantur, at laribus ae legibw Romaaae ooriceiae minime stat contraria.

Quibus omnibus perpensis, possumus tandem ad tertiam superius proporitaas quaestionem anmmatim respondere:

Poose hoc concilium Fogaraaianae ia suis decretis citare omnia quae citat ex canonibus at oonatitutionibua apootolicii, ex conciliis, ex patribus aliiaque sacris praesulibus, ita tamen ut abi occurrerint canones, qui adacribuntur cpueilio oeeumonieo VI (quod nullos canones condiderat), aut mutetur nomen concilii- et canoned dicantur ease I *eoudlii TruUmi,* aut simpliciter dicantur csaoese *TnItani;* deinde vero ut expungatur omnino omnis mentio pseudo-synodi primae et secundae Conatantinopolitanae.

KXKMPLUM 1XINCILII MABONITABUIL

Memoravimus concilium provinciale Syrorum Maronitarum, quod in Monte Libano, praesente apoetolico delegato losepho Aseemanio, et ipeo Maronita, Celebratum fuit anno 1736. Hoc concilium cum nostro Fogarasiensi fermq, in pari censendum est causae ac iuris conditione, maxime vero iuris. \lam vero cum. hoc Libanense concilium revisum fuerit a sancta sede et uti legitimum peculiari decreto declaratum, in quo etiam decreto ad eius approbationem in forma brevio a sanctissimo efflagitandam conclusum fuerit (quamvis factum hoc fuisse non constet), idcirco idem concilium non minus atque aliud, iam supra pariter laudatum, concilium Zamoscienoe. quod re ipsa approbatum fuit, potest nobis pri> norma inservire in aliis etiam conciliis orientalium recensendis. Hanc ob rem officii mei esse puto, hic statim ab initio et ih hac generali quaestione de iure, alterum concilium eum. altero conferre, Libanense scilicet cum hoc Fogarasiensi.

Duae omnino sunt causae quae animum permovent eius, qui hanc collationem instituerit,, altiuoque in pectus descendunt: altera, eum viderit in ooneilio Libaaenri saepissime, abundanter, plenissime citari fontes Romanos, quod in Fogarasiensi videre datum non est; altera, cum perspexerit concilium Libanense adducere quidem foeteo orientales,, sed castigatissime, moderatius omnino pe satis accurate, qui citandi modus ta Fogaraaieeei, uti iam vidimus, magnopere desideratur. Haec posterior causa magis ad rem nostram focit, quare duo I verba de ipea dicemus, illam priorem tamen uno verbo prius expedientes.

Nam est re vera quod miremur, et etiam gaudeamus. Laq|h>rimum sane spectaculum ent concilium conspicere orientale, quod pises manu Tridentinos canones fundit, quod ad concilia Lateranensia, Lugdunense, aliaque Romana appellet, quod epistolae Romanorum pontMfoum, uti foatet taris, sine haesitatione citat, quod ta ipsum nostrum ios canonicum, in deeretalos, ta extravagantes excurrit, et ex alia parta etiam rituale Romanum eum reverentia invisit; quid plura? quod sanctam Tbemam suspicit, et eius auctoritate dubias dHarit quae stionee. Hoc profecto tale ae tantam Mt, ut unionis scelestarum forma et imago, ri quando perfecta, si quando viva et vera extiterit nat exstare possit, haec est rise dubie. Atque haec erit perpotas nattante Maronitarum giorta et doeea, betae-

ɯ Immi ⁽mmi ᵛmMm φμ Iμ Iβ mwmm⁴

«rit nt hanc et non altam «rienem eotari orientales eum on rive seevare et angere, rivo renovare eurent. Hoe certa te preMeatiorum nostrum etiam est dosidorinat, ut natio Ramena tataUigat tandem, quantam ad etae bonum et salutem conducat, per huieomedi verem. et vivam uafoaem cum metro scelesta etiam omnes, qui apud ipsam eunt, verae vitae fontes so thesaurus plenius et plenissimo participare, suaque officers.

Alteram tamen quod magis nos sollicitat et ad rem nostram ' proprius pertinet, est illo varius modus, quo una ex parte Libaaenses, ex alta roro Fogaraaienaes patres ad fontes iuris sui orientalis appellant, eosque citant. Porro, ut res sit evidentior, enmdem in exponendo, quem superius servavimus, hic etiam sequemur ordinem.

In primis igitur concilium Libanense nomocanonem non eitat; aio nomocanonem nostrum, id est graccum, de quo hic egimus. Nam aliquem citat ad finem ter quaterque, sed alius est omnino hio nomooanon ac noster illo; est scilicet auctoris quem in illa nota Abulpharagium invocant, qui idem est ac Bar-hebraeus, lacobitarum primas, inclytus suae gentis scriptor, et qui saeculo XIII floruit. Ceteram, qualiocumque sit hic nomocanon Abulpharagii, non citatur a concilio ut sua ex eo decreta confirmet, sed pronus narraqte et historico modo, sicut paulo antea citaverat Sosomenum, Cedrennm, Curopalaten, Annam Cotnnenam, et statim postea eitat Aristotelem et Muhamedum filium Isaaoi (Cono. Lib., p. 398, 399). Ad verum nomooanonem, uti iuris fontem, concilium Libanense non appellat.

Qua in re aliud etiam omnino est observandum diserimCa, quod inter unum alterumque concilium intercedit; Libanense namque sequitur potius nataram theoreticam, didacticam et historicam, multas continet expositiones rerum, gestorumque narratipnes; ia Fogaraoiensi autem haec ultime desiderantur, et totum corpus concilii magis eat dogmaticum' et praeceptivum; unde etiam sine dubio repetendum est hoc aliud discrimen, quod Libanense in multo maiorem molem excreverit, eiusque sola decreta, sine aliis adjunctis, vix 346 paginis contineri valuerint; Fogarasiense autem minori spatio contrahatur, eiusque decreta, quae abundantia rerum illa 'priora quam exaequent, potius superant, soKs tamen M paginis omnia contineantur. Pro hac varia expositionis ratione, natura etiam notaram et locorum, qui citantur valde in utroque differt; in Libaaenei late spatiatur, per totum orbem litterarium et eruditum transcurrens, et libera manu rivo peregrina rive vernacula, sive sacra rive profeaa, prout obvoaeriat, carpens; secus autem in Fogarariensi, quod ta texta suo districtam dogmatis ae iuris tramitem eequmm, etiam ia notis spatiari uoa permittitur, et ia He ea sola citat quae textam probent Quod ri ree Ha eo habeat,'profecto aequiter potaieee Libanense ooariBam etiam nonraeaaoaem citaro, quia tamen ee ipeo auctoritatem ei aliquam attribuisse argui poeeet Neu ferit tamaa. Quante igitur magia Fogaraaioaoo ooarihum, orias in re eadem alta omnino net ratio, cavere debet ae id unquam feriat.

' Traaeoo pd dlioe ferio foeteo a ooneilio Libanenri te notis memoratos. Proxime loco poet nemn caaoeem veniunt lagon imperatoriae. Citatae nuat ad summum oetiea vel derise, quod ia tam magna notaram mritadtae quamdamtouno evanuerit; soterum aut ta rebus uriatari momoaii, aut ita nt ex

wà» ad eioArmsties

«m\ Mi tandem m qM diximas Mnuta «t hirteriss mit «itantur. AtqM hfo 4mm ehtirra M natt lHn indoles «t hràa mmüH Uhmdi. qM· omnem tandem kaiamaà notie sinistram aufert signiAeetienmn.

M iam ventam ad ilia puncta ia quibus aaeteritatam concilii Libsuotaie, pro a» Mars ae Reargaudeo.

Ia pria»» igitur quMtnm ai ooucilium TrsUa-un, nnqaam illud voeat coacilinm VI oosnmeaicu», eei citât dapüei modo, rame appeilaaio illud «no nomine Iriiffanum cenriWum, MepieoüM applicando nomen TruDani ipaia canonibus, dicende *Tnilemu* cmesn totis aol 'talis numero. Haae poenam meam dicere sententiam.

Deinde quantum ad concilia» primum et necandam Constantinopolitanum, ne verbum quidem; aed nectaream larvam promeriti» tenebris oecultat.

Quanto magia igitur debet hoc utramque praestare concilium nostrum Pogaresienee. Et aie collatione instituta cum concilio Libanensi, ad eadem, ad quae pTius, pervenimus responsionum capita in hac gravissima quaestione de fontibus taris ecclesiastici orientalia et de eorum uau in decretis et iurisdictione eoeleeitaticp.

r>g COLLtmONB PBDALIOX DICTA.

Ex hia quae hucusque protulimus, quaestio iam soluta videri posset ot, ei velis, etiam soluta est. Attamen tota solutio huius quaestionis de locis inris graeci a patribus FogarasiensibM in testimonium adductis, illa suppositione rititar, omnea loeoe illos desumptos esse ex nomocanone. Iam vero praeter nomocanonem non semel a patribus citatur alia ieris ecclesiastici collectio,' vel si non alia omnino, attamen alia forma et sub alio nomine prodiens, quae graeea voce pedalion, seu. ut nostri patres scribunt, pidnlion (itqddXiov) dicitur, quod latine yutarneewtam assis siguiftoat; idcirco beet passim sqbsMÿwio modo tantam in decretis huius concilii adxbM psdalioa appelletur, quia tamen ibi apparet, et locum forte non suum occupat, cognoscere debemus et de isto, ac videro si eo loci tolerari possit.

luvabit prae oeutia sistere modum quo podniien in decretis citetur. Alter est modus qaem dixi subsidiarium, et qni passim occurrit, verbi gratia: «Cone. Carthag., can. 69, 70, ia pidalion'* (p. 61); item: «Cono. VI, can. 100, ta pidalion** (p. 69); item: «Cone. VI, can. 76, in pidalion* (p. 63); et sic passim. Ubi statim hoc utrumque conspicitur, et esse omnino inutilem hanc meationem pedalii, et ipsos eonesripteres decretorum concilii ee prodere quod amentiam suam Canonicam hauserint ex hie duobus turbidis et infectm receptaculis, quorum praecipuus ern illq nomoednoa, subsidiarius autem est hoc pedalion. Alter vero medus minus frequens quo pedatis· citator, est abeotatue, cuius exempta haec eme pamust. Col. 649 A asseritur ta textu: «Canonibus vero areantur monachi ( ) aeuthobei a patriot tauaere obeunde.!* (Puto legendum ease: monachi st acatbelioi.) Itaque post voeem mstauato ponitur natavisses qui remittit ed notam, qM· vidaiioet nobis declaret quibus smasustat areaaetur moaachi ab ibo munere. Quid petro habemus ia nota? Hos salum, ahaoluta petitum nomae: «Λdelisn, 464-6" 8te verbi gratis ool. 666 B statim ab

› flk verti gratis, p ≫ *tuter: Jit* ssiltasUirs aaa probate ml Uta Inatiaîati tapmstsris saastttatie* ata K renam F »1. .HJ. iuratia (méditera·) lai urmisa ahriatiaal haparatorm tamarast* ste, ata evMaatm matoraetivo tenramsasd» tsatimsetara adteritar, sa* Menâtes mais.

Maaa roota aoqae ad quartam frudem taehraitra, is

ittea appemter nota, qMe aMteritutoui sitôt; eitat

leguli, cap. ».** Ubi quidem eeideater patet eeriptoroa oeneilii, tametsi certo praeter intentionem, turn tribnero abeotate baie pedabo locem ot formam auctoritatis.

Iam vero ai ita rue ae habeat, arceau est omnino ut intud pedalion ta modio constituatur, et dicet do ao, quid tandem oit ot eiguiCoot?

Téstis nobia ont eiarissimu» Papp-8sU6gyi in eupra laudato m Enchiridio tarit, ubi aie ait (p. US); «8ubetitaetunt Oraoci distinctum codicem oeaenuut, eui nomes *prialiue*. Sgnifleat gubernaculum navra, eeu ecclesiae. Codex hie textum canonum integrem exhibet eum interpretatione per synodum Conatantinopolitaaam schismaticum! adprobata; prodiit Lipeiae, 1800, lingua vulgari graeea, et translata in linguam remanem seu valaehicam, lucem cpnspexit Jaaeii in Moldavia, 1844." Certissimum igitur est opus esso schismaticum, certissimum etiam ex hoc ipso opere, ia linguam ut dicit romauam (lege rwawMm) translato, scriptores concilii Fogarasiensis suas notas excerpsisse Hoc primum eat testimonium quod nobis corpus, ut ita dicam, et faciem huius pedalii quantum satis aet refert. ^Alterum porro possumus testimonium addere, quod nobis opportunum verbum dicat de eius interiori merito; erit autem emiaentistimi Pitre, qui per decursum ani operis saepius pedalii meminit, et in generali praefatione ad totum suum opus, velati stylum exercens, sio illud graphica periodo depingit: «Adde spbalmatibus sphalmata duplo cumuJeta, habebis .. . daorum monachorum Agqpli et Nicodemi syllogon, illud videlicet pedalion, sino gubernaculum, nostris pene temporibus, per lotoses schismatis undas male superbiens. (Op. cit I, X.)

Et haec de pedabo sufficiant. Hio enim auditis, aut vehementer fallor, aat reo iadicata est, ot nomini ax eatholieia. ao minus Itaque concilie ortho doxorum patrum, licebit ad hoc pedalion appellato. Id et inatile prorsus et indecorum, ot non aol·· in ecclesiam sed ta ooo ipooe qui id fecerint taiarioram, omnibus sine controversia videbitur. Quare causam eonctadimw hanc rogantes sententiam:

Ut etiam entais menti· sparis pusd pedetis· 4Mtar, sx dreestis puas racmsrma», sspuupntur.

Iun nunc utile forsitan erit omnes rogationes quas hactenus ferimus uno intuite oeuepicieadss proponere. Proponimus itaque, pntrss et. tadiesn eminentiraimi, atque sententiam vestram submissa regaunus ia primis gausrulom, ut omnis ratio qua in bis decretis Fogarnsiensibus testimonia ei loca ox tara ecelostastieo gruaeo titaatar, accurate amendetur, quo omnis suspicio muoveatnr qunbaeuasquo approbationis communis grassi taris, quale nunc est (partim aequi' ae probati, partira iniqui st schismatici), et qualo etiam a patribus, praster eorum certe Isteatioaeus, sufficienter, imano plue quam par ait cepieoa, ta notis instauratur ot roproraea tatar; deinde vero simtlitsr rogamus sequentes psrti eularos sententias, ai placuerit, ferendae, ot quidem:

1. Ut nomen nomooMonis nullibi apparsat.

3. Ut omnia meatio novellarum altarumque legum impertitorum sx corpore concilii prorsus amoveatur.

* Qossnmn eyaitamf Xw dMt. NwaquU mit Hta casei

J. Ui ·>· rimai MIppvtaMMW «oaMdiiwi·, B«foamsri«, Btaatarfo, ·*·.

4. Ut MME MmUH VI SSteMIW (quad mRm guoM* «mMM) Mute, at «ta· foe· abiq·· Mitb^tw ΛiΛμ μ μμμ 'IβB· mI talk bmmm» Mt •d eUNjMNfc NMtffo· JVwttMMk MMM tali

5, Ut uses·· prim·· «t aecundaa synodi ≺*– ·taatihopoBtaa·· omaiao paroat

8. Ut. aomaa attam quod pedalioa didtur, period· abotaatur.

DE COLLECTIONE ICEI8 CUI NOMEN PIUFZXA

Nihil haotenua dixi de hoc codice foris, Rumenis proprio, niai quod auo loco examinatum veniet Inter dubin antem proposita, quibus haao nostru reaponaa satisfacere debent, ponitar nonnisi tertio loco haec quaestio circa Avail·; eo loci igitur ·seat hac de re specialiter disserendum. Verum argumenti similitudo facile nos convincit multo satius fore, si statim post ea quae superius disputavimus, et hana quaestionem, quae eorum.omnium veluti appendix intelligitur, aine mora expediamus. Etenim ad haec sua Pravila patres Fogaraaienses saepissime et constanter appellant in notis ad aua decreta, in quibus passim ea vocant latina *Directorial» legit.* Si igitur haec quaestio tum de iure graeco, tum de eius loco in notis suptadictia, omnibus numeris absolvenda sit, ad haec Pravila, sen ad hoc Directorium legis, accedamus neeeeeo eat.

Notitiam de hoc codice iuris praebebit nobis illustrissimus Pepp-SsiUgfi in suo Enchiridio iam supra citato, cuius haec sont verba:

„Valaohi, inquit Walter*, qui saeculo XIII proprium ac indépendant regnum formarunt, anno 1683 canonum collectionem in lingua vernacula conscriptam, ac in Torgoviste ' typis editam, obtinuerunt Constat haoo collectio duabua partibus. Prima 0 417 capitula complectens, Manualis Malaxi nomocanonem (anno 1561 oonaariptum, at ex ' Photii, Balsamonfo, Blastarfo et Zonarae operibus excerptum) ex graeco in vernaculam linguam tranriatum exhibet. Altera para, qua· nomooanon inscribitur, canones apoatolorum, conciliorum at sanctorum) patrum continet, sx recession· quam Aristaeus in Synopsi'scholiia adornavit Titulps codici·: Drrvetsrium *legit, erige Preeile* (Enchir., p. 70)."

Haec eat notitia summaria. Haao excipit uberior expositio, cui titulus: „Complexe· codicis Previl·.' Et dividit oodieam fo duas part··. «Pare I. Directorium >fogis." ' Habemus itaque hoc fomoaum ZKrsctorvMt *legit,* ex quo tot et taata fo noti· ad concilium nostrum manarunt Docemur hic fo primis Directorium fogfo nos *teee* eaufoo idem .·· Pravila, aed ---- primam tantum sina partam. Docemur dainda quid hoc directarium oontiaaat, nam sine mora clariaatmaa auctor rofort suauuatim omnia supra nunofota 417 capitula, quibus oeatiaatar totum, ita ut adaequatam posrimas habar· cognitionem huius partis Pravila sau Pravilorum. Qsa finita, auctor ultra prosequitur. Exhibetur suae - nobis: «Pars II codiefo Pravila: nomoeaao·.* Da qua Meanda parta pane* tantum varba tradit nebis idem efarisrimu· seriptor: „Complectitur (ait) haoo pan eosriHa ooeumaafoa ot particulari·, item canone· sanctorum patrum, prout oasosa II oouoUii Trullam «anmaraatar, varnm synoptic· tantum at cum seholifo schismatici Aristoni (Enchir., p. 119).* Est igitur sui generis nomooanon haae secunda par* Pravilorum.

› Waller sastor sst rompmdH taris smMaatM. gnateatee Magna multatis· sUiti, st tests altem aastoste nmtri

Ban· ananma haas «*:,; PmvDa habere d··· par*··; iMmaij^ed*rifr Mraotarium fogfo, Mdns

MφMM AΛ; àltacMi w·» βμμμμβ* •t Mïφ AMΦβi AliltMMp i^M OÂÎMMtlMB wdM •H fofcrfor.

M mm M quod statim addit iliriirimni aaetar (idem illustrtaaimu· Papp-8ail4gyj) aurea aaimamqa· •rigere bm tabat Dfoit aaim: aHnfo tamoa parti secunda· Pravila* (Pravilorum) aubatitueruat Graad dfotiaetnm oodieam oanoaum, cui nom·· padaEmT; hiaqua dfotfo prosequitur acribare d· pedabo aa qua·•apra retulimus. Parum nos morabitur illa minus proprfoa verborum circuitus, dum dicit: Auie porti Aweilerum eutatihssmnt Graces *etc.;* neminem quippe fugit non rumen· documanta vagari apud Graecos, quibus Graeci defooepa substituant alia et aua; sed e contra apud Rumenoa, qua· graeca sunt, locorum •t rarum potiri, quibus tandem, ai poasunt, Rumeni aliquando sua substituunt Sed hoc parum nostra refert Quod nos potius sollicitos habet, est illa assertio: secundam partem Pravilorum, etiamsi nomooanon nuncupetur, .nihil tamen aliud ease nisi rudiori qnidera forma, sed id quod apud Graecopedalion audit Et ric ad eam devenire possumus conclusionem: haec *Prori»* in sua potior· parte nihil alfod. ease, nisi adumbratum pedalion.

Rem confirmat sua aetas. Haec Pravila namque publicam lucem aspexerunt Tergoviati, anno 1653. Porro haec arat aetas Pedaliorum conficiendorum. Qua in re fovet ma historia iuris apud Moskovitas. Quamdin in Kiovia centrum arat hiararohicum ecclesia· rathenae, nomooanon ille antiquior omneparta· iuris explebat; sed poat schisma XV saeculi, post erectum Moakoviaa patriarchatum saeculo XVI, in aumque tranatatis foribus Kiovianrium metropolitarum, forma etiam iuris mutata eat, at nomocanon transmigravit in pedalion. De hoc Moskovitarum padalio ita scribit idem Papp-Ssiligyi: ,Quam procuravit patriarcha Rumorum Nikon, Moakoviae 1649 at 1650 typi· procusa, et 1653 omnibus eccleaiis traasmima sub titillo Kerasciqfo *kmgal* •eu liber gubernatori· navis, seu ecclesiae. Compositu· eat hio codex ax antiquioribus collectionibus graeci·, fo speci· (praeeartirnT) adhibitis pluribus maauaeriptis ex olas·· Aristoni et Zonarae (Enchir., p. 68)." Ea igitur iterum aadem res, id eat pedalion (Kbrmd enim idem eat riavice, quod latino .*Uffie,* uad· *Servule* dicit gubernaculum, id est padalioa, at Remicsqÿ· *inige,* gubernatoris liber); •a iterum annus 1650 circiter,.an iterum Aristenus, 'et ri quis alitu eum illo schismaticus iuris consultus. Omnia consonant, at damouatraat nostra pravila in •oram potiori parta non *eee»* aliud, nisi id prope(modum quod Moakovitis fuit Kermeiqfo *brige,* nisi foquam padaUon.

Et ha«e aunt omni· qua· nos seirc de pravilia oportuit, nisi forte varbum atiam dicam de ipso hoe uomfo· /Vaeshs, - que ri ooopfoMm exordio, melina forritaa faouaam. ffomifo vox slavica est, qaaa fo riagulari sonat Awifo, ot rignilcat latins qnidam rsymta, grnooo varo undfo; unde etiam •odaria ruth«aa *et* poat oam moakovitioa vocem •ocforiaatieun xavtsv ax grnaco in auam idiom·vortautm, dixerunt afovfoo Avril·. Idcirco plural· Avril· (qui mt titulus codici· iuris rumeni) id«m prorsus sanat ot aignificat, quod ot *tenente;* «t noo hanc vocom usurpant·· latino modo, noluimus dicere était Papp-SrilAgyi: *treeOe, frneilee,* sad rectius deduximus a supposito latiao sfogulart nominativo Awriinm haae ploratam fiormam: Avril·, AvsdlMwas. Et haec minima abqaid fodent; dum •dm iadanaatur oanoa··, simul «tiam admabiMar

eoDoetie aliqaa ee« lyitqm eea «Mardi», at •■tiqtiitM dteshatar, beram oaaoaam: ai aatem ad reeeatiora aea eetiverti eporMfit, uti labat rai ob-Wot*· Mtw*, ri*· ImmHo IWm -μ ^μ M·κ Mt noareeanoMm iBfM·, aat oerta pedaHea.

lam mm aatis eaperque 4a hi· praviti· aadi· vtym \ at taadem aeeedere poaaimxu ad eeram cawaam dtaeatioadam fereadamqae sententiam. Maa poteat autem aaaa alia aisi at ax decretis huiaa ooncilii ntrumqaa nom·· aire JVaatla aire *Dirtelariuui Iifii* prorsus deleatur.

Rationnai momenta ea aun< quae vix ant etiam nullo modo proferri oporteat. Poterunt tamen haeo praecipua considerari:

1* Quia ipaa huius collectioni· iuria origo, forma, modua, totaque ratio, acbiamatica eat, et achiamaticia horrida causis et nominibus.

S* Quia'eiua corpus, id eat ea quae in ae continet, magna ex parte schiam'atiea «unt.

3* Quia patres huiua aynodi nescio quibus praeiudiciis abrepti, huic auo codici iuria eam auctoritatem tribuere ridentur, quam nere habet, nere habere poteat, nere eidem tribuere aequum et tolerabile eat, rei ullo modo eaae poteat. Tribueretur autem haec ei certe auctoritas, ai in decretia huiua concilii /VooiZo remanerent, uti a patribus aunt intromissa.

4·,Quia tandem ai aedea apoatolica hanc aynodum Fogaraaiensem approbet, niai haec iniuria iuria collectio ex eiua acti· et decreti· longe exaularerit, et ipaa a aancta aede approbata una cum synodo censeretur.

Haec generica poaaunt dici rationum momenta, quae etiam gêneraient sententiam provocent neceaae eat, illam dico aententiam qua pronuntietur:' Proni· *dclcada nt» «c hia actif ac dtcrtiic.*

Habeo tamen particularem locum, quem inferiua quidem recenaere debuerim, ubi acilicet in decretia ex ordine occurret; aed cum loeu· iate talia, ait, qui omnem hane cauaam Prarilorum mirifice illustret, abstinere me non possum quin hic eum in medium proferam, eaque ex eo emolumenta capiam, quae ad causam omni ex parte definiendam apprime faciant. Itaque, eoi. 494 decretorum, patres perquam laudabiliter referunt totum decretum unionis, in oeeumenico Florentino concilio sancitum. Deinde, coi. 496 A, non minue laudabiliter commemorant etiam Rumenoa ad concilium legatos huic decreto «ub-•cripaisse. Hunc porro locum pro re mea exscribo: «Hoc (aiunt) decretum dogmaticum ab eidem synodo assidentibus quoque repraesentantibus ecclesiae Romanorum (Romanicae) subscriptum reoeptumque fuit, videlicet, a Damiano, Moldovlachiae metropolita, necnon a Conatantino protopreabytero; idcirco * videro eat hanc (id eet Florentinam) synodum in Previls fuogue *(I),* aive Directorio logia, Tergovistii, anno 1653, approbante 8taphano métropolite et exarcba Plagonaram totiuaque Ungrovlaohiae, inter synodos oequmenioas locum octavum occupantem.

Circuitu· verborum'nati»eat implicatus sed ordo grammaticus hune certe postulat aonaum: synodum Florentinam occupare in Previl· pnogue octavum locum, approbante Btophaao metropolita et exarcba. Habemus StejAanuat cum eiua approbatione, habemus Florentinam synodum, habemus Pravila. Quid igitur volunt sibi in primis patres eum isto 8te-

A et exarcba? Btae aBo dabie •ab^aasatieas arat Sed quid maxime rotant aibi eum nine approbatione? Hie ent nodas difficultatis, quem expedire emnino erit eperoe pretium.

Quid igitur exarabe aebiematioua approbet? An Fforeatiaum eeoeiltam? Bod bee ridiculum cacet, neque eoMua grammaticus id neeessario postulat. An editionem tactam Tergoviatii berum pravitorem? Hie sensu· prae ceteris sanae et aequus casat, sed logea ei grammaticae repugnant: nam verbum approbet eoastruitur eam «yuadam, tecum oecepentem. Approbat igitur spuedum, *at actutum taeeme teeuftl;* non simpliciter tamen, sed ia Pravili* fuequa. Atqui huiusmodi approbatio complicata eat: ex semime refertur ad synodum, ex altero semiese ad B^avila, atque id poat ae trahit, ut et aynodua et *|vita ab exarchs aeque approbentur. Haec autem plano non eunt e re nostra, et uti eia

B non poasumus.

Bed quorsum tandem plura? Aperiamus potius quid patre· Fogaraaienaee dicere debuissent ut recte dicerent, ot planior fiet causa. Debuerant igitur dicere: «Idcirco videro eat hanc synodum iri Pravila quoque, sive Directorio legis, *tiert* hac Tergoviatii, anno 1652, .approbante Btephano, metropolita et exarcha non mulo Plagenarum totiuaque Vngrovlachiae. rdilnm sit, inter synodo· tomen oecumenicas octavum locum occupantem.** Patet discrimen. Hunc enim in modum et metropolita ipae non approbatur, et approbatio eiua, innocue tacta, nulla ex parte cadit in Florentinam synodum, sed vero in Pravilornm editionem; et Pravila ipsa non extolluntur, sed competenti locantur gradu. Ita tribus vel quatuor verbi· additis, tota ratio sententia· reformatur. Et utinam in haec verba auctores concilii consentiant!

Dubito tamen et sperare non audeo. Emendatio enim quam·proposions, et qua admis··, non solum ille eorum metropolita schiamaticu· declararetur, •ed, quod Ipsis multo intolerabilius foret, ipaa Pravila schiamaticam originem babuiaae palam pronuntiarentur, haec inquam correctio, ni oppido tallor, vehementiua feriret illum sensum quem nunc temporis patrioticum vocant, et'cuius apud hos optimos patres non semel iam vidimus vestigia evidentia. Quidquid sit, tentare tamen licet. Censerem itaque alterutrum patribus proponendum: aut admittatur illa correctio, aut expungatur tota haec periodus inde a voce «idcirco**, et causa finita erit.

Verumenimvero eur ad hune locum recurrerim, aperire nunc volo. ' Nimirum videntur mihi hi optimi sacrorum antistite· nimia abrepti veneratione •c cultu erga haee «ua Pravila; dixeris vera ingentique eoa laborare alucinatione, qua ubi in hoc *codice videre videntur veluti aream sacram, ia qua eocleqiae eorum particularia ae gentis Rumenae •anetiaaima reclusa quieeennt. Nec tavat velum quod aacroaancta recondebat, scisaam ease in duo, patere ostia et profanata eeae tabernaculi secreta; pauci procerum id sciunt, iique ipei qu^eciunt, notant confiteri, ignorare metant; oeteri ia praeoptati· opinionibus oonsistuBt et universum poet se vulgue trahunt' Quod dicimus, nimium non videtar eos·; morbus hio eet: delicatiore· curas poatulat et medicinam quaerit.

Ut ipsi medeatur, dno videntur praeetanda; alteram iam proposuimus, altorum vero nunc proponendum, data renia, eurabimna.

Primum erat eufarre cauaam mali, id est haoo ipaa Pravila. Porro licet ox parte, tamea hoc ipsam superitis proponebam··, dem omnem meationem horum Pravilorum ox corpore huiua coaeilii .ax-

* Dixi queo patui, qua· obvia habsL Cttarum «alto plure dims· potas» tat nominibus «tariaata·· haras rausanue *tain,* sd quam hia appella, mtiamtimiatm Msaps osrtiaslis Pitra, qnl aiaati «atsn latparvia, ate atiam Maias tecnbaaUsaie incunabula NHtar expiaret·· em.

▮ Qana aaqmmtnr expuncta fuerat ex stitim· aatbentire. (b Petit.]

MMBiMMb' βΠMMî M ^MMiH®I
CmUImi
Altarum pan·, te quad nate «mm «um eea-

•Sam imiüw tat paetam, ita «t teatea radiate·· rostaadatar. Da bec igitur remedia voate· im ƥ 4Iμ μ Λ·

Atque stati· ditata quate aaa vidsatar, et qsidea hae «m verba: <ipee AaecFVueiis rqfbrataada^sea

Haec act igitar rogatio, qsam vestro «spira tisaimo indicio, patra» etainsatissimi, bemillime subiieio, at interim veniam peto, ut aoaaalla profana mihi lieeet, quae eamdem poterunt farta probabiliorem reddere.

In primb debeo ! obviae· ire alieni exceptioni, qaae heo niteretur suppositioM : neo baae ipsa quae reoeaeanitu, concilii Fogarasiausis deerat· optimo iure posse in locum Praviloram sumgaro. Haec suppositio re vera facta eet in Aleta «raita Attamen non videtur eonsistara poeee. Ut rem molitu perspiciamu, videtur mihi ssti» apta similitudo admittenda esse; ex una parte ait concilium Tridentinnm, quod certe fulcitur toto iure canonico nostro antiquo, quod illud praeeestat, una eum aliis conciliis ae cetaria iuris fontibus, Ita ut aine boe fundamento ipsum concilium consistera non posset; ‹jx altara igitur parte erit concilium aoetrum Fogaraaiease, quod «imilitar habeat aliquid aai antiqui iuris a tergo, quo fulciatur, mm··· eat Haae similitudo optima» etiam rationi· locum tenere posss videtur. Bed suat et alia rationum momenta. Neque enim decreta hniua eoaeiiii tam ampla «eut, Ut omnes cannea exhauriant, quae causas, ubi hio detstant, ƒlli potius pravihs contineri sino magno dubio cetwendum e»t; quae altare ratio absoluta est, et ex se validai. Neque deinde, quae ratio relativum hie, tamea veram prae so fort valorem, n asta et decreta huius synodi videbuntur vulgo Remanarem sedem pollere auctoritate ac Pravila •orum; nam haec ultima semper eis aureola antiquitatis praecinet· apparabunt, dum in acti· et decretis huius suae synodi semper videbuntur sibi videre opus manuum suarum; ut nihil iam die·· de directa et aperta indignatio··, quam eerte passuri suat, dum viderint haec sua aacroasmeta Pravila velati inter quisquilias raiid. Satis igitur foetum «ese videtur haie praevia· hypothwi et exceptioni.

Redimus itaque ad propositionem notarum: Pravila reformaada esse. Qua in ra laeti videmus noa ssse nos primos, qui hanc rogationem facimus, sed iam piares esse qui aee praeesssoruut; immo si ad primos tandem auctores deveuiamna, hos rap sristar eosdem falses ex Rumenis antiquioribus ratistitibue, qui statui etiam uatoaie eum Remana ««cimis iastaurandae auetorae fasre. Illi uamq·· antistite·, qui sano 1697 de uaioae oogitabaat, uti Note ara obivii rsfert (supra, oeLZXli), teeelsater edixaraat: Jlue canonicam, vulgo' Pravila, valuable? idiemate aditum, useqttis «is p··· seastes «ntiens .qautrarto repsrvrsutar, mantat ia vigore sus, et iuxta fflud te iuribus procedatur.* Oogitabaat erge d· reformandi» Praviifo, nulli dabtaa. Our id oomOU ra completum aoa faarit, alia haec eet qaaqstie; sed stat principiem ab iptae auctoribus uateau· admissum: Pravila reformaada esse. Qua· rsa tanti eat momenti, ut eam pressius et plenius eoacidarara debemus.

Kt suae sequitur tede in primi», «anctam sedem, si in praesentiarum, factet haae spiaeepi» Rutae·!·

* L'sttssts stood·, dop» ek» «arh ·«»«· ititasta, psM sppnato mtar nmfse » qn«l ctate» (H «■» PiavOnb Nete snto. «spis, «·!. 1X1À.

prapetattote· ut eorum Pravila rovteantar at re-
HwNNrtMg osBmb Φμ μ φ
PM|M·M·ιμ ·ι Imum βάι mm IbvImMi 1»

Im® ƒat Im· priMipfaMi sb ·!·' WÔImmmu
Imae retro smai· suadeat bane pwpisitisni· sptaw

IU· MM0MI fero M ·Kμ ι Imm4m·· Km^m ax ena parte uea potarunt ex eadem ăe daeumero senete» sedis in ae benevolaattae ao soUiaitndina doeamsntum, ex alia vero parte.aaa gander·, ea ape erecti, foro nt eorum Pravila velati de novo iaatauraatar et iam in perpetuam sine controversia Armentur.

Quantum vero ad sanctam eadem adtinet, aoa minus hae ia causa emolumenti exinde consequitur. Hoo enim fandunento freta, poterit optimam der· episcopis Rumenis rationem, cur ex bis actis et decretis Fogaraaieraibus omnia interim loca expunxerit, quae ad Pravila appellabant; eam eadem haec Pravila, vel ex eorum maiorum sententia, rovi-■ioaem, reformationem et ultimam approbationem iamdudum appellent, et iam nunc exspectare tabeantur.

Verumenim non illoe antiquiore· genti» solo» qnttatites, sed et slice habemus praecessore· ia bao rogatio·· ferenda nt Pravila reformentur, isnmo vero aliquid in hbe censa iam attentatum esse docemur. Legimua enim in Nota arehivii (supra, coi. 711, nota 2) sancte· memoriae dominum Fessler, episcopum Sasoti Hippolyti et eoaeiiii Vaticani digniaaimum secretarium, prapesuiraa olim racraa congregationi ad negotia extraordinaria: ‚di fare spariro la dette eollssions, eostitaeado all'erroneo Pravila uu'eltro, il quale fossa esatto, regelare, completo, · tale oho noa oontoaesss errori. Nel che convenire pienamsnte i) sacro ăcnssmo. Habemus itaque aliquam sententiam iam latam in causa horam Pravilorum. Nisi quod, post illa verba, Nota archivii haec alia addat ad calcem paginae ia nota: ‚II sacro oonse»»o raputb anche utile, ohe si formasse une mtosa oeUssiene dspb' enttaW esnsssi." Iam vero hoc eet omnino idem atque id quod proponebat «ancta· memoriae Fessler; nam ex his omnibus quae vidimus, probo fatalhgimue, condere aova Pravila, aut costdera novam eeilectionem antiquorum canonum, formo uesm idemque ssse; cum altera par» Praviloram sit, Host srale consuta, st ideo reformande, attamen simili· antiquorum canonum collectio, aut aaMetn synopsis. *

Prosequitur Nota arahivii: ‚R siooome si stava gih .eeeuptmde di questo lavoro monsignor· Papp-SsiUgyi, crdinb (il sa^vo eonsemo) ecc..,. Monsiguere'Papp-EHIâgyi soddisfeee s queste premura, e veuuto te Rome ... pressâtes· in Propaganda >ua vtautateoeo maaoscritto intitolato: Cedes eaae-
HMM MMMtalie MCAMiÎM
iHustrefus ... Questo maaoscritto ei oeaserva nel nostra ăraMvfo (toe. cit).

· Bum codicem mu vidi; tome· is sum, qui dice»· peeafat quail· sit ot quae fa ta contineat; nam pota omnia hMteams dicta quilibet fatal· hoe dicer» poterit. Die·· igitar; sed priai ia memoriam revoeabe 111· clarissimi Pdpp-8taMgyi «aperis» ex •te» itechiridio recitata vsrba, qaibae describit psdetise. ‚Codex hio, inquit, textam aaaonum integrum sxhibet eum falwyiüteti··» per synodum OoustoBtiaepelitaaam schismaticum adprobata; prodiit Upsiae, 1800, Uagua vulgari groeo·, «t trarmlataa te iteguam romaaaa, sea vulaehicam, laesus eirapixit Iassii ia Msldsvta, ƒBM. Iam porro e·· base dixerat, clarissimus auctor apposuit ad ealaem paginas ■^» — fa qM haec addit: »Codieis butes aditio lingua latina, eam MfoqnutoWeM

aaM·*··, par Matarsm batea opart· procarabitar, 14 aa* par ipaam Papp-8aU4gyL

Da ifiter, quad dan «pependi. Cotes darta-•tari Papp-SsMgyi, qui te Propàgaatea pnbtete aaaanater, aat sine tebte Mam te qae tea tpaa loqttifair·(aaripait baae antem longe aria·, nampa aaaa IMS); at nUril aat aliud Ma codax, aiai (ran·cam at poetea valaohiaam Ateitaw (quad te oaten local· taaet neaateo parte Pravilornm), ia latinnm ab aaotoro oMvonam; hoc discrifai·· aarvato, quod abi te graeco abundabat schismatice ooaeiHi Conataatinopolitaai interpretate, ptiasiaras neater aatetea eubatitaarit auam texte ae catholicam interpretationem. Deeoribere igitur hone eiiaa codicem poanmua ipsissimis eiua suprs citati· verbi·, matatiatantum mutandia: .Codex bio textum canonum integrate exhibet, cum interpretatione catholica par domina» Papp-Saildgyi adornata**; atque addere, .et tenere potent et debet locum «eeundac partie Praviloram**. Porro ex hoc invento id boni ac laeti •equitur, no· iam haben opu· quod pnastolamur, nempe Pravila reformata; «altem ex magna et etiam ex maiori parte persolutum iam eaae videtur; dixi autem ex maiori parte: aine dubio βηύη haec »eennda para Pravilorum, «in minus in uau quotidiano, tamen rei ipsius et auctoritati· pratio ae pondere praecipua censeri debet Habemus igitur quod main· eat, facilius nunc id quod minus eat procurari .poterit: reformatio nempe priori· parti· Pravilorum.

Sed vero oritur altera hie quaeatio: an necessarium erit, aut «altem opportunum, hanc primam partem emendandam curare, cum aacunda, quae potior eat, iam emendata et restaurata cernaturT Etenim dato stiam, quod admisimus, concilium Fogaraaianaa per ae aolum non sufficere, «ed ex parte traditioni· at antiquitati· talia auxilia axpatera quae •i faloimento aiat neoaaaario; hoc inquam oonoeaao, queritur an haec seeunda para Pravilorum iam amendata, quae nunc omnia continet concilia, omneaqua fonte· eoeleaiaatici iaria, non ait ao ipso hoc naoeeaarium ae «afficiens fandamantum, praeter quod aliud quaerere, at ideo illam primam partem amendare, superfluum ait? Haac eet certe insta quaeatio, ad qnam respondere debemus.

Itaque ut rite respondeamus, opportunum nobia videtur distinguer· inter collectionem fontium ieris, et inter manual· iaria, seu codicem qui ad uaum quotidianum daatinatar, qui causas distinguat et iu applicet in siagulfo. Hanc distinctionem omnea et admittunt et faciunt Si quidem igitur aacunda pan Pravilorunw ati iam scimus, set veluti illa prior collectio, prim pan erit hoc manuale. Ex hac sola animadvarriona colligitur in primi· neces tariam ease, «altem opportaaiarimam, huinsmodi manuale, nec facile sine ipeo iua dicere poaso Rumenoa, atiam decreti· huitas eoacilii Fogaraaienria adhibiti·, quippa quae ex natura >ua manuale non •nnt; deinde vero «equitur, aodem pecto quo illiua potiori· parti· naoauaria arat emendatio, eme etiam naoeaaariam, saltem opportaniarimam, et finio· alteri·· amandationem.

An id faciendum rit, et quo tandem modo, id relinquo sapieatiaeimo vcatro indicio, patre· amiaaatiirimi. Attamen quo meliu· cauaam panpicere valeatis ac indicium elformare, repraeaantabo ipsum, qnod vocare possem, corpus delicti, id act primam da qua loquimur partem Pravilorum, quam,' uti superius monui, olariaaimns Papp-Srildgyi in suo Enchiridio par 43 pagina· eopioaa dascriprit.

Compendium est hoc quoddam, «ed quarumnam rerum, nae, difficile est dictu. In illi· 417 capitati· quibus constat haec pars Pravilorum, seu hoc ite diatam Ibruifoifam fapfiq habao theologiam, praeoaatim reae morulam, batea eaaaisticam; habe·•inita ex aaara titargia, teaita ex iure eecleaiastioo, neo pandere aaae «t iure profana, fanteo at leges quae ibi vocantur peMialaa (cap. SM ad 811); bebes grados hierarohiooa, hebaa ordinem admiristratioaia, habe· titalos, habe· atylua formalaaqao eaaoallariee; aad qaid non habe·? Babe· cap. SIS, qaod dia· incipiat a aexta hora voaportiaa at computatur ••qua eandem horam faturas disi; cap. SIS, da calendi·, eonia at idibua; cap. S14, de alphabeto graceo et grammatice, item de typo cyrillioo; cap.315, da milliaribac maritimi·; cap.816, de montibus alti·, at qui sunt illi. Quid igitur non habao in hoc oompandio? ita ut quasi vidarer minime iooari, ri illud tractare dixissem da omnibua rebus •t de quibusdam alii·.

In quibus at curio·· non deficiunt, modo ridicula, Modo vix ferenda; verbi gratia, cap. 378: Da strigis, quod non exiatant; cap. 37: De indicii· in corpora homini· mortui, quae' indicant eumdem cum maledictione vel anathemate obiiase; cap. 39: Dissolutio membrorum poet mortem excommunicari rignnm eat aeternae damnationi· eius; cap. 379: Si •liquid immundi ceciderit in va·, et guataverit quia, •aptem diebu· ne communicet; cap. 313: Anti-' ebriatu· dicitur, qui ama *MrftcMHti eenta* pro mer-Oede coivit eoniugia; cap. 397: Si quia fecerit generum «uum filium apiritualem, hio separetur a filia •iua et ducatUliam uxorem; cap. 185: Licet marito verberare uxorem, ri dalinquat; cap. 330: Si muliar verberaverit maritum ... poterit meritu· aliam ducere uxorem. Curiosa haec equidem, at quanta alia!

Sed quid de enrioeis ago? Plura haeretica aunt, multa sohiamatica, nonnulla etiam contra more·, manifesta quidem et graviaaima. Haeretica aunt cap. 115: Baptivati at ordinati ab haeretici· rebaptiaantar et roordinentur; cap. 319: -Solritur coniugium si altera pars statum monachal·» amplectatur, et pars in saeculo remansa fscultatur ad nubendum. Sed haeretica sunt omnia capita de causia quibus fit divortium, id est solutio matrimonii eum facultate nubendi, inter quaa cauaas iam mirati aumua fatiliaaimam illam si uxor maritum verberaverit: at nunc alia· mirari poaaumua: Si mulier prohibente marito ad spectacula accedat (cap. 314); ai maritus advenus maiastatem principia quid molitu·fuerit (cap. 316), st aie cetera; quae omnia illi haeretico fandamanto innituntur, matrimonium solvi noa as··' contra lagam divinam, proindequa tolvi poaae.

Nunc variant achiamattoa, at axempla indubia sunt hoc unam vel alterum: cap. 98. A sententia patriareha| nulla datur appellatio; cap 5: Quod patriarcha'ait imago Chriati (in aanaa reatrictivo). Hic vanit totiua ordini· hiérarchie) talis ordinatio, ut 'patriarcha huiusmodi ordinis consideretur tamquam supremum caput ex nullo pandans.

8ed aunt etiam capitula contra more·, pronaa incredibilia. Sio capitulum 109: Mulier sine consenau mariti ooatinentiam vov·ηβ et debitum non praeatans, peccato incontinentiae mariti gravatur; maritus anteui ab« imputatione propter incontinentiam Mnm«MM· m*. Plura alia capitula damoaatrant aeaium moralem non leviter extenuatum, plura etiam apirant quamdam cruditatem et barbariem morum, ut nihil .dicam da causa matrimonii, quaa omnino humi iaden et padibus oontert in hia Pruritis conapicitur.

'Haec aat brevis summa, patras emiaentisaimi, •stis fideli· «orum quae in hac parte Pmvilorum aut hilaram aut seveiri· et atram notam merentur. Sunt tamen et bonâ, immo sunt et optima,

versa ρ··ιΐι quae ia Mi qutoquRHs aulte oa»· didfon niteut teao, ot apmte testantor aa - pria» fonte trsdittoaie, per tat diMriarim raruas, ia hnae tiusdem turbidum arahipeiagum tetaotos pervealsea. Baie eqaWea aeeti addieta aaat etaaia hrm deaamenta, quae aekiia graoca tradit aat eruditio-aat historia; videra tibi m mirari Hast humaaam maBtiam, quanta aasit atoliaiaa, quot axanelavuttt labores, ut,veritatem corrumperet; veritatem taaraa vol ruderibus stetisse et de ee testari. (He foetam videmus etiam ia his Pravilis. KxeapH aaaaa, obi agit de titalis patriarcharum, priara Imo rise haesitatione posit Romanum, atque dat eins titalum: "Felicissimus, sanctissimus, ad instar aageloram, in Christo pater patrum et dominator omnium apostolicarum oodeeiarus* (cap. 896). Quid pleniaa et una simul iueundfas? His auditis, iam ipsae ex ore erumpunt voces, et sciscitantur ox adversariis nostris: Quid non creditis ea, quae igpi contestando dicitis? Quid non facitis ea, quae sio credidisse debueratis? Ad quae aliud habere non possumus, responsum, nisi illam sancti Pauli, quamvis oppositam senteatiam: Ubi corde noa creditur ad factitiam, ore- non fit confessio ad salutem.

Patres sminentissimi, non vos morabor in hae bona parte Pravilorum fusius coram vobia explicanda, nam neoesso non eet; neque enim haee bona pan reformanda erit, neque ceterum hanc ipsam reformationem proposuissem, ei ulla pan bona ia hie Pravilis desideraretur. Sistam igitur in his quae dixi, st rem concludam generali observatione de hac prima parte Pravilorum.

Haec itaque prima pan quae peculiariter vocatur Dirsetorfam bpw, et quae proprie est opus illius, de quo supra, Maauelis Malsxi, eet quidem, uti dixi, compendium omnium fere rerum, saltem praecipuarum, quas sacerdotem seire ex necessitate oportet, ut usum habeat offieii sui; attamen difficile est dictu et etiam captu, quoadusque omnis ordo inde essaieront, qualis ibi sit omnium rerum confusio et continuus horror. Durum itaque erit aliquid boni, eoque magis aliquid perfecti ex hac farina compingere. Nihilo tamen'minus facile mihi penaadeo, dummodo aliqua arte manus operi admoveatur, dummodo etiam speofatenus idem ordo servetur, et ex beeee aut etiam ex sentisse tantum eadem capitula remaneant, veteribus multis reieetis, novis pluribus intromissis, quin tamen generalis forma et antiquus aspectus totius operis nimis immutetur; persuadeo mihi, inquam, ac spero futuram, ut aliquid satis boni atque integri condatur, atque id operis quod sic conditum fuerit, facile, quin immo iucunde a gente Ramena ot ab antietibu eius salutetur ae recipiatur.

Haec mihi erant dicenda de hae prima parte Pravilorum reformanda.

Iam nunc totam hanc causam do Pravilis paucis complecti liceat.

Profecto causa haec reformationis Pruvilorun duas habet partes, sicut et ipsa Pravila, eosqus necessario distinguere oportet; distincte enim ot separarim potest reformari, sive prima pars huius codicis sine secunda, sive secunda sine prima.

Atqui seconds iam reformata fatelhgitar, et quidem a tali magistro, qui operi perficiendo par fuisse iure optimo creditor. Nihil restat, nisi ut revisetur, corrigatur, approbetur. #

Manet pars prims Pravilorum. Haas etiam reformandam essa eenoebamua et oeaoemes. Concilium Fogaramonso quod manibus vernamus, non videtur sufficMM ease, novo aptum, quod ia locem huius primae partis Pravilorum substituatur; ubi ot boe eonsiderwadum est, aegro laturam osso geaton SÎMMMtfBq totosB fttttttottoSq ni haoo para Pravilsrum ex integro raestedatur. Moque prodoce, aequo ksauta vidtter, Asre experîasoate uaiveroum bas exponere populum, pmaoeHim si hamsaitetsm coqui focilo oit et anSnm aflbrat detrimootum Mou est orge deleuda haoo pan Prevüerum. Bad vere ex altera parte aaDo mode ita ati aune est, remunero potest in posterum. Quamdio res minuo orat perspecta, aut etiam ex toto ignbta, fiufRueorat eam négligera; nunc autem vidimus, cognovimus, eatis euperque scimus quid sit; et quin eam probare possimus, improbare de>bemos. Unde hmuirio sequitur, ai rescindere minus placet, emendandam et reformandam curaro officii loco coeo.

Nunc, patres sminentissimi, totam hanc causam de Pravilis videor mihi dixisse; qua diota, liceat nunc mihi sapientissime vestro iudioio eas, quas postulat, rogationes, omnes simul, humillime denuo proponere:

1· *Ot* ss dserstis bnfas eenrilti *Fogaratienti»* osoris meetis ris« /Vasatorum, sto* Darsctorri *legit,*

9* *OtPntik* tomen fa ss ipsis eoeserrenhir, sod sonari attorn rqfbsnmontisr.

Hase in genere. In particulari vero subiungero auderem, ut codex ille eanonum cura clarissimi Papp-Baillagyi concinnatu», e suis repagulis ad usum gentis Rumenae prodiret, atque ut una cum ipso ot altera para Pravilorum reformanda curaretur.

/(2)s professione di fede recondo ia formols di Urbano VIII, da emettersi da tutti quelli ohe intervengouo nei sinodi provinciali, e dagii Mismatici che tornabo ali unione.

Benedetto XIV nella costituiione *Allatae nmt,* β 17 *, sulla professione di fede degli orientali dice: "Duae sunt ^formulae professionis fidei, quarum prima Graecia^praescripta a summo pontifice Gregorio XIII, tomo II reteris *iallarii rwaani* trigesima tertia recensetur, alteram vero pro orientalibus statuit Urbanos VIII. Ambae typis congregationis de * Propaganda fide editae fuerunt, prima quidem anno 1632. altera anno 1642. Cum autem deinde anno 1666 patriarcha Antiochenus Syrorum Ilierapolis commorantium suae -fidei professionem ad urbem tranmiisiaset, eaque data fuisset examinanda patri Laurentio de Lauraea ordinis minorum sancti Francisai conventualium, tunc tenuoris Sanati Officii consultori, et deinde sanctae Romanae ecclesiae cardinali; is die 2β aprilis eiusdem anni suffragium suum scripto exaratum protulit, quod etiam subinde Alit a congregatione probatum, illudque his verbis concluditur: Omnes sani admittendos, ssd oiyia^esndum est *«s* od quos *η/eetat, at ia pottenua amat eaitti profeaiaua jUei abae a JeHàt recorlatiaait Vriaaa VIII OrieataUat pnmariptaat,* goto *ilia continet* maritaram baoreoum detestationem et *alia* pro *iit rtgiabbat* asosstari·.** Nel 1671 furono nuovamente stampate in Propagande distintamente le due formols, il ehe mostra ehe la sagra eongregasione conoaceva nel 1671 essor fa vigore queuta distinsione, come l* area rioqnosciuta Benedetto XIV.

Gi' Italo-Greci devono Mare ia formola grogoriana a tenore di quanto prescrive lo steeso Benedetto XIV cella costitusione *Btà pattarabt,* I 1, Λ /da cotAoKoa, e la sagra congregatione

1 Bollaris «i Prepagaata, t. m, p MT.

MI* adeaaaea generate M 18 cettembra 1SM MI' ' •MM degM statuti delte eeltegteta ‹K rite groee MU Ptara (BteiHa) ordini, ob· i «Mtoteri - »*< temero te preftete» di fade appoato di Gregari· XHL

GU eritetaH «d araha i Greet feori d' Italia, ‹k›m i Metebiti, nuo quite di Urbano VIII, obe •ertamente ù più tapi·; · te mederima vira pre•critta dal sinodo Rutoao |i Zamoscia (tit 1, *Do JUa ttiitiii).* E gab notarsi ehe dagli etti di au •ongregarione parmokra dei 18 ntaggio 1633 ri rsooogUe, ch· ablX^ompilare la formol· urban· ri a··· Γ intendimento^Mr ri applicate· anche ai Greet. Perochi trattandoei dal metodo dq tenerai, i padri dissero doversi adottare quello per dsfimfeonss, «d ua delle regioni ta la seguente: «Quia cam maior pan conciliormn, que in hoc profaerione recensentur, in Oriente fact· fuerit, et multa praesertim a Gnwet· sint recepta, non potest melior methodus excogitari pro eisdem schismaticis, et praesertim Graecia ad unionem reducendis". La formola gregoriana pertento d rimaata ia uso solo presso gl' Itelo-Greci, eeseudoei per gli altri orientali adottata la urbana, e questa oon una ciriolare a stamps fu nel 1803 mandata a'tutti i patriarch! e vesoovi di rito orientale sensa aleuna distinsione. Ed è a sapera che nolle conferense di Blaaendorf, •ese. IX, si convenne, ehe i vesqovi eletti dovessero seconde la formola urbana emettere Ia professione di fede, e promisero i prolati che avrebbero esatto dai canonici la professione di fede seconde la formola medesima. Da ultimo ben conoscono le eminense rostre la récente professione di fede redatta in occasione del nuoro seisms armeno ed approrata dai santo padre. Fu dessa inriata a tutti i delegati apoatolici di Oriente eon ciroolare dei 6 decembre 1872, onde Γ applioaaoero seconde> 1 opportunité. La medesima rimottendoai nel resto alia formola di Urbano VIII contiens quanto trorari definito non solo dai concilio Fiorentino, ma altresi dai Vaticano interne ali' infallibility e al primate dei Romano pontefico, e percih sembra molto opportuna per un sinodo, giacohè come insegna Benedetto XIV *, «semper in ecclesia haec disciplina riguit, ut patres ad sacra comitia coeuntes se catholicam fidem profiteri et *procedentia* mo mhim *concilia rodperr ac «ri*nittriv *peMiee prolectarent*™*4'.*

Fin qui della formola di fade prssa in sè stessa. Rimane ora a rodere ohi sono quelli ohe deggiono •metterla. Nel sinodo di Zamoscia, tit oit, ri dispone^ «ut formulam quae a sancta Romana •celeria , . . eiusdemque suctu Romuae ecclesiae nomine a suctae memoriae Urbano VIII graeci ritus catholicis praescripta est . . . omnes profiteri teneantur non solum ii quoe sacrum concilium Tridentinum id praestare iubet', provisi scilicet de beneficiis quibuscumque curam animarum habentibus in manibus ordinarii, rire ipsius officialis, rerum etiam reliqui omnes, quibus constitutione· unctae memoriae Pii IV idipsum praescriptum eet, ii nimirum, quos promoveri contigerit ad episcopatum in manibus. illustrissimi metropolitan!, ante consecrationem, prout hactenus observatum est4, religiosissimi abbates st archimandrites, antequam benedicantur iuxta ritum orieatelis scclasiae4, illi etiam, qui sacris ordinibus initiandi sunt ante ordinum wsupriin»· ·; ludimagtstri deaiqn·, oe ahi qrieotequ ad sBqeee grados ia uaivsrritatibu· promerendi. ia umaibua rororeadisrimi epfoeepi. Praetor·· statuit ut emees utrinsquo sex·· regulare· eamdem pr«fenrieaete mittere debeant ia manibus ordinarii, rei alterius penora· ab ipoo derignand··, iatra tres mera·· a die promulgationis praesentis synodi: ii vero qui deincepe sire in virorum, sire ia mahernai monasteriis professio··· in ordine •missuri eant non expectato trium mensium spatio, eamdem fidei professiones· statim m in ordinem •ooptabuntar, emittant atque ita serretur in perpetuum. Quod si per negligratiam id facere omiserint praeterquam quod gravis culpae rei censebuntur, reverendissimi. episcopi fractas ecclesiarum non faciant suos, sed eos restituere teneantur; religiosissimi autem archimandrite· et venerandi preebyteri e beneficio rei officio deponentur etc." D i sinodo Libenese dei 1786 approrato da Benedetto XIV ' contione più mono lo medesime proscrisiom, aggiugendovi inoltre, che Ia stessa professione di fede torto tenuti ad emettere «novi confessarii etiam monialium, nori ooncionatores etiam regulares, denique medicinam et chirurgiam exercentes". Ed inoltre prescrire «huiusmodi professionum indiculum confici · vicario episcopi rei reverendissimi domini patriarchae, et ab ipso serrari mandamus, ut constet de emissa semel fidei professione". ' Dietro queste oeserrarioni, esaminandoei nella copgregasione generale per gli affari dei rito orientale dei 30-81 marso 1868 gli atti delle conferense tenute in Roma dai vesoovi Armeni Γ uno innanxi, furono propoati i due seguenti dubbi: 1° „8e ordinare ohe nel patriarceto anaeno ri omette Ia professione di fede, prescritta da Urbuo VIII per gli orientali, in tutti i cui contempiati nel sinodo di Zamoscia e dei Libano;" 2* «Se in maasima eetendere questa disposisione a tutto le altre chieu di rito orientale." E Γ eminerae rostre risolretero: Ad 1ᵉᵉ «Pra episcopis affirmative: pro ceteris suadendum ut patres in proximo concilio patriarchal! professionem fidei extendant etiam ad cuus de quibus in dubio." Ad 2*** «Affirmatire, sed suis loeo et tempore." ᵗ— Le quali risolusioni furono approrate dal santo padre. Pariando poi in partioolare de' Eumeni, è · notare eho nella sea. V delle conferense di Bissendorf fa domondnto ai rescori, se i psrrochi prima o dopo Γ istitusione canonica emetteano la professione di fede, e si vera« a conoocere, che «sella diocesi di Fogaras non è stato fin qui in uso, in quslla di Lugos gli arcidiaooni · i vice-areidiaeoai · gii altri eletti a maggiori beneficii eoelesiastici faoeoao la professione di fede, non però i parroehi; ail' ieoontro nelle diocesi di Gran-Varadino ed Armonopoli, tutti quelli che vengono ordinati sooerdoti emettono la profeasione di fede" *.

Tutti i prelati promisero di conservaro queste pratica o d'introdurlo. «Biceome però ta! profesaione di fede non i d' ordinario quell· prescritta da pape Urbano, ed il vesoovo di Saamoe-Ujvar dicea ingenuomente di avere compendiat· un· formola che nontenea i quattro famori punti oon la conclusione di credere tattociù che crede la saute Romans chies·, cosl il vesoovo di Lugos manifeste il desiderio, ehe la professione di fede prescritta

1 *De* spa. dioseea, 1. V, cap. A a. A
▮ 8m. XXIV, cap. 1* *De nf.*
* 8t ia bullario.
4 Csa. Qpi spiKspes, tist. 8β; diara. rsm pont., cap. A tit. C; TH*. SMS. XXIV, esp. 1, *De ref.;* Ung W. WMC. .A
4 Piss IV, coast C.

1 Caa. Ça·*·····, dise AS.
▮ Pars I, cap. 1, f A
* Bappotto *sUa Missions apostolica ai Rmoeai dsl 1MA > U, Quaate alla dioecesi di Lugns da usa rslasioae data dai vesoovo sel 1SS8 appmdiaaoo, ehe emettono la professions di fede solo i parroehi minuatlri, alloreM tersaso ail' mises.

4a Urbane VIII a neDa qualo V fo espHeita me·- Mo m deUa indimolubüith del nretrimoefo atwhe ta aaao di edulterio, voeta»'vohata ta Hagaa remane, aeetaaeM la pctsiiiri emonere anebo i pagreohi ťdfoà I. Approvstosi quanto daridaria, moMigMr Moafo. invité il teologu dal SMtropohta a tua la riehiseta tenduioae, la quale pel al satobbe derate oottoperre alToMme della ewta sede;. il ehe per» aoa aappiaara ae ainsi oseguito. Dope cto s ia viate alCreai dogli errori eha serpeggiaao aal rettea Mo m dell' Barqpa,-giudiehorMM TaariMMO vostro aell' alts loro sapieres, ee nulla abbia ad aggtangerei ia proposito al siaodo di Fogataa, special mento ctd.puato della poatificia infolHbilitA. Nd vaol omettersichs il eiaodo Ruteoo dope aver parlato della profereioM di fade aggiungo (p. 44) aaa preeerisioM, od I .at symbolo fidoi, uWcumque imprimetur in poetarum aut recitabitur, ťea pablioa quam privatim, addatur particula ilia FWogw, qaa proeaaaio Spirit» aaaeti a Patre'et Filio doeignatar. Qui aecua Mero par malitia· deprohona» ftierit, ad ordinarium 4aaquam suspectas de schismate ťeferatur Ma noa aappiamo, ae nel simbolo, ooms ai reeÿa dai Rumeni, I aiaai inwrite dette partieola.

Quanto agli aciamatiei, a eui i! ainodo prescrire la professione di fade, noteremo ebo la eagre eongregasion» in . un' istrunqne inviate nel 1789 all' opisoopato melcbita in ooeaaione d'un sinodo nationale, ehe dovea tra loro oonvoearsi, o ebo Mi non tu convoeato, tra gli altri pnnti da décréterai dal tinqdo, qneeto appuato incalci per primo, chr-cioè; ai stabilis» per legge indisponrebile, ehe cbiunquo degli aciamatiei voletee eaeor ammaoeo nulle ehieaa çsttolica, 'dovenue non ' solo eondannare eapreeaa mente i einque. errori do' Greci riprovati nel concilio Fiorentino, isa /aro *eitmi* m praaawn *M f>* encore a «M ano escario to *frtfmieet* intero dette /ede cottoVM *la/*enasis prescritta dalla aanto messoris d> IZrtano *VIII.*

(3)

Instrueiio sscree congregationis de Propaganda ide, de qua-.sermo hoc"in looo ooourrit, donabatu tir» continentiam clericorum. Integra exstat i appendice, col. 698-704.

(4)

In primigenie decretorum synoda^um forma neque Me, neque I in alio looo ulla Sebat mentio de oomnmmorptione Romani pontifiefo: et ex responţionibns^m CoUationib» BIreenBMoatibre datio deducitur, in aliqua dioooeti oolKaetieM illi» provinciae morem invaluiaeejjtt eommemomtio papae a eolo episcopo fieret, et nullo modo a moot dotibus, qui tamen patriarchas oommomoratioMm agere inbqbantur. Ad rem Noto orodieii.·

D teologo doli' aroivoooovo di Fogaree in m foglio oribito alia delogarioM apostoliea jmM ehe „in ritu graooo tantam arehiepiooooporem et epiaooporum expressa commemoratio fit ia ancra Htqrgia, uti apparet etiam ex litargia gredba editionis remanas (del roessale fotto ia Roma sol 1788) Sono poi notovoli le ris^sto dato dai prolati Rumeni

Nolle oonfsrense di Blaseadorf 1' aroivoooovo avea dette, che quantunquo aeoondo 1' wo I' ordinario faoeva esplitita mensione del papa, gli aIM aaeprdoti nominavaao il nolo rescovo, tattavia voleva introduire nolle ana diocesi I ooeervaasa delle diooesi suflbaganoe, ovo tutti i sacerdoti Mevano innaaui qnalunqM altae - μ μ Mβ dei mMmopMMiei^

tofammede ab arehiepiaoepo gt, quotteo iuxta praeaeripta Mbratum Mtatgiewum et ritualium ipoo arehiopiaeepw eot eommometaadue. FUq» oemaaomoratio hio vorbfo: ,Hanntiemmnm patrem Metrum papam Piam domju» Do» ťta. et alUa ia leste texte ssesrrsetsm praescriptam collectam * Monsignor Papp-SsiDagyi dope aver aigùttoate qbo la oommemoMxioM dai papa ai ta ante «μ μ μ ημ το- team mstrapeMoe et rpùosps ťinars»al avverte ·: wla euchologiia qaibw utantur oeeteotee nostrae --- mu .legitur mwitam a Benedetto XIV praescriptam in c m eoastitatioBO £a g» pntesôm, varosimilitsr ideo quod haereticae nestorianorum expreaaionm in iisdem minimo ťeoumet. Bella diooeei di Logos questa oommemornsioM vioae regolarmente pretioata \ X,

Del resto non omine di inculcare tele commemorasione il sinodo di Zamoaeia e Il eiaodo Libaţne» nd I omiee Benedetto XIV nella oostitosioae Mai poatorwVa per gl Italo-Greci.* Questo Xante, trattendoei di un primo ainodo fatto per Greci di receafp tornati ali' unione e posti in messcl agli Mtematiei: sombre troppo interssMnto, perché abbia a paresrei sotto ailensio : tante pib che la principal mire di tel ainodo è state quells di consolidare la Mata Unione, e 'd' altronde h indubitate ..commemorationem Romani pont>4eis in misse, fuaaaque pro eodem in sacrificio preces censeri et osse declarativum quoddam signum, quo idem pontifex tuquam ecclosÜM reput, vicarius Christi et beati Petri successor agnoscitur, ac professio fit animi et voluntatis catholicae unitati firmiter ţdhaerentis come ai esprime Benedetto XIV nella aullodata coetitasione *Be* geo priasse··.

Gravissimae causae, quae modo expositae eunt, ex ee patent; quibue ut eatis fieret, tum vero ad omnem ambiguitatem tollendam, consultor ťeuuit, «commemorationem Romani pontificis praescribendam esse; quod hoc modo fieri poterit, ut in iis locis in quibm nomen patriarchae ponitur, nomen papae ŝubstituatur

Ad quite consulter alter animadvertebat:

D temperamento proposto sombre al certo aasai op(x>rtuno; perd pare ancora eho resti tattavia qualeho lacu»; peitehb » la corrosione si restringe o questi soli termini, ae seguirb, ohe nella provincia di Fogarea dovraano fore la oommemoresiono dei papta 1 I aemplid preti; fi· i proti forestiori che si reohereano in quelle provincia eeclamMtiea; D% non perd il OMtagpetita, nd i easceet pei quali niante viens stabilito. I

Nel obe non stub faori di luogo rilovare encore come nel œpo HL, De patriarohis (infra, oui. 745 D), si poM tre i torp diritti anobs la oosamemorasiono da forai dai mMropoNti,' dai veecovi, e da tatto il elero: ,Inra hare potriareharem oowtetoboat... ia oommemeretioM patriarchae per métropolites, episcopos, âutivereàmqM elorum, o o c mio m solem sium precum ţeragenda. Potaobbo portante apiegaral il procedure dm padri di Fogsr» dalla disciplina e cou-

* Bsppsats rit, p. 00.
' Bates. 8*»v. 1M0.
* Rsiss. ta trente 1MB.
* Botes. M spr. TM8.
• TH.!, Dsgdo esta, ► «.
• Par,!: sap. 1, Os tpsiheis jUsi ate- a. IX
• * t,>4-K Bas» XIV Mite Mte Ate ptss, H *1'
•»Ut .

■μ IβΑβ* rtrtlft.rtrtM* mAa φκlv i n·· ^ pliai pctti hemM la MWMamihM M ptaprto ▾ aaaavay i vawavi rtol ·9λv*ρβKἰB* i eatoapaUii Art |i^artitfaai a ^wairt rtal paotaAaa liaeaaaa» Siaaatrta portante il ainoM * Vngw·· Savate prisaithi *per* ittiar· daü· feytl Ml giue-caaonioa. delta «htaaa orientale, ta wm awrio— Ml papa sarobboai trovata fond MUa «fera a Mita portata di an ai-h 4o pnruaaente provinciate. Voteado pareü iatro-dnrta a aaaaaa di eqnivuei, ooaaa 4 aeéadato pro-■enta, potrobb· for·· aaatbrara pi* apportans aa-aattara aa tata oggetto aa paragrofo diattato al capo II, dova ai paria Ml peataMa Romane.

Cui aaataattaa aaaiaaattaaiaai patra* annuacuat, inaerta paragrapho, qua· aaodo ia taxtu iaveaitur.

(»)

In primigenia huiu· aynodi reoenaioae aequeba. tar eapnt *Dr petnerdue,* hoe erode:

.Inter auctoritatem nproaum pontificis Romani at illam eptoooporum, ad faciliorem aoeleaia· puber* Milonem inde ab antiquissimis, temporibus eocle-■taatiea inatitation· iuriadictioni· eccleaiaatioM inter* medu_grad·· ietrodaeti aaat, quo· inter priaeipem obtinent locum patriarchae, episcopi nempe quo* ramdam inaignium eecleaiarum, quibua ob reveren-tiam origini· aarumdem apostolic··, iuriadietio in hiararehiam nonnullarum regionum tributa aut.

.Quamvia ia actibua synodorum oecumenicaram pluries de patriarohia mentio occurrat, et potiaaimum in canone 36 aynodi VI; tamen oonatitutio oaaonioa ordini· illorum in canon· 31 aynodi VHI oecumenicaa anno 669 celebrata· aaneita eat, agni-taque fuit a Romano quoque pontifice in «ynodo Lateranensi IV, anno 1915 celebrata, in canone b; quae inaanotae unioni· decreto Florentino renovata eat aequentibua verbi·: Ranewmtsa inauper erdùwm traditam m caaemtaa mtqrerum tenemMinm *petri-*oreharnm, ut patnereha CMuteatmepetitanaa aa-amdua *tit pert* aenrtiwiaaum Roaroaam pontiM·*, tarttar *rrrr futrin* aatrm MttoeAsmi-·t fututas Hwrecelpmitaaw, abit eidsKeat *pneiiepiü et ieriitu rerarn.* Iura haec patriarcharum oonaiste-bant in conaooraadi· omnibns 'metropolitia -patri-archates in querella advenu metropolitan moti-diiudicandia', fin appeltationibu a foria metropoli-tans recipiendi*·, in convocation· aynodorum ^patriarchabam et praerogativa eisdem praesidendi, in fidei morumque integritate cuatodienda, cano-numque qbeervantfa urgenda¶, in oeconomum aedi metropolitans· praeficiendo, quotiea .metropolitan hoc neglexiaaent*, in commemoratione patriarchae per métropolite·, epiacosum, uaiveraupiqu· clerum occasione aolomniqm precum peragenda·, demum in iuro proddriae in aynodia oecumenieta."

Ad qlbm locum haec animadvertebat ooneultor:

Patriarchae hic iMj definiuntur: .Epiaoopi nempe quarumdam incipiam codeaiarum, quibus ob reve-rentiam originiMharumdem apeatoheas, iariadiotio in hieparehiam nSinuMrum regionum tributa eat."

Iam voro obaervaadum eet aedem Conatantiao-poUtanam nea gaudere privilegio origini· apoato-Ilea·, attemoa foi··· admimam teter patriarchal··, et quidam primo p«et Romanam taco, beet poet loagam ecatravareiam cautaetiaeaaqu·. Hmc ab caneam vol Mlandom eat «a textu max rachat· Ulud inoiaata: ,ob rovercattam eripiaia «anuadem apo-ataUea·*; vel peat hoc tectaam ahud eat addendum, aequem vurhi gratia: .aut «Mm alta· eb weae". Hm alterum praeoptaro·»··, et ton· pleam pbraria haoc oaaet: .Kpinoepi nimirum quarumdam inaig-nium ecclesiarum, quibua eb reveroutiam origini-earumdem apoctoN···, *eet rtien eliet* ed caaam, iuriadierio ia hierorehiam noaniiltarum regionum tributa eat,**

Legimna deinde: .Quamvia ia actibua aynodoram oecumaaioarum pluri·· d· patriarch·· mentio occur-rat, at potiaaimum ia oaao··,36 aynodi VI; tam·· oonatitutio caaoaioa ordini· illorum ia cano·· 31 aynodi VIII oecumaaica·, anno 069 c«lebrute·, aaneita eat, aguiteque fait a Romano quoque pon-tifie· in «ynodo Lateruaenai IV, anno 1915 e·!·-brata, in canone 5,'ete/

In hunc locum, quo patriarchataun vdnti histo-ria texitur, plura suat neceaeario animadvertenda; qua in re ut meliori ordine proooMmua, ipaum locum in tria diapertiamua capita, quorum primum constituent ea quae ibi/taitio ponantur, una eum canon· aynodi VI; altorum erit, quod de «ynodo VIII dicitur; tertium taadam ea, qua· de «ynodo Latera-nensi ibidem habentur.

1* Dicunt igitur patre·: «Quamvia in actibua synodorum oeeumeniparam pluriea de patriarehia mentio occurrat, et potiaaimum in canone 3^ay-nodi VI.. .·

-Quid «ibi vult hic eanon, et quo fore hie in medium profertur? Hic canon ito ·· habet:

.Renovante·, quae a aaacti· centum et quin-quaginta patribus, qui in hac - Deo conaervaaM ·t regia urbe convenerunt, et aexoeutis triginta, qui Chalcedone convenere, conatituta anet, deeeruimua, ut thronua Conatantinopolitenua aequalia privilégia cum antiquiori· Romae throno obtineat, et in ooele-·iaaticia negotii· ut ille magnifiât, ut qui ait ·-- eundus poat illum (Savtapov pav' tastvov tacdpxovta). Poat quem magnae Alexandrinorum civitati· nume-retur thronus, deinde Antioehfae, et post onm Hierosolymitanae civitati·.*

Prinyim quod de hoc canone observari debeat, ·et oerte eum non esse eanoaem aynodi VI ooen-menicae, sed uti iam probo tene····, esso unum ·x canonibus Trullania. Quapropter etiamsi hic ei aliquem cederemus locum, atatim tamen eumdem iuberemua usurpatum nomen deponere, auamque nativum assumere. At vero de, hoc maxime agitur, an etiam vero nomine reatituto, hic, abi in oatho-lica synodo d· origine et loco potriarcharam sta-tuitur, mentio huius canonis nibitomisas tolerari possit?

Profecto, omni dubio procul, canon hic schis-maticus est. Quod ibi dicitur thronum Coaatasti-nopolitanum aucuadum eeee poat Rotaaaem, ratio ·st tantam quaedam incidens; varum ipaum d«eee-tum, legem quae in hoc canone fertur, eam os·· ·enteatiam, qua dicitur aine ali· restrictio·· Con-·taatinopolitaaam sedem aequalia eum Romana obtiaere privilegia, aes mansra et honore· (ttav lernv dgoAatav Kpeoftahav), et te oecleaaastiei· ne-gotii· aient et illa magnifiari (M tuatvcv pcyadtb-vsolhn). Hoc porro alno dubio Schismaticum eat, immo achtanaati· origo et causa. Parum refert quod iHa aede· aeoundum teaeat locum, dummodo te hoc ano loco, quamvia aecuado, aequalia cum prima ·xeroeat tara, eadem gaudeat magnitadia·. It Remuai conaulea duo eruat, primae et aocaadua, g

1 Coee, «aanm¹ I, «aa. -. oaee. IV, oaa. aa; asrcL VU. tap. 1; naval. CXXOI, «ap. A.

• Navat CXXXVII, mp. »; e*. VI, «aa. A

• Novat CXXIII. tap 9L

4 Oaao. VH, ma. 4; uavaL CXXXVII, ··*,*.

ᵉOoec.vn.ma.il· *

4 Coeo: Cmataattaarditaa·· I at Π. «an. U.

•Mar tamea «Mari uevo hieiru m«» limita *t*»“ OemtauMuepèMaarnu attat aaafaat,.«t ptue Ma débat.

Omm iglter teteq te m If** μ μ Mμ Iμ » mIé ^

a* ipsum «t rilrita eaaoMm ^MaMear sam alque Htam aetiquiareui CaastaattaepoMtauum, quam utrumqae Ua oaaoa TruBaaua appaMot aa approbates, ood raieetos taux Oumes oerte aequo schismatici suât; immo voce, ai quia aataaa palmum Metaris praeripuarit, daa dubte aat Ueaa Tral·laans.

Qaa ia ro aliquid nebis admirationi aaa tus non potaat Video suimvere patres Fogarusismees aoa «tare ooariltam Nimisam I, omnium oaaamsaioorum capat, at ia que sorte patriarobaBam sodium prima faste aat taaaaica institutio at oeefirmatio; vidso dadMtar prnaterire aaa oeaeiHaa CoMtaatieopolitaanm secundum, — video atiaai ilara da magae Chaleodouoari oeariNo, — ia quo utidquo, licet «lia atque ia Nisaeae ratione, «aaaa turn patriareharum teaetabatar m ptuepootare definiebatur. Haeo ornais patres ritaut, loquuntur voro de Trullaao. Qaid demam orasse arat, at ita fheerent?

Bi eaim propositam ipata orat genuinam oe eanonieam institutionem patriarehataam ia ooswiHis roperire, cuiror illud, quod aeae ipsam offerrebat, Nicaenam concilium patras ignoraro malariae, quod tamea sileatis praeterire ia patriarcharum causa safes set profecto. 8ia sero Nieaaasm citare misse placebat patribus, eo quod aihil ibi de Coasteatiaopolitaaa sede haberetur; ei, inquam, ob huine sedis amorem aa testum ooaciUe ptaoetuut, quae eias mentionem tarissent, atque ita votaetas soleatos ad eebrimatiea decreto patrue recanere oegerautar, rursum miror, cur mitioribno CoastaatiaopoMtaao m Cbaloodoueuri peethabitri, hoe prorsos scelestum torque echiemarieum TraBanum decretam patres sine itimiiii psurtefariatt

8ed varo eaosam rideor mihi ridere, et tota, ni fallor, quaoreeda em ia vitia, quo educaris tbsotogioa oleri Baamai iaftritar. Aadieruat quidem alumni in schola canones iBoa, et Cenetnstinopnlitanum et Chaloedoaeamm, reprobatae Medo a Romanis pontificibus; vereatur Roque, statui ee theo legi facti sunt, ad eoa appellare. At afin zz parte oaaonea Trullaaoo, hoa etiam enhrimatieee, auaqeam didicerant in eadem eam illie prioribus eaao reprobationis cease; quin immo temper audiaruat (pui simile etiam apud vicinos Rutheaoa ia Galirta noa sibe miracalo oomperimas) daaoaee istos TruUaaoe maximo honoro habendos atque integrae et iaeoncumae esso auctoritatis. Nimiram< in horum aeno num cauaa, aliquid divamm omnino ao vetari ooatrerium is Graeca et in Larina eeotaeta factitatur: apud nos oasoaoe isti in genere, otsi noa prorsus spurii, dubii tamea sunt, et noeaisi per axoaprioaem, ubi eum probato tare oodeaiae ooavoniant, toleruatur ao parmittuaptt; apad.Graaeoa e contra canosas isti in geuore integerrimi enat, at velati totius iuris eoeleriaetiri an et palladium, et nonnisi per exceptionem, quae quidem aegre admitti videtur, aliquid ta iisdem auppoaitar (aut aoa supponitur), quod permitti et totarnri aoa pesait

Hia omaibeo sato occupatio, aaao tandem iatolligere possumus, qui factum fuerit, ut patrua Fogurssieasaa coaoaem Trullanum ia psUriareharum causa primo loco citaverint, Nicoeee caaoee aegiecto. Nicaenum non profaruat, quia Oeaetaatiaopohtanam sedem non noverat; protaierwat TtuUanum potius quam Oonstaatinopolitanum et ChatcodoaoMom, quia et aaa eum hio posterioribus

Ima aere tatae quae Ma diaputeade eeasperimna, ■aa vitatar μ βφ ek Alteri®· ttefi Ioni Imo® ®mmb ofwotosi psteo®

Ute «t Imgalari te MMm TtedtewraM o h m MteteoA tetteM, ot hM m itete* teteteMsteM* te rem patriarcharum ab Iprie adductam, diserte amet Ha exprebeaadam. 8i tamea meta ptacet spiritum sequi tauitatis et indulgsatiae, id saltem oeasaremae iateagiadam, at meatio synodi, quam ·*■·* VI oeeaeraataB, eapaagater; neque hia statimim, aad praeteram neeeseartam ducerem, at concilium Nieooaum pattes ia boo decrete de patriarchis dtare ae praatarmittaat Ibi eaim vera est origo et sanctio aaaoaiea patriarcharum, et rimai ae petras de hae osaoaies origine eerti ali^ml· dare votant, quod ia ' iüo capitata sibi propooaaraat, sallo medo casea Nicaoans iguornri aat praotariri poteat Quo rero modo id erit fisrioodum, tafcriaa proposera cavabimus.

9· Alteram qood patres proferunt ia hae quam discutimus. caesa, eet sequens eorum eeutootia: aTamen constitutio canonica ordinis illorum (patriarcharum) ia caa. SI synodi VU1 cosumeaicao, esso 849 celebratae, imaaita eet.*

Quae verba via aadivimaa, eam statim melina intelleximus quad inopportuni concilium Nicaenum preotenrimam faerit; nam certe non ia synodo VIII ooeuawaiM coaetitutie bgee apaenioa ordinis patriarcharum sancita .eet, ood omaiao ia Nicaena. Qbod si etiam ordo iste postea immutatas fuerit, hoe aihil tamen obstat, quominus oouanum Nicaenum omnium primum eaadvorit ordinem patriarcharum, ee. proinde et ipsam eorum locum ao munus.

8od nunc videamua eanonem 91“ synodi VIII oecumeaicea, sen potius (nam eet aliquanto longior), hase mus partem quae magis ad nostrum caesam spectet. .Ait itaque: ‚Deâaimua neminem,prorsus mudi potentium, qaemquamsoorum qui patriarehalibus aedibus praesuat, inhonorare aut morare a proprio throno tenters, sed omni reverentia et honore dignos indictus; praecipue quidem coactissimum papam senioris Romae, deinceps vero Conteatinopolooe patriarcham, deinde vero Alexandrine, ae Antiochiae,* atque Hierosolymorum.·1

Quae ttaum vix legimus, cum etiam ilBoo percipimus noa de oouatiintioae ordinis patriarcharum Mc agi, aienti petras Foganmtaaaas minas cogitate asoarnat.

Qua ta re tamea non possumus maritam laudem aoa tribuere patribus. Evidenter siquidem apparet,, idqn patres concilio VUI oeoumenieo institutionem ordinis patriarcharum attribuisse, quia neque peeado-eeaoai Cbaloodoneaoi, aeqne.Ooastaatiaopolitaao, ntpote a Beamafe poatiteibu reioeto, oamdem^ktatribeero votaanat Quod igitur de TruUano iaeoaaMantius prius edixerant, error poties oret 'meatio e* edeoatioae exortus; quod hie vero de concilio VIII disant, deliberatam consilium eet, ex boaa votaatate prosedeas Oertam eet enim huic oecumenioo concilio legatee Romani poatiSeio praefuisse, et huc oanoaesn oommuni cum patribus .eeaeilii scatentia tiusai; ita at ri quam epooham ia historia assignaro votaerimue, qua Remuai poatidoos consenserint patriarchas Coaetaatiaopokaaoe secandam ia sacro hoc ordine loenm teaero perne, boo certe octavum oeaumeaieum eoaciliam aarignarc debuerimus. Potarapt ergo Fogaraaieueeo

patrua ad Mm MMfIhm «et» «μ μ Iμ M· appaRara, A ·abiaqua Me··* o Mi aapata Iμ Mμ * quad M»

At eihiki ·Aμβ ita laadabUitov tMMraoti ad ram tainau nau Mb Ma· «art* Inrita· iatud Mm YIII eoMÜÜ mb eat mMMW "'IH-M patrisNlMHHUBy at mb pataat 4M aW aaafnaaiia ilHw ardiaii qui ia Riaaam faarat Maaitaa, iatramiaao taaMm aaaaade low iatar aatiqaw aovo Caa> ■tantiaopalitano patriarchs.

Caaaaraaaaa itaqaa at haae ooaeilii VIII ataatioaaaa, util·· aaaa at lsadabUa«a, aMo tamen medo 'Maadaai aaaa, caiaa for···, aioat promisi···, ■os propoaaadam oaraUaa*.

S* Diaaat taadem patrua Fagaraaiaaaa·: ,Aguitsqua fcit (ooaatitutio caaoaiea ordiais patriarch··rum) a Roaaaao qaoque pontifia· ia «yaodo Lataraaaaai IV, asm 131b oalebaata, ia oanoaa fi, ata'

Porro, aioat prior· dedi···, ate dabieaa at hue Lataraneaaa· oaao···, ae· potiae eapitaia·, aaa aoa east iati caaoaaa. Sic aat·· a· habet:

,5. D· digaitate patriarclUruaL

.Antiqua patriarchaHu» iadiam privilagia rénovant··, aacra uaivanali aynodo approbant·, eanoimaa at po»t Romanam eccleaiam, qua· dbponeate Domino taper omne· alia· ordinaria· poteatetia obtinet principatum, otpote mater universorum Christi fidelium et magistra, Constantiaopolitsna primum, Alexandrina «ccundum, Antiochena tertium, Hierosolymitana quartum locum obtineant, «errata cuilibet propria dignitate.*

In hoe decreto Lateranenai· concilii unq·. pre·ceteri* maximopere notandum eat, illa nimirum varb· quae initium faciunt: „Antiqua patriarohalium aedium prirılegia renorantea.·' Ex ipeia enim recta ·aqnitar haec maximi in hac eauaa ponderi· oon·equentia: Oonatantinopolitanae aedi hoe ftiiaee antiquum privilegium, primum poet Romanam locum occupare. Antiquitatem huinu privilegii et concilium Lateranenae et Ronmntu pontifex teetaatur ac firmant. Et «ane, de antiquitate trium «altem vel quatuor retro aaoculorum nulli potent dubium eaae; id publica monumenta teatautur, aicut illud, quod noviaaime legimua, concilii VIII oecumenici aollenne decretum. Concilium namque VIII oecumenicum celebratum fuit annO Domini 868, eum Lateranenae anno 19Ib celebraretur, ita ut' trium ·aeculorum et quarti dimidii apatium inter utrumque interponatur. Ad hoc porro decretum certe alludunt, et illi apte accommodantur, duo palmaria huiua Lateranentia capitia verba, tum illud aetiq«M *pritilefia,* tum hoc altera· *rmoeaetee.*

Iam vero ai ita habet rei veritae, iam minua rectum apparebit quod patre· Fogaraeienaea dicunt do Lateranenai oonciljo, qaaai 'in ipeo conatitutio p ordini· patriarcharum ajmto tantum fherit a' Romano pontifice. Non fuit agnita, aed rmoaata, uti ipee pontifex proclamat Aliud autem eat *egtoeeert,* ·eu pro prima vice aliquid ratum habere, aliud tero ·at rrnerarr, mu id quod iam eemel agnitum et ratum habitam fuerat, denno confirmare. Hoc autem alteram factum eat in concilio Lateranenai.

tjuare prae primi· reformanda Mt vox haec «pu/· in illa phraai patrum Fogaraatenaium.

Sed eat ibidem et alia vox quae placere non poteet, nempe particula illa pwogu·, quando dicunt: .ignita hit a Romano gaoyw pontifice*. Nonne enim ttatim, tali yuoqw audito, audire tibi etiam videarid aliam quamdam, inaolitam ac fatuam «ententiami quae veluti inauaerret: Concilie quidem iamdiu hanc rem «anxerunt, nunc vero, tandem aliquando, a Romano gâôqar pontifice 'agnita eét! Ac (i illae «aactionw oonoiliora· aina agnitione

pAtMMa aliqaid vakaiaaaut! Aa ai paatifax taata· paapm at aaa as tatoram aaaaiiat! laaptaa* pa·» fsots et eoôtoothHb* mu keisB

aataaaa, at ipaa particula dataada aat aarta.

IMI MM MMÜMS M* MMÉMitl st WMÎ

et ^ei4e^B 4e^Meeet· Aet mb&a ctvietMii icie egeeMM/et e^tMtMiieiiMtedMHeuM,m** eocrigaada at dalaada vidaaatar; aat utiqua largiori ·tamar eaeaaamia, at ipaam awda· «agg«r»··· qno pattaa aarrigura at tastaai aaaa p«rdtara valaaat

Si pri·»· twer· placet, raaaaaio ad haae paseta radaeitar:

I· Dalaada· aaaa mwlioa·· ease·· TroUaai, 'citati sub aomiaa noacilii VI;

9· Meatio··· aynodi VIII oecummica· et Latereaensi· IV** magi· preaaiasqa· ad reritat·· historic·· eew axigundaa;

3* Particule· .quoque*, quae ibi ia textu invenitur, expungendam *eeea.*

Si rero altarum, uti aobb quidem placaret, praeferendum vidabitur, tum forma quoad·· at modus proponi debent, qaibae correctio perficiatur. Pro mea parta, aaqaana mihi aatia aptus rideretur modua:

TVsta*' o b t f n Bm ·

.Quamria in notie ayaodorum oeenmaaieaiWm phiriea de patriarehie mentio occurrat, et potimiaam in caaeao β concilii primi Nioaoni, abi primam inatitutio aaaonioa ordiaia illorum aaneita fuit; tamen longa deinde eontrororaia de hoc ipeo eoru» ordine exorta, noua demam buiu· ordinia waetitatio uau invaluit, quae dainde in ayaodo VIII oeeamanica, anno 869 celebrata, canone fil, propoeita *et* unireraaliteragaita, in Laterenenei IV anno 131b, in capitulo fi, renovata et confirmata fuit, ac tandem in Mnotae unioni· decreto Florentino denno renovata ect, ·equentibu· verbi·: etc.*

Textum hoc pacto correctum alter ooMultor non probavit, hi· ductu· argumenti·:

P«ri> tembrerebbe che «ia a fare qualcbe ulteriore correaione. Prima di tutto non «ono d' aceordo i canoniati «ul tempo in cui «ia «tata canonicanMate riconoaciuta e aancita Γ iitittuiona dei patriarohl. Devoti, *Itetitetietee eeteeieae,* lib. 1, tit. III, «eet. S, fi 33, nota 9, impugna Γ opinione di coloro «ha Is riferiacono al concilio Niwno I. Indicando ancora ohe cih veniva propugnato da qualeuno wn non retto fine: .ut exinde efficere quia pomit Nieaeno concilio reeentiorem eaae patriarcharum eccleaiae Romanae in Occidentem univeraum*.

Inoltre non «i «aprebbe «corgere·quel regione poma enervi o quale utilith po··· riaultare cui boon governo della chieM Rhmena, da ci6 che nel ·inodo provincial» vongano definiti · determinati i diritti e i doveri doi patriarchi; e peroih «embrerebbe che il ,preaente capo III doveuae eaaere ·oppremo.

Re mature perpenM. eminentimimi patre· cea·uerunt integram caput e«M toUeadem.

(«)

· Cum patre· «ynodi Fogaraiienai· ne verbum quidem fecineat de propria episcoporum potestate ia ■ua eniuaque dioeoeai, *Neta ertkitU* opportuna distinguendum putavit inter iuriadietionem mediati·· et immadiatam, eamque distinction·· hin inducendam a·· ianait, 'ita ut at epiaeopanam i·-

mediata, ot matrepaBtanm medtota peteatae atari»-' date appararaat fa etaa verba:

la Oriente i patriarohi beano aatorbito tetti i dritti a privilegii metrope&tiei, atoebh quaetanqee i pralati oriental! cogitet» quari tetti tathoJarai areivedcovi, nandiaMM.eolh aaa oriatono ƥi da gran tempo mairnpellteri, a ardvo»eevi di giuriodirioaa, aaecada aba de'Matvriii Jo attetto il lava atoodo? Uaa aimito taadaaaa ad tetendero ia ƭet aatoriti a pregiudirio dai vaeeovi taftagaaei ai 4 Morte aaa di rada nd n»»tropo)iteri Ratari. Tr»viamo fafatd aver oeai pratoeo di peter viritare to dioceei adfragaeoo, d' tatroaietterri aeD'amaiaMraatoae. dette Ƥedaeiꞏ troatarire m veeeovo da aaa. cede ad ȧa dtra, deputaro ai veoeovi aaAagaaai U coadiutore; ea di ehe aoao giuti nd eoooto eoono varii reolaai alto Propaganda. Rd aaebe fra i Rumani, poco dope erattavi to provtoeia aootoetoetioa, aegnatavari e' oMboraate tegoreaaa ddl' i areiveooovo aqlte diooari oaftagaaae. Fa toaeato quMto argooMnto nett»' eoafereaae di Blaeeadorf, moo. IX, e vi fu ebbreoctote a eottoecritte to dottrina del «nodo di Zamoaoia, aha /eatringp ae' giuiti limiti l" autorité metropolitioa. Sembta dunque meritevote di tatta Γ attoasioae queate capitote, onde ein da ora eiono determinati in modo li rapport! del métropolite oo' auftuganei da »Mtedor qnahnqne conflitto fra te duo ginriedirionL

Confrontando queeto oapitolo ool til V del oinodo Retono (p. 114-116), a ool eap. IV, p. III, del bibanoM- (p. 383 a eegg.), ȯva trbttari delta prerogative dm metropolitan!, indicberemo il di pid obe trovari nel ooacilio di Fogana aon oho to diffeeenie tra qaeoto o gli altri dee rinpdi: aggiangeremo poi, ova ae no abbiamo, gli etomonti tratti dai noetri ƭegietri Ma aari tatto vaol oeearvarri, che oitre gli. aatiehi daaoai invoca il tinodo to c diapoeiaioni eodtrie iarw >erftri»r groeear. Ora aon ri coaoeee ea eodioe approvato od aateetioo delta ehieea green e diarinto dai eaneai dri eoueili eeameaici anteriori alto actoana.

Il metropobtaao ha il dritto manm prnw'an'ai Mdaataram caram ... paraadh; il ateodo Bataao agginnge awdtatam ... at aenaa (mftaganeornm) *fi* gw aaat ia «iaBétMtrnrieM dfaeeaais *ipt» mffifti* Nell' Marne dette eoaCmoaae teaeto in Roma dri veoeovi armaai ad 1867, te eoagregarione generale dei 31 mena 1868 aaaatoaava ta dichiaraaiohe fattavi nel cap. IΠ, art. 16, eho oiod i voeoovi hanno 1' taanadiete giariadtatone ordinaria nolle, riapettive dioȏeri.

(7)

Ad hunc locem animadveraionM iatae habebat eadem Neta arctari»':

Si proactive die i voeoovi, non eho il dore dette D dioceei vacanti faociano ta oomamotarwaiaa· dd nwtropolitano nolle aagra Htnrgia o in dire pabbUeheprod, e la eteoM preocririoae qaanto d dore ri ripote ad fine del cap. V (none IV\ Zta *ffitetfit,* ool. 6180, ove ri atabiliaoe anoho Tobbligo delta oommeauiraitone dolpatriaroa. Lamedaaima ingiuriono ai toggo nd tit. II, cap. X (anno IX), *Dt* peredi» eoo. 1), oo). 638A. Non occorre notare obe in nn aiaodo graeo eattolieo tenu per *le* amne tentito riohiamar Γ obbligo di nominaro nette liturgie il patriaroe, maacando i Greri di un patriaraa oattolico.

Quanto poi »' attiono alla oommemoraafone dd motropolitqno, nulle in proporito ri tegge ad ateodo Ruteno o nd LibaaoM. Ma inoltro nette ooafartmae teaute dri veoeovi ȣdl eettata provincia amena di^OeataatiMpolt nel 1861 par dear» to bad dal prime oenritto paariariato aha even a eeiehetmri, ai trattb aaebe to qaeettopa: ,8a debbaae i «tf-KmfWMi W 1 MMWW VMM iW^WITW MW W^^MRI a pwo aa eeavaaga tore tore B nMMaria del privmIb 41 Oμ IββIIμ φM -φB· -μ μ * - *Ɱβ4^· ȧara. I vaeoaVi aaa avoua potato aaoardani tm tora a ai ama itoMeai al giadirio daito Mata cede; o β oeaaaitere deputate ad aaaadaar gb atü dalle manrioaato ooafaaaae obe At tt padre Gieate, ƿri «ordinal .RateaaH, opted te vtote delta ooȵeaeta dine gib intatea, oaaer ooaveatoate obe ,I vaaeovi ndfregaaeilod i aaeerdeti, dope il nome del papa, immediateatoote feooiano manatote del primate, o poi dei proprio ƭeeeoovo Propoeteri perd il dabbio (7·): .Quel provvodiaaato adottaro riguardo alia oomnwaorarioee del primate aette diooeei dai arifragaaei, tan. 8 gli eminent! padri nel gone rale oom«ooo 14 mane 1863 dootoaro: ,(ad 8) oommeaaoMtioaom, priaatto con mm fariandam at ad ȵontem La monte fa obe nel eomurioaro qoeeta rteolurioee al primate m no 8 dameƦo to ragiori priaeipaH. Le quali natta tottera 90 agnate 1863 throno oori eapreoM: ,Pтoβo in ooneiderqeiono qaaato ei atttoqp atta qeeetione agitate fra i vaaoovi enlla oomawanoraaioae dell' arrivaeeovo primate nelta Htaigia, ri deotao aha non doveeoe qaoeta aver ledge, ritovandori, oho oltre il Romano ponteUoe ad il veeeovo locale cjd non trovari neato che poi petriaeebi. 8iooome poi prima pratiMvari nett' attaale provtoeia Cootaatinopolitaaa, perehd aoa fonaava obe nna diooeei, non pad propriamente addarri la ooametadiaa, nd tari maraviglia, ae eabentraado altro veeeovo ri oeeai di nominaro 1' antico ȯrdinario. Sa non-obe Benedetto XIV nelta boita At fee del 1 memo 1766 ralta nnova edirione deli' enoologio I dopo aver dette nel $ 30 .0 letari» aaorrfetida» commemorationem arohiepiaoopi, nti metropolitan·, in canone minime flori... at nel I 33 teaegaa eabar locito ai Oreei di 'far menrione nelta naeeM non pur» dd patriarea, ma eriandio de! metropolitano, purchd eicno eattoliei.

Breviue et vérin» idem argumentum retractavit ooaeultor hie verbia:

Benedictae XIV in ana bulla Σr *fue* (1 martii 1766, I 90) dooot licere Graecia commemorationem facere non edum patriarchae, verum etiam métropolite», dummodo rint catholici, uti etiam obaerva.t Nota arohivii (f 97 ad finem). Cetorum ii» in partibu» hio eat communi» no». Nec refert quod ·ynodu» Ruthenorum Zamoeçiaaa (aient etiam et Libaaeasi») nnilam fecerit mentionem do hac commemoratione métropolite», nam ex eo quod nihil dixerit, aoo aequiter non mm ibi hune morem; taaato veto admn» aeepo aaepia» ideo rem aliquam ritontio praetoriri, quia oommnriMima eat, et aoita atque um vulgaiiaauna. Quod vero adtfaet ad partieutarom caneam Armoaonm primatia, cuia» commemoratio vetite fuit te dtooeeaitam euftaganeia litterio 90 Mguati 1863, poteet diri hanc deeirionem faiaaa^pBrtioularem, pro aottaque Atmeuia, gnaeralem vero mm oam qaam Bénédicte» XTV teatetar.

H» d» tauri» contuit Ufa, apnuentibu» »tiam eminentitrimia patribu», poaae concedi ut flat commemoratio métropolite»; idqu» nta Miam ab alii» epteoopto taatammodo et a doro dtoooeri» *eeeeeti»,* quemadmodum in primigenia hriu» lori roeeariono declarabatur, »ed etiam ab Priverno clero aliarum dtoocorium et code no» vacanto.

ꞏ teUeri» 4i Pri|igiate, IΠI pMfl.

' p. III, «ap. A a 14 '
I la previaiB riairam inentatiielbea

* (8) * alaatio ttper imposatetem Aastriae qna apootoK-
Xata' jirrfff-". ' ' cunt Haagariaa rageai ex ÜM» tribes individui·,

D metrepolitaao ha U dritte di erigere, .ut ' «X qneüboi dMrieteh* M deed suf-
frugiin, esrem regiis eommissariis eeUatia, dgni

di rittovo aaaaa il mAugia dai veaeovi dalla provincia, OMH preeerivoti nd M'naaoaa apoetolieo a aal 9* Antiocheae, riferiti djïlo itmo «inodo neU'eeordio di qnesto «apitoie.

O)

Ad haaa atetropoHtoe iure apposita animadvertebatur ia Note aridisÜ.·

la qaaeto peragrate «i paria dai dritti dai mstropoBtaae relativi a) al sinedo provinciale, b) aU' tierione dai vasiovi, c) alla loro oonaagrariene, d) al trnsferimeate da nnà code eU'dtre; a Snalmente B vi ai traita a) dell' elesioae del metropoHtano. Cominciaado dalla Mnaeeacime a pvûtau· «ee. dai tinodo provinciale, di qaeeta ei torna a pariare nel tit III, eap. m D· «ynodis presfarieh'hw, ool M2, ovo ai dise: .Synodorum provincialium convocatio eat «xclntirum metropolitan! ins, qai iisdem at praeeat.* Boso ooaoordi rapporte alla convocatione i canoni delle coaferense Arme·· del 1861, approvati dalla oongregarione generale dei 14 ssarso'1863. In eaai ai riooaeeoe nel metrepolitaao il dritte di convocare i| «Inodo provrneialo (aaa. IV), aadi di oo«tringer· aaohe oolle censere i «tifragand ad intervenirvi (eaa. V). Inohre fra i pnati di disciplina della chieoa grecs proposti nel 1856 dai veeoovi Rtuneai, od «seminati dalla aagra congregatione degli Affari eodesiastiei straordinari ai legge nd | 3 il «eguoate: .Metropolitani ia* et officium «ynodoe episcoporum provinciae suae ad locum quem ipoe velit convocandi ox canonibus (Antioch. 90, Chaleed. 18, Trull. 8) constat, adeo ut ri hoc absque insuperabili necessitate facere negligat, censurae ooclesiaaticas subiaooat (Nie. II, 6).* La lodata •agre oongrogatione ai dubbio (6*): .Be si posea, fln da ora approvers eib ehe sì riferiaee ai tinodi provinciali e dioceaaai*, nella generale adunansa 14 gennaro 1868 rispoeo; .(ed 6) ASrmativ· ad termam diaciplinae ooeleeise orientalis quoad convocationem*. B U mato padre approvb questa riaolurioae.

L' a|tro ponto oontenuto «otto questo peragrate riguarda la parte che compete ell' aroiveeeovo adi' «tatisns de' prelati suftngaaei. Delia elesioae do' veeoovi torna il «inodo a pariare nel cap. VI fatme *V), Dt* prurijdsrtis eoe., ovo dice .eho i eapiteli u» *tUeUtn» tpitttfi, M mns tiftt,* sirtiim fore nqfrepr» poedsal; nel cap. D£(tame F/Z/J, ovo dice ehe i protopopi hanno il dritte .ad electionem episcopi in aynodi· u ed hanc inem, ubi mos obtinet, colebretia «uffragio viritim ooaourreadi*; noi oap.X (IX), Dt parochis, ovo si stabilito· ohe essi hanno dritte uti spwsepi sise-

Λ····· *41 tit m, eap. IV, f *Aftmia* fo syasdfo dfosessanis a), · nel eap. ni, *Dt tytttHt* preoiurioWui, eoL 639, ove fra pii *iffM* doi tinodi antideiti ti novor» in primo luogo .consecratio provindas episcoporum . trina candidatione electomm per métropolitain rdiqnoequo episcopos congregato» foeta*. AB' argumente dell' ofotioM do' voeoovi 5 aSno quoUo dell'dasieas dd mttripih'fmii· Intono a queat' ultimo panto monsignor Vanesa coti serivovel: .Novi archiepisoopi

perumque oomprovtodaKam iuditi· taK munere pareaoeasentur*.

L·' «aa a Γ titre aaaa venue mataiMMate. discus·· dalla segre congregation· degli Affui ecolo■iaatiei strnordiaari aai 4838. OU etemeati ebe ai ai preeero a «deoia, feroao il dritte eaaorieo orientale, socoado U qaale l' eteriene do.' prolati ei dee fare nei tinodi dei veeoovi delle provincia; Γ antica counuetadiae, ia virth dolia qnalo prima dell'ererioae di qnoUa nuova provincia appnnto il veoooovo di Fogaras ere eletto dai cime, «interne, she each· gH «CMmatici aveaao quindi ottenete di aogniro nella «oelta dei loro veeoovi; flsalsseste ii pririlogio di preeeetare, che I' imperatore godo ia tersa del concordato, o che liberaacente avea.eeoroitato rignardo al vesopvo di Gren-Varedino a motive, ohe esisteva qaella chieoa prima ehe ·' istituime da provincia di Alba-Gialia. Furono quindi propoeti i •eguenti dhbbi: (1*) ,8e l' elatione dell'arcivescovo di Fogaraa od Alba-OioHa «i dobba tere nel «inodo dei veeoovi deDa provincie: «e « qnal parte .vi poma prendere il clero interiore, avendo present· il ooetamo degli «ciamatici; o come concilierai neU' uno o neU' altro ease colla nomina o preaentarione deU' imperatore.* (9*) .Quatentu negative alia 1* parte, quala ultra forma oonvenga «tabilire.* (3*) ,8e Γ elesioae dei tre veeoovi di Logos, Armeaopoli, o Grea-Varedino «i debba fare anch' e«aa nel «inodo e coli' intervento dei clero inferiors, oomo quells doll' areiveeoovo, oppure in ultro modo e quale.* Le risolutioni del «agro con»«eso dei 18 gennaro dette anno 1858 farono oosl eeprease: ¡,Ad 1‘‘ Affirmative ad 1‘‘ partem, negative ad 2‘‘, ot in synodo provinciali episcoporum oonBdatar terna imperatori exhibenda. — Ad 2‘‘ Provisum in antecedenti. — Ad S‘‘‘ Uti ia primo.*

Di queeta materia ooeupoeti nuovamente la «agre congregations degli Afflari eccleeiastici «traordineri in una delle adunaase generali teaute dopo le conferens· di Blasendorf, in qaella tioh doi 9 mereo 1859. Fu dapprima avvertito, che attoaendoti al concordate non ti avea in eiô una vera innovatione,' giaoehh avendo Γ imperatore d' Austria promeseo, che nella «otite doi veeoovi ti sarebbe giovato dei conaiglio degli ordinarii delle provincie eocleeia■tieh·1, ti veniva indirettemente ad oeaervare il diritto orientale. Furodo quindi poate in rilievo le insormontebUi dlfficolth ohe ·' ineontrerebbero, qualora ti vole··· seguire in ordine ali' «ledon· de'veeoovi la disciplina orientale. Bi'aggiunoe che oltre il nuovo diritto stabilito dai concordato, vi ora anche il fotto ehe il veeoovo di Gran-Varadino •rati sin dril' origine presenteto al somme ponteiedai!' imperatore per privilegio concessogli a titolo di fondation·; · queeta ti ere altred invocata con •ffetto per le titre due nuove sedi di Lugoe ed Armenopoli, di gniea ehe i primi dne veeoovi ri eraa pure presentati alia «aate «ede dall'imperatore stoeeo. Fu notato poi quanto ali' elerioas dei metropolita, che in paseeto il veeeovo di Fogarae, ore stato dette dai dero dioeeeano radunato in' •inodo, ma ehe qnseta terme di desion· ero «tata

· Π aeUf*ftk XIX ttekittM· efes ut mm** MtotsM Ja itHgtetii «pfe!"!*»» te·· 'l»·?" frivil«(U spe-' ■Miri a MMoiarimi· satmatonrite· aris a4 ipa·· dsmisti, a masts «sds ««Mak· IartiteiBiie praesentat ara «itaisit, is pastorem «-■■ sattatitan oss»«»êvia«Mta· ereriUs «star*.

¹ Mm. « nsv. IMS
Curat» ««■««!i venus XUL

u» aorgentedi gravi taaansMtorti: hitrighi, divi-AmataapaMtiqa: «Oaaeacrstto afoati epicopi ab ip·® •ioai, fqraa Mob· eimoai·. Π perché' cenihiud· ve»i, ehe u erigitor partila am aaaabmto afla Magnstoaa apostoUoa. qnalto eha aratt spantanaamanto a oonoordatoanta abbtaaaiato dni veaeavi, aba atob dw MÛ qImÎmm ßMëv peüta a da'euRragaaai a| Oeeervaeee U ooaoordato; gfoaahb aaa qsaato verrebbe rleerveta al papa 1'iatitastone · eanoatoA di tat# i vaeaavi, «palaaa I'ingaraaaa M «lara iaforiora «alla aaalto M aaatoapofita, a Γ atostoaa ' riuaeirabbe.taato oaaaaiaa, qsaato quail· di tatti 1 veeeovi aattabai ßao tan» para; tncdieadte la rasta eede reetersbba ptoanmanta libera di comporta a atabffim «oïl' imparstore, sa la noarin· di queati vaeeavi oriental! daveeaa ferai alia ate··· maafora' degH altri vaaoovi daU'. imparo, o para ae doratemo procédera altri eonoerti prima di venire alla-Mtatoa. B parqto aba al dabbio ℔ „β· debba aeeogliani, a sotte qsali B ooadïriqni u progetto sail' aleaioâa de'veeaari a del ℔netropolitan», il aagro aoñeemo riapoab: XflIraie Aw aa tramites eanasrdtoi· Qseeta deoiaioae ra approvata dal papa.

Poete quaete rieolarioni cambra provveduta alls domanda aba faano i padri ,ut ia poeteram ad electionem Metropolitae tots provincia epoteris otica Alba-Inlieaob ot Fognrarianete ĉaneatrarat ; tanto pii, ch· ooma riforivn monsignar aegretario dclla eagra congregaaioae dagli ASari eodaeiaetiei etraordinari in «n tlispaoeto dei 91 matsô UBb, „dietro le intelligente prête poatorionueate al concordato par conciliare n«I migiior modo'poeribite Γ antico privilegio do' voocovi graeo-naiti coi diritto di preoaataajoae ooneeeeo a ana maoetb Γ imperatore . . . veniva ammeaoo, cbo i veeeovi greco-ueiti nel dare a norma dal ooaeordato il loro ooneiglio alla steoaa maeath «aa p>frena· ynifoifrMh 0 tata «μνμμ impmd«rv ··!«·<.“ rnmirM, ĕntftrir tra lare, « preparra ia poraena ℔daiioe.' ' ' iatitaaio·· canonica ða veeeovi- è rieervata al papa

Nulla ei dica dall'tatitaaiaM canmiño dei veeeovi. Quantunqne ginota il dritta orientale epatti ali' arerveeoovo di ooaferiro l ittitnaione CMonica, tattavia Γ ancomiata eagra congragasioM degli Affari •ccleoiaetiei etraordiaari credb doverne diluagani eu quaato punto, aeaandoai riflettato aha A prelate di Fogarao non b patriarea, oui di diritto poma competere Γ i«tita»ione oaaoaioa; eba trovaadoai agit in Traneilvania è oogotto al pM aaehe ooma patriarea d' oocideate, cui appartiaM iatitair· l novelli veeeovi; oho il concéder aid par privilegio potrebbe oeeer coea porieoloaa, mettosdoei al rioebio di avere qualcha ' aattivo vacoovo; aba iatse lo otaeeo aroiveeeovo mu avea mai promeeae tale pt·· ^enaione, a ehe aeeeadovi di mewa la pmaaataadoM dei tre «oggetti ali' imperator·, a la aomiaa di sac di queeti alia eaate eede, natandmente dovova eeeer· men· foanaibile Γ atto dalla OMta aeda iatoma. Qnindi al dubbio (4·).- ,8· I'ietitasioM canonic· dal veeeovi el dabba laeaiara all' araiveaaovo, eppiure rieervarla al eopuuo ℔oata gU amiteuti'padrt' sal euaeitato can····· dal IMS rieolvatter·: «Nagstiva ad 1ᵉᵉ partom, afltaaativ· ad tᵉᵉ* Xsetoaes rieerve, coma sbbiamo vaduto, ■ tonne forma mBs •ucceaiva adunaaaa del 9 marno 1869. Oindioh··nusno pert la aadMana voatr· ·· coavanga toooara qeckto punto naJ einodo. ' 4 '

Non ha dubbio ebo eaaoado il dritto oriental· •patti al métropolite la waaugraafoM da'vaaeavi. H eiuodo Libaaeeel attribuiaoe qaeeto dritto al patriaroa, il quale preaeo i Maroaiti, coûte awerto. lo eteeeo einodo f 14, eearaita aaoha la giuriadisioM doeeiM patriaroha Cat, aat «Im 'iaean a tribue epiecapie' te aaolaeta patrierohali; quod ai ate.·. Potrtbbe partrMattarei, obeseaoado inagnd Bene dette XIV aai brava Z· patorem· dai.90 ottobra 1TH, I lb, riaaraato al papa Γ atoaiaa· a amba la tampKaa conforma M vaooavi, „enlvia tames oonoordetia inltta cum aliqsibàa nntfonibne, ia quibu, ntanti· alaottoaibde, oarsm aontaMtto raearvatar ftoMMO MMfai IM

•MUcraiicacMpcragrndem; etai euparioribue eaaeulie •uftagMeorntt oouaeCratio eeeet métropolite· reiervata, aea maeue ia an' apponoret temmea pontifex, praeterquam ai quandoque métropolite iniurta »uffragaaanm eoaeacrara ãbnuerat. Al contrario Clomante VIII arendo aeoordato al metropolitans Rntana di Kiovta ad Alieia itprivilagio di conformare ad ietitairo i voaaovi auftagaaei, gU concerna altreel qsello di Came la ooneagtasione ; difotti nella boUa Amrt Jeñiamm pM^twai › ôrdinb il pontcCce, ebe veneado a vacaro ua dioecei, „ie qui ad eocleeiam paetorio eolatio dootltatam «au vacantem iuxta moram eorum acu modum ilii· permiaeq·» electa· aea aomiaatua fuerit, ab cpiecop» métropolite Kioviensi et Halieieaai nunc ot pro tempore exiatente, amatoritita et nomino nanctae ecdie apoafolicae aonflrmari rat iaetitai, *fifuf* smomm coeawretitate tavpesdi poaati «t datoat, ac int oie electae eau nôtainaiua al' oontfrmatue aes inatitutue ab eoddta arnhiepweopo metropolitq val de eius licentja ab alio catholico aatietita ŏiuedem nationi· gratidm at aommanieaom eedia apoatoHcae bebante, duobna vel tribuo alii· apiecopie catholici· ac aimilem communionata habeatibua amlatontibua, muau» conaacrwhwitemerfi rtueiprr·, rdampaw *etUMn iUi die-*

, Bibaome perd praeeo i Rumeni la conforma ed

(et tepn tietm Mt), parrebbe che al papa o al iuo delegato ne foaae rioervata altrnel la conaagraaione. Oadeebb reatorebbe eolo a vader·, ae convenine. aha la' eaate eada aeoordatoe al metropolitans doi Rumani par privilegio .quai che più non gli epette par diritto. Fu un tai dritto maeeo in campo dal paeeato · aroiveeeovo moneignor Btarha Salues nal 1868. Nominate alia eada di Gran-Varadino, monsignor Papp-8aillagyi svaa pensato di recani ia Roma par aesarvi ooaeagrato. Reaona ooneapevola il mairopèlitaao, agH m moaea la pià acerba querele, a la ragioai addotte erano: 1' perché eiffotto diviеamanto vanebba ad offeedere la sua prorogativa di oostecrare i veeeovi dalla aua provincia; 9 ferabba Mpraano alla suai dignité matropolitioa; 9 inooatrerqbba la riprovteio·· nasionala; 4 cagio- '«aiabba parioolo alla aaata sniona, atteao D rieohio Md appatrabbeei l'autonomie eooleeiastiea dalla •onaaersaioa· di un vasaovo Romane fotta in Rome; ℔ avfabba iatna n temerei di aaeare latiaisMti. SI ceppa iaoRra abé U gtoraaliemo eeiematieo ai an impoeeaeeato daH' aShre, dioaudo eeear ooea pariaolërieeima, che nn venoove Ramano ci ooneagra··· in Rome, perché potava in tel guiea introdnrai I'uao di obiaaara a Rama 'tatti i veoéovi par quindi oaneagrarii. Ors m! fera di tutto dé ralarioaa al papa si ôeearrt: ^inogaa oonfoeeara ohe. dne dalle addotte ragioai non maaoano di fondante·to; vale a dira ohe eebbena oon cto non intend· la enta eada di lattaisaare qudgii orientali, pur tattavia gli teiematiei, a pontone degli uniti aaaai ignoranti aaeroditarobbera per tel fotto eomigHMta

· Par. m, cep IV, t 1T.

* Vntilmtn nirta UM»;Mleito4IPiop<en4a,tXpM·

eahuaia; ed indtrs che quaatanque il somme poe- l taflee nea lederabbo U diritto di chfeehosaia, qaaate volte ordiassM chs «a veeeove ai ree···· a Rossa per ssserri ooasagrato; aulladimsao 4 inaOgabile, ehe all' aroivsseovo di Fogaraa giusta il proprio rite orieafale appartiens 11. dritto di coasOerare i saoi saffhagaaei. la riata di eK> si proporrcbbe aabordinataaaeato (coatiaaa la relation·) il projette, che awnsigner Papp-Sayllagyi si ooanaori pare dat proprio arciveaoovo, o col suo coaeanso d' altro vsecovo della provineia di Alba - Oiulia, faoeadogii pert sentire ehe dopo la ocaaagraaio·· sua saatith k» vedrt con piaeere in'Reaa. Ooaverrebb· iaoltra armoaiasare le belie da spedini al aoveUo veeoovo di Oraa-Varadiao eoU'satidstto dritto del mettopetitano di ooasagrario, al qnale •ffctto si proporrobbe di pnaeiaro sell· medesime boll· she il .«ante padre gli di la faeoltb di farsi consecrare - saersram mtalt eemaHMtaM·· hatata cam epostotae usds, qpreeta tomse *it iert ttrttnMt* taste prsprtem ritam *ft iitdpHtttt.* D •ante padre nel)* adiens· S marso 1863 apprort in tatto il voto del prelate relatore.

Pei traq/rrunrnto dri stecoei da ana sede all* ultra, stando al siaodo, si esiggerobbe il consenso del metropolitano. Il concilie Libanese* sall'antorith dcgli antichi canoni stabilisée: .Translatione» episcoporum de una oedema in aNam auUatooM fiant, neque si alia ecclesia vacet, aeqaa si proprium habeat episcopate.*nisi ex cande legitimis per sacros canones probstis, idque auctoritate patriarctae et synodi*.

Al dritto eoncesso loro da Clemeete VHI nella provrista delle chi··· vaeanti i metropolitan! Ruteni ban preteso* pih vcdto di unir quells di trasfcrire i vtocovi da una enesa ali' altra. Ksaminata tale prête·· nella eongregasione partieolare 19 aprila 1738, al dubbio: .An ipsi «rohispiscopo ina competat transferendi episcopos de una ad aliam *tt~* desiam,* si rispoM nspetfos. ® i» ■·· congreganto·· partioolare teauta aventi Benedetto XIV ia ordine egli stossi Ruteni si stabili sta .translationm episcoporum de uns ad aliam ecclesia· fleri nequoaat a metropolita sine licentia Romani ponti*···.* Me •ieooms non ostento tale rieohuione non ai eonton·· vaao que' prelati ne'limiti prssoritti, avaaaatosi di nuovo il dubbio, μ appertenesss al metropolita di Russie il dritto di trnaferire i veseovi, corns anche di dare loro i ooadiutori (ehe era Γ altro dritto da essi pretoso), e aggiuntosi anche il quesito, se, qualora loro non spetti, si dovesse sd essi concedere, nel generale consesso dei 33 -agoeto dette anno si risbivette :. .Negative, sed scribendum métropolite· iuxta mentem, et mens est non esse locum petitae ooncesuoni ex rationibus indicandis. Sed ulterius translationes et ooadiutori·· non concedantur ab apostolic· sede, nisi admonito Metropolitano et ordination· eidem eommtaa.* Il papa .approbavit sententiam sacras congregationis, videlicet quod quomodocumque in posterum huiusmodi translationes aut coadiutorias ab apostqliea sods ooaeedi contigerit,, tunc confecte processas, iastitatfo, at consecratio ad metropolitans· pro tempore privative deferuntor.* La region· principal· addotta della sagra congregamone nella letter·, eon cui conunieh al metropolita questa risolusious, ta, - dltre le -decisioni flatte su cih altre volto, eho tal diritto non gli era stato mai concesso ssprsesamente dalla santa sede, sd altronde sra di tal nato·, chp .de tali oonoeesions utpote grarissim· et marima exprssssm mentionem fieri omnino oportqret*. ·

Par. m, e^ IV, I n. I

So pertento U awtropotitaao Ratoao, che gode del privilegio di eoafliraMr· od istitaire i vescovi, non ta alo·» diritto sata trsstasioa· do' aodaetai, ia qnale d riscrvata atia «enta aède; a pid forte ragione ne sembra, ehe nias diritto competa ia proposito al ssetropolitano di Fogaraa Mea si vedrcbbc qaiadi, como il siaodo sbbia potate dire, ohe per h trnslaaioa· do'vescovi «ia neoesoario il ano consenso, vincolaado.cosl la liberta della santa sedo.

*

His jugimentis ptamoti, emiaeattatai patres, , aliis, qaae in primigenia synodi forma legebantur, deUtisralii· insertis, paragraphes· emendarent proat iacet.

(10)

Ad hase Nsta ercJUvu:

Il canone 3, csp/ΓΠ, delle conferens· tenuto dai vescovi Armeai nel 1851 è cosi espresso: .Non possono i sufftagaaei impedire chiunque fosse della 1er diooesi di appellare dal loro tribunal· a quello del metropolitan», perché questo è un tribunal· superiore al loro, ed ha questa autorité di assolvere i oentenriati - i legati dai suffkaganei, o di legare gli aasolati da loro, dopo averne esso formato il giuditio.* Questo canone fa approvato dalla congregatione general· dei 14 marso 1853.

Nrta srrtirii: - ' 7

p^ , 4el metropolita si annovera quello: .Eeetaianua episcopalium vscantium curam gereadl, devolutioaisq·· ius eiroa vicarii cdpitalaris exercendi', ove vedmi inrieme riunito il gins Otico ancora in rigore in Oriente, e il gins occidental· sansionato dal concilio di Trento*. Di oib tratteremo nell' esam· del cap. VI (V), Ds prosdel cap. VII (VT), *Dt ticeriit eafiMerib^».*

(12)

.Vota oreAïssi.-

Questo dritto d'invigilare suile dioeesi de' snfraganei si rioonosce ne'metropoliti anche dal sinodo Maronite, il quale nel luogo soccitato g 11, n. 4, oosi si aprine: .Tamquam custodes in spécula positi (i metropolitan!) invigilabant, ne fides ant - disciplina quidpiam detrimenti in dioecesibus subiectorum episcoporum pateretur.* È poi conforme al concilio Tridentino* quanto quiri si dispone suDa visita delle diocesi suffragan··. In proposito di oha osssrvsvs Benedstto XIV nslla oostitumone *httr* p/ursc* relativa ai moéaci Ruteni: .Sacram vsro concilium Tridentinum adsO sollicitant fait, ne Metropolitani iurisdictionem sxerosrent ia suffragaaeo-,rum dioecesibes, uLpraeter peculiaris «oram dioecesis visitationem, boa alitor episcoporum comprovincialium eodesias .cathedra)·· atque dioscesse ab ipeis visitari permiserit, quam ubi id a oosctlie provinciali ipeis mandaté· fusrit* ·>

Del resto il sinodo di Tamoseia sa questo puato stabilise· eho il mstropolitano .serare debet, ut •oram (sufftaganeorum) dsfeetsa, si qui eant ia administratio·· dioecesis, ipse suppleat, sm sfocii sui paterae moaeut, ae sttem ad illad rscte obeundum aHqaaade eogat, aat *ei ttie»* apsstolisaat dqfvrat*.

' Nsta *ertUtU:*

Noa si deteratjaaae ah i gierai, ah i luogbi ia sui pah asarsi 11 pallio. D siaodo Libapese pariande .

• Ssss: xxrv, *d,* m.
• fem.XXIV. D»<eat
• Bsosri· « pwgm-ta i. m. ▸ ita

del patriam ‘ ha quanto aagw: ,DJo vero (pallio), A quod Romaane pontifex ooneodit, ae* pateat «ti extra aavn patriarchate·, et mb ornai tempore, •ed tantum in oocleeii·, ia mieeamm eolemnita, ia feetie praecipui·, non in proceeeteaibaa, nequeta miaaia pro defuncti·.· Perimenti pariando di' satropolitani, dice ehe dovono aaara· «orti* tat «Ketea, mira aeaiaeiam aaaaaa. Nell· bolla taarcwM pel patriam Arateo di Ooatantinopoli* ai lagga: «Praedicto autem pallio patriarcha uti tantam poterit in mieearum eolemniia intra fine· et ta oocleiiia •ui patriarchate· Mquentibu· dumtaxat dtobne; videlicet in nativitate domini noatri laea Chrieti, in feetie «ancti Stepbani protomartyri·, «ancti loannle apontoli et evangeliatae, droameieionfe Domini, epiphaniae eiuadem, dominicae in palmi·, foriae quintae in coena Domini, «abbati eancti, dominicae reanrrectioni· eum duobue aequentibna, dominica· in albi·, ascenaioni·, Domini, dominica· panteooatea, j •acratiaaimi corpori· Chrieti, neo non in quatuor feativitatibua beatae Mariae eemper virgini·, vidolicet purificationi·, annuntiationi·, aaaumptfoni· et nativitati· eiuadem ; quibua, id humillime poetulanto praefato venerabili fratre metro Antonio Heaaun electo «eu poatulafo patriarcha Armenoram Ciliciae, add<mu· fertum immaculatae conceptioni» .eiuadem Dei genitrici· Mariae: item in feati· nativitati· ■ancti loanni· baptiatae et omnium lanctorum, nec non in feitivitatibu· omnium apoatolonim, in dedicatione eccleeiarum, in praecipui· eccleeiae auao feativitatibua, in ordinationibu· clericorum, in qou·•ecrationibui epiacoporum et virginum, atque in diebu· anniveroarii· tam conaecrationia raae qttÂm dedicationi· eoele»iae.“

b

(U)

Nata ereUaii:

Fra i dritti dei veaeovi figura anebe quello dic oondannare i eorttei libri. Cib h in conformité del decreto di Deoae XΠ dei 96 mano 1896, la cui oeeervanaa fu raoeomandate a tuttajyoacovi per ordine del aanto padre eoa circotare delta aagra congregatio·· deU* Indio· dei 1864, di cui ai annette copta. Vedraano 1'eminenae voetre ae convenga profittare di queat' occatione per trnemetterla •11'epieoopato Rumeuo, come nel 1868 d traemetteva ai veaoori Armeni.

Quaeetioni propoeitae eminentiaiimi patre· re■ponderant: - XÛ^'**-**-*· Atque litterae «aer·· congregationi· Indici·, de quibu· lermo eet, repraeaentari iueeerunt in appendice. Cf. ool. 640.

as)

Nota orchi···.·

Trattandoei di Grcci, prcaeo i quali anche i preti •mmiuiatraao il eagramento delta creaima, te parole di aon Girolamo, m ap. ad fibajrinm qui rifwite, non Mmbra ob· eeigano ateu commento; tanto più oho il ainodo in eeguito ben dirtingue tru il minietro ordinario e itraordtaario di quel eagramento.

O»

Ifole arthnii:

t note che praaen gii Orientali, tante cattoBci oh« aciamatioi, *la* eoMaproaiemv dal eonto crianae ai ritiene quai diritto o privilege patriarcale, e BeuOdetto XIV lo ammieo eeproevamente nel patrtaroato Maronite*. Qui però ai tratta di veaeovi aoggetti

* Par. M. tap. VI t M
‡ iv Km mu iam.
* Ototitarinea 4>«Mli»· praidniMmi·, M Me. Ita». — Brtlari· « Prnpagwi», t. ΠI. > la. Veaigto·, i metM. mu ata gi'iarceuialaatt8<eaataiteanu|etriM«*leala«audettataaate

al metrepoUtana, m m «b patriam M rite; d'aitre late M· potrehbe Mgarri «h· la «Manite riaervu dta par heogo a quakho iaaaamiaatel. Di ohe la aaata code ha pi» volte ripatate, «ha tel· tanta·· appartieae ai veeeovi, ed ha procurato di cOrner varii nell' oeeroitao di queeto diritto. Taooado ia eenceaatane fatta da Innooaaso III a tatti i vaMovio dalta Valkehia « dalla Bulgari·', rieordaramo ohe innoeoano IV nell· eelebrc latter· diretta al cardinale Ottoue veaoove Tuaculano - auo legato nel regno di Cipro per comporvi le ditaonae inoorte fra Γ aroiraeoovo latino di Nieoeta, ad i prelati greci di quel regno, diehtarh ohe «emguli epiacopi in auieeeleeii· in die ooenae Domini poeeunt eeeundum fordam aocleaiae chriam· confleor· ex baleamo quidem et oleo-olivarum . .. 8ed ei euum antiquum ritum in hoc Graeci pothu «errare voluerint, vide-, lioet quod patriarch· una cum archiopieoopie et epieoopb eiue euftaganeia, et *archifpiaeepi* cum ■uffraganei· aui· aimai chriam· conficiant, in tali eorum ooniuetudino lolarante·'*. Oltre di die i padri di Fogaraa, riconoaeendo nei veeeovi la poteeth «metam ebria··· *eon/citadi,* •'•eoordano coi •inodo di Zamoeeta, il qualo diepone: «Epiacopi quotennia in ooeaa Domini tantum chriamatia conficiant, qpantam, etc.“*.

(Π)

Nota *ardMi:*

Del dritto e dovere, che hanno i veaeovi di •ititare la dieee·^ paria eeteaamente il ainodo di Zamoeeta *.

(18)

De reeidentta ppiaeoporum in propria dioeceai neenon de reddenda ratione de atetu eiuadem dioooeeia nullam mentionem factam fuiaae in forma primigenia huiu» aynodi, recte conqueritur eadem Nota archieii hoc paeto:

Da ultimo, eempre nell* intento delta aanta aede di far ·! eho queeto ainodo fornfoea ai Rumeni un codice di dieciplina il più completo che ata poaaibile, ei permetttamo di richiamar Γ attentione delle eminenne voetre eu duo punti che ai aono traandati in queeto eapo Dr apùoapù. Tali aono 1* l'obbligo della reridenia, aul quale potrebbo vederai il ainodo di Zamoeeta*; 9* l'obbligo di dare alla aant» aede per mono delta Propaganda la relaaione «ullo atato della dioeeai, obbligo ohe ai veeeovi Rumeni fu impoeto nell· otema boll· *Kecltttiem ChritU',* con «ai eriggevaai quell· provinota eeeleaiaatioa. Quanto tatereeei ehe i veeeovi Orientali dieno ragguagiio •lla eanta eed· eullo atato dell· loro chieee, è ehiaro •ol ehe ei rifietta, eh· a fhr proaperare le ohieae di

D ia «epeaita tafraaente «aha, ai aipaiar» in owaaleaa dall'amma iagU «Mi Mite MafiaraUaa «piaanrti hmaaa taauta aai 18(7. (Pmaam. mum 1(88. Btetrctte, M lte-18. Cf tarn. XL Wu •faite, art 1081-7,) D «Mie ete «nargeve dagfl etti Mite oouteranaa aaaMaA ta 9 tenante (*): - earn· tekKamaaatton! la fitepaaiataaa aaatauato naVaat, JT M «a*, m halte ooaknaaa ate ttearva al patetana te kaaartatea· hagU aUi aeatL* L'amtea··· tea· am aradattora di magitea· <1 quaato jrivitegto il petetarce AamaaM, dap· ate te balte JteMrcaraa di altei nv··!· paheto; tanta più «te aaietebmaruaiaat· tatotenal patriena prtvartnaaat· m taaaaa· «te par te aaagrtdaaaMa dalla «rimante ete f aammpagMna praaa· gii OrteeteH, aeei tant aalF amtelaam *ΛΛ* «atrepalitaai a M vaawri aefitagaaai, a di «a netoaraa· ôtera. Pu «liadi itertuto (ed SJ—): MW

ı Btetaétto «it, | 111.
•Ited,|IU;
• Mthaliaw a. 8, Balterio di Prepegeada, 1.1. p. &.
• TK. m, I », *De* imtarmatiae»
• TU. VT, *De «pMMpi·,* p. UK
ı L. ait, p 11K
’ VI kaL daàaanK U6A

rite orientale occores «an tatto aver pisoa oonosoensa dsi disordini introdottivi.per iadi procurare di evellerll eogli apportent rimedil, a questa pions oonooeemm ancora ai manoa, spocialmeato salle ooaa dai Rameni. Ni sombra ėssoŕs otati taora moitedihgsati i veecovi nel dajre la praaeritte relasioni, corne nappera ia generale che sieno melto frequenti la lore oomunicasionï eon Propaganda.

Nulla ai disse sella bolla dal 1855 della visita «d Umà·· apeateiorwm. Veramsnto nombre che i vesoovi Oriental!, tranne i patriarch), non aieao tonuti, goaeralmente pariando, all" osservansa della oostitusions Jtsssonw *pontifex* di Sinto V dei 90 decembre 1585. E^dapprima phtrebbero essi dire aeeondo il principio comunemente rieevuto, ehe gli Orientali non a' intendono compreei nolle costitusioni disciplinari dei Romani pontefioi posteriori alio ecisma, ae pon vi sono espreeoamente nominati. Me anche proscindendo dull' invocare siffstto principio, non mancano nitre ragioni per erodere i prolati Orientali eeenti dalla Sistine. E dapprima alcuue no somministra la bolla steasa. Nel g 1 rioorda il pontefice, essorai gilt tempo stabilito dai auoi prodecessori, „ut singuli episeopi . . . beatiosimorum apostolorum Petri et Pauli .. . limina . .. turs serando so visitaturos ƀollicerentur promesse che si contione nella solita formola di giuramento che si omette dai veecovi latini. Ors i vesoovi Orientali non prestano taie giuramento, ma solo i patriarch). Nel § 3 ai dispone che sieno obbligati a visitare i senti limini nomnes patriarchae, primates, Archiepisoopi, episcopi per nnivemum terrarum orbem constituti « «Aı driaeqpe ǒrdûumds ora i veseovi Orientali non Lono nè ordmsts, nd eletti dal papa, ma dal respettivo patriarea. Inoltre dell' esordio della bolla s dal relativo artieolo del giuramento' ai rileva, che il 8ne principale, per cui th imposto ai veseovi quest' obblfgo. si d onde ragguaglino la santa sede dello stato delle loro diooesi. I veseovi Orientali perd vi soddisfano a messo del loro patriarca, il quale a tenore dell' artieolo 11 della formols di giuramento deve dare ponto alia santa sede de rebus ommbus *ed potriardtalù sedeaiae stetam... fuofuomede perttnentilna.* E giova avvertire che seconde il presoritto di Sisto V i veseovi renendo ed ItmtMO devono dare la relatione alia eagre congregatione del Coneilio, come risulta dull' ultra oostitusione ZmmsHM asterm (1 febr. 1587 congr. 8), con oui Ip stesso pontefice eresse la dette congregatione; or queeta si occupa solo delle ohiese latine e non gih di quelle di rito orientale. Da ultimo, nei β 8 della sterna bolla fpsHmas*pontifex,* determinandosi le pene che inoorrono i veseovi che trasandano queat' obbligo, ei paria dei capitoli, istitusione latina.

A questi argomenti s' aggiunge il Mlensio dei ainodi, come del Ruteno a dei Libaneee, il quale ultimo diacorre disteeamente dei doveri dei veecovi. Si aggiunge aitreal ii fatto; giaochè i prolati Orientali, per quanto eappiamo, non hanno mai praticato queata visita, te troviamo ehe la Propaganda abbia mai fatto loro su eib alouna osaervasione. Che se di taluni trovasi, ohe 1' han fatta, o non pdtendola fare pereonalmente, han chiesto la dispensa per ferla *per preatnderoat,* aono dosai vewovi oletti dal papa, oomo il priante Annono di Coetantinopoli (udieasa 37 gingno 1858), o il voooovo Armem di Mardis (ndiensa 91 geaaaio 1787). L' areivoaoovo di Leopoli dolio steeeo rite, dette aneh'eaoo dal papa, aven chiesto raaaolnsione per averts ritardata, e nelV udiensa 17 mans 1785 .aanetiaaimne oratorem, prate pootaZerit, aboolvit ob retardatam asactornm liminum ƴisitationem

Un' ultra conforma di quanto ai è dette no porge un reaeritto deli ndiensa 11 gennaio 1789 per un veseoVo Ruteao. Eoeo I'istansa: .Stefano Lowinski suffraganeo della metropoli di Russia a veocovo coadiutore, e inaieme amministratore apoatolieo di Lueeoria, oratore umiliaeimo dell'eminence vostro, devotamento rappreoenta, oho nella istitnxiono al sudetto vescovado, avendo prostato il eouauotq giuramento nolle mani del nunaio apoatolieo, il preetô a norma della formola esibitagli pei veseovi de) rito latino, a tenor della quale si obbligb alia visita dei limini apostoliei, ed a traamettere alia senta sede la relatione deUo stato della diooesi. & ben noto ali' eminente rostre che 1' episcopate Ruteno di Polonia in vigore dei suoi privilege, non mono che della costante pratiea uniforme, b stato sempre eaente dalle indicate due obbiigasioni, lo quali infatti non sono inohiuse nella formola dei giuramento solita .a preetarei dai veecovi Ruteni nell' iatituaione che essi, ricevono dal metropolitano di Russia. Quindi Γ oratore per sieuressa della propria eoscienta, non msno che *por Ia* indsiMifd *dol oea cato opiocopoh · Bedono,* devotamento supplica le eminente vostro a volor dichiarare, che, nos ostente il giuramento da lui prostato o le duo assunto obbligasioni, non sia egli tenuto a visitare i limini degli apostoli, e a traamettere alia santa cede lo state della diocesi. Il reaeritto fa il soguente: .Sanctissimus, attentis expositis, epiacOr pum oratorem benigne absolvit a praestito iuramento in ea parte, quo W *obotrinxit, oioiten Ktaiaa apootelenae* et exhibere statum suae dioecesis, salvis tamen reliquia in eodem iuramento contentis quibuscumque in contrarium non ŏbstantibus. 8e sdunqpw sono tenuti i prolati Ruteni ad esporre ogni qua-driennio lo stato delle loro dioceai, per Ia misera adottata nel 1858, como abbiamo acoennato nolis nota precedente (col. 761, ŋ. 1), col reaeritto suiriferito, inteso s sense delf istansa, si ďichifraron eeenti dalla .visita *âd Intiae.*

Dalle eoae seposte portante sombra ntcoopleni che i vesoovi Orientali istitniti e odnaagrati dal loro metropolitqao vadano immuni dall' obbligo di visitare i sacri limini; patrebbe péri egualmonte eba i Rumeni yi fossero tenuti, appunto perché la lore conforma, iatituaione, .e conaagrasione appartiens al papa; se pur non vi supplisoero ool dard la relasdoM,

Quod ad visitationem liminum apostolorum attinst, etsi ista Nota arehivii rem omnino dirimere videbatur, tamen ominentimimi patres consuerunt neu «ms tntertoqmMMiMn.

(W)

Argumentum de *proobftorUo* cieo cqpitaMs apud Orientales naviter illustrat sequens jVbte *erdtioii:*

Comecchè fin dai primi tempi della dhitea eostumaosoro i veecovi di chiamare a parte doli'amminietresione della loro diooeei il collegio di <tatti i ehierici maggiori chiamato pruittorse, oho in appresso ristretto nnicamente al clero della ohiesa cattedrale vanne distinto ool nome di capitale; tattavia i oapitoH, quali trovansi presso di noi, seno una novith nella ohiesa Orientale. Tale istitusioae

[1] Cea qassto intsMtawato JI mate fadie asU'SMieUoa AwseKwisiu» dsgii 8 sprils 1888 pew dope ervtta qaests ssgn ooegMcuksw invitera MH i prolati OrisétsH s4 ssiHre to state delto tore disesri, qaaataàqm noa gU ohNigMso staMl-■sato a4 usa pertedtea retosioM. Onsets obbUgo M*. ''-' srnsi imposts ei vsstovi RpsMui, fa hi esgsito ostaso a tutti i vsseovi <8 tits orisatais soiatsati soi territaris della oresr chia Austrians. (DUpsodo dal signor MdlaaJa asgTMaria di stale all' emissaUsshso pnfstto di Propagates, 11 mstae 1800.)

parb 4 divagate eeaiM prsssc i Ornai-VbM4*0*4 impaco Aastriaoo; risen··· 4«0· dioaaai daBa previacia Fogarustonaa pamieda U auo «apitoie, medallato pM o a«w a forma di qualia Ha'iattai, - tutti fare» riooaostiuti od apprevati dalla saata soda. Il eapitolo 41 Fogaras fa approvato dï Pto VII aol •brève .dpidilatas qgfcfaai dal 1 dacambra 1807. Bell· bolla poi JEaiMm *Chritii* de' M Mvssntae 1868, cou oui quell* chiesafa atavata al grado di metropolitans, coal dispoaevasi ia or£iae al «apitolo: ,Ism rare ut texte «xoefleatkém Fagnrasiansi· aoelaaiaa gradum ipsiaa preadytartam m capitatam oonveatona deeua ae nome· acquirat, auppremo piaaaque extineto prisco oathedrslis titulo, iüad ipsum la presbyterium arehiepiaeopale aaa metropolitanam perpetuo paritorapostolie· auctoritate praedicta eo modo instituimus, at Iliad an* cum aula oneribus et maniis oonsustis gander· no perftui valeat et debeat honoribus, privilegiis, insignii· oatarisqua omnibus,.quibus aliarum aedium arehiapiscopalium graeci rites ostholiei uniti *prtt bfttrit rti ctpMf* de iure, u«u, et oonsuptudina frui posse dignoscuntur, dummodo ilia onerooo titulo vel aiagulari ooncessione non fuerint aoqai·its. Idem propter·· presbyterium'rive capitulum conatare volumus ex arehipresbytaro··· ex aeelesiarcha ··· ax aeholiare|>···· ex chartopHlaoe. Inaupar qfISqua alio· adeaae mandamqa praebandatos matropolitana· eocleaiae aervitio addicto· etc.* Colle medesime parolenslle letter· apoatolicha di araaione della duo aedi di Lugo· eda Annaoopoli farono istituiti i rispattivi eapitoH tranne la diffarenaa dal numaro dalla prebend·. Ov' 4 da oaaarvara φ« atudioaamente fa dette prvatptorinm ara oapi/ulran, omattando U parol* canonici, per non. dare.· credere di volerai innaatare nel rite greed la Mtitaxiona da'capitali taie quale 4 praaao i latini, a la ateaqag; cental· nail* general· adunans* 83 maggio 1864 ordinb la aagra oongragaaionar cha ai adoperaaae nel breve di approvasioa· dai eapitoli Ruteni' di Imopoli a di Pramialia, Vuol nqtvai perb, cha la parols canonic· trovasi uaata nel suceiiato brava di Pio Y1I. Quanto al eapitolo doll· cattedrale di Graa-Varudiao, ft· la memoria di archivio aiun canno si 4 riavenuto del! atto pontificio, eoa oui venue appcovnto *. Circa poi le ooatitusioni di questi eapitoli, e loro sppro Vasiens, quelle dal eapitolo di Fogaras potrebbero Jiimi implicitamante approval·, qualora fossero compress nagli ordinameuti treoeiati dell' atto di fondaaiona dal vseooyo di Fogaras monsignor Giovanni Babb de Kapolnalt, ohe l'istitul nel 1 febbrajo 1807,; giaeehh datto atto di fbndasion· fa per intero approvato da Pio VH obi sàmmeasionato brava. E I arciveaeovo appunto serivev·*: .Capitulum hoeea praeter praéeeripta litterarum ftmdauonalium nullas alias ooastitutionas prepriaa habat.* U eapitolo di Gran-Varadino .qua corporatio aoelesiastica per sa subaistena propria· habat constitutiones, onctoritate protentam diiiteeaainon, ad ρΛces ai^sdem catenas eubatrutas, cwyfiruMtaa** Cosl monsignor Pspp-Ssillagyi*. Quallo finalmante di Lugo·, saoohdo che riferiva il vesoovo*.·*,Constitutiones singularap, praeter aas opmibus capitalis •oclasiis oathedrslibns sdiactis oommupas, a iura canonico ecclesiae Occidentali·, praeecriptas quibus adamuasim samet conformat, alias aon habat.·

1 Hslbsdastar team ills srehivtate; asm esfitalsai Varadises·· Msoteti· vsrhis saprebstar s .Hs VI ia balls ΛΛ-*ftttmtt* dets tis 1« laaii 1777, qua asva sota> cathsMto gnsti rites estbsU Usgas-VsrsdiMuris itsste tab
^* Bsls* - aivwbri IS*
^ Bsb- to msais UM.
« gg sgril· 1M8.

(N)

-Mate arriHwi.·

Da aiesuwmeniorie d'usuhMa rilaviaasa, «lie j aapitoB gréai- labtiari neïT itepero Aaatriaaa per Mtaaieee 41 quail· ahiase aeue «Hamati ad aiutare 41 vaaçovo wall' aasmlnistrasio·* dalla diisiui, aelia giudiautw* aaclasiastioa; m aaa aapaubba dini qaali atone i Hatftidi siflstta Iota iagaréaaa aaaouda il giua ortoatala. Le aaatituainei de' eapitoli Batoai di LaopoH e PrsmiaHa, test4 esamipato daOa aagra eoagragaufona, haaacr ia cto aaguito aime·· in graa parto il ooaeiito di Trento.

(«)

Bato avehiSM'.'

Uniremo a quanto paragrafo quanto ai dica nel cap. VII (VI), *Dt riatriit Mfjhdtriitn*, ¦ Çemwvü, non «ha la parte relativa del cap. TV (III), *Dt* matrapeli *tit,* S), a del tit. III, cap. IV, » dgrads in Iyadia dtoscesams, a). Bea eonoeeono t'eminenab voetre che aacoado la diseiplin· oriental·,.vacaado la aada di un «uffraganao, il metropolitaao par *tt eelptr tlitttt* deve prendere Γ amminiatrasione di quell· chi··· •ino a che noa veaga prowaduta dal nnovo paatore; vacando poi la matropolitana, ne prendo provviaoriamante la qana il saniora o viciniore. Coerente a queste disciplina 4 la diapoaüio·· da) sin6do Ruteno di Zamoscia ', a la madaaima veraai adottata ia via provviaoria ancha paj Bumani nei oomiri ganarali dalla aagra oogragaaioae dagli Affari ecclesiastici atraordiaari dei 14 gaanaio 1858. Parooeh4 avansatoai il dubbio (5·), il quala ara ooal oonoapito: ,8e, a quel eoae eoavangu stabilire iatorao ai trq ponti··· 9* ali' amminiatramona dalla dieoeai sia deU' areiveaoovo, si* dai vesoovi ia tempo di seda vacante·, gli aminanti padri rispeeero: »*d ¢**-··· ad 8°° partem pro nunc iuxta syndum Zdmoaoanaam, tit V.* ' /

Qussta riaoluaione parb cambra asser rimasta sans' effetto. Π sinodo ha adotteto la disciplina occidental· sui vicario oapitolara. B sta in fetto, ohe coma ,i eapitoli Ruteni, malgrado la norma dei gins orientale eonfermate'dai sinodo di Zamoscia, Manno tsatato di aaareitare la giurisdisione ordinaria ia sad· vacante daputando un vicario eapitolara, (di ohe luminoaMma riprove ne porge Γarchivio); cosl i odpitoli Romani banno esercitato anche dopo 1* riaoluioaa dai 1858 il dritto di aleggara un amministrutore o vicario oapitolara in seda vacanto. Cosl 4 awpnuto purtroppo Mi eapitoli di' Fogaraa •d'Alba-Giulia, a di Lugos, come risult* anche dalla recenti retasioni dei ritpettivi vesoovi, ehe ia quallo di Graa-Varadinq^ Ciô premesso giova rifsrire quanto si lagge iu prbposito nel rvbjprto Sal 1M81:

,Trovaadoai i veaeovi pienamante oonoordi ed i eapitoH dalle das satidatta oattodraU ' in tranquillo passtaco di quaato diritto non mai viatato dalla •anta sad· Mils istitusione da'eapitoli msdasimi, para prudanto eoasigiio lasciarii continuare in an puto di disciplina aonoordemanto abbraociato, sansionsto dal! uso, oonfonse alla disciplina oocidantala ad util· a quail· chia··; imperoechb sa il vaseovo in quail· vaste a difleili dioeati quasi non bast* a governar la propria chiaaa, come potrh prandera snoba a tempo Γ «mmidlstrarion· di un

1 Tit V, *Dt* siMip.iWssii. Pat vvbani qssMs steHUsos le *tlttt»* dnsds fsr ssriesrsrs 1 bsal 4s< pntsls 4Mato nsl tit VI, *Dt tfitttttfit,* p. IM, svs sacta ri isstriag··· Is tkoritS U vasssvs smmUrtntM· te sti «bn rigssria la sus gsstiini

• gjaApM.'
• DtVsgss·· a 41 eesn-Vandt·* 41 sal sria and pariais.

altnü Cbe m h 4m goveraare per arimfa ■·* P·*·A b«»«md, at «x m a proaaalihm LiapaKtaas «t forMte, «b· D capitote seelga dal mo corp· ■»·, Pramidteari rit·· rntbaad «xqairat m ad ha·· aa- cha, imdi»m4o i bfaagai della diotMi, poma m>* •ram aangragetiansm raterat, q«M ait hae eaper ro golari· ·ρρβ««··MMM·.* Fa ,«i»4 feratateto il •ornea Mtaste, ntrwa Map· qaaad prêteratiaaam MgaMte dnbbte (i·): ,8e sia espodieata «he i ea- diooee····, aad· vomm·, OriMtdis aialaaiaa diaei-. ■mM dajto editodraB riaupM ulT uo di oteg- phaam in eyaod· Χμ μ μ μ μ I eetedmatea, aa pari·· gan, eada vuaata, il vteario capitatero eaeeado il Trideatfaoeam patra· promariptiaaam A» vfaarii dritto caaoaieo della chiem terim*; a la Mgr· aoa- oapitadarie depateti»·· aarvandam existfa»Mt*\ grogaatea· degU Aflhri aeetesiaettei strurdiaari «alla L'aroivaacov· di LMpoh aKmeigaor Semblât··*·· j aeaatoaa β mane 1868 risolvêtts: j^tnaatiaa, «ed aaa interpellato dd anario ravvisé ooavMÜMte, eb· d^ •me Mtarfofwndaat. Qaaata riaerva ai taaaa, ooaw •liotteMa 1' MoaMria dd Tridearia·; · il aaamo logged aai relative varbal·,' „per motivi prudoasiali apoetolioo ad daroe eoateesa dia aagra eoagrogm- derirsati epecidmoate dd daaidario di nos dar aie·· eoggiaagova - ,Le ragioai oade ai motiva tel «aaaa a qad dero di matteni ia timore par la voto, mi amahmao ooavfaoeati, .· mi par· fa gaea propria disciplina*. Da qaaata riaoiaaioaa disosa- rafa, eho poeta la eooeeaatose dcll' impiaato de'oe- deva par aa, cbe la aaata aeda aoa dovem· Car· pitoH, 1' ulteriore approves»·· apostolic· ealla mi- ana dichiarasioa· eaplicita par aatoriaaard a pro- •ara dd vicario eapitolar· ai raccomsadi par effica- •eguire ad eammensionato nso i eapitoli dalla obis» cia di aaa retenions qaaai fagimu eh· ha coa tafa di Fogarah a Gran-Varadino. La diobiaradoaa : istitusions, atteso il caratter· tetiso, cbs ha fa foado ateaaa perô fa dal pari eédusa, dmoa per altera, 1a modeeima oee.* Dietro ii suggorimeoto date aaohe rapporte a quelli di Lagoa pd Armenopoli, dall' emineatiasimo prefotto dfa atome nanti», · da sia parohé aon ve' a' era per dion alcan motiva, quMto comunieato as as a moasignor Ssmbratoeics, eta perché ai giudicé megHo di voden, do've eem Γ arcivescovo ad traametter· dia Propaganda te propeadevano, dia prima oceaaioae cbe fosse tero costitusioni éapitoteri psr otteaarn· l'approvario··, par présenterai, aie perché eon tale atta patea vi uni un foglio di ragioai ia favore dell'introda- auadUCai aell' animo eoepetto de' Romani il dubbio, aione del nuovo diritto di .aomfaare il vieario eapi- che la aaata aede intendes» d'introduire nolle loro tolar·. Tdi ragioni eraa trotte ddla aoverehia disciplina una qudehe innôvaaioa·. Oadeché d ampieasa delle diooMi greoo-rutoaa di I^sopoli s dubbio (8*): „8e convenga cbe la aanta eede fooeia Premidia, o ddle gravi diffioolté ebe nascono dd un* eapüoita dichiaraaione autorisapndo i eapitoli eontatto degli ebrei · degli eciamatici colt atansiati, delle chiite di Fogaru e di Gran*Vandino a pro- non che de' cattolici Polaochi per nalla favorevoli Mgtiiro fa tel no (di nominàre il vieario eapitolare), ai. Ruteni. Il consultore, oai farono date ad eaa- e quel)· di Lugoe o -di Armenopoli ad introdurlo*. minare te dette oostituioui, giudicb validiadme te il mededtno sacro eoneeaao riapoae: rQuoad !■·· par- accennate ragioni; solo a togliere 1' facoaaeaiente, tam iam proviaum; quoad 3*" non mm interloquen- ebe ali' officio di vieario eapitolare poteMo assumerai dum saltem pro nunc*. Troviamo poi eho nel 1,863 un ecctеoiMtico uxorato, opinava dorerai preacrivero la diooMi d'Armenopoli en governata da un vicario g che il vieario eapitolare fra te altre qualité avooM eapitolare, e il salito padre degnava dtreal aobor- encor quelle di essore celibe. Preso tutto cii> ia dargli le focolté. eolite concéderai agli ordinari matura oonsiderasione, l'eminenM rostre ad ge- dioceaani di quelle provincie *. nerale oqneeeso dei 3 ottobre 1873, fa oai tolsaro

Dee poi evvertirei, che nolle oongregaaione ge- ad meme te costitasioai dei summMrioaati eapitoli nerale 33 eettelhbYe 1863, trattandoai della nomina Greco-Ruteni, aderirono fa tutto d pararo dd eoa- di canonici oonfagati nd capitote di Fogarae, e sultore, condiscendeado pereiô anche aai panto, ebe délia relative domanda avansata dall'ambaacia'dore d occupa; o solo prima di dar laogo alla formate d'Austria, gli eminenti padri avendo appanto fa approvasiône di dette coetitesioni, ordinaroao eb· viate il caao della cede vacante S delle députas»·· si comunicaMero dl' arciveaoovo le ossprvaaiod dd del virario eapitotere, ie i gravisaimi inconvenienti consultore, perché a tonore delle medesime veaie- obe offrirebbe la collaaione di dette officio ad ua Mro quelle corvette. Bpetta ors dic oapteoae ddte canonico ammogHato, atteae fa ooeupadoni di an •minense rostre il decidere, m e corne abbia ad padre di famiglia, le relationi di parentela eec., approvers! quaato dispono il sfaodo aalfa cura · (inconvenienti, che farono une delle ragioni, per reggime delle dioceai vacanti. cui i aagri cenàni esclusero dd veecovado gli am- mogliati), ordinarondj che nelfa riapoeta da datai (W) ddl' eminentiMimo oardinde Mgretario di stato, fra Nota areAïvM.' ^1 ç, fa dtre oom al doveasa notera, „ehe siooome anche l'no dsi dritti e doveri de' canonici é l' fater- eeoondo fa disciplina orjpatele an sacerdote con- vente ai einqdi si· provfaciali che diocesani; ma iugato non pub eater «lotto a veeoovo, ooel neaeaa di ciô tarnerb.mslglio pariare noli' osMrvgsioni d canonico ooqiagato potré caser dette, destinate, o tit. III, cap. 6, De «paedM.preefacadÜM, e d cap. A delegato a govornare aotto qudanqào nome aoa D* ifiWu dàosesMNÛ. dioceai, dbvendo a nié oeMr dette an oecleeiiatioo fornito di tatte le doti o qadith, che i Mgri nanoni*edggono sella persona dd veeoovo*.

(23)

Del recto quanto ai Rateai, nella generale ada- Note eredwü.- nansa 33 maggio 1864, la qade si occupé ddl' ap- Nceiér· *eepUuK* oétipentar . . . éeees new amai provaxione déi eapitoli di Loopoli o Premidia, ai smwifa't dwéw aéadser·. Se quota parole ·' iate·- propose il dubbio. (5*): „8e pd caso di sodé vacante <1oao doli' obbligo della recite private del diviM debba dérogerai d decreto del ainodo di Zamoeeia officio, che incombe a tutti gli eccleaiaabci oostitaiti (tit V, *D** awtrepdttama/ aoatltnendovi la diapoei- m Merit (di cbe parleremo nel tit. VII. cap. 3), sione dei Tridentino relativa at vicario eapitolare*; alter· il ainodo nalla dispone aull officiatur· corals: e renne riapoato: ,Pro aune non mm faterloquoa- ed era fores meglio tacere della recite privata, oade dum, bt interup scribagur nuntio apoetolioo Vindo- non credaai che vi sono tenuti i soli b«seleiati, seconde ehe pretondono taluni; ae poi a'intendono délia recita poblica ehe si fa fa core, allora resta a vedero, m i singoli fadividai, o arambri dd oapi-

' Udieaaè: OrfantaU IM», BpB, 6.

tolo atteai (Ii altri atteii, «h· deveae dHatpegMW·, J poaaMo ogni (ion· tatarynairr al oeeo. Au di ab·cada ia aeconeio quanto oaaarveva il MemJtare, «ha ■criaM aaRa ooatitaaioai'da'capitaH Ratarni di LoopoU · PraaiMa La medcataae (oap. TIII, 11») limitovaao 1' obbügo di aaaiatete aüa ftndaai ooraH •dament· ai gierni feetivi pai died eaaoeiei, onde compound il capitale greoo di LoopoH, meet*· .diebua ferinlibna peraguntur ordiaaria quotidiaaa offida divina at ftinetioM· acalaaiaaiiaaa atatata tempore et ordine a clero eurato*. Ora U aaaaaitore, la eai oeeervaaioai metitarono Γ approvaaioaa dalla generale adaaaaaaa doli' ottobre 1*7», rifibttb, ehe .·· par aoddiafare ad altri deveri ad ia va·-· taggio ipirituale dalla diooeai i canonici aoa pootono eaaer aaaidni al eoro ogni giorno aache fartai·, almeno par queeto tempo «i «tebilbea od ordini il loîro aerviaio a manatio, tertierie, od almano qnarterie monili reatondo por tutti comune il aerviaio] noi (iorni featívi*.

Dobiotn in hae nota movetor, utrum pntroo loquantur de oommhm recitatione officii, quae oouatitutoa in «acri· omne· obliget, m vero de recitatione in choro et *clwratim,* id eat modo qno in choro recitatur? At enim vero nulli dubium····· poteat hanc aententiam ita ea»e accipiendam, ut intelligamua patre· «ynodi aoloa canonico·, pt nullo modo cetero» aacerdotea ad hora· canonic·» obligate· renuntia···; quin etiam et boe inauper intelligeudum eat, ipaoa hoa oanonieoa, non cberetei id ··{ eo modo quo in choro officium renitatur, aed quomodocumque offieinm recitare poaae; quod, quidem ex moje, qui apud Rumenoa invaluit, u| plurimum ito fit, ut oo tempore quo aaera liturgia celebratur, canonici in choro adatantea, privatim, ot unqaquiaque pro ■, officium recitent.

(2*)

Nata orehiaii:

⁄ I canonici, dice il ainodo, cono tenuti *a ratUf*·· áβ, iiuda apûeepa,* eoe rreedm, nb altro atobiliac·* in propoeito. Nelle coatituaioni dei «apitoli Ruteni -' imponeva ai canoniei Γ obbligo della reeidenia no'Mguenti termini; .Capitulare· pene· eocleeiam archicathedralem reaidoent; in ca»u autem ai quidam capitularia gravibua ratlonibua ducta» ab eooleaia arebicathedrali abeaee deaideraret,.id nônniai obtento licentia ab archipreeaule, et qno eodemquo anno 'non ultra trea meoaaA bive continuo· aiv·interrupto·, facere poaait Haec licentia arehipraeaulia indicanda eat praqpoaito capitali, nec noa diee diaçeaaua et reditu·. Simultanée plurium capitularium abaentia non poteat habete locum, ne arehi·. cathedrali» eoeleaia, capitulum, et oonatatorium auo debito aervitio deatithantar* *. Il oonaultorq dope aver oaaervato eaaerai omeaeo di far mandioa· delle pene -atobilit· dal concilio di Trento contre i bénéficiât! noh reaidenti, opinava ae non nooeeaorto, almeno molfo utile, ohe vi ai oomminaaoero tali pané, o inaerendo nolle ooatituaioni le parole dello atama concilio, o apponendovi ia oteuaola cha .ultra id temporia abaentea incurrent poena· a concilio Tridentino atatutoa, aeae. XXÎV, cap. 19, *Da raf.a* Π aentimento ^ei oonaultore fh adottato dal aagro eonaeaao.

(25)

Nala ereltiaii:

Nulla ai -diapona della meaaa quotidiana poi bene^attori, ta quale peralttq riene preooritto *aa*eondo la diadpiina ocetfentala*, a tutti i cepitoU doDa ôNaaa eeai oattodrali, ehe aoBagiata. fra tu»tavia tel mmim· natata dal aaaaahara, aba aarian ■alla aeatitviaai it' lapitili Bataai di Preatelta a di Loopoli. Rgli euggeri aba a'.inpoaaaaa Ian l'obbHge delta aaaaaa quotidiana pro *M^Wer0w'ta pauara, a H cuggeriaMuto th abbraootato daBa oaagragoaiea· generata deU'ettobre 187» aha «aaminb It mittifrMfoTTl.

Giova pwb amturt, eh· U ettei· m« ha gal iateae di thro u piano di oeaffituaioal oapitotari, ma ooio d' iadioare i principali dritti a doveri doi aapitaH. Coan poi 1 eanoaid adompiaoo in fatto, o dabbaao adempiare ooooado la Ion ragota all* oMoiatara oorata, «I rieava dalla retadoai di quoi vaacovi .Canonici, eoei Γ aroivaaooro *, aerritium quotidtaaum aaelooiao eathodrali pmaotaat... Mia·am pro beaafaetoribu aaoidna applicant, ot haec omnia in aenau litterarum fandationaliam (di mon·ignor Babb fbndatora dot oapitdo).* D veacovo di Graa-Varediao* al a* 17 del quaationario rfopoae: .Membra preabyterii eccleaiae cathedrali· quotidie inaimul omnia ad»i»tunt choro oooleai··halo·, et officium diviaam, eum oodem teipppre nacra liturgia diebua oommunibua pro benefhotoribue in refrigerium animae cantu celebrato habeatur, non canunt, ,aed varo eabmiaea vooe, quilibet pro ae, peraolvuat.* - Aggiungeva poi in riapbato al n* 93; .Canonici eocleeiae cathedral!· noa modo chori quotidiani intru aaeram liturgiam ... ini|>i abaolvi aoliti aervitium projetant, verum altornatim per die·dominico· et feetivo· pro populo fideli «aeram liturgiam*, oommunibua vero diebne «ancta· liturgia» atipendiatae pro fandatoribua allant celebrare.** Dalia relaaione dei veeeovo di Lugo· rileviamo ohe .quivia capitularium in eooltei· cathedrali hebdomatim quotidie omnea «acri altaria Amotione· ordinarie penolvit et incruentum «aorificium pro benefhctoribua offert, ac dominici» featiaque diebua »uo ordine populum praedicatione verbi Dei instituit* *. Del rente, qualora piace»·» alie emineaae voatre, «i potrebbe profittare di queato oongiuntura per invitare i veaoovi, auireeempio di quanto han praticato quelli Ruteni- di Leopoli - Premialia, - aottoporre le loro ooatituaioni ali' approvaaione delta Propaganda. Intento ai b ereduto non inutile di accennaro qualeuna delle omiaaioni oh' b aembrato pib rilevante. Se poi ai aon citate le eorreaioni fatte nolle ooatituaion· de'eapitoli Ruteni, dee avvertirai che non ai aa, come aieno «tote accolte da quoi veaoovL* ⁄

i (»)

' *Nate ereÜeü:*

Dei vicari foranej, in quanto ai diatinguono dai protopreabitori o decani rurali, niuna meniione • tacontra aad ainodo di Zamoacia. Beat oorriapondouo alta dignité od officio dei aempl^ei oorepiaoopi, ehe gib tempo eaiatevuno nelta chieaa; od il ainodo Libandae* dopo avar diatiato nella ithi^aa occidentale il vicario generale dal foraneo, quaai tacendo il confronte aoggiunge: «In eoeleaia Orientali epi·Mopua in urbe habet vicarie·, qui archipreabyter appellatur; in ainguli» vici» ot pagi» choreptacopoa oonatituit*

In Tnuuilvanta ai riguarda il vioarto foranao come un dignitario. Ê un delegato dei vaacovo aopra alquanti diatretti, e percib auperiore agli aroi-

▌Cap. XIV, in.
• (X ü BaaaC XIV, Cum amvrn abtetah ▌H mq.

• R«U«. M IM·.
▌Bate, tel IM».
■ Ntaaa te' «aaoaki «aanita Γ affici· di varreoo, a wati-

• Bate, tel Ito.
♦ Par.IM, aqpm. a-·.

diaooai o arshipreebitori. D'ordinario ve ne ta «m A-visita «μ μ μ , o a visitaro Mai «testi il lon» docaneto; novera qriadi le doti, di oui daggiono seser fomiti.

(«)

Da) pih volte citato rapporte* togiiame le βoguontl aottae intorno ai protopopi pmia arcidiaooei: .Seconde)' antica disciplina Γ arcidiaoono area loogo salle ehieoo metropolitaae, era U primo nell'ordine dei diaconi, veaiva delegato 4al motropolita aâ aimai often, ed avoa la preeedoeaa «ai preobiteri. 1 protopreebiteri di ordinario erano ooano profetti o nporiori del elero rarale. La ehieaa di Fogaraa non aveva ohe protopreebiteri, eho poi vennor ehiamati areidiaooai. Oggi poto gli arcidiaeoni o protopreobiteri, protopopi diffbriaoooo eobaato di nome. Oli areidiaooai sono di Ubera collatione de' veeeovi, per decreto de' quali vongoao investiti nell' affleto di arddiaooni. 8ioeome poi nono veramente parrochi, tori quando il veeeovo promuove aa semplice B sacerdote, db an doppio decreto di parroco e di arcidiacono; ali' ineontro promovendo un parroco ad arcidiaoono, gli dè U decreto ooltanto doli' arci* diaeonato. Non ei poooono ngnagliare ai vieart foranti, ma «ono iaamovibiU ia guise, cbe non poe-ono essor privati, di oHclo eeaaa un legale proocMo.*

W

Neto *erdMi:*

I protopopi od arcidiaeoni, al diro do' veeeovi Rumeni adunati nolle più volto ricordste conference di Blaoeadorf, hanno Mei Γ officio, ,9) Eoeleaias et parochiae vinitandi, ad decorem cultus divini omnia aeeeeoaria disponendi, matriculae abaque protoooUa parochialia inspiciendi, rationna occleeiarwm pro re nata revidendi, eonfeotioMm relationum periodicorum de tempore praMtandarum iniungendi. 3) Caneas respective controversas obtutu proventuum bene- C fleiaiium inter respectives praedecessores et sueoeosores pacifica modaUtato componendi, qua non snoeedente, debite disquirendi, atque resultatum una cum opinione meritoria iethuo promovendi. 4) Defectus in officio pastorali dori eqrnti intervenientes delegata potestate inquirendi, atque d alia poena in eoe animadvertendum noa foret, fraterna correctione castigandi, Irepetitis ia caritas, aat ri maioris Meent momenti, debite cognoscendi, atque resultatum una cum meritoria opinione boreum perferendi**. D sacro consesso degli Affari ecclesiastici strnordinari dei 97 febbraro 1869 in quest' Mposto non. rawish oosa alcana contre i sagri canoni. Fu quindi riooluto intorno e dh in risposta al dubbio 4*: *NMl* «me *for* Mactant *ardam* ran-*adoarim&am.*

(»)

Note ertomi.* j

Del dritto dio ri attribuisoe ai protopopi, di giudicare ut m /oro ddspsto prunos «Mtontros ù cause eccitoiastiche, compress Is matrimoniali, avremo a disoorrere nel tit. X. eap. III, *Do* ûiataitoenMi *foria.*

(30)

Noto ortomt,-

Awertiremo da ultimo cbe il ainodo di Zamoocia nel tit. IX, Ds protoprestyterve ries deeoms rureriius, riduce Γ officio dei protopopi a vegliare suU' osoervansa dei decreti sinodab, e ■aulis condotta dei dero e dei popolo, ad assistere al veeeovo nella ---------- » ;

* Rapporte delle mintoas «postules ti Baisai « : 18H, Pto· ‹6· ,

* Fag. 4»,

* ts tiooite aasoVoMte Mtte i aa. 1, S - 0 4m seeerrs qui riMre.

Oaneq,. «amuua. rorrcv XÜL

OD

Nota crtAtrii;

L'obbbgo eta qui si munda di applicare la moeoa pro populo, ht saarioaato per gh Orientait nul generale consesso 93 mano 1863 eoa approvariono del papa. Ecoo i dabbi toile risolnrioui:

f 8e 1' obbbgo di appUcaro la morn pre popule cbe seconde il diritto della chieee ocddmtale vieno imposto al parroebi e ad altri ecclesiastici aventi cura d'anime, abbia eguatamte luogo per le stoMO persono di rite orientale.

(tastamù qOIrmetae,

9. In quanto alla determinatime dei giorni. so debbano Oeeervarri le leggi e consuetudini ragionovoli, cbe trovinei in vigore in alcana diocesi dei dette rite.

3. In maoeanxa di simili leggi o consuetudini, se taie detenainasione débita farsi a norma ed ia tatta 1'ostensione delle leggi occidentali.

4. 8e per gravi ragioni e dreoetanse poses form lupgo a qualebe ridurione dei giorni ftssati dalle leggi occidentali, ed anche ad une totale dispensa,' coll' obbligo pert di pregare pel popolo in quelle messe steee·, che dovrebbero applicant per esso.

Ad 1. Affirmative, reformato dubio ut sequitur; „8e Γ obbbgo di applicare la meesa pre populo, cbe Mcondo il dritto della cbiesa occidentale riene imposto ai veeeovi ed ei parrochi, abbia egualmento luogo per lo «tene persone di rito orientale.*

Ad 9. Affirmative.

Ad 3. Negative.

Ad 4. Provisum in tertio, et ad mentem. — La meate è che ali' opportuuith ri foeda sentire ai veeeovi della ebieea orientale 1' obbligo, che anebo in essa incombe ai pastori di anime di applicaro, qualebe volta la messa pro *fofado,* e per dh cbe concerne la déterminerions dei giorni, ei eaponga loro la disciplina doba chieaa occidentale, onde M abbiano lame per voders fino a quel ponto potrvbta oosa convenire alie loro diocesi, e per propono ia ogni caso alia senta sede quoi temperamenti eta fossent per credere necoaeari. — Da recenti relationi dei veeeovi risnlte cbe i parrochi adempiono regolarmonte a queet'obbbgo ; me vedran Γ eminemo vootre eq eonvenga aggiungere ebe si Mtenda die foete «oppresse 'giusto 1' eneiclica Amontariau *rtdnfteri»,* 3 maggio 1868.

(82)

Jfota *artkwii:*

Dopo citato il 37* dei eoridotti canoni apostolici, nulla si dispone sells freqnensa, eoe mi abbianO ora a' tenerri i rinodi provinciali, sobbeno cih non ri omette, quando ri paria dei rinodi dioceeani coi. 534 C. Nelle conformM di Blaoeadorf ri oooervô che giusta gli enrichi canoni era moMo frequento la celebrarione d> tali adunanse, ma ebo vrauta mono. l'oMervaasa di tab oaaoui, divenne più rara. Il vesdovo di Lugos espreooe il desiderio, che in eeguito, come oolla chissa latina, il «nodo provinciale ti celebrasse ogni trienaio, ah risulta . che si opposassent gli altri veeeovi. Ma non- fti, prosa intorno a eiit alesna risolurione dalla sagra congregatione degli Affari eceleeiastici «traordinari nel .1859; ri disse solo doversi porre ogni studio, affinehh nella provincia di Fogaraa tornino a celebrare! a tenore dei dritto canonico i sinodi provin- › eiali. Il concibo Libanese adottù la disciplina latina *.

1 Par. IV, tap. VII, a. β. p. MO.

7 Vedranno pertento Γ sniseass rostre, m ri» *eap*·-
I dfonto di haai1rs ari ainodo u· diapoaintoM i»
Vqnroporito, · «ηώ··

QiuriMÎ preposite· MriMMiterimi pâte·» r»-aponderuat faeerendo ia penuWma pan^Mpbo haie·

(»)

fiait trMrii:

Dopo tango dibattfaMato m qaaata ptato *„tl-*teaa ta **aiMuu** di one. norm· récente di einodi provinctah otrndtemente Orientali** *, i reeeevi neUe oonferenae di Bleeendorf faraMlatoM.il Mguante progetto da aottoporri alla aenta aad·: »1. Ut condita provincialia ia baa nova provincia dataoopa habeantur pro diariplfan Moloaiaatico atabilianda at conservande. X Ut ad baa synodos voeantur a metropolitano epiaoopi aufftagnnei, aat, aada raaaata, reapectivi viearii eapiôtlaraa,-itaa> epiaoopi titular·· eqnaeerati'; praepositi capitatorum cathedralium, et praeter hoe unus a quoviaoapituto cathédral» elaotus canonisa·; pro capitato autem metropolitano praeter praepositum, duo canonici ab eodem capitulo electi; insuper vicarii foranei et praepositi monasteriorum; praeposito capituli deSeiente aat impediti, capitatam ta aiaa tocam eUgere poarit alium canonicum. S. Agnoeoont omnee epiaoopi praepoeito· capitatorum, at eanoniooa ab eiadem capituli· ad synodum electee, neo non vicario· forsneosvoto deciaivo da tare non gaudere. ,4. Supplicant autem aune aanotitaii, ut praepoaiti capitulorum 'voca decHva gaudere poaatat 5. Electi vero a capitato oanpnici et vicarii forunei in synodo nonnisi vocem oonsnltivam habeant, similiter ot praepoaiti monasteriorum/

Queato progetto dib taogo al seguente dubbio: „1· Sa in quanto ai aynodi provinciali aia aapodianta approvato il progatto eapoeto nai numeri 2, 3, 4 e 4 del I 78, caMadanda *il* eete neefalfiao o docûeae alie persone, per to quali auppBeeno ta aaata aede.* Im risposta degii eminenti padri nail· generale adunanaa degii Affari ooeleaieatici atraordfaari dei 27 febbrar0*1869 fa to oeguMte: »Ad 1"", Affirmative, excepto quarto, ffa· «riem capMdantm pnaa-*pQfûttt* ffjh *fgf ftiti* μμμiMμμMi** I padri di Fogaraa pertento dioono, eho poaeono ohiamarai a. far parte dei ataodi provinciali, oltre i ·oggetti di aopra nominati, anebo cieri aeawtfairia reprasasntanfat, i quali non figuraeo noi aurriforito progetto; nb eaprime il ailodo ohe tutti coloro, compreai anche i prepoeti dei capitali, non banno ·e non .un voto conaultivo, oooondo ohe dooiae ia sagra oongregamoao. Vi ai tnlaariaao i prepoeti dei monasteri; ma aari potrebbevo fatenderri aotto il nome di swpprumntanti dri *aient rtftUnt,* benehb ·iffatta eaprearione non aia conform· al linguaggio ·modal·, - aia d' ultra parte auaoattibil· di siuiatre interpretasibni. Del rimaaente interpellata la Propaganda oon triogramfaa dri,4 aettembro 1671 da monaignor Pspp-Bailtagyi au qualli, che avamaro ad intervenire ali' imminente toro ainodo, ai 23 dello steasq meae gli riapondeva: .Obvium eat ac notiaaimum praetor episcopo· et vacantium sedium vicario· capitular··, reliquos omne· afae alto omnino discrimine, decisive arcendo· eme a softugio ferendo, quo neque - iure gaadont, neqno apmdoliea-··dia auctoritate unquam adaucti annt**; oon che -' intese d' aeotadere del voto deciaivo qualli, in-

1 Bapeart· ait.

* Ia Austris vi see· «hori samstati sta vsogseo sU·-■sti resosvi. ■·. am m·· «seamrati; - ms* aggteamm OMNtFWK·

Atteri ai veaeovi, ebe ri faaee prîtes·, eem'era a tamerai, di reader·· partecipi., La sanm pol oho i padri diFugaree atabiliaeoMaal preMrisfarI dei veaoori,. oenanorii eoa quanto iaoegaa Bum dette XIV*. Omerviemn iaotao ohe ari einode provinciale di Famoaria ri eottoeariaeero (oltre il msnete apoetolioo, présidente dai riaodo steaeo) il metrnpoHtano, i reeoovi, i proto-archimaadriti, · gh arohiaaaadriti beriHeei Da akiara, gtoveri ooafroataro qaaeto paragrafe colla eotteeerinioni appoeto al ainodo (col. 610-2}, avendo fa vieta U cap. II del L XŒ, Xto pyaade dîne»·sua, epeofalmeate i numeri 5, ·.

Pro verbi·: .Ac dari quoque saecularis et regularia repraesentant·· vocari pomnut·*, de quibu· in hac nota archivai, eminentisaimi patre· dicendum oenenerunt: .Praepositi quoque monasteriorum vocantur.i*

(M)

Neta tnMtii:

Non potondori dagli atti originali degii aatiebi ainodi diooeaani rilevare to praasi saUo personchiamate a tali aduhanxe, furono diviai i pareri dri veeeovi au rib nOHe conference di Blaaendorf. Convenivano tptti nel dovervui' amsnettere Mn voto deciaivo:'*!· i membri dei capitoto* o piwniterio; 9* gli arridfaconi, o protopopi, e i vioe-arcidtaooni; 8* gH arnemori dei conoistorio veeoovile. Nsrrt 1'arriveaoovo ohe ogni diatretto voleva mandare al ainodo tro sacerdoti oon voto deciaivo, ciob 1'arcidiaoono, on altro sacerdote designato dail'areidi··oono mederimo, ed un delegato che votava in nome dei diatretto. Siccomo perb in tel guiaa il ptaodo .dioooeaaao diveniva aoverehiamente numeroao*, il veaoovo di Graa-Varadino, eui poi aaaooiaronri gli ultri auffraganei, opinb che ai ammetteaaero gli arridiaooni - vioe-aroidiaooni, ma che i diatretti grandi mandamwo un aol delegato, o nemun altro, e che un aolo parimenti ne eleggeaeero i diatretti piooli riuniti in due o pib. Il metropolitano porb soggiunse di votor imitare il auo Mtooeaaore Innooenao Klein, il qoale, al dire dell' ardveaoovo, coovocava tutti gli aventi diritto ad intervenire, e dope aver toro cepoato Γ impoeribilith di chiamarli tutti al afaodo, Γ invitava q aoeglierne 12 tra toro, e questi ·oli fatervenivano al ainodo annuale; quando poi ·ravi ana region· di convocare il ainodo plenario, ehfamava tutti eocondo 1' eapoata teoria. Queato .progotto non piaoqae, perohb troppo arbitrario, e porchb non opnveniva che i 12 eletti venimero investiti di una rapprkaeataasa indeterminata.

U progetto do' soffraganei aembrb pib contante o men difficile ad eaegairri; ma faces d'nopo indicar· oon precJaion» i diatretti grandi ed i piecoli, quanti di queati ultimi doveano rinnirai per eleggore oaaonioamante U loco rapproeeatante. Tuttavia la maneaaaa dri ueceaaari elembati, la diversité dell· opinioni aeternate degli ateaai veeeovi, ta ten-

* *D*· spe. disses·., L III, **is.j.ij.il** Xs» deva pmC ·matlersi cfa fl U· csndli· ptamri* **d** BaitHsan, rivtaate talis sagra «agragesfa·· aal IMT,.μ I tit. Π, sag, m, s. C0, rim: J*rorisrt«ltrm sston «m0Us dsbset Mssmm rri»"" settee ml···*1 sefaagsasi, riemMin· »Anlslserstores a saaeta ·sis oaastitsti, legeNaes ateeefaea» prasseh·· prstteratorss, ma an M hi, «ni sad· vsssato dieh im regnat; dscraa vicarii sjMstoifa, «ü iatm jwoviacise halts· iariarietioean mraeeI Hi «ttma st sshi, iiorier fas exeaeeaM, vet·· hataet

* Tit. XIX, g. U*. Al M·»· dri aadstto fawds rieeac drill dtofari retoM ssabru eta, sham· hr tstto, svasmre 2 lot· cafiteto.

* Bril' anMdtaMri « Iquia tan Sri fas:- vuatm 2 mmv ii vmMI o h AMtatw·

dea*a deD'areivuosovo M quel tempi * dur* a taK À rinodi ta* ferma qneri Mpprees*tativ*, l'irrageta

IMB. WOT·»·· ·MHı OTQMUl· 1 QMw w m1

Φ I· pttHNMMrifey * X'jtttwpisMi susiftMtata

verae imperiale A volera* fer* esegMtequanto prima aaa aaava pih ooaveaieat* cirecieririiai, fareao i atavi eh* Ma*lira gH eminenti padri nelta general* adunanaa dalla tagr* eoagregarioa* degU Aflui oederiaotid straerdiaari dri BT febbrv* IBM a sopraariedere 4a aaa quahnqao risntasioao aa <u*sto argumente *. Nea sombra eho abhi* avato oflotto la naeva eirooeririon* delta parroehie; au •a «b fari d'aopo trattenerri naU' wiai del cap. III, tit IV. Intaato pub aggiuagerti eiô aba leggeai ia aaa retarieus verbale dai IBM: ,11 siaodo vosoovile o diocesano ή compono di tutti i protopraebita distrettuali co* due deputati dal dare scelti da riascus distretto, a di ire laid ia guise eke eel sinodo dineMenn vi sieno spoerdoti a laid ia aumero egpata. D présidente è il veeeovo ed ia BMaeaaaa di oostai il protopopa pih antico. Pagli aflui, ordinarii vi è ana deputasione oostante di dodid membri, sei dei quali sacerdoti a sei laid.* Tal mo monsignor Papp-8mltagyi, in una pastorale al elero delta ana dioceei del 1 novembre 1863, ohiamava avverso ai prindpii cattolid e derivato dagli eretid.

. L'odierno ardveeoovo nd 1869 attuava un ti- ·temh diveno da quelle favorite dal auo prodecessore. Nd datte anno infatti fu tenuto il daodo diooeaano nell' arehidioceai di Fogaras «comparantibus pro more omnibus protopreabyteria at uno sacerdote ex quolibet districta protopresbyter*!! per clerum illine districtas in repraesentantem electo, upivarsim cirea cantam ecclesiastici viri*'.

Nel commento del cap. IΠ, tit. IV, d avrh occasione di trattare doli*intervento dei laid nd rinodi. Q

Gravissimae huic quaestioni in congregatione diei 9 sprilis 1877 propositae, patres reeponderaat: «Ditata, et exquirantur accuratiores informationes circa qualitatem et numerum eorum qui rei per se, sive per repraesentantes dicantur habere les et officium interveniendi ad synodos dioeoeaanaâ Doceatur praesertim utram' interveniant eam auftagio decisive an mere consultivo, et praeterea quae sint instituta litteraria, quibus hduamodi ' ius attribuitur, et qua ratione eligantur repraesentantes sire ab iis institutis, rive a clero rurali ; et tandem utram synodo intersint etiam laid homines.*

Expostulata per litteras die 7 maii 1877 datas sententia srohiepisoopi Fogarasiensis, bio responsionem dedit die 99 augusti hia verbis:

«Etri dubitari nequeat ab episcopo posse omnes dioecesoos clero adseriptos, cumprimis vero owum animaram moderantes ad synodum dioeeeeanam convocari, bosque obligari ad eandem convenire, posse tamen subversari adiuncta locorum perinde indubium est, in quibus ,ab illa regula exceptioni datur locus, quemadmodum indigitatur et ab eminentissime cardinali Do-Luea diae. 80 ad concilium Tridentinum, dum scribit: «Ideoque provisum est, ut sufficiat interventus deputatorum cleri cuiuslibet loci et parochorum seu vicariorum, aut illorum, quibus alias exercitium curae animaram et administrationis aaorameatoram incumberet*

«Similibus adiunetis oouridarutia, speciatim vero perpensa singularum dioeceseon noetrarapi tum nimia ampla extentione, tum sacerdotem penuria cumprimis in tenuiorum redituum, parochiis, qua*

1 Rapporte dt, p. 47 · te.
1 Bsim. · nsmmtae IMA

oehma ah Mta·· pewoshtaram «mit· admtatatraatar, iam attenta phtrimiram pareehtaram attention*,

bBmwi oμMμ λoμβι vttigifcMnu· 'mmsM·

htesnrissae existant, ia quibas qaa taHtam ooattnaum eat puvUaiiata pwiiulam, aawQiaei aoriram provincials exMtmavtt antiquam eeaeaetediaom a* pruxim iam dedam iaiatarvepte ia arohidiiniisi (earn aatora* dioiemee eaAageaaaa r*o**tiori* riat originis) ehaarvatam pro fatur* q**qee pro omaibaa dtaaeeaibM fora praaaeribaindam, faxta quam ad eynodnm dimoeeinam aeeeat eoavoeandi perenaaKtar, atqu* ina ot efficiam iiadem par ea iatarveaiendi rit tribuendum:

a) Omribna ae riugubs oaaoniria aeeledaram eathadraNum (collegiate enim capitale apud aoa aoa exiatunt);

b) Oaudbae peotopopis (arohidtaeoaia) in officio ooaatitatie, aliieq·· aeoerdotibu* dfoeomaris, gui titulo adminiatratoria eodem munero funguntor, licet adhuc titalo protopopa* condecorati non oint;

e) Hegumenie monaatoriorum, quae in dioocad existant.

«Horam omnium numeras pro maiore vel minore dioeoeseos extensione alüoqne adiunetis difert

«Qualitates eorundem innuuntur, capitibus VI, VII, VHI et EX. tituli Π; item capitibus tituli VUI.

«Per rqpraMMtanfee vero dicuntur habere ius et officium synodis dioooesuis interveniendi:

a) Sacerdotes dioecesani in cur* animaram eonstitati, cum hi omnes ob seperius jndigitatas causas in persona mW* ealutia aaimaram ipsis concreditarum periculum *d synodum dioeeeeanam convenir* baud poeseot, idooque vocantur per repracMqtaetea;

b) Eodem modo vocantur et instituta litteraria, quae carae et moderamini dioeresani cleri ooncredita eunt; bi rei litterariae moderatores perinde omnes ia pereona ad synodum dioeoosenam compavere nequirent absque notabili educationis et institutionis iuventutis eisdem concreditae detrimento, ideo et bi adveniunt per repraoseatoatea.

«Tatae rapraeeentaatee eligi atque ad synodum dioeeeeanam admitti posse elucet etiam o dedar*. tions, quem summus pontifex pia* memoriae Boae ' dictus XIV in celeberrimo suo opere «D* synodo dioeoeeana*, lib. III, cap. 19, η. VII, fecit verbin: «Quare concludendum existimamus absentium pro-' curutoribua nullum patet* aditum ad dioeneMoem synodum, atri illum iisdem apertat, quae iam diu ita in dioecesi inoleverit consuetudo.*

«Quod numerum talium repraesentantium attinet, iuxta inorem in hae arokidioeeeri semper observatum a clero rurali cuiuslibet districtus arddtaoonelis deputantur duo sacerdotes, qui protopepam ad synodnm conoomitaatur.

«Instituta vero litteraria, ri qua* stat ia dioeoeri moderamini sacerdotum concredita, omnia simul sumpto pariter duos ablegant; ri vero in loco et theologica facultas adsit, tunc tres mittunt repraesentantes.

«Qualitates horam repraesentantium possunt erui ex titulis VII et IX decretorum concilii nostri provindalis.

«Utram vocati ad synodum cum suffragio derisive an mere cbnoultivo interveniant? — Quoad hanc quaestionem quemadmodum et quoad alia plura synodnm dioeneeanam attinenti* in nostro concilio provinciali nihil statutum fait, eum aa plerumque sacris canonibus ac consuetudine, legitima determinentur.

«Bi consuetudo et praxis respicietur, quae in hae erchidioeeeri et prius et inde ab amplexa sacra Idri unions obtinuit, soeuidum sa, quae denates prae-

1868 Me Btarii anrarvata aMÜMftt, ruptMaMtantae

dfocoomute rident» habubce vote· dedalram.

•Quod ai vcro ad eblaetiram aetaram odteede-

ifotantar, appareat nemratta teHa eeae, qwa' dfo-onacioni propriae dfotae eam Ubertate dbcMÜM* eontenotae obnoxia seed band peacmat, ed quae referri pOMe videatur ornata Ma, quae a aaperieri iegblatioM eodedactica firmiter ctaMHta m cterum-ecripta habentur, cum infimior ia lago taperierb nihil poscit alterare, ia simifibra doro dfoeoamae obeequondi nocessitaa, noa autem dtecetiendi laetat Ubertat.

„A«t inter obieeta, quae synodi djoicmisu de-liberationi proponuntur eum primb habita huiua provinciae eccfociactioae ratione, occurrunt ot talia, quae pro aua quaai natura requirere videntur, ut repraoMutantes dori voto gaudeant decbtvo.

„Huinimodi obiecta eunt:

,1.- Exercitium iuria dandi votam in electione ternaria ad vacantem episcopatum et mm iam archiepiacopatum, quod votam deebivum membri· •ynodi dioeeeeanae iuxta tegitiauun ooaeaetadiaem in hac anhidioeeeoi ab immemorabili tempore vi-gentem et regni legibus munitam compedi, mu continuo usque ad ultimam aedi· vacantia provi-aionem inclusive exercitam.

„Isthac voto decbivo adusque neque privilegio. apoitolici regii Vaagariae episcopos praetentandi, neque iuria mnetae sedis apoetoHoae praeeentatum confirmandi in ullo fuitae derogatum firudtor cre-ditur.

„2. Pariter ai agatur de iuatitatb dioeoeaanb eleri ccntribatione erigendis, — aut de augendi· c fandi· dictemini·, de adfnitaatratibM bonorum ad publicum dfoeeaois atatam spoetaatium, — de im-mutando beneficiorum diitoiMirum stata, — aliisque huius gener» obieatb, ta quibus tractandi· cleri quoque diooeesaai reapactive capitularium ta

beneficia dioeeeaana admodum teuuia ae aulfo modo temporia moderni oxigentifo ae statui beaedofati convenientia imrfutanda forent, aut aha ptartam redituum novi· prawtatioeiba· oneranda eeaeat, interveaientibus .ad synodum itinerimaniai texte murem aduaque Mrratam euforagtam deebivum tribuitur.

,3. Immo ai agatur de nova dtoeoeete te dfotrio-tap protopopâfoa partitione, do concilio ob epootafia dioeoaaeoa adiuncta ineundo ad portante praeeo-vendu, aliiaque limilibua pocubaribua dieeeeaeea atatum attinentibu negotib, — quae etai epieoope-audito capitale vel oombtorfa mo ipM aoliu plenaD auctoritate daoeraere, utaÿtet» ae praeaeribore poo-•et, ai tamM epiieopua aa in lynodte dielamente Aim coneuiM clari pertractare velit, —' membre aynodi dioeeeeanae iuxta coMuafadinom legitimam quoad haec quoque negotia Mflragfo 'doebivo gaudere poeae videatur.

„Iitiuimodi inffragio poteetaa tariadicUoafo opte-copo oompetoM haud laeditur, nam integrum eet episcopo ea lynodo propoaore, vel ad deliboeaadum admittere,- quae ipai te Doarino vtea faeriat, atque ea, quae in lynodo a oloro poetabatur, aat matao coariHo itatauatur, loliua epbeopi MaettaM vim •t robur pbtinere dignoscuntur.

'Inititata litteraria, quae per ropreeeMtaateo synode dfoeoeeana· taterveufaat, eunt: Lyeee theo logica, ae scholae medtee, qualia ont: Gywnmii/e) et taatiteta paodage^M te territoria dfou-

■Mie directorio Merete Mttagfo forantibus.

adantaci m - thereat.

tOoMilta· ntetra· provinciate cMnetavit quidem in aab décrotte titale IV, eap. III, lateos ad congressus vel synode· dioeoceanaa seopo perficiendi regulation·» at dotatfonem paroduarum nondum organteaiarum admittendos fore. — Cam tere ab ilfo tempore, quo eoaoiltam provinciate Mstrum anno 1872 fiait celebratum, obtutui hominum et prindpia dominantia cum primin tarbutentteeimfo hteeo tomporibas multam in deteriea immetata liât ot aped not: ego iam capline non casern opintoata, nt iairia fiat facultas synodic dioooecanie inter-veniendi; quandoquidem epiritai temporii nequam eooleaiao Christi proeperitati maxime advenerint bb etiam ia oria o catholici· quoquo non paucos iavaaerit.

„Qni iam hoc spirits agitantor, quotquot demum •int, omaoa deciderant, quin immd praetendunt cibi nativum fanai int competere semet in negotia ocolecieitica ingerendi, iptamque ndminiatrationem ad suum placitam moderandi, et reformandi. Tales igitur simplici eonoeesioae aut dbpenaatione, quam-oumqae benigna illa eeeet, minime contenti forent, •ed Tero vehemsutiu· instarent, iu· «uoni agnosci, quod non tern coacnltivum, quem potius decfeivum votam involvat,

„Quam ob rem aba dubio multaa.causarent mo-lestias, et temeritate, qua altercari solent, curium rerum impedirent, quin immo suo maligno* spiritu certo ex ipao quoque doro nonnullo·, cum prjmis disciplinae eccleetacticae ad sacros eanonee exactae magia impatientée, quale· eicuti ' alibi ita et hic focorum proh dolor! reponuntur, inficerent taliter-qnd boMm rerum ordtaem modo deplorabili con-vellerent.

nLoeo synodornm dioeoeaanarum cernerem laicis fo >His consultationibus, quales apud noa aunt ita dipli eMprate··· *aucti,* tribuendam fore potestatem, hpoque ideo:

1. Quia' obiecta, quae ego in hia congressibus tractari pome indicarem, ement paucissima, et longe paueiora, quam quae ia «ysodii dioecesanis iub-iaeereat oonanitationibu·; tam ideo:

2. Quia haec pauca obiecta, quae ia oongressi-bba portaotarontart tali ...videntur eme naturae, quae tefooram ot iuteHeoeutiam ot cooperationem ftaetaoaam excitare, et participationem exigere pome viderentur.

aHaee autem qbioeta pro meo indicio poaaeat mm quinque numero, et quidem:

a) Regulatio et dotaâo parochiarum, ubi tuite Medum bbtteuteMt, haoo pernet perfici ad normam eliquatam terte patronatus ta beneficii· eocleciasti-cte tarie patrouatae tafoalte, quod Web quoque ab oedeeta concessum exbtit.

b) Ex hoc iure patronatui promaaana praeoeo-tatfo individuorum eoctasiastigonun ad vacantia beneficia ooeteateatica per. commpnitaten fidelium dotata, te omni 'autem cam semper ad ternariam erdiaariatai dioeeesaai respootivi propositionem rive eeadidationom factanda.

Oaaeae aeditoe ot oeconomicae eoetaabotfoo-paroahfadee, quae at plurimum, famae ta aroMdloe-

•mî Imp· oelMiv· <κψMβ(· - •MrtràMftMi· AdWUni pcoeeratte -«t oHitruri Mleat

4) AtataMMti· ριβώοπ», M4oc«m M tan •MitaÎMtlMHOMy φM· St i· φMMλM·' RbchnKtetn et'concurs· Malte aoqteaita m oo-•duaat» abat; nhrii taasea ssaneatibnn dispositioni bna aMtomt et (udaton®, ai que uMofit, quoad tafium taon· admiuistratioaem quafitsr þrocuraada

.Bonorum ooataaiani· lingularia» adauniatratio ia hte partita» adaequa etiam ab immemorabili tade tempore semper eus oonoaraa fldelinm par rupraoaestaatoo aaoa nomine curatorum «va syn&oorum electee, semper tamen tub manudactiou et oontrngentia superioritatis tocleeiatticap usqae ad episcopum, filtrat et eet in tua.

o) Ctaaae scholastica» et institutionis, excepta facultate theologica soli ordiaariatai obnoxia, quae causae nostria diobua maioris, ai dioere Cm ait, qUam elite temporibus'momenti eue coeperunt turn pro singularibus familüe, tum pro publica societate, tam vel maxime pro sancta oedema catholica, cui iam tempori» ipea quoque gubernia at regnorum legislationes moderno spiritu eodoaiao infensissimo agitata omnem in scholas influxum adimere basque christiano-catholico charactere exuero nituntur, quo tic iuventutem pro suo placito abaque religiosomorali educatione inatitai curare valeant datura progeniem parentibus nequiorem.

.Causae proin scholasticae, quae tam pro tun nature ipsos etiam fldelss qua patreafauiliae proximius concernunt, tum intuitu exponasrum, quaa maxima in parte fideles oolent praeatare, cum cooperatione et concern! laicorum prospere st cum auoceoeu optato scholas in charactere confessionali ab imminente periculo libéras et tuta» servandi poment tractari.

„Iptae quinque generi» causae, quandoquidem cum speciali ad varia loeoruin perâonarumque adjuncts attefitione pertractandae veniant, in nulli» aliis congressibus mixtis mum effectu desiderato determinari atque decidi pomo videntur, quam in congressibus mixti» uniuscuiusque dioeoeseos, cum unaquaeque dioecesi» magis nota habeat omnia, qûae ibi subversantur, adiuncta, ideoque facilius et securius pomet eorum exigentiis suas determinationes accommodare.

· .Quibus praemissis mea saltem ex parte nihil haberem contra, ut verba decreti eoaeiiii nostri superius memorata ex tit. IV, oap. Πl, uti sequuntur .modum banoce regulationem atque dotationem execution! mandandi determinandum relinquit huius provinciae congressui, aut synodis dioocesanis, ad quaa hunc in finem fideles quoque laici vocandi ȅment correctius ita redderentur, atque' citato textui in hunc vel alium concinnata modum substituerentur .modum hanooe regulationem atque dotationem execution! mandandi determinandum relinquit uniuMuiuoque dioeoeooaa congressui mixto e clero et lsicia coadunando iuxto propriorum loci adiunetoram etigentiam in effectam deducendum". Igitur singulis dioeocooon Ordinariis easet a suprema potestate ecclesiastica facienda facultas dicti generis congremum mixtam pro quinque indigitatorum obtectorum pertractatione habenda celebrandi, cum talis facultas e parte gubernii civilis lioet saepius implorata adaequa e causia politicis semper denegata fusritf.

(36)

Xeta ereAs»··:

Riguardo al tempo, in 'cui abbiaai a tenere il ainodo t^oceesno, quello di Zamoccia nel cap. VI, ȷDs spuoqpw, ha quanto segne: .Praecipit synodus dut te ciaguHa dtaeeesibua, quibus parochi ad bmu| sumdsmqns loom· oengrogari passent, babsatar synodus dioeessaM stagsdte anate pro tota dbsoooaL Ubi veto parnshi proptar iosstum tetervslla et smpfitadiaem dinsaisis ad uns eemdsmqee Jocem ooaveaire aoa poterant, prime aaao habeatar synodes apud cathedram, isosmdo am»· ia lose ipete parochis pro loosram eiroamstnatite commodo; ac sio deinceps, ita tamae nt intra triseninm synodos ipse absolvatur."

(38)

A'eta sraMtei;

▲ compimoato delta notisie che si hanno in archivio sui sinodi in eoo premo i Rumeni, non vnol qui omettervi ehe monsignor Papp-8siHagyi nella summentovata snciclisa al clero dolia sua diocesi del 1 novembre 1863, nominando i sinodi parrocchiali s protopopali, li dioeva introdotti nella Transilvania a foggia di aomiglianti sinodi usitati presso gli scattolisL .Riguardo a questi sinodi che sono, owsro erano in uso premo i Rumeni di Trausilvania, h a saperai eho il sinodo jmrreochialr rien composto di tutti i membri attiri delta parrocchia sotto la premdenaa dei proprio parrooo. n siaodo .distrvtteote o protepqpel» ai compone di tutti i parrochi di ciascun distrstto, pih dei laici deputati, uno per ciaacuna parrocchia, montre per gli affari ordinarii v'ha una deputations coûtante di tre sacerdoti e di tre laici aotto la diresione dei protopopa--- Quaato poi alta attrlbusioni ehe hanno i mensionati .sinodi, pad dirai che,il rinodo perroechfote soeglie gli officiali ecclesiastici, come il diacono, il parrooo, il cantore, i sjnodici, e i deputati al siaodo distrettaale eoc. Il ainodo *dûtrtttïïel· o,* protapopale soeglie il protopopa, il suo concistoro, ed i deputati al sinodo dioeesano, rivede in appello le sentense emanate dal concistoro parrocchiale, ed in þà istansa giudica nelle cause matrimoniali e disciplinari degli officiali ecclesiastici." Coei in una relatione verbale delta aagra congregatione per gli affari dei rito orientale dei 94 maggio 1864. 8e non ohe monsignor Papp-Sxillagyi faoeva in proposito omervare .1· chs tale costitusione della chiesa ramant di Traneilvania venne introdotta e preeeritta eon apposito diploma dal principe calviniano Giorgio Rakotay, e peroiô non era antecedentementq in vigore; 9 che questa omervanxa sinodale oemd subito ancora avanti che quèi di Trsnsilvania abbracciamero la fede ťattolica

(37)

Neta arcUeU:

A ben comprendere ed appressere questo capo gioverh richiamar brevemente alia memoria le notisie sulla divisione o nulla dotasiohe delle parrocchie fra i Rumeni uniti, cbe gih fttrono ramegnate ali' eminente loro in analoga positione dei 1863'. Offriremo qui unite te notitie tuli' uno e aulfaltro di questi dee punti, emendo insieme oonnemi. La poverth dei clero greoo-unito di Traneilvania rimonta all'epoca del ritorno della natione ramène al cattolicismo, arvenuto nel 1698. La dioomi di Fogaraa,' unica allora, area moite parrocchie, me sensa congrua dotation». La sola diocesi di Oran-Varadino di rito greoo eretta nel 1777 venne oonvenientemente dotata anche per te parrocchie, sia con beni stabili, sia con rendite sui fondo di religione deli' Ungheria. Nel 1853, quando û coatitul la provincia ecclesiastica, fit dismembrato dalla diocesi di Fogaraa un considerevote numero di par-

· Pauso solla istasioM dells shims ii Tmmilvaaia, SOS. Aprile IMA

'soechio (eoatenaadoao mm plh β 1M»X oollo qaall formoeri IMwuMit U territorio Mb dioceri Annenopolitaaa, «4 la grua parte quelle dalla LugoricaM.

Noa tardarono i veeoori della noyella proriaeia a porgere Mμ μ , perché al prewedeaee al clerc ; parrocchtale. K veremeate mtorevaao a oompaariona le relaaiani di qnd prolati tulle miaeria del elerb, taato più gronde, quaeto che eeeendogii per- .meceeo di rioerere gii ordiri aegri dope il matrimonio, era (ae aoa le é ambo adaeeo, bombé forte in minori propertied) mm mmî frequente rodera il parrooo oencioeo, padre di più oeodoM famiglia, darti alla negoriarione, ed eaereitare l'agricolture, afline di procaodani per re e per la famiglia il neeeaeario aoetoatameato.

Iia vodiamo quali ferono gfl obbüghi amunti ia proporito dall' imperiale reale gorerno Metriaoo noli' eretione délia proriaeia di Alba-Didia, e le relative ditpoeixioni e pretiehe della tanta aede. Nel concordato del 1866 a migliorere la ooadiriono dei parroebi di rite orientale nell*art. 26 ai atabip: „Parochi» quae congraam pro temporum et loborum ratione lufllldeutem non habeant, doe, quamprimum fleri poterit, augebitur, et paroohit catholici» ritua orientalia eodem ac latinia modo ĕonraletar. Fu di meetieri eecitar varie volte il gorerno di tua maeath- a tenere quMta aolenne promema; e nel 1868 preeao riaolurione della aegra congregatione degli Affari eocleaiaatiei atraordinari inearieavari il nuntio di Vienna ad inaiatere, perché fotae una volta prorreduto alie parroeohie' non dotate di Trenrilvaaia, e ai denae altreal il compenio ralle decime a norma dell' art. 38 dello ateaeo concordato ?

Non- aveaao prodotto per allore aleaa frutto le premure o le rimootraaae délia tanta aede, unite a quelle dei- prelati Rumeri, aflegandori dal govorno la penuria del pubblico orario, e Mbbeae ai faceaaero varii'progetti, niano ne renne ĕeegrito Nel .1860 perd il minitiro de) culto per mexaq del tigaore ambaadadore preato la aaata aede rigniflcava all' emineatiaain>o rignor cardinale eegretario di ttat'o, ehe a tollerhre diallo tue rittretterao il clero ' rumebo area U goverao iatrapreeo flu dal 1868 gii opportuni etadi per ordinare le parrooehie in TrernUvania, ehe quel raato laroro eeigera qualchq tempo, e Che prima ehe feme oondotto a termine eoi eonoorio dei voooovi, noa art poeribile aotrenire aile neoenriti da eari ŏtpoeto L'eminentiaaimo eegretario di ataio, riferendoai ilia preeipta diffloolté del gabiaetto Viraneuae trotta dalla necearité di far procedure la nnora cireoecriaione delle parrooehie alia congrua doterione della modetime, non manoô di diehiarare con an pte-memoria del 1 febbraro 1861, ehe la tanta aedo era proata a dare Utrurioni ai riapettiri vteoovi rumeni per la formatione di an piano parrooehiale, la quale ad eati tpettara per nativo'diritto contenante neBa conventione del 1866,' per moot poi oomunioato al gorerno, afflnché avrater Inogo le opportune vioenderoli intefligeaae.

Rioorutoai ' dull" ambaaeiadore il pro-memoria tenta alcnna oppoeiriona, a mette del nuntio e'inritarono i vteoovi a rimettoro alia Mate aede u piano di'move ofrooeoririone di parroochie, momeio ad un tempo aguantire Γ interente defle anime, e a procurare la maggior poeribile aoonomia. Kreri in attentione di dette piano, o intento l' imperiale

- ' VNtah toi BaMMte «Λ, p M6 mtn.
• hit- rit, KMntte, N M-U.
* la omtto'taaariaat Marnai U aMatre étito pma Mae-

route gorerno prtadora an' attitadhe tale da aaaoerbare vtemmaggiormtato l' optmepato e deco rameau «rite, a da meritaret i giaitFrieMaati della .ranta aede. Dacebé eoa chirografe dei 6 ottobre 1880 ri Decoquo lerghe promit»! al reaeori grad trirnaatiri deB' impero, aaehe telle eoopo di migiiorare lo loro parroeohie, dandori Iero eriandio, eebbene per viato ^olitiche, aa contrneegno di partial deferente aogli oaori oonoMti alio triematioo ardreeeoro di Oariovita; e pooo dope, dob eel memo del 1861, aa decreto imperiale etabiliva Γ aategno di 16000 florin! in tutaidie del doro proteetante di Trenailrenia·. D'nitre lato ai 3 giugno dello itome anno queeto (ignore ambaadadora dietro gii ultoriori eodtameati del nuntio apoatolieo notifloavu, ehe il tuo goverao dope matura ooatideraaione area doruto rieonoooere, oho non era giento il momento propitio per regulare le parrooehie in Trantilraaia ?

ImperooeM T organiaaaaione defle autorité amministratire non era ooR aneor tittemata, la effervoeoraae poHtiea continuare tuttora, e non ere per anoo rieoluta la qneatione ral modo di provvedore in avrenire al biaogni delle differenti religioni ndio varie pàrti deBa monarchia. Seoreo circa un anno e meato, ai oonobbe ehe i roeoori di Fogarea, Lugoe ed Armonopoli areano preeentato al goverao il loro piano pecreochiale, ma inutilmrate. Il gorerno ere fermo nefl'opporei alia aiitemaaione d> quelle parrooebie ria per le eireoatame politiehe, in cui rerMra il prineipnto della Tresrilrania, ria per la epeta eeeetriva, ehe avrebbe doruto tottenere per aderire al deriderio di que! prelati; i quali, al dire di moniignor nunrio, volcano rnoltiplicarc foverv chiamente. i! numero delle parrooehie medeaime. Boepeao quindi. il dirirato progetto, e volendo nondimeno tovvenire in qualche modo all' indigente del clero curato de' Rumeni uniti, ran maeatrh imperiale e reale àpoetoliea ral principio del 1863 degnavari aoeordargU un ratridio prevettorio di annui 30000 florini, in modo ehe M ne dovemero ataegnare 18 000 ali' archidioeeri, 8000 alia dioqeri di 8aamoa-Vjvar per la parte .rituata nella Trenrilvania, e colla itema conditione 4000 a quelle di Lugoe.

A queeto ratridio deve poi unirei il legato annuo laaeiato dal defunto Babb vpeoovo di Fogarea in Ctvore, dei parrochi delle tre anridette dioceri. Dal mederimb, Fogarea pereepiteo 6200 florini, Stamoe-Ujvar 8800 e Lugoa 600 a titolo di ratridio dei reepettiro clero curato.

Tai tembra eater tuttore la rituarione delle parroeehie dri Rumeni eattoliri. Nella congregarione generale dei 30 wtiembre deflo etetao anno 1863, malgredo l'ottenuto prorviaorio aovvenimento Λ loro favore, riaolverati ohe Γ eminentieaimo rignor enrdinale tegretario diatate aonxlaaeiaaM Γ opportunité di reoeomandarne ali'imperiale e reale goverao la dotaaiono etebiit, e nel 1864 Γ eminentiarimo rignor oprdinaio prefetto ñet mederimb tento eerivova 'al nunrio apoetoUoo; ma dai documenti, ehe abbiamo, non riiulta ehe aiari ndottato ricun deflnttivo provvedimeato, oho and nel 1866 arviimvA il nuntio eeaer venuta mtbo ogni tperama di eluto dal lato del goverao; e ne porge 'una prora poaitiva il rinodo nel capo, oho d Occupa.

Dalle oooe dette tulle parte preea dal gorerno in queat'effare ri rende ehiaro U motivo delle riaerre, che fenno i reaoori quanti) alla reatririone delle parroeohie; a'intende altreri perché in Ordine alla lore dotarione diomo di non *tu* oggimâi pié

' tau du,' BiaMto, H r-te, «1.
• BMrritodm 11B48.

•roegnamento eh· sul coeoorao dei M·H. Ma inoltro U Mμ 4◊ dope aver dette ehe. attend· .parochiarum r»■Fishwim m dotations·! . . . - fidelium _. cooperation·**, tarota- il modo di eseguir 1'una - 1'altra eoee prnssacsas tenjrmm, «■< synsdis

jtm ei hwt JUtlti

toed weeerfi assent. Π ehe ci elium a dire dell' ingereaaa dei iaiei nel]' ammfaiatracione temporal· dell· pamechie, - del lore intervento nei siaodi.

Fia dal 1858 troviamo aver moeeo i veeeovi rumeni qualchs lamento per Γ influença ehe i) popolo preteadeva eroreitaro nell'eleaione dei parrochi, ed il preteeto era appunto la poverté dei medeaimi; giaechb contribuendo alia loro dotation·, eredevano i Moli per cib ateeeo di poterii ingerire nella collation· dell· pamechie. In aeguito ai manifestb 1*idea di an tinodo dtoeesano, o piuttoeto provinciale misto, in cui ciob interveniaroro anche i laid nello acopo di provvedere non solo alie temporalité della pamechie, ma hi rogolamrato ed amministrastone di tutti i beni dello chies· di rite rameno di Transilvania. Non maneb fra i vescovi chi si oppone··· a aiffatte tendense, e monsignor Erdely gib vescovo di Gran-Vatadino era di sentimento, che ammettendosi il divisatq sinodo si gettorebbe fra f Rumeni un seme di protestanteaimo; e il successore di lui, monsignor Papp-Stillagyi, ht un tempo dello stereo sentimento. Tai idea pert lungi daU' eeeere andata in dimenticanu, continué ed essor l' oggetto rompre più vagheggiato e riohieato, ed oggi ai ravvisa in corto modo eancionata dal ainodo provinciale.

Nel 1865 *e* nel 1868 ht più partioolarmente richiamsta in proposito Γ attentione della aanta rode da monsignor nunaio di Vienna; ma la boea non hi press in oonsiderasione, almeno per quanto apparisce dai nostri registri. Ora pert, affiuchb 1 eminence vostre tieno in grado di valutare tntta la portata delle soccitate espressioni del sinodo, e decidere se e come abbiano ad amenderai, od anehe se convenga eliminarle intieramente, Γ archivista i in debito di rassegnar loro tutto che fu denunsiato nei predetti anni.

Il progetto di un sinodo diocesano, o meglio provinciale miato, vale a dire coli' intervento dei laici, scriveva il nuncio nd 1865 *, .avrebbO subito due profonde modilicacioni, Γ una nel senso politico, Γ altra nel senso religioso. Primteramqpte per cessare, 1' allarme · la oppoaiaione del governo si sarebbe stabilito di ataocare un tai sinodo da.ogni tratto e carattere di congresso nasionale. Parrebbe poi che siano persuasi non appartenere loro alcuna ingerens· nelle deliberaxioni ehe riflettono le regole di fede, di costumi, o di ecclesiastica disciplina, β pert aotto tai rjspetto non fanno veruna pretensions. Ma dope tale ridusione non saprebbero tapirs, perché sis loro interdetto di avere una discreta parte d' influens·' in tutta quelle discussioni, che possano istituirsi si· nel sinodo, sia foori del sinodo riguardo al regolamento ed unministrasione .de' beni del]· ohiero. E sombre che tanto più torn· loro malagevole di eoncepire nna esclusion· cost rosoluta dal governo di tali materie, perohi si awiaano ehe i fondi destinati alK intrattenimento' dp' sagri ministri inferiori, e al mantenimento del culto sono stati per lo più somministrati dai Iaiei della Tranailvania,· nelle oiroostanse preadpti, venuta mono ogni speransa di aiute del late del governo, njpn si pub altrimenti provvedere al biadgni economic! grandi, ed .urgenti della chiesa-unita in Transilvania, ehe pel aoeeoree, che per altro si ha la dispostaioa· di foraine «opinsiesimn, delle eoatoibuiom o Ubera-Hté de' Meli. L·' eeernpio ineltro di ana eimile pratioa proem i roiamatiei sia deha Serbia sia della Traaailvapia steaaa, tien· aempre rosace. - fomenta un tel detiderio, e sombra che sia per lore oagioaa di nadüasioM e di aeandalo al peariwo, che osai per rjmaaer Meli ail' union· tieno privi di que' privilegi, che gedono largement· gli eteroderoi.

.Queati sono i veti deDe perso·· laioho pib importanti della Trsatilvnaia, queati i motivi onde i medeeimi tolgono il loto eoategno ed alimente. Era qualche tpmpo che da personaggi motto solanti degH interooai dell' unione nolle ensidotte contrado me n' era state fotta 1' arvertensa, di oui era state awalorate 1' uffltio - la gravité anche dalla circoatpnaa della opinione volgaricrota, ehe sia Roma e Roma sola, la quale ai mette attraverso il compimeato di tali.desideri; di ehp no aeguiva, ohe gli animi dei Trsntilvani foasero occupati 0 groeai verso la santa sede.

.Nel considerare un tai affare (eontinuava monsignor nunsio) mi parve, che la domanda dell' influence, che b in questione, potrebbe riguardarsi cpme più temperata di quel che appariroe, più affine alia indulgence ed économie usata dalla chiesa in tali, materie, e per oonaeguensa meritevole di esssre eaaminata, ove fosse oircosoritta entra prectsi limiti, e ove segnàtamente si riusoisse a ropararla dal rapporte del sinodo. Infatti io ho pensato, che non fosaero gran faite offesi i diritti dell'autorité ecclesiastica, e che neasuna cbmpromeasa, ansi una gran fonts ne risulterebbe per Γ ordine e Γ union·, se subordinatamente al supremo indiriuo de'.vescovi fosae fatta ai Iaiei in Transilvania une discreta parte dr asione neli' amministrasione delie fondasioni e de' beni che sono stati largiti dai laici e che dai laici si promette aumentare in servigio del culto, é di altre opere di religione, e ove si stabiliaae, che tai prorogative dovesae csercitarsi upn nel ainodo, ma in una conference, in una senione centrale del governo ecclesiastico della provincia.**

hppoggiato su tali riflessi non avea creduto monsignor nüncio opportuno di tacere, e Irociar gli autori della petisione nel suppoato · nel risentimonto di una ripulsa; tanto meglio che era state .assicurato .che i capi di tai movimento sieno sihceramente attaccati ali' unione, si raecomandino per le ottime loro intensioni e per la buona fede. Queste qualité (aggiungeva il prolato) hanno fatto luogo alia speransa che messi a eontatto e ia comunicasione colla santa sede potessero rifioripe nei sentiment! di fiducia e di devocione, si potesroro facilmente persuadere a ripudiare tutte le parti coaggerate e meno compatibili de' loro disegni, · qeaaando di essor· uh pericolo, o almeno una massa d' ingombro per la santa unione, ne divenissero un istrumpnto di propaigasione**. Nella vista pertanto d' incoraggijli ad esporre i loro voti alia santa Beds, s) prevalro il nunsio di monsignor Fogajaay vescovo latinb di Transilvania, il quale prose la parola in nome proprio; · il risultato si hi 1' indiriuo inviato al rappresentante pontificio dai più notabili di Transilvania, che si dé allegato in fine di quest· nota cotto la letters A. In esso si esprimava tuttavia ii desiderio dall' ammiaaione dell' elemento laico nel ainodo per rogolare il temporale della chiesa. Nel trasmetterlo pert osaervava monsignor Falcinellr: .Dietro alcune mie obiecioni in propoaito mi è stato apertamente dichiarato preferirai in rerité di pronder parte all' oggetto nel sinodo seeondo 1« veoehie pratiohe e discipline, efie si protendono oarorvat· preaso i Valaochi anehe dagli uniti; del

* Lett. I fingas.

* reatb «aere indifferepte, ehe queeto privilegio,* A legato-E *, ai i dritto del laiei di. quMta attivith laieale »i orgaaimd - ri epieghi prendor .parte » docUvo in tatti totto Tïna forma di/congregatione di oqaferenta gH affari«attinenti ali'ammüÜatrufane doi beni ooeppèiale.*1 eleaiaotki, come ancora all'iatrnrione de||a gioventi.

s/Jia ad agira con tutta ponderaxiotie in aflhre coal rilovante, voile-il nuniio procurerai particoia^i ragguagli copra i *punti* di dritto o di fatto, che-implicitamente od eop|ieitamente erano atati tbooafi fella mefooria, e avere ptincipphnente il'paroro dei prelati della provincial Indirittata loro a* tai effptto nna citcolaO^, i/'ebbe le riapAete che ai umiliaao « 'all* eminente voetre ootto le letto're B, C, D. Dalle riapoate delT-arciveecovo moncignof Storka Suivra . ò di monaignor pobra veocov^ di I^ugoezappariece, corne qneati prelati ght^icaeaeco dorerai ammettere i laicj a prender partd'nel ainodo interne agir affari temporali della ehieea, e au quali ragioni' appoggiaaaero il loro aentimento. Avvertiva poi moneignor nuniio, ché(lo atewo monaignor Papp-8aillagyi B nella eua riapovta eembrava eeeeni conunocM, a moljrado *la ^faa aata* preoccupoaiOHr a i auoi pre*giaditi* centre *tai* tûtodo, faceva trayedere une propenaione a metterei d* ae^oMb ed all* uniaono eoll* opinione degli altri prelati comprovinciali. Laonde conchiudeva monaignor Falcinelii: «Sulla otaervarione di Tina tale uniforftiith di eentire coal oeciaa « cool baaata, è probabile che eoteetk aagra congregatione ai pronunti nel aeneo del voto de* veaeovi, d mette da parte il tetaperamento enmmeniionato di un comitato o congregatione indépendante dal ainodo, da iatituirai ail' intento in diacono, aebbene qneata miauca abbia il vantaggio di metterè nel caeo di dure a tempo la aoddiafaxioce, che a* implora, e di troncare ogni occaaione d* intraprendere nei limiti delle* cote riaervate alla chieea, e alla politica dello atato. Nella ipoteai intanto, ehe ei apprbvi in propoeito ü conaiglio de veaeovi, non ç iafaggiré certamente alla aaggeua di voetrn eminenta i) biaogno e la qualité delle oautele da adottarei ail* uopo nell* intereeee dei diritti o della dignité dei potere eccleaiaatico, e dell' ordine e utilité della chieea. Tralaacio dunque corne aoverehia qualunque mia rifleeaione a tal riguardq. Solo mi permetterô di rammentare a voatra eminenta Γ antipatia. anti il wto formale, onde il governo imperialè dal lato politico ha eempre combattuto queeto einodo mieto. Sicchè voatra eminenta vodré tenta dubbio. la conveniente di oonferire in aatocedenta col governo aull* argomento, e di prendero gU opportuni accord!, qualora al etimi autorittarne la celebratione. Non mi routa che pregare voatra eminenta a volerai compiaeere di darmi.a tempo un qualche eenno aull* indiritto, cheai giudioa dire alla cota, perché io poaea analogameate regolare il mio linguaggio nulle iatanae che gii provedo promime e ardenti dalla parte dogli intoroaaati.**

Rimaate eent' effatto Io praticho initiate dal nuntio apoatolioo, ^omo era da aepettani vivo ei mantennero in Tranailvania lo aapirationi medeeime, e tre anni^dopo oe n' ebbe una nuova oolenno manifeataxione, all' epooa eioé della morte di monaignor Sterka Sulucx. Tennoai in fatti gH 11 agoeto 1868 in Blaaendorf un cool dette omette ofaOerofa per Γ eloxioae del metropolitano, a oui preoo parte il olero dell' arehidioeeoi di Fogaraa, od aknmi della dioceai di Saamoe-Ujvar, e v' iaterveanero duo oommimari vegii, 1' uno eccleaiaitieo (ehe fa monaignor Dobra veecovo di Lugoa), 1' altro civile. Prima di procedere alla ecelta del candidato, malgrodo la oppooixione dei commiaaari, ai vetaropo died arti- – coli da imponi come altrottante oondixioni al novello arciveecovo. Ora nel 6* fra i detti articoli, come megtio vedranno 1' eminente voetre nell' al-

Nella Jettera de aettombre 1868, Oooompagnando aiffhtto documente alla* tegrotoria di atato, monaignor nuntio omervata in genere quanto eegne: «Non ha dubbio, ch^ queeti articoli oontengono propoeixioqi o preteoaioni non eolatnente eaiooche, ma ancora bppoete e contrarie alla legge della ehieea eattolioa,- ma anôorp i biioni aacerdoti ru-./merit, montre le accuaano, oo^o condiacendenti di i . qualchq acuta per la ragione, che i oattolici ru- ' meni eono atati aeerbamectq jnaltratipti dai latini ~~fanatici, ed in Aue-oonkludoue-dolJ~ffre,-*~he-ce~~ le matrime di quelli aono peeeime-e rigettabfti, i fatti, a cui accennano,. aono veri e storici. Che poi queoti articoli debbano obbligare il nuovo arciveecovo, è mera follia, e ee realmente oaré preeentato monaignor Vancxa, og)h mi ha aaaicunto che non ne ~~far*~~ alcun conto, come meritano, e ~~finalmente r\~~ Rumen! ancotf di altre dioceai, come quelli di Blaaendorf e di Saamoe-Ujvar, dlncordano col dire, che i detti artieoli non debboqo avérai in neaaun conto, che eeei hanno piuttoato un intereme politico che religioeo, e che debbano riguardarai corne uno afogo fatto da une nationalité oppreeaa, quando ne ha potuto avare il deetro, e non corne une eopreaaione delle loro convintioni. L* oppoaitione dimoatrata dalle autorité governative contre i detti articoli unita alla fermenta del nuovo arciveecovo, tatti non d* awiao, che aono ξ>ιά che baetanti a aeppellirli in una eterna dimenticanxa.|| Dietro qubate raaaicuranti informationi la Propaganda ai aatenne dal prgpdere qualunque miaura.

Eaeluao Γ elemento laicale dai ainodi, e conaiderando l altro temperamento, favonto dal nuntio, e ehe equivarrebbe ad iatituire in Tranailvania dei conaigli di fabbrica, a eomigljanta di quelli che eaietono nella chieea latina, onde cioè far entrare i laici nell* amminiatratione dei fondi eccleaiaatici, giova fate tre oeeervaxioni. 1* Una aimile iatiturione aarebbe nuova fra gii Orientali, almeno nel aenao che non riaulio dai noatri regiatri, che la aanta aede abbia mai approvato aimitUconaigli o comitati laicali nolle chieoe di quel ntp*. 3* Come in Occidente, cool in Oriente ei vede, ehe i laici nella parte, ohe ei era loro data per condiacondenmt degli ordinari, ηο|Γ amminiatratione delle ehieee, delle opere pie e degli iatituti di carité^ ban voluto emanciparet da ogni loro dipendenxa. Dalla relatione della viaita dell' arciveooovato armeno di Coatantinopoli fatta nm 1848 da monaignor Ferrieri, oggi uno dei porporati di aanta Romana ehieea, riteviamo ehe ad eceeaione della eattedrale e del eemiuario, tatte lo chieoe ed *ietituti di beneAcenta erano colé amminietrati da procuratori laici, tenia alcana dipendoaxa dall' ordinario ·. Ed é rimarohevole il aegueate fatto eho ai legge in dette relatione. Eeiateva in Pera una coal dette came de' pdheri, la oui amminiatratione per eondiaeendenta del vicario apoetolioo monaignor Mantaci eraai laaciata

1 In gié aaeaa a ataaaga la paru précédante di qaaeta Mta, qaande fa tnanaaaa ia areMvie la ralaaitea ‹U qmlla Magnga, cai 4 prelate dan il nopH di rtnedo. t del pi* alto iataraaee aver wtt' ocetio tale dawto, ete riveiaado lo apirito ete eaina akuai di quel tien e popnhricae, pe6 apargvn molta hn telle vario dUporizfcei edottale aai rtaodo, e fane aaete nedema Baaifeati gU eorelU iatndtoteti.

‖ 8e Mχü. aatiehi oamai ri gnearive ei veaeovi di aMdan 1' aacBiaiâtn riant dri ttai taritriatdri ad ea aconaeto, queeti pert den detuaterri dal dare. — V. Peaeaaa CaHei, anno isee. star., art. n, g ιβ.

‖ Britt, dt, * *St.*

a quatfro membri dei consiglio deputato dalla na- A
aione per l'amminiatraiione dell'oapedale, i quali
av«pnp anche cura della chieaa di van Giovanni
Cricqatomo, e della cappella ài San Giacomo eoir~
angeaaa oapedale. Invitati dalla viaita gli anxidetti
amminiatratori a.dire, se, ogni anno rendevano conto
ed a chi, dappritqa la, loro ngrosta *fit* coa/uaa;
recato 'f·'ndi il gibrnale dAntroito ed eeito, la
maggioranxa. di eaai dichiarù /i cedere alia violenti,
«'dicendo, che il visitatoad-apoetolico non avea. dritto
I di eaercitare au di eaai veAin aindacato. 'Perimenti
aotto l' egida un diritto, più o meno contro-
vertibile, di patronato. i,laicl ira gli Orientali han
teqtato vovente d' immischiarai nel(a geatione eco-
nomica delle chieee. di sperperqrne i beni. e d'in-
vadere in più idhniere i dritti degli ordinari. Coal,
eenaa declinare dagli Orientali di Europa^troviamo,
che nella congregatione particulare 29 maggio 1690,
trattandoei della arehidioceti arm'ena di Lqopoli ai B
aegnalavano I* yrovt *oppoddoni dei eeeolari a eama
di pretender· qim patronato eopra tutti li IMfwfici e
chieee di gmlla città ;* ai riferi che i *eeeolari diepon-
gono de' beni ecdeeiaetici fititolo di provisioni,'che
in eiA mano* unq *totale indipendenta daW ordinario,
a cui* ncmmeao *rendono li conti a fenore de' eagri
canoni;* e conchiudev aai che *indi ne tono derieati
molti pregiudici, I'en> 'te delle chieee coneertite in
altri mi, aneo a pro de <aici, e moite alienate ^fatto.*
Le coce eran giOQte a tale, che nell' istruxione or-
dinata da quel sagro cdnaesao ai atabill. che per
reprimere 1 audacia dei aecolari, il nuntio di Polonia
dovesse implorare Γ appoggio dei re, e in caao di
rifiuto. procedease anche alie cenaure. Lo ateaao,
dal più al meno, é awenuto in Occidente, e ram-
menteranno aenta dubbio Leminente voatre le die-
poaitioni emanate dai Romani pontefici per tutelare
la giuriaditione degli ordinari di fronte alie fabbri-
cerie. Sono loro ben noti il breve di Pio VII ai
veacovi dell' America Settentrionale *Non eine magno,*
dei 24 agoato 1822 1 sul|a soggexione dei fabbricieri
all'autorité dei vescovi; il breve di Letpie XII ai
vescovi di San Luigi e di Nuova Orléans *Quo
longim,* dei 16 agoato 1828 in cui ai aostiene
Γ autorité episcopale contre gli attentati dei fab-
bricieri; e finalmente quelle di Gregorio XVI
Dudum, dei 12 agoato 1841 *, in cui ai deplorano
leC ingiurie recute dai fabbricieri all' autorité del
vicario apoetolioo di Gibilterra. 3* Ove furono am-
meaai somiglianti ietituaioni, ai voile, che fossero
moderate da appositi regolamenti. perché non aves-
sero a seguirne inconvenienti più gravi di quelli,
a cui ei peneava ovviare. Abbiamo in archivio le
regole menxionate nel breve piano *Non eine magno* *,
cui fan eeguito altre più recenti *.

Lettera A. D

Excellentissime domine.

Debita cum reverentia subscripti viri, ecclesiae graeco-catholicae in Tranellvania existentie adhaerentes. officii sui esse ducunt eminentiae vestrae memoriale suum ut sequitur, substernendi.

' Vigore articuli IV. litterae e), conventionis initae inter sanctitatem suam Pium IX summum pon-* tificem et mniestatem suam caesareo-regiam apostolicam Franciacum Iosephum-1 imperatorem Auatriae, 18 augusti anni IHh.v, archiepiscopis et episcopia liberum eat ,cônv<>care et Celebrare ad aacrorum tanonnpi normam concilia provincialia et aynodoa dioeceeanaa earumque acta vulgare '—

Vigoçe autem sacrorum canonum, utpote'concilii Conslantinopolitani III anni «80 canone 8. contihi Nicaeni II anni 787 cahone 6, concilii Curtbagi- › nentia anni 397 canone 26. concilii Baaileensia tectione XV. concilii Tridentini tectione XXIV, cap 2. *Dt reformatiohe,* arcjiiepiteopi *jt* epitropi tenentur et obligantw, tam concilia provincialia quam vero· synodos dioeceeanaa eonvocare et celebrare.

Potestas politica nec antea convocationi synodo, rum ae oppqpuit. Altitaimum rescriptum fregium| de 1792 numero aulico 2893 luéulenter Mit: rCle-lc mente^Zadnfissum ut catholici etiam negotia scholastica, fundationalia et ecclesiastica ad inatar consistoriorum peliquarum in Transilvania receptarum religionum suprema inspectione nostra regia salvisque circa illud maieatatieia iuribua aeoraim per» tractent.' ' J

Attamen in provincia arehiepiacopali graeco-catholica Alba-Iulienai per Tranailvaniam et Hungarian! dilatata inde ab aqpo 1855 nec concilium provinciale, tanto minue svnodi dioeceaanae convocatae ac celebratae eunt. — Iam autem dici non poteat. quantum detrimenti ex defectu synodorum" tam reapectu fidei quam disciplinae, morum ac institutionis scholasticae in populum graeci ritus catholicum redundet. — Clerus et populus graeeoromanua didicerat inde ab antiquiasimis temporibus fts auaa religiosas et ecclesiasticas, ut et media subsistendi pro clero et individuis institutioni iuven-' tutis vacantibus medio synodorum ex voto communi curare. — Convocabantur autem ad synodos cuncti protopopi seu protopresbyter!, duo alii parochi ex quovis tractu ; in casibus autem, in quibua de mediis subsistentiae, de fundationibus et proventibus a populo in emolumentum ecclesiasticum et acholarum confluentibus agebatur, etiam viri laicae conditionis de ecclesia et institutione bene meriti. Hoc modo xelua erga religionem, ut et promptitude in sublevandis ecclesiis et acholia fovebatur et alebatur. Iam Benedictus XIV, *De eynodie dioece'eanie,* libro III. cap. 9, ait. „Non proreus ab antiquis moribus alienura^fuisse arbitramur, ut ad synodos dioeceeanaa pariter^qpandoque laici introducerentur.** Hodierno tempore tristiaaima nostra testante experientia "Wcte contrarium evenit. 8i non defectus ex integro, Indifferentiamua tamen religionem' erga et ecclesiam de die in diem maiora capit incrementa. — Disciplina laxior ac ante, institutio iuventutis apud partem maximam |>opuli nihil pn>ficiu cum e contra apud incolas sarumdem provinciarum confessionibus evangelic» Augustanae et Helveticae ac Socinianae addictos institutio tuventutis longe maiores progressus facit. _quin immo etiam iuventua confessionis graeci ritus orientalis, quae huc usque graviter oppressa faerat. reete ab anno 18bb tales et tam efficaces progressae facit, ut hoc respectu iuventuti graeco-catholicae iam iam palmam praeripiat. Hinc est quod }>areiites graeeocatholici cogantur proles auaa in alienae scholas mittere, id quod innumeris exemplis quotidie doceri potest.

Ius patronatus gravi in dieordine; para pruna parochiarum proventi|>ua congruis nondum proriaa ius electionis et praesentationis ex parte parochianorum in comparalione pravis antiquae cum articulo XXIV conventionis maxime confuaum: fundi praesertim in archidioeceai-quantocius in evidentiam ponendi, regulandi et scopus cuiuscuuique eorum esset examinandus, tum autem dugendis iisdem fundis incumbere oporteret. Sunt autem ibidem:

• Bollario di Propaganda. !. IV. p. 401
I Ibid., t. V, p. 4x.
• Ibid., p. 2«7.
' Reg. lett. 1RUÎ, p. K34.
• Pott^be cinrultarsi il 2" concilio plenario di Baltimore, tit. IV. cap?unie., ***De rrdeeile. beniegne eeclesiaetici· tmenJit tntandiegne.*** ↑

Fundnsi cleri, item monasterii sive scholarum, A seminarii. typographies,, parochorum deficientium, viduarum, basilicae cathedralie et&^CongAia seu sic dictae portiones canonice parochis, ludi magistris et cantoribus competentes, tum etiam bona , plurium ecclesigrum parochialium inde ab antiquo in agrio, foenetis. vineis, nemoribuaevylvulis. partira etiam in domibus et molendinis existentia, apud maiorem partAn parochiarum nec conscripta neo etiam apprime administrata esse supponuntur.

His et aliis malis: damnis st periculis, quibus subiecti sunt supradictus clerus et populus, secundum intimam convictionem infrascriptoruni qglummodo per synodos et quiden^dioecesanas desiderata medela adferri posset, ita quidem ut hoc respectu conscientis tutissima sustineri possit, ne ipsa in mora periculum esse.

Nihil dubitamus, ststum hunc ecclesiae nostra iam per alios viros competentes ad notitiam emi-£ nentiae vestrae perlatum fuiske; liceat tamen et nobis saltem id addere, quantum periculi ex eo nasci posset.'si mala haec non ex votis communibus medio synodorum tollenda aut saltem allevianda esse iudicarentur.

Id qiiod debito eum obsequio referre praesumentes permanemus.

Eminentiae vestraejservi devotissimi

/ irarattM :

U. Baritius — Al/ Bohhsieley — Ladisl Bateany *j* Gab. Mann — Demetrius Wloga.

Deputati Transilvanienses apud senatum imperii Àltstriaci.

Viennae Austriae, die 25 martii 18H5.

hettora B.

Gratiosas excellentiae vestrae de 2*aprilis anni currentis humero 204 4 ad me datu litteru. queis ex incidenti, quod eidem relatuii]. ait, ^nonnullos viros in Transilvania auctoritate amplissimos et a xelo augendae et propagandae unctae unionis probatos, in ea versari sententia, quod sd laicoa pertineat, his in regionibus aliquam partem una cum potestate ecclesiutica habere in temporalibus ecclesiae sationibus moderandis et inspiciendis, eosdem itaque totis modo viribus Contendere, ut hoc iure. temporum quidem iniuria fere intermortuo, at nunquam prorsus deleto, rursus potiantur, eiusque exercitium in synodis dioecesanis sive collationibus et conferentiis recuperent!*, maximis omnino, pluribuaque ad mentionatam suam sententiam tuendam adductis rationum momentis eadem vestra eminentia provocare dignatur, ut quantocius fieri posset, ut in Domino declararerem, an I* in more et iure ecclesiae catholicae orientalis reipea contineatur,u laicos ad synodos accerairi, eosdem audiri et suffragiuiw consultativum in ambitu temporalium ecclesiae rationum?ferre? An II* invaluerit vel non praxis introducendi laicoa ad synodos pro negotiis tantum temporalibus? Et ai invaluerit, an opportuna sit ecclesiae emolumentis, provehendis? An aequum sit et expediat collationes ht conferentias institui, ut episcopi, clerus et laici praeatantiorea disceptent, et mixtim decernant ea, quae ad rationem rerum temporalium ecclesiae pertinent? An III* reipsa bona pro clero sustendando, scholisque instituendis a laicis collate sint? Et an ita collate sunt, ut in liberrimam ecclesiae possessionem transierint? vel ita, ut eorum procuratio rationisque reddendae officium laicorum inspectioni obnoxium sit? An denique IV° ex laicorum consilio seu tn synodis seu collationibus adhibendo prudenter speretur fore, ut C non kolum maM de medio toHantar, voruseqtiam intemporalis iacena ecclesiae statas erigatur, eoa* valescat, splendidiorque fiat? i

Debita cum veneratione percipieua, ad praeoitata puncta sequentes fraterna cum sinceritate ac in Domino, mei etiam eoasiatorii desuper audita opinione,1~~deprome~~re propero declaratio~~ne~~s.

Et quidem quou punctum attinet I*", num videlicet pccleaia catholica orientalis in genere de Inore et iure laicoa ad synodos dioecesanas admiserit, eorumque consultativurt^jptum audierit in temporalium ecclesiae bonorum ambitu? — cum id historiae ecclesiasticae.universalis (quae omnibus ecclesiasticjs viris nota supponi debdt) sit obiectum, in discoptationem adducerp. pro vel contra pugnare, superfluum plane esse existimo; demisse tamen observato eo, quod mos hic, ut *DiMtrtati» dt tynodo* dioseesdao, libro III. câp. IX, de laicis, quam anno 1781 elucubravit loannes Nepomuoenua e libris B. de Kulmer, honoribus eminentissimi ac celsissimi quondam principia archiepiscopi Viennensia e comitibus de Migasxi dicata, demonstrat, laicoa nempe ad synodos dioecesapas admittendi etiam in ecclesia Romana non omnino alienus fuisse videatur. — Ad ea igitur solum me restringam, quae in hac Transylvania graeco-catholica archidioecesi ritus orientalis evenehint, in quantum nimirum anteactorum temporum cga»ae saepe dominantes tenebrae admissurae sunt, pertingenda.

Impartiales antiquitatis scrutatores ut vero simile admittunt et credunt colonias ex impero Romano per Traianum imperatorem in has Dacicas provincias anno aalutis 105 transplantatas, semen salvificae Christianae fidei, per principes apostolorum praedicatae, aecum Roma adduxisse, pro qua id quoque militat, nam nullas nominari potest apostolus. qui in convertendo ad fidem Christi hoc nostro populo sudare debuisset Verum pmut parte ab una Romanus hic populus inter omnes alias harum provinciarum gentes gloriari valet primum fuisse, qui evangelii lumen suscepit, ita parte ab alia adeo novereantem. ob continuae barbarorum sibi succedentium populorum irruptiones et oppressiones. experiri debuit sortem, ut de ecclesiastica eiusdem disciplina et constitutione e scriptis monumentis exiguum nimis sciri ac cum securitate affirmari queat; hinc etiam praetensa laicorum ad synodos dioecesanas admissio et in negotiis ecclesiae temporalibus discutiendis influxus traditioni potius orali quam vero scripto mandatis actis innitatur est necesse, cum d^cetero etiam post infelix orientale schisma ecclesia Dacico-Romana qua patriarchatui Constantinopolitano canonice 'subtecta, tunc cum initio ad dictum schisma lapsam fuisse, dubio locus esse nequit.

Quod autem saeculo 17* ad finem vergente, Theophilus métropolite Alba-Iuliensis primus anno 1696 et huiqs in cathedra metropolitans successor Athanasius, Spiritus sancti gratia illustrati, de schismate deserendo et de sacra cum Romana matre ecclesia unione ineunda cogitantes, anno 1699 synodum Alba-luliam, ubi eorum metropolitans erat residentia, desuper cum clero et populo consulturi indicantes, ad eam non solum olerum, verum etiam populum admissum, immo convocatum, et per suos repraesentantes effectivam partem etiam suscepisse (ut qui e parte populi 915 nobiles laici. — qui populum tunc repraesentabant, — actum initae tunc sanctae unionis etiam subscripserunt et suis sigillis munierunt) extra omne dubium est ex *Hitoria tecUtuutica Boeumontet* (Valachorum) Petri Maior, Budae in Hungaria anno 1815 edita, p. 88. — Post sanctae unionis susceptionem ac confirmatio-

mb, partui sede arnhiepiscopali vacant·, mb ductu rectam ordini· · societate lean, partiin. vero per episcopos uaque tempora lossphi II aeternae memoriae Romanorum imperatoria, qui synodorum ^*erratione m omnibus in patria existentibus confesrfbnibus interdixit, synodos ' aliquas dioecesanas servatas esse constat; cum tamen pbiecta in iisdem pertractata pure ecclesiastico-spiritualia thiasent, (pro tunc enim clerus Cuindationalibus donis carebat, scholasou» habere non poterat), saeculares viros convocatos fuisse doceri non potest, ' negari {amen nequit per laieos similem praeteritionem semper ad instar notabilia.gravaminie consideratam esse, contra quam reclamare hodiernum usque in diem non cessarunt, nec etiam cessaturi eunt.

Ad II*''. Ordinariatus metropblitanut diba cum suo consistorio, traditioni puncto I allegatae, et reclamationibus, quas viri eminentiores e laicis religiohem graeco-catholicam profitentibus semper omnique occasione, ob eoAim a synodis dioecesanis exclusionem manifestarunt, innixi, crtdunt praxim laieos ad synodos pro rebus ecclesiae temporalibus discutiendis et decernendis admissos, quin immo convocatos extitisse. prout nunc etiam aequum et salutare esse censent, ut criticis vel maxime bis pro sancta nnione hac in patria circumstantiis, sanior pats, et praecellentio[es viri, a selo erga sanctam unionem probati, ad collationes et conferendas invitentur. ut eorum interventu discutiantur et pertractentur ea. quae ad rationem rerum temporalium ecclesiae pertinent, qualiter nimirum desolatus scholarum popularium status erigi, subsistentia parochorum in toto ferme catholico orbe miserrimorum meliorari, templa divino cultui accommodata, domusque parochiales etc. e solidis materialibus exstrui valerent, consultaturi.

Ad III<<. Cum maxima magnatum primorum ae opibus bonisque extensis provisorum de gente hac Daco-Romana pars, antequam haec provincia ad sceptrum augustissimae Austriacae domus esset deventa, sub acatholicis patriae principibus ad protestantismum esset lapsa, non solum fidem aviticam, sed ipsam etiam nationalitatem abnegantes, s coetu magno nobilium, mediocris et a potiori misera· conditionis, qui una eunt massa populi gravi dominuli iugo subiacentis, in fide maiorum suorum, et nationi, e cuius gremio nati sunt, fideles manserunt, exigi haud poterat, ut ecclesias, parochias, et scholas magnis beneficiis dotarent; eo tamen non obstante tum miser clerus, cum ecclesiae nostrae, quarum misera sors inferius uberius describetur, non exiguam subsistentiae suae partem a populo percepit semper, et actu etiam percipit, immo reperti sunt reoentioribus vel maxime temporibus viri erga Deum et eius sanctam ecclesiam pietate et erga nationem suam amore ducti, qui finali sua dispositione, paucum etiam quod durante eorum vita promereri poterant, pios in fines legarunt et consecrarunt, ordinariatui et capitulo metropolitano manipulationem concredentes; hi eum scirent celebrationem synodorum dioecasanarum, ubi laici etiam locum habere, quoad rationes bonorum ecclesiae temporalium posse credebantur, extra usum venisse, — caesareo-regii provincialis gubernii superinspectionqm postularunt, ut inter alios doctor medicinae Ramantsai fecit, qui notabilem reliquit fundationem.

Ad IV<<. Spes omnino affulget, immo plane excellentiam vestram assecurare ausim fore, ut synodis dioecesanis ordinarie ac annue servatis, ac in iisdem quoad fandationes. temporalia ecclesiae bona, cleri curati ac scholarum dutstionem discutienda et pertractanda, laicis etiam 'aditu concesso, non solum nulla quéis opprimimw, de medio tollantur, verum etiam ecclesiae ae educationis tacens statua erigatur ac oosvalsscat. — His et similibus com* motus et ' persuasus, audito et consentiente sti>m meo consistorio, operas pretium esse existimavimus, adhuc superioribus annis facultatem pro intertenenda praevium in finem mixta synodo, ab excelso gubernio décaissé sollicitare, Nee difficile excelsum tegium guberniym in concedenda tali'facultate experimur, ei modo ad celebrandam hoc in 'merito talem mixtam synodum sancta apostolica. sedes quoque assensum gratiose largiri dignaretur

Quare eminentiam vestram humillime srxofo, ut propter emolumentum et prosperitatem ecclesiae nostrae et sanctae unionis, £apostolicam facultatem ratione celebrationis mixtae talis synodi quantocius a sancta sede apostolica nobis gratiose e subsequentibus exoperari dignaretur rationibus.

1* Quod obiectum huius mixtae synodi, unice tantum limitatio .et organisatio disordinati a populo praetensi iuris ipatronatus, et sacerdotes siAi eligendi. et candidatos safpe idiotas pro parochis suis ordinariatui proponendi, quae ipsis communitatibus nociva et regimini dioecesano saepe valde molesta et gravi sunt: item negotia oeconomica cleri, ecclesiarum, templorum et scholarum, nullatenus vero ea, quae aut fidem aut disciplinam vel ritualia spectant, futurum sit

2" Quod posteaquam ecclesiae templa et scholae nostrae, nullis aliis subsidiis, ut fundis, ded unice tantum materialibus viribus populi nostri possint inniti, et tantum a popuio suam debeant expectare prosperitatem, probe videmus et longa experientia coprincimur, quod materialem sortem et subsistentiam tum parochorum ecclesiarumque et templorum cum scholarum nostrarum meliorare et promovere apud populum, sine communibus consiliis efficacique influxu et adminiculo principalium virorum et intelligentiae populi nostri, quorum auctoritas apud populum nostrum multum valet, et qui aequo iure dicere videntur „nihil de me et ad expensas meas sine me", unilateralibus ordinariatus ve) etiam dioecesanae synodi, in qua laici capita populi partem habere non possent, decretis et dispositionibus nullatenus poterimus.

Etiam ideo 3*, quod talem mixtam synodum universa populi uniti intelligent!· non tantutn postulet. quam adeo intolleranter etiam publicis ephemeridibus urgeat, et dilationem et non celebrationem talis mixtae synodi his temporibus, quando natio et religio quoque nostra in patria lege receptae sint, et ecclesiarum et scholarum suarum negotia oeconomica permixtas synodos, id est mixtos ecclesissticos confluxus, organixare nulla lex impediet, et hoc authonomiae suae ius, omnes praeter graeco-catholicam in Tranailvania confessiones, in prosperitatem eccletiarum, templorum et scholarum suarum libere et inimpedite exerceant, etiam publicis ephemeridibus nationalibus unice meae tantum indolentiae morositatique et oppositioni potissimum adseribant et tribuant, quod In publica opinione integyae nationis nostrae non tantum auctoritatem meam metropolitanam, sed etiam praeexistentem bonam de sacra unione existimationem summe labefactat.

4* Exacerbatio populi nostri repraesentantiumque et intelligentiae eius propter non celebrationem talis mixtae synodi capit in dies tanto magis incrementum, quod probe suis oculis viderint fratres eorum eiusdjm rxticnalitatis et ritus disunites anno tentum elapso 1864 in tali mixta synodo tum parochiarum et templorum, cum etiam, scholarum suarum negotia salutaribus et omni laude dignis statutis in

optimum 'ordinem redegisse„ et nunc ex âWverso A cernentes, quod soli graeco-catholici, et quidem non pei saecularem, aed potina per ecclesiasticam suam ./daperioritatem impediantur, ile iq tali mixta synodo, (vel' quocunque alio^ nomine insignienda congregatione, in "communi pro prosperitate et elevanda misera sorte parochiarum templorumque et scholarufii suarum oonqjilere et convenire possint, sed quasi ligati cruciatis super pectora brachiis contueri necessitehtur, quomddo negotia parochiarum templerumque suorum et scholarum in dies ad peiorem statum ruant et praepediantur, et lodge retro post fratres suos disunitos remanere debeant, indignationerqet iustam vociferatidhem nec in^publuro ampliuie cohibere valent, *i* ,

Excellentissime domine, bonum et prosperitas ecclesiae meae et sanctae unionia cogunt me revelare, quod talibus non tantum legalibus, sed etiam cum emolumento et prosperitate aanctae unionis b parochiarumque et scholarum ecclesiae nostrae valde intime cohaerentibus desideriis et postulatis populi repraesentantiumque et intelligentiae eiusdem ulterius quoque his temporibus, et pqst recentiorem archiepiscopatus et metropoliae diaunitorum in tota Transylvania et Hungaria erectionem, et tanto publica solemnitate et iubilo sqsceptionem et utique celebrationem„ resistere (demissa opinione mea) esset non tantum miseram et lugubrem parochiarum. templorum et Scholarum nostrarum sortem in moderno desolato suo statu tenere, vel potius peiorem adhuc in diem reddere, verum etiam ipsam agnitam cum Romana ecclesia unionenr periculo exponere, adeo ut modernae graves nostrae circumstantiae quotidie nobia dicant: .Videant consules, ne quid detrimenti respublica ecclesiae capiat.* Ideoque non possum, has nostras graves et periculosas circumstantias detegendo meam eatenus humillimam supplicationem medio excellentiae vestrae sanctae sedi apostolicae non subéternere, ut posteaquam a regio nostro gubernio vel a legibus patriae nullum interponetur impedimentum, eadem sancta quoque sedes apostolica dignaretur tali publico et nimis flagranti ecclesiaeque nostrae salutifero postulato cleri populique, et specialiter repraesentantium et intelligentiae eiuadem, ut in organisatione oeconomica parochiarum templorumque et scholarum nostrarum in. Transylvania, (pixtam synodum vel quocunque nomine insigniendam congregationem celebrare valeamus, clementer deferre.

Ne scandalixet sanctam apostolicam sedem nomenclatio „mixta synodus*, in qua laici quoquo partem sumunt, quandoquidem huius mixtae synodi obiectum et materia non fides, non disciplina ritusque ecclesiae, quae tantum ad purarum generalium vel particularium ecclesiasticarum synodorum competentiam pertinere scimus, et quibus laici nostri® nullomodo aemet ingerere desiderant vel velint, aed unice materialia et oeconomica organisatio, parochiarum, templorum, aubaiatentiae parochorum, templorum, scholarum et didascalorum, strictus ad haec pertinentium, fatura sit.

Excellentissime domine, rogamus supplices beatissimum nostrum patrem clementer dignaretur, maiorem immo plenariam in noe fideles et humillimos suos filios collocare fiduciam; nam in Domino assecurare beatissimum nostrum patrem audemus, quod nemo nobis maiori cum selo et nisu fideliusque rem fidei catholicae et sanctae unionis in populo nostro Romano iuvat curabitque, et in celebratione talis mixtae synodi, cuius manifesta vestigia etiam in afitis apostolorum vel tardiorum etiam synodorum invenimus, exemplaque habemus, non modo nullum iurium ecclesiae et hierarchise ecclesiastieae praeiudicium, vel fidei catholicae*1 aut sanctae unionis perieulum videmus, efed hie delicatis noatria temporibus et Ifeeorufi circumstantiis, e celebratione taliv mixtae synodi potina propugnaculum 'periculi, et cum prosperitate parochiarum, templorum et ' scholarum, nostrarum ipeiusque sanctae unionis maius incrementum, consolidationem etaugmentum emanaturum speramus.

Gratiosam et quo ociorem' resolutionem humillime opqrien.do singulari venerationis et obsequii cultu emorior. ·

Firmattu ' ß

Alexander Sterka Sulucx. archiepiscbpus et métropolite Alba-Iuliensis.

Blasii. die 34 aprilis 1865.

Lttfra C.

Sumihe momentosum est obiectum, de quo excellentis vestra gratiosis suis litteris datis die 2 aprilis currentis numero 1,02 2 a me quaerit, cum illnd non solum ecclesiam graeco-catholieam in Transylvania. verum etiam ceteras dioeceses ad metropolium Transylvaniae Albo-Iulienaem vel Fogarasiensem pertinentes respiciet; quaestio enim est de constitutione regiminis ecclesiae, quae universalia esse debet, nec ad unam solum vel duae dioeceses restricta: et agitur de disciplina generali, quam soli Tranaylvani pro se exceptive condere non possunt, quin ceterae dioeceses graeco-cfetholicas conturbent; sed agitur etiam de quibusdam concessionibus faciendis. ne obedientiam sanctae aedi excutiant, ne item sancti unio irtter praesentis temporis pericula detrimentum patiatur, atque ut ia talem statum constituatur, ut facem toti nationi praeferat, eique Sancta unio acceptabitis reddatur; agitur ad quietandos Transylvanoa. qui inde ab amplexa nancta unione tunc solum quieti erant, dtim gubernium civile absoluta sua potestate episcopis adstitit. quo casu cessante, reclamationes TransyIvanorum maiori cum furore eruperunt, neque per restitutam favore sanctae sedis apostolicae metropoliticam dignitatem, neque per duas legationes cardinalium ecclesiae Romanae, net etiam peculiaribus donis et beneficiis sanctissimi patrie summi, pontificis se placari permittunt, aed praetensiones suas obtutu disciplinae ecclesiae orientalis. continuant, periculumque sanctae unionis praedicant, nisi omnibus postulatis deferatur.

Ex iis'autem, quae e plurium Transylvanorum enuntiationibus et agitationibus in publicis ephemeridibus vulgantur, quales etiam nuper excellentiae vestrae submisi, patulum est. Transylvanos praetendere, formam regitqjpis monarchicam ad ecclesiam orientalem a|pplicu* non poase; aed eam pro ecclesia orientali debere esae constitutionalem, et quidem extendiseime democraticam, qualis apud proteatanticafe aeatholieas confeaaionea obtinuit; ideo symbolum illorum est: .Credo in unam, sanctam, synodalem,et apoatolioam ecclesiam*; synodos clericorum cum laicis reclamant, in omnique adminietra|idft ecclesiastica laicorum interventum et activum votum praetendunt;'electionem episcoporum in synodis dioeceeanis vel metropoiitana, constante parifer et repraesentatione clericorum et laicorum. fieri debere, quae synodus esset supremum tribunal ecclesiasticum, quod ipsfes causas episcoporum et metyopblitae tractare atque ad eorum depositionem cognoscere, procedere et validam sententiam pronuntiare valeat. Protopresbyterorum electionem autem in synodo tractuali sive districtuali atque parochorum electionem in synodo parochiali per vota plebis fieri .debere.

Inventi nutem eunt tale» quNMue, qui influxum laicis non mpdo quoadj>xteriorem politiam et administrationem rerum eecleaiaeticarum. verum in» ipsam, fidem quoque seu profbaaionem fidei adetnuerunt; et ipee aliquot abhinc annis in ephemeridibus Trarisylvanis legi proiectum confessionis fidei à laicis solis constructum et publicatum, ia quo ea colum pro dogmatibus fidei tenenda ease proclamant, quae in septem oecumefiicis iimciliis definita aynt

Non mirum ideo,. quod ego inox m cathedram meam episcopalem conscendi, publicis meis encyclicis haec placita proscripsi et damnavi, atque acatbolica esse pronuntiavi; secundum haec enim non episcopi, sOd plebs reget ecclesiam, et sacerdotium ad solam sacrorum dispensationem ministerialem restringetur.

Huqis autem constitutionis ecclesiasticae fundamentum in sacris litteris non inveniunt, quoniam sanctus Paulus pro omnibus christianis enuntiat, episcopos positos esse a Spiritu sancto regere ecclesiam Dei; atque Acta apostolorum produnt, ipsa temporalia ecclesiae ad pedes apostolorum congregata per diaconos sive clerum, administrata fuisse iuxta dispositionem apostolorum seu episcoporum: sed nec in codicibus canoniois ecclesiae orientalia fundamentum suarum prattensionum invenire possunt; codices enim canonici a sacris scripturis noh deviant, atque ubivis episcoporum regimen atque ius illorum administrandi non solum spiritualia, sed etiam temporalia exhibent, et. si de synodis sermo est, de solis episcoporum synodis mentionem faciunt, et quoad formam regiminis ecclesiae cum tota ecclesia concordant.

Sed in consuetudinibus refugium quaerunt contra omnem' sacram scripturam et canonum codices, hasque consuetudines ut legem inabrogabftem in ecclesia urgent, cui nec ipse Romanus pontifex derogare valeat, quod metropolita modernus coram ipsa sancta sede apostolica allegavit.

Negari quidem non potest, quod imperatores Bysantini etiam ante schisma incompenteuti suo infiuxu in gubernium ecclesiae potestatem regiminis episcoporum suppresserint, imprimis autem post schisma Photianum ipsi imperatores ecclesiae reotorri fuerunt, quo super codices sic dicti Basiliealium imperatorum Constantinopolitanorum testantur. Vbi autem imperium Graecorum in Mahomedano^ rum venit dominium, patronatus laicalis in ecclesia Graecorum invaluit utpote cunr ecclesia et ministri religionis a populo sustentarentur, ac proinde etiam in Transylvania ante sanctam unionem clerus cum populo unitis consiliis res ecclesiae moderabantur, donec sub tyrannicum imperium principum calvinianorum saeculo XVII Transylvania devenisset, qui principes incolas graecae eccleaiae sui principatus violenter ad confessionem calvinianam pertrahere conabantur, et reipsa constitutionem ecclesiae calvinianae introduxerunt, prout princeps-Transylvaniae calvinus, Georgius RAkotxy» in diplomate, quo episcopum graecum Transylvaniensem Stephanum Popa Simonium 1643 confirmavit, praescripsit puncto 10 diplomatis ut sequitur: .Quod singulis annis universis officio eius vladicali (episcopali) subexiStentibus pastoribus generalem—indicet synodum, ubi si in negotio religionis quidpiam ardui occurreret, tunc obstrictus sit cum aenioribus suis reverendissimum etiam dominum episcopum orthodoxum (caivinianum). hungaricum. modernum vel futurum, super eo consulere, censuramque et consensum eiusdem ratum et acceptum habere."| Sub hoc principe calviniafio invaluerunt ergo in ecclesia Graecorum Transylvaniens! mores dtiam ealvinigni, id- esi' démocraties constitutio ecclesia^ et redtrietio potestatis episcoporum per suffragia cleri ot seniorum, ita ut episcopus nihil aliud evoqt. qua)·! synodi vel eonaiatorii praeses, caras officium reset quuoritatem voturam enuntiare, atqbe. non ipse operarios in vineam Domini mittere, vesyn electos a -populo acceptaro et ordinare atque confirmare; verbo, 'secundum voluntatem populi et cleri subiecti regere, quo in systemate episcopi a Spiritu sancto positi ad regbndum, ipsi- per subdito» suos regerentur.

Hoa mores igitur fiasque consuetudines volunt illi Transylvani revocare, quae post assumptam sanctam unionem sub "LeopOldo · imperatore, qui Transylvanians profligato principe calviniano Rdkdtxy sibi q^biecit. sensim pe> desuetudinem cessarunt. Synodi quidem plores etiam in sancta unione celebratae sunt; veruip excepta unica synodo. in qua populus suffragia aua pro,amplectenda sancta unione tulit, amplius laici non interfuerunt. Primus episcopus, nunc metropolita schismaticus Biaguna, ut suo schismati popularitatem acquireret, ab anno 18M duas tales synodos clericorum et laieorum congregavit, quales et graeco - catholici iam vehementius urgent, velut antiquarum consuetudinum superiub indigitatarum restitutionem, quae nationalitéti Romanae multum prodessent, utpote cum tales synodi nationales conventus easentr et qua synodi, absque regiminis civilis facultate et interventu congregari possent; cuiusmodi tamen synodorum exempla in tota secus ecclesia orientali raro existunt.nec in canonicis sanctionibus ecclesiae orientalis praesidium habent, particdlariter dumtaxat, si ubi existunt, introductae.

Interim negari non potest, quod.Graeci schismatici ad constitutionem ecclesiae acatholicorum propendeant, atque in principatibus Danubianis, Valachia et Moldavia, unitis, regimen principis Cusa, peculiari condita lege, laicis influxum et activai· cooperationem in administratione rerum ecclesiasticarum asseruit; unde etiam Romani graeco-catholici. ad hanc uniformitatem contendunt, et inter illoe aliqui etiam pio studio sanctam unionem conservandi et coram natione popularem reddendi, atque ex non infundato timore, quod ei clerus laicis sive populo influxum in administratione rerum ecclesiasticarum non cesserit, intelligentia nationalis erga suum cultum et ecclesiam indifferens evadet; secus vero si influxum activum in res ecclesiasticas haberet, ipsam ecclesiam tamquam institutum nationale quoque spectare, illud foveret tnereturque, ad ampliorem eius dolationem conferret et emolumentis ecclesiae inserviret.

Quibus ad intelligendum statum quaestioni· prasmissis, ad quaestionem pristam respondeo, ecclesiam orientalem catholicam non alia regiminis ecclesiastici principia habere ipsis canonicis huius ecclesiae sanctionibus expressa, quam universa ecclesia catholica; quod vero schismaticos graeoos adtinet, illi extra ecclesiam constituti possunt introducere mores, qui eoriim sectae proficui sunt, prout placet: ut adeo de eo tantum sermo esse possit, num habita ratione circumstantiarum peculiarium in Transylvania atque speciali periculo, quod sanctae unioni partim a nova metropolie et hiérarchie schismaticorum praetextu consociationis et unionis nationalis imminet, spectata etiam forma regimini» imperii civilia démocraties, quae influxum suum in ecclesiam ipsam exerit. ille hic casu» subversetur, de quo Benedictu» XIV pontifex. *De »ynodo dioecetana,* disserit, libro HI. cap. IX, ubi sub numero VII haec leguntur. .Non exinde tamen fas est inferre, integrum amplius non esse episcopis laicos ad synodum

invitare, non quidem ut intersint tamquam iudices, quod nunquam-«lienitv quoniam' etiam nuite tales circumstantiae iocurrert possunt, qdae laicorum praesentiam synodo valde .utileih et frnetuqeMn, reddatft." .Atque,numéro VIII: „Noa veiro cohaerentes adrea, quaè ' de synodo provjaqiali diximus, 'haec statuimus: Primum, ius jtommq^e obsistere laicis, ne synodo se ihteresseHiBbere contendent; r secundum, non obstante hae iuria severitate^ aliquid 'nibilominua esse deferendum .conirariae consuetudini, si alicubi iam. invaluerit; ytertium^jstiam ei eius modi consuetudo nondum sit inducta, posse episcopum-ei^Riqua gravi Vrgentiqqe'Cattytg ad syam ' synodum laiooa admittere, dummodo suffragium non' ferSfit; quartum, inter sufficientes causae illos admittendi, tyn 'posye eam adnumerari, quam sacra congregatio iam jeiecit, quod scilieet episcopus laicorum consilio indigeat; commode quippe'potest eos extra synodumconsulefe; quintum demum, da-B vendum esse episcopis ne sine vera et gravi necessitate laicos ad synodum accereaiit; paulatim enim possent illi consuetudini» obtentu ius interveniendi sibi deinceps arrogare/ .

Interim ad sypientissimum iudiffium sanctae sedi» apostolicae spectat, a severitate bac relate ad Transylvaniam dispensare, et quod sanctae unioni maxime proficuum esset, decernere ; certum enim, est Transylvanos laicos synodis cum iure suffragii interesse ıı" velle, prout apud schismaticos in Transylvania iam obtinet, nec sola praesentia passiva contentos fore.

t Ad Mcwtdum. Existit in ' ecclesia orientali in «imperio Austriaco -exemplum in hiérarchie Serborum Schismaticorum Carlovicxens'i, quod ea quamvis canonicis sanctionibus fideliter adhaereat, atque laicis ad synodos accessum, non - admittat, pro temporalibus tamen negotiis nationalis suae ecClesiae moderandis, prout sunt dotatio cl^fi et scholarum, ç administratio fundationum et asoecuratio bonorum ». ecclesiae eorumque argumentum ipsaque electio metropolitae, qui est caput nationis de speciali . privilegio ab imperatore collate, congressus nationales celebrant, pro quibus servandis singula vice facultatem a regimine civili impetrant, cuiusmodi congressui nationali intereunt episcopi ac repraesentantes cleri et populi, ac praesente commissario regio negotia discutiunt ac decidunt; ut autem decisa vigorem obtineant, sanctione suae maiestatis imperatoris opus est. Similem conventum nationalem et simul confessionalem in praedictis causis possent etiam Transylvani servare tanto magis, quod tam scholae quam bona ecclesiarum simul inspectioni regiminis civilis subsint nec ulla contributio ecclesiastica sive cultus populo vel fidelibus absque ratificatione regiminis imponi possit, subintellecto utique eo, quod plenitudo potestatis epiacoporum in administratione bonorum ecclesiae in ipso hocj congressu nationali salva et tuta esae debeat, atque cautum, ne sacrorum canonum praescriptionibus praeiudicetur. Quamvis ad tsrtioss in Transylvania praeter bonum Kut, ad cuius 30 000 florenoram comparationem maximam partem per episcopum Aron iam catholicum ex proprio procuratam, etiam clerus et populus concurrit, reliquae omnes fraudationes per episcopos graeco-catholiooa, capitulum BaUxsfalvense et cieram in exigue parte adnaqne factae sunt ; fore dehinc laici in congressu nationali · congregati, ad salutaria statuta obtutu supplendorum defectuum cooperabuntur, atque fieri potest, ut eiusmodi congressus nationalis, ad queim non obvii quique sed selecti atque spectatissimi nmionis viri per métropolitain invitandi erunt, quod etiam metropolita schismaticus Siaguna facit, nec ipse adusque strictam repraesentationem popnli in suam synodum ihtrodnxi^, ecclesiae ^t sanctae «nioni pro- « fieuuà 'sit; qpod nieum respdfisum est'ad quaeqtio* nem ftsartdm,

^tque haec sunt, .excellentissime domine, quae» e* islbidenti gratiosissimae pro.gpcationis sincerissime manifcotanda esse censui,- exspectans, a Sagientia sanctissimi patria.' ut quoji maxime sanctae unioni pt fidelium graeco-catholiconim. in Transylvania saluti profiebum fuerit, benigpa-decernatur. Mult'um autem dependet ab ipsis praesulibus, ne* dbncessionibus subditi ebrum abutantur, ei iura sua defendant cpntra omnes aggressores, et si consultationes intra limites convenientiae et competMhtiae restringantur, a quo omnis successus idmodi consultationum dependet ÿi ^ua sanctitas talem conedesiofem illis faceret dignata fuerit, fota cum regimine ^caesareo de hoc obiecto coiptelligentia, occasionem dabit bonis laicis fidelibus-de ecclesia Dei optime 'merendi, atque sic pofdrunt quietari, cum talia jtajyfresaus idem esset tc aynodi achiamaticorum^dumtaxat nomine mutato ; nomen autem synodi ex 'eo retinet) unt, ne Jaici ae membra synodi in lica esse pôsrê putent, atqqe .ab huiusmodi) bua nationalibua aliena , et exclusa sint ea, q •d synodos^ sacerdotum unice spectare possunt, ad quod cognoaceridum regimen suae maieatatia imperatoria totiea quotiea cum aancta aede apoatoliee communicet neceaae eat omnia acta aervati congressus nationalia. ı

In reliquo expertia gratiosis favoribua devotus, plena, mei cum aubmiaaione persevero.

Firmat:

loaephus Pappaxilhgyi. epiacopua graeci ritua ı catholicus Magno-Varadiensia.

Magno-Varadini, 10 aprilia 1865.

Lttera D.

Ad propositas mihi, ope aestimatisyimarum date 3 aprilisapni currentia numero 104 provocatoriarum, quaeationea intuitu admisaionea laicorum etiam ad synodos huiua provinciae ecclesiasticae orientalia catholicae, in quantum mihi Spiritua sanctus dedit et gravitai negotii poatulat, secundum theoreticam et practicam obiêcti cognitionem ac officii conscientiam, audito etiam aacro meo collegio, cum promptitudine et debita reverentia respondeo:

1° Ante omnia, non diffiteor in praeattactis quaestionibus praeveneratae sollicitationis tam singularem tamque gravem, de mixtarum nempe sic dictarum synodorum convocandarum necessitate, propositam rem, quae in eeclOsia occidentali hodie minus adurgetur, eam pro ecclegia nostra orientali graeco-catholica iam iam modo in apricum prolatam, iuxta spiritum modernae organisationis constitutionalis populorum a civitate adoptatae longe momentosiorem semet exhibere, ab cuius- felici resolutione sanctae unionis firmitas futura, immo etiam incrementa et victoria gloriosa dependet. Quare et ego prae oculis habito memorabili illo pontificis Stephani' effato: „Ne quid innovetur, nisi quod traditum eet/ in re tanti momenti prius fontes prae manibus habitos nec non praxim antiquam ecclesiae praesertim Daco-Romanae consulere censui, ut ex iis eruam, quae divinus canon, quae universalis ecclesiae regula et quae instituta maiorum nostrorum in hac re disposuerant. . y

v Ex iisdem probe examinatio, manifestum eet, iam ab incunabulis ecclesiae cathoKcab, ab apostolorum nempe tempore, primis ecclesiae saeculis, eosdem sacros antistites in pertractandis maioris momenti negotiis ecclesiasticis synodos celebrasse, ad quas, praeter episcopos et. presbyteros, invita-

bantur etiam laici, quàndb id, ecclesiae-vel episcopis utile videbatur; certe porto constat, illorum'testimoniuiq.et indicium maxime in eligendis epiheopis et clericis ordinandis requisitum fuisse (8. Cypr., epist. 4.1), ut qa.rqtione, prout ait sanctus Leo pontifex, epist. .41, „qui praefecturus est omnibus, ab omnibus eligatur!*.· Immo quidam episcoporum veneratae antiquitatis, prout sanctus Cyprianus,epist. 5, confitetur, ,nihil sino consilio cleri et consensu plebis sua privata-vententi» gerebant, sed ut honor mutuus poscebat, in communi .tractabant/ Jtafiam ex concilio apostolorum, Act. "XIV. descripto patet, ibidem seniores quoque Iaicos adfuisse.· Pari ratione· in reliquis quoque eccleaiae conciliis Iaicos ¹praeci-i puos praesentes fuisse novimus. 1

Seriori* tempore, praesertim in conciliis provincialibus, etiam adfuerunt laici fideles, u^ue tantum qua passivi spectatores et auditores vel salteAr sine iure suffragii; nam laicis nullam unquam activam partem in synodis competiisse testimonium fert ipse Beveregius in prooemio ad codicem canonum ecclesiae primitivae inquiens: „Et hoc quidem universalis scilicet ecclesiae consensionem non ex populo, sed ex episcopia elericisque petendum esse, tmam *ttt t plnrinut istis dogtnatibut ·ή guat iptam dnivtrtaltm teclttiam* habemus *conientimteni,* utpote quae dq. rebus ecclesiasticis dissertura *p/eiom raro adettt,* nunquam' autem sententiam de istis *dietrt aut luffrayiutn ftrre ptruutit.* Neque enim in omnibus. quae de istius modi rebus celebrata sunt conciliis, quemquam e populo decretis subscripsisse legimus/

luvàt hic attigisse hoc etiam, quod in schismatica quoque orientali ecclesia ritus graeci in synodo, quam aiunt sacram. Constantinopolitana adfuisse et adhuc adesse etiam Iaicos. uti magnus logotetha et sic dicti archontes. Porro vi statutorum ecclesiae neo-graecae.schismaticae ex 93 iulii 1833. art. 70, in synodo permanenti viros Iaicos convocantur. quidem, ast ibi quoque denegatur eis ius dicere aut suffragium ferre in rebus ecclesiaiiticie.

His succinta brevitate de admissione laicorum ad synodos in genere consideratis, etiam de speciali eccleeiae orientalis populi Daco-Romani synodos celebrandi consuetudine usuque antiquo, hic quaedam consignanda esse veniunt.

Vestigiis historicis et documentis antiquis, nec non traditione a proavis accepta constat, Daco-Romanos hinc iam ab ipsis ecclesiae primordiis nomen Christo dedisse (Tertullianus. *Contra ludaeot,* cap. 7; Seneca, lib. 10, epist. 97: lustinus martyr in *Dialogo cum Tryphoni,* n. 117; Tacitus, *Annalium,* lib. 15, cap. 44. etc.), ex quibus aliiaque pluribus auctoribus certissime, concludere fas est, lumen **evangelii lam saeculo primo et praesertim secundo** inter antenatoa nostros affulgere coepisse.

Haeculo'autem tertio ad finem vergente et initio saeculi quarti iam plures episcopos provinciae Daciae commemoratos invenimus. Saeculis quarto et quinte iam perfecta provincia ecclesiaatica Dacica exstitit, de qua synodos celebrasse, praesertim in civitate Sardica, sc&nuq; ex istius actis constat, ibideji tantum episcopos praesentes fuisse.

Diuturni situs squalor et injuria temporum detersit fata eccleaiae nostrae ab hinc subsequent··; certe autem constat Daco-Romanos ab immemorial· tempore sedem metropolitanam in Transylvania, in civitate Alba-Iuliensi, habuisse, cui suffraganei erant plures epiqcopi in variis eiusdem provinciae et partium eidem in ecclesiasticis adnexarum locis residentes,

Manifestum est metropolita· huius sedis saepius concilia seu synodos provinciales convocasse, in quibus^ praeter suffraganeos ^piacopos participabant. etiam'·archidiaooni 'sive protopresbyter'(qui* pro •ucceeaqribus chorepiscoporum habebantur)* cum duobus e districtualibqs 'parochis et fribus laicis. eundem 'districtum fepraeeentantibus? iis'· parochis, his a communitatibus electis, cum quibus et in electione episcoporum suffragium ferebant et in com. muni negotia ecclesiastica temporalia fricftbant. Nam et metropolitàe et episco^ optime noverunt in potestate eorum esse partim canonists·' pdrtim presbyteros, immo, etiam in minoribus ordjnibus constitutos clerico^ vocari, ut illi scientias, hi experientiam "jp cura animarudi practieam repraesentent; et -q^od, si iliis utile videatur, etiam Isiciis invitare pptsq^ quod in ecclesia quoqhe latina concessum habetur *(Catrhtonialr tpi^coporwn,* lib. I. cap. 3*1, 47).

Desunt quidem prb hac praxi certa vestigii* patet tamen haec ex consuetudine in iynodo Alba-Iuliensi anni 1700 observata, ubi ex eius actis legitur, quod in eadem synodo, praeter metropolitan· universos protopresbyferos et clerum, etiam primores nationis et e plebe ÿus quam centum millia actum amplexatae sanciae unionis suo voto confirmasse. Acta synodi tamen per metropolitan· tantum et per archipresbyteroa subscript*,et propriis sigillis roborata habentur.

A tempore amplexatae sanctae unionis usque hodie, ad synodos dioecesis graeco-cafholicae Transylvaniae etiam iaicos accersitos fuisse non constat: immo apprime scitur, in synodis annis 1798 et 1739 (95 maii) asservatis tantum arefiidiaconos adfuisse. Tamen negandum.non est, selections quosdam et eruditiores viros extra sessionem ab episcopis consilio adseitos fuisse.

In dioecesi autem graeco-orientalium schismaticorum in Transylvania iam a duobus vel maxime decenniis inchoando introductus est mos, etiam laicoa ad synodos invitare et admittere atque iudieium seu suffragium eorum iA ipsas temporales eccleeiae res depromendum audire, et diffitendum haud est ecclesiam schismaticam ex isto laicorum concursu valde .mulfum lucratam esse et adhuc lucraturam fore.

Ilia praemissis. speciatim adhuc nonnulla de synodis dioecesanis dicenda veniunt.

Canones orientalis ecclesiae synodos sic dictas dioeeeeanae seu congregationes cleri dioecesani sub praesidio sui episcopi, ad consulendum et statuendum de negotiis ecclesiasticis, ignorant, cum ii solum de synodis metropolitanis primatialibus vel patriarcbalibus praescribant. Ideo etiam synodi dioecesanae de canone in ecclesia orientali in usu non sunt. Synodi in Transylvania ante initam unionem asservatae, infuitu characteris illorum magis pro provincialibus quam pro dioecesanis haberi possunt.

/ Quoad aynodoa ergo dioecesanae ad quas celebrands· graeci-catholici per sanctam unionem ius canonicum acquisiverunt, recurrendum eet ad subsidiarium pro Qraecis iuris fontem, in defectu proprii fonti·, eccleeiae nempe occidentali·, in qua •ynodi dioeeeeanae admodum frequente· erant et nostris quoque temporibus celebrantur. Ex praescripto huiua eccleaiae, ad synodos dioecesanas. ubi •olu* episcopus eat index et legislator, ipse suo nomine decreta condit et promulgat, et quamvis adstantium consilium exposcat, non tamen cogitur illud sequi (Benedictus XIV, *Dt tynodo diotettana,* lib. HI, cap. 19, n. 7): convocandus est clerus dioecesis, *et* quidem vicarius generalis episcopalis (Benedictus, op. cit., lib. III, cap. 3, η. 9); vicarii foranei. quibus adnumerantur etiam archipresbyteri rurales, ut de istorum consilio certior fiat praesul, quae in

remoti· dioecesi· partibu· oecurrant; item canonici eccletiae·cathedral!· el cqjlegiatae qui vel per deputato·-eel, si episcopus velit, omnes ad synodos comparers tpneptar. Praetere* pirocKos. quoque convocandos ratio auadet et antiquieaimi eodleaiae canone· noe'edocent (I^enedtôt*·, op, cit,. lib. V, .η. 1 *ft 2);* immo ipae ooncifigÿ'Tridentinum (seesione.XXIV, cap; 3, *De reformation)* praescripsit. Poteatque, immo intéresse'tenetur reliquus quoque clertis cutatas, ai episdopua iubeat, preeaertim ai in synodo de iia agatur, quae omnea clerico· C«ncernünt. Si epiacopia utile videatur, Jaicoa quoque invitare possunt, dummodo iua non forttfVtur (caeremoniale episcoporum, lib. I, cap. 31, n. 7, et aacra congregdtio Concilii 22 aprilia 1698).

Secundum expoaita haec ad primam quaeationem respondere praesumo, in voce ecclesiae Daeo-Romanae contineri, adiunctia temporum et increfKentis nec non firmitate nanctae unioni· expoacentibua, laicoa ad synodos accerairi, eosdem audiri ot etiam au^ragium ferre in ambitu temporalium ecè^aiqe rationum.

Ad aecundaiu quaeationem dicere audeo, quod ad huius novae provinciae metropolitanae. gratia sacratissimae et apoatolicae maiestatis suae auguati nbatri imperatoria sanctissimique pontificia papae Pii IX auae priatinae dignitati restitutae, salutarem iuxta indigentias modernorum institutionum constitutionalium organisationem, non modo opportunum et perutile, immo ad praecludendas schismaticarum cavillationum vias necessarium ait, tum in. concilio metropolitan tum in aynedia dioeceaania e quovis districtu, archidiaconali, utrum certum numerum presbyterorum et laicorum, in *praeeentibeu vel maxime renie adnufctie, pro eancta tutione* minima /aeoraMibw, *admittere,* ubi tam in ipsa archidioecesi metropolitana quam in ipsis neo-erectis, dioecesibus suffraganeis omnia λ fundamentia erigendis veniunt. /·

Relinquitur autem beatissimi et sanctissimi patris -gratioso iudicio an laici in ordinariis sessionibus synodorum adesse possunt, vel ut propter veneratione m synodorum ea quae ad rationem rerum temporalium ^ecclesiae pertinent, non in ipsis sessionibus synodalibus, sed extra eas in collationibus seu conferentiis pertractentur, ubi episcopus, clerus •t laici praestantiorea·de iis mixtim inquirant, disceptent et decernent.

Quoad tertiam quaestionem sequentia adnotanda sunt. Modi bona ecclesiastica in ambitu huius provinciae metropolitanae acquirendi pro clero substentando, ecclesiis providendis, scholisque instituendis fuere praecipue quatuor:

a) Donatione ab augustissimis Austrias imperaftribus, praesertim a Maria Theresia imperatrice, aut a dominis terrestribus in sequelam rescriptorum imperialium, vel altissimo loco accepta impetratione, congruas pro sustentatione cleri graeco-eatholiei in agris foenitis excindendi disponentium, aut secus ab aliis benefactoribus spontanee facta, b) Designa)·tione' seu segregatione congruae et peculii ecclesiae e terreno communali, uni talia libera exiatebant. c) Emptione vel pretio fundorum per comraunitateh ecclesiasticas vel per ditiores eorundem coadunato; item per contributiones spontaneas fidelium. Et denique, praesertim- in Ilungaria, d) dotations ex fundo religionis et excelsae camerae regiae.

Omnia autem haec bona ecclesiastica a piis et egregiis laicis, paucis exceptionibus, communiter ita collate fuere, ut in liberrimam ecclesiae possessionem transierint, reservato patronatna iure. Quare ex hoc puncto consederatis his bonis, prono fluere abeo, eadem strictu sensu laicorum qnoqne inapèçtîoni esae obnoxia. Ast cum ia arehidioecesi, praesertim, ad quasdam fundationes administration! ecclesiasticae contredites, iam hycusque existantes, quàe partitu p/o e^bcanda iuventnte scholastica in variis r^mis scientiarum, partita pro- clero iuniori succrescente destinatae eunt, etiam laici notabilem partem contulerint;, item, cum ab* anno 1848, lihgr-,tate et aequalitate legali ad omnea patriae filios -extensa', ipsa quoque natio Daco-Romana, cuius potior P*Γ· e'sublato sobbagionatu (feudali servitute)--consistit, in possessione fundorum suorum internorum et externorum perpetuis temporibus assecurata, sub clementi duguatae domus Austriacae regimine reviviscere incoepit, ac de suis bonis liberam disponendi facultatem bebent; — prudenter providendum esse censetur, ut in synodi·, ubi de coelestium acquisitione terrestribus quoque mediis consulitur, ipsis etiam laicis sufficiens ocdhsio óxhibeatur, studio, opere, bonisque suis- ad- bonum commune ecclesiasticum promovendum concurrendi.

Tandem ad quartam et ultimam quaestionem aperte et ingenue fateri coactus sum, omnia illa incommoda, quae puncto|^quarto veneratae sollicitationis recensito sunt, extra'omne dubium certe existere. Ita: a) institutio iuventutis in ambitu huiqs provinciae metropolitanae. praesertim in Transylvania, paucissimis locis exceptis, omnino neglecta miserrime iacet, cum a parte graeco-orientalium schismaticorum jeterorumque acatholicorum unanimi virium et opum suffragio in synodis concentrate ubique palmam p/aeripiat. b) Ius electionis et praesentationis ex parte fidelium in iis parochiis, ubi animarum curatores et servitores ecclesiastici a fidelibus sustentantur iam a dimidio vel maxime saeculo in arehidioecesi per praanules magnis difficultatibus, immo in aliquibus locis assistentia iurisdictionum civilium, praesertim ante emancipationem plebis, suffocatum existit; unde minus mirari subit. si inter ius liberae collationis ordinariorum grsecocatholicorum et inter ius patrondhis fidelium parochianorum, tenore art. XXIV concordati confusiones exorientur. Hinc c) etiam causa illa deplorabilis ex praemissis in -promptu est, quare pleraeque ex parochiis nondum, sunt eongruis provisae neque fundi in evidenti positi, immo in quibusdam locis neque conscripti, nec bona ecclesiarum determinata \>eque a parte parochis et servitoribus ecclesiasticis competenter segregata, eo minus rite administrata habeantur; quarum rerum exempla existant etiam in partibus Transylvanicis huic dioecesi adnexis.

Ideo tum ad manutenendam disciplinam ecclesiasticam vario respectu 'bollapsam, tum sd organisationem parochiarum singularum dioecesium huius provinciae eccleeiasticae e fundamentis iuxta canonum praeeeripta restabiliendam, humillime ad sanctissimum ac beatissimum patrem medio excellentiae vestrae supplico, ut concilium -provinciale, item synodos dioecesansa quantocius legitime convocari disponere' dignetur; in quibus cum- consensu sanctissimi nostri patris, etiam laici viri, selo religionis, pietate et scientiis auctoritate praediti, eerto numero aoceneantur, qui in rebus, quae procurationem et adminietrationem bonorum, pias fundationes et instituta scholastica respiciunt, consilio concurrant: hoc enim adiuneta temporia et gravis et urgens causa organisationis ecclesiasticae prudentersuadet.

Hoc namque remedio in his temporum circumstantiis apefatur fore, ut praesignatis malis non tantum salutiferum remedium adferri possit, verum etiam, quod ipsa natio clenuque eius spiritu sociali virium unitarum semet confirmantes, temporalem ecclesiae snae statam, modo misere iacentem, faci-

Ijpri modofeliciqueomjne erigere, splendidiofemqué reddere Mtageqt valemintque. ll

Dum sinceram haec meém enuntiationem aequi Minique contuli Supplicarem, experti·.favoribus et altia .gratiis devotu· peculiari -cum veneration i· cultu perenno. , ;

•MrmetM; j,

Alexander Dobra, episcopus Lugosiensis.

Lugosini. die 11 maii 1865.
s. r -4

LatteraE.

' Versione letteralel delle eondixioni proposte dal vicario foraneb (di Fogaras) Antonelli, ed accettate dalla radunanaa de) clero dplla arcidiocesi di Alba-Julia, e di una parte della djocesi di Bxamosuyar. coli' occasione dell' elexione di tre candidati da proponi alla sùa maesté per la presentasione alla »ede arcivescovile vacante di Alba-Julia.

Per l' intelligente di queate eondixioni, gio.va premettere 1' incidenxa au questo affare, corne ai pub leggere nella „GaxetaTranailvanieiu, n" 61,1068.

„Nel d^ 10 di agoato trovaronsi quasi tutti gli elettori quivi (a Blaaiu). Si tenne une conferenxa •otto il preaidio dell' aroiprete Stefano Balintu, eaaendo notarioGiovanni V. Rùdu arciprete di Sibinio, nella quale conferenxa il vicario di Fogaraa Giovanni Antonelli, descrivendo con vivi colori lo stato della noetra chieea. fa aapere aiccome egli in cointelligenxa con più individui del clero radunato, ha formulato un progetto sopra il da farai per salvare la nostra chieea, e che quel progetto si riferisce alla · restauraxibne déll' autonomie e della costituxione ainodale della noetra chiesd, — vorrebbe che questo progetto fosse discusso de verbo ad verbum in questa conferenxa: e quello che si troveré meglio si proponga al sinodo radunato per l'elexione, affinchè il sinodo prends risoluxioni. vale a dire ponga *le conditioni di elezione* per il futuro metropolita di Alba-Julia.

Seguono li 10 punti delle conditioni. Queste eondixioni si ricevettero con 'applauso; dipoi leggendosi e discutendosi una ad una furono accettate dalla conferenxa, la quale decise di sottometterle al sinodo subito che fosse costituito.

Li 11 di agosto si diede incominciamento al sinodo elettorale, e dopo di esqere stati letti li rescritti governiali per Γ andamento del sinodo elettorale, il vicario Antonelli salendo alla tribuns, adduase motivi per le eondixioni di elexione sopra mentovate, e raccomandb al sinodo la loro acoettaxione.

Subito dopo il comissario civile del govèrno Alessandro Bohatielu. replicb che questo sinodo è stato convocato puramento per l'elbxione, e per conseguensa non ha potere legislative, non pub formare decisioni e canoni alla norma dei sinodi ordinarii ; del resto lo scritto del Antonelli aasieme con altri atti si sottometteré al governo. — Allora alxandoti Γ arciprete di Bistra Stefano Baliptu, ed enarrando le cose accadute nella conferenxa di ieri, dice: „Noi vogliamo dichiarai^ al nostro veseovo le eondixioni, sotto le quali lo scegliamo. Adunque 'propungo, che le eondixioni dichiarste dal signor Antonelli entrino nel processo verbale di questo sinodo elettorale, eome decisione di questo sinqdo, —

Quali parole del signor Balintu furono approvate da tutta la radunanaa."

Fin qui la „Gaxeta Tpnttilvaniei*.

/Vopette *di conditioni niotieate, propotio dal eipnor oioorio Antonelli, ed aceettato dal tinodo.*

Dopo lo spogliamento, tortura ed ucciaione tirannica del metropolita Sabba Branco-veanuefettuata dai eonsiglieri rapaci del principe Michele Apaffy, la chie·· scismatica. Rumen· délia Transilvania. e delle parti/ad mm incorporate deeadde tknto di più in quanto' ehe quaai tutti i nobili di nakionalitù Rûmena incominciarono a 'calviqiuarsi, • per conseguensa da difensori della chi··· e pasione che furono, si fecero oppressori di esM. — Dapoichè la Traneilvania è stata occupata dalle armate dell'imperatore dei Romani e re della,Germania Leopoldo I, ii clero ed il popolo, Rumeno temendo il male, dal quale ne anche era ancora ecente, vale a dire di non rimanere excluso all· occasione della stipulasione dei trattato di soggexione di questa patria: ha cercato tutte le vie, affipehb con questa occasione possa scappare dalla maledixione delle aprobate e delle compilate'l.

La prima risposta perb che li* si diede, fù: che i Rutneni colla loro religione si uniscano ad una delle quattro confessioni ' riconosciute, privilegiate e ricette siccome si appellavano.

Al principio adunque non si pretenders, che i Rumeni cambiano la loro fede; si chiedeva soltanto. che, essi colla loto religione si avviliscino alie condixioni di appendici ad una' di quelle confessioni dominanti.

Fino ali' anno 1682-1700 la confessione grecoorientale* si considerb quel appendice della confessione calvinistics. — Fin'allora il romano -cattolicismo, esaendo molto compromesso speciahnente per li gesuiti. fino al quando questi furono tollerati in Traneilvania, il romano - cattolicismo anchè si trovb in uno stato abbastanxa umiliato. — Dal giorno in cui 1' armata imperiale, naturalmente romano-cattolica, mise piede più fermo in questa patria, nacque la più grande rivalité trs i romanocattoliei da una parte, e tra i riforroati calvinisti dall' altra in riguardo alia religione greco-orientale, lo che si dimostra da più atti e documenti conservati fino ai nostri giorni.

Al fine dopo molti e grandi combattimenti, il clero Rumeno diede il suo consenso di riunirsi aMa chiesa di Roma, tanto perché speràva una vigoroM tutela dalle brutalité dei nobili, quanto perché previdde la possibilité di accostarsi per questa via alia sua origine italiana, di rientrar in comunicasions coi popoli Romanici, di svolgere la propria lingua, e di salvare dall' intento la propria nationalité.

Roma cbiese dal clero e dal popolo Rumeno soltanto Γ accettaxione di quei quattro punti dogmatici, quali li accettb la stessa chiesa cattolica nel concilio di Firenxe celebrato negli anni 1438 s 1439. E di seguito li promise ripetutamente guarentigia per Γ intatte conservatione della propria gerarchia, dei rito, Uella disciplina e di'tutte le consuetudini ecclesiastiche, definita e circoseritta nella propria sfera dai canoni e dalla pratica antica.

In tutto il decorso delle negotiationi intervenute nei giorni dei metropotiti Teofilo ed Atanasio I, niuna commemoratione si è stata fatta delle decisioni dei concilio di Trento ; emendochb i pontefici Romani in tutti i tempi si tennero strettamente alie basi dell' unione stipulata nel concilio Fiorentino. Questo si vede dal breve dal pontefioe

' Questa version· fti esegtiite ds un ottimo sseerdote Rnxaeno allievo di Propaganda. (Letters del nnnsio di Vienna, 16 settembn 1868.)

' Leggi dracosisse dells Trsasilvsais costro i Ruiea·. — Nets del usdnttore.

▮ Cattolica, calriniasa, Interasa, usttaria. — Nota del Usd.

* Sdsastics. — Note del trad.

. **In** ** ▾ iadiriomte aiveaeovi Rutaai aaffaaao MU A date *H* 9 epcile IM· a apodalmoate daBe octobre 4i XOΓ· M φηl* lβ μ o lμ lβ ®ΐÎB® φAivφφ *ββκΛ»* 99 ^B· uFW^WB^^Mp

ri atteagaao ooMaate a qtari qnattru parti, aa aa· WMM· M MTO'ΤM, «MωβM ^M - μ MM·I·

Fnrtaato la ferions giinitiia aariaaaaaiaa, a par aaatagaaaaa aaaM aatiaattdiaa aaa ri aoqriaté, aa abba l' ardire. dKprevariapra* aaQa driëaa graoo- aattetiaa quelle, femoja, la quate aaoaa: ,Et omnia i- q«M MMta aMtef ·oβl··üι Bmmm toMtf *t prottotar*, a oon queste ri pesa al oello aaa graa parta dei causai dd oouotlio di Treute, U quali ferons iaooadirioaatemonto raepiati dalla ehiaea di Francis a deU* Unghoria. /La Spagaa ad il Portogalle li aocottaroao eottaoto sotte aleaao ooonditioni, la Oermania poi par «agios di essi porto la guerre.

La stetoa ferions allora oaaipotonte non solamento a Vienne, ma anche in Borna aoppreaeo anehe la dignité metropolitica ad artivoooovile; di poi «ucceativamento altate la ginriodirioae gorarohioa e la disciplina eoclesiaatioa in aenao aaaolutiatico per mémo di aleoni individui, i quali ri eduearono negtt istituti geaaitiri.

Di poi emendoobé i geeuiti, i qaali ri miochiarono oon tenta audacia negli affari del doro grecoeattolioo, per le più' appartonevaao alla nationalité nagereaa, non ai equietarono (Ino a tanto eho oottoaaro questo doro agit erdvoeoovi angareri. E osai il elero od il popolo noatra ramono ia veoe di entrera in oomuaioatioM non soltaato eemplicomente dogmatics, ma aaché nasioaale oon Rome o 00lΓ Italie, inaopettatamente ai vide eaduto dai lego in pooo; sottratto alla dominatione dei superintondenti angered riformati, 0 gottato di fatto ootto la dominerions dogli arrivoooovi ungaresi, e dei rispettivi dbneistorii.

I noatri antenati inoominoiando da Ateoaaio I, non omiaero di p^oteatare a tutto le oeoaaioni contra queste aorte di ettentati, i quali portarono tente amiliaaione e ruina alla noatre chiesa.

Coll' occatione di tntte leeletioni di prelati il elero face provocatione al petto stipulate ed aoeettato nel concilio Fiorentino come anche a qaalli partioolari oonchiuri nei giorni del métropolite Tootle 0' di Atenario I. A oagione di quaato petto nel dootfhao dei tempi tra véocovi ed elceni ardprati hanno «offerte le più amara potaecnaioai ed anche destitutione, eaaondoohé rilora la ferions gaeuitioa ebbe in auo aiuto il breorio della pstoetif politisa, del qnale abate a piaoore.

Prariaamonte aacbi aal rinodo celebrato in 17i29 settombra 1860, vole e dire notto il dominio dalla togge arertiato, i 307 rapproaentaati del riara grooo-cattolieo di Tranailvania obbero il eoraggio di mpttera al futuro prolato dioceaano le oegneoti due conditioni:

a) Che oonaervt e difenda la noatra ohieee ndla «ea antica liberty independeate da ogni irilamo e aabordinarione ad nitre chiaee, attenendori aoltaato alla immediate dipendenaa dai patriaroa di Borna antica.

b) Che eooperi dalla maaetù eue nagratiarima, afBnchè ai riatauri 1' antico dritto della noatra ehieoa di radunarai in ogni anno individui dai doro 0 dal popolo, cioù dalla' intiera chieaa.

Queete due conditioni augoee a aalutari ri aoeettarono allora in unanimité.

1 Form .intruder»·. Nota M trad.

Paré dnppoiahh U «Uro ed Il popolo rumdoe di TraaaOvaaia a port! aamaoao, il qaalo appartiaao «Mm* (Nm· triet* oho la feaafcao goaoKaa non eeeaa di turbargli la pees 0 la trnaquilliité apHtaale, ma per agri aorta di maori 0 per tatte ie vie o' taeoraa a pravarieara ·alia noatra ehieaa la ietitaaieai amaintfetiabe del eoorilio Trideatiao, a deatituiro la gwriedinaioao o la noatra diariptina gerarohiea, a oollooara tra. la eode di Boma a la noatra gorarahia U primate dell' IIpgheria od a subordinate a qaeato il noatra dora; dappoiebd della rtema eeparieaia ri é voduto, che aleoni membri del elero, derelitti dal lora angelo custode, adraeciolaroao fine a tradira alcuni dei dritti noetri gerarahiri; qsindi par matter una volta fine a queete lotto perturbatrici di apiriti, e cessanti nella morale évangélisa, il rinodo della aroidioeeai di Alba-Julia radnnato oggi in nemo del Padre a del Figliuolo a dello Spirits canto, innansi ai motte piedo all' elesrione del auo prelate o métropolite, iotituiaoe 0 decrete i sequenti canoni e rispettivamente conditioni di elesrione, arenti valore obligatorio tento in riguardo a oh ed al elero rappraoentato in queato ainodo, quanto in riguardo ai aucceaoori di oaeo nel eervisio della chieaa di Oeah Cristo: « -'

1. L'autonomic ooetiturionalo e ainodale della chieaa grace-cattolies ramena dî Tranailvania e parti annosae é riateurata, e rimarré riotaurata per tutti i eeooli eel oenao dei canoni emanati dagli otto concilii ecumenici, in quapto qnegli aaaigurano i diritti delle dioceti e delle areidioeeai, come anche oeoondo Γ analogia della noatra praaae ecclesiastica ossorvate da^seooli, innansi che fosse state Ula alterate dalle arti dell' aaaolutiamo.

2. La nostra unione colla chieaa Romanu-cattolica é, e rimarré per tutti i secoli aoltaato dogmatica nei oonoaduti quattro punti, ed altro niante.

3. La dipendenaa della nostra gerarchia dalla aede di Roma è quelle pravedute nel concilio di Firense. Quella dipoaden^'cireoacritte dai canoni di quel ooncil,o la rioonoociamo e aiamo determinati a aoatendrla all' inoonlro Γ ulteriora leaione della liberté e dei diritti della nostra chieaa non la aoffriramo in niuna rireoatansa.

A Qnalunquo membra-della noatra chieaa grococattoliea, ohierieo od anche prelate, menace ovvero seoolara di qmedue i nesti e di qualunque conditione, ardirabbe ancora di rioorrora o di appellaro a verano dei prolati ovvero oousistori Romano-oattoliri in qualriati causa ecclesiastica; coetui quai traagraaaora dei canoni e diaproggiatoro della gerarohia a della giurisdisrione noatra ecclesiastica. aia esduno per aompro dalla communions della noatra u chieaa grooo-oattolica. t

6. Qnaato ainodo rtanuova la marifeatarione del propridhrolera eaproaao anebo nd 29 ssttembro 1860, dio i ainodi da celobrarti per I eiessione dei prelati, ri ooatituiseaao per 41 fetara tento 4a membri chieriri, qnaato da aooolari, seconds la proportione, U quale ri stabilité ad proosimo ainode, eho ti celebrate in aogaito alia ooasegnuioae dd nuovo areivaeoovo o métropolite.

β. Qaeet^ainodo rieonoeoo aariome ai «soi oorreligionari aooolari il dritto di cooperare in ainodo oon vote dedrivo a tutti gU affari, i quali ai riducono all' ammlniatrasioue dri poderi, deJis fondation! o dd mobigli oedeaiaatid, od alia iatiturione della gioventù eorrtiigioaaria.

Ed aMaeM queato dritto dd -aooolari at posse eeerritare in modo eoavoaioute, ti eonvodrarh ad hoc una conference miata, la quale ti comporte per

maté da «Mariai a per 1' ataa a»«h da aaealari. — Pa» la 41 mi NfolMMsto eiMteceJ® da earrire a queste ««««pa, ai iaaariaa aaa eemàs-aaeaa, la quale ai comporté dai ssembri dal aaeaiatorio aaatNpaUtaaa quaati dimeraao a Biaaia, a da akratteati mombri aaaalari, li qaaM quanta volte U noaûaaré il wave mstrapsHta.

7. Alla pertrattaiiene della quaetioai stratta mante dogmatieho a di tatta la altra, quanto dai eanoai «aaa raearvate alia garareMa, i membri aacolari aaa potraano praadars parte aleana,

8. Esoaado i prelati dalle nostra «Maaa obligata dai caaoai ecclesiastici di celebrare eiaodo oecledastieo ogni anno, par la τββο di queato sinodo ai rieorda ai nostri prelati quanta loro stretta obligatione; par conseguensa tanto pit ai aspatte dai pralato suproaio che si sceglieri e si eonsegneré, oha in forsa d«Ua sua giurisditione canonica raduni innaaai tutto il ainoda ecclesiastico composto dai elementi e numéro, nel quale eoso si trova oggi adunato, affinché quelle prepari la via ail' effettuatione della decision^ fermata nel panto precedente.

9. La giuriadiuione dei fort protopresbiterali è renaurata, e qoalunque dispositioni fatte sense la saputa ed il consenso del clero per la loro caasatione, ed introdotte nolle nostra chieea per via clandestina, rimangono nulle.

10 ed ultimo. Ed affinche queste nostre oondisioni proposte collo scopo più puro di salvare la nostra ehiesa dall' interito, il clero ed il popolb dall' umiliatione, si posea effettnare quanto più presto, noi tutti i membrf'di questo sinodo, ei obblighiamo in nome nostro e dei nostri mandanti in facets al cielo e della vera eristianitb, a) ehe ehinnque di noi sarebbe destinato dallo Spirito sento ad occupare la aède metropolitan^ di Alba-Jnjia, o qualcuna delle sedi veocovili greoo-cattoliehe, ossorverb e fari osservare, e rispettivamente offsttuorù tutte queste oondisioni, fino alie ultime loro conseguense, ni permetterù più la leoione dei dritti della nostra ehiesa neppure in ana iota, vanga,essa da qualunque potero tanto mondano quanto ecclesiastico, ma taré aempre pronto e petite ed a sof-»frire siooome Sabba, ovvero ad aadaro per orme di Qainu e di Mairoul, più tosto che vedere Ia propria ehiesa burlata ed umiliate. b) Ci obblighiamo che sjuteremo oon fodelté incrollabile quel nostro prolato, il quale combatterh per Γ autonomia dolia nostra ehiesa, per la propagations dolia moralité cristiana, e della cultura genuina coll* ajuto dello Spirito sento e della nostra earn lingua nationale; di più il difondoremo da tutti gli attacchi di fora, adoperandoci di pigliarii noi steesi eopra di noi. E quindi, c) non soflriramo più che il nostro prelate per la via di ornante sia impiegato quali' iotrumento politico, neppara che la responsabilité per la oondotta nostra s del nostro popolo sia aggravata soltanto su gli omeri suoi, emendochè il clero ed il popolo maggiorenne che appartiens alla ehièéa greco-cattolica di rito orientale ha plena coecienaa dei proprii fatti, e per oonaeguonsa ù in stato o deciso di portare tutta la responsabilité di essi, tanto in solidum, quanto ogni uno in particolare.

E si 6 corroborato questo documento a perpetua memoria da questo santo sinodo aceludondoei al protooollo dolia sessione.

Blatio, nella sestione di 11 agoeto, anno dei Signore mille ottocento aeseagta otto.

Tradotto dai numero 117, dl 20 agoeto 1868 dei giornale Rumono vFoderatiunea*.

1 Vssoevi « Blatis privati 4eUs tore veti. NMUtni

Iteqae, earn in «ne bairn capitia III (deles etiam laiei ad aduriafotratiaMm honora· seeleeia ilietram nairarsini si tarsatar in forma synodi primigenia, hae saper re arrhispiirrfma Fagaraoieecom expostulari mandarunt petroe, eeiMeet at aigaiteara distiaetios voUet imimsmndi aaee deh«rat haee hienra· in eedeeiaa bonk adminiât»aadis iausixtio. Qaraetioai propoeitoe dietee arehtopioeepaa respondit, in eitatis listeria diet 29 angusti 1877:

«Daas concilium nostrum provinciale laieos quoque delibsravit fore admittendos ad bonorum eeeleaiastiooram administrationess, duo oi prae oealio versabantur motiva, primum quidem in eo repertam, qaod laici, proati superius ia responso ad 6 littera d) adnotatum habetor, ab immemorial· tempora in hio partibpa abiqao in administrationo bonorum eeeleaiaaticoram adusque semper activam partem habuerint; — et secandum motivum reputabatur inveniri in eo. quod pleraque bona singularium ecclesiarum laicorum respective «deliuth liberaliteti et munificientiae sint in accept» referenda, circa quae qua talia illi et intereaoentia ducebantur, et ius illud exercebant, quod ipaia per suos repraesentantes, quos curatores sive syndicos vocant, exercendum et sitissimae resolutiones regiae et dispositiones guberaialoe adiudicant.

Ita intimatum altiseimum de dato 20 aprilis 1799, n* 23 022, praecipit, ut «magistratus respectivi in praesentandis suo tempore ecclesiarum rationibus sint quam dili£entiseimi*. Alio autem decreto sitissimo de dato 19 aprilis 1796, n* 7886, ordinatur, ut „eaMse ecclesiarum cum concursu parochi administrentur, ae rationes earumdem cum influxu parochi et vice. arehidiacohi censurari debent*, Item alio disponitur, ut «ad censuram rationum ecclesiae patronus eius influat*.

Alibi disponitur, at „censurae rationum intersit, praeter loci parochum, vice-archidiaconus vel eius official»· et communitae, horum votia syndicus eligatur juramento obstringende»*. — «Cassa ecclesias in qua praeter pecunias, obligatoriales et alia documenta adserventur, sit prae manibus syndici.* — «Syndicus sit provisus libro, in quo supellex ecclesiae^* fundi illius cum limitibus et vieinia, copiae obli^tionalium et alii tituli paratae perceptionis inserti habeantur.* v

«Tenent praeterea syndicus diariuifo cui percepta et erogate de die in diem inscribantur . . * «Syndiens a parocho non alias solutionum commissiones accipiat, quam qùae ad tegendas ecclesiae necessitates pertinent.* Vide intimatum sitissimum do dato '19 februarii 1781, n* 958.

His sitissimis dispositionibus conformis invaluit praxis bona ecclesiastica tingularium ecclesiarum administrandi, quae, paucissimis exceptis, hodiernum usque in diem observetur.

Piae verp fundationes, si quae existant, fundatorum dispositionibus oonformiter administrentur. Intuitu quorum intimatum citissimum de 26 aprilis 1797. n* 8667, disponit: «Pierum fundationum saecularia et ecclesiasticae categoriae curatores de securitate capitalium propriis suis facultatibus cavere obligabuntur*.

Fundi et fandationes publicae dioeceàanae. nisi benefactores, et 'fuodatorss alitor disposuissent, in omni dioecesi per capitula eathedralia administrantur sub superinspectiono episcopi, cui semper ab illis quotannis rationes praestantur, hinc ad gubernium civile subeterni solitae, quod eas nomine regis apostolica qua suptemi ecclesiarum 'earnmque bonorum, fundorum item et fandationum patroni superrevideri et eeaearmi disponit''

»1·

Be itaraa *4 iuaM ravaeate ta osugragatteua A diei 39 ielii 18?% mpsnsum fait: »8taadum eue· fa deeisi·, eafpreera e text· quacsuuqua aMutfou·

f

(»)

Nota arehOrii:

Laggaraano eon eoddiafaab·· ta mfaieee voatra te disposition! di questo capo. Noe ere ger oarto regolare il modo, eoa cui faoavasi l'abtebua de' parrochi nella provincia di Albe-Giaifa, e ehe (coma ai eoaobbe nolle confierons· di Blaeandorf) oouistevn noa in an ooneoreo spectate, ma banal- o negli esperimenti subiti no' licei, o noU' ooame fatto dal vesoovo oon aleoni suoi aaaaaaqyi o canonici nell' approvarli per aseoltara b confessioni, allorchè trsttayébi di que! sacerdoti, i quali ehiatnansi *teologi,* à jiell' osame fatto a discrexione del vescovo, allorquando si trattav* di qaei preti, i B quali dieonsi moralist! o idiotsl. Il popote poi noa era estraneo alla scelta de' parrochi (col. 781 A). Le eleaioni popolari, le quali in Transilvania specialroente avean luogo, awenivsno priadpalmente per la regione che quei fedeli si arrogayano il dritto di proporre il perroco „perehb cieacune fomiglia rapplisoe elle meschinissima di lui dote col dargli il cosidetto *Ivcticab,* ossia una ipisura di grano e t duo giorni di tevoro*

In sista di cbe gii eminenti padri nella pià volte citata congregatione del 37 febbraro 1859 attendendo ana migiiore siatemaaione delle parrocchie fra i Rumeni, ordinarono frattaato ehe *obiter rt eopta* occasion* si esortasaero i veseovi ad usure le maggior diligensa nella scelta de'eurati, e nell' eacludere Γ intervento popolare io sifstte scelta; come pure vollero, ehe si trottasse di tel materia nel primo sinodo provinciale; lo che si è eseguito. C

Nelle diocesi, di Gran-Varadino la legge del ooncorso à normé del Tridentino gii si trove in vigore'; in quelle di Lugos * e di Fogaras * si esige nei parrochi la sciens* conveniente, ma noq, si sa, che i medesimi si sottopongano ad uno esame partieolare, oltre quelli subiti nel eorso teôlogioo e per 1'ordinatione. Non appariée* poi'dalle recenti relationi, che abbiam potato consultare, che nella scelta de' parrochi ora s'ingeriscano in modo indebito i laiei.

(M)

Nota archiva: r

Prescrive il sinodo che si batteasino ssb ooaditiea* gli unitari o soeiniaai che ei oonvertono. Fu di cid discorso nolle conferente di Blasendorf. Taluno di que' vesoovi disse, ehe non riteneva gli unitari per oristiaai, e che non erodendo east b divinité D di Gesù Cristo, non, poteaao battesaar*. L'aieiveoooro rispose, cbe gli nnitari sono eristiani, ed un altro prelate agglunse avertie veduto taluno batteitare nella forma praseritta dalla ebfaaa. Dopo * qualche discussione si convenue, »che per gindicere se uno sia o no validamente batteasato, biaogna eaaminare il caao partieolare, tanto pib qbo no' loro rituali rien prescritto qnanto ei riebiede al valor* del sagramento* '. E taie appunto b h regola che

a* porge il Baato Oflsb. ImperaeaM ad analogdabbto peepeste dal veeoeva di KbopoN · emmfai stretsri apoeMBee di VaBaebfa. in far. III, beo IV, b tagMo 188% gR «uismttaiai iaqubideri gitirtïï rfapeauru: ,Quaade uaitarti ad Idem eatbalbam *aoa*vertuntur, taprimb epbeupae «HBgonter favestiget, a* «oram minietri ia ooliaüo·· baptiami eum uoCMiaria iateaüoae materiam tàm remotam tum proximam, et formam iaxte diriaam iaetitatfonem adhibeaat, et ai foete inquisitione error subotantialb certe inventetur, aboolute eunt bsptfaaadi; si autem remaneat prudens dubium circa validitatem, secreto •t sub condition· baptixentur.[!]

(40)

Hanc animadversionem ex concilio Zamosciano desumptam (tit. III. § 3) ut valde opportunam probat Benedictus XIV, constitutione Ez guo primum, data die 1 martii 17M. 8 52

(41)

Nota *archivii:*

I patrini della cresima si dire ehe *mat nd»» qai vt baftiavti.* II sinodo di Zamosoia peri»' vi fa una dietiuione dicendo che Runum dumtaxat patrinum et pnam matrinam pro baptismo, ac unum patrinum vel unam matrinam pro confirmationis sacramento parochi admittant, quos etc.*

(42)

In forma primigenia huius synodi exstabat alia paragraphes, scilicet: nInsuper monentur parochi, ut a diversis haeresibus, hocce sacramentum respuentibus, ad ecclesiam graeco-catholicam redeuntes sacrae confirmationis participes efficiant, illo* sacro chrismate ungendo*, et adducebantur in testimouium: Concil. II, can. 7, et euehologium. in *Oriia»* rsesptbms JUurstiooram. Hanc autem paragraphum deleri mandarunt eminentissimi patres, obv istam, ut videtur. Notem arcAteri,-

I parochi (prescrive il sinodo) deggiono *crevi*mare gli scismatiei che tornano in seno site chiesa greeo-oattoliea *a ttiwrut havrtviba» hoece vacraiarv·ttaa, revpaeatihav.·* Non saprebbe dirai, quali sieno fra i Greci oretiei (se di questi si traita), quelli ehe non conferiscono la orésima. o la conferiscano invalidamente. GH eretici, di cui parla i) concilio Coatantinopolitano I nel can. 7 citato dai padri di Fogaras, aono gli ariani, i macedoniani, i novaaiani ed apollinaristi, gui, corne avverte Benedetto XIV, aueramsatam raqjlraislioate *out aullo* modo, out ›m·*eulids* ceq/srséunt *. Quanto poi *11' eucologio. cui pure ai appoggiano, riflette)' enoomiato pontefice. che te taluni eucologii si stabilisée realmente che si ammiabtei ta cresima agli eretici quando tornano ail'union·;- ma soutiens che neita chiesa orientale I'unxioa· generalmente pmeritta per la rieonciliasiou· dagli eretici, non era sagramentale; che se η·i datti eucologii *l preaeriv· tunsione colla forma sagramratate, ,id utique tribuendum est interpolationi schismaticorum, quibus · Theodoro B*lsamone persuasum fiait, at ei quis tatiaus ad Graecos commigraret, hub sacramentum confirmationis denuo oouforandum esset*; ehe infin· aaatogameate a cib fu oorretta ta nuovs ediaioM dell' euoologio *. Non aappiamo in quali termini si ssprima il rituale rumono su questo ponto, se eioè ta dispouixione relativa alia cresima sia partieolare e eondisionata, come qualia dei sinodo. o generate ed aasoluta.

I .Distinguons i psrrocM ia loolsgt sssolsti s psrlttti, ed ia norslistl e idioti. I priasl ses quelli' ebs benne statists teologi* per qusttre saai as'ssuünarii. i ssesedi'poi stadisao*jet* f aa Menais la teologi* sserals ia liage» volgsre num·*.* Btporto dells misnoas apost. ai Bumssü. p. M.

' Verbale dsl rapparie eit., p. IM.

• Belas. del Ies*

• Boisa. dsl I8M.

• Betas, del IM·.

• Rapports oit. Btatrstts, | SU

‹ IbM. I 1. p. M.

* Bsila *βv* fus priumm, * M.

• nu, i «.

Patata· quanta ueeAmima eiaoAata Aiepotafo·· A ta aaataa taaaagtaai ata la qewedtaeM aai rater·, para aaggatta ta aa' ataa diffioata, ia qantate amppaaa a·' paati erieuteli la taaaM Ai «tata la 4aüa wniäit aai aaaa aatahiaaia aoa ta etate par aaaa Airalia«aaia riaalata. Mm par· ataagaa attat µ µ Mµ µ µ A» il emppoate Ai gaata praaari

ewtewta taMaataaü; gteeeta ai è pdfi vata AuMtata, aa la ttaaMA Aatagate «ta taaaa i prati «riaa tali Ai ataataaara, ai aetaaAa a queeto eaaa, ta apparias· Aai aaatri rogietri, ata ta atata ta gai amaaata ia propaaito un· AoAaitivu'oA aaptaita riaoiataaa. Propoataai aai 1866 quant· nradeetaen oontrovarta al Saato Oftsî·, il tanto pqdra attaata

FWe'Ül MβκIβνά· *JftltH*

Torta in campo nel '1871, bvmAoI· dato ooenaion·. pn ctao' propoeto dalla buon· «Materia di monaignor Valerga patriaraa di Geruaulemme. At m egli oignificato aaaarri eolh dei Greet convertit!, eta aoguMfio il rito latino tanne batterapr· i loro figli dai nittionari latini; talvolta peri) avrenir· ehe nell· famiglie, oto la madré è rimaata nello aciam*, aaM b li fa eegretamente ribatteuare dai preti eciamatici, i quali loro oonferiecono ineiem· ta erorima. Dimandara quindi, ce la ererima amminietrata in tali condition· foeae valida, e goetaM arpatae, ce il fanciullo doveaee o poteaee almeuo eaeere naoramente ererimato «ta oemÎitaM·. Or* atteea ta nullité del eacondo batteeimo, ehe ri oonforiece a qùeeti bambini ,gta validamente batteecati dai mieeiOnarii, il caeo ecmbrô alla Propaganda equivalere ail' amminiitrar la creeima fuori del battleeimo, e quindi impliear la queatione del valor· della ererima oonferita dagfi oriental! eeparatamenta dal batteeimo. Quindi rioeome fra i punti preri a dieamiaa dalla commieeione orientale pel concilio ecnmenieo crevi atato aneor quello del minietra etraordinario delta ereeima preeeo gli orientali, e nell' analogo voto eraei trattato diffuearnente il dnbbio in parotal; coel credè opportuno monaignor eegtetario per gli c affari dei rito orientale di eottoporr· i queriti di monaignor Valerga ell' oracolo pontificio per conoacere. ee malgrado il euindicato deereto dei 1866, evenero nuovamenta a rimetterai ali' eaame dei Sento Offieio. Il canto padre ordiner*, eta ri aubordineaeero al eupremo tribunate it ana *1 roto aummeniionato. diapeneando del 'aegreto Tconciliar·. Fu dunque il tutto traemeeeo a monaignor aaeeeeore, notificendogli, ehe nelta diacuarione fattane d*Ila lodata commieeione la maggioransa de' oonaultori •vea aderito ali' opinamento dei voto, fevorevola agli orientali. · ehe colo da· rieueando d' immiachiarai in riffatta queatione rapporte al pamato. aveano auggerito che ri limitanee pell' avvenir· dal concilie eeumenico qaeeta exorbitante faeoltà dei aacerdoti orientali, iu guiaa da eecluderne il caao, di cui ai tratta. Monaignor aaaeeeore eoa diepaceio dei 16 mano 1879 eomunieeva. eta nelta feria IV, 6 dei medi anridetto, gli eminentiaeimi inquietiori D avean giudicato riaponder·; ,Iaxta expoeita non expedire, at, confirmati, de quibua in eaeu. iterum ab epieeopo inungantur, niri ad teneuram et ordinee promovendi aint. vel ipri vel eorum parentea id petant, quo in eaeu confirmationia aacramentum e··ereto conferatur, et eub conditione** '. Ora da tatto

La naiaTraaiaai Ata* aaaatata par gi' tafbrmi Ai aaa Aai paatt ata taMaata Γ attaaaâaa· Aafla dtagataae apeatoliea aalla ooeftreaaa di Btaaee-Aorf, in riita dagli ataai eta m ta ei rinveun· eaittara preeeo i Rameai. 8i eonobta iafttttti ehe in qaeUn proriata eaittara la eeaaaetadia·, eha nel giovadl taato il taoordota ooneagr* dee parti di pan·, 1' aaa par la oomunio·· At' prnaenti, Γ altra par gl' infermi. Prim di oomnaiearai U aacerdbt· prende ool cucchiaio alcana etill· dal vino eoaaagrato, ad in aagao di eroee le infoade aopra il aagro page d«gl' infermi. Nella feria III di paaqpa mentre ri ealebra ta maeea, quelle parte di pan· conaagrato per gl' intermi ai r>d«oe in partieelle, · poet· an d' ana patena ai diaeeoeaao al Aux» · ei eonaervMo ia ana eapanla o pitaida. Quando poi ri porta la cotnunione agi* infermi, ri pr«nde una di tali particolo, ai mette aal eaeehiaio colito utarai ael far la eomanioa·,· ·' inumidieo· con nn poeo di vino o di aoqu· e ei di all'informo. Fa notato, che il pane conaagrato per gl' infermi, eecondo Il loro rituale, dovrabbo eoneervarei per tatto l'annik t· perb oominta a Aar qnalcho tegno di oorrntionp, il aaoerdote dee eoueumarlo e ooMogrnre altro pane.

Mon poehi eommi pontefiei taano diaapprorato queat «eoi e Benedetto XIV Bella boita *Sui ρΛMo*raltal Io ehiama abaeo, e vuol ehe ai tolga preecrivendo. come arean teito altri moi predeoeaaori, che ta aaata euoariatia per gl' infermi ai rinnovi ogni otto o quindiei giorni'. È eorto perô ch· gii eneomiati aommi poatafiei parlaao degi' italo-grôei o di qaalche ultra fraxione di Orientali, ma aoa fanno una legge generale *. Aile etoeae praoerinioni ai unifohnb il ainodo di Zamoeeia *.

Potrebba dirai che ta ragione ta ideatica par tutti, ma ehe ta proibisioa· non ta naivaeaata., D'altro lato il medeaimo pontafiee aggiang·: ,Moa aaaarretur idem aacramentum toto anno; ai natem aaaervatum fuerit, in fine anni euriatur**. laoltr· il euindicato uao aembra che abbia une haea ael rituale rumrao* ed A immemorabile. Valataed· queeti rifleeri i) geaerale eoneeaeo dcgli Affari «ctaaiaetioi etraordinari dei 97 febbraro 1868 eoa volta interloqairvi, · eolo ordini «ta monaignor nnnrio di Viaon* alta prima opportuna occarioao inrinuaeae délicatement· a quoi veaeovi di reorder·

dario: .Utrum mcertet·· graaea-eatlmUri vuMa admiaiMmat aaoumeatea eealnaatiaai· paru lelteie, val edam UUa, «ai UlegaUtar ad ritem imtan aaat pertmeti, eade eathriid rie Madrmati daaao Malaedi atat, aea ae*; Udam amiaaatiaalmi ae ravarariiadmi doariri ad primam partam darii maadaruat raaoriri; -N·· expedite at denae Uateatar*; ed Mcuadam partam darii, aeaepe qaaatum ad illae, qui ad ritem nrtteaaaa pertraxi tarant, .ravanadm pater doaaiaaa arcteepiaMpad Laapalieaeia orator recurrat ia eeaitan p*rtienl*rftaa·.

Badem dia ae Me. oaaeUerimae adpmbavit taotatriaem •miMatbaimetum petrae*

Farta IV, dio «0 «aquati im, da mandate ravwendt patrio domini eiieniiii fharti OMI oxaeripri M caataM «t c«m aao originali convenit· taeter.

laaanee B. Stertiae,

eocrvteriw aactae eoagragatiaeti* oMdalie e tetetario.

* Vota *D» tainutn* taVraiii Aaai io pua «rimiolae, attobra IM·, art. IV. p. OU-11*, Anb. B.

1 Xrt eumaaican «Ubtt* riepoat* aaàaaigBar aaMaaarr neertavari di Ar teaere alia Propaganda Γ emmplare di aa decreto eba ei dto ad vote endette deoemendri· da ana cepia iaaaatt*. oada vaabee rettiAcato. n decrete « U eeguaete: Feri* IV. «e M iaauerii UM: .te congregati*·* generali eaaetne Remana· M aaiveraalb teqeMtioai* terite ak neüneetiaeimia at ravereadiaetede demtale marina Bamaaae eecleein* centra Mentitam pravitatem gauaraUtae teqaiaKaribae ia OMvante Sanctae Marine rape* Minervam, prvpadte ex parta rarrrandi patria domini artHepimpi I eepellmtii latini ritne

laaanee B. Stertiae,

eocrvteriw aactae eoagragatiaeti* oMdalie e tetetario.

I t VU. ŋ. m.

• Irid. ŋ. IV.

I Rapporte d* Bietratte, *11«

•Tit.III.tin. Team ri «ritae in taie. p. M

• Irid. * V.

•(L'aretveeaeva naUa raterione del IM erpeamdt qnaate praeerdioeva ote nnervevaei note *friittrifla* Atri Mwyiri.

de use tai· **iinaristte** al ooto «an dlilwaiite sampra pi· il pmieelo 4efle eorreoion· daBo apaaii mgremmrieiL MgaMaeva poi U t iiw t i Ü *Qtaa-*Varediee aaUa relarione**Jei** ISM, aka > Ma, «bi eedeaiao oant mad^^, adeeqae mbiriatii •str· maeedlai· perienlum laagiari tamper· omorvari aoquiret, quoliboi dio Domini solet raswvari, tat ,partiealu semper ropoaWe, queo aaftcieat, gala tamno Mperabundoat pro eaaibaa, ai qal intarvenireet*.

A

(44)

Neto arcAfoii.·

I fedali, aaissd Mitra tn mme, *at fniim* taapara · *paaebali, eai^Utri* laaaaiar. Kalla ooaferena· di Blaaeadorf avaaa ditto a principio qua' vepeoris «essor tatti i fadeK obbligati par preeetto a hr quattro volte l'anno la eoafomione*; ma «fatte la dovyte oaaervaaioni fares concordi nal dire, ehe it preeetto aa· *graai* · par tatti i foddi aae volta Γ anno nel eolenne digiqno eha precede la pesqu; negli atari tre digiuni poi della ehioaa orientale etimano eaaer preeetto *tab hti* omettere la eoafoeaione. Altrottanto dicasi del preeetto di ricevero la aanta euearistia* *.

II ainodo di Zamoaoia «contuit monendum esse populum, ut ter aaltem quotanais, prout in orientali eoeleaia statutum eat*, in reourreetione scilicet Domini (quo tempore tub podna exoommunieationb id facere-tenetur), in dormitione Deiparae, et in Chriati nativitate, ad enorarn eonfoaaionem diviniquo eorporis participationem accedat**. D ainodo Libaneee dope aver dette ehe ogni fedele giunto ali'et· della diecreaione · tenuto a oonfessersi almono una volta ali'anno, *Ugat gaadrafttiatati ttatpart,* e a eomunloatui ulmeae nella pasqua, fahninaado contre i ■traagreeaori, oltro Γ interdetto, ia aeomunioa, soggiunge: «Cetorum haec sancta synodus monendum c eme populum censuit, ut laudabilem totius Orientis ... consuetudinem inviolabiliter servare etudeat, ter scilieet quotenni· ad sacram oonfeesionem et communionem accedendi, primo in paeoha roeurree tionis, secundum in festo eanctyrum apoetolorum Petri et Pauli, tertio ia natali Christi domini*.

(45)

Nota *artbirii:*

È noto eho i proti orientali haano la poteet· delegate di benedire l olio degi'Informi; eu di ohe pud vedeni ' Γ istnuiono di Clemente VHI per gl' italo-groei, conformata da Benedetto XIV nella boUa **fis** *pattaralit,* β IV, η. 1, U ainodo Libaaeeo, past. II, cap. VIII, a. 9, e quello di Zamoocia, tit. III, • VI.

(44)

Nitta arMrii:

È noto perimenti ehe nella ehioM grace aaebe nggidi Γ eetreuu urioao ei enol dare da eette aaeerdoti, o almeno da tre, nseado tatti 'e la materia e la forma, e ae d· la regions il rinede di Xameoeia*; il Libaneee per· vuelo «ut ani dumtaxat iDoeam innagat iaflrmmn, ot verba ilia qeae forme· rim hebent, pronnatiet; eotori eaemdetea rollquit procos, quae ante vol poet aactfonem praemribeatur, inter oe roeitaadas do more iHetrihusot* ' Del rosto tutti gb orioataH eoaveugono ehe per otaminietrare qneeto eognmento beati in eaeo G aeceeait· aaebe aa MI sacerdote.

' *aRsrte «it. Stanae, | 111.
• Iar. Grose, Hb.9, sit ap. Osar, p KT.
· TKin, |V, pM
· nt·, pm.

JVMb mw NWI*

HI--* W f~ OTW· MNΠ BW· MNIB
fNO* MM fl lotlMBtB - fl nMMMtto, fl ψMiφ
Aμ Iβ Λ* mmIm 1' MiiMiM· - I* m m SIbIb *·

(48)

AT»a «V 8BV ·8vlBBMBo

Vet· *taaaaiea,* seooedoil dritto orientale, aarebbo di S0 anni pel auddiaoooato. di S6 pol diaaaaate, di M pel proabitorato, o di W per Γ epiaeepate, o qaaeta appaato · la et· preeeritta dal eaaoae 11 dei nnaeiHo di Neooeearee, · dai eanoai 14 o 15 del Trullaao, allegati dai padri di Fogaro·. Na qaeati oaaoai eono andati in disuso praeeo i Raaaeai, ooaae ne faano teatimonieasa i VMoovi nolle loro reeeoti relaaioai nell atto sterno ohe eoafossano, eho quelle ouindicata · I et· preaeritta dal dritto orientale. Difhtti monsignor Papp-Mllagyi aerivev·': «Iuxta hodiernam praxim et in hae dioeeeai vigentem, ad aubdiaeonetam requiritur aetas 99 annorum, ad diaconatum 93, ad presbyteratum 95, et ad episcopatum 30 annorum*; e il voaoovo di Lugos*: „In promovendis ad saeroe ordines in hae provincia oedeaiaatioe 94 aetatis suinus requiritur*. Varoiveaoovo*: «In promovendis ad ordines sacro· requiritur aetas 94 annorum, ad episcopatum vero ultra 80^^··. Sombra-udunquo ehe i Rumeni eu qneuto punto abbiano di fatto adottato il preeeritto dei oonoilio di Trente. Nel ehe eesi ban seguito Γ oeempio delle altre nasioni orientali; giaoeh· la legge dei Tridentino anebo di dritto · elate adottata dai Ruteni·, dai Oreci-Melohiti*, e per taoerb dei Maroniti, degli Anneni, dei Siri, dei Caldei, almono quelH del Malabar, ftt ogualmonte applicata agli Italo-Greci *.

Sieeomo portanto eembra inverisimile ehe i pqdri di Fogaraa, citando i oanoui del einodo di Neocesares o del Quiniaeeto, abbiano inteeo di riehio-

' 3hw4s 41 Er·arris, Ut. HL IVH; boUa Ari pssisraiM, I VO, a 7. Par sttrs in na lisps"ria Aril' smiamtMmo proaaasio 4i Visam M UM (Psesasa 4sUa ssgra emgngarisM 4<U Àflhri sssMariM strassdiaaii: Jarirri nmssifoams, 4ri UR, Kistrstts, I to) ia sai tmttavari 4tUa pstmto attribrita iateMtaaimW b sfeaal ft<ti inasti lai vessovi nmmi, agH uariiaosai, 4i rnaMn gH octiai adasri, lacgiamo ebs I'antvaseava avm 4stto sssarri assona Mils nissinus tri M ftgU aa sqatvass .csafoetsaia la soUasises 4s«H orrisl sacri arils tsluariaaa Mfcflkw di ssntcrs, sbs visas trite focH arririsiini, tn qsaata ska sribsts viM smsriteta tsoriU a eastohetaarti sssrsttars Fufjfcia * matin, settes aasora am. as sbtea sieevata Ferdin·. Ia ssgra wearsoarinae sallo-Asta ssdtet ate si prsaAsssee iafermssisal sail· callasises

• patate raeeagtters ari aestas srcMvio m asset' sagummts, ■alia sristsaaa <M Ari «satante esms ssdias aiasn prsssi I Bamm· Ma ssmtea inAabiMtate, «to Γ ardvesssvo stssss sia ssAata in ■· sqsiveee, · sbs iaprepriassmte ddassaam ortiae B «MtssaSs, mteaAe saris ete prias· I Gseri A an ssmpUes

sseAsin dal vaaaeee (PML de Oasbaaaaa· in aat. ad JhMiepàms Mu de· AMsteu teas· Λ aid, app De mris. sr. sml sire·rd. dfiiplha I 1.) Dri raate par «ante mppi··", soli i ■anted · I M paaaaa (H erintaM aaasvasaas B «Mteipte Go (B asdai aimai.

* Mae R asaggi· Ari IMO.
■ Bataa R aprila UM
» Mae · aïs---- U»
* L'sri. «I Ari QaiaUmarii, «te i vsmsvi rimaaAsvaM, A «set aantegitei .Qms aatae raqalritur leste proprii ritm

«am.* I iiiteui·li «sri Fat· Ai Msate, Maagm Ain «te tea pnas ta paieie srdtess *taana* «mai ssprimeassr* B Mis

* tente· di Zamamia, M III, I VU.
* V. dtasds di Gaaemteams dal UM, pari. II, lap I ss . art. L ,
* Csat. MM paatereÜe I VU, a. IA

tionee vero «x concilii· Neoeaeaarienai et Quiai-■exto adductne ease expungenda·*.

(«)

Neta arebrari.·

Le bigami· anch· per gli orientali ooatitutoie una delle'irregolaritb

(50)

Nota arebwN.·

Pure U ainodo Ruteno pone fra gl'irregolari

(51)

Neta arvbfeü.-

II eanone 48 dei concilio Trallano atabiliaoe, ohe pub un eaoeirdote ammogliato eaaer promoaao al grado epiaoopale, purohb la mogUe ooneeata di ••parare, e dope la oonaeoramoae entri in na monastoro lontano daH'abitaaione dei vaeoovo. Queato canone b tuttavia in rigore premo i Rumani; quiadi dalla aagra oongregaaione degli Affari eeeleaiaatici •traordinari ai 14 gennaio 1868 N riapoato

al dabbio (IS*), ae ua aacerdote ammogliato poaaa orner promoaao ait' epiaoopato a forma dei canone 48* dei ainodo Trnllaao.

(52)

Nota arebis··.-

Che la mutilaaione rolontària, quando «ia stata fatta per una giuata cauaa, non induc· 1' irregolaritb prima dei ordinaaione, lo prora ooU'antoritb di Balaamone monsignor. David, corepiaoopo siro in un auo roto redatto per la commission· orientale dei concilio eoumenioo*. EgH dope aror rifarito i canoni qui citati dai padri di Fogaraa, coal continua: .Porro huiuamodi legem omnea oriental·· oeeieeiao amplexae aunt et in auam ainguli ius iaaeruamnt Pro Graecia omnibna ... teatatur Balsamo·, patriarcha Antiochenae .(achiematieua) qui ia commentario ad praefate· canone·: »Hi oanonea (ait) .. . eoe qui post aneerdotium aeipeoa mutilaverunt, etiamsi a morbo coacti aunt: rimilitor et oo·, qui ante sacerdotium abe^uo morbo genitalia exeoti •ont, puniunt lUoa eaim deponant, boa veto clarico· fieri prohibeat. .. Unde etiam plurimi homine· paulo oonaideratiorea suos filio· prbpter morbum eaatrateri, ad aaaetam eedeeiam aooedaat, et morbum et testiculorum abeciaaionem aperiunt* — Ex quibus apparet apud Graeco· eaeteatioaem voluntariam ex iusta cauaa factam, reram-parere irregularitatem poat ordinem aaaoeptum, aoa rero antea.*

(M)

Nete ercbaeM.-

Ttoriamo warario· moa(f«ate» anche fra gl'irregolari, di cui terne il catalogo ii ainodo di Zamoaoia.

•aaoverati gl' *ilbfitieii* fra gl' irregolari.

(55)

Nete erebaeai.'

Nb U canone apoatolieo 80* (ae pare ei riferi·©· agi' iaterutim), nb il 8ardieeee determiaaao panto Γ intervallo, ebe dee oorrere tra ua ordine e aa altro. Sombra quindi molto raga questa dkapoeiaioae dei padri di* Fogaraa. II aiaodo di Zataoeeia, jaeaagae a «encta aada aKwd prnaserÿtam neu *fitrU,* ordinb ebe .praetor leetoratum ao aabdiaoonatmn, qui conferri potentat eadem ordination· et die, inter •ubdiaooaatum et diaconatum decem die·, ltomque decem inter diaconatum et sacerdotium interponantur* *.

Propoaita in congregatione iata quaeetione, eminentieaimi patre· responderunt: N«n *ftn inltrhpntuhmi.*

(5β)

Cum in forma primigenia huiua loci synodudixisset, .consones· caram pereebe praprte atoua duebw Mitem testibus expreea··*, gravissimam inter patre· emiaentiaaimo· mota eat quaestio de riendsatimtato qaam reeaat apud Rnmenoe per Traaailraniam constitutos. Argumentum in Nete *erdfitH* hoc papto exponitur:

c ' Nell' iatrumoae ad drmeae* emanata nel concilio Fiorentino da Eugenio IV leggiamo le atoma parole: .Cauaa effleiena matrimonii regulariter eat mutata eonaenaua per verb· do praeeeati exprea···*; m» il ainodo aggiuago: oarom paroche proprie e«fuc dtabu· «altem tariibw». — Bembra eho qaedto parole meritino nn qaalcbo aebiarimento, tanto pii ohe non eontongono una remplie· preacriaiona, ma aatrano in una definitione. 11 conaenao der' aaprimerai, aeeondo i padri di Fogaraa, rar'am prupr»· peroebe atgw duebw «altom tearibw,- aoto per. la lecitudine, o aaohe per la validitb dei matrimonio? Quantunqae la clandestinité ai b omhaaa da loro nel novaro degi' impedimenti dirimenti, tuttavia il •enao più orrio di quante parole aembra eaaore che cib aia neeeaaario per la validitb. Ma poeto che ai tratti del valore, la preaenaa dei perneo - dei toatimoai ai riohiede fra i Rumeoi in rirtb della elandeetinitb, o di ultra aappoata legge irritante T

Quaato alia legge Tridenti·· della elaadaatinitb, b a diro che nel 1754' da monaignor Aaron veeeovo di Fogaraa (cui allora eraa aoggetti tutti i Ramoni della Traaailvaai·) fu tonato nn aiaodo diooeaano, ia eui Ai deeretato, .et quae iamdadam ia oecaaeeaiea ajraodo provide aaaeita Aunt, hie quoquo pro firma vulgata lego ooaaervarotar eoaatitutio, ut videlicet quaecumque matrimonia ia poetarum coram proprio paroche ao toatibaa facta fUiaae comprobari aoa poaaent, irritantur: quae aaae eonatitutio ad perinaumeroa e medio tollendo· abnaua summe naeamaria set*. Coal acrirava il veacovo pooo dope il aiaodo a Benedetto XIV. II qualo aenaa ponto far mensione deU' impedimento di claadeatinitb ai liuutb a lodaro ia termini generali il aelo dei prolato, ritenendo forso che egH aveaae

' Lan rit, I 8i t«rv, p 10A

' Baed. XIV, cost. *X** pnieri» .....« mageto П4А « M; toilerie 41 Pnpagaaba, t. IU, p. Ito; «Mt. Ari patenUu, I VU, a. M, e I Vm, u 4; tolUri», t. rito p to. »; riaebe 41 gamaarie, L HL I VU, *D*· au ardMtarih··, p 101.

• IU4.

* D· ariiaia aMnaaaato sta, oar»· Iffto I M-

Ml sisodo promalgsto il dserste JRmmM M ooaeilio Ai Trento, · M it mm preoeritte Γμ μ μ μ I. 8· BCM tb· U MO MMMWM *OMifMC* Rodofll ■•1 1788 espoae alto Mata sod·, che moeoigam Ano· ·«· emanate qael decreto enlto umm etandestiM » wmo del coacilio Trideattoo, ma «ho non 1<H nominato il aoaciUo perehb isvtoo al elero · al popolo. Sioeomo perd monaignor ReAnik area pariato eoa ana carte incprtessa dal moAb, eon eul era stato promulgate il decreto TlsnMtoit, cosi to Suprema, cui 'ai era rimeepo l'affare, domand6 al prelate ulteriori notùie. Dalle rispoeto, che m n' ebbero, appartoce ehiaramente, ehe Mbbeae monsignor Aaron avesoe avuto ia mira il decreto Tridentino nolle stabilire to ctondestinith. tattevto non De area fatta eapreaaa mensione, non credendola necessaria, e che in seguito i matrimoni clandeatini eraasi cold ritenuti nulli in virtb dello eteaeo decreto eiaodato di Fogarae, il quale „non a concilii Tridentini disposition·, sod iam a Benedicti XIV ad episcopum Potrum Paulum Aaron dato responso, iam a consuetudine, ut episcopus Atbanaaiua in aua epistola anno 1766. ad sacramcongregationem data refert, robur suum habere defendebant**. Non st conosce ce e quai determinaaione ai prendeeae in aeguito sella coca; è certo peri che la Mata aede non ha mai approrato quel decreto, e che o fu revocato, ovvero cbe non ebbe alcun effetto almeno dopo la morte del veecoro Aaron.

Dapprima b a notare, ehe dalle lettere dirette dai veaoori Rumeni nel 1867 al nunaio di, Vienna aui matrimoni miati, che dettero Inogo ali' intrusion· di Propaganda dei 38 giugno 1868, di cui ai passa ali' ·minens· veetre un eaemplare a stamps, risultava, corne ai die· in dette istrusione* Hpro certo affirmari haud posse concilii Tridentini decretum apud ros (i Rumeni) in aingulia parochiis rim obii- n gandi obtinuiaa·*, - ri ai riporta la dottrina di Benedetto XIV, Ds aynodo dtoacaa···, li*». XΠ, cap. 6, n. 6*. Inoltrt monsignor Papp-8sillagyi coal écrire·: .Etiamai in Tranelrania 1763 (o piuttoato 17M)«ynodaliter statutum ait ut sequitur.' ,Quoniam multae querelae sunt, quod quidam ex presbyteris lucri causa transgrediantur canonicum terminum, et coronare illegaliter praaaumant parochianos alteriua; igitur taliter coronati itrxta aqoroa canones et constitutionem synodi dioeoesanse, tamquam illegitimi separabuntur, sacerdos rero mulctabitur* ---; attamen cum certum et exploratum sit ad aliquod impedimentum dirimens inducendum necessariam esse auctoritatem concilii oeeumeniei rei apostolicae sedis, neê suffleere ut id deeroto synodi dioecesanae rei etiam prorinctolia statuatur, ut disertis rejbis tradit Benedictu XIV; cumque aliunde oon-stei, saluberrimum eoaeilii Tridentini dooretum to' provincia ooolestoatica graeco-catholicorum Albaluliensi non fuis·· rite publicatum, quas' quidem publicatio in singulto parochiis a patribus illiuconcilii necessario exigitur ad hoc ut vim m robur habeat: ideoquo quamrto matrimonia sbsqus sacerdotto ac testium praesentia in Transylvania toitsint valde illicita (seetosia enim camper abhorruit ab hntnmaodi etoadeettoto eenlngit-). tan»·· atai aMad obetet «Mieea impedimaMan,peo tmüdfo habeaatar apertet* Parimeati I'arsiveaeev· di Fegures ■al HAT attistava ehe Mo ara état· mai peenraiguto ealb nè quseto ah altro deerste dolTrideuttoo; o m i matrimoui dorevaao eelebrarsi del parroco deBo epeeo o dalla apoea, saseriva eib essors „aon quidam dispositiqM eoneihi Tridentini, aed potins es diapoaitioaibua syhodorum dioeoesaaarum et patriae legum*. Lo ateaoo ripeteva nel medeaimo anno il veeoovo di Armenopoli: „latud decretum concilii Tridentini non fait publicatum in me· neo·recta dioeceai, nec in provtacito alioquin adhuc schismatici· ullum veatigium repetitur.* Lo stesso ei ricava da una tacente relatione dei reeeovo di, Logo·, n«lto quale significava, non eeiatere nella ·ua diocesi altro impedimento di clandeetinith, 'oe non quallo comunemente rioevuttpgtella ehiesa orientale, di cui fra poco diremo.

I Uopo è dunque conchiudere che il decreto Temstri aulla clandeetinith non b in rigore presso i Rumeni di Trapeilvanis'. E reca maraviglia, che Γ attuale arcivescovo di Fogarae all' art. 107 del oolito questionario coal concepito: „An «Mtrimeme crirorota obegne *pramniia perodu ft* duorum *lutita** retiasonhir ul *imalida: yuainuu qffintatin,* qua» ob toiuw prout *itteelide rstMMUtar*rispondesse: „Affirmative ex consuetudine, tum legum eirilium «auctione, tum atatuti dioeceaani de anno 1763 prawcripto introducta**.

Sembra paraître, ehe tal legge siaai introdotta nella I dioeeei di Qran-Varadino, situate nell'Ungheria. Veramente da quanto scrirera il resoovo monsignor Erdely nel 1867 non ai potrebbero deaumere indisii abbaatahsa aiouri «ulla foria di queat' impedimento nella dette dioceai. Cib peraltro si ricara dalla rispoata data recentemente da monsignor Papp-Ssillagyi al eurriferito art 107 del queotionario, in cui distinguendos! tra i matrimonii eattoiiei e i misti, si dice che per la validité dei primi ai riehiede la presence del parroco, non gib dei oeeondi. Ecco la ana risposta: ^Matrimonia celebrata absque praesentia parochi proprii et duorum vel trium testium non modo de praeeeripto legum ecclesiasticarum ia hac quoque dioecesi pro invalidis habentur; verum esuism, quin immo et matrimonia mixta tabebantur eorum parochis catholicis ooniungi do tenore legum antiquiorum civilium, quae 'logum eoclesisaticarum, eum primis sancti concilii Tridentini, rationem proprius habebant, prout patet ex lege religionaria anni 1797 diaetali articulo 96, 9 IA, tata, qua matrimonia mixto semper coram parochis catholicis ineunda praecipiebantur, et ex intimatis regiis die 30 iunii 1819 __ et 14 novombris 1890 emanatio. Hoc vero cum primis de seoau ritua orisntalis, qui ad matrimonii quodammodo validitatem videtur requirere ipsam benedictionem sacerdotalem, intra ambitum huius diosessio prioribus temporibus etiam quoad matrimonia mixte obtinebat, quM ideiroo ei non coram parocho eathoBoo St eum benedictions, datis utique revsrsalibos *(cM It ttlilt* eoadimewi ricbtssis delta cbissa nsi mslrùuomi susti), inite fuissent, pro nullis adeoque tovaUdto reputabantur, Nnno emaaatto alito dispositionibus, eum primis postquam breve apostolicum datam 80 aprilto 1841 ad episcopos regis Hungartae editum fuisset, eadem pro validis, et de legum 'regni recentiorum tenoribus

'< .Tribsattoi acatio (sees parais bel vesosvo) qesatam ■ssdai st to aestoto pshUoattoato ribss, sslHM sspsema sto, sx sa, qssatam «ovi retiens, as lûtes mcatioM etarm et popalw sdhao tolnass qacqas asbo s maete asinas avoeustar sto.*

• Rapporte ait., sorasasrto, a vm, p. S3 s esc·

' · Ptot. 17.' Center sapra «sLMSB.

' Hslle isMsIsM assistoaa si agghtoge, «hs gib esa tears <tol 1S41 1 sratrüsoai sstoti satoteati aranti il mMstee mtamattoo enael UoXtonti vsUM, mbbeu OlmM.

• MMtoa terti antestes osisateAi mttoHsM Magne-VasaMni eau 1MB.

I M sprite IMS.

• V«a : Vsts psr la esmtamtoao srintato bal cssdUa sesteuuto lejo, NuTIIII.

testea g nsvsatee IBM.

ilte et pro ^civiliter tegalibaa habeada eunt, etsi •ora· ministri· acathoUei·, aat aacacdotibaa schiamatiei· ineantar.* Quaatanque aMaigMt £app-Sailtegyi dica iam invaKdi i aetriaoeii etendsettei tf· CftttoHtt Ii^ββI mn periffnominar· il decreto dei Trideatino, aio-eouro pari egli nsl no Ehréën'dien suedtato a»-mett· eeser necessaria l'autorité di quel ooaciUo per iadurre Γ impedimento di clandestinité; sombra potersene interire che per lopgi ocdarisafïréa nslte dette relaaione intende io stesso decreto Tridentino, promulgato nella ena diooesi, o almeno osservato conie decreto di quel concilio. E qui é da notare che prima dell' erosione dei veacovato di Gran-Varadino di rito rameno„ quei Greet uniti eras soggetti alia giurisdisione dei vescovi latiai '.

Paasando ali' altro aeneo cbe poasono avere le parole del ainodo, cbe atiamo esaminando. che cioé i matrimonii celebrati sensa Ia preaensa dai parroco e dei teatimonii a' intendano nulli non gié per)a ciandeatinità, ma per altro auppoeto impedimento dirimente; *i a* dire che gli orientali comunemente, anche oggidl, ai avviaano che per la validité del matrimonio aia necessaria la presents, ed anche la benediiione del aacerdote. E anno in queata perauaaione anche molti fra i Rumeni di Tranailvania e d'Ungheria. Nel 1856 lo aaserivano cbiaramente tutti i vescovi della provincia ramena di Alba-Giulia, i quali nella relaaione contenante dtaeqrfmoa redaataa *graoeao capita pratciptta* dei 16 sprite, coal esprimeransi: „Ut matrimonium ralidum ait, debet a aacerdote concertent· secundum ritum ab ecclesia praescriptum benedici; matrimonia vero a aacerdote non benedicta pro nullis habentur*.*

E i Rumeni, fra gli altri, penaano eeser necessaria la présenta e la benediaione sacerdotale, perché credono ohe il ministro dei aagramento dei C matrimonio aia appunto il aacerdote. Monaignor Papp-Ssillagyi nal suo &cAtr*dtcn asterisc·, che ,ministram sacramenti matrimonii, prout reliquorum aacramentoramj orientale· sacerdotem eoae tenent*, e dopo aver riferito git argumenti dell' una e dell' ultra sentent·, lascia Ia questione in bilioo. Ma il vescovo di Lugos nella aua relaaione dei 1863 sensa punto esitare aoriveva: «Cum iuxta ecclesiae orientalis doctrinam minister sacramenti matrimonii ait sacerdos legitime copulans, ideo matrimonia abaque praesentia parochi et duorum testium contracta ut invalida tenentur.* La stessa dottrina, quanto alia nécessité del sacerdote oome ministro dei aagramento. profeaeavapp nel 1857 i veeeovi rumeni di Gran-Varadino e di Armenopoli*. DeVe poi noterai che seconde 1' opinione comune degii orientali non è necessario, ohe il matrimonio sia benedetto dai parroco, se non torse per la lenitudine, ma che P basta per la validité qualunque aacerdote*. Noteremo pure, ohe ae il veeeovo di Lugoa nel 1863 parlera non aolo della prenons· del parroco, ma ancora dei testimonf, gli altri orientali eomunemente ai reotringono alia nola aaaistensa dei aacerdote; e lo sterno prolato parlava in un modo ben different· d«l parroco e dai testimoni, giacchè la ragions da esso addotta per la nécessité dal parroco al valore del aagramento, non vale certament· per provaro la nécessité dei teetimont*.

Se perd fra i moderni orientali 1'assistenxa dei aaoerdqts ai riti··· otmunoaMut· anaare necessaria poi valore del aagraaaaato dol matrimonio*, è tuori di dubbie che tale atcimité né ai foeda aopra aL nu tegg· seritta', né pué «aaore atata iadotta dalla oonsaetudi··, mannsnde te ooadisiaai naaaa sario, paroM queat· valga ad indurra as impedimento diriment·, e sopratstto Γ asseaao della nant·aede*.

Ed è ban nota ali' epieeopato ramena te meata dalla aaata aede in proposito, risultando te medeaima da! breve della santa memoria di Gregorio XVI • relativa intrusion· dei 1841 spedita a tutti i veacovi dell' Ungheria · Tranailvania, compresi qnelli di rito rameno, in cui ai diehiarano validi i matrimoni celebrati avanti il ministro protestante, o coli' aaaistensa meramente passiva dei sacerdote cattolico*. Perimenti quale sia te meate della senta sede suite, nécessité dette benediaione sacerdotale e nul merito dell' opinione, ehe dico esssre il sacerdote i) ministro del sagrament» dei matrimonio, poterono apprenderlo agevolmente i prolati rumeni dell' istruaion· dolia sagra congregation· di Propaganda dei 28 giugno 1858 sui matrimoni di mista comunion·* che essi han richiamato nel cap. IX, *D* matrimonii» mixti»*, e di cui ei passa ali'eminente vestre una copia a stamps. Imperocché sebbene in essa te sagra congregasione per una prudente économie si- dichiara aliena del decidere la questione suite nécessité della benediaione sacerdotale al valore dsl matrimonio e sui ministro di qneato aagramento, tnttavia dk cbiaramente a divedere, quale sia te vera dottrina da tenersi au. di anibedue questi punti*.

Nondimeno. intorno alla più volte indicata opinione degii orientali sui ministro dei matrimonio, giova riflettere, 'come nel 1858 rifletteva un altro consultore, che questo punto non è stato ancora formalmente deffnito dalla cbiesa, e non manoano anche oggidl teologi, che difendono essere non i oontraenti. ma il parroco il miniatro di questo aagramento. Né i Rumeni oosi di leggieri cambierobbero un parere, che seconda le più grate loro simpatie per quelle pomp· di greoo rito, eon cui soglionsi eccleeiasticamente celebrare fra essi te none · anche gli sponsali. *Immo* nefus *opottoalia* mm foncdictMMw *rata talHoftu mot testantur* due •dicta *Atom* Comnenn*, come area osservato monsignor Storks Suluca nel commentare questo fra i sneeennati punti di disciplina della chies· grec·.

Dal giua costituito volgendo il disoorso al gins costituendo, é a saper· che nel 1857 uno dei consultori chiamati a dare il suo parere sui punti di disciplina esposti dall' episcopate rameno, faveltendo dell' opinione, ia cui sono i Vatecbi, suite nécessité della benediaione sacerdotale pel valor· del matrimonio, · della persuasione, per te quale allora soltanto credono ed hanno volonté di *con-*trarre un legittimo matrimonio, quando oontraggono innansi al aacerdote ed ai testimoni, proposera, che il santo padre eon appoeito breve prescrives·· a quelle diocesi una legge eguale a quelle dei padri Tridentini, e eo·! supplisee al difetto dei decreto TsawM, previi peri» gli opportuni schiarimenti da daroi da monsignor nunaio *. E proposera

v Voto cit, I 12.

▮ Psesasa 4sUa asara eoa<T«ass>oa« 4s<U a>wi soelsriastid rtraoriteari. Aaatrio-Thmaalvsais, IW7. Soaua., p 5, 71. Voto «it., H 141«·

▮ Voto dt., H 17. 21-24.

* IUA, H IA 25.

• Ikte, « ·■

* 9saato «gli saticki, soa * esrto che osai riagaarésatoro •seat' uapadisaaato aivooaa· diriaaeaU. Voto dL, H 20-W.

> nu.. H *«-«5

* Ibte. H «8-72.

« IM4., I ee.

* Pag. 4 a aag.

* Vote dt., H 70-72.

' Pea. dt. Sosam., > 111.

* Poe. dt. Bhtratto, | 75

«Natta misera rail' eeeuspio di qua·*· nut preticato dalla Mata memoria di Urbano VIU «ei Ra* teei Noa era stato pubMtoato U dosreto *Temdai,* nd oeeervato qual deoreto del Tridenttoo aeUa dînerai di Kiovia, «d aari ia tatto q«elb provincia rates·. Atteai pert i maii eft· prqveaivano dai matrimont olandeatiai, il voraovo di Ktovia nel «inodo diooesano del 1613, · poacia 4eal 1696 l| «inodo provinciale *Cohrinenoe,* stobftiroae eaaer nulli i matrimont indi innanti oontretti mbm la preaensa del parroco e dai teatimoui. Esaminato questoMeereto prima dalla aagra coagregaaione del concilio, e quindi dalla Propaganda, venne deciso ehe non aveva ·1<φη valore, atante Γ imoompetensa di un ainodo provinciale per indurre un impedimento dirimente. Sicoosq» pert le ragioni, die avenu moeeo i vescovi ruteni ad inveire contre i matrimont clandeatini, eran reali e gravi, nd riuaciva sensa difficolté e pericolo il pubblieare il decreto Tridentino, B coal fu giudieato eapediente supplicare il sommo pontetice, che per breve apoetolico ai degnaaae prescrivere per le diooeai rutene una legge eguale a quelle dei Tridentino, supplendo ooal al difetto della pubblicasione dei TanwZsi. Tanto fu eseguito con maravigliosa circospesione, essendosi' ordinato ehe si spedissero due brevi, .alterum in quo summus pontifex . . . eamdem prorsus concilii Tridehtini de clandeatinie matrimoniis prohibitionem faciat, eamque in singulis Ruthenorum unitorum parochii· ut decretum pontificium publicari mandet; alterum vero, in quo inserto einsdem concilii de matrimonio decreto, illud ut ipsius concilii decretum in iisdem parochiis promulgari praecipiatll ; e fu lasciato alia prudensa dei nunsio il dar corso ali' uno o piuttosto ali' altro breve seconde cbe gli aveeeero consigliato le circostanse '. Nel 1867 portante si suggeriva di applicare ai Rumeni Io sterno temperamento. Ora q nell' adunans· dei 17 gennaio 1858 si confert dapprima, .che » *Buttai attona gih da lon* tn ra *einodo provinciale daMito* Γ *impedimento di dandedinità, il guale ttotndo di ninn talon, la* arata *oode ri prorride noi modo indicato''* Questa osservasione poteva sembrare ohe favorisée il divisamento di stabilire anche pei Rumeni Γ impedimento della clandestinité(ool.814D-816A). Ma ftiinoltreavvertito che ritenendo i Valachi la bonediaione sacerdotale neceeearia per là validity del matrimonio, potea présumerai, che non avesee luogo fra loro 1' abuso dei matrimoni clandestini, abuso che mosse i padri Tridentini ad indurre il nuovo impedimento di clandestinité; ohe *eoi dette otio oi danhhe* aratree *a nuboi* «mbaraari w« *matrimeni misti ooMrati olla* pressare *dd parroco* «asm«tire, *onde oonoomUe per goetia parte conformare fidnaiono dd cardinale Lndnuekim par diehiararH mdidi;* che ia fine non si poteva prevedere, quale impressione farebbe sull' animo di quells genti, ehe finora hanno creduto neoeaaaria 1« benedisione dei aaosrdote. 1' atto ideato. Distro tali riflessi neU' analogo dubbio gli eminenti padri riepoaero: *lrDUata, d ad mentem.* La mente b ohe. neU' istruaione da daret al delegato apostolico si dica che egli esamini bene •ulla faecis de' luoghi, se sarebbe opportuno od anche necessario che ia canta sede con appoeito breve o decreto stabiliase. presso i Valachi 1' impedimento di clandestinité. In seguito non si trova che più si traitasse della cosà

Dope «lé «pette elle eapieara d«U' emiaeeue voetre U deeidero, m oonveaga emmettere le parole dd siaodo Fogarasieaee relative al raaeeñes dà «primerai eerems pariesAe d dtseéae Mitons tosritoss, •taato il neaeo, ehe haano «elle opiaioni dei Rameai •ali* esieteasa fra toro dell'impedimento di elaadoetinith, e «alla neoessité pel valore del matrimonio della benedisione del «aeerdote, anche in quanto ministro di questo sagramento.

Quo tetius solveretur difficulté!, eminentissimi patrea, collatis in congregatione diei 93 iulii 1878 consiliis, archiepiscopum Fogarraiensem hac super re expostulari mandarunt. Littera* merae congregationi* una eum archiepiacopi responsione placuit' repetere, prout iacent in SWmmerio menais decembria eiuadem anni 1878, p. 3-9:

Lsttoro drito sacro *eongregatioee diretla a* moMMpHor *Giovanni Veneta areweeeeooo* remano *di Ftforti t ^Iba - Giulia.*

Roma, 30 luglio 1878.

In recensione actuum synodi provincialis Fogarasiensis nova adhüc difficultas hisce-- eminentissimi· patribus oborta eat, pro cuius solutione amplitudinis tuae aententiam expostulare rursus debeo. Scilicet in tit. V, imp. VIII, ubi sermo eat de matrimonii sacramento, anima-lvertebant hi eminentissimi paire·, rectissime secundum catholicam doctrinam hradi, *matrimonium ipeum chriitianorum a ealratore* nostro od *eacramonti dignitatem feiut eleratum;* quae sane verba hunc praeferunt sensum: ipsum illum actum seu contractum, quo vir et mulier societatem coniugalem legitime ineunt, ox Christi salvatoris. institutione esse novae legis sacramentum. Quare etiam recte synodus infert: causam *efftcien- q tem matrimonii emo mutuum eoniugum eoneeneum,* de praesenti nempe expresaum, seu exterius manifestatum. Quapropter cum, ut antea dictum est, *ipoum matrimonium,* non vero aliquid matrimonio supperadditum habeat a Christa dignitatem sacramenti, profecto siatrimonü *ea^amentum* est illud ipsum quod efficitur mutuo aponsorum consensu. Hanc itaque verissimam doctrinam ab apostolica sede non semel iam declaratam, aynodua, prout debuit, secuta eat et proponit; eaque ad hoc tandem velut axioma revocatur: inter baptixatos matrimonium valide iniri non pome, quin sit sacramentum.

Rectisaime etiam 'aynodua ex eo quod ipsum matrimonium sit sacramentum, secundam catholicam doctrinam deduxit, ecclesiae, eique *roli,* .competere ius conditiones, sub quibus nupturientes ad matrimonii sacramentum suscipiendum idonei efficiuntur, stabiliendill; seu constituendi impedimenta quibus non modo illicitum sed etiam omnino nullum et prorsus invalidum matrimonium' redditur, quod iis conditionibus non observatis, seu cum impedimentis illis attentaretur.

lamvero hac catholica doctrina praesupposita, quan) synodus tradit, ex alia synodi eiusdem sententia haud leve ortum est dubium circa impedimentum *elmutortinitatit,* quqnam ratione vigeat vel non vigeat in provincia eccleaiastica rupiena Fogarasiensi. Dicitur enim eodem in concilii loco paulo ante allato: .Caure efficiens matrimonii eet mutuus et voluntarius eoniugum consensos (de praeeenti) com *parocho proprio oigne duotue tallam tootihae* expressu·*l. Quibus verbis videtur *praaoentia parochi ot duorum oaUom tedium* poni ut conditio *noentaria ad ealiditatem matrmonri.* ' Eccleaia sane, ut notum Mt, in concilio Tridentino (sessione XXIV, Zto *rgformotioeo,* cap. I, Tametsi) hanc conditionem apposuit, sine qua contractu· matrimoniale· irritos

' Baasd. XIV, *De* sysads dioscv·., Ub. XΠ, eap &, a. 7-11. Volo ciL, art. 1, H B-8. Nsi H *1* sd « di éstto Veto ri séduooao gravi ragioni per credere ehe ia stgailo dslia dstts poatilris dtsposbdoai siari naissant· Motto fra i Rateai rba- , *psdinsato* di «daaésstiaitS.

' Vsrhals, p. 70.

•t nuUoa^fere declaravit; ita tam··, ut hoc dure A· tum pro ilii· tantam parochii· vigor·* habeat, ta quiba· fherit rite pubifeata*. One· quidem publi-

■matam otandaattatteti· «x eoasaetadiu·, «t rseplcieado ad concilium Trideatinnm, «eu, ut diei «olet, •n sam waaiii oboervari. Si ergo rmpM /in parochii* rumeni· provinciae Fogaraimaai· decretum Tridentinum publicatum ait, vel Mitem «x ai·· \obiervationa m esm *concilii* publicatio facta praeratm-potest, recte a lynodo provinciali declaratur, praesentiam proprii parochi et duorum Mitem tMtium requiri ad validitatem contractu· matrimonialia. Si vero decretum iithic publicatam non •it, neo «iuidem publicatio queat praesumi facta, conditio illa praesentiae parochi et tectium ad colerem ιιμ μ μ τμ dici non posset, cum neque ex naturali, neque ex ecclesiastica alia lege praeccribatur. Multo 'etiam minu· dici poaaet praesentiam b parochi necemariam esaf, quasi ipse esset Moramenti matrimonii miniator; quam immo falsam doctrinam ayhodua ipMtnet excludit, cum agnoscat et doceat ipsum motrtmonanm cArutionorum Mee «ora· lepas soeramentaim, seu contractum ipsum matrimonialem esae ad «aeramenti dignitatem elevatum, et istius contractui caUMm efficientem eme utique consenaum sponsorum oontrahentiihn, minime vero sacerdotum.

Quare ai decretum Tridentinum in provincia Fogaraaiensi non viget, matrimonia elandeatina, hoc eat inita abaque parochi et testium praesentia, erunt quidem >ab ecclesia prohibita, ut concilium Tridentinum eo ipso loco gravissimis verbis declaravit; sed tamen postquam inita fuerint, haberi debebunt tamquam vera ac rata matrimonia.

Quae cum ita sint, hi eminentiasimi patres postulant, ut amplitudo tua, conaultia etiam aliia provinciae episcopis, doeeat utrum et quomodo in C parochiia iatiua provinciae ecclesiasticae vigeat observantia decreti Tridentini, quo impedimentum clandestinitatie sub expreash dumtaxat conditione publicationis fuit statutum. 8i vero decretum istud concilii iathic publicatum non taerit, docere velis quo sensu in superius relato loco Fogarasiensis synodi dicatur in matrimonio necesMria praesentia parochi et duorum saltem testium.

Responsum ad propositam quaestionem rogo demum amplitudinem tuam ut qustq primum per rem fieri possit dare velis, quo citius etiam synodalium aetuum recensio ad optatum finem adduci et absolvi tandem queat.

loannes cardinalis Simeoni, praefectus.
Marianus Rampolia, secretarius.

Ricpoita di motuignar Giovanni Fdncva,
arciwscoeo d· *Fogarat, alia* aateesdmtf *littera dtila* D *lacra congregation?.*

BImi in Transylvania Austro-Hungariae,
die 7 septembris 1878.

Eminentissime Domine.

Benigno postulato litteris officiosis eminentiae vestrae dato 30 iulii 1878, n* 3, ad me gratiose dimissis oum eo imprimis notificato: ut ad proposita dubia quoad impedimentum clandeatinitatis serie revisioni· decretorum ooncflü noatri provincialis orta, auditis provinciae ecclesiasticae episcopis, adaequata darem responsa, sequentibus sustineo humilHme obsecundare:

Qaaaritar I. «Utrum «t , quomodo in parochiis istius provinciae ecclesiasticae vigeat observantia decreti Tridentini, quo impedimentum clandestinitatie sub expreeM dumtaxat conditione fuit •tutatam."

eilii Tridsatiai, que impedimenta* etandestinitatie fait statata*, aliquando Maw pubUcatam ia pakrochiis istta· provinciae «μ Iμ μ Hιμ ι nulla proma extant doeuaieeta; quia tame iUnd a·· petainM pnbüeari «ne temper·, vel iHe circumstanti· sxtra dans ooUeeat dnbium,.qnod paroehina hate· provincias oeclesiastieae tempors eaoeüii Trideatiai fanssto schismati fuerint obaoxiae, quaequs aotemmodo ab anno 1696 psdsdeatim snseepta sanctae fidei unione inceperunt sancta· romano-eatholieae aoclaaiae adgremiari.

Hoc tamen non obataate, matrimonia elandeatina hie locorum pro illicitis habebantur, adeo ut dici possit, quod impedimentum elandestinitatu in parochii· huius provinciae eccleaiastica·' semper fuerit conaideratum qua impedimentum «altem impedient matrimonii.

Quandoquidem et ecclesia graeci ritui catholica omni tempore unanimi voto daaideraverit, ut coniugia fidelium suorum praeminii solemnitatibus ineantur, atque aaoerdotali benedictione cohonestentur. Quod ipeum vero ex communi eccleaiae primaevae praxi suum repetit fundamentum, cum indubie conatet, consuetudinem matrimonia clandestina pro illiciti· considerandi iuxta disciplinam eccleaiae ritu· utriuaque iam inde a primi· eiusdem aaeculia faisse in vigore; quod et innumera ■anctorum patrum et aliorum scriptorum ecclesia■tioorum effata comprobant. Ita Macti Ignatii epi•tola ad Polycarpum scripta inter alia etiam haec habet: «Decet vero, ut sponsi et aponsae de lententia episcopi contagium faciant, quo nuptiae sint secundum Dominum et non secundum cupiditatem"; ex quo loco eruitur, eoniugia chrietianorum aanctii Ignatii aevo coopérante sacerdote fui··· celebrata.

Dein Clemen· Alexandrinus eam in rem, lib. III Paedagogi, scribit: «Cui manum imponit presbyter? cui benedicet? non mulieri, quae eat ornata, aed jalienis capillis, et per ipsos alteri capiti. E Tertulliani acripti· autem constat, eoniugia. Christianorum „in facie eccleaiae fuisse inita, oblatione sponsorum confirmata, benedictione lacerdotali tamquam sigillo munita". Idem in libro II* de Pudicitia $ 4, ait: «Ideo pene· noa occultae quoque ooniunctiones. id eat non priua apud ecclesiam profesMe, iuxta moechiam et fornicationem iudicari periclitantur." Conferatur etiam interrogatio XI Timothei Alexandrini. Vide et alio· sanctos patre·: Mnctum Basilium, Homil. VII, 6, in hexaemeron, •anctum Gregorium theologum, epist. 171 et epist. 67 ad Anysium, et Mnctum loannem Chrysostomum, Homil. IX, Mnctum Ambrosium, «piat 19.

Hanc eamdem praxim matrimonia cum «olemnitate publica et Mcerdotali benedictione ineundi comprobat et legialatio ecclesiastica nonnulli· eocle■iae canonibus; ita inter alio· canone 14 synodi Cartaginensis IV, qui hanc in rem «equentia habet: ,8pon«us et aponM, cum benedicendi aunt a Mcerdote, a parentibus auis vel a paranymphi· offerantur.[t] Vide et decretum Gratiani, oauMe XXX quaeat. V, c. V; item can. V, g I et alio·.

Sed nec in ecclesia noatra graeco-Catholica desunt documenta, quae extra dubium ponant, matrimonia elandeatina et hic locorum constitutionibus disciplinaribus, sive statuti· dioeceeani· fuisse prohibita; ita statutam dioeoeaanum latum anno 1700 •ub Athanasio I*, poat* amplexam «anctae fidei unionem publicatum, inter alia numero 6' decernit: „Sacerdote·,' qui coronabunt profugo· per alio· pago·, v·1 alterius sacerdoti· "parochianum, vel cognato·, priventur Moerdotio."

Synod·· it·» hui·· dioMMM· FagaHMMui· Mb laaeoentio CM· Mao 17M cebbrata oaaoM 1· atatait; .Hacc eadem poena (94 *.) sorio iniaagitar, ad laioo· altarin· oar·· comaaieooa aiaa bgitfana enaad at ratioae copulare prawunat. Temerarii aatern falcemqae ia aJteriaaniaaMai immittoni·· •o facto eMcio priventar.*

Synodaa aero dioaeaaaaa oalabrata anno 170 Mb apisoopo Petro Paulo Aron, n. 3, haae déclarai: .Quoniam multae querela· «unt, quod quidam ex presbyteris lucri cam tnnagrediantur «anonieum terminum, et coronare illegaliter p^wMamat ρorocbiaooa alteriaa; igitur taliter coronali iuxta aanctoe canone* at constitutionem synodi dioeceaanao tamquam illegitimi, aeparabantar, aacardoa rero muletabitur.**

« Hia itaque declarantur ea. quae intra ambitum dioecesi· Fogarasienais graeco-oatholicae olim quoad impedimentum clandeatinitati· fuerant atabilita, quaeque in iathac dioecesi, quae usque unum 1853, id eat usque reactivationem metropoliaê antiquae atque erectionem novorum episcopatuum Armenopolitani aive Sxamoaqjvarienai· et Lugoaienais, etiam qd horum maximam partem extendebatur, quemadmodum ei in dioecesi Magno-Varadinenai ritu* graeci-catholiei plua minus observabatur.

Ab anno rem 1855 dum .instructio gro judiciis ecclesiasticis imperii Auitriaci quoad eauaaa matrimoniale·|* concinnata et Romae die 4 maii eiuadem anni per eruditissimos theologos et canoniataa adprobata instar cynosure· in pertractatione et deciaione causarum matrimonialium atricte obaorvanda praeacriberetur, omnia foA matrimonialia huiua quoque provinciae eecleaiaaticM impedimentum clmadeatiaitatia qua dirimens matrimonium reputabant; — quandoquidem § 38 factae inatruetionia decreverit: .Ad matrimonium valide ineundum requiritor, ut contrahente· coram parocho proprio utriuaque vel uniua partie, aut alio sacerdote de ipsius parochi aeu ordinarii lieentia et duobua vel -tribu· testibus consensum declare,nt.“

la hia rerum adiunctia concilium noatrum provinciaie ex una parte adprime noacena impedimenta matrimonii dirimentia atabiliendi poteatatem nec synodos dioeceeanaa habere, eominua vero hoc iua ad privatam pertinere .auctoritatem, alia autem ex parte aerio perpendens innumere illa mala et abusu· discrimina, quae ex matrimonii· clandestine initia in utramque rempubboam solent redundare, matura deliberatione inivit consilium, atque concinnavit decretum anum ita, prout illud in decretorum •uorem. tit. V, cap. VIM, expraeaum legitur, ea unica intentione et acopo adumbratum, ut, quMdoquidem impedimenta tM^nonii atabiliendi iua et poteatatorn aolummodoMBicilia generalia vel aaacta aedee apoetolica Jfabeant, noatrum quoque decretum illa ipaa auctoritate suprema, «anctae quippe aedi· apo·tolicae, roboratum, in futurum pri› hac noetra provincia eccleeiaatiea plenum poeait habere valorem.

' Quae cum ita vint, nihil deaideriunua ardentiue, quam ut illud quoque decretum concilii noatri pro·' vincialia benigniaaime raiihaberi cdntlnnarique velit, quod, ut fiat, inatantiaaime petimua et exinde flagitarnua. *f*

Ooatrihu· II. . .Si vero decretum iatud poncilli (Tridentini) jathic publicatum non fuerit, — qUo aenau in auperiua relato loco Fogaraaienaia aynodi dicatur in matrimonio neceaaaria praeaentia parochi et iduorum aaltem ieatium.**

JkapondetNr *II.* Quemadmodum omnibua notum eat., in aancta eocleaia catholica doctrinam de •aeramenti matrimonii miniatro nondum exiatere dogmatice definitam, ac proin pene· doctrinam de apoaaii qaa oMtriaaonii miatttgb etiam IDaai adbaa tolerari opiaioncaa, quae tenet, qaod aacvMMnti mntqiaMnii ariaiater ait ipda aaoarden aapalaaa; ita aagari aaqait, quod ia eeeleata ritaa gaaeai etiam catholica, ae proia et in Ha partibna, malti mat, qai poeteriqs moawratae opinioni adaaqae adkaeraca auaime dubitaat, qaiqae quilibat pro aaa real oaa> eipiaadi facultate ad aaa· opinionem firmandam atiam ad ipaum aaori concilii Tridentiai decrrtem, qaa praeaaatia parochi vel altoriua de ipoirn parochi aoa ordinarii lioeatia et duorum vel triant tearium ad validitatem matrimonii requiri dicitur, provocare aolent.

Noatro tamen eonellio provinciali, dum auum de impedimento clandeatinitati· conciperet decretum, minime obveraabatur prae oculi· raperina memorata opinio do aaeerdota qua matrimonii minfatro. a euiua functione einadem dependeret validité·.; aed vero noa eredidimna credimaaque praaaeatiank parochi, excepto aaerae benedictioni· arta, dum bqne peragit, proraàK_authoriaabilia tecti· ea*e, namque pari ration· requiri ac illorum duorum vel trium teatium, quorum omnium praesentia eam ouppeditat pubheitatem et actua hoc ,modo publice contracti •olemniaationem, qua matrimonium taliter initum redditur notorium, edoceturaae priore· «ponao· iam ea·· matriihonio iunctoa; imque omnia excluditur oampua ulteriori matrimonia, ita iunctia, durante utriuaque coniugi· vita, abeque nqpediménto canonico dirimente ad alia coniugia ineundi convolandi.

ı Proinde noq non dicimua praeaentiam parochi ad matrimonii validitatem requiri ex eo. quod et quaai ille eaaet matrimonii miniater; natq per hoc admitteretur opinio, contractum matrimonialem poaae concipi etiam aeparatnm a aacramentafitate in iia caaibua, in quibu· aacerdo· matrimonio ex quacumque demum cauaa «ut nequiret aut non poaaet benedicere; hac autem ratione una admitteretur etiam illud, quod contractu· matrimonialia poaait et in facto a «aeramenti dignitate xeparari et «eparatu· «ub»i«tere, quod certe doctrinae eccle•iae catholicae minime consonum enset. quod proin nec nostrum concilium provinciale unquam intendit, neque intendere potuit.

Haec eunt itaque, quae ad gratiosum postulatum eminentiae veatrae in vicem^roSponei, auditi· provinciae eccleaiaaticae episcopi·, ^eaiderati declaranda esae inveni, quaeque dum infallibili aanctae •edia apoatolicae iudieio hiace ima in devotione docilique animo Mbaternerem. altis gratiis enixe impensus profundiaaimo cum venerationis cultu persevero.

Eminentiae vestrae humillimas obaequentissimusque famulus et io Christo frater.

loannoa Vanoea, archiepiscopu· et metropolita - Alba-Iulienais et Fogarasiensis.

Non obstantibu· gravissimi· hiace rationibus ab anfiatit· adducti·, aacra congregatio noluit decretum memoratum approbare, ac respondendum cenouit: .Dilata, et ad mentem. Mena eat, ehe trattandoer di coaa molto grave inuanxi di proporre ii dubbio alia sacra eongregaaione, si scriva una ulteriore letters ali' aroiveaoovo di^Fogaraa affinchè unitamente ai suoi aufiraganei, voglia oonaiderar meglio le conaeguense ehe porterebbe seco la richieata eeteuaione dell' impedimento dirimente di clandestinité a quelle provincia ecclesiastica appartenante al regiro d'Ungheria, in cui 4 vigente l'infausta legge de) matrimonio civile e pel quale Benedetto XIV derogô alla nécessité della présenta del parroco, onde aaaicurare lÀ validité dei matrimoni misti; e tutto ben ponderato, rimetta le oaservaxioni e il parere proposito.“

Haie veto obeoeundarit arehiapiaoopas; sad moto congregatio priotnai «oafirmnvit sonteatiem, at impodimeatam olandestinitatia noa admiait, intégrant tamea rélinqMM prndeati antistitum nuaoaoru·arbitrio pooeanua eommiaatioM dotorrero aaeardotea, ao olaadeetiae ooûtmhsatee coronare prae·sumerent. Hiae factam est quod ia eeeundo eoaci)» proviaoiali Fogaraaiansi aaai 1882, at suo loco dieetar, impedimentam clandeetinitatia iater impedientia demandatam fuerit.

(57)

Note oroéwM.-

Non aumcaao ia queeto capo eapreaaioni atte a stabilire Γ indissolubilité del matrimonio. Ma pare noa moisi omettore di richiamare alla memoria del! eminense rostre essorai conoociuto dalla delegaaione apostolica di. Blasendorf. che i Rnmeni aveeao idoo mdlto ineaatto intorno a cio. confondendo il domma colla diseiplina, il matrimonio rato col oonaamato. la separaaione pwoad teram collo acioglimoato del vincolo. ecc.; che serpeggiavano anche fra i cattolici e nel sono del! episcopato stereo perniciosissimi errori soli' indissolubilité del matrimonio se sopite adaitorn, e che non era raro fra loro il caso dei divoraio. Di tali errori ed abusi, che arcano rinvenuto disgrasiatamente un caldo sostenitore nel defonto arcireocovo monsignor Sterka Relues, ebbe più rolte ad occuperai e Ia sagra congregations degli Affari ecclesiastici atraordinari e la Propaganda sterna. Fu emanata in proposito nel 1858 da questa sagra congregatione un' istruxione, meata a atampa nel 1869, di cui ai distribuisse ali' eminente rostre un exemplare '. Essa rersa null' indissolubilité del matrimonio in com ods/trrii to perfides deeertiouss, ed anche nulle seioglimento de) matrimonio rato per la professione religiosa di uno de' coniugi, per opponi ali' errore che pure su ciù era invaleo fra i Valachi. Ma anche dopo dato corso a tale istrusione non si acquieti» del tutto ri' arcireocovo. Il perché il santo padre avuto discarico delle conferente di Bissendorf, con sua letters dei 25 agoeto 18.69 ammoniva ed istruira il metropolitano e Γ arcivescovo ne' aeguenti termini: «inter alia ne omittatis fidelibus vestrae vigilantiae concreditis assidue et accurate tradere, atque inculcare catholicae ecclesiae de matrimonii sacrsfhento deque indissolubili matrimonii viAculo ^dominam. Neminem enim vestrum latet iuxta Catholicae ecclesiae doctrinam fidelium matrimonium ratum ante consummationem posse dissolvi per solemnem alterutrius coniugis in aliqua probata religione professionem, vel per canonicam dispensationem. quae a Romano tantum pontifice concedi potest, qéaeque nonnisi ex gravissimis causis rarissime indulgetur. Atqpe etiam optime nostis eamdem ecclesiam iuxta evangelicam et apostolicam doctrinam luculenter docere, matrimonii vinculum projeter alterius coniugum adulterium, vel propter haèrerim, aut molestam cohahitationem, aut affectatauApbaentiam a coniuge nunquam pi^se dissolvi, sedPperpetuo firmum et indissolubile permanere ex ^^ssima inspirati Adae sententia et Christi domini oracula,* atque apostolicis verbis et ecclesiae traditione. quae omnia vos apprime scitis. Quae quidem perpetua atque indissolubilis matrimonialis vinculi firmitas, non ex ecclesiastica disciplina profluens, tanta est in patrimonio consummato tum ex divino tum ex naturali iure, ut nullam ob causam ne ab ipso quidem Romano pontifice dissolvi unquam possit, etiamsi ab alterutro coniugum fides con-

* Hsbetnr supra, coi. dvt-eg.

iagalio frangatur.* Noa valse port aopparv questa lettara, ebé nel IMS nota aaa ooatoatarioae tra moaaigner Papp-Buillagyi o Γ araiveecevo, qaeoti toraé ad estaraare lo staaee falae dpttriae. ehe area per lo innaazi profeeeato. sitrhi amaaignor aaamo di Vienna fta ooetretto d'inculeargli auovameate i eani prindpii on quota materia. la qaeUa coagiuntara signified U aanaio alla Propaganda orner d'arviso, che dorasse armai durai dalla sauta rode a quoi vesoovi aaa manifesta o positiva dkbiaraaione sali' iaooatraatabile vérité dell' indissolubilité dei matrimonio m capito adbitoni. Le regioni che pereaadevano il aanaio a suggerite siffatto partito, eruo le seguesti. «Del fetto defla contestatione in discorao la pubbliea eoocteaoa si è scosaa da quella iadolenta, ia cui ora sali' artieolo in controversia ed é 'stata condotta a rifiettervi. a farreae una domanda formale, a eonoepirne un dubbio. Oli animi dunque aoa soao pié in quello stato di bpona fede e d' inavvertensa, onde gli impegni risoluti e deqiaivi . . . delta vérité eedono talora il passo ali' uso dei silentio, delle tolletanxa e degli altri espedienti economic» della earité; me al contrario sono entrati in quello statu, dore quândo si tratta di coae appartenant! anche remotamente e in linea seeondarisalla fede e ai buoni costumi. eecleSM, secundo/ tant' Agostino, nee teerf, *tut facit,* nec opprvéel . . . Questa ragione intrinseca prende forts per le ragioni eetrinseche desunto dalla consideratione. che da un lato una decisione esplicits e formale a tel rigusrdo asrebbe senss difficolté accettafa e rispettsta in gener^p, e che dall' altra parte non avreblto apparenta di dover rallentare Γ attaccamento degli Uniti, o esaere ai sciâmatici una pietra d'inciampo per unirai . . . Vostra eminenta oonosce appieno che queato errore della disaolubilité del matrimonio «z *cepit» odaiiirii,* fomentato dal contatto dell' eresia protestante, si é come una pianta parassita tenacemente attaccata a tutte le chiese di rito orientale che sono nell' impero, in modo che ora in un sito, ora in un altro. quando sotto la forma teoretica quando in una forma pratica. se ne sono vedute sino ai nostri giorni pullulare delle funeste rinascense. Pare intento che una dichiarasione definitiva della santa sede a tale riguardo si raccomandi ancora per Ia ragione di opportunité e di efficacia, che avrebbe per riverbero di levare inline da per tutto Γ ingombro di questo innesto malefico, ed fsterminare fino le ultime semente. Vostra eminente gié sa. che si è in caso di ripromettersi una adeaione sincera e sensa riserva da tutte o quasi tutte le parti attire e influenti delle diocesi, eui una tale decisione potrebbe di riflesso interesaare, quali sono le. D diocesi rutene di Presmilia. di Leopoli. di Crisio. di Eperiee. e anche di Munkafs. 1^ oongiuntura di queste felici dispositioni serabra indicare la conveniente di tempo nel dare un coipo decisive da con/ranpsre urMndMentsgaiasMtaiH, atomgwere firntoi ^•ttmytuw di questa corruttela della disaolubilité matrimoniale ez *capit» aJulttrii."*

Fatta di tutto cib verbale relatione nella pieqa adunante 23 maggio 1864. il tanto padre nell' udienxa 31 dello steaao meae approvando Γ opinamento espresso dalla maggioranxa degli eminentissimi padri. «expediri iussit litteras encjclicas ad omnes sacrorum antistites ritus orientalis imperii Austriaci. in quibus, adversus errorem archiepiscopi Fogarasiensis genuinus sensus canonis Tridentini e^ cvangelica atque apostolica doctrina super indissolubiliute vjnculi matrimonialis ex capite adulterii declarentur, confirmatis instructionibus iam ab anno 1858 per sacram congregationem de propaganda

ide missis ad scmdem arehtopiseopmm et spistopm * proviso·· ooetoemetaea· *juaa*-luoai maaeavm iaaapar eta.· IM nostri NgUri men apparia··, pereM non avaaaa eCette Γ MeieSea a breve erdi-Mto dal aaat· padre. Veeraane pariante I'aatiaaaM voetre ad loro aapieate dtoaaaaiaMato dasiderd, aa •ieao aaflaiaati ad aaaienrare Q desnnta aaMatyaa ia parole la pacha a aempliel aiptaaaiaai aaata dai padri di Fogaraa, a piettoeto aa a tai effstto eea-venga proittare dati' netaalnaa eha aa parge I'attoal ainodo; o «ò o 00H' esprimere aal sine do eteaso pit ehiaramente la van dottriaaanU' indiaeohibiUtd dal SMtrimoaio, ovvero ahaaao 00IΓ iaaarita ad aaleaaa del medeeimo ia dette iatrasteea dal 1868, aha para il aaato padra avea ta Mimo di eoafarneaM oella divinata eueiclica, a ehe eaaoadoei aller· diatnbuita, a quanto para, in aaaaoacritto, non « ea, aa a quale pubblicith abbia nui avuto.

Eminentiaeimi patron cenauerant praefatae instructionis anni 1858 insertionem ad eale·· eynodi praescribendam eaae par epistolam ad epiaeopoe tnieaam.

(M)

Note arehttii:

'Il timore, dicono i padri di Fogaras, par render nullo il matrimonio deva eaaer ineuaao *fiat* eetswhm- in metrimoatam «rtorqusudi. Veramenta van canoniati non ricbieggono quest· conditione*; ma il ainodo Libaneoe, approvato dalla vanta node, la richiede apertamente

(5»)

Nota archioii:

Non v' ha alcana legge eceloaiaatioa e generale, onde posa· ripeteni Γ impedimento dirimente della c diaparità di eulto aia per la chiem latina ehe par Γ orientale; onde aaeondo la contone aentenaa date dirai indotto dalla eonaaetudine, · dalla consuetudine lo deeume anche monaignor Fapp-Çsiltagyi nel •ae *Enchiridion**. Oiudieheranno perciô Γeminenae vostro qual peso abbia a darsi alia preecrtaioUi del nomoeanone ehe qui ai allega.

Nomoeanonia citatio haee erat: tit. XII. cap. 2, 1. 2, et tit XIII. ta fine.

(W)

Nota erekieH:)

Nel pii volte oitato *Rapporta* ai oaoervô, ehe, aebbene Aroudio aàeeriac· computarsi diveraament· dalla chieM orientale I' impedimento crimtaù da quel che ai faceia nella ehiea· latina; tattavia „maaM in confronte la teoria orientale colla latina ai trovaao in yperfetta armonta, nel ehe i noetri vescovi fnrono pienamente concordi-·. Quale sia Γ estenaione del)' impedimento medeaiaio preaao i Eumeni, risulta dalla *Dinartâtiono canonica* del Klein e dall'SicAindtoa di monsignor Papp-^ailtagyi. Il primo Io spiega nei eegnenti termini: „Crimen in hoe conaistit, ai nempe mulier rei vir adulterium committet, vel eoniucidium perpetret intentione ut poaait postea nubere illi, quoeuta hoc peccatum commisit Hoe in Man huius mali partte consciae matrimonium valide inire haud poerant* L' altro poi. dopo aver notato „apiritum legum orientalium eam esae, ut graviorum criminem rei, rient eouiugicM·· et adulteri aaat emmplfaibw uriaaiai· nunquam mitrtmiuium eesMMn aeMtamtar*, φφAφ sémmi KlséB· ai Entent, E tare aimed· del 1730 seal ri «prime: ,β quia muMerem, qua eum nubere vult, pelhrit auto per adulterium, Heeqme inter ntrumqus tater-•eeearit tuae temporia de ooatrnhomda inter be matrimonio, mt etiam ta vitam detaneti noutagie allquid altar en ipria machinatus ate. altero aeiente, AenaMtienta, vel eoaauleut· .. ., aultateaua admittatur ad eoatraheadum ete.*1

(«)

Nota ardtioii:

I Oroci ' nel consputo dei gradi matrimoniali •aeludon 1°8* di eosmaaguinith, ehe oorrteponde al 4* del lattai, o ei limitano al 7* grado o eettim* pernoaa ehe ooetituieee il 3* in 4* latino, aeguendo B in eib da tempi romotiaaimi la rugola delle leggi romane^ oaaia civili*. ,In eoeloaia Romann," dice il ainodo Libaneeo*, .prohibeatur matrimonia ueque /d 4*" gradum inclusive iuxtq computationem canonicam; ta eoeloaia vero orientali usque ad 7·" inclusive iuxta computationem civilem. Unde cum person· 8· lattai matrimonium prohibent; permittunt vero oriental··"

VeruUtoate Innocenso IV nella costitusione *Sub catMieoo** ordinb, che i Greci si atteneaaero al preacritto dei caaone 60 dei concilio Lateraneae IV vietando loro i matrimoai nel 4* oasia 8· grado. Cori il pontefloe nel numero 32: „fc't *quonam apud ooo (Oraoooo) eeuotunal eoatrahi utairiutonia tutor poroouao* eautmpanM aa texte teram *computational** erfeea *prodo,* pw *ooeuudum oomputatiouem at diattaetietwm preduum,* queas aes *faeunuo, apud not quarta» bebatur; ea id praoaumahtr daiuoapo, Jiruttr proUbaanu: districte praaeipiaetoi, ut* eum ta *ultariaribua prodibat liato* aMtrimoeta *contrahantur, ta* prwedieto quarte *contanguinitatit* eri *a/^nitatit gradu copulari ultariut non praatumant, Uatutum ta hoc gtnarelii concilii (Latarananaii tub Innocentia III) obteroantit."* Né potrebbe dubitarsi che Ia eoetiturione lunoeenaiana fosse in Cipro pubblicaia *.

Md oltre che dette ooetiturione non riguarda tutti gli orientali, sta in fatto che dai Greci non Ai mai rioevuta, come non Al mai ricevuto il canone Lateraneae·. D'altro lato ta santa aede *b* atata sempro intente a procurare, che null· a' innovas·· circa la legittima diaciplina della chiem orientale, in guisa ohe, per tacer degli altri, il papientiasimo pontefioe Benedetto XIV inculcAle tante volte,' che ove le diapoaisioni diaciplinari e rituali eiano innocenti, convien conserverie e guardani bene dei prurito di volerle latinisa·»

Nelle conferente del 1868 i veeeovi, tranne quelle di Graa-Varadino (ohe quantunqne conveniaae nella teoria, diaae poraltro soler dare la dispesua Ano ali' 8· grado od ruutrieaq), furono concordi tanto nella maniora di computare, quanto nell' aaaegnare il grado dell'impedimento. Ondechè nella congregation· degli Affari eeolestastici straordinari dei *90* febbraro 1868 al dabbio (3·): .8· oonvenga eaiggere da que'veeeovi eho nel computo de'gradi di eonsangutaith ed affinith v' indudano Γ ottava porsona,u si rispoM: *Negotio».*

' Voto per la eosndsaioM orientais del esecillo easamaies. *Da retortu imreiitntidu Oe.* Agooto IβTO. I 81.

* Part Π, <mp XI, n. 8, Imped. Vm, p. 78.

* Voto dt, H tas·.

•ft#.

1 Voto per la commissione orientals del ooneillo seameaieo. Decembre 1088, *De ùnpediœutio oopoetioeie Ote.,* H 87, ββ. I

* Volo per la ritamlsainao ole. De *tiofedunatu canit·* ttaris *de.,* settembra 1888, ff 31-88.

▮ Psrt. n, cap XI, n. A

* A4 Otboaem card. Tamataaum in regno Cjpri sedis apoetoiieae legatam (BeUario ii Propaganda, 1.1, p. 7).

* Voto dt., (80.

* Voto dt, ff *·-"▮

(gj)

Neta orahMi.-

Tra i paati A diedphaa Ma chiore grata outbid, aawa gii «i acooeab, dai veaoovi nuaaai, ai lagga aai 1 15: .Administratio baptismi iatar baptbyai ministrem et baptimtua baptiaathjat parea tea eogaatieaeai spiritualem indueere aaa patatai.* 8u di eba 1'areiveeeovo acrisre quaato segne1: .Heiremodi oogaatiouto ia iure eedeeiaetieo Graoeorum tallam exstat vmugiam, aeque etiam quandoque sine grevibe» incommodés obeervari posset, eo qaod presbyteri plerique uxorati saepe necessitate compellantur, proprii· aan proliba» baptismum administreadi, qao ia casu, stante hae cognatione, qualm oat inter levantem levatumtfue et levati parente·, ab uxoribus aaia reparari deberent ex eaaoae Trullano 53, aut periculo exponerentur, ae hoc aibi aeeidat, prole· «iae baptismo obire permittendi. Ia orpore autem iuris canonici Valachoram, p. 126, c. 155 (ciob il Premia), talis casus expreoae proponitur, atque ex sentenda euiusdam Manuelia magni chartophylaci· ita reeolvitur, ut ei presbyter, suam prolem petrini loco e «aero fonte levet, a sua uxore reparari debeat, non item «i ei ipae «aeramentum adminiatret.** Dei consultori; che eaternaroao il loro parere aui detti punti di diaciplina, uno ammiae il punto «urriferito almeno pel creo, che i) prete battessi i propri figli, aeppure non vogliaai eupporre una generale dispensa, onde riabilitare per tal oaao. Un' altro oaaervb non esaervi una legga poaitiva, che obblighi i Valachi ad accettare il decreto del concilio di Trento, né eaaer opportuno Γ aaooggettarveli. Lo ateaao arpiveeoovo di Fogaras interpellato ultra volta, sull' estensione di qUeot' impedimento in generale, area «critto quanto segue: .Cum iuxta diaciplinam et. doctrinam eocleaiae orientalia conaanguinitae apiritualia ait maior conaanguinitate carnali (Cone. Trull., can. 53), etiam gradu· prohibiti obaervantur in oonaanguineitate apirituali ea forma qua etiam in oonaanguineitate carnali, ea tamen cum exceptione, quod in conaanguineitate apirituali gradu» tantum in linea aacendente et descendante, non etiapt in lineia collateralibus habeant vim prohibitoriam et obligatoriam. Itaque iuxta diaciplinam eocleaiae orientalia eiua filii qui aliquam filiolam aub aacro lavacro •uacepit, cum hac auacepta filiola conaiderantur pro fratribua «piritualibua, et ideo iuxta calculum eccleaiae orientalia aunt in aeoundo gradu conaanguineitatia apiritualia, prout etiam duo fratre· carnale· eaaent in 2* gradu oonaanguineitatia carnalia, licet ■ecundum computum eocleaiae occidentali· habeantur ' in primo ¡gradu.¡* Uno perd dei aullodati consultori .fece notare, riferieai da Arcudio, che alcuni male interpretando le parole del canone Trullano portavano troppo oltre la eognaxione U •pirituale.

La aagre congregatione degli Affari eccleaiaatici ■traordinari nell adunanxa dei 19 gennaio 1858 aul dubbio (30·): „8e e qual maaaima oonvonga atabilire riguardo alie peraone ed ai gradi, cui ai retende Γ impedimento della cognaxione «pirituale, aeguendo la diaciplina della ohieea greca," differt il ano giudixio, volendo ohe prima ae ne oocupaaae la mia•ione apoetoliea. Ore dalle conferenae di Blaaen» dorf emerae. cbe „»ebbene alcuni vogliano eatendere Γ impedimento dirimente aino al 7· grado, fondeti aull' interpretamone dei canone Trullano, non pertento Ia aentenxa più cqmune lo limita al 4° grado orientale; ed a togliqre i dubbi i veecovi aupplicavaao che il aanto padre dichiaraue non Oetendeni A oltre fl 4* grado*'. Ia |uewti pol «1 Miatetro Ati bottaeiaao e Ma MafcmadaM senrenair· tutti. aba «aaaaada il dMtto aaiaatala il «sinistro aaa eaatraa impedimenta, a reremnaia aaa v' ba altae eaaeae pria»· lore, «be lo ataMMaea, o eel per illaaioae petrebbo dedarai del aaaaae 53 del Trullano·'.

Quoad rificaai freer· si, aho propeetisii dabbi (4*): „8o e quale provvedimeefo dobba adettarai iatorao alia eogaaaioae spirituale predotte dal batteaimo.* a (5·): .„8a dobba atiggarei da qne'vaoeovi, the amarettaao, eosse Bella ehieaa ladaa, I' impedimento dirimente tra batteaaaate e battesaato too., ovvero debbaao laaciarei aol lore mo di bob rieoaoeoere talo impedimento tra miniatro e reoeipiento.· il aegro ooareeoo ai 90 febbraro 185* ia riapoata ad ambodue rieolveere: Non esse tatodsyumdam.

Del recto varie naaioai orientali eateadoao quanta impedimento .oltre U 4* grado, altre lo reetringono al 3* *, come fa il nostro ainodo.

(«) '

Neta areAirw.'

Nolle conferente di Blaoendorf .la oognasione o affinité legale noa solo fu ammeaaa como impedimento diripiente, ma ai convenue ia fine dorerai eatendere aino al 4* grado, come montra Blaetario e I' ure oomune aache preqao i medeaimi acismatiei. Il caao poi di adoxione, preciaameàto ia Trenailvania, b rarieeimo.* Il eoaaultore chestudib questa materia pel concilio eeumeaioo, diffbaamente dimospra, quale foree Γ antica diapiplina della phieea greca*, e come aieno varie le opinioni dei moderni •crittori rumeni in propoaito*.

(M)

Nota arebiaw.·

Nei punti di disciplina della chiesa greca eaibiti dai veecovi rumeni nel 1856, 'nel tit. V, β 17, leggiamo: nOradus affinitatis collateralis plureo quam in eoclesia Romana prohibentur, saepe etiam naqne ad 7*" gradum graecum.** L' arcivreooVo di Fogarre coal commentare queat' artieolo: „In eoclesia graeoa triplicis ordinis affinitas distinguitor, nempe ex duabus aut tribus gentibus; et ex affinitate quidem duarum gentium gradus quinque prioree semper prohibiti suat, fi·* autem et 7"· tantum ai ex tali matrimonio confusio nominum oriatur; alterius vero affinitatis gradus tantum usque ad 3" prohibentur, lege vero tantum 1*·; quinam autem prohibeantur aut permittantur, non tam ex computatione quaerendum, quam attendendum an hio altervo casu· per legem expresso prohibeatur neo ne, uti Manuel Blretareo docet.¡* I consultori, ohe eeaminarono i detti punti, non trovarono diffioolth nall' ammettere quanto si riferiva al computo dei gradi, dell' affinité, come della conaanguinith. Poreltro la sagra congregaaione degli Affari «oclreiastici atraordinari nel 1858 prima di profferire il suo giudixio, voile aspettare 1' esito della delegasioae apoatolioa. Ora neUa relaxione delle conferenae di Blasendetf dopo eaeerei rammentato, che i Oreci non hanno mai eaeguito la costitusione d' Innooenso IV Sub ootAeUcos, coei ai continua*: ^Ora b fbor di dub-

‘ Pou. Xaarria-TVxmMloam·, Soma., p. 7S.

! Rapporte tit., t M. Sal ooapato M gradi atila co<a·· ûoa· spirituale praaso i Wreci paô vederü il Voto p«r la eoa·· miaaione etc.. 4eoembt« 1000, t B.

• fbM. M.

• Voto eit., H 11-17·

'· Vot· De' impediaHatu evyretwe·· *Itfeiu tie.* Febbrar» 1870. M ·-12·

• IMA, t IX.

▮ Rapporio eit.. | &2.

bio oho gM railUtah, de roraetimtaw tarape, aeM compute dei gradi di loaotagrtntitl «4 <Mi Hfw la ragola dette leggi rtraaai o dvffi; tale

MHMM φMMM

il grado, o raogBo iilratidnnn grado o potnoaa, ž port Mlle linea Mttaterale, trt ebo praraa i latiai coetitaioce 1, i, > - 4 grado, praeeo i grad term 'K 4, 4,8 grado o poraoaa: eed duo frateU germani eoa tra loro giaota gH oriental ia ooooado grado, od i ǧU di dao ftateU ia quarto ƀe altrettento dicari do^aOMM. L'irapediateMo dirimente poi ai eateado oiao al 7· grado ofoettiate peroona, obe eoatitaioeo il terao ia quarto Ɣatiae I veoeevi ferono concordi al aolla maniera di ooat> putare, e ri nelT aaeegaare il grado dell'impedimento --- L'iatradurra per legge I'ottavo grado o il. quarto completo de' latini, non aarebbe force eoaa ɓpportuna.

Paaaaado poi a pariaro dell' affinité di aeeondo,]*e* terto genere, abbiamo * che nolle couferonxo dichiararono i veoeevi d' intenderla e pratiearia aecondo ia deocrivo ƘKlein *o* ebe ,eebbeue tante affinité produeeano un qualcho iaooarade, nondimeno giudioavano di laaeiare quoato ponto coma ètar e ebe al bi-oguo ai ehiederabbo ɖiopeaoa' k·.

. L' unico daVbio, eho h oottopooto al aegro oonaeaeo, come abbiam voduto, fu coal eoaeepito: „8e convenga eriggera da qua' veoeevi ehe nel computo de' gradi di eonaangniaiti ed qQlmtd, v' includaao Γ 8 ƀertona 0 ;1 riapoeta fa: nopoMee. D'onde ne cunooguiva eaaorei ammeaoo dalla oagrp eongragatione ohe come la Oonoanguinith, eoal Γ affinité «x ceparie lorita praeeo i Rumeni ri limiti al 7 grado. E ciô -corrioponde al ainodo Libaneae: ,Cum gradua conaanguinitatia --- ad 7"ˆ peraonam quoad orientales redacti fuerint,, oonraquena eat, at ad eum quoque gradum oeu peraonaa affinitatio quoquo ·. gradua èxtenderentur. Non vuol pert ometteni, che il roMultora il qualo ocriaee eu qneota materia pel concilio ɓeumenieb opind che preooo i Graei, compreri quelli di Europa,T impedimento di affinité di prima clarae non ri oateade oltra il 8 grado.

Quanto ali' affinité di oeeoada clan» 1'encomiato conanltora dimoetrt, quanto difficile aia il deflnirne 1' eotenrione·. E maggiora diffieolth a inoontra nel determinare I'affinité di tona elaaoo'. Fu poi di parere lo oteeeo coneultora, ehe eebbene 1"una e I'ultra aporie di affinité forae abolita dai concilio Lateranera IV ;* tuttavia i Ororl, como altro narioai di rito orientale, lo mantennero in raguito ambodue, ricchè aieno tuttora praeeo di loro ia pieao ƀigore Del roeto atatido alie ane .oondurioni deve dirai eeatto U ainodo di Fogaraa nel modo, eoa oui eouncia 1' ratenriono dell' affinité di oeeoada clarae :**

* In unanto eoao qoaeordi eaebo gU erinaatid. — Nat. dri Rapporte dt

* Rapporte cit., I H.

* Diaoert. dt, tt 70 e aog, o cerrbprado a quel ebo rite il Pnvila.

* .1' affinité Ü mooade graen m t rrrtett» M'offiahé, ai «Unde rite alia 4· persona ; erat dra tetigi aoa gtemao praedem dra ponoae «te tn loro aceo engteor ponte mrabbere ia C· grado; ae poi ♦prodocta dabo oraftaeteae do'neua, allora oe*praado arabo U 7· grado. Ve* XM* L u L'attrite di tono gaarae t prodotta, oome diooae, da tro gnaruriori o da trt stipiti, o vorm dm quelle ǀarmai dm impropriamaato e volgarmoate d eriamaao rapuori." Net. dd Rapporte.

* Vote *Dt* iayedcuMrtw randeticoia «te., mttombro 1000, H 7»-7β.

- · ibid., h et, m. ar-M.

ᵊ Ibid, h «. ** Mot-

* Ibid., h 106-10,

* Ibd., H 111-1*.

** Ibid., « se.

181 ♦oraeeaa del aiaodo Γ affinité di terne geaere; a» per modivi ƀe gravi le aptate eeaerttera o Γ iatiera oecuaieaioM 'trientale proposera eemarte-MUMBèt ·! MMÎlfo BMMMBtO· 4K MB ente quotta, ara aaebe l'alM apode di affinitél;* eetao gié Moparva prorae varie aaaieai, ftu le quali i Ɍataai

(«)

Note arrtMi.·

Cerne aoa raitaraae i veoeevi raaraui nolle conferee» di Meotadorf ad ammottoro Γ raiotean di queat' impedimento nette ehiraa orientale, malgrado il attende di clouai ƀateri ccd trevaroari irabarataati nel déterminera riao a quel grade abbie h protrarri, ôtante oho aleuai ɖe lore bneai autori le portaao 8ao al 7 grado, od altri le raetringoao al ♯ corne nella ebiooa latine. A toglioro una. I taie iaoerteeua doeiraro i veoeevi modeaimi di euplicara le raata cede, affiacH ri ferae déganta di etabilira riae al 4 grade l'impodiateato tn diooeroo.

Nette generale coagrageaioee dogli Affari oode-riratiri atraordinari del 80 febbraro 1869, ri dirao aoa eraervi diffieolth di aaauira a taie domaada, allorehè ai foooe preoeatata. „8iceome port, oori leggiamo aei verbale di dette ƀongregatione non ri eonoooo, qnale rie la teoria e la praari raguita ia taie oggetto dagli orientali di altri luoghi, e oarabbe pereià ia taie oteto di cooo molto pericoloao il deâaira como regola di auovo diritto la queëtioae, di cri ri parla, oori ri' rarvirt più eopedioato di eeooadara i derideri dei dotti veoeevi ool mono di ɖiepenoe. Propootori quindi il dubbio ǁS ,8e conveaga eho la oaate code aeeolga la aupptica di quoi veoeevi, diehiaraado che Γ affinité prodotta dalla copule illodta non ri ratoada oltra il 4 grado ɒrientale, gli enriaentioriini padri rioolvettero:, Affirmative, aed per modum diopeaoationio, et non per modum iuria ɒrdinarii. Qualo, rie la teoria e la praari raguite dagli orientali di altri luoghi, poooono oggi vederio 1' eminento vootra nel anoeitato. Vote, d'onde riralta ehe prarao gli aatiehi era indeterminate I'eotenrione di queot' impedimento ;* me ehe praeoo i moderni non oi entende oltra il 4 grado :*

(«)

Neta erchiOM.'

Tralaaeiaado di notare ohe dai riuodo ohiamari qQbtitao L' impedimento di ·onraté pubblioa', eho paraître é realmente una Specio di affinité, trat-' teremo ' prima dell' impedimento, in qnaato nuce dagfa' *tpetuuii.* Le oeeervaaioni ohe qni riamo per fera, riguardaao Γ eetenaiona di orao al 7 *frudo,* e la limitatione ai ooH oporaali aeferari.

I veoeevi oduaeti ia Blaaoadorf ri aeoordarono 1* holi ammettere, eho Γ impedimento dirimente ri oetaede eoeoado la dfedpliaa orientale, a taotiino-·iaaaa dei Klein·, fao al 4 grado, oooia al 8 latino. Rlohieeti poi di determinare, quali oieno gli opoarali privati e quali i colenti, ri divioero in due opinioni. Tra di. lmo riopoeero oraera colenni quelli

' Ibid, H 116-1*

·. Ibid, I *tn.*

ǁ Voio. por Ia coamierioae etc. *Dt* «mp«dii· mti» ceg» -tienir «pwitaaiw etc, H 664*

• Pe<· 61*

·ico.

* »61.

' Nolle eoafereue di Btemadorf ri domitare rtttffiouo 1'idm di ano di qnai macori, U quria ama negato poter Macera impedtanalo dirtmate daqU ipoomH, rriri accadet «pete, ceatadrado oari l' tapedtarate di affiaM era qerilo di pobMica ornate.

ǁ Rapporte rit. Btetrotto, H 674*

mH bmadntti del veecevn, 1'ordinarie per* Λ Lagoa, «ri nderivu il mo toologo, acete··· omot taM ia quanto agfl «Catti aacha quriU aha d baa· ia iaeritto, dd alla pcaaeaxa da* teatimeaiL Fa btto oaaerrara aha gli aarittori greet aoa dietingueno fra gli apouaali privati a i tobaai; me iavaao, a aolo dhnero aha ad evitare gl' ineomedi aha potevnno naacera da amuti sponaaU, ereri introdotto da gran tempo il edetame di aoa adehrarii aa aoa Ha* Badiataaeata prima do! nudrimoaio, ia gaiaa che U eeoerdoto prima benedic· gli apoaaali a qaiadi fl matrimonio. Preao ad eaeme quaato panto dalla eongregnrione dagli Affari aedariaadei atmordineri dai 90 fobbraro 1869, aembrb agli eminentiaaimi padri aha .per quanto nulla aia da oaaervarai circa fl aoa prodarai Bella chieaa oriental· impedimento di pubblioa oaeath dagli aponaali privati, atantecM non v' ba ivi legge ecclaaiaatic· ehelo induce*; era conveniente detain, quati aieno gli aponaali aolenni,B o qaaH i aampliei o privati, a aha a togliere la. divorgeoaa di pareri aa tai propoaito ai adottaaM an modo atabile ed uniforme atto ad indicare eon ehiaraaaa e praeiaione lo earatteriotiebe neoaaoarie per diaeernera le due opecie di aponaali. Ond' 4 eho ia riapoeta al dabbio (6*): ,8e o' quale provvedimento dovrb adottani iutorno agit aponaali da quei veeeovi obiamati Mmpliei o privati; e quale altro per ottonere in tutta qnalla provincia unit» di dieeiplina au queata mataria;* gli eminentiaaimi padri ordinarono che ri foaM trattato della ooea aei eondlio provinciale.

Ora i vaaoovi nel ainodo ban protntto la pub* bliea oneatb proveniente dagli aponaali ai 7* grado; nel pho hanno reoeduto da quanto avavano ammeeao nolle eonforaoae, in eui avoano eonvenafo che ai reatringe al 4· grado orientale, oaaia al 2* latino, e bono tornati al giue antieo defla chieaa green, c •oeondo il quale queet' impedimento aveo la ateaaa Mtenriono, aia ebe naacoaao dagli aponaali, owero dai matrimonio rato ", od eetendevaai egualmenta che Γ affinité propriamonte dette. Pariando poi dell' odiorna diaripHno, Mnae dire deflo altro notion·, i Ruteni limitano Γ impedimento degii aponaali al 1* grado aeoondo il giua latino; ,8i quia •ponaalia nolomniter contraxit cum eorore uxoria, aut uxor eum fratro mariti···, nullatenua admittatur ad contrahendam, etc."; — i Melehiti 1'eatendono al 8* gmdo orientale.* *

Coerantomonto poi afla opinione da loro aoetenuta nallo eonferenae, i padri di Fogaran ripotono 1'impedimento ddgli aponaali, aolo quando aieno aolaoni. Son ri diaapprovb queat' opinione dalla •agra congregarione -degii Affari eccleeiaatiei »traordinari (aupra, A); - nel Voto «uocitato ai prove, che è comuniaeima non «olo fra i Greet ma goneralmento fr. gli orientali, giaoebè dopo earerxi riforite varie teetimonianae «eoondo le vario nationi di Levante, ri eonahinde «communiaaime ab orientalibun catholici· la praeaenti· retineri, aponaaUa abaque ritu' peTacia non inducere 'impedimentum publicae hoaeatatia* *. Conaono è anebe ii aentimento eepreaeo da monaignor. Giuaeppe Cardoni. di chiara memoria in m dinegno d'iatruaionc, properato peg la aegra congregatione degii Affari eecloaiaatici atreordinari e da queqta traameaao alia Propaganda dopo 1' ereaione defla aagra congregatio·· per gli affari dei rito orientale*. Baateri qui notaro aolaaMote, eha aaeba fl abüado di Zomoeria, eoafermato daH aatorith apoatoHca, dice, oome ri b teat* vaduto, oeatiurri tab impedimento d* φMMiKβ MülV*0Îte

Ma come il ainodo di Zameeob non determine, qnali aieno gli apoaaali nolaaai · quali i privati, coal neppure i padri di Fogaraa haano aaaegnato aleun eritorio per' diatiaguare gli uni dagli altri. Eari per» avrubbero dovuto anaegnarb' a tenor· della aucoaaxato rieohuiooa della aagra eoagrogaaiono dagli Affari oeeleriaatiri atraordinari del 18S9 (ool 833 A). Oaeerveremo adunqua eaaor eerto, che i Geeci eomunemente ehiamaao aolenai gli apon•ali eho eelebronri avaati fl aacerdote a con un qualeha rito aagro*. Π che ri ammotte aaehe dall· oncomiato monaignor Cardoni nel dette diaegao d'iatruxione', ovo coal ri Mprimo: «Apud latiaoe occleriaatiea aponaaliai gravibua id exigentibu^cae-. aia, aublata aunt, ot Civifla (antam coniugio praemittuntur. At apud orientalee quae antiquitua, eadem quoque hodie dieeiplina aervatur; aponaalia enim aeripto, preeibua in euchologio praeocriptia, oecleaiae benedictione, annuli arrha, oeculoque adhibito, aliiaque eebbraqtur oaorimoniie; haee vero aolemnitaa «at apud eoe heeeaaaria, nt in eceleria·tico foro ad effectu· qui ex iure poritho dimanant, valida babeantar aponaali·; quae neceaaita· a civili potentate primitu· fortaaM «ancita vim legi· non obtin«i«aet, niai ab eeeleaiaetiea poteatate recepta ac ooninnate faiaaei.* La «agra congregation· di Propaganda nel 1837 ammiM 1' analoga diapoaixion· del ainodo groeo-molehita di Ain-Troa del 18S6*. Queato b altreri il «entimento ehe prévale, almeno nella prairi, praaeo i Rnmeai, ricchb da monaignor Papp-8rillagyi n«l «no Aμ Mτμ Kμ ri dednineono gli aponaali: «Promiaaio faturi matrimonii Mordoteb' bMedwrieM roborata.'** Non b manoato peri fra loro chi peaaaaM diversement·, come il veaeovo di Lugoa, e il «uo teologo (col. 8S3 A), e prima di «Mi il Klein *.

Veniamo all' impedimento di pnbbliea oneatb in quanto «orge dai «nfrimamb rate · aea Maamaato. Sebbene i canoniati greri non 1'eatondon oltre il 4' grado orientale, nondimeno nella provincia di Fogaraa, come «ignibearono i veaeovi in. BlaMndorf, ••into la praiai di eatenderlo aino al 7* grado o pereona*. Nella «ummentovata congregatione generale del 1869 non eredettoro gli ominenti««imi padri di poetare au eiô alcuna innovatione; ma propo«to«i il dnbbio (7*): «Se eonveaga ammettore (almeno tacitement·) Γ impedimento di pnbbliea oneeth (prodotto dai matrimonio rato) ««condo la praaai rife- I rite dai veaeovi," riapoaero: rigotar da bec naporie ia cohoIm *pntiimali*. Queati ha eaaoniaaato la praaai medeaima. 'Del reato variano fra loro i °aerittori rumeni au queato panto. Il Klein reatringe 1' impedimento al 4* grado, aecondo il computo orientale. Monaignor Papp-8aillagyi nell·|K-efa'ridiM ai rapporta al dritto latino, laddove nelle eonferenae tenuto in Propaganda dai veaeovi orientali venuti al concilio eeumenico, diaae eatenderai queat' impedimento agli ateaai gradi, cui ai eatende 1' affinité *. Quanto agli altri poi, aembra certo cbe i Ruteni abbiano abbraociato U giua dell· chieaa

* Vate par la camaiadaea ate. *D** rabpau imparia·mtw, ><omo iero,- h m.
‖ Siaade 4i Zammete, ut. m, « Vin. F108—Voto dt. i IA
* Veta dU f 10.
'H ». M 'H
* H *·> 101. (JeaaCc pdaao d' iatraaia·· d «fuira aa vari capi di dattriM e davaa faramra affatto 4' aaa oaaUtuaiaa· poatiâci· da iaviani ali'epiaeopato Raaano; riauM pero κμ-peaa. «4 4ai deeaawati dei acatro arcUvio apparine. qnali ae fcaaare i activi.
‖ Voto ciL, H «·■ *)·
* t Iβ
‖ Voto rit, H ». *·■
* Voto eit., f te.
* IMdem.
* Rapporte dt., ‖ 00.
' Voto dt, 4 11.

latiaa, wbU«· il ainodo di Zamoariafoeaia man-hpVaMar prnaatito, aai quâtanua lut·· qa^dinomad-rione «olo Mla pnbblia· oh <^ dartvnate dagM Meta· daetoraa teanitu: qulba» autemiu earibua •poapali ". Preaao i Malchiti la pubblioa ouaath la iuata· val ialnatrn dt IMI··I, «b ipaa potentate quanto proviaaa M matrimonio rata «atendaai >aa tagHativa daaarueadunt aat. Tune autant legiriater d β* grado*. iaiaataM talaiaaaa oānaeñaUm, et ab aliquo acta aauMM aataratаa quoqua obligationem adimere vetuima «aaaaaata act, ai val ia ipaa loge id apor-. tMme dealaret, eam haea lex ait obligationi» naturalia corroctoria, vel id ipaa materia legio exigat, videHoot quaada exorirentur mala, ai quod nulli·» aneat ia extariori foro valeria, in interiori graviter obligaret

(**)

In font· primigenia huiua aynodi natta apaa-aaüam meatio intar matrimonii impedimenta iatpediantia facta fatrat; ad quod *NM tniiti* animadvartebat:

Fra gl'impedimenti' impediaati ritralaMia dal ainodo quello degli «ponaati *. Melle coaforeaaa dal 1868 tutti' i veaoovi pprlaado dell'impediment· dirimente della pubblioa oaeati ai trovareno eoneordi nel dire, die aoeopdo la diadplina oriental·, gli •ponaali namplioi o' privati non eolo aoa prodnoano. Γ impedimento dirimente di pabblica oaertd, ma neppure,!' impedimento impediente, - 1'obbUgaaione] naturale di eontrarro il matrimonio. Fa fatto loro oaaervare, ma inutilmenta, eho per legge naturale una promeaaa mutua in eo·· grave deve produite una obbligaaiono ; - ohe pereib gli iponaali, aaoorchb fatti in forma privata, devono obbUgaro ia ooacienaa, a mono ohe non ai dimoatraaa· die in quelle provincia non «i fo mutua promeaaa di futuro iqatrim.onio *tp* non ,v' iateryepgano lo. aoleunith pre-■eritte*, Per rettificare quindi le loro idee gH eminentiarimi padri aolla pii volte mentovata adunahaa rarviaarono noceMario „eha loro »' invii an' iatranone diretta » apiagar loro, die anche dagU apon-•ali privati, i,quali nal aeneo da loro eaproado han certamonte avuto in qnai laoghi origine dalle laggi civili, naeeono' due obbHgaeoni, di cui una i naturale e l'altra accleriaeticu**. La divinata fotruriona b quelle appunto rodatta da monaignor Cardoni e *ch*· teeth abbiam rammentato. La dottrina auenunciata ai aviluppa o ai dimoefoa dall' illuatre oon-•ultore nel modo oeguent·*: „Hic tamen'(ooti egli) eat optime animadvertendum, quod Meet ex aponaaHbua. aimplicibua, aeu initia abaque praeacripto •aero ritu apud orientale· hoc impedimentum non proveniat, quod ad tuendam honoatatem a iure poaitivo foit illwfoffixiun, attamen a varo omnino aberraret, qui e&timarot eadem aimpHeia qpoaaaUa inter peraonaa matrimonio habile· inita ne ullam quidem in conamenti· natiuulem obligationem inducere, neqne lethali» peccati reo· u h , qui initam pactionem adimplaro'detroetant. Varum quidem aat in acclama orientali atatnta lege apoaaatia valida non eaae, niai quadam aaera forma tint celebrata; at ex eo nacaaaario non oonaoquitur oponaalia aliter inita, ita irrita omnino ····, ut nullam pariant naturalem in eonaciantia obligationem.

„Quod ut recte intoiliaqtur, dicimua, poaae aiquidem legem humanam^pradaaribondo axampligratia aliquam formam tamquam aaaentialam, natam •liquem ita omnino invalidate, ut ea non «ervata, 'nulla ex rinamodi actu naaaatur obligatio naturatia, imato nec tuta ooiiacieati· ia tali aata parriati queat: tie in paroeetia,„ubi Tridaatiai deitatum Toawtai promulgatum aat, matrimonium omnino nullum, et irritum eat, niai contrahatur coram proprio parocho, et duobua val tribui· taatibua; ratio aatam eet, quia attento naturali iure, naturalia obligatio in commenti·- oritur ex conaanau non paro «t rim-

,Haa itaque Mppodta doctrina, ai do aponaalibua quae in oooleaia orientali celebrantur dieaeratnr, certum quidem ont iuxta Orueoorum legem, ad validitatem aponaalinm requiri,, ut ea iuxta atatutam eaonua formam ineantur; verum nullibi edicitur e aponaahbua aimplicibua, «au non aervata memorata forma celebratio, ne naturalem quidem naeoi obligationem, neque excogitari poteot ex hac obligationa malam exoriri. Hinc eat quod logea orientalia oocleaiae, quae Od aponaalinm validitatem aaernm requirunt ritum, ita aunt intelligehdae, ut ex rimplibibua aponaaliba» eiumodi ritu daetitutii impedimentum dirimena non orietur, manente tamen ia foro .conadeatiae obligatione, quae mutuae projniaaioai naturaliter ineat' Prapterea lejt ipaa civilia apud orientale·, quam auatn fecit orientali·'ecdeaia, nedum a .«ponaalibu» aitrfplicibaa naturalem jion excludit obligationem, aed d cOntra eam adatruit, prout ceteri» ineaf contractibu». Etenim imperator Alexim Comnenna in novella edita anno 1084 loqueaa da aponoalibua abaque aacro ritu initia, dicit: Avraua fopttiatamat aponaalinm focum non oiftnennt, •ad femen edat «aqfirmefoe *ttipilatioM» kabtaninr, ti ttamdtu· eiitntet etnintitMm eonntthttlitm Mi*pani. Quibu· verbi· oatendit, obligationem naturalem in conaeientia· foro alii· pactionibui communem,' ademptam non eme iponaalibu·, quae ob non •ervatam a legibua praeacriptam formam invalida in foro exteriori iudioantur. Hinc doetores orientale· «gente· de «ponaalibu» per procuratorem initia, docent e· inanbationem non earn propter «acri ritu· defectum ■aed rimplioem conventionem civilam (Klein,- *DittcriaH*· Mamriea da awtrMnoafo, numero VIH, poat Harmenopulum ete.); ex civili vero conventione natdralia oritur in conaeientia obligatio. Dicendum itaque eat aponaalia rimplieia apud orientale· impedimentum dirimena publicae honeatatia non. gignere, «tpote quae coram eccleaia celebrata non aint. At ri inter peraonaa matrimonio habile· inita fuarint, m vara mutua promiaaio intercaaaerit. •d impleadam datam Idem naturali obligatione •ponti, ut in alii· pactionibus adatringuntur, et ubi •plia ait rooodeudi oau«a, graviter delinquit ii qui raeoditZ

' Il rilaario portanto oaaervato 'dai padri di Fogrima aui panto ia diacono, potrebbe for credere che panfatane tuttora polà }e «ten mamime erro···, Rgii è percib che non avando avuto, corao 1'iatruato··, ehe pure arari rioouoaainia naoaaaaria, parrabbe ora aapediente, oh· nell· aarie degi' impedimanti impedienti ri aggiusgeaae uua qualehe parola augli aponaali, et eugii effotti ehe na darivaao aecondo il dritto di natura*.

Ka rea eo vel magi· difloultatara praaaoferobat quod in oodam capite | 1, littera n) huimmodi apofwalibu· longe gravior effectua adaaribitur, nimirum ut impedimantum dirimana oonatituaat publicae honeatatia uaqne ad' aaptimum gradum inciurive.

1 Volo dt, t ia
• Vote dL, t 10.
■ Ali' iapiiinart» ti iriata oouutio·* ri ri—gta 11 oape «·gMuto.
‹ BnVMt» du, M «·· M.
■ Vertat·, p. at· retro.
• Cap. XI, *Dt* »»»«· «»ι qftetitiu, H IW-IOA-

1 Vate rit, I «MA

InbMtibM itaque emiMutissimia patribus, abarohi- A •piscdpo Pogarasteari par litteras dia M deUm bris 1877 date· expostulatae? fttit, quanum de eoam in praedate μ μ μ Io μ impedimMtorum impedientium matrimonii, aotenuiam spoasaham nulla fuerit habite ratio. Quaestioni propositae dtetne nrchi- •picoopna ite raopundit in «piatote diei SO teauarii 1878:

.Quandoquidem sponsalia solsmaia in , synodi nostrae provincialis oecarraat inter impedimenta dirimentia matrimonium, • illimaior tribuatur effectas, quam «it impedimenti solummodo impedienti-; ex bac oaass sponaaHa solsmnia non sunt numerata inter impedimenta matrimonii impedientia, prout nee reliqua impedimenta dirimentia, etsi omnia impediant et sponsalia fieri et Matrimonium contrahi, recensentur inter impedimenta impedientia; 'quia putebatur iuxta regulam iuris 35, quae dicit: „Plus Mmper in m continet, quod sst minue,*, superfluum omnino eeee, ut illa spouealium recensio fiat.

.Ceteram autem nihil profecto contraverti, quominus sponsalium solemuium .etiam inter impedimenta matrimoni impedientia mentio fiat, cumprimis ratione habita ad em* talis naturae, quali· et propositus mm videtur.*

Ex hae responsione conjicere licet, archiepiscopnm illum quaMtionem sibi propositam non plane intellexisM. In congregatione diei *29 iulü 1878, resolutum filit ut sponsalia primo loco ponerentur inter impedimenta impedientia.

(«8)

A'ota wvAsesi.*

Tre te faoolti dei protopopi. come vennero formotete nolle conferense da monsignor Erdely 0 d' accorde eoi suoi oolleghi, sotto il n. 5 figura te seguente: .Ab uno banno eocteeiaetico, urgente necessitate, gravi de causa autem et a duobus dispensandi, nunquam tamen clericis huius dioecesisub hac facultate intellectis.* Sulla quai faeolth te •agra congregatione degli Affari ecclesiastici etraordinari giudicù non doverti mterloquire.

(«»)

Note ertkMi:

Ben conosoono Γ eminens· vMtre che 1' impedimento del lotto colle relative pene, stabilito dai gins civile, ed introdotta anche in. alcun· chieM latine, come riferisoe Benedetto XIV ', fis gih abolito da Urbano III in capite A, - dr innooenso HI in capite 5, *Dt* nuptiis. QuMt' ultimo ponteflee oosi ti Mprime. .Cum secundum apMtolum mulier, mortuo viro suo, ab eius sit lege soluta, et nubendi cui vult, tantum in Domino, liberam habeat facultatem: non debet legalia infamiae sustinere facturam, quae luet poet viri obitum infra tenpu factus (edlieet unius «ani spatium) nubat, ooncesM sibi tamen ate apostolo utitur feeultato.* Praticate moite fadagfai mna VMtigio si 5 riuvennto di quMt' impedimento fra gli orientali,-- quanto ai Vateehi, monsignor Pspp-8sillagyi ne tace nel più volte allegato Xhchsrsdisn; peri» tanto il oodles Pnseila', quanto 11 Klein * te collocano fra gl' impedimenti 'impedienti. Il Klein dioe: .Lbgm civile·, qnas scelesta etiam approbavit et observari voluit, prohibsnt, ne mulier, cuius' maritus mortuus est, intra •anum nuberet*

α·)

Veta ereMri·,·

Toglfamo dalla istrutioae sui matrimonio dai cardinal· Rauaoher dal 18M, approval· da alcani canonist! Bornant, quanto segue*: -Jtenetiun est tiano, potoetati civili praMtare obedteatiaat unltominu· ipM uoe par apostolate h u t Eo districti·· --- obeervet mmm Mt constitutione· civiles, quae ad ordinent moralem conservandum accurate ooacurrant Quamvis igitur potestas civilis, quia validam inter Christianos matrimonium contrahatur, ' sanctionibus suis impedire minim· poetet civi tamen Austriaco haud boet nsgligere praescriptiones, quss lex Austriaca d· civilibus matrimonii effectibus statuit* E pono dopo si soggiqng·*: .Supramomoratas tegis Austriseae praMeriptionM quod attinet, magno agendum studio, ut a matrimonium contracturis exacte obeerventur.* Conformement· a questi principi monignor Papp-Bsillagyi η·11Άβλ«τM>-«·* fra gi'impedimenti impedienti enumera aaehe sstites» statas, il che epiega dicendo, che .status civilis, quantum status civilis bonum concernit, ponit impedimenta prohibitive sub incursione poenarum civilium, et privatione effectuum et iurium civilium, qualia matrimonia civiliter non prohibite connexa hebent*.

'Non si è omesso dj consultare in proposito i recenti sinodi esaminati dalla Propaganda; ma non m n' è inoontrato elcuao che nel trattare degli impedimenti dei matrimonio avesse ragione degi'impedimenti civili, m pur si eeoettui il concilio provinciale di Utrecht del 1865, il quale pertendo delle clandestinith, dope aver dette: .Quemadmodum vero -- forma servata quae - concilii Tridentini praescribitur, validus Mt contractas, ite nonnisi in eo omu veram habetur sacramentum, quod inter Christianos a valido contractu nunquam separatur,* soggiunge: .Nihilominus ob logum neoeMitatem et ad plura damna vitanda, quas hominum malitia quandoque avenirs possent, caveant parochi .ne eorum matrimonio intersint, qui antea coram civili magistratu civilis connubii actunt non emiserint4.* Sembra poi cadere in acoonoio quanto leggMi nell' intrusion· data nel 1866 dalla sacre penitentierfa sui matrimonio civile fi 6: .E per le stesse ragioni (per evitare vernationi - pene, e pel bene delta prole, che altrimenti dalte teica podeeti non sarebbe rioooosciuta per legittimp, - per allontenare ancora U pericolo di poligamia), e non mai in senso di prester mano all'«secutione dell'infausta legge (dei matrimonio civile), i parochi non dovraano ammettere indifferentemente alia celebratione dei md^imonio aranti te chieM quei fedsli, che per osMre proibiti dalla legge, non sarebbero poi ammessi ali' atto civile, - quindi non rieonoeciuti per eoniugi. In eiè devono upare di moite cautela - pradensa, sentire il parere dell' ordinario, s quMti non eseer facile nell' annuire; ma ne' cati più gravi consultare questo sacro tribunal·.*

Me qui interesM inoltre eonçseere, quali tieno gl' impedimenti fin qui sanciti dalla legge civile nell' impero Austriaco, da cui secohdo U nostro sinodo deggiono andare immuni i fedeli psr poter assere ammsMi anche dalte chieM a contraire le nosM. IZ opera più.reoente, di cui possfamo disporre, d il più volte'citato ÆscùeriÀoa, «scito alla Ium nel 1862, ed sceone un eetratto:

* *Dt* spMds (ümcsmus. lib. IX cap. IS, η A
* Cap. MI. t
* Dissertes·. Ss ssatr. ias. disc. graKM or, ecel. I to.

' » «·
• « to
• Sect ΠI, mp.fi. UM.
• Tit IV, cap. tt, p> 180.

Sunt autem eMKtor prohibito «mMmmm ^l) *E^ut^Tim^mtO Ip^rrteOMldtltra,* di qualli eiob ehe benchè giunti *11« pabertta, non beano la metanti fiiice e inteUettnale richiMta al matrimonio. (Istruaione del eardinale Rauscher, ▌T9.)

b) MotriaiMMi mtatorenntann sub *patria petevtat» oonttitutorum* sen» 11 oonsen»o dei genitori, tutori ecc. (Titrai. oit, § 68.)

. o) Mo lπ'μ μ μ mtiitum .«etna ii permeaao dai »uperiori della militia.

d) ZVubstosfMr - cM/rafaiidaaMtrtanem·»porte •fatal *civili»:* 1) *ob* stefMmii conssn·» cwiii· coloro ehe mancano de' meexi neeessart al eoetentamento della famiglia; 9) eh *defectum concetiioait matrij monii jaitnudam- offcialibu» eMihu,* quelli cioè provveduti «zipuo solaria, tai proeineialsta· faaima *urbibu» infra 300 for., et* tai *oppidi» infra 300 for.*

c) Condemnati ad mortem *out ad grant» carceret.*

f) *Adulteri unientia indici» eoneicti prohibentur* a *matrimonio* earn complies *contrahendo tub poena nullitati» relaie ad* {^eetwi ciril··.

g) *Prohibentur matrimonia gnat praeni» ia eecletia tribu» dominici» out feAit diebu» promulgata non sunt,* «co.

Decideranno pertento Γ eminence vestre in loro ■apienza, ie il paragrafo 4* del ainodo sugi' impedimenti civili (cui eorriiponde la seconda parte della Jettera e) del paragrafo fi* meriti nna qualche limitatione in oio ehe riguardo 1' ob.bligo di osservar dette leggi, e la loro privativa efficacia, a senso della Mera penitensieria; nel qual case rimarrebbeta vedere, come abbianii a Mlvare Γ autorité della chieM e la Mlute delle anime aenea offendere la raacettibiiità dell' imperiale reale governo. — Patres addendam cenauerunt § *Curent insuper.*

} (71)

Illud etiam fA_hoc oapite animadvertendum, in impedimentorum matrimonii recenaione nullam proraua auaceptionia Merorum ordinum mentionem fieri. Magna et maxima eat quaeatio inter Graecos. non quia, meo quidem iudieio, difficile eeset eam volvere, ▌sed quia hacteno· non fhit ex auctoritate aoluta; Mitem disputent auctore·, et rea eaaet nova aut nova videretur, ai ex auctoritate pronuntiaretur hoc esse impedimentum. Gravissimam hanc quaestionem accurati» .tractare non mearum eunt partium; auctorem tamen afferam qui difficultatem apte videtur solvis». Eat autem Papp-Saillagyi in auo *Enchiridio* «ri·, ubi aio scribit, p. 49», β 101:

„Num in ecclesia Orientali etiam ordo ait impedimentum dirimens matrimonii, diaputant theologi et oanonistee. Equidem e canone 3 concilii Trullani dubium eoae non poteat matrimonium poat ordine· aacro· «ubdiaconatu·, diaconatu· et presbyteratu· initum, non modo irregularem facere ordinatum, sed ipaum matrimonium irritum eaae et nullum. Ip*e etenim imperator provocavit patre· eoncilii Trullani ut dedecua a sacerdotib» avertant, qui m nefarii· nuptiia poat ordin» implicarunt; ad quam provocationem patre· concilii pro praeterito veniam faciunt illi· presbyteri» bigami·, qui uxorati susceperunt ordine·, poat ho· ▌autem iterum duxerunt uxorem, aed Ua tantum, qui errorem «nuta ante latum hunc eanonem agnoverant, pro eo poenitentiam egerunt atque adulterinam et alienam congre»ionem abegerunt Quae expremio ^adulterina congressio* per patre· concilii huius adhibita, manifeste nullitatem eonnnbii poat ordin» initi Mtia indicat' Dein addit concilium: ‚Eoa autem, qui poat ordinationem uni matrimonio m applicarunt (ante concilium hoc) presbytero·, diacono· et hypodiacono· brevi aliquo tempore a «aero mi- A aieterio prohibito· et punito·' raro» (par ventam) proprite gradibus restitei ad altam gradum nunquam promovendo·, eis nefario manifeste dtaaotato •oniugio.* Nefariae autem nuptiae iuxta codicem legum eriontaMum aunt nupti·· invalidae prout refert Blaster», pag. 54: „Ltx inquit, quae nefaria* contraxit nuptias, solvere matrimonium potest, ot alteri deinceps nubere.* Qui· ergo sx hoe canone eoncilii Trullani validitatem matrimonii poct ordines initi asserere audeat, cum concilii huiu· patre· tale eonnubinm nefarium, adulterium, et qua tale etiam pro praeterito eolvi iubeant? Quem eanonem •io interpretantur etiam Graeci non-uniti. Recentissime quidem metropolita Valaehiae proscripsit librum, cui titulo·: *Elementa iurit canonici* ab Andréa Saguna episcopo non-nnito Transilvaniae, 1865 pro «uo clero Cibinii editum, ob hanc imprimis rationem, quod in eodem libro per episcopum 8a- B guna statuatur: "Matrimonium clericorum post mctos ordines initum, validum esse,* quae assertio fidei et Mnsui ecclesiae orientalis canonibusque adversetur. De qua proscriptione sui libri conqueritur Saguna in secunda «ua praefatione ad eundem librum pag. XI. Ideo Benedictus XIV constitutione ·η· *Eo* quomeii *tempore,* g 49, merito observavit; „Cum apud fidei» etiam ecclesiae' orientalis nulla sint et Irrite matrimonia post ordines sacros celebrata, dispenMtio grave illis scandalum ingereret, et acerbe quererentur maximum infligi vulnus ecclesiMtica· disciplinae." Adeoque.mirsndum est,' quod nonnulli ad doctrinam Romanorum poptificum appellent pro demonstrando, eoniugium post ordines initum validum esae*. Quam parum'xenim Romani pontifie» huiu· sententiae sint, testis est ipse supra provocat» Benedictus XIV pontifex, qui in constitutione *pattoralu"* pro Italo-Graecis decer- Q-nit: "Praeterea si quis suhdiaconus, diaconus, vel presbyter, post sacram ordinationem, uxore mortua, aliam duxerit, vel si uxorem non habeat ducere praesumpserit, statim ab ordine erit deponendus, et ab illegitima uxore separandus; matrimonium enim post recensitos ordines nullum irritumque declaramus." "In constitutione autem pro Coptis verum est ab apostolica »de decreturri esse: "Recurrant ad apostolicam sedem in casibus particularibus, in quibus, si ob grav» causas super matrimonio inito post ordin» sacros concedenda dispenMtio videbitur, tunc nullum verbum fiat de renovatione eopsensus." Veram quis non videt in hoc ipso decreto, nullitatem matrimonii post ordin» contracti pro omnib» graecis et toto orientali ritu comprehendi, in quantum in particularibus casibus • rationibw gravissimis tentum, ab impedimento ordini·, quod eat.constitutionis sive legis eccle«ia- jjSticae, in quo proipde suprema in ecclesia potest» u summu pontifex dispensare eo' magia protest, quod non quidem apud apoetolieem eodem, uti patuit e supra citata Benedicti XIV constitutione pro Italo-Graecis, sed apud Graeco· controveroa ros. esset, dispenMtio petenda est. — Porro idem pontifex prosequitur: ‚An matrimonium ia eeclasia orientali post ordinem Merum contractum pwiade nullum •it, ac in ecclroia occidsnteH, aa poti» sit solummodo illicitum? Licet tribunalia huiu· almae urbis (Romae) opinioni eorum adhaereant, qui haec matrimonia nulla existimant, nihilominu sati» Visum est, ut adveniente casu concedendi dispenMtionem, eonditio renovationi· oonse»» non exprimatur."' Ex qua clausula ‚8atius visum edt" perinde nihil pro contraria Mntentia inferri potest, ' cum recte

' Sawe·! Hits 4· 8n4 la s» dlamrtatiw· 4e antriseoaio, Vtedtee·» 1781 stIts.

• Vide Katochker, a. Bead, A*mM, t IM.

par dispensationem hanc oxoeptive oonoodibilem,„ ipoum impedimentum dirimens (afferatur, at oonvalidari potest matrimonium sine renovato coaaoaaa, quod etiam aliia ax tituUa evenire aolst, dam matrimonium par dispensationem pontificis ia radios sanatur; adeoqae has ipaa aummi poatifici· eaunciatioBe ordinem, atiam pro rita orientali impedimentum dirimens esse comprobatur, cum mom dispensatione apoatolicaa aedis ab eo optie aon esset

«Unde autem invaluerit ut in quibusdam regionibqj^ ecclesiae ' orientalia matrimonia etiam poet maiores ordines contracta tolerarentur (in aliis enim prout supra de Valachia dictum est. non tolerantur), fontem detegit Babamon, ad eanonem β concilii Trullaai inquieus: «Vigesimus sextus canon sanctorum apostolorum doeernit, ut soli lectores et cantores legitima matrimonia contrahant." De aliia autem clericis nihil dicit Et propterea eorum (apostolorum nempe) doctrinam sancti patres consequenter extendentes, hic quidem lectores et cantores uxores ducere posse decernunt; nullum autem alium praeter bos, sive hypodiaconum, sive diaconum, sive presbyterum, post ordinationem legitimam uxorem accipere, vel propter canonis transgressionem deponi.

«Quomodo autem hi detegunt, qui ordinationem recusant et uxores accipiunt, disces ex septuagesima nona imperatoris Leonis sapientis novella, haec partim expresse dicentis: «Nbri admittentes ergo hac in re veterem legislatorem (luatinianum), qui vult presbyterum, vel diaconum, vel subdiaconum, post sui ordinationem uxori coniunctum, a tali omnino habitu recedere et ad vitam- laicam converti, decretum infirmâmes: sancimus autem sufficientem eis ease poenam, si solo ordine careant, in quo afite matrimonium dignoscebantur; non autem a clericali habitu et alio in ecclesiis ministerio, quod tangere non est illicitum, omnino alieni esse condemnentur." — Est autem lex quae ab hac novella sublate, eat cap. XXX, tit. XL, libr. III Basilic., quod est XXVII novellae luatinieni XXIII, cuius tenor est: ,8i presbyter, aut diaconus, aut subdiaconus, matrimonnium contraxerit, et poenae canonum obnsxiua erit, qui non minus quam logea valent, et sacerdotium amittit. Quin etiam liberi, velut ex incestis et nefariis nuptiis procreati, neque spurii sunt, neque per successionem aut donationem aut mutuum fictitium, aut aliam,obligationem, quidquam a patribus vel ipsi, vel eorum matres accipiunt: sed eiusmodi/ree ecclesia ipsorum vindicat·[1] lustinianns imperator igitur anilitatem matrimonii post ordines recensitos contracti etiam quoad effectus civiles enuntiat, atque proles ex teli matrimonio genitas nec pro- naturalibus quidem, quales sunt ex concubinatu genitae, relate ad successionem in bonis parentum haberi decernit, ab omnique hereditate proscribit. Novella autem Leonis sapientis priorem legem cassantis saltem sacris canonibus. qui talia matrimonia post ordines indicatos contracte, incestuosa, adulterina, nefaria, ac proinde invalida et dissolvenda pronuntiant, derogare neu potest; neo possunt oonvalidari per legem civilem matrimonia per sacros canones constanter prohibita *, prout canon sanctorum apostolorum 26, Trullanus 3, 6, postquam patres Trullani canone XXVI aperte enuntiarunt: «Manifestum esse, quod nefarium ooningium, quale iuxta eanonem 3 eiusdem concilii supra citatum, est etiam matrimonium post ordines maiores contractum, dissolvi debeat, neo vir, id est clericus, cum ea ullo modo consuetudinem (maritalem) habere possit, ob quam sacra operatione privatus est." Quibus canon i synodi Neecasoarieaeie, euine tenor est: .Sacerdos' si duxerit uxorem deponatur taatsm, sed non simul ob hoc honore clericali exuatur," extra rigorem positus. Lex enim posterior derogat priori, atque posteriori eaaoaicas asactioai adductas concilii Trullam, nec per sabseqaeatem constitutionem Leonis sapientis derogari potuit eam imperantes eivilea iure destituantur canones ecclesiae metendi, neque lex civilis contra canones valere possit dum de disciplina clericorum agitur. Unde patet canonibus conforme esse, quod matrimonia taba ia yaladiia ac dioecesibus graeoo-catholicorum Hungarise et Galicien, aliiaque non tolerentur, nec talem indisciplinata introduci admittetur, idque conformités convictioni ipsius ecclesiae orientalis; iuxta codicem enim (commune directorium legis), (Mose seu capite 134, puncto 5**: haereticis accènaentnr illi, qui credunt presbyteros et diaconos posse alteras ducere uxores. (Vid. pag. huius operia 83, c. 134.)

,lmmo synodus etiam Ruthenorum Zamoscensis anno 1720 diserte statuit: „8i quis presbyter collates ordines matrimonio iungi, aut prima uxore defuncta. secundas incestas nuptias inire praesumpserit, per episcopum a communione atque alteri arceatur, poenisque canonicis afficiatur, ut peregrinam epuriamque cohiunotionOm abiiciat. Idem et synodus Maronitarum 1736 decrevit*

Cum, iubentibus eminentissimis patribus, ab archiepisoopo Fogarasiensi exquisitum esset eur in illo synodi capite de impedimento ordinis sileretur, is in memorate sua epistola diei 30 ianuarii 1878 respondit;

«Causa, ob quam susceptio sacrorum ordinum non est recensita inter impedimenta matrimonium dirimentia, suum habet fhndamentum ia disciplina ecclesiae ritus orientalis innixa saocte ecclesiae canonibus, signanter vero canoni 27 (36)·sanctorum apostolorum, canoni 1 concilii Neocaeaarionais, qui dicit: „Presbyter, ei uxorem acceperit, ab ordine deponatut item canoni 6 concilii quinisexti, qui praescribit: «Decernimus, ut deiaeeps nulli penitus hypodiacono, vel diacono, vel presbyteri», post peractam sui. ordinationem, tconiugium contrahere liceat. 8i autem fuerit hoc afaus facere, deponatur." Conferatur et canon 27 sancti Baailii magni, et 148 aancti Nieephori patriarchae Conatantiwspolitani.

«Similia praescribit etiam synodus national!· Strigoniensis anno 1114 celebrata, quae papite LIV haec habet: «Si quis de clero.secundam uxorem . . . duxerit, deponatur." Vide Péterffy, *Cnciiia* «cdsswe roewae-estitebMe m *ngno Hungerier,* Viennae 1742, parte 1, pag. 60.

«Hia canonum dispositionibus concordabant et logeo civiles in his partibus anno 1100 latae; ita Colomani regia- Hungariae 'decretorum libro I, capite 67, de bigamis presbyteris dicitur: «Bigami et viduarum vel repudiatarum 'mariti a ooniugiia cessent illicitae, vel a cleri excludantur consortiis." Et libro II, eapite 4, praescribitur: «Si qui· bigamus presbyter propter uxorem divinum officium reliquerit, omni eoelesisstioa dignitate privetur, et inter laicoe deputetur." quin matrimonium diseolvi praecipiatur.

«Quibus omnibus, aliiaque similibus hoc idem praescribentibus attentis, atque .perpensis eis quoque, quae decretorum concilii nostri provincialituli VII, capite 5, notata habentur, abequo dubitatione creditum eet, «usceptionem sacrorum ordinum iuxta diaciplinàm canonicam ecclesiae ritus orientali· non constituere impedimentum dirimens

1 Confer I 80 parti· 1» boisa operis (M est MκMτὺϋiΛ

matrimonii, sed tantam impodteno; recons dicendum eat, aeererum ordinum auMaptionem ei·, qui matrimonium iam in maiocibw constituti eoatrahereat, aupariaduеera irregularitatom, ae proin aam inter impedimenta matrimonium dirimentia computari non petal···, quaadoquidem in decretis agebatur de disciplina eeeteaiae ritus orientali·/.

In congregation· habite die M ialii 1878 raaofatnm fui* ut infre, videlicet: .Par epietalam aignifieetùr reverendo patri domino e^chiaplseopo Fegaraaienai reepobaum eb ee hae super re datam non aatisfaciaae sacrae congregationi, qeae ideireo eam agetur do aaaerenda vel nuganda saerameatalie contractu· validitate, quamquam interim noluerit sacrum ordinem recensere inter impedimenta matrimonium 'dirimentia, monendo· . tamen iudieavit episcopo· rumenoa da obligatione recurrendi in singulis casibus, qui 'forte contigerint, ad supra·mum «anctae cedis iudicinm.

(72)

Cum patres synodi rie recensendis praecipuis cautelis in huiusmodi ooningiia adhibendis, ac praesertim de dispensatione pontificia, abstinuissent, illud opportune animadvertebatur in JVdte *arrUtii,* videlicet:

Nad caso ehd riesoa vano ogni sforso per impdire i matrimonii misti, proscrive il ainodo eha i parrochi esiggano Γ adempimanto dalle solite candescens.· Mbnsignor Papp-Seillagyi nel 1883 riferiva in proposito, che .si nullae date· sint reversaide catholica earum education·, secundum tonorem legis religionsriaa ih comitiis regni anno 1790-1 celebratis art. 26, § 15, --- *prela»* a msstw motrvmonsir, justa», fospadimaeta genapsem jeoeeasjsw ste c *praetectu* potae· tentam aato/asbaapfoa at anaaspsandos, «t poter cetholfcw ssl, tilssu rattgsanam aaquawtar omnaa, as' wro *aucter* /tnpii «ntéelicn, taae nonsssas *prole» atateula» patri» raKgionam atqui* possesf". E il mqtropolitano nel 18$· ,8i . . . para gruaeocatholiea iiadeur'conditionibus aatiefaoar· raauat, recentiorum legum eivilinm prdoaidio munite, non eolum libera coram parocho schismatico potest matrimonium intra, sed atiam cogitur prolaa qua·«ami partis aeatholicae respondent, ia illius sebis-3ate vel haereai educare; at sic etiamsi oonditiouMU › catholica prolis universae aduoationa adimpleta vellet, lsgibns patriae impeditur/

' Bembra poi ch· qui aarabba stato elmauo opportuno, di far mansion·' dalla dbpaasa pontificia, sensé la quale i matrimonii misti sono sampre illeciti, quantanqua le parti sian pronto ad aeooggot tarai alla oondisioni dovnte. Analogo é il vaguante p brano dall* iatrusiona del gingno 1858: .Quaa quidam catholica· unitatis tonandae neceaaitaa, ubi ftaerit in euactia UdaHum animi· impraeaa attaque dafixs, baud faoila dainoape inita arent monita atqua adhortatione·, quibus ipaoa avartare dababuht parochi a nuptiarum foedere eum schismaticis ineundo, aut si aliqua interdum eam» interveniat, ob quam mixtae huiuuqodi nnptiaa sini debeant, a··non aliter contrahant, nta 'm^Ntrel· *teelMia» di** *pnuetioa»*, et conditionibus,' quae ab ipaa preeearibi ·olent, reHgioae obeervatis */ E tanto più era desiderabile che i veeeovi rumeni fooeaeero mansiondella diapenaa pontificia, in quanto ebe nalla Germania are invslso 1' opinione che i veaoovi poteaaero di loro autorité dispensare dall' impedimento di mieta oomenione, - pereib ere raro il rioono all* A «anta eede. Nel 1851 faroao date per ordina del tento padre aegreto iateusioui ei numd di Vienna o di Menaee, aflnobh inaiaéeaeere daheatamaata ai veaoovi la aaeeisité di riootrare alla tenta aada par ottanera Γ autoriasasiona, la quala aarebbe state lore oono···· sees· rema diffioolté. la tel gui··ai otteano un qualehe risultato; finch* riguardo alla provincie aoggette all'Austria la ooaa peaeé ia legge, daooM Γ istraziono dell' emiueatiaaimo Bauaehar forma part· integral· dalla patente imperial· degli & ottobre 185®, - nalla medeaimé ai diohiara eaaer riaarvalo alla aaata sade di diapoeaare nella disparité di oomunione >. Paraître .per quanto ai sappia anehe dope pubblioato la dette patente, notera·! nal 1857 ', neaauno dai raaoori di rito orientale ·sistenti nall' impare Austriaoo ha domandato finora Γ indicata fooolté alla aaata eada*.

Ora quantunqne la proibisioae dai matrimonii derivi dalla autorité del concilie ecumanieo di Oaloedonia. a peroié il solo papa posea dispen·arne; tuttavia nella congregasione dogli Affari ecclesiastici atreardineri dei 14 gannaio 1858 era ·ubantrato U rifiaaao ohe sttaao Γ uso dei veaoovi oriantali di dispensant «r as da questo, come dagli altri impadimenti impedienti, Γ enunciate legge potova aambrere di aver cesssto d' over vigore presso di loro. /Ed eaaendo essi (soggiungevesi) in pacifico poaaaaao di tale ftaqlté, sarebbe coau pericolosa il volarii oggi abbligare a domandaria sila santa ·edo; tanto pié che non ai trutta di materia relativa alla fode o at eoatumi/ La maggioransa perh dagli arqjnentisaimi psdri opiné, ./ocuüatas «w coseadandaa «t *ai* etaiitau, eioé che nelle iatrasioni da darsi al delegate si dica che procuri d' indagare deatramaote la diapoaisioni, in cui sono i veaoovi di rieavare dalla aanta aede la ridette facolté e le regioni suile quali ei ap| Jgia ls loro prutica.**

Or bona sta in fotto, <me sensa attendere il risaltato , dolia dalegasionelspoatoiic·, e quantunque non upparisca eho i veeeovi rumeni avessero svsnsato in argumento voruna iataasa, tuttavia, dietro le istrusioni oomunibate ali' emineutiasimo prefetto di Propaganda, monsignor aegretario nell' udiensa dei 27 giugno dpllo ateaso anno 1858 otteneva dal sento padre ed fUMfUtemsiet la facolté in discorao per Γ arcivaooovo e veaoovi della provincia di Fogara· od Alba-Giulia *. Di queata facolté ai fpoe sache mensione nella ridatta istrasione sui matrimonii miati,4. 'Non aappiamo, ooma vaniaae allore aooolta daU'apiaoopato remano tel conoesaione; dee noterai paré eha né quando apirava il quinquennio, né in aoguito aono pié rioorsi quai veaoovi per implorer·· la proroge, e neppure per ottenere la dispenaa in qualehe oaao partitetare *. Perimenti niun oarieo si dapno aaai di tala^diapenaa nelle reiasioni dalla mér la mani, ohe parlano dei matrimoai misti, quantunque ai domandi nel queationarie a» (i cattolici per contrarii), *tiomtiem* ·5 apeatoisca *tti»* aqpeaMW, - dalla rispoeta ne ri·alti che h ataui luoghi ai eontraggono con uaa

■17».

▮ Posasse 4s<U Atari soeMastid AsstVM-, Thaassiaans·, KStratta, | M.

▮ Tia la oUsssis p·) raacritto, tes fa spadito ssooadq la tamale dalla sagis eçagregsria·· étgli Atari ajirlesiastici strsMdlaari, si js<v· sache la sageeata: Jtaadarit iasapar ·aaotitaa aaa, at jgasdietaa «ftscopa· in nagnli· taiumadl dtspaasaliaa·* setftas exprsssaai spaatalieM dispensationis ·Metises· tsosL-

· * Supra, ooL SMH

* Dsl 18W al 1*70 ebMsm riaraaato, ehe il sola vescovo di Dagos chiesa sel idM la tisrsasa par sa caso' per*· la cal wesemva Γ tmpodimwito dsl »· grato di sfltaite .

. · Art. MK

*

oerta facilitA ,8i (eono* parole di moaeignor Papp-Btillagyi) neeatinae ineundorum mixtorum matrimoniorem para aoatholica dot ravanala· taper eaatelia ab aceleaia catholica praescriptis, signanter vero super ooaaaaaa ia eatboHoam probam gignondaram educationem, tUa pro Celaretis rspadaatar, atque par parochum solita benedictione oohoueetantur* *. Ed anche nell'EacdrridiM il dette prelate, ove discorrs dell' impedimento di mista comunione inaiomo a quello dirimente di disparité di enlto, niu cenno no porge della nécessité dolia dispense

8e poi Γ istrusione dei 1858, cni riportaai il ainodo, basta per ridordare la nécessité della dispensa pontificia ai veocovi, cni quelle fta dirette, forso non basta pei parrochi, che il sinodo vuol qui istruire in ordine ai matrimonimisti, tanto pid che si richiama in modo, che sembri riferibile solo al caao di renuensa delle parti a sottometterti elle condition· volute dalla chieea. Da ultimo omerveremo, che se i prelsti rumeni peneverano nella loto sucoennata opinione, oggi non milita più a favor loro quel pacifico possepao, ohe poteva supponi prima dei 1858. D' altro lato ci consta, che fra i Ruteni i vescovi di Leopbli. di Munitato e di Eperiess in questi ultimi anni si sono rivolti alia santa sede per esser abilitati a dispensare dall' impedimento di cui si iratis1.

Ciô posto s' appartiens alia saries»· dell' eminenxe rostre il giudicare. ae non solo a compimento dell' istrusioni che si danno ai parrochi, ma esiandio per ribadire qet vescovi la nécessité della dispensa pontificia, convenga farne quivi espressa e chiara mensione ', facendo d' altra parte loro sentire che la santa sede non sarebbe aliena dall' investirli della relativa faculté.

Nello stesso paragrafo si aggiunge che eum . .. 0 *eoatraheatee . . . coaditionibaa oati^facete recanerent, procedant* i parochi od normam *praeaoriptom» eedeeine,* ove ei richiama 1' istrusione dei 1858. Eceo quanto si ricava dalle relationi di quei vescovi *eal* **S,** con cui soglionsi coli celebrare i matrimoni

II veeeovo di Logos ne dico: „Huiusmodi monia . . . semper benedici consueverunt, usus vero aseistentiae passivae in noetra ecclesia nondum induetus est***. Monsignor Papp-Ssillagyi rappresentava, come abbiam veduto (supra,*A), ehe quando le parti si aseoggettano alie eondisioni, i matrimoni misti si tolerano, o/gue *per paroebam. eolita beaedictfioae cvhoaeetaatar.* E quindi sogginngeva: „Facultas talibus matrimoniis assistendi Cum *lege eieili,* tum induito sanctae sedis apoetolicae per breve suum die 30 aprilis 1841 pro regno Hungdiiab-editum concessa habetur.** Nel caso oontrhrio, diceva tali matrimonii *pence euieteattoai* mor« possieem *eelebrari.* L' arciveseovo finalmenta, astration fatta dall' osservstisa delle eondisioni, significava, che Rsi partes contrahentes maiori affectu erga religionem graeco-catholicam ferantur, et per parochum graeoocatholicum copulari desiderant, talia matrimonia in ecclesia graeco-catholica solemnitatibus consuetis in euchologio praescriptis benedicuntur: depegata enim per · parochum graeco.-catholicum solemni benedictione, qui mera passiva parochi graecocatholici assistentia se copulatos esse nullatenus ersder· volant, direct· nd parochum schismaticum te conferrent. ab eoque nuptialem benedictionem reciperent* *.

(73). ♦

Neta arehieii:

Che poeaano tolorarsi eoa alcana riserve la pubblieasioni nei matrimoni misti, ahchamllorquando si oelebrino saasa la dispensa, apparisoe call' istrumoeo dei 1841, richiamata ia qnella delgiugno 1858*. Perimenti nell' analoga istrusione agii areireecovi e vescovi di Baviera dei 19 settembre 1834, trsttan, dosi dei matrimoni misti che vengano oontratti n<>h> *petite ee»* non impetrata *eedeeiee diepeaeaiioeie. rei aeeeeeariie eaatiodibae, ee» eam» aligao praeter-*nusw, si ordina ai vescovi d' ingiungere ai parrochi d' astèneni non solo dall' assistera, *eed* etiam a *praeeutteadie . . . prodaaiatioaibae atgae* e *dietieeorialibae Ulterio eeaeedoadie;* si soggiunge perA, che qualora non poesano impedini tali matrimonii, «tunc sane ad graviore damna et scandala praecavenda abstinendum erit a catholico ooniuge-censuris in illum nominatim expressis corripiendo, imms esro tolerandum ut o porocho *catholico* turn consuetor *predaawtioaeo fa»t, oeuti teaee»'praetemieea entiens religioaie Ulonn»* fus nuptias *eiat eoatreetari;* tum etiam db factis proclamationibus litterae mere testimoniales concedantur, ip quibus (si nullum sdsit dirimens impedimentum) unice enuntietur, nil aliud praeter vetitum ecclesiae ob impedimentum mixtae religionis matrimonio conciliando obstare, nullo prorsus addito verbo, ex quo eoaseneua aut approbationis vel levis suscipio sit oritura.!'

Inoltre in una risposta del Santo Offitio a rari dubbi proposti dal vicario apostolieo dei Mayssour nell' Indie orientali in seguito dell' instruxione dell' eminentissime Antonelli dei 15 novembre 1858 sui matrimoni misti, si legge: *„Iaiproba»dai» atiauae eeee* mimionariorum praxim. qua ad detegendam haereticorum fraudem, qui relicta propria uxore cum catholica muliere copulari praesumerent, inter alias investigationes, banns illorum publicantur, *atdla taaua foeta meatioae retigioaio triomm gai mqrtioe eiat eoatreetan."* La sterna Suprema in foria ,IV 11 maggio 1864 decideva per la diocesi di Natches, *„peeee* fieri proclamationes in mixtis nuptiis, quae apostolica dispensatione contrahuntur, *eappreeea* temsa *laeatioae religioaie contrehenriam* e nel seguente anno reeeriveva, *„poue eateadi* ad dioeceses Anglise responsionem iam datam episcopo Natchetensi sub feria IV die 11 maii 1864.'* Finalmente nella congregatione generale dei maggio 1871 eeaminandosi il sinodo di Smirne, il quale area preocritto*, „non *eeee focieadao* |· pubblioaaioni P nei matrimoni misti, ntsi tn srtih«, sIt propter *fregaeatiuitaam pbptdatioaeai eae aeceteeriee eideaatur* ed-moiorem *endeUn» ia detegeadi** trnpediewnrie,-** Γ eminence vostro avendo in vkta le surriforite istrusioni e risposte oontenute nell'analoga Nota d'archivio, ordinamno, che quosto passo si modificaaee nel modo seguente: «Prociamationeo. qaae in matrimonio praemittuntur, non fiaat in mixtis connubiis, nisi *gaaado aeeeeearíae et opportaaae eideaatar* indicto ordinarii *pro detegoadie* impsdimsnris, *et* satiseu mentione *religioaie eonaa gei* nuptias *eiat ooatraetari,"*

(74)

Quod tertio loco positam pro celebranda liturgie regulam attinet, quaestionem eminentistimis patri-, bus faciebat quod statuitur. misearn praeaancti-

1 Belas. del 1808.
v Sect. Π, cap. S, I 108.
• Vd. Orient. 18SS, 08, St, 07.
• II tisodo di 8mine rivedsto dalla sagrs coagregaawM nel 1871 coal si eeprime Mila ses. Π. cap. 5. a. 4. .t'a· astern haec matriaosia mitts osMfsadi MoMsitaa ali»M srgeot, sciaSt posters· sme dipmeetisar ponft/lcM iKrife so ssmper *oú·.* – atm,* osLMoe.
• Belas, del 1888.

! Betet, dei IMS.
* I Qned si Weta. Sapra. coL OM I>.
• Cap. V. a. A

ficatorum celebrari omnibus Mercurii et Veaeria A diebus, quadragesimae; item diebus Luae, Martis et Mercurii maioris hebdomadae. Porro cum iu prima ' regula statutam sit quod liturgie sanoti loannis Chrysostomi «per totum aaanm^-Uxceptis diebus pro quibus reliquae liturgiaé praoeoriptao sunt, peragitur*: couraqueus iade rideretur rase, quod in quadragesima diebus Luaae et Martis saneti loannis Ghrysoatomi liturgie etiam peragi possit. lamvero secundum eedqsiao orientalis canones praosMetificatorum misse celebrari debet omnibus quadragesimae diebus praeterquam in sabbatis, dominicis et dio sanctissimae Annuntiationis, si in quadragesimam inciderit. Ad rem *Nota ercJtini:*

Oltre ii canone 48* o 51* dei concilio di Laodice». è celebre il canone 52 dei sinodo Trallano: «In omnibus sanctae quadrageeimao diebus praeter quam sabbato et dominica et sancto Annuntiationis B die fiat.sacra praesanotificatorum missa.** Nella restitutions *Biti* pertorahi, fi VI, n. 18, Benedetto XIV insegna che nel tempo del digiuno quaresimale, presso i Croci .«exceptis dominicis, sabbatis et nonnullis solemnioribus festivitatibus, ex antiquo more, nonnisi missa praesanotificatorum celebratur*.

E. Is medesima norma seguono i Molchiti. In una memoria presentata nel 1818 da moatignor Mulum, allora arcivescovo di Mira, e poi patriaroa di quells natione, si aaserisoe «che nel tempo quaresimale a tenore del· rito greoo, il sabatp si dice la liturgie di »an Giovanni Crisostomo, e nel giorno della domenica si célébré la messa' di san Basilio il Orando,t dicendosi negli altri giorni quelle de' presentificoti; ohe i vesoovi greet in dette tempo o devono stare Sense celebrare negli altri cinque giorni, perché la messa ·presentificata si dice una q sola volte il giorno a messo giorno dal parroco di ogni respettiva chiera, o colla dispense del patriarca. i vescovi celebrano la messa di san Giovanni Crisostomo*. E il sinodo Melchlta di Ain-Tres del 1835 nel oenone 3 preeerivendo nei detti giorni feriali, durante la quaresima, la celebratione della messa de' prosantificati, proibisce che si dice quelle di san Giovanni Crisostomo', eoeettuate le ehiece aasai povere de' villaggi, che non poasono conservare il sagramento con deoensa, «alie quali (cos) il sinodo) permetterh| il rispettivo vescovo poter celebrare la *Xteasa* di ran Giovanni.* 8u di che nulle Ju *oeeer^ttb* dalla aagra congregatione neU'eoame del sinodo medeaimo. ¹

. Né mancano in argomento risolutioni del Santo Offixio e della Propagande. Npll'adunansa particolare 31 marso 1729, trattandoti dei Oreci Melchiti, questa sagra congregatione rieolvette: «Ser- p vatur ritus celebrandi' tempore quadragesimae in diebus sabbati et dominicae tantum, prout aliae decretum Alit per sacram congregationem Sapeti Officii sub die 13 aprilis 1695.* Dei Rumeni non ei fornisce Γ.archivio partieolari notisie rail' oggetto. Meli' *Enchiridia** di Papp-Saillagyi * .b acritto: «In ecclesia orientali tota quadragesima, praeter sabbatum et dominictm diem, item diem magnum Veneris *(de),* et foetum 'Annuntiationis beatae Mariae virginis, missa non celebratur, sed solum praesanotificatorum.*

Vearado aile dispense, tamaeateremo ehe il patriaroa dalla natione Malchita invaao imploré da Benedetto XTV, che si peŧesse logger· nolle ohieee del Libano · doU'Anti-Libatao là mesea intima o *prfittu* nolle ferio di quaresima, «ad satisfaciendum pietati suoerdotum et multiplicibus fidelium oblationibna,* oome risalta dalla ooetitarione 2>mmss-dotem ²ı Talo pormoeso pert dall'enoomiato po'ntofioe fu concesso agi' Italo-Grod, come pub vederat nel β VI, n. 16, dolia moarionata eOstitariono Ari pastoralis. Abbiamo inoltre nei nostri regiatri due esempi di particolari dispense per celebrare la moera di ran Giovanni Crisostomo ne' einque giomi d' ogni eettimana della quaresima. Il primo dell'udienxa 18 gennaio 1818 a favore di monsignor Maslum; il seconde dei »4 febbraro del 1830 a favore dei monad di Santa Maria in Caririia. Monsignor Maslum addusse il motive della sua personale devoxione verso il sentissimo sagramento; i monaci addusraro il difetto del prassnnctÿIbntorMMS. Da ultimo, noteremo che nell' editto pubblicato per gli orientali stanxiati in Roma dill' eminentissimo signor cardinale Guadagni vicario generale di Benedetto XTV evvi il seguente paragrafo: «Benchè sia vittata ad alcune uaxioni orientali dai proprio rito la celebratione deÇa meesa nella quadrageeima, che precede la pasqua di reaurretione, sua beatitudine, a supplica de' sacerdoti, per appagare la loro devoxione, e perché non reetino ^rivi della comunione eucaristica per si lungo spaxio di tempo, è benignamente condisceaa a permettere la celebratione ne' giorni sudetti della quadrageeima'(fln quando dimoreranno in questa titra), ecoettubti li tre ultimi, giovedl; venerdl, e rabato santo."

Rogatus a sacra congregatione arcbiepiscopus Fogaratientia ut explicaret rationes et. causas cur synodus regulam a canonibus alienam posuisset, se suosque purgavit hia verbis:

«Dum in decretis concilii nostri diceretur saneti loannis Chrysoetomi liturgiam passim celebrari per annum omnibus illis diebus, quibus aliae non celebrantur, habebatur prae oculis talis clerus, qui debite in typico instructus omnino novit, quod sanctissimae quadragesimae stabilitis diebus, — si sabbata, dies item dominici et sanctissimae Annuntiationis excipiantur, missa praeranctificatorum debeat celebrari.

«Haec -vero missa iuxta libros rituales ecclesiae noatrae celebratur quidem per totum quadragesimae tempus, aed tantum diebus Mercurii et Veneris, item diebus Lunae, Martis et Mercurii in sanctiasiqtae passionis dominicae hebdomada; prouti et die lovia post canonem sancti .Andreae vespere feriae 4 in hebdomada 5 sanctissimae quadragesimae celebrari solitum; tum in festo 40 sanctorum martyrum, niti hoc festum in diem sabbati aut Domini inciderit.

«Quia etsi de praescripto canonis 52 concilii quinisexti missa praesanotificatorum celebranda esset omnibus quadrageeimao sanctae diebus, praeter eos, qui pxcipiuntar, prout superius fait notatum; attamen cum Hhtd praescriptum aerioribus temporibus .fusrit temperatum, et quidem constitutione sancti Nicephori patriarchae Constantinopolitani occurrente η* IV in capitulis de variis argumentis, — vide apud eruditissimum cardinalem eminentiasimum dominum loannem Baptistam Pitra\n opere: «Iuris oeolesMutici Graeooram *kieturi»* rtiwoiMimsato", tomo II, pagina 331, ubi haec leguntur: «De litar-6*» vero praeeanetificatorUB . . . ter fleri in rin<u-

' Voto «U mossigaor Foraari : Possess ***Orm-MtUOH*** W7, SoniMrio. p. 55. — Si espoagoso >e ragioai di qmste pressi la sa Voto M .padri Lasart Cella oompegai* 41 Goto: Ceagngsrioai jartieolari sati 1764-81, vel 157, p. MI a sag.

▮ Tai 4Meto fs riaaovato dai ataado (laros»Itatteas dalla steam estions 1845 (tes perd non fa rivsdata), **mi eu. 4,** cap. DI part.' b

• 8scL I, cap.1, f IA

He luetM quadragesimae septimaais defini···*, J ■im ill· praeeanetificatoram taatuausedo tribes per hpbdoaiadam diebaa coepit part— eelebrari.

„Qbi· immo commune nostrorum Hbrorum ritea-. bam typtoon artate iltoa quoque tua ü m redaxit •d duos par bebdoBadam dies, merearii quippe at veneris, qaemadmbdu· superius fait dtotam, verosimiliter msmor legulae, quae in memorata constitutione aaaeti Nicephori adiicitar verbis: «Faria raro IV et VI --- praesanetifioatorum eat.*

«Igitur secundum typioon aodaaiaa nostrae tempura sanctissimae quadragssimas sacra· litargiae rant celebrandae hoc ordina: diebus dominicis, excepta •ancta dominica palmarum, in qua habetur liturgis •ancti loaania Chrysostomi, dabat celebrari liturgia ■ancti Baaiiii; — diebus lunae, martis et iovis,'— excepta sacra septimana passionis dominio·· at fasto sanctissimae annuntiationi· ia aliquem ax illi· diebus incidente, item festo 40 sanctorum martyrum et' die iovis poet canonem aaaeti Andreaa, uti superius habetur notatum, — nulla liturgi· celebratur; — diebua vero mercurii «t veneri·, oelebrttur liturgia praesanctificatorum; — st die sabbati habetur liturgia sancti loannis Chrysoatomi, excepto sabbato sancto, quando liturgia sancti Baaiiii celebratur.*

(75)

Cum hoc io loco mentio fieret plurium ritualium librorum ad quorum praescriptum sacer cultus in tota ista ecclesiastica provincia regeretur, postularunt emineutissimi patre· archiepiscopum Fogarasiensem ut de omnibus huiusmodi libris sacrem Congregationem informare, insimul vero singulorum exemplaria typi· edita Romam mittere vallet. Precibus annuit archiepisoopus ita scribens in laudata epistola diei 30 ianuarii 1878:

«Inter libros rituales, qui in praeattactis decretis recensentur, primus occurrit ita dictum:

„*Horologinm* (Orologiulu), qui continet horas canonicas. item partes cultus, divini spectantes etiam ad officium sacrum, quod quilibet sacerdos omni die debet persolvere; — in ecclesia ritus latini talis liber vocatur: Breviarium.

«Editio ultima est, quae Blasii anno 1869 typis vulgata existit, uti videre est ex exemplari, quod cum ceteris disponibilibus Romam expeditur «d gratiosum postulatum.

,JWtsrioa (Psaltirea) est secundus Uber ibi memoratus, qui, quod nomen indicat, continet; psalmos nempe sacrae scripturae in se complectitur in certas sectiones iuxta usum in officio sacro faciendum distributos.

«Editio ultima est de anno 1836, Blasii procurata, quod ex exemplari misso poterit videri,

..Colabassen (Catavasieriu) nominatur tertius liber ritualis, qui hymnos varios et cantica diversa complectitur in celebrationem solemnitatis maiorum festorum per annum recurrentium concinnata, praeterea alias quoque cantilenas sacras ad cultum divinum spectantes, et canonem ad beatissimam immacdlatam deiparam virginem Mariam adornatum.

, «Editio anno 1894, Blasii procurata, perinde mittitur' in uno exemplari.

„ *Octoeekitm* (Oetoechu) memoratum est liber quartus ritualis, qui in se continet cantica doctrinalia per singulas hebdomadas iuxta octo tonos ecclesiasticos concinnata super sanctissimae incarnationis * mysterio, deinde victoria domini nostri Iesu Christi contra inferni potentiam reportata, atque de sanctissima resurrectione domini salvatoris mundi tractantia.

«Liber hic ritualis «dhibetur per integrum ·I num, excepto sanctissimae quadragesimae tempore; ia qao solummodo diebus sabbati et dominici· usuator.

«Oetoeeha ausu sirs parram prodiit Blasii in editio·· aaai 1871,· curés axmptor paritor mittitar.

«JfsMIsywa (Minei·) Hber rituali· continet caatiea par atogutoe aaai diae iaxto memoriam sanctorum deducta, quibus tam iaaaarara Dai bénéficia, tam aaartornm qaoHbet dia eocurreatiam laudes, tnm eornar praemia, quae UH a Deo beaigno reportarunt, oetebrantar.

«Liber hto adhibetor per istegram annum iuxta duodecim «ranae· distributa·, at in duos tomo· dispertitas ia editione Btoaii anno 1838 procurata, perinds truaspoaitar ia uno sxemplari.

„7Vwdm (Triofe) libor hic ritualia per varia exempla ex sacris scriptoris allegata, divsrsorumqus textuum biblieoram citata, atque per multa «acre monita morali· fidei·· ad paeaitontiam agendam excitat.

«Adhibetor autem a dominica pharisaei et publicani per integram sanctam quadragesimam usque ad sabbatum sancti Laxari ante dominicam palmarum.

«Exstat in editione Btoaii procurata anno 1813, in qua uno exemplari transponitor.

,>Stra^«arm (Strasinicu) libet est rituali·, qui continet cantica, in quibus atroci· Christi domini passionis speci··, cruentaque mors salvatoris vivis depicta eoioribus fideles ad veram paeaitentiam agendam provocant

«Hic liber adhibetur in sanctissima passionis dominicae hebdomada duratque ustu eius usque diem •abbati magni.

«Rditio Blasii procurata anno 1817 in ûno tomo perinde transponitor.

.«BmtedMtoriM (Pentocostariu) liber ritualis, in quo miracula et mirabilia opera resurrectionis dominicae tempusque quadraginta dierum poet resurrectionem cum sanctis apostolis exactum atque Sancti spiritus super apostolos descensio hymnis et canticis celebratur.

«Liber hic adhibetur a sanctissimae resurrectionis dominica usque festum pentecosten.

«Exstat in formato minore editionis Blasii anne I860 vulgatae, in qua pariter transmittitur Romam.*

(76)

In prohibenda communicatione in divinis cum haeretici· et schismaticis, synodus ne verbum quidem fecerat de laleis. Unde ista *ArtUrii note,* ubi nonnulla, scito digna significantur:

Opportunément· il sinodo raccomanda al clero di asteneni dalla comunicasibne us disims cogli acattolici. Ricordsranno 1 eminence vostro Γ erronee D dottrine profesaate in argomento dai paasato areiyescovo di Fogaras monsignor Starka Salues. Il quale era di sentimento, che la proibisione di comunicare m divÛMS no· ha luogo riguardo agli ■cismatici, m· unieamente agli eretici; ehe tali non sono gli scismatiei orientali, e cbe percit» nella mancansa di chiese officiate dai eattoliei b leeito frequentare quelle degli eretici. potendo i veri adoratori prestare omaggio a Dio in ogni luogo. Furono tali dottrine sostenute dal prelato 'sache nei giornali e conformate col.proprio esempio. "Nella congregatione generale 19 sprite 1863 ordinavaai, che s' istruissero su questo panto iasiems all" areivescovo i suoi suffraganei. a tenore delle risposte del Santo Offixio, e segnatamente dell' istruxione» di questa sagra congregasione del 1799. Fu compilata una nuova istruxione, cui annettavasi quells surricordata; ma Γ eminence vostro, cui fu sottoposta nel generale consesso dei 30 settembre detto anno, risposero, ro-

is

cudendae» esse festa moMem*paodiiom ta disesueimse sminentiseimorum* patrum, «oruesdamquo fedteio ite* *rum vubiieiendam.* Non apparuôê dai nostri registri, y che più in seguito se ne trottasse; e troviamooolo che il canto padre nell* udiensa 31 maggio 1884, presso le risoluûoni della oongregamono geaoralo 23 dello stesso mone, sspsaUn' fessi/ «pMtoKeee M* *tenu ad* quittes mctohmu «nùisMtes rites orfentaKs, impsTM *Auttriaei* aull' indiseolubilità dei matrimonio, volendo *ut praesenti copta tppsrhmitatv* etsdom stscycltos *litteris* odfeapoter *instructio* Cam saepe *de communications* ta dictais *catholicorum* ettm *havre tide et schismaticis edita anno 1729 pro mimitnariit 'Orientisl.* La detth istnuione del 1729 si trova, ms in linguq italiens, fra i documenti riferiti nell' appendice del sinodo Libanese.

Non si scorge poi per quai ragione i padri di Fogaras al solo clero, ansi ehi a tutti t fedeli, tncubthino di astenersi della eomunioasione ta distass. Quanto si è detto. sembra provare, che b espsdiente per tutti Γ avere in vista i sani principii su questa materia, attess speoialmente la oonvivensa del cattolici cogli acismatiei in Transilvania. V' ha poi anche uns partieolare ragione. Il vescovo di Lugos nel 1863 significare, ehe „in partibus Transylvania, antiquo pacatiori tempore, viguit usus ut in aliquibus locis, conventione inter graeco-oatholicos et schismaticos habita, in ecclesia communi sua, per vices hebdomatim, modo graeco - catholicus, alias schismaticus parochus sanctam liturgiam super altari communi, quilibet suum antimensale portable imponendo, libere celebrare possit, fidelibus amborum partium pro lubitu ad sacra audiende confluentibus, minime vero, promiscue sacrii participantibus. Recentius etiam factae sunt huiusmodi probae *(tie),* verum ordinariatus schismatici iam abhorrent a tali communi usu, timentes ovium commixtionem**. E c I'arcivescovo nel 1869 scrivea: „Graeco-catholici cum schismaticis vel haereticis in divinis generatim loquendo haud communicant, in eorumque eccleaiia sacra mysteria haud peragunt. *Sehitmatiei attamen in pniea eedeeia graeco - eatboliea huius dioeeeeeoe eaera peragunt m euiuedam eoneentionis antiquae, donee ipsi tibi eedetiam extruere poterunt."*

(TJ)

Sciscitantibus eminentissimi· patribus quinam huiusmodi abusus speciatim essent in quos synodus invexerat* srchiepiscopus Fogarasiensis in laudata epistola respondit:

„Abusus etiamsi non sint ubique iidem, quos sancta synodus extirpandos esse decrevit, sunt praeprimis sequentes: improperia, exeerationes, turpiloquia, mendacia„ assumptio in vanum sanctissimi nominis, cessatio a laboribus vesperis dierum martis et veneris, dies festus usu introductus feria V inter festa sanctissimi paschatis et pentecosten, luctus excessivus defunctorum, dum propinqui usque diem sepulturae aperto capite incedunt, saltus immoderatus iuventutis praeprimis in pagis, tum frequentatio cauponarum'**

(78)

Nota arehivii:

Siamo privi di notitie suile feste in uso presso i Vallachi. Vero è che la santa memoria di PioVI nelle lettere apostoliehe Asawto paternos *caritatis affectu* degli 8 aprile 1775 ed istansa di Maria Teresa autoriub i veseovi greci uniti soggetti ali' impero Awtriaoo a farne una riduaiono. Ma i veeoovi nelle conference di Blaaendorf mostraroeo d* ignorare, se i loro antecessori e propriamonta il veeoovo di Fogaras area fatto, uso dell'acoennata faooltil. L'Armenopolitano opinava aoa asservi mai stata coli ridurione .di foeto, o perb i eattolid • gli acismatiei avere i medesimi giorni festivi. Abbiamo solo aa novero di feste eeibito alia delegatione apostolica dal teolqgo dei metropolitaao di» Fogaras3, in cui dope essem distinti i giorni festivi dai eemifeotivi risalendo alie leggi imperiali, vengoao designati i giorni soliti al présente osservarsi per preoetto eeclmiaacico. Dissero perb que' prolati, che altri giorni ancora ai osservano dai fedeli, non per precetto, ma piuttosto per devosiune. I padri di Fogaras pettanto in questo primo sinodo, avrebber fatto posa molto vantaggiosa, anohe per eliminare qualunque abuso, se imitando Γ esempio di altri sinodi, come il Ruteno, il Maronite, il 8iro del 1866 (non ancora riveduto) ecc., avemero espooto il novero delle feste, dggi in vigore in tutta la provincia, per istabiflre in tel modo colla cantione della santa cede, una regola sicura. postante ed uniforme.

'Il sinodo di Zamoscia* sembra più felice nell* esporre ia parte *positiva* del preectto dell' osservanta delle feate. Eccone le^prole: „Ceterum quia feeta non ideô Instituta eunt, ut jmpnlus liber ab opere servili, vel eompotationibus et saltationibus, vel nundinis et aliis prophanis actionibus vacet, sed ut ad ecclesiam, cum divina officia celebrantur, conveniat, *ae diet illo» pistatis operibus Deo consecret*;* idcirco omnes hortatur sancta synodus, non solum ut disims *officiis, sacrae concioni* eel *lectioni, ae Christianas doctrinae* inlerriat, prout debent; verum etiam ut ab illicitis, vel ad illicita trahentibus omnino abstineant, et ut observent, quemadmodum ait divus Augustinusl *diem sabbati non earnaliter, non deliciit ludaeovum,* fui otio afeduatar *ad iniquitatem; meliut* enim tota dis *foderent, quam saltarent aut* otsam btberswt." .

Proposito dubio, num addendum aliquid esset iis quae synodus edixerat super festis diebus modoque eos servandi, eminentissimi patres responderunt: Aon *esse interloquendum.*

(79)

Nota archieii:

Lodaqdo il sinodo Γ uso dell' *oratorio privato,* suppone nei veseovi la facoltà di permettervi abitqalmente la celebraxione dei sagro sagrificio. L' antico uso delle cappelle domestiche avea nella chiesa degenerato in abuso per la ragione appunto, come- osserva Benedetto XIV*. che, sebbene per oelebrarvi la· messa si richiedesse la license dei vesoovi, mû pert erano troppo facili ad accordaria. „Haec autem facilitas (soggiunge il pontefice), propter quam interdum factum est, ut oratoria domestica, licet frustra, prohiberentur, multo magi* in usu fuit in ecclesia orientali, ob id potissimum quod in ecclesiis Graecorum nonnisi unicum altare erat, et postquam una super ipso missa celebrata esqet, alteram per eumdem diem celebrari minime poterat. Balaamon tn couunsatoriu ed cqnonss TruUanos testatur, quod sine ulla alta formula, impertita ab episcopo censebatur sacerdoti licentia celebrandi

1 Delle lettere apMtoliehe di cal qui si ordina la spodiuoae. si è delta eopr* eoUggeD- NM piano d'UtrasioM refatto da monsinor CartoaJ, eom ai * vadato coL 888 D, «i dtoeorrt a «M cap. VU daU» ooM«aieaatam ocgU «ratid - adw—rtni

' Rapporta rit Rietretta, | 117.
* Ibid.. Somioario, n. VL
▮ Tit. XVTl
' Nfc. I ad contait. Btügaronuu, c. 11. — Nota del eiiiodo.
* Knarr. ia Pi. XXXΠ. — Nota del tinodo.
•Brew ai vaccoTi di Poloaia, ***Magno cum animi nootri, 9*** Ciaeao 1H1, H ». 10.

sais·*· ia privati* laicorum oratorii*, qnotiea super A mappis ab episeopo consecratis cslsbraret*

La audatta faoolth dai concilio di Trento fti toit* ai veeoovi e ruervata a) papa *; ma qnesta, a quanto ae «ambra, i una di quelle riserve, che noa si sono esteseall'Oriente*. Innanxi tratto, un indixio non oscuro ne somministra il «inodo della naxione greoo-raelchita del 1849', il quale pariando della faooltà o dispensa per dire U mena nolle oa*e private, il che confessa eater contre i renom' « *la eoneuettedène della chieen eattolica,* dice: „E pereib iwi *regni f Occidente* appartiens soltanto al Romano pontefice il dare la dette dispensa per 1* difficoltà di otteneri*.*

. Ma ehe in Oriente la concessione dell' induito, di cui ti tratta, non. tie ritervata al papa, ti dimostra dai tinodo Libanete, il quale è tanto più autorevoie, qupato più ai ta che voile avvicinarai alla disciplina occidentale. Eccone il testo: „Gum ab iptit apostolorum temporibus fuisse constet loca ad hoc specialiter deputata, ut sacrosancta ibi my-■teria celebrarentur; hinc tacri canone· prohibuerunt, ne in privati· aedibus divina liturgie conficeretur. Quare disfricte praecipimus sub poena suspensionis ipso facto incurrendae, ne quis sacerdos divinum hoc .sacrificium extra ecclesiam vel oratorium ad divinum dumtaxat cultum destinatum et consecratum teu benedictum peragat, sûre speciali *et expreeea licentia reeerendieeieni demini patriarcha· et ordinariorum,* quae licentia non ita facile nec sine necessitate concedatur, sed iis solum in locis, ubi christifidele· sine ecclesia inter haereticos aut infideles versantur. Qui vero licentiam huiusmodi obtinuerint, curent domi munditiem, et ut ab omni alio usu sit libera, habeantque aecum altare portatile, quod super docentem ornatamque mensam ponatur, caveant demum ne quidquam eorum desit quae ad celebrationem missae requiruntur D'onde risulta che la faoolU di permettere la oelebraxione della messa nelle case private presso i Maroniti è in certo modo riservat* al patriarca, senia di cui il vescovo non pui autoriuarhe, seppure 1* parte ohe ne ha il vescovo, sia qualohe cosa di più dell* remissione, e commissione che a Iui ne faccia il patriarca, e la ricognisione ed approvasione dell'oratorio. 11 sinodo maronita di Bekorke dei 1856 stabilisse disgiuntivamente che appartiene al patriarca owero al vescovo dar la licens* di celebrare 1* messa nelle case private. Questo sinodo però non è stato mai rieonoseiuto dalla sagra congregatione.

II sinodo di Zamoscia' ha quanto segue": „Cum ab ipsis apostolorum temporibu; ftiisse appareat loca specialiter deputata, quo fideles sacra mysteria oelebraturi accederent; hinc sacri canones sapientissime prohibuerunt, ne in privatis aedibus conficerentur. Quare haec sancta synodus ipsorum vestigiis inhaerens, districte praecipit sub poena snspensionis a divini·, a* qui· sàeerdos divinum hoc saorificinm extra «cclwiaa, val oratoria ad divinum dumtaxat eultum destinat* et coeeeerata sen benedicta péragat «tns hesn/ta *tui ordinarii'* quam porro licentiam non ita facile, nec sine maga* ean*a concedant*

Del resto non sari forne qui fuor di Inogo di notare, anche in conforma della suesposta omervaxions di Benedetto XIV, ohe la aagra congregatione ha dovuto anehe in tempi * noi vicini interioqnire più volte sulla soverchia facilité che evvi prosso gli orientali, di celebrare la messa nelle case private; ond'è ohe nel 1849 dirigera in proposito ai patriarch! di levante un' encidica. eccitandoli ad impedir tale abuso. E ricorda il sudetto sinodo melchita 1 tale encidica, diohiarando non *eeeer lecito di* dors la *endetta diepenea* (di celebrare la messa nelle case private), *epedaltnente perdet* v' *i una luttera della eagre congregatione di Propaganda* in *data 13 eetteuAre* 184?, *in ctei eieta di celebrare la eania tneeea nolle* com *private.* Dee perd avvertirsi che nella predetta circolare, benchè si richiami il divieto anche pe' sacerdoti di rito orientale di od®brar 1* messa nelle case private, nulla peri) vi si dice, da cui risulti negata Γ autorité relativa ai prelati orientali, ed in tal senso Γ in|ese il medesimo sinodo, come , ricavasi dallo stesgo canone di sopra cibato, coi. 853 A '.

Finora degli oratorii considerati dai lato dei dritto de' vescovi; m* ravviseranno forte l eminense vostre opportuno, che unmesso pure tale diritto convenga moderante 1' esereiaio, a prévenir· gli abusi che pur troppo hanno avuto-luqgo in argomento. come si i di sopra osservato. II sinodo di Zamoscia limita questo potere nei veeoovi, vietando loro di usante *'eine* magna *conea.* Inoltre concurrendo anche le esuse sufficienti, delle qual| tabe Γ attual sinodo, resterebbe anehe a dir qualcosa della visita da fani dal vescovo dells cappelle private, e della proibixioqe di celebrarvi più mease nello atesso giorno sensa peculiare permesso. Oioveri consultare in proposito il sinodo Libansse '. Frattanto, per quel che apparisce dai 'documenti d' archirio, pui> dirai, che non vi sono abusi intorno a ciô nella provincia di Fogaràs. Ecco le risposte date dai vescovi *11' articolo 103 del questionario. L' articolo' *i il* seguente: ‚An aliqui· irre|iserit abusus celebrandi missae sacrificium in privatis oratoriis absque necessitate, et non obtenta licenti* a competenti auctoritate ecclesiastica.“ E' arcivescovo nel 1869 riepondeva *Negatiee.* Monsignor P*pp-8tillagyi vescovo di Gnm-Varadino nel 1863: „Abusus sacram liturgiam in privatis oratoriis absque necessitate et non obtenta licenti* a competente auctoritate ecclesiastica celebrandi, cum in hac dioecesi nulla talia oratoria existant, omnino nullus irrepsit.* II vescovo di Logos nello sterno anno: „8ine obtenta ai *hae ordinariatu* licentia, oratoria privata quisquam erigere, eo minus sacra in iis per abusum celebrare' audet* M* dato pure che non

' Sets. ÏS de obs. et evit. in oelebr, ai····, Beaed. XIV breve ciL, * tI.

' Quanto ali' iadipeudsasa degli orientali dalle oootitusioai pontificie e conciliari poeteriori alio eeiema 8 noto il criterio formolsto de aaa ooavslta di toologi dei 4 gisgno 1881 nel modo oegaeatej .Snbditi qsstuor patriarchaliaa oodedanus Orientis no* ligsatnr novis pontificiis ooMtitntionibna, nisi in tribus casibus: 1· la mataris dogmatam fidei; Iri ai papa explicite in asis qoastitutoniba· fisciat asentionea et disposal ds praedictis ; 8" si implicite in eidlsm constitutionibus de eis disponat, ut ia casibus appellationi· ad ihtarum concilium etc.* Vedi Posasse Armeni, maggio 1887. Rlstretto, part Π, cap. III,

' 1 Part. I, eap. IU, esa. 7. Questo sinodo non è stato ssamiaato dalla saura oougregsrions.

• Part. Π, esp. 18, η. IA

• Ttt. IU, 4 IV, p 87.

' Lot. eit_

* Cone questa circolare, coal sltri simili decreti, eho si hanno in archivio, non setnbra ehe pregindiehiao al dritto dei veseori orientali. Tal è qsaUo «ari» yei CaMel ssl 1788., L' areivesorvo caldeo di Diarbskir avea significato ehs i Bonaci anseui dei Uhsao soievaao celebrare selle case private mata Uoeasa dell>«Miaario, *4 dalla tanta seds. Fs rieordata la proihisioae più volte ripetata ai rc'——— IstiaL g la Propagaada nel generale conaseso 1 ottohre dette sano decreto: .Kxtendaatar decreta etiam pro Chaidasis et tndaatar archiepiaoopo. qsi caret eoraa examtioM·, coapsUeodo etiam, qsstsaas opns sit, «uaihns iuis ressediia* Oitre s do, 8 da rifisttsre che tali decreti soao partioolari.

mari colk in proposito aloua abuse, giudieheranno A nondimeno Γ eminense voetra, m ia foooltà di «ri trattari, debba nel riaodp rirooeeriverri ia modo da impedire gl' inconvenienti die ia segrito ae potrebbero derivare.

(86)

Note orMtU:

Nel fine di qneato paragrafo à interdie· la masica instrumentrie nelle eagre ftmriori. MeUa eostitusione Jami Benedetto XIV1 torire: (Uriverauquidem orbia cKriptisnas orgaai aMonuaqae mariè ram ùuirammUéram asum adhuc aoa recepit; praeter enim Ruthenos rites graeci. qui in aaia ecrieriis neque organum neque alia musicae instrumenta habent, teste patre Le Bran, t. II, Rapi. ausa, p. 215, nostra pontiicis cappella, ut omnibus aotam est, cantum musicum, sed gravem, decoram, piumque admittit, nunquam autem organum ètc. Monsignor P»pp-8xillagyi": ,Ea est (dios) proprietas ecclesiae orientalis, ut cantum Mriramratalras in ecclesia non àdmittat

(81)

Note arthwü:

Anche il ainodo Libanane esigge negli ordinandi la sciensa del canto ecclesiastico: ,8ciant omnes, qui ad sacros ordines promoveri desiderent, aut ad canendum in choro admitti, etiam quoad cantum se examen coram episodpo ŝubituros

(82)

Nota arehieii:

L' opera rituale, la cui compilerions vien qui ordinqt·, dh luogo e ramptentare, che a seguito delle indagini fatte dalla delegarione apostolica di Bissendorf risnltù sino ell' evidenù le neoessith indispensabile di rivedere tutti i libri liturgiei 'in, uso preooo i Rumeni Nh sfaggl questo punio rile sagra congregatione degli Affari ecclesiastici straordinari; e fra i progetti fhtti in proposito, nella generale adunanaa dei 37 febbraro 1869 preferivasi questo, che oioè il nunrio apoetolioo istituisse in Vienna nna copamisrione di eoeleriratiei, che sti? masse i più adatti, eon iuearico dirivedere sotte la sue presidents i libri medsaimi; -ehe eeauriti gli studii tutto. dovesae parteciparsi ri vescovi, percM vi faopsso ctaaouno le sue osservarioni, - rioevuta questu, la commissione doves·· eoadurre a tontine il lavoro, in guise da poterri dare sensa terna di errore alie stamps. Mon sappiamo, se - eoae faces·· monsignor nunrio; solo notoraato che monsignor Venosa dope ever dette ehe tutti i Uhri rituali in 'uso colh „suat in linguam romaaam traaalati ax originali graeco secundam exemplaria - esde epostoÿoa àpprobata - che ^errores quidvm ia his D dprf dri teologo dri veeeovo di Armenopoli '. Questi libris non ÞccurrunT aon disrimulava pert, ehe "Occasiope novae eorafodem editionis optandum esset, ut ad normam exemplarium graeooram - sancta sede approbatorum, novitas ŧecenseantur E il veeeovo di Gran-Varadino pariando dei eniteri. menologii e dei tipiei confessava, ehe „rant illa eadem, quibus et schismatici solent ŭti

(88)

Note arckmi:

Quanto si dirae nel 1859 erile neoessith di una ristampa de' libri liturgiei, e sri modo di riusdre ia qaeato latento, riguardava anche i libri MWtyri. Cerne apprmdiamo dalle eonforeuxe di Blaseederf, ire soeo le version) della aagre scrittnre In lingua ramena volgare t, sensa tener conto di qualche trndnrione parriele seiguita ralla verrions siere. Una dei graeo riusnpeta in Bukareat nel 1888-, la seconda maaaoeritta thtta sali· volgata dei veeeovo Pietro Pedo Aaron; le tene, *A'* è in uso, fatte ŝuit edirion· greoo-latiaa di Watablo dal bariheno 8amuele Klein, - publicata colle stamps in Bissendorf nel 179». Questa A Γedisione, ehe il ainodo ehiama ■ppraenln, approval· pert dri vescovi, so non per deereto, ahnen per use, e clje quei prelati araicurarono esser fsdelo ed immune da errori sostanaiali. Quanto poi ai earattari delle aegra scrittsra, eome dei libri liturgiei, sono deosi i cirilliani, transe aleari libri impressi in caratteri latini; e notavari nella stessa eireoetansa, che i parrochi idioti ed i cantori (ehe sono seoolari addetti a eastern in chiesa) leggono più facilmente i caratteri cirilliani che i latini

(84.

Note erdtioii:

Dietro le notisie avnte dalla delegasione di Blasendorf, per rarvivare nel popolo 1'illanguidito spirito di.devosione.ro per eecitsrlo àll esercirio delle pratiche di pieth ed alia frequens· de' santi aagramenti, stimarono utile gli eminentissimi padri nel generale consesso della sagra congregatione degli Affari ecclesiastici straordinari dei 16 merso 1859 di far tradurre in lingue rumens, per ester posci· stampati nella tipografia de' mecbitaristi 'di Vienna od in altre più acconcia, con caratteri cirilliani, onde divulgarli gratuitamente nel popolo, quei libri di pieth e d' istrurione rqligiosa e mgrale che ri eredessero. più adatti; è forono di pRere, che tatte eih. doves·· farsi - spese di Propaganda ool darne Γ incarièo a monsignor nnnsio di Vienna, il quale doveva occuperai della rispettiva .eueeurione a dell· scella de' relativi libri. Monsigimr Papp-Sailluyi nel 1868 dope aver noverato i libri di pietiff in uso nella sua diooeai, cbnchiudeva. che „omniao utile quin immo necessarium foret partim hos nova edition· saque correctiori, partim alios ad populi pietatem fovendam edere, quos utique praestaret cum approbatione ordinariatuum graecocatholiooram, cumprimis vero ' ipsius metropolitan typis ŧulgar·

(85)

Nate tnMi:

Oltre aleari censi datioi dai vescovi nelle loro rriarioni diocemne, abbiamo in archivio suile astinenao. - digiuni in uso presso i Rumeni una relarioaa «ribita alia delegarione apostolica di Blasen-

Cfominoiando dai giorni di stretto *iifimo,* enumera dapprima il sinodo *le* puarasima che precede la pasqua, e ohe si appella dagli orientali la jhnssfo *feerotiete,* per distinguer!· dalls altre tre quareaime o giorni di dbtinsnsa, di cui parlsremo in appresso; ma non ne indiha ii principio. Essa adunqne ceraincia dri Innedl di quinquagesima, oioè „· feris Π post dominicam tertiam ŧriodii come si esprime il teologo d' Armenopoli.

---

1 Tsats la sagra rarittua, qaaate Is Utsrgta, u bnvierio, e gK sasdqril, tottohfseMoriloroialiarmrwsasssolgsn.

· it febr. 174», | a.
* AbtcMridfoa, sset. Π. sep. I, t 57.
* Fart. IV, sap. V, s. S.
• Bsfpsste st». ». >>
· Brisa. M to··.
· Bs»»srss rit, » W s «A
* ^sŷîwts dt JBsmauutA a.VO.

Noa doterminaao i padri di Fogaraa, come nop- A
1 pm il aiaodo di Zamoecia, la ganaMd do' cibi per-
■emi nella quargeima. Stando alia relaxione dei
lipelego d'Armenopoli, preauo j Rnmeni .ioiunio hoe
(delta, grande quareaima) abetineati· a earniboa,
taetieiniiu et piecibua praeecribitur*. Mona^gnor
Papp-Seiltagji nella rotasione dql 1863 attaota
eemphoemente ehe ne' gforai di diginno neaao i
Rumeai nielunalibua eibia et piecibua*; tnonaignor
Vaneaa, ohe ii digiuno quadrageaimale „potiaaimum
in abatinentia a carnibua et lacticinii· oonaiatit*. Π
veeeovo di Logo· Coei lo deacrive: „leiuniam qua-
drageuimao partim integrum in abatinentia a oarni-
bua cuatodiunt, partim primam et ultinutm hebdo-
madam ioiunio atrictiori colunt, et in reliquia inter-
medii· quinque hebdomadi·, die· lunae, mercurii et
veneri· (feria· II··, IV·· et VI··) excipiendo aemel in
die carnibu· aemet reficiunt, vel maxime artifice· et
opifice· in oppidi· et eivitatibua difficiliori et aedon- B
tario operi addieti.*

II digiuno quadrageaimale e la etretta aatinenxa
fu gih chiamata dai feroci xvro/eÿia, perché aecondo
ta primitive diaciplina emi non dovrebbero cibarei
cho di cibi aridi, eacluao anche l' olio e il vino; il
che.peré aembra che de lungo tempo aia andato
in diauco, almono pe' non elauetrali. È lore vietato
pure Γ uao del peace *, tienne quelle emngue. Di-
fatti il Goar nelle note rail' officio de' preeantifieati,
η. 97, dice emer lecito agli orientali naare .aquili·,
oatreia, cancri·, poljpodibu·, aepiia, et alii· huiua-
modi exaanguinibu·, qua·· a piacium perfectorum
nature alieni·, et cruditate neu vilitate atomaehum
affiigentibua, aicut et piacium ovia exeiocati· et aale
. ad aolem conditi·*. Lo «temo appariace dalla bolla
Et» petioreli», ove Benedetto XIV .conforma Γ in-
duito, col ,quale Ctemente XII al monaci baiiliani
di rito gréco delta terra di Mexaojuao nella dioceai q
di .Palermo concerne, „ut ptacibu· (anguinem haben-
tibua libere et licite nonnulli· anni quadrageaimi·
veaci pomint. non obatantibua ritu· graeei ordina-
z tionibu·.*1 Oiova peri» aapere che nella hteaaa
bolla* Benedetto XIV accordé a tutti gl' Italo-
Greci il permemo di uaare nei · giorni di digiuno
non aolo del vino e dell" olio, ma anche dei peaci
eNt'Mriwmgw peiwrit.

I giorni eceettuati, aeeondo il ainodo, dal digiuno
che ci occupa, ·oɳo i *labati · le domtmdù,* non
che la feata dell' annamaMuionc, a mono ehe non
coïncida col venerdl o aabato della aettimana aanta.
Il teologo d'Armenopoli ne eccettua «oltanto ta
feata dell' annunxiaiione e ta domenica delta palme,
„quibua piacibüa veaci licitum eet.* Il Goar neli'
eucologio greoo avvérte, che nella quareaima i Greet

„oloum aabbati· ot dominici· vinumque hodie toto
IU· tampoee permittant*; « Leone Allas» aggiuage,
eha b loro panaaaao Mehe l' mo del peace oeil*
feeta Bell' aaaaariKrioBa.· Il abode Liban···1,
quaatuaqu· ahbia mitigate riqnanto pei Mamniti
1 antico rigora orientale, nondimene pariando della
qnereoim* dice: .Non tamen ieiuaatur diebus do-
minici·, neqne sabbatis, praeter nabbatam sano-
tum, neque in featia de praecepto, quae ooeumnt
in quadrageeim·,* ft· le quali nomina quella delta
•nntimimu annuerint·; „in quibo· tamen (ripiglia)
uaoa carnium, ovorum et lactieiniorum omnino inter-
dicitur.* L· (tem· indulgens· fu nuta nella co-
•titusione *Siti pettoreiit** agi'Italo-Greei per cib
che riguarda i «abati: „Item tolerandum mt, ut ad
ieiunium eodem die «abbati in qnadrageaimri ex-
cepto uno aabbato «ancto, ex antiqua traditione,
non teneantur, aed dumtaxat ad abatinentiam.*

Venmmo ora elle *«iplùi* Eceo Γ elenco che ne
porge il teologo d'Armenopoli: „Praeter haec ie-
iunia habemua adhuc aio dicta atricta ieiunia in
vigilia nativitatia Chriati, epiphaniae et paaehatia:
hia diebua niai una refectio ad veepertinum tempua
protracta admittitur cum abatinentia etiam a piaci-
bua.“ Il ohe corriaponde a quanto aeriveva mon-
aignor Papp-Saillagyi *: .leittnia atricta talia aolum
in vigiliia featorum nativitatia Domini, epiphaniae
et paechbtia nolent oboervari.** Continua it teologo
•ullodato: nTum in freto decollation»· aancti loannia
Baptia^ae in diem 99 auguati, ot exaltationi· nanctae
crucia in diem M aeptembria celebratione incidente*,
abatinemua a carnibua et lactieiniia, in qualeecumque
diea fente haec inciderent.[t] I quali due ultimi di-
giuni, o aatinenxé nono proprii .anche de' Ruteni,
come impariamo dal ainodo di Zamonciu·.

Sieguono i digiuni della /«ria yaaria · acria'di
ciaacuna •ettimanq fra Γ anno. Che premo gli orien-
tali Γ aatinenia aettimanale aia del meroordl a ve-
nerdl, eaclute il aabato, è com abbaatanaa certa, e
baaterh addarre Teaempio del ainodo ruteno, dal
quale fra i giorni affetti dal dlgiuno ai enumera
.per totum annum feria IV' et VI euimvia hebdo-
madae* Ma é eerto altreal, .ehe Γ aatinensa di
quei giorni non h aolo dalla carne, ma baa anche
dai tatticinii.' Che anai in un roto dei 1781 sui
digiuni degli orientali, coli' antorith di Balaamone
e di Nicolé patriarea di Coatantinopoli, ai dimoatra
ehe in que' giorni faeevaai uao della aola xerofagia.
Il ehe ai conforma da un' iatrurione, ehe, per de-
creto approvato da Clemente XI ai 6 febbraro 1716,
invii» il -commiaaario dei Sento Offiaio ad Eutimio
•rciveacovo greco-melchita di Tiro e Sidone e nolle
quale ai riprova ii permemo da lui dato di naare
nelle ferie IV e VI e in quareaima il peeee contre
(la eonauetudine della chieaa greea; e da ua decreto
delle atema auprema dei 19 gennaio 1793,. i» cu*
ai nega agli Arrneni convertit! di Crimea i'induito
del peace poi mensionati 'giorni. InoltrO Bene-
detto XIV nella coatitusiono Arawndotaan1 cool
diapone pei Melehiti; „Atque inauper in toto tractu
patriarchates Antiocheni laudabilem oonsuetudinem
a maioribus derivatam abstinendi etiam qualibet
feria IV et VI per annant ab eoa piocium, quarnb .
aliia quoque finitimis populis einadem graeei ritUa

I Eaeidica dilata· s<mt. H Î, 47. BoUaria di Propaganda. D
t. HI, p. 830, 378. Kooo coma Laoae Allulo daacrive U diginao
della grand· qaaresina: .Primu eat (ieiaaiaat) tnagaa· qua-
drageaiiaa·, quadraginta nempe et octo diebu· ante paaeba;
dngulii diebtu htbdoaadit, eaeeptia saMato et dnaiako, akea
oortednat, nt da moaaohi· diximna; aabbata at doadaico oleam
•t vinaxa et bina oossestio. Quidam terne» ex laicia bia quia-
qua diebaa bebdomadia oleum eoaoeduat ***(font*** eomodaat) at
vinum bibunt, sac in peccatum Ulla a coaftaaariia aimiUe «ana
reputatur qui ia mooacbia vitio vertitur;* a altrova détermina
. qual ala l' aatinauaa do'aabbati a dalla doaaaaieha in <mi aoa
digiuaaao nella qaaptiU, dicando; .Graeei domiakia quadra-
geeimae et aabbatia non tantas» a dbia paaohaHbua étatisant,
add a piadbaa atiam multiaqM aliia, quibaa latiai vascnatar...
Idque ieiuainm adeo Inalter obeervuat, nt per totam qaadra-
geaimae tempo· praeter diam aanaatiattoai aacrnm, quo UH·
aatu piMtam permittitur, naaqm· ail·· piaeibua vuaoaatar...
Huiu· rri fnara wafer Gruad ohaervaatiaaimi, at. ehatriaurioa
qui cassa aa ovia aabbata at doatiaieoe quadrageaiautle· in-
quinabant, dicto et aeripto maxime diveuruL*

• i IX. a. IS.

• Ibid.

• Part. I, cap. IV. a. A

* I II a. 10.

* Balas. del IMS.

* Poco dope soggiaage: .Pia invalrit eonsmtadiae pleria-
qm ia tods aaptiart Mptimaaa qaoqm fmtua exslutiveis
sanetm cred· praecedente, Mnaalibns Areal· ati."

• *th.* xvi p. lae.

• Tit. XVI. p. 147.

' I a — M deeaaahre 1740. BoUaria di Propaganda,
t. Π1 p. W.

exacte custoditur, indistincte seneri praecipimus.* Aeeennammo poi più copra la dispensa odhoessa dallo steoso immortale pontefloe agi' Italo-Greoi, di oui eooo le parole': .Nos paterno pontificiae.caritatis, quae novit imbecillitates iafirmoram sustinere, non immemores, tam dictis Graecia in Corsica habitantibus, quam omnibus et singulis Albaaeeaaibua et Graecis, qui in Italia et insulis adiaosntibua commorantur, tenore praesentium, ut ad instar latinorum, in quorum dioecesibus degunt, in memoratis quadragesima, puertia *t asatris /ariia, et reliquis anni ieiuniis, vino, oleo et piscibus cuitxscumqne generis possint uti, concedimus et indulgémua.* Della, stessa larghessa godond i Maroniti in virtù del loro sinodo, seconde il quale „ferla TV et VI totius anni 'fit abstinentia a carnibus, ovis et laoticiniis'.*

La norma stabilita in via di dispensarper gfltalo-Greri e i Maroniti, sembra exsere invalsa presso i Rumeni, se ai ha da stare alia testimoniansa dei teologo Armenopolitanp, cui associavanai Γ arcivescovo e monsignor Papp-Ssillagyi. Dei quali il primo ne) 1869 soriveva, ehe nella' feria IV e VI .abstinentia a carnibus generatim loquendo, observetur‖; il seconde nel 1863, che detti giomi coli ei osservano in modo, c^e .cibis pinguibus sive carnalibus abstineatur‖.

Ma quali sono i mereordl e venerdl ecoettuati? Primieramente ii sinodo ecoettua quelli, ne' quali oada uno /ssto *dei tignor** o *della beata Vtrgin**. Non v' ha dubbio che appo gli orientali non si oeserva nolle feste lo stretto digiuno, come apparisee dalle feste che si ceiebrano nella quadragesima. Se peraltro in esse non si osserva la quantiti, v' b perô almeno Γ astinensa dalla carne e dai latticinii. Inoltre; sebbene la disciplina invalsa presso i Maroniti sia più mite, pure quanto alie feste, le quali coincidendo coi mereordl e venerdl fra l'anno, portant) seco Γ esenzione dal! astinénsa, non vi stenumerano che quattro feste principali, cioè della tras-'figurazione, dell' aasuota, della nativity di san Giovanni Battista, e dei santi apostoli Pietro e Paolo.

L' altra eccesione indicata del sinodo riguarda il tempo che corre *a natiritat* Domini tuque ad opiphaniam;* sulla quale possiamo solo notare, ehe è ammesoa anche del sinodo Libanese.

La tersa comprends la settimana dette della *tirofagia.* Questa comincia dal lunedl dope la domenica di sesaageaima, ed in essa seconde la disciplina orientale sono vietate bensl le carni, ma si permette 1' uso de' latticinii, e tale perrpesso ai extende altresl ai mereordl e venerdl della settimana medesima·. Noteremq perit che i Maroniti, i quali non si astengono dalle carni nella settimana pre^ cedente I* quaresima, non se ne astengono in quelle neppure il mereordl e venerdl, e' cii> a tenore dei sinodo Libanese. La stessa consuetudine è invalsa presso i Sip, come ricavasi dai sinodo di dette nasione dei 1866.

La quarta eccesione riguarda *la prima mttimana dopo patqua.* II sinodo Libanese Γ ostende alie settimane compress tra la pasqua di resunesione e la pentecoste; e quest' nso attesta il Thomassin eMersi introdotta ob «rityato in alcuni luoghi.

L' ultime abbraccia la settimana di pentecoste,-sulla quale nulla si ha da osservare.

Tutto queste ecoesioni, transe la prima, sono coxi riferite dai teologo d'Armenopoli: .Domum per totum uni decursum feria IV et VI hebdomadae, seu diebus mercurii et veneris abstinemus a canibus et laoticiaiia, demptis diebus, qui inter festum nativitatis Christi et vigiliam epiphaniae incidunt; pariformiter hebdomade paschatis et pentecostes tota carnibus utimur, tum ut oorpux ieiuajo maceratum modice rtfocilletur, tum' ut gaudiun^e festorum horam dignitate et sanctitate conceptum demonstretur. Noti absimiliter e cbnsuetudine .a maioribus ad nos derivata comedimus carnes etiam feria IV et VI septimanae triodii, quae oorrespondet septuagesimae latinorum.‖ II vescovo di Lugos nel 1883 attestava ohe le ferie IV e VI vanno soggette al digiuno o astinensa .exceptis diebus inter nativitatem et baptismum Domini; septimanae post dominicam publicani et pharisaei, et hebdomadae in albis; item hebdomadae post resurrectionem Domini et descensionem Spiritus sancti, quibus ieiunium sublatum est; pari modo etiam festis diebus nativitatis et baptismi Domini, quocumque die inciderint‖.

Hanc paragraphum altera ab eminentisaimis patribus expuncta excipiebat, in qua declarabat synodus rigorem canonum relate ad ieiunium in isthac provincia immemorial! consuetudine ita temperatum ftiisae, ut exceptis nonnullis vigiliis praecipuarum festivitatum, ieunium in abstinentiam permutatum fuisset, nempe in temperantiam a cibis vetitis, concessa nihilominus frequentiori quoque per diem ciborum haud prohibitorum comestione. Hinc *Nota arehirii* animadvertebat:

L'uùica comestione, a testimoniansa dei sinodo, *itdmtmoriali eounutudin** più non si osserva fra i Rumeni, *excepti» nonnulli» vigilii» prateipuarum «f«diritatum,* sensa'dir quali. Giusta il teologo Armenopolitano, 1' unica refesione *ad potptrtinum tempur protracta* ha tuogo solamento nelle vigilie dei natale, dell' epifania e di pasqua. Consona è la reiqsione dei vescovo di Gran-Varadiho, ii quale dopb aver noverato le dette tre vigilie, attesta che qegli altri digiuni si astengono dai cibi vietati, re-/sritotw *p*r diem autrm plurio» repetita,* e anche il digiqno della feria' IV* e VI* dice che si osserva in gUisa, che rqfsctio *por diom tatpitu toti** quoti*»

Niuno ha dubitato, ehe 1' unica comestione, in cui consiste 1' escensa dei digiuno, ' sia inerente al medeaimo anche presso gli orientali. Un argomento ne porge Leone Allasio, il quale pariando dei sabati e domeniche della quaresima, in cqi non si digiuna, osserva' che nei detti giomi, è permesso 1' olio e ii vino iri *Una oomatio.* Inoltre, il Goar dopo aver dette, come abbiaip veduto, ehe i Qreoi ne' giomi medeeimi usano I olio e il 'vino, soggiunge: .Nec povopayisn (unam comestionem) illis diebus observant, ceu abstinentiae tantummodo, non ieiunio dicatis;‖ d'onde siegue ehe no'giomi sagri al digiuno dee osservarsi U monofagia. E monsignor Papp-Bsillagyi nell' *Bndtiridioii,* sui modo oon eui gli orientali digiunano, serive; .Diebus abstinentias, abstinendum est quidem a eibis carnalibus et vetitis, sed comestio toties quoties admissa eet; *ditto* itrict* itituudibtu* «mea *p*r di*m pqfatio, ri ^mdtm dritrmiiMo ttmpor*, non ont* horam notam **u ttriiam poexerictianeax, cum* afetinsiitia a *tibi* **titi»* pnUscri*bitur; immo in parato*** pa*tha** an» *di* magno tontri* rqftetio tuqu* oceatum toll** cri *dÿforonda* '.M

Oggi peri, almeno presso alcune nasioni di Levante, protratto U digiuno naturale fino al messo

. ' Both EM perisrafe, I IX, a. IX

• Part. I, cap. IV, p. 16.

▮ Il Isolofo di Anaeaopob, Ibvellando dai digiaso qaarssbasle dim·. Jsinaio tatic pnainittltai saa ssptimaae «fc fifct* tyrophagtamn, sss ia tiUa, qua «tat bwddaiia uti Mssat, aa taaasa ia· ad aaenMn trapsx psrtiMt, asqas tuae salsamitrias Mfitiara· aMMuMa*z ..

* fi 141. Ds mafia IstaMufil ia scelesta aricamU.

giorno, od apehe fino ali* ora di nona, ossia alla A tre pomeridiane, indi h permenso cibarsi più volt·. R tal «m di scion· il digiuno al mexaodl nella quaresima, · di osoervare la sola astinenaa negli altri tempi dell' anno, *fu* legi .mpto preseo i Maroniti dal loro ainodo: ,In primo ieiunio quadraÿèaitnali non solum ieiunaudum est a carnibus, ovis et lacticiniis, sed etiam ab omni cibo potuque abstinendum, saltem a media nocte ad meridiem. In reliquis autem ieiuniis, etsi laudabile esset iuxta antiquam maiorum nostropum consuetudinem, perinde ac in quadragesima, ieinnium servare, usum tamen iam introductum toleramus, abstinendi nimirum dumtaxat a carnibus, ovis et lacticiniis L* II sinodo melchita dei 1835 nel canone 93 ha <panto aiegue: .Escendo da molto tempo prevalsa Ia consuetudini degii orientali (per tacito consenso de' superiori ecclesiastici, o per la aua volonté) che nella quaresima e nelle' vigilie si osservasse il digiuno natu-B ral& da messa notte a messo giorno, e dopo mangiaasero cibi di magro nel pranso e nella cena, sensa che si osservaMe la quantité, e nemmeno se ne facesse scrupulo di cosciensa, e conseguentemente la legge .dell' unica comestione grande, e quelle della modica colasione, che consiste in cose asciuftc non cucinate, aveva perduto nel nostro paeso il suo vigore, relativamente al suo primiero stato; pertento osortiamo tutta Ia nostra gregge ali' osservansa dei digiuno naturale sino al messogiorno, affine che a poco a pooo non s'indebolisca, o coi pransure molto tempo prima del.mesxogiorno, o mangiare e prender caffé e fumare alia mattina, come gli altri giorni dell'anno; il chu-rende i digiuni della quaresima sensa differens» degii altri, e non si ottiene ii fine della sua istituxione ecc." Niuna osservasiono in contrario fis fatta nell' esame dei sinodo, istiiuito dalla sagra congregaxione.

Porro cum sacra congregatio etiam hac super re archiepiscopo scripsisset pro opportuna informatione. is respondit:

.Illam ieiunii relaxationem in praxi evenisse cumprimis duabus de causis; primo quidem ex eo, quod fideles dioeceseon huius provinciae ecclesiasticae, paucis exceptis, duris agriculturae variorumque opificiorum laboribus occupati in vultus sudore cogantur amarae vitae media sibi procurare; qui proin inter tam graves et corporis vireo exhaurientes occupationes nec penes optimam, si quam haberent, voluntatem'sunt in Statu ieiunia secundum plenum rigorem observandi, nisi virium physicarum debilitationi ac proin sanitatis iaeturae exponi velint.

.Secunda causa ^relaxationis ieiunii in praxi interventae iacet in circumstantiis locorum, quibus fideles nostri obnoxii tamquam qui passim in locis per aliarum quoquo confessionum religiosarum et quidem acatholicarum asseclas inhabitatis intermixti degunt, continuis horum cavillationibus' expositi ad ieiuniorum vilipensionem et contemptum sollicitantur, ut adeo de resistentia eorum his tentationibus opposita etiam- penes exceptionatam ieiuniorum observationem comprobata tale quale solatium concipere debeamus.

.Cotptum non deerimus fideles nostros strictioris etiam ieiuniorum qbservationis admonere."

(86)

Nota arekivii:

Passa il sinodo a pariare delle altro tre coaidette quaresime.. proprie della chieaa orientale. La prima che precede il natale, conlincia il 15 novembre e dura fiao a qnelia festivité. La seconda, che prêcede ia feata da* «anti apostoß Pietro e Paolo, prtaeipia dai laaadl eh» aiegue la domenica dopo la. pentecoste,.«mia dalla Matissima Trinité (domeaiea che.pressqi Qtooi d aagra a tutti i santi), « dura aino hila vigilia della feata medeaima, e percié ne' diversi anni varia nella darata. Ia terxa, precedente Γ aaaunaione della beata Vergine, ha principio il 1* di agoeto e termina col giorno 14 di queato mese. Della quaresima di Natale dice il teologo più volte mentovato; .Tempore hoc abstinemus a cantibus et lacticiniia :, religion autem etiam a piacibua. quos imitantur et pientiorea fidele·." Del digiuno dei aanti Pietro e'Paolo, dopo aver dette.che dur»· aino al giorno della feata dei santi apostoli; .niai die» hic in feriam IV aut VI hebdomadae incideret, quo in caau et ipao feato ieiunatur," soggiunge: .leiunio hoc abatinentia a carnibus et lacticiniis praecipitur, ut nt multi fidelea et ab esu piscium abstineant. religiosis vero abstinendum est.·' Della quaresima finalmente. che ya innanxi all' assunxione. dopo aver fatto la ateaaa riserva pel case, in cut delta festivité cade in mercordl o venerdi, tame snim at ipso dts *Jttto imitatur,* acrive: .leiunio hoc nonniai abstinentia a carnibua ot lacticiniis praescribitur. Religiosi interim et a piacibtfa ieiunant. quo» sequuntur multi et e fidelibus." D'onde si chiarisce che presso i 'Rumeni nelle dette tre .quaresima h prescritta 1' astinenia soltanto dalle carni e dai lattieini.. Il veacovo di Lugos dopo aver eaposto il modo, con cui colh si osserva la quaresima (col. 857 A), soggiunge:..Id observant et in reliquis ieiuniis nativitatis Domini. sanctorum apostolorum et beatae Virginis, quando aliquibus diebus spontanee strictius abstinent"

La durata di queste tre quaresime corrisponde c a quells, che generalmente trovaai proseritis *ab antiquo* pei Orecil. e che ai suppone da Benedetto XIV nella costituxione Dsmamfotam * pei Melchiti. Nello stesso modo sono cireoscritte dai sinodo di Zamoaeia. Conata egualmente ' che in queste quareaime, almeno secondé 1' uso introdotto presso gli orientali da lungo tempo, non vi è obbligo di digiunare*, ma solo quelle dell' astinenia. II sinodo ruteno avverte unicamente che il digiuno dell' avvento si «sserva cum *abitiorntia a lactiemiit.*

V' ha memoria in arcbivio d' indulti ,accordati agi' Italu-Greci non che ai Ruteni * aull' osaervansa

' Xel frammento di Balaaawue riportato dai Cntderio sella sote al lib. V «HutanMonum dpaatalûwnim, cap. 80, *ù* lene : .Isittainai qeatnor festonna, Natalie Issu l'brivti. sasetonui apustokrnm. traatftguratioai» et dormitioni» Deiparae, eam inexeaaabile eia» voro disnun quantitatem son eme seqsalesi apud ornas» »ed sate septem qnidem dios saisecaiuqw frvtonm omDM Melae, laid scilicet et monaclu. ooguntar ieinaare iaexcasabiliter; quique non its factual, ab orthodoxorum communions alienabuntur.* .U Goar neiie note aW */rramattifcntonoo,* u. <7: .Quamvi» su^m (wrive) in buaoraa apostolorum, » dominica poet pentooMtea Moctorq· omnium celebritati addicta ad diem Petro ot Paolo consecratum, postaramqns aliam apostolorum coactorum oolemaitati commnnom. imaaiaai assumptum, observeat, breviedmnm tamen est et pro festivitatis paschali» varietate incertum, nec tam grave, ut oM pisdumqne comestionem eecostferat illicitam- Aliud item a 1 angusti ad diem beatae Virginie aaramptymi oelebroadae dicatam, devotionis licet et effectas erga illam demonstrandi gratia «uscipiatnr, non ita -Protrahitur tamen, et ab oria at I rame tantum, non pisdbss et oleo interdicit. Ieiunioiu tandem Christi natulitio praevisu, quamvis olim *(Hr)* 11) sovembria incipi soleret, anne tamen frigidior Graecorum devotio ad dios septem oostraxit *

* GU orientali, mbboae distinguant) U psrfetto digiuno sedmiastico dall' satinasse, son pertaato ehismaao sovsete gtonti I di digiuno sache qnslU di Msaplioe astâoMa

* l'dieasa,!* fsbbraro ΠM; 19 mttombn 1784.

* Sinodo di Zassoaele, l. c.

* Put. I, cap. IV.

Qella quareaima nrpfedtnU) la feata dei unti apo- •toli Pietro e Pao». aia perché talrolta 4 ben lunga. aia perché cadb'itel tempo delle nàggiori fetiche campeatri; ma i padri di Fogaraa non fanno in propoaito alcuna dimanda.

Dallp dettagliaie notiaié. ehe qui, ei. aiamo atudiati raccogliety. al rende cbiero, che iOrec^Vellacbi ei aono alquanto dilnngati au queato putito di diaciplina dall' antica' «etbilità' del rito orientale.

Tai decadeaaa della legge del digiuno fra le nationi - di Levante ai è lamentata più volte, e fin dal «e? colo acorâo notavaai, che tornévtf-di ecandalp agji aciamatici, i quali aono, od eçeno aljmno aller più qaaervanti. I padri, di Fogaraa ai teffiner paghi di enunciare i giorni Mffetti dall aatinenta o dal digiuno. aenza dir nulla della qualité de'cibi. Vedranno pertento l' eminente voetre nel loro aavio gccorgimento, »e convenga eccitar qtlei prolati. ^perché «e ne occupino nel proaaimo ainodo, ondè conoaciuta a pieno l attuale loro praaai. le ragioni e Γ antichitù della medeaima. pg^afTa aanta •ede giudicare, ae e corne convenga autenticarla.

(H7)

.Vota *archivii:*

Siccome il digiuno strettu culi' unica comestione ml riduee fra i Rumeni a tre «oli giorni in tutto V anno (coi. 8C>nC). ni compreude agevolmente, come i digiuni sopra deeeritti poMano obbligare a senso dei sinodo tutti i fedeli. appena giunti ali'uso della regione.

(88)

Aota *arehitii:*

La dispensa dei digiuno si cvncede ra *competent?* ecclesiastica auctoritate-; ma non s' indica qual sia quest* autorité competente. Fu gié denuntiato alia sauta sede, che i veaeovi rumeni o per ragione di c matrimonio di misto rito. o di domestici addetti al servitio di persone di altro rito, dispensano di pro* pria autorité, e analogamente ai regolamenti imperiali! La sagra congregatione degli Affari eo clesisstici straordinari nell* adunanxa 9 mano 1859 vide la nécessité di ritnediare a quest* inconvénients; ma per difetto di positive notitie sulla prassi in vigore presse i Ruteni ed altri Greci uniti, rispose *dilata* a dubbio. „8e aia expedients che il sento padre autorisai i veeeovi della provincia ecclesiastica di Fogaraa. a dispensare i loro rispettivi diocesani. ne casi sopra deeeritti, dalla legge dei digiuno, ovvero convenga piuttosto lasciarli nella loro consuetudine. seconde la quale han dispensato di pro^ pria autorité/

Egli è indubitato, che i veaeovi non possano diminuire o dispensare i digiuni e le astinente del jito. giacchè asserisce Benedetto XIV nell'enciclica *Allatae* «iHt, corroborando coglijesémpi la sua as* senione, rapostolicam sedem toties patriarchis ob* stitisse, quoties veterem ricorem ieiunii suis subditis praescripti relaxare voluerunt/ Che ansi non pos* sono i vescovi introduire alcun cambiamento in tal materia, neppure congregati in ainodo ool loro patriarch, come apparisce dalla costitusione benedettina *I>emandatam* ove Γ encomiato pontefice dichiarô nulla la riduaione fattane dal patriaroa melehita coi suo ainodo. La loro potesté si limita ai casi o |>enone particolari: che ove si tratti dell' intiera dioceai. od anche di ceto o comunité. fa d'uopo di un induho della santa aede. Cib appariect* dalla "stessa coatituxione *Iffmandatam* in cui

' Hspportu cil.,, p. 1<X).

1 ii 7, Questa cmtituxioue in quanto ·' attien**U' osservsnu dei digiuni ed aetiuense dei rito, è applicable anche

A dopo irritata la dimintuione delle aatiàe^ae fatta dal ~~ainodo proaac~~ i Melehiti,- riflettendo ill ~~ponte~~fioe - the ne' rillaggi del Libano /ài penuriava di Cit>i< eauriali, ·aceordù al patriarea· per quel luoghi la faooltù di diapenaarne._Una reoente conforma ne porge 'la conventione atipulata fra ^veaeovi latini e rumeni della Galina, e approvata dal papa nel 1863. Imperocchè nel putito *D,* articolo *c,* dopo eaaerui atabilito, che d veaeovi-potranfio yoncedere agi' individui delle famiglie di tniato rito varie diaponae aull' aatinenza q digiuni. ai conchiude: ^Praedictae vero diapenaationea,or<iinarii concedent tamquam apoatolicae aedi· delegati *.**

Che ae il ainodo di Zamoacia *„ctiui<it* ruaticoa alioaque operario· vel in parte vel in totum ebaolvi po«»eu? dal digiuno che va innanti alla feativitù de' principi degli apostoli, è chiaro, che qualora queate parole eaprimono la fagefcé nei veaeovi di diapenaare, caea dee dériverai dall' approvazione pontificia, onde fu munito qu^ ainodo. 11 ·Libanqae. approvato perimenti dalla aanta aede. ha qUUnto ·iegue: „Urgente publica neceaaitate. cenauit baec ·enctq aynodua a reverendiaeimo domino patriarcha diapenaari poaae in praedicti· tribu· ieiunii· hoc modo; villicet in ieiunio «anctorum apoatolorum a die 15 ad diem 24 iunii inclusive, in ieiunio aa·umptionia beatae Virginia a prima die ad 6 augusti inclusive. Et in ieiunio nativitatis Domini a die 5 decembris ad 12 inclusive. Dispensatio tamen per patriarcham non detur generaliter, «ed pro unico ieiunio tantum et pro illa vice, iuxta necessitates certi loci, temporis et causae

Vero è, che i veaeovi greet 4*11 impero Austrian» godono delle facoltù ordinarie della formula III. che loro si déper organo di Propaganda ad *quixqurnniurx,* e ove nell' articolo 19 si conferiace loro la faculté pdispenaandi, quando expedire videbitur, supqy eau carnium, ororum et lacticinioruin * tempore ieiuhiorum et quadragesimae-; ma oltre che si tratta di una facolté che proviens da una concessione pontificia, e non gié dall'autorité nativa dei vescovi. ni è più volte dichiarato che ta) facolté si limita ai casi particolari, sia d' individui, sia al più di famiglie.

t Oggi perô non abbiamo indixi per credere che i vescovi rumeni sogliano oltrepassare in ciù i limiti delle loro facolté: ansi dalle relationi delle diocesi risulta che raramente chiedono quoi fedeli d' esser dispensati dalla legge in discorao. e che gli ordinarii si restringono a dispensare ne' soli casi particolari. Eccô come esprimevasi nel 1863 quello di Lugos: "Proles et senes et infitti. item viatores et milites ab obligatione ieiunii (catechismi invia-

agli altri orientali. Me<natameote di rito greeo. t'i<< risuita D sache dalla costitusione *Mer plum* degli 11 maggio 1744. I ove Beaedetto XIV rolls chi i monad basiliani rateni allo statuto, nd quale aveaao stabilito .pro recta monasteriorum utriasqus proriadae Lithnaakae et Polonicae disciplina, nt orientalis eccledfte usus, consuetudines, exercitia, ieiunia, ritus et caeremoniae in eisdem observentur**, aggiunges»ero •luxta epistolam decretalem sanctissimi domini nostri ZVmawdfitsm.*'

' Coarordia cires corrriaitones MfrwsgN« ritus *graeci»catMici Ruthenorum et laimi* ZWonorttm m *Galicia* i Leopoli, 1M&), p. 48. Karissimnm hoc opusculum tribus linfrnis exaratum est. latina nimirum, ruthena et polonica.

• Tit. XVI. p. 148.

• L. cit.. n. 5. p. 18.

4 Nella compilaaione di questa formols, fatta per la tiermania. (>landa ecc.. e poi applicata ai Greci dell'impero Autriaco, d ebbeto iu vista i latini: quindi non vi si fa mentione dei vino, dell' olio e dei pesci, che pure badrebbero «otto il precetto dell' aetinensa e digiuno. ^Questo nlentio potrebbe dar luogo a false interpretaaioni. Vi si potrebbe provvedere nell'esame delle facolth delle formule, ordinato, ma non ancora eseguito.

lion·) abaohuntur: f^lÿui'vero a *uo parocho dia- poaiaatur; <vui>vero. gravibu» e cauaia, pro tota aua rita diapenaan cupiunt, ab ordinario auo epiaoopo id supplicant, quod ran· evenire aolet.** Vedranno portante Γ etnineme voetre ae abbia . a* lasciarai quelle vega ma innocua «eapreaoionK di' mrfariA eopvpeten/e,^ o ' giovi eaprimere chiaranibote. opale ai· ne rarii ca*iT autorité cut compete diapen- i*re null aatineiua e digiuni.

(Juaeationi propoaitae eminentiasimi. patres re- apvnderunt : A'on *ttfe* – *J*

<«») p·'

Nota orcèirii.·

Il sinodo Libsoene mil tempo vhtv dee scorrvre tra [a morte e la sepoltura. ripete le p'àrole del· rituale romanoche rnullum corpus sepelietur, prae* sertim si more repentine fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus* omnino de morte relinquatur dubitandi locus* I. Ma altrove m»n solo prescrive „quod antiquissimi est instituti, cadaver non ante sepeliatur, nisi missa ac divinum officium pro defuncto celebratum fuerit*, ma di più fra gli jtrticoli da inveatigarri nella visita vescovile (i quali trovansi in fine, cioè nell' appendice) vi pone il seguente: „An cadavera defunctorujq^tradantur sepulturae ante lapsum temporis viginti àd minus horarum*. eorum vero qui* repentina morte extincti sunt, ante japsum viginti quatuor horarum.* Lo stesso prescrivono le *çuacttionft indaganda** mi oiritariomhus aggiunte agit atti dei sinodo di Zamoscia. E siccome trattasi di cosa comune ad ogni rito^noteretno ancora, cbe tra le dispositioni della visita dei vicario patriarcale di Costantinopoli. approvate Del 1840 dalla eagra congregatione. vi è la seguente: ^Raccomandiaipo ai parrochi di procurare, che venga osservata ta legge della chiesa. che proibisce di seppellire prima che sieno trascorse 24 ore, o almeno 20 ore dopo la morte.*

(90)

Nota archioii:

I padri di Fogaras raccomandano „ut (coemeterium) convenienter septum . . . sit*; ma nulla dicono espreasamente sulla separaiione dei cemeterio o sepoltura dei cattolici da quello degii scismatici. Trattandosi di luoghi misti, quai è la Transilvania ed Ungheria, sono facili ad avvenire gli abusi in questa materia, e ne abbiamo positivi argomenti in archivio. Le stesse leggi civili vi aprono Γ adito, anehe frs i Rumeni, giaccbè nella relaxione dei 1869 I arciveoeovo significava che riuxta recentiores patriae leges homines diversae religionis in uno eodemque coemeterio sepeliri possunt*. Γη' altro motivo, per cui in taluni luoghi si traacurano fra i Rumeni le angloghe prescriiioni caironiche. è la povertè dalle chiese. Riporteremo quanto scriveva nel 1863 il vescovo di Lugos: „Muro cinctum coemeterium graeco-catholicis proprium in tota dioecesi nullibi habetur, nisi in partibus banaticis, in quibusdam locis, ubi id cum schismaticis est commune.* Sensa tener dietro aile moite risqluxioni, che abbiamo in archivio, per determinare le massime tenute costantemente sull* oggetto. e insieme la toleransa, cui si è dato luogo in vista di particolari circostanse. sembra che basti rammentare Γ istruxione del Santo Offixio feris IV 12 febbraro 1862 pel vescovo di Roseau nelle Antille. Egli avea esposto „in paroeciaaSanctae Crucie proprium catholicorum coemeterium non existere. et catholicorum cadavera defend debere ad coemeterium Lutheranorum*^- L' istruxiona della suprema, traameeaagli dalla Propagandi* ai 16 aprile detto anno, era cos) concepita; pI* Curanduta eat epitropo, ut catholici coemeterium habeant a coemeterio acathoIicorum distinctum. S* 8i id effici non possit. experiendum est. utrum saltem i^ eodem' cctemeterio distinctus locus pro tumulation? catholicorum haberi possit. 3* 8i neque id possibile ait. usquedum praedicta fdbultas non obtineatur, singulis vicibus, cum catholiei cadaver ad sepulcrum deferatur, sepulturae locus debet benedici/ *8olo aggiungvremo. 'rapporto alla toleranxa ^detVs. e ad un caso multo ovvio ne* luoghi 6ve i cattolici sono frammisti agli eretici. quanto si ricava da due rispoate del Santo 30 nkhno 1859 e 25 aftrile I860, pubblicate dal secundo sinodo plenario degii Stati I'niti! : „Ex mente 'sedis apoetnlicae toleratur, ut in sepulcris gentilitiis, quae videlicet privata et peculiaria pro catholicis laicorum familiis aedificantur, cognatorum et affinium -etiam acatholicnrum corpora tumulentur *

1 V

, · (91)

Nota archirii:

Nei tre capi, in cui si aggira interno agli obblighi dei clero, i) sinodo una sola volta fa mensione della recita dei divino offiefà. cioè ne) succitato paragrafo. ove raccomanda unicamente ai sacenfoh di apparecchiarsi jilla celebratione dei sagro sagrificio *horarum canonicarum roeitationc,* nè altrove ne fa più parola. fuorchè nel tit. II. cap.VI (V). in cui si discorre dei canonici, come vedemmo alla coi. 766-7. Sicchè i padri di Fogaras raccomandano la recita dell' officio ai canonici ogni giorno, agli altri sacerdoti tutte le volte che celebrano la messa : nulla dicendo de' sacerdoti pe giorni in cui non sagrificano, nulla dei diaconi.

V ha fra gli orientali non pochi. i quali si avvisano. che occetto i monaei, gli altri ecclesiastici norrnieno tenuti alia recita dei divino officio fuori dei roro, se non quando celebrano la messa. Tale opinione è antica fra i Valachi. e la ravvisiamo anche nel loro codice il *Prarila^.* Quale sia Γ attual sentimento di quell' episcopalthx^non ci è dato rilevarlo. che dalle risposte reae da tre fra que' veeeovi al solito premettiamo che il queaito si riferisce ai soli sacerdoti. Eccone i termini; rAn omnes sacerdotes divinum officium persolvant quotidie et ante missae celebrationem * Ora Γ arcivescovo monsignor Vancsa nel 1869 riapose: *„Sacordotct colcbrantoo* partem divini officii, quae in horologio sive breviario continetur, persolvere solent.* E qui è d' uopo osaervare. che presso i Rumeni rd' ordinario (fuori delle chiese cattedrali) i sacerdoti non celebrano ehe nelle feste, o quando vi ha fondaxione, o altra obbligaxione di dover celebrare. Lo stato coniugale di quasi tutti i parrochi, la loro povertà e la consuetudine rend<>no men frequente la celebraxione de divini misteri*

Monsignor Jlobra vescovo di Lugos sembra che ammetta I obbligo della recita quotidiana pei sacerdoti in genere, poichè ne suppone dispensati i parrochi rurali, eome che d' ordinario sostengono il peso della famiglia, e anno dediti al)è[*faticbe manuali. r8aeerdotea ad parochias rurales dispositi (cos) egli nel 1863). quia paucis exceptis fere omnes uxorati sunt, et maiori parte e laboribus

1 Part. 11, cap. X. s. S, p. 68.

' Tit. VII, rap, Π. n. 38V.

• Voto per Is comauMioae orientale dei c<>nnh«» rcumemco. ZV uàhÿotMmr *titvycvr. or.rii.* dirtM *o/ftnt rrcitanih.* T>e<rm· bre INK8. ÿ 4.

• Rapporte cit., p. A5.

manualibus «e et suam familiam substentant.. a4* quotidianum officium divisum persolvendum minime " adatringi possunt; supplet tamen pietaa eorum partem aliquam quotidie ex eodem offieio, vel maxime ante aacrae Htargiab celebratA>nem." Monaignor. Papp-Sxillagyi <era~ben persuaso dell'obbligo.' dr cui favelliamo 1; quant" poi ali* oaaervanxa del medoaimo nel 1863 coni eaprimevaai in riapoata al medeaimo qugpito: .Sacerdotes dioeceaani, quemadmodum inatituuntur, ut hoc faciant, creduntur^ omnes persolvere divinum officium quotidie, cumprimis vero ante saerae liturgiae celebrationem/

Oli argomenti tendenti a provare, che i^hierici in *natrii* anche fra gli orientali aiano obbligati alla recita quotidiana dell'officio divino, possonolemi-*. nerixe voatr.e vedere raccolti nel citato Voto. I Romani pontefici ali' opportunité ai aono pronuntiati chiarambnte in proposito '. Inoltre fra i ainodi . nteasi orijtntali. non pochi se ne incontrano' che B ammisero questa legge; tali sono il Libanese de' Maroniti., i due armeni. l'uno celebrato in Leopoli . nel 1689, l' altro in Zommar nel 1851, il melchita tenuto in Gerusalemme nel 1849. e il Diamperitano de Hiro - Malabarici dei 1599*. Il ruteno peril ne tafque nel corpo dei decreti sinodali, e solo fra le *guantionri* ia eMitotiomi» *indaganda»* dai vescovi. poste dopo i decreti per ordine dei sinodo etesso, vi s' inseriscono quanto al parrooo, le aeguenti: „An quotidie recitet divinum officium, statis horis et in quo loco. — An celebret, recitato matutino cum laudibus!* y

Dopo queste notitie, resta che 1'eminente vostre giudichino in loro sapiensa. se abbia ad esprimersi nettamento nel sinodo di Fogaras la legge in discurso; e *gnattnon affinnativn,* se in vista delle oircostanr.e notate da monaignor Dobra e in conforma della legge stessa. convenga autorixxare i vescovi ç a dispensarne ne' casi, in cui 1' osservunxa ne riuscisse soverchiamente gravosa.

Eminentisaimi patres responderunt: Pro nunc non esse *intrrloqmndum.*

. *Nota arehirii* hac suppositione nititur. Orientales teneri obligatione divini officii recitandi. Sed haec maxime quaestio eat. an teneantur? Aut potiua, concesso quod teneantur, quaestio est: Quo modo, at praesertim an quotidie teneantur? Et ei quidem haec quaestio est. et quaestio non resoluta, necesae eat ante omnia hanc quaestionem ipsam in se resolvere, id est aperte et publice et ex auctoritate declarare, orientales ad recitandum officium vel non teneri, vel utique teneri; tum demum poterunt cethr* puncta excuti. quae ad hanc recitationem pertinent. Quandoquidem semel hac de re agere coepimus, opportunum nobis videtur, et quae de D eadem fusius dixit cqnaultor, hic loci proferre.

Non me fugit, inquit, et ÿu^ipsa Nota archivii me docet, quaestionem hanc fuisse ventilatam, et quadamtenus praeiudicatam, tempore quod praecessit concilium Vaticanum. Citatur ibi *(Nota architii,* coi. 855, ad calcem in nota), votum aliquod (Voto per la commissione orientali dei concilie ecumenico. De obligatione clericorum orientalis ritus divini officii recitandi. Decembri 1868), in quo haec obligatio asseritur ac probatur. Cuiusnam ponderis sint rationum momenta quale, sive in hoc voto, sive aliae, hac in causa proferantur, hoc coram vobis, patres eminentissimi. non ita inferius expendam. Ut ut tamen cum hoc voto res

' Voto rit.. ÿ 35.
I tbid.. H 35-80.
• Ihid.. SS 15-33.

ae habeat, nuli^prolata fuit sententia; «t vero ffiaee dbntentia exquiritur ut quaestio solvatur. <utque omnes tandem sciamus, an Clerici ritus orientalis revera ad recitandum officium teneantur. Eousque enim in ambiguo venamur, neque possumus de modo et conditionibus iatiuamodi recitationis officii aliquid diacuteTh ac definire, si*ree ipsa et ipsa recitatio incerta remanet.

Necessitatem huiusmodi solutioniaomnia clamant atque appellant. Unum ne vos fugiat Velim, patres eminentissimi, .eatque gravissimum: omnes ferme saeerldqfeee in orientalibus plagia, maxime graeci ritus, esse in ha>c sententia, tum solum esso a sacerdotibus officium recitandum, cum .celebraturi sunt sacram liturgiam. Hoc, de ecclesia ruthena unita de certi^ affirmare possum, et non est parum. Sed hoc etiam de ipsis tfis nostris Rumenis dici sine ambage debet; satis nuperque id demonstrant testimonia et documenta, quae in Nota archivii exhibentur *. Immo Vero magia aliquid dici potest et debet, sacerdotes nempe illius ritus vix aut nullo etiam modo officium recitare posse; nam eo ipso quod uxores et familiae habeant, tot tantisqiie curis domesticis, tot etiam officiis ergo uxorem, erga liberos, erga familiares abripiuntur, ut ab altero horum duorum cessare debeant: aut suorum et mqxirhe domesticorum /uram habere, aut officium divinum recitare. Hoc ingenue et simpliciter tertius episcoporum, qui hac de re interrogati fuerant (nimirum episcopus dioecesis Lugos), confitetur. ^Sacerdotes (ait) ad parochias rurales dispositi (id est maior et maxima pars sacerdotum), quia, *paucil* exceptis, fere *mm* uxorati sunt, et maiori parte e laboribus manualibus se et suam familiam substentant, ad quotidianum officium divinum persolvendum nimsu *aditrinyi poniint;* supplet tamen pietaa eorum partem aliquam quotidie ex eodem officio, vel nsturime ante sacrae liturgiae celebrationem *(Nota archivii,* coi. 866 D)."

Haec porro est ipsa rei veritas.

Neque hoc est silentio praetereundum, officium iuxta ritum graecum longe prolixius esse quam nostrum latinum, immo vero quasi infinitum, ita ut his sacerdotibus pro ipsa rei natura et in illis rerum adiunctis, sine ullo dolo ac mala voluntate, impossibilis appareat, et etiam sit moraliter. divini officii recitatio.

Videor mihi igitur haec duo satis exposuisse, alterum quidem, apud orientales et. quod nostra maxime refert, apud Rumenos, officium t^ivinum a sacerdotibus generarim de facto non recitari, nisi dum liturgiam celebrant; altarum vero, probatum ntumque esse, in illis in quibus longe maxima pars sacerdotum rerum adiunctis versantur, hanc recitationem moraliter eis impossibilem esse. seu. ut

1 Sans* episcopi illi, de hoe'htterrogati. plus minusve aperte, idem tamen declarant ArebiepUcopu Vsncaa *(Xota* oreAirii. eoLMSC) ooafitetursiaoambagv: .Sacerdoteacelebraatea partem diviai officii. quae ia horologio sin breviario continetur, persolveN soleat.* Non dicit M» otidum, sed partem, non dicit omaSo sacerdotes, sed celebrantes. et non dicit qaofidie, etiamsi hoc punctum peculiantor ia interrogatione positum fuerit; ita ut hoc silentium disertis* sit quam faiaset confessio. — Illutrimimns Papp-9uila<ri profert magis involutam responsionem, neque due studio oompodtsm, quae tamen si bene excutiatur, in idem reddit Dicit namque .Sacerdotes dioeceSani, quemadmodum instituantur nt hoc faciant, credwt-*tvr* omnes persolvere divinum officium quotidie, cumprimis vero sate sacrae liturgiae eeMratioaem." Quid sibi vult hoc; creduntur persolvere? et ideo quia instituuntor ut hoc feriant ' Nonne idem est. ac si diceret: Nescio, et nolo affirmare' Quod rursum idem est ac rem son eoae factitatam. Hoc vero egregie confirmet illud ultimum: -Cumprimis (creduntur hoc fecere) ante sacrae liturgiae celebrationem.* quippe quasi dicat; Hoc magia affirmare possum, de hoc certior eum.

com BUperio· pitato spiseopo Lygossnni (Logo·) A* loquar, „ad quotidianum officium divisum peraolvendum minime adstringî possant-

8td tempo· tan est ipsaxn hanc non levem ^adoriri quaestionem;

An resere *afttd orientale** MfM# *Ux ^tat obliget eingtdoe tactnUiti, ac* **ümim** (miu ««Mtactmohi·· *Grtteci inter'* eiMoref swwnmi), *ad offlcintn dtotnnm* 9 *etiain prieÜm, recitandam?*

Ad hanc quaestionem rite dirimendam hoc potissimum conducere mihi videtur, si certo invehiamua ac statuamus, quo tandem tempore et quo modo, lex officium divinum a singulis quotidie 'recitandi apud nos,, in ecclesia latina, inducta et' confirmata fuerit! Nam certum mihi videtur, etiam apud nos in occidente ante saeculum XIII non fuisse latam legem positivam ullam, neque talem obtinuisse consuetudinem, quae legis instar haberi B **potuisset, qua clerici in sacris constituti singuli obligarentur vera obligatione, id est *eub* poena *peccati,* ad officium divinqm *quotidie,* etiam prteatim recitandi.**

Equidem concedimus esse legem certissimam et naturalem et positivam, Deum publicis precibus exorandum esse ab hominibus, eoque magis a sacerdotibus et a sacris levitis.

Concedimus harum precum aliquam publicam formam in veteri testamento a synagoga stabilitam fuisse, quae nostri officii divini tatis apta erat adumbratio, et quae a levitis praesertim publice persolvebatur.

Concedimus non minus certum ius esse ecclesiae precum novae legis genus et modum et tempus, sive pro clericis, sive pro laicis determinandi, proindeque simul ac determinaverit, legem esse aeque certam huiusmodi officium divinum persolvendum esae.

Concedimus huiusmodi officii divini formam in 0 **ecclesia iam inde ab antiquissimis temporibus, immo apostolis ipsis auctoribus, determinatam et usitatam fuisse.**

Concedimus, immu etiam in hanc rem insistimus, officium divinum superioribus saeculis, et satis sero usque, non solum a clericis, sed ab omnibus christiania celebratum fuissel, et ita ut semper in communi, id est publice, non privatim celebraretur.

Concedimus demum obligationem et certam et moraliter gravem christiania per totum id temporia spatium (usque ad XIII ferme saeculum) incubuisse, clericis maxime sed etiam et laicis, huiusmodi officium divinum, quantum potuissent, celebrare vel participare.

Advertimus porro, totum huc io re discrimen inter clerieos pt laieos in eo positum fuisse, quod, vehiti etiam in missa celbbraoda, sacerdotes et clerici activa·, ceteri vero fidelium passiva· partes expleverifit.

I **Advertimus secundo, mimam partem fuisse officii divini, nunquam loco auo amovendam, sed post nocturnum quidem ekmatutinum officium, at vero ante diurnum, tempore suo celebrandam, coram omnibus fidelibus simul congregatis, qui eidem tunc modo missam, quo pria· officium divinum, participarent.**

Advertimus tertio et ultimo, obligationem divini celebrandi .officii (dicimus semper reishrorsdr. non *recitandi;* nam illa prior tantum vox ad anf^uum officiate rite accommodatur, posterior vero vox rr-*citandi* soli hodierno usui aptari potest), hanc inquam obligationem dici posse similis naturae, ac veluti parallelam, cum obligatione missae cele-B **brandae. quae pars fuit, et etiam badie apud Graecos aperte pars est officii divini. Quod vero certum dici potest, hoc est profecto; obligationem officii divini celebrandi publici generis fuisse'; nimirum** › **lex ecclesiastica requirebat ut in qualibet ecclesia (seu quod idem ferme erat, in qualibet parochia) officium celebraretur; ac proinde requirebat ut clerus illius ecclesiae (nam tunc clerici alicui eeclesiae semper erant addicti, et nondum apparuerant clerici et sacerdotes quos dixerim *nultiue),* ut clerus inquam in hac sua ecclesia officium celebrare sollicitus esset. Sufficiebat tamen ad legem ecclesiasticam implendam, ut officium revera esset celebratum in ecclesia; non requirebatur vero absolute ut omnes omnino clerici intervenissent, neque si quis non interesset, iam ideo peceati esset arguendus. Ne obliviscamur officium sicut et missam fuisse destinata etiam fidelibus, proindeque finem et obiectum** D **legis fuisse hanc publicam celebrationem officii; unde consequens est. legem hanc astrinxisse quidem clericos, et etiam poenis coegisse ad ecclesiam adeundam ut officium persolverent, non tamen astrinxisse personaliter unumquemque clericum ur officium pro se etiam et privatim persolveret; ita ut si quando ex aliqua rationabili causa, aut etiam sine causa, dumiqpdo non semper et continuo, clericus officium omisisset in ecclesia, non ideo teneretur illud privatim recitandi (saltem ante XIII saeculum), aut alicuius peccati esset reus iudicandus.**

Hanc rei huius naturam, quae ex superius allato ex *ConeMutionibue apaeiolicie* loco satis evidenter apparet, quamque possemus tot aliis testimoniis, et totidem ferme quot sunt documenta quae de officio divino in primis saeculis loquuntur, ultro demonstrare, ne tamen nimii simus, placet nobis probare iisdem ex iure canonico documentis, quibus P **passim probatur obligatio contraria, id est obligatio personalis quotidie officii divini recitondi. et quidem sub poena peccati. Nam si haec documenta pro nobis tandem sunt, cetera non esse non poterant.**

1 Quae res optimam nobis praebebit pro illa aetate regulam sd radicism capessendam de obligatione divini officii celebrandi; dabit namque veram ideam ac notitiam de primaevo officio divino. Hanc porro genuinam imaginem rei invenio praesertim in iVmstiMtessbtts ***apoetolicie,*** et maxime in illa parte, quae in editis per octavum librum sparsa, sacra* arcanaeque veterum ehristianorum exhibet disciplinae, quae tamen seorsum ab antiquissimis temporibus; voluti unum in se st distinctum opus habebatur et describebatur, sub titu|p CoasritahotHM» apostoiicaru·» de mystico «uaisterto λστρΗβ;). et quam nunc primum, in hac forma, ad fidem indmerorum peculiarium huiua operis oodieum. eminentiaaimus Hfra in eno iure Graecorum ecclesiastico publici iuris fecit. ,411ic autem ad rem nostram haec inveniuntur. (Pitra. /as GrueoortMM eedeatoaticwm, t.1. p. 60;)

.XVII, 0. Precationes facite mane, et tertia hora, et aexta. et noua, et vespere, atque ad galli cantum. Mane, gratiae agentes etc . ..

.XVIII, V. Si propter infideles ad ecclesiam pftdire non licuerit (et hic eminentisaimu* anetor fatetur ae olim captum inisse hoc antiquitatis odore, quem etiam nunc ex boc capitulo. ut ait, haurire invat), in domo aliqua conventum habebis, » episcope, ne infidelis introeat in ecclesiam fidelium eU- ▌.j.

.11. Quod ai neque in domo, neque in eedesia congregari poterunt, unusquisque apud te psallat, legat, oret. saltem duo vel tres." .Vbi enim sunt duo vel tres in nomine meo. ibi sum in medio eorum."

Haec est, inquam. fidelissima imago officii divini in priore ecclesiae aevo celebrati, cniu* quidem, ut clare apparet, triplex discernitur nota

1° Commune fuisse hoc offidnm et laid* et clerici·

0° Fltiase etiam celebratam in communi seu, nt ita dicam, publics (nam poterat commune esse etariris et laicis. qui» tamen in communi celebraretur), privatim satem pro arbitrio,

8° Obligationem celebrandi officii fuisse moraliter cantum ligantem, in quantum unumquemque Christianorum. et eo magis clericum Deo dicatum ligabat generali* obligatio colendi Dei orationibus, hic quidem in specie ab ecclesia determinatis, nullo tamen addito speciali praecepto pro clericis, unde pee speciali obligatione pro iisdem inducta, id est obligatione personaliter et privatim ligante, ob formalem rationem quia clerici essent.

5Λ·

Alter igitur Jocus habetur prima parte Decreti, 4 diet. XCi, eap. II. quod ita se habet:

J'resbyter manKmatutinali officio expleto, peneum servitutis ausfs canendo primam, tertiam, sextam, nonamque persolvat; ita tamen, ut postea .horis competentibus et signis designantibus, iuxta t possibilitatem, aut .a be, aut a scholaribus publice compleantur. Deinde, peractis horis, infimis visitatis.' ai voluerit, ad opus rurale sxstot isiunue, etc. . . . usque ad statutam horam (vqsperas scilicet completoriique. de quo statim infra) pro qualitate temporis et opportunitate . . . Ergo his temporibus referamus ,laudes creatpri nostro super iudidbs iustitiae suae.* . . *t*

Hunc textum possumus nunc, post ea omnia quae diximus, brevi commentario illustrare.

Itaque quando dicitur: *fVesbytor* matte, mola*tinnii officio expleto,* debet hic etiam subintelligi et missa, secus enim nullus esset missae locus. B

Dicit deinde: pensum sermfittis suos consudo *primam, tertiam, textam,* uottamgtM porso/rat. Et hoc optime congruit cum illa publica natura officii, de qua superius loquuti sumus, cuique maxime convenit ut canetur.

Deinde: *ita* tomen, scilicet persolvst;

I't poelea, id est. post officium expletum, et etiam si placet, post missam celebratam ;

Horit compatentibux, nimirum hora pnma. diei, tertia, sexta et nona;

Et riguit deaiguantibeu, ut plurimum certe Campanis, quae prae primis signa sunt commoda ad fideles monendos de hora officii; quod iterum communem cum fidelibus officii divini celebrationem ultro probare intelligitur;

Iuxta poenbilitatem, in qua invenitur presbyter: *Aut a m* (presbytero), aat *a tcMariiu* publice compleantur,* illae nempe horae primae, tertiae, sextae et nonae; quae tamen venia pro matutinb concessa non est, quippe quod praecedere debeat celebrationem misaae, et sine quo persoluto celebrare missam presbyter non potest

Porro haec venia complendi officii divini a scholaribus, si per se sacerdos commode ipse hoc facere non· possit (dicimus *commade;* nam de absoluta impossibilitate sermo hic eaee non potest quando supponitur presbyter .matutipum officium iau absolvere potuisse), haec, inquam. Venia iterum atque oppido nos docet finem huius legis atque eius obiectum, esse omnino publicam celebrationem officii.

Hanc eamdem significationem prae se ferunt evidenter et haec alia verba, quibus hoc capitulum iuris explicit: «Ergo, ait bis temporibus (matutino, prima hora ete.) referamus laudes creatori nostro super iudicia iustitiae suae.!' Certe haec verba ad D omnes .fideles rsfernatar, maxime cum iam superius audierimus et illa signa ad populum contuendam, st illos scholares, pro opportunitate psallentes, st omnes publici officii disertas notas.

latfi vero, si ita ree se habet, pronum est nunc colligere ex hoc ipso textu iuris canonici, in primis haec puncta, quae dixerim positiva:

1° Id quod hap lege praeceptum est est celebratio officii divini publici;

2° Posse presbyterum in hac celebratione, saltem ad aliquem partem officii, ab aliis surrogari;

3* Hanc celebrationem in communi faciunt presbyteri et clerici simul cum fidelibus, nisi quod illi sustineant in ea partes activas, hi autem passivas (sicut in mina); 4

4° Obligatio quae oritur ex hac loge, eo ipso quod hqec lex iubeat officium communiter et a clericis et a laicis implendum, utroeque etiam ligare iatelligitur: magis quidem oloriees, quia, cum sine , ipsis. qui partes activas expleat, celebrari non possit,. culpa maior in eos verteretur.: aen tamsa non ligat et laicoa. qui etiam signis, datis od o/ttaium voeantur; ita ut haec obligatio tamsttt pro utriaqeo non eiusdem sit ponderis, tamen dubio prooul.diusdem est naturae in radios sua.

Et haec sunt eadem ferme puncta, quae superius ex loAi de ConsMutiombus *apooMiaia* desumpto non improbabiliter intulimus. Ab apostolicia itaque temporibus ad, XIII qeque saeculum, quo jus canonicum a Gregorio IX. hae forma qua nunc proaffit, primum conderetur, nulla ferme in hao causa divini. officii celebrandi facta est immutatio.

Vdhim enim vero et alia puncta, quae dixerim negativa, ex eodem textu canonici inria. quem nunc ventilamus, aeque probabili iure deduci videntur. Sunt autem praecipue haeo duo:·

1' Si quis, ob quamcdfnque rationem, publice officium non celebraverit, nullo tenebatur praecepto privatim illud recitandi aut supplendi, atque hoc ne aub minima quidem poena canonica;

2° Ego igitur minus sub poena peccati mortalia.

Nulla potest 'esse hac de re dubitatio. Huiusmodi enim lex stricte est interpretanda, et quod diserte npn dicit, non est per interpretationem vel per inductionem addendum. Quid quod in hac causa huiusmodi interpretatio esset etiam contra finem ac nataram legis? Nulla igitur aderat obligatio officii divini privatim recitandi aut supplendi.

Sed ulterius adhuc progredimur atque affirmare non dubitamus, ex hoc lege, si strictius adhuc et strictissime interpretetur, non posse deduci f»ot»dsewom obligationem ipsius officii divini publici celebrandi. Fatemur quidem aliquam esae praesumptionem, sed certitudinem omnibua numeris absolutam nancisci non possumus Nullibi etenim hic dicitur pwotidw vel *fuotiiiianum.* At vero hoc prorsus requireretur.

Nunc igitur venit statim haec altera quaeatio :

An nempe ii qui publicutn officium, et quidem quotidie, 'non célébrassent. ai possent. peccato obnoxii censerentur' ,

Responso. · Inde ab hoc saeculo XIII medio potest hoc probabiliter et paene certo affirmari, et hoc statim videbimus ex aliis textibus iuris canonici infra adducendis. Nihilo tamen minus 'quod ad superiorem periodum temporis adtinet. quae scilicet saeculum XIII praeeeasit, alio modo respondere debemus. Nimirum, distinguendum eat. fti presbyter vel clericus obligatus ad officium contumaciter ae gereret, et per longius continuo tempus, aut saltem frequentias, non celebraret, peccaret certo et quidem gravisrime; sin autem non ita freqnen^ offieium negligent piaxime vero si diebus dominicis et festis studiose celebrant, id est si non esset oontumax, a eulpa peccati liber censeri deberet.

Antequam hanc doctrinam evidenter probemus, tum aliis documentis, tum maxime decreto oeeumenici concilii Lateranensia IV, opus est expendere alium textum ex Decudto, qui adducitur ad probandam obligationem officii divini quotidie seoitandi. Sumitur hic textas ex I parte Decreti, dint. XCII.. cap. IX, quod ita statuit:

„St quis presbyter, aut diaconus, vel quilibet clericus ecclesiae deputatus,'si intra civitatem fiierit, aut in quolibet loco in quo ecclesia eat, et ad quotidianum psallendi tAfieium matutinis vel vespertinis horis ad ecclesiam non convenerit, deponatur a clero, ai tamen castigatus veniam ab episcopo per satiafactionem noluerit promereri.**

Hoc textu omnia confirmantur quae superius asseruimus.

Officium certe publieum tantummodo hic intenditur: nam est officium quode est 1*) pvilendum, et 9*) psallendum ip eoclesia. Unusquisque clericus ecclesiae deputatus iubotur convenire cum aliis ad ecclesiam ad hoc officium psallendum, ideoque etiamsi non fuerit subdiaoonus: ac proinde non obligatio personalis clericorum, sed celebratio public^officii divini est finie et obiectum legis. Omitto exceptionem (quae tamen fieri posset) clericorum qui ecclesiae non essent deputati, quique eo ipso non\obligarentur ad officium psallendum. Tanto vero magis insisto in hanc partem dqcreti, quae dcricos obligat conveniendi eo soluni in |oeo ubi eccleaia sit; hoc enim ipsp ubi ecclesia non eet, convenire ad Officium psallendum non'debent, et cum nulla alia lex ad privatim illud recitandum eos obliget, immunes profecto ab eodem manent.

Omnia igitur hic habemus quae suprV asseruimus: nisi, quod praeterea inveniamus hic diserte enuntiatam quotidianam celebrationem officii, quod hactenus in aliis textibus desiderabatur, proindeque obligationem etiam clericorum ad offieiuni hoc publicum quotidie conveniendi, illadque celebrandi in loco ubi fuerit ecclesia. Quam utique ob causam sponte sua heic loci ee offert quaestio, an revera illo tempore huiusmodi obligatio viguerit?

Itaque ne officio meo ulla ex parte desim. aliam Mc, eamque novam, at neceeaariam movebo quaeationem: quanti scilicet valeant ieti luria canonea, quoa superius ex Decreto citavi, et quibus coidmuniter probatur obligatio officium divinum quotiqie recitandi, quae tunc'temporis viguisset? Nam hactenus assumebamus hoe canonea tine ulla dubitatione aut lite de eorum auctoritate, confisi eos. etiam hunc in modum ante tribunal Constitutes, non probare, saltem non omnia, quae probare asserun- tur. Nunc tamen ·volumus totam rem explorare, et quae ait aumma eius percognoscere

Observamus igitur primo loco cupra citatos canonea desumptos ease ex Decreto; omnes cutem norunt quae sit origo et auctoritas Decreti, non certe indubitata sicut reliqui iuris canonici, neque omni exceptione maior. Paucis dicam. Decretum eet. illa collectio antiquorum canonum, quae Sub vulgato tunc nomine Cmsonsim CMoerdsee, post medium XII saeculum, a Gratiano, non sine Romani pontificis interventu, concinnata et Bononiae publies tradita, mox a Romana sede ad suum usum conversa, cum saeculo incoquenti Gregorius IX (adno circiter 1230). opera sancti Raimundi de Pennafort, suos Libros decretales promnlgaaset, ne his veluti caput, ut ita dicam, deesset, haec inquam collectio antiquorum canonum sub nomine *Daereti,* illis Decretalibus praefixa est; et hunc in modum primum *Carptu htrir canonici* rite est confectum. Sed vero sedulo notandum est. nulla tunc peculiari approbatione, aut sanctione, omnia et singula quae in hoc Decreto continerentur, firmata fuisse, ita ut omnia ac singula suis viribus stare, suo pretio ne-·· tiri. sicut prius ita et postea, vine ullo dubio censeantur ac iubeantur. — Immo vero eum in hac collectione. Id est Decreto, ex frequentissime usu nova in dies detegerentur sphalmata, instituta set curis Gregorii XIII 'nova et. quoad fieri poterat, accurata emendatio; aed tamen neque huic Decreti recensioni fuit unquam data aliqua sanctio. Ex quibus satis apparet enius naturae sit auctoritas Decreti: nimirum omnia et singula eius capite eam vim habere, quam habent ex fonte sive auctore, a quo condita sunt.

Haec est communis sententia, a sacrae Romanae Rotae auctoritate firmata, quae (apud Peniam, de- eis 480 inter alia) sic foquittir: ‚Nec ref<t illos canones recenseri in Decreto a Gratiano compilato, quia eum Gratilnua., non publica auctoritate, infinita quaeque.illa canonum ecclesiasticorum et legum etiam saecularium. capitula in suum librum contulerit, nec legis condendae auctoritatem habuerit, nec *ab aliyuo RomaHa ponbijbct liber iih tant*fumu *anfbmtiou et Icpalù approbatiu /nerit,* inde fit. quod'quilibet canon inibi relatus ex eo tantnm quod ibi Referatur, non habeat maiorem auetoritatftm, quam in primo ζooo consistenr de sui natura esset habiturus. 'Nec Gregorius XITI Gratiani libruai tanquam legalem 'authenticavit, Cum solum emendari iusserit, et emendationes sine Additionibus mandaverit observari (cf. Lucii Ferraria *RiWfStAeeam^voce Itu).“*

Proposita igitur nobis hac sententia pro, regula certissima, accommodare nunc Cam (Uremus* ad nostros canones. Quorum primus (C. Presbyter) parum noa morabit: nam licet* neque in concilio Nannetensi inveniatur, cui illud Gratianus sdscribit. neque in Agathensi, quod in subsidium vocat nota ex emendatione Gregorii XIII ad calcem inverte l (in utroque concilio habentur utique quaedam similia, quae tamen longe abeunt a textu Gratiani); nihilo tamen minue caput istud, vel aie etiam uti eat in Gratiano, nullam nobis difficultatem facit, ac proinde poMumua illud in hac diecumione omittere.^ iia contenti quae supra nobis affatim suppeditavit. Non ita tamen erit cum alio illo capite, quod incipit: *Si fuit* quod omniho ad primaevam auam bonam frugem revocare debebimus. et etiam poterimue.

Iam vero Gratianus dicit canonem hunc ee deaumpeiaee ex concilio Martini papae, illo procul dub(o Romano concilio, quod anno 649 a Martino I celebratum, in numero ineigniorum et gravissimorum conciliorum merito habetur. At non eet hic canon illiua concilii, ubi frustra eum quaesivisse certe te paenitebit. Nota apposita ad calcem, ex emendatione iam saepius laudata, remittit nos ad concilium Toletanum I; et re quidem vera in hoe concilio, quod anno 400 coactum fuerat, invenitur canon qui potest dici simili·, at quantam etiam dissimilis! Audiamus:

^Presbyter, vel diaconus, vel subdiaoonua, vel quilibet ecclesiae deputatus clericus, si intra civitatem fuerit, Ae) in loco in quo ecclesia est, aut castello, aut vico, aut villa, et ad ecclesiam ad Mcn/fcsMn *qnoMiamtat* nqn accesserit, clericus non habeatur, si castigatus per satisfactionem, veniam ab episcopo noluerit* promereri.!'

Non igitur de pueridiene peaUmdi *tffieio,* sed de *uurijicia fnotidiano* in illo antiquo canone agitur, quod longe eet diversum; atque haec sola differentia rite explorata ratio est plus quam sufficiens, ut asseramus modernum canonem qui nunc habetur in Decreto, nullam vim habere propriam, neqne probare antiquitus (ante XIII saeculum) ad celebrationem officii divini (et semper publicum intelligimus) claricor, et maxime samfrdotes. quotidie et ad totum obligatos fuisse.

Quibus ita expositis, securius none affirmare possumus quod paulo antea affirmavimus: ante saeculum-XIII, aut potius ante concilium Lateranense IV (hoc concilio uti videbimus non excluso), obligationem ad officium divinum, quod certe in ecclesiis, praesertim maioribus, qnoCidie celebra-

' .Vtrobiqo» «ale. Est esi· ex cspitsli* Hiaemsri fesmeasis srchispiscopl. tit. I. cap. K Hiac ergo corrigeai! Gratianus et Wbri Decretal!··.* — Haec animadvertebat fitepbaass Bsluins. cpins ope consultorem illnw ceteroqnin doctam corrigere nobis licnit (y. Petit).

batur, non adeo tamen clerioba officio addicto· ad A quotidie celebrandum aetrinxieee, ut rei ceaeerentur,' ei qui illud aliquando intermieeiaennt. Nôn erant rei, nisi contumaoea, tid eet ii qui omnem negyent obligationem ad officium'celebrandum ooaraniendi, aut >in ttiau», frequenter ttmen deèssept,'et for-•itan etiam diebua ïeotia.

Hac in >e satis nosdoeebit alius ak decreti- textui, desuipptus ex iHa'priori distinctione, actii^. ceb XCI. cuiu· hoc Oat cap. I:

"Eleutherius frater et coepisoopus neater (hoc dicitur nomine .Pelagii P*P*i e* revera.inSer fragmenta quae poat Pelagi«4r auperauat, 'dat etiam, ahcuiua epiitolae reaiduum, datae ad Eleutherium, ibi tumen nihil habettfr ex lie. quae hlc afferuntur; quare loco Pelagii nota emâjfatoria ponit ad calceem: *alitu Gtltatii,* aed neque in iig quae Oelnaiua reliquit, quae plura ac praeclara alint, aliquid aimile invenire eat; idcirco fontem ex quo hoc caput b promanaverit, vel.inviti ultra exquirere prohibemur) queritur, clerico· auoa aibi centra canone· aupprbire,. et id. quod nobia iubentibua, facta in acrinio oautione promiait, ut quotidianis diebus vigiliae in eiua celebrarentur ecclesia, illi· conteqmentibua implere* non poase; aed magis unumquemque suis, postposito ecclesiae servitio, vacare negotiis. Et ideo experientia tua eos, quos tibi esae oatenderit contumaoea, debita obiurgatione compesce, et modia omnibus vigiliis vacprd compelle."

Plura nobia hic textu· patefacit, qui licet, eo ipso quod incerfi sit auctoris,' nullam habeat legalem vim et auctoritatem, antiquum tuqen constituit testem pro cauaa noafra. Plura itaque habemus: primum quidem, quod semper de officio publico agatur; tum vero cautio ilia, . quam . Eleutheriual·.. Pelagio sive Oelasio dedit in scrinio asservandam, satis indicat celebrationem officii, etiamsi canonibus . ut dicitur cautam, multum tamen in usu ex bona' voluntate episcoporum et clericorum pependisse, proindeque obligationem non fuisse ita districtam et ineluctabilem, aicuti eam nunc esae scimus, ubi de simili cautione ne sermo quidem ease posset, nisi forte in iis partibus (et hic praephmis orientale· plagas intendo), ubi haec obligationis conscientia non dissimili ac tunc temporis modo vacillat aut exsulat. Deinde, Éoc etiam neglecto, magis ac maxime notanda eet haec phrasis: „Quoa tibi (experientia tua) esse ostenderit confumacM." Contumaces porro ii sunt, qui in malefacto persistunt; nullo modo ii qui semet iteramve aliquid committunt vef praetermittunt. Contumaces igitur obiurgu et compelle! Ubi ad ultimum hoc notatum venit, quod cum prius dixisset, se cautionem accepisse, „ut ÿuoridionM *dithu* vigiliae in eius celebrarentur ecclesia,‖ cum ultimo devenerit ad clericos-, obiurgandoa «t compellendo·, extenuat sententiam, dicitque: „modi· omnibus vigiliis vacare compelle,· non dicit vero: *qnotidit taoart eomptllt.* Hoc certe non est praetereundum: nam optime Heri potest ut *juaiidianit ditbtu* .vigiliae in ecclesia celebrentur, quin einguli clerici quotidie vigiliis adsint, vel adesse teneantur; uti et hodie a multis capitulis factitatur. quin eliquando, uti etiam supra meminimus, ad officium celebrandum quotidie quidem, sed ex besse tantum, vel ex triente, aut etiam ex quadrante aolum conveniunt Hunc in modum inter hoa racentiores et illos antiquiores hoc propemodnm ornet discrimen, alio· eorum "teneri hodie ad *rteiitmdtim* privatim officium quod in ecclesia non rsliiressraf, alios vero tunc temporia, nulla expressa et positiva obligatione astrictos fuisaa ad huiusmodi privatam recitationem officii; esto pietatis aut paenitentiae causa, multi horam et etiam frequenter, easdem offieii divini precee privatim .recitavisse jtuqne eredecidi tint----------

Verum enim vero param ‖liactdhu· prMatitiaae nobis vlderetqpr, niai quantocius ad palmare noa converteremur magqi'oojieilii IV Lateranensia decretam, quôd'aocdrate tqtam cauaam exhibet, qutffiita ae habet (Cone. Later. IV. eap. XVII):'·

.,'bolentes refecimus, quod non aolum quidam minores^ clerici, verum etiam» aliqui eccleaiarum praqlati, otrcVcommeaaatipnea aupêrflnM et-4dn^. U^nlationea ilueitaa, ut de alii· taceamus, fere medietatem noctis expendunt; et somno reaiduum relinquente», vix ad diurnum concentum avium ex-'bitantur, tranaourreudo undique continuata ayncôpa matutinttm*. 8unt et alii qui mimarum celebrant aolemnia vix quater-in dhno, et,-quod dqteriua eat, iptereaae contemnunt; et ai quando, dum haec celebrantur, intereunt, chori ailbntium fugientes, intendunt exterius (vel externis) collocutionibus laicorum: dumque auditum ad indebito· aermonea effundunt, aurea intenta· non porriguriCSSfaivina. Haec igitur et similia sub poena suspensionis penitus inhibemus: diatricte praecipiente· in virtute obedientiae. ut divinum officium, diurnum pariter et nocturnum, „*quantam tit Dnu dtdaril,* studiose celebrent pariter et devote.",

Opu· non eet ratiocinari fiisiu·, poasumue ex hoc textu etstim concludere.

1° De officio publico hic agitur, in ecclesia et in choro Mlebrando;

V Nullo modo' praecipitur, ut quod publice ex officio non fuerit celebratum, privatim subinde recitetur;

„ 3* Praecipitur quidem ut celebretur officium diurnum pariter et nocturnum, aed nihil in hoc decreti iubet ut neeeeaario intelligamua quotidie etiam esse celebrandum;

"4° Immo vero, haec verba: yuantum *tit Dnu dtdarit,* omnino probabile praebent fundamentum, quo innixi inferre possumus, intentionem concilii fuisse non praecipere quotidianam celebrationem.

Quantum ad tertium punctum, id est nihil in hoc decreto iubere nos ut intelligamus praeceptam hic eme quotidianam celebrationem, textus ipse satis hoc monstrat. 8ed tamen magis hoc nobis persuasum habebimus, »i attendamus ad ea quae praecesserunt. Sane patres loquuntur de officio publico tunc temporis frequenter de toto praetermisao, ob illam multorum continuatam eyncopam; loquuntur de missarum aolemniia aliquando vix quater in anno celebratis; ab his extremis excessibus ad quotidianam regularem aedulamque celebrationem officii tali· eat distantia, talis est inter utramque terminum saltus faciendus,. ut si quidem illum patres facere voluissent, debuiasent profecto id disertis edicere verbis, et non, sieut fecerant, errorem potius augere illis aliis verbis: *quantum* «is *Dtnt dtdtrit.*

Quae verba iure merito quarto loco notavimus, et tempus est nunc ut dicamus peculiarem haec verba mereri attentionem. Atque idem omnino significabunt, sive ea referamus directe ad verbum *otMrtni,* sive ad adverbia *ttudiott* et *datait.* 8i primum, sensus erit: Celebrent officium divinum qqantum eis Deus dederit celebrare, id est quan-

* In graaco textu (aam huis coacûfo at Graed aderant) tegitur: ***arripi*** xcrrro*«*' «ryjrexf tàb· ***ôpifov,*** id sat « indarr currvdte» cantiaMt· endifea aymspa ataMmo. Fsraitaa fibaast bac iatelligi aimplMter da tempera anMecoM,' vslsti dtaaret: ex uo latera currit teatpu antelucanum, ·x aHa acrem continuata ayncapa. Tune argamatur da totali at phynca omimiouc matutini oflcii. Quidquid tamen tit, con-•aquentia andam erit.

.tum et quando eV quoties poterunt ex eius grjitia; et obligatio 'tum certe indecisa quantum ad tempus manet. Sfn vero alterum.' habebimus etiam eumdem sensum, et erit hicoe : Celebrent quantum Deus dederit *etudiaee,* id est accurate, sedulo, regulariter, ac proinde et quotidie (ai Deus dederit),* thm^èt iam devote. Et rursum quoad tempits obligatio ssserit pioraliter determinanda. non eat determinata absolute.

Graecus textus evidentius adhuc hanc significationem prae m fert. Ait enim : ufc?uda!«»c xal ἀχριβά ' ἐπιτχλοΟσι xai αυνοιχώ;, id* est studiose (sedulo) et accurate (diligenter) celebrent et coniunctim (contubernaliter). Hic nihil de devotione, omnia de studio, sedulitate, cura, proindeque cumprimis de tempore et frequentia; porro de hia omnibus dicjtur: faustum *Deu» dedent.*

Fatendam itaque est concilium Lateranense non solum non praecepisse quotidianam celebrationem publici officii divini (nam de privato neque sermo fuit), sed potius eo modo protulisse sententiam, qui satis indicet praeceptum, tametsi gravissimum, tamen quoad tempus inducere obligationem moralem tantum, id est celebrandi quo melius et quo frequentius fieri poterit, non autem necessari^ quotidie. Atque Tioc modo intentionem suam concilium assecutum esee dicendum est. quae haec videtur fuisse, ut saltent dominicis et festis diebus tum missae solamnioris. turh divini, officii celebratio cauta ao tutata esset.

Hunc in modum concilium Lateranense, hoc suo capite seu canone, optime nos docet non. solum quale fuerit officium et obligatio illud celebrandi, quae tunc temporie in ecclesia vigebant; sed veluti totam .superiorem traditionem atque ustim ecclesiasticum in hoc uno decreto suo complectens, docet nos etiam, usque ad illud tempus semper ita in ecclesia fuisse, neque hanc causam hos 'limites unquam praetergressam esse.

Iam vero haec sunt firma decreta, hoc «st solidum iuris atque historiae fundamentum, hoc inquam concilium Ijateranense, non sicut illa Decreti gratianei nutantia capita. His igitur sistimus, et causam dictam esae censemus quantum adtinet ad illam temporis periodum, quae saeculum XTIï praecessit, per quod-temporis spatium certe in eadem fuimus causa iuris et facti cum Graecis, — ita ut quae pro nobis obtinuimus, haec eadem valeant etiam pro illis.

Nulla igitur erat tunc obligatio officii divini privatim quotidie recitandi. Erat quidem obligatio officii divini publice celebrandi, sed haec, monachis exceptis, de quibus nulla est dubitatio, haec, inquam.'obligatio non «erat quotidiana; dicique summatim potest, quantum clericos adtinet, hanc officii publice celebrandi obligationem fuisse certam et absolute determinatam pro dominicis et festis diebus. pro ceteris autem, id est communibus diebus, nonnisi insinuatam; proindeque in ao dubiam, et moraliter tantum obligantem, pro possibilitate, opportunitate, consuetudine, omnibusque rerum ac temporum adiunetis.

Diximus nos illo temporis spatio in eadem fuisse causa iuris et facti cum Graecis; quo<^ quidem verum est. sed non satis ad omnem veritateih. Quippe omnino censendum ev ecclesiae graecae presbyteros ac clericos multo magis quam latinos ab hac obligatione officii quotidie celebrandi liberos extitisse. Hoc autem ex hoc solo intelligitur procedere uno. presbyteros ac clericos illos uxores habuisse atque habere; qui mos iam saeculo VI per totum orientem' ita invaluit, ut ad finèm huius saeculi a pseudosynodo Trullana. lege lata, sancitus fuerit.› lain vero fixée duo nullo modo oecum consistere posaunt'wt eum uxore convivere. etTofficium. nocturnum priesertim qt matutinum,Georis competentibus qdbtidie celebrare. Nam cum de publico officio solei hic sermo agat.- non debemus obliviieV illud non aliis,- nisi competentibus horia, e presbyterii celebrari —

Qua in re notasse iuvabit quod iam ' semel monuimus, maximam necessitudinem apud Graecos intercedere inter-officii matutini at^jie missae celebrationem: ita lit. ai verum sit sacerdotem misndbi celebrarekneve posse, neve debere, nisi absoluto matutino officio, verum etiam qqodamjnodo erit eum neque- officium matutinum cblebrare dpbere, nisi eq consilio et animo ut*oequatur missae celebratio; atque hunc-in'modum si officium celebraverit, etiam missam celebtare\debere. Immo vero ritus qc caerimoniae utriusque ita sibi respondent. üt vfteti ifnuqi corpus unumque opus sqcrum atque indivisum constituere intelligantur.

In huius rei exemplum satis erit citasse aliquem canonem ex capitulis sancti Nicephori. patriarchae ConstantinofTolitani. qui aine duhio probatus est fons iuris ecclesiastici- apud Graecos, et quem hic eo opportuniua adducimus, quod solus..fttrme ex iuris graeci fontibus det nobia documenta quae ad hanc rem faciant.

Legimus itaque in sancti Nicephori capitulis de variis argumentis, cap.. II (ap. Pitra. *Iur. reel. trr.,* t. II. p. MO);

,11. *Quomodo legitur emngelium matutini officii et liturgiae?* Discendum, solere evangelium in matutino a sacerdote recitari, in liturgia vero a diacono, neque ab alio: propterea quod dominus noster lesus Christus exsurgens ee 'primum ostendit mulieribus, postea similiter angeli ; ideoque matutini evangelium. uti in forma Christi, sacerdos legit; instar vero angelorum idem recitant diaconi in liturgia."

Ratio mystica quae adducitur, et cuius summa est manifestatio facta hominibus resurrectionis Christi, una simul complectitur «^matutinum et liturgiam. neque consistere posset nisi utrumque veluti unum opus indivisum consideraretur, et nisi supponeretur semper missam sequi post divinum officium, et quod idem sacerdos qui in matutino evangelium legerat. Christum repraesentans, deinde missam celebraret, daretque locum diaconis, ut hoc idem evangelium. angelorum ministerium sustinentes, iterum populo nuntiarent.

Haec porro intima coniunctio officii matutini cum missae celebratione, et obligatio ex ipso ritu procedens in qua sacerdos invenitur, celebrato matutino, etiam missam celebrare, statim inferre nos cogit, sacerdotem apud Graecos non posse quotidie id facere, immo vero non debere id facere. Nam cum alia ex parte lege cautum sit. sacerdotem missam celebraturum, tribue antea diebus ab uxore abstinere debere, sequeretur utique sacerdotem. si quotidie officium et missam celebraret, uxori suae debitum coniugale nunquam reddere posse: quod utique contra omnem esset iustitiam, et nedum vana, sed iniusta prorsus lex esset, quae sacerdotibus uxores permittit.

Ubi rursum opportunam lucem nobis afferet alius canon eiusdem Nicephori. qui post illum secundum venit quinto loco i Pitra. 1. c., t. II. p. 321):

„V. Scito etiam illud, non oportere a aacerdote aacra fieri ainguli· diebus, aed tantum ipaiua vice recurrente; quia ad tempus uti uxore permittitur, Ita et Dominus per Moysem ait: Dic plebi meae parahw eoa ease poat tree dies, neque accedendum mulieribus?—Et quando David manducaturus est

aanctificatoa panM. ipse et qui cum eo erant iater-A jogati eunt/ an puri essent- a cqnaortio mulieris, et cum rtapondistent: Ita, in .veritate, ipse et viri aui comederant.·

Mhnifestum. itaque eat. specialia, rationum momenta mijitare pro Oyaecit, ut ab obligatione qua tenerentur, tire liturgiam, sive officium quotidie celebrare, xliberi atque immunes ab antiquo fuiue ceitiendi tint.

Ubi et hoc etiam notabimus, ut tota haec causa officii divini apud Graecos in plena luce collocetur, quod pauca admodum inveniantur documenta quae nobfo>epraesentent huius rei sinceram apud Graecos imaginem. Longe uberior fons eius Mt maxime in hoc qtiem citamus Nicéphore, apud quem plura, Subinde et satia particularia de officio inveniuntur, Sed quid, quod haec omnis ad monachos tantum -referantur? Ita vero, omnia iforuntur ad monachal, Habemus apud eminenfisaimtim Pitra CCXXVII ce- B n«nea huius Nicephori accuratissime recensitos. Inter hos septem vel octo inveniuntur qui de officio psallendo agunt (a M ad 61), Md praeter quam quod in se ipsis considerati nonnisi ad monachos accommodari possult, ipse praeterea locUs quo ponuntur idem indicat; nam ceteri canonM in quorum medio collocentur, a M usque ad 64, omnes ad monachos spectant. Nullo itaque modo ad officium a clericis celebrandum referri possunt.

Nisi quod, ni mea me forte feliat opinio, potiori forsitan iure dicere possem disertum me in his canonibus Nicephori naetum esse argumentum, quo iterum ac tertio probetur illa immunitM clericorum ab officio quotidie celebrando, de qua modo locuti sumus. Et Mne, si in hoc iure graeea inveniamus tandem canones, qui de officio celebrando ex professo agant, et si isti maxime canonM hoc officium quotidie pervolvendum nonnisi monachis imponant, q profecto nihil aliud remanet pronuntiandum, nisi monachos solos ad hoc officium quotidie celebrandum lege eooleaiMtica teneri. Et haec quidem. ni oppido fallimur, rectissima videtur conclusio.

Quapropter isti canones sancti Nicephori Constantinopolitani idem ferme nobis in causa officii divini aplid Graecos praMtiterunt, quod superius concilium Lateranense IV in eadem causa apud latinos; nimirum omnibds illis temporibus, nulla lege, aut clericos, aut etiam sacerdotes otnnM astrictos fuisse ad officium divinum· quotidie celebrandum, aut privatim recitandum. . x

Ubi tamen rursum et necessario advehimus nos nullo modo, haec asserendo ac probando, destruere velle obligationem moralem, de qua iam saepius locuti tumus, et qua tenerentur, tunc etiam temporis, clerici et eo magis sacerdotes omnes, Officium divinum etiam privatim recitare, ai pubhee'cele- P brare non potuerint, sive totum, sive ex parte, u Sro rerum ac teporam adiunctis, ac possibilitatis pportunitatwqM rationibus. Hanc corte obligationem fundabat illa generalis lex: Deum mm colendum et exorandum precibus, maximo vero a Meris levitis; qui ai publice id fooero non utique possent, privatim saltem deberent, et quidem eadem forma, ab ecclesia iam determinata; quamvia, nulla dum lege cogente, ad omnia et'bingula Aon astringerentur. Md relinquerentur potius proprio arbitrio et conscientiae iudici.

Pott concilium LatsranenM IV *taagaua* in ecclMia videmus invaluisse transformationem ia officii divini Mlebrandi ratione, que quidam transformatio intimo nexu coniungitur cum muttit aliis rebus quae tune temporia in eccleaia formabantur et reformabantur. Facta enim tunc eat et prodivit e ainn ecclesiae veluti- nbvq crbatio; aurrexerent nempe novi ordinM rehgioei, qui, quod nunquam antea iη eccfotia vicum foerst, id effecerunt ut iidem IMent monachi qui et praedicatores, oonfoeaarii, operariique apoetolioi. Huiuamodi innovatio magnas -in principio excitavit turbas, atqui humilM sancti Francisai .et Dominici discipuli ab incepto suo certe prohibiti in perpetuum deturbarentur, nisi eoe sedis apoetolioae firmaseet et ab adVeraariis tutaeeet, suprema auctoritas. Verum nova invaleeoente huiusmodi iuris forma,» nova etiam induci debuit vivendi ratio eorum qui ipsa regerentur; regulares qui eeeent apostoli, non poterant, vivere sieut regulares qni erant monachi; maxime vero ad. officium tale quala fuit monasticum, seu, quod idem est, quale' tune temporis ab universa ecclesia celebrabatur, et quidem quotidie celebrandum obligari nullo modo poterant, niai simhl omni labori apoitolico nuntium remitterent, Nam hio i^n de quotidiano officio agebatur;. nova haec enim progenita apostolorum, genua aliquod monachorum erat: et niai quotidianum officium persolverent, ad quod monachi omni dubio procul iqge certissima obligabantur, nulli monachi fuissent, Λ nbmo, sed neque ecclesia, pro regularibua eoa agnoviaaet. Duo igitur aecum componenda erant: et recitare quotidianum officium, etapoato|ico ministerio Vacare poaae. Hanc porro difficultatem superarunt sanctissimi illi et peritiaaimi viri, eoaque in hac cauta optinle iuvabat quod ipaa curia Romana, graviaaimia et frequentisaimie negotiia occupata, prolixiori illi pristino officio celebrando imparem ae demum sentiret, et it breviandum officium iam priua mentem et manum admovisset. Opus prae aliis feliciter perfecit franchcanae familiae non ultimum lumen, Haymon dictu» Anglicus, ex iuaau Gregorii IX. Hio antiquum officium ad eam ferme reduxit formam quam nunc etiam servat; quod opus, a Gregorio IX primum approbatum, deinde sub nomine Breetoni, quod nomen huic operi suapto sponte imponebatur, progrediente tempore, eccleaiae universalis factum est precandi forma et oodex; maxime cum, ad sanctae sedij decreta pressius redactum, ita a Nicolao III qui ad pontificatum anno 1277 assumptus erat, approbatum fuerit, ut etiam ipsi ecclesiae Romanae recitandum simul imponeretur. Hac approbatione, quod neo-monachoram erat officium, in totius ecclesiae versum eat legem et nonnam; qua in re id etiam probabiliter factpm omo credendum est, ut simul cum officio obligatio etiam illud quotidie recitandi sensim pedetemptimque ad universum extenderetur olenun.

Et re quidem vera, nonnisi post huiusmodi officii reformationem ac breviationem factum est‹ "t sacerdotes ministerio addicti potuerint laboribus apoatolieis aatisfaoere, etiam quotidie officium recitando, quibus prius eum hoc onere vix aut nullo, modo faosre poterant satis. Profocto .namque, quis credet -sacerdotes saeculares, tot negotiis praeter curam animaram occupatos, potuisse prius omnia apostoliei officii- munera explere et simul offieium divinum celebrare, cum posted sacerdotes regulares, et numero piares, et nullis aliis negotiis abrepti, cum itio tamen officio divino qualo erat antiquitus, nullo \modoi apostolicum ministerium ooniungere potuerint? Atque hanc ni fallor quisque prudens m cordatus concadet mihi bonam esse rationem saltem moralem, ut aiunt, dum non potest omo districte historica; rationem, inquam, quae ad ceteras superius expMitas, et quae historicae sunt, adiangi debeat, quaeque suadeat, procul haMitatione quacumque, ante reformationem officii saeculo XIII peractam, sacerdotes saeculares nullatenus obliga-

tione officium ^divinum quotidie recitandi astricto· fuisse. immo neque istringi potuisse..

At vero, ex alip parte, cum exemplo horum 'neo-monachorutn demonstratum fperat, iipoetolica officia cufn quotidiano divino officio componi'tandem posse, sua sjibnte aliud etiam sequebatur, ecclesiaque animum ad ,id convertit, ut sacerdotes saeculares ad officium divinum quotidie recitandum paulatim adduceret, quod sub finem eiqsdem XIII ·aeculi fierT coepisse* documentis historicis probari potestI. Interim habemus prae oculis totius huius rei.· id est reformationis officii divini, eiu/que causarum. satis perspicuam historiam, quae reformatio inter Gregorium IX : et Nicolaum TII tota ferme absolvitur, et de natura rei satis superque ipsa nos docet, atque sententiam nostram apprime confirmat.

Totum temjeris spatium quod ab officio primuln

reformato' *brtvarioque* condito,* ad tempora concilii Tridentini extenditur, quo demum hoc *breviarium* ipsum reformatum ot voluti denuo conditum fuit, nova e«t in historia officii divini epueha: quqe tamen solam ferme latinam spectat ecclesiam, vix autem, aut nullo etiam modo, orientalem. Possemus itaque totam ftilentio praeterirp; pauca tamen cx ea observabimus quae forte inutilia non erunt.

Ac primo quidem advertimus concilium oecumenicum Viennense, quod iam post illa Colonienria statuta, quae in nota citavimus, anno 1311 celebratum est sub Clemente V pontifice, et cuius omnia decreta in codicem iuria cauonici sub nomine Clementinarum inserta sunt, nonnulla etiam edixisse

A de afficto divino; quae tamen lortgé sunt laxiora ac illa Cplonienaia, et parum aut nihri fere recedunt a loquendi ratione qua usum eat nuperius citatum concilium oecumenieum lateranenae IV. Hoc testimonium debet nqs utique docere quam paulatim in' ecclesia perventum sit ad officii divini *quotidie et privatim recitandi obligationem, quae absoluta sit, firmAndam.

Notamds deinde palmare te^timoniuni* coqcilii Marciacensis, Inno 1326, ab episcopis,-provinciae Auscitanae (Auch) Webrati, quae videtur quaedam amplificatio esse et maior confirmatio statuti €oloniensis: reddit enim longe strictiorem obligationem officii quotidie recitandi, quam tamen cx alia parte contrahit ad solos clericos in bacris ordinihus constitutos et quidem eos qui beneficia ecclesiastica obtinent '. Cum vero alia ex parte pronuntiet eoa sic ex *debito* (nempe ratione beneficii) ad horas B canonicas esae obligatos, et sollicitet ut ad ecclesias conveniant id horas dicendas, non immerito concludere possumus hanc obligationem officii persolvendi non fuisse personalem clericis maioribus, id eat non ratione ipsius maxime ordinis sacri susceptieosdem ligantem, sed ratione potius beneficii Adepti et ex debito servitii in ecclesia praestandi Videtur itaque has duas ob causas in hoc capitulo expressas, et quia beneficio isti tleritfi defiebant esse provisi, et quia ipsi bénéficiât! in ecclesiis horas dicere iubentur, videtur, inquam, iure excludi posse pro illo tempore absoluta illa obligatio officii divini etiam privatim recitandi.

Hoc porro quam infirmetur, corroboratur potius constitutione concilii Dertusani, anno 1429 ab episcopis provinciae Tarraconensi et Caeearaugustanae Dertusae (Tortosa) in Hispania celebrati, cui etiam cardinalis legatus sedis apostolicae, Petrus de Fuxo, praeerat, idem ipse, qui ultimis vestigiis schismatis C Hispanici post pseudopapam Benedictum XIII (Petrum de Luna) rescissis, Hispanos ad obedientiam Martini V reduxit. Et numero igitur et iuribus hoc concilium pleniori gaudere auctoritate merito dicendum est < Hic profecto mentio tandem occurrit de recitatione officii extra ecclesiam et chorum ; documentum sane non dubium novum usum officii breviati ita post duo saecula invaluisse, ut conscientia publica credere iam inceperit, omnes clericos maiores, saltem diaconos, etiam privatim. id est extra chorum, ad illud recitandum astrictos esse ; nihilo tamen minus haec ipsa mentio, et quia tam sero primum apparet. »et quia veluti rem novam iubet non ordinare diaconos nisi habeant bre-

1 Inter haec documenta primum omnium quod clare et diserte de quotidiana recitatione officii loquatur,. quodque mihi invenire contigit, eut ita dicta synodusVoloniensit, circa annum 1200* celebrata, quae etiam fertur sub titulo: *Statuta domini Sifridi, archiepieeopi Colonieneι».* Itaque «tatim primo C statuto, inter cetera haec ordinantur: .Nullus horas canonicas et horas de Domina nostra, ulla unquam die distincte et discrete dicere praetermittat, maxime qui est in sacris ordinibus vel beneficiis constitutus.**. Fateor ih hac constitutione iam supponi hunc usum, proindeque eum iam prius extitisse, aed nihil miruiu: quinquaginta enim omnino iam anni a Gregorio IX. amplius adhuc ab origine neomonacborum effinxerunt, suffi» ciens oppido temporis spatium quo res huiusmodi usu sanciretur. Immo vqro, haec ita nunc a nobis qacta apertior loquendi ratio magis me in mea sententia confirmat. Sane, aperte nunc et diserte synodus loquitar, quia nunc evidens ac omnibus patens est quotidiani officii obligatio; ob hanc itaque eamdem causam, quia prius non solum non evidens, sed nulla erat veri nominis obligatio officii quotidie recitandi, idcirco etiam nullum per duodecim longa saecula invenimus decretum, nullumque testimonium quod diserte praecipiat, aut salum aperte attestando confirmet hniusmodi quotidie, eoque mimis privatim etiam, recitandi divini officii obligationem. Quid quoti in hoc etiam statuto tota loquendi ratio, ai pressius examinetur, aliquid insinuet, quod nullo modo praetereundum sit. Dicit enim, «maxime qui est in sacris ordinibus constitutus.** Quid ergo? Ii clerici quid in sacris ordinibus constituti non sunt, F esto non adeo districte, sed nihilo minus tenebunturne eadem obligatione officii recitandi? Ita vero; shiqni particula illa moxtme, nullum sensum haberet; at enim habet. Sequitur itaque minores clericos minus quidem, maiores vero magis utique, utrosque tamen ad officium dicendum obligari illa obligatione quae illis^verbis firmatur: *NuUuedicere praetermiUdt.* Est igitur in hac obligatione et minus et magis; pt ubi est et msgis et minus, nihil est omnibus numeris absolutum, proinde et haee obligatio, lioet evidens et gravis, poterit tamen diei non ita absoluta atque illa est, quae nunc temporis wôs tenet, inter cuius limites nulla est distinctio, cuius tamen limites ipsi strictius contrahuntur, eiectis inde clericis minoribus. Erit igitur obligatio de qna loquitur statutum Colouiense potius illi similior quae in antiquitate obtinebat; illa antiqua extendebatur et ad clericos et ad laicos, haec autem, aliquanto contractior, porrigitur ad clericos tantum, sed ad minores iuxta atque ad maiores. Eo ipso ilia obligatio laxior erat, haec strictior, neutra tamen omnino absoluta; sed haec *ecunda videtur transgressum efficere et veluti pontem, quo ab illa prima ad hanc ultimam traiicitur, quae nunc tempuris obtinet.

' Cone. Marciaceuse, cap. XIX, /M *horte dicendi*·· -Statnimus, quod «miues clerici in aseris ordinibus constituti et beneficium ecclesiasticum. maxime cum cara, obtinente», et oinne< religiosi clerici. a<l omnes septem horas canonicas omni die dicendas *vigiirni* diligenter (nam ad eas dicendae sunt ex *debito* obligati, nisi eos iufinuitatis gravitas excusaret >. et quam frequentius ad eas dicendas ad ecclesias conveniant horis et tenir——·' .'.usnetis. Tempore vero interdicti et· *

I Cone. Dertusanum, const. IV. Quod consri?wti <m sa< *et beneficati habeant propria breviaria:* ,Xe divinae servitutis cenans, quem de fructu laborum (labiorum?) suorum offerre tenetur quilibet clericus ecclesiasticum beneficium possidens, vel in sacris ordinibus constitutus, dum per occupatione· alias conventui ecclesiae intéresse non valet, ex defectu *breviarii* (iam nsn tritum apparet huc 6reri«irii numen! omittatur, provide dnxiinns statuendum, ut per locorum ordinarios bénéficiât! praedicti et in sacris ordinibus constituti ad habenda propria breviaria, infra tempus ipsorum ordinariorum arbitrio moderandum, coercitione districta cogantur (nutetur patres hic pon dicere cogendos hos pci mon *habent,* sed loqui de omnibus in genere; indiscriminatim igitur fere omnes breviaria pro/ria non habebant), nullusqne de cetero in diaconum (sub-Aifroni ergu non astringebantur lege) urdiuetur. qui non habeat breviarium, et in practica et peritia divinum officium faciendi per examen repenatur idoneus.**

viarium, illos vero qui ordinati Mat intra certum tempo* ad habeada propria breviaria CQreado ad* docere (coaaew tgitar arat ibi ordiaatisbreviaria propria noa habere)‹ haec igitur ipsa mentio et modos quo patron loquuntur, satia aperte innuunt neutiqoam ante pia tempora iodaetam iam fuisse indobiam oonsuetudinem, quae logia looo haberi posset, et quo clerici maiores*ub pooeato astringe* reatur ad officium divinum quotidie ita oelotapadum, ut dum choro non interfuerint, supplero debuissent.

Veterum hanc consuetudinem et conscientiam da obligatione officii privatim etiam recitandi ipso hoc XIV saeculo evasisse satis.generalem, idonee nobis indic# Bâsileense pseudo · oecumenicunr concilium, cui etsi recte denegetur omnis aueforitas legis* latoris, facile tamen concedi potest amplum iua testimonii ferendil. Testimonium hoc satis per* spicu** nos docet obligationem illam fuisse demum eamdcm ferme atque jest hodie in eocleeia. nisi quod hoc unum non ausim tuto affirmare, an nempe astringeret etiam sub gravi peccato; quam quidem dubitationem ita intellectam volo. ut nulla sit dubi* tatio do tota re in genere, sed de partibus et in particulari ; nimirum an revera reus erat peccati gravioris, qui aliquando officium diei commupis praetermitteret, aut magnam aliquam partem eius. Hoc disertis verbis non pronuntiatur, et amplus locus datur contrariae suppositioni defendendae.

Ceterum bit mos atque lex officii divini recitandi toto sgeculo XV eadem forma qua id conciliem Basileense proposuit, ac déinceps .usque ad Lutherum et protestantismi nefanda exordia procul dubio viguisse, testis est probatissimus concilium Benonenae, seu potius Parisiense. anno 1528, contra Lutheranorum haereses celebratum. Hoc concilium recitat Basileense decretum iisdem propemodum verbis1 quibus primufii prolatum illud fuit, eoque ipso et sancit illud et de eius usu in ecclesia testatur. Ubi hoc tamen omnino observandum est. quod cum H&aileense dicat: rQuoscutnque bénéficiâtes beu in sacris constitutos, eam ad horas canonicas teneantur, admonet etc.,‖ Senonense prorsus verbum mutat et aliam significationem inducit ; dicit namque: „Beneficiatos et alios in sacris ordinibus constitutos. pti ad horas canonicae tenentur (admonemus) etc.- Profecto hoc verbum a concilio Senonensi de industria permutatum est. et quo magis religio ei erat cetera omnia verba conservare, eo evidentius mens eius et ratio apparet cur hoc unum mutaverit: non mutasset enim sine ulla causa. Iam vero haec mens et ratio ex tpeo hoc verbo manifestatur. Concilium Senonense admonet eos tantum clericos in sacris constitutos, *φA* ad horas canonicas tenontur; non credit igitur omnes teneri, saltem stricte et ea integra causa, secus ae coaciHnm Basiloease, quod eo ipso quod dixerat: fiNseanter, erodebat omnes clericos in sacrio constitutos ad horas eanoaieaa teneri. Mon sino causa igitur legem atque obligationem pro clericis maioribus officii divini recitandi quae esset personalia, id est talem, quae eoo semper districte in conscientia obligaret ad officium integrum, et quotidie et privatim etiam recitandum, eo ipso quod essent sacris ordinibus initiati; non aine causa, inquam, possumus admittere talem obligationem usque ad haec saeculi XVI initia, id est ad tempora quae concilium Tridcntinum proxime praecesserunt, non fuisse omni ex parte certam et evidenter definitam atque universaliter admissam.

luvgbit hic prae primis citare concilium oecumenicum Lateranense celebratum sub Leone X an«o IRIg et sequentibus. Sessione igitur IX. anno 1514. sacra synodus haec decernit in re officii divini: '.Statuimus quoque ct ordinamus, ut quilibet habens beneficium, cum cura vel sine cura, ei post sex menses ab obtento beneficio divi.ium officium non dixerit, legitimo impedimento cessante, beneficiorum suorum fructus suos non faciat pro rata omissionis recitationis officii ct temporis, sed eos tanqusm iniuste perceptos in fabricas huiusmodi beneficiorum vel pauperum eleemosynas erogare teneatur. Si vero ultra dictum tempus in simili negligent!* contumaciter permanserit, legitima monitione praecedente. beneficio ipso privetur, cum prHpter officium detur beneficium. Intelligatur autem officium omitteft. quoad hoc ut beneficio privari possit, qui per quindecim dies illud bis saltem non dixerit. Deo tamen ultra praemissa de dicta omissione redditurus rationem. Quae poena in habentibus plura beneficia reiterabitis toties sit. quoties contra facere convincentur.-

Plura et iterum plura possent ex hoc decreto ad rem nostram erui, sed ne nimii unius, solum observabimus unum. Bis per quindecim dies, id est quadragies et octies per annum, ac proinde ne omnibus quidem dominicis, eoque minus omnibus festis diebua. recitasse officium sufficit ex hoc decreto ut intelligatur beneficiates *officiut** aon *omittiw,* ita ut beneficio ne possit privari. Et notetur bic non agi de publica celebratione officii in ecclesia, sed de qualicumque recitatione, privata etiam; nam ait: „8i post sex menses . . . officium non **dixerit—** „qui per quindecim dies bis saltem non Iam vero ex hoc solo eruitur. obligationem officii divini quotidie recitandi non fuisse aub gravi peccato ligantem, illi» temporibus, ita ut ai aemel iterumque omitteretur, iam fore grave peccatum. Et re quidem vera, semel admisso omneu beneficiatos a»· omnes vel fere omnes «acris ordinibus erant initiati) astrictos fuisse obligatione personali sub gravi peccato privatim et quotidie officium recitandi, iam quaeso credibilene ait. h<»c admisso, summum pontificem in pleno concilio oecumenico decernere potuisse, beneficiatum beneficio privari non debere, etiamsi passim per annum pluribus dominicis et |jre omnibus diebus festi· officium non recitaverit, nam ai bis singulis quinidenis diebus id fecerit, intelligitur o/jfc»MN non omûûae. id est non satis* omisisse, seu quod idem eat, atria recitaqae ne possit puniri T Bed plura.' inquam, et plura alia ex hoc decreto possent disputando deduci1, quae firmarent sententiam superius

1 Coae. Basileense, sessra XXIX. cqp. V twb anno 14WD. r «Qnuscamqne etiam alibi (id est ejrfra edorum,' bsaeâciatos seu io sacris.constituto», cam ad horas canonicas teneantur, admonet haec sancta synodos, si orationes suas Deo acceptas fore capiunt, ut uon it gutture rei inter dentes, seu deglutieadn aut syncopando dictione-, nec colloquia rei risas intermtucendo; sed sive «oli (tfoqire prtrafùnj, sire associati, diur*naui noctnruumque officiam reverenter vsrbisque distinctis perscsnt ar tali in loco mm ri aria ecrieSM? unde a drvotroue n<»n retrahantur, ad quam se disponere et praeparare debent, iuxta id quod rescriptum est; Ante orafrinem praepfjr-i tuam. n am yuasi ^ri tentât

* Concilium Senonense («ea^potius Parisiense) anni 1MR. luter decreta morum. XIX: .Admonemus beuetlciatos et alio· ia sacris ordinibus conetitutos. ^ui /nri/VMr) ad horas canonicas tenentur, ut si oratione· suas Deo acceptas fore cupiunt, non m gutture vel inter dentes, seu deglutiaado aut ·£ŋoo· pando dictiones, vel colloquia aat risus jntennisoredo: sed mve soli, sive associati, diurnam noctarnumque officium reverenter verhieque dictjnctis peragant ; ac tali.in loco ubi a devotione non retrahantur.*

' Et hoc verbi gratia quod nihil dicat de clerici* sacri* urdinibn* initiati». Bitat illa alia concilia id diserte monuerunt, eu., rtc.

Venus emm hoc unam ulentio praeterire dou pftMsm. quod in concilio Lateranensi dicitur de penixio rex mentium.

propoaitam, nimirum non obstantibus illis Basileeesibus eetorisqua doerotis supra recitatis, quae ceterum aequo oecomenica tant. neque sufficienti generali sanctions certo firmata, haae. inquam, obligationem, quae ad quotidianum officium omnes personaliter sub gravi peccato ligaret, noa thiase certam. evidenter definitam et universaliter admissam.

Hic sisto: videor enim mihi obtinuisse hanc etiam secundam quam dicebam causam: nempe a prima reformatione officii, breviarioque condito, quod circa tempora magni illius Lateranensis IV concilii, saeculi XIII initio, peractum est, usque ad ipsius breviarii reformationem temporibus concilii Tridentini ac Pii V. toto hoc temporia spatio tametsi certam fuisse sire legem sive consuetudinem, et consuetudinem potius quam legem, officii divini quotidie et privatim etiam recitandi; tamen nulla lege fuit decreta ac sancita, neve conscientia publica aliunde affirmata ac probata, saltem universaliter. obligatio. tenerentur clerici maioribus initiati hoc officium ita quotidie recitandi, ut omissio unius aut alterius perinde diei, eoque minus alicuius eodem die officii partis, grave efficeret peccatum. Hoc. inquam, publicis et solemnibus ab ecclesia datis documentis satis demonstratum censeo; abstinui autem a privatis et simpliciter historicis. quae et magis diserta et numero plura esse poterant: sed praeter quam quod nimis disputa-

qua recens bénéficiât·· rioe alla animadversione ant fructuum iactura officium permittebatur non dicere. Brevissime dicam: ille textus .Quicumque habens beneficium ecclesiasticum, cum earn ve) sin· cura, si post eex mente· quam iUud obtinuerit, divinum offidnm, legitimo cessante impedimento, nun dixerit, beneficiorum suorum fructus ste.". hic, inquam, textus aliquantum involutus, si ad amussim examinetur, hanc et non aliam potest habere et habet significationem: tefmtas C bene^Cciam per ter primos mêmes ***potcot*** filfjtcwm non darer» (et tamen probabiliter fructus p«rtepste), ***poet m***antem meners (ai adsit legitimum impedimentum, etiamsi officium non dicat, fracto· percipere potas!. sed) ***oi*** cessante ***lepitimo*** tmpedimmrfo «f/tcMim *·· dixerit, b«ne0cfiorwm sworum fnriw ***ottoo*** noa ***faciat tie.***

Haec significatio sola vera et legitima videtur, quam omnis tandem exThoc textu eruere tegitur; noto tamen eam grammatico et 'logic· evincere, m taedium aferum. et etiam alia

Sanctas namque pontifes Pius V edidit in hnnc textam tallam quae Incipit: Ar prurâns ***Lutermiui*** quaeque banc interpretationem et adadtteru et «mfirmara prorsus est censenda. Postqnam enisi citaverit textam Lateranensem, ait. .Nm, haie rei evidentias atqae expressius providere volentes, stataimns. ut qui omaes horas oanoaicas an» vel pluribus diebus iatersuseriat (non eit simpliciter aon dum-mt, ut concilium Lateranense; et ratio evidenter haec est, at novum vertam proprius de choro intelligi possit:, omnes beneficii seu Ma··fidonnn morum fractas etc." Hic determinat quae «it ruta par· qua· amittitur. Deinde dicit mitem ille qui primi· sex mensibus (itaqse nou lam post «ex mente·) uffidam non dixerit D (non uit ut eupra tterrmiMcrtt. quia hic non debet iatelUgi de choro), niti legitimum impedimentum ipsum excuMverit (tempore etiam iltoraa sex mentium, no· solum ***poet),*** grave peccatam iateUidst admiiime." Hoc autem in illo Lateraaenti concilio nou ■rteutiabatar, haec inquam poena peocati. proindeque nec supponebatur; in lege namque omnia stricte »unt taterpretaadpT et quod non dicitur, no· supponitur, nisi aliunde probetur. Pius V igitur has ratione· probe tensiMc et ideo conritinm cepisw dicendn· eet, poet ea quae evidentius et expressius statuerat de rata parte amittenda, quam Lateranense no· eatis expresse determinaverat, insuper etiam ex integro declarandi, qnod Lateranense ne verbo quidem attigerat, nimirum peccatum en·· quocumque tempore officium non^iiume. Sensit pontifex necessariam e³se huiusmodi declarationem, ne antiqua iaeertitedo hac in re innovaretur; tempore enim 1*li V, post Trideutiaam concilium et ipsins Pii V breviarii reformationem et promulgationem (quae per bullam Quod aobw anno 1M8 data, tree annos scilicet ante hanc de qua loquimur bullam £r proximo La/crasr*·». anno 1&71 editam, tacta est), temgpre hoc, inquam, omnino certum iam erat peccatum grave ease officium nou recitare, et integrum et quotidie.

A tionem protraxissent, ipsius etiam rei huius indoli minus videbantur aptata.

Ni fallor, docturi··· Gavantua, aut potius Menti. eiusdem non minus eeete doctas annotator, auo quamquam modo, at simile aliquid fatetur Scribit enim: .Certius tamen est et commue apud omnes doctores, clericos omnee |ira regulares sire etiam saeculares sacris ordinibus'initiatos... stricte teneri# (nempe hodie) hae lege reeitudi divinum officium: et solum superset dubium aa obligentur lege humana scripta, an solum consuetudine vim legis habente. Bonartius. eit. 1., sustinet diaconum et hypodiaconum nullo iure scripto, aed solum consuetudine vim praecepti hebente teneri ad recitandum horas canonicas, et ideth censet etiam, aliquibus contradicentibus, de presbytero nullum habente beneficium; videlicet etiam illum obligari ad pensum horarum canonicarum persolvendum con- b suetudine moribus reeepta et vim legis habente, nullo autem iure scripto; ftua ημ ^μομ ***mtat,* liret in quibuadatn canonibu· obligatio ipaiua, undecumque proveniat, supponatur (Gavantus. TAmomt. mc. ***rit.*** m hum. ***Hom.,*** para III, tit. XI. annot. num. IV).“**

Habemua hic itaque diaertam sententiam primo, nullam legem scriptam exstare: deinde vero, concilia quae adducuntur talem legem non constituere: denique, et ei hic adducatur consuetudo vim praecepti habena, uti unicus fons iurta, etiam pro presbytero sine beneficio (nam pro bénéficiais legem vidimus constitutam), noa tamen satia ex omnibus hactenus adductis perspicere potuimus,- hanc consuetudinem, saltem ad tempora concilium Lateranense V proxime subsequentia. quidquid de illis temporibus censeant Garantit· et Merati, qui historicam partem huius quaestionis vix ex limine tantum salutarunt '. hanc consuetudinem, inquam, quae valeat sine ulla exceptione pro simplicibus sine beneficio presbyteria, et sub gravi peccato ligare eos censendam, nullo tandem modo esae certo demonstratam.

Ante tempora concilii Tridentini simile aliquid contigit in ecclesia ii· qnae saeculo XIII in canna breviarii contigisse vidimus. Eodem tempore quo commenticia proteatantium reformatio ecclesiae ruinam moliebatur, in ecclesia ipsa aurrexerunt magni et sancti viri, statimque comparcerunt eximii pontifices et communi opera restaurarunt et recrearunt ecclesiam Dei; ubi simul officium divinum restauratum et veluti denuo creatum eat. Xeqoe nimium edico dum aio officium ³eluti denuo creatum eaee. Re enim vera, praeter quam quod obligatio officii recitandi extincta et veluti emortua in conscientiis humi iaceret. nova confusio orta est ex modica aut

''Quem in modum ‹levant·· tractat partem histonram. sufficiet hanc rins sententiam exscripte··· unam .Quotidiana recitandi officii divini obligatio coepit anno Domini MO. ex Sigiberto in chronicis ***(ht*** rwbr. nma·. Jtom, sect, 1. cap. IV. tit. 1). Quare qui totum offidnm unius dim «muttit, etiam absque contemptu, etc." Neque uno igitur anno prius, neque alio anno posterius, sed omnino anno Demini MO. Et hoc ex digiberto ia chronicis. Optime quidem. Sed iste Sigiberius, qui monacha· erat Gemblaeenai· in Belgio, mertans est anno 11W. neqn· vidit itaque, aeque audivit, quae facta fuerant anno Domini MO; ai autem dat testea, aos ipaos testes aadiamns aut legamus, non Sigibertum. Celerum noa erat frugi homo iste, quia immo protervus erat et srhismatK^U, steas pro partibus Henrici IV contra Grsgorium VU. Vrbéaum Π, et Paschalem IV. Praeter chronico· mm edidit et alia scripte. t ex quibus coacüium Trideaùaum ia mtufo indicem librorum prohibitorum inseruit λλ ^λ λ - ad ***papa*** (quem dedignatur Gregorium VU appella··), •raptat m ***pofeet‹iti·*** regtov ***oalttatttiaat.*** at epietola· roteru ***huchalcm papam.***

M

■alla veneratio»· ipai·· officii. «aeri eoaeent·· aaa eraat «aeri iltia bomiaibaa, aeve officium arat iDis divinum: et quae soHs pistoribus atqa· postis ia rebtu profani· dtim eoaeodsbatur, lutae iath hoaû-■ibus in sacroaancti· rebus, aeve iar·.

Neque haiaamodi renat partarbatas ordo hic illic in angulis ecclesia· latitabat, «ed paadn. aad universim, aed in ipaa Roma ia propatulo axpoaitna conspiciebatur. Quae dum assaro, noa ax incertis haec fontibus haurio, ne quidem ex probatierimis attamen privatis auctoribus1; sed sumo · maxima auctoritate, nempe ex ipsa bulla Pii V novum breviarium. a sancto Caietano et Paulo IV inchoatum, ab ipso vero perfectum, tanfom in eoeleaia promulgantis. In hac bulla quae- incipit Çued a *«obi»*, statim in prooemio haec habemus:

„Alii enim praedaram veteris breviarii constitutionem multi» locis mutilatam, alibi incertis et adveni» quibusdam commutatam deformarunt. Plurimi (notetur), specie officii commodioris allecti, ad brevitatem novi breviarii, a Francisco Quignonio tituli Sanctae Crucis in Hierusalem presbytero cardinali compositi, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim irrepserat prava illa Consuetpdo. ut episcopi in ecclesiis . . . privatum sibi quisque breviarium conficerent, et illam communionem uni Deo una et eadem formula preces et laudes adbibendi, diaaialiUiaio inter m ae pan· eaiaaqaa spfosspatus preprio officie (hoc maxime notetur) dioeeepeeeat. Hlae IU· tam multb ia locis diviai eultns partarbat». biae «m·· ia «dara tjwareri» oaaraaaaiaram ae rituum aoeleaiaatiooraai (et hoe baaa aotatar), uti innumerabil·· (!!!) ecderiarum ministri ia suo munere indecore, non aine nagea piorum oVsaaion·, veraarentur*

Haae profecto aoa eat nara declamatio, non eat amplificatio rhetorica, quae a gravitate oraculi et a maieetate pronuntianti· longe distant; haec eat nuda rerum verita· solemniter exposita. A qua utique docemur causam officii divini illis temporibus omnino pessumdatam fuisse, et quidem in primis *phtrimo·*, id est magnum numerum ad brevissimum quoad fieri poterat officium motu proprio confugisse: deinde vero omne· fere dioeceses (psas guemgu» *tpiteopahta»)* suum, a Romano diversum, habuisse breviarium, proprio marte confectum, quod commodo poterat etiam esse brevissimum, semper autem nmm; tum etiam nwsaa m ciero *ignorationem* communem fuisse, et *ianunurabüet* qui ea laborarent, — ignorationem caeremoniarum, tanto igitur magi» officii divini, aut certe non minus; quae demum omnia novum ius nobis tribuunt iterum affirmandi: Breviarium tunc temporis non solum restauratum, sed veluti de novo creatum iure merito dici pone.

Et re quidem vera eufrexerunt. uti dicere incipiebamur magni et sancti viri» sanctus Caietanus. sanctus Ignatius, sanctus Philippus Neriu«. aanctua Carolus Borromaeus, aliique multi; «tatim etiam apparuerunt eximii eummi pontifices, Paulus 11I Paulus IV, 1*1u· IV, Pius V. aliique; cele^mtum fuit illud Tridentinum. rerum copia et pondere omnium conciliorum ecclesiae vixdum non longe gravissimum; et quod caput est» suscitavit Deus in ecclesia nova militum agmina, novos ordines religiosos» quae simul essent idonea instrumenta verae reformationis ecclesiae. His itaque novis ordinibus debetur maxime reformatio breviarii atque ultima ratio officii divini recitandi. Quod enim maxime notandum est. novi iatiusmodi ordines, inter quos omnium primi,. quique veluti viam ceteris aperuerunt. Theatini sunt (anno 1534). quosque mox secuti sunt, eumdem modum ac formam tenentes. Bomaochae (anno 1528). Barnabitae (anno 1533) et leauitae (anno 1540), et quibue addi omnino debent preabyteri .Oratorii (anno 1558). iotiuamodi. inquam, ordine·, qui bulla Pii V breriarium reformante (anno 1568) aatie antiquiore· aunt omne·, hanc aibi ait·· religio··· formam aaaumpaerunt, quae h monaatica recederet longiu· atque illa quam Francieoani et Dominicani olim aibi elegerant, et quae ad clerico· aaecular·· propina propiuaque accederet: ita nt etiam nomen ipai· proprium clerici· regularibus eaaet. Sane Clemen· VII in constitutione, qua approbat Theatinoe (quaeque incipit &rpom *noti»* anno 1534), non alio nisi hoc dericorum-regularium •olo netnine vocat eoadem, eoque opportuniu». quod primi et aoli tum «Ment huius formae clerici, et qui quamvis triMa eotas sufisteaMutat*» Mas *rtUpintet* se obligarent, tamea „sn 5 sstfte «e raeɪminw' *kaiitu eierituU* «a m m» *bebitewtss »f ù> eMamtani nnmlu... ebneeli» eitam iuetrt"*, et non monasticam aut quasi monasticam, decreverint, ut ibidem pontifex testatur. Clerici itaqun erant, licet regulare·, non neo-monachi. sicut fratre· mendicantes; idque non •olam isti primi, sed etiam ad eorum exemplum ceteri omnes.

Porro «odem modo quo neo-monachi olim, id eat Dominicani ac Fraaciscani. monasticum sui tempori· breviarium reformarunt, ita nunc ndo-clerici

1 Γηυη tamen exempti causa afferam. Est Me laude omai dignissimus Rictor vitae saucti Caietaui, Tbtatinorum patriarchae, reverendus pater Nageais. Parta itaque I. cap. XXXVII. f 377 (editio Neap. 1846) haec acribit;

.11 breviario Romaao a quei tempi era ai coafw e bruttato di errori, che i «acenteti più sari sentirMo del ribreuo, per non dire dell' nrrore ia redtario. Il nostro padre doa <Hovsnni Pietro Carafe (eximias ilk postea pontifex c Paulus IV. idem' ipse qui oui* ad reformationem brvriarii cum «anclo Caietano praeparavit, eaque omnia ad eoaciliam Tridentinum misit, qaibaa pMtaa Pius V usus eat feliciter) ia ana «ua lettera indiritta a moetigMor (liberti, si preteetava che nei leggerio veniva sempre provocato a aaaaea e fastidio. Questo disordiae ae accagionava ua althi aoa meno pernicioso, mentre quasi ogni dioceai. e poteva direr quasi ogni chiesa, ri faceva lecito formerai ◁■ auovo breviario a mo taleato. Ia' Rotas medesima molli eervivaati di qaeUo detto di Santa Croce, composto dal cardinale QtigBoalo, jmr e—prè d» hdtt *il piA* brere, come deplora nella sua bolla Pio V."

Ik hoc breviario cardinalis Quignouii haec habet Moroni. sive qaiciuaqoe «»l eruditisdmui sartor operis Dirtoffiorw di mfidirionv itorico-cecfosMMtka (vol. VI, p. 197); „Ma oMiunque «ia un' abbreviations, noa 4 alente breve il breviario cbe asaao oggidi i firati fenaoesesai ia ooaftwto di qoetio dei cardias! Qnignonea. Qwti incaricato da Cbunente VH, nel 1MB, di tonuere ua naeve breviario hoc astem apprime aptandum est. nam «tatim inde consequitur dementi VII non ptaeafom formem breviariorum quae tunc Romae la neu eraat» maihne qnod idem Demeas nweto etiam Caietano ia mandatis dederit de novo breviarium retoers; ex quo de&de ot alia omnia eoquuntuT quae prias de confusione ot dq» modica veneratione divini otidi Mserobamus) per Γopinione ehe aveo deUa sua insigne ** • dottri*·, lo «Mf»i i» ae4o eh» mI oorao MI' uoo · raaira · !·«<-■· Utta .«Mi* 1· iîri·» aoritMra, H i» .«oIlo MI» Mttb»··· tau· U Mtct». ■pwdh m liMdl· aolto »1» ktm ... (li .ntrluiMtlrJ lo «Mraeetan·· ... *m* faroao fait· soit· «dufoaL*

Hara» editio··· loafieraa notaiogu» texit Ganata·, ■eo tMti··. Metati. 1» Tl»»earç a···, rit (Met. U, Mf. I, aaaoL IV). PriM editio IM· Mt SUMI, UM 1M·. aliM VeaetiM, Lagdaai. Pariaiia, a·»·· ad dandiri· .asero, altüaa Veaetii» IMS, paad» aui» aate ragrohatioMui iaBrtai y Pio V. Qaot alia· editio··· lataamt doetiaaii··» aMtonaa qua» per hoa aoa iatogroe trifiata aaaoe theta» «m» orade·· 4o b e»t. Sed μ lμ lata» ,··< raoaaoait, aatia o·ρ·π·· probaat a»aa haiaa hreriarii ntaaplo III···«.Ì···»· ataaia··. Qua· (rare argaamtaai illUaa taoili· eaaiataartaa Mfaaadi de obligatio·· oMdi. qaaa loagiori M brariori affioio. pre labita, M aoa n lag·, mtiri ridaa, at traetaadi otMaa ipaa*. eiaaqae aaera* tor*·*, .Mat hoe ax caaariaatia, at aoa coaaciaatia ea ofhcio pladarat.

isti, mb dieam aao-swaaatieaai Ulina temporia, sod poet tet diecrimiaa rerum difforme omnino, aoa oognoaeeadum ampliae, unique ipeiaa diaaimillimam divinum officium reformeadam curaruat Ipea eedeoia hoe a noria aaia filiis operabat reqnirebatqoe. Sufficit legione oenstitutioMm supra citatam Clemaatia VII ia gratiam Theatiaorum datam, et hac de re affatim doceamur. „8tatuta quaeoumque," inquit (f 4), . . quae ad huiusmodi vitM propositum conducere, moresque et institutum boneote et devote *thrictliltr* aieaarfi concernere videbantur, de niuu praeetpae et aliis divinis a/JUss mu bons *canonici»*, prout vobia melina videbitur celebrandia et recitandia „.. facere, edere, et pro tempore facta et edita corrigere, reformare, et in parte vel in totum immutare, ac de novo alia, prout vobia expedire ridebitur, inatituere et ordinare --- nobia et succeaaoribue nostris exhibita . . . Apostolicu auctoritate approbata et confirmata aint et eaae censeantur."

Quibus lectis. vix non dixeris hanc congregationem veluti eo conailio prae primia inatitutum foiaae, ut ordinando divino officio in perpetuum concuteret. Ceterum apei in ae repoaitae non defuit benemerita haec' congregatio. Iam enim diximua quam eximiam operam parentes eiua poauerint in praeparanda et excolenda prima forma hodierni noatri breviarii, aicut etiain memorat ipae Piua y in aua iam saepius laudata bulla. Porro et aliae clericorum regularium familiae non minori xelo ad opus commune ae accinxerunt, et aacra aemulatione inter omnea certatum eat. quia quem pietate et observantia in officio divino celebrando vinceret. Priua igitur quam novum breviarium a PioY promulgatum fuit, iam erant qui omnea portae illi aperirent, illudque laetia plauaibua salutarent. aummoque atudio in usum converterent.

Hic porro maxime notatum venit vix non necessarius ia huiuamodi rerum adiunctia eventua, ut clericil hùjàamodi regulares exemplar facti aint, ad quod reteri clerici aedulo ae conformarent, magistratu etiam eccleaiaatico urgente; atque aie facile intelligea, quod ai tempore priore neo-monachi auo exemplo saecularem olerum iam ad meliorem observantiam pertrahere potuerint, quanto magia isti ano nunc facere id ipaum debuerint? Verum non aola obaervantia officii divini a clericia regularibua cum saecularibus participata eat, hiaque veluti impoaita, aed etiam ipaa obligatio, modusque ac limitée huius obligationis in clericoa saeculare· sensim transierunt, et generali mox consuetudine in dies certius firmata eunt. Atque id tandem conscientia publica sancitum eet, ut haec obligatio ih iatia quoque, ad inetar regularium, prorsus personalis evaderet, e? unuaquiaqu· clericus saecularia sacris initiatus, ee ipeo quod clericus esset, etiam officio recitando obnoxius censeretur.

Ex hoc incipit nova omnino et ultima epochs in historia officii divini, quae soli ecclesiae latinae peculiari iure propria dici poteat et debet. Dicimus hanc esae ultimam epocham; qua occasione oblata, videtur nobis operae pretium fore, si brevissime omnea epochas ante oculos sistamus. Et erunt quatuor:

Prima igitur epocha dici poteat tempus quo officium divinam commune erat omnibus fidelibus, a temporibus apostolicis nempe usque ad initia saeculi V in Oriente et saeculi VI in Occidente, quo primum regulares ordines monastici instituti fuere. Hoc tempore officium erat ut ita dicam liberum. Fundabatur quidem lege illa generali, Deum eaae precibus colendum, sed in particulari conscientiam aequabatur indicem, quae pre rerum adiunctis sententiam dicebat quid de forma officii ab eeeteeia usurpata uanaqn»qua, aiva iaieea, aire elerieua, aire moaaebua (qnaleo tuae moaaehi eruat), participaro deberet Rxpcmmiuo vere bee etiam affirmare probabilimime pomumna, eamdern foiaae obligationem mimae et officii, aeque alteram ab altera dieiuactam, districtam itaque utriuaque domiaieie et foatia diebua et nonnullie feriis, praeeertim quadragesimae (unde atatioaeo); eoa ita alita diebua.

Secunda epochs incipit poet Baailium Magnum, Benedictum et Oragorium Magnum et protrahitur ad initia saeculi XIII, vocari autem poteat ««mKk». Quae noa, ut ita eam vocemus, permovet ratio, eat, quod hoc tempore monachi, lege districta (dato etiam quod non fuerit aolcmniter lata) ad*officium obligarentur. Pro monachia itaque officium ex hoc non erat liberum; pro ceteria vero, aire laicia aire clericia, liberum remanebat, eo aenau quem modo expoauimus. Hic autetn addere debemus inauper, quod cum magia in dies clerus diatinguereiur in eoa qui, haborent beneficia, et inter eoa qui nulla haberent, magia etiam in diea bénéficiât! de communi libertate illa officii amittebant, et ad.atrictum iua adducebantur.

Tertia epochs decurrit ab initiis XIII saeculi ad usque saeculum XVI medium. Haec epocha nuncupari potest neo-monasttee, aut etiam /rotrwm *praeJieentntm* (sive mendicantium) et *btmficiatonun.* lamque apparet ratio cur ita vocanda sit. Nam tempore hoc communia illa libertas officii et generalis tantum obligatio, 'denuo et fortius perstricta est, et non solum pro monachis, sed etiam pro illis neo-monachia seu fratribus certissime quidem, pro beneficiaria vero probabilissime, officium iam deincepa liberum non erat. Liberum tamen remanebat, illa relativa libertate de qua locuti sumus, pro presbyteria et clericia in sacria constitutis, atque eo magia, immo ex hoc tempore veluti omnino liberum pro laicia.

Quarta epocha initium sumit vergente saeculo XVI, id est post tempora concilii Tridentini, et ad noetra usque protenditur. Potest autem vocari epocha omnium rcdesMie *mimstroram ;* omnes enim univereim qui ministri ecclesiae eunt, a primo sacro ordine incipiendo, omnes ad officium recitandum districta lege tenentur. Nemini remansit vel minimum ex illa priore libertate, quae omnis devoluta eet in laicoa. qui quidem eo magis ab obligatione vel moraliter minima officii divini recitandi repellebantur, quo magis ecclesiastici viri ad obligationem maximam compellerentur. Factum eet tandem ut istis, id est clericis, obvenerit absolutu obligatio: illis, scilicet laicis, absoluta libertas. Tale est spectaculum quod nobis historia officii divini repraesentat, haec eiua prima exordia, hic ultimus exitus; quo nunc tandem ante oculos posito, facilius forte quaestionem officii divini apud Graecos, et quodnam ait genua obligationis qnam imponat, solvere poterimus.

Profecto per primam ac secundam epocham nos unum idemque cum Oraecis habebamus iter, pari pergebamus gradu, ac proinde aienti vita ipaa. ita etiam communis erat lex ac ratio vivendi. Qnae igitur noetra erat in officio divino, haec etiam eorum lex censeri ac dici debebit. Haec lex itaque sumenda erit ex secunda epocha sub eiusdem finem. Ex his entem quae exposuimus, iam scimus quaenam tunc erant huins legis ut ita dicam elementa, quaeque satia erit in memoriam revocasse, ut deinde sciamus quaenam obligatio officii divini celebrandi (potius quam recitandi) ex illo tempore rata ac fixa Graecis remanserit Illae conditiones autem eunt propemodum sequentes:

1. Officiam divinam pabboun mt, et ia eeclsata celebrandas»;

. Fidete· Mt ia mie··, ita etinai ia effitie earn aieriete participera fababuntur, Beet mu teat «stricte iar·;

S. Mima aaa eeperebetar a* uffieie divine, •empmrqu· muu praecede·· dab«bat aflMaai nootarai· et mtatiam, pest quee asera Marnta ipaa ««qasbetar;

4. Dominie!· ae feati· diebus, beat obligatio mimae oetebruudne aat aadieadaa, tie etiam obBgetio officii celebrandi Mt participandi dtetrietioris •rat iuris, aat etiam omaiae ditirieti (pre olsrieis), similiter at nonnulli· diebus ferialibus, maxim rare in quadragesima; non Ha tamea eeteris dieba·;

5. Hi· tamea dieba·, id aat omniba* dieba· per annum, 'divinum officium oelebrabdat monachi, qui •oli ad id officii lege astringebantur, et hoe ipeo de maiori (ibertate clericorum taetimonitun ferra intelliguntar;

. Cum tamen clerici longe magi· obligarentur generali lege Deum precibu» colendi quam oeteri fidele·, hinc etiam communibus diebus aliquid ex officio recitare, privatim etiam, eoe tunc quoque debuiese, probabilissima immo certa mihi videtur opinio; sed haec par· (qua· matutina »t veepertina prae ceteri· eligenda esae videretur) eiusque recitatio conscientiae indici relicta feim· dioenda eat, quae pronuntiabat aa «fficium integrum necne, aut quid tandem ex eo recitandam easet.

Haec positiva rant ex lege officii divini iUiua temporia Negativa autem, quae praesertim «x comparution· ad hodiernam nostram legem oriuntur, videntur consistere in qp quod ilia lex nullem obligationem diserte (tataOret:

1. Neque prtssteti officium supplendi;

2. Neque fudidis roeitaadi;

3. Neque tetaprms», nisi forte dominici· et foetidiebus;

4. Neque psrseMIÜsr clericos obligatos censeri .eo ipso quod essoat clerici maioribas initiati, sed tantam ratione officii (id eat Curae vel quasi surae animaram) aut beneficii (etiam siescara).

De hoc ultimo puncto quod magis ad tertiam refertur epoeham statim plura disserar· debebimus, ut videamus in quo res ista Graecos etiam attingat, nam hac in re magnopere dietiaguradum erit Nuao tamea qt certa' et probata omnia aha quae hic posuimus retinere nos posse, videmur nobis ius aliquod adeptae case. Dicimus itaque officiam divinam dusqae obligationem bis ooadfetioaiba· apud Graecos tandem steti···, oesque abii··· a nebis oum' lege officii quam mpdo «xpoeaima·.

Iam vero ex ilio tempora que 'a nobis abisruat, nihil permutationis apud Graeco· accidi··· certam p est· iure meritoque igitur eeadudeudum erit, hanc •t non aliam esse legem divini officii, quae apud •os in praesentiarum vigere erasesda et dicenda sit. Ubi hoc addere poesumue ex hia, quae initio huius disquisitioni· diximus,' solam huiusmodi legem ac talem uram convenire poaee eam conditionibus, in quibus venatur der·· 'graeras, ia rara animaram occupatus, Remper enim prae ocuBs habere debemus has dans condition··, quae apud ipsos curas animaram vehementer obvsrtantur: inde, inquam, longitudinem officii, quam ipd Dominican! •t Fraadscaai ferre non poterant; hinc obligationem uxoriam, quam illi ferre non debebant, sicut foti debent.

Diximus superius, quarto loco inter punsta negativa, legem offieii rab finem soeemdpe epeehae talem fois··, quae neu- pronuntiaret eietfoee psrs» naNtor ad edictam ebfigatee oeuseri, end tantam ratione oflMi aat beacdcM; verum ctatia ·baorvavimus beo iam poti·· nd tertiam pertiaere apecbem. Certa, imm certi·· etiam qaam ia tertia, devici ia soeuade epeeba non prebaatur persomaBter ligati; sed quamde eaaaa agiter da benefide ae brasddatte, tagredimnr dubie procul epnebam tertiam; distinctio enim haae inter beeedeiato· et non bomdiciato· circa illa tempora apparate·· intelHgitar, et certam feneam ia eodesia latina amampaimo. Multiplicata enim rant illo tempore ia occident· institutiones •t fondation·· qua· non essent parochiae; atque istae, nempe parochi··, quae qjim erant unica centra, niti forte monasteria excipia·, eodesiastieae vitae, iam, ili» haberent - latere instituta, ubi alia ratione atque in parochiis presbyteri et clerici occupati cernebantur. Multiplicati sunt una simul clerici istiusmodi et presbyteri, novo et hactenu· inviso iure ad olerum paroehialem non pertinente·, •t habent·· beneficia etiam sine animarum cura, immo sino alia quam dixerim gwsst-swre animarum. Hanc quasi-ouram illam intelligo, quae ad servitium ecclesiae utique parochial» et ad veram curari animarum ordinabatur; ticuti erat officium diaconorum, sine quibus ratio servitii ecclesiastici tanc tempori» stare non poterat. Erat hio itaque novus rertirM ordo, in ecclesiam latinem sensim inductus hac tertia de qua loquimur epoch·; qui sane et iustasruas habebat causas, A non pauca •eoum effervebat commoda, ct vigori atque ubertati, qua vita scslesiastica tam plene gaudebat, luculentum dicet· testimonium intelligebatar; sed vero hunc ordinem rerum ecderia graeca secuta non •st. Qua tandem ex causa? an quia non potis erat? hoc miaua curamus; sufficit non esse seratam, saltem non eo generali et multiplici modo 0 quo id apud noa factum esse eernimus.

Haec eat differentia satis gravis quae hoc tempore inter atramqae ecclesiam exorta est, et quae iBioo ram obligatione officii divini recitandi intime ooniangitar. Latinam ecclesiam mox itaque agitavit haec quaestio: quo loco isti beuefioiati constituendi •serat, quantum attineret ad obligationem officii divini? Utram in oeara monachorum, sicut neomonachi illi, ita ut abeolute ad officium obligarentur? An vero in numero ceterorum clericorum parochialism, qui gaudebant illa relativa libertate do qua supra? In documentis quae attulimus, vidimus eoe pollooatoo ftiisse potius inter illos quam inter istos, ram quodam tamen moderamine; — sed, quod magnopere notandum est, ipsae parochiae, uti par erat, inter beneficia tandem computatae sunt!, et huic strictiori iuri et obligationi in re

' Maa primU «sscsU» asUa prspris 4M· teaseda «i stitis··; Ivitali taaisCr·· vixisss primam « oHstisnibes sat 4s sue; qesad· vm· ssctssia 4»tetisaai st taa4ss habere esspit, smaia hase bans ad «smmsmsm mam tiaiiita deetiasSs, se isgs at ftaetm tatsr stngutis etirism dispertirestur, sb spissspis ssMs sAaiaistrsS» tehma NaUm elsriosram qai4«uam prspsfi sa Utts aM Ia psspeSaam bsbmtst smignatasL Mme st nrMssa ssMpia slMas teadi sUsai derioo stagnati habemm pta qatatsm aemulam; sed boe tatam fotae iateUlgimm te grattas sbostes eisrid ia toe» foagias distaata, et ad nta H ssl aea te perpateam; aea erat igitar veri •aetate benefatam, prastmqimm qesd rariatam, at dirimas, betas ta taveateatar sssspla. Non pstas qasm sseealn X sospit mm «Usai stegeteri dsrioo sx bsate sHotas metesias sertam ratam psrism sssigaan, «aa atemtar vita estate, ed instar imperii milltan, qui eam beas stipendia msraimeat, bsaentite deaabaetar. Sed aeqne bee erat veri aemiate beaefietem; eam post mortem fra«aerii ad smtesiam bees revertibeater, eeqae es legs stet de meemeSN psmidsatam. Vera et uMtam bensdristum fosme nsuniri tardhm pedetempttaqve tevmta est.

Ks bm hietari·· eempeste ptees atielmas btaedii», qaeado osetgarart, alte smmtes fetess, st alte· fotam. parasMas,

offiaii diviai aabtoctae. £nde quaaatio «ritu, ait heae diapaaitio qaaa parochia· iatar baaafieia eempotat, «ctaadatar ita ad aceiaaiam atiaai graaaaà. •t ihi clerus paroehiali·, id aat «lara· farm· ··>-vaſuni, oh aaai ration·· qai· st paroehiali· at haaodeiataa aat, eadam lege ot obligation· abaoluta officii divini astrictua cenaaatur?

Ante ornai· revocemus ia montem lag·· latam pro benefieiatis. Diximua enim et probavimua pro •acria miniatri· in genera nullam axitare, in ra divini officii, legem «criptam, qua in aantentia ip·· Garantit· affirmat omnte doctorea convenir··; »t •olam pro miniatri·, at qua eat, eaae consuetudinem (de euiu· vara epoch· etiam disaeruimua); simul tamen diaerte affinnavimua pro bénéficiât··, legem oertiaaimam 'constitutam eaae. Haec lex potissimum eat ilia quae fuit lata in concilio oecumenico Lateranenai V, et quae resumit in ae so aaneit ali·· omne· particulare· lege· ante promulgata· de obligation· officii recitandi ab otnniba· beneficiatia. Porro haec lex a Lateranenai lata fundatur illo axiomate, quod concilium data opera pronuntiat veluti causam recitandi officii: Cbm propter o/firimn, ait. dstar tonqficsum.

Hoc axioma rite eat explorandum; antiquum enim eat. neque concilium Lateranenae primum ftfit quod ipeo uaum ait. Habemua veluti radicem eius in aaxto decretalium (tit. III. cap. ult.) ubi Bonifaciua VIII (anno eire. 1303) earpit omMtioaom iasportauitatem eorum, qui a Romano pontifice obtinent licentiam percipiendi fructum beneficiorum, *tût* in qeAotia aaaant, «>w m vcriaaaorum aſnerİnu altero . . . aut m Romana curia . . . val «tiens ubacumqoa ', ,«x quo.“ ait. f . minuitur eu!tua divinu·, quem deaideramua augeri, et officium plerumque, propter good *betuficitun ntlniiutu»» detur,* omittitur.*

Habemus hic itaque id ipaum canonicum axioma: B*n«/fetton propter *offidtu».* Habemua tamen et alia multa, quae noa satia accurate docere poaaunt quam •ignificationem huic axiomati tribuere debeamua.

Quam maxime igitur notandum aat pontificem, postquam reprehenderat importunitatem potentiam, qui obtenta licentia ubicumque raaidendi, eum' eo ipso officium plerumque omitterent, canaa erant ut minueretur culta· divinu·: ut tandem tali malo mederetur, pontificem, inquam, non praecipere nt beneficiati'iHi, non obstante obtenta exemptione e recidentia, quocumque tamen looo officium non aliquando, non plerumque tanthm, raro molimina, aed semper recitent; non hoc igitur praecipere, •ed potiim, ut ipae dicit, Fomnea huiusmodi et simile· indulgentia· ... penitua ravocamua, et earum conceaaionern nostris volumna exulare temporibu·;*

A Un ut baaefiaiati ad loot roaidootiae redire cogontar, at non amplios axampti a naidaatia, «ad raâti tati bearodeie. atiam offiate ax Integra raatitaaatar.

Hoe itorum non leva aat argumeotem, obfigntiaaaa reeitaadi officii diviai into «arto tam temporia non ftriaaa paeañaalaṁ, aed earn baaalrio eoninnetam. Ex qniboa videapar aobia peace marito eoneladar· aignifiêaÜoMm illi·· «Mamatie: *te»t-*Xidma *prtfitr •fit»»,* bane ea··, nt beoaficiam tand«m eerto induoarat datermiaatem at diatrietam obligationem officii raeitandi; extra beneficium autom remanerat eolammodo ill* gonaralia obligatio, oommuni lag· Dei prooibu· colendi fondât·, cuiua obligationi· in aingulis rerum adiunetia eonaciontiaMinaeuiuaqne index et norma aaaet.

Qnorsi huiuamodi aignificatio iam ox Bonifacio VIII eruitur, aeu ax sexto deeratalium, non minua profecto patat ex eoncibo Latorsmenai, ubi eodem aenan repetitur: Osas propter ajJteMtas drtar irar^enfm.

Ubi sedulo notatur hanc vocem officii (quando hie dicitur: *prtftir tfficitn»)* nihil aliud significare niai officium divinum„ at non officium latiori aena·, quod aignificarat curam animarum, uti poetea nonnulli canoniataa explicate coeperunt. Beneficium erat veluti oompenaatio pro labore impenso in celebrando officio, aient officium ex alia parte erat aui generi· oompenaatio pro commodi· ax beneficio provenientibua. Hoc ex bia textibua et ax ipaa beneficiorum historia, quam aatia delibavi··· eenaemua, olar· apparat.

Habemua itaque ax hia omnibua at novam confirmationem eorum quae anperiu· protuleramus, at maxime eam, quam qnaerabsunna legem officii divini pro benafieiatia. Certa non conauetndo, aed lex eat «cripta et diaerte praaeipieaa et axiomati· loco acacaana, at quionmqua tenet beneficium teaaatur ad officium.

Verum quidem eat ex concilia Latoraaaaai beneficiatum non tonari ad officium quotidianum, attamen verum etiam eat, quidquid ait da fteqaoatia Officii, beneficiatum teneri ad officium nomina ot ratione beneficii. Apud Otaeeoo certum ac determinatum solum hoc aat nnum, at nocturnum ac matutinum aaeerdotea celebrent ante miaaam; omnia reliqua de officio divino nullo modo aunt determinata, nulla ratio habetur beneficii, et omnia relicta aunt eonaeientiae arbitro. Ex illa igitur lege beneficiatonim quae «cripta et certo promulgata eat apud noa, praetor obligationem officii ratione miaaae, quae nohia cum Graecia erat communia, invecta eat obligatio ratione beneficii, quam Graeci non norunt. Redit ergo quaeatio: utrum Graeci nullo modo obligentur, an vero et ipai aliqua ratione hac lege teneantur?

x Ratio dubitandi patet Nam ai ex eonauetudine ''· ···et tudteanda, cum Graeci talem conauetudinom non habuerint, neque quidquam de. tota canaa pronuntiandum aaaet. Bad cum agatur da lega acripta, quaeatio atatim oceurrit, num forte non innotuerit, num quo modo promulgata non fuerit, et cetera hoc genua.

Reapondetnua itaque, nullo modo legem de beneficiaria ad Graeoon apectara. Cuiua rei duo dabimus argumenta. Primo quidem, quia nullo modo probare poterimua huiuamodi legem fuisse promulgatam et receptam. Secundo'vero, et hoc proprium huiua rei eat argumentum, quia possumus ac debemus admittere apud Graeco· non existera veri nomini· beneficia, ac proinde neque eaae ibidem materiam huiuamodi legi atibieetam.

Profecto vidimus parochia· ex beneficia non conarituere, aemperque id ecclesia fuisse parochi··.

ptrqne longām ſaaapa· parocluM eoa fŪaae Maracía. Haitiplicati, heārildia. rt nMivid. ma«i· ia «e. vd aaetia taaia MdeuMtida H parochi·· cx uccMritaU varM· aut ia ton··Ceia. Hoc no· probe tavat in tota hae eaum pereognoeeanda; n«n .tatim intenigiana car bearfeiati deteaat a paroehiali cirro dutingui, car alia lex offieii divini, aaqna nova, potaiaaet rue et revara foerit pro heardeiatta alia vero, «aqua aatlqaa, pro doro paroehiali; et qaomodo tandem, ati «pre dkiaana, etiam peroehiaa inter bonodeia compatatao «at; qnoarodo etiam ex hoc nova qaaa«Vo oriatur d« «trictiori obligatione in ro oMeii ipda. cleri parbcUalia

' Pretio·· indicia quae nobia demonitrant, qpod hic iam directe non exquirebamus, nempe qnaa ob canna offirinm divinum tone temporis omittebatur · beuedeiatis. Semel «>im atqne exemptionem habebunt, non utique ab ofHcio divino recitando. sed a residentia in loco benedeii, illico etiam ofltcium omittebant Argamentnm certa non leve obligationem recitandi ofteii non titias· tunc personal«m sacri· miniatri. st sob gravi peccato ligantem: quia neque tam facile et generaliter officium omiaissent, aeque pontifex huic vitio en ratione moderetur quam mox awUemus.

baaaficia varr par 4aae« prim saeaula ignaba tarai·»; per qeed tampsrir spatium paraaMaa taaratai 4a beaia previaaa, tame· banatMa mb «rut VNariarea fiiattoaiiam· at axpBratiaaaa mitto, qua· fcrt· MOMMria· aaMfet «4 saeKarom rai iatalligaetiam: »(Mt mihi raa ipaa at Baa araram fhctum, paraeUaa Mm aata baeaMa; as qeo statim base mihi Hoaat promar· eaMaatosaaa: qaalaa apa4 aaa priatia temporib» Marut pann cMm, talaa omnino aaaa am apu4 Graaeoa, proindaqu parochial aped Graaeoa ■·· aaw vari nominis benefici·; at qaia ullni aped ill» alia· »t alarm praater huac retari mor· parochial·· •at quasi parochialam, idcirco atiam non aa» apod Oraaooa clerum vero titulo benefioiatnm *.

Bx quo statim sequitur apud Graecos olorum saecularem non esse obligatum ad officium ration· beneficii, nisi forte canonicos excipia·, de quibus seoreum loquendum erit.

Interim citabo hic documentum quod ad hanc rem benefleii et officii apud orientales optime facit. Leo Kisska, metropolitan» Ruthenorum, qui auctor fuit synodi Zamoscianae, anno 1790, atque de ecclesia sua optime meritus est, edidit post quos annos a synodo celebrata compendium theologiae lingua clarica, ubi titulo de sacramento ordinis, hseo inveiiiuntur:

„An tenentur presbyteri quolibet die recitare sub peeeato mortali nocturnum, matutinum, horas, respersa, et completorium? — Resolutio: Latini tenentur sub peccato mortali; Graeci vero et Rutheni non. Illi enim habent bénéficia pinguia, et isti substentatioaem vitas suae propriis manibus et industria procurare debent.* Omnino ad rem nostram; •t quamvis probatissimus auctor non tangat veram rationem et historicam et iuridieam totius huius beneficiorum causae, tamen asserit pro sua parte perspicuum et palmare factum^ quod stat pro omni ratione.

Sed citabo eumdem auctorem usque ad finem, etiamsi id quod sequitur, iam non referatur ad beneficiates. Post illam primam rationem cur non teneantur presbyteri rutheni ad quotidianum officium, det auctor hanc alteram. „Ilii (latini) officium habent satie breve: ruthenum vero nocturnum, matutinum, horae, veeperae, et completorium longissima sunt. Tenentur tamen monachi quolibet die, presbyteri vare ture tutum rasitare aaoffraam, aMMtiauaa, ban·, vespere· at completorium, oum MSt v Immi MlftbMtSfi·*

Hau daciaratiauam Matam a vira maximae aueteriteti·, qua· totam tradition···, kgiaiatioaem, ime eeasaada eet, maximi atiam ese· fcsroedam, ■>ffi dubium caw potest Bt same aeeeaio illo (initie XVIII saeculi) eecleaiam bene Msae fioreatiasiatam, uumarosisaimam. acintia etiam conspicuam, et omnium ecclesiarum orientalium oum Romana oonaantiantium facile principem, eme» as historia norunt. Solo numero viueebat ceteros; habebat aaim octo ad deeem milHottas (ut aiunt) fidelium; quam numerum reliquae omne· simnl sumpta· carta noa aequabant. Henc igitur declarationem et rei veritati plane respondero, et maxime eme faciendam uti testimonium et documentum, B iterum asserere non debito, Iam vero haec rei varitas optime quadrat ad nostram sententiam de obligatione officii divini apud Graecos, et eet, ut ita dicam, haec ipeimima sententia in praxi et vita. Neque diffitebimur nos ideo maxime adduxisse hoc documentum ex Leone Kissks, ut statim cognoscatur, antequam quartam epocham cominus aggrediamur, qqam apprime conelusio nostra theoretics cum. rei veritate in praxi conveniat; praeeertim quod documentum hoc sit omni exeeptiono maius, utpote cui suffragetur non solum ipsius Kisskae auctoritas, sed etiam nuntii apostolici in Polonia luculentum testimonium, qui anno 1749 (post synodum Zamascianam triginta ferme annos) sacrae congregationi de Propaganda fide renuntiabat, plurimos (debuisset dicaro eûmes) inter Ruthenos hanc sequi sententiam et usum. Quae quidem Ruthenorum praxis eo magis hic s nobia attendendi est, cum z, ruthena gens huic Rumenorum ecclesiae et genti, utpote at vicina et eiusdem ritus, non ponit non inservire et pro exemplo et pro norma.

Varum enim vero penitius nos et diligenter explorare oportet rationem et ultimam conditionem, qtiam officium divinum apud Graecos expertum eat tempore quartae, quam auperiua indicavimus, epochs·, id est post tempora coneilii Tridentini et Pii V. Legem de beneficiarie Graecos non attingere, iam probe novimus. Sed quid censendum est de novo illo rerum ordine qui ex illo tempore in ecclesia praevaluit? -Num haec, sub qua nune nos latini vivimus, certa obligatio officii divini recitandi et integri et quotidie et privatim etiam, non ait aliquo iure censenda obligare et Graecos?

Duo hic sunt omnino exploranda: primo quidem quid constituerint pontifices Romani, deinde vero ^quid fecerint ipsi oriental»?

eotufelneriiit poatÿliess Nooμμμ ad unum ferme' reducitur, quod, perspicuitatis et brevitatis gratia, statim proponere operae pretium erit. Est autem in hhc causa voluti principium aut regula generalia, quae hia verbis commode proponi potest:

aApnd oriental» aaesrdafM st ptefcaMnges awti an scieris eocuMuti horas enaoMsoes atere ··■· (seu more nationis suae) *Jiceat:* st prnwffeam «·»«· *crMrtnt,* q()fcia>m aiatutMiqls recitare merset.**

Haec sunt verba Benedicti XIV in eius constitutione *St»i* pcMtoralis, data ' VII kalend» iunii anno 1743, quaeque spectat ad Graeco· Italiae st insularum educantium. Huiusmodi itaqna verba optimo.. resumunt ao referunt legem officii quae Graaooa tanet; aon suat tamen ea quae hanc legem. primum iubeaat ac vahtti condant. Longe antiquior »t huiucmodi lux ac regula a Romanis

1 Vsraa quidem est ultimis teaporibas, seque sasgis in praesentiarum, eruscos unito·, praeaertia eccMasaruthenaa et huc, culus hic orna agiau, acdaaiaa unitam rameum, talem usum in prui aoduuqu loquendi adoptasse, ao si revera bemteia apud eos exstarent

Et n etiam vera, haec quae ause obtinuit, maior eonun cum eoclMia lati» consuetudo U tudea eflbdt, ut «tisa ma<ia ad s»dam apud nos usitatam eccleaia al assate ne parochial· epqd aes wdiasretar, ita ut spsetea beasdeU pros sa ferra vMaatar. Hind etiam auctore· oenus racontions 4a b«as4ette ia orientali ecclesia loquuntur, uti facit verbi gratia Papp-Ssitegyi ia a» Btesdiradie taris sedestas ansatali·. Varamtaaea amt istas esapsr parochis*, quarum aaturu taditas eadem pqnssaait qua* fuit in primaeva ancteate, et veri aoatinte baudda apad orientales desiktemtar. Nas, ditarim, ipsae veram notioua benaddi apad Ulaa daesderari. Quando loquuntur de baastdte, temper iatalligut psroeMss, ae ed parochi» per eme baaaOda «met, et noa per extaestooem taataa st per aocidau Qua per eam et sseuadu substantiam baaeMs aut uüsua omateo soquutar ratioasa, uti «x htetoria probe iataUoiaas. Hseo falsa ds baasMte notio M elteclt, at idea clarissimas Papp-Ssilacjri distinctum in em enchiridio .caput posuerit: *,Dt medis eWtamdi* benqires •seises haee natam quaa ipaa dicit braqtris asaises, sant: Roman» posUfex, patriarcha·, astropolites M episcopi. Quia baac dixarit baaaileta unquam? Iam roro haao ea aat Utei ultarior sxteasio UUu· prastudfeatas opinioais parochias ax eess banadeia ease, at probat quomodo apmd nostro· orisutates »» dum ros ipsa, ead m quidem rarior at aosuratisr banadsii Milo invenietur.

pontificibem pre Graoeia aaaeita, iamqua lata mtxA afatr ao teenpero vel paaW peat, aa· Greori aW·· aaa der«tiaqaebaaL< Aapoetenim 126· la- IV Ib dstB ΛΛ lagataa ia reg·· Cypri, aasda· rngulam primum atetaarat, aat aaltem indieavarat. Verba nfaa aadam forme mt, qua· pdffiea a Banodieto XIV raeitata aadiriaaa, bob taaaea omnia ad varbum, quara at ilia dabinraa, at utraquo deinde aeoum conferemue. Ait itaque Innoeantina IV:

ySaoerdotea dieant born· canonic·· aiora auo; •ed mimam celebrare priuaquam officium matutinal· compleverint, non praeaumant*

Patet diecrimen. Aped Innoehntium veninnt «aorrdotM «ait, epud Benedictum at qvricwnjw» Mot m aaeri» eonriituti; et in hoc Benedictu· Innocentio «evertor urique eel Sed nlteriua Benedictu· in- •inuando monet-ut ante mimam o/Acrian maMmol· rrcatorv Maroni, dum Innocentia· diaerte et negando praecipiat: SW nmmem ceMrerapentaguom o^Cctum aaatatiaoJ· aomplaearint, nen pratamwani, in quo non Benedictu·, «ed vice aua Innocentia· apparet longe iure tenacior.

Hoc dubio procul notandum erat, et aedulo. Nam quidquid ait de prima parte huin» diaeriminie, quae parum cautam mutat, aeeunda eiua pare gravimimam aecum ferre oonaeqnontiaaa inteiiigitur. Benedictu· XIV non poteat dici non immutaaae aliquid de obligatione officii apud orientale·, nimirum hoc praecipue ne mima celebrari poaait matutino non expleto. Poet eiua declarationem quam legimua, Graeci poarant, dummodo idoneae cauaa· •daint, etiam non recitato matatink aura celebrare, nam hoc aecam portat phraaia illa: raettar» rarant, quae nullo modo abeolute, aed moraliter tantum, ut aiunt, rem iniungeeo dicenda eat AHnd dicebat Innocentia· : eafobrare nan prueraments. Hic nulla *q* erat exceptio, ibi exceptionibus porta eat data; •eque magi· rem ita intelligero debemna, quod Benedictu· evidenter verba Innoeentii reeumpeerit, ei reanmpta immutaverit; conaalto igitur fecit et intentionem auam tanto melina apertiuaqua declaravit

Porro non «oli Innooentina ot Beaejiotaa haao regulam in ecdeaia affirmarunt. Habemus modium inter utrumque Gregorium XIII (ab anno 1572 ad 1585), atque eiua reepoaaa ad dubia a patriarcha Maronitarum propoeita. Ad aeque·· punctum: nCrcamu» puero· quinque vel «ex annorum aubdiacoaoa, tina obligatione legendi horna canonicae;" ita reepondet: Traratar onmm ardineti (iati certe rabdiaooni) ad horna eoaomeo·, aaffam *illi* natiem' ceraiMt·· *tt* · aarw decti» r»eoy»»/«a, na» aolnm fonq^cteti, wd «tiom gtri rant ia aeeri» raw bara- *fitie."* Quod rwponaUm eamdem nobia dat regulam, teneri nempe ad officium more auae quemque D nationi·.

Regula itaque eat conatana et loco legi· habende, nam in omnibus partioularitraa cauaia ex hac regula indicatum aat.

Iam vero multam noa effeciaae putamua, dum regulam conataatem legiaque loco habendam noa inveniaee nobia videmur. Quare etiam corroborare eamdem aliqua obaervatione neceaearinm ducimua.

Itaque Unimadvertimu·, aecundum ea quae aooepimn» ab egregio et peritiaaimo aacrae congregationi· de Propaganda fide arehivii praefecto, «oppetere in rogeetia einadem aacrae congregationi·, inde ab anno IfifiS ad noctram uaque aetatem, innumera paene exempla petitae a diaconi· et preebyteria cniuacumque ritua, Graecia, Malchiti·, Armenia, Syria, Maronitia, Chaldaei· et Oopbt», sive in collegio Urbano aive in Oriente morantibua, diapenaationia «eu commutationi· ecolemaatioi officii eb paeaffimm· imim Hataaraodi patitioa·· argumeata aaao porceat moveat at oauaeetadiaom, publier ab ipmamot toeMcataat, ' haao eriaataMba· ama, hara· eaaqaâoaa rient et aoa, ot m aimiM obligatio··, reeitaadi. Kt quandoquidem hutamaodi dtopea •ationm aire commutatio··· ex pontificia auctoritate ooeoeaaae mat, •aquaretur poutifteea exampba hia danlaram» et aeaxiare telam Bare· recitandi revera apad oriaaJaM» axatare, atque ad talem obligatae •oa ama. Unde non unam illam, aed altaeam etiam haberem·· regulam aiaadam fore ponderi·: nimirum non edum oriontaloa officium recitare debere more auae quiaqn· nationi·, aed morem ipaam iam eaae prneindieataaa, eamque eamdem eme apud omnea orientale· qui etiam obtinet apud no· latino·.

Attamen hoc praeiudicium eat, non indicium; neque regula diei poterit, «ed potina ipram, aient omne praeiudicium, ex certa regula indicandum erit. Et re quidem Vera diapenaatione» illae expetitae erant ut plurimum, aut etiam temper, uve ab alumni· collegii Urbani rive a mimionarii· qui quondam' alumni erant. Hi omne· porro in ipeo eollegio a teneri· unguiculi», ut aiunt, ita erant formati, ut noetrae potiu pietati· exempla quam •nae qniaque genti» uram, conectentia· «nae regulam fecerunt. Non »ant igitur idonei tecte», immo neque omnino teate» aunt. Quando nempe diapen- •ationem .expetebant, nihil aliud dubio procul te- •tati rant, niai formidinem peccandi, qua laudabiliter •orum laborabat oonaeientia, quamque diapenaatione levare curabant; eed nullo pecto morem genti» auae demonatraaae dicendi rant. Immo vero neque pOat multo» anno·, dum iam mimionario» apud ano· agerent, poterant eancidernri uti teatee omni exoaptione maiore·; nam certe, etiamai omne· «uoe gentil·· vidimant alium uram aequi in recitando officio, hunc uram tamen ex praeooneepta opinione magi· aburam e··· quam legitimum genti» «nae morem facile indicarunt, et ad omnem formidinem abigendam, non illum «equi, «ed potiu· ad diapen- •ation» tutum portum ae recipere maluerunt Qaaro hi omne· teateatar quidem de «tata oonneientieo •uae, minime voro de more genti».

Iam porro omni» diapenaatio fundatur expositio»· ab oratore facta, et qui diapeaaat, apponit eam veram, non eam probat. Idcirco omni· diapen- •atio, etiamai ait aetna pootidei·. non probat tamen veritatem roi in qua diapenaat, atqne in hae noatra canea particulari nullateau» probat morem illarum gentium omnium, de qnibna in illi· diapenaationibn» facta eat mentio, talem eaee in recitando divino officio, qualia aupponitar. Semper enim in diapen- •atioaibua aupponitar etiam hoc alterum: ri cara aamt «sporita. Si igitur alinnde probatur non eaee haec vera, omnea illae diapenaatione» aliquo iure dici poaaent anbreptitiae vel obroptitiae (aut enim reticent verum, aut narrant falaum), atque eaaent id qnidem, niai forte eaeent potio· inutile·.

Obeervatio igitur haec noatra eo tetendit, idque nunc obtinui··· videtur, ut omne· illae diapenaationea in huiua eanaae diacuaaione nullo modo in numero argumentorum computentur, neque nllam poaaint regulam oonatitaere. Una eat et manet regula, ab Romani· pontificibu» eonatitata et in uram deducta, eamque raperiua in plena luce poauimna: apnd orientale· divinum officium pendere ex more et nau uniuacuiuaque nationi·.

Hunc jn modum nihil aliud nunc reatat niai hunc morem et uaum quaerere uniacuiuaque nationi· in officio divino recitando.

QM ftttrimt erimtalM, in hac acilicet quarta epocha hiatoriae officii divini? Erat qnaeatio, quam

•«peri»· seessdo loeo ipai nMvebamaa, «t qaaeAtisaem perboUesos iavsrot; sod qaid, •adem set com ill· »4 qaaai ·ιμ porveuimas. «■ 4» ipsa saMs aea mmM! Nat» idem eiaris Itaque respoadomas: simas arabMi praefectas bos doeait aaHam hat»·

mui tti Ai see mAjus psrsAAess aa· respoasioai· i» sacras eoagregatioaA tabulario pco-

Exqao etiam sequitar, iaxta rogaiam fua ■tara aathoaMsam usmptam, iauaa soBstare naa-

mod· evicimus ac declaravimna, rihil aliad ta pra·· qaaa eamd·* ia haaa proditae; haae aamqa·

··atisram farieodam aaaa, aiai haaa prwssstam aadem quaestio aaaa 1749 iteram sacra· congro-

stgae aaApaaa tmfamuiNgw bsAsbî· sapai· gatioa? proposita est, at tana divertas ia diversas

rfadsm aaa* mwvsi *ft* twma, mangue MAnendam, apateaUa· abaaptiba*, nullum · sacra eoagrogatione

doaA soetafa mrf *−hmmu* pestÿtar sitar diapaaaarü. Indicium protatum est

Et haae ultima videlar eaquo practi·· rUgula, Ex his omnibus igitur certum eat moram Ruthe-

ex qua tota haoc causa pendere dicenda est noram hunc esse, quem «uperius vidimus generatim

Esset itaque nuqo operae pretium, per nuat orientaltbus proprium, et quidem maxime haec tria

saltem capita, varium hunc morem uniaecuiueque puncta.

gentis in mediam proferre. Neque admodum dii»- 1· Certo teneri ad recitandum matutinum eum

cilia nobis haec ree factu videtur, eamque, quantum laudibus ante mimam quoties eam celebrant; proinde

sat erit, pauci· absolvemus. dominicis et feetis diobus absolute;

Sed oVdine procedendum At. Ante omnia itaque 3* Certo teneri moraliter. forte etiam sub gravi.

dividamus orientales in maiorum et minorum gen- ad recitationem alicuius quotidie partis officii;

tium ecclesias. 3* Certo tamen non teneri obligatione absolute,

Tre· erunt maiores: Rutheni, Graeci, Armani. id est sub poena peoeati mortalis, saltem ad inte-

Ceterae minores: Maronita·, 8yri, Melchitee, gram quotidie recitationem officii.

Chaldaei, Copbti. Haec pro Ruthenis explorata remanent.

Rumeni nostri interim extra numerum erunt, II* Grata. Hos secundo poauimus loco, nu-

quippe quorum agitur causa et ad quos ultimo per- men» enim Graecorum qui cum Romana ecclesia

venire debemus. oonaentiapt, minor profecto est ao Ruthenorum, imnfo

1° *Bûtlmti* merito primo sppellatum veniunt. satis exiguus ept; -sed quia haec est principalis gens

Iam enim diximus quo loco inter orientale·, qua- Christiana in Oriente, et ob ipsam praestantiam

cum Romana unitae sunt, ecclesias habenda sit ista, cius inter maiora· eam computaro fas et opus est.

et quamvi· inde a centum propemodum annis omni Porro Graecorum morem eumdem esse qui et

genere persecutionum divexetur, numeroque fide- Ruthenorum sat, nulli dubium potest esse. Ex historia,

lium sit minuta, nondum tamen facta est ceteris quam satis Imetenus perlustravimus, certe tenemus

inferior. Graecorum morem, quem servabant, dum a nobis

Qualis sit apud Ruthenos mos recitandi officii separabantur. Historia etiam nos docet, hunc mo-

divini superius vidimus ex Leone Kisska, cui sup- rem decursu temporis non fuisse permutatum.

petias ivit apostoHens in Polonia nuntius. Recita- Restaret quidem hodiernam explorare rerum con-

bant utique offieium, sive integrum sive ex parte, ditionem. at haec pmnibus pervia, cuicumque patet.

recitabant quotidie, sed non erat obligatio recitandi Sati· est orientales plagas vel e limine salutasse,

sub peccato mortali. „Latini, inquit, tenentur; satis est missionaries nostros narrante· audisse, ut

Graeci voro et Rutheni, non," hoc pronuntiat ec- illico ^jhrnoscamus graeco· presbyteros nullo modo

clesiae huius caput et synodi Zamoscianae verus •ibi ad laethalem. et ne quidem ad graviorem cul-

anetor, métropolite Leo Kisska. Varum quidem eat pam imputare, officium non recitasse. nisi agatur

in eadem synodo, post acta eius et décréta, apo- de officio cum litargia eoniuncto. *

stolic· auctoritate approbata, inveniri etiam appen- Haec nos quidem ignorantiam putamus, abu-

dicem notarii synodatis subscription· firmatam, quae sum, non excusandum peccatum: sed ipei potius

appendix serie· eet quaodam quaestionum in visi- peccamus praepropero indicio. Non est hic abusus

tationibus indagandarum, atque inter has quaestione· nec peccatum, sed est mos et usus nationis graecae

inveniri etiam seqnenteo: Aa *otifirti rfeüetf* mota in recitando, divino officio. Demus equidem vix

Ano eum *Imt&htuT* Et rursum: An gosMAs *ntUrt* tolerandam hunc usum esse, proclamemus quinimo

MfimuK fteti» htrit, fi M pu· loo·7 Ex reformandum omnino; non abnuimus, immo con-

quo .inferre tuberemur velati certam obligationem cinimus. At interim mos est et usus nationi·;

officii recitandi. Bed praeterquam qnod hoc aoa neque iste mos indicandus est ex aliqua alia lege

•it decretum synodi, non potest insuper ex his officii divini, sed ipsa haec ibidem causa officii

verbis aliud inferri nisi quotidiana recitatio officii, divini indicanda est ex more isto. Ita iuseerunt

non autem nt sit officii integri, et minime gentium pontifice· Romani.

ut obliget sub peccato mortali. Cetorum declaratio ' Quod ai his stemus, eadem prorsus debemus

illa Leonis Kisska· biennio posterior est hoc «lencho dicor· do Graeci·, quae paulo ante de Ruthenis

quaestionum, ao proinde ex illa declaratione deter- ••••ruimn·.

minanda sst etiam significatio huius quaestionis. HI· Armons. Pauca etiam de istis; quo· ideo

Cetorum accepimus e superis· laudato clarissimo inter maiores gente· collocavimus, quia et numero

archivii praefecto plure· quaestione· in synodo nalH rsliqaas codant, st hoc prae ceteris habent

Zamosciana agitatas ssd minime dscisas, fui··· qnod per universum Orientem, Asiam iaxte atque

postes sacra· congregationi de Propaganda fide, ut Europam, quin st par septentrionale· Polonia· pla-

de sis cognoscat, proposita·. Inter' qaaa et hase gas disseminati suat Prae m igitur ferunt uni-

erat: „An monachi eiuadem ordinis (sancti BasiHi) versaliorem quemdam characterem, et gens quasi

et parochi nitheni ritus horas canonicas, et qua· oogmopolitioa vocari poesunt.

(id est partem tantum aliquam officii)» sub peoeato De Armenie sane plura proferre possumus testi-

mortali reciters tonentur†* Haec erat quaestio. monia, quae item omnia humanissimae benevolen-

Porter quidem sacram congregationem in partic- tia· archivii praefecti accepte referre debemus.

ularibus comitii· dic 19 aprili» 1798 reepondisss: Testatur igitar de schismatici· archiepiscopu· Ma-

.Tonori in choro ad omnes horas canonicas, sxtra nsoaaus Petras Apsiiaa, epistola data 14 martii

voro saltem ad partials·.‼* Haec responsio, con- 1848; .Gli Armsai scismatiei, ait, non contenu per

grua omnino st pradeae et veram raram condi- peccato omettes· Γofficio (hoc sst testimonium de

aatam «at praapiatarum iadietna acribMti·).* Da «Midi Natatur nHaraa Mte prauealaui An··-Mcoa patriarcha, Gragorina Petra· VIII, ita ia •piatela data M aeptembria 1847 ad aacraa· ooagragatioMta aeriban·: „Ia aatieo gti Armeni, qaaatuaqna diaparai, ae non poteva·· ia ahiaaa, reeitavano anche faori di chie·· il divino officio (aovimua hunc antiquum morem fidelium omnium), »a no, oaaia per comportabile c m··, oaaia per lor placer·, ■timendo·! Hbtei di tale obbligo, non lo recitaeo quarto M aMMM ntamara (at hoc eat teatimonium, et quidem ampliationum, de praeadnti more gantia). II che, coma ognuno rede, è grande rilaMamento di diacipliaa, - cui biaogna provvgdere.* Optima quidem; neque hoc dixerim iudieium praepoaterum, ut illud priua; nam omni dubio procul aliquid ex officio, aacroa aaltem miniatroa, quotidie recitare generalia illa lex, Deum precibua colendum eaae, g vehementer iubet et urget: at hio patriarcha referente, peiua aliquid cernimua atquo apud «chiamaticoa. lati quidem non putabant peccatum eme officium omiaiMe, non dicuntur tamen officium revera ex toto omittere: catholici autem officium *nullo promu modo* recitare diaerte pronuntiantur. Haec eat certe maxima diaciplinae remiaaio ·ac laxitaa, quam indignari decuit optimum antiatitem. Nihilominua de more nationi· rei in confeaao eet, •altem hoc punctum, nullum aqilicet eeae obligationem poena peccati firmatam.

Porro ab iiadcm Armenia ct aub eodem patriarcha, Gregorio Petro VIII, fuit anno 1851 celebrata aynodu· Zomarienaia. Haec aynodua bono aelo agebatur et grave,hac in cauea edidit decretum[1]: „Quiaque clericua libro· ad exercitium aui ordini· necCMarioa habeat. Tam matutino quam bori· canonici·, quae in ecdleaia dici «olent, et prae- ç •ertim diebua dominici· et featia omnea intereaae debeant, niai legitime aint impediti; quod ai impedimentum tale intervenerit, private domi, ea qua decet pietate et reverentia, totum officium, prout in eocleaia «olet, recitent!* Sed hoc decretum eat de novo conditum, novamque rem in uaum deducere geatiena; non e«t autem ullo modo teatimonium de more genti· armenae, quem auperiua pernovimua, et quidem contrarium. Ceterum de hoc contrario genti· auae more ipaa haec noa aynodua docet, in epiatola quam ad aanctiaaimum eodem tempora dedit, et ubi tplia confitetur:: „Dubium ortum eat diveraia diver·· opinantibua. an recitatio divini officii enet de praecepto, et quidam non omnea hora· canonica· de praecepto recitanda· •••erudrunt (notetur nullum aweruiaae omnea eaae de praecepto); alii vero ab iia tantum de praecepto eaae recitandae dixerunt, qui in eocleaia collegiate aunt, non vero ab illia qui liberi aunt, aut qui pro u omnibua horia canonici· choro intereaae nequeunt. Sunt etiam qui aaaerere non dubitant omnea hora· canonica· eccle«iae armenae non obligare aub gravi, cnm nullum emolumentum recitante· habeant ideoque neminem recitare ex iuatitia teneri."

Hoc eat verum, et quidem graviaaimum aimul et diaertiaaitnum teatimonium armenae nationi· in hac cauaa officii apud eoa. Atque hic atatim aubiungo, quod a aaepiua iam citato clariaaimi archivii praefecto ulteriua accepi, acilioet. „*Uu* (id eat iia quae haec aynodua ita narrat) concinere hodiernum patriarcham, reverendum patrem domiiium Antonium Haaaun, in relatione Conatantinopolitanae dioeceaeoa anno 1866 aacrae congregationi de Propaganda fide tradita.'*

1 Confer huit» operi· t. XL, col. 7*11».

• T. cit., cot 8S0 C.

Qnod q«Mti ait, nanto H· videt. Uuindeci·•MBÏBβ MM· poet ayaodum ZMMriMMM aadam •at rriint·» rana mmIMo apad Aπβμμ. q*M *ot* tane fait: «yaod·· ilia naq·· aatiqnam abolavit, noqne MVMI BOTMI iavaxit, omnta KMHnit il •ad·· «tadM·; idqaa teatatar MaBn aabonia hiarareha. Caùaa dicta aat.

Param »oa itaqua morabit aa, quae poaaet ia contrarium proferri, ayaodaa it· diet· provincialia ArmeBorum arehidioeéeeb Leopolianai· in Galicia. q«M anno 1689, praaaidMte aanetaa aedia nanti», oatebrata eat. Hi Annaai iam fer· non aunt, et ta» etiam vix erant Armani, omne· polona lingua loquebantur et loquuntur. *t vix proabyteri armanam Uturgicam linguam tantillum oallant: qnod autem magia eat, paneiaaimi numero aunt fidele·. nuno quidem tria millia circiter, aed et tempore illiua aynodi neacio an in duplum irent, et unum tantum epiacopnm (hunc archiepiacopum) habent, qui ut viAemua. vix parocbialom gregam paaoit. Ceterum optimi eunt, omnea ferme ingenui, faeultatibua praediti, et quod caput eat, eccleaiae Romanae addiotiaaimi. Haec in Romanam eocleaiam devotio, necnon continua cnm latinia conauetudo id demum effecit, ut ritum anum oaerimoniaaque ad noatnkm uaum adaptaverint, et cum. officio etiam dirino eadem ratione egerint Laudabiliter id quidem, ipaiaque nobiaqne pergratum: a»d haec nihil commune habent cnm vera et genuina Armenorum natione. De iata •uperiua cognoacebamu*. et idoneia teatibu· producti·, cautam dictam iure merito declaravimue.

IV* Mmorea pantaa. De hia nihil aut parum admodum. Sunt autem ve) Syri (nam et Maronitae et Melehitae et aliquo modo Chaldaei etiam huc pertinent), vel Aegytii aive Cophti. quae primaeva Aegypti gena eeae videtur.

*Maronita** extra aliorum numerum collocandi profecto aunt, ob oonatantem illam, qua gloriantur, in orthodoxa fide et in unione cum Romana eocleaia peraeverantiam; dixerim eoa aui iuria auique generieaae. jNil mirum igitur et in cauaa officii divini eoa cum Romana ecoleaia, obaervatia obaervandia, eamdem rationem tenuiaae ac tenere. Sed hoc teatimonium ipii de ae ipaia et pro aeipaia ferunt, aliia orientalibua non proficit quidquam. Idcirco non morabor, neque aperiam (quia nec facto opua eat) tot nominibua laudandum concilii eorum Libanenaia codicem.

Syri. De hia abunde Aaaemanua in aua *Bibliotheca orientali,* unde patet et conauetudo eorum officium recitandi aatia regularia, et moa quo recitant.

Melehitae, in aua aynodo Hieroaolymitana anni 1849 inculcant potiua et commendant, quam teatimonium ferunt de regulari apud ae officii recitatione, immo recitationem *extra* cAorwn videntur primum inducere: ita ut moa eorum nationi· meliua eat inveatigandua.

Chaldaei (gentium minima) eaaent quoque de more auo meliua indagandi. Quae citatur eorum ■ynodu· Diamperitana anni 1599, proclamat quidem axioma: *Clerico* maiore* ut praescripto eccletia* qnotidie dirinum officium recitare debere,* atatim tamen addit: „In hac autem dioeceai pauciaeimi privatim recitant;** et deinde de publica etiam celebratione officii tale profert teatimonium, ut atet pro vade, neque ex decima parte rem aacram curatam fui»ae.' Iam porro hoc decretum anni 1599 fuitne et ipaum curatum? Sed habemua in hac cauaa Chaldaeorum aliquid deinde proviaum. quod aicuti et illa alia auperiua aecepi a elariaaimo tabularii praefecto. Sacra congregatio de Propaganda fide igitur in particulari conventu die 94 aeptembria 1758 hanc expendit quaeationem; „Cum aacerdotea et

diaconi catholici ritu· chaldaiei eareaat breviarii· (argumentum «ane noa nunquam privati· ofBeium recitaro, non obstante illa «ynodoDiamparitaaa), nec possint illa habere cum non exstent,'sed tantum habeant libro· chorale·, quomodo providendae· cum ii· qui non recitant hora· eaaoaiee· ia eeeleeiaT* Patre· eminentissimi reepondenuit: *Qrn* ne· rveüMI *t*u* eaaoal herus nwnniees sq molssm, taManltir ·ai *praei* prwatim *reeiton* ûtfeynaa penftmiaa ia *lualitet bobdtmada, tueto* di*tnhu««MB/wirndam per *einguloe din ab arcbiopiteopo DiarboUr, donee do mandata eacrae coepropeSoeio edatur integrum affaveto* ·ρ«ù omveUMa·. Hoc decretum summus pontifex.Clemen· XIII probavit 30 martii 1760 anni.

Sperandum eat haec decreta non fuiaa* vaaa Ot irrita facta negligent·· hominum; nihilominus ·i quando de officio apud Chaldaeo· rursum quaestio occurret, de novo certe res tota inveatiganda erit

Haec de Chaldaei·. Ubi non poasnm non g animadvertere.' quam hic patre· eminentiaeimi dederunt responsionem, hanc prae ceteris omnibus ·d rem fsobre. et cum conditionibu* ubi psasim ille clerus orientali· invenitur accuratius convenire. Nihil enim unquam iuvabit regulum proclamare et legem officium recitare iubentetn, ,«i ipaa recitatio „ parum abeat ne ait penitus impossibilis, immo qudndoque «it etiam vere et absolute impossibili· factu. Opus eat tunc omnino. sicut hoc decreto patre· rite praestiterunt. ut ratio mraeacribatur pervia et facili· quo legi aati· fieri pa»it.

Capiti. Sunt in eadem inris et noti egbua, et do ebrum more tantundem ferme conatbt. Ast Benedictu· XI'V dedit ad illo· peculiarem constitutionem quae incipit: *Xo fuameie tempore.* Hanc constitutionem quam supra inter alia documenta potuiaiemu· opportune citare, heic loci opportunius forsan proferemus, non ut morem nationi· cophtae ç noa doceat, de quo parum abi aut nihil; «ed ut omnia aupra proposita de novo comproban·. quaai coronidi· vice fungatur.

Agebatur de illi· apud Cophtoa. qui infante· adulte diaconi creabantur, quod aupra apud Maronita· quoque 'offendimu·. Benedictu· XIV ita pronuntiat: .Imminet etiam diaconi·, ratam habentibus suam ordinationem, onus dMtm recitandi'officium divinum, de quo instituitur quaestio in quarto dubio.*

, Dicit quidem diriim, asm certe 'ex generali lege Deum precibus colendi sacri ministri ad banc eanrm formam, id eat ad officium divinum, procul dubio tenentur omni die: non dicit tamen iwlajm—, «M]ue dicit *tub poetato,* hooMim erit determinandum ux inore nationi·, ad quan^fcx appellabit pontifex. Miror proboque ·apieptiam^atque adverto, in hia quae ita caute dicuntur, et in hi· quae ita eautiua adhuc reticentur, aitam eme omnem legent officii divini cum apud hos Cophtoa. tura apud omne· orientale^.

Prosequitur pontifex: .Quantum assequi potoimui conjectura et testimonio monachorum ritu· cophti in urbe degentium, quo· de ea r· percunctati non praetermisimus, diaconi, aubdiaconi .et preqbyteri ecclesiae orienti· nulla l«gv expressa, canone aut concilii decqpto adiguntur 'ad recitationem officii divini; quia vero positi in hniusmodi ministerii gradibus tenentur omnipotenti Deo oratione· et ·acrificihm laudis offerre (hatesnts iteqw lagsm illam *generalem),* etiam apud orientale· daudabilis invaluit consuetudo recitandi divinum officium.

.Memoriae proditum eat patriarcham Maronitarum etc. (Hic refert de pueris subdiaeonia, quae aupra audivimua.) Qua de re si disciplina ecclesiae orientalia subiicit obligationi et praecepto recitandi officium divinum *more* notronis ge'neratim A omne· in aaere ordino constitutos, eadem sane obligatio idemquo praeceptam persolvendi hora· canonicas mere *mteo uafimtit* afficiet diacono· cophtoa, qni per «olemnem ratifieationem, tempore habili emiaaam, denuo aaaeneum praestitere ordini aaere in infantili aetate aasoepto.*

Habemus itaqae in medium allatum *morem* Mtssata -^Primum asseritor diaciplina generali· orientali· ecclesiae, quae vult ut omne· in sacris oonstituti recitent officium more nationis: deinde vere pronuntiator ut ex hac geiierah lege unaquaeque particularia ecclesia (et hic Cophtorum) ad morem suum iudicetur. Revertimur in hunc modum ad principium a quo profeeti suniu·, et licet morem Cophtorum non simus satis aasecuti. satis tamen ■uperque tenemus non licere nobis ex alia lege, eoque minus ex praeconcepta opinione de absoluta obligatione officii, eosdqm iudicare. sed cx solo iure qui *moe nattonie* vocator.

Porro ex huiusmodi axiomate iuris in causa officii divini apud orientales duae promanant normae, nunquam in praxi negligendae: r

1* Dum agitur de iudicands causa officii divini in eliqua ecclesia orientali, non est tin unum aggerendum quidquid ex diversis orientalibus ecclesiis. Graecis. Armenia. Syri·, etc., simul haberi potest testimonibrum, possunt etenim nihil probare, aut etiam probare contrarium; sed vero quaerenda eunt testimonia domestica nationis illius cuius causa agitatur:

2· Neque oportet ante occupando supponere obligationem absolutam officii quotidie, integre, et privatim etiam recitandi, et quidem sub peceato. quae obligatio pottot non esse in more nationis; ·t Solum supponere possumus et debemus obligationem generali lege. Deum precibus colendum, fundatam, illam quam ecclesia a principio sequebatur postquam etiam suum officium divinum condiderat; quae obligatio in suis conditionibus ac partibus generatim ex conscientia judicanda. solummodo aliquando strictioris et stricti erat iuris

Et haec est meta disputationis nostrae, totiusque causae ultimo consecuta regula. Possumus rpj· tuto nunc convertere ad nostro· Rumeno· ζ

Z*Rumem* itaque sunt hac lege judicandi, id est re nationis.

8i hune morem nationis Rumenorum requiramus in eodioe eorum *Prorito,* operam certe et oleum perdemus.

Nihil expressius quam ista *Prorito,* nihil etiam severit»; attamen nihil magis extra rem.

.Omnes sacerdotes (pronuntiant cap. 72) obligantor die et nocte neptem laudes, seu pensum canonicum'absolvere. Sunt autem septem laudes.

.1) Officium mediae noctis in memoriam resurrectionis et secundi adventus Domini.

.2) Matutinum cum hora prima, in gratiarum actionem, quod post tenebra· illuxerit lux evangelii.

.3) Hora tertia, qua Spiritu· (anctu· descendit super apostolos, qui doctrina sui illuminarunt totum mundum.

.4) Hora sexta, qua Christo· crucifixus delevit peccatum Adae factum hora sexta.

.5) Hora nona, qua Christus· mortuus vicit mortem.

.6) Vesperae, quoniam ad vesperam inclinante die Christo· incarnatus est de Spiritu sancto.

.7) Post vespertinum officium (completorium), ut nocte vigilemus cum Christo et requiescamu· in. spe .futurae diei.

.'Ofiicium ' autem principale et sacra liturgie, quam si quis sine causa sufficienti semel neglexerit

oslebrsre, tribo· meuaibra - MCris prohibit*· Mt (spad Pspp-8olsgyi, KheAtr. tor., p. 78).*

Grandio bom at b«Ua! Quid, quod no minimam quidem obaorvstioaem suatiaere potarunt? Hue satdm «et obonrvstio.

Si qui· Moardoa, sia, aine eauaa semel neglexerit oelobrsre. tribue menaibu a «séria prohibitas ait. Samel, si·? At non meminiati sacerdotem qui eum uxor· congrsaaua ait, tribu· diabua sequentibus celebrare non poaaeT Hoc er antiquo iure noversa, hoc iua semper perdurare noati. et in ultima adhue Zsmoacisna synodo inter quaa•tionea ad ascordotea legeras: *An* ante miasem per tridouai *eb* aaa modriaMnui *ebotinoelf* Non semel igitur, aed tor quaterque non celebrare iubetur, videlicet et illi* diebua quibua uras eat matrimonio, et tribun poet ultimum sequentibus. Et tu diei·; ai semel celebrare neglexeritT Et illico ad tree menaeo damnas? Nae. dicae, quomodo haec aecum conatent?

Haec aimplicisaima obaervatio oppido no· docet perturbatam et incogitatam eaae totam huiuamodi legislationem. aut potitu' ex alio loco ni fallor avulsam, et heic loci male impactam. Rem totam aaaecutu· eria. dummodo hanc nolam hypotheain •uppetiaa advocaveris. scilicet hic agi de sacerdotibus qui nunquam habuerunt, neque habebunt uxore·, et, ut verbo dicam, de monachia. Veniunt monachi et bene étant omnia. Tunc utique officiunt dici poterit *et Jit et nocte* (alioquin quomodo?), et quidem nocturnum *ipoa* medie nocte in memoriam *rerurrectionie,* et aie porro de ceteri·, officii partibua. ana quaeque hora dicendi·, ob suum mysterium significandum. ,Haec monachorum aunt (apud Graecos), et Prorita aut desipiunt, aut sane de monachis loquuntur.

Protila itaque aut nullius sunt hac in re auctoritatis, aut solia tantum monachis officium praecipiunt. r

Sed forte qui· dicet, *Prorita,* dum aiunt romnes sacerdotes obligantur die et nocte septem laude· absolvere**, loqui quidem de die et de nocte, sed non de omni; ita ut non quotidie, sed (uti de Laterano concilio interpretati ramus) illa tantum die ad nocturnum et divinum .officium obligarentur, qua (put^ dominica) illud eaaet ex necessitate recitandum. /

Hoc. certe atare poaaet, immo hoc aolum poaaet teatimouium Prarilorum aalrare, quamquam tunc •tatim haberemus idem quod apud alio·: non ease videlicet quotidianam obligationem officii recitandi. Verumtamen alia rerum adiuncta vetant nos hanc interpretationem aAnittere. Sinebat eam optime, immo iubebat concilium Laterapum illa aua clausula *„pttantum Dene dederit'];* hic autem in *Praeilio* omnia adeo sunt ad amussim exacta, et quod peius eat.t^lla aliq clausula *„« eemol noglenerit''* adeo •unt praeatriclta et contracta, ut nihil laxari posait, ne semel qujdAg.

Restat jgftur ut testimonium quod *Pravila'* auppeditant t^ffiUa fi* frugi·, nec quidquam nobia, nisi monacho· excipia·, de more nationi· rumenae teatari poaait.

Alii· teatibua opu· eat. Hos autem audivimus initio huius tractationi·, et quqa alio·, quantoaque deaiderare posaumua? ^unt hi epiacopi, et omne· ferme quot sunt, rumenae gentis, sunt testes oculati. incorrupti, omni exceptione maiores. Hos appello et ad eoa remitto (ool. 868 D, et in nota).

Porro ex eorum depositionibus acimus, canonicis excepti· (et certe monachis), *cetero· sacerdote· rumenoa eumdem morepi servare quem et Rutheni sequuntur, ac proinde

1* Certo tonari ad recitandum matutinum eum laudibun anta miaaam, qaotiaa eam célébrant, proinde dominieb et fostis diebua abaahita;

2* *Certo* teaeri moraHter, forte etiam aub gravi, ad reoitationem alicui·· qnotidia parti· offieii;

3* Certo tamen non tenori obligatione absoluta, id eat aub poena peccati mortalia, «altem ad integram quotidie recitationem officii.

Hic eat moa Rumenorum in cauaa officii divini recitandi.

Iuxta hunc igitur morem, quem nunc debemus considerare uti legem in hac eauaa iudicanda. debemu· etiam indicate decreta aynodi Fogaraaienai·. quae ad officium divinum referuntur.

Indicium non potent esae anoépa nec dubia sententia, quam quidem hanc censeo eaae debere:

Nil toot pro mmc *corrigendam* new «mmatetMiitm in na ynae da *gfficio* dinino aynodua *prefect,* aad aapretmadum *.opportnnum* tempe·, yuo omnia conaa O0fcri dietai *in illio partibuo* ar *integro* ed *legiHmtan* •aedum ordnwtar, et turn *legeo ferantur, poet obligetionemfirment, tarn officio* «re *bmierie refermenter not etiam de* noeo *creentur, peat obligationem adimplere* iveent.

(92)

Nota archioii:

Ravviaeranno forae Γ etninenie vostro alquanto leggero ed arido questo capo «ulla continens· de' chicrici. nh accade maravigliarne. Se ** orientali generalmente moatrano aurite oggi poca aimpatta pel celibate ', ai aa che fra i Vallachi a tempi nostri •onoai sparsi intorno a «i interreaaante punto di disciplina non pochi pregiuditi. II defonto areiveacovo di Fogaraa monsignor Stèrka Suluct ave* idee molto ineaatte anche su cùV; e a rettificarle, per ordine delle sagrs congregaaione degli Affari ecclesiastici straordinari la Propaganda gli diriggeva nel 1858 un' analoga iatrnaione*. Nel 1863. oome appreaao diremo. egli di nuovo diede · divedere, quali falae dottrine professasse sui présente argomento. Ma di più è a aapere, che avendo la sagra congregatione con letters 13 luglio 1867 suggerito all· areiveacovo atesao, e a monsignor Pspp-Ssillsgyi di trattare nel ainodo, fra gli altri articoli, anche *do dtrieomm eotlibalu* (col. 4&5 A), quest' ultimo acrirne •Ila Propaganda *. che prima di publicare la letters aves creduto di aopprimervi quelle parole, „ne malevoli quique et quocumque tempore eaa litteras •aerae congregationi· contra sanctam sedem apostolicam ad excitandum odium et abalienationem cleri producant, quasi praeacripaiaaet coelibatum clericorum, *„pro poo tompuo idonnun non* eat, ri *bete nt oublinuor idoa matnrroeat,* mWto *adhac lootport aptu* Mt, *etc imptdiofonla nota propagelioni «mionis* ponenda *met.''* Ds ciô si pu<*> congetturs re.]>erchb i vaacovi nel sinodo urasaero φ tale materia un linguaggi^ coal riaervato. D' altronde Γ eminentissime prefetto riapose a) prelate *, cbe)a sagra congregaaione non altro intendeva, ae non che trattaa•ero i veacovi *do tedooieotioo coolibola inttr dtricor graoei ritno,* quantum prudenter fieri posait, prome*rondo.* Essi perii hanno taciuto un punto asaai rimarchevole. cioù Is legge che proibisce anche agli

1 Vote per la evuunimione orientals del «oecilio ecuneni.-o. *Dt ordtoi» MCranrrto etc.,* surso IH70. H M-tlO.

1 Poaeass degli Affari eedeôaaùci «traordiaari. Aarire»l TriuwrlrwtM. Kistretlo. *ƒ or* .Soamario, a. IX. lett. A.

· Questa utrasioae si richiaus dai siaodo i· dae dei cap. V del présente titolot ool S8dD) colla data dei 98<i* *° I ma la copia che se ae ha in arehivio porta la data dei Ud stars*

· Lett *ε* agosto les;.

· Lett. X7 «το·!.· I*<7

orientali, il matrimtoio dope is Mgn cadinaaione; as di βió torner* BogHo pariare eel coetaaoato del capo V.

Praefatam iaitreetjonom sacras coagregatioab de Propaganda fide dial 94 mardi 1868, iubeatibaa smiaeatiesimis patribua, inaorta eet in appendice. Habetur copra, col 698 aq.

(98)

Noto ereAmi.·

Il concilio Libaaeoe, eull' autorit* degii antichi canoni (fra i quali allega anebo quelle doi ainodo Niceoo I qui riferito) d* norme pib preciae e pib adequate aol divieto fatto agit eocioeiaatici di ooabitare oon donne outrance, dirieto oomaao a tutti gli ecclesiastici, aiano eaei ooMbi od ammogliati o vedovi ': „Clericoc eum mulieribus oontabernium habere, ecolesiaetioae logea omnee exeerantur, et a
f eonsaqguineis etiam et affinibus carendam aaepe
suadent. Nos igitur sacrorum canonum statutio in* haerentes, praecipimus, ut mulieres quasonmque, praeter coniunctaa in primo et secundo consanguinitatis et affinitatis gradu, non retineant domi, nec ancillas etiam ac famulas ad domestice servitia recipero possint ad cohabitandum, etiam praetextu aetatis iam maturae, provectae aut senioris, sine expressa episcopi facultate. Si quam autem aliam vel consanguineam ve) affinem admittere velint, episcopum pro impetranda licentia adeant, quam nullatenus obtinere debent, ai ea sit mulier, de qna minus aequa suboriri possit suspicio. Famula item morum probitate commendata sit, aetatemque quinquaginta annorum excedat; nec sine licentia episcopi ad servitium admittatur; qui eamdem licentiam non denegabit, certior redditus de illius vita, moribus, aetate et qualitate. Quod intelligi volumus etiam de illa, quae ad servitium admittitur
consanguineorum, cum quibus convivunt ecclesiastici, sive ii caelibes sint, aive eoniugati, sive vidui: omnibus enim praecipit canon de non cohabitando cum suspectis mulieribus.*

(94)

Nota *archie»:*

*Strictuaimm** chiamano i padri di Fogaraa Γ obligations, che. seconde i canoni, incombe ai aacerdali eoniugati di astenerai dull' uso dei matrimonio prima di celebrare la canta messa, eeqxa peril determinante il tempo. Sono varie traloro le pre■crixioni che ei oonoscono eu questo punto. B dapprima il vescovo armeno dHispahan nel 1704 avea supplicato la sagra congregasione „pro declaratione temporie quo presbyteri armeni eoniugati teneantur ab uxoribus abstinere ente et post esis-*bratimen»* arisses; cum circa hoc inter Armenos sint
praescriptiones exorbitantes et absque obligationis tam sacerdotalis quam matrimonialis praevaricatione inobservabiles, praesertim ubi pro ecclesiae administrations pauci sunt presbyteri*. Rimeesa 1' istaasa al Sanfjt Offitio, si formé il seguente dubbio. „An Armenis coningatis moderandum sit tempus abstinentiae ab uxoribus, quadraginta scilicet diarum ante, et totidem post missae celebrationem, ab eorum ritu praefixum et determinatum.* La Suprema ai 9 agosto 1704 decise: „Nihtl esae innovandum et episcopus curet pro sui pastoralis officii munere, ut presbyteri eoniugati armeni ritum suum obeervont Non si sa d' onde si desumesee quelle notixia, che cioè seconde le prescrisione del rito armeno il sacerdote coniugato debba astenersi dell'

1 Part. ΠI, cap. 1, a 11, p. 184.
• Atti 1704. p. MU

A uao dei nmtrimnaii quaraata giorni prima, od altrettaati dope la celebratione de'diviaimisteri. Lo stems dursts peen dope fix appUeato al Oaldei; giaeebb avuedo cMeeto'il petriarsa di quelle aatione, so petesse permettore al preti aausoghati di celebrare agni giorno U sagro aegrificio, la ooagregatioae generale del 14 maggio 1714 rbpooo: Ssrestor decretae 9 aapwdi J7M.

PM emit! perd anno lo preecritioni emanate in cognito per gli Armeni. Ua miseioaario di Giorgis dimeadd nel 1748, ,se i sacerdoti armeai possaao celebrare, quaado non suussi astenuti dalle copula ooaiagals per one aettimqae seconde il rito.* Fu umillpta la domanda a Benedetto XIV nell' udienxa 9 maggio 1748 ineiomo ad un analogo reclamo del Vicario patriarcale di Cootaatinopoli monsignor Bona, o si riferi, che interrogato su di eié monsignor Sergio arciveoooovo armeno di Cesares, avea risposto
B ebe „1' uso de'sacerdoti ammogliati è di astenerei otto giorni prima di celebrare, ed otto giomi dopo d' aver celebrato, dormèndo per questi sedici giorni inchiesa*; che tale uso perd era poco osservato, montre in Cootaatinopoli taluni sacerdoti celebravano ogni giorno sensa astenerei mai dalle loro mogli; che eid tornava di scandalo agli scismatiei. i quali perd accusavano d'indiscipline i cattolici; che peraltro i dottori aritfeei, consultati in Costantioopoli. opinavano doversi restringere ^astinenxa alia «ole notte precedente; cbe finalmente il padre Monter della compagnie di Gesù, ch' era stato miasionario nell' Armenia!, oontava che i) aacerdote, il quale celebra la messa, dorme nella chieaa per lo spaxio di una settimana. Preso il tutto in considerasione. ne nacque il seguente reocritto: „Relata pçr me secretarium sanctissimo domino nostro epistola archiepiscopi Carthaginiensis vicarii patriarchalis
Conatantinopolitani, sanctitas sua praecepit omnibus presbyteria armenia eoniugati· subioctis jurisdiction) eiusdem vicarii patriarchalis, ut antequam ad «anctum sacrificium celebrandum secedant, ab uxoribus per octo dies abstineant.*

Ma non fit atteoo quest'ordinè. Nel 1782 parlandosi degii Armeni di Akalxiche, riferivasi, che i sacerdoti armeni eretiei osservavano Γ astinenxa dalle mogli almeno per una settimana. ma non coal i sacerdoti cattolici; che il menxionato monsignor Bona Γ avea prescritta softa proce *peccato,* ma non ai era mai oseervata, anxi neppure pubblicata tale sna ordinanya; che finalmente il nuovo vicario patriarcale, monsignor Fraçchia, avea creduto^di moderare il tempo dell' astinenxa medesima, restrin-' gendo Γ obbligo a tre giorni · sotto pena della privasione dell' aaeoluaione sagmmentale pei contraventori, ma che anche queste disposisioni erano
P state frustranee. Importanto nel generale consesso 99 luglio 1783 propostosi i) dubbio (7·): „Se debba nuovamente inculcaret ai sacerdoti armeni e greet
I eoniugati V astinenxa dalla moglie prima di dir meae·,* ai rispoae (ad 7ᵉᵉ): ^Servetur omnino decretum vicarii patriarchalis.* Questa risoluxione oomunioavasi a monsignor Fracchia oon letters 10 del successivo agosto: „8appiamo che ella non ha mancato di fare una ordinatione intomo all astinenaa, cbe i preti eoniugati debbono praticare dalle lor mogli prima di celebrare il santo sagrificio, ma che poi 'si trascura generalmente di metterla in oeservanu. Vuole dunque Ia tagra congregasione ch' ella inusta oon tutto il vigore sui mantenimentu
. di questa religiosissima disciplina, dai cui rilasciamento. non pué venire che scandalo, e disprexao verso i noatri sacerdoti non solo appresso gli scis-

1 Memoris Asile aiseioti M Levants, t. III, p. 148.

matiei, ma aveor* presso i «ocolari eattoKei.* 5oa si ha iadisio parila archivio che sWatta riàolaaioM reetrittiva delreseritto di Benedetto XIV dai Λ maggie 1748, ii quais nella relaxions «ra stato dimeaticato, rieevmaa la poatiteia sanxioao.

Nel 17S8 ai trattb ancora della stessa eoaa ia ordina ai Caldei. Fra gli abusi rigenti nella Mesopotamia erani segnalato dall' areiveseovo ealdee di Diarbekir aneor queato,· che ciob i sacerdoti eoniugati celebravano qaotidianemente 1« messa «eoatro U pratiea universale di tutte le namoni ancora er··tiche. tra le quali celebra il solo ebdomadario, ed in quelle settimana, ch' è di turno, deve abitere o dormire dentro le ehiesa"; giacehi «atteso il poeo numero de' aaeerdoti, sicchd ne' giorni festivi e nelle domeniehe qualche parte del popolo restava aenea ascoltare la messa, il defonto patriarca permise a tutti li aaeerdoti di celebrare ogni giorno"; ed era di «ehtimento 1 areiveaeovo, éhe non potesse «radicarri aiffatto abuso, «»e non coli' accrescere ii numero de' aaeerdoti alunni dei eollegio Urbano, i quali reatano celibi." Riferito tutto cib nelladunsnsa' particolare de' 44 settembre 1788, e ranimentetosi il precedente reeeritto di Benedetto XIV, ne nacque la risoluxione «Curet archiepisoopus ut «altem per tree dies, antequam eelebrent, abstineant ab uxoribus, donec aliter provideatur."

Da ultimo, nell' iatrurione di Clemente VIII per gl' Italo-Greci ehe oomincia *Prooiyiori gratal* leggesi: «Presbyter graecua coniugatus ante saerum sacrificium seu dacram missam celebrandam, vel per hebdomadam vel per triduum abstineat ab uxore." Questa disposixione venne mitigata da Benedetto XIV nella costitusione *Etai paotoralio,* ove ha quanto segue': «Presbyter graneus coniugatus. antequam ad sacrum sacrificium seu sacram missam celebrandam accedat, vel per hebdomadam c vel per triduum ab uxore *curti* abstinere."

Dalle cose dette emerge, 1* ehe i sacerdoti ammogliati devono astenersi dall' uso dei matrimonio, almeno prima di dire)a meaaa; 3* che vario è ii tempo cui ai eatende presso i varii riti tale présentions; 3" finalmente, ehe anche sensa speciali ragioni. quali ooneorrevano per la Mesopotamia, si è inculcata agi' Italo-Greci 1' astinenxa medesima solo in via di consiglio.

(95)

Nola archivii:

Per cib che riaguarda la Irregolarith di cui si tratta nel § *Coat oero,* quelle ciob dei prete ammogliato che non si separi dalla moglie adultera, si sono rinveiiute tre istanxe di parroehi ruteni, che ricorrevano alia santa sede per easerne dispensati. La prima è di un parroco ' della diocesi di D Leopoli, il quale nel 1773 eeponeva «ee bigamis interpretative irretitum esse ex eo quod sua uxor publicum commiserit adulterium"; Γ ultra di un parroco, ii quale nel 1778 nppresentava, ohe «ob adulteria suae uxoria per inquiaitionea deducta et probata, mqdiante decreto consistorii adminiatratorialia . metropolitan! Kiovienaia declaratu· existit contraxisse poenam iuris aeu irregularitatem ex bigamis". La tersa ft› esibita nel 1848 dai vesoovo di Munkats a favore di un parroco, che «ea de causa quod legitimae uxori suae post commissum per eamdem adulterium, in foro strepitoeo quoque comprobatum, *matriaoxialitrt comizarit,* in bigamiam interpretativam incidit, et hine irregularitatem contraxit. Qui siquidem (soggiungeva il prelate) iam a medie ferme aaao cheque bsnefleio et praveatibaa iaooawnlti **fati** sui poenas last, aecae veta farti «ai aiaeera peaaitadino dnetas meris operari, et uxori saae perinde fiaeti mi pasaitoatia ductas iamque smaadataa, peno OMvivere eupiat", gli oembrata percte mériterais dalla grasia. Tette tre l« volte il papa oecordb le feeeltà a»smaris ed opportune per Ia dtepeam; e oele net reseritto apporte alla prima delle «urriferite iataass vi si aggiaase Ia daneola sdftm «d emrtefem. Fra i Ruteni partante ai pub dire vigehte questa specie d' itregolarità.

(»β) .

Nota oredwM.-

Della bigamis fra gli orientali, malgrado le ricerehe fatte in archivio, aiarno in grado di riferire soltanto quel poeo ehe ne dice Benedetto XIV nella costitusione *Eo* gwamm'i tempore, ‹j 31 : «Insuper, cum personas Deo consecratas maxime puritas sanctitasque deeeat, provide emones eposWse·' 17 et 18, quos praecipua veneratione et cultu ecclesia prosequitur, prohibent episcopis, presbyteris et diaconis nedum Kfemiem propriem, quae profluit ex secundo matrimonio, sed etiam rimilitadinerlow» ortam ex primo matrimonio eum vidua vel corrupta contracto " Disposita per canones apoatolicos innovata Alerent in canone 3 concilii Trullani; cuius auctoritas licet in ecclesia occidental'! recepta non sit illam tamen orientalis ecclesia suscipit et veneratur. Alexius Abstenus (magni nominis apud Orientales auctor, quemadmodum Balsamon et Zonaraa inferiori loco citandi) praefati canonis Trullani glossator, ita eeribit: «Illum qui binis implicatus est nuptiis post baptismum, aut pelliceum retinet aut viduam, aut ab alio dimissam, aut meretricem· aut servam, aut scenioam ducit, non poses episcopum, aut presbyterum, aut diaconum, aut hypodiaconum fieri, iuxta id quod canones 17 et 18 apdatoldram decernunt."

(97)

Nota arehioii:

Che le seconde e terse noue fossero valide e leoite nella ehiesa greca. quantunque venissero biasimate non in sè, ma nella causa ossia nolle smodato affetto, ohe suppongono, ai piaceri sensuali, *i* una veriti ineontestabile '. Ma perché limitant alie terse, montre 4 abbutanxa certa la validité e lecitudine sache delle noue ulteriori ? ' Opportunémente Benedetto XIV: «Quia vero, secundum apostolum, mulier mortuo viro ab ipsius est lege soluta, et nubendi cui vult in Domino liberam habet facultatem, secundas ac tertias et ulteriores etiam nuptias Graeci non condemnent, «ed illas tanquam legitimas et validas approbent inter penonas, quae alias licite de iure ad invicem matrimonio iungi possunt."

Questa censura acqnisterh maggior forxs, ove si oaservi, ehe «e oggi generalmente si ammette il valore e Ia lecitudine delle seconde e terse noue, vige perb ancora fra i Greci Γ opinione ehe «ieno nulle o almeno illecite le quarte' e le auoMsaies. Pascendo sotte silensio i Melehiti, aappiamo, ehe tale errore vige nella ehiesa sciqmatica di Russia ; e. cib che pib monte, trovasi aneor fra i Rumeni. II *Praoila,* cbe essi venerano quel codice di disci-

1 **AffMto IS··. Bellaris di Propscsada. t. I. p. S.**
' » MI, n. M.

- ' Votb pet là ceriqdsSieae orieatale dei eoerilib eeuMuiee. Z>e potegesMO ewxvssHW M<«r ***úroocoo attoofao onoaialoo,*** ■aaggie ISO·. art. IV « V.
• ΛM.. art. V.
' Const. Ata psstonUis, I VIII. s s.

pliaa. otabilisoe: (hasrtee nsrptiae dtoetomstar·. ■ * il reecovo di Lages nel 18M main: .Matrimonium contrahere desidecantae, nsuaise «t tarifas nuptias sine impodiaseato ineant; attestera» autant, tor." Monsignor Papp-Saillag^ pel oeriveva: «Serandae at tertiae nupttao qafai iauno at qnartaa, «t ut minime oomatadontar, aat Keitae ataaplieitar eaee reputentur, tamen, abi bamaaa uigat fragiBtaa, temiüarumque postulat utilitaa, toleraatar.* 8ebbene portante il sinodo aaa tratti qui *■*fr^fotta* della poligamia «aeoeaaiea a il case di nosse porterion alia tone aia taro, giudieheraano 1'earinease vostro, se, specialmento ia vista dello superiori oeservasioni, oonvenga, alia parole .secundae ae tertiae* aggiungere „«t *uttoriarot* nuptiae*. — Patres dixerunt: *Affirmation,* ut in ipso textu videre eat.

(98)

Λ*ota arekioii:*

Dicendosi proibite ie sterads nqsae, sarebbe forse mile, ehe il sinodo esprimease, che dope la sagra ordinaxione è affatto proibite di oontrarre il matrimonio, anehe a quelli ohe si ordinarono celibi.

Sembra ben notevole il silentio, ehe han tonuto i padri di Fogaras ne'tre capi relativi alla continenta dei chieriei, interno a questa legge, ohe gli orientali han oomune colla chiesa latina. 11 ainodo di Zamosoia' dice: „8i quis putem prsshytar poet collates ordines, ssatriasraio iungi, ant prima uxore deftincta, secundas incestas nuptias inire, praesumpserit, per episcopos a communione atque altari arceatur, captivetur, et aliis 'poenis canonicis afficiatur, ut peregrinam spuriamque ooniunctionem abiiciat;* ove se si nomina soltanto il sacerdote, almeno vi si cita il canoneS del concilio Trullano il quale comprends .presbyteros, diaconos ot hypodiaconos* *; inoltre vi si exprime ehiaramente il divieto di contraire dopo gli ordini «agri non solo un seconde, ma anche un primo matrimonio.

E tanto più ehiaramente ne sombra che avrebbero dovuto esprimersi i padri di Fogaraa tuli' argomento, ehe ci occupa, ove ri oonrideri il conteste. Di fatti tutto il présenté capo potrebbe riamumerri in questo concetto: le seconde nosse, eeeendo biasimevoli nei laici. *taaio* mepû lo sono nei preti. Dal che potrebbe force inferirsi non solo, che riocome le prime noue non ri biaaimano ne' laici, ooal .non hanno da biasimarri in quei chierici, ohe avendo ricevuto i sagri rdini nel celibate, vogliaao dopo Γ ordinaxione oontrarre un primo matrimonio, ma altreri che, riccome le seconde noue dei laici, bouché non lodevoli, sono perù valide, cool valide rieno pure le seconde noue dei saeerdoti, sebbene illicite. Ora è veto, che .gravis illa controversia adhuc vigeat, come osserva Benedetto XIV *, aa matrimonium in ecclesia orientali poet ordinem sacrum contractum, perinde nullum rit, ae ia ecclesia occidentali, an potitu sit solummodo illicitum*, ed eocettuati gli Italo-Greei *,'.quoad ceteros orientales graecos nullo adhuc decreto apoetoKeo definita fuerit;* onde la eagra congregarioao degH Affari ecclesiastici straordiaari ali' analogo dubbio nel 1868 rispondeva ara esas «sisriegwndtsm*. Ma 6, pur vero esaere stata sempre dottrina dalle congrega-

stoai Bernana qneBa ammeesa daBo staeee **taurini· peete^pe***, e eho ritiine ossor auUo presnegH erientaM triti il aaatriasmrio oeatratto dope la eagra ordinariae»*. Se adnnqne i padri di Fegaras eoa haano velato prannaeiarai ia favere deB'ansidetta dottrina, ooma pare ai promadfaroM ohre al sinodo retono suscitato, il Libaneeo*, e 11 grooo-molehita di Ourarndeusmo del IMS*; par aeoeesario part bea guardarai dall' ammettere nel loro concilio provinciale ena qnalunquo frase, ehe potasse aocreditare/la contraria improbabile, per non dir falsa opinione.

Nos maaoaao poi argomenti per credere, che anche Ia chieaa ramosa aderiaee alia dottrina comane*; ma vi haano pure argomenti, ehe ne tenso dubitare. Recoàtomente monsignor Papp-8sillagyi* dopo aver rieordato le dispoeirioni di Leone ii Sapiente, .ut ii qui uxores poat sacros ordines ducerent, B dumtaxat ab iis quae in altari peraguntur, in perpetuum prohibiti eunt, quae extra altare peraguntur vero, esmtoris et lectoris officia peragere possint manentes ia clero, et nmtrimoaio eorum quoad effectu civiles valido recognita,* aggiungeva .ia aliis ditionibus ecclesias graecaa, ia specie in Transylvania et Hungaria (ad eocerione della dioceri di Gran-Varpdino), apud schismaticos *ot «tsem prucoe*eatfiriieea concessionis a Leone Sapiente imperatore tectae usum fieri consuetudine invaluime*. Nè questo fi solo na errore popolaro. II pausato arcivesoovo, anche dopo Ia surrieordata istruxione .del 1868, riofi nel 1860. prendendo occasione dall' istaua avansata da ua tel prête vedovo della diooesi di Otan-Varadino per pausare a seconde noue, sostenne Ia tui, che, aécondo la dottriaa apoatolica, regiatrata anche negli antiehi concilii, maasime provinciali, colui, il qualo aasmogliato prima di ricevere gli ordini eagri non abbia tetto innanti alia chieaa solenne professione di verginitfi o di cutitfi vedovile, venendogli a morir la moglie dopo la eagra ordinaxione, pué liberamento passure a seconde nonae, qualora rinunxi al ministère dell altare, o ne ria dall' autorité ecclesiastica rimosae. Inutile qui ripetere tutto le false appreaiaxioni in fatto di scrittura e di storia ecclesiastica, che allora produsse il prolato in prove del suo assunto'1; rammenteremo peri», che tenutosi proposito di questo, come di altri suoi errori, nella generale adunanxa della sagra congregatione per gli affari dei rito orientale dei· 90 aprile 1863, giudicarono 1'eminenxe voetre doverui ammonire 1' areiveocovo .iuxta ea quae continentur in instructione de continentia clericorum anno 1868 ab hac sacra congregatione de Propaganda fide episcopia provinciae Fogarasicnais transmissa, cum aliqua tamen additione circa P ea quae ab arohiepiscopo in postremis litteris * praepostera interpretatione proferuntur*; ed ordinarono, che 1' istruxione .postquam exarata fuerit, sacrae congregationis examini snbiiciatur*. Fa redatta la novella istruione e sottoposta ali' esaase· dell' eminonxe voetre nei generali oomiai dei 30 eettombre ^ello stesso anno 1863; ma piaeque loro risponders, come gih dioemmo. pariando della oomunioaaiono ta dieiais, ch' era Γ altro punto trattato nell' istruxione

' Volo rit. H 1», »
I Tit m, * vm.
* Voto rit. H ,17-98.
* VoolituioM jaas vertente, 1» fiM*° In°. I H
* Nella OMtitariMO Atri*fulmlu,* IVII, a. 37, si fitehten sallo il aeuiasoafo eoatrallo topo U intbilMato. U Siscoorto ed nbriaeeaato.
* Psasaee, ÀMtria sto. p. 188, 18,

‹ Voto «it, ***I it***
* Voto dt, part. I, art. Π-IV.
▮ Part. Π. «a». XI. a. fi, art Π, p ».
* Part. I, oap. VU, «aa. «.
▮ Vsto dt, f 38.
* Lott » ottobm 18M.
' Poasaxa, Immm, sprite 1888, BisUrstto, H 93-M.
* Si alMs a <as sax tetters, Γ aaa dirstta al aMssioaato' sacerdote, 1'altra all'srtHaaris 41 Orsa-Vandtao, oolla stoooa data M 36 octobre 1880.

■•Mata· («aL MI Aξ »ıı M µ «v ɪ µ 4·>µ ı<µ pmtatans sa «Kµ β µ Ïµ·· «atewadtataermai pedruat, Agite *i U gtaah*to*«<l te«ta Momm* « site nr-<ÜtAw àArtaw»'.

paraîtra aoa ai potù aaeora data aateaaioM.

Non lataediasso giA « dira, eh· nel I860 tatto 1' episcopate nano divide··· le medeatme «trana idea eoi metropolitans; ehe aaei monsignor Krd»ly, allot* veeoovo di Graa-Vairsdiao, ia qaell· eoa-iuntura ai moatrt animate d* appoeti principii; ma non i dal tutto improbabile, che degli enori di monaignor Stork· 8uluoa aia rimasta come nel popolo, oori nncho nel clero une quakhe traocia. Sembrarabbe portanto opportuno, she foeee dal «inodo au questa intersecante materia eliminate ogni equivoco.

Nè basta che il ainodo «i rimetta ali' ietruaione de(IM8, la quale è abbastansa esplieita. Perocchè deeaa è nota «altanto ai veaeovi, e nel 1863, corne vedemmo, I' emineose rostre la rioonobbero in-sufficiente - ribattere tutte le fslsitè profferito dal dette arcivescovo, ordinandone perciô un' ultra che non 8 finora vénuta alla luce. Qualora però non piece··· all' eminence rostre di oorreggere il présente capo, parrebbe fone abbaatansa provveduto, •e diapOnemero che ed *calent* del sinodo «i appone··· I'istrusione del 1858. Questo metodo d'inscrire a modo d'appendice qualche istrusione e decreto o breve ecc. vedesi comunemente praticato non «olo dai «inodi d' occidente, ma etiandio dal Libanese.

Eminentissimi patres iusserunt praefatam in-structionem referri ad calcem synodi, expuncto eo quod dicebatur de Maronitia in nota eiusdem instructionis. Habetur supra coi. 698-708.

(99)

Nota anhmi:

Non potranno non riguardare con gradimento Γ eminense voetre stabilita in *priadpio* la restauratione dell' ordine di «ante Basilio Magno nella provincia di Alba-Giulia; e tanto maggiore sard il loro gradimento, ove per poco rammentino. in conferma di quanto ne dice il «inodo, quali servigii easo abbia reso alia chieea ramena, e come Ia Santa sede abbia procurato di chiamarlo a nuova vita. Ee notitie poi, che andiamo a raasegnar loro, servirsftino fors· ad illustrare anche in altri punti questo titolo dei monachismo.

Nel secolo «cono . fioriva il monachismo come in Ungberia, coal in Tranailvania; d'onde o sempre o per lo più traevansi gli alunni, ehe dalla dioceai di Fogaras s' inviavano in Roma, e di cni parecchi meritarono d' esaere insigniti di cospicue dignité nelle dioceai, ed anohe denser promossi al vescovado.

Fra i molti monasteri, che eaistevano colil primeggia quelle di Blaaendorf, fondato dall' imperatore Carlo VI, il quale gli aaaegnô una congrua dote mediante atto di donazione dei 91 agosto 1738. Uno dei fini principali di questa fondasione fu di fornire il capitolo alia cattedrale di Fogaraa, come •pparisce dalla steesa bolis, con cui Innocenso XIII avea poco prima eretto quelle sede'. Ipoltre - tenore dello steesa imperiale diploma dovevano essi provvedere di qualche professore Ja facoltA teolo-

Quaato ai béni loro asaegaati, onde eoddiafara a tali impegni, ai' aa ohe raane loto appUeata la metù «praveataum dominii AseaHa Blaaiamris* *; le quaU readito, a teetiuMaiaaaa del eeamo apoetelioo ', ai eompataraao, non ha guaii. per la somma di 10 'nul· fioriai annul.

Beu oorriapooero i monaei ail· pie iateuioBi di Carlo VI. Ecco corne compendiare la loro «tori* il veaoovo latino di Tranailvania, monaignor Fogaraaay*: «Monachorum pan ad pietatem, religiosae vitae observantiam, theologicas scientias Romae edocta, domi in gerendi· ecclesiae negotii· magna pollebat eoram clero et populo auctoritate, pan institutioni iuventutia in gymnasio domestico addicta erat, aliqui ex illis ia minoribus ruralibus monasteriis curae animarum vacabant·* E monsignor Vanos· ne scrisse*,- ehe «erecto seminario' theologico ac gymnasio, patres ordinis sancti Baailii in instituenda iuventute, in edendis libris ritualibus omnibus, in augenda litteratura sacra, in edendis libris sanctam unionem asserentibus immortalia sibi erga religionem, patriam et nationem merita acquisierint.* Arroge, che erano deeai gli asseesori, e eonsiglieri dei vescovi nel governo dell· dioeeei; di guisa che gli attuali vescovi nel pariare dei meriti dei basiliani verso la chies· non si peritarono di dire «illius ordinis neglectum vel plane interitum *coactitatioaii eccUdaeticae iategrUati «tamram afferre":* espresaione for·· exaggerate.

Non and& guari perii che quest' istitusione languisse. Eran ridotti i monaci sui principio dei sacol nostro ad un piccoliaaimo numero, quando ij vescovo di Fogsras Giovanni Babb de Kapolnak istituiva nella sua cattedrale un capitolo di sacerdoti •◆colari, dotandolo coi suo peculio. Qualunque fosse il motive che la provocasse'', eta in fatto che dall' eresione dei capitolo si ripete la ruina dei monastère di Blasendorf*. Accadde infatti: «1* Quod post fundationem capituli aucto coelibum sacerdotum numero, episcopus rei scholasticae curam istis concrediderit, sioque monachi solum ad coenobiticam vitam reducti, sed huic minus assueti statum suum conservare hoc minus potuerint, quod

9* «Dos monachorum in manibus episcopi consistens; ad fines scholasticos fuerit convena, episcopus titulo locationis etiam bona monachorum administrans, quantum. de proventibus ad fines scholasticos convertit, tanttim monachia subtraxit, unde inter illum et monachos continua dissidia oboriebantur;

3* «Quod introducto canonicorum collegio, coelibem statum in monasterio pauci appeterent, unde promotio ad capitulum non affiilgebat In tal

1 Nel 1888 se ae ooatavaao dodici di rito nuaeao nella Traasilvaaia. Qsaato all'Fsgheria, monsignor Papp-SsUlagyi ia «na letters al suasio di Vienna dei 8 marao 1M8 dava la seguente notinia: «In djoeoesi'Kagao-Vatadineasi pariter adsast fondation*!·· loasphi Π imperatori· at sabddio fondi religionis hangarici ordo sancti BasilU introdacatar.*

1 Rarism csagroM, 18 maggio 1781. Bollario di Propaganda, app. U. p. 8.

t'oxciL·. «sxKaai. Tones XLU

' Letter* del naulo di Vienu I novembre ISSO. Helaaiose dell' arciveecovo di Fogarw β novembre .18·· is rispost· al » «X. ova si riporta il segwate brano dsl diploma: I.Qaorna tmoaachonun) Basus erit ia omnibu iavaatati caras ipeoraB commissae optisw exemplo praelucere. «amqa· taaia moribu et litteratura, aec aoa Idiomatibaa ia provincia atcasearii* quibu conversari et cum patriotis cemmaakarv qaesat, institasre, at apta pro incremento sanctae naioais eam ecclesia Romana oathotka ia scholis «ffoneeatar sabivet·.*

* Letters di moasigaor Papp-tlaillagyi al aaasio ‹U yieana 8 surso IAM.

1 Relas. cit. dell' arciveecovo.

* Lett, cit

' Letters al aaasio di Vienna 18 febbraro 1880.

* Bslas. at

' Talnni penaaao. che fra le principali canae. che indaswro a qaeU' atto moaeigaor Babb, debbaasi aaaoverere aleas· divorgaese insort· in fotto d'istervose fra Ini «d i bosiliaai; talnni opiasao, che v' iafial la poca loro soggesioae ali' ordinario • Γ iadeboUmento dello spirits « delf osservaesa monastica.

* Poaesua, daatrie «te., 1867, Ristmtto, | 181.

* Lett cit dei veocovo latiao di Tranailvania.

M

guisa 'peri, qael monastnro eke avea ri prosperato. A Nel 1889 erei superstiti Awe monnri, · drintte 1» spese del lore manteniararto, .reliqui preronine monasterii (eeponeva i'arciveeoovo) Mb ifcritft»· Hone directoris gymnasii, qui eat UMaewaHi capitali metropolita»!, in talaria· pinfemiiium gymnarialian; roliquasque gymnasii svpsaaas aeppeditandas adhibtatur.* Bono pariaioati aoH anal eke trovansi chinai gli altri monastori di barilla·!1; eiechèpoô dirt! estinto quest' istitato sella provincia ecclesiastica di Fogaraa.

' Dalle memorie d' archivio apparite», oka Il saato padre nella ana partieblare tolleckadine pel bene spirituale de' Rulneni ébbe in mira aaebe Il rietabilimento de' builiani. L'emineutisrimo Mgvetario dintsto nel 1857 ' notificava a monsignor annaio di t Vienna, che sua santith,'Avendo present! le piagho, ch'eransi manifestate presto i Valaechi, are» avvisato noli' site sun sapiens», che Γ opera de' baai- b liani. qualora fessera, istruiti nolle sciesse od Oeser* vanti delle loro regole, toraerebb* sense dubbio utilissime, Nelle atMM viate entrerons subito i 'vercovi*, e la aagra ooagregasioho degli Affari ecclesiastici straordinari considerando il vaataggio ehe poteva ricavarri dall'opéra de' baailiani *ptrfïitnl*·· siowe dri ctero e popote, nel 1858 inisiava pratiebo per realinare il comune desiderio. Nuovamente se ne trattô nsi 1859 in seguito delle qofifetens» di Bissendorf, e fu deeiêo d'incaricare il nantie di , far si, che si oondnoosse in. Rome uno de' monaci più distinto d'Austria, o Rumono o conosoitoro della lora, lingua e uni, onde averse i ragguaglt necessari par venire a un qualche risultato*. Nul 1869 questa aagra congregatione pel generale consesso dai 99 settembr» ordinava, ch» ai raeoqpiaadasse ali'imperiale reale governo ibriffeistiaamento dell' encotniato istituto. Falliti tutti queeti tentativi, c Γ ultima misura che si adottb a raggiunger Γ intento, nell' udiensa 30 gingno 1868, h di eocitaro i veseovi a intereosaroene nel concilio provinciale; il cjie hanno osai puntualmento eraguiio.

Ma a dire delle diffieoltb, che impedirono finora la sospirata restaursaione dei baailiani in Transii-, vania, esse riduoonsi a due, oaaia al difetto 1* d'individui forniti delle doti ripffieate, 9* di messi per l' onesta loro snssistensa *. La prima ai riduce a iravare il luogo di ferli istruire; su di che nolle conferense di Blaoendorf si avaasarono reri progetti, dei quali non oeeorre qui tenor conto*. La tnaggior difficoltb port A stata finora il trovar il ! .modo di pravvedere al lore aoatentamento; maavvertiva monsignor Fogaraaay, che .negotium dolationis . . . post decimarum oomponaationom (per parte del governo) facilius ex aequo componi poo*, set**. Intorno poi al monantora di Bissendorf, con-, verrebbe rivendicargli i béni, che présentement» si posseggono dal capitolo metropolitan^, i Oui canonici soetengono il peso dell'istrusione iaveoe dei monaci. Monsignor Bterha Salues, bonchè fesse, come gli altri suoi ooDeghi, animato dal desiderio di ripristinare r'ordine basiliano, area tomato di agire presso il capitolo allo scope «indicato, non credendosi abbastansa forte per superare Γ opposition» che da quelle si aepettava. Pooo disposti eran realmente quei canonici (e force lo sono tuttora) a rpstituire ai baailiani le loro rendite.; che ansi significava il nunsio nel 1865, the per nop perdere 1» rendite, loro provenienti del mannstm di Blnsendeef, ,daauo opera Mgretampetn di distogitere tatto I» voeesfoni ebe ei prodnoono per la · vita mnaaetiea · ebe «ffrirobbaro an quateho proeagie, ana qaaiche prebeMUid di ripriatiaaria *.* H perebb I* ateiveeoovq iavoob 1'appoggio della Propaganda. Pres» peraMro la debite iaformasioni, e riferito 0 tutto nella neoitata adiensa fi gingno 1888, il anate padre giudiob ehe «1 aftuv della reetauraaioao -deU* ordino baatliaao, e dei boni apettaati all'ordiae modesimo potrb'trattarsi aasai opportaaamente nel conciho provincials*-, ma voile cbo iatanto il nanùo apostolieo ,si aooerti maggiormente colla dovata risarva o circoepesione dalle diflfeoltA ebe potraano opporui dal capitolo cattedrale di Fogarea all' eoeeiuioae del riprietinamento dei ridetto ordine, A di oib ebe al riferisce ai auoi beni; come pare dorr* esplorare, ae lo determinesioni die foseero per prendersi in proposito dai vescovi, e le iagiunsioni. she fosse per faro la santa sede, saranno appoggiate dall' imperiale reals governo*. Furano partecipati queeti ordini a monsignor nuasio con letters 30 giuguo 1866; ma dalle indagini fatta non apparisoe. se e quali notiaie si dessero in seguitp alia Propaganda. Osserviamo soltauto, ebe noil' istrusione data snl ainodo nel 1867, come ^edemmo al 9 *< col. 455 A, s' ingiunse all'aroiveseovo di trattarvi anebe „do ordine monachorum eapeti Baailii restituendo, eoque' in singuli» dioecesibus suffràgapeis propagando*.

(100)

^fete arvAfoM.-

Fra le opere di aanto Basilio, com' è npto. non ve ne ha una che contenga un aisiema completo di ordinamenti, coetitutivo di una regola monastica prapriamente dette; quelle che ne porte il nome, è una raccolta di omelie, di eeortasioni, di detti eatratti da varie opere dei sento dottore, e perciô ed esso posteriore. Il consultore delle commissione orientale pel concilio ecumenico, che «crisse sulla riforma de' religiosi2, dope aver dette, che per gli .antichi monaci „homiliaë abbatum, exhortationum domesticarum ! primaeva exempla statutorum loco erant*, soggiungeya: „Talium exhortationum quasi indioem exhibent illae questiones quae inter opera sancti Baailii extant. Prima series regulas faae expositas continet fifi; altera series 133 erotematibus totidemque responsionibus constat His duabus partibus componitur regula quae dicitur sancti Ba-•ilii. Eet nostris catechismis simillima, nisi quod oerto ordine sproto singula tractet, ut occurrunt. PretioaiMimum esse antiquae pietatis monumentum omne» agnoscent; sed minus praeceptiva quam exhortativa ratione utitur. Supponit certam pro singulis officiis consuetudinis legem. Quare sanctus Benedictus, qui sanctum Basilium ut patrem venerabatur, btevjbus praeceptis singula disposuit, quae ad poteatatops superioris, ad officia domestica, ad chorum, ad vestitam et potam, ad hospitalitatis offici· pertinebant* Del ehe si comprends, come, serando» ael 1789 riohiamati ali' oseervaasa della loro rogoia i monaci Greet melchiti delle dae eongregasioni di canto Giovanni in Soairo e dei sentissimo Salvatore, esibiararo a Propaganda due re-, gol», differenti tra loro, che ciascuna bongréguûone pretender· esrare di canto Basilio *. Laonde Benedetto XIV nella oostiturione Atemondotem emanata nel 1743 appunto pei Melchiti, nel $ 90 dovè proserivere: „Demum quod attinet ad regularem

! Reiss. tel INS te'sessori di Lugos e Grsa-Vsrataso.
* Lett. S0 sprite.
] Possum, r*mhia* sto,, 1857, Ristretts, I 181, tab. 87.
' Rapporte dt, I 191, Verbate, p. 800.
•IM*
* Rapporte dt, H 190-91.

! Lett dt, 9 asvsaitee 1M5.
* Vote mum 188», I 18.
' Cong, part, vot 79.

-monachorum disciplina··, deoeruim·· at monachi utriuaqae congregationi·, mb iavomlioa· rmpectiv· ■anefisrimi Salvatori· at aaaeti looaaia, observent regulam jamiAaa maati.Barilii, aatradaadaa avenetabiHbm fratribus noatrii aaactu Roman·· aaolariu oardiaalibu nogotiis propaganda· fidei praopoaiti·.* E da*' aaaar quells ia arabo, pubblraita ia Rosaaol 1748. La rupota dnnqu·, di cui il aiaodo ordina la coaipUasiona, aawto di gjK a ve aa aoao varia odiribid, groche, latina, italianc *.

Ma, come riaulta aaoho dal fia qui dette, la regola di asnto Basilio è iasuffioieate. .Régula ■ancti Baailii (oontinuava il consultore inllodato) sine adiecti· statutis non enflioit ed vitam monachorum bone componendam, in primis hae nostra aetate, nbi iam non deserta incoluntur, sed varii· curse pastoralis et ceterorum officiorum necessitatibus ad quotidianum cum saocalqribus commercium monachi deducti sunt.!† Per la quel coaa anehe i basiliani, come gli altri monaei, deggiono formatai un corpo di eostitarioa· che sviluppino Ia regola e t spplichino alie condirioni e alio scopo lor proprio. E sentirono il bisogno di oostituxioni (tardi versmente) i basiliani ruteni. Rileviamo infatti dal Voto soccitato. che „ante hos deeem et quod excurrit sonos pro basiliani· ruthenis binus statutorum apparatus compositu· est; primo pro provincia Hungarian, approbante archiepisoopo Scitowsky (1887), deinde pro-provincia Gglitiae, approbanto' cardinali de Schwarsenberg (1858)'*. Non isfuggl ai psdri di Fogaras la necessity di competenti costituzioni pei nuovi monaei; e peroib dioono che Ia restaurasiono dell'ordine di santo Baailio dovri farsi a norma •enoto* *redttiat* nostrae cononu·· e (si potrebbe aggiungere) eoststaatom dei sootms pontqfCcs, di eui 4 solito tonersi eonto in casi simili ne assegnano inoltre alcuni punti, relativi specialmente ali' esterna diaciplina.

Le ideate costituxioni perd nel loro complesse dovranno sottoporsi ali' esame ed approvaxione della •ante sede, e sari d' uopo ci6 esprimsre nel sinodo? H giudisio ali' eminence vostre. Quantunque, pariando rigorosamente e ia generale, non sembri ohe sia necemaria 1' spprovasione pontificia delle oostituzioni monastiche, dne coee perd abbiamo a rotare. 1? Sono stato approvate dalla sauta sdde le costituxioni di pareoohi anche fra gli ordini monastici di Levante. Tali sono quelle de' monaei antoniani maroniti dei Libano, conformate da Clemente XII col breve Aportotatax o/fesam (1-733), che poi da Gregorio XVI farono proposte eoi breve MoitocAorum iasittato (1848) ai monaei caldei di santo Ormisda. Tali quelle de' monaei cofti di santo Antonio abbate, munite dell' apostolica sanxione da Clemente XIII col breve EectssM* MlAoliose (1761). Tali quelle de' monaei basiliani melcbiti della congregaxione di santi Giovanni in Hoairo, approvate da Benedetto XIV cou breve degli 11 giugno 1757*. 3· 8e le dette oostitusioni sono state taho)ta eoaminate ed approvate · richieata dei superiori de' rispettivi istituti, tal' altra perô si 8 ingiunto loro di sottoporle qj/^hidixio della eant» sede. E se n* ha I esempio dei-moaset baeiliani di rito greoo-■elohita, ai qnaH e»0 impoee nella pii volte meatovata oostitasioee Hmtendatom la aaata memoria di Benedetto XIV. DUatti nel | »8 vi si legge: ,Cui quidem regulae (la genuina di suto Baailio) ■ tsm «upradieti monachi, quam mox enutiatae moniale·, aliquae peculiare· eoneütatione· addere · velint, quae nec einsdom regulae observantiae, ne-' que grseeu^rwbna adversentur, eae ad congregotioneipdfePfopagphda fide pris· cognoscendas, et si op^ fuerit, corrigenda·, aobisque auctoritate apoÎttouba confirmanda· exhibere teneantur.* Lo (temo obbligo fu imposto dalla Propaganda ai baeiliani ruteni della oongregasiono della sentissima Trinith di Vilna, oon decreto 8 ottobre 1634, approval» da Urbano VIII ool breve KWpeni nohu dei 31 agosto 1631 *; giaoehi dOpo emersi loro data la faoolti di oompilarsi lo eostitiuioni, -' aggiunge emere le medmimo n Roemno *pontifia* pre temper· con^rmandes. E qui ci resta appunto a dire, che oltre la regola di santo Basilio, comune a tutti quelli di rito greco, pare che i monaei rumeni avessero delle costituxioni proprie, trovandosene qualcbe eenno nella eorrispondensa epistolare di Propagande; ma meno di aleune in dettaglio e svariste, non ai conosce quali fossero nel complemo, non avendole emi esibito mai alla sagra congregaaione; che ansi neppure la delegesione apostolica del 1888 poti sui luogo capere, se i menaei di Blasendorf avessero costitu-sioni approvate dalla mata sede.

jQuaestioni praepositae ut fieret satis, eminentissimi patres ab archiepisoopo Fogarasiensi edoceri voluerunt, 1* quanam monachi basilian., qui in isthae provincia ecclesiastica degebant, regula sancti Basilii uterentur; 3* utrum haberent praeteres oonstitutionee peculiares, et quae.iam eae essent; 3* utrum tandem regulae et constitutiones, quibus utebantur, ab apostolica sede approbata" fuissent.

Ad haec postulata archiepiscopus respondit hoc pacto:

„Ordinis sancti Bssiui religiosi, qui in hac archidiocesi (quia tantum hic fuerant) perprius floruerant, servabant regulas fuuius expositas «ancti 11»-silii, atque constitutiones monasticas ab eodem sancto patre concinnatas, quae ambae creduntur a Sancta sede apostolica aliquando fuisse approbatae.

"Recentioribus temporibus vero, signanter . ab anno 1857, passim observantur praescripta decreti per visitatorem apostolieum condam (sic; forse: eminentissimum cardinalem losnnem Scitovssky regni Hungariae primatem anno 1857 publicati et typis procusi, euius exemplaria abeque dubio reperientur etiam in tabulariis sacrae congregationis de Propaganda fide, et forsitan alibi etiam in urbe aeterna, orbis Christiani matre atque magistra.*

Instituta indagine in tabulario sacrae congregationis, recentiorea repertae sunt regulae quae, occasione visitationis apostolicae, conditae fltorant aliae a cardinali Scitovsxky pro basiliani· Transilvaniae, aliae a cardinali Bchwarzenberg pro basilianis Galitiae. Re in congregatione diei 39 iulii 1878 iterum ad examen revocata, resolutum fait ut infra: "Dilata, et ad mentem. Mens est ut per epistolam exquirantur a reverendo patre domino nuntio spostolico Vindobonensi exactae notitiae et informatione· super prementi statu monachorum ordinis sanpti Baailii Magni tum in Hungaria tum in Oalitia existentium. Insaper eidem mittantur constitutiones

‖ I «ossei bssiuLii di Urotts Ferrata asaao d«U' sdisioas Isti»· 1748 Roma ia 4ae volanti, che awprssds anehe le altra opere ssMticke del aaalo, (Lett, dei psdre 1'osss a mouigaor ssfntsrio 8» doccsihie 18783

* Del rsgiatri d'archivio epperisee aaiOMieate che poi beatliaal rutsni ai sono sppronti aolti puti dello loro coalitasioai, ia dettaglio e per deteratinaU materie.

' Peer, della asgrs coBgvegssioàe 8 ottobre ISSU.

* Habetor halas approbationis sliad exestplam ia brevi JtiaericonKaram pater, dsto die 17 isaaàrii 174», qno Clemeas XΠ 'probavit oowtiratioMa congregationis asronilHSe macti Imiae ia Syria. Cf. Ballario di' Propaganda, 1.11. p. MO-M.

1 Bellari» di Propaganda, app. 1. p. 183.

' Rapporte eit. Rûtrvlto, 4 190.

M·

olim propoaitae ab emiMntiarimis viritatoriba» 8ai- towski archiepiaoopo Strigonieuri at Sahwarteubetg arehiepisoopo Pragmiai, ut dabit· Mcwrateque examinentur in eoagraara monacharum deputatorum, qui exinde oollatia invioem oeaailii· da uaioae ineunda deque totius ordini· inataarntioM procuranda, referant do omnibaa ad apoetoiicam aedem, eique «u»» animadrenioae· et oenoluaioa·· anbiiciant*

(101)

Nota arehieii:

Fra i monaci in Oriente, com· Mead· fra I Maroniti, alcuni ve ne sono detti *aatooffaii,* i quali dipendono da un abbate proprio, sansa aver· aleun neaao co' monaci di altri monaateri; aleuni poi aono uniti in modo da formare una eongregaaione, lotto la dipendenaa di un abbate general· oaaia protoarchimandrita o protoegumerio, il quale presiede agli abbati inferiori degli altri monaatari. Coal appunto furono organisant! i monaci ratant. E prima la sagra eongregaaione nel mentovato decreto 6 ottobre 1694 approvato da Urbano VIII, *eoneenimtimiimam eenoaii,* tri mettacM nriAsns imit· (di Lituania) *in* congrvprteoasm *rediyantae.* Rimasti separati alcuni monaateri dell' iateaeo ordin·, il ainodo di Zampacia considerando, come "experientia compertum sit, et. sacrorum conciliorum statutis comprobatum, nullum eaae'ad instaurandam vel con•errandam regularem observantiam ao diaciplinam remedium efficacius, quam, monasteria omnia, quae generalibus capitibus non subsunt, nec suo· habent ordinarios visitatores, ia unum corpus aqu congregationem reducer·*, ordinh ohe i detti nfonaatari m *congregationem rodingalpr.* E aiooome dietro queat' ordine eransi i baailiani rateni divisi in due eongregaxioni, 1' una di Lituanie (che era 1' antica), 1' ultra di Russia o' Polonia, Ia Propaganda voile, obe si fondesaero in una sola eongregaaione, composta di du« provincie. Questa unione fu eseguita in un capitolo generale dei£1748, e quindi approval» da Benedetto XIV ooPbrtve *Inter ploret,* 11 maggio 1744'.

Niuna oaaervasione portanto ei occorre di fare suit analoga disposisione dei ainodo Fogarasiense. II mentovato consultore dei concilio ecumenioo, quantunque ammetta ehe coi proritato breve benedettino "Omnis dubitatio sublata esse videtur, utram magis conveniat, ut singula monasteria singuli· abbatibus obedient, qui nnque provincialem, neque generalem agnoscerent, an ut in provincia· quasdam coalescant dispersa coenobia*; tuttavia soggtunge»: "Eventus tamen non valde felix illius congregationis ad novam deliberationem portam aperit. Forsitan adbuo licet quaestionem movere, num antiqua ratio antonianorum, bnrilianorum et benedtetinorum, quM singula' monasteria singulis abbatibua' obedientia singula· fhmilia· quodammodo constituebant, meliore· fructus promittat, quam reoenaior novorum ordinum dispositio, quad hia ipsis valde copvenit, ab antiquorum autem'ordinum indole ideo aliena eat, quia hi omnea vel tarita vel expresse *etabiUtatii* principio sustententur. In ecclesia catholica et stabiles monachorum familiae et mobiles suum locum raumqu· officium habent. Quae autem mobilitatis principio sustentantur, damnum paterentur si stabilitatis principium ipaia obtruderetur et contra.* Non dimoetra pert il consultore, che la causa, per .oui- in seguito non prospert iatituto de' baailiani ruteni, foaae appunto Γaverti riuniti in una sola eongregaaione.

Ia «edam capita praeter·· statu«betar:

«Quod novitio· attinet, «oram illi qni studiorum theologicorum oaraem paregiaaent, tempora novitiata· ad doctrina· retigioaia, nae aon studii oateeb*tid cathedra» applicari peasant, «atari vero una eum Mmiaarii alumnis stadiis thaologiei· incumbant* Porro aaimadvertabaat hi Maiaentisaimi patra· tempe» novitiates piis meditationibus addici •t ia religioaaram virtutum axerritiis praecipe· impendi operter·, quo novitioram animi ad perfoetura moaaatioa· vita· exemplar informentur, lamvero intentiori atudio, tam maxime docendi munere, animi evagationem et relaxationem induci; propterea praefatam paragraphum deleri oportere censebant

Ad hanc animadversionem arohiepiscopus respondit, "nihil omnino obstare, quominus ea, quae delenda esae censebantur, ob causas allatas effective delerentur.*

(102)

Nota arehioü:

Questo paragrafo puô oonsiderarsi «otto due ••petti: 1* della rita attira che si suppone convenire ai monari; S* della loro dipendcnaa dai ve•oovo nell' eereiaio della medeaima.

II ainodo Fogarasienae intende applicare i monaci 'alia cura delle anime, ·» serieaias *ae fideliam bonam eapoaeeret,* e aaebe aU'iatruxione, come meglio apiega nel cap. *III e* IV; au di che d pure a vedersi il β *Quod notitiae* di queato medeaimo capo. Ora, •ebbene i baailiani, come gli altri nionaci, aecondo il loro iatituto dovrebbero dedicarsi alia vita contemplativa1; ognun aa pert che pel biaogqo dilla diocesi furono dai vescovi chiamati i monaci in auaaidio del clero secolare, e coal dalla solitudine entrarono nel campo del miniatero ecclesiastico, prostando Γ opera loro hi tutto obe esiggesse il bene dei fedeli. II bisogno di clero attivo' non at •ente oggidl fra gli orientali, anche di Europa, mono che nella chieaa latina. D' onde è awenuto „plurimoa monacho· presbytero· ritu· orientali· cura pastorali in Galitia, Hungaria et Syria occupatos eaael *. Che ae troviamo easersi talvolta proibito ai monaci di assumere Γ officio di oarrochi. questa proibiaione è stata sempre condisionata, cessando nel caso di necearitA Cosl il ainodo Libanese: „Nulli monasterio ab episcopo cura animarum committatur, aed haec parochia saecularibus in ecclesiis extra monasteria positis relinquatur. Poterit tamen episcopus, *urgente neceeaitaia,* ex defectu presbyterorum saecularium committere alicui monacho sacerdoti parochiam ad tempua vel ad vitam, quemadmodum etiam monMhoram operam in missionibus in sua dioecesi adhiberq, vel illis scholam in pagis perpetuo, aut ad certum tempus in urbe committere . E nella ooetitusiona *Btei paatorulie,* § V, n. 10, stabiliae· Benedetto XIV: „Nnnquam monachi· graeci· «eu oalogeri· animaram cura oommft-

Boilprio di Propagaada, t IΠ, f. 11», | 7.
Voto dt., I 11.

Voto dt, | n.
1 Part. IV, sap. Π, *Dt menaeterile et* momoAw, | 7.

La mata maoris di Ctaasate VQI asilo acopo di ritornare i barilla·! di fipagaa, con bolts M M «Mtsabn 1·0β volts rioMaaarii ted vanar ragaias saaeti BariHi vita· coatoaplariva· st maaobaHs laboriaqod'aaaaaa iaatitatasuqaatsam bis tosporiba* aostris ocridatia ragisaib·· at scclcslae latiaaa moribea oongndtr, com ri isgga.aai t II. E ariio •tebibre Is bari della loro costitustoai, al cap 7 ri proibiaoe ai aoaari .eleeasosyaa· patera, coafaaaioM· aaamlariaa aadire, verbtun Dei populo praedicare, collegis ad philosophiam vel theologis· ssa alia· sdsatias addtoosad·· habere, sea religieaoa ad uaiverritatea stadionus casse aittere, ae istanun raraa stadio daditi laadabrie aaaaui labori· iastitatui de-

99 99$ iΛβ WNMflk** 8tft A

poi la fhtto ok·' amhe i basUiaai ruteai aoao stati eampTO a dispoaision· dei veneovi. Il mod· di Temoema nomine mroesfsrfe m peritem samrsstar oerre •nhaernm.- · lo attestas· lo st···· Benedetto XtV aol moeitato bro·· fitaper /smihrnn, ▌7, dioendo „saepe oontiagsee, nt propter penariam sacerdotum ■•Molariam ritua graeci rutheni necessario cogantur eiuadem nationis episcopi, monsobos praedicti ordini· ad gerendam animarum curam evocare ac etiam aliquando nonnullo· ex ii· ad inserviendum ecclesiis oathsdralibus arcessere*. Gib redemmo (eoi. 913 D), che i baailiaqi rumeni di Blaaendorf costituivano iKcgpitolo eattedrale di Fogaras, e a termini della fondaaione stes·· di Carlo VI, emuniero Γ obbligo di dedieani ali' insegnamento. E m emi molto adoperoronsi fuori dei chiostro, nella cultura intellettuale e morale dei clero e popolo rumeno, e per promuovere la sants unione, ciù Iungi b dall' emere itato mei oggetto di rimprovero per loro, forma la più bella gloria di quel monaitero (coi. 914 AB). Del resto ban ■'intende, cbe i monaci devono applicarsi, quando lo richiede Ia illute delle anime, al aanto ministère o ali'iitnitione, in modo perii che non abbia a scapitarne la religiosa osservansa e lo apirito monastico. Il che è pur troppo awenuto in aleuni ordini, como riflettera il lodato consultore, il quale perciô raccomandava «ne-plure· scholae vel parochiae a monasterii· suscipiantur, quam bona administratio internorum officiorum fertl "; ma non perderonu di visra questo criterio i vescovi dei sinodo Fogarasiense, almeno in que! che concerne le «cuole, come ·i scorge dall' esordio del cap. III.

Considerando questo paragrafo sotto Γ aspptto della dipendenta de' monaci dagli ordinarii diocesani, pomiamo solp notaro 1° circa il trasferimento c de' monaci da un monastère ad un altro, che anche •econdo il sinodo Libanese' un monaco non pui> trasferirsi «sine utriusque abbati· conieniu, et sine episcopi vel eius monasterii, unde exivit, vel alterius, ■d quod migravit, beneplacito"; se poi le costituxioni disponessero altrimenti, la sagra congregasione ha voluto che ii sterne al prescritto delle medesime; 2" circa Ia destinasione de' monaci ali' officio di parrochi. che il Libanese? posta la nécessité, la remette sens' altro al veicovo, come tqsté fu veduto.

(108)

Nota archivii:

Non sarà inutile che confermiamo colla notisie . d'archivio ia mamima enunciate nel g *Gentraiim* sulla «oggesione dei monaci orientali ai veaoovi, a différons· de' regolari della chiesa occidentale; tanto più che rocentemente renne impugnata nel «econdo dei'Voti annessi alla Ponensa *Sait* annssstonr <M *vtteovato di Antiochia alf officio di Malt general» deW* ordme armmo *antoniano* dsl *lobano,* eoc., septembre 1968. Possono ivi vedere Γ eminense vostre gli argomenti esposti da quel consultore, cbe fu il reverendissimo padre Smith, per sostenere la esensione dei monaci in Oriente dalla giuriqdisione degli ordinari*. Il consultore che serisse Γaltro Voto. cioè il reverendissimo monsignor Nardi, fu di contrario parere, dimostrando, cbe, a seconda délié dispositioni del concilio ecumenico IV, canone 4 (che qui ai richiama dai padri di FogUras, e al quale potrebbe aggiungersi il canone 8), e del Cartaginese IV, canone 81, nell' antica e recente disciplina delle chiam orientali i monaci rimsaero sempre sotte la pinks giariadision· del veseovo*. Ed eceo 1« prove ehe as fornisoe I'archivio.

Prunierameate Benedetto XIV nella oostitusione Dsarowfartem ei mostra, quali debbono essore i rapport!, a forma della diseiplins orientale, fro i monaci grooo-melehiti e i vesoovi. Dopo le parol· surrifsrita, coal prosiegus nel β 90: «Utriusque supradictae congregationi· (de) Sentissimo Salvatore e di «auto Giovanni), sive alterius euiueumque instituti monacho· immediate subesae iubemus episcopis ordinariis catholicis, et mediate patriarchae pariter catholico. At in dioecesibus. in quibus non est catholicus antistes, patriarchae catholico immediate subiaceant* E nella costitusione /utar piares*, § 19, lo stesso pontefice afferma, che dall' accurata ispesione delle leggi della chie·· orientale, risulta «monasteria et monacho· episcopo subesae debere". Nel 1741 U sagra congregasione eaimendo i basiliani dei Santissimo. Salvatore dalla giurisdisione *ahbatiqf»* del veacovo, cui per particolari ragioni erano stati da qualche anno sottoposti, aggiunde «firma remanente sublectione monachorum ordinario dioecesano *iuxta utorcut oedccia* orientant".* Difatti tal dipendensa è anche in vigore presso le altre naxioni dei Levante. Degli Armeni ne sono indisio le questioni decise dalla sagra congregasione, tra loro e ii patriarea di Cilicia. E nelie conferense armone tenute in Roma nel 1867 ben dimostrarono i vescovi, quale fosse la loro opinione in proposito, stabiliendo*: «Conviens, che Γ ammissione de'monaci nelie dioeesi si faecis con un regolamento fisso, *fcrchh siano perfatiauuni* toggoiti ai ritptUiti ordinarii c* nos αMὐηο a swritare *diffieoltà di diriUo <f* «ssnsiom, *che* non *i ricoaoteMo nMa chieta oriontaU* De' monaci, cal- dei se ne hs una prov· dall' istanaa ch' essi avansarono nel 1896 alia sagra congregasione per essere immédiatement· assoggettati afla santa sede, attese le speciali circostanse in cui versavano, e alia quale fu risposto negativamente. Ed i Maroniti stessi, che in moite cose hanno abbraceiato il dritto occidentale. tuttavia hanno mantenuto il punte dell· soggesione de' monaci agli ordinarii diecesani, e ne fa fede il sinodo Libanese*. E sull' oggetto, di cui si tratta, fu confermato quel sinodo anehe da Clemente XIII, allorchè col breve *Quataguan»** frs le altre risoluaioni di questa sagra congregasione sui patriarea maronita approvh la sèguente: «Monaste^ ria et monachi sive eremitae quicunique tam patriarchae pro tempore, quam respective locorum episcopis subisceant iuxta eorum regulas et synodi Libanensis decreta." Nulla ù · dire de'Siri, tra i quali propriamente non esiste monachismo. e que', pochi cosl detti professi, che esistevano nel mona- ■tero della sede patriarcale, dai patriarcato direttamente dipendevsno. Par dunque certo, che per diritto cornune i monaci nella chiesa orientale dipendano dai vescovi.

E dipendenti ne erano i basiliani rumeni, come risulta dalla testimoniansa 'avutane per parte de' vMCovi, prima nel 1856, b nuovamente nelie conferense dei 1858 quanto a quei di Blasendbrf. Si

1 Voto cit, H aa. 34.
1 L. cit.. a. 10.
* Scmssario. η. Π, p. S3 veg.

▌Ib. Scmmsrio, s. 1, p. 1'3. La sagrs «mgregsriose >1 sstenne nel 1338 di prossasian il sac gisdisio sali' sitanie controversia, eseendosi solo per incidente trattata dai consnl. tari, giaeeM bes altro era il terna di qnella Ponens·.

* 11 naggio 1744, Bollaho 41 Propaganda, t. III. p. Ii·.
* Part ΠI, cap. Π, art. U. — Sapra, t. XL, coi. 3M B.
* Qneeto punto delle eonferense nos fa ren-i-v·1 dalla «sgra oongreguione sel 1888.
* Part. IV, cep Π.
* 93 sgoeto 1747. IkU. cit.. p. 118.

u difatti ehe il dette mouatero dipendeva iatie» mente dal veeoovo di Blaeeedorf, il qaale ae approbate le eoetxtueioni, ne diriggeva Γ iaterao *tn*dameàto, ne gaetigava i delinquenti, e alia eaa dipendenaa ed oeeeqaio veqivan ridotti i refrattari, Nd a tutto eid era eetranea la eagra congregatione, la quale nd igporaya la parte che prendeva il ve•cobo nella diretione de' monaci, nd ri œtava, ma anzi nel 1765 in seguito deUe relazioni avute dal reocovo medeeimo eulla rtprietinata regola^e oeeervanza in quel monaatero. gli riapondeva congratulandpai aeco lui dell' eaito delle eue eure, e eoggiungendogli inaieme: .Non dubito te omni studio curaturum, ut regularis observantia tot impensis sollicitudinibus postliminio revocata, integra et inviolata in dicto monasterio ƥerseveret.

Un eccezione alla regola della dipendenza costituiscono i basiliani ruteni. Essi godono I esenzione dajl' autorité dell' ordinario : e il sinodo di Zamoscia applied ad essi la legislatione dei concilio Tridentino in ciA che e' attiene ai Joro rapport) coi vescovi Sembra poi certo, che non solo prima, ma anche dopd il sinodo anzidetto, fino al 1743, i metropolitan! esereitassero. almen di f»tto. eu di essi la immediata giuriadizione. Nel 1743 perd ĵggiudicit ai metropolitan! la· sagra congregazione „tantum ius illud quod a constitutionibus apostolicis et a sancto concilio Tridentino tribuitur ceteris motropolitis et ephoopis super monachos exemptos"*; e solo nei due brevi *Inter plures*9 e *Super familiam*9, in cui da Benedetto XIV si fermarqno varii, régulamenti pel reggitne dei monasteri delle d^e provincie di Lituanie e di Polonia, fuse in una congregation^, mantenendosi 1 esenzione, si accordarono al metropolita sugli abbati alcuni speciali diritti. 't

Ora queat' eccetione non può nuocere ai monaci rumeni : giacchè a loro non ai ostende il sinodo q di Zamoscia, e i brevi pontificii sono tasaativi pei Ruteni. · · · ·

Ma il consulture del ooecilio ecumenico. quantunque animetta la dipendenta de' mqnaci orientali dai vescovi. oaaerva pero". „€eterum quidem exemptioni» studium non inde tantummodo ortum est, quod monachi episcoporum jurisdictionem effugere vellent, sed etiam, vel potissimum ex necessitate mn lo mù *pljidum coenobiorum variarum dioecesium.* E congregatione multorum coenobiorum vel etiam paucorum in variis dioecesibus sitorum necessario orta eat generalis inspectio et praepositura, quae immediate sanctae sedi apostolicae subiecta esse debebat : u ed | queeta realmente 'una delle potenti regioni, che nella cbiesa latina indpssero I esentione dei regolari dai vescovi. Noteremo periS. che fra i monaci dipendenti dalla giurisdizione dioceeana, dei quali si è discorso (col. 922), ve ne ha molti, D che non sono autocefali. ma vivono in congregatione.

Del resto secondo il gius orientale è molto estesa Γ autorité de' veeoovi sui monaci, come ci mnstra il sinodo Libanese. E la aagra congregatione sil' occasione di certa vertenza fra un vescoVo melchita e i basiliani, in un' istrosiorfe data al delegato.apostolico della Siria nel 1784 diceva avere il vescovo vera, ordinaria ėd immediata autorité sui monaci e tutti i loro superiori, anche in ciô che riguarda ΓîMivπιo *disciplina,* doversi ammettere is eeeo l'autorité non solo di sovraintondere ne' monadteri alT oerervaasa-de'riti, ma anebo, di aorvegliars l'andamento de monsci, invigilare sui reggims degli abbati, gaatigare i delinquenti, rieeverne gli appelli dalle dispoeisioni de' loro superiori, infliggere le censure ai contumaci, interdire pur aneo i monasteri, e Γ unico limite di queeta giurisdizione riconooeerei nolle coetituaioni monaotiebe, partieolannente in quelle approbate dalla sauta sede; potere percié il vescovo ordinar tutto quel che riguarda la disciplina ed omervanaa delle costituaioni, ma non farne delle nuove e diverse da quelle gié prescritte, cui abbiano i monaci giurato obhedienza.

(104)

Nota arehivü:

Che i monasteri non possano eriggersi senza il consenso del vescovo. è seconde Γ uno e Γ altro diritto, il latino! e l'orientale." ossia Γantico dritto di tutta la cbieaa". [I rimanente di questo paragrafo concorda col Libanese :

(105)

Nota archiva :

Prima di lasciare il titulo nui monaci. noteremo che tace il sinodo delle monachfe. Dalle ultime relationi dei veacovK traanftsae in archivio, risulta che niun monaatero del sessn femminile eaiatv dfclé ; ansi U vescovo di Lugos nella relazione del aggiungeva che fire *antiquiora earum veetigia memorantor.* Stccome perô di monasteri di monache ve ne ha anehe in Oriente presso quasi tutte le nationi, e ve h erano, come sembra, fra i Ruteni a tempo del sinodo di Zamoscia vadranno 1 eminense vostre se conveniasê dire una parola a que vescovi. perché «i adoperaasero peAl' introduzione o ripristinasione di qualche istituth di tal genere, eome mostranbi solleciti per rawivarv fra loro Γ istituto dei basiliani; tanto più che il sinodo „ar*gentissimam* necessitatem agnoscit puellarum quoque scholas ėrigendi come dichiara nel titolo IX. cap. 4, $ *Idcirco'.*

His argumentis adducti, eminentisaimi patres censuerunt. episcopos istius provinciae hortandos }teese per modum insinuationis in epistola ad instituenda vel instauranda monasteria sanctimonialium tum vitae contemplativae tum vitae activae.

(106)

Nota archiva : Λ

Nella bolla di erçxione della provincia ecclesiastica di Fogaras. avvenuta nel Hfâi. il governo Austriaco fra £li altri obblighi centrasse ancor quelle di stabilire e dotare il seminario delle due nuove dioeesi di Lugos ed Armenopoli, avendohv gié quelle di Fogaras, ed educandosi i chierici rumeni dell· altra di Gran-Varadino nel seminario latino della medesima citté. Attese peré Le ristrettexse del pubblico erario, addivenute anche maggiori per le susaeguenti vicende politiebe, pa»aarow\ vari anni, senxa che Γ impériale reale governo potesse soddisfare ail' impegno assunto. Nel 1858,. malgrado le insistence di monsignor nunzio apostolico presso il ƴadinette. lo stabilimento degli' anzidetti due seminarii era ancora un mero desiderio dei vescovi rispettivi. Nel 1859 a seguito della missione apostolica ai Rumeni. la aagra congregatione degli Affari ecclesiastici straordinarii

' Ihtmmixlo ia epngrcgstioDcm redacti habeantur.
' Tit, VI. *I>t fjm.api».* p. 130, Tit. XI. *Dt mimefterii» et* •tata moMchorUm. p. 134.
* vedersi i) breve di Benedetto XIV, 37 novembre 174ft. *Btù dubitare.*
' * II sm<<io 1744. Bollario di-Propaganda, t. UI, p.
* 30 surso 17M, BoU. at. p. 4M
r · Voto c&V I W;

' <onc. Trid„ XXV, *De Reformation*
* Sinmlo Libane LI , 1, I.
* Lqc. dt.. n. 8.
* TiL XI, *De mmmeterii»* etc., p, 184, ft >h«SHais.

oade prowedare in qoalcha modo ali' mtrutiona dèl clere di ambedas Ia ohieae. Lugoeienae - Armenopolitaaa, incaricava il nunsio a proporçe al govaruo U progetto di eriggere ub seminario pe'Greci-Unici in (taMt-Varadino, o adingraadire quello armveacovile di Blaseordorf, e a foraire i messi occorrantil; ma nè Γ uuo nè Γ altto venue eaaguite, non oaoendo andaio a geaio nè ai veecovi, nè al governo *· Intante Γ ordinario di Armenopoli nel 1859 istituiva il suo seminario in un< caaa preaa ad affitte. Poco dopo con partiali aeaegni e composai muovevasi finalmente il governo a venire in soecorso non solo del veecovo di Armenopoli, onde potesse conduire innansi il novello suo seminario1, ma esiandio di quello di Lugoa, onde fosse in grado φ mautenere un qualche numéro di alunni nei seminari di nitre diocesi e questa sagra congregatione di Propaganda. messo da parte ogni altro progetto. prima nel 1863. come poi nuoramente nei due anni successivi, voile, che la segreteria di state insistesae presso il governo Austriaco, come realmente si fece. Fper Γ cretione e dotaxione dei seminarii nolle diocesi di Armenopoli e di Lugos, il che nitre di essere conforme alla sovrans promesaa, è di grandissima nécessité per Γ istrusione del clero nolle ansidette diocesi1⁄ ordinando inoltre che intanto i vescovi rcurino dalla loro parte di fare occupare dai loro chierici di buona sperante i posti. dei qua^ godono sia in Vienna, sia in Roma, sia altrovç9'4. Quanto poi alia diocesi di Gran-Varadino. i chierici di rite rumeno continueront» ad istruirsi nel seminario locale latino, ove nel 1865 fra 126 allievi vc n'erano solo una ventina di rito latino/. Nel 1858 notavasi. che in dette seminario, a differenza degli altri dello stesso rito. veriivano i giovani greci istnnti anche nella liturgi» orientale. ed aveano 1' agio di osservaro sostaniiahnente il proprio rito 9r ma non si nascondeva che dall'unione di alunni rumeni e latini producevasi un qualche disturbo. ^t«sa la variété del rito. della diaciplina e del matrimhnio dei clero orientale. E eu queste ultimo punte monsignor nuntio di Vienna faceva genere rilevare, ^tornar sommo pregiudizio alia puritè e santitè de' costumi dal giornaliero contatto di chierici destinati a una vita celibe con altri. a cui è lecito il matrimonio9⁄

Un cenno da ultimo sui seminario arcivescovile di Bissendorf. Fu eretto questo stabilimento nel 1758 da monsignor Pietro Paolo Aaron de Bistra. vescovo di Fogaraa. e poaaiede una rendita annua di dieci mila fibrini. Le regole. che vi si ossee/vano, sono manoscritte ed approvate dall'ordinario. Vi si ammetteno i giovani dopo compiti gli studii ginnaaiali. essendo destinato il seminario per lo studio della sola tec^ogia1:. La delogazione apostolica del 1858 vi avea rinvenuto vari difetti sia in rapporte agit studii, rhe alla disciplina u. Ma non potendosi adottare alcuna miaura per miglio-

* ' Rapporta cit,, Verbale. p. 381. 2.

1 Ponensa. *StUa doi&tiinf délit ckie* di Tt-antilvania* ere., aprile 1H08. Rietretta, f 109 »eg.

* Poneasa cit.. Riatretta H IOMfiIc. Letters dell' sInnno MibAly prefetta degli stndi nel dette seminario. 8 settembre 1885.

* PonensaciL. ibid.

* Congregatione generale 8o settembre 1863, ad dub. V.

* Le notitie sui vari posti che godono le diocesi rumene nel collegio greeo di saat' Atanasio in Roma, in Austria e in Tngheria ai hinno nella Ponenza at. $80. e nel Rapport»* ecc.. liW. Ii(7. 19», 180.

' Letters de))'al*Bo Szabos S&.settembre I860.

* Rapporte ciL, Ristretto. $ 197.

* Ponenta cit.v Ristretto, | 10».

*. Relatione dnirardveecoim del 188».

\ " Rapporte cit.. Ristretto. H 189°93.

rario, par maocaaaa di meati pecuniari a di profeaeori, non die per le dispositioni personali deU arciveeeovo d' allora. U sagra congregatione degli Affari ecclesiastici straordinari ai tense page di ordinare, che si deaaero analoghi eocitamenti a quel prelate, e che se ne pariasse nel primO sitwdo provinciale1

(107)

Note orcéisii:

Nelle conferente di Bissendorf, parlandosi di quel seminario. la delegatione apostolica conobbe. che gli alunni .non si accoatann ai sagramenti di penitensa ed eucariatin. ckc quattro volte l' anno ne solenni digiuni". Tutti i fedeli. anche i secolari. si ritengono in Transilvania obbligati a confesaarsi quattro volte l' anno, come fu indicato nella coi. 811 A B di questa nota, e il sinodo a coi. 544 B a tutti raccomsnda di partecipare alia mansa eucaristica tempore MMctorum trismiontm aèecriesse statu/orum, <M»ia delle quattro quareaime in uso nella chieea greea (co). 856 ID; trattandoai pen» di giovani ecclesiastici. quali sono gli alunni del seminario. dalla delegatione apostelica Pfu' esortato il metropolita a vegliare che almeno una volta al mese si arrostina at drtti àagramonti

(10X)

Nato arrhirii:

Esiste in Blasendorf. oltn> il seminario, un ginnasio pei laici fondato parimenti dal vesoovo Aaron, che aftidollo ai padri basiliani Le datai vi furono divise in ott<>. seconde il regolamente generale Austriaco. 1 professori sono ecclesiastici, e vi affluiscono oltrv a giovani: questo stabilimento è in tutto soggetto ali ordinario 1

Anche nella diocesi di Gran-Varadino evvi un ginnasio rBelenyesini pia liberalitate episcopi quondam dioecesani bonne memoriae Bamuelis Vulcanu cum consensu regio erectum, atque in parte e publico studiorum fundo subsidio provisum publici iuris factum, sub patronatu quidem episcopi dioecesani constitutum. ast directioni publicae litterariae per omnia obnoxium, in quo fere exclusive sacerdotes aut saltem clerici huius dineceseos funguntur professionali muneri». Istud gymnasium linguae institutionia mmanieae. adeoque nationale frequentant plurimi adolescentes ex omnibus locis et provinciis per Komanos inhabitatis ete/. Cori monsignor Papp-Szillagyi nella relatione del 1863.

(109)

Ante orcétrô.·

Monsignor Papp-Szillagyi nella relatione del 1863 dava le seguenti notirie sui seminario di Gran-Varadinvr di cui qui si paria: pSetninarium episcopale dictorn domesticum intra aAbttum huius dioeceseos »i»luminodo puemrum existit cum scopo educandi alumnos sive iuvenes pro succrescente clero iuniore clementia augustissimi quondam imperatorie et regie apostolici I^eoppldi secundi virtute benignarum litterarum fundationalium die 21 februarii 1792. numero 323<). pro 30 alumnis regiae fundationis, praescripto sacrosancti concilii Tridentini. sessionis XXIII. capite 18. late conformiter erectum. In huc seminario praeter iuvenes regios numero 30. aluntur et educantur et alii iuvenes privatorum hominum et unius alteriuave praesulum quondam di<«ecesanorum liberalitate testamentaria

1 Rapporta cit.. Verbale. p. |31 a tergn.

1 Rapporta ciL. | IM

1 Rapporta cit.. Ristretto, | 133. Relu, del 186», nsposta àll ari. 98 dei qneetionario.

•dmina* ad 10 soseaptibil··, qyl aetatis Uw m, non tarn·· infra mu decimum, alumni Cwti omne· de praecripto Httararum fuadatioaaliam aeholm publie·· in gymnaaio maiore locali oothobeo frequentare, stadiaq·· do eyetemate rigente praescripta eondieoero obligantur, qui iatra octo atadiorum gymaaaialiam anno· taliter atadaatea domi ia ipeo inatitato diadplinae apociaB pro ao per no•pectiroa praaealao praoecriptao atqua annutu altia•imo adprobatae parendam habent sub suprema epiacopi dioeoeaani iaepoctione et immediato rectori·, qui noua e canonici· ecoleaiae cathedralie eet, et duorum atudiorum praefectorum, ex qnibu unaa et vice-reetoris munua gerit, regimine et manuductioue oonatituti.

„Reditu· praementionati aeminarii consistant in pecunia parata e fundo publico religioni· et regulatorum epiacopatuum in annua dotationali auœma, quae pro temporum ratione variare aolet, pro 30 alumni· regiae fundationi· aaaignari «olite; pro uno alumno 100 fi. computati·, pro privatarum fundationum alumni· vero quottae inaertionale· •uppeditantur e legati· piis hunc in finem fructificantibu·; super quibua expensi· univeraim fieri consuetis «olent reddi ordinariae ratione· quotenni· gubernio etiam civili remonatrandae." Quanto poi agli studi, aignificava il prelate, che vi «'inaegneno le Tacoltb preacritte dal governo per aimili iatituti, ma „peculiari· ratio habetur ritua et cantu· ecclesiastici orientalis, in quo omni cum studio (i giov»ni) informanturll.

(110)

Nota arehioii;

Ia delegatione apostolic· nel 1858 riferi. che le scuole *infimo* erano in Tranailvania poche e mal regelate Brasi poi suggerito, che le scuole dementari venisaero affidate ai «acerdoti. i quali poteasero a tempo ispirare nell' animo dei, fanciulli profondi sentimenti di religione. Ma fu insieme 'osservato che converrebbe andar d accordo coi governo. non potendoai ciô eaiggere a forma del concordato'; oltre di che bi scarseua del clero, la poverty e rouesxa del medeaimo, non che l' ignorans». in cui almeno allora ai trovava la maggior parte del clero sténo, induam la sagra congregasione degii Affari eccleaiaatièi atraordinari a riapondere ali' analogo iiujbio: *Attentif omnilnu eiremnftantiit pro* nunc *itiiata.*

(Ill)

Nota arckimi:

Questo paragrafo ci porge occasione di rammentare, che nel 1859 si denunetava alia aagra congregasione degii Affari ecclesiastici straordinari, avere il popolo ruœéno un sommo bisogno di eeser iitruito nelle cose della fede e nella disciplina dei costunii. e d altronde essendo quel clero per)o più ignorante a modo da non conoscere oome pra* ticare un tale insegnamento· erasi ideàto di pubblicare fra i Rqmeni la relativa coetitusione di Benedetto XIV *£tvi* wwwimr *dei 7* febbraro 1749. Per non urtar nondimeno cbiccbeeaia, il aagro consesso sotto il dl 23 mano dell' anno sudetto stimô più prudente, che invece di tal pubblicaaione, si dovessero trasfondere colla debita delicateasa le nonne contenute nella prefata coetituiione, sull'insegnamento della ^dottrina cristiana. in qualcuna delle istruaioni da manderai a quei veeeovi dalla Propaganda, affinchè venisaero da eeei comunicate ed iaculeat· al riapettivo doro. Ora nulla dicto a' iaeoutru nelle ietrqmoni ebe, a noetra aotisia, ai •oao da queata aegra coagregaitoae traameaae a quell· epiaeopato.

(112)

Neta arVbteñ.·

Dice il aiaodo, i»A prati· .. . areatam i veeeovi aaq/brra i beneficii nel ooneistaro. Quanto alia aollaaien» dei eanonicati dette chieae cattedrali, b noto che a forma dell' artioolo 33 dei concordato i canonici cono nominati dall' imperatore wra patrwiata· a«pr*M· e al veacovo appartiene •olo il preeentare i aoggetti*; la prima dignité, che nei capitali rumeni b quelle del prepoeto o arciprete, b mervata al papa. Nel capitale metropolitano v' ha aette eanonicati fondati del veaeovo Babb, tre di patronato imperiale. „Canonici fundationi· Babbianae in sensu litterarum fundationalium per membra capituli huiua fundationi· sub praesidio arobiepiaeopi eliguntur, et ita quidem, ut canonici ainguli suffragium «ingillativum deciaivum, antiste· veru gaudeat ipse duobus voti·; persona maioritate votorum electa proponitur «uae maieatati *pro* confirmatione, si aermo ait de implendo aliquo •x sex pporibus atallia. namque ai ad stalldm septimum est eligendus canonicus, hic eligitur, denominatur et constituitur per archiepiscqpum et capitulum; quoties vero aliquod «talium ex »ex prioribus in vacantiam devenerit, canonici subséquentes gradatim promoventur, ita ut semper septimum stallum vere vacans consideretur. Canonici aditem fundationis imperialia denominantur per imperatorem ex tribus individuis ab arcbiepiscopo commendatisPavimenti fra le parrocchie, ve, ne ha talune di giua patronato. che si conferiscono dai rispettivi patroni a proposta del vescovo. il quale poi di la canonica institusione*. II ainodo dunque deve intendersi di que' benefiet che sono di libera coUasione dell' ordinario.

(113)

Nota archivi»:

Nel rediggere questo capo i padri Eogarasiensi han certamente avuto in vista la iatrurione dei cardinale Rauscher tui matrimonio, dei 1855. già altre volte memionata in questa nota (coi. 838 A. 844 A); ma ben pochi punti ne hanno adottati. Nè a eu^plire il vuoto che laaciano in questa grave matena, piacque loro di nominare la detta istrutione o le decretali dei Romani pontefici. e segnatamente la* celebre bolla di Benedetto XIV *Dei* miseratam*) cui quelle si appougia. Il concilio Lebanese dà anch .eoso puche o succinte norme in proposito, desunte dsl giua*pontificio; ma convien rifiettere che fu tenuto prima che uscisse alla luce la detta bolla.

' Rapporte oit», RUtrotlo, | 144.

1 Rapporte ciL„ app, t, RirtroCto, I ·.

1 Eccoae i termini: .Art. SS Ia onutitas metropolitan!* seu srchisptaopaHtas, tuffragsoeisque ecclesiis sanctita* «us primam dignitatem conferet, nisi patronatus laioalis privati sit, quo casu efeunda substituetur. Ad ceteras dignitates et praebendas caaocliicalos maiestas ·«* nominare perget, exceptis permanentibus tts, quae liberae collationis ephcopsüia sunt, vei iuri patronatus legitime acquisite subiacent.*

1 .Quod canonicorum electionem attinet, ea non est alia, quam denominationis sive praesentationis ipsius imperantis, qui et tribui aut quatuor individuis ecclesiasticis de communi per dioeceseos antistitem sua forma propositi* ... iuH_patro* natas suptbmi... unum solet eligere, et candidanti episcope fine institutionis ecclesiasticae sive canonicae praesentare.* Relaaione dei vescovo‹ di Gran-Varodino dei 1868 in risposta ali' articok) SI dei questiouario.

1 Relatione dell'arcivesoovo dei IMS.

* ReUmioee dsl IMS del veaeovo di Lugos e Gran-Varadino tn risposta all* artieob M.

L' arehirio » nel eaeo di eoaminietrere afcaao A ■otüio, ei* geaoriehe ralla gindioatura dello mom matrimonial! fra gli orientali, eia pOrtirolar% relative oiod all' iatraaione RauKberiana, die fono non inerweert air eminoaae voatre di aver q«i preeeuti.

Ngli » oertn, ore ei oonelderi lo atato attaal· degli orientali, dorerai loro «tender· quanto alia eoataaaa il gina pontificio in ci‹> che riguarda il ■tody di procedere e giudicare nolle canae matrimoniali *. Difatti maaoa ad eeai un giue proprio eia antico, da moderno che provveda abbaetanaa alia dignité e al valore del eagramento, ei dritti dpi coniugi. alla oneatà e moralité1; ni eeiete preoao di loro una prêtai abbaetanaa determinata e dcara. D'onde poi cono nati e naacono tutto giorno gravi diaordini*. Neppure potrebbero erai invocare 1' eaenaione dalle coetitueioni pontificie, aeoondo il criterio atabilito nel 1631 (col. 853,- nota 3). Dacchè poeta anche taie eaenxione, rirnan raldo il ■uceennato argoraento desunto dalla deficiente, in cui sono gli orientali, di norme proprie au queato punto. Oltre di che sono desai soggetti, giuata il criterio modeaimo, a quelle coaiituiioni, nelle quali aieno atati *implieitameMte* comptée! dai summi pon·' tefici, corne confessa nel auo *EncÀiridûm* lo steaao monsignor Papp - Saillagjri, e tale ai è appunto la benedettina *Dei mi»eratio»e*.

Ma omesso puro queat'argomeuto^ consta allronde abbastanza. quale «ia in propositu la mente della tanta sede. Un' indizio se ne ha dai vedere, che il Sant" Officio nelle vane occorreme di caute matrimoniali è solito ordinare anche agit orientali Γ ottervanta della medesima costituxione, dispensando, in vitta delle circostnnxe di quelle curie vetcovili, all* effetto che posta solo ottervarsi in *fiiibftaxtiaHbve;* il che dimostra che la Suprema ritiene ettere pure gli orientali tenuti ad eaeguire ç le formalité, anche accidentali, in essa prescritte. Mā la cota venne espreesamente dichiarata nell' ann<> I860. Infatti. essendosi denuntiati al santo padre gli «concert! che avvenivano in Levante per difetto di norme nell'esame e decisione delle causu matrimoniali. sua santrté nell' udienxa 22 gennaio di quell'anno decise, che anchesai gli orientali si attenessero a quelle sancite dal gius pontificio ; onde Γ eminentisaimo prefetto agli 11 del successivo febbraio scriveva al delegato apoetolico della Siria: rNon v"ha dubbio, che le dispositioni sauzionate dalla santa cede per la retta processura e definitione delle questioni matrimoniali riguardanti il vincolo, obblighino anche gli orientali.** Questa dichiarazione nel 1865 comunicavasi a monsignor assessore del Santo Offizio ·, e onde gli orientali fossero istruiti sul modo pratico d.i eondurro^tali questioni, fu invitata la Suprema a stendere un' analogs istruxione adsttata alie conditioni eccezionali dei loro tribunali ecclesiastici. Fu compilata tale istruzione nel 1867 \ e veniva spedita ai delegati apostolic: e ai patriarch: di Oriente con circulare dei 26 agotto, nella quale Γ eminentissimo prefetto siguificava di trasmetter loro 1 istruxione *da tervire* in appresso nc/ *trattw U* caaas matrimomuZi, ed attese lo circostanxe de' luoghi, aggiungeva la seguente avvertenza: nVostra signoria pertanto avri la bonté di togliere ad esame siffatta istruxione. e quaiora occorressero. di euggerire le opportune modilMrioai, eko vomaao toate oottopoate al gindido degli eminentiaaimi inqaidtori generali, e eoll' autoriaaaaioao de" mededad potrh quiadi pnbbHeard colla stamp· la endetta noma in latino unitamenta aile vertioni hello diverte lingue orientali.* La com pert d rimaatd fin qui totpeaa, non nveado oorritpodo que' prelati, per qaanto ti ta, aile cure dalla aagra eongregadoae

Quaatunque net I860 non d faceaee eaplieita meatione dei Greet di Kuropa, nd loro ·' inviatee la ciroolare del 1867, non taprebbe pert dubitanti, che anche com non ciano obbligati ad otrarvare la benedettina. Difatti. renendo ai Rnmoni. mancano pur end di un regolamento prtprio, che poara farne le vèci. Il decantato /Veetle, oltre all' ewere inaufficiente a regulare le eauae matrimoniali (e lo moatrano quei fra i veeeovi rumeni. che aaeeriacono di aeguira le norme della chiera latina), è aoapetto. perché compilato dagli scismatici, come dicemmo (col. 710 D - 740 B), anti periculoso sul punto che ci occupa, ammettendo contre la dottrina cattolica, che può per moite caute sciogliorsi il vinculo conjugale.- e forte appunto, perche si è desso renuto per norma, vedemnio (col. 826-6). che non era raro aliaeqo un tempo il divorsio ira i Vallacüi.

Ma ee nel I860 e nel 1867 ti pretermitero i Greci uniti dell' impero Austriaco, la ragione deve essere ttata. che'per loro eraai in via di prendere un peculiare provvedimento. E qui si volge naturalmente il ditcorso ail' istruzione Rauscheriana.

Principiate appena le trattative del concordato net 1856, monsignor Rauscher vescovo di Sekau. a. quindi cardinale di tanta Romana ehiesa ed arcivescovo di Vienna, per vari niotivi. tra i quali v* era anche quello della somma nécessité che le curie vetcovili dell* impero avesaero una norma ticura e conforme nel giudicare le cause matrimoniali, avea formato una dettagliata iatruzione. che poi trastnise alla tanta sede, onde fosse approvata. La Mgra congregatione degli Affari ecclesiastici straordinari, cui fu rimesM, dope aveme modificati due articoli, opino che la «anta sede vi si manteneese eatranea. Recatosi più tardi in Roma il pr«r lato, dietro il perrneseo del santo padre, ne ottenne Γ approvazione da alcunt teologi e canonist! romani. Coal, approvata, venne rimesaa dall· eminentisaimo signor cardinale segretario di stato all eminentissimo Viale pro-nunzio apoatolico di Vienna con ingiunzionc di communicarla ai veacovi come da aè, quai norma sicura a giudizio di alcuni teologi e Canonist: di Roma. In vista pert» delle differente ·sistenti fra Im ehiesa latina e la greca in ordine agli impedimenti matrimoniali!, il Mnto padre non voile, che ai vescovi di ritu orientale dell* impero fosse applicata come ai latini, essendosi acritto al pro*nunzio: ttLa santa sede *wticaneeieU permitle,* che in *qualche modo* si faccia ad essi (ai vescovi orientali) sentire, che nelle loro adunanse prendano cognizione delle accennate istruzioni di monsignor Rauscher. nel senso che vi facciano liberamcnte supra* le opportune osservazioni in rapporte aile loro usanze ed alla loro disciplina, per quindi tutto riferire alia santu sede, onde conoscere se e cqme le istruzioni medesime sieno ad essi applicabili, sens' alterare la loro disciplina, che si vuole conservata, anche per non dar ansa agli sciamatici di calunniare la santa sede ed aggiungere nuovi ostacoli alie loro conversioni/ 1 ›

1 Toto per Is commissione orientale del, concilio ecuiuenicu. *De itnpffi. He., tit. X.IU, Art.'U,* f 114 seg.

1 Ibid.. H Π6. 117.

• Ibid., f 116.

* IbM.. H UM-130

• Reg. Lett Or. 18». p. »7.

* Reg. 8. 0. 1867, p. 801, A. — H0etor iUa instroctio Mpra, c»L 707-10.

Conçu» eaxBBSL. tows XLQ.

1 Instructw ills nova a Sancto Officio ad episcopos nisam orientalism tandem aliquando misas eet anno 1K83 Habetor in *CellectAnea.* editione 1W7, t. II. p. 17V-8X.

1 L* istruzioae di esi pariiamo. 4 divisa in due titoli ; 11 1· *De* matrimoNse, il 3· *De* |»roceM« ssatrtmoiriah'·

Sta in fatto perit, che fl pro-nusie Midi A 1' istrugione ai prelati di rite orientai· aalio stesse modo 'ohe ai latiai. Un tal eqaivoco aoorebbo vieppiù Γ impegno, gli viviaaùso, d«U* imperiale reale govemo d'importe a tatti i vssoovi; «d d perciù che nella patente imperial· dei 4 ottobre 1856 sui matrimonio, pubblteata par tatti i veaoori dell' impero, vi uni come parte integrante, a forma di appendice, 1'istruxione medesima.

Non indugiù I' arcireseoro monsignor Sterita Sulucx a diebiarare al governo„ essors ineseguibili nella ana provincia ecclesiastica aleune diaposfaioni contenute pel)· menxionata patente e nail' anneaaa istruxione, »ostenendo ohe erano le medeaime in oppositione colla disciplina della chieaa greea cattolica, e specialmente con quelle dell' arehidiooeai di Fogaras. Il gabinetto Viennese ai 17 gennaio 1857 gli replicava in termini tali da fargli credere, cbe la santa sede «nue disimaioss di *rite* avesao r appruvata 1 istruxione Rauscheriana, e per meato dei suo rappresentante ne avesae a tutti indistintantente inculcata 1' osservanxa Delia qual cosa te santa sede ebbe a Itmentani per messo dei nunsio stesso. facendogli rilevare, cbe non solo non avea Hpprovata Γ istruxione, m* aveva a lui ingiunto di comunicarla ai vescovi greci nel solo scopo, che vi facessero le opportune, osservationi per conoacere, ac forne la medesima applicabile alie loro diocesi sent alterame la propria disciplina. '

In seguito di aiffatte rimostranxe, 1' imperatore •vea avocata a sè la cosa, ma poco dopo con nota I settembre dello stesso anno 1857 exprimendo alia santa sede i suoi desiderii intorno ad alcune provvidenxe da prendenti pel bene delle diocesi valacche, accennava alia necessity di mettere in vigore la istruxione Rauscheriana per tutti i cattolici della monarchia, aembrandogli cib strettamente c coonetso coi concordato.

Presa ad esaine questa pendenxa dalla sagra congregatione degli Affari, ecclesiastici straordinari nel generale consesso dei 20 febbraio 1859, gli emmefitissimi padri furono d' avviso, che, per rimediare ali' equivoco contmesao dai pro nuntio di Vienna nel rimettere l' istruxione ai prelati rumeni, si dovesse eseguire quelle che non si era fatto, invitarli cioè a proporre suite medesima i loro rilievi in rapporte aile lisante e disciplina propria per délibérât quindi. se excorne fosse ad etsi applicabile.

Non sappiamo se e quali pratiche si «uocedeasero suH' oggetto. Sappiamo perit ehe nel 1860 monsignor Sterka Suluct scriveva ohe ^instructio IRauscheriana solum pro latini ritus, et non etiam pro graeci ritus catholicis confecta sit, aut nobia invitis et nunquam interrogatis confici potuerit*, e che „puncta huius instructionis, quae adversa fronte cum doctrina et disciplina ecclesiae orientali* ® pugnant ---- nunquam sponte acceptaverimus, neo acceptare quidem sine violatione antiquissimae apostolicae doctrinae et disciplinae ecclesiae vere catholicae orientalis nobis aliquando integrum emet; vi autem nobis et ecclesiae nostrae eam imponere, non modo contra altissimam intentionem •aeratissimae suae oaeaareae regiae et apo*tolicae maieatati* e*set, quae omnibus religionibus aequalia iura tribuit . . ., sed esset etiam illegitima conculcatio canonicorum iurium et libertatum religionis nostrae, transgressioque paetorum sanctae unioni* ete.**.

' liispaccio dell'aaibudstore Aastrix» in Ross* del C anno 1857 aU'esunentissiiao signor cardinals ssgrstario.di state.

1 Letter· 96 ottobre IMO · wenrigeor Krdely veeeovo di Gr*a-V*r*4iao. — SioeosM *fei* ai * H* »rite """" rtossdtesi dai prelati ramai eoa· «rte U tetta. oai aUadsv* astis yittat

Nb suabra che in seguito, alraeno fino al 1868, ai tOMOM alens conto dell' istruxione in diaeorso nelP ɒnMdioo^u. ' la quell' anno, stando a quanta signified sel 1869 * monsignor Varies· aueceaaore di monsignor Sterka, ai uernbbe adottata eoU la eoutita-(io·· Ari eaûaawKMnr, a oui ni riporta la istruxion· medesima. Nello stesao anno 1869 perb'rispondendo al retetiro articolo 87 dai questionario: ,An et cuius auctoris corpus aliqnod iuris oanoniei habeatur, vel opn· alicuius interpretia, quibus utatur episcopo* in matrimonialibus oeterisque causis ecclesiasticis iudicandis et in diaciplina moderanda,"l diceva aemplicemente il metropolitano: 0In causis ecclesiastici* iudicandia et in disciplina moderanda praeter praescripta sacrorum canonum ---- tum generalium iuris ecclesiastici principiorum, tum statutorum dioecesanorum, tum denique vigentis consuetudinis ratio habetur.*

Non sono stati cosi ostili ali' istruxione Rauscheriana i vescovi di Lugoa e di Gran-Varadino. Sebbene il. veeeovo di Lugos, monsignor Dobra, nello conference di Bissendorf se ne fosse lagnato. pariando degli sponsali, tuttnvi* nel 1869 in risposta al detto articolo 87 cosi esprimevasi: „In causis matrimonialibus iudicandis penes mpdicèm canonum *Praeda.* instructio pro fori* mstrimnialibns catholicorum Austriaeis 18 octobris 1856 numero 185 patentalibus suae maiestatis imperatoriae omissa pro cynosura observatur; in aliis vero causis ecclesiasticis .·. . praescripta canonica ecclesiae orientalis prudenti delectu applicantur."* Nell' ultra diocesi di Gran-Varadino era in qualche modo gik introdotta Γ istruxione Rauscheriana nel 1858. come riferl nelle conferenxe di Blasendorf monsignor Erdely '. E monsignor Papp-Sxillagyi nel 1863. rispondendo alio stesso questionario. dopo aver detto, che per regolare la giudicatura delle cause matrimoniali, come delle altro cause ecclesiastiche. non aveano i Rumeni altre norme che quelle desunto dai fonti che nel 1869 indicava monbignor Vancra. soggiungeva: rNeque interpretis alienius opus dictum in scopum adusque adhibebatur praeter ius ecclesiasticum matrimoniale a loanno Kutscher quinque tomis publici iuris factum, quod post instructionem in causis matrimonialibus in imperio Austrine publicatam in lucem editum, atque in hac quoque dioecesi respectatum existit.** Dalle quali testimonianxe, sebbene apparisce, che è penetrata Γ istruxione Rauscheriana nolle anxidette diocesi, non si raceoglie perii, come vi si sia applicata. Nulla poi risulta dai nostri registri intorno alia diocesi di Armenopoli o Rxamos-Ujvhr.

Da tutto ciô rileveranno Γ eminence vostre, se convenga per ora ammettere que! poco che i padri di Fogaras hanno stabilito in questo capo suile cause matrimoniali, eccitandoli perô nuovamente a dire, come posa* loro applicanti Γ istruxione Rauseheriana, onde fermant per tntte le diocesi di rito rumeno un' egnale e sicura norme da aeguirsi nella giudicatura delle cause medesime; il che tomerà loro più agevole a 'suggerire; dopo la revisione dell' attual ainodo, ove troveranno determinata la materia degli impedimenti matrimoniali.

•anse*, cbe ciod allorqueado i Kotneni *bbr*ociarono la fede cattolica. ivraant* taede trsnne la professione dei qnsttro ponti dowaatiei opporti *gti errori dette ecirina greoo, net resto li laadd nél libère esercuio della tero disciplina, e siooome ai sono eerviti talvolta di qneeto atto d'unione cone di rende per iacbemirai dall' oeeervaaaa dei decreti pontificii, ai riporta Γ atto mdssisso fra gli allsgati nette la letter* F. — Nos alio loue inatnuaentua pesâtes* supra, col. 817 A.

1 Letter* s iugtis 18W «1 naaaio di Vienne.

* Rapporta alto Biatntt», I <M.

Hia ds OUM eaÜMathsiari patres hae etiam taper re arohiepisoopi FogaMiiaaaû sententiam acquirer* iusserunt. Quod revera actum eat hoe modo:

„In titulo X, capita II, dam sermo St da indicibus qui de causis matrimonialibus cognoscere debeant, inter alia haoo statuuntur: „Ad causas matrimoniale* pertractandas episcopi ex presbyteris idonei* fora constituunt, quae praeter praesident ad minus quatuor aseeseoribus qua iudieibu* atque notario coalescer* debent* In sequenti vero capite HI, in prima et altera paragraphe, statuitur causas ecclesiasticas civile·, criminale* et matrimoniale* etiam in feri* protopopalibu* qua primae instantiae fori* delegati* iudicari posse: a quibus exinde appellatione* ad sedem episcopalem fieri queant. Quod etiam supra titulo II, capite IX, fi 2, praescriptum fuerat: «Protopoparuiu iure sunt sequentia: 1* . . matrimoniale* et alia* causa* ecclesiastica· admittendi, atque iuxta antiquam disciplinam in praxi ecclesiae nostrae graeco-catholicae adhuc vigentem, easdem ut in foro delegato primae instantiae pertractandi iudicandique." At vero huiusmodi sanctio, quamquam ut praefertur immemoriali consuetudine innixa, eminentissimis patribus visa est minus sanctitati matrimonialis vinculi servandae accommoda, nec eam solemnitatem iudicii praeferre quam causae- gravitas expostulat; quare etiam censuerunt omnia supprimi debere quae ad fora protopopalia referuntur. Quae avocatio causae, utpote gravioris, ad iudicem superiorem censeri non debeat iuris per inveteratam consuetudinem adquisiti violatio, sed potius ecclesiasticae disciplinae in melius reformatio et instauratio. Quam in rem iam concilium Tridentinum. sessione XXIV, capite 20, *de reformatione,* causas matrimoniales, praelatis inferioribus exclusis, episcopi tantum examini et iurisdictioni reliquit. Quare etiam summus pontifex Benedictus XIV' matrimoniales causas eorum qui tum temporis subiecti erant capitulo Veronensi, non a eapitulo sed · Veronensi episcopo iudicandas esse decrevit in constitutione *Hegie pacifici, n. 29.* tomo IV bullsrii: quemadmodum et similes causas non ab abbate Cryptae Ferratae loci ordinario, sed ab episcopo Tusculano cognosci et diiudicari voluit constitutione *Inter* multos, n. 3, bullsrii tomo II.

„Ut autem in huiusmodi causarum processibus et cognitione dignitas sacramenti quantum fieri potest sarta tectaque servetur, hi eminentissimi patres simul mandarunt ut ad amplitudinem tuam aliquot exemplaria, quo ceteris etiam istius ecclesiasticae provinciae episcopis communicare ea queas, mitterentur instructionis iam hac super re ab hac sacra congregatione propositae ab inde anno 1867. Porro curae erit amplitudini tuae ut animadversionibus et observationibus inibi adiectis, quas vel legum civilium aut morum aliaque locorum et circumstantiarum aliarum adiuncta apponi debere suadeant, ad hanc sacram congregationem rursus mittas, ut totum negotium pleniori et diligentiori examini subiici queat.**

Archiepiscopus vero ita respondit:

„Cutn difficultas sub puncto hoc mota duas complectatur partes, operae pretium esse iudicavi ad easdem separatim quaépiaM adnotare.

„Qpod in titulo X, capite 2, de iudicibus statuitur, fondamentum suum habet in «Instructione illa, quae pro iudieiis eoclesissticis imperii A ustriaci quoad causas matrimoniales* anno 1855 Viennae edita, atque Romae die 4 maii 1855 per quinque eruditissimos canonists* Romanos censurât· declarat in approbationis clausula ad calcem apposita, nihil in ea inventum esse, «quod vel sacrorum canonum praeeeripto, rsi apoetolioeram ooastitationum ordiaationiba· vel probatorum doctorum seateatii· conforme non sit."

«In hae instructione; quae 251 paragraphia constat, inter alia praescribitur et modalite· iudieia in causis matrimonialibus coastitnendi; atqse pro foria dioeoeaaaia, quae apud ordinaristum eae déridant eansas, paragraphe 97 illa stabilitur modalitas indicia matrimonialia constituendi, quae in capite 9 tituli X decretorum coneilii noetri provincialia statuitur.

«Cum itaque praescripta illima instructioni·, quae poat initum pro imperio Austriaco concordatum stabilita fuerat, nihil omnino contineant, quod iuxta allegata superius notata reiieiendum foret, creditum est a patribus concilii nostri provincialis modalitatem in sensu praecitatae instructionis stabilitam componendi judicia ecclesiastica, quae causas matrimoniales in sede ordinariatus diooesani pertractant atque decidunt, nulli prorsus exceptioni posse obnoxiari.

«Hocque eo minus poterat iudicari, aliquando posse in dubium vocari, cum causae matrimoniales, dum in foris in sede episcopali constitutis indicarentur, in his regionibus a multis inde saeculis semper in consistoriis dioecesanis, in quibus qua membra eorum votis deeisivis provisa plores presbyteri assessores fungebantur, requisita validitate fuerint pertractatae atqus decisae.

«Quin immo in sensu recentiorum quoque legum / civilium anno 1868 in oomitji· regni Hungarian^ latarum articuli XLVIII paragraphe 2, item articuli LIV paragraphia 22 et 36, consistoria dioeee·ana «sedes sacrae* nominata agnoscuntur pro competentibus iudieiis ecclesiasticis in causis matrimonialibus, dum hae apud ordinariatum pertractantur.

«De cetero autem tenore paragraph! 22 superius indigitatae iudicia ecclesiastica omnium confessionum religiosarum in patria actu existentia agnoç scuntur pro legitimis,

«Quod iam secundam partem praeexpositae difficultatis fora protopopalia capite III praeeitati tituli X exposita respicientem attinet, non possum, quin sequentia omni in devotione notarem:

„Dum synodus nostra provincialis illud concinnaret decretum, quod ad fora protopopalia refertur, non intermisit omnia illa argumenta, quae pro et contra fora protopopalia passim sdferuntur, ad meritoriam trutinam revocare, cumque rite perpensis omnibus locorum, personarum, temporumqu* adiuneti· penuasuth teneret, intereas* sacrae fidei Unionis in hi* oris, ubi schismaticis numero nos graeco-catholicos superantibus atque talibus foris gaudentibus intermixti degimus, practice fororum protopopalium usu non parum attingi, ne dicam multum conditioned; nulla ratione potuerunt patres nostri concilii semet determinare, ut fora protopopalia P pro futuro, cassanda decernerent. Idque ideo non:

„1. Quis fora haec in his regionibus ab immemoriali tempore, quin immo a saeculis semper astiterunt, quae fideles quoque tamquam institutiones ecclesiasticas naturae stabilis considerantes iisdem inter omnia adiuncta qua iudiciiy suis legitimis utebantur eo magis sibi acceptis, quo certius constaret. ead*m utpote in locis ad litigantes vicinioribus constituta et temporis superflui et expensarum inanium dispendia arcere. — Dein

«2. Quia fideles prout et clerus, qui dictis foris tunc utebantur, dum illi a sacra fidei unione adhuc alieqi erant, etiam postquam ad hanc sacram fidei unionem reversi fuissent; eadem fora omni poseibili modo retinere voluerunt et retineri postularunt, hooque eo magia, cum non pauci eseent, qui apprime xirent talia fors protopopalia in ipsa quoque harum partium legislationis ecclesiasticae sanctione firmum habere fundamentum.

M*

»Nam ia canons M mmüü Budsasi· ia Haagaria. anno 1979 cslebrati, atqns apnd Pfoarffjr ta opara superitis citatol pnblioati pagina 114 oecarraata da arehidiaeeaorum fori» haae layutar: ,0u* iam da iure quasi da gaaaraH eonsastadiM maltara· ecclesiarum archidiaooni iurisdiotioMai habeant oaasa· matrimoniale·, et pleramqu· alias aadieodi, examinandi atqu· decidendi, statuimM atque praecipimus. quod nulli de cetero ia regeo Huagariaa et provincia Poloaiae in arehidiaoouos aasamaatar* etc.

nHu autem concordant et illa, quae in corpore iuris canonici, libro I, titulo XXIII, capite 1,9,7,10, titulo XXIV, capite 1 et alii·, do arehidiaoonorum iuriadictione etiam per summam eoeleaiae auctoritatem agnita leguntur. Accedit:

,3. Quod fora protopopalia in regno Hungarian legibu· quoque civilibus regni agnita, sancita atque roborata fuerint; ita libro I decretorum Colomani regia capite 68 dicitur: „Mulieres partum anum necanto· arcbidiaoono allatae, paonitentiam agant.* Capite 59 vero legitur: „Raptue mulierum episcopu* aeu archidiaconn· diiudioet;* capite 60 autem praescribitur: ^Adulteri episcopo vel arcbidiaoono adducti debitio poenarum indicii· deputentur;* articulo vero 10 legi· regni de anno 1657 sequentia determinantur: „Archidisconi, rice-archidiaconi... libere ubique admittantur, ut auum officium exercere cum omni facultate et iuriadictione eccleaiaatiea possint et valeant aine impedimento ... Et ne prohibeantur inquirere et punire vitia, pravitatem aeu delicta sacerdotum.*

„E quibu· omnibua videtur consequi, quod in foria protopopalibua nihil fuerit inventum, quod aive fidei integritati, aive .morum honeatati officeret, secus eadem per tot aaecnla minime fuissent tolerata, ne dicam vere approbata, quemadmodum fuerant,

„Tandem4· Non tantum ea, quae superius occurrunt allegata, comprobant fora archidiaconalia in ecolesia exstitisse tempore quidem longinimo, sed vero et ipsum sacri concilii Tridentini decretum latum capite 90' senionis XXIV, *Di reformationi,* ea omnia confirmat per id, quod jurisdictionem causas inibi expositas cognoscendi atque decidendi subtrahi archidiaconis mandaverit, hoaque inhibuerit 'similes causas pro foturo .diiudieare.

„Cum vero decreta sacri concilii Tridentini in his partibus forma per ipsum concilium stabilita nunquam fuerint publicata, eo minui autem acceptata ab illis, qui· tardius sacram fidei unionem fuere amplexi, patet per m decreti· disciplinaribus tridentini· disciplinam ecclesiae ritu· orientali· nec fuisse alteratam unquam, nec posse alterari itp, ut natura eius immutetur, ceaeetque, qnod eet citra ■aerae fidei unionis periculum.

„Praeterea tum ·χ summi pontifici· beatae' mernoriae Benedicti XIV pramtantissimo opere de synodo diosesM», in specie cx libri III capite III, a numero V-X, deductis luculenter apparet, quod iurisdictio 'arehidiaoonorum atiam post tempora concilii Tridentini in pluribus locis ecclesiae catholica· etiam ritu· latini iurisdictioni obnoxiis in forma delegata in usu permanserit; tum ex opero non exiguae auctoritatis Ludoviei Tomassini sub titulo Fetas et noce eeeiessoo <Hσα'ρlέκι publicato, atque tomo I, capite XX, de arehidiaconis tractante, perspici potest, jurisdictionem arehidiaoonorum plane instar ordinariae hic et illic fui··· consideratam; nam in hoc opere editionis anni 1'728 tomo L, haec leguntur: ^Consuetudo ergo in quibusdam ecclesiis ordinarios fecerat iudice·, qui iure communi non erant nisi delegati et vicarii episcopi.*

(Visas··, 114».

.Haee et aü* similia perpendente· patro· oomàHi aeetri provincialis atqu· ante omnia prae oculi· habeat·· (aeree fidei «ionie prosperitatem divina •misteuta gratia in die» magi· magiaqa· promoveadam/ava petaraat fororum protopopaliam obsm tionem pro foturo valituram enuntiare, cum seeas eeatinui· conscientia· angoribus metuendam haberent, per id non sohun incremento «acre· unioni· varia positum iri impedimenta, sed vero et positiva eiuadem detrimenta merito timerent interventura.

„Hinc et ego nec impraesentiarum quidem auderem in assumere gravissimum responsabilitatis onus pro caaibua. qui (ne eveniant Doua benignus avertat!) per oassstionem fororum protopopalium facile ponent religioni catholicae hia in partibus notabile adferre detrimentum.

„Ad huiuace naturae casus per omnia praeveniendo· et, ubi emergerent, aecuriu· propulsando·, nunc quoque humillime oenserem ea, quae capitibus tituli X de causis iudiciisque matrimonialibus in decretis noatri concilii provincialis comprehenduntur, eo, quo ibidem eunt exposita, modo approbanda ac confirmanda.

„In tenoribus laudatae instructionis, quam schema •ub numero I demine acclusum exhibet, duo venirent meq iudicio consideranda: primo quidem complexu· aive re·, quae tractatur„et secundo termini, ut ita dicam, technici, qüi inibi' occurrunt.

„Primun quod attinet partem, observatur, quod pro casu, si instantiae indiciorum matrimonialium ea modalitate approbarentur atque confirmarentur, qua in decretis concilii nostri provincialia eadem eunt stabilita, omne· illi panus instructionis, in 'quibus de 'ordinario dioeceseoa qui» solo iudice fit sermo, coram quo accusatio fieri et a quo inquisitio disponi debet, prouti et qui causam modalitate ibi^proposita decidendam habet, aliter ador^Bnandi venirent, qui magis modalitatl in decretis propositae conveniant et legibus regni.

„Praeterea quae in passu penultimo in secunda pagina' occurrunt inchoata verbis: „Revera impedimenta dirimentia* etc., modificanda forent cum exmissione ,ordin(s maiorj^*, qui iuxta disciplinam ecclesiae ritus orientalis -in sensu eorum, quae sub numero 2 superitis dicta fuere*, non constitueret impedimentum dirimens matrimonium'.

„8ed et pro casu, qui utinam non eveniret! si modalités iudicia matrimonialia constituendi, quae in decreti· concilii nostri provincialis stabilitur, minime approbaretur et confirmaretur, qua iudex in causis matrimonialibus iuxta praxim et usum ·pluribus sqeculis his in regionibus observatum atque regni quoque legibus civilibus.confirmatum, uti superius numero 11 (coi. 934-5) expositum est, non •olus ordinarius ecclesiasticus, sed vero indicium ecclesiasticum ex pluribus membris constans deberet designari respective nominari, quia secus fiet locutio de re, quae pro ena genuina significatione compléta de communi hic non intelligeretur, quae modalitaa etiam in procedure cum indiciis civilibus aliisque status organis, competentibus per mutuas correspondant··· officiosas in rimilibu· causis matrimonialibus quoad civiles matrimoniorum effectus fovendas observanda non exiguam posset causare conftisionem.

„Ut iam ad secun^pm partem redeatur eorum, quae in exordio huius puncti disjunct· fuerant, nempe ad terminos technicos, notatur omni cum honore, quod 'his in partibus a saeculis inde sint adoptati certi termini ad designandam qualitatem •orum, qui officio aliquo in processibus causarum

1 Vids ool 708 D.

! Loess hic hmiatas Mtetar sspm ooL 84» C D.

matriaronialius· porfuagutar, qai termiai, atri for-1 sitan saiuime posseat dici elasaici, tamsn aaa ooatiaae civitate daaati oomparent; ita ills vir aedasiaatknts, eai iadiciam matrimoniale oaaaaa iaqaisitioaem tire proeassua iastraationam committit, vaeatar .commissaries*, qui ia schemata dicitar .moderator actorem*.

,Altar aatsm, qai eidem eommieqario adiungitar pro munere acta oonfioiendi subversantie causae matrimoniali·, vocatur .actuarius velactuan·*, ia schemate appellator .cancellarius*.

.Tertius vir, qui ad oonficiendum causae matrimoniali· processum conourrehdum habet, quive de communi perinde sompar ooclMiasticus eet, nominatur .matrimonii defensor* secundum obligationem, quae eidam incumbit.

.Tandem quod ad calcem schematis disponitur [8], ut nempe .ultima decisio a «ancta aede requirqtnr, esu omnsu *tuta originalia nuntiantor''* iuxta ea, B quae de delegatione iudicia papalis in decretis nostri· occurrunt adnotata, vix ac ne vix quidem deberet obtinere, sed neque posset in effectum deduci ea, quae requireretur, exactitudine tum ideo, quod acta causarum matrimonialium, quae in hac provincia ecclesiastica pertractantur, lingua remana, vel ut passim dicitur, rumens que lingua ecclesiastica dioecesana ot populi fidelis exarantur, – quae acta — ut a linguae huius ignaris intelligi possint, in linguam latinem essent vertende, qui actus vero ob virorum ad id inuneris disponibilium penuriam haud facilia esset, — dein transpositio actorum evaderet summopere difficilis tum ob nimiam distantiam cum eaquo connexam temporis tacturam, tum ob expensarum cumulationem; proin suffecturum putaretur, ut acta causarum matrimonialium iudici à sancta sede delegando semper tempore per sacros canones praescripto transponantur iuxta normam c pertractanda.''

(IU)

Nota archimi:

Coerqntemente a quanto il sinodo dice sui dritti dei protopopi nel titolo If, capo IX, coi. 524 D, § II, /Votopoponuu *ittra,* 1), vien qui a stabilire, ehe essi giudicano qualunque causa ecclesiastica in primo grado di giurisdisione, giurisdisione loro delegata dal vescovo. Non poco rincrescerh ali' eminense vostre il vedere sanzionati i fori *protopopali,* mentre ben due volte la santa sede ne ha ordinato Γ abolitione. *D' onde* il bisogno di riandare breremente •ulla storia di questi tribunali, e richiamar le ragioni per cui eransi aboliti, come quelle per cui si vorrebbero ripristinare

Fin dal 1856 Γ arcivescovo di Fogaras in alcuni fogli, esibiti ali' eminentissime pro-nunsio di Vienna P con lettere dei 13 aprile, sottoscritti gli uni e Γ altre da tutti i veseovi valacchi, toise a difendere la tesi, che seconde le prescrisipni canoniche della chiesa rumens, ne giuditi ecclesiastici appartiene Ia prima istansa al protopresbitero, la seconda al vescovo diooesano o solo, o coi suo presbiterio, o nel sinodo, la tersa a) metropolitano, la quarta al papa. Ed associavasi a lui monsignor Lemeny, gii vescovo di Fogaras.' .In arcbidioecesi Fogarasiensi archidiaconi foro gaudent decisive, unde causae ad forum consistorii episcopalis appellatio fit.“ Aggiungeva il detto prelate .quad *matrimoniale» cauta»* semper pro ı revisione submittendae veniunt in casu etiam, quo partes litigantes non appellarent*; ma Γ arcivescovo osservava*: .Nostris autem temporibus in dioeossi aostra Alba-Iuliemi forem hoe indicat quidam in prima iastaatia emam ceases iam jMraanai«A ftmm metris»musiis, eed reservato revisioni· iure pre λὐ *tauMu** consistorio dioeea■ano, ad quod awmes rea··» pro revisions submitti ac respective appellari dabant* Monsignor Sterka portanto supplied iatantemento il santo padre, perché ai mantenesee il foro protopopala, e le regioni da lui addotte erano: .a) quia ordo iste indiciorum eoclesisaticorum, ubi arehidiaconalie synodus est primae instantiae forum, adeo in clero et populo nostro perpetuo usu, immo etiam antiquis patriae legibus inveteratus eat et in animo eiusdem tam altas iam radices fixerit ut ab illo sine gravissima cleri *et* populi uniti offensione et scandalo recedere, novamque formam inducere, integrum esse nobis non videamus. Sine offensione dico, ideo quod populus noster sit pauper, longa· vias in cauais matrimonialibus et ecclesiasticis cum gravi fatigio et multis expensis coniunctas ad dissitos suos ordinariatu· immediate faeere nequeat, 'et si ad id adigeretur„ hoc novo sggravamine et onere vires suas exsuperante non poterit non graviter et acerbe offendi. Sine scandalo autem, ideo quod apud suos connationales et fratres schismaticos recte contrarium, id est illum sbilicet antiquum suum usum fororum, omni die observantes et videntes uniti, non modo scandalizarentur, sed etiam ex hac causa arrepta occasione variis schismaticorum seductionibus obnoxii redderentur, et quidem eo s potiori, — nam b) quod apud schismaticos primae instantiae forum sit archidiitoonaU· sedes, quae etiam in causis matrimonislibu· potestate decisive· sententias et deliberata ferendi praedita est, uberius dignabitur vestra beatitudo et sanctitas convinci ex isthic sub nostris I ct II in originali et in latina versione acclusia edictalibus citationibus archidiaconorum schismaticorum . . .“

I/ imperiale reale governo d' Austria, bramava. come gih notammo (coi. 931 A B), di vedere applicata a tutte le diocesi dell'impero Γ istruxiooe Rauscheriana: laonde nella succitata nota 1 settembre 1867 esprimevasi il desiderio di sua maesti, che non si accettasse fra le altre propositioni dei veseovi valacchi sommamente nocive, quelle relativa al dritto nei protopopi di pronunziare in prima istanza giudizio sopra affari matrimoniali, se pur non si volesse esposto il vincolo matrimoniale ad intiera distrusione.

sa sagra congregations degli Affari ecclesiastici straordinari, che avea gii commesso 1' esame di questo ed altri affari dei Rumeni a quattro teologi. stimo conveniente d* interpellare i veseovi suffreganei; ma essi confermarono 1'espoato di monsignor Sterka, e il Lugosiense non che 1' Armenopolitano insistevano per 1' osservansa dei patti •tipolati dai loro maggiori, quando ai riunirono alia chiesa Romanal. Solo il vescovo di Oran-Varadino monsignor Erdely. sensa- dubbio il pià istruito fra i suoi colleghi. il quale per mere condiscendenxa verso di loro avea firmato nel (856 gli accennati fogli ', rispose: .Forum primae instantiae in hoc diosessi est tribunal episcopale, etsi in aliis dioecesibus ritus orientalis forum primae instantiae censeatur esse tribunal protopoparum, qui in antiquorum chorepiscoporum, qui olim sua fora habebant, locum successisse creduntur, quique qua tales ordines minores (lectoretum et cantoretum) conferre posse dicuntur ex canone 10 concilii Antio-

' Coi. 710 D.

* Lettsra 30 novembre IBM a saa veatitA

1 Vedi coi. IMI, sola ii. e il relativo allegato:

1 Letter* dsl pro-sunzio ali' emineetissimo Mgrvterio di •tsto. Id aiaggio IBM.

cheni, canone 14 eoncilii Nicaeai Π. Forum ee- eundae inatauttiae eat forum metropolitansun ia cauaia eoraum appellandi·. A eede metropolitana fit appellatio ad aedom patriarehalera, reepectiva ad sanctam aedem Romanmn. Confer oaaouea 8 et 4 concilii 8ardieenate et eanonem 1SS concilii Oarthagineuia plenarii.* Stando dunque all* eapoaixione di monaignor Erdely, tranne la dioceai di Gran-Varadino, nelle nitro dioceai di rito orientale della monarehia ai riteneva per tribunale di prima iatanxa il foro dei protopopi od areidiaooni, aeoondo che aoeteneva monaignor Sterka.

Intanto i quattro teologi inoaricati di atudiar queata e le altre pendente, dei Rumeni (monaignor Vespasiani, padre Panebianeo, ora cardinale di aanta Romana chieaa, padre Perrone o padre Beochi-Murro) avean eondotto a terminé i loro voti. Ometeo quellq del padre Perrone, ehe non t'interetaè dei tribunali, la parte relativa degli altri trovaai aotto i numeri VI, VII e VIII doi Sommario della Ponente: *Salla dotation* Ml* thin* di* TVeaaslaameéoc., aprile 1863. , Traacriviamo qui aolo le ultime loro concluaioni. Monaignor Veapaaiani desiderava, che ei verificaaae meglio Γ uao del foro degli arcidiaconi, inclinava peril a tolerarlo, riflettendo, ehe avendo gli arcidiaconi la delegatione, aebbene stabile, del veeeovo, da eaai al vetcovo non vi pub eaaere appello propriamehte detto, ma piuttoato une reviaione nello ateaao primo grado di giuriadixione. Il padre Panebianeo (come anche il padre Seecbi-Murro) opinava di non fare innovationi, potendoai considerare i protopreabiteri come vicarii generali dei veacovi.

In aeguito di tutte le ooae flnora eapoate, la aagra congregatione degli Affari eccleaiaatici atraordinari ai 14 gennaio 1858 preae a discutere i due aegùenti dubbi: ,1. Be convenga approver· il foro di prima, aeconda e terxa iatanxa come vien propoato da monaignor arciveacovo di Fogaraa. *QuaMnu negati***, quali cambiamenti e modificationi convenga aggiungervi.* Ma al- 1° ei riapoae *dilata* «i *ad mentem;* e la mente fu di rimettere queat' affare àl delegato apoatolioo da inviarai in Transilvania, ingiungendogli 'di verifioare, ehi foaero i protopopi, in qual modo giudicaaaero in prima iatanxa, e, come poterne regolarmente atabilirai il foro dei diverei gradi di'giuriadixione. Al 2*: *Provieum in antecedenti.*

Nel medeaimo anno perii, ae non prima, colla pubblicaxione dell' iatruxione Rauacheriana, avean cessato gli arcidiaconi dall' eeercitare Γ officio di giudici di prima iatanxa. Difatti monaignor Vancxa riferiva nel 1869 \ ehe i tribunali protopopali eranai mantenuti «usque ad annum 1858, quo inatitutig per haa provinciae tribunalibue matrimonialibua, fora iudicialia protopreebytenorum .abolita eunt, ademptaque ipaia facultate sententiam ferendi, solummodo processus instructio qua commiMariia delegatis, in eenau instructionis pro eiuamodi tribunalibus emandtae, ipaia . permittebatpr. Et hoc factum fuit (oaaervava il prelato) eo quod cum in partibus hungaricia dioecesium Lugoaienais et Armenopolitanae fora protopresbyterorum iampridem in desuetudinem abierint, in Magno-Varadinenai vero graeco-catholica dioecesi vix unquam viguerint, ad praxim uniformem in universam graeeo-catholieam Alba-Iulienaem provinciam inducendam, per Transylvanien! quoque abolenda indicarentur*.

Nondimeno analogamente alie risohitioni sueepoate, nelle ietruxioni date a monaignor nunxio di Vienna, allorchè fu spedito cogli altri membri

Latter· 9 MU» 1ᶠᶠ· Vail «ad» U Banarte dV, q ta

A dell· delegation· apoatolica di Tranaalvania, nul pasto, su eni ei trstteniamc, gli si disse: .Monsignor De-Lsca snlla faceia dei luogo eeaminerè questo affare tanto ia via di diritto, che in via di fetto. B aopratutto a' informari ehi aiano i protopopi, e quale fiducia poaaano meritare, aupponendoai da taluno ohe aiano parroehi di campagne. Nei primi fogli ooneegnati dai veeeovi valaochi al cardinale Viale, invece di protopopi ai dice ohe)a prima iatanxa è *ponet pratopretbgterae,* la quale eapreaaione tace· credere, che giudicasse in prima iatanxa Γ arciprete, come presso di noi giùdica il vicario generale, ma perd come facente un solo tribunale col veeeovo. Monaignor nunxio con somma deetreua procurer^ di persuadere quei veseovi I· conveniente, che specialmente le iauae matrimoniali, 1« quali immediatamente ai riferiscono al aagramento, come aono tutte quelle del vincolo, B aiano giudicate da eaai in prima iatanxa, e non dei semplici preti. Intéressa poi di evitare, che il foro di teraa iatanxa aia ii metropolitano, avendo anche preaenti le opinioni di quoi veacovi aulla diseolubilitè del matrimonio per Γ adulterio e per altre cauae.*

Questa materia formé oggetto dolia quarta delle conferente di Blasendorf. Tralaaciando il dettaglio della diaeuaaione, ehe occorrendo potrebbe vederai nel nnniero IX dei Bommario delle suindicata Ponente, tutti convennero nolle aeguenti concluaioni: 1. Non eaaervi nel dritto orientale vestigio che gli arcidiaooni poaaano avere un foro giuditiale per le cauae eocleaiaatiche anche matrimoniali 2. Che per la grande eatenaione della dioceai «di Alba-Giulia..inxalae..l. uso, che gli arcidiaconi nelle cauae eocleaiaatiche formaseero prooeeai e pronunsiaaaero «entente, che paraître non avea neaauna foria legate, nè potea eaeguirai, ae non dopo ia reviaione ed approvaxione dell' ordinario.-3. üesiderarai aommamehte che ormai ai atabiliaee una praaai uniforme in tutta la provincia? *e* che le eoae da ferai dagli arcidiaconi, come commiaaarii delegati dai veacovi, veniaaero riatrette entre certi limiti, riaervando aempre'la aentenxa al veeeovo. 4. Per non dar luogo a querele aarebbe neceaaario che agli arcidiaconi ventate aaaegnata una congrua dotaxione invece di quegli emolumenti che percepivano dal foro arcidiaconale.

Abbenchè nell archidioceai di Fogaraa ed Alba-Giulia aveaae esistito fino alia comunicaaione delle istrusione dei cardinale Rauacher una praaai, a tenore della quale gli arcidiaconi o protopopi aveano il tribunale di prima iatanxa anche per)e cauae matrimoniali, in guiaa perit che la loro aentenxa non aveaae rigore ae non ne) caao, in cui foaae conformata dall' arciveacovo; nondimeno nel generale conaeaao della aagra congregatione degli Affari V ecclesiastici atraordinari dei 20 febbraio 1659 ai oaaeryô, ,che una ta! praaai, Ia quale doiè facilmente eaaerai colà introdotta dalla força .e dall' eeempio dei proteatanti, che hanno tribunali preeao ogni diatretto, non poteva ritenerai che come un abuao, aia perché nè dai canoni latini, nè dai canoni. greci ai at|ribuiace mai tal poteeth o aimile tribunale agli arcidiaconi. aia perche Iq praaai ateeaa non ha mai avuto luogo nelle dioceai snffrsganee, dove i detti arcidiaconi poaaono compilare unicamente «r *delegatione epieeopi* un processo legale informative, ed inviarlo di proprio veeeovo, il quale aoltanto giuata i ainodi dioceaani di Fogaraa riferiti

1 Il ainodo del Libano, analogaiaeuM alla aeaaiono XXIV. oapo 90, dei Tridentino dice; «Canaan Batrinonialw et crini· aalea n«n archidiMoni aat anhipraebyteri mu chorepiscopi aaa pariodastsa indicio, aed episcopi taatsa examini relinquantur.· Put IU, cap. IV, η 99, IX, q »0.

dal canonist* Klein é gindice delle canae matrimo-A niaB, in modo che vien proibito ai protopopi, m

In vista di tutto eiù gli eminentiseimi padri decisero, che un tale abuao, d» çui eon derivati non pochi inconvenienti, non dovesso aaaolutamente rinnovarai, e che fermo quindi jimanendo, che gli arcidiaconi non debbano aveim tribunale di prim* istansa, avrebbero potute eaai soltanto occuperai dell* compilaaione dei processi. posto che venga loro commessa dai veaoovi rispettivi, per di cni delegaaione debbono agire. Siccome paraître un tal aiatema andava a privarp di aleuui proventi i protopopi ed aggraeava per conaeguena* lo atato piuttoato miserabile dei medesitqi, coal per rendere anche il «iatema stesso menu odioso, Γ eminense loro vollero, che a' impegnasse Γ imperiale realoji governo Austriaoo a' migliorare in qualche modo la loro sorte coli' aaaegnar loro una dotaxione congrua B invece di quegli emolumenti, che percepivano dai foro areidiaconale.

Previa Γ approvaaione di sua santitk, queste riaoluaioni parteciparonsi nel maggio 1859 al nuntio, affinché ne procurasse l' esecusione per cid che rispettivamente appartenev* ai veacovi ed *1 governo. Questi sui finire dbll' anno stesso signified che opinava non doversi dare ai protopopi alcun compenso pel foro,'di cui dovevan priverai, dicendo, *ei/r* gli emolumenti cho eaai ritraevano d* quell' abusiva prutica erano insignificant!, o quand' anche si volessc indennixxarli. il inetropolitano ed il veacovo di Armenopoli potrebbero teneme conto, facendo convenienti propositioni nelle trattative allora pendenti per-la dotaaione dei clero *curato1; che* il governo non esercitando alcun' influente, né ingerendosi punto circa il numero degli arcidiaconi, non saprebbe assumerai il carico di fornir quel compenso; *ehr* i detti arcidiaconi non eran coal pochi,I come ritenevasi dalla santa sedo, essendo quarante null archidiocesi di Fogaras, e ventotto nella dioceai di Armenopoli; e per ultimo, ehr dandosi tal compenso agli arcidiaconi dolia Transilvania, anchê quelli dell' Ungheria lo prentenderebbero, attest la parte clic essi prendono ncgli affari matrimoniali per delegarione de' vescovi sia istruendo processi, sia eseguendo lc relative sentenze.

Da parte poi dell' episcopato giungevano nel 1862 forti querele pei cambiamenti fra loro introdotti colle nuove leggi e coi nuovi fori matrimoniali. Furono 1' arciveseovo monsignor Sterka ' e il veeeovo di Armenopoli monsignor Alexi ', che senuero in proposito al. nunsio di Vienna. 11 primo accludeva al numio un gran numero di fogli contenenti gli acerbi reclami e le proteste dei vari membri del clero e popolo dell' archidiocesi, che poi il itunsio faceva tenere alia Propaganda nella versions latina*. Entrambi poi si accordavano nel diebiarare che coi sovrindicati cambiamenti si sovvertiva Γ ordine gerarchieo stabilito dai concilt generali, si dava motive alie più aspre recriminasioni degli scismatici di volerai ad ogni costo latiniuare i Rumeni uniti; si defraudava 1* santa unione di ulteriore progresso, anxi esponevasi a manifesto periculo; s' irritas* clero e popolo, non sens* defesioni dalla fede, fra le quali monsignor Alexi allegava I quelle poco printa avvenute di tre comuniti, aggiungendo che altre .preparavansi a seguirne Γ esempio, e cio a cagione dell* maggiore sollecitndina, con. cui le oauae matrimoniali eran giudieate dai protopopi non uniti.

Tali rimostranse inducsero questa aegra congregatione a prendero a nuova disaùima, inaieme ad altre pendenae dei Rumeni, tutto Γ affare della giudioatura delle cause eceleaisatiehe, in iapecie delle matrimoniali.· 11 che segul nella generate adunanxa dei 30 aettembre 1863. Ma propoatiai i dubbi (3*): „3e malgrado le disposixioni gib prese della aanta aede, debbono attendent le iatanie dell' arciveseovo di Fogaraa'e del .veeeovo di Armenopdli «ulla giudioatura delle cause ecclesiastiche;" Qaaisttas qjjfiraratsas (4·): .In quai modo converrebbe regolare i varii gradi dell* giudic*tur* medeaima;* Γ eminenae rostre riapoaero (ad 3): .Non eaae recedendum a reguli* in collationibus anno 186ÿ ab epiacopia provinciae Fogarasiensis unanimiter recogniti* et probatis/ che sono quelle che abbiam riportato nella coi. 940B; (ad 4). *Provimtm* i» *tertio.*

Il giudixio dell* sagr* congregatione fu conformato dal santo padre nell' udienxa 6 ottobre. ma non essendosi trovat* l* letters, con cui dev' euersene data comunicaaione sia al nuntio sia ai vescovi che avean ricorso, convien dire che non fosse la Atedesim* registrata.

8embra che in seguito si astenesse 1'episcopato da ulteriori insistenae presso]a santa sede ; non è a credere perit, ch* tutti si rassegnassero ali' abolixiono dei controversi tribunali. Nel popolo e clero dell' archidiocesi erasi mantenuta sempre access 1* brama di vcderli ripristinati. il che tentossi eseguire nella congrega tenuta, in sede vacante, nell' agosto 1868, come narrammo all* col. 783 D - 784 A B. Fra gli articoli che vi si votarono, i) nono veniv* appunto a ristabilirc la potestk giudisiari* dei protopresbiteri. annullando le innovazioni introdotte coli' istruxione Rauscheriana (allegato E, coi. 801). .Consistorium bocce metropolitanum (sono parole di monsignor Vancxa)adiunctorum gravitatem perpendens,repetitis totius cleri adnitionibus commotum, die 8 novembris 1868 .. . edictum promulgavit, quo fora iudicialia protopresbj terorum per dioeceaim metropolitanam Alba-Iuliensem in priori forma et consuetis attributionibus restituuntur,. potestasque delegata iisdem confertur causas omnes matrimoniales et divortiales ex quolibet capite a catholica ecclesia admisso incaminatas pertractandi, sententiamque in primo iudiciali foro, observatis alioquin omnibus, quae in constitutione Benedicti XIV Romani pontificis, cuius initium *Dei mieeratione,* continentur, ferendi; iuasum tamen eat, quamlibet sententiam huic ordinsristui pro revisione ulteriori, prout moris erat, Dsubmittendam venire/'

Nella lusinga che gli atti di quel conciliabolo andassero ben presto in obblio, come assicurava il nuitaio, attese specialmente le buone disposixioni di monsignor Vancxa, poco dopo promoaao alia Cbiesa metropolitan* di Fogaras. la' Propagande si astenne dall' adottare repressiv misure. Non valse perô il novello arciveseovo ad impedire l eseeuxione dei riportato articulo.sui fori protopresbiterali ; anxi Γ anno appresso avanxb cadde istanse, perché venisse sansionato

Difatti a queat'oggetto ai 3 luglio 1869 moàsignor Vancxa diriggeva a monsignor Falcinelli, nunxio apostolico ed ora cardinale di santa Romana chiesa, una lunge memoria più ossequioaa, ma essai più calxante delle lettere di monsignor Sterka e di monsignor Alexi (oo). 941 C D). In ess* dopo aver

1 'Pell* détaxions delle parrocehic u è discurso di supra col. 778 D - 77» A,

* Letter» »1 onetio 11 giagno e 4 luglio 1889.

* Letter* *1 raedeeimo JI gingno 188».

4 Letter* del nunsio spostolioo *11' eaieeatiniao prefeito »8 giagao 1888.

ι I Letter* S' laglio 18*9.

premaqso, che il clero dslla ohiesa rumens *per variat A eieeetitddinee tempormngue adûuuta et indigentiae,* adottô vgrie istituiioni, „quae licet in eanonior octo priorum saeculorum eeehsiqo orientalis legislatione expreapae haud videantut, a-. spiritu tamen illius legiilationis alienas baud sunt, iqtmo peculiaribus huius provinciae sdlpoctio^eOcommodae apparebant,"

e che nella unione colla ehiesa Romand fu promesse ai Rumeni di^lasjiare intatte Is loro disciplina, h>- tatte le Iero consnetudipi, *quae* imûmh non *ad^erta- renter,* soggiungeva 'tale esser ^udlla ddi fori photo- popali. '\r'

' Questa "pressi ebbe origine (proseguivs mon- signor Vancsa) dalla vasta della diocesi, che oltre l'odierno principale di Transilvania comprendev* varii comitati enche deU Ungheria orientale, ood era necestario tenere in vari punti i tribunali, non po- tendo il popoloyricorrere facilmente alia curia dei vescovo „ex defectu mediorui tepe et libertatis b personalis, quae pro more tetuporis valde restringe- batur. Hinc consuetudo praefata ipolevit, et ^lu- rium saeculorum observantia firmata exstitit; sup^.- veniente vero sacra unione, non modo non censebatur catholicae fidei adversari, vel animarum periculum generare, aut ecclesiasticae honestati derogare, quin potius etiam complurium eximiae pietatis, apostolici zeli et insignis scientiae antecessorum meorum beatae memoriae Fogarasiensium episco- porum communi'calculo probaretur, viguitque. per Transylvaniam. nemine reluctante, usque ad an- num J858".

Non è facile deserivere Ia funesta impressione, ehe al dire di mortsignor Vancsa provb nel 1868 non solo il clero, ma anche d popolo, avvetto *ab immemorabili a* questi tribunali, quando i medesimi venner soppressi. Fu creduto questo atto foriero imminentis *ritut et dieciplinae orientalie abrogationie.* c Rimanendo illeei queati tribunali presso i aciamatici, *guihut permixti eivimtu,* ue corae rischio la sauta unione, easendosi gridato contre Ia aanta aede, *gnati haec in animo haberet noetroe ritue legitimamgue dieviplinam abrogare.* Farono deplorate per tal mo- tivo talune defetioni, e il male avrebbe pretio più ample dimensioni, „nisi clerus universuq^ndeaiaenter opportuna qualibet arrepta occaaione ad maiora mala praevenienda avitae quoad praefata fora diaci- plinae restitutionem praetendisset."

La vacanta della sede nel 1868 porte loro il destro di tentare Ia reclamata riprisünasione du questi tribunali. Succeduto io (continuera mon- signor Vancia) nella sede' di Fogarae, compresi l' illegality di quella congregasione, ma non ppteva tutti abolirne gli atti, „quin illico omnium animos in me concitassem, quorum fiducia et adhaesione in dioecesi gubernanda omnino indigeo." E appunto manco a monsignor .Vancta il coraggio di opporai u sull' argomento dei fori protopresbiterali, o piuttosto sconsigliata gli parve ogni oppositione. nAvitae namque disciplinae hac in re et clerus et populus tenacissime adhaerent; repetita huius instituti ab- rogations! longe maiori animorum susceptibilitate, quae infaustis hisce temporibus omnes occupatos tenet, profecto perniciosiores aecum afferet sequelas, quam fuerint illae primam abrogationem subsecu- tae." Coal, il prelate..

L' unico suo scampo portante era d' invocare a gietso dei nuntio I'indulgente della san& aede. E sperava che la sua dimsnda sarebbesi acculta fa- vorevolmonte, sol che si riflettesse;

a) Ipsam sanctam sedem apoatolieam spatio centum quinquaginta annorum loftriudicialia proto- presbyterorum per Trantylvaniam ai non explicita approbasse, saltem implicita admisisse vel tolerasse;

b) Potestatem hancoe protopresbytdrOrum non haberi pro ordinaria, sed taptum pro delegata ab arehiepisoopo;

- o) Forum'protopresbyteriale in quolibet districtu sub praesidio protopresbyter· coalescere.ex quinque sacerdotibus ih (uré canonico sufficienter instructis' et irreprehensibilis conversationis, quos ad presby- teri yopositionem concistoridm metropolitanum approbat; 1

" d) Propter magnam locorum distantiam saepe etiam quinque diotarum a sede metropolitans; secus quoque protopresbyter· processus matrimonialee in- struere consuevisse; non enim- poterant partes liti- gantes sine gravissimo et temporis et facultatis' dispendio ad boc tribunal archidioecesanuin ac- cersin:

e) Opportunum sgg hisce difficillimis tempori- bus, quibus sacra qq/oque ecclesiae catholicae iura convelluntur, ut quo plura tum eqjblero. tum ex populo omni legitimo conatu iurium ecclesiae usur- paeoni resistat; certum attamen est et clerym uni- versum ardentiori telo contra ecclesiae hostes ex- surrecturum, si quando ius matrimoniales causas dbgnoscendi. quod habita ratione fori protopresby- terorum apud nos etiam clero rurali competit, ab ecclesiastica iurisdictione sacrilego ausu his quoque in provinciis, prout intenditur, auferri attentaretur: et populum fidelem, qui in causis matrimonialibus ab immemorabili per proprios sacerdotes judicari assuerim temerariam illam usurpationem qua per- niciosissimam avitae religionis et disciplinae suae 'laesionem conside^turum. ac proinde abominatu- rum esse.

Alie quali ragioni aggiungeva il metropolitano: „8cio equidem uniformitatem ecclesiae vehementer cordi esse, quam spiritus unionis >t caritatis, quo ipsa alitur, exposcit; et proinde longe absum ab illorum placitis, qui consuetudines particularium ecclesiarum nec summa ecclesiae potestate muta- biles iactant: scio attamen ecclesiam catholicam hoc in negotio semper talem aequitatem et prudentiam adhibuisse, qua particularium ecclesiarum consuetu- dines nonnisi casu, quo salva necessitate et caritate fieri poterat, ad qommunis iuris dictamina redege- rit .. . Dum autem, in hac archidioecesi vigentis quoad fora protopresbyterorum consuetudinis con- servationem efflagito, haud vereor alta fro'nte fateri, iudicium de eo, utrum iuxta praedicta reapse adest necessitas et postulat naritas, hanc consuetudinem intactam servari, ad sanctam sedem apoatolieam unice pertinere."

L' oggetto delle umili preghiere del prelate era, *ut . . , perpentie peeuliarittimit . . . archidioeceteoe adiunetit, ad imminent maint malum praecavendum,* la aanta sedo de/hasse concedere, che nell' orchi- diocesi, *donee fort* m *tgnodo provinciali... uniformi iudteigfum ordini definitive prariimhir, Herat coutar matrimonialee, imtta ezpoeita,* m /oris *iudicialibut preebgterorum* in /rima *inttantia eognotcere et ten- tentiam ferre,* in "suofur *rigore permaneat eoneuetudo hie ab antigua obtinent* Ed omervava, che qualora Ia canta sede annuisse alla precedente domanda. Ia curia metropolitans avrebbel giudicato in seconde grado di giurisdisione tutte le cause della provincia di Alba-Oiulia.

Nel traamettere alia Propaganda con letters 1 agoato 1869 i fogli di monsignor Vancsa, mon- signor nuntio apostolico dichiarava di *grave* momento le ragioni da esso taddotte, ed invitava percib Ia sagra congregasione a prendere un qualche prov- vsdimento. £e non che Ia oireostanaa dei concilio Vaticano che en sui punto di aprini, e la sus- aeguente celebratione dell' attuale ainodo provin-

ciale, cuinmettevasi lu steaao metropolitan»), fecero e) che U intenta del'tnedeaimo rimaneeae senia alcun esito.

Ma veniam· al sinddo. £mo ha"francamente canonixtato i furi ptutopojkali. seua dirai affatto cariqf? delle conclusioni, a ct^usi Kenne nelle conferens® di Bissendorf (col. 940B)ynè delle risoluaionî del 1859 (col. 941 A), e del 1863 (col 943 A),.delle quali tacque esao pure nella surrifedte memoria Γ arciveecpvor Il'che ne indurrobbe a credere, ehe i padri di Eogaias o avesserô dimendicato'le preoedenti risoluzioni, lu qu^H non dettero luogo ad ah cun solcnne decreto (ıoi. 941 H) o interpretassero il silentio della Propaganda per un'acquiescenda alie arbitrarie deliberationi del ĉoftciliabolo dei 18||£ e all.istanza del 1869. ovvcro che, sottoponendo ' il sinodo àll esatue della sauta sede, non .abbiaiM> inteao di far altro. Λ non un progvtto o una nuova domanda.

1/ csisteuta dei fori, di cui tratta. non aemJirerebbe per aè solà poter eaeeh-tPImpqccio ali adempimcnto delle altre leggi matrimoniali già adottate o da adottarai; ed essi potrebbero con opportune nonne regolarsi in modo da precluder loro la iia a qualsidyglia abuso. Le notitie, che forniva monsignor Vancta (coL942 C. 943 C D) sull' impianto ilei mcdesimi. sull' ordinamento lor imposto o da impend a forma della costituzione benedeXtina e sui valore delle loro sentence, parrebbero alquanto rassicuranti. I motivi poi da esso addotti pel ristabilimento di sitfatti tribunali nell' archidiocesi cran sembrate al nuuzio *di grave momento.*

D' altro lato, quantunque i protopopi ossia protopresbiteri o areidiaconi equivalgano ai vicari foranei, e percio possano dirai, come questi, aver succeduto agii antichi corepiscopi. è certo pero, che la loro potestà giudiziaria non potrebbe estendersi anche aile cause matrimoniali ; sembra difatti che aa esse non si estendease la potestà dei vicari foranei, i quali rab episcopis constituuntur (come osserva Benedetto XIV) ut *extra civitatem* in pagis et oppidis ius dicant in *leviorie momenti caueiet* et iuriadictionem exerceant ad certos dumtaxat actus limitatam 1; dunque molto meno potrà competere tal potestà ai protopopi, la cui giurisdizione presso i Rumeni è più ristretta di quella de' vicari foranei (coi. <68 1». 11 tribunals pertanto dei protopopi. almeno con podestà cost estesa. è una novità anche nella chiesa orientale, e lo confesaarono i vescovi nelle conferente di Blasendorf e lo affermera il più dotto fra loro, monsignor Papp-Stillagyi. nel 1873: rludex in causis ecclesiasticis (de c< nstitutionum apostolicarum 1. II. cap. 42 et 43; apostolorum can. 38) tum clericorum tum laicorum (Nicaeni I ran. 5; Chalcedonensis can. 9; item Pravilae [in *directorio legi»}* cap. I. 32, 68. 103, 317; Nomocanonis tit. IX. cap. 6. in achol.) est episcopus.[1]

Inoitre. sebbene i consultori che scrissero per la sagra congregatione degli Affari ecclesiastici straordinari. inclinasaero ad usare in proposito una toleranza (coi. 939 A B). tuttavia gli eminentiasimi padri. ben chiarito lo stato delle cose. ordinarono nel 1859, che un tale abuso non dovessu aasolutamente rinnovarsi. e nel 1863 essendosi prodotte in sostanza le stesse ragioni che poi reco nel 1869 monsignor Vancza. confermarono la prima risolutione.

Abbiamo inoltre una ben reoente decisione, contraria al do|Q>io foro ecclesiastico in una sterna diocesi. Rammenteranno le eminente rostre, che nel 1872 Γ artfvescovo ruteno di Leopoli implorava rut in ipaa grchidiòeeeai nithena Lcopolicnsi 4?° tribunalia iudicialta mstituantur, et quidem ab invicem omnino segregata. itavut in prima instantia tribunal 'rndiciale formaretur el canonicis ĝremialibus sub praeaidio vel avchidiaconi capituli vel arrhipreabyteri vel cuiuscumque praelati, et hoc in sua Iphaera iudiciali indepeudens esset omnino ab 'archiepiscopo rutheno, et interposita àppellatione hoc 'tribunali tribunal tltius compositum,ex praelatis capituli et Jpts ejiam ex parochis civitatis I.expoliendis sub praesidio' archiepiscupi iudicaret has causas in secunda instantia, ita ut revera in ipsa àVchidioecesi Leo^oliensi ruthena duae essent instantiae a se invicem in iudiciali sphaera indepen-ĝentes Interpellati suBs coaa monsignor punzio di Vienna, monsignor Fapp-Sxillagyi e monsignor Nardi consultore di questa sagra congregatione. tutti convcnnero, che il proposto divisamt^nto era alieno dalla forma giudiztale clonica, non solo della chiesa latina, ma allreri -dell orientale, che in cio «on d'accordo. come fra' i tre in particolar modo prese a dimostrare il compianto vescovo di Grun-Vasadino. Il nunrio non pertanto opinava essere una necëArità Γ accettarlo per cireostanze che non è d Uopo qui tornare a memoria, e in conferva del suo parere adduceva 1 esempio ĝell archidiocesi di Strigonia o Gran, in cui venne istituito per concessione della tanta sede il tribunale di prima e seconda istanxa. e della dioceai di Breslavia, ove s' istitul anche quelle di tens. Pa monsignor Nardi perô osservavasi,. che il caso di 8trigonia e quel di Breslavia sono eccetioni imposte da circostanze affatto speciali1. Pietro tutto ciΛ propostosi il dubbio: r8e e in qual modo sia da accogliersi il divisaniento proposto a questa sagra congregatione da monsignor Sembratowicz arciveacovo grcco ruteno di Leopoli ĝ istituire nella sua archidiocesi duc tribunali ecclesiastici di prima e seconda istanza/ la risolutione fu sfavurevole. giacchè, come scriv^vasi a monsignor Sembratowicz con lettera 17 novethbcg» 1873. ^universis rerum momentis mature perpensis, decretum fuit in praesentiarum haud ^xpedi^ns videri aliquid innovare quod ad indiciorum ordinem, prouti nunc viget in eadem archidioecesi.-

Da ultimo, ciè che nell esame dei sinodo merita una particolare attentione, si è. che il sinodo medestmo ha riconosciuto questi tribunali, senta alcuna distinzione di luoghi. ammettendoli cos) in tutta la provincia, montre eonfessava I arcivescovo nel 1859. che nelle parti della diocesi di Lugos ed Armenopoli. spettanti ali' I'ngheria. eran andati in disuso. e in quella di Gran-Varadino forte non vi erano mai stati, e che in tutta la provincia ecclesiastica di Alba-Giulia nel 1858 eransi aboliti (cnl. 839CD).

Se poi in vitta delle circostanze speciali, in cui versa, a) dire di monsignor Vancta. Γ archidiocesi. e a scanso di mali maggiori. escludendo dai sinodo ogni menzionv di detti tribunali, propendessero n<»ndimeno Γ eminente vostre a permetterli nella medesima soltanto. forte, converrebbr prendere un qualche concert· coll· imperial^ reale govern»·, il quale si dichiarè ^contrario ai tribunali in questione (col. 938 0, 941 B): e il permeato potrebbe poi darsi in modo prowisorio e momentaneo, e colla conditione, che almeno di anno in anno Γ arcivetcovo domandasae alla nuntiatura apostolica, di Vienna 1 .approvatione dei suo foro protopapale, indicando i nomi dei giudiei: quali sono le due cautele che suggeriva monsignor Nardi nell' ipotosi (che peraltru

1 Benedictne XVI, ZJt cyacxio *dioeceeana* lib. ΠI. cap. 8. nn. 518.

1 Poneaza, Ratott, amo 1878, Sommariu, n. 111.

1 Vedi Ponctua, AWeai. mano 1873.

non ai avverô) che le eminente vostro aveasero voluto condiscendere ali' analogo deaiderio di monsignb Serobratowics. b

Ma. vi aarebbe ancora un' altro mieurj(che parrebbe atta a aoddisÿre in parte al desiderio dell' episcopate e dei clero rumeno, sehi' andar soggetta a ggavi difficulté: ammettere i fori prolopopali, dicbiarandoli perit assolutamente incompetent! a giudicare le cause pib gravi, e aegnatamente le **atri*oniali,* a poco presso come i tribunali tfeim vicari foranei (col. 9450). Le ragioni portate contre ls, potesté giudisiaria dei protojBpi sembra, ohe tendano, almeno principalmente,. ad escljderne le capso sudette, e principalmente per questo riSemo is santa sede ne ha decretato Γ abolitione. α

t Re rursus proposita in congregatione habita die *29 iulii 1878, responsura fuit: „8tandum in decisis, *.et* suppresso foro archipresbyterorum io causis matrimonialibus, tribuatur'tantum episcopis facultas delegandi huiusmodi protopopos ad informationem actorum extraiudicialium.*l

(115)

Nota archivii:

Riguardando i Rumepi il ^tribunals dei *proto*popi come distinto da quelle del vescovo, e di un grado inferiofo. han costumato d' ammettere Γ appello dall'uno all'altro (coi. 937D - 938 AB); il che si accenna dal sinodo anehe nel tit. II, cap. VIII, 4 *Idcirco,* coi. 522 B, per riguardo ai vicarii foranei.

* Monsignor Vespasiani peraltro nel suo voto per la sagra congregations degli Affari ecclesiastici straordinari opiné che avendo gli arcidiaconi la delegatione, sebbene stabile, dal vescovo. da essi al vescovo non pué daret appello propriamente dette, ma piuttosto una revisione nello stesso primo grado di giurisditione (coi. 939 B).

Monsignor Nardi, di cui il ainodo invoca l'autorité, cost «crive1: „8i appella dal delegato al delegante *(De off. et pol. ind. deleg.* it» *6* deer. I, lib. I, tit. XIV, cap. 6)* . . . Del giudice mandato si appella aempre all' istansa superiore, non al mandante, essendo mandatario e mandante la stessa persona giuridica *(lib. I, 3 dig., Q*e a gao appeU. XLIX, b);* quindi per esempio *dal eitario non* st *appella, al teecoro.*"

Ma, almeno per quel che apetta ai vicarii foranei, che differiscono dai protopopi, come il più dal meno J, insegna apertamente Benedetto XIV nel luogo succitato η. V, che dalle loro centenae ^liberum est ad episcopum appellare. Marte ÿloasant * in *Cie*. 9,* wrb. *Foraneo,* ubi arehidiaconus et cardinalis, *d» necripti»,* et late deducta per Sbrotsium *de ti&rit epiteni, db. 1, tna*d. 3"*: e nel n. VIH écrive: „De, vrçria autem vicariis foraneis loquitur Clement V in *Cle*. X, de mcriptu,* ubi differentiam ponit inter episcopi *principale* officiale*,* eiuaque *ojficiale** /orsuwnm, qui in certa dioecesis parte ad certo» actu» constituitur; notatque ibidem glossa, ei Aoe *tffldedi /tranet paete appellatione* interponi ad epiecopa*,* etai Anastasias Oermopiua. *Ani*ad.,* lib. I, eap. 7. centra communiter receptam uauque comprobatam gloaaae opinionem, oppositum suadere conetur.' '

(116)

Nota archivii:

ft a sapere, che, previe le debite intelligense coi plenipotenxiario deputato da sua maesti Γ imperatoro d' Austria)>el concordato, ad intuito dei ritardo e dolia diffioolth ehe s'inoontrerebbe pur le varie lingue, tedeaca, ungere, russeas eoo., endo sogliono compilers· i processi'nolle corie veeoovili delTtmpero, qualora le cause matrimoniali ed ecolediaatiche siXportaaeero in appello a Roma, la santa sedp eondiacese. che le modesime poteeeero terminerai definitivaraente in tutti à gradi di giurisdisione. entro.il territorio della monarohia. Furono quindi stabiliti dialia sterna santa sede in ciascitae provincia per uç. certo spasio di tempo, dh prorogerai in seguitd. i prelati che deblpino giudicare in'terga istansa lo oausg gft conoseiute in prima dalle curie ^.vescovili ed in seconda dsl rispettivo metropoltano, e quefti ehe debbono rivedere in seconda e terga istansa le cause giudicato in prima dai metropplitani.

Óra peri cid.ehe spetta aile cause giudicato in prima istansa dall' arcivescovo di Fogaras, dietro dimanda di monsignor Sterka, con breve dei M novembre 1857 veniva delegato a gindice di seconda iatanaa il vescovo di rito greco di Grun-Vuradino *ad decennia* algae interim ad noetra* et eanetat ledi» beneplacita* *.* Questa misura urtô le suscettibilité dei mctropolitano. Una delle ragioni dell' urto dev' essere stata, perché con tai atto si disconoeceva il foro protopopale. ammottendosi nella arcbidiocesi un solo grado di giurisditione, quelle cioè dell' arcivescovo: ma egli disse opporai alia déléguions medesima. perché, emendosl resa abituale, sebbene per un decennio, sembravagli contraria alia disciplina della chiesa grecs e imlecorosa al tribunals metropolitico. Tralasciando Ia prima preteaa regione, quanto alla seconda owerveremo che anohe Γ areivescovo ruteno di Leo|>oli, nell' anno acoreo arrivera, non creder conveniente, che una causa gIndicata dal metropolim in prima istansa andaaae in appello da uno dei suoi veeeovi suffraganei. Ma rifletteva monsignor Nardi, non farsi alcun torto alia giurisdirione e dignité metropolitica. quando il vescovo auffraganeo non giudica come vescovo. ma come delegato apostolico.

Nel 1863 peraltro all' occasione dell appello interposto dal sacerdote l'app dalla sentenza della euria di Fogaras, sua' diocesans, si tribunale ecclesiastico di Gran-Varadino che area giudicato in secondo grado di giurisdisione. monsignor Sterka protesté contre la delegatione fudetta, scrivendo a) nuntio, ohé se egli riconosceva nella santa aede il foro immediato di' seconda istanr.a ed ultimo pe> le cause giudicato in prima dai metropolitan!, non che il dritto di delegare in cauce speciali e di caso in caso sia i veeeovi, eia altri ecclesiastici «pediti dal suo lato alia ulterior discussione ed ultimaiione P 'delle cause giudicato nel foro metropolitico, dichiarava di non potero essor costretto ad ammettere „aliud tale licet a sancta sede apostolica delegatum forum pro secunda instantia et revisorio suo foro, quod non tantum de specialibus causis et de casu in casum (quam forum ad hoc) in sensu canonum 3 et & Surdioenaium delegatum, sed quasi pro continuo ordinarioque foro secundae instantiae passim in omnibus causis et casibus ita imponitur, ut ab eodem adhuc etiam in tertia instantia ad aliud forum, et in vix quarta instantia admittatur appellatio ad eanctany sedem apostolicam; quod certe hierarchicum ordinem iuraque metropolitanorum et ininterruptum ecclesiae canonicum usum conturbat et invertit*l. In seguitodi che nella generale adu-

* Fu posta Ia «laaaola affw *interi*.* porch* s' iatsadMK sase^ «testa nas sstssrs prowisoris, sttse» le ulteriori provMense sella sutoria U giattsi ecclesiastici, ehe potessen ia segaito sdottsnL

I *Be*. Λ dritto eed., t.* ΠI (eoa gU Π), I «00, p. m Kdis. Padova 18H

• Vedi Sia, tIt Π, eap. Vm, eoi. HB.

dk..

nansé dei 20 aprile 1863 le emiaenxe voetre opina* isrono, che avesse a cesaare. ia delegatione pontifieia dal veeooTo greco di Gran-Varadino, e che „in secunda instantia ftuntius apostolicus nomine sanctae* •edis delegabit *Mie» quoti*»* aliquem episcopum ritus orientalis*risolusione confermata dal santo padre e partecipata al nunxia con lettera 22 giugno 1863. E sicconre monsignor Sterka avea preteso, che tali dispositioni si riferisaero alie sole cqpse matrimoniali, si dovè dichiarare che dessa era generale e comprendeva tutte le cause'ecclesiasticae *. Pretenders parimenti monsignor Sterka, come died? a conoscere nel 1864, che, egli non fosse tenuto ad eseguireje sentence dei giudici di seconda istbtfxh deputati dalla santa sede, se non venissero spedite con soecrixione e sigillo apostolieo *; ma, com* è naturale, niun conto si tenne di questa sua inaudita esiggenaa.

Ricaviamo poi da una lettera di monsignor Papp-Sxillagyi. che, malgrado la risoluxione press nel, 1863, egli con breve *ItUer grave» tfudtiplicevqae* dei 18 decembre 1866 venira nuovamente delegato giudice apostolieo per giudicate in seconde grado di giurtsdixiono le cause giudicate in prima istanxa dal metropolitan!', Come .si raccoglie dai nostri registri, la Propaganda rimase estranea alia spedi* xione del menxionato breve, e dev* essersene oc* cupata la sagra congregaxione degli Affari eccle* siasiici straordinari, la quale nel seguente anno occupavasi altresl della nomina di un delegato apostolieo per lo cause ecclesiastiche del trihunale arcivescovile di Leopoli di rito greco ruteno *. nella quale <>ccasione partecipossi a monsignor segretario della cncomiata sagra congregaxione la risoluxione del 1863*

Veniamo ora a pariare dell* appello alia santa sede. Con breve dei 23 decembre 1859 deputossi per un decennio 1 arcivescovo di Strigonia. primate d Vngheria, per la revisione in tenta istanxa delle cause giudicate dall arcivesco.vo per dritto metro* politano in seconds. Quantunque quests provyidenxa si fosse press a seconda dei desideri esternati da monsignor Vancza nelle conference di Bissendorf, ovc egli avea anche riferito essere gié in uso nella wua archidiocesi di appellare alia curia di Strigonia; nondimeno poco dopo ebbe a lagnaftene e più volte ricorse per ottenere a giudice di terxa istansa un vescovo de) suo rito. I^a santa sede perô non voile mai aderire a tale domanda, r8pecialmente perché non si corresse pcricolo di vedere/ conformat^ da un tribunale superiore le aentenxe proferite in prims e seconda istanxa a favore della nullité del vincolo matrimoniale ex capita odaZ/mï, come falsamente viene ritenuto da alcuno dei vescovi di quvlla provincia ecclesiastica.**

I*a stessa mira manifesté nel 1869 Г attuale metropolita. Imperocchè. essendo sul punto di spirare la delegasione del primate d' Vngheria. avea incaricato la Propaganda monsignor nunxio apostoliro di Vienna, d' interpellare monsignor Vancza per coposcere ee nulla oetava a ehe si <»tten<*sse Ml proroga del sudetto breve pontificio del 1859. L' arcivescovo, dopé àvere in questa congiuntura reclamato la ripristiniarione de' fori protopopali, come abbiam veduto, mostrava gl* inconvenienti, che eransi. incoptrati nello seorso decennio, e che di nuujro sincontrerebbero, qualora le. causé delle diocesi greco-rumene uoveesero giudicarsi in terta istansa dalla ruriÿ del -primate d'Vngberia, o de qualunque altro tribunals di lingua non rumèna:^ E tali inconvenienti erano le forti spese. trattandpsi sempre di poverty difficulté di viaggi. ignoranda della lingua, essendo gli atti di^rima e seconda istansa scritti tutti in rumeno. ignorante altresl delle leggi e costumanxe proprie dei Rumeni; e della procedure solita da loro a tenerei ne* giudixi, lungo intervallo di tempo dal secundo al terxo giudixio etc.1 Vna di queste difficolté, quelle della lingua, fu recata in jmexxo. anche nolle conference! di Blasendurf, quando Г arc^veecovo propose per foro di terza istanxa la curia di Strigonia; ma sérabrè di poco peso, essendosi rispbsto. che se Г eminqntissimo di Btrigonia* fosse delegato dalla santa sede, ben volentieri troverebbe persona versata nella lingua rumens e di specchiata onesté per traduire fedelmente quelle scritture ' Riproducendoai peri» la difficolté medesima. ed appellandosi all'esperienxa del pasaato'decennio, potrebbe credersi. che la curia Strigoniense non avesse del tutto provveduto al bisogno; tanto* più che conveniva iritieramente con monsignor Vancza il vicario capitola/e di Sxamos-Üjvar. interpellato in proposito dal nunxio*. E aggiungeremo che la stessa difficulté dell ignoranxa della lingua rutena, n<»n che del rito e diritto canonico orientale, reeavasi l anno seorso dell'arcivescovo ruteno di Leopoli. monsignor Sembratowicx, ed appoggiavaai dal nunxio apostolieo, per escludere qualunque vescovato latino dell' impero dal giudiesre in secondo grado le cause rutene di quell' archidiocesi: come pure nel 1867 Г area recata Г arcivescovo latino di detta sede per eséer exonerato dall* officio medesimo4. Ond* h che il detto officio si affido al voscovo ruteno di Munkats *.

Ecco pertanto il progetto. per la cui approval xione monsignor Vancza supplicava caldamente la santa sede. e su cui monsignôr nunxio. trasmettendolo a Propaganda, disse di non aver nulla ad opporre: rVt ad tempus beneplacito apostolicae sedis defigendum eccellentiwimo episcopo graecocatholico Lugosiensi delegetur facultas cognoscendi et defihiendi nomine sanctae sedis apostolicae causas matrimoniales dioecesis metropolitanae Albalulienais. nec non dioecesium Magno-Varadinensis et ZamoaJ'jvariensis in' tertia provocatione, quas in secunda instantia archiepiscopus Alba-Iuliensis iudicaverit. Causas vero dioecesis Lugosiensis a metropolita in secunda instantia iudicatas cognoscat et decernat in tertia provocatione, facultate a 'sancta sede apostnlica delegata, vel episcopus Magno-Varadinensis vel Zamos-Vjvariensi».*

* Siccome fu accennato (coi. 944 D-945AX tutto quest' affare dei giudixi dovè rimanere sospeso ; nè appansce dai nostri registri, che siasi rinnovato i) breve dei 1859 per l arcivescovo di Strigonia. o per altro qualunque prelato. sia di rito latino, aia di rito greco-rumeno.

' Piments. *HuU' aanetnua* etc., sprile 18K3. Rietretto. H 10*18. dub. 8 c 3.

1 Letters deireminentinsimo prrfetio s m<>n«ignor nunxio dei sprite IHM.

* Vdienxa 1Λ novembre 1864.

* Biglietto di monsignor MMtituCo di detta ssgrs congruos* slope dei 22 gesasio 1867 s mousupfor segrrtario dells sagra congregsxiotie per gH Aftsri del rito orientale.

* Biglietlo di Bunxignor segretario della sagra congregaxione degli Affari del rito orientale dei 18 febbrato 1867 a monsignor noetitnto dells »agm congmgnrioM de^U Affari ecde* idastici etrsordinari.

* Lettera dell* aminentiMimo prefetto a monsignor segretario degli Affari ecclesiastici straordinari del 18 febbraio 1867.

1 Letters 2 lagH<» 1888.

* Rapperto cit., p. 48.

1 Lettera di moasigaor suas·· sil' emioeaUMim«< prefetlo 1 sgosto 18M».

* Biglietto cit. di mousignor segretario degli Affari ecclesiastici tlrsordiaari.

* Poseas* cit., Soaunsrio. a. I e U.

Poste queste notitie, pasaiamo a farne 1'appli-A cazione al/nostro ainodo. Non occorre avvertire, che converti 'anxi tutto regolare in queato capo il computo d^i vari gradi di giurisdisione. a tenore della.risolusione? che crederanno.Гeminensp vostre di prendere Jsui fori protopopali. Inoltre, riconoacendo › padri di Fogaras nella santa sede ii dritto di eostituire a giudiie ài quarta intensa (ovvero terra, ee si «acludessero i detti fori) imiMS ac spiacqpw Anins *promneiae (graeco-eatholicae),* veAgono a restringere la potesth dei papa, nel aeneo che ne rimane escluso <|élla delegatione qualun^ua prelate latino. Era appunto. questo Г intenflimento di monsigno/Sterka Sulucx. cui nel 1869 si moatrô pe-" disseqno Г attuale metropolitano, come fu detto (coi. 949 BC). Sebbene poi dica il ainodo di ammèttere tale diritto *in tentu principiorum in concilii Sardieentit can. 5* edictorum, soggiungendo tuttavia. che il prolato e .ciô costituito, sena' altro, b *nanctae ledit apottoticai vice ac nomini omnes caneat appellatae* in *foro quartae inttantiae potentate delegata indicat,* sembra alieno dai aeneo che monsignor Stcrka dava ai canoni Sardioeei (coi. 948 D). Me aarh della sapienxa dell' ominenae vostre il decidere, se e come abbia a correggersi questo capo.

Quod spectat delegationem illanr ab apoarolica aede faciendam pro causarum matrimonialium cognitione in ultima instantia, eminentissimis patribus triplex rafio' inoduave prae oculis observabatur: nimirum vel huiusmodi facultatem delegandi foties quoties uni ex stiffraganeis provinciae Fogarasiensis, vel eam delegandi primati totius Hungarian, vel etiam nuntio apoatolico Vindobonqnsi, qui tamen toties quoties commissurus sit cognitionem et indicium huiusmodi matrimonialium causarum uni ex praedictis suffraganeis. Porro mandarunt ut archiepiscopi Fogarasiensis sententia hac super re exquireretur, quaenam ex tribus praefatis ratio potior esse videretur, et etiam utrum alia via modusque, quo res apte componi posset, suppeteret.

Respondit ille:

FPelegationem ab apostolica sede faciendafn pro censarum matrimonialium cognitione in ultima instantia secundum firmam patrum concilii nostri pr-v-viiKialia convictionem, non posse melius, sed pen- **pensia lia, quae in *superiori* puncto IVI (c<4 »36-7)** circa finem dicta sunt, nec scopo conformius disponi. quam si eadem fieret iuxta modalitatem primo loco memoratam, id est "earn' concedendo semper uni ex suffraganeis provinciae ecclesiasticae huius Fogarasiensis. qui et linguam actorum callet tamquam materbam. ct ricinior cum sit, tum temporis tum expensarum superfluarum posset dispendia prapvinire (sic/ " "

rCum voro in hac provincia ecclesiastica causae matrimoniales notabili per annum numero pertractandae occurrant, oe sancta sedes apostolica plurimis per singultis annos vicibus molestetur, ut pro singula causa toties quoties separatam impertire cogatur delegationem : longe melius et scopo perinde congruum esse videretur, **ut**. eadem sancta sedes apostolica illam delegationem deferre dignaretur uni ex *suffraganeis istius provinciae ecclesiasticae Fogarasiensis episcopis ad certuln annorum cyclum, exempli gratia ad quinque annorum tempus extensam ad instar facultatum quinquennalium, quo uno tali cyclo elapso'eadem delegatio posset fieri uni alteri ex suffraganeis hoc eodem ordine in futurum progrediendo."

Quaestione iterum ad examen revocata in congregatione diei 2» iitlii 1878. responsum fuit „Ad mentem. Mens eat ut significetur per epistolam reverendo patri domino archicpiacnpo Fogarasiensi quoad modum delegationis ab apostoliba sede faciendae pro cognitione causarum matrimonialium in ultima instantia eam tandem praevaluisse sententiam. ut delegentur habitualiter facultates necessariae et opportunae nuntio, apoatolico Vindobonensi committendi toties quoties praedictarum causarum cognitionem uni vel alteri ex episcopia suffraganeis provinciae.-1

• SYNODUS CONSTANTIN01OL1TANA

a qua prohibentor clericorum peregrinorum ordinationes

1872 februarii 9.

Legem, qua cautum eat ne clerici ex aliena provincia oriundi a locorum episcopia ad sacros ordines provehantur, vel apud Graecos, quantum patitur humani fragilitas, et viguisse et adhuc vigere, documento sunt tum sententiae synodales bene multae, tum maximae ea quae anno 1879 lata est in illos Helladis clericos, qui, patria, relicta absque litteris antistitum locorum dimiseorialibus, apud episcopos per Turohiam constitutos eo animo aufUr » giebant, ut ab ipsis sacram ordinationem reciperent. Sacra synodus, perversa illa agendi ratione commota, litterae sequentes ad singulos sedis oeeumenicae antistites misit, quas pro rei gravitate integras dabimus, éx opere depromptas B. D. Calliphronia: Ἐχχλησιαστιχή Ιπιύαώρησι;, Παρίοδο Β', t. II (Conetantinopoli, 1879), p. 48-9:

t "Ανθιμο ἐλέφ frsoO Αρχιχπίσχοπο; Κβνσταντινουπόλαα»; -νέα Ῥώμη; χα! οἰχουμανιχό; πατρι-<*m«· *

t Ἰαρώτατα μητροπολΤτα ... iv Αγίφ ' πναύματ Αγαπητέ ἀδαλφέ *xal* συλλειτουργέ τή; ἡμΑν ματριώ'τητό; χΰρ . . . χάρι α!η τή αὐτή; εἰρχτβρασσύνή «ai αἰρηνη καρά AtoO.

Μίμνηται βεβαίω χαί ἡ αὐτή; Αρχιαρωσύνη. it: ἡ Αγία τού Χριστού Ιχχλησία, βυβμίζουαα χανονιχώ; τΑ χατΑ τόν Εαρόν ἡμών χλήρον, -ύ ἰέλιπαν ἰχάστοτα αὐστηρώ Απαγορβύουσα τοί χατ' ^αρχία; Αγιοι; Αρχιραύσι τό ὑπαρορίω χα! ἀναξαλέγκτω χαιροτονα'ν Ανδρο if Αλλοδαπή; χατά χαιροΰ; προσαρχομένους; D αὐτή, Αγνώτα , ΑδοχΓμου; τι χα! Αμάρτυρου , χα! χανονιχΑ χιαλύματα πολλάχι ἐχοντα , ἱνα δ-dt τή; τοιαύτη Αχαγορβύσηαα; οὐ μόνον προλαμβάνονται τά συνήύαα προερχόμενα σκάνδαλα. Αλλά χαί τού γράμματος; αὐτού *ξήπ* ΕαρΑν χανόνααν ἡ Αχαραιότη ἰιατηρήται μβτ* σεβασμού χαί τή; δυνατή Αχριβτία · δυστυχΑ fiprn; οὐ χατεβλήδη πρδ; τούτο ἡ,δέουσα, ὡ lotus, προσοχή ὑπό *Mmv.* τή (αραρχία μαλβν, **xabà** ἐσχάτω διεβαβαίβσεν ἡμίν ἡ σύνοδο; τή; ἐχχλησία; τή; 'Ελλάδβώ ἀναχοινώσασα, δτι τινέ;, Αποτυγχάνοντα λαββΐν **lutas** τήν («ρώσύνην, προσφτόγουσι χρό "τού; Αγίου; 4ρχι«ρ<; τού χα»' ἡμ4; ΑγίΜτάτου οἴχουμηνιχού βρύνου, Val **hupopEst**; τη, Απόλυτη»; **η** χαί Ανηξβλΐγχτν'; »τροχ<ιριζόμ«νοι παρ' αὐτΑν, ΙπάναχΑμπτουσιν **si**; τΑ Ιδια, οὐ μόνον πράγματα παρέχοντα τοί; σαβασμΕοι τού ΙλληντχοΟ χράτου ἰαράρχαι , ΑλλΑ χαί σχανβαλίζοντα ούτα» τόν IxstM *Ufèbv χλήρον,* χαί ούτοι α! Ιαυτού; δυστυχ<Γ;

χαθιστάμανοι. Ἐπειδή δέ'ὸ ἰφδ σύνδεσμο τή πνευματιβή ὁμοφροσύνη xai ἑνότητο μετά φε τή *fobtforji* ὀρθοδόξου ἐχχλησία τή *'ElMBoi. &* μετά των λοιπών δμοδδξων τ,'ὐ θεού ἐχχλησιών, ἐπιβάλλει ἡμίν δμολογουμένω τδ' χαθήχ'.ν τή *ipatttç* τών τοιούτων ἀντ-.χανονιχών Ιχρυθμιών, αἵτινε προχαλούσι παρατηρήσει διχαία διά τδ σκανδαλώδε τού *ηρΑγ-* ματο - διά τούτο. *γρ'Αφονη* διά τή παρούση ἐχχλησιαστική ἐγχυχλΐΰυ ἐν τύποι ἐπιστολή , ἐντΐΐλσμεθ* χα! προτρέπομεν τήν Αρχιερωφνην αὐτή , δπω \τοϋ λοιπού, ὁψέποτε παρουσιασθώς; χα! κρδ αὐτήν ἐξαιτούμενοι ἰιρωθήναι ἀνθρωποι Ἀγνώτι χαί. ἀμάρτυροή, sta ἐξ 'Ελλάδο ^, ita ἐξ ἄλλων ὀρθοδόξων ἴχχλη-, αιών χαί ἐπαρχιών τού χαθ' ἡμά; ἀγιωτάτου. οικουμενικού θρόνοι», στερούμενοι τών ἀναγχαύων συστατι-ν χών χii ἄλλων ἐπισήμων γραμμάτων τού' *ἀρχιερέως;* τή ἰδια ἐχάστου πατρίδο , μή παραδέχηται αὐτού ἐπ' οὐδ»ν! λόγψ, μηδέ προχίριζη (ί τδ τή ιεροσύνη Αξίωμα, ἀλλ' Αποστέλλη αὐ-.σύ ¯εἰ¯ ~~τά ἰδια~~; Ινα ϑ λαμβάνωσι τήν χειροτονίαν πί ;αρά τού οικείου dpχιερέω , φτινι Ανήκει χανονιχω τδ δικαίωμα τούτο, Γινωσχέτω δέ δτι, iv περιπτεσει, χαθ' ήν μή χαταβαλούσα τήν δέουσαν προσοχήν, προαχθή τυχόν (ί ~~τοιαύτα~~ ~~ὑπερορίου~~ ~~χαί~~ ὑπδ τών θειων ~~χαί~~ ἱερών χανόνων Απηγορευμένα χιιροτονία . ὑκοστήσεται τά ~~συνεχεία τή τοιαύτη ἀντιχανονιχή παραβάσεω~~, τή σχανδαλιζούση τδν σύνδεσμον τή πνευμαν.χή ἑνότητο χα! Αρμονία τών ἁγιων *ί<Λ* θεού ἐκχλησιών, V» ἡ χάρι χαί τά ἀπειρον ἰλχο εἰη μ<τ· *^ή»·

,ἀωοβ', φεβρουάρίο-ύ Θ'. .

■ή. δ Κωνσταντινουπόλεω εύ Χριστφ Αγάπη-·.;
Αδελφό . '
·f δ Ἡραχλείχ Πανάρετο "iv Χριστή» Αγαπητό
Αδελφό ,
ἡ δ Νιχομηίεία Διονύσιό iv Χρστφ ά-ραπτδ ,
Αδελφό . »
ἡ δ Ν'ιχαία Ἰωαννίχιο iv Χριστώ.· ἀγαπτ,τέ
Αδελφό . - \ ?
f ἡ Τορνδβου Γρηγόριο iv Χριστή» Αγαπητό .
Αδελφό .
f ὁ ΔιδυμοτείχοιιωΔιονΰσιο ἐν Χρισίφ ΛγΦτήτδ .
Αδελφό . - ,
+ SB Δράμα; 'Αγαθάγγελο ,'iv Χρεστφ Αγαπητό
Αδελφό .
t δ -»μσ« Γαβριήλ'iv Χριστή» Αγαπητό ἀδιλρί .
/ ἡ ὁ Ἀγχύρα Ἰωαννίχιο iv Χριστή» ἀγαπτ,τδ
Αδελφό .
/ Ἀγχιάλου Βασίλειο ἐν Χριστή» ἀγαπτ,τδ
Αδελφό ,
˙f δ Νωζουαγαθόυπόλεω;. Προκόπιο ἐν Χριστή»
Αγαπητό Αδελφό . ·
f, ϕ Χίωσσ Καλλίνικο ἐν Χριστό» ἀγαπτ,τδ
Αδελφό .

SYNODU^IHIEROSOLYMITANA »

•d creandum novum patriarcham

187ai decembris 16 28.

Cyrillua patriarcha IlieruMily mitaopa, cum «eatontiam damnatoriam in .Bulgaria a synodo C6natantinopulitana editam probare renuiaaet, ut fuaiua in ' alio huius opens tomo dieetur, ubi de famoso illo discidio habebitur sermo, a propria synodo Hierosolymitana dignitate sua privatus die 7 19 no* vembris 1879. a gubernio turcioo, operam navantibus Graecis Constantinopolitania, pari modo exauctoratus est die 5 17 decembria eiuadem anni. Statim igitur, pro more apud Hierosolymitanos dudum recepto. sedig patriarchalis vicarius *(vikil)* iure renuntiatus eat metropolita Gasenais Procopius nomine. Idem, paucis intericctis diebus, patriarcha creatus est a synodo celebrata die 16 28 eiusdem mensis decembris. Acta synodalia dabimus, adiecta iuramenti formula, quam novus antistes coram synodo recitavit. Habentur typis impressa tum in ephemeride Constantinopolitana N(δλογσ , N° 1195 (28 9 ianuarii 1879), tum apud R. D, Calliphrona: Ἐχχλτ,σιαστιχή ἐκιθαύρησι , Περίοδο; B'. t. V (Constantinopoli, 1874), p. 123-4:

Iiράξι συνοδική πιρί τή ἐχλογή τού πατριάρχου Ἰιροσολύμων κυρίου Προκοπίου.

Χειρον, ἡμέρ ι σαββάτφ, ὡρ ι δίχάτη τή ἡμέρα 1 χαί δ«χάτη Ιχτ τού μηνά διχιμβρίου τού χιλιοστού δχταχοσιοστού ἐρδομηχοστού δ«υτέρου ἔτου , συνιλθόντων iv τή» συνοδική» τού ἱτροϋ ἡμών μοναστηριού ἁπάντων τών ἐνδημούντκν μαλών τή διριχούση συνόδου μ<τά τών ἐν τή ἐχλογή τού νέου πατριάρχου διχαί«*μα ψήφου ἐχόντκν δαιιοτάτων ἀρχιμανδριτών χαί πραιτοσυγχέλλών τού παναγίου τάφου, πρώτον μέν ἐγένατο σύντομο χα! κατάλληλο τχλιτή, (ίτα δέ ἤρξατο ἐνώπιον πάντων' ἡ ἀποσφράγισι τών iv τή κάλπη χχιμένων β(λτίων, σημ«ιούντο; τού ἀρχιγραμματέω τδ δνομα {νό ἑχάστου τών ψήφου λαχόντων.

M<τά τήν ἀποοφράγισιν ἁπάντων-τών iv τή κάλπη χ(ἰμέ*<«ν δελτίων, ἀριθμηθιισών τών 'ψήφων, ιυμιθη δτι ὁ μέν τοποτηρητή τού θρόνου ἀρχκπ: σχοπο Γάζη Προκόπιο ἐξίλέγη διά ψήφων δέχα καί τ*σσάρων, ὁ δέ ἀρχιμανδρίτη Βενιαμίν διά ψήφων Ivδοχφ, ὁ ἀρχκκίσχ-.πο Λύβδη λιόφυτο διά ψήφου μιά , ὁ ἀρχκπίσχοπο Σοβαστπία Νικηφόρο διά ψήφου μιά , ὁ σχίυοφύλαξ τού παναγίου τάφου κύριο Σ(ραφιίμ διά ψήφου μιά χα! δ ἀρχιδιάχονο Φώτιο διά ψήφου μιίζ. Τούτου γινομένου, δ τήν κλ<ιονοψηφίαν λαχών τι'ποτηρητή τού θρόνου ἀρχκπιοποπο Γάζη Προκόπιο ^ιύγραψιν ἰδίφ χιιρί τά iv τή τ(τάρτη καί δγδίη συνοδική πράξιι (σολ. 593-594 χαί σιλ. 602-604 τού παρόντο χώδιχο) ἰχτιθιιμέν* θτμαλιώδη ἁρθρα τού (ΐ; τδ κοινόν τού παναγίου τάφου (ἰσαχθησομένου κανονισμού, ἰτινα ἰλλοτ< Ιπιδοχίμασι χαί ἐπ<χύρ&»σ«ν ἁπασα ἡ ἱ<ρά τών ἁγιοταφιτών ἀδίλφότη . ΕΓτα,ἀναστά ὁ ἀρχκπίσχοπο Λύβδη κύριο Νιόφυτο;, ἱπιτραχήλιόν τ(χαί ὠμοφόριον ἱνδυσάμανο χαί τδν τίμιον σταυρόν ἀνά χιΕρα λαβών, ἠρώτησ(ν αὐτδν ἐνώπιον τών ἁγιων (ἰχόνων, ιί χαί δνόρχω ὑπισχνιίται δτι τ,ρήσιι μέν ἀθιχτα χα! ἁπαρασάλιυτα πάατα, δσα ἰδίφ χιιρί ὑπέγραψιν, ὑπογράι|Χ δέ ἐφιξή χαί τόν συνταχθησόμίνον χαί ὑπδ τή ἱαρά τών Ἁγιοταφιτών ἀδ(λφότητο ἰγχριθησόμινον κανονισμόν ὁ δέ ἐκιβββαίωσι τούτο διά τού ἐξή δρχου, δν χαί ἰδίφ χιιρί ὑπέγραψίν

Ὅρκο .

,Ἐν ὀνόματι τή ὑπ<ραγία χαί ὁμοουσίου χαί Αδιαιρέτου τριάδο , διαβίβατώ ἐπί τή ἀρχκρωσύνη μου δτι Ισομαι ἀγρυπνο φύλαξ τών ἱιρών δογμάτων χαί παραδόσεων τή ἁγια ἡμών ἐχχλησία χαί τηρὲ,σω μέχρι ζιραία ού υπέγραψα ἐνώπιον τή ἰχλαξάση μα ἱ(ρ«; Αδελφότητο θεμελιώδει νόμου , χαί δν ἡ διοικούσα σύνοδο τού χοινού τού παναγίου τάφου προσεχώ συντάξει κανονισμόν κρδ δκυθίτησιν χα! χυβέρνησιν τού πατριαρχικού θρόνου τών Ιεροσολύμων χαί τού Ερού ἡμών κοινού- ὑπέρ τή εὐημ(ρια ψα! προόδου τούτου Αφιερώσω τά τελευταία τού βίου μο^ ἡμΕρα ."

' M est hors pomeridisaa sped aoa saltata S, 07.

SYNODUS C0N8TANTINÔP0LITANA

I ad -prohibenda matrimonia praeter liberam infigendorum atatum inita r mehae decembri--pl8TO^an^arii 18. ·<

Maximae gravitati* eat in re matrjmoniali; ea paro, quae jreepibit liberam edhnubio imgendoram •tataqi , Quamvu igitur taera •ynodiu CenAtaptino^ politana niknquam «ba* haq, de' re norma* edere et epiaoopi* tranamittere .neglexerit, qibilomlpne- opm eaedem' pâaeim vja)ari oomperièt. ea quae eeqnuntur adiicienda JKit, ut earaiA obaprvantiM ,eanoleret 'Initio pomtur monitum' quod dicitur (ixdδ*ιξι) a patriarelm ad «uoaVegiae urbit dioeoeeanOe -factum, deinde encfitlièae totiu* aaori ordini* litterae ad epiaoopale* curia* t«an*mi**ae, prout «equitur,**

MO.MTi'M PATRIARCHAL^.

f Ἀνθιμο ἐλέφ θ«οὺ Αρχκπίσχοπο Κωνσταντινουπόλ*ω νέα 'Ρώμη χαι οἰχουμανιχδ πατρι-«•ρΧΙι- . u '

t Εντιμότατοι κληρικοί τή καθ' ήμά .τού Χριστού μαγάλη ἐχχλησία , χαί «ὕλαβέστατοι ι»ρ«1 , χαί δαιώτατο: ιτρομόναχοι, οί φάλλοντα ἐν ταί; ἐχχλησ'αι τή Πό.λιω , τού Γαλατά χαί τού καθ' ήμά βϊάταστίνου, τ'χνα ἐν χυρίφ ήμΑν Αγαπητά- χάρι «Γη ὑμίν χαί *tlpf/wi παρά* θ«ού.

Πρλλάκι λαβούσα ὐιϊ' δφιν ή Αγία τού Χριστού ἐχχλησΜ-τά παρανομία Χη^ τά Αδικήματα, τά λαβδντα χώραν' ἐπί τού Αντικαιμένου τΑν 'συνο·.χ*βίων, ἐγραψαν ἐχ ^ρονοία Αξιοχρέου χαί συνέστησ*> χατά /καιρού πρδ τού ΑρχιαρατιχΑ ή. ΙιρατιφΑ σιρρίρτ^* μένου τών ἐν βασιλιυούση (ορών ἐχχλησιών χαί. πρδ τού Αγίου ἀρχιαραί τΑν ὑπ' αὐτήν ὕπαγομένων ἐπαρχιών, Ινα προσέχωσιν «ι "Ψήν Ιχδοσιν^^^^ti- c χώρ *ὑπέρ* τών ζητούντων ἅδαιαν γάμσσ ξένων, οἴτινά , όπω ἐπιτύχωσ: τού ἐπιδιωκομένου σκοπού αὐτΑν, διαφόρου ματέρχονται Απατηλού τρόπου , παίθοντα του γονιί χα! προστάτα; ηών ναανίδων χαί αυτέ Αχόμη τά ἐχχλησιαστιχά Αρχά , δτι αἰοἰν ἐλιϋθιροι παντό γαμιχού δασμού ή ΑρραβΑνο , καί Αφ' οδ ἐλθωσιν «ι γάμου κοινωνίαν, καταμαρτυρούνται δσταρον ὠ ήρραβωνισμένοι ή χαί νανυμφαυμένοι, ἐχοντα γυναίκα χαί τέκνα αί τήν πατρίδα αὐτΑν. Τοιαύται παρανομίαι πολλάχι ἐπανιλήφθησαν ὑπ' Ασυναιδήτων τυχοδιωκτών, οἰτινα , όπου Αν Απήλθον, ἐχματαλλιυθέντα τήν αὐπίστίαν Απλών χαί Αχάχων οἰχογαναιών, ἰιαπραγματαύθησαν τοιούτου γάμου , προαξένησαν οἰχτρά χαί Ανιπανόρθωτα δυστυχήματα, διά τά όποία ματαμαλήθησαν Ανωφαλά οί γοναί χαί προστάται τών ναανίδων, οί διά τή ΑπΟρισχαφία αὐτΑν πικρού χαί διηναχαί ἐπονα γχόντα πρδ αὐτά τού χλαυθμού χα! τού σταναγμού . Ἐπ«ιδή δέ συν«ργοί τών τοιούτωφ δυστυχημάτων καί συνυπ«ύθυνοι χαθίσταν-D ται όμολογουμένω; καί οί προ«στώτι καί μουχτάριδα τΑν ἐνοριών, διότι, βασιζόμ«νοι «ί Ασυστάτου χα! ἐσφαλμένα πληροφορία , ἐκδίδουσι πιστοποιητικά ἐγγραφα, χωρί , νά δι«ν*ργήσωσι προηγουμένω τά Απαιτουμένα ΑχριβΑ ἐξιτάσ*ι , πόθ«ν κατάγονται οί τοιούτοι ξένοι, καί «ίγ« ἐλ«ύθ«ροί «ίοτν ή ν«νυμφ«υμένοι ή καί μ*μνηστ*υμένοι, καί ἐπωδή ὠ ἐχ τή τοιαώτη Αδιαφορία των αί παρανομίαι ἐπ' ἐσχάτων ὑπ*ρ*πλιόνασαν. διά τούτο, προνοούντ« π«ρί τή δυνατή ἐξαλ«1ψ<ω αὐτΑν, προηγουμένω μέν προτρέπομτν χαί παραγγέλλαμιν διά τή παρούση πατριαρχική; ήμών Αποδ«ίξ*ω τού γονιί καί προστάτα *Avg|'γομένου, Απαιτή καί λαμβάνη προηγουμένω πιστονχαν'δων, Γνα μή Αν«ξιτάστω; «ίσάγωσιν «ί τά οἰ·» ποιητικόν ἐγγραφον τού ἀρχι«ρίω τή πατρίβο αὐκία αὐτΑν Ανθρώπου Αγνώστου ήθιχή Αγωγή καί τού, πρδ ἐνβ«ιξιν βπ ὑπάρχ«ι ἐλ«ύ»«ρο «ί *γάμού* καταγωγή , ἐπί σχοπφ τού νά διαπραγματ»υθώσι συνοι- κοινωνίαν ἐλθών χα! ούτω βίδωσιν αὐτφ τήν Αρχωρατιχέοια μιτά τΑν θυγατέρων αὐτΑν, διότι οί τοιούτοι, κήν αὐτή Αβ«ιαν, ὑπ δφιν ἐχουσα, δτι, Αν ἐξ δλιγωδωφθαρμένοι πολλάχι τυγχάνοντχ , χαί, χαίτοι χω- ρία αὐτή ή τού κατά τόπου ἀρχωρατιχού ἐπιτρόπου

λυόμενοι νΑ ἐλθωσιν αί κοινωνίαν γάμου, δμω κροσχαδώύσι δολίω νΑ ἐξαπατήσω« τίμια οἰχογ»ν«ία χαί προστρίφωσιν «ί ofrtΑj ^x»! αί τά Αθψφ θυγατέρα αὐτΑν διηνακή ΑτήΠαν χαί δν«:δο · « ἐπομένω δέ Απαγορ«ύομ*ν αὐστηρώ τού προ«στώτα καί μουχτάριδι .τΑν ἐνοριών, Γνα μηδέχοτ* το/.μήαωβ; νΐ δώσωσιν ἐγγυητιχδν< πρδ jobς παρουσία- ω ζομένδυ αὐτοί Αγνώστου χαί ξένου , Ανμήφέρωσν οί τοιούτοι πιστοποιητικά, ἐχ $ή(;,πατρίβο αὐτΑν Αρμοδίω ' ὀπο?*γραμμένα' χα! «ἐπιχαχυρωμένα παρά τού κατά τόπον ^Αρχιαρέω „γινόσχοντα Βτι, ἀν^μή πρτσέξωσι τού λοιπού «ί τδ σπουδχ'ον τούτο αντιχίμανον, χαί Αρχασθίντα «ί προφορικέ ή χα! ἐγΒ γράφου ηαοτυοία πατριωτών δήθχν ή ἀλλων γνωστών Ανθρώπων, χάρΐ ομί'-ων πολλάχι ή δωροδοχουμένων χαί μή 'δμολογούντων τήν Αλήθ»ιφν„ χατά συνέο,ίαν δέ τή τοιαϋτη Αμ«λ·ιά χα! Αδιαφορία , των,*φωραθΑ** νινυμφαυμένοι ή. ήρραβωνισμένοι ἐχίνοι, ὑπέρ ὠν ἐγγυήθησαν, γινωσχίτωσαν οί τοιούτοι προ«στώτ* χαί μουχτάριδα , δτι βαρ«ία χα! Αδυσώπητο ἐπίχαιται αὐτοί ή ' ἐχχλησιαστιχή τιμωρία! Ποιήσατ* τ·ί*υν καθώ ὑμίν γράφοντα π'αραγγέλλομ«ν, ίνα χα! ή τού θιοϋ χάρι χα! τδ Απαιρον ἐλ«οσύν τή παρ' ήμών «ύχή χα! αὐλογίφ «Γη πάσιν ὑμ!ν.

,αωοβ', ἐν μην! δαχαμβρίφ, ἰνδιχτιώνο α"„'.

3.

LITTERAE SYNODALES.

t 'Ανθιμο ἐλέφ> Λοὺ Αρχιαπίσχοπο Κωνσταντινουπόλαω νέα 'Ρώμη χαί οἰχουμανιιδ πατρι- Αρχή . ,

ή Ἰιρώτατ» **μητροπολίτη,** ἐν Αγίιρ πναὺματι Αγαπητέ Αδαλφέ χα! συλλ«ιτουργέ τή ήμών ματριότητο χύρ . . . χάρι «Γη τή αὐτή Αρχι,«ρωσύνη καί «ιρήνη παρέ θ«ού.

Εἰ καί πολλάχι ή Αγία τού Χριστού ἐχχλησία, λαβούσα ὑπ' δφιν τά παρανομία χα! τέ άἰικήματα, τέ λαβδντα χώραν χατά καιρού ἐπί τού Αντιχαιμένου τών συνοιχ«σίων, τών συγχροτουμένων ματαζύ ήμιδαπών χα! Αλλοδαπών, συναστήσατο Ακριβή προσοχήν χαί αὐμτηράν ἐριυναν πρδ τέ χατά τόπου ἐχχλησιαστικάξ· Αρχά , δμω , μή καταβλη#«ίση · τή προσηκούση Ακριβιία , ούχ ὀλίγα συνοικέσια συνακροτήθησαν Αχρι τούδ* ἐνταύθά τα χα! πολλαχού τών ἐπαρχιών, Αναχαλυφθέντο ὑσταρον δτι θχταρρν τών συζυιχθέντων μορών ἐχωλΰΑο, Ατι μι^ινηστιυμένον ή χαί συναζιυγμένον ἐν τή πατρίδι αὐτού ή χα! Αλλαχού, τούτο θέ,'διότι δ χατά τόπον Αρχιαραύ ή δ ἐπίτροπο αὐτού ὠλιγώρησ«ν Γνα ἐξασφαλισθή δι'ἐπισήμου πιστοποιητικού ἐγγράφου τή ἐχχλησιαστιχή Αρχή Τή πατρίδχ τού συζ«υχθέντο προσώπου, βαιισθΰ ιί Ασυστάτου καί ἀβασίμου πληροφορία . Τά τοιαύτα; παρανομία;, ὠ παραιτίου Αναπανορθώτων δυστυχημάτων καί Αδικιών, σπιύβοντ* π*ριστιίλαι χατά τδ δυνατόν ἐχ πρόνοια ἀξ-.οχρέου ήμΑν ἐκκλησιαστιχή , πίμπομαν τή Αρχι«ρωσύνη αὐτή τήν παρούσαν πατριαρχικήν χαί συνοδικήν ἐγκύχλιον ήμών ἐπιστολήν, δι' ή γράφοντα ἐντχλλόμιθα χαί προτραπδμαθα αυτή, δκω τού λοιπού, προχαιμένου δοθήναι δδιικν γάμου πρδ σϋζιυξιν ναάνιδδ τίνο ἐχ τή ἐπαρχίαζ τη ματ'άνδρδ ἐξ άλλη ἐπαρχία χατα-

τή» «υμβή τυχόν τοιαύτη τι παρèινουία, ή ευθύνη A
' τών Αεδνεπειών. Επιβαρύνει δικαίω αύτήν σχνεπείφ
ƒ τών έπτεθέντων, προσχληθτίσα ειαράλτινοβ τών άπο-
δημοόντων έπαρχιωτών τη , ίνα χορηγήση «ύτψ πιστο-
ποιητιχόν, δπω «ηνάψή γάμον έν άλλη χώρφ χαί
· έπαρχίφ, όφειλει προηγουμένω έριυνάν Εφ<βθέ *α!
βεβαιοΟσθαι, δτι ούβέν έχει τό χοκύογ πρδ τοΟτο,
χαί τότε μόνον δίδωσιν αύτψ τδ αίτούμενον έγγραφον
. διά τήν δέουσαν χρήσ.ν. 'Ταύτα εφδ γνώσιν χα!
δδηγίαν τη χαί πρδ παραχώλυσιν ένδεχβμίνων δμοίω»,
παρανομιών, συνεπαγουσών πρδ τή ψυχιχή βλάβη
χα! Αδικήματα Ανεπανόρθωτα. Ή δέ τού θεού-χάρι
χαί τδ άπειρον έλεο εΐη μετ' αυτή . '

1
,αωογ', ἱανο^ίου ιη'.

t δ Κωνσταντινουπόλεω ·έν Χριστφ άγχπητ^
άδελφδ . — I ,

t δ Ήραχλει'α Ϊίανάρετο έν Χριστφ άγαπητδ
Αδελφό .

f β Νικομήδεια .Διονύσιο έν Χρ*«τφ άγαπητδ
άδ«λφό . , X< · _

t δ Νίχοίος 'Ιωαννίχιο έν' Χριστφ Αγαπητό
Αδελφό . \ '

f δ Δέρχων Νεόφυτο έν Χριστφ άγαπητδ Αδελφό .

t 4 Τορνόβου Γρηγόριο έν Χριστφ άγαπητδ
άδιλφό .. ' , _

t δ· Διδυμοτείχου Διονύσιο ,έν ΪF°Τΐ» άγαπητδ
Αδελφό .

» ήϕ 'Ιλονίου Σωφρόνιο έν Χριστφ άγαχη,τδ ,
Αδελφό .

f-δ Σάμου.Γαβριήλ ένΧριστφ άγάκητδ; άδελφδ .'
' -+ν δ Ϊάνθη ' ή^λλίνιχο» έν Χριστή άγαπητδ
Αδελφό . ' '

t ό Ίμβρ υ ΠαΤσιο έν Χριστφ Αγαπητό Αδελφό ,

>Sf δ Βελεγράδων "Ανθιμο έν Χρστφ άγαπητδ
άδείψό . , \

+ *b XaXtniou 'Υμό&io* έν Χριστφ άγαπητδ
Αδελφό . '

CONVENTUS NATIONAUS CONSTANTINOPOLI A GRAECIS HABITUS

pro rebas publicis in melius reficiendis x

1872 octobri - 1873 februario.

Conventus istius acta non immerito inter syno- B et per plurimos menaee, singulis cuiusque hebdo-dalia adnumeraada videntur tum quod sacrorum antistite» satis multi in eo partem habuerint, tum maxime quod negotia de quibus deliberatum est ad eeclesiam religionemve referantur. Comitia initium ceperunt die 27'octobris 8 nOvembris 1872, madae sextis feriis, celebrata sunt, ut postea, data opportunitate, indicabitur. Multa 'profecto verbx in eia prolata eunt; fructus vero operis si respreiaa, pauca sane deprehendes.. Nos ea tantum, quae maioris momenti visa sunt, hic exhibenda consuimus.

I.

ANTH1MI PATRIARCHAE ORATIO AD CONVENTUM NAT1ONALEM HABITA'

1872 octobris 27 novembris 8.

Σεβάσμιοι έν Χριστφ άδελφο! χα! τέχνα άγαπητά C χαί | προτρέψω, όπω , συνελθόντε άπαντε έχ τού
χαί περισπούδαστα. . πένθου , έπί τή δεινή ήμετέ^ων τινών Αδελφών άπω-

Δύο ήδη παρήλθον έτη, άφ' δτου ό σεβάσμιο λε·'φ, σΧεψώμεθα, δσον *xifci* χα! όση δύναμι , περί
ήμών προχάτοχο συνεχάλεσεν ει συνέλευσιν τού τή σωτηρία τών λοιπών ήμίν συμπλωτήρων. Καθώ
άντιπροσώπου τών ύπδ τδν ! οικουμενικόν θρόνον δέ δ κυβερνήτη ,^δστι , μόλι έχ φοβιρού χα! πολυ-
δρθοδόξων χριστιανών έπί τψ σχοπφ τή άναθεω- τάραχου χλύδωνο ' διασωθεί , μέλλει νά διάσχιση
ρήσεω τών πρδ δεκατριών έτών θεσπισθέντων έχχλη- πάλιν τό πέλαγο χα! νά άντιπαλαίση έχ νέου πρδ
σιαστιχών κανονισμών. Άλλ' ή μέν συνέλευσι μετά τήν σφοδρόν άγριων κυμάτων δρμήν, έξετάζει πρό-
τινα συνεδριάσει , ούχ οίδ' όπω , διέχοψε τά έργα- τειον άεριβώ χαί έπισταμένω άπαντα τά μέρη τού
σία αύτή , τήν δέ άνάγκην τή περί ή δ λόγο πλοίου, μή τ;, ὑπαλανθ■■■ έν αὐτφ σαπρδν ή ὑπδ-
άναθεωρήσεω άπέφαινον αυτά τά πράγματα όσημέραι σαθρόν, οΟτω χαί ή όρθοδ-.ζο τού Χριστού έχχλησία,
μάλλον χατεπείγουσαν. Όθεν χα! άμα άναλαβόντε ή πολλά χα! δεινά έναγχο παθούσα χα! ύπομείνασα,
έν τψ μεταξύ τούτη», χατά θειον έλεοΣ τού οίαχα πριν άποδυθή πρδ νέου Αγώνα πνευματικού , πριν'
τή πνευματική ταΰτη δλχάδο , ώ πρώτιστη άνάγ- έξακολουθήση τδ άνωθεν αυτή τεταγμένον έργον τή
χη έργον έθεωρήσαμεν τήν έν τφ προρρηθέντι σχοπφ τών ψυχών σωτηρία , όφείλει πρότερον νά' έξετάση
χατάρτισιν τή έθνιχή συνελεύσεω , χαί ήθέλομεν Ακριβώ χαί έπισταμένω τά καθ' έαυτήν, ε! τι μέν
προβή άμέσω , θείμ συνάρσβι, ει τδ έργον, έάν μή έλλείπον Αναπληρούσα έχ τών ένόντων, εΓ τι δέ Ανώ-
τδ πάλαι ήδη, χρίμασιν οί οίδε χΰριο , μοίράν τινα D μαλον έξομαλύνουσα, εί τι έπισφαλέ έπανορθούσα
τού δρθοδόξου τή έχχλησία; πληρώματο έπινεμό- χαί ε! ii άσθενέ καί σαλευόμενον στηρίζουσα χαί
μενον μόλυσμα τή ' φυλετική χαχοδοξία , ει γάγ· χρατύνόυσα. 'Ιδού, σεβάσμιοι Αδελφοί χαί τέχνα έν
γραιναν μεταβληθέν Αντατον χα! τήν Απώλειαν ίπα- χυρίφ άγαπητά χαί περισπούδαστα, τδ έργον χα! δ
πειλοΟν χα! τού έπιλοίπου τή έχχλησία ύγιού σώ- σκοπό τή έθνιχή ταύτη συνελίύοεω , ει βν χ*1
ματο , ήνάγχαζεν ήμά ει τήν έχχοπήν τών χ«θηλ- „ αύθι συνεχλήθητε χαί συνήλθετε. Τδ έργον τούτο
χωμένων χα! σεσηπότων μελών· καθήκον; Αδελφοί άριστα χαί λεπτομερώ διηρμήνευσεν έν τή έναρκτηρίφ
καί τέχνα Εχ χυρίφ Αγαπητά! ύπ|ρ πάντα λόγον Θλι- αύτού προσλιύιφ *xa! b* ήμέτερο σεβάσμιο προκά- ‹
βερόν χαί θρΛων άξιον χαί δακρύω», άλλ' ιερόν χαί τοχο . Ούχ ήττον δμω χαλάν χρίνομεν Τνα,χαί ήμεί
άναπόφευχτοί, έργον σκληρόν χα! έπώδυνον, Αλλά τδ 8ι' ώ έλαχίστων λέξεων ύπομνήσωμεν τούτο πρδ
μόνον ιαματικόν τή δρθοδόξου όλομελεία χα! σω- τήν ύμετέραν Αγάπην.
τήριον! Καί ιδού σήμερον παρίσταμαι έν τφ μέσφ
ύμών σιώπηιών καί πενθούντεεν, βαρυπενθή χαί Έπεχράτησε πρδ πολλού ήδη ή *IUa* δτι ή πλημ-
συντετριμμένο ύπδ τού άλγου ό πολύτλα κυβερ- μελή κατάστασι τών χα*' ήμά έκκλησιαστικών
νήτη τού δεινώ . χλυδωνισθέντο χα! χειμααθέντο πραγμάτων προήλθε χαί προέρχεται ούχ! έχ μακρά
, τούτου σκάφου τή έχχλησία , χαί έν ψ Απορώ, πώ σειρά ,διαφόρων Αντιξόων καιρικών περιστάσεων, άλλ'
αύτδ έμαυτδν νά στηρίξω, δφείλω Ινα στηρίξω υμά έκ τή ίλλείψεω θεσπισμάτων τινών χαί διατάξεων
καταλλήλων «ί τό προάγειν μέν χαί χρατύνειν τό

ἀγαθόν, αἱρηιν δέ ἐκ μέσου καὶ παρακωλύων φό κα- κόν. Σύμφωνα, δὲ" πρδ; τήν ιδέαν ταίτην έπικρίθη μέν αὐστηρώ τδ ἐπικρατούν ἐν τή ^κλησιαστική διοικήσιι Σύστημα, ἐθιωρήθη δὲ' ὠ τών ὠν ούκ ἀνιονή μιταβρλή' αὐτού, καί δτι.ή ιίσαγωγή νέων ,τινών κανονισμών, διαρρυθμιζόντων λίπτομιριία τινά; τή; ■κκλησιάστιάή; διοικήσαω , ἐμιλλιν ἀφιύχτω νά θιραώὐση τά ὑπαρχούσα; ἐλλιίφιι; καί νά ἐπαναγάγη Ι τήν ἐκκληρ'αν ιί τήν ἀρχαίαν αὐτή ιύκλιιαν καί λαμπρότητα. Ούτω ἀπιφασίσθη, σονάινέσιι καί τή; σιβαστή; κυβιρνήσιω , ή σιησιάλέβι; ἐθνική; συνιλιύσιω , ήτι καί πράγματι συγχροτηθιίσα πρδ διχατριών ήδη ἐτών, ἐθέσπισι τού; ἐθνικού; λεγομένου κανονισμού . Ἀλλ'.ιί κανονισμοί ούτοι, δσον χαί ἀν ήσαν ίσω κατά θεωρίαν ἀξιόλογρι χαί λυσιτιλιί;, ἐν τή ἐφαρμ'ογή δρω; δέν ἀντιπικρίθησαν ιί όά προσδοκία; ἡμών, ὠστι. ἀύτί νά προλάβωσιν ή θιραπιύσωσι w τά ιΐτι όντα ιίτι δόξαντα ιίναι κάκά, προικάλισαν Ιτιρα ἀπρόοπτα. Τούτο ἠνάγκασι τδν παναγιώτατον jj πατριάρχην κύριον Σωφρόνιον tva συστήσή ἐπιτροπήν,^ ιί ἠν ἀέέθηχε, .τή συναινέσιι «ὖθι τή; σιβαστή; κυβιρνήσιω , τήν ἀναθεώρησιν χαί διόρθωσιν τών κανονισμών. Ἡ ἐπιτροπή αὐτη, ἐπί μακρδν χρόνον ἐργασθιίσα, συύιτίλεσι τδ ἔργον αὐτή ἐπί τού παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίομ, δστι; καί καθυπέβαλιν αυτό ιι τήν ιγκρισιν γενική τίνο συνιλιύσιω . Ἐπιιδή δέ όμω ή γινική αὐτη συνίλεύσ-. ἀπιφάνθη δτι, όπω ἐθνική συνέλιυσι συνίταξι καί ἐπίψήφισι τού; κανονισμού , ούτω ἐθνική πάλιν συνέλιυσι ** πρίπον ἐστίν tva τροποποιήση αὐτού . ή αὐτού παναγιότη συνικάλισι τήν παρούσαν ἐθνιχήν συνίλιι,σιν, ήτι καί ήψατο μέν τού ἔργου, ἐφ' φ ἐκλήθη, αλλά, διαχόψασα ἐν τφ μεταξύ τάξ συνεδριάσει , δέν ἐφιριν ιί πέρα αὐτό. Τούτου τοίνυν τού διαχοπίντο ἔργου ή ἐξαχολούθησι χαΐ ἀποπιράτωσι; ἐσται τδ κύριον τών ὑμιτίρων ἰργαιαών ἀντιχιίμενον. θεσπίσματα ού

Οὐδιί βεβαίω δύναται νά διαμφισβητήση τδν Θ ὑπέρ τή ἐκκλησία ἐνθιρμον ζήλον καί τήν ἐπ' ἀγαθφ αὐτή θεοφιλή πρόθι,σιν τών δσοι, ἐχ τών ἰδιών τούτων Ιγόμινοι καί κινούμινοι, διινοήθησαν τήν 'μιταρρύθμισιν τού τέω ἐπιχρατούντο; ἐν τή καθ' ἡμΐ; ἐχχλησιαστιχή διοιχήσιι συστήματο , καί τήν κατάρτισιν τών ιΙΙ νικών τούτων συνελεύσεων προχαλέσαντε;, ἐθέσπισαν τού πιρί ών ὁ λόγο ἐκχλησιαστιχού; κανονισμού . J_

Ἐπιτραπήτω ήμίν όμω Γνά συστήσωμιν τι τήν προσοχήν καί μιλέτην τή συνιλιύσεω; ταύτη σκέψιι τινά; καί ιδία , ἀ ἄλλω ούδέ δυνάμιθα νά παρασιωπήσωμεν, χωρί νά παραβώμεν καθήκον Απαραίτητον καί ιίρώτατον. Ιίρό πάντων καί ἐπί πάσιν όφιίλιι ή συνέλιυσι αὐτη νά ἐπιχαλισθή όλοψύχω καί ἐ'χ βάθου καρδία τήν ἀνωθιν -παρά τού πατρδ; τών φώτων Θιίαν ἀρωγήν καί ἀντίληφιν, ή; ἀνιυ „λογι«^όί θνητών πάντεξ διιλοί καί ἰπισφαλιί αἱ ἐπίνοωΓ αὐτών- ■ μηδὲ νομίση τι δτι, ἐλθών ἐνταΟθία δπω συσκιφθή πιρί βιλτ.ώσιεβ τών πραγμάτων τή ἐκκλησία , δύναται νά ἐπιτύχη τού σκοπού τούτου, χωρί; νά ἐμφορήται Ολόκληρο ἐχ τού. πνιύματο; τή; ἐκκλησία ταύτη , χωρί νά ἐχη πίστιν μέν στιρράν καί ἀκράδαντον ιί τά; Θιία; ἀληθιία , δσα παρ' αὐτού τού Θιίου ἡμών διδασκάλου καί τών ἁγιων αὐτού ἀποστόλων παραλαβούσα διιχράτησι καί διακρατιί καί ἐσται διάκράτούσα 'μέχρι τή συντιλιία; τού αἰώνό; ,ή ἐκκλησία αὐτη, ἀφοσίωσιν δέ πλήρη καί ιίλικρινή καί ἀμίτοχόν ο'ασδήποτι ξένη; καί ἐγκοσμίου ιδέα;. <ί τόν προορισμόν καί τήν ἀνωθινκλήσὲ» Ἦή; 'ἐκκλησία τούτη ·Απίτω λο'.πδν χίεf ἡμΑν, ἀδιλφοί χαί τέκνα, πάσα UMa ά,νίιρο , πάν φρόνημα δθνιίον καί ξένον τή ' ἐκκλησία , πά λογισμό;· ἐγκόσμιο , πάθα'βουλή.χαί διάνοια ἀλλοτρία ή ἐναντία πρό $ τι ἐδίδαξι μέν I Wo; ἡμΑν λυτρωτή; καί· διδάσκαλο , ἐκήρυξαν δέ καί ἐθέσπισαν οἱ θιοκήρυχι- αὐτού μαθηταί χαί απόστολοι χαί οἱ ποιμένι; χαί διδάσκαλο:' τή; ἐκκλησία . Ἐχί τή διδασκαλία; ταύτη τή ιύαγγίλ-κή; χαί ἐπί τών θείων χαί ιερών ἀποστολικών χαί συνοδικών-κανόνων, ὠ; ἐπί πέτρα; ἀσαλιύιου, Γσταται στιρρά καί ακλόνητο; ή ἐχχλησία· χαί ού μόνον δέν Λύναται νά ἐπινιύση ιί οἱονδήποτι κανονισμόν, καί κατ' ἐλάχιστον μόνρν ἀντιξοΦντα πρό τήν ^ρραγή ταύτην πέτραν τή ιίρά ἡμών πίστιω;, ἀλ·.ά καί ἀποκρούιι καί ὀφΐλιι ἀποκρούιιν πάση δυνάμιι. Μακράν λοιπόν ἀφ' ἡμών πάχ θέσπισμα καί πά κανονισμό , ἀπρδων καί πόρρώθ■ν πρό τού; θεσπιώδει ·τούτου τή; ἐκκλησία θεσμού . Οἱ θείοι καί ιεροί κανόνι; ὁρίζουσι πιρί παντό I τι σπουδαίου καί σωτηριώδου; ἐν τή ἐκκλησίφ, μηδ' αὐτών τών Αναγομένων ιί ιήν έ/.κλησιαστικήν διοίχησιν ἐξαιρουμένων. Οὐδιί; ἠρνήθη ποτέ, ούδέ ἀρνιίται, δτι ἐν τή τών αιώνων καί καιρών φορφ Αναφύονταν ἐπουσιώδιι; τινές; συγκυρία: καί πιριστάσιι , πρό; S; δφείλει νά μιθαρμόζη ή ἐκκλησιαστ-κή διοίχησ. πρό; εύχερεστέραν καί σκοπιμωτέράν ἐπίτιυξιν τοΟ ἔργου τή; ἐν Χριστφ σωτηρία . Τότι δέ χαί οἱ μιρικώτιροι καί εἰ; τήν ἐξοικονόμησιν τών καιρικών πιριστάσιων αφορώντα κανονισμοί ἐπίρχοντζι ιί ἐπικουρίαν καί διιυκόλυσιν τού ἔργου καί τού σκοπού τή ἐκκλησία . 'Αλλά τά τοιαύτα μόνον δέν πρέπει νά ἀντιμάχωνται πρό; τού; Ιιρού καί θείου; κανόνα , ἄλλα καί νά συνάδωσιπληρέστατα πρό; αὐτού;. Τοιαύτου...κανονισμού μιτά χαρά ἀποδέχιται ή ἐκκλησία ὠ προϊόντα γνήσια καί ιύπρνσδικτα χριστιανική ἀγά- *πη καί ιύσεβεία , πυκνά!; ι-ύλογίαι; χαταστέφουσα τού;. ἐργάτα; αὐτών.

Ταύτα κατά καθήκον συνιστώμεν, σεβάσμιοι αδελφοί καί τέκνα ἐν κύρίφ Αγαπητά καί περισπούδαστα, ιί τήν ὑμιτέραν προσοχήν καί μιλίτην. Δώη δέ ·ὑμίν κύριο σύνισιν ἐν πίσιν.

Ἐιΐΐ χρησταί; ἐν Χριστφ τα!; ἐλπίσι κηρύττομιν τήν ἐναρξιν τή ἐθνική συνιλιύσιω , καταστέφοντε ὑμά; διά τών 'πατρικών ἡμών ι-ύχών καί ιύλογιών, καί προαναγγέλλοντα δτι, δσάκι; «ί τι ή ἐκ τού γήρατο σωματική, ἡμών Ασθένιια, ιΙ τι α: ἐχ τών ἄλλων ἡμών πολλών χαί ποικίλων χριών φροντίδι; καί ἀσχολίαι δέν ἐπιτρέπουσιν ἡμίν tva'; παριστάμινοι αυτοπροσώπω προιδριύωμιν τή συνιλιύσιω , θέλει Αντιπροσωπεύει ἡμ* ἰτιρον πρόσωπο, ἐκ τών σιβασμίων Αγαπητών ἡμών ἐν Χριστφ ἀδιλφών. Ὅθεν ἐπαναλαμβάνομιν καί αὐθι τά; ταπιινά 'ἡμών πατρικά; ιύχά; καί ιύλογία , καί παραχαλοῦμιν ἐκ βάθου Ψν.ήί «αί καρδία; τόν κύριον ἡμών Ιησοΰν Χριστόν καί Θιόν, δπω φωτίση πάντα; ἡμά; χαί ἐνισχύση χαί ὁδηγήση ·ί; πάν ἔργον ·ἀγαθό'ν καί σωτήριον 'κατά τδ πανάγιον αὐτοῦ Φίλημα- ἀμήν.

u I

CHRISTAKI8 Z^GRAPHI

' ANIMADVERSIONES IN REGULAS PRO CREANDO PATRIARCHA CONDITAS*

1872 novembri· 17 29.

Ὁ κύριο; Χρηστάκη; Ζωγράφο; λέγιι ' /Εχω νά παρατηρήσω τδ ἰξή; ἐπί τού όλου κιφαλαίου τού πιρί ἐκλογή; πατριάρχου κανονισμού- τό πρώτον ἄρθρον ιίναι μία προιισαγωγή διά τήν ἐχλογήν τού πατριάρχου, ἀλλά δέν ἐχιι σχέσ-.ν πρό; ταύτην, διότι πιριορίζιται ἐπί μόνη; τή ἐκλογή; τού τοποτηοητού·

• B.D. CÛUpbnm, t. dv, μ 87-* Oufft «nier «riiaotia··· IUmb qan aaaa 1881 edita habetor tjpü iapnaaa ia bac oeUaclûM **ooaln, t XL·, eoi U8-I0.**

Αλλά τό δεύτερον, *δπερ* Ιχει σχέσιν πρδ; τήν ικλογήν'Α κανόνισμδν ήΗλησαν νά δώσουν δικαιώματα ει τδ τού πατριάρχου, εἰναι* στενώ ,συνδεδε^ένον μί τά Ιθνο ώ πρδ τήν ικλογήν τού πατριάρχου, Αλλ ιπί-

I - Ακόλουθα Αρθρα μέχρι τού όγδόδυ. Καθόσον 8' ση βίβονται καί δέν δίδονται καί «ί >ύτδ δικαιώ-

Αφορφ 'Α λοιπά Αρθρα,' δ σκοπό των συνταξάντων ματα ώ καί «ί τδν κλήρον, συμβαίνει δί έν παρα-

. . * 'τάύτα ούθίν δτερον Αφορψ, είμή' νά δώση.τά δικαιώ- τράγ^δον,. τδ νά γίνωνται τρει ικλογαί- ό λαό έχει

ματα, τά όποια ίχουσιν έκάτερον μίρο< τού κλήρου δλην τήν δμπιστοαύνην χαί τδν Απαιτούμενον σεβασ-

. καί τού λαού εί τής ικλογήν τού πατριάρχου. Παρα- μδν πρό τδν κλήρον, ούχ ήττοά δμω καί τά δικαιώ-

δείγματο χάριν προσπαθεί νά ικανοποιήθη τήν όλο- μα& ικατέρων πρέπει νά. ύπάρχωσι σεβαστά καί

μέλειαν τών Αρχιερέων, δίδων .τά Ανήκοντα βικαιώ- ήνωμένά έπί τή' έκλσγή τού πατριάρχου, διότι κλή-

ματα εί τδ λαϊκόν ατοίχείον "καί τήν τελειάν ικτέ- ρο καί Λ^ιδ Απαρτίζουν τά δύω στοιχεία, τά'όποια

λεσιν τή ικλόγή εί τήν ιεράν σύνοδον· δ σκοπό συνέρχονται «ί τήν. ικλαγήν πατριάρχου καί'Ιθνάρ-'

οδτο είναι δίκαιο^ Αλλ' Ιχει κατ' ιμί ιλλ«ίψ«ι , χφυ συγχρόνω . Οδτο; ήτο βεβαίω καί ό σκοπό

διότι τά δικαιώματα, Απερ χορηγεί εί τε τδν κλήρον τών συνταξάντων του κανονισμού , ἀλλ' ινεχα τών

χαί τδν λαόν, «ίσί συγκεχυμένα καί ιλλιπή- εί μίν περιστάσεων δίν ιπετεύχθη δθεν προτείνω, ιάν έγ-

τδν κλήρον δίδει τό δικαίωμα τού νά Ιρχώνται δλοι κριθή, *Α βιορισθή, ώ πρδ τήν διάχρισιν τώ·< δι-

οί Αρχιερεί εί τήν ικλογήν τού καήριάρχου, ή διά καιωμάτων έχ^τίιων τών στοιχείων. μ:χτή τετραμελή

1 ψηφοδελτίων στίλωσι τήν γνώμην των. Αλλά τδ ιπιτροπή, ήτι νά σκεφθή πώ «Ι<«. δυνατόν νά

δικαίωμα τόύτο δέν είναι πλήρε · διότι, ιάν τύχη εί δοθώσι πλίρη τά δικαιώματα, *Απιρ Ιχιι* έκαστον

ίχλίξιμο -νά λάβη μίαν μόνην ψήφον, κατά τήν ίννοιαν B αύτών, χαί καθυποβάλη εί τήν ίθνοσυνέλευσιν τδ

τού πέμπτου Αρθρου, ίστω καί ό ίμανώτερο πάντων, , Αποτέλεσμα τή έργασία αυτή .**

Αποκλείεται τή ικλεξιμότητο , διότι κατά τδ Αρθρον

τούτο ικλέξιμοί είσιν οί λαχόντε τριών ψήφων ικ- Μετά τινα συζήτησιν ή ίθνοσυνέλευσι^, παιαδεξα-

τδ τούτου, οί Ιξω Αρχιερεί μόνον προτείνουσιν υπο- μένη παμψηφεί τήν πρότασιν τού κυρίου Χρηστάκη

ψηφίου , Αλλά δί/λαμβάνουσι μέρο εί τήν ικλογήν, Ζωγράφου, προέβη ιπί τή βάσει τούτη ιί τδν σχη-

διότι αύτη πράγματι γίνεται παρά τών ίνδημούντων ματισμόν μικτή όκΛμελού ιπιτροπή . ίντολήν ίχούσ-

Αρχιερέων, ώστε τοιουτοτρόπω δίδεται χαί δέν δίδε- ση , όπω σύνταξή σχέβιον π«ρ! καταελληλοτέρου τρό-

ται δικαίωμα εί τού ιξω Αρχιερεί . Ει δί τό λαϊ- που τή ίχλογή τού πατριάρχου, χαί ύποβάλη αύτδ

κόν στοιχείον ήθέλησεν ό νόμο νά δώση τινά δικαιώ- ίν τή προσέχει συνεδριάσει αύτή . Μίλη δί τή έπι-

ματα, ούχί κατά χάριν, διότι είναι γνωστόν, δτι ό τροπή τούτη έξελέξατο ικ μίν τών άγιων άρχιιρίων

πατριάρχη δίν είναι μόνον Αρχηγό ικκλησιαστικό , τήν αύτοΟ σεβασμιότητα τδν πρόεδρον αύτή άγιον

ή μάλλον πρόεδρο τή συνόδου, καθόσον Αφορψ τδ λέρχων κύριον Νεόφυτον, καί τού σε.ιασμιωτάτου

ικκλησιαστικόν μέρο , χα: μηδέν δυνάμε,νο/ πράξαι μητροπολίτα Ίκονίου κύριον Σωφρόνιον, Βελεγράδων

άνευ αύτή , Αλλ' είναρ χαί ιθνάρχη - ώ τοιούτο δέ, κύριον Άνθιμον καί Χαλεπίου κύριον Τιμόθεον, ικ

χέχτηται προνόμια κα! δικαιώματα, χορηγηθέντα αύ- δί τών λαϊκών τού κυρίου μίγαν λογοθέτην, Χρη-

τψ ύπδ τή αύτοχρατορική κυβερνήσ«ω καί Αφορώντα ,στάχην Ζωγράφον, Ίενοφώντα Ζωγράφον καί Κων-

έθνιχά συμφέροντα, καί διά τούτο οί συντάξαντε τδν αταντίνον Καλλιάδην.

OCTO VIRORUM CONSILII RELATIO SUPER EMENDATO CAPITE. DE CREANDO PATRIARCHA·

1872 novembris 2V decembris 14.

Σεράσμιο: χαί φίλοι συνάδελφοι.

Αναδεχθέντε *οί* υποφαινόμενοι τήν κατά τήν C αφραγίσι καί φίροντο ίν τή ίπιγραφή τά λέξει συνεδρίασιν τή δεκάτη έβδόμη όβεύοντο μηνδ μετά δελτίου. Αί τοιαύται δί ίπιστολα! φυλάττον-

' άνατεθείσαν ήμίν παρά τή ίθνοσυν«λεύσεω ίντολήν ται Αθικτοι ύπδ τοΟ τοποτηρητού καί τή ιερά τού διατυπώσαι νέον σχίδιον περί ίχλογή πατριάρχου συνόδου.

ίπί βάσεων κατά τήν ειρημένην συνέβρίασιν παρα- Εκτό τούτων, στέλλονται ί,πιστολαί πρδ τού β«χθ«ισών, ήτοι κλήρο χαί λαό , ίν ίσοψηφίφ παριστά- κατοίκου άπασών τών μητροπολιτιχών ίπαρχιών τού μινοι, ίν μιφ καί μόνη συνεδριάσει τή ικλογική οικουμενικού θρόνου, προσκαλούσαι αύτού ίνα ικ-συνελεύσεω νά ικλέγωσι δι' Απολύτου πλειονοψηφία λέξωσι, κατά κανονισθησόμενον τρόπον, Ινα Αντι-τδν οικουμενικόν πατριάρχην, καθυποβάλλομεν ώ πρόσωπον άφ'έκάστη ίπαρχία , καί πίμψωσιν αύτδν ίξή τό Αποτέλεσμα τών ήμ«τίρων συνδιασκέψεων «ί τήν ικλογικήν συνέλευσιν, κατά τόν ταχθέντα καιρόν. καί συζητήσ«ων.

Άρθρον β' >. Άφ' ού ένεργηθώσι τά ίν ,τφ προ- Άρθρου γ'. Παρομοίω δι' ίπιστολών τού τοποτηγουμίνφ Αρθρφ διατετυπωμένα, ίντδ μιά έβδομάδο D τηρητού καί τή ί«ρ! συνόδου προσκαλούνται καί *οί* πέμπονται, ύπογεγραμμίναι παρά τού τοποτηρητού καί *τυχόν ίν* βασιλευούση παρεπιδημούντε μητροπολίται, τή Εερά συνόδου, πρδ πάντα τού τφ οίκουμενικφ Ινα καί ούτοι παρευρεθώσιν ίν τή ίχλογική συνελεύ-θρόνφ ύποκειμίνου μητροπολίτα , ίγχύχλιοι ίπιστο- σ«ι μετά τή ί«ρά συνόδου.

λαί, προακαλούσαι αύτού ίνα,> ίντδ τεσσαράκοντα ? Άρθρον δ'. Η;δ πέντε ήμερών τή προθεσμία καί μιά ήμιρών Απδ τή ικδδσεω τών ίπιστολών τών τεσσαράκοντα μιΑ ήμερών, ό τοποτηρητή μ«τά τούτων, ή ίνδημήσωσι προσωπικώ «ίρ βασιλεύουσαν, τή ιερά συνόδου ίχδίδαι προσκλητήρια γράμματα ή ίξαποστείλωσι πρδ τδν τοποτηρητήν τήν γνώμην πρδ πάντα τού ύπδ τού παρόντο κανονισμού αυτών ίν δελτίφ, περί ούτινο ικ τού συνόλου τών βιοριζομένου Ινα Απαρτίζωσι τήν ικλογικήν συνέλευ-ίν τφ ίφεξή δευτίρφ παραγράφψ Αναφερομένων σιν κληρικού τ« καί λαϊκού , ίν οί σημειοΟται ή ιεραρχών Ικαστχ ίγχρίνει ίν τή οίκ«:φ συνειδήσει ώ Ρητή ήμέρα καί ώρα τή συνεδριάσεω , καθ' ήν Αξιόν τού Αναλαβείν τδν πατριαρχικόν θρόνον. Ή δί συναθροισθέντων Απάντων, χαί ίξελεγχθέντων τών τε Απάντησι , ή περιίχουσα τδ βελτίον, στίλλεται ίγ- συστατικών χαί τή ταύτότητο των προσώπων, τότε, κεκλεισμίνη ίντδ φακίλλου, ίσφραγισμίνου' πέντε κεκλεισμίνων τών θυρών, Ανοίγονται,χαί Αριθμούνται τά δ«λτία παρά τού γραμματίω τή συνόδου χαί τεσσάρων μελών τή συνελεύσιω , δύω Αρχι«ρατιχών καί δύω λαϊκών, ινώπιον Απάντων τών μελών.

Άρθρον «'. Έν τφ διαστήματι τή των τεσσαρά-κοντα καί μιά ήμιρών προθεσμία δ τοποτηρητή

1 Articulo» I Immutxln» relictu ωΐ; habetur t. XL, col M8D.

* IMd.. μ 88-99.

Conn·. uram- room X1Π.

«1

έχθίβω *nfvnteftjfî»* γράμματα πρδ **Mtaui** χ·M*' επισκόπου τή **KvwwvewMibMfc** ·*»; έλθεεεεν **•if ti** πατρωφχβα **xai** λ«φωσ« **pip*** ·% *κλ*" γτχήν συνφευσιν.

Άρθρο» s'. Επίση , *» ***♦** *9ν*K<if*a* τή τβν τοσ·><«φάΐοντα «**al Mc 4*F**** **NpoMp***·* * ταποτηρφτή *MO»* έγχυχλίου εέ *i*Αηφ htfln* τή πρεατευούση , **SteubA**» «**et*** πανονιθβηβέμανον **vpî**«**tv** τήν **Ικλογήν** δύο **Mι** έχάστην ένορίετν Ανβφρσώπεεν, δπω έλθωσιν εί »* *tunfianff»* *C *Wtf&v* τουλάχιστον. τή **βιέ** τή» έχλογιχήν «**ινέλειθ** «**ν χφοσδιπρισθείση** ήμέραβ **χ^προββσιν,** ύπό τή» **κροεδρείαν** «ώτού, *î έχλσγήν-βώδακα Ατόμεεν λαόχβν, 4τι»« μίλλουαι» **ίνα** εέέπιπροσωπεύσεοσιν **iv** τή έχλογιχή συνεδριάσει **ti**» λαόν τή **Κεενσταντινοοπόλεω** · 1

'Αρθρον ν· **iiηρυχθείΐση** ÙK›› ** τοποτηρητοΟ τή; ένάρξεω; τή έχλογιπή συνεβριάσεω , μετά τήν έξακρίβώσιν τή τβν προσώπων ταύτότητό , **xai** πριν ή έχτιλεσθφσιν **ai** τελευταίοι βιατάξε τού S' Αρθρου, προσχαλ-.Ονται: πάντα τά μέλη τή έκλογιχή συνελεύσεω , δπεε καταθέσωσι παρ' εώτψ ψηφοβέλτιον έσφραγισμένον, περιέχον τά όνομα ούτινο ιεράρχρμ έγχρίνει ίχαστον **iv** τή οίκείφ συνιιδήτει ώ Αξιόν τού άναλαβέίν τδν πατριαρχικόν θρόνον, **ti Si** ψηφοδέλτια ταΟτα άναμίγνυνται μετά τβν ψηφοδελτίων τβν Απάντων Αρχφρέων.

'Αρθρον η'. Πάντα τ* μέλι) τή έχλογιχή συνελεύσεω Ιχουσιν Ανά μ αν ψήφον ίχαστον.

Άρθρ-.ν θ'. Ό λαχών **i**» τρι ψηφοδελτίοι; *ir.iv*την τβν παρόντων τβ χαι Απόντων ίχλτγέην τή; Απολύτου τιλειονοψηφία άναχηρύσσ,ται αύθωρείτιατριΑρχή ύπό τού κλήρου **xai** τού λαού.

'Αρθρον ι'. 'Εάν τέ ψηφοδέλτια μή πχράσχωσι τήν ποθουμένην Απόλυτον πλειονοψηφίαν, πρό Ακριβή διατήρησιν τή έν τή ίχλογή τοΟ χοινοΟ ήμβν πατρό Απαιτουμίνη ίοοψηφία κλήρου **xai** λαού, Αριθμούνται οί Αντιπρόσωποι τού ήττον **iv** τή συν.'δ,-.ιάσει Αντιπροσωπευομένου στοιχείου, τό δ' ίταρον στοιχείον Ανατίθησιν αυθωρεί διά σχετική πλαιονοψηφία τά έαυτού ψήφου εί ίσον έχτίνοι Αριθμόν Αντιπροσώπων αύτοΟ.

'Αρθρον ια'. Έν ΐσοψηφίφ αυγκροτηθείση οδτω τή συνελεύσεω , τά τ« κληρικό **xai** τ* λα.χά μέλη αύτή έγγράφουσιν έν ψηφσδελτίφ τό Ανομα ούτινο; έγχρίνουθιν έχ τβν έν τοί πρώτοι; ψηφοδελτίοι; διαλαμ,υανορένων ίτραρχβν διαλογή; δέ χινομένη , Αναχηρύσοττα; πατριάρχη ό λαχών τή Αποούτου πλειονοψηφία τβν ισαρίθμων Αντιπροσώπων κλήρου **xai** λαοΟ.

'Αρθρον ι[Γ. Έάν **xai** ή δουτέρα αύτη ψηφοφορία μή Απολήξη «ί τήν ζητοομένην Απόλυτόν κλαιονο-^ΐφίαν, τΑ λα^ίντα μέρο οί; αύτήν μέλη τή συν »λ«ύσ»ω έγγράφουβι» **iv** ίδιαιτέρφ ψηφοδολτίφ Ιχαστον αύθωροί **iv** τβν δύω τΑ πλα'ονα ψήφου λαβόντων όνομάτων, χαί ό λαχών τή πλειονοψηφία Αναχηρύσοτται ύπό τβν νομίμω^'χα! έντλβ Αντιβροαβπτυόντων Αβαντα τΑν κλήρα» χαί τόν λαέν ταθ αίχουμ*ν.-■οβ 8ρέ»ου έρσηχβ **M** Αραταχλήτω χαηριΑρχη».

Αρθρον «γ*. Έ»~ ππριπτΑοα ίοοψηφία; έχί Αμψοτέρτον τβν θνομΑτω», **linat** τέ ζήτημα **M** τή ψήφου ττθ ταποτηρητοβ.

Άρθρο» ιδ*. Αύθη ι«ρέν **wvtthwiat** Αναφορά χατΑ τήν ήρχαίαν τάήιν **xai** ύποβάλληβ τή Αψηλή πύλη. ΆφοΟ 8έ *Α* πατρ«4ρχη „'προακληθ«1 παρά τή χυβορνήηω , παρουσιασθή πρβτον Αvohuov τή αύτού ■ύτοχρατοριχή μαγπλοιότητο **xai Αναγνωροθζ**, Ακολούθω 8έ μοταφή τί τήν Αψηλή* πύλην, τύτ έπανέρχηαι «ί τΑ πατριαρχία μηΑ τή συνήθου παρατάξηα , χαί έχτιλοΟνται τά ιΙθισμένα.

Προσωπικό σχηματισμό; τή; έχλογιχή; συν(λιύσ*ω .

'Αρθρον α'. Ή έχλογιχή συνέλυσι ούγχιται έχ χληρινβν **xai** λαΙΧβν μιλβν.

'Αρθρον β". Κληρικέ μέν μέλη «ιοί· α') σύμπαντ Αντξαιρίτω οί μητροπολίται τοΟ οίχουμινιχοΟ θρόνου, β') δώδεκα χωροαπίσκοποι τή Κωνσταπνουπόλιω -

'Αρθρον γ'.(Λαϊκέ δΐ μέλη «ίσί* α') ο. Αντ.πρόσωπα τβν μητροπολιτιχβν Ιπαρχιβν τού οικουμενικού θρόνου, β') βώδ«χα Αντιπρόσωποι τβν ένοριών Κωνσταντινουπόλεω , γ') οί Αντιπρόσωποι τβν παραδουνάβιων ήγιμονιβν, δ') ό ήγιμών τή Σάμου ή ό έπί τούτφ Απεσταλμένο Αντιπρόσωπο; αύτού.

ΤαΟτα πάντα χαθυποβάλλονη.-. σεβάσμιοι χαί φίλα συνάδελφοι, τή ύμετέρφ Ιπιψηφίτει, ώ δόξαντχ ήμίν τέ μέλλον έξασφαλίζο'.τα τήν διχαίαν χα! επιτυχή έχλογήν τού άνωτάτου ημών πνευματικού χα! έθνιχού Αρχοντα , εϋελπιστούμεν ότι εύσονειδότω έξετελέσαμεν τήν ύφ' ύμβν ήμίν άνατιθίισαν έντολήν, έφ' φ χαί μετά παρρησία έπιχαλούμεθα τήν ύμετέραν έπιείχειαν έπί τοί έλλείψεσι, δι' ών Ακηλίδωτε τυχόν τήν παρούσαν Ιχθεσιν τό χατεσπευσμένον τού χρόνου. Κοινοποιούμε» δέ συνάμα ύμίν, δτι ό μέγα λογοθέτη; μειοψηφβν θεωρεί μέλλον συνάδουσαν τή Από άλώσεω ίχκλησιαστιχή ήμβν ίστορίφ χα! προτιμητέα» συνάμα τήν Αμα τή χηριύτει τ.ύ οίχουμ«νιχοϋ θρόνου Ανευ μεσοπατριαρχεία ίχλογήν τού πατριάρχου, συνερχομίνων έπί ταύτό τβν μελών τή ιερέ συνόδου, τβν λοιπών **iv** Κωνσταντ-.νουπόλει παρ«πιδημούντων μητροπολιτών, τών κληρικών τή; μεγάλη ίχχλησία , τού ήγεμόνο τή Σάμου χα! Αντιπροσώπων τβν έσναφίων χα! τών ένοριών τή Κωνσταντινουπόλεω .

Έν Κωνσταντινουπόλει, τή 30 νο«μιρίου 1872.

t ό Δίρχων Νιόφυτο .
f ό Ίχονίου Σωφρόνιο;. »
f ό Βελεγράδων Άνθιμο;.
t ό» **Χαλεπέσυ** Τιμόθεο .
ό μέγα λογοθέτη; Σταυράχη Άριστά;χη».
Χρηστάχη Ζωγράφο .
Εενοφβν Ζενγράφο .
ό εισηγητή Κωνσταντίνο Καλλιάδη .

RATIO SERVANDA IN ELIDENDIS VIRIS AD EXSEQUKNDA BUBLICA MUNIA DEPUTATIS· 1873 februarii U/M.

PAROCHIAE.

' Αρθρον 1. **Ai iOopiai** τβν ύπό τόν οικουμενικόν θρόνον έπαρχιβν, α! τε τβν πόλεων καί **al** τβν χωρίων, διαιρούνται φι τρε(τάξει · **xai ai** μέν έχουσαι Ανω τβν 200 ένοριτβν εισί πρώτη τάζεεο ένορίαι, **ai** δέ Ιχουσαι Από 100—200 έναρίη εισί δεντέρα τάξεω , χαί αί Ιχουσαι κάτω τβν 100 ένοριτβν εισί τρίτη τάξεω .

Αρθρον 2. Έκαστη Ινορία θέλει-κρατεί ένοριακόν μητρφον, έν τφ όποίφ θέλουσίν έγγράφεσθεό, βλοι Ανεξαιρέτω οί ένοριται* έν τφ βψλίφ βέ τσύτφ θέλει δηλούσθαι ή χρονολογία τή έγγίραφή έχέΐστου, ή ήλιχέα αύτού, έάν ή νυμφευμένο ή -ού, τό έπάγ* γελμα μύτού, χα! τό χρηματικόν ποσό», δπερ θέλει πληρόνει κατ' Ιτο .

Αρθρον 3. Πέ όρθόβοξο κατοικώ» **iv** τινι έναρίφ, δπεε ή ταχτικό αύτή έναρίτη , πρέπει νέ κατα-

* lÜ<L, μ ITS-β». ' Hoi»· οτείαα οαί· βεωαάί ωονεαίαα κα ooelle, UÜ» ·αβM«üa probavit ta «ο ιεM baMto ώ» S0 aejaitl /11 Mpteabrta IβTA IM4-, U VH. μ M.

λ*ε , τούλάχιστβν γρόσια! «ta* «et' tac A τβητεχήν έναριβήν συνίβομήν, *** ** Mit* έvΛ taUutxwwv Um γρόσια mt * tac.

Άρ»ρσν A 0(πληρόνοντ« ut' tac «pttûtata ττύλάχιστον ένοριαχήν ωηβρομήν, βη'.αβή iv μέν <* κύλεσι γρόσια *iffaàm·*, έν U «etc x*ptac Tpi®· τριάκοντα, «M πρώτη τάξβε« ένορ'.τεχ. O(πληρόνβν-j«; βεχαπλεκΗαν τούλάχιστσν ένοριαχήν συνδρομήν, 'δηλαδή iv Tate κόλ«* διακόσια γρόσια MI έν τοί χώρίοι Ακατόν γρόσια κατ' tac, doi μεγάλοι ένορίται. CH πληρόνοντε U πεντακόσια τούλάχιστον γρόσια κατ' ta; «i τήν ivopiov αύτών «ίσiν «υεργέται τή ένορία . At iv τφ παρόντι *i&ptf* διακρίσει τών iv-.ριτών «i* τιμητικοί, μ ! βέν παρΟβλάκτουσι τήν πλήρη έξάσκη-etv τών ένοριακών δικεπωμάτων παρ' δλων έν γίνω τών ένοριτών.

'ApSfkv 5. Έκαστη ένορία διευθύνεται παρ' ινό β ένοριαχού συμβουλίιυ, τδ όποιον φροντίζω tupi τή «ίσπράξιω τόν ένοριακών πόρων, ικτελεί τι; ταχτ>* A χί; ένοριακά δαπάνα;, χαί σκέπτεται tup'; τών ένοριακών Αναγκών χαί π«ρί τού τρόπου τή θεραπεία; αύτών. Ει τό τέλο i' ιχάστου tau;, 8i8«ι λόγον τών πράξεών του «i τήν βναριακήν συνέλνεσιν χαί καθυποβάλλει τακτικόν λογαριασμόν τών έσόβων χαί έξόδων τή ένορία . *.

Άρθρον 6. Τό ένοριαχόν συμβούλιον σύγκειτω έχ τού προεστώτο τή; IερA έχχλησία χαί τεσσάρων ίτίρων μελών iv ταί; ένορίαι τρίτη; τάξεω * έχ τού προιστώτο Χαί έξ έτέρων μιλών έν ταί; ivopiai; διυτίρα τάξεεε , καί *f*· τού προεσιώίο χαί όχτ# ίτίρων μιλών έν ταί; ένορίαι πρώτη τάξεω .

Άρθρον 7. ΤA μέλη τού ένοριαχού συμβουλίου όφείλουσι νά ώσιν ένορίται χαί νά μή ύπόχεινται «i κανένα έχ τών λόγων. οίτινε ιμποδίζουσιν αύτό νά ώσι μέλη τή ένοριαχή; συνιλ«ύσ«ω , πατά τό ip- jj 1 Αρον 19· έχλέγονται βέ κατ'έτο παρά τή ένοριαχή; συνχλιΰσιω , χαί «ία! άντοτ» έχλέξιμα χαί βιι τό έπόμανον έτο Συνιστίται βέ «i τήν ένοριαχήν συν ,ίλίυσιν. ίνα έχλέγη ώ μέλη τού ένοριαχού συμβου-. I λίου τού έπί ίχανότητι καί τιμιότητι βιαχρινομένου ένορίτα .

"\p9ρον β. Τό ένοριαχόν συμβούλων συνέρχεται τουλάχιστον Απαξ τή έββομάβο ,lέχλέγιι βέ μεταξύ τών μ*λών. αυτού ένα πρό«βρον, {στι φρσντίζ«ι π«ρί τή; έχτν.έσ«ω; τών άποφάσοών του, καί ένα ταμίαν, {στι συνάζει έπί Αποδείξει του τί όφειλόμινα «i τό ένοριαχόν ταμείον, iν«ργ«i τά Αναγκαία πληρωμέ κατόπιν έγγράφου iιαταγή τού προέβρου, χα! συμφώνω μέ τά Αποφάσει τή ένοριαχή συνιλεύσεε καί τού ένοριαχού συμβουλίου, χαί χρατιι τακτικόν λογαριασμόν τών έσόδων χα! έξόβων τή ένορία .

Άρόρον 9. Οί πόρο: τού ένοριαχού ταμείου «ίριν αί ταχτιχαί χα! έκτακτοι συνβρομαΐ τών ένοριτών χαί Αλλων προσώπων, καί τί εισοδήματα τού κεφαλαίου ή Ζών χτημάτων, τί όποια ήόελεν Αποκτήσει έν τφ μΑλοντι ή ένορία.

Αί δαπάναι βέ αύτού εϊσι·

? α') Συνεισφορά! χρησιμεΰουσαι πρό συμπλήρωσιν, έφ· δσον είναι δυνατόν, τού Απαιτουμενου ποτο-ΐ πρό βιατήρησιν τών σχολείων χαί Αλλων φιλανόρωπιχών χετταστημάτων τή ένορία .

β") Χυν«ισφοραί τακτιχαί καί έχτΟχτο' 'ξ« *»"Ρ· χιαχόν ταμείον ύπέρ τών κεντρικών σχολείων καί φιλανθρωπικών καταστημάτων τή έπαρχία , «i; ή* ή ένορία Ανήκει.

Άρόρον 10. Εκτό τή τακτική ένοριαχή; συνεισφορά «i τό έπαρχιαχόν ταμείον, ήτι όρίζ«τατ έν τφ Αρ9ρ«ρ 19, τό ποσόν, δπερ Μλ«ι βίδ«ι ή ένορία

,· νέ St ένφριακόν βυμβούλισν tata ΑπαγορσΑστ* «i «ta νΑ όα«μβ|, έχτό Αν «i πόρ* τή ένορία ύπ«ρβώσι τΑ Ανάγκα αύτή , χαί ύπΑρχη έποδεβειγμένη Ανάγκη έχτάκτο· τινό δαπάνη .

"Αρθρσν 11. Ή έΛριαχή συνέλευσι^ συνόρχιτκι, χατί πρόσκλησιν τού προέδρου τού fvopunM συμβουλίου, ταχτιχώ μέν ΐί κατ' έτο , τήν τρίτην ήμέραν τών Χριστουγίννεεν χαί τήν*ιρίτην ήμέραν τού Οάσχαέχτίχτω 84, όσάχι ήΑτλι παρουσιασΑή Αναγχη. Καί χατί μέν τήν συνιβρίασιν τών Χριστουγέννων, έχλέγκτΑ μέλη τοΟ ένοριαχού συμβουλίου, λχμβαν»: γνώσιν τή διαχ«ιρισ<· τών ένοριαχών πραγμάτων χατΑ τό κόφολΑόν έτο , χαί έξιλέγχιι τού; λογαριασμού τού ταμαίου- χατΑ 8έ τήν συνώρίασιν τοΟ Πάσχα, λαμβάν«ι γνώσιν τή >Μη<» τού ταμιίου .χα! άπορασιζιι, συμφώνν; μέ τ» άρ»ρα β, 9, 10, τό ποιόν τών βιαφόρβν ένοριαχών αυνιισφορών' χατί τήν συν«8ρΐασιν βέ ταύτην ή ένοριαχή συνίλιυσι , έάν μίν ή ένορία ή πρώτη τάξιω , Ιχλέγιι τρ«ί ένοριαχού; Αντιπροσώπου , οίτιν« άντιπροσβ>π«ύσουσιν αύτήν έν τή έπαρχιαχή συν-«λ«ύσ«ι· iiv βέ t β«υτέρα τάξ««» , έχλέγτι βύο ένοριαχού; Αντιπροσώπου;· έάν 8i ή τρίτη τάξην;, ιχλίγιι ένα ένοριαχόν Αντιπρόσωπον. Οί Αντιπρόσωποι ούτοι βύνανται νά ληφθώσιν «ίτχ έχ τών ένοριτών τή; αύτή ένορία;, «ΐτ« χα! έξ ένοριτών έτέρα ένορία;· όφαλουσιν βμω; νΑ μή ύπύχ«ινται «i ούβένα έχ τών έμποόιστιχών λόγων τών Αναφιρομένων έν τφ ΑρΑρφ IX Ή βιάρχ«ια τών Αντιπροσώπων τούτων έσται Ιτησία, «i τό τέλο βέ έχάστου έτου ό Αντιπρόσωπο;, τού όποιου έληξ«ν_ή έντολή, βϋναται νά έχλϊχόή χα! πάλιν ώ; τοιούτό . Ούβχ ίμω; βϋναται νί Αντιπροσω-jj π«ύση πλιίω τή μιβ ένορ.α .

Άρ^ρού 19. Ή ένοριαχή συνέλ«υσι; σύγχειται έξ βλων iv γένη τών έ·.οριτών. Δέν δύνανται βμε·; νΑ λάβωσι μέρο «i τήν ένοριαχήν συνέλίυσιν

1) Οί ένορίται. *ί,ί* οποίοι χαβ-υσηρούσι τήν έτησί«ν αύτών συνδρομήν.

9) Οί έχοντι ηλικίαν χατωτέραν τού 9Π|του .

3) Οί ένεκα διανοητική Ασόενεία ευρισκόμενοι ύπό κηβ«μονί«ν· καί

ό) Οί κα·ηγορούμ*νο: ή καταδικασ»έντ« έλ εγκλήματι.

'ΑρΑρον 13. Ό πρόεδρο τού ίνοριαχού συμβουλίου πρέπει νί «ίβοποιή όλου τού ένιρίτα μιαν ή δύο ήμέρα πρό τή συνιλεύσιω βιί νί παρευρεύώσιν «i αύτήν, οί βέ ένορίται όφείλουσ. νί παρευρίσκωνται, καί όσάκι τι έξ αύτών έχλέγεται·. βι' ένοριαχήν ύπηρεσίαν, όφείλει νί δέχηται αύτήν, Αν βέν ύπάρχωσι σπουδαίοι λόγοι, * βποίοι νί τόν έμποδίζωσι, καί νί D τήν έκπληροί πιστώ καί ιύσυνιβότω κα»' βλην αύτή; τήν διάρκειαν.

"Αρθρον 14» Ή i οριακή συνέλιυσι; προεδρεύεται παρΑ. τού προιστώτο ιερέεε τή έχκλησία , Αποφασίζει δέ περ: βλων τών «i αύτήν χαϊυποβαλλομένων ζητημάτων βι· Αχου ύτου πλειοψηφία τών έν τή. συνεβριάση παριυρισκομένων ένοριτών- έν π«ριπτώσ«ι βέ ίσοψηφία . Αποφα^ζε: ή ψήφο τού προέδρου.

DIOECESES. ι

Άρθρον 15. 'Εκάστη έπεφχία, συμπερ λαμβανομένη χα; τή; Κωνσταντινουπόλεω , σύγχειτα: έξ όλων τών έν αύτή ένοριών. Διευθύνεται βέ ύφ' ένό έπαρχιακοΟ συμβουλίου, συγκειμένου έχ τού Αρχιερίω; ή τού Αντιπροσώπου αύτοΟ, χαί Οχτώ μελών, έχλεγομίνων παρά τή έπαρχιακή συν*λ«ύ«ω ·

Άρθρον 16. Τί *biti* τή έπαρχιαχή «υνελεύσεω έκλιγόμενα μέλη τού έπαρχιαχοΟ συμβουλίου άνα-

·1·

· *Γρά<ι>οι* Ma jHMtcr pMaai* art tareiea, caia· pretia» Mqaipant Ukellan (tllic·· 0,jp Mat.

VaoOrHp Mt* A ήμίαυ «ατ'Ιτο . Ot M ICwdlMVM βόναντβι vî taJUxM* «ai «Αιν aap' «ώ ή *·* 9β έχιδν έτο · A^Omni M «A ώ« «Amomi «|t tap· *ytfai* έναριβν· «ροοέτι Ai ApaOtaiM «A Ao Amiwm ·I «Mta fa t·* ΙμπΙισπβ» λόγων, AtaMt A»aρέρονται «Ù * #*M» U- XvnmAmi - î*t W» έπαρχιαχήν συνέλ«υ«ν, tva έκλέγη ώ μέλη MO *Maf* χιβχοΟ συμβουλίου φρέοωχα βια«ρινάμ«ν· M τήν ίχανότητά on, τήν τιμιότητά των «al τώ «ρδ τήν έπαρχίαν, τδ ΙΑνο «al τήν έχχλησίαν όχηρ«σία των.

ΆρΑρον 17. ΤΑ έχαρχωοών συμβούλια* fporrfÇn πιρί τή «ίσπράξωι τβ* έπβρχιαχέδν πόρων, Anîtf τά τακτικέ έπαρχΜΜή 8«ατάν· «al oaiatrai «apiτβν έπαρχιαχβν Αναγχών «ai τού τρόπου τή βορά-π«ία αύτών. Ei τδ τέλο β' έχάστου Ατού βίδ«ι λόγον τΑν πράξ«ών tou «i τήν έχαρχιαχήν συνέλ«υσιν xal χαβυποβάλλω ταχτιχδν λογαριασμόν τΑν έσόδων χαί έξόβων τή έπαρχία .

ΆρΑρον 18. Τδ έπαρχιαχδν συμβούλια* προ-«δρ«ύ«τα: ύπδ τού Αρχιιρέω ή Τ0Ο Αντιπροσώπου «ύτοΟ, έχλέγιι δέ χατ' έτο μιταξύ τών μιλώ* αύτού Ινα Αντιπρόιβρον χαί Ινα ταμία». 'Ο Χρόϊδρο 8ι«υ-Αύν«ι τά συζητήακ χαί έργασία τοΟ συμβουλίου, χαί φροντίζω π«ρί τή έχτιλέσωο τΑ/ A*οφ«ίσ«ων * αυτού. 'Ο δέ ταμία συνάζω επί Αποβαίξω του τΑ όφωλόμτνα «i τΑ έπαρ,μαχδν ταμχίον, χαί έ»«ργ«ξ τά Αναγχαία πληρωμέ χατόπιν έγγράφου διαταγή τού προέδρου, δφ«ίλοντο νΑ έκργή συμφώνω μέ τά Αποφίσιι τή έπαρχιαχή συν»λ«ύσ«· χαί τού συμβουλίου χαί χραιή ταχτιχδν λογαριασμόν τΑν έσόβων χαί έξόδων τούτον. ΤΑν πρόββρον Απάντα Αναπληροί έ Αντιπρόιδρο .

ΤΑ ίπαρχιαχόν συμβούλιον συνέρχιται τουλάχιστον Απαξ τή έβδομάδο , χαί Αποφασίζω π»ρί δλων τΑν ζητημάτων χατά πλωοψηφίαν έν π«ριπυύσ«ι δέ ισοψηφία , ισχύω ή ψήφο τού προέδρου.

Ἀρ3ρον 19. Πάροι τοΟ έπαβχιαχού ταμίίου «ίσί -

1) Ai ταχτιχαΐ συνωσφοραΐ τΑν Αναριών, αίτινίζ Αράζονται αί .τδ πέμπτο* τΑν ταχτικών συνδρομών τοΟ δλου τΑν tapcxAv έχάστη .

3) Al έχταχτοι συ*«ισφοραί τΑν ένοριών,αί δρι-ζίμ«να; παρά τΑν IvoριαχΑν συν«λ«ύσ<ων, αυμφώνω μέ τδ ΑρΑρον 10.

3) Ai συνωσφοραί, αίτινα αύτσπροαιρέτω ήΑ«λον προσφιρΑή αύτψ παρ'οίουδήποτ» προσώπου.

4) ΤΑ «ίσοδήματα έχ τΑν χ«φαλ«ίων παί χτη-μάτων, τ* όποια ήΗλιν Αποκτήσω Iv τφ μέλλοντι ή έπαρχία.

Ααπάναι δέ τού έπαρχκχοΟ ταμαίου «ίσί·

.1) Συνωσφοραί ύπέρ τΑν' χχντριχβν έπαρχιαχβν σχολίων χα! φιλανθρωπικών χατωπημάτων.

3) Έφ' δσον «ίναι δυνατόν, συντισφοραί πρδ ΰχοστήριξιν τών έν ταί Α*ορ«»τέρ«ι ένορύι ύαάρ-χόντβν σχολιίβν χαί πρδ ^ύστασιν τοιούτβ» βκου 4έν ύπΑρχουσι.

/ 3) Συνιισφορα! ταχτιχαί χαί Ιχναχτοι (ί τΑ χ«ντριχόν έδνιχδν ταμΜον πρδ Atpaxiiav τΑν 8ceφόρνν IAνιχΑν ΑναγχΑν.

'ΑρΑρον 90. Ai ταχτιχώ συν«ισφοραί τΑν έπαρ-χιαχών ταμ«ί«ν «i τΑ «<ντρι»Αν MhxxAv ταμίΣσν Apportai «i τΑ δέχατον τών «ίσκρΑξηνν αύτΑν έχ τών ταχτιχΑν ένοριαχΑν συνασφορΑν.

Τδ ποσάν 8έ, δπ«ρ Αέλα βί8« τΑ έχιφχιαχδν τα-μτίον διά τά Αν· Αναφ«ρομένβ έτέρα συν«ισφ«ρΑ , >ελ«ι προσδιορίζισύαι κατ' Ιτο τή πρστΑσα τοΟ έπ^χιαχοΟ συμβουλίου παρά τή έχαρχιαχή συν«λ«ύ-σ«· · τδ 8έ έπαρχιαχδν συμβούλιο* όφ«ίλ» νΑ σεμ-μορφοΟται μέ τήν ΑπόφαΛν αύτή , τήν δαοίαν Απα-ξ γορ«ύ«ται αύτή νΐ ύύρβή, έΧτΑ Αν οί πόροι τή \ έπαρχία ύπ«ρβΑσι τά ΑνΑγχα αύτή , χαί ύπώρχή \ Αποδειγμένη ΑνΑγχη έχτΑχτον συνδρομή .

Ἀρύρον 91. Ἡ έπαρχιαπή συνέλαυ^ συνόρχ«ται, πατά πρόσχλησι» τού Αρχκρέ-^ τακα«Α μέν 81 1 «ατ Ιτο , τήν νιριααήν τήν Αρέα· «ta τΑ Χρκταό-γτννα «ai τήν «ιηιααήν τού ΒαρΑ, έχτΑχτβ M Ataug ήύαλα aapaaauMAt ΑνιΑγαη. Kai έν μέν τ| αρΑτη αννοβριΑακ έχλέγαι τΑ μέλη μ α έπαρχιαβοΟ αυμβααΠαυ,)«μ|ι.*ια. γτΑαη τή &αχ·ρϊ·Μ« τ*ν iaapximiAv πραγμέτ·» χατά τ* «αριλΜν Ιτο , χαί έξιλέγχ· τού λαγαρυημού τού τ«ηΜ<ου· έν Αέ τή συναέρτΑοκ τή «υριβχή τοΟ βαμί, lapfAvw γν*α» τή ΗΜ· τοΟ ταμαίου «αί Αποφασίζτι αίμρδν·έ μέ τδ ΑρΑρον 19 χαί 90 τδ ποσδν τ*ν 8ιαρίρ·ν έπβρχιβχΑν συν«ισφορ*ν.

ΚατΑ τήν συντδρίασιν δέ τούτην ή έχαρχιαχή συνέλιυσι έχλέγ«ι χατ' έτο τδν έπαρχιαχΑν Αντι-πρόσοπ'.ν, δστι δύναται νΑ ληρ*ή «ta έχ τ*ν χατοίχχν τή έπαρχία «ta χαί έχ τβν χατοίχβν *oieotfycttt* Αλλη 'έπαρχία , χαί δστι ΜΛ« Απο-τ*λ«ί μέλο τή έν Κ·νσταντινουπόλ«ι έιένιπή συν-«λ*ύσ«·» .

Ἡ έχαρχιαχή βέ συνέλιυσι τή Κονσταντινου-πύλίβ έχλέγ»1 8ώδ«χα έπαρχιαχού Αντιπροσώπου .

01 έπαρχιχχσ Αντιπρόσωποι όφιίλουσι νΑ μή ύπύ-χιινται «ί ούδένα έχ τβν έμποδιστιχβν λόγ·ν, τών Αναφ«ρομέν·ν έν τψ Αρϊ·ftp 19.

Ἡ διΑρχΡα τών έπαρχιαχών Αντιπροσώπων «ίναι έτησία· έν τφ τέλ*ι 8' έχάστου έτου έχαστο Αντι-πρόσωπο δύναται ηέ έ«λ«χ»ή χαί πάλιν ώ τοιούτο καρέ τή αύτή ή Αλλη έπαρχία - ουδ«ί δέ Αντι-πρόσωπο δύναται ν' Αντικροσωπιύη πλ«ί· τή μιΑ έπαρχία .

ΆρΑρον 99. Ἡ έπαρχιαχή συνέλκυσι σύγχίΐτα: έξ βλην τών έν τφ Apiipp 11 Αναφιρομένων ένο-ριαχών Αντιπροσώπων τή έπαρχία . 'Ο Αρχι«ρτύ βέ όφαίλίΐ νΑ «ίβοποιή «Ατού μίαν τούλάχιστον έρδο-μάδα πρδ τή ήμέρα τή συναβριάσιω , Ινα παραυρι-Αβσιν «i αύτήν. Οί 8έ ένοριαχοί Αντιπρόσωπο: όφαίλουσι νΑ παρ«υρίσχωντάι· χαί όσάχι τι έξ αύ-τών έχλέγ«ναι δι' έπαρχιαχήν ύπηρασίαν, όφ«ίλ«ι νά δέχηται αύτήν. Αν 8έν ύπΑρχωσι σπουδαίοι λόγοι, οί όπούχ νΑ τόν έμποδίζωόι, χαί νά τήν έχπληρο* πιστώ χαί «ύσυν«ιβότω χαύ" βλην αύτή τήν διάρχίΐαν.

Ἀρ Φρον 93. Ἡ έχαρχιαχή συνέλιυσι προιϊρ«ύ«-ται παρΑ τού Αρχωρέω ή τού Αντιπροσώπου αύτοο. Αποφασίζω δέ π«ρι ίλών τών «i αύτήν χαίΗιπο-βαλλομένων ζητημάτων 8ι* Απολύτου πλιοψηφία τβν έν τή συν«δριάσ» παραυρισχομένων ένοριαχβν Αντι-προσώπων. Ἐν π«ριπτώσ«ι βέ ίσοψηφία , ίσχύ«: ή ψήτχ τού προέδρου.

α
URB8 REGIA

ΆρΑρον 94. Ai εύνιχαί ύποΑέσω βλων τών υπδ τδν οίχουμίνιχδν Αρόνον έπαρχιβν, αί συγχ«ντρούμ*να: έν τή πρωτίυοόσρ, βκυΑύνόνται παρ' ένδ έ&νιχοΟ συμβουλίου, συγχωμένου έξ όχτώ μ«λβν, έχλαγομένων π«φΑ τή έΑνιχή συωλιύίωω , ata μ«ταξύ τβν μ«-λών αύτή , «ta «ai έχτδ αύτβν, χαί προ«8ρ«υομένη ΐπτύ τού πατριάρχου ή τοΟ Αντιπροσώπου αύτού.

ΆρΑρον 9Α. ΤΑ ύπδ τή έΑνιχή ονν*λ«ύσ«ω έχλιγόμανα μέλη τού έΑναιού συμβουλίου Ανανοούνται χατΑ τδ ήμΐσυ έν τφ τίλω έχΑστου έτου - βύνανται βμω νΑ έ«λ«χΑβσι χαί πάλιν «αρ* αύτή 8ιΑ τδ έπιδν έτο · ύηιέλουαι βέ νΑ ώσι μόνιμοι ή τού-λάχΜτον προσωρινοί χάτοιχοι Κωνσταντινουπόλεω «ai νΑ μή ύπώϊωνται «i ούδένα έχ τβν έμποδιστι-χβν λόγων, οίτινα Αναηέροναα «i τδ Αρύρον 19.

ΣυνισΜται βέ «i τήν έΑνιχήν συνέλ*υ«ν, Να έχ-λέγη ώ μέλη τού έΑναού συμβουλίου πρόσωπα δια-χρινόμ«να βιΑ τήν ίχανότητά των, τήν τιμιότητά των, χαί τά χρδ τδ ΙΑνο «ai τήν έχχλησίαν ύκηρ«-σία των.

ΆρΑρον 9β. Τδ έΑνικύν συμβούλιο», συμφώνω μέ τδν διέποντχ τΑ έργαοίω Αύτού «ίδιχδν χάνο-

vispfe, φρνντέζη nqpl βλων i* ytam eAv Αδνω uAv taeHemev Ml Wsi λόχον eAv κρΑξαόν "-* •4 τήν Αδνιηήν «wvtaauetv i* tf ttam Isdrmv Hoo .

Ἀρδρον W· Ἡ Αδνιοή mnAmec, ivun»» κβόουσα δλα τό M ebv οἰχοαμιναιόν *ptaev leap χίω , afrrMtm ta eAv ta ef ApAp? » Αναφν* μένων MφχιαωAv Avctnpoofaspv.

Συνίρχπαι ta Mta κρόσκλησιν eefi απριΑρχΟυ 81 Mt* ἐτο , τήν npAtqv χιριαχήν μ«τΑ ta βσοφΑ veto xsd τήν κυραπτήν τοΟ Θμ ^Α- ἐχτΑκτω U ta κιρικτΑσκ- χηρ*ὑσ«*ν τοΟ οἰκουμ*ν.χοθ δρόνον ορό ἑκλσγήν Τ00 κατριΑρχου, συμφίνω τφ tai τούτφ ιιδικφ χανονισρφ, mI ὑσΑκι ἡδ*λ* καρουσιασδή ἑδνική τι ΑνΑγχη. Καί ta μέν τή χρώτή ταχτική βώτή avvsfipiAoei ἐχλέγ*ι τδ μίλι) Τ00 ἑδνιχοΟ συμβουλίου, λαμβάνιι γνΑσιν τή διαχ*ιρίσ<ω τβν ἑδνιχόν κράγμ4τ*ν χατά τό Μρ*λδόν Ιτο , μ I ἐξιλέγχκ τού; λογαριασμού'; τού iiHtxoO ταμ*ίου* ta Si τή ταχτική σννδριΑσω τή Κυριακή τοΟ βωμΑ, λαμβίν*ι γνβσιν τή Μσοω τού ταμ*ίου χαί ἐιτιψηφίζ*: τόν Οκό τοΟ ἑδνιχοΟ συμβουλίου καδυχοββώλόμβνον αὐτή ἐτήσιον προΟκολογισμόν ΤΑν (δνιχΑν ἐσύδων. χαί ἐξόδων.

Ὁ MΐριΑρχη *Αφΐλιι νΐ* «!δοχ:ιή τΑ μέλη τή ἐθνιχή συν*λ*ὑσν» μίαν τούλΑχιστον ἑ^δομΑδα ορό τή; ἡμέρα τή; σ,ινιδριΑσνω , (να χαρ*υρ*δΑσιν *i αὐτήν. Οl 81 Ικαρχιακο: Αντικρύσωκοι δφ*Ἐλοοσι νά καρβνρίσχωντβΓ χαί 4σΑχι; τι; ἐξ αὐτΑν ἐχλέγηαι δι* ἐδνιχήν ὐχηρνιίαν, ἰφκίλιι νά δέχηται αὐτήν, Αν δέν ὑκΑρχωσι σκουδαίοι λόγοι, οἱ δχοίοι νά τόν ἐμχοίιξωσι, καί vi τήν ἐχκληρτὶ αιστΑ καί (ὐσυν<ι·δότω m3* ἰλην αὐτή τήν Βιέρκκιαν.-

,RpApev M, TI ἑδνική mvAsmi; αροοβροΑατ· •qpft w® w* Ἀvτn^··^ mÅwmc eèfbv ΛMφMφi M Mpi Βλι ·-» «I αάτήν Μδνβωβαλλνμένων Çqeqpdtasv K tam· te t| INφKφΐη·· μένων ἐχαρχιαοΑν ΑντικροσΦαων. *Rv uspixetam feè (MteMÎflC* ievfai A -àteMc SMAteeu.

'Κκνφηφίσδη ·ΐή |ή|·I, ἐχτό n» τρίτου Αρδρου, ἐκΐ τοΟ tamtou τ* μέν «tan μέλη 'fit ἐβιτρβή , λΟμβΑνοντα ta* βφιν τήν AiepcpAv τή χρηματική ΜταστΑσοω τήν ὑκΑρχουοοτν μοταήὺ τδν mtoΐkwv τΑν χόλοων καί τΑν χωρίων, τήν διαφοράν τΑν ΑναγχΑν χαί τΑν βακανΑν έν ορ£ κύλοαι μ I το χοιρίοι , A μ I τήν Ata ὐχΑρχουσαν κα>ιορ«μένην αυνήδοιαν μιταξύ τΑν κατοίχοον τΑν κύλκβν, Τ00.vi αυνοιοφέρννοιν ὑκέρ τΑν κοινΑν taorpiΑν, καί τήν ἑλλκιψιν τοιαύτη οννήΜα ἐν το(κλιίστα χ·-ρίοι , καί βπ 6 κροαβιοριαρό; ὑμοιφύρφου συνδρομή ta Um γροαίοον ἡδολιν κίσδαι Ανοκαρκή διΑ τή κΐλοι , κοφοδίχδήβαν τήν ἐν τή ὑκοβαλλομίνφ σχιΒίτμ σύνταξιν ὐ δέ κύριο Κυνστχντ Γνο; Καλλιάδη , φρονΑν δτι οὐδομία 6tav vi ὑκΑρχη διαστολή ta τή ἐξασκήσοι τοΟ ἐχλογιχοΟ δικαιώματο , κροτκίντι βατ»; χέχτηται τοΟτο M ὐρΑύδοξο , ἀκοτίυν «i τύ iVo-' ριαχόν ταμοίον τήν ta γροσίβν 8έχα ἐτησίαν αὐτοΟ συνδρομήν.

Ἐν Κανσταντιναυπύλτι, τή 14 φτβρουαρίου 1873.

t 4 ΣΑμου Γαβριήλ,
t 4 ΕΑνδη Καλλίνικο ,
f 4 Β*λ*γρ4ϊβν Ἀνδιμο .
Κωνσταντίνο Καλλιάδη .
. ΕονοφΑν Ζωγράφο .
Κωνσταντίνο ΚαρακΑνο , «ισηγητή .

SYNODUS C0N8TANTIN0P0UTANA

ad creandam novam patriarcham

1873 aeptembri -aovembri.

Anthimu· VI patriarcha Coovtantinopolitana·, quem dio S (non 7,. ut ei mendo typograpluoo scriptum habetor) eeptembrie 1873 dooigMtu· foieoe ■upra, ool. 344, retulimaa, eam noMaUoraai o eacra irnodo antistitum invidiam in oe eoMitaoeot propter imbellem suam agendi rationem in expediendo negotio bulgarieo. propositum deponendi onus patriarchate coram conventa. national significavit in congraeco die 90 septembris ' 9 octobria 1873 celebrato. Orations· quam oo do re ad deputatos habuit infra primo loco posuimus. Hanc aedis renuntiationem o*s probasse* gubernium turcicum, vfcarius patriarohalm met designatae eat Seraphim Artae métropolite (30 aeptombria , 19 octobria), quem regium diploma in munere confirmavit die 7/19 octobria. Tum sacra synodus, missis pro more abhino decennium recepto ad singulos sedis ooeamenicae episcopos litteris, provinciarum deputatos qui patriarchati» candidatos eligerent urbem regiam adire iumit intra tempus a regulis pro patriarcha creando praefinitum. Ad litterarum istarum praescripta prior ad designandos candidatos congresses in aedibUa patriarchalibua locum habuit die 18 90 no-, vembris, posterior vero die 23 novembris / 5 decembris. Latis eadem die canonicis snftugiis. omnium sacrorum antistitum consensu patriarcha renuntiatus est loaehim II, qui iam ante decem annos summam illam dignitatem ftierat consecutus.

ANTHIW PATRIARCHAS AD CONVENTUM NATIONALISM ORATIO,·

Σιβίσμια ta Χριστή Αδκλφοί μ I τέκνα κ*ρι-&τη ὁτι τό.τή σαρχό ἡμΑν ΑσΗνό Ανακληρώσκι τό κόΑητνκ τοΟ κνβόματο κρόδνμον μ I ή τοΟ Ιδνον κοντό , Δύω συνιχληρώδησαν (τη, Αφ' 8του ἡ ὁμόδυμο χλήρου τ* Αμα καί λαοΟ, xspl τόν Μτριαρχιχόν τούτον δρδνον σνγχέντρωσι καί σννοργησία, δη κοτέ τοΟ Ηνου *ὐχή ἐχΑλ*α*ν ἡμα τό τρίτον *i τόν λυτρωδβίη τΑν taixsiptassv fimvAv μ I τήὺ Αρχαίαν Aptasv τοΟτον τΑν Χρυσοστόμων μ ! τΑν Φωτίων. αὐτοΟ ΑναλΑβοι <ὐχλ«αν, ἡντωρ δύσκοτμα rixvu, Καίχ*ρ δέ ιίδότν Ασδσνὸ μέν μ I χqpmôν τό οαρχίον ἡμΑν τουτί, ὁρΑντν Ô τόν Αγλαόν τοΟτον ὁρόβέξ ἡμΑν γβννηδδνΜ, Αλλ* eta ὁντα ἐξ ἡμΑν,* κατΑ νον δ*ινΑ χλυδωνιζόμχνον, χρίμααν οδ cita κύριο , τόν Αχδστολσν, Mvri σNνβι διασΟραι ΑηβφΑδήσαν τό ta Μτριαρχιχέν Αξίωμα ούχί ἐκίζηλόν τι, ΑλλΑ xsd ὐαύ τού αδδα; AuTvm κοαμικΑν Αρχδντφν, *φρΑ pcpriov δυσβΑστακτον, ὐφ' οὐ τὐ βΑρο Ιχλιννη τρνί τού Ινρού χανόννκ τή 'δσία καί δμωμήτου ἡμΑν ἡδη γνραροί ἡμΑν κροκΑτοχΜ, Αλλ' δμ** ὐχηχούσαμκν κίστνω · Ἐνόνν τοι τήν ἐχλογήν ἡμΑν Α«οδ*ξΑμ*νοι *i τήν τοΟ Ιδνου ἡμΑν χρόσκλησιν, Αμα μέν Ανα- μ ! Ιμκλα^ν τήν χμρδίαν *ὐγνωμοσύνφ τσί ἑκλ*ξαμνησΗντ* δτι „φωνή λι»Ο, φωνή ÔΤΟ0', Αμα δ'*ὐχό- μίνοι ἡμβ Αγίοι Αδβλφοί tait τοί ἑιαδαήκλχνδνΐιχ μ*νοι τήν δαίαν ἐξ^οφοο ἐχ«ιν Αρβνγήν, χαιἐλπίζον- τότν τφ ὐνύματι ἡμΑν τιμητικοί; ἐκιδίτοι , Αxαρ, καί-

σύχι ύχύ νφν SocvAv ΦαοώΜννα,ϊΜ
τφ ύμαρτολφ «at ύναφίφ «ώνού Ατύλφ, ΑνήλΦομον τύ τρίτον Μ τύν χατριύρχοὺν τούτον ύρύντν.

tvo, *Tuait* τὸν ὑρχηγόν «ai Ιφιϊῖιοτήν t* ήμηέρα θρησχχίβ , τὸν χὸριον ήμΑν Τηαοβν XptOVAv, έΚιτφφ»

xovd σύέντι έχαναγαγοίν αὐτύ rie τήν μὺν|ρ«η*' «ta* *t'* ήλχίζομιν «ri τήν έχχλησίαν τού Χριστού ὐααλλόξαν τήί «αραστρχυούση rie βύτήν χοαμιχή έχηpdae, 4* «ri «έρρ« τΑν αραγμύταν δνη ὐχοτρέφ·*! δση &|0ν δύναμι , χροστχαφήσαμη, «ri τηρήοτιν ὐλώβηϋι τὺ'βίχαι· «ri χρονόμιο τ«0 Μτριαρχιχο τούτου ·ρένου. ϊπρβντο νύχταρ το «ri μ·' ήμέραν, xpot «ri *hictfï, ·Λ* γηρ«ιύν ari έξησύτνηχύ «ri συντντριμμένον ήμΑν σαρχίον «e τύ ὐβού τή |ptγολοχδλιιο τούτη;, χροσηρχέμο·· τοί έχοττύται , xri χύσαν τακτίνασιν ὐκοδύντ χύριν τή έχχλησία χαί τού >>«ω ήμΑν, πορηνέσομτν, ιηροστρέφαμον, ίχ«ττύοαμνν, χροοολιχάρήσαμον αὐτού , tv· έχιστρέφ«»σιν kick τΑν ὐ|Μφτιών αὐτΑν ὐλλ' oiμα! βσχλήρυντν ὁ χύριο τήν χαρδίαν αὐτΑν,. xri τή 'ίανουαρίου τοΟ 1873 ovngplou έτου; έχλήραοαν τὸ μέτρον τή Ανομία xri τή ὐγνΜμο<χ>νη χρό τήν έχὺρέφασαν «Α·τού έχχληβίαν, ὐσνγγνώστα χοτ' αὐτή ὐαοβήσβντο .

Κ·Φή*ον σχληρὺν μέν, ὐλλ· ὐχχρὺβατον έ««βὺλντο ήμίν τάτ«, ή τΑν ΑοοβΑν ὺxdvov τιμβρίβ, Αΐτινό ,' Αγνώστου τέ«» Αρχὲ d; τήν έχχλησίαν τοΟ Χριστού χαρτισὺγοντο , χατέτχμνον τήν μογὺλην «ὐαγγτλιχήν Αδτλφέτητα, xri χοομιχοί Αρχαίοι χροαφτὺρντο , βοινφ χαρηνὺμουν xri τήν συνώδηοιν τού λαού ήμΑν έσχανβὺλιζον. Οὐχ Αχνήαομτν τούτο έχιτιλέσαι, ούβ·ισχυσαν Αχοτρέφαι ήμὺ οΗ' Ανττνέργτιαι μυρίαι δσα oM' ri τΑν «ρβτχιΑν ὐχοοργΑν «ὺμτκί τότ χρὺ τού ΑχοβτΦντβ iioHοτι . ἸαχιιροΙ έν τή έντιλήήχι τοΟ μτγιίλου τή 4ρ·οίοξΙ« taoO «ri άχοτογάνιστοι έν τοί (tarife τή έχχληβίβ «ri Τ00 λοοΟ ήμΑν, τού; μέν έχοστέντ·; 1τιμ·ρήμ«μτν, ουνηγέγομν 8έ τήν έγι«ν xri μ*γ«Ελΐ|ν οὐνοίον, ήβ , , χοί μ*τέ τὰ μὺρί« έντιβμΦοκ «ri τήν λκΜΜήίβν έν£0; χολιοο, τρβνΑ «βτιΜξ··· τέ έντοβγγτλιχέν τή τοΟ έΦνοφκλττισμοΟ 4μχή , έξέ·α» τή έρ»οβοή(· τού τούτη σταχοΟντο xri ουνέτοξ» τὸν ἶρον, Βν Μγμο έντχηρὺήομτν xri ένοχηρύττομιν.

"Ετο «ρὺ τκΗρ«*ν ήμ«ρΑν ουντ«ληρ4·η riri τή; ένοχήρὺ&κ τοΟ βρΟυ τή έτΙ* «ri μήτ&η ονvΜου. Τήν τοΟ λ·οθ μ*γ<οτην «ρέ ήμβ rtvoiM τύττ χβΒορΑντ , γονοχλιτιΐ ari έν UxpMtv ηὐχ·· ρτβτήαχμ«ν τή Hip χρονοίρ, βτι ηΜέκηαι «·ι·ι>ιήΜΐ , ήμ«; ίργονον τΑν βοολΑν ούτή xri AmUUCat Φ' ήμΑν τήν έχχληαίον τοΟ ΧριστοΟ xivtaAtaue 4μχή , έχοχΑλούοη βύτού τού ΙτμΠην Ητή ΙΟmc· *Εν U τοΟ Χmxo Ο xpotMpt·· μέλημβ, CQagyaMaai τ* too βρου ow««riae Mp* 'I M«*M β^λάφ, έχζητήσοι «·ρ* «ύτή τήν τήρήαιν τΑν Αρ«νορΖ·ν το· «οτριορχιχοΟ τούτου ·ρ<ινου «ri τή «έγΛ wAmv «Αμβ τού «ιστού M τή βύτογνΑρονο ΦβρΜγή τΑν σχίαμοτιχΑν. Πρέ τὺ μέγτΗ ari τά Φκχοpriae too Ιργου ίλλιγγιΑντο , λα Λ «M« τά papiac ιρὺ toOto «ri ΙσχορΑ âvtpvpppriar, aaUÂuf Ιράμβν «οροιτήοβσ»·», ·! μή, ένὺ μέν, ή Ma βτι, στρβτιΑτοι δντ τοΟ ΧρκκοΟ, tpiQipr» «ρΑΤΜ «Αρέχ ιν. τὺ τή ούτχχβρνησιο «apAtarp·, Ap' έτὺpeu I* ri συρβουλβί ένβρΑν, κολλὺ ἰχρι τοΜέ ὺritp τ«0 γένου «ri τή έχχλησιβ έργΜ«μέν«»ν, tari·» ήμΑ , βτι ή Μρβίτησι ήμΑν έν tom6«M ΦιιχιρέΑ . «ri Aapooprita ««prorieM XaraMatte haria; Αν •τνρηΑοίη ari de νέο tafA« taqtafe Φ *▸ μένο τή χρατκΑ »>ρν^Μ Μw«» νυχφημαρὺν mH wtc *α·ΦΤ··6 h m! ptav ζητού ΜφΜρχα»· τούτου χρόνου «ri τήν χορήγίμ»* P*«Λ»ν wee «o M*» *?χ«ρ«ε<*- Kriνοι U τοοαὺτβ ήσαγ ri Αχοτὺρλητοι βυσχέροιοι, Αλλ' βμα , χὺρι rie τήν MHi«ν τού μτγὺλου iHoû τΑν xpwnavAv, τὺ ήμισυ τού έργου ήμΑν έχτηλέούη «ri έβέώη τφ ὐχύ τριΑν χοτριβρχΑν έσττρημένφ τοιθὺτου χατριχρχιχφ τούτφ ὺρὺνφ τ* ὺψηλὺν ββρ^τιον, ίσον ὺ*«ρὺλλ«χτον *Λμ* τοί; έίχδ Τ00 Αοιδίμου Γτνναφου Τ00 Σχολαρίου έξοσρ«λίζ'-υσι τά τού βρένου •ρονβμι·*

Ἐν μέσρ τΑν έχτΑχτνν τοΰηον ένβμολιΑν ari βυσχιρηΑν, έχιχιιμένη τή άίνσβχήττυ ΑνΑγχη Τ00 SimAooi τΐέ τιμολφέστοτο συμφέροντα τή έχχλησίβ ari Τ00 γένου , Ανέρητο ήμίν σχτβίν έχέβοιντν ή Αβρφή τΑν βανονισμΑν έφβρμογή, xri 28(μ βσον ἐὺρΐιρφ τήν τή Χορί ήμΑ Αγία xri i«ρΑ συνβδου αυγχρβτηατνι* <Κχρϊ)ζτν 6 ὺρύνο συνιργοτΑν β*5οχι·μ·σμέν«ν, έργβσὺέντβν xri έν γνΑστι βντ·ν χασΑν tCh χτρ «*τ«ιΑν τοΟ έΚατλοΟντο τήν έχχλησέαν ζητήματο , xri χαΒφων έὺτβρήσομτν έν ούτοmI 8ή Βτινri; xapcorotoax μή AvMtfvot τὺ ζβτιχὼτχτο τχὺτα συμφέροντα « (ορέρχα , μήχ» βοχιμασΗντα , ὐλλὺ χοτήσ·9** έχλογήν- d 8έ Αμάρτημα toOto, οὐχ! βμτο ή χράὺτοι ὺμαρτοολή. Τή συνέὺου ούτ» συγχροτηΜνη , χΜ*έμ«νο« τοί χανονιομοί , ούβέν τι μονομσρέέ έχρὺζαμον, ὐλλὺ τύ χὺντα ὺκχβὺλλομν ὐχύ τήν ούσχοψιν τΑν ὑγίβν ὺβολφΑν χαί ὺχηχούομβν ὺd «Ι τὺ ἰχοφύοτι τή χλκονοφηφία , xri·χ«ρ χαλλὺχι τήν έναντέαν (χοντ« γνὼμην. Kri βμν χαττχραύγασαν ήμΑν τίνο ἶxi μονομτρέοιν ένοργτίοι , «rixap ούδέν χρὺ ὺχόιοιξιν τούτου γτγονὺ φέροντχ^ xrixop ὺναντιρρήτου ὐχύρχοντο βτι έν χύοαι τοί ένομγτίΜ ήμΑν έχηρτκΑμιν τήν σύνοδον, χολλύχι βέ «Μ αολλού τΑν Αροχρέτνν τού γένου , xri έναΜααμ«ν d; κύαβν "λυσιττλή αίτησιν «ύτΑν, ὼ τοΟτο μβρτυροί χρὺ τοί ὺλλοι ή σύατασι τή έχχαιὺ·ύτιχή έχιτροχή , «O feperôacO συλλόγου xri τή οίχσνομαή έχττροχή;· ού μήν 8' ὺλλὺ xri ptovri «opi χαραιτήοΜ ήμΑν ήχοάσΡηοβν, Φ«να1 ού μόνον 8« τΑν «eppdtcv, ὐλλὺ xri έχ τΑν έγγύΡτν, ούιΡ οίδαμτν βκΑ χροχλύοΟοαι, xri έχΐ τοοούτον ταχ«ι·νσΟσαι xri έή·υὺλίζουσ·ι ήμὺ τ· xri τὸν χοτριορχι·«ὺν τούτον Αρέναν, Φστο Ùuxdvoota βτχ χαΦστΑμον, ὼ τοβ αίσχου Ι Ανισν ὺντ Αργυρίου τέν. 1«ρὺν τΑν Χρυσοστέμνν «ri tatiw βρένον, τὸν χΗ <τ χρο«οχτφΜυτ· μβγώλη ouvûta, έν ή χρρήσ·ν οΐ αρτ··· ι^ὺρχΜ τΑν ὐχοβοβλχβΑν τή Ανατολή έκχληοιΑν. Τήν φήμην ναὺτην, ττοίθνον έχιτηβοία βΜὺοΦτίσαν, Αστό έγένονο χιστττντή «ri χολλοί τΑν χροχρίταν too γέννα , ματ' ὺγανακτήοΜτ ὐχονριέταμιν ούχί χὺρτν ήμέΐν αὐτΑν, ὺλλὺ χήριν τοΟ Ιορο Ο τούτου •ρένον* ὺλλὺ μοτύ ptapὺν ὺατχσιὼτορΒ ΦηΜΒησαν φήρα, Ιτι ὐχονοβΑλοΟμιν τήν ΦαχΜττνΦοίσάν ήμΓν Ιτρύν «αραχαταφήχην ari έααοαοΟμον χααηΜπήοαι χρυφέα τὸν ήραν τή; Αγία xri μογὺλη ουνββου, 8ν ήρΑτκ ὼ χροοβρούσνντ έχογρὺφομον. Πληγέντ «αφέα τήν «αρδίαν έχί τοί έὺιοὺβραοι νοὰmς ὺαοφΜΦκν ήμίν «polodav έν τφ έοχύτηρ τούτμ γήρμ, ·χορ χθύ έπ ένσφρύγιζτν ή έν τή ύγίφ ari μογὺλμ ονταηὺέέ «ρβτίφτί· ^Βέ^ὺ ὺβοὼμρρήμβ^^το ^ιρύ τήν ουστηρατιχήν τούτην τΑν 8fT*C ήρύ* Ανναν βυσμύ· WCCVp tyVttlMV ' ὺλλ'ὺν·Ιρο , ὼ Ατομ·ν, τΑν τή ὐχχλήοιά «ri νο» γένοο

I

λ*τήί «·**«<>, ένψ έ ρέν ip* τή -*

μάρίβέ Β' έπψουλαΙ ένβντίαν πχριστοίχοβσι τήν έχ-χλησίβν.

Ύπηχούοαρτν ούν, έργββσ ρέν, Αλλ' Απαραίτητον «έρανοι έχπληροβν χαΒήχον- Βέλοντι; Βέ Αραι πβσαν μομφήν έχί τή ρή χατΑ τοβ; κανονισμού συστβσαι τή συνόΒον xai χαταστρίψαι πΑντα βισταγμβν έν τφ πντύματι τού λαού ήρΑν γαννηΒέντα έχ τβν Αμκ· σίαν έχαίναν ΒιαΒίσηνν, έσχαύοαμαν ρέν Βιχψαβοοι έκισ^ρα πόσο έχαίνβ , ιφοέβηριν Βέ αί τήν χατΑ τβ αβατηρβν γρέρμα τΑν κανονισμών σύσταοιν τή συνόβΟυ, πρόΒασιν έχοντα όρατόβοτον τηρήσαι έν τφ ρέλλοντι χατΑ γρόρρα αύτού , xd τήν Απόφασιν ταύτην ΑναχοινΑσαραν τφ τα έΧναιφ συμβουλίφ χαίρσύνοΒο , χηρόξασα βτι ούχ Ιστιν έν Αχαρτίφ, ούΒΑ τή έΒνοονναλτύσιι, Αν έτυχον τή έπιβοχίμασία . QG- τΑν έλαχίσταν έπιλαρ^όναται ζητημόταν, ά 'τούτο τα ήλπίζοραν Btxda; iti τΑ έχχλησιαστιχΑ χα! χαταΒιίχΒη χα! έ*' έσχόταν, itχ καρέ μικρόν παρήκουον αί; Βιαχβγήν τοβ έη! τβν έξαττριχών ύκουργοβ έΒνιχΑ ήμβν πρόγματα ήμαλλον ιίσαλΒαΙν αί όβόνΙ δύο έχ τβν Αγίβν ήμβν ΑΒιλφβν ίπιμαινόνταν βτι τόξαν χα! νομιμότητα όχρι τού τέρματο τβν έργασιβν τή έΒνοσυναλαύσαα , ήν Από πβλλού Αργούσαν ούχ έβιχαιούμαΒα Αποστιίλαι τού dvrçBivxa; δύο έσπαύσαμαν συγχαλέοαι, έπ! τφ μόνη» οχοοφ χαί πόΒηι Αρχιαραί αί τήν ύψηλήν πύλην, χαΒύ ούχ iv Ααάρτίρ τή; τάξαα τούτη xd νομιμότητα .- 'ΑλλΑ παρ' έλπίΒα ή Απόρασι; ήμών αύτη, ή έπιΒοκιραοβαίσα καρό ούστ, τή ουνύβον, συναχαλίσα;ιαν ύμΑ Απαντά , τα τοβ συμβουλίου xd τή έϋνοσυναλαύσαα ,'έχαραχτηρίσϋη αίφνη ώ χαταπότησι τβν κανονισμών, xai Αγιοι ΑΒαλφο! xd τέκνα έν χυρίφ Αγαπητό, οίπιρ, Βαινή ένταύΒαν έξηγέρβη χαΒ' ήμβν κατακραυγή έν ύπό τΑ διαφόρου ύμών ιδιότητα , Απσταλαΐτα τήν τφ τύπφ, όχλβγβγιχα! Β* έκιβαίξιι; ήρζαντο γινόμαναι Αναντέραν Αντιπροσιακαίαν τή έχχλησία χχΐ τού γένου , βπαα ποταββμαν αί χοίρο ύμών τα xd τού έν τοί πατριαρχαίοκ, αίπινά ούχ έφαίοΒησον ούΒέ γένου τβν ποπριαρχιχόν τούτον Βρόνον, βνπαρ παρέτού κατριαρχιχοβ ύνόματο , ούΒ' αύτή τή ίαρότητρ Ββχαν ήμiν xai βνπαρ προσαπαβήσαμαν τηρήσαι, τό τού πατριαρχικού ναού.** Οαρίλυπο έγένοτο ή ψυχή ένόν, ΒβονΙντιμον, ύγιβ, τβν λόγον τή ΑληΒαία ήμβν Αχρι Βονότου, Αλλ' Αφ' έτέρου μέγα ένχα^ΜΟϋκτο όρΒσηέμόΟντα xd Αναχηρόαστον πόση έχΒρβν έπηήμ!ν χαΒήχον, τβ έμμαΐναι Απαραααλούηα xai τηρήραία;. Αίμόσσαι ή χαρΒία ήμβν βλαπόνταν βτι ΑβύναΐΙσαι τήν. έξιοάρέχκαν χαί τά προνόμια τού γαραροβ τον ήμiν κατέστησαν τήν συγχρότησιν συνόΒου, βπαα τούτου Βρόνου, προνόμια, ύφ" Αν τήν αιγίδα *Bvtfhtam* έναβέήητβι τού οίαχα τού Βρόνου ρέχρι τή έχλογή Αχαν τβ ύρύίβοζον γένο έπί τέοοαρα χα! έχέχχινα τού διαδόχου ήμβν, χαί μόλιστα έν ούταασί 8ή *ttwtti* ήβη αίβνα . 'Evtprvaprv αί τήν έχ·.τέλ«οιν τοβρ*πτριστΑοοσιν Αλλά τί ήβυνάήαβα έλλο «οιήοαι, *M·* γέλου τούτου χαβήχοντο , iπ-; ρή Βτà έχυρΑοτβ τον ΑΒύνατον ήμiν έποβαίνη τβ Β'.οτxtfv, όπόταν έχ ΐλτΒρΐου χροηγουμένου Βιαχυβτυλή τοβ λοιχοΟ χάοα βΑΒρβν χλονίζηται ό Βρόνο οβτο τών Χρυβοστόμβν ή έξιοιφέχχια χα! ή νόμιμο Ιοχβ τοΟ βρόνου τβν χαί ΦβτίβΝ έντμοίναρτν, χαίτοι ΗήλητηριΑζοντο αί τΦβτίβν έντμοίναρτν, χαίτοι ΗήλητηριΑζοντο αί τ«πτριστΑοοσιν Αλλά τί ήβυνάήαβα έλλο «οιήοαι, *M·* λουταιαι ήρέραι, Ιοβ Βί χαί Αραι τοβ έαχέτου ήρΑν τον ΑΒύνατον ήμiν έποβαίνη τβ Β'.οτxtfv, όπόταν έχ τούτου γήρατο , δπβρ xai τούτο Iτι χροαήφβη ήμiν βΑΒρβν χλονίζηται ό Βρόνο οβτο τών Χρυβοστόμβν Α δντιΒο - Ιντμτίναριν, Βοόμχντι τοβ ύψίστου Βχβ . χαί ΦβτίβΝ, Αχτι·ούντ»ν αύτφ αύτβν τβν χρβτον φιίανται τή έχχληαίρ τήν έαχΑτην τχβτήν Βοχιμαοίαν νομοφυλάχβν τή έχχληαία χα! ΒχρχτοψυλέχΜν τβν χα* αυντίαή τά χαρΒία τβν' έν Αγνοίρ ταβτα Βιαπροννόμιαν αύτοΟ χα! πτριαγόντβν τβν ΒιΙποντα τβν κρατττόντβν έν«μ*ίναμ«ν «ύβλχιατοΟντο βτι ταχέο ♦μόνον τούτον αί τήν αχληρβν Βέαιν τοβ Ανέχχοβαι αυγχροτήβήστται ή 1<ρΑ ούνοΒο , τβν ρέν Αγίβν τήν *κβρ! ifltn* ΑΒολρβν ΑΗτηοιν τβν προνομίαν είτλφβν, Αν 6 χρόνο χα! τβ Ιργον ουντπληρβΒη, τούταν, ή παρέχτιν πράγματα τή xpaiaif χυβορνήοκ; 4π*ρχορέν«ν ΑΒορύβοι (Ι τβ ΐήρχία αβτβν, ταΆποΒίΒορχν ούν βμiν, ατίΑαμιο: έν Χριοτφ ΑΒτλφοΙ χέο Β' έρχομένβν οβ ή έχχληοία χροβχχέΕλχοτν. χαί ποριπέϋήτα τέχνα, τήν !<ρέν παραχαταβήχήν, ήν

'Αλλ* ίναύόγηστ χαί ή τχλοΰταίβ ήρΑν οβτη έλήμΓν Βαχιαηύβητχ, χαί έχλιπαροβμχν ύμβ;, τή piv πί . 'Αθέατα Αρ* ήρΑν ή (Βέο τοβ χαχίοβι οίονβήπρτσβυτιχή ήρΑν έοβτντίρ ουγγνβμην παρβσχτίν tf ποτά τβν Αγίαν ήμών ΑβαλφβνΙ συλλαιτουργβν, τι ι)ρ4ρτορ*ν Α ένβραποι, Αοκχρ χα! ήραί Αφίομαν Αλλέ χαί *β*νκί* ΑναγχαζόμαΒα «fwMv Ατι οί <*woχα! «ύλογούμτν πόντο ύμά , τήν Βέ παραχαταβήχήν χαρησαντο τή συνόβου Αγιοι Αρχιαρ«(ούχ έγνασαν τούτην, ήν ρυρίαι πορίαγοιχούοιν έπήρχιαι, τηρήτβι ύχαχούσάι' ούΒ' ΑχαλΒοίν αί τά έκαρχία αότβν, σβαν χαί Ανιπηρέαατον. Ααόρχβα Βέ οου, Βοέ τβν Αλλά τή έχχλησίρ Αντιτόξαντα τήνπολιταίαν, χβτήγπατέραν ήρΑν, (loop Βχοχούα ρανή γέροντα , τοβ πβνβγβατότου xd σαβασμιατότου πατριόρχου έτοιμαζορένου χροατλΒΛν μοτ' όλίγον ένβπιον τοβ κυρίου ΛνΒίμου παραίτησιν οίχαιοΒαλή καΒυποβαλόνΑπροοαπολήπτου ου κριτηρίου, ρή παύση σκέπαν τό Αρτίβ ορό τ» τήν έπί τούτη» έχτίχτβ συγχρότηΒοίσαν γανιχήν συνέλαυσιν xai ηρό τήν σαβάστήν τήν έχαλησίον σου, τήρησαν αύτήν Αχό πόση έπηβύτοχρατοριχήν *Κνfiifν^atv, Βιαβψόσβη* αί τά πατριραία , σβσον τών λαόν σου xd χύλόγησσν τήν χληαρχία βψηλΒ τοσχαρό . Αναγγέλλβν μάτΑ πολλή ρονοριαν σου.

».

SACRAE SYNODI AD EPISCOPOS EPISTOLA.

ΙΙανιαρΑτοτα xd Βαοπρόβλητα ρητροπολίτα . .·. έν Χριστφ τφ Βαφ λίαν Αγαπητέ xd καριχόβητα ήμίν ΑΒαλρέ χόριο ---, τήν φίλην ήμίν αύτή πβνύρότητα ΑΒαλφίχΒ έν χυρίφ χαταοπαζόμανοι, έχβηλοβμαν αύτή ΒιΑ τήσβα τή έγχυχλίου ήματέρα έπισηλή βτι, τοβ πβνβγβατότου xd σαβασμιατότου πατριόρχου κυρίου ΛνΒίμου παραίτησιν οίχαιοΒαλή καΒυποβαλόν-

Χυνοχolp τή τοιαώτή

'MMflalme θα km*« lva

tMipxe pa

Μ τοΟ σήρορον βιοφψχοΗνκ Wpoo 6ήήλοΟ #ia»-τΟγρατο τοχατηρήτή too οίχου|Μν<χαΟ toΟooa ·ρθ-νου, ivoioC^M*· *ή* ifutAravOotaM ήρίν >wζay·γήν τΑν έχχλήβιβστιχΑν xai ttvtxAv taoHoowv, ὡο οδ ή ipiOopoi ήήφβί τΑν Ιχλαγώον, χοφχγ·γουρένη ὡνοοΟον, ΑνβάιΙξή τθν λχλοχτδν τοΟ ίορεΟ. ήρΑν κλήρου xai τοΟ ΙρΟοΜξβ» χλφώρβτο , τάν Βιβχοορήοοντχ τΟν Ογιώάκον τούτον θρόνον; 'Βχ τούτου τοίνυν ΐοΟ ὑψήλοΟ xod topcΟ χχΟήχοντο ip-ρώμονοι, «ί xai οΜβμΑ θρφφϋλομον ββ ούμχβοβ ή (οραρχίβ, ή προαχβλουρβνή χοηονιχΑ «ί τήν χρο-χοιρινήν ψηφηφορίβν, ixttpAoa χροσηκύντ·; τήν β οχουββώτήτα τοΟ âvttxsqtivou, <ξ *Α* ήρτήτβι ήοΟ-χλοιβ τή έχκλήβίχ . xai τοΟ ΙΟνον ήρΑν xai ή ίξορβίνοι χλοίσηον ίσων xai χ«ντοί·ν βναχοροιΑν iv τοί {χχληατβατιχοί xai ΙΟνιχοί ήμΑν χρ4γρβσι, 8ι<σχίψ«τ«ι Ιρβριθλ xai τήν Μουοχν χβτββββλϋ προσοχήν iv τή γνοιροβοτήαοι τοΟ 1χ«ξϊ· βνβχΟή-οορίνου οί τήν ΰψήλήν τβύτην χόριΜχήν, ούχ ήττον 6ρ· χβ! ήμ«Ι οποϋβορον χβτ* όφοιλήν Οχβρχίτητον ΟχχγορΟοβι xai χροτρέψβι ββολφιχΑ β<Λ τή πβρσύ-ση συνο&χή ήρΑν ΐχιστολή , δχ· , <γχύψβσβ χα-λΑ xai ίπιστκρίνβ Ιχριλοτήοχο· τδν πορί έχλογή χχτριβρχου ΙΟνιχδν χβνονιορβν, xai έχ τΑ* τρΑν χύτοο <ρ*ρ·ν ββήγήθοίΟΒ τίν« olo! τΑ χροσόντχ, τΑ δριζόρ«ν« xai βιβτυχούρονβ ὡ πρδ τδ έχχλήαβσπ-χδν xai κολιτιχδν ρέρο , βι* ών βφοΑοι Αχβρρβιτήτ· Τνα χοτΜχοαρήτχι τδ τήν κβτριβρχιχήν Αξίβν χορι-βληδήσύρονον xptaMWv, <xal βιβοχοήΜήϋνή έν βρορο-λήψίφ μ Ι «ίλιχρινοίρ ψυχή xai έν έρθή ουν«θήΜι, c βντινβ έχ τοΟ συνδλου τΑν Ιορβρχλν τοΟ oixoupm-χοΟ θρόνου γινώσχοι χοχτηρένον πρβγρββχΑ τά έν τφ χβνονιορφ διαγογραρμένα προσόντα xai Αξιόν έγπρίνη χυβορνήτην τού σχέφου τή έκκλησίβ , τού-

1Α β«Μ i» ρέν Moto* Μρ<*Χ1 Ρ*»®» *» ·*·Ρ« τή έχλογή «δτή , Ανβ» τή «β ύβογρ^ή τή , * Μ τδ ρρδ ήρΑ rpAppa τή , Ι* « Μρ««λοίο« τδ βολτίον, έσφρβγτορένον τριβώ νή «ppayiSi χδτή , ρηδορίβν ποιήτ* pvolav ρήτχ τοΟ έν τφ Μτίφ όνδ-ρβτο , ρήτχ Αλλη τχνδ 6xrtioMi, Aΰ* έή·β«ν ρβ* νον χβρΑ τή Μγρήφή σηρβώβή *βη* ,ποριέχβ τδ βχλτίον·. *&Μΐβή βέ έχ τή έχρρχίβ τβώτη δέον, ~~χβτΑ τδν χβνοντερρβν, tva κιφηρoβή~~ έν τή έχλορχή αυνολοΰαοι άντικρύσβχο λαβχό , >ροτρίχορον βύτήν, βχ·; «ιγχρόνοο , άίοχοιήββαβ τοί χροχρίτοι xod λοιχοί χριστιβνοί; Ιχχρχιώτβι ούτή , φροντίσω xai Ιχιστβτήβή, tva ή ούτύθον άχοατβλή ή ίντοΟθον δίορισδή δχ· βδτΑν τδ ΑντιπροοΜΧοΟαον τήν έχβρ-χίβν τούτην λΟΤχδν χρόσ·πον, δχιρ, έρρβνιαΟέν έγ-χβίρ· πρδ ήμΑ ροτΑ συστατική Ανπφορβ βδτΑν, έχι^βΜ^'ή Ml «tapA τή βδτή πβνιχρύτητο , προσχλήδήσττβι έν τή γπνιχή ουνολρύοκ. Έχΐ τού-τ« διβ^οββιβΟντο βδτή τήν δψβλπτιχήν χροΨνρΙβν ήμβν το φέ τή ΙορΑ συνόδου έν τοί έπβρχιβ-χβέ βδτή δποΗοοσι μ Ι άνέγκβι , έξβιτούροΟβ •δτή icapA βοοΟ έτη πλοίστα, δγι«νΑ καί σ·τηριοι-δέστχτβ.

,ββογ', δκτββρίου η*.

t δ τοποτηρητή τοΟ oIxouporoioO θρόνου Άρτη Sopâfolp έν Χριστφ Αγαπητδ έδολφό .

t δ Κυζίκου Νιχόβηρο έν Χριστφ Αγαπητδ Αδολφδ .

f δ Δέρχοον Νοόφντο έν Χρστφ Αγαπητό Αδολψό .

f δ Βέρνη ItMoulp έν Χρστφ Αγαπητδ Αβολφό .

t δ Μαράνοίβ Άνθιρο έν Χριστφ Αγαπητδ Αδολφό .

f ό ΒβλογρΑ8·ν Άνθψο έν Χρστφ Αγβπητδ Αβολφό .

S.

LITTEfiAE A NOVO PATRIARCHA AD METROPOLITAS DATAE·

1873 Aooaaibrio 9/1&

t ΙβαχοΙμ έλέφ ΟmΟ Αρχιοπίσχοβο Κ·νστβν-τινουπέλοβ -.έβ 'Ρώμη xai οίχουμονιχδ πατρ-<θΧή«·'

t Ί«ρώτατο μητροπολίτα... έν Αγίφ πντύμβτι Αγαπητέ. Αδολφέ xai συλλοττουφγέ τή; ήρΑν μοτριδ-τητρ; xὺρ... χέρ Μη τή αδιή Ιιρότητι xai οήκήνή xapO'ffxOO. Μrtà πολλή xai ββρρβίβ συνοχή χαρ-βία διΑ τή παρούση ήρΑν πατριαρχική έγχυαλίου έχιοτολή Αναγγίλλομογ xai τή αή (ορότηα, θτχ, χάροι τηθέντο , ὡ γνοοστδν αυτή, τοΟ παναγήατότου xai D σ«βασρι·τΑτου αροχβτόχοι» ήμών κυρίου Ανθίμου τοΟ ' ι . Απδ τοΟ πατριαρχικού ΟκοστολαιοΟ, τούτου θρόνου, xai έχλογιχή Μ τούτφ συνολ«όσο· , χατΑ τΑ ώβ-τνχώσοι τΑν έν ένοργοίμ κανονισρΑν, ονολθούση , ή μοτριότη ήμΑν, προτέσκ ΑπΑνττν ρονονοδ τΑέ Ιορ·τΑτ·ν μητροκολιτΑν too χαό'ήμΟ ποπριβρχτχο· οΐχουμονιχοθ θρόνου χ«ή κοινή τΑν ρολών τή έαλο-γιχή ουνολβόσό· έπιβοχιμασίφ, έξιιέγη Απροσβοαή-τ· tip χγ' τοΟ ααρολώώήοί ρήνδ «Ù τήν χβοοχ^ρ too χτ,ρούοντο θρόνου, *Wa*t* ΑνοξαιρέτΜ λβχοΟββ τΑ κανονικέ ψήφου τΑν έβτχ·ρ«ώ όντΜν UpetAuov μητροπολιτών. K«l δή κλήθέντο τδ ββότορον «Ot-πανδήμβ ήρο< in! τδν πατριαρχικόν ήΜτον θρόνον, δαόθον πρδ loMMtiac Αποχ·ρή·αρβν Μ τΑ «eto-χούσα τόνο *tM** δυσχορβία , ὡχνοΟρον *ph* Μ βολδ m! Αποδυσποτοδρον Αναΰοΰοτν τδν oOt· χβλιβέ» Ml •ολόροχθον τοθτον ΑγΑνβ, ένθον μέν τήν ήροτέραν έννοοθντο Ασθένοιβν συνβπιτοινορένην τή δσηρέραι ιφοχβροόσ ήλιχίρ, ένθον βέ τήν χολλφ τφ μέτρφ δοινοτέρβν ή ήρόσθον xai Αχροβραλοστέραν χβθορΑν-το τΑν έχχληοιβστιχΑν xai χοενΑν τοβ γένου ήμβν χραγμέτΜν χβτώστβχν, οδβένα «Αντ· λανθένουσαν τΑν τή έχχλησίβ ΙοραρχΑν Αλλ- βρ· ποποιθότχ οί τήν έξ Οφου Αρβγήν καί Αντίληψιν, λογή ήρ·* αοριφανΑ έ«αδ«χθοίοβν δροφοονίαν πβν-τό τοΟ κλήρου xai τοΟ λαοΑ, xai ΑβιστΑχαο *im-*βοχόρονοι tip πρόθυμον xai «Ιλιχρινή σύμχρβξιν τή το npl ήρΑ^ΙορΑ Αβολφότητο xai τΑν έπιλέχτοον τοΟ ούαοβοΟ γέ*·« . taoUwi «Avta Ανβγ-χaiav οέ τδ lixaiAaai τά κοινώ προσβοχία xai ώοβληρΑσβα τοδ; θιβχΜί ήμΑν ·ό*Μφ χοηαλιβόντο τήν φ&ην τοΟ Απρφγμονο ®ι·το»0 *ffo* ήσυχ(αν, χοροβόθημον ίλη λοιπόν τή ψυχή οί τήν χολυώδυνον τή όβρρτΑτη τούτη έχχληαασηχή Αρχή χυέέρ-νφΜν xai oixovoplav, pot* τδ τυχιίν οδμοναστότη τή «ap* τή χρατκοτΑτφ xpi γαληνοΜτφ ήρΑν Αναχτι χροονχτχή xapouaiaç xai SutxpoaAv Moi* λβιότητο xai τή δψηλή; οδαβρατορΙχή «OtoΟ xu* βορνήσοα . Τβδτ' λνχγγΟλλοττο Μ0ήκόντ· xai τή «f l»p<«ja, δπβριρνήΜΟρβν 't» Μνοντκήν δφβιλήν

ta μνημονεύαν ta ήμ«ripou *Mfmi* ·» ■ »■/ taie hpalC «al Αχολβυλίαι , «i·ιρι«όμι>A tt xri παραγτόλλομιν ώΜμοΑ «pot» ΑχρφΑ «ri h^epdlwcW Cm «ri ή «ή Ιορότη ❋H» tapribM *Itfī* «αΦήαβντβ τή καρά Me Mswtw- μόνη «ώιή ιρβτιχή Ιχαγγπλίβ , βπβ βηλαβή, πσβηγότα iv κάσιν όχουσκ τύ λιύβγγ 6κ»Η- κα xai τού *bpoὺf κανόνα* , Μγρυχνή μόν άόανα ύκίρ τή ί«ροπρ«ποΟ κώιιώχ πβντύ ta H' «Λ^ τήν κλήρου xai Wf τή προοηχούαη; ΜouΜomc xri τήί βατ Χριστόν ρεαμ τή αύτόύι ipH- δόξου νβολαία , στηρίζη U HuAriawc M t aaupi- xAv νουΠσιΑν «ri 8tC τού Λμίμκτου αύτή aapa- δήγματο τό λαγιχύν αύτή ποίμνιον iv τφ φόβη» τού -ta xal τή πατρφμ «taaŸrif, απουMiouM μήποτ» λάύασι βιμβοΗντβ iv τή αύτό»ι τΑν «ύσ«βΑν χοι- vavip ψυχώλ«·ρβ χαινοφώνου ίτηροβιβασχαλία μιάσ- ματα, Ικιλυμκινόμίνα τήν ζαογόνον αϋpav τή; τών Αγίαν ήμΑν χατίραν όρύοδοξια · πρδ Si τούτοι; ύκαγορ«ύουσα Ailaou *τοί* «ύλογημίνοι «ύτή; χρι- σπ«ν< «ri «k ixaprinpa βαΛήμοντα τή «τατή αύοΑν >·ή«ιΐΐήτι< πρύ τήν ΜΗ» Η'ήμΑί ««Τ' μόνην «patrie» βαοιλβίβν, «ri ipMavM «talc «Μή- ματα «OcapnaCc «ύγναμοσύνη apri; τά Matan M βαφιλαυομόνα βασιλικά; Ημβώ «ri x4p«t«i «ri τήν ηρανοηππήν μόριμναν Mp τή κοινή άνόσοα «ri «ύημιρίβ . όφ«ίλιι Αναχόμάκν abv αύτοί «ύχύ xri *trtpui* Mp τοβ μ«γαΗμου xri «ύρργιπχΜτάτου ήρΑν Ανβκτο σουλτύν Αβδούλ Άζίζ Ϋ αύΜντου ήρΑν «ri τΑν iaXApapatv αύτοΟ ύκουργών. Μή διβ- itirç 8i όπιστόλλουΜ ήμίν a«pl χάση βαρ χτούση ύτcoHawç, ιδία τ» xai Ιχαρχιαχή , χρήζού- ση τή όχχλησιαστιχή άνν.λήφΜΚ, «ri όχδηλούΜ τά τή άγα»ή βύτή ύγκία , ήν καράσχα ·ΛτΪ ®i4 -? βίου Αμιτάπτατον ž κύριο , ού ή χάρι «al τύ Αχιιρον όλιο (b) μ»τ' αύτή .

,ααογ', διχιμβρίου γ'.

Ὁ Κανσταντινουπόλια iv Χριστφ Αγαπητό Αδιλρό .

4.

LITTERAE A NOVO PATRIARCHA AD PRAEPOSITOS MONASTERIORUM DATAE·

1873 daoambria 3/15.

f Ὁσιώτατοι i † ήγούμ«νο xal λοιποί π.ατίρ« τού iv τή ικαρχίμ . . . μόνου ίιροΟ ήρ«τίρου aatpe- αρχιχού xai σταυροπηγιαχοΟ μοναστηριού . . . τόχνα iv χυρίφ ήμών Αγαπητά- χάρι «ιη ύμίν xai «ιρήνη χαρά iHc.0. Έστα γναστόν xal τή ύμΑν όοιότηττ βτι, τοΟ χβνβγιβτάτου προχατύχου ήμΑν κυρίου Άν- βίμου «βραίχήοιν οίχηοΗλή χοΐτçαapίνου, κοινή άμο- ρΑνφ γνΑμή xai κανονική ψήψήρορίρ τοΟ << ί«ροΟ κλήρου «ai τΑν ivxixpoaixwv τού ύρβοβύξου λαού Ιχλχγίντχ . ίχλή·ημτν Ινα καί ΐΐιύτ»ρον ίναλιφομχν τού οΐαχα τοΟ καγχοίνου αχΑφου τή βγία . ήμΑν ίχχληαίβ . Kriaap 8i iv γλυχυΗμίρ τύν ΑκρΑγμονα βίον iai βοχαιτίαν μηιόντχ , ούβί χατΑ νούν ·!χομ<ν iri τά μτρίμνα ίκανχλβχίν το· κατριαρχιχού Αξιώ- ματο , Ατι ix «τίρα μαχρΑ ίγνοχύτι βααι χα! οίαι ΑξήχΑνΗιται τα! φροντίοιν, ήβη μάλιστα ίττ χα! «(ριοτΑοτι Αντίξοοι xri ζητήματα σοβαρά βα- ρ«1αν ΙχιβΑλλουαιν ήμίν τήν «ύβύνην, iv οΟπ» χρο- Κίχνρημήνή τή ήλικίρ- «μ·; τή τή Αγία ήμΑν ίχχληαία ari τοΟ χριστβνύμου κληρώματο ίφβλομίνα ύκιίχοντχ ώ ρονή ΑληΑΑ τού κυρίου ήμ® iv αύτακαρνήοβι «ρύ τύν Αγώνα ΑαοβυαΑρι·α, κάσα ήρΑν τά ίλκίβα tf «ιρηνΐρχή xri χρονοητή ·«Α Αναβύμτνοι. Καί δή τή β' τού Αρξαμένου μηνά βοχτμβρίου tv ταύτο«ρρα4» κχρουβίρ ινώκιον τοΟ μογαλκιοτάτου ήμΑν Αναχτο ΑξιοοΜντχ τή ύφηλή Αναγν«ρία·Μ xri χλ«ίατ«ν Αλλ·ν ΑpiapraAv iv3ri- ξοαν xri ΐιαβοβαιώσiMv τή βαοιλιχή τΰμκντία χαί χρονοία ύκάρ τή κασχούση Αγία ίχκλησία xri τού Κώνου ήμΑν, CappaXttapov Αν«λάβομ«ν τΑ ὐφηλΑ xri σοβμρΑ τή κατριαρχιία χα^ήχοντα. Ταύτα τοίνυν ίχβηλοΟντκ xri τή ύμΑν όσιότητι 8ιΑ τή κα- ρεύση χατριαρχιχή ίγχυχλίου iv τύκοι ήμιτίρα {χιστολή , xri Αφορμήν «ύκαιρον καρτχύμχνοι «i Αχόβοσιν ΡτρμΑν *Wfltw* xri «ύχΑν κρύ τύν βφιστον ύκίρ τή ·ύοδώσ«·» τΑν βιαχοΑν «4»βν xri κροΜ- Μ«ν ήμΑν, τΑν ΑνCtaptpouoΑν τήν Αγίαν ήμΑν ix- χλησίαν χα! τύ ὐρφόβοξον κλήρομα, ΑχολούίΗο iai- 8αφιλ«υβμ«Η πΑσιν ύμίν, ώ ΑααρχΑ τή δχντίρβ τούτη χατριαρχτία ήμΑν, τύ ίγχαρΜου χατριχΑ ήμΑν ·ύχύ xal «ύλογία , ίναλλύμτνοι 5χ» μνημο- ν«ύη<» τοΟ χβνονιχοΟ ήμΑν βνβματο , ώ ν«νύμισται, iv χΑοαι τοί ί«ρα! τ«λ«τ«{ xai Αχαλουβίαι · ίχι- γιγνώσαοντκ 8Α τά ίτρύ τού μοναστικού ίχαγγίλματο χαώήχοντα, ίιάγητ» κρό Αλλήλου iv όμονοίρ χα! ΑγΑχή ΑβτΛριχή, τηρούντι ΑκαραβΑτκ † ίτρύ βύγ- μβτα τή Αμαμήτου ήμΑν κίστττβ χαί τύ χαραίύ- ὐ τΑν χανονικΑν ίύίμονν xri τάξ«ο»ν, Ασχχρ xri τΑ γτραρΑ κρονύμια τή σταυρσκηγιαχή ίλτυΡορία xri χάριτο , Αν ἴκλουτ χαί ή ίτρΑ «δτη μονή· ούχ ήτταν Si xri ινασχολούμ«νο(AvtvMwc «i τήν μ«- λίτην τΑν Criav γραφΑν xai τΑν ΙιρΑν ουγγραμμά- τον τΑν Ατοφόραν τή ίχχλησία xaxipvtv, xri ΙΞ αύτΑν Αρυόμχνοι τΑ καύαρΑ xri διαυγή νάματα τή συντηριώβου διδασκαλία , βυΑμίζήτι τύ «ολίτχυμα ύμΑν «i «ύαρίστησιν τού ύφίστου Ατού, φ συνττΑξαοΗ, τού κόσμου τούτου τήν ματαιότητα ΑαοΗρενοτ- abv κΟσι 8i τούτοι ὐφαντρ τή ύμΑν ύσιίτητι, Ινα διατηρήτ» ΑχρψΑ τύ χαβήχον τή «ίλιχρινού ὐ ακοή χρδ τύ *βασϋΚιον κράτο* , 8·ύμ«νοι τού ύφίστου ύχίρ τού χραταιοτΑτου xri γαληνοτΑτον ήμΑν Αναχ- το σουλτύν Αββούλ Άζίζ ΧΑν, αύΗντου ήμΑν, xri *Mf* τΑν κολυχρονίνν xri «ύμανοατΑτοη αύτού ύχουρ- γΑν, τΑν βιην«χΑ μιριμνώνταν ύαίρ τή «ύημαρίβ , xri Αvίοοα τΑν κιστών τού κράτου ύκηκόαν ««- κκισμίνοι 3i κ«ρί τή όφ«ιλομίνη «ρονοία , ήν δια- τρίφομχν xal ύχίρ τή 1«ρΑ ύμΑν μονή , Άναρίρητ ♦αρρούντΜ ήμίν «4σαν ιμκίχτουσαν μοναστηριακήν ὐμΑν ύαύΗσιν, iv βιββιύτητι τή ίχχλησιαστιχή; ήμΑν' «ροατασία xri Αντιλήφοα ὐχίρ τή αίσία αύ- τή διοξαγαγή . Ή δί τού Ηού χάρι ««! τύ tat- ρον Ιλ«ο «Ιη μο·' ύμΑν.

,ααογ', δ«χ«μβρίου γ'.

5.

NOT1FICATIO A NOVO PATRIARCHA DIOECESANIS SUIS FACTA··

1873 boom Aaembri.

t Ἰαβχιίμ ιλίμ Ηού Αρχι«χίσχοκο Κανσταν- τινουκύλκ»; νέα 'Ρώμη xri (άχουμινιχύ πατριάρχη . t 'Εντιμότατοι κληρικοί τή χβΦ' ήμβ μτγίλη τού Χριστού Εκκλησία , χα! «ύλοφόστατοι ίαραΐ , χαί ὁσιώτατοι («ρομόνβχοι, οί φάλλοναξ iv ταΐ ί«ραΐ Ιχχλησίαι τή Πόλαν , τού Γαλατά xri τοΟ χα»' ήμΛ Καταστίνου, τάχνα iv χυρίμ ήμίν Αγαπητά· χάρι «Τη ύμίν xri «ιρήνη παρά ξού. Ἀφάτφ τή

- IHA, μ «7-&

·· Ibri. μ »-*0. Ημ Httono π)(0 «aartar »·*»<«<«. »/*1 AMoabtA.

B«dtotM foeraxt i» «xfrii· ata rvfiw tapH» Ae Atata

Corao. ««anu, toam XLH.

■λήρον «d τοὺ ἐρHIέήου πληρώματο «ληMντο aol δούτορον, μοτά δοχαοτή ήρσμα* «ai ὠαμάγϊωνβ *fh*, M rt» ἁγιώτατσν «αηρω*χιχδν Αποοτολιχδν «ai fl· xeuptvurt» δρόνον, ial τοὺ οίβ β «O Mnàtvav σχάηοο τή «Λ Χριστού «αχλησιοδ ^amMRvnf, πρώτιστον «ai ισρδν χβδήχον IλογMώμσδβ tva δκομνήσωμχν κ*σιν Optv τοι ἐν Χρϊστφ avMpetuutC ♦ ήμών τὲχνοι «ὑλσγημένοι; χρισπανοί , ιορωμένοι «ai λαίχοί , τά ίορά χρέη, δσα ή χριστιανιχή ἐχαγγολίοή οί ί«ροί χοη»ύνο «ai al παραβόσιι τή Αγίο ήμΑν ἐχχλησία ὑκαγ·,ρ«ὑουσι, πραγματεύόμονοι τή» φυχι«ήν σωτηρίαν τΑν μιστών «ai γνησίων λατρουτών τδϋ χυρίου ήμών, τού δέλοντο πάντα ἀνδρώκου σωδήναι χαί «ί» ἐπίγνωσιν ἀληδτία ἐλδοίν. Ἐνδον τοι χαί προηγουμένω ἀπονέμονη "πάσιν ὑμίν τά ἐγχαρβίου πατρικέ ήμΑν «ὑχὰ xai βύλσγία ὠ ἀπαρχά τινχ τή βουτέρα τούτη χατριαρχτια ήμών, xai παρὰ τού ἀγαδοδότου δσού ἐξαιτούμονοι β πάσιν ὑμίν τήν θοίαν χάριν xai πάντων τών σωτηριωδών αιτημάτων τήν ἀπόλαυσιν, ἐφ*ξή προτρβπό·μ*ι>·α xai παραινούμ*ν πάντα ὑμά , Ινα ἔχητ« τδν φόβον Τ00 δσού ἐν τοί χαρδίαι ὑμών, τηρούντο ἀπαραβάτω τού ίορού; τή ἁγια ήμών ἐχχλήσία δτσμού καί κανόνα χαί τά πατροκαράδιτα βόγματα τή ἀμωμήτου χίστττω ήμών, φολάττοντι τά ν<νομιομίνα νηστίία , συντρέχοντχ «ί τά ἐχχλησία πρδ ἀχρόασιν τών Ειρών ἀχολονΟιών xai ἀπόλαυσιν τή δχία «ὑλογία χαί τών ζωοποιών τοΟ παναγίου χν«ύματο χαρισμάτων, βυδμίζοντο ἐχάστοτι τύν βίον υμών πρδ rt σομνοπριπὲ χβ! χόσμιον τού χριφτιανικού χαρακτήρα χα! ἐπαγγέλματο , xai β«τά ζήλου φιλογονού καί προθυμία dfuxoivou συντιλούντέ χάση βυνάμιι ὑπέρ τή ἐν παιδ«ίφ χαί νουδ«σφ χυρίευ* μορφώσ«« καί προαγωγή τή δρϋοδδξου ντοή^ λαία , χα! ὑπέρ τή β*λτιώαM« τών ἐχπαιδ«υττχών χα! φιλανθρωπικών τού ήρ«τέρου γένου κατάστημάτων, παραμυδούνω τού χάσχοντα , τοί ἐν ἀνάγχαι συντρίχονω , τού ἐνδ««! ἑλ«οϋντ« , πατά τδ μέτρο» τή δυνάμαω ἐχάστου, χαί ἐχ! πάσι τούτοί , ἐνστ·ρνιζ4**ν"< ?ήν ἀλλήλου δμδνοιαν χα! ἀγάπην, ἤτι ἐστίν δμολογουμένω ή βάσι χα! τδ δ«μέλιον πασών τών ἀρ«τών, χα! ήν χ«ρ έ »«άν·ρωχο «nMo|M «ai διέδπτο τοί ἁγίοι αὐτού μαδητ^ «ai AmoWlcn οίπών· ,Ἐν τούτη γνώοονοαι πόντο Ou ἐμοέ *·*·> *** ἀγάπην *Χτί“ ** λφώ* Z^tyarâc βὲ τδν λίγον «ai ὑμίν τοί *po«πύα «al foptlMi τβν ἐκχλησιών, προηγουμένω μέν ἐντβλλόμσδμ N· μνημονβύητβ τού κανονικού ήμΑν ὀνάματο , ὠ wxOptaw·, ἐν πάσαι τοί ίοραί τολοτβΤ «ai ἀκολουδίαι , ἀχολούδ«κ βὲ προτροπόμοδα 6μθ Ινα, διατηρούντο «χριβδ τ*ξ !«ρατιχά Ὁρών ■Μήχοντα χαί πολιτ«υόμ«νοι δ«οφιλώ Χαί δ«αρέστω , φυλάττητ» μιτέ τή διτϋση; ἀχριβ*ία; χαί προσοχή; τά τάξιι τών («ρών Αχολουδιών χα! πάσα τέί ἐχχλησιαστιχά διατυπώσοι , γ:νό;ι«νο: πρώτοι ὑμ«Ι; τύπο χαί ὑχογραμμδ χα! καλόν παρά·δ«ιγμα ἀριτή χαί βίου ἀνιπτλήπτου πάσι τοί ὑπό τήν πνουματιχήν ὑμών ἐχίσχ«ψιν ἐμπιπιστιυρένοι «ὑτχβέσι χαί ὀρ&οδδξοι . Καί ὑ;τίν δέ τοί χα^ηγηταί χα! διδασχάλοι τών ἐν τή βασιλιυούση ὑπαρχάντών σχολιίνν προτριπύμχδα ἐχ προνοία ἐχχλησιαστιχή; Γνα, ἐχ-πληροΟντ»; «ὐσυνιδήται rt καθήκον τού διδασκαλικού ὑμών ἐπαγγέλματο , ἐκπαιδ«ύητ« τήν ἐμπι,σ^υδτίσαν ὑμίν δρ^όδοξον ν«ολαίαν ἐν παιδ«ίφ χα! νουίΗσίφ χυρίου χα: πόση χριστιανική χαί ἠδτχή ἀνατροφή, ἐμπνέοντ« «ί τέί ἁπαλά αὐτών ψυχά; αἰαδήματα «ὐλαβίϊα χαί σιβασμοΟ πρ! τήν πατρφαν «ὐσίβ«ιαν χαί πάσαν ' ἀλλην ἀγαδοιργίαν. ΊΧύτα ἐχ προνοία ήμών ἐχχλησιαστιχή; ὑπαγο(Ιόονη , ὑπομιμνήσχομχν ὑμίν χαί rt χαίτήχον τή πιστή ὑπηχοδτητο πρδ; rt βαοίλιιον κράτο , προτριχόμινοι. tva, χατά λόγον «ὑγνωμοσύνη πρδ τά ἀβιαλχίπτο ἐχιδαφιλιυομένα τφ γένιι ήμών βαοιλιχά «ὐ»ργ«σ!α χαί χάριτα , ἀναπέμπητ· ἐχτ«ν«ί «ὑχά χαί δ«ήσ*ι χρδ τδν ὑψιστον ὑπέρ τή αυτού· αὐτοχρατοριχή μ*γαλ«ιότητ; τοὺ φιλολάου ήμών ἀναχτο σουλτάν Ἀβδούλ Ἀζίζ Χάν, αὐθίντου ήμών, χαί τών «ύμ«ν»στάτο>ν ήμίν αὐτού υπουργών, τών βιην«χώ; μιριμνώντων ὑπέρ τή «ὐηMοία χαί ἀνέσιω τών πιστών αὐτού ἡπηχδων. Ἡ δέ τού !ί«ού χάρι χαί τδ ἀχιιρον ἑλιο , οὐν τή παρ' ήμών «ὐχή χα! «ὐλογίφ, «!η μ«τά πάντων ὑμών.

,αωογ', ἐν μην! δχχιμβρίφ, ἰνδιχτιώνο β'.

LITTERAE PACIFICAE A NOVO PATRIARCHA AD ANTISTITES AUt Ôc EPHALOS DATAE ET EORUNDEM RE8PON8A·

1873 dooombri· 3 16.

A'.

Ειρηνική ἐχιστολή πρδ τού πατριάρχα Ἀλχξβνδριία , Ἀντιοχ«ία καί Τ«ροσολύμων, πρδ τδν ἀρχκπίσχοπον Κύπρου χαί πρδ τά Ι«ρά συνόδου Ἐωσσία καί Ελλάδο .

Μαχαριώτατ· χαί τά λοιπά.

Τδ τή ἑνάτητο χρήμα Γδιον μέν ἐστι τή μαχαρίβ xai ὑπ«ρουσίου φύσοω τή ἐν Τριάδι ὑποστάκων ἀσυγχύτω χα! ὑπιρφυώ ἡνωμένη δούτητο , ἐξαίρ«τον δὲ γνώρισμα τή ἁγία τού Χριστού ἐχχλησία , ή ι ρδ τδ» βύτόν, ὠ *tiaif*, τύπον χΟιρὲ τού ἑαυτή δομήτορο διαπλασδοίσαο χαί ἑνα ἐπιγινώσχουσα κύριον ἐν τή μιφ πίστοι χαί τφ *** ββπτίσμβτ», μία παρὰ πάντων ἐν. τφ τή πίσωω συμβδλφ πκκ«ύ«ται xai δμολογ«1ται. Τδν γούν δοοοώωλον τούτον χαρακτήρα *6 Mo;* βύτή ἀρχίγγύ κα! τχλχιωτή «ρωτύναι βουλδμινο , μιχρδν πρδ τού «ωέτηρίου αὐτού κάδου συντδνω πρδ τδν ούράνιον πατέρα προσηύχ«το, λέγων ,Πάωρ, τήρησον αδτού ἐν τφ iiiμοτί οου, tva ὠσιν'ἐν καδὼ xai ήμτί ἐν ἐσμίν.** 'O δέ οὐρανοβάμων Απόστολο , τήν ἐν τή πίστοι xai ἁγάπη πωυματιχή» τούτην ἑνωσιν πώσι τοί «ί Χριστόν πιστούουσιν ἐπισυνιστών, ,σπουδάζιτ», φησί, τηριίν τήν ἑνότητβ τού πνούματο ἐν τψ συνβέσμφ τή «ιρήνη .“ Τφ κανόνι τούτη» ἀνόχαδσν στοιχούσαι χα! αί πατά τύπον ἀγ··1 τ®0 *·οὐ ἐχχλησίαι xai τά τή «Ιρήνη ἐχάστοτο ἐχδύμω διώχουσαι, πάσ σπουδή τή .σωστική τούτη ἑνότητο ἀντέχονται, ^^στ» «Ινα ἀτσχνώ μέλη ἑνδ χα! τού αὐτού σώματο , οδ μ·φ«ώή ὁ Χριστό .

ΤοΟτον δή xai ήμά , μακαριώτατ» καί σσβασμιώτατο παψιάρχα, τδν π»ρί ἑνότητο τών ἁγιων ἐχχλησιών δοόχραντον νόμον ὠ iΗμ«λιώδ« δόγμα τή ήμιτόρα πίστοω ἐπιγινώσκοντ χαί δμολσγούντι , xai rt καλώ xai σκοπίμω χ«χρ«τηχδ ἀησιοδμινοι «δο τού φιλαδέλφω ἀλλήλαι ἀναχοινοΟσδαι, διά τών «ίρηνιχών λεγομένων γραμμάτων, τά κανονικά; ἐγπαταστάσα τών ίιρών χροέδρ··» τών κατά τόπου «δτΟΜφάλων ἐχχλησιΑν, χιά τδν ἀδ«λφιπδν ἀνηαλλάσσαν Ασπασμόν, τήν παρούσαν ήμών «ίρηνιχήν ἐπι-

. - IHè^ μ 1i0·4*· Γ *-*-*" ὐώ· ·ὠτ»ά* «M Aoarttt M«(IM ἀιωο-, «t lactori vol XM vtoo pnobaoMr Aeolio· ■ijr'' trttmnirfl Aoeaaaata, «o m Art «oάαα Mae laA aittaator Aaa aottotaa oOiδσé «vvoχίφαλο awn obtoote o«v«A<«r.

στολήν κροθύμω τή όμηίρφ ρεαεφιότητι

Ανειγγέλλομεν βτι, τού πανεΓγιεετάτου καί σεβασμιε»τάτου προκεπόχου ήμΑν κυρίου AvMpmi τού C ααραίτησιν οίχειοθελή πτκηαεμίνου, τή χγ' τοΟ παρελθόντο μήνι , ψήφώ χανοντχαΙ χαί όμοφώνφ 1χλογή τε (ερωτάτων μητροπολιτών τού κα»' ήμΑ πεοριαβχιχοΟ θρόνου χαί τΑν έπιλίκτων τού χριστλαού, εύμενΑ συναανευαύση χαί τή χραταιά βαο , Ανεχλήθημάν τδ δεύτερον ίπί τδν Αγιώτατον Αποττολικάν οικουμενικόν τή Κνσταν* τινουπόλεεε θρόνον, όπόθεν πρδ δεκαετία θείφ ίλέει Αποχωρήσαντε , ίν τφ Απρέγμονι ίδιωτικφ βίφ μέχρι τούδε ίφηουχάζομεν.

'Οσον μίν ούν ίθλίβημεν τήν ψυχήν ίπί τή πανβήμφ ήμΑν ταύτη προσχλήσει, τήν ήμετίραν Αντιμετρούντε Ασθίνειαν πρδ τύ μίγιθο τού άνατιθεμίνου ήμίν βάρου , εύκΛω 4ν ^κάαειεν ή σεβασμία ήμίν αύτή μακαριότη , γινώσκουσα καλώ , βτι δ πατριαρχικό ούτό 'θρόνο dai μίν παντοίαι χαί β χαλεπαί περιεατοιχίζετο βυχχερείαι , ίν δί τοί ~ισχία τούτοι " χαιρόί αφοδροτίροι χειμάζεται dvnπνοίαι , Α κολλά πολλαχόθεν τδ πνεύμα τοΟ αιώνο , τούτου Αναφυσφ· καί νύν γάρ, είπερ ποτέ, Αργεί μίν τδ ευαγγελίαν ίν πολλοί , χαταπεφρόνηται δί χανδWν άχρίβεια, χαί τδ τή ίγόπη θεδσβοτον χρήμα κινβυνεύει όλοτελώ ψυγήναι ίν αύτοί τοί μαθν,ταί τή ίγάπη . Πλήν άλλί καί ούτω ύπετάγημεν τφ χυρίφ, ού ίήν θείαν ίπέγνωμεν βουλήν ίν τή κοινή δμοφωνΐμ τού εναγού χλήρου καί λαού, μήτε θεμιτόν μήτε ίσφαλί ήγησάμενοι ίπί πολύ πρδ αύτήν άντιτείνειν, καί ίν ταπεινώσει ψυχή ίκετεΰσαμεν τδν καλίσαντα ήμα κύριον μή ΐΐσαι τήν ήμών Ανικανότητα πρόσκομμα γενέσθαι εί τδ ίργον ή ίνεπιστεύθημεν υψηλή ταύτη διακονία , Αλλά βαφιλίστερον ίπιχέαι ήμίν τήν τελεσιουργδν αύτοΟ χάριν, τήν τά έύθενή θεραχιύουσαν καί τά ίλλείποντα ΑναπληροΟσαν, δπω δυνηθώμεν αισίω καί άνεπαισχύντω πηδαλιουχήσαι διά τΑν καιρικών σκοπέλων τύ βεινώ κλυβωνιζόμινον σκάφο τή καθ' ήμά ίκχλησία . 'Αλλά δή χαί τήν ύμετίραν μακαριότητα άβελφιχώ ίχλιπαροΟμεν συνεφάψασθαι ήμίν τοΟ προκειμίνομ άγώνο θά τε συντόνων πρδ τδν αιώνιον τή ίκχλησία κυβερνήτην καί άρχιποίμενα λιτών καί δεήσεων χαί διά τή οΐλλη Αδελφική συναρωγή , τή ίν ίργοι χαί λόγοι χαί γράμμασιν. Έφ' οί καί τδν ίκ μέση ψυχή Αδελφικόν Απονέμοντι Ασπασμόν, ίξαιτούμεθα αύτή θεόθεν τήν κατ' Αμφω ύγιείαν Αμετάπτωτον χαί εύημερίαν Αδιάσειστον χεά εύθηνίαν έργων Αγαθών, πρδ καταρτισμόν τών αύτόθι Αγίων τοΟ θεού ίκκλησιών, σωτηρίαν τε τών ύπδ τήν πνευματικήν αύτή διοίχησιν εύσεβών καί δρθοδόξων χριστιανών, καί δόξαν τού ίν Τριάδι ύμνουμένου θεοΟ, παρ' ού είεν τά ίτη αύτή ώ πλεΐστα, ύγιεινά καί σωτήρια.

δεκεμβρίου γ', ,αωογ'.

Τή λίαν ίν Χριστφ περισπουδάστου ήμίν αύτή σεβασμιωτάτη μακαριότητο Αγαπητό ίν Χριστφ Αδελφό καί δλο πρόθυμο ,

f ό Κωνσταντινουπόλεω Ίωαχείμ.

Β'.

Πρδ τδν ύψηλότατόν καί γαληνότατον ήγεμόνα τή Σερβία κύριον Μιλάνον Όβρίνοβιτ καί τά λοιπά.

'Γψηλότατε.

Αφάτφ τή θεία προνοία ίλίει καί δμοφώνφ ψήφφ τού ιερού κλήρου καί τού όρθοδόξορ λαού κληθίντε χαί αδθι παμψηφεί ίπί τδν Αγιώτατον πατριαρχικόν οικουμενικόν θρόνον, μετά τήν ίχούσιον Απ αύτού οίκειοθελή παραί^σιν τού παναγιφτΛου προχατόχου ήμών κυρίου Ανθίμου, καί ίν αύτοπροσώπφ πείρουσίφ ή»*» Μβσν τή εώτού αύτοχρατοριχή μεγαλειότητο τοΟ χραταιστότυυ ήμΑν Ανεκτό σουλτάν χάδοδλ ΆζΙζ Χάν τή βασιλική αύτοΟ Αναγνεερίαεω Αξιωθίντε , καί πολλΑν Αλλεεν,Αριπρεπ Αν ίνδείξεων τή ορό ήμΑ καί τδ ήρίττρσν γένο ύψηλή τιμή καί εύμενεία Αξιεεθέντε , προαγόμεθεη ίθει Αρχαίφ, λίαν Ασμένω ίξαγγείλαι τούτο τή ύμετίρφ xapipavaστάτη ύψηλότητι, καί πατρικώ τφ πνεύματι περιπτυξείμενοι, τοί πατριαρχικαί ήμών καταστίφαι εύλογίαι τήν ήγεμονιχήν αύτή κορυφήν. Έν δί τή εύκευρίφ τούτη πεπεισμένοι δτι ό 6πδ τήν ήγεμονιχήν αύτή αιγίδα, θείφ εύδοκίφ, δεξιώ διαχυβεριώμενο περιοΰσιο τού κυρίου λαό , ό ;ιετά τή καθ' ήμά μεγάλη τού Χριστού ίκκλησία Αρρήκτοι συνδεόμενο πνευματική ίνότητο βεσμοί , πλήρου Απολαύων εύνομία χφί θρησκευγτχή εύημερία , παρακβλουθών τοί Γχνεσι τοΟ Αρχοντα αύτοΟ, προκόπτει ίν τή ίξασκήσει τών χριστιανικών Αρετών, ού λείπομεν ίχφράσασθαι ίπί τούτοι τήν ψυχικήν ήμΑν Αγαλλίεκην, θερμώ δεόμενοι τού ύψίστου βπω χαρίζηται τή κονεκλάμπρφ αύτή ύψηλότητι ύγείαν διηνεκή, μακρότητα ήμερών, στερίωσιν Ακλόνητον ίπί τού ήγεμον.χοΟ αύτή θρόνου χαί εύβαιμονίαν ΑληκΤον. Έρειδόμενοι βί εί τήν μετά χριστιανικού ζήλου ήγεμονικήν αύτή πρόνοιαν ύπίρ τή εύστaθεία τΑν έν τή θεοσώστφ αύτή ήγεμονίμ άγιων ίχκλησιβν χαί τή εύκλεια τού ιερού χλήρου, ίπαναλαμβάνομεν διατρανώσει τά. εύγνώμονα αισθήματα χαί τήν πατρικήν Αγάπην, ήν διατρίφομεν πρδ τΑ πανίκλαμπρον αύτή Ατομον, χαί ίξαιτούμεθα αύτή παρά τού άγαθοδότου θεού ίτη πλείστα, υγιεινά, πανεύθυμα χαί πανευδαίμονα.

,αωογ' δεκεμβρίου ιδ*.

Τή ύμετίρα ίν Χριστφ λίαν περισπούδαστου ήμίν ύψηλότητο διάπυρο εύχίτη πρδ θεόν καί δλω πρόθυμο ,

ή ό Κωνσταντινουπόλεω Ιωακείμ.

Γ'.

Όμοια χα! ή πρδ τδν ύψηλότατόν χα! γαληνότατον ήγεμόνα τή 'Ρουμανία κύριον Κάρολον τδν Α'.

Δ'.

Άπάντησι τοΟ παναγιωτάτου χαί μαχαριωτάτου πατριάρχου Αλεξάνδρειά .

Άριθμ. 476.

Παναγιώτατε, θειότατε κα! αεβασμιώτατε οικουμενικέ πατριάρχα, ίν Χριστφ τφ θεφ λίαν Αγαπητέ καί περιπόθητε Αδελφέ καί συλλειτουργέ τή ήμών μετριότητα κύριε Ίωαχείμ, τήν φίλην ήμίν αύτή σεβασμιοπόθητον παναγιότητα Αδελφικώ ίν χυρίφ χατασπαζόμενοι ύπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ή χαρμόσυνο Αγγελία τή εί τόν οικουμενικόν θρόνον όμοφήφου χλήρου τε χαί λαού τδ δεύτερον ήδη περιφανού ίγκαθιβρΰσεεε τή ύμετίρα σεβασμιωτάτη παναγιότητο , φθάσασα ταχυπτίρω >αί μίχρι ήμών, πρώτον μίν διά τών δημαχογραφιχών όργάνων, ■είχα δί διά τή Απδ γ' λήξαντο μηνδ δεκεμβρίου σεβάσμιο πατριαρχική ειρηνική αύτή ίπιστολή , ίνέπλησεν ήμΑ Αφάτου χαρά καί πνευματική θυμηδία . Αλλά καί ή παρά τού μιγαλείοτάτου καί μεγαθύμου ήμΑν Ανεκτό κα! τΑν ύψηλοτάιων εώτού ύπουργον ίχδηλωθείσα τή ύμετέρφ παναγιότητι εύμίνεια καί Ιξοχο τιμή καί δεξίωσι ού μικρό εύφροσύνη καί Αγαλλιάσεεε πρόξενο ίγίνετο ήμίν. Ούτε ήμεί Αγνοούμεν, παναγιώτατε ίν Χριστφ Αδελφέ, τδ δυσχερέ καί πολύμοχθον τή πνευματική πηδαλιουχία τού πάγκοινου τούτου τή ίχχληοία σκάφου , ίν ήμίραι μάλιστα πονηροί;, ίν οί ή ύμετέρα παναγιότη , τήν φίλην ήσυχίαν Ασπεζομίνη, διετίλει μακράν τή τύρβη . Αλλά δι' αύτό τούτο ίδείτο ίπαξίου κυβερνήτου καί μεγαλοπράγμονο , δπω σώον κα!

·»·

Ακέραιον τδ Ιιρδν σκάρο *lif* τδν «ύβιον ΑπαγΑγη Λ ελαγχον δέ καί συντπσμδν τών κλονουμένων «αί λιμένα. Καί δέ ή παναύφερ τέ πάντα οικονομούσα Αστηρίχτών, ύχερτάτη τοΟ θ«βθ πρόνοια τήν ύμετέραν χερινουστάτην παναγιότητα- έκάλισι τδ δεύτερον 8ι' όμοφώνου γνώμη; καί κλήσεω έν τή περιωπή Τ00 νοητού στερεώματο τή έμωμήτου «νύμφη χαί όρθοβόξου τού Χριστού έκκλησία . Έντηναι τοίνυν, πανσέβαστε πατριάρχα, καί κατευοβού χολυετώ , όρθστομώ\τύν λθγον τή Αλήθεια πρό πάντα ένιχεν Αληθεάκ χαί πρφότητο καί δικαιοσύνη; καί χαντοία *ÔAgt* Αρετήφ καί βοηθήσει σοι θαυμαστώ; ή δεξιέ τού ϋψίστου. Ημεί δέ, ύπεραγαλλόμενσ καί συγχαίροντα αύτή χαί παντί τφ δρθτβόξφ πληρφματι έπί τή ένδόξφ αύτή; τούτη Αναρρήαεη χαί τέ τή ίύχτάιοτάτη; αύτή όγ«έα ν συνάμα Αχρφολογούμβνοι, ού διαλαίφομιν ίκκτκύοντ·; τδν ΰψιστον έγκαρδίω ύπέρ τή; πολυατοΟ χαί- Αχλονί,του στιρκώσ·»; καί διαμονή; αυτή έπί τή οίκουμ<ν·κή ταύτη πιρινπή , πρδ; έγκχλλώπχσμα πάντων τών, πιστών τή έχχλησία; τέκνων χα." ρωτηρίαν τών μ παπλανημένων. Άποδιχόμχνοι δέ χαί τδ φιλάδίλφον καί tiÀixpivi; τή; παναγία αύτή; ψυχή; χαί τήν «ιλφικήν αύτή; συναντίληψ-.ν έν τφ συνδέσμφ τή «ύαγγ«λχή Κρήνη , «ύχόμσθα έπτινώ ίνα* ό έν σπηλαίφ γιννηθήναι καταδκξάμινο θκάνθρωπο; ήμών Ιησού Χριστό καταξιοί τήν σιβασμίαν αύτή; πανάγ-.ότητα πανηγυρίζιιν λαμπρώ Γεία! ΙΗοφιλώ; τέ,θτία αύτού γινέθλια «ί πολλών έτών|πκρ:όδου , προσιπιβωρούμινο; αυτή· καί τδ νέον ^το παναίσιον καί πλήρ<; παντοίων «ύτυχημάτων χα! ένιηξων κατορθωμάτων^ Καί ταύτα μέν έδίλφικώ; χαί έγαλλομένφ τώ πνιύματ: · ιίησαν βέ τέ πανάγια αύτή; έτη δτι πλιίρτα, ύγκινχ. χαί σωτηριωδέστατα.

Έν Άλιξανβραίρ, ,αωογ' τή λ' β«χ<μρρίου.

Τή λίαν έν Χριστφ πιρισπουδάστου ήμίν αύτή; σιβασμ α παναγιότητο Αγαπητό; έν Χριστφ έδιλφό; καί δλω πρόθυμο;,

ΐ δ Άλίξανδριιχ Σωφρόνιο .

Ε'.

τού μακαριωτάτου πατριάρχου

Πανάγ.ώτατι, θτιότατι καί σιβαάμιώτατι οτχογμινικέ πατριάρχα κΰρι κύρϊ Ίωαχιίμ, έχ Χριστφ/φ ν θκφ λίαν άγαπηιέ χαί πιριπόθητι Αβίλφέ,χαί συλ- λιτουργέ τή ήμών μετριότητα , τήν σιβασμιωτάτην ήμίν αύτή παναγιότητα έδίλφικώ; έν κυρίφ π«ρ<πτυσσόμινοι, δλοψύχω; έν έγίφ φιλήματι κατασπαζόμιθα καί ύπ:ρήβιστ·^οσαγορ«όομ«ν.

. Τέ; χαρμοσύνο^^ιαϊ κοσμοσωτηρίου; Αγονη έορτέ; τή τού^χυρίοί» ήμών ΤησοΟ Χριστού θκία γ«ννήσ»ω , έλΐφομιν τήν ^πό γ' φθινονέο μηνδ καί έτου πιριπόθητον ήμίν έπιστολήν τή ύμκτέρα θ<:οτάτη; παναγιότητο;, ιύαγγιλίζουσαν β τι' καί πρδ ' . ταύτη ή ταχύπτίρο; φήμη διισάλπισ<ν, βτι, τού παναγιωτάτου αύτή; προκατόχου κυρίου Ανθίμου τού <7' οίκαιοθκλώ; παραιτήσαμένου} *ή κοινή καί όμόφωνβ; ψήφο; τού ίιρού κλήρου καί τών έπιλέκτων τδύ χριστκπωνύμου κορώματο ,-συναπιναυούση χαί ίή; κραταιέ; βασιλεία , άνεβίβασεν αύτήν τδ δεύτερον έπί τδά άγιώτατον Αποστολικόν οικουμενικόν τή Κωνσταντινουπόλεω θρόνον. Έχί τφ άκσύσματι τούτφ ή χαρδία ήμών! έσχίρτησεν ύχδ, χαρά Αρρήτου, Art δή γνωστών ούσών ήμίν τών ύχδ τή πεωσόφου θεία . προνοία χεχαρισμένων αύτή ευαγγελικών Αρετών καί τή; βαθυνοία χα! έμπειρία;, καί έβόξασε τδν Αρχηγόν καί θεμελιωτήν τή ,έγία; ήμών έκκλησία κύριον ήμών Ίησούν Χριστόν, .τδν ούδίποτε έγκαταλείποντ* αύτήν έπροστάτευτον, ίλλ' Αείποτε έν τή ένεξερευνήτφ αύτού βουλή Ανιστάντα νέον Μωύσήν, Ινά πβη·' γετή τδν νέον 'Ισραήλ, έν μέσφ τών καιρικών θυελλών, εί; τρίβου σωτηρίου , πρό χαράν μέν κπί εύφροσύνην τών έν τή' πίστει καλώ; έστηριγμένων, έχιατήσαντ·; λοιπόν τδν νούν τοί βαθυτάται ' έννοίαι; τή; σκβασμία; ήμίν έκιστολή; αώτή^ έπίγνωμ«ν χαλώ; βσα χαρ «όαγγιλίζαται ήμίν θκόρθογγα Ρήματα ύπέρ τή έν Χριστφ Αγάπη; χαί ένότητο , Φ πρωτίστων γνωρισμάτων τή έν αφτφ ζώση πίστα·; καί «ή Αναγνΐνήσακ Απάντων ήμών διά τού θ«Ξου βαπτίσματοφ κακλημένων Γνα πάντα; έν Αμάν έν τφ δνόματι αυτού, ταύτέ ρρονσδντ·; και λέγοντ»; χαί έργοι χράττοντχ , συμρώνω τφ θαίφ αύτού θκλήματτ, χρδ Αχόλαυσιν καί τή οδρανίου καί Αλήκτβυ μακαριότητα . ΤαΟτα 8' ά?α τέ θ«!α βήματα τή κοινή; Αγάπηφ άδίλρέ έν Χριστφ Χίριπόθητι^χ^Ι ήμχτέρα αύχή χρδ κύριον θκρμοΐάτη, διακαή ποθούν καί ένδιλιχέ μέλη α ΰπάρχουσι μέν πανταχοΟ καί πάντοτχ, ιδίω βέ παβέ τφ <ύσαβ·ί λαφ, βν ή θτία συγκατάβαη; ηϋδόκηστν ίνα ποιμάνωμχν κατά τήν Ασθένιιαν ήμών.

Γπδ τοιούτων δέ εύχών κα!| πόθων συνεχόμενοι, έτ· δέ χαί χαρΑ; έγχορδ ον 8ιέ (τήν έρχαίαν Αδελφιχήν ήμΑν Αγάπην, προαγόμεθα (σζγχαρήνα: τή ύμετέρφ θειοτάτη παναγιότητ; έπί ένδόξφ αύτή; έναβάσει έπί τδν έγιώτατον αυτή; αί νιπδν θρόνον. Απευχόμενοι όλοφύχω , 5πω ό κύριοί Λ», ό οΟτω πανσόφω; εύβοχήσα , στήριξή αύτήν έν ύγείρ χαί *ίύίξι* πρδ -τδ θεαρέστω πο:;1αίνιιν τδν περιούσιον τού χορίου λαόν, πρυτανεύη δέ αυτή έτη πλιίστα, δπω έπδ τή; ύψηλή; ταύτη; σκοπιέ έποπτεϋη άπάαα; τέ; ύπ' ουρανόν χατέ τίποχ ορθοδόξου; έχχλησία;, έπιτηρή παντοιοτρόπω; τήν ινότητα αύτόν, χα! χατέ χρέο ποιμαντορικδν ά.αχαλή τού; τυχόν έκτρεπομίνου έχ τών λαών ει τήν'όβδν τή; έληθεία , χαί έχτιλή μετέ τή; ίδιαζούση; αυτή βαθυνοία; τϊ υψηλέ τή; πατριαρχεία; καθήκοντα, άτινα υπέρποτε χαθτρφ σοβαρέ χαί σπουδαία Ινεκεν τών καιρικών περιστάσεων αλλέ έχμ προθύμω; ένχαρδιοβλαθέως ήμέ θειμίεω περιέπειν ψυχή, περί τ μίηθο τών ίσουτίμω Αθνών καί παοακολούμεν Αδελφικώ· τήν ύγιείαν Τ θεοτέτου παναγιότητα , βέβεν φωνή, Ανθρίσμενη σ) κεν κραταιύπρδ κύριον χαρτέρα Αγωνίσμαι, χαί, υεμένων ήμών τή; Άπαντοχή έκεί πρόσαγε πύλη ούκαμπάσ βροχεί ή κιβωτό μόχαμπήσαι τούτηδ καί τούτο μένίστε ήμίν έστι τή μόχαμπήσαι τούτηδ καί τούτο μένίστε ήμίν έστι τή έσ·άτω ΙνοχτΥ τών,έν ΡωσΟ'φ ληφθέντων μέτρων ώ πρδ: τέ έν ΒασσΟραβίφ, ύπδ παντοίων δέ Αντιζήλων τή; όρθοβοξία έζωττρικώ , θρασυνομένων βαθμηδόν έν τοΐ; τδκοι; τούτοι; έπί βλάβη τή; άγια ήμΑν έχχλησία;. Καί ταύτα μέν παρεκβατικό»; πρό ύπόμνησιν; *lcv βέ τϊ σεβάσμια αύτή (τη βτι πλείστα χαί κατ' Αμφω σωτηριωβίστατα.

Έν Ααμασχφ, τή 30 βεχεμβρίου 1873.

Τή ύμετέρα σεβασμιωτάτι, καί περιχοθήτου ήμίν παναγιότητο; έν Χριστφ Αγαπητό Αδελφό χαί βλω ερόθυμο , ΐ δ Άνττοχεία; 'Ιερόθεο .

S'.

τού μακαριωτάτου πατριάρχου

Παναγιώτατε, θειότεηε χαί σεβασμιώτατε οικουμενικέ πατριάρχα Κωνσταντινουπόλεω , έν Χρισιφ τφ

BunaAoOvti χρατΜαονύρφ πλημάρτ! Εὐλογητδ Si 6 8«δ i«i «Λσιν ta tataÿd-**- ήρN ἀγ·8οΣ sal tai τή ιηρονοίρ Mp «ή *γi« «to* ta^ôtafc ἡ«ˣρ, iv τφ προσώπφ τή ὑριτίρα «avaryOtgwc, M ipoftaou ἐχλσγή «λήρου w xai λάοβ Μινα ita ίριστον τή «νουμααχή δλχΑβο «ηδαλιαίχον. Kai δσσν piv «al afov τδ βέιρο . βπηρ *ν«τέ*η «| fap* αὐτή; MtaTti «··»** H**. β<^0* «♦ ««« ***** naipav «ta ἐχχληβιβστι»·» «payptawv trt «ατριβρχι xoO ftptaou τή KavoTartxveôaÜwç xaxrgpivyp, 8Ü' tvtav piv ή διδοχιρβσρένη «ppfveia «al atatai^vqatc τή ὐμ*τίρα ««viiγιδτητο , hta 8i ή p«* ζήλου «ai «ύταάαρνήοβιο «Οιχρνή p«t' αὐτή o6p*M&C τ·ν δὺο ισχνρβν τοO π«ριαρχ«ίου βραχιδνβν, τή ίηρ* λέγορον συνόδου «al roO itatxoû ριχτού ουρβουλίου, »βοθ owotpopivou, παρὲχουσιν ήρΐν w «al ' «ttog τή δχχλησίρ ΙλπίδΒ φαιδρά πχρΓαοΦητή ta»· τυχία «β! iatTcktauK τού ὑφηλού' «al MfrUeu προορισμού, if' φ ἐχλήφη ta Mipoi ρίλιστα χριιΧμοι ή ûprtipa δ«ιοτ*τη πάναγιότη - Soap ή ού &«λ*ίπορ*ν mî ήρ(1 πβτ* χαδήχον *δ*λφι«δν. burctamç τδν πανοιχτίρρονα tata, βκ«* δωρήται αὐτή διηντπή δγιίαν MI «ύ«ξ(αν βώρατο μ 1. «ν ὑρβτο , φοκίζή 8i «al δνισχόη ta τφ πολνρόχΦφ αὐτή , lipφ *γ·νι πρδ ἐπιτέλ«σι» τού taiou Ηλήρβττ «ιύτοΟ, «αρ* οὐ ίησαν «al τά aaÿtapia αὐτή ίτη 8η πλ«ίστα, ύγι ιν* xal «αν«υφρόσυνα.

Ἐν Λίυχωσίρ, τή 8S Stxapfriou 1878.

Τή ὑρχτίρα «apioaouStaxou μ I π»νσ«β*στου ήρΐν παναγιότητο ὀγαπητδ ta Χριστφ ὁδαλρδ xal «λβί «piiHιρο ,

ἑ ... ν . .
t ὃ Κὺπρου Χωφρδνιχ.

Η·

Ἀαάντηαι τού μητροπολίτου Σιρβία .

Τή αὐτοO παναγιώτητι τφ *ρχ(ηM*4«φ Κννσταν- 0 τινθυ«4λ«· νδα Ρώμη; «ai οἰκονρβνιχφ ««τριβίρχη χυρiιρ Ἰωαχτ ρ, ·1 Κτιναταντινούοολιν.

Παναγιώταττ δδσοοτα.

Τδ *«δ 13 Βτχτρβρίου καβολΜντο ἐτου αaβάοριον τή ὔρ τίρα «οιναγιδτητο γράρρα Ιλαφον τήν I*? ἰανουαρίον 1874.

Συγχαίρω» τοίνυν ὐμ!ν ixl τή *νυφώατι «ί τόν 8ιαπρ«πή χαί γιραρδν SpùνονJ τοO πρ«κο*ρόχον 1«ρ*ρχοο «ή; μη^λήϊ ἰχχλησίο , χαρροούνω προσογορτύφ τή ὑμ«τέρφ παναγιδτητι, ήτι , *πδ *γ*πη δι* τήν ὠφέλιΐβν τή δρΦοδδξου πίστβω χαί ἐχχλησοία , *νέλ«β« τδ ἴαûτapov «ί χ«Ερ* τη τδ β«Ερο τή δι«υθύνστω .

' Καί χα*' * «ύηρτοτήδη ή ὺparipa «βναγιδτη Τνα alag iv τφ α^αορίφ αὐτή γρέρρατχ, δτι τύ «ονηρδν πν«0ρα ἐπηύξηοτ τ* ατχνοχ«ίρ1α «al Uti· ν*οα τήν χατ*οτβοιν τή ἐχχλησί« iv τοί ἐνβστβσι χρόνοι , «βτανοβ τ* δυσίρ«στ« ταΟτα οχβΒδν χβ·' \raÅoOp«ν, «ή ίη»«τίρ« πανβγιότητο ἀφωσιωμένο

βλα τ* «βκαταβι , μετ' ἐξοχήν "β* τ* *φαρ·ντα τήν λίαν Ηιζήριον Sialpaoiv, ήτι ἐπήλΗν τι τήν δρδύδοξρν ρ<γ*λην ἰχχλησίαν.

Αλλ' ή ἐγνβσμένη σύ>βσι τή ὑρ«τδρα πανβγώτητο «αί ή *λη*ή *γ*πη πρδ τήν ρητδρα ἐχχλησίαν ἐξ«υρή«ι, ἐλπίζομτν, τρόπον, St* οβ ή ἐχχλησία ν* «ίρ1*,ύσϊ> ή διαίρασι ν* χαταπαύβή «αί ή δρ*ν· δοξία ν* ἐνισχυδή ἰπίναντι τβν *λλο·φήσχ·»ν, ιϋινο

»* rSaaot μ«τ* οχβααροO τήν ἅγιον SpSóSofov ταχληοίαν «aipoÇopivgv piv, *λλ' *8ι*ο«ιατον 4ν τή *λη*«:ρ.

Δ«ηύβρ«ν τοO χορίου *ρΧι,'οίΡ<*ο«> ««««ήρβ ήρ·* Ἰηοού Χριστού, ίνα ivSuvopol τήγ δρχτδραν παναγιδτητβ, βπνι *ναγρ*φή τήν Sauripov αὐτή «ατριαρχτίαν «ί τ* χρονιχ* τή ρήτρδ ἐχχλησί·^ Βι* τοιούτων Ιργων, Sttva foevrat ὠφίλιμβ τή Φγίρ δρδοδδξιρ ταώιηοίφ, ουντνοΟαα τ* διήρηρένα,' συνδπτουοβ τ* 8ιβατ*τα «ai lafcXataMa τήν πρδ ὀλλήλου tyfajv ^'Εν τή *Λαψηλ iatag tattapl* «al «δχή «ρ·*· αγοραδω «piv a«n«(pws ta taotafa·* τήν Itaitav atv τή taxXgafag «al «8 |Μρ« ta' *γβ»φ «Me-

Zw«nta 8' ἰρβυτδν «al τ* «ap* 8αββ «δλ»γημένον peu aaipvwv τβϊ ta^**C «φ·ν «*X*ta» Βια«·λ· ρ«τ* cafau» «al Sfoouboaak, «ή ta^ipta ««Wtar το tamanta «ούλβ ,

f 4 *pXM*(oMiMC Β«λιγραδίον «al μητροπολίτη Ζ^ί Μ«Χ«ήλ·

10 Ιανουάριου 1874, ta Β«λιγραδίφ.

CK ni*

Ἀπάντησι τού ήγιρόνο τή Σορβία .

Τή αὐτοO καναγιότητη τφ πατριάρχη 'laanuip «ΐ Κ«νναταντινυύ«ολι,ν.

Qavaptaara.

Μ«τ ξιδιασμένη «ύχαριστήσ«· tacpinipaSa τδ *«δ 15 «αρολδόντο μηνδ «al Ιτου; (ρίτιρον 6ρ«ν γράρρβ, 8»' οβ ΛηρατοτήΟητι tya taajÿiUgra ήρΐν τήν ipoftay φήρφ τοO τ ἰτροO «λήρον «αί τοO ύρ»οβόξου λαοO Ιχλρτή* ta-* Ιτύτπρον ta «ατρ»· taxou otaupavntpQ. Τήν «οινήν τβύτην φωνήν τοO Λοο0 IKβρήααρi* ta tatof«iovaixgrov taSSetftv ἐρχιστοσύνή M τή Bunwaptptag 5pAv Ιχανύτητι «ρ5 8ιτξ«γτ»γή* «·* ὐ«οΗ«·ν τή ρ«τ*λτ, τοO Χρ«ΐτοO ἐχχλ^οίβ , ρτ*' ή ta «αλαιοτ*τ»ν χρίνων δ ὀρφδβοξο λαό τή Στρβία ὐ«*ρχ« «*«νρατχ«Λ;

Συγχαίροντβ ὺρΤν 4ξ βλη ««ρδία 8ι* τήν Sttlxpiotv τούτην, τδχδρ**· tv* 8««ψî ta*« é ««νίγ«·*ο Οτδ «ολλ* tag tai τή δψηλή τούτη πτρι«·ή , ήτι μ »' δλοχληρίαν *ντα«ο>φ(ν<τα: τι τ* διαχβχρiptaa ὑρ·ν «λτοντχτήρτίτα. Επίση δτδμ(^« «οθ *γ«·οδδτου taoO, δπβ οί *ναρφήρ»οτοι St* τδ καλδν τή ὀρ»οθοξΛ *γ*ν« ὐρβν στ«φδβσι δι' τύτυχόν tafliirwr, attava; M γίντκιν ἀνταροιβή τβν χριοτιανιχβν ὑρAv ipyiav.

Ἡ καδημορινή φροντί τή βνναστπία ήρόν ήν «οΙ forat ή χαλλιδργτ» τή δρΦοδδήον πίστπω , ή στπρέωσι xjd πρόοδο τβν *γ(ων δχχλησιΑν, ούχ ήττον Si xal τοO ιιροO χλήρου, ta λχιτύυργβν τοο »τοθ.

Κύχαρ»ατοθντ Si τή &ρ«τίρφ «αναηιδτητι δι* τ* «αψιχ* αὐτή »ὐιχ* «ai οὐλογία , ta δπβιβ*σατο ήρΐν 8ι* τού μνησΜντο ὑρφν γρίρματο , «apanùàoOprv Optat δ"*» «U «ta 8«αρδβτου ὑρβν 8*ήσ« ὑπ4ρ τού χαλού «οθ δρΦοδδξον λαοO ανντνδνητχ χ*ί τ* ὐ«δρ τή «ροδδου τοO Στρβ«χοή λαοO, Βν δ πανάγαθο ·«δ ἰντπισττύσατο τή ήρ«τ<ρφ Sitv8vvaau ΕπίΜλούpavtx Si τ* «arptxta ὑρ«ν ἰύλογία , χαταοπα ὑρο·* Ιγ ωϊχή ὠφοσιώατι τήν *γ<αν ὑρβν 8αξι*ν, χαί Sta-

M. M. 'Οβρίνοβιτ .

Ἐν Κραγουδβτζη, 14 ἰανοφαρίου 1874.

<Mmip*«r«ic *i* ni ttffuni.)

r.

Απόντησι τού Ούγγροβλαχία .

Τφ «αναγκότ*τφ, Ηιοτίτφ χαί οἰχουρτνιχφ παvptSpXg χυρiφ χυρiφ Ἰωαχαίρ, τφ κ«να«β*στη> ροι xarpi xal δοαπδτη «ροσχυνητβ , «ί Κωνστβντινούπολιν.

ΠαναγιΦτοη δέσποτα «ai ai«ονρ*vt«ί πατρι» *ρχα, iv *γίφ «ν«ύρατι 8«ιδνατ* «al α«βα· apitaart ««trap

Τήν *πδ ιγ' τού λήξαντο σββαστήν «ατριαρχιπήν ἐπιστολήν χορioSptvot, iv ή ή 6paripa παναγιδτη

τήν <id τόν ΑγΜαπον τή Me{4ro· ïewurt»»»· Mî— otaoupovcata θρόνον ἐκάιωθτι «ὠτή ἐξβγγέλ-Iν μ , τΑ MnpxAc αὸτή «Αχό τ| ήμ·» τηκM> τητι ἐκιπ^Mî, χαρA ἐχλήσθημβν «ai Αγαλλιάαοω , «ai βοξάζομη μὲ» τΑν βήιατον, tta ta τή Απέρ τΑν «ί «àth ηατηίήντων «ρονοìp αότοΟ θ»Α τή <O*T* w» ψήφου τή '' I*P«»'rik X^·» «ai τοθ ÔptaM ξου κληρώματο τήν Αμηέρ«ν κ*τν«»γιότητα i«ï τίν «ρώτον «Αση τή Αγίβ τΑν όρθοβόξων ἐκκλησία θρόνον χαλέσχντα, πλαίστα 8' βσα *χίρν* «ai «Αχαριστία ὁμολσγοΟμαν «ύτή 8ιΑ τὸ κατριχὸ «ΑχΑ «ai *tüiVflei, M'* Αν οὺ 8ι«λ«ίφομ<ν έχτχωί ««i δ;ην«Mi τψ MΓναγάθφ ««««total δ«ήσ«ι , βη« 8c·* φυλάξη dp ΰμτιέραν καναγιότητα *tli* ὠφέλωαν «ai «ύόβωσιν τή Ayiaf Md άκοστολική ὀρθοβόξου έχ-κλησία .

Ήμ«ί μόν ούν, «Γκιρ τι Md Αλλο, καθήκον itpta ήμΑν ήγούμ«νοι τοὺ θ«ίο·υ «ad ί«ρόϋ κανόνα tai κιστΑ φυλΑττην «ai τὸ όφ«^.όμ«νον σέβα «ί τό» οικουμενικόν τή Κ»ανστ«»τινουκὸλ««» θρόνον «ύλαβώ Ακονέμ«ιν, οόδέκ-.τ» θαλ«.'ψομ«ν γή ΰμ«τέρ«κ κβν-αγιότητο έν τβί «a»' ήμθ ί«ροτ»λ*στί«ι , χατΑ τό έχχλησιασν.χόν έθο , μνημον«ύ«ιν «ai «ί «Ατήν Αναφέρ«σθαι έ» τ«£; ἐχκλησιαστικαί Ανάγχαι , ταί τΑν παρ' αὐτή ὀδηγιών δ«ομέναι . *Ε(αιτοόμ«νο« βέ «Α-λ«φΑ τό κατριχΑ αΑτή «Αχό «ai «Αλσγία , δι«-τ»λοδμ*ν μ*Ο τοΟ ὀφ«ιλομέν·.υ ιχβμσμΆ τή Αμ*τέρα πατναγιότητο δούλο 'ταπ*ινό

t'é Οὐγγροβλαχία Νήφων.

,αωοβ* ἰανουαρίου ι«'.

ΙΑ·.

Ἀπάντησι τοΟ ήγ«μόνο Κβρόλου.

Τή «ύτοΟ μβπινφιότηπ τή> οί«ουμ«νιχφ πβτριόρχη ΊοΜχχίμ, «ί Κβνιτβντινοόκολιν.

Πονβτρώιβτ* κότ<ρ.

Κατέχ· τήν «ατρι«ήν όκιστολήν, ii' ή ή ὐprtfpa μχχβριότη «Αηρ«στήθη νό μοὶ όνβγγχίλή τήν «Ατυχή τό 8«ύτ«ρον όν«(ρρησιν «Ατή «ί τόν cixouptvixAv θρόνον.

Αισθάνομαι βό ta τούτου «Αχαρίστηαιν τοσούτρ μθλλον ζωηρό», βα* ή ὁμόθυμο τοΟ «λήρου «ai τοΟ όρθοβόξου λαοΟ έχλογή βέν ήϊόνβηο νό έμχνχυβθή θμιινον ή τιθχίσα όχι τοό Μιτριαρχιχοϋ θρόνου ὀxatνον, δσιι , διό τΑν ἰξόχων «ΑτοΟ dptcAv «ai τόν φώτνν χάϊ τή βλ· όποστολ'.χή Αγβθότητο τή χαρδίιχ του, Ι8««χ«ν ήβη τχχμήριβ τή Ιχανότητρ ὠ κρό τήν όξασφόλισιν τοΟ συμφέροντο τή έγϊβ όνχτολιχή ἐχχλησίβ . , .

Τό αισθήματα τή «ύμχν«ία , τ* 6«β<α ή Αμ*τέρα μαχαριότη «Α^χστΜτα* συχχρόνΑ νό β«ίξη διό τό «ρόσνιτόν μου χαί διό τήν «ύημχρίαν τή 'Ρουμανία , ρ συνχχίνησαν έν υΟχή «Αγνωμοσύνη xad 8έν δύω»-μ«, Αβον τὸ ὸ«'·'·ἐμ^> ~-Μ νὸ «ΆχηθΑ βίναβΑ·., β«· ή Oda χρόνοι· βιβτηρή 6μθ έ«Ι κολλά Ιτη ait τήν 8ι«χυβέρνηβιν τή ^<· τοΟ ΧριστοΟ ἐχχληαίβ , «ai όλιίζβν ότι ή ύμτόρβ ««ναρότη; Οέλ«ι ἐξβηλοσ-βήσχι ἐπιβαιψιλμύουσχ έφ' ήμθ τόν θησαυρόν τΑν «ΑλσγιΑν. «Ατή , βιατολΑ, παναγιώτατ» πάτχρ, μ«τΑ τή ζωηροτέρα καί σταθ«ρ«»τέρα «δλαβ«ία ·

Ἐν Βουχουροστίφ, τή ιζ" ἰανουαρίου ,βωοβ'.·

Τή Αμοτέρα μαχαριότητο λίαν Αφ«νοι«βμένό

Κάρολο .

ι.ν»άρρα'ιι *ir* tai yaUuraiJ

ΙΒ'.

Ἀκάντησι τή 'Ρωσσιχή συνόβου.

Παναγιώτατ* οικουμενικέ πατριάρχα, κ«ριπόθητ« xad Αγαμητέ έν Αγίφ πν«ύμ«τι Αδ«λφέ «ai συλλ«ιτουργέ τή ήμΑν ματριότητο .

Μιτ' «UtxpcvtA; ta Xpcatf ΑγΑιτη ί*·ΊΡ*ί συγχινήσων «δηιγιλίΜημιν τήν τέ tatapov έαλσγήν Md ΑναγέροΜ«ν τή Αμβτέρα κβνβγιότηνα Μ tta otaaupovtata ««πριαρχιχθν θρόνον' 6ak τα»ούτων 8Γαισθημάτων καηχέρ»«ν«ι, όσαχύαμαν «Apawtt tva τηλ*γραφ«Α ·»ΠΜ·Η» ί»*»> έχφράζτντκ «p^ Ms τΑ ήμ«τέρ· «ροσρήαω .

Ήθη U διό ιρόμμιτη Ακακρινόμχνοι «ί τήν Αβτλφίκήν ΑμΑν έκιστολήν, oaÿtapu κρωθιιράρχα, «poaryAptta tva aad «ώθι , Ασκατάμινοι ΑμΑ , έπαναλάβωμβν τΑ έγχαρβίσυ ήμΑν προσαγορτόσω . Χφόβρα ήγϊΰλιασάμεθα, ματαμαθόντι ta τή έκιστυλή τή ὺμ«τέρα καναγιότητο , βτι τό ὁ«ΰτ»ρον έχλή^ητι i«ï τΐν «anpcapxiata θρόνον τή όμορίνφ όχλογή τΑν MÿMplaav μήφοκολιτΑν «ai «Αν taxcapoaOmav «·-v-τό τοΟ ûprrfpou ήβη «oqiviou. Ἐν τούτρ βλόκομτν τήν ὀΗψχή ftptc tftlvcwcv «Ατή τή; ,χ«φ«λή τή ίχχληοίβ τοΟ «upiou ήμΑν Ίτ,σοΟ ΧροτοΟ, τήν ζκηρόν «ρό 6μθ paptuptav' τή όγά«η« «ai τοΟ MjtaopoO ««ητό τοΟ ήβη όμκισανθέντο ὺptv «ί; «ν»νμ«τιχήν «οβηγέτήαιν χριοτιβνιχοό λ«οθ, τό Αξιόκιβτον όχόγρην «ai τό πρώτιστον τήμήριον τή μ«λλοόβη ΑμΑν «Αβοχιμήαηι όν ηόσχι ,τ·(««μ«ν-vopuud; ΰμΑν όκιχχιρήσοσ·. «ai κρόσκβθοϊβι .

Ἄληθα «ολύμοχθο! ««σιν ad «apoOoau τοΟ οίχου* μχνιχοΟ ««τριβρχαοΟ θρόνου 5υσχέρ«ι*ι, «apί 6ν «ad ὺμ«4 . ἐν 5® ύμχτέρρ «ρΐ ήμΛ ἐκιστολή pvatay ,«οι-atata- aUXà βιό τοΟτο 8ή «ai ὐ«έρτ«ρ«ι χ«ί «ολυτιμότιρβι (σοντβΐ αΐ Αχηροσίχι τή &μ«τὲρ« «ανβρότητο; όνώκ ον τ-.S αοτήρο όριΑν Θ«ο0 «ad τή **-θολ χή βύτοδ όχχληβίβ τ έόν έ«:λ·νθ·νόμ«νοι «an>-τὸ ἐχιγ«ίου σχοχσΟ, Ιχοντχ δέ Αα'.δψιν τήν δόξαν τοΟ Θ«ο0 «ai τήν αιώνιον σωτηρία» τοΟ πλησίον, xad έμφορούμχνοι Από Αληθινού όποστολιχοΟ ζήλου «ai Αποστολιχή » αδτα«αρνήΜ«» , «ai χαραρ«γούμ«νοι ὑκό τΑν όρχΑν τή αύστηρθ χριστιανική δικαιοσύ-0 νη xad Αγάπη , «ατορθώσήτχ τή Αρωγή τοΟ Αψίστου ίνα ὑπχρνιχήσητχ τΑ βυσχιροία ταϋτα χαί Α«οχαταστήσητ» έν τή ὺμχτέρφ έ«χλησ·.αστιχή πχριφ«ρ«ίφ τήν ϊϊρήνην, τήν γαλήνην «ai τήν Αμοιβαία» Αδιλφι-«ήν ΑγΑπην μ«ταξΰ πάντων τΑν χριστιανΑν, τΑν όρθοβόξω; έν βιαφόροι γλώσοαι όμολσγοϋντων τόν ένα χαί μόνον τρισυπόστατο» θοόν.

Ταϋτα τΑ «ύχταία; ἐπιτ«ύξ*ι , ταύτα τΑ υψηλό ὑπηρχσία ἐνώπιον ΧριστοΟ τοΟ θιοΟ «ai τή ἐχχλησία αύτοΟ διαχαΑ «ϋχόμχθα ΰμίν, σ«β«ίσμι* πρωθΐτράρχα, ἐκί τή Αμπέρφ Ανορρήσχι ί«ï τΑν οίχουμινιχΑν πατριαρχικόν θρόνον. Ί'πέρ ταύτη 8έ τή ιίρήνη «αΐ τή «ύσταΜα τφν Αγίων τοΟ θχοΟ ἐχχλησιών τή Ανατολή Αοίποτ* έδέχτο xax βέαται χαί ού παϋσιται δοσμένη ή όμόδοξο αὐταΐ xad ή έπίση πάσ«υ «ίλιχρινΑ τΑ ΑγαθΑ «οθοΟοα xad έφιαμένη -Ρ«·σσιχή ἐχχλησία.

ΧυνιστΑντχ β"ίαυτού καί Απαν τό θβόθχν έμπιστορθέν ήμΤν πν«υματιχόν ποίμνιον ταί Αμ«τέραι w ξβρβφχι«αέ «Αχαι μβτ' αισθημάτων τ«λ«ιοτάτη έν «υρίφ Αδ«λφιχή Αγάπη; «ai βαθυτίΚου σιβαομοΟ πρό τήν ΑρίτcApan παωτγιότητα, 8ιατ«λο0μ«ν ta κλήροι Αφοσι«»σ«χ.

Εν Π«τρουκόλκι, θβ, ίανουαρίου 187Α

t Ισίδωρο μητροκολίτη ,Νοβογοροβία καί Πχτρουκόλοω .

f Αρσένιο μητροκολίτη Κιέβου «ad Γαλικία

t Βαρ(λ«ιο Αρχιοκίσκοκο , μόλο τή Αγιωτάτη συνόδου. I

t Μακάριο ΑρχωκίσΚοκο Λιθουανία xad Βίλνη .

t Νίχανβρο Αρχιχκίσχοπο Τούλη xad Βαλέβου.

Πρωτοκρ«σβύτ«ρο Βασίλιιο Μχοζανιάφ.

Πρωτο1«ρ«ϋ 'Ιωάννη 'Ροζθαστβένσκη

Π".

ΆπΑντηοι τή (ιρό συνόδου τή Ἑλλάδο .

ΆριΑμ-ΜΜ.
ώχΜi.

Τφ καν«γι«τΑτφ ΑρχiΜΜχΔπφ Κβνστανονου· «όλκο νὸα 'ΡΑμη Mi οέχονμτνιχφ καιριΑρχΐ «y *fhf* ΐβαΜμ ή iirA σύνοδο τή έχχληοίβ *τ** ΐΟ^ λόβο ft χυρίφ χαίββν.

Καλόν Α; ΑληΑβ xal βοορϋΑ rt ΜηρατήΜ καρὸ ταέ Αγίαι τοδ ΑοοΟ έχχλησίακ πανΑρχβΜν lAo τοΟ Αναχοινββσβαι Αλλήλαι μ ! συνοπίστασβαι τά Αμοιβαία χροία , ουντχτχουρrt» τ* καί βιμπαρβ-μοβοίοβαι ft ταί βυσχιραίαι xal τοί πηρασμοΐ τοΟ αίβνο τούτου, χαί συνήβοσβαι καί συγουφραί-ν«σ»αι έπί *τή* προκοπή ** *ή «i®*·» «*1 rta^oip, δπου ft «δτβι «ύβγγ«λιχ· ftaftüXoov κοινή *fΐf* ή χν«υμ«τιχή «typooftq, if' ή μi« ft τι τ·ν xati τόκου μιριχΜχόρΜ* όρΑοβόζβν τοΟ βοοΟ όκχληαιΑν β όγόλλοιτο' Α κοινὸν όμοιιι rt Αλγο , βκορ ft τοι-■ύτη τι Mti Hlav αυγχΑρηοιν Αλγοίη Χρό βοχι-μασ;«ν πόντιν τή ιύστβ*i« «ότή χ«1 τή χίστπω . Φύτται βό, οί« «ίχό , rt αυμχ«Μ τοΟτο χώ ριιΑλ* ' λ>}λον iξ «ύτή τή τή Αρχή χ«1 τοΟ όργ«· νιαμοΟ τή; όγί« τοΟ .ὸ»ρθ ίχχληοίο , ή τό αΑμ« ' ix τβν όχ«οτ«χο0 βΐήχλνμίνκν popuutrtpwi όρβο-βόξνν έχχλήσιβν συνιστὸμινον, χιφόλήν νοητήν Ιχ«ι atav rtv κύριον ήμβν ΐησοΟν Χριστόν. Διό χ«1 ὸ .*" "νότιο όχόστολο , τοΟτο 8ηλΑο«ι βόλον, ι!τ« χόοχτι Iv μέλο , συμκόσχιι «όντβ τό μέλη, ripqxtv, τίτ« ioξΐζ*τ«ι Iv μέλο , συγχαίρει rfivta τὸ μέλη. Κατά ταθτ« τοίνυν κρόβηλον βτι τὸ μέν άχο^ονοΟσόβι χαί όίκφοριiv πρό τό όμοψβία κα-όήματα, πολλφ βή μόλλον τὸ χαίρτιν έχ! τούτοι μισαβέλφαι , όλλότριον χόμχαν τνγχόν«ι 2ν τβν ft τή ένότητι τή ύγιοΟ «ίστ«Μ Burtrtofomov χα! βι-·χρβτούντβν όπρίζ βα« ή· όρβόβοξο τοΟ βτοΟ όχο-στολιχή έχχλησία χιστττύτι χαί χαραβίβοισι· rt βὲ προνοiiν όμοίοκ όλλήλινν χ«! rt τό συρψβίνοντα ήγιίσβαι xoevί γνώρισμα βιαχριτιχώτατον τή γνηαία ιύαγγολιχή διδασκαλία καί τή όχοστολιχή; «iσM . Τηρηβήτο» όρα τδ οιίχοτι ft τή έχχληοίη τηρηβέν βφόσμιον τοΟτο Ho , χαί χρατννβήη· μόλιστα ft τοί νΟν χαιροί , χαό* οΟ ή συναρμογή ματαξύ τβν δρόοθόξ«ν τοΟ βτοΟ έχχληοιβν σφιγχτοτέρου δ«1τ«ι συνδέσμου χαί ή Αμοιβαία παραμυδία xal βοήβτια χαβίστατβι μέλλον χαττπιίγουσα.

Τοϋτβν οΟτ« έχόντ»ν, βηβίν χανύ, χβναγυότχτ» δέσποτα, xofonotfu βία χντυματιχή όυμηβία έντηορήβη ή σύνοδο τή έχκλησία τή 'Ρλλόδο , μ«βοΟ«α έχ τή ώματόρο τίρηνική έχιστολή τήν όνύψοΜiv ύμβν rt 8*tapov ήβη Α χατριόρχου χ«1 χοιμινόρχου έπί rtv ίορδν τβν Χρυσοστόμβν καί Φοκίβν Αρόνον τή χβνονιχή ψήφη τβν iopottftwv μητροχολιτβν καί τή όμοφΑν^ έχλογή τβν έχιλέχτιννΑ«μ«ν,D τοΟ «ύσιβοΟ λαοΟ. Kai τοΟτο λίαν, χροτοΟντ« οὖνοβσν. έλλόγβ · καθότι ή διδσχιμβσμένη σύντσι , Mtaipô χαί πολυχρόνιο χ«Ερ«, ήν έιοορίσαοβο M τσΚότοο ένιαυτοΰ , τό κοινό' τή όχχληαέα «β xal χαλβ χρότποντχ , xal πρδ xfttwv ή χχνΑομολογουμένη (ύοέβ*ια xal δ i«ρδ όμβν fortp τή έχχληοία ζήλο . τ«0τα πόντο, Α Ιφβημιν «Ιχόντι , ένέπλησαν ήμβ

ζκσι pft, Α μήΜ Αηβλτν. έττήπαρόνπμΑλiΜ

ρροντΟο μτγόλβ w»«re^>ei «Αντβ Mi ‘‘i Mm «mMW, mi Αγώνα rtx «i «MHte, *»' oi Mi Λ» «Afoofc rti Aapov ΑναηλοΟνη «it τήν μνήμην ti fort rtA fr*R|rtM τοΟ Mm μββηηΑ λ«γόμ«ν« npl τή τβν Χμυρ-ν«tav έχχληβί·;· olid «ou τὸ Ιργα aal τήν βλίφιν «et τήν πτ·χ»iβν (πλούσιο *i *0 x«l' «ή» βλασφημίαν t·» λογόντβν Ιου-δαίου «ίναι έαντού , χ«l οδχ «<«Cv, ΑλλΑ συναγαγή τοΟ «ατανβ Μηδέν φοβοΟ * μόλλιι «4αχ*ιν ... iξ«τ« Αλίψιν ήμ«ρ·ν βi««· γίνου «ιστό όχριΑβνότου,χβ^ΒΑ-«« σοι τδν στέφανον"τή ζ·ή , τοΟτα, φάμέν, ΑναπολοΟνκ καί Μ όρμδζβντα τή ¥Ον Mtootaat τή όμκόρα Α«ληοία xal «βτοί π«ρα-μυΑούμτόα xal *bjfàç* παραβαρρύνομνν *fΐfπν* ti δ»ινὸ γ«νν«ί·» . Πισττὺομτν γόρ AxpoMvta; βτι ταΟτα πόντα έχποβών κοιήσ*τ«ι ή fort τή δμ«τόρα παν-«γιότητο Λυνομένη'έχχλησία διό τή 0ο«β<ία «4-τή καί τή πίστοα χαί βιό τή δπομονή χαί τή χαρτορί·;, ή» έμχνέιι «δτή ή Αγ«Αή συνιίδησι , βτι χβτ οδβέν, Axtryί, παροξέχλiΜ τβν Αν ΑναΑον έδι-δΑχΑη χαί *mΐΐefΐ·*. *Καί ού* μόνον τοΟτο, Αλλό καί «ί (ύ*λκ«ν όρβήστται λαμπροτέραν χαί ΐΐ δόξαν μοίζβ τή «ύβοχίφ τοΟ β«ο0 καί τή συνοργτίφ τοΟ παναγίου πνούματο . Ti γόρ Αλλο ή τοΟ χριστια-νισμού ιστορία βιδΑσχΛ ήμβ ούκρινέστχρον ή ὸτα ή έχχλησία. Ασφαλὼ τδν βησαυρδν τηρούσα τή πίστιω , κατ' ούδέν νβατχρίσαοα, έλαμπρύνοτο iv ταΐ; βοχι-μ«αί«ι , ft τοί χινβύνοι όνέΜλλτ χαί έν τοί ΑΑγμββιν έστπφανοΟτο;

Αίροντχ τοίνυν ft συντρφή χαρβία χαί χατα-νὺξ«ι χΜρα ίχὲτιβα χρό ουρανόν, «ύχόμιβα ὑπέρ τή «ίρήνη χαί «ὑσταβτία τβν Αγί·ν τοΟ βτοΟ έχ-χλησιβν, ύχὲρ τή ἐνΑβη χόντκν διό τοΟ ΔληβοΟ φβτιαμοΟ xal τή χΑριτο τοΟ παναγίου χν«ύμ«το xal focip τή ἐνισχκύα ὑμβν ft τοί Αταρέστοι τή πατριαρχία έργοι . 'Επί πόσι βὲ βιαβ<βαιούμ<νοι βτι ή έχχλησία τή Ἑλλάδο Ισται έσαχί σύναθλο ·τή μτγΑλρ τοΟ ΧριστοΟ έχχλησίφ έν τή i«ρφ τή π«1 πίστΜα όγβνι χαί Αβαλφή ft Χριστή Αγαπητή χαί ft παντί Ιργη όταρέστφ προΑυμοτότη, διαάλοΟμιν έπιχαλοΰμτνοι τὸ ιύλογία τή δμ·τόρ« ««νβγιότητο ύχὲρ ήμΑν τ» χαί παντδ ft γένκ τοΟ χβό' ήμβ βρΑοδόξου πληρώματο .

'Κξ ΔΑηνβν, έν βτκ σιντηρίφ ,αβοδ', τή 1β τοΟ

Οί τήν Upft τή έχκλησία τή Ἑλλάδο ηυγ-

Ι ὸ ΛαυκΑβο ‘Γρηγόριο .
t β ΦΑιώτιβο Καλλίνικο .
i ὸ Χαλκίδο Καλλίνικο .
\+ ὸ Ὑδρα καί SortoAv Νοὸφυτο .
(L. t a)

Ὸ γρ«μμβτ«ΰ Νικηφόρο Καλσγφέ Αρχιμανδρίτη .

SYNODUS C0N8TANTIN0PCLITANA

«qua probantur normae coaaiUi iaventati iaatitaendae praepositi 1878 maii SO ianü 1.

Qtw «A graviMmoB invoatatfo tartfoeaMaa Manu «pootaat aogotia, aat· ko· aaaoa ataaaqa-gatabxt xpad Graaoo· par TaNhiaat ooaaMatM «•alrol· quod dieitar aortoaiaatioM oeaailtaa .(xav-τριχή Λίχλησιβστιχή έχιτροχή), As» «χ ordixotioaxa raMoaÜM praaaaoiΐpti· proriaoia base oaMilfo atata barat AtmaAata. <h«^ftr. ata ooartliaa iliad mixtaa ta «axa vtaüooaMt, aMta «yaedao, ro

■ataw parpaata,daaravif tpacdal· ebniliua fe<·l—tiftmi··, oaxq·· Tire· daaigaavit q«i aonaaccadmat oomilio UH oomtitaaod· aaeeauaodataa. Op··, qaod dia 4/M febraaiH 1873 aggtoaai fbaraat, paat tna qaataarte «aaaa· abaahrarwit dateatj iMi viri, aonaoaq·· a ·· eoadita· aearaaai Mteraa ayaadi ■ixtiqaa aoaaiMi iadWa wMiaaataat· Bataa aaa babaaraat probaroatqaa ambo ilia *rfftm* (τά θύω σώματα) ia aaagraaaa dia 18/M audi 1873 babito, ■Mxqaa ia Talgat adi iaaaaraat Braat aataai taaoria «aqaaatM *:

Κανονισμό τή πατριαρχική κεντρική έχκαιδευτιχή έπιτροπή έν Κωνοταντινουπόλει.

Παν^ιώτατε δέσποτε I

Ή πατριαρχική κεντρική έκκεοδευτιχή έπιτροπή, έχκληρώσ·»· τήνάνατεθείσαν αύτή έντολήν τή συντάξ·ω ειδικού αύιή κανονισμού, ύποβάλλει αύτδν τ) δμετέρφ θοεοτΑτη πικαγιότητι πρδ έκιψήφισιν. Έεακαλείτευ U βαθυσεβάστω τά θεοπειθεί αύτή εύχά .

Έν τοί ' πατριαρχείοι i τφ κα' μεφτίου ,αεεογ'.

(Τκογραφαί)

t ô Λέρχων Νεόφυτο , — *b* μέγαλη πρωτοσδγχελλο Αεερόθεο Εύελπίδη , — Φιλόθεο Βρύιννιο Αρχιμανδρίτη .

Άντώνΐ'. <Γυχάρη , — Κωνσταντίνο Καλλιάβη , — Ξενοφών Ζωγράφο .

Αριθμό πρωτοκόλλου 9993.

t 'Ανθιμο ελέφ θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χοί οΐχουμενικδ * πατριdpX'ii·

t Ίερώτατε μητροχολίτβ Δέρκων, ύπέρπμε καί έξεφχε Βοσπόρου βρφχιχού χοd Κυεωέων, πρόεδρε τή πατριαρχική κεντρική έκπαιδευτιχή έπιτροπή , έν άγίφ πνεύματι λίαν Αγαπητέ χαί περιπόθητε Αδελφέ χαί συλλειτουργέ τή ήμΑν μετριότητο , κύρ Νεόφυτε' χάρι; εΓη τή αύτή ίερότητι χα! ειρήνη παρά θεού. Ό υποβληθεί ήμίν πρό έγκρισιν xai έπιχύρεεσιν κανονισμό τή ή προεδρεύει έπιτροπή , τεθεί ύπό τήν έπεξεργασίαν χα! συζήτησιν τβν δύο περί ήμι σελμάτων, τή τε Ιερό συνόδου xai τού έντίμου διαρκού έθνικρύ μικτού συμβουλίου, μετά τά γενομένα τροποποιήσει xai προσθήκε περιβληθεί τήν ήμετέραν έχχλησιαστικήν έπιχυρεεσιν, έπιστρέφεται πρό τήν φίλην ήμίν αύτή Ιερότητα πρό ένέργειαν τΑν περαιτέρω. Ή δέ τού θεού χάρι xai τδ Απειρον έλεο *ύη* μετ' αύτή .

,ααογ' μαίου χδ'.

f ό Κωνσταντινουπόλεω έν Χριστφ Αγαπητό Αδελφό .

f Ό πατριάρχη Κωνσταπινουπόλεω Άνθιμο έπιβεβαιοί.

Αριθμό πρωτοκόλλου 1704.
Αριθμό διεκπεραιώσεεε -1962.

Άρθρον 1. Τή Αγία τού Χριστού μεγάλη έχχλησία Ανέκαθεν μεριμνώση έχ καθήκοντο περί τή δρθή καί ύγιαινούση Αγωγή xai Γχπαιδεύσεω τΑν πνευματιχΑν αύτή τέχνων χαί διεξαγούση έν γένει τΑ τΑν σχολείων, ή αύτού θειοτάτη παναγιότη , συνδιασχεψ^ιένη μετά τε τή Ιερό συνόδου" καί τού διαρκού έθνεκού μικτού συμβουλίου, συνεστήσατο έπιτροπήν ειδικήν, φέρουφαν τδ δνομα **πατριαρχική κεντρική έχπαιδευτιχή έπιτροπή έν Κε*νσταντινουπόλευ**

Άρθρον 3. Ή έπιτροπή αύτη σύγκειται έχ μελΑν έξ, τριών βέν χληριχΑν, τριών δέ λαΤχΑν, έχλεγομένεεν ύπδ τή Ιερό συνόδου χα! τού διαρκού έθνιχού μικτού συμβουλίου έν ποινή συνεδριάσει, προεδρευομένφ ύπό τή αύτοΟ θειστάτη παναγιότητο , κοινοποιείται 84 *b* διορισμό αότΑν διά πατριεψχικΑν πιτακίεεν.

Άρθρον 3. ΤΑ 8ύο τών λαΤχΛν μελΑν τή έκιηρκιή λαρβάνονται πάντοτε Ik τΑν όρθοδόξεεν μελΑν τού έν Κωνσταντενσυκόλει έλληνικοΟ φιλολεγικοΟ «ελν λόγου, δπερ xai Ανάπέλλεται τψ κροοδρείφ αύτοΟ διά πατριαρχικού πιτταχίου.

Άρθρον 4. Ή έπιτροπή χροοδρεύετεκ ύφ' ένδ τΑν κληρικών αύτή μελών, τού Ανωτέρου τή τάξει, θοριζομένου διό πιτταχίου τή αύτοΟ θειοτΑτη πανειγιότητο .

Άρθρον θ. 'Ό πρόεδρο κωλυόμενο διορίζει Α Αντιπρόεδρον έν έχ τΑν χληρεχβν μελΑν τή έπιτροπή .

Άρθρον 6. Μέλη τή έπιτροπή διορίζονται Ανδρο I επί πεχΒείφ, πτρφ χαί Αχεραιότητ. χαρακτήρα 8ια> χρινόμενοι.

Άρθρον 7. Ή έπιτρόπή έχει ιδίαν σφραγίδα,^- .. ρουσαν έν μέσφ τό σήματα τοή οικουμενικού παήρι-' είρχου, πέριξ δέ τΑ λέξει **πατριαρχική κεντρική έχκαιβευτιχή έπιτροπή ένΚωνσταντινουπόλει.**

Άρθρον 8. Συνεδριάζει Απαξ τή έβδομΑδο ιαχτιχΑ , έν ήμέρφ. χα! Αρφ .^ητή,' συνέρχεται δέ χαί έκτΰχτω , χρεία τυχούση ,' προσχαλούμένη ύπδ τοΟ προέδρου. .

Άρθρον. 9. Αί συζητήσει τή έπιτροπή λύονται διό πλειονοψηφία · όσείχι βέ οί μειοψηφούντε 4παιτήσωσι, σημειοΟται ή γνέεμη αύτΑν έν τοί πρακηχοί .

Άρθρον 10. Ή έπιτροπή διατηρεί ίδιον έπί μισθψ ' γραμματέα έκλεγόμενον *fat.* αύτή , δστι συντάσσει, Αναγινώσχει καί φυλαίττιι τΑ πρακτικά τΑν συνεδριάσεων, βι xai πΛν έγγραφον σχετικόν πρό τΑ έργασία αύτή .

Άρθρον. 11. ΤΑ πρακτιχΑ τΑν συνεδριάσεων, ώ χεά πάν έγγραφον, ύπδ τή έπιτροπή έχδιδόμενον, υπογράφεται ύπό χε τού προέδρου χαί τΑν λοιπΑν. μελΑν.

Άρθρον 19. Περί παντό δ τι Αφορψ τΑ έργασία , αύτή ή έπιτροπή Αναφέρεται πρό τήν αύτού θειο-' τΑτην παναγιότητα, παρ' ή χα! λαμβάνει διά πατριαρχικού πιτταχίου τΑ σχετιχΑ Απαντήσει .

Άρθρον 13. Αί Αποφάσει τή έπιτροπή διαβιβάζονται πρό τήν αύτού θειοτάτην παναγιότητα πρό έπιχύρωσιν χαί έχτέλεσιν.

Άρθρον 14. Ούδενί τΑν μελΑν, ήκιστα βέ τή γραμματεί τή έπιτροπή , συγχωρείται τό δημοσιεύειν τΑ έν τεά συνεδριάσεων εισέτι ύπό συζήτησιν εύρισχόμενα.

Άρέζρον 18. Ή έπιτροπή δέχεται προσφορά ή κληροδοτήματα παντό φιλογενού χαί φιλομούσου Ανβρό πρό ύποστήριξιν ή xai Ανέγερσιν σχολείων, xai έν γίνει πρό πΑν δ τι Αφορψ τήν έντολήν αύτή · ύποχρεούται δέ vA δημοσιεύη πάόαν εισπραξιν χα! δαπάνην αύτή . ΤΑ χρήματα τούτα θέλουσιν έναποταμιεύεσθαι έν τψ έθνιχψ ταμείφ, διαχωριζόμενα πάντοτε ύπδ τή έπιτροπή .

Άρθρον 16. Ή πατριαρχική κεντρική έχπεκδευτιχή ' έπιτροπή είναι ή Ανωτάτη Αρχή, ή ίντιχροσωκεύουσα τήν αύτού θειοτάτην πετνεημότητα τδν οικουμενικόν πατριάρχην ει πάντα τά ΑφορΑντα τήν παιδείαν, πρδ ήν έχουσι τήν Αναφοράν πάσαι αί έν τή περιφερεί τού οικουμενικού θρόνου ύρθόδοξοι σχολαί, έφορίαι xai ai περί σχολών Αδελφότητε .

Άρθρον 17. Πρώτιστον καί χυριώτατον μέλημα έχει'ή έπιτροπή τήν παντελή Αχαγόρευσιν Από τΑν σχολείων Αρμένων τε καί θηλέων παντό βιβλίου xai πόση διδασκαλία Αντιθέτου είτε πρδ τήν ύρθόδοξσν πίστιν xai τά χρηστά ήθη, είτε πρδ τά χειθήχοντα τή πρό τήν αύτοαρατ ριχήν χυβέρνησιν όπηχοότητυ . Τδ έργον τούτο ή έπιτροπή όφείλει έχτελείν μετά πόση Αγρυπνου μερίμνη , χα! διά προσωπική δέ έπισχέψεε· δτε χεά δπου νομίζει ΑναγχεΑον.

Άρθρον 18. Ούδέν βιβλίον διδακτικόν εισΑγετεκ πρό ΧΡήσι* τΑν σχολείων, μή φέρον τήν σφραγίδα χεά έγκρισιν τή έπιτροπή .

1 B. I>. Compta··, **Brlo«HwrutT ὠωθεώσεαι . *IItfl-*Ap *tr*, t. VI (CtartiatiBtptii, WM), μ 147 >> .

Ἀρδρον 19. Ἡ ἐπιτροπή ἰχ« οροσέτι t» «μ μ Δ-Δ *Αρβρον 99. ΤΑ μέλη τή πατριαρχική χοντρική

τήν τολαοτέραν χαί λυσιτ«λ«στέραν έν «ή κρακ«χφ βίφ χροαγινγήν τή; γονική 'τΑν έρ·ο*<*νέχχ«έοδ· σιπ . Ἰΐρδ τούτρ » Απαξ τοδΧάχισπίν τού ένιαυνού συγχαλούσα τοδ δοχιματόμβυ έπέ Μιδαίφ χαί πτέρφ χαδηγητό χαί διδασκάλου , ουσχέπτόται ματ* «ΑτΑν * «ορι καταλλήλου όμοιαμόρφου. καί «έμαδόδου Μία-- σχαλία , π«ρί τού έναρμονίου αννδέαμου τΑν χατΑ μέρη σχολΑν Αμφοτίραν τΑν φύλ«·ν χαί αορί τή ήδτχή χαί διανοητική έν'γένπ προόδου τΑν έν αύ-τοί μαδήτουομέηαν.

*Αρ8ρον 80. Οδδδλα έπιτρέκικι έν τή προτού- - ούση ή σδστασι . έρδοδέξαν χανΑν ή ίδυστιχφν σχο- ' λ»ί«««ν, ata Αρρέναν «ta δήλίαν, ούδέ τροποχοίησι τΑν ύπαρχδντΑν, πριν γένηται τούτο γναστδν τή έπι-τροπή χαί χαταί«ιχ*Ασι πρδ αδτήν «f αέροι καί τδ I πρόγραμμα-αύτΑν. Έν δέ,ταί έκαρχίαι έπιτρέικται μέν, Αλλ* ίχί τή βΑ/U «Αν τή έπιτροπή κρογραμ- μ μάττννΆμα δέ τήσυστάσ»: αύτΑν, ήτχ σύστασι χαί οί πόροι αύτΑν δηλοχοιούνται'διΑ τού χατΑ τόπον Αρχι«ρέπ καί τή αύτού δχιοτΑτη παναγιότητο τή έχιτροκή.

*Αρ»ρον 91. Ἡ έπτηροπή. χαΑήχον έχ« χρδ τού-τοι τύ, Ασχολ«ΙαΑαι «i έξέτμφν τή << (κανότητο; χαί τή; ήβτκή τΑν έπαγγκλλομένπν τδ διδασχαλιχδν έργον. *Ο8«ν ούδ«1 διορίζβται διδάσκαλο ^ πριν ή έγκριδή ύπ* αδτή . Οί δέ έν τοί έχαρχίαι διοριζό-μ«νοι διδάσκαλοι όφ«!λουσι βιαβιβΑΐ«ιν τή έπιτροπή διά τ-.ύ χατΑ τόπον Αρχι«ρέ«· πρδ τήν αύτού Α«ιο-τάτην παναγιότητα Αντίγραφον τΑν Αποδαιχτιχ Αν τή σπουδή , τυχδν δέ χαί τή διδασκαλία αύτΑν.

ΑρΑρον 38. Οδδ«1 τΑν χαδηγητΑν χμ! διιασχά-λπν παύ«ιαι αύδαιρέτπ δπδ η^ν χατΑ μέρή έφαριΑν Αveu τή «ίδής«Α καί συναίνέαΝ τή χοντρική έπι-τροπή ένταύδα. Έν πιριπτόσχι δέ διαφπνία μ«ταξι> Αρχι«ρέ« χαί Αφορία , ή 4πό#«σι Αναφέρ«ται τή κ«ν-τριχή έπιτροπή δ·.Α τή; αύτού δοιοτάτη; παναγιότητο . c

*Αρδρον 98. Πάντι ο! έν τή π«ριφ'ρ«ίφ τού οδχοι^ , μανικού ΐτρδνου έλληνοδιδάσχαλοι χαί Αλληλοδιδάχται, ώ χαί οί άνπτέρβ σχολΑ διάιΗνοντα , *ίτι κοινό «ta ίδιπτιχά , όφαίλουσιν έτησίπ έχτιδίνα: έγγράφπ τή έπιτροπή, διό «Αν έφοριΑν καί τΑν άγίπν Αρχι-«ρέπν, τΑ χατΑ τήηίνχολήν αύτΑν, οίον, τδν ΑριΑμδν τΑν «ίσιλΜντπν χαί Αχκλδόντπν μαδητΑν, τήν πν«υ-ματιχήν παί ήδιχήν έν γέν« κατόστασιν, τΑ Ανάγχα τυχδν τή σχολή , χαί «i τι ή δνπρία χαί ή xttpa τΑν χρΟγμάταν χατέδ«ιξ«ν αύτοί; συντ«λ«στιχδν έν τφ τή έχπαιδ*ύσα« χαδόλου χιφαλαίφ.

'Αρδρον 94. ΤΑ έχΗσπ τούτο δφ«ΐλ« ή έπι-τροπή έπισταμένπ διέρχισΑαι χαί λαμβάν«ιν ύπ' δψιν «i τΑ μ«τΑ τΑν χαδηγητΑν καί διδαοχάλπν συν-διααχόψ«ι αύτή , π«ρί Αν «ίρήται έν «φ 19 ΑρδρΑ·

Αρ»ρον 96. Ἡ έφορία έχιέστη; σχολή πρδ μιΑ τροπ^τήν ήμέραν τή 'ένάρξο^ τΑν ένιαιισ(«η αδτή έξοτΑοαον, έν «ά; παρσυρίσχταβ ή έπιτροπή, «Γα"τΑ i«ρΑ γράμματα, τΑ βυνίμινα σόφισα: αύτηπροσώχπ «ta δι' Αχοστολμένην. -< σπτηρίαν βιΑ κίστιπ τή έν Χριστή 'Ιησού, τήν τχ δύραδον έγχύχλιον παίβαυσιν πιρι-βαλλύμσνα, οΜν τινα φύλλα, σκέπην τ« τφ

"Αρ^ρον 96. Έχάστη ένορίη, β«τΑ τήν έχλογήν τΑν έφόρπν τή οίχ*ία σχολή , δφάίλα tva διαβιβάζη δι" ΑναφορΑ τΑ όνόματα αύτΑν μρδ 1κηώρ·«ν τή αύτού 9«ιοτάτη παναγιότητ·· ή δέ αύτού όοιοτάτη παναγιότη γν«*στοχοι«ί ταύτα τή έπιτροπή, ήτι μιριμνψ, όπο ούδ«μία «Αν έν τή φρπτίΜάσή σχο-λών μένη Αναυ έφορία . . .

'Αρίίρον 97. Ἡ έπιτροπή |άρ«μ<>ψ καί π*ρί τΑν μαδητιυομένπν τυχδν όρί>οδόξ·ν aailtav έν σχολαίοι Αλλογ«νΑν χαί έτιροδόξπν, χαί έΑν πληροφορηδή, δτι ούτοι διδάσκονται παρΑ τΑ πάτρια, Αναγγόλλκ-τούτα τή αύτού διιοτάτη παναγιότήη.

'Αρδρσν 98. . ΤΑ έν τφ 98φ, 9βφ «αί 97φ Αρδρφ διαίαμβσνόμινα καΑήχσντα τή έπιτροπή έν «Α έχαρχίαι άν«πίδ«ντβι τοί Αγίοι Αρχϋρούαι χιά'ταέ

WMA fàSBUf λφφίΜφ '

δ«·ρβ>ντοι Μ τέσσαρα έτη, έρβξή^δέ βιΑ δύο έτη, Αντιχαδτσταμένου «μ ' έτο τοΟ ήμίσοο φροοΜαιχοΑ.

'ΧρΑρδν 90. Ἡ έπιτροπή έτησίβ όφοίΑ*, {να Μ«| ΙχΗβιν λοπτομιρή ΑπαβΑν τΑν χατΑ τήν Α.ΑρχβΜίν «·-. έτου πράξαπν αύτή koi τΑν χρηματικών «fo-πράξοαν καί δαπανΑν έν κοινήουνοδριάσπ τή το ϋφΑ συνόδου καί τού έδνιχού μικτού συμβουλίου, προοβρ«υαύση τή αύτού iΗιοτάτη παναγιότητο ' ή βέ έχΑοσι «Λτη βήμοσκύοται «i φυλλάδια.

Ἡ Μάρτιος 81, Ὁ παρών κανονιβμδ δύναται νΑ τροποποίησή ββνΑ κ^ντ* έτη, «ta τή προτάσκ τή έπιτροπή , «ta χαί τή πριοτοβουλίφ τή αύτού δτιο-ιάτη παναγιότητο ηβΐ «Αν χ«ρί αυτήν μνησδένκσν δύο σομΑταν, τή τ* («ρέΐ; συνδδ-.υ χαί τού διαρκού έΑνιάοΟ μικτού συμβουλίου.

Ὁ παρών κανονιαμό , ένχριΜ ύπό τ« τή i«ρά συνόδου καί τού διαρκού έδνιχού μικτού συμβουλίου, προιβρ«υομέν«»ν,δχδτή αύτούδτιοτΑτη παναγιότητο , έν τοί συνβδριΑσισι τή 11 χαί 18 μαίου έπτχυρπβη. ,απογ' μαίου π'.

t ρ Νίκαια Ἰνραννιχιο .
(. t δ Δέρχπν Νιόφυτο .
t ό Τρρνόβου'Γρηγόριρ .
t έ Βδρ-.ανιρ«0λ*« Διονύσιο .
ό Διδυμοτιίχτυ ΐβφρίνια^.
t ό "Αρτη Σ«ραφ«ίμ.
t ό Μιώύμνη Παίσιο;.
+ ό Σάμσυ Γαβριήλ.
f 6 Βάρνη Ἰι»ακ*;;ι.
+ ό Β*λ«γράδ«ν ΆνΑιμο .
t ό Χαλίίπίου ΤιμόiΗο .

Σ. Μαυρογένη .
Α. Ψυχάρη .
Δ. Γινίδουνια .
Ζ. Δ. Χατζόπουλο .
Ἰβάννη Άναστασιάδη .
Κ. Καραδ«οδ«.ρή .

Ὁ γραμματιύ τού έδνιχού μικτού συμβουλίου Δ. Ξανδόκουλο .

Ao mîv-, rvpMÀM αά «ixpxta ««Am *otetnumau* αχΑ-*Μή δτσοΐ* port IrMMOuMOe /wnmt, *editta itpunti*

• *tpùtola:*

f Ἀνδιμο έλέψ δοού Δρχακίσχοπο Κννσταν-«νουπόλκι νέα Ρώμη οίχουμονιχδ πατρι-#χη .

t Ἰορώτατο μητροχολΧτβ χαί τδ λοιπά. Ἡ έν παιΜφ χαί νουδοσίφ χυρίου Ανατροφή τή; δρδοβόξου νοολαία τδ χυριώτατον διοτέλοοομ ύπάρχον τΑν μολη-μΑταν τή μητρδ μογάλη τού Χριστού έχχλήσία , κρονοούση έχ καθήκοντο , βπ«* τΑ τίχνα τΑν «ύσ«-βΑν αδτή UΑν έχ βροφιχή ήλιχία μονθάνπσι -< σπτηρίαν βιΑ κίστιπ τή έν Χριστή 'Ιησού, τήν τχ δύραδον έγχύχλιον παίβαυσιν πιρι-βαλλύμσνα, οΜν τινα φύλλα, σκέπην τ« τφ

χατά τδν |*Αγ«ν σύρανοφάντορα. Ati τούτο καί ήμβ , Άμα τή ix τρίτου Αναβάστι bd τδν Αγαδτατσν οίχσυ-μ«νιχδν όρόνσν, δι' έγχυχλίον* έχ«στήσαμ*ν τήν σύν-τονον προσοχήν χαί φροντίδα τή ύμ«τέρο πορισχον-Ibmi ίφότητο «i τήν μέριμναν χαί έχχλήροισιν τού iιρπτάτου τούτου «Αν χροΑν.

. Τή i» χαΡήχοντο μιρίμνη τούτη μή άφιστά-μονοί,· Αλλ' Δανέ καί σύντονον τδ δρίμα ta* αύτή ήχοηκ, καί έφιέμσνα Ινα 6 χόχλο «ύρύτχρο αύτή διαγραφή, χαί τολοσφορ«·τέρα ή παίβουσι τοί ήμστέ-ροι τέχνοι γένηται, Μ Ὁ Ομοιόμορφον τών σχολΑν bnnbv βέΐδμϊζιμέντι*, σχ«φάμ«νο< μοτΑτή κ«ρί ήμή

r

βουλίου, tpntpav tva τύ τμήμα τή παιβοία , βχ^Α τέο ἀναταθαμένον ἡν Αχό τήν txoxroiev τή ἡμέτερβ χοντρική ἐχχλησιβσηχή ἐχτψοχή , Αφχλάνα Αχ' αὐτή , φέρονη χαραδΑμιν tCaptaJlaC μιχτὴ ἐχιτροχή, ta ηριΑν βληριχΑν xai τριΑύ λΜΧΑν ιόχχιβούπτν ΑνβρΑν συγχαμένη, ἡπ , τούτο μόνον (χουσα κύριον μίλημα xai .τήν φρσντίβα αὐτή *tf'* ἐρθοδόξαν σχολΑν τΑν τού καθ' ἡμβ θρόνου ἐχαρχιΑν ἐχακτοίνουσα, καὶ μιτά τΑν οιαρχΑν aai σχόλαρχΑν συντννοουμένη, ^υθμίζη τά τΑν οχολΑν, ὑ Ανάτάτη ἐχί τή χαιβοίβ Αρχή ὑχύ τήν ἡμιτέρ«* χβτριαρχιχήν ἐχοχτκίαν xai προστασίαν διαπλούσα. Καί βή tv συνιβριάσα τΑν δύο σ«μΑ-ΤΟtν, ὑφ' ἡΐ^έν χροαδρτυομένη, ἐξκλιξάμτθα χαί 8μ »» ρίσαμτν τοιαύτην ἐχιτροχήν, ὐχό τήν ἐχιτνυμίαν **κατριαρχιχή χιντριχή ἐχκαιβιυτικὴ ἐχιτροχὴ ἐν Κανοταντινουχόλιι,** τόν iipΑτβτον μητροχολίτην Atpxwv, ἐξαρχον βρφχιχαύ Βοσχόρου χαί Κυανίάν, ἐν Χριστή rỸ ·<$> λίαν Αγαπητόν Αβολφόν καί ουλλατουργόν τή ἡμΑν ματριότητο χὺρ Νιόφυτον, τού ἰσιολογιβτάτου τόν **rt** ἡμέτιρον μέγαν κρβτοούγχιλλ ν χὺρ Ααρόθαον Εὐ*λχίδην καί τύν σχολάρχην τή καθ' ἡμά μιγάλη τού γένου σχολή Αρχιμανδρίτην χύρ Φιλόθισν Βρυέννιον, καί τού ιύγαναοτάτου χαί ἐλλογψχτίτου; κυρίου Ἀντ.Ανιον Ψυχάρην, Κωνσταντίνον Καλλιάβην χαί Stvoφαντα Ζωγράφον, τέκνα έν **Iιυρίφ** ἡμίν Αγαπητάοίτινι χαί κτι&ηνίω δοξάμονοτ τήν ΑναηθαίΟαν αὐτοί ἐντολήν καί συντλθόνα **ἐιτιβΑλλον»'ιί** τήν σύνταΐρ τού κανονισμού, δστι , συζητηθτί χαί ἐγχριθ«; ὐχό τΑν δύο ακράτων καί ὑφ' ὑμΑν ἐπιχυρωθτί , κατέστη νόμο; διίπων τά τΑν ἐν τή **xtpiptfMÎp** τού καθ' ἡμά οἰχουμινιχού θρόνου οχολΑν.

Ακοστέλλοντ τοίνυν τόν κανονισμόν τούτον χαί τή αὐτή **iipότητι**, χαί ἀναγγέλλονα τὸν διορισμόν τΑν Ανωτέρω Α πατριαρχική χοντρική ἐχπαιδτυτική Αχιτροχή χροτριπόμαα χαί χαραγγέλλομαν αὐτή **c** Ινα χαταοτήοή τούτο γναστόν χαί ταΐ ἐν τή χάροιχίφ αὐτή σχολαί , δχα αὐτα: διά τή ὑμτέρα **iipότητο iχαοι** τήν Αναφοράν αὐτΑν χρὺ τήν ÿl)HCσαν ἐχιτροχήν, ^υθμίζουοαι τήν διδασχαλίαν χρὺ τΑ χρογρΑμματα χαί ὁδήγία , Αστινα μέλλαι ἐχβιδόναι ἡ ὁήΑοΙοα ἐχιτροχή, χροτριχομένη Αμα Ινα βι' αὐτή οί δαυθυνταί αὐτΑν Ακοσταίλασιν ἡβη τΑ χρογρΑμματβ τΑν Αν διιυθόνουαι **οχολΑν** τψ Τ0 ἐλλογιμ··»·τΑτψ γυμνασιάρχη, χατΑ κνιύμα υἱφ ἡμίν ΑγβχητΑ Χύρ . . . βιαβιβάζουσα τήν ἡμπέραν χαραχέλτυαιν, δκω χρύ τφ χρογράμμαπ διατνχΑοη ἐν ἰβίφ σχ<διάσμαπ ὀχοίον χρόγραμμα ἡ ἰδία **xtIpa** Αχέβχιξαν αὐτφ χρήσιμον διά το τΑ γυμνάσια χαί τΑ ἑλληνιχΑ σχολϋα, βχ«» ἡ ἰηθΛσα ἐχιτροχή, Ιχουβα ὐχ' ὑψιν χαί τήν γνΑμην τή αὐτοΟ ἐλλογιμύτητο , κρο^ή οἱ τήν σύνταξιν τοΟ ὁμοιομόρφου κρογράμματυ .

ΤαΟτα βιαβιβάζοντι , χιριτύν ἡγούμιθα ὐχομνήσαι τή αὐτή **iipότητι** τύ χαθήχον δκ» ἐχιτηρή Αχρψ**Α** τήν χιστήν βιατήρηβν ΤοΟ Tt χανονισμοΟ χαί τΑν ἐν αὐτφ ὑντιταλμέναν, χ«κ μάλιστα Α χρό τήν σύσταοιν βιδασχάλαν, ἐχόντνν μέν τά Αχαιτουμένα Αναλόγου γνΑοκ , Αντχιλήχτβν βέ τΑ ἤθη χαί τήν κολιτοίαίΤύχά κάοαν ἐχοψιν, φροντίζουσα Αμα Τνα ὐχιχχβίη/χαΐ Αναρρικίζη τόν χόθον τού λογιχού 'αὐτή χοιω/ίου, δχν Αχοστέλλχσι τΑ τίχνα αὐτΑν ιἱ τΑ; σχολά , μηβαμΑ Αναχὸχτσντχ τά σπουδέ αὐτΑν ἐν τφ βιαότήματι τού σχολικού ἔτου , Αλλά βιηναχΑ ἐξαχολουθούντχ τήν'Αποστολήν αὐτΑν, δχ<ραισίου Θέλιι Απχνέγχιι·τού καρπού τή ταχτιχΑ φατΑση νιολαίφ, βηρ χαί Αχό χιψβία ἐχζητούμτν

Axtipον ἑλοο tb) μιτά τή αὐτή ἰτρότήτο .

,·Μθγ", αὐγρὸδτου Ç.

t ὸ ΚΜ^πανπνουχόλοΜ tv Χριατφ Αγχχητὸ; Αδολφὸ .

f Ἀνθιμο ἑλέφ Θοο0 Αρχιιχίαχοκο Κωνσταννόα ΥΑμη **aai** οἰχουράνιχό χαηριχληριχοί τή **sa»*** ἡμά Τ00 Χρίστο·μ«γάλη ἰκχληοία , *<i Λλαβέοτατοι ἰιραί , **xai** ὁσιΑτβτοι ἰκρομόναχοι, **oi** φΑλλβντβ **K** τΜ ἐχχλησίαι τή Πάλόω , »**O** Γαλατά **aal** Τ00 χαθ' ἡμά **Kata**οιένου, ·τέχνα tv χυρίφ ἡμΑν Αγαπητά· χάρι «?ή ὑμίν καί τίρήνη χαρὰ ΘοοΟ.

Ἡ tv καιδίίφ **aal** νουΗσίφ κυρίου Ανατροφή τή νοολαία τὺ κυριΑτατον βιιτέλαστ» ὑκάρχον τΑν μιλημάτων τή μητρὸ μτγάλη τοὺ Χριστοὺ ἐχχλησία , χρονοούση **ta** καθήκοντο , ***fan it*** τέκνα τΑν «ὑβάβΑν αὐτή υἱΑν ἐκ Ρραφιχή ἡλιχία **μανθάνωσι τὰ** lap**A γράμματα, τὺ δυνάμινα σοφίσαι (I σωτηρίαν διά χίστιω; τή ἐν Χριστφ 'Ιησοὺ, τήν τ< θύραθαν ἐγχύχλιον παίβιυσιν Ktpiβαλλὸμινα, οἰόν τινα φύλλα, σκέχην Tt τψ καρπφ xal ὁψιν οὐχ Αωρον χαριχόμινα,** κατά ,τύν μέγαν οὐρανοφάντορα. λιά τοΟτο χαί ἡμτί , Αμα τξ, ἐχ τρίτον Ανίφάσβ: **ἐκί** τύν ἀγιὼτατον οἰκουμαιχὲν θρόνον, δι' ἐγχυχλίων ἐχαστήσαμιν τήν σύντονον προσοχήν χαί φροντίδα τΑν **tt** ἰτρΑτάτων μ,ητροχαλιτΑν, τΑν θτοφιλιστάτων ἐπισκόπβν χαί τΑν ~~ἐντιμοτάτιν~~ ἰέφορβν **ιь'** τήν μέβίμναν χαί ἐχχλήρα»οιν τοΟ ἰτρατάτου τούτου τΑν XptAfe. Τή ἐχ χαθήχοντο μαρίμνη ταύτη μή ΑφιστΑμινοι, Αλλ' Αττνέ; χαί σύντονον τὺ δμμα *kt* αὐτή ἰχοντι , χαί ἐφιέμανοι tva *ἔ* χύχλο; ιὑρύαρο αὐτή διαγραφή, **xal** τιλιοφοροκέρα ἡ **xelBtuot**; τοί ἡμτύροι τέχνοι γίνητάι, ἐχί τὺ ὁμοιόμορφον τΑν οχολΑν ΑχαοΑν Ευθμίζομέν«ν, οχιψέμινοι μ*τά τή **xtpI** ἡμά ἰ«ρ« οὐνοδου χαί τοὺ διαρχοὺ ἐΑνιχού μιχτοΟ συμβουλίου, Ἰγνωμαν **tvά τὸ ἡμῆμα τῆ** χαιβαία , βπιρ τέω Ἀνατίθαιμένον ἡν ὐχό τήν ἐκοχηίαν τή ἡματέρα **xtv**τρική ἐκχλησιαστιχή ἐχιτροχή , ἡφτλὸντι Αχ' αὐτή , φέροντι χαραβΑμαν ἐξαμιλιί μιχτὴ ἐχιτροχή, ἐχ τριΑν χληριχΑν χαί τριΑν λαΙχΑν ιὑχαὼαὐτΑν ΑνβρΑν συγχιιμένη, ἡπ , τούτο μόνον ἐχουσβ κύριον μέλημα, χαί τήν φροντίδα αὐτή ἐφ' βλων τΑν ὀρθοβύξαν οχολΑν τΑν τού καθ' ἡμά οἰχουμανιχού θρόνου ἐχαρχιΑν ἐχιχταίνουσα, χαί ματά τΑν γυμνασιαρχΑν χαί σχολαρχΑν αυντννοουμένη, βυθμίζα τά τΑν οχολΑν, Α ΑνατΑτη ἐχί τή χαιδιία Αρχή, ὐχύ τήν ἡμοτέραν χατριαρχιχήν ἐχοχηίαν χαί χροοταοίαν διατνίοΟυα. Καί Μ) tv **auvtBpuloti** τΑν δύο ο«νμάταν, ὑφ' ἡμΑν χροιδραυομένή, Ἰξιλιξ**ΑμΗα** χαί βι**apioaptv** τοιαύτην ἐχιτροχήν ὐχύ τήν ἐχννυμίβν **κατριαρχιχή χιντριχή ἐχχαιβιντιχή ἐχιτροχή ἐν ΚανοταντινουΧύλιι,** τρΑ μέν τΑν τύκαιδτύταν χληριχΑν, ἰοαρίθμου δὲ ἐχ τΑν λαΤΧΑν, οἰτινι *xtd* χ·ιΑηνί· δἰξάμανοι τήν^ **AvarHrioav** ἰΛτοέ ἐντολήν χαί συνιλθόντἔ **ἀηβλλ**ηοντο **tὶ; τ**ὴν σύνταξιν τού χανονιαμοΟ, όση , συζητηθαί χαί ἐγχριθτί *ηΛ* τΑν δύο σωμάτων χβ! ὑφ' ἡμΑν ἐκιάυρωθτί , κατέστη νόμο διέχων τ* τΑν ἐν τή χαριφαραίφ τού καθ' ἡμά οἰχουμινιχού θρόνου οχολΑν. Ἀποστέλλοντα τοίνυν τὺν κανονισμόν τούτον διά τή ἡμττέρα μκγάλη πρωτοσυγκαλλία; καί τή ἰφορίφ τΑν οχολΑν τή ἐνορία ὑμΑν, χροτρ<χό|ἶκθα χαί χαραγγέλλομιν αὐτή, ' Ινα, συμμορφουμένη κρό τὺν κανονισμόν τούτον, ἐχη τοὺ λοιπού τήν Αναφοράν αὐτή κρδ τήν ἐχιτροχήν ταύτην, ἐβρούόνσαν ἐν τοί κατριαρχτίοι , ^Αθμίζουσα τήν βιβασχαλίαν χρὺ τά προγράμματα χαί ὀβηγία , Αστινα μέλλιι ἐχδιδόναι ἡ Ρηθκίσα ἐπιτροπή. ΤαΟτα διαβιβάζοντα , χιριττόν ' ἡγυύμιθα ὐχομνήσαι αὐτή **to xal** ὑμίν κ«σι τὺ χΑθήχον βχω ἐχιτηρήπ Αχριβ**Α** τήν πιστήν διατήρηιχνν τΑν ἐν τ$ χανονιαμή ἐντχλλομένων, φροντίζοντα ἑ|μα

Yva *md ineffutB^irct* τδν πΑθον τΑν τέκνων ὑμών, Αποστέλλοντι αὐτΑ τηχτιχΑ εὲ τΑ σχολὰ , χαί μηδαμώ Ανακέπτονη τά σπουβά αδιΑν ἐν τψ *itaorl/pm* τού σχολικού δέου , tva ael ή δεδασκαλ·α τελισφόρο τή καθ' ήμά νοολαίφ γίνηται καί τού προσδοπωμένοδ καρπού Αποφέρη, δπβρ M *naptlai* ἐχζητούμεν παρά «ὐ πατρδ τΑν φώτων- οδ ή χΑρι «αί τδ Απβιρον ἐλεο , οὐν τή παρ' ήμών εύχή xai εύλογίφ, εἰη μετά πάντων ὑμΑν.

,αωογ*, ἐν μην! αὐγούστω, ἰνδιχτιώνο α'κ.

Poitrwta» Avie *rpûtel·»* sspoaM «soaihaa - ωαρπο *pniotfneiUo aiUe^unf«U:*

Τιμιώτατοι ἐφοροι τών σχολείων τή ἐνορίεκ--- Ἀπδ τή Αναγνωσθείση ἐπ' ἐκχλησία πατριαρχική; Αποδείξεω; ἐπληροφορήθητε κάντε; τήν σύστάσιν πατριαρχική; κεντρική ἐχπαιδευτιχή ἐπιτροπή;, ἐδρευούση iv τοί πατριαρχείοι , ή πρόεδρο; μέν διωοίσθηδ τανιερώτατο; Αγιο Αέρχων κύριο; Nsd- β φυτ-.;, μέλη δέ αὐτή δ μέγα πρεβτοσϋγχελλο;, δ ἀωχαλογιώτατο σχολήρχη Θ·7*λη τού γένου σχολή Αρχιμανδρίτη *^Θ*« Φιλόθεο Βρυέννιο , καέ οέ εθγσνέστατοι *αί ἐλλογιμώτατοι κύριοι Ἀντώνεο <Τι>χήρη , Κεενσταντίνο Καλλυέδη xaa IενοφΑν Ζωγράφο . Πέμκοντε «αέ ὑμΑν ἐντηεότητι δύο *M*-τυπα «Ο MνοτΜμού, καθ' βν θέλετε ρυθμίσει τά ■ρδ τήν εἰρημένην ἐπιτροπήν σχέσει ὑμΑν, περιττόν κρένομσν ἰνα ὐηΜξωμεν τά καθήκοντα ὑμών, καΗ δωιτυίεηύμενα iv τε τή πατριαρχική Αποδείξει xai iv τφ κηνονισμή- προτρεπόμεθα ὁμω ὑμβ , δχ»»?, μετά τήν παραλαβήν τή παρούση; ἡμών ἀπιδείξεω , φροντίσητε νά Αποστείλητχ ἡμίν, όσον τάχο , Αντιγραφήν τΑν προγραμμάτων τΑν μαθημάτων, κατάλογον τού Αριθμού τΑν διδασκάλων μετά τΑν ονομάτων αὐτΑν xai τού Αριθμού τΑν μαθητών τΑχ ὑμετέρων σχολών, tva παθυκοβληθΑσι τούτα τή εἰρημένη πατριαρχική κεντρική ἐχπαιδευτική ἐπιτροπή.

Ἐγιαίνοιτε Si iv κυρίφ.

1873, αὐγοῦστου 16.

Ὁ μέγα πρωτοσύγκελλο .

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

k qua normae condqntur ad spolia episcoporum donatorum distribuenda

〉 1873 decembris 18'30.. ..

Saepiua iam in synodo actum Àiorat de spoliis episcoporum viUa functorum accurate custodiendis et distribuendis. ^Quapropter, Collatia cum consilio national· sententiis in communi congressu die 18 30 decembris habito, sacra synodus, probante patriarcha, sequentem edidit ordinationem, quam pro rei gravitate integram damus, ex B. D. Calliphrone depromptam, Ἐχχλησιαστιχή ἐπιθεώρησι , Περίοδο γ', t. I (Constantinopoli, 1876), p. 97-101.

Κανονισμό τή ἐπί)τΑν Αρχιερατικών περιουσιών ἴτιΤτροπή .

Ἀρδρον 1. Ἡ ἐπί τΑν Αρχιερατικών περιουσιών ἐπιτροπή, σχοκδν ἐχουσα τήν Ιπιτήρησιν χαί διαίτησιν τών περιουσιών τών Αποβιούντων Αγίων Αρχιερέων, ἐχλέγεται δπδ τών δύο σωμάτων, τή τε ἱερά συνόδου χα! τού διαρκού ἐὐνιχού μικτού συμβουλίου, προεδρευούση τή αὐτοΟ θειοτάτη παναγιότητο τού οἰκουμενιχού πατριάρχου- σύγχειται δέ ix τριΑν μελών, δύο Αρχιερέων ἐχ τών συνοδικών καί ἑνδ μέλου λαϊκού τού διαρκού ἰθνιχού μικτού συμβουλίου.

Ἀρθρον 3. Ἡ διάρκεια τή ἐπιτροπή ὁρίζεται εἰ iv ἐτο , ἐν τή λήξει τού ὁποιου ἀφεό,ει ἑνα δίδη Ακριβή λόγον τών πράξεων αὐτή .

Ἀρθρον 3. Ἡ ἐπιτροπή ἐχει A γραμματέα αὐτή τδν λογιστήν ή ταμίαν τού ἐθνιπού ταμείου, ἰνα πρανή'τά ἀναγπαιούντα αὐτή βιβλία καί ἐγγραφα.

Ἀρδρον 4. Ἡ ἐπιτροπή συνέρχεται xad συνέδριάζει κατά πρόσχλησιν τού προέδρου αὐτή , όσΑχι ® ούτο νομίση τούτο Αναγκαίου ἐχτάχτω - ταχτιχώ δέ Απαξ τού μηνδ πατά τδ πρΑτον πενταήμερον, δτε δύναται tVa συνέλθη καί Ανευ τή προσχλήσεω τού προέδρου- συνεδρωίζε: δέ ἐν τή αιθούση τού κοινού τών πατριαρχείων.

Ἀρθρον 6. .Απόλυτο Ανάγκη συνεδριάσβω πεφ-ουσιάζεται Αμέσω μετά τήν Αποβίωσιν Αρχιερέω τινό , όπότε ή ἐπιτροπή συνέρχεται αὐτοδιχαίω τήν πέμπτην ἡμέραν, Αφ' ή γίνη γνωστή ή.άίΜβίωσι , χαί Ανευ προσχλήσεω τού προέδρου αὐτή .

Ἀρθρον 6. Αμέσω μετά τήν Αποβίωσιν Αρχιερέα τινό , ή ἐπιτροπή, εἴτε συγχαλουμένη παρά τού προέδρου αὐτή εέτε ,χαί αὐτοδιχαίω συνερχομένη, προσέρχεται πρδ τήν; αὐτού θειοτάτην «ενημότητα ὠ κρδ τδν βιοριαμδν τού χαταλλήλου νά στολή προσώπου πρδ μταΐφορΑν τή παριευσέα τού Απαβ(δ«ί τέ Αναγχαία; δδηγία , δρίζουσα συνάμα τδ καούν, βπιρ θέλκ. βώστι αὐτφ ἐχ τή π<ρ·.ουσία ὸ> ἀμοφήν τΑν χδπων του.

"Αρθρον 7. Ἐχάοτη ἀπογραφή ἀρχι«ρατ·.χή» περιουσία ἀνάγχη νέ γίνητα: ἐγχαίρω χαί νά { ι^χριβή , συμρώνω τοί κερί τούτου βηταί; διατάξεσι τών ἐν ἐνεργείμ χανονισμΑν.

"Αρίίρσν 8. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεω Αρχιερέων τινδ εὑρισχομίνου ἐν ΚΑύσταντινουπίλει, ειδοποιείται Αμέσω ή ἐίιτροπή, εἴτε παρά τού προέδρου αὐτή εἴτε παρά τή αὐτού θειοτάτη παναγιότητο , ἠτι , παραλαμβάνουσα τδν γραμματέα αὐτή , μεταβαίνει ει τήν οἰχίαν τού ἀποβιλσαντο χαί ἐνεργεί ἀχριβή χαί λεπτομερή ἀπογραφήν τή περιουσία αὐτού, ήν χαί σφραγίζει, προσχαλουμένου χαί σφραγίζοντα συνάμα χαί τοΟ βευτερεύοντ. ἱεροδιαχίνου τή αὐτού &ντάτη; παναγιότητο ,

*Αρδρον 9. Ἀμα ή περιουσία τού ἀκοβιώσαντο μεταχομισιέή εἶ; τά πατριαρχεία, ή ἐπιτροπή συνέρχεται χαί βρίζει τήν ἡμέραν τή δημοπρασία αὐτή , ἠτι δέν βύναται νά ή ἀπωτέρα τού ἐνδ μηνδ ἀπδ τή Μι»πημΓιριώ; τή περιουσία; εἰ τά πατριαρχεία. Ἐν ἐναντίφ περιπτώσει, δρίζει τήν ἡμέραν ή (ερά σύνοδο μετά τού διαρκού Ιθνιχού μικτού συμβουλίου ὑπδ τήν προεδρέιαν τή αὐτού θειοτάτη παναγιότητο .

Ἀρθρον 10. Πάσα δημοπρασία γίνεται ἐν τή αιθούση τού κοινού τΑν πατριαρχείων κατά' τά εἰθισμένα, προσχαλουμένων πρδ πέντε ἡμέρων %ιά τή μεγάλη πρωτοσυγκελλία τών ἐν τή πρωτευούση διαφόρων κληρικών χαί ἀλλων Αρμοδίων ΑγοραστΑν. _ ' I Ἀρθρον 11. Ἐν ἑκάστη δημοπρασίμ ὀφείλει ἰνα παρίσταται ή ἐπιτροπή μετά τού γραμματέω , κρατούντα Ακριβή χβτάλογσν τΑν δημοπρατουμένων πραγμάτων.

Ἀρθρον 19. 'Ο πλειοδοτών xai λαμβάνων ἐχ τή δημοπρασία οἰονβήκστε πράγμα ὀφείλει ἰνα προχαταβάλη δέχα τοί ἐχατδν ἐπί τή Αξία αὐτοΟ, πλήρωσή δέ ἐντδ Atom ἐνδ ἡμερβν χαί τδ ὑπδλοιπον· «I oMένα δέ ἐπιτρέπεται ἰνα ἐχιστρέψή τδ ΑγορασΗν Kp#^ML

Ἀρθρον 13. 'Αμέσω δ γραμματ»ύ ὐytUet tva ἐχδΑφή ἀνανπαιδη ἐκάστου πωμοπρασθέντου ἀστεδείξει , A θέλω ὑπογράφει ὁ ταμία πρδ εἰσπραξιν τΑν χρημάταν.

Ἰβρθρον 14. Οὐδοί ἐχω δικαίωμα, ἐν οὐδεμιβ

βιώσαντο ,Ινα παταχρατή τδ τίμημα τοΟ ά|οραβθέν-έ το πράγματο

Ἀρθρον 13. Έκαστο Ιχων λαμβάν«ιν παρά too άπφιώσαντο; άρχι«ρέε» , είτε Α δανειστή είτ« Ας κληρονόμο , όφείλει ν* άναφέρηται Ιγγράφώ «ί; τήν Ιπιτροχήν Μ τή; «ύτοΟ θ«ιοτάτη παναγ-.ότητο - ή δέ έπιτροχή, έάν εύρη *τίχαίμ τήν* άπαίτησιν, άποφΜ<ζ« καί ώιδίδ«ι τήν ταχτικήν τή πληρωμή άπίδ«ιξιν.

'Αρθρον 16. Πρδ πάση ΐιανομή άφαιροΟνται έχ πάση άρχιερατπχή περιουσία , 1) τά έξοδα τή; κηδεία -^φεΰ τόν μνημοσύνων τοΟ άπσβιώσαντι · 2) τά, έξοδα τή άχογραφή καί τοΟ άποστελλομένοο έξάρχου πρδ μεταχόμισιν τή; ««ριουβΐα «ί Κωνστεηίτινούπολιν, χαί ίν γέν«ι πάντα τά άναγκαία έξοδα δημοπρασία , ήτοι ίν τοί έχατδν τοΟ δημοσίου κήρυκο χαί δύο τοί έκατδν τού γραμματέα **xat τά λοιπά,** χαί 3) τά ηρδ; τό έθνικδν ταμιίον όφε:λόμ«να, άπερ θεωρούνται προνομιούχα συμφώνω ται έκκλησιαστι-] καί διατείξεσιν.

Σημείωσε . Τα έξοδα τοΟ μνημοσύνου θέλει προσδιορίζει ή έπιτροχή άναλόγω τή π«ριούσία τοΟ άποβιώσαντο .

Ἀρθρον 17. Ή έπι-φοπή, άφ-.Ο ποιήσηται τά ίν τφ 16™ άρθρφ άναφερομένα δετπάνα , χρατε! τδ ύπόλοιπον τή περιουσία **ixi** τρει μήνα , ή χαταθέτ«ι αυτά πρδ δφΐλο τή περιουσία , όπου άν έγκρίνη, ειδοποιούσα ρυνάμα διά τριών εφημερίδων τή πρωτευούση (βυών έλληνίχών χαί μιά γαλλιχή), tva παρουσιασθώσιν *U* ϊχοντε διχαίωμα έπΐ τή περιουσία τού άποβιώσαντο , ήτοι οΓμέν δανείστβί Ιντδ τριών μηχών, οί δέ κληρονόμοι, «ίδοποιούμενοι Ιπίση καί διά τού άρχιερέω τή; πατρίδο τού άποβιώσαντο , Ιντδ ΐξ μηνών, άναγγέλλουσα διό τή αύτή «ίδοχοιήσΜ βτι άποκλ«ίανται παντδ δικαιώματο - οί μή έναφιρθέντε έγκαίρ·; πρδ τήν έπιτροπήν διά τή αύτοΟ θειοτάτη πανβγιότητο χατά τδ διάστημα τών τριών μηνών Αά τού θανκατά χαί Ιξ μηνών διά τού κληρονόμου; θχδ τή πρώτη αύτή «ίδοκοιήσεεβ ·

Ἀρθρον ΙΑ ' Μ«τά τήν παρέλευσιν τού ίν τφ 17ρ άρθρφ χρονικού διαστήματο , ή Ιχιτροχή συνέρχεται καί λαμβάνω ύπ' Ιψιν τά άχεκτήσει τών βαδιστών, **xal** ίν γέν«ι δ τι άφορφ τήν περιουσίαν τού άποβιώσαντο - έάν δέ τά όφειλόμενα ώσιν άνώτερα τή π«ρ<ιυσία , ή διανομή γίνεται κατ' άναλσγίαν.

Ἀρθρον 19. Εάν μ«τά τήν άφαίρεσιν τών χρεών μείνη υπόλοιπον, ή Ικιτροπή διανέμει αύτδ συμρώνεε τοί διατάξεσι τού έν ένεργιίφ χανον.σμοΟ τών παάριαρχιίων, Ιφαρμόζουσα έν τφ μέλλοντι άχριβώ τά άρθρα 11 καί 12.

Ἀρθρον 20. Μετά τήν έκκαθάρισιν έχάστη περιουσία , ή Ιχιτροχή καταστρώνει ταχτιχδν ισολογισμόν, δν πέμπει, συναδευμένον μετ' έχθέσεεε , πρδ τήν αύτοΟ θιιοτάιην παναγιότητα, όπω; χυραθή ύπδ τών δύο σωμάτων.

Ἀρθρον 21. Άντίγραφον τού ισολογισμού, δεόντω έπικεχυρωμίνον, άποστέλλεται τή Ιπαρχίφ τού άπο-βιώσαντο διά τή; -αύτοΟ θειοηάτη παναγιότητο . Συνάμα δέ άφίεται δμοιον χαί τοί; κληρονόμοι; τή αιτήσει αύτών.

Ὁ παρών κανονισμό , συζητηθεί ύπδ τών δύο σωμάτων έν τή συνεδριάσει αύτών τή 18«> δεκεμβρίου 1873, έν*κρίθη.

Ἐν τοί πατριαρχείο:;, τή 18 -δεχεμβρίου 1873.

ΤοΟ διαρκού .ΙθνικοΟ μικτού συμβουλίου

t ό πρόιδρο Ἀρτη Σεραφείμ.

ό ,α' γραμματεύ Α. Ξανθόχουλο .

SYNODUS C0NSTANT1N0IOLITANA

» qua novae conduntur normae consilii negotiis ad religionem spectantibus praepositi j 1874 mense ianuario.

In alio huius operi» -tomo dedimus, regula· a Gregorio patriarcha probatas, quibus regeretur con-«ilium recens institutum pro expediendis quibusdam negotiis ad clerum praecipue pertinentibus. Vide tom. XL,-col. 231-40. Porro consilium illud, labentibus anni», et titulo alio et aliis muneribus auctum est. Rem lectoribus gratam noe facturos speramqs, si novissimam ordinationem anno 1874 oonditam repraesentaverimus, eo vel magis quod nonnulla de clero *orthodoxo* exhibeat scitu omnino' digna. Textum accepimus ex B. D. Calliphrone, t. cit., p. 115-25:

t ό πατριάρχη; Κωνσταντινουπόλεω Τωαχ«ίμ έπιβεβαιοί.

Κανονισμό τή χλντριχή έχπαιδευτιχή έπιτροπή .

Κεφάλαιον Α'.

Γενιχαί διατάξει .

Ἀρθρον 1. Ή χεντριχή Ιχκλησιαστιχή έπιτροχή, dKcppiouaa έχ τή τοΟ πατριάρχου Ιξουσία ώ άρχι«πισχόπου Κωνσταντινουπόλεω , axoxst τά άφορώντα αΙ) εί τήν ποινήν λατρ«(αν χαί έχχλησιαστιχήν εύταξίαν, β') τδν («ρδν χλήρον, χαί γ') τά Ικχλησιαστιχά xsd θρησκευτικά βιβλία.

Ἀρθρον 2. Άνωτάτη τή ίχιτροπή άρχή όσον ό κατά χεύρδν οικουμενικό πατριάρχη , μεθ'ού φυν«ννοΟται ή Ιχιτροχή διά τοΟ Ιαυτή προέδρου ίν πάσχα τβί Ιργεηίαι αύτή .

Ἀρθρον 8. Τά μέλη τή έπιτροχή **dot** ταχτικά καί έκτακτα, καί διορίζονται ύπδ τοΟ πατριάρχου διά πίτταχιών ix τών μάλλον έπί, παιδείφ, φρονήσει χαί πείρφ διαχρινομίνων κληρικών πέημδ ιερατικού βαθμού,

Ἀρθρον 4. **'0** άριθμό τών τακτικών μελών, έξ ών σταθερά «ίσιν, ώ έχ τή θέσεω; αύτών^ δ μέγ«* πρωτοσύγπελλο; χαί ό μέγα άρχιδιάχονο , δρίζεται ει δεχατρ'α, συμπεριλαμβανομένων τού προέδρου Καί τού γραμματέω .

Ἀρθρον 5. Ή' ίπιτροπή Ιχει ιδίαν σφραγίδα, φέρουσαν έν τφ μέσφ μέΐ τά σήματα τοΟ οικουμενικού πατριάρχου, πίριξ δέ τά; λέξει - **Οικουμενικόν πατριαρχείον. Κεντρική έχχλ,ησιαστιχή έπιτροπή.**

Ἀρθρον 6. Προέδρο; διορίζεται ύπδ τού πατριάρχου εί τών λογιωτέρων συνοδικών άρχιερέων.

Ἀρθρον 7. . Χρέη τού προέδρου «ίσίν είσάγειν τήν συζητητέαν ύπόθασιν, τηρείν «ήν τάξιν έν τή συσχέφει καί συζητήσει, γνωμοδοτείν μετά τήν άκρόασιν πάντων τών μελών, συγχαλΛ» έχτάπτου συνεδριάσει; χαί ύπογράφειν μετά τοΟ γραμματέω χάν έγγραφον τή έπιτροπή . ΤοΟτον δέ χωλυόμενον ή άπόντα άναπληροί ό μέγα «ρωτοσύγχ«λλο .

Ἀρθρον 8. Τά ταχτικά μέλη τή έπιτροπή όφ«ί-.λουσι 'συνέρχ«σθαι «ί τά συνεδριάσει κατά τήν ώρισμένην ήμέραν χαί ώραν άνελλιπώ , χαί συνδιασχέπτεσθαι περί ών διαλαμβάνει ό καρών κανονισμό καί κ»ρί δσων άν πρΟφοριχώ ή Ιγγράφ«» διακοινώση ό πατριάρχη .

Ἀρθρον 9. Ή Ιχιτροχή συνέρχεται «ί συν«δρίασιν ,τακτωιώ; μέν άχαξ τή ίρδομάδο , έχτάχτω δέ βσάχι χαρουσιάζτται άνέήριη.

Ἀρθρον 10. 'Απαρτία θοιερείτεα, έάν παρώσι τά ήμίση ιών μ*λών, πλιόνάζοντο ένό .

Ἄρθρον 11. Ἑκτακτα μέλη τή ἐπέηροπή εἰσιν 'o! κληριχο! χάθηγηταί τή θεολογίε τή ἐν Χάλκη θεολσγιχή σχολή .. Ἐ» τών ἀλλων *Λ* («ραμένων ἐχλέγονται οἱ λογ(ώτεροι χαί σπουδαιότεροι

'Ἄρθρο» 19. Καθήκοντα τών ἐχτέχτων μελών **tfa,** σ') τδ παρουσιάζει» ἐν τή ἐπιτροπή προσκαλούμενα *ὑπδ* Τ00 *itptilptv/* β') τδ *âve9tuf£v* τά ὑπδ τή ἐπιτροπή ἀποστελλόμενα αὐτοί *βιβλία* **xal** ἐπισφρέφειν αὐτά μιτά τών ἰδίων ἑαυτών παρατηρήσεων, γ") *iiaητΛv tfypitftti* ἐρωτώμενα κερί οἱουβήποτε ἄλλου σπουδαίου ἀνπτειμένου, χαί i") προτείνει» τή ἐπιτροπή πάν δ τι νομίζωιι χρήσιμο» χαί συμβάλλον *«ί τήν* ἐπίτευξιν .τού *ὑπ'* αὐτή ἐπιδιωχτμάνου σκοπού.

Ἄρθρον 13. 'Ο γραμματεύ τή ἑκιτρ-.πή . λάμβανόμενο ἐχ τών μελών αὐτής; κατ ἐχλογήν διά πλειοψηφία . συντάττει, ἀναγινώσχιι καί φυλάττει τά πρακτικά τών συνεδριάσεων, καί **xpsttf** τήν σφραγίδα τή ἐπιτροπή χαί τού καταλόγου τών ὑπδ τή ἐπιτροπή ἐξεταζ'.μένων χχί ἰγχρινομίνβν ἱερέων χαί διακόνων χαί πάντων τών ἐγχρίσει τή ἐπιτροπή ἐχτυσουμένων "τ^λίβιν, συνυπογράφω» μετά Τ'.δ προέδρου Χάν ἐγγραφον τή ἐπιτροπή .

Ἄρθρον 14. Ἐν περιπτάσει ἀπο/ωρήσεω ταχτικών μελών χαί ἐν ἀνάγχη προσλήψιεε ἐχτάχτων, ἡ ἐπιτριπή, υποδεικνύει τφ πατριάρχη τού καταλληλότερου , οἱτινε; ἰιορίζονιαι χατά τ& 3 ἄρθρον. **I**

Ἄρθρον 15. Οὐδεμία ἀναφορά γίνεται δεχτή ἐν τή ἐπιτροπή, ·μή διελθούσα διά,τού πρωτοχόλλου χαί' ἀνατεθεμένη αὐτή ὑπό του παιριάρίχου.

Ἄρθρο» 1β. Τήν ἡμιρησιαν διάταξιν τών .ταχτικών συνεδριάσεων τή ἐπι-ροπή ἀπ-.τιλούσ. τά ἐξή -α'ι ἡ ἀνάγνωσ. *'χαί ἐπιχῦρωσ τών πραχτιχών τή προηγουμένω συνεδριασεω , β') ἡ ἀναχοίνωσι πάση πατριαρχιχή διαταγή , προφοριχή ^ή γραπτή , γ·) ἡ συζήτησι πάση ἀνχχοινώσεω τή μεγάλη πρωτοσυγχελλία περί ιερέων χαί τή μεγάλη ἀρχιβιαχονία , περί διακόνων. 8') ἡ~εθάγνωσι χαί ἐξίτασι τών ὑπδ Τ00 πατριάρχου παραπεμπρμέγων ἀνάφορών, «') ἡ ἐξέτασ. τών *Si'* οἱανδήποτε υπόθεσιν Λελόντων ἐμφανισθήναι τή ἐπιτροπή, ') αἱ ἐχθέσιι τών ἰδιαιτέρων ἐπιτροπών περί τών ἀνατιθεμένων αὐταί ἐχάστοτε εἰδιχών ἐργων, ζ') α! ἐγγραφοι ἡ προφοριχαί προτάσει τών τή ἐπιτροπή μεν ών, ταχτικών ἡ ἐμτάχηιν.

[Ἄρθρον 17. **A!** ἀποφάσει; τή ἐπιτροπή; ὁρίζονται διά πλειοψηφία · ἐπί δὲ ἰσο*}ιηφία **νικ|** ἡ. ψήφο τού- προέδρου. Ἐπί δέ προτάσεων χαί ζητημάτων, ὑπδ- τού πατριάρχου βιαβιβαζομένων τή ἐπιτροπή, **iv** Γ.εριπτώσει διαφωνία , ὑχοβάυλονται οἱ λόγοι τών διαφωνούντων τή χρίσει χαί ἀποφάσει τού πατριάρχου.

Ἄρθρο» 18. Ιιάσα τή επιτροπή ἐγγραφο πρότχσι ἡ γνωμοδότησι ἐπ! πα-ριαρχιχή ἐρωτήσεω ἡ χαί ἀπάφασι , συντασσομένη πρότερον, ἀναγινώσχεται ἐν τή ἐπιτροπή- ἐπιδοχιμαζομένη δέ, σφραγίζεται τή σφραγίδι αὐτή χαί υπογράφεται ὑπδ τού προέδρου χαί, τού γραμματέω - λαμβάνει δὲ κύρο καί ἰσχύν, **I** ἀφού ἐγχριθή ὑπδ τού πατριάρχου.'

,'Ἄρθρον 19, *At* ὑπδ τού πατριάρχου ἐγχρινόμεναι προτάσει ἡ γνωμοδοτήσει -τή ἐπιτροπή χαταστρώνvυνται ἐν ἰδίφ χώδιχι.·

Ἄρθρο» 90, Τά πραχτιχά τώ» συνεδριάσεων τή ἐπιτροπή μετά τή» ἀνάγνωσιν χαταστρώννυνται ἐν τψ ἐπ! τ-.ύτφ χώδιχι χαί υπογράφονται ὑπδ τών παρόντων μελών.

Ἄρθρον 91/ Οὐδέν ἐγγραφον τή ἐπιτροπή δημοσιεύεται διά τού τύπου ἀνευ ἀδεια τού πατρι-Αρχου.

Ἄρθρον 99. Γενική ἰχθισι τών ἐργασιών τή ' ἐπιτροπή υποβάλλεται ἐτησίω; ὑπδ τού προέδρου τφ πατριάρχη κατά τήν πρώτη» χυριαχήν τού μηνό ·σεπτεμβρίου. ·

Κεφείλαιον Β'.

Εἰδιχαί διατάξει .

Τμήμα α'.

7S rît M«»é» λαε«<ώ» «αί ιιιηίίΛ .

Ἄρθρον'93. Ἡ κεντρική ἐχχλησιαστχή ἐπιτροπή, διά τών ἐχάστοτε διοριζομίνων μελών αὐτή , *β.')* ἐποτίτεύει τά τή χοινή λατρεία , φροντίζουσα δπω αἱ τεταγμέναι ἱεραί τών προσ«υχών χαί τών μυστιρίων καί λοιπών ἐκκλησία.τιχών τελετών ἀχάλουθίαι ἐχτελώνται μετά τή προσηχούση προσοχή χαί τάξεω χατά τδν ἐχχὺησιαστικδ» τύπον, *f)* 4ξ«τ4ζ«ι χαί ἐπιτηρΗ τήν 1«ράν ιίχονογραφίαν, ὡστ» σῳζ«σδαι, χατά τδ δυνατόν, του τύπου τή σιμνοπρ*π«ία . δι' 4ν τδ σέβα χαί ἡ χατένυξι τώγ ἐχχλησιαζομένων ἰύσιβών διατηρίΐται χαί τρέφ»τπι, δίχα βλάβη τή φιλοχαλία χαί τή ἱστοριχή *«ἰχριβ«ἰχ , χαί γ") μ«ριμν4 π»ρί τή καθαριότητα τών ἱ«ρών ναών χαί λοιπών δημοσίων «ὑχτηρ'ων οἰκων, καί τών ἐν αὐτοί λειτουργών χαί ὑπηριτών καί ικρί τή καλή χχ χστάσιω τών ἱ«ρών ἀντιμινσίων, ἀμφιων, σχ(υών χα! βιβλίων. Ἰδιφ δέ ἐφιστ^ τήν προσοχήν αὐτή βπω *τί* ἐν τοί ἱ ροί ναοί ἱ«ρά ἀντιμίνοια ὡσι χαθι«ρω|ιένα χατά τήν τού 1«ρού «ὑλσγίου τυπιχήν) διάταξιν ἡ ἐγχαριασμένα, καί φέρωσι τήν παρ; τούτου ἐπιχύρωσιν δ-.Λή ὑπογραφή τού πμτριάρχου ἡ -.ή **ιπιθέκω** τή σφραγίδο τή ἐπιτροπή .'

Ἄρθρο» 94. Αἱ τού ἐνιαυτού, «ἰ δυνατόν, προσκαλούμενοι διά τή μεγάλη πρωτοσυγν.ελύία πιριοδιχώ οἱ Ιερεί , διάκονοι χαί οἱ ψάλται ἐχάστη ἐχχλησία εἰ τήν **I** ἐπιτροπή», λαυβάνουσι τά προσήκουσα διδασκαλία χαί παραγγελία περί τή ευπρεπού στάσεω χαί συμπεριφορά ἐν τή> ἱερφ ναφ, περί τή σο,ίαρά καί χατανυχιΑκή ἀναγνώσεω; καί ψαλμφδία χατά πάσαν ἰεοάν τελετήν, περί τή; κατ' ἐννοιαν καί ἐν φόβφ Θεού ἐχφωνήσεω χαί ἀντιφωνήσεω τών συναπτών, τών εὐχών χαί ὑμνων τή Θεία λειτουργία , χα! περί παντδ ἑτέρου, συντιλούντο δπω τηρήται ἡ ἀναγχαία ,πρδ διέγερσιν τού αισθήματο τή εὐλατεία αρμονία.

Τμήμα β'.

τοί·

Ἄρθρο» 95. Ἡ κεντρική ἐκχλησιαστ χή ἐπιτροπή διά τών ἐχάστοτε προσδιοριζομένων μελών αὐτή ὀφείλει μεριμνάν περί τή ιεροπρεπού πολιτεία τού (ερού κλήρου τών ἐχχλησιών Κωνσταντινουπόλεω , τού δὲ τυχδν πάρεχτρεπομένου προσκαλούσα νουθετεί προσηπόντω καί ὑπομιμνό^χει τά τών ιερών κανόνων διατάξει , ἐν περιπτώσει **W** ὑποτροπή , τιμωρεί πρδ παραδειγματισμόν χαί σιόρθωοιν, ἐπιβάλλουσα αὐτοί διάφορα πνευματικά ἐπιτίμια χαί ὑλιχά κοινό .

Ἀρι'ρον 96. Θεωρεί τά μεταξύ τών κληρικών ἀναφυομένα; διαφορέ .

Ἄρθρον 97. Φροντίζει πρδ ἀνεύρεσιν τών σ;βασμιωτέρων καί χαταλληλοτέρων ἐχ τών πρεσβυτών ἡ (ερομονάχων, χαί συνιστψ αὐτού τφ κατριάρχ »πί τφ καθίστασθαι πνευματωιού .

Ἄρθρον 28. Οὐδεί 'τών διακόνων, ἐφημερίών, προεστώτων χαί πνευματικών σταθερώ διορίζεται, παύεται ἡ μετατίθεται- ὑπδ τή μεγάλη πρωτοσυγ- . πέλλία καί μεγάλη ἀρχιδιαχονια , ἀνευ τή εἰδήσεω; τή κεντρική ἐχχλησιασν.χή ἐπιτροπή . -

Ἄρθρον 29. Δοκιμάζει τού εἰ χειροτονίαν ηροβαλλομένου , ε! ἐχουσι τά ἀπαιτούμενα προσόντα, χατά τδ ἐπισυνημμένον πρόγραμμα.

'Ἄβθρον 30. Οὐδεί τών ἐξωθεν ἐρχομένεάν Ιερέων μ I φαχόνων ἀποχαθίσταται εἰ θέσιν, πριν ἡ, παρακεμφθεί ὑπδ τή ἁρμοδίου ἀρχή εἰ τήν ἐπιτροπή», ἐξετασθή καί εὑριθή ἐχων πάντα τά ἀπαιτούμενα προσόντεὐ

'ApSpov Sl. Πάντι ot iv t«t{ iiraî ikχλησίβι τή πρωτχυούση; διωρισμένα iφ«i xa' διάκονοι δφιίλουσι φίριιν Αποβιιχτιχόν τή κχνιριχή έχχλη-«xmxf,;· έπιτροπή . δηλούν δτι «έχτηντβι τA ὑπό τοO κανονισμού Αχβιτούμινβ προσόντα.

'Aptyo» SS. Iiάντι οί πν·υματι«οί τή πρωταυούση όφι[λουσ·.ν, ivi πάσαν έξαμην'αν, iv ήμέραι ταχιαί προσκαλούμενοι «api τή μιγάλη «ρω»· συγκιλλία , έμφανίζισώαι *tl;* τήν έκιτροπήν «ai λβμβάνιιν καρ' αύτή tig προσήκουσα *ἰαήγίκ* πρδ Ακριβή έκ:ελ«σιν τών καθηκόντων αύτών.

Ἀρϋρον S3. Μιριμνφ, Ivφ οί Ιχοντι δίπλωμα βιολογική σχολή προϊστάμενοι τών έκχλησιών καί οί δυνάμενοι έκ τών Αλλων διδάσχωσιν in* έκιιληαία τδν λόγον τού O oO τελισφ-'ρω χα! ίσον οΓόν το συχνότιρον. Ἐν παιρφ δέ τAv αγίων νηστειών προσδιορίζω ix τAv ivôvttdv τού κηρύξοντα τδν Saiov 'λόγον iv τοί μή έ/ούσαι τ ιούτου προϊσταμένου; έπχλησίαι . '

*Αρθρον 34. Ἐποπτιύει τήν πολιτίαν xai διαγωγήν τών έφ' ο'.φδήποτι λδγφ έχ τών έπαρχιών ή έξ Αλλην αύτοχιφάλων έκχλησιών παρεπιδημούντων έν Κωνστβντινουπόλει :ιρωμένων χχ! μοναχών, xai περί τών μή προσηκόντω τφ ίερφ σχήματι διχγόντων Αναφέριι τφ πατριάρχη διά τA περαιτέρω.

Ἀρ Hρον 35. Ἀνακρίν:·. καί κατηχιί τού έξ ἐιεροδόξων xai αλλοθρήσκων προσιρχομένου .

Τμήμα γ!.

7n «»β9έ»(*ή i'β»v r«vr VxAiMuixwv ôrxJLipHcerurwr χαί 9(>vtfrft-rijr«âr

Ἀρθρον 36. Ἡ χοντρική ἐΚχλησιαστιχή έπιτροπή. διά τών έχάστοτε προσδιοριζόμενων μιλών αύτή , έξιτάξιι χαί AvaiHuipti τA πρδ έκτύπωσιν iopA τή έκπνησία βιβλία χαί λοιπA θρησκευτικά συγγράμματα. δσα παραπέμπονται αυτή πρδ έξέτασιν κα; Αποφαίνιτζι περί τούτην.

"Αρ>ρον 37. ΤΑ έπί τού χρινομένου συγγράμ-, ματό παρατηρήσει; ύποβάλλουσι τA διοριζόμενα μέλη τή έπ;τροπή, ήτι , Αναχρίνουσα τβΰτα χαί έπιδοκιμάζουσα, χορηγεί έγγραφον Ιγχριοιν, ύπογεγραμμένην ύπό πάντην τών μολών χαί σοσήμασμένην τή σφραγίδ: τή έπιτροπή χαί φέρσυσαν τήν τού πατριάρχου έπιβοβτιίυσιν..

"Ανδρον 38. ΤΑ πρδ ΑναΑτώρησιν παρουσιαζτμονα τή έπιτροπή χοιρδ,ραφά οίσι δικτA μόνον, έάν ώσι καϋαρώ χαί «ύαναγνήστω γογραμμΣ)>α, χαί μόνον ματA τήν έν τφ 46 ΑρΑρφ δριζομένηύ*χρΐρ«τιχήν προκαταβολήν.

"Apftp'.v 39. ΤΑ έν αϋτοί Ηαρατηρητέα Αμαρτήματα κυρίω «ισί τA πρδ τήν φρη-ηιοίαν, τήν ήδικήν καί τήν κυρΑβνησιν προσκρούοντα, κατΑ δέϋτορον λί-γον χαΐ γονιχώτορον αί Λιχτικαί έλλοίψιι . Κα Ii jün τό γινιχόν πνούμα τ·.Ο συγγράμματο Αντιστρατιύιται ούσιωδώ πρδ τήν θρησχοίαν ή τήν ήδΐκήν ή τα πολιτικέ καίή.στώτα, ιιτι προσφέριται όλιγώρω; και ψυχρώ πρδ Αντιχοίμονα σπουδαία χαί ίορά, οίτο έμφα vii πχ]μ»λήν άμά'ιιαν, άποδοχιμάζιται· ti *tΐ τA* τιιαΰτα πλημμί'ήματά «ισιν έπουσιώδη, χ«3ώ χαί τA λιχτιχά, χαταδοιχνύονιαι πρδ τδν συγγραφέα, Γνα. όιορμώσα αύτά. παρουσίαση έχ διυτέρο : τδ σύγγραμμα.

Ἀρ*ρ-.ν 40. "Οσάκι έγχριιΑή ή δημοσίους-. συγγράμματο τίνο , Αντίγραφου αύτού. γινόμινον δαπάνη τού ένδιαφιρομένου, φέρον τήν σφραγίδα τή έπ τροπή τι όλο τέ σιλίδα . δίδοτα: αύτψ πρδ; δημουσί»υσιν. Εάν δέ μή έγκριθή, έπιστρέφιται αυτό τό πρωτότυπα».

Ἀρiέρον 41. Εάν τδ έχδομέν βιβλίον δέν iίναι ούσ.ωδώ σύμφωνον- πρδ τδ ύπδ τή έπιτροπή έγχριiHν πρωτότυπον, χαταγγιλλιτα τό το.ούτον πρδ τόν πατριάρχην διά τά πιραιιέρ».

"Apfrpov 42 Ἐφιστβ τήν έαυτή προσοχήν ti; τά Ανιυ άδιία έκκϋίησ.αστική έχδιδομένα ή έκδιδόρ*ν« βιβλία, καί έν οί Αν τι ιύρη ΑνηβαΤνον τ| ιύσχβαίφ, φροντίζω Ii'^μοδίων.μείσων χορί τή τών πιστών προφυλακή Ακδ *ήί ♦» »δΉ|»

'ApSpov 43. Ti ὑπδ φιλησπβών Ιέχδοτών ή συγγραφέων στιλλόμινα τφ καιριαρχ*^ορό διανομήν βιβλία παραλαμβάνουσα, διανέμει χατά τήν βούλητ.ν τών έχδοτών, ώσαύτω «ai τA ὑπ' αύτοO τοO κ«τρρ<· αρχείου έπί τφ διανεμη*ήναι δωρεάν ίχδιδόμενα.

'ApSpov 44. Ἐχ τAv ««τ' Ιγχρισιν τή έπιτροπή έχδιδομένων βιβλίων λαμβάνει ivi iv Αντίτυπον St' δλα ,αύΕή; τA ταχτπά μέλη xai·Avi iv Αντίτυπου διά τA βιβλιοφήχα τή iv Χάλκη ιδεολογική xai τή μεγάλη τοO γένου σχολή .

Κοφάλαιον Γ

Πορί ταμοιου τή έπιτροπή . ·

Ἀρ Αρον 46. ΤΑ διάφορα.τή έπιτροπή διχαιώματα ιίσπράττονται Απ' ούiHία Qri τού 4Α»·.χού τ«-μοι'ου, δπορ χρχτο! ΐδιαιτίραν μορίδα έσδδνν xai έξόδνν τή έπιτροπή .

Ἀρθρον 46. 'Η έπιτροπή διΑ πAν έξοταζέμονον βιρλίον χα ούγγραμμβ λαμβάνοι χρηματικήν ώφέ/.οιαν δοχαπέν.ι γρίσια iφ' έχάστου τυπογραφικοί φύλλου έχ τών βι ιλίων τή έχχλησιαστιχή Αχολουίία . χαί οίχοσιπέντι έχ τών λοιπών οίηνδήποτο βρησχουτιχών συγγραμμάτων ή μοταφράσοσον. Ἐν πάσι, δ! άνατνπώσοι τών ύπδ τή έπιτροπή; έγχιχριμένων βιβλίων χαί συγγραμμάτων, τδ ήμισυ, τού Ανωτέρω δ.χαιώματο , τ.»ι!σα έπί τή μοτωπίδο αυτών τήν έαυτή σφραγίδα.

Ἀρβρον 47. -ήά δικαιώματα τή έπιτροπή προκαταβάλλονται έπί Αποδοίξο; τού ταμοιου Αμα τή παρουσ.άσοι τοO ύποβα .λομένου αυτή πρδ έξέτασιν βιβλίου ή συγγράμματο .

*Apilp-.v 48. Ἐν ποριπτώσοι Αποδοκιμασία τοO πρδ έξέτασιν τού παραπομπομένου τή έπιτροπή συγγράμματο , έπιστρέφιται τφ προπληρώταντι τδ ήμισυ τή προκαταβολή μιτά τών πρόσηκουσών παρατηρήσουν.

Ἀρθρον 49. Ἐπί τών Αποδοκιμαζομένων χαί άναπαρ-.υσιαζ'.μένων τή έπιτροπή συγγραμμάτων, έπιψηφίζοται τδ ληφθέν χρηματικόν ποσδν τή ' χροκαταβολή .

"Αρδρον 50. Ὁ ταμία χορηγιι. έπί Αποδιίξ* τού προέδρου τή έπιτροπή , τήν διΑ τδ ύλικδν Τ00 γραφιίου αύτή 'άπαιτουμένην δαπάνην, ώ «ai τA Ιξοβα τών μιλών, τά Αναγκαία πρό έκπλήρώσιν τών Ανατιδιμένων αύτρί καθηκόντων. Ti| U πιρϊσσιυμα διατίβησιν ή έπιτροπή,, δπω Αν έγχρινη, τή Αδιίφ τού πατριάρχου.

. ή ^Βάρνη; Ἰωακι μ. 4 ·

Ὁ μέγα πρωτοσϋγγιλλο Δημήτριο Εύιλπίδη . ‹
'Αρχιμανδρίτη ΦιλόίΗο Βρυέννιο . '
Ὁ άρχιγραμματυ τή iipi συνόδου άρχ μανδρίτη Καλλίνικο Εϋτυχίδν, .
Αρχιμανδρίτη Ιωάννη Ἀναστασιάδη .
Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Γρηγοριάδη .
'Αρχιμανδρίτη Εύγένιο Χρυσοχέρη . (L t 8β
Κωνσταντίνο iiροδιάχονο Βαλιάδη .
Ἰιροδιάχονο £>ιλί<Ήο Κωνσταντινίδη;.

Ἐν τή έχδό'σίΐ τού νέου τούτου πιρΐ τή-««ντριχή έχχλησιαστιχή έπιτροπή κανονισμού Αντηλλ'άγησαν τά παρά πόδα έχκλησ αστικά Ιγγραφβ.

Λ".

Ἀρ:ί*μδ πρωτοκόλλου 1i2(I.

* Η κιντρική έκκλησιαστική έπιτροπή. συνηδά τή χορηγη#ίίση «ὐτή ὑπδ τού πανχγιωτάτού προκβτόχου αύτή διά τού ὑπδ ήμιρομηνίαν ιζ" σιπτ*μβρίου Τ0ύ

χαρ«λMντο ètou «ατμMρχαηO xtnaxfat, èπιβοηρή σασα, τροκοκαήοβοβ χαί ptActtona τών Iout* *-- νανισμόν, iπη *Ιιftντέ* συμμ«»νότ»ρσν πρύ tta ύπ' αύτή IιαβiMήκνον axoxta, t* βσον iwett βήλονύτι *Λιφψίβτίρβν* èχπλήρ«»«ν ·*Λη* tofctaptov αύτή axouBaitev χαβηχόντην, ύποβΑλλα coOtov èπχσυνημμένον ta τή παρούσα, xataxrtaôouaa τήν ύρ«τèρ«ν >«ιστ4την παναγιότητα, δπ«*, δι«ξ«λύοθσα αύτόν, κιρφΑλη, rf γ« έγχρίναι, 8tA τή πατριαρχιχ* «ta* ίχιχυρώστιο πρό *MfrftUN* τAν χαραιτέρ·' *Ιγ* φ χαί 8ιατ«λ«I èξαιτουμένη τA; παναγία αύτή «ύχύ xal «ύλσγία .

Έν τοί πατριαρχ«!οι , τή γ' ίανουαρίου ,αωοδ'.

(L. t a) 'O πρ&δρο t Βèρνη Ί«··«χ *Ψ·

'O γραμματιύ i«ροβιέχονο Φιλόθτω Κωνσταντινίβη .

B*.

'Αριθμό πρωτοχάλλου 1991.

f Ίιρώτατι μητροχολίτα θ«σσαλονίχη >, ύπέρτιμ» χαί èξαρχι πέοη; βττταλία , πρόέβρ« τή χτντριχή; έχχλησιαστιχή èπιτροκή , èν Αγίφ χνχύματι λίαν Αγαπητè xal ««ριτόθητι Αβσλφè χαί σιλλιιτουργè τή ήμών μττριότ,το , xiip Ίησχαίμ- χèρι ·Ιι(τή φίλη ήμίν αύτή i«ρότητ χαί «ίρήνη χαρά taoO. Τύν ύποβληθέντα ήμίν υπό τή ή^πέρα χιντριχή έχχλησιαστιχή èπιίροπή μ<τA τήν γ*νομένην ΑναβτΑρησιν χανονισμόν τών èργασιών αύτ^ διβξ«λθόντ» , χαί έγχρίνανη τA Ιπτντχύτίσϊ αύτφ τροχοποιήσ·ι xai β<λτι<*σ«ι , πιρι«$4λομ«ν βιA τή; ήματèρα πατριαρχιχή èπιχυρώσ··;. Έπιστρέφοντο βέ τούτον τή jcapiποθήτφ ήμίν αύτή («ρότητι χρό ένέργτιαν τών πιραιτέρν, βιαβιβόζομιν Αμα αύτή μèν τA ΑίτλριχΑ ήμών «ύχαριστία , τοί βè σνγχροτούστ τήν έν λόγφ èπιτροκήν πιριποθήτοι ήμίν èν Χριστφ υίοί σύν τοί χατριχαί ήμΑν «ύλογίαι χαί τήν χατριαρχιχήν ήμΑν «ύαρίσχιιαν έχί τφ *«epiA«t ζήλφ, μ«θ' ού προΑγονται ιί τήν èχτέλ*σιν τAν Ανατ»ύ«ιμένων αύτοί χαθηχόντων. Ή βέ τοO *«σ0 χΑρτ χαί τύ Απ«ιρον èλ«ο «Γη ματ' αύτή .

,αωοδ' φ«3ροι»αρίοο χ*'.

t ό Κωνσταντινοι»πόλ*· ta Χριστφ Αγαπητέ Αδτλφό .

Έπισυνέπτιται βέ τύ èφ«ξή πρόγραμμα.

A'.

«') Άναυ Αρισμένη έκκλησία xal Αντυ έγγρΑφου αίτήσκα ένορία , ούβιί γίνκαι παραβσπτό πρύ χπροτννίαν. Καί à μèν ή χανντatoa Ματ πληρηΑήστται βιA ναοχιφοτονήάυ, οί tfxpcctopoi τAν xattixwv μ»τA τοO χΑήρου χαί τAν έπιτρύπβν συν*ρχόρινοι èχλέγτχχτην èχ τAν ένορπΑν αύτΑν, ή èξ èίλλη ένορία ta èΑΑαίφκ, τύν χαταΑΑήλύαρον xai προ^Αλλουσι *Ιι*' Αναρορβ τφ πατριΑρχη, èξαιτούμινοι τήν αύτού χκροτονίαν. Ei *Βέ* ή χ<ντ»β«1σ« βέσι πληραβήστται &A ματαΗααα * τούτο έν«ργτίτ«ι αύτοβούλβ ύπύ τή έχιτροχ* ΒτA τή μ«γΑλη πρβτοσυγχαλλία ή έρχιβιαχονία , βιοριζύμένου κατ' έχλογήν τού ίχανακέρου èχ τAν βιαθασίμαν ίτρέβν ή &ΟΧΪWV.

ρ·) 'O χροβαλλύμ*νο ' *î ίτ^βσύνην Εέον

1) tva έχή τA ύχύ τών ίτρΑν χανύνών ύριζόμιία προσόντα ήλιχία , σνματιχή Αχτραιότητο , Αντχτλήπτοιι διαγωγή xai 9ρησ»υτ·.χών χαί έμχλησιαστ·.·χΑν γνύσ««·ν·

9) tva παροοσιΑζη πιστοχοίητιχύν τή χολή αύτού βιαγώγή παρά τAν ^χατοίχβν τή ένορία αύτού' . .

β) tv« ρèρρ ίμοία Απολυτήριον ίιρατιχή èλληνιχ* σχολή · èν έλλιίφ» Βέ ^οιούτου, ύπορΑλληαι ιί ίσοβυνύμου èξστίστι , μαίζονο προσοχή έφιττνμένη «ί τA («ρA μαθήματα.

γ') Αύστηρύκρον έξτ^Αζονται, χαί ί&ίαα ·ί τήν ίτράν κλατουργιχήν, οί ιί τύ τού χρ«σρυτέρου Αξίωμα χροαχθήναι èφτίμινοι.

B*.

8*) *OI* χρισρύαρο: οί Βιορισβησόμανοι πνιυματιχοί 8έον tva ώσι χαθιστηχυία ήλιχία χαί σ«-^Ασμιο έγνβσμένη χαί μιμαρτυρημένη άρττή; χαί χ«ίρ^. >-

«') Πλήν τών χρο«χw9«'.aAν γνώσαιρν, 4φ»ίλουσ:ν Ιχ«ν γνέέαν χαί τού èξομολογηταρίου ».

' N· qxi· forŴtalntor MtaopoUtaaaa Hwlgaiinaq·· ia k«e AoeoaMaio^ioacapari «xi i» pntl·· utixa Vu îm dioeUtar. ««teata· loachta DtaotriaAoi a Vatoaaai ad TheaMUoalceaMm aceMaa Man UaaaUta» Aa »/91 iaaaarii Mal iatiaa 1874. Ida· poataa, dte aiainua 4,18 aaptankria 1878, patrianha o«ca»üeaa naaatiatas aat; uaqa aaiaaa· aaaa 1884 itanua aaaanpeit «Han naia aaai 1801, MetaaaafM aMt.

† '£{aaalay«va'e* ■·* ®Per* aiaanalia ad naon caahaaaalaraa· aatfa malt* apad eraaaoa neeatiana habeatur; prae «*a>A daetriaa «t taaa praaatat ooepeadima a Nioodeau anaaeha hafierita oüa eoaaeriptam, etai aoualla ia ea depnkaadMtar ,aaa a aaaa ttealocia proraoa akbomaat Aaao 17W prtyan typü «vulgata·, araltaa delude editioaea habuit, qaaa aaaaieMre aba vwat.

t)AL VATICANO,

H WELTER, Editeur, *i,* ruè Bernard-Paüwy, PARIS

REVUE DBS QUESTIONS HISTORIQUES

LIVRES DE THÉOLOGIE ET D'HI8T0IRE ECCLÉSIASTIQUE

aanataraUa; La imana 4»Dtaa; UnnOtkH»;
La U, 4» — ; La fia 4a Dta; I* ittateUaa; La

4tai aal « «mm >ar LOaati
wL te-ic La Mte 1444-1444 (il taX Bte ,

IW-llU.

Àaakata ittaritau PahMa awW.Wtaa te M-IaMMinat. I: JWatena. Il te HL Aâaa iaiSir, 4 vataan la-»·, 1844-1KC. (UO ta), aat.....144 ta

4m **Qaaln (44) mi**

MabnaM (hanta (144 ta), ate
CAVAGNI8 (MfT. Nix). Matta, 4a tat aataral al

o«na(« tria tmaarteat par Itatote· la Uttlaatin ttaMaaaa.

(aatoai): *Dt*
J.-A.Omml H

PICOT (M.4.-P.). Minate»· altataaaa pateaat to XV oaaai4inUraaat μ |··· M·._ –,-----
te i'aatra aatm aafpteteaateine. 7 voL la-C ItM-UM. (M ta), aat..... 1» ta

Crtttaaa raU<teeae (Lak rteicé· par M. Baaasvter, 1474-1844. Oolteote iwwjft, 7 vol. i>-C Bam Nat 7· «h-

t llMterè 4a la ütteratan aateaia Sanate itterraaat ralMaa. Oavrajc tnto Ma ooarote

lavalatteaa Bmiratlaa· aa MteaMMte··

GÀDTIXB (LteX La ahmlate Trateitaa Mite, aaramtea tteaa tata alabaMte· 4m nattera |«i a'nteta ■a 4aaa te· Mitea liarMitn ü ' 4a 844 mam ma « (tecta taa-te (ravana oaaa te teste. (K ta), aat 11 ta

•aiato MaobtiMa. (10 ta), aat.....14 ta
SertptarM aritate Maeti ▮aaallatl «ai (1780-1440) tarait

LIVRES ma *w* LOUIS VIVES .ma. H.WELTER

Fabri. Ch c Im - **ofw. 4 vol. ia-4 .**

Oama. 40 vol.

■ll ta IM ta

• fin.

Laaratx (8. J.), ThMtefte maraUa.

4M ta

FHaa (D.I C J. Dosmato tkMtegte·.

■1 ta

IM ta

tarte fflrtmte, na rite* laaelora*.

CaOlter (B. P.). Hlatotea réMrote 4m

14 ta

Ttemaa 4, 41··. itamna tkwtegte·.**

» ta

114 ta

n»MMta (L·.). **Datante tbaatociae.**

Bs m Bm IUJ. Opeeta Mtate-4

Fatraia«ia aramL· latte tanta· alita, >ta M» ta, >ta m « te an aaauaUia4a la Fatrata«te (raiaa· (teste (rate testai aatgtaaK a(lteua fartto 4a la Mtajiata·, ta ■*· ®*. MI

.· » - 'W*'*' «P a